Giới thiệu

Câu chuyện mở ra tại thời điểm sơ khai của trời đất, khi Bàn Cổ khai thiên tích địa rồi thân hóa vạn vật.

Trong Bàn Cổ Giới, nằm sâu dưới chân núi Bất Chu, một linh hồn đến từ hiện đại tên là Vương Hủ bất ngờ tỉnh dậy.

Hắn bàng hoàng phát hiện mình không xuyên không thành người, cũng chẳng phải yêu ma, mà lại trở thành một thực thể vô hình vô tướng: Khí Vận của Vu Tộc.

Vương Hủ nhận ra mình đang tồn tại song hành cùng mười hai bọc máu trong Bàn Cổ Huyết Trì – nơi đang thai nghén Mười Hai Tổ Vu tương lai.

Là Vu Tộc Khí Vận, hắn gắn liền vận mệnh với sự hưng vong của Vu Tộc.

Không cam chịu số phận bị Thiên Đạo gạt bỏ như trong truyền thuyết, Vương Hủ quyết tâm nghịch thiên cải mệnh.

Hắn phát hiện ra năng lực đặc biệt của mình: có thể "tải xuống" toàn bộ công pháp, thần thông và cảm ngộ Đại Đạo từ các Tổ Vu, thậm chí là di trạch của Bàn Cổ.

Tận dụng ưu thế này, Vương Hủ tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, dùng một giọt tinh huyết Bàn Cổ kết hợp với hỗn độn linh khí để đúc thành đệ nhị thân thể - Hỗn Độn Thể, đồng thời phá vỡ lời nguyền của Vu Tộc để tu luyện ra Nguyên Thần.

Hắn tự xưng là Bàn Huyền, trở thành Tổ Vu đầu tiên, Đại huynh của mười hai Tổ Vu còn lại, dẫn dắt Vu Tộc bước lên con đường tranh đoạt quyền bá chủ thiên địa.

Khi Hỗn Độn Thể đại thành, đạt cảnh giới Chuẩn Thánh, Bàn Huyền bắt đầu du lịch Hồng Hoang.

Đây là thời đại mà Hung Thú do Thú Hoàng Thần Nghịch dẫn đầu đang hoành hành, chư thần còn ẩn dật.

Với bản tính quyết đoán và tàn nhẫn với kẻ thù, Bàn Huyền không ngần ngại ra tay tàn sát Hung Thú để tích lũy công đức và cướp đoạt khí vận.

Trên hành trình này, Bàn Huyền liên tục gặt hái được những cơ duyên kinh thiên động địa.

Hắn giết chết Huyền Thiên Lão Tổ, đoạt được Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên và Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Hắn đại náo Đông Hải, thu phục Cửu Trảo Hắc Long làm thủ hộ, dùng chín con Chân Long kéo xe, đánh bại Long Tộc, cướp đi Định Hải Châu từ tay Long Vương.

Không dừng lại ở đó, Bàn Huyền còn xông lên Thái Dương Tinh, cưỡng ép rút bớt bản nguyên của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất khi họ chưa chào đời, cướp đi Lạc Thư, đồng thời tu luyện ra Thái Dương Chân Hỏa và Mặt Trời Thần Hỏa.

Tham vọng của Bàn Huyền không chỉ dừng lại ở việc vơ vét bảo vật.

Hắn còn toan tính thay đổi cục diện Hồng Hoang.

Hắn thu phục Nữ Oa gia nhập Vu Tộc, biến nàng thành một Trưởng lão, thay đổi hoàn toàn quỹ đạo số mệnh của vị Thánh nhân tương lai này.

Đỉnh điểm của sự xung đột diễn ra trong Lượng Kiếp đầu tiên: Long Hán Sơ Kiếp (giai đoạn Hung Thú).

Thú Hoàng Thần Nghịch, kẻ sở hữu Thương Thiên Bá Thể đại thành và cầm trong tay Tiên Thiên Chí Bảo Diệt Thế Đại Ma, muốn hủy diệt Hồng Hoang để chứng đạo.

Các đại năng như Hồng Quân, La Hầu, Dương Mi đều tham chiến nhưng không thể hoàn toàn tiêu diệt Thần Nghịch.

Vào thời khắc quyết định, Bàn Huyền xuất hiện.

Hắn sử dụng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân.

Với sức mạnh hủy thiên diệt địa của Bàn Cổ Chân Thân, Bàn Huyền đã đập tan Thương Thiên Bá Thể của Thần Nghịch, đoạt lấy Diệt Thế Đại Ma và thu về vô lượng công đức, chính thức đặt dấu chấm hết cho kỷ nguyên Hung Thú.

Sau đại chiến, Vu Tộc dưới sự dẫn dắt của Bàn Huyền đã trở thành một thế lực khiến cả Hồng Hoang kiêng kị.

Hắn không chỉ nâng cấp Bàn Cổ Huyết Trì để gia tăng số lượng Vu Tộc mà còn dùng Khí Vận Vu Tộc dệt nên một tấm lưới khổng lồ bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, giám sát nhất cử nhất động của vạn vật.

Thậm chí, khi Thương Khung Lão Tổ – người lập ra Hoang Cổ Thiên Đình sơ khai – dám cả gan thiết thủ khí vận của Vu Tộc, Bàn Huyền đã không ngần ngại đánh lên chín tầng trời, một tay hủy diệt Thiên Đình, cảnh cáo toàn bộ chư thần.

Câu chuyện là hành trình Bàn Huyền từng bước đưa Vu Tộc từ chỗ bị Thiên Đạo tính kế trở thành nhân vật chính của thiên địa, đối đầu với Long, Phượng, Kỳ Lân, đấu trí với Hồng Quân, La Hầu, viết lại hoàn toàn lịch sử bi tráng của thần thoại Hồng Hoang.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 1

"Tình huống gì đây?" "Ta đang ở đâu?" Vương Hủ ngơ ngác nhìn quanh.

Trong hư không vô tận, từng tòa cung điện cổ xưa hùng vĩ san sát nhau, mỗi một tòa đều được bao phủ bởi Hỗn Độn Thần Quang.

Phía dưới Vương Hủ là một cái huyết trì (ao máu), bán kính rộng lớn ức vạn vạn dặm không chỉ.

Mười hai vạn chín ngàn sáu trăm tòa cung điện, khoảng cách ngắn nhất giữa các tòa cũng lên đến vài vạn ức năm ánh sáng.

"Chuyện gì thế này?" Vương Hủ chết lặng.

Hắn không chỉ nhìn rõ ràng từng tòa cung điện, mà còn thấu triệt độ rộng lớn của huyết trì bên dưới.

Hơn nữa, Vương Hủ biết rõ trong huyết trì kia đang thai nghén mười hai quả trứng khổng lồ!

Ngay khi Vương Hủ còn đang khó hiểu, một lượng lớn tin tức tràn vào linh hồn thức hải.

Mặc dù lượng tin tức cực kỳ bàng bạc, nhưng lại không làm vỡ nát thức hải linh hồn yếu ớt của Vương Hủ, cảm giác như nhét một con khủng long bạo chúa trưởng thành vào trong cơ thể một con kiến non vậy, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Cũng không biết qua bao lâu, sau khi tiêu hóa xong lượng tin tức kia, Vương Hủ rốt cuộc cũng biết tình cảnh hiện tại của mình.

Hồng Hoang thế giới.

Chính xác hơn, hắn đang ở bên trong Bàn Cổ Giới nằm dưới chân

núi Bất Chu.

Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, thân hóa vạn vật Hồng Hoang, trái tim diễn hóa thành Bàn Cổ Giới.

Hiện nay, khoảng cách từ khi Bàn Cổ khai thiên mới chỉ trôi qua hơn một vạn Nguyên hội.

Một Hội là một vạn linh tám trăm năm, một Nguyên là mười hai Hội, cho nên, một Nguyên hội là mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm.

Năm vạn cái Nguyên hội là một Lượng kiếp, bốn ức tám ngàn vạn cái Lượng kiếp là một Vô Lượng Lượng Kiếp.

Tính theo thời gian, phải hơn ba vạn Nguyên hội nữa mới đến Lượng kiếp đầu tiên của Hồng Hoang.

Bất quá, Lượng kiếp có thể đến sớm, cũng có thể bị trì hoãn.

Điều khiến Vương Hủ ngỡ ngàng nhất là hắn đã trở thành Vu tộc khí vận.

Hiện tại, Thập Nhị Tổ Vu còn chưa ra đời, Đại Vu và Tiểu Vu lại càng chưa tồn tại.

Nhưng thiên số đã định, hợp cai có Vu tộc xuất hiện.

Cho nên, khi Thập Nhị Tổ Vu đang được thai nghén, Vu tộc khí vận cũng theo đó mà sinh ra.

Vốn là một sinh viên đại học hạng ba ở nước Chủng Hoa trên Trái Đất, ngủ một giấc tỉnh dậy lại xuyên việt đến Hồng Hoang, Vương Hủ nhất thời cũng khó mà chấp nhận.

Tuy rằng đã đọc qua vô số tiểu thuyết mạng, sớm không còn xa lạ gì với chuyện xuyên việt, nhưng Vương Hủ chưa từng nghĩ chuyện ly kỳ này sẽ rơi trúng đầu mình.

Hắn còn cha mẹ, còn một đứa em gái, Vương Hủ trong lòng lo lắng không yên.

Cha mẹ ngậm đắng nuốt cay nuôi hắn khôn lớn, cho ăn học đàng hoàng, mắt thấy sắp bước vào xã hội để báo hiếu cha mẹ, vậy mà...

Nhưng sự đã rồi, Vương Hủ có nghĩ nhiều cũng vô dụng, chỉ có thể đối mặt với hiện thực.

"Xuyên việt thành khí vận...

Vu tộc khí vận...

Cho ta xuyên thành Hồng Quân, Tam Thanh, hoặc là Nhân tộc khí vận cũng tốt mà!" Vương Hủ thầm than.

Trở thành Vu tộc khí vận, hắn liền cùng Vu tộc nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn.

Nếu Vu tộc có thể trở thành nhân vật chính của Lượng kiếp Hồng Hoang, Vương Hủ có thể thất địch Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nếu Vu tộc có thể trở thành nhân vật chính của thiên địa Hồng Hoang, Vương Hủ thậm chí có thể kháng hành Hồng Hoang Thiên Đạo.

Thế nhưng, khí vận rất khó hóa hình.

Bù lại, chỉ cần Vu tộc khí vận bất diệt, linh hồn Vương Hủ cũng sẽ bất diệt.

Bàn Cổ dùng mười hai giọt tinh huyết thai nghén ra Thập Nhị Tổ Vu, sau đó, Bàn Cổ huyết trì lại tiếp tục thai nghén ra Đại Vu và Tiểu Vu.

Một giọt tinh huyết Bàn Cổ chỉ có thể tạo ra một Tổ Vu, nhưng nếu dùng để tạo ra Đại Vu thì có thể được mười mấy hoặc vài chục người.

Thân là Vu tộc khí vận, Vương Hủ lại cảm nhận được, dưới sự hạn chế của Hồng Hoang Thiên Đạo, Vu tộc tối đa chỉ có thể xuất hiện mười hai vị Tổ Vu.

Tuy nhiên, theo đà tăng trưởng của Vu tộc khí vận, Vu tộc cũng có thể có Tổ Vu thứ mười ba, thứ mười bốn...

Hồng Hoang do Bàn Cổ khai tịch, Vu tộc nãi là huyết mạch Bàn Cổ, được Thiên Đạo quyến cố, khí vận tự nhiên sẽ không nhỏ.

Chỉ là hiện tại Thập Nhị Tổ Vu đều chưa xuất thế, càng không có Đại Vu và Tiểu Vu, nên Vu tộc khí vận cũng chưa tính là quá cường đại.

Tỉ mỉ cảm nhận, Vương Hủ có chút thất vọng, thực lực hiện tại của hắn cũng chỉ kham bỉ Huyền Tiên đại viên mãn.

Hồng Hoang tu vi phân chia: Tiên cảnh chi hạ từ thấp đến cao là Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Hóa Thần, Luyện Hư và Độ Kiếp.

Tiên cảnh từ thấp đến cao gồm Nhân Tiên, Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, Huyền Tiên, Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Chuẩn Thánh còn gọi là Hỗn Nguyên Kim Tiên, bởi vì cảm ngộ Hồng Hoang Thiên Đạo, cho nên một khi rời khỏi Hồng Hoang, thực lực sẽ chịu ảnh hưởng.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng gọi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Nguyên thần ký thác vào Hồng Hoang Thiên Đạo, một khi rời khỏi Hồng Hoang, thực lực chịu ảnh hưởng càng lớn.

Ngoài ra, căn cước bất đồng thì dù cùng đẳng cấp tu vi, thực lực cũng không giống nhau.

Một con khủng long bạo chúa và một con kiến đều là Kim Đan kỳ,

thực lực có thể giống nhau sao?

Tiên thiên sai biệt một trời một vực.

Tuy nhiên, tu vi càng cao, chênh lệch do căn cước mang lại cũng sẽ càng nhỏ đi.

Căn cước của Vương Hủ là Vu tộc khí vận, lại có chút kỳ quái.

Vu tộc khí vận càng cường đại, căn cước của Vương Hủ cũng càng tốt.

"Trước tiên cứ tu luyện đã, cũng không biết có thể hay không 'sao chép' công pháp." Vương Hủ nhìn về phía mười hai quả trứng khổng lồ trong huyết trì bên dưới.

Bởi vì là Vu tộc khí vận, Vương Hủ có thể sao chép công pháp, thần thông, thậm chí là pháp tắc của sinh linh Vu tộc.

Vô luận là Tiểu Vu, Đại Vu hay Tổ Vu, Vương Hủ đều có thể lĩnh ngộ.

Thập Nhị Tổ Vu sở hữu truyền thừa của Bàn Cổ, tuy rằng đều đang trong quá trình thai nghén, nhưng Bàn Cổ truyền thừa thì không thể không có.

Thập Nhị Tổ Vu cũng đều có khí vận riêng, khí vận của bọn họ tương liên với Vương Hủ.

Dựa vào sự liên kết khí vận, Vương Hủ bắt đầu sao chép Bàn Cổ truyền thừa từ Thập Nhị Tổ Vu.

Hỗn Nguyên cấp công pháp: Cửu Chuyển Huyền Công!

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Không gian thần thông của Đế Giang!

Thời gian thần thông của Chúc Cửu Âm!

Lôi chi thần thông của Cường Lương!

Thổ chi thần thông của Hậu Thổ! ...

Trong quá trình tiếp nhận Bàn Cổ truyền thừa từ Thập Nhị Tổ Vu, Vương Hủ cảm giác thời gian trôi qua cực nhanh.

Khi hoàn tất, thế mà đã qua vài trăm năm.

Thập Nhị Tổ Vu mỗi người đều nắm giữ một phần truyền thừa, sau khi Vương Hủ tập hợp lại, thu hoạch vô cùng to lớn.

Chỉ riêng công pháp, Vương Hủ đã có tới hơn vạn loại, có loại tu luyện thân thể, có loại tu luyện linh hồn, tinh thần lực, huyết mạch...

đủ cả.

Nhưng Hỗn Nguyên cấp công pháp thì chỉ có duy nhất Cửu Chuyển Huyền Công.

Cửu Chuyển Huyền Công nội ngoại kiêm tu, không chỉ tu luyện thân thể mà còn tu luyện Nguyên thần.

Tuy nhiên, Vu tộc chịu ảnh hưởng của trọc khí ô nhiễm, không cách nào tu luyện ra Nguyên thần, cho nên bọn họ chỉ có thể chuyên tu thân thể.

Hỗn độn phân ra Thanh - Trọc nhị khí.

Thanh khí có thể ngưng luyện Nguyên thần, Trọc khí lại phân giải Nguyên thần, đây là Thiên Đạo cân bằng.

Chương 2

Âm dương, sinh tử, thanh trọc...

đều là sự cân bằng của Thiên Đạo, muốn phá vỡ cân bằng thì phải có thực lực kháng hành Thiên Đạo.

Nếu Vu tộc đi ra vực ngoại Hỗn Độn để tu luyện Nguyên thần, độ khó sẽ nhỏ hơn so với ở Hồng Hoang, nhưng tu luyện ra Nguyên thần rồi, khi trở về Hồng Hoang cũng phải đối mặt với Thiên Đạo áp chế, nếu không đủ sức kháng hành thì chỉ có nước thân tử đạo tiêu.

Vương Hủ là khí vận chi thể, có thể tu luyện ra Nguyên thần.

Hơn nữa, khí vận đối với việc tu luyện còn có tác dụng tăng phúc.

Ngược lại, việc tu luyện thân thể đối với Vương Hủ lại khó khăn hơn nhiều, bởi vì thân thể hắn chính là Vu tộc khí vận, thân thể hắn càng mạnh, Vu tộc khí vận cũng phải càng cường đại.

Đã vậy, Vương Hủ quyết định trước tiên chuyên tâm tu luyện Nguyên thần.

Chiếu theo tầng thứ nhất của Cửu Chuyển Huyền Công, Vương Hủ bắt đầu tu hành.

Bàn Cổ sáng tạo Cửu Chuyển Huyền Công là Hỗn Nguyên cấp công pháp, nội ngoại kiêm tu, chia làm chín tầng.

Tầng thứ nhất đại thành là nhất chuyển, tương đương Thiên Tiên tu vi; tầng thứ hai đại thành là nhị chuyển, tương đương Chân Tiên tu vi...

Cửu Chuyển Huyền Công đạt thất chuyển chính là Chuẩn Thánh.

Chỉ cần tu luyện đến bát chuyển, liền sở hữu đại pháp lực của

một Vô Lượng Lượng Kiếp.

Theo việc Vương Hủ vận chuyển tầng một Cửu Chuyển Huyền Công để tu luyện Nguyên thần, linh hồn hắn bắt đầu hấp thu Hỗn Độn linh khí xung quanh.

Bàn Cổ Giới là một Đại La cấp thế giới, hiện tại chứa đựng lượng lớn Hỗn Độn linh khí.

Tuy nhiên, dưới sự diễn hóa của Thiên Đạo pháp tắc, Hỗn Độn linh khí trong Hồng Hoang sẽ dần hạ cấp thành Tiên Thiên linh khí, rồi từ Tiên Thiên hạ cấp xuống Hậu Thiên linh khí.

Trực tiếp hấp thu Hỗn Độn linh khí tu luyện, muốn tu thành Tiên Thiên Nguyên Thần không khó, nhưng muốn tu thành Hỗn Độn Nguyên Thần thì lại yêu cầu rất cao về căn cước.

Hỗn Độn linh khí xám ngoét như mây mù bao phủ lấy Vương Hủ.

Chẳng bao lâu sau, linh hồn Vương Hủ ngưng luyện thành một viên Kim Đan, quang hoa rực rỡ.

Lại một lát sau, Kim Đan toái liệt, phá hậu lập, hình thành nên Nguyên Anh xích tử.

Cuối cùng, Nguyên Anh hóa thành Thần Hồn.

Ngắn ngủi nửa ngày không đến, Vương Hủ đã tu luyện ra Nguyên thần, nhưng chỉ là Hậu Thiên Nguyên Thần.

Tiếp theo, hắn cần thăng cấp nó lên Tiên Thiên Nguyên Thần.

“Có thể dùng tinh huyết Bàn Cổ cộng thêm Hỗn Độn linh khí để tạo ra một cái Hỗn Độn Thể.” Vương Hủ suy tính.

Một khi có Hỗn Độn Thể, muốn tu thành Hỗn Độn Nguyên Thần sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Vương Hủ định tạo ra một cỗ Hỗn Độn Thể, một mặt trợ giúp tu

luyện Hỗn Độn Nguyên Thần, mặt khác cũng để tăng cường thực lực.

Bản thể ẩn tàng bên trong Hỗn Độn Thể, Hỗn Độn Thể sẽ trở thành thân thể thứ hai.

Khí vận chi thể muốn tăng cường rất khó, muốn hóa hình càng khó hơn, cho nên Vương Hủ thấy rất cần thiết phải tạo ra thân thể thứ hai này.

Hiện tại, Nguyên thần tu vi của Vương Hủ là Luyện Hư sơ kỳ, với tốc độ này, hai ba ngày là có thể đột phá Độ Kiếp.

Ở trong Bàn Cổ Giới, thiên kiếp sẽ không xuất hiện.

Thật ra, dù ở ngoại giới, vì căn cước của Vương Hủ là Vu tộc khí vận nên cũng sẽ không có thiên kiếp giáng xuống.

Giống như Thập Nhị Tổ Vu và Tam Thanh, được Thiên Đạo quyến cố, vô luận tu vi đạt đến Độ Kiếp kỳ hay hóa hình đều không có thiên kiếp.

Nhìn xuống Bàn Cổ huyết trì bên dưới, Vương Hủ đăm chiêu.

Ngoài mười hai giọt tinh huyết đang thai nghén Thập Nhị Tổ Vu, trong huyết trì còn dư lại ba giọt Bàn Cổ tinh huyết.

Hiện tại, phải mất bảy ngàn ba trăm Nguyên hội, huyết trì mới sản sinh ra được một giọt tinh huyết mới.

"Ba giọt Bàn Cổ tinh huyết..." Vương Hủ trầm tư.

Nếu dùng cả ba giọt để tạo Đại Vu, có thể được hàng trăm Đại Vu; nếu tạo Tiểu Vu, vài chục vạn cũng không thành vấn đề.

Chỉ suy nghĩ một lát, Vương Hủ liền có quyết định.

Đã là Vu tộc khí vận, Vu tộc càng mạnh, hắn mới càng tốt.

Thay vì để Vu tộc phát triển kéo hắn mạnh lên, Vương Hủ thích

tự mình dẫn dắt Vu tộc hơn.

Hơn nữa, thân thể khí vận hành động cũng bất tiện.

"Nếu chỉ dùng một giọt tinh huyết tạo Hỗn Độn Thể, cũng kham bỉ Tổ Vu.

Nếu dùng hai giọt, Hỗn Độn Thể tạo ra sẽ vượt xa Tổ Vu một đoạn dài." Vương Hủ tính toán, quyết định đi xuống Bàn Cổ huyết trì.

Vừa tiến vào bên trong huyết trì, hắn lập tức nhìn thấy một không gian đỏ rực.

"Một cái Tiểu Thiên thế giới." Vương Hủ thầm nghĩ.

Một giọt Bàn Cổ huyết thường chứa một Tiểu Thiên thế giới, một giọt tinh huyết chứa một Trung Thiên thế giới.

Nếu sinh linh được thai nghén từ tinh huyết Bàn Cổ, việc khai tịch Đại Thiên thế giới trong cơ thể cũng không phải chuyện khó.

Thế giới đẳng cấp phân chia: thấp nhất là Tiểu Thiên thế giới, tiếp đến là Trung Thiên, Đại Thiên, rồi đến Thái Ất cấp, Đại La cấp và Hỗn Nguyên cấp thế giới.

Hồng Hoang chính là một Hỗn Nguyên cấp thế giới.

Tuy chỉ là Tiểu Thiên thế giới, nhưng bán kính không gian nơi đây cũng vượt quá bảy ngàn ức năm ánh sáng.

"Phanh!" Dưới sức mạnh của Vương Hủ, không gian Tiểu Thiên thế giới bị đánh vỡ, hắn từ giọt máu này tiến sang giọt khác.

Cả cái huyết trì này, tinh huyết thì ít nhưng máu thường thì nhiều vô kể.

Ức vạn giọt máu thường cũng chỉ chiếm một phần nhỏ trong huyết trì.

Vô luận là Thập Nhị Tổ Vu đang được thai nghén hay vị trí của ba giọt tinh huyết kia, Vương Hủ đều có thể cảm ứng được.

Hướng về phía giọt tinh huyết gần nhất! ...

Mất hơn ngàn năm thời gian, Vương Hủ mới đến được bên trong một giọt Bàn Cổ tinh huyết.

Tinh huyết Bàn Cổ có màu hỗn độn, bên trong tự thành không gian, xám ngoét một mảnh, chính là một cái Trung Thiên thế giới.

Phải ba ngàn Tiểu Thiên thế giới dung hợp lại mới hình thành được một Trung Thiên thế giới, đủ thấy sự to lớn của nó.

So với Tiểu Thiên thế giới, không gian ở đây vững chắc hơn nhiều, muốn đánh vỡ cũng khó hơn.

Dưới sự bao bọc của Vương Hủ, giọt tinh huyết Bàn Cổ mấp máy, hấp thu Hỗn Độn linh khí, dần dần tạo thành một cỗ Hỗn Độn Thể.

Bất kỳ thể chất nào cũng chia làm bốn cấp độ: phôi thai, sơ hình (hình dáng ban đầu), tiểu thành và đại thành.

Hiện tại Thập Nhị Tổ Vu đều ở trạng thái phôi thai, đợi trưởng thành đến sơ hình mới có thể xuất thế.

Còn muốn hóa hình, cần Tổ Vu chân thân đạt tiểu thành và có đủ tu vi.

Căn cước càng tốt, tu vi cần thiết để hóa hình càng cao.

Như Thập Nhị Tổ Vu, đoán chừng không có tu vi Đại La Kim Tiên thì không thể hóa hình.

Thoáng chốc lại mấy trăm năm trôi qua.

Nguyên thần tu vi của Vương Hủ đã đạt Thiên Tiên đại viên mãn, cách Chân Tiên chỉ còn một bước.

Cửu Chuyển Huyền Công tầng một đã đại thành một nửa.

Bởi vì công pháp này nội ngoại kiêm tu, ngoại đánh ngao thân thể, nội ngưng luyện Nguyên thần, nên mới chỉ có Nguyên thần đạt Thiên Tiên cấp thì chỉ tính là xong một nửa, cần thân thể cũng đạt Thiên Tiên cấp mới thực sự đại thành.

Đột nhiên, một đoàn hư ảnh xuất hiện, là một tráng hán cơ bắp cuồn cuộn, diện mạo mơ hồ, tay cầm bựu rìu lớn, ẩn ẩn có đại đạo thần vận lưu chuyển, giơ tay nhấc chân đều có uy thế hám động hỗn độn.

Khi hư ảnh Bàn Cổ xuất hiện, phôi thai Hỗn Độn Thể cũng đã tạo xong.

Vốn dĩ Vương Hủ định dùng hai giọt tinh huyết, nhưng lo nghĩ cho sự phát triển của Vu tộc, hắn chỉ dùng một giọt.

Hai giọt còn lại cứ để dành thai nghén Đại Vu và Tiểu Vu đi!

Dù sao phải mất bảy ngàn ba trăm Nguyên hội mới có thêm một giọt mới.

Khi phôi thai Hỗn Độn Thể hoàn thành, khí vận chi thể và Nguyên thần của Vương Hủ liền tiến nhập vào trong đó.

"Ào ào ào!" Bàn Cổ huyết trì dũng động, một thân ảnh bước ra.

Làn da màu đồng cổ, thân hình khôi ngô cao khoảng hai mét, dung mạo cương nghị, trong ánh mắt có một tia Hỗn Độn Thần Quang.

Tuy chỉ là Hỗn Độn Thể sơ hình nhưng đã vô cùng cường hoành.

Tỉ mỉ cảm nhận một phen, Vương Hủ rất hài lòng.

"Đã trở thành Vu tộc khí vận, cũng nên đặt lại một cái chân danh." Vương Hủ thầm nghĩ.

Dùng tên cũ không tốt lắm.

Suy nghĩ một lát, hắn mở miệng: "Từ nay về sau, chân danh của Ngô là...

Bàn Huyền!" Thanh âm Vương Hủ không lớn, nhưng trong minh minh, Hồng Hoang Thiên Đạo lại tán đồng.

Chân danh của Vu tộc khí vận phi đồng tiểu khả, cho nên mới được Thiên Đạo công nhận.

Đây không phải chuyện tùy tiện có thể làm được.

Ví dụ như lập giáo, hay phát đại hoành nguyện, được Thiên Đạo công nhận mới có công đức giáng xuống.

Đúng lúc này, mười hai hư ảnh khổng lồ xuất hiện xung quanh Bàn Huyền.

Mỗi hư ảnh đều cao trăm trượng, nguy nga như núi.

Bàn Huyền quét mắt nhìn qua, thấy một hư ảnh điểu diện nhân thân (mặt chim thân người), cưỡi hai con rồng; lại có hư ảnh đầu trăn thân người, thân khoác vảy, chân đạp rồng, tay quấn đại mãng; lại có hư ảnh là cự thú dữ tợn toàn thân đầy cốt gai...

Những hư ảnh này chính là thần thức của Thập Nhị Tổ Vu sở hóa.

Thập Nhị Tổ Vu tuy không có Nguyên thần, nhưng linh hồn lại không thể khinh thường, còn mạnh hơn Nguyên thần hiện tại của Bàn Huyền.

Không có Nguyên thần nhưng lại có thần thức, cả Hồng Hoang đoán chừng cũng chỉ có Thập Nhị Tổ Vu.

"Cùng Ngô đẳng giống nhau, đều là huyết mạch Bàn Cổ.

Hậu Thổ bái kiến Bàn Huyền đại huynh." Một hư ảnh nhân thân xà vĩ (thân người đuôi rắn), sau lưng bảy tay, trước ngực hai tay, hai tay nắm đẳng xà hư ảnh mở miệng, chính là Tổ Vu Hậu Thổ.

“Thiên Ngô bái kiến Bàn Huyền đại huynh!” Hư ảnh tám đầu mặt người, thân hổ mười đuôi lên tiếng.

“Cú Mang bái kiến Bàn Huyền đại huynh!” “Chúc Dung bái kiến Bàn Huyền đại huynh!” ...

Thập Nhị Tổ Vu tuy đều chưa xuất thế, nhưng tu vi hiện nay đều không thấp, ví dụ như Đế Giang đã là Kim Tiên đại viên mãn.

Tuy nhiên, bọn họ đều không nhìn thấu tu vi của Bàn Huyền.

Khí vận chi thể và Nguyên thần của hắn hiện tại chưa đủ mạnh, nhưng Hỗn Độn Thể thì đã có tu vi Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

Một giọt tinh huyết Bàn Cổ ẩn chứa sức mạnh kham bỉ Đại La Kim Tiên, cộng thêm lượng lớn Hỗn Độn linh khí, nếu Hỗn Độn Thể đại thành thì tu vi thân thể có thể đạt tới Đại La Kim Tiên đại viên mãn, thậm chí Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Có huyết mạch Bàn Cổ cùng Cửu Chuyển Huyền Công, hoàn toàn có thể đột phi mãnh tiến.

“Cửu Chuyển Huyền Công mà các ngươi tu luyện đều tàn khuyết không trọn vẹn, Vi huynh sẽ truyền bản hoàn chỉnh cho các ngươi.” Bàn Huyền suy nghĩ một chút rồi nói với các hư ảnh Tổ Vu.

Hiện tại mười hai người bọn họ chưa thể trao đổi công pháp cho nhau, chỉ có Bàn Huyền tập hợp đủ.

Hắn hào phóng truyền thụ, khiến Thập Nhị Tổ Vu đều nợ hắn một cái nhân tình to lớn.

“Đại huynh có Cửu Chuyển Huyền Công hoàn chỉnh?” “Không hổ là đại huynh, được Bàn Cổ truyền thừa nhiều nhất.” “Ngô đẳng đều là huyết mạch Bàn Cổ, lý đương tôn Bàn Cổ làm Phụ Thần!” ...

Nhìn bộ dạng kích động của Thập Nhị Tổ Vu, Bàn Huyền thầm

cười.

Hắn vung tay bắn ra mười hai đoàn linh quang chứa thông tin về bộ công pháp hoàn chỉnh.

Chương 3

Có nó, Thập Nhị Tổ Vu sẽ xuất thế nhanh hơn.

Bàn Huyền vốn là người sinh ra đầu tiên, lại có huyết mạch Bàn Cổ nên được tôn làm huynh, nhưng nay nhờ ơn huệ này, sự kính trọng của các Tổ Vu đối với hắn đã tăng lên rất nhiều.

"Đại huynh tựa hồ có Nguyên thần?" Đế Giang cảm nhận được dao động Nguyên thần nhàn nhạt từ người Bàn Huyền, kinh ngạc không thôi.

"Vi huynh cơ duyên xảo hợp đạt được một cái tạo hóa.

Về vấn đề các ngươi không thể tu luyện Nguyên thần, tạm thời Vi huynh cũng chưa có cách giải quyết, ngày sau nếu có cơ duyên, định sẽ giúp các ngươi đều tu luyện ra Nguyên thần." Bàn Huyền nói.

Kỳ thật, Bàn Huyền cũng rất hy vọng Thập Nhị Tổ Vu có Nguyên thần, điều đó sẽ làm Vu tộc khí vận tăng mạnh, hắn cũng được lợi.

Sau đó, Bàn Huyền và Thập Nhị Tổ Vu thương lượng, hợp xưng là Thập Tam Tổ Vu, Bàn Huyền là Đệ Nhất Tổ Vu.

Để sớm ngày xuất thế, các Tổ Vu đều nỗ lực tu luyện.

Bàn Huyền cũng bắt đầu tâm vô bàng vụ, tập trung tu luyện Hỗn Độn Thể cho đến khi đại thành. ...

Tuy ở trong Bàn Cổ Giới, nhưng Bàn Huyền đối với ngoại giới không phải hoàn toàn không biết gì.

Bên ngoài Bàn Cổ Giới, sinh linh vô số, chỉ riêng núi Bất Chu đã ức triệu.

Hồng Hoang hiện tại là thời đại của Hung Thú.

Thú Hoàng Thần Nghịch hào xưng Hồng Hoang đệ nhất cường giả.

Ngoài ra còn có các đại năng chuyển sinh từ Hỗn Độn Ma Thần như Hồng Quân lão tổ, Dương Mi đại tiên, Ma Tổ La Hầu...

Thấm thoắt mấy ngàn năm trôi qua.

Một ngày nọ, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền rốt cuộc đại thành.

Tu vi thân thể thứ hai của hắn đạt tới Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Có thực lực này, tuy không dám nói vô địch Hồng Hoang, nhưng người có thể đánh một trận với hắn cũng không có bao nhiêu.

"Cũng nên ra ngoài đi dạo một chút.

Đầu tiên là du lịch Bất Chu Sơn." Bàn Huyền quyết định.

"Các ngươi hảo sinh tu luyện, tranh thủ sớm ngày xuất thế, Vi huynh đi đây." Dứt lời, không gian quanh người Bàn Huyền vặn vẹo, sau đó hắn bằng không tiêu thất.

Đế Giang kinh ngạc thấy Bàn Huyền thi triển Không gian thần thông giống mình, nhưng hắn không biết thần thông của mình đã sớm bị Bàn Huyền sao chép.

Thi triển không gian thần thông, Bàn Huyền trong nháy mắt đi qua ức vạn dặm, đến lối ra của Bàn Cổ Giới – một cái vòng xoáy hỗn độn xám ngoét.

Nếu không có huyết mạch Bàn Cổ, Chuẩn Thánh tiến vào đây cũng gặp nguy hiểm.

Bàn Huyền bước một bước vào vòng xoáy, cảm nhận sức mạnh khủng bố đủ để hủy thiên diệt địa bên trong, nhưng hắn hoàn toàn vô sự.

Chẳng bao lâu sau, hắn đã đứng ở bên ngoài.

Vừa ra đến ngoại giới, trước mắt Bàn Huyền bừng sáng.

Trời xanh mây trắng, núi non trùng điệp, cổ mộc tham thiên.

Thân xử giữa núi rừng thương mang, hắn ngước mắt nhìn bốn phía.

Dựa vào đôi mắt Hỗn Độn chi đồng và tu vi Chuẩn Thánh, Bàn Huyền mới miễn cưỡng nhìn thấy núi Bất Chu ở phía xa.

Xa xa nhìn ngọn núi thiêng do cột sống Bàn Cổ hóa thành, trong lòng Bàn Huyền rung động không thôi.

Nguy nga sừng sững, trên tiếp Cửu Trọng Thiên Khuyết, dưới liền U Minh Hoàng Tuyền, mặc kệ cửu thiên cương phong tàn phá, thiên lôi địa hỏa oanh kích vẫn vững vàng bất động.

"Rống!" Một tiếng thú gào bạo ngược từ xa truyền đến.

Bàn Huyền liếc mắt nhìn, là một con hung thú.

Hiện nay Hồng Hoang là thời đại của hung thú, chúng xưng bá thiên hạ nhưng lại bị Thiên Đạo chán ghét.

Giết hung thú là thay trời hành đạo, không những không có nghiệp lực mà còn có công đức.

"Dát!" "Ngao!" Lại có vài chục con hung thú xuất hiện, đang vây giết một đàn Dê Núi Độc Nhãn.

Trong tiếng kêu của đám hung thú lộ ra vẻ tứ vô kỵ đạn, xương quyết vô cùng.

Hiểu rõ lợi ích, Bàn Huyền bay về phía đó. ...

Mấy chục con hung thú đang tàn sát hàng ngàn con Dê Núi Độc Nhãn.

Trong đó có mấy con tu vi Chân Tiên, một con Huyền Tiên.

Chúng cười gằn, hưởng thụ tiếng kêu gào thảm thiết của con mồi.

Khi Bàn Huyền tới nơi, đàn dê đã chết gần hết.

Mấy con quái điểu hung ác trên không trung trừng đôi mắt đỏ ngầu nhìn hắn.

Dù Bàn Huyền không phóng thích khí thế, nhưng khí tức tỏa ra cũng khiến chúng cảm thấy áp bách.

"Rống!" Một con trâu trắng lông xám đạp mây đen bay lên, giận dữ nhìn Bàn Huyền.

"Dưới chân núi Bất Chu không phải nơi cho lũ hung thú các ngươi giương oai." Bàn Huyền nói.

"Nhữ là người phương nào?" Con trâu trắng trừng mắt.

"Đừng hiểu lầm, Ngô không phải đang nhắm vào Nhữ, ý của Ngô là...

Nhữ đẳng đều là sâu kiến." Bàn Huyền mỉm cười.

Chúng hung thú lập tức bạo nộ.

Bàn Huyền mục đích rất rõ ràng: đánh giết đám hung thú này để lấy một phần khí vận.

Tuy không nhiều, nhưng muỗi nhỏ cũng là thịt.

"Tìm chết!" "Giết!" Đám hung thú lao vào tấn công.

Một con quái điểu Chân Tiên trung kỳ bổ lợi trảo xuống đầu Bàn Huyền.

"Răng rắc!" "Phốc!" Vương Hủ tùy tiện đấm ra một quyền.

Lợi trảo gãy nát, thân thể quái điểu nổ tung.

Một quyền này không chỉ hủy diệt thân xác mà còn diệt luôn Chân linh của nó.

Thấy Bàn Huyền khinh miêu đạm tả diệt một con Chân Tiên hung thú, đám còn lại giật mình.

Một đoàn hỏa diễm trắng bệch xuất hiện trong tay Bàn Huyền, là một loại Tiên Thiên hỏa diễm do pháp lực biến hóa, một trong các thần thông của Chúc Dung.

Trong khoảnh khắc, biển lửa bao trùm vạn dặm, hóa thành những con hỏa long uy thế chấn động hoàn vũ.

"Không!" "Đáng chết!" Đám hung thú thiêu đốt tinh huyết bỏ chạy nhưng vô ích.

Từng con một bị hỏa long nuốt chửng, hóa thành tro bụi.

Khi con cuối cùng ngã xuống, Bàn Huyền thu hồi thần thông.

Hắn cảm nhận khí vận chi thể của mình mạnh lên một chút.

Tuy ít ỏi nhưng cũng đáng giá.

Tiếp tục tiến về phía núi Bất Chu, Bàn Huyền một đường gặp hung thú liền giết.

Đánh giết hơn ngàn con, đột nhiên một điểm công đức kim quang từ trên trời giáng xuống, rơi vào người hắn.

"Giết hơn ngàn con mới được một điểm công đức." Bàn Huyền cười khổ.

Bất quá công đức khó kiếm, có là tốt rồi. ...

Đánh giết mười mấy vạn hung thú, khí vận chi thể của Bàn Huyền rốt cuộc đạt tới Kim Tiên sơ kỳ.

Lúc này hắn cũng đã đặt chân lên núi Bất Chu.

Thiên địa linh khí ở đây sung túc đến mức hóa thành sương mù, thiên tài địa bảo vô số.

Vạn năm nhân sâm, thập vạn năm linh chi mọc đầy đất.

Tùy tiện đập vỡ tảng đá cũng thấy Tiên Thiên Huyền Kim, Tiên Thiên Xích Đồng.

Bàn Huyền đi dạo, thỉnh thoảng thu thập bảo vật.

Cực phẩm linh túy hắn cũng lười nhìn, chỉ có từ Trung phẩm Hậu Thiên linh căn trở lên hắn mới ra tay.

Những thứ thu được hắn đều đưa vào trong các tế bào thế giới của Hỗn Độn Thể.

Thấm thoắt Bàn Huyền ở trên núi Bất Chu đã được mấy chục năm.

Hắn thu được cả trăm gốc Tiên Thiên linh căn, một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo là Ngự Hỏa Châu.

Một ngày nọ, Nguyên thần Bàn Huyền nhảy lên, ánh mắt hướng về một sơn cốc cách đó ức vạn dặm.

Có bảo vật hữu duyên!

Khi hắn đặt chân đến sơn cốc, một đoàn tử quang chói mắt từ hư không bắn ra.

Bàn Huyền đưa tay chộp lấy, là một cây thước màu tím, dài ba thước sáu tấc năm phân, toát lên vẻ huyền ảo.

"...Hồng Mông Thần Quang?" Bàn Huyền kinh hô: "Hồng Mông Lượng Thiên Xích!" Đây là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo đệ nhất, uy lực kham bỉ Tiên Thiên Chí Bảo, được tạo thành từ Huyền Hoàng chi khí kết hợp với một luồng Hồng Mông Tử Khí và hai thành Khai Thiên công đức.

Có được bảo vật này, Bàn Huyền vô cùng vui vẻ.

Hắn tìm một nơi trong sơn cốc để luyện hóa.

Thời gian trôi qua, tám mươi bảy năm sau, Bàn Huyền sơ bộ luyện hóa được Hồng Mông Lượng Thiên Xích (luyện hóa 5 đạo cấm chế).

Cùng lúc đó, hắn tâm huyết dâng trào, bấm tay tính toán.

"Hung thú đại tướng sao?

Không biết sống chết." Bàn Huyền cười lạnh, cầm thước đi ra khỏi sơn cốc.

Mấy ngày sau, hắn chạm mặt một con hung thú tu vi Thái Ất Kim Tiên.

Hình dáng nó giống khủng long bạo chúa, lưng có cánh đen và gai xương, cao ngàn trượng.

Nó dùng một cái vảy của Thú Hoàng Thần Nghịch để chống lại uy áp của Bàn Cổ.

"Không sai, chính là Nhữ." Con hung thú lạnh lùng nhìn hắn.

"Thái Ất Kim Tiên ở trước mặt Ngô còn chưa đủ tư cách." Bàn Huyền khinh thường.

Con hung thú kích hoạt sức mạnh Hủy Diệt Pháp Tắc từ cái vảy, gầm lên: "Chịu chết đi!" Bàn Huyền hừ lạnh, tế ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Hậu phát tiên chí, cây thước tím đánh trúng đỉnh đầu hung thú.

"Răng rắc!" Đầu cốt hung thú vỡ nát, thảm thiết rơi xuống đất.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích lại bồi thêm một kích.

Tử quang chói mắt bùng lên, con hung thú trong tuyệt vọng bị đánh chết tươi, Chân linh mẫn diệt.

Diệt sát một Hung thú đại tướng cấp Thái Ất Kim Tiên, không chỉ có công đức giáng xuống mà lượng khí vận Bàn Huyền thu được cũng

rất khả quan.

Hắn tiếp tục cuộc hành trình du lịch Bất Chu Sơn của mình.

Chớp mắt một cái, Bàn Huyền ở tại Bất Chu Sơn đã hơn vạn năm.

Chương 4

Hơn vạn năm trôi qua, Khí Vận Chi Thể và Nguyên Thần của Bàn Huyền đều đã có tu vi Kim Tiên, còn về Hỗn Độn Thể thì vẫn là Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Khi tu vi đạt đến Chuẩn Thánh, muốn có sở đột phá là rất khó, đừng nói vạn năm, cho dù hơn vạn cái Nguyên hội không có đột phá cũng là bình thường.

Đáng nhắc tới chính là, Bàn Huyền bao năm qua tại Bất Chu Sơn cũng thu được không ít bảo vật, có vật vô chủ, cũng có đoạt từ tay kẻ khác.

Bất quá, nếu người khác trong tay bảo vật không quá tốt, Bàn Huyền cũng sẽ không tùy tiện ra tay cướp đoạt.

Bây giờ, chỉ riêng Tiên Thiên Linh Căn, Bàn Huyền đã có mấy trăm cây, chỉ tiếc không có một cây thượng phẩm nào.

Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn khó cầu, còn về Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, cả Hồng Hoang cũng chỉ có mười loại, được xưng là Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn.

Về Tiên Thiên Linh Bảo, Bàn Huyền trước mắt có ba mươi bảy kiện, hai kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bảy kiện Trung phẩm, còn lại đều là Hạ phẩm.

Bởi vì luyện hóa Tiên Thiên cấm chế có đủ loại chỗ tốt, cho nên, Bàn Huyền dù chướng mắt Tiên Thiên Linh Bảo, cũng sẽ đem đi luyện hóa. "Oanh!" Đột nhiên, tại nơi xa xôi ức vạn dặm ngoài kia, địa động sơn dao, có Tiên Thiên thần quang phóng lên tận trời. "Có Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế." Bàn Huyền thần sắc khẽ động, vội vàng đuổi tới.

Khi Bàn Huyền đuổi tới nơi, lại thấy Tiên Thiên Linh Bảo vừa xuất thế đã rơi vào tay một bạch bào lão đạo.

Lão đạo này hạc phát đồng nhan, tiên phong đạo cốt, phiếu miểu siêu phàm. "Đại La Kim Tiên!" Nhìn ra tu vi của bạch bào lão đạo, Bàn Huyền sắc mặt không khỏi khẽ biến.

Hiện tại ở Hồng Hoang, Đại La Kim Tiên cũng không quá nhiều.

Phải biết, Đại La Kim Tiên pháp lực có thể siêu thoát Hồng Hoang thời gian trường hà, thu thúc thời gian tuyến về một điểm, không chịu quá khứ và tương lai ảnh hưởng.

Nếu chứng đắc Đại La Đạo Quả lại càng thêm ghê gớm, một chứng vĩnh chứng, tự tại tiêu dao, vô câu vô thúc.

Nếu không phải trùng hợp Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế, bạch bào lão đạo đã làm cho Tiên Thiên Linh Bảo sớm xuất thế rồi.

Bởi vì dị tượng sinh ra khi bảo vật xuất thế, mới có thể hấp dẫn Bàn Huyền tới đây. "Đạo hữu xưng hô như thế nào?

Tại tiên sơn nào tu hành?" Bàn Huyền đánh cái chắp tay, thuận miệng hỏi. "Bần đạo Huyền Thiên, đắc đạo tại Đông Hải Bồng Lai, gặp qua đạo hữu." Bạch bào lão đạo thái độ không lạnh không nhạt.

Huyền Thiên?

Bàn Huyền trong lòng khẽ động.

Quan vu đại danh Huyền Thiên Lão Tổ, Bàn Huyền cũng có nghe thấy đôi chút.

Tuy rằng không biết căn cước của Huyền Thiên Lão Tổ, nhưng Bàn Huyền hầu như có thể xác định kẻ này là một Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh. "Ngô danh Bàn Huyền." Bàn Huyền thản nhiên đáp.

Vừa nghe thấy cái tên Bàn Huyền, Huyền Thiên Lão Tổ thần sắc

cũng khẽ biến. "Thì ra là Bàn Huyền đạo hữu, đại danh của đạo hữu, bần đạo cũng có nghe thấy, không ngờ hôm nay lại hân hạnh gặp mặt." Huyền Thiên Lão Tổ ánh mắt chớp động.

Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền nãi là Bàn Cổ huyết mạch, dưới tình huống cự ly gần, Đại La Kim Tiên không có khả năng cảm ứng không ra.

Nếu Huyền Thiên Lão Tổ quả thực là Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh, vậy thì cùng Bàn Cổ huyết mạch có đại cừu.

Lúc này, Huyền Thiên Lão Tổ hướng về phía Bàn Huyền đi tới.

Khi Huyền Thiên Lão Tổ tới gần, Bàn Huyền bản năng cảm thấy nguy cơ. "Sở hữu Bàn Cổ huyết mạch Hỗn Độn Thể, Nguyên Thần lại yếu ớt như vậy, là bởi vì trọc khí ô nhiễm đi, lại không có khí vận, đụng phải Lão tổ, cũng là khí số của nhữ đã tận.

Hỗn Độn Thể, quy về Ngô." Huyền Thiên Lão Tổ cười lạnh xuất thủ.

Một đạo ngân sắc thần lôi từ trong tay Huyền Thiên Lão Tổ phát ra, đây nãi là Thái Âm Diệt Tuyệt Thần Lôi.

Bàn Cổ mắt trái hóa thành Thái Âm Tinh, ngưng luyện quang hoa của Thái Âm Tinh liền có thể được Nguyệt Quang Thần Thủy, Nguyệt Quang Thần Thủy có thể ăn mòn Nguyên Thần.

Vô luận là ngưng luyện Tam Quang Thần Thủy hay tu luyện Thái Âm Diệt Tuyệt Thần Lôi, Nguyệt Quang Thần Thủy đều là thứ ắt không thể thiếu.

Bởi vì phát hiện Nguyên Thần của Bàn Huyền không đủ cường đại, Huyền Thiên Lão Tổ mới thi triển Thái Âm Diệt Tuyệt Thần Lôi để nhằm vào.

Nếu bị Thái Âm Diệt Tuyệt Thần Lôi của Huyền Thiên Lão Tổ

công kích, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền sẽ không có việc gì, nhưng Nguyên Thần lại sẽ bị ăn mòn.

Huyền Thiên Lão Tổ hiển nhiên không phát hiện ra Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền.

Khí vận vô hình vô chất, hư vô phiếu miểu, vốn khó có thể nhìn thấy.

Khi khí vận càng mạnh, muốn nhìn thấy lại càng khó.

Bất quá, khí vận có thể huyễn hóa.

Giống như Vu tộc khí vận, một khi huyễn hóa, sẽ trở thành Bàn Cổ.

Cũng có chủng tộc khí vận huyễn hóa thành Kim Long, có khí vận huyễn hóa thành Huyền Điểu, không đồng nhất.

Lấy Khí Vận Chi Thể như hiện nay của Bàn Huyền, cự ly gần Thái Ất Kim Tiên không động dụng pháp nhãn cũng khó mà nhìn thấy.

Nói thì chậm, nhưng Huyền Thiên Lão Tổ xuất thủ lại chỉ trong một cái sinh diệt.

Một cái búng tay sáu mươi sát na, một sát na chín trăm sinh diệt, đối với Đại La Kim Tiên, một cái sinh diệt có thể xuất thủ ức vạn lần không chỉ.

Nhiên, Huyền Thiên Lão Tổ xuất thủ nhanh, phản ứng của Bàn Huyền cũng không chậm. "Phanh!" Tử sắc thần quang chợt hiện, ngăn lại Thái Âm Diệt Tuyệt Thần Lôi.

Bị Hồng Mông Lượng Thiên Xích cản lại, ngân sắc thần lôi cuồng bạo, diệt tuyệt thần quang kinh người mẫn diệt hết thảy sinh cơ.

Hoàn vũ băng tháp, chư thiên vặn loạn, vô số tinh thần lung lay sắp đổ, thậm chí Cửu Trọng Thiên Khuyết cũng bất ổn. "".....

Hồng Mông Lượng Thiên Xích!" Nhìn rõ bảo vật Bàn Huyền tế ra, Huyền Thiên Lão Tổ cũng kinh hãi.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích chính là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, uy lực cực đại, có thể hủy thiên diệt địa. "Đạo hữu thật không xứng làm người." Bàn Huyền lạnh lùng nhìn Huyền Thiên Lão Tổ.

Tu vi của Huyền Thiên Lão Tổ nãi là Đại La Kim Tiên đại viên mãn, cự ly Chuẩn Thánh cũng chỉ một bước chi dao, lại mười phần thì có tám chín phần là Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh.

Bàn Huyền đang do dự có nên động thủ hay không, lại không ngờ Huyền Thiên Lão Tổ sẽ đột ngột xuất thủ.

Nếu không phải phản ứng đủ nhanh, Nguyên Thần của Bàn Huyền e rằng đã bị tổn thương rồi. "Chờ đoạt được Hỗn Độn Thể của nhữ, Ngô sẽ luyện hóa thành Thân ngoại hóa thân, đến lúc đó, dùng nó để đánh giết những kẻ mang huyết mạch Bàn Cổ còn lại." Huyền Thiên Lão Tổ cười lạnh nói.

Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền không chỉ là huyết mạch Bàn Cổ, lại còn có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, Huyền Thiên Lão Tổ sẽ kìm lòng không được cũng không kỳ quái.

Nếu Nguyên Thần của Bàn Huyền có tu vi cỡ Đại La Kim Tiên, Huyền Thiên Lão Tổ cũng không dám tạo thứ, nhưng Nguyên Thần của Bàn Huyền lại chỉ là Kim Tiên.

Tại trong mắt Đại La Kim Tiên, Kim Tiên cùng sâu kiến không có quá lớn khác biệt.

Đổi lại là Bàn Huyền, nếu có tu vi Đại La Kim Tiên, phát hiện một cái Hỗn Độn Thể cấp Chuẩn Thánh, lại chỉ có Nguyên Thần tu vi Kim Tiên, cộng thêm không có khí vận, cũng sẽ xuất thủ.

Bàn Cổ khai thiên, Ma Thần trở đạo, thiên địa sơ khai về sau vô số

sinh linh, đều tại một chữ "tranh".

Cho nên, Huyền Thiên Lão Tổ sẽ xuất thủ là bình thường, huống hồ, Huyền Thiên Lão Tổ cùng Bàn Cổ huyết mạch có thù, lại thêm một lý do để xuất thủ. "Năm đó Bàn Cổ khai thiên không diệt Nguyên Thần của nhữ, bây giờ lại ở trước mặt Ngô đại ngôn bất tàm." Bàn Huyền thu hồi Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Lấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích bảo hộ trụ Nguyên Thần trong cơ thể, Bàn Huyền dùng sức mạnh Hỗn Độn Thể công hướng Huyền Thiên Lão Tổ.

Khoảng cách ở trước mặt Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền phảng phất mất đi ý nghĩa, khi một quyền oanh ra, Huyền Thiên Lão Tổ lại không cách nào tránh né.

Tại thời điểm Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền sắp một quyền oanh kích trúng, dưới chân Huyền Thiên Lão Tổ lại xuất hiện một đóa bạch liên.

Thập Nhị Phẩm Bạch Liên bên trên lưu chuyển thuần tịnh Tiên Thiên thần quang, tựa như có thể tịnh hóa hết thảy thế gian. ".....

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên!" Nhìn thấy bạch liên dưới chân Huyền Thiên Lão Tổ, Bàn Huyền cũng kinh ngạc.

Bàn Cổ đại thần có tam đại Hỗn Độn Chí Bảo, trừ Khai Thiên Phủ, còn có Tạo Hóa Ngọc Điệp và Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

Trong trận chiến Khai Thiên, Khai Thiên Phủ một phân thành ba, hóa thành tam đại Tiên Thiên Chí Bảo nãi là Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung.

Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng vỡ vụn.

Còn về Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, lại cũng không

thể may mắn thoát khỏi, năm phiến lá hóa thành Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, củ sen hóa thành Thí Thần Thương, lại có năm hạt sen hóa thành năm tòa Tiên Thiên Liên Đài, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên chính là một trong số đó.

Trừ Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, còn có Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên và Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên.

Trong năm đóa Tiên Thiên Liên Đài, lấy Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên là cường đại nhất, nhưng Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cũng không phải chuyện đùa.

Thập Nhị Phẩm Bạch Liên là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chân đạp trên bạch liên liền có thể tiên thiên lập vu bất bại chi địa. "Phanh!" Một quyền của Bàn Huyền bị Thập Nhị Phẩm Bạch Liên cản lại.

Tuy rằng cản lại một kích của Bàn Huyền, Huyền Thiên Lão Tổ cũng không quá dễ chịu.

Dù cho có Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Đại La Kim Tiên đối đầu với Chuẩn Thánh áp lực vẫn cực đại.

Theo tu vi càng cao, muốn vượt cấp chiến đấu cũng càng khó.

Ví dụ một cái Chuẩn Thánh có Tiên Thiên Chí Bảo, tại trong mắt Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng chỉ là sâu kiến, tùy tiện liền có thể nghiền chết.

Thành công cản lại công kích của Bàn Huyền, tuy rằng không quá dễ chịu, nhưng Huyền Thiên Lão Tổ cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm. "Cũng may là đã hoàn toàn luyện hóa Thập Nhị Phẩm Bạch Liên." Huyền Thiên Lão Tổ thầm nghĩ.

Cũng chính bởi vì hoàn toàn luyện hóa Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, Huyền Thiên Lão Tổ mới có thể phát huy ra uy năng chân chính của bảo vật này.

Nếu không hoàn toàn luyện hóa, Huyền Thiên Lão Tổ muốn cản lại công kích từ Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền là không dễ dàng. "Nhữ còn thủ đoạn gì?

Cứ việc thi triển ra." Huyền Thiên Lão Tổ nói. "Hừ!" Bàn Huyền cũng không nói nhảm, đại thủ Hỗn Độn Thể vung lên, một cái vòng xoáy xám xịt xuất hiện, đây là Hỗn Độn Thể bản mệnh thần thông.

Do Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền tu vi chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, bản mệnh thần thông cũng chỉ là cấp Tiên Thiên.

Thần thông cũng chia làm mấy đẳng cấp, thấp nhất là Hậu Thiên giai, tiếp theo là Tiên Thiên giai, lại đến Hỗn Độn cấp.

Hỗn Độn Thể bản mệnh thần thông ít nhất cũng có tiềm lực Hỗn Độn cấp, cho nên, chỉ cần tu vi đầy đủ, bản mệnh thần thông sẽ là Hỗn Độn cấp.

Trong vòng xoáy khủng bố, Hỗn Độn chi lực diễn hóa, có thể đem thiên địa vạn vật yên diệt, hết thảy quy về hỗn độn, cũng có thể diễn hóa hết thảy.

Trên lý thuyết, ngay cả Bàn Cổ tinh huyết, Hỗn Độn vòng xoáy cũng có thể diễn hóa ra, điều kiện tiên quyết là tu vi Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền phải đủ cao.

Bất quá Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền hiện tại chỉ là tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, cho dù là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, muốn dùng bản mệnh thần thông diễn hóa ra một giọt Bàn Cổ tinh huyết cũng không quá khả thi. "Oanh!" Vòng xoáy xám xịt cùng Thập Nhị Phẩm Bạch Liên va chạm, dưới sự xung kích của sức mạnh đáng sợ, phương viên

ức vạn dặm bị san thành bình địa, vô luận hoa cỏ cây cối, chim bay cá nhảy, không gì không hóa thành bột mịn.

Hỗn Độn Thể chỉ là thân thể thứ hai do Bàn Huyền tố tạo, đệ nhất thân thể là Vu tộc khí vận.

Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền cũng có một cái bản mệnh thần thông, gọi là 'Lược Đoạt Khí Vận'.

Huyền Thiên Lão Tổ khí vận trên người không nhỏ, hầu như bằng một nửa Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền.

Nói cách khác, khí vận của Huyền Thiên Lão Tổ gần như bằng một nửa khí vận Vu tộc, tuy Thập Nhị Tổ Vu chưa xuất thế, nhưng chủng tộc huyết mạch Bàn Cổ được Hồng Hoang Thiên Đạo quyến cố, khí vận không nhỏ.

Lúc này, Bàn Huyền trong lòng cũng đang cân nhắc có nên thi triển bản mệnh thần thông của Khí Vận Chi Thể hay không.

Một khi thi triển thần thông này, lược đoạt khí vận người khác sẽ kết xuống đại nhân quả, nếu lược đoạt khí vận của một chủng tộc, dữ một cái chủng tộc kết xuống đại nhân quả, rất dễ dàng bộc lộ Khí Vận Chi Thể.

Như hôm nay, cả Hồng Hoang trừ Bàn Huyền ra, lại không có ai biết căn cước Vu tộc khí vận.

Hơi cân nhắc, Bàn Huyền liền có quyết đoạn.

Chương 5

Đã Huyền Thiên Lão Tổ muốn diệt Nguyên Thần của hắn, song phương chính là bất tử bất hưu. "Hôm nay, định phải khiến Huyền Thiên Lão Tổ vẫn lạc tại đây." Trong mắt Bàn Huyền lóe lên một tia hàn quang.

Dưới sự áp chế của Hỗn Độn Thể bản mệnh thần thông, Huyền Thiên Lão Tổ nhất thời ở vào thế hạ phong.

Cũng đúng lúc này, một cái xúc tu khí vận từ trong Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền vươn ra, rạch phá hư không, trong nháy mắt rơi vào trên người Huyền Thiên Lão Tổ.

Thập Nhị Phẩm Bạch Liên tuy vạn pháp bất xâm, chư tà tị dịch, nhưng lại không cách nào ngăn cản khí vận.

Chớ nói Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, cho dù là Tiên Thiên Chí Bảo, hoặc là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, muốn ngăn cản khí vận cũng khó.

Xúc tu khí vận của Bàn Huyền vô hình vô chất, Đại La Kim Tiên cũng khó có thể sát giác.

Khi xúc tu khí vận rơi vào trên người, Huyền Thiên Lão Tổ mới kinh giác. "?

Khí vận diễn hóa thần thông? .....

Sao có thể?" Huyền Thiên Lão Tổ ngây ngẩn cả người.

Huyền Thiên Lão Tổ chưa bao giờ nghe nói khí vận diễn hóa thần thông, cũng chưa từng thấy qua.

Bởi vì khí vận trên người Huyền Thiên Lão Tổ so ra kém Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền, cho nên, Khí Vận Chi Thể vừa thi triển ra bản mệnh thần thông, liền nhanh chóng lược đoạt khí vận của y.

Phát hiện khí vận trên người đang nhanh chóng trôi đi, Huyền Thiên Lão Tổ đại kinh.

Cắn răng một cái, Huyền Thiên Lão Tổ cũng không lo được dùng Thập Nhị Phẩm Bạch Liên hộ thân, vội vàng đem Thập Nhị Phẩm Bạch Liên thu nhập thể nội, dùng để trấn áp khí vận.

Thập Nhị Phẩm Bạch Liên có thể trấn áp khí vận, nhưng cũng chỉ làm cho tốc độ trôi đi của khí vận trên người Huyền Thiên Lão Tổ chậm lại một chút.

Không có Thập Nhị Phẩm Bạch Liên hộ thân, Huyền Thiên Lão Tổ không cách nào ngăn cản Hỗn Độn vòng xoáy.

Thấy tình thế không ổn, Huyền Thiên Lão Tổ liền thân hóa độn quang bỏ chạy. "Chạy?" Bàn Huyền khinh thường cười một tiếng.

Tiếp đó, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền cũng thân hóa độn quang, so với Huyền Thiên Lão Tổ chỉ có hơn chứ không kém, lại thêm Không gian thần thông của Bàn Huyền, chẳng được bao lâu liền đuổi kịp Huyền Thiên Lão Tổ.

Mắt thấy không cách nào thoát thân, sắc mặt Huyền Thiên Lão Tổ khó coi tới cực điểm.

Lúc này, Bàn Huyền cùng Huyền Thiên Lão Tổ đều đang ở trong Cửu Thiên Cương Phong.

Cương phong cuồng bạo, tựa như có thể tồi hủy hết thảy, Thiên Tiên bình thường ở trong cương phong sẽ khoảnh khắc hóa thành bột mịn. "Bàn Huyền, nhữ muốn ngọc đá cùng vỡ sao?" Huyền Thiên Lão Tổ ngoài mạnh trong yếu uy hiếp. "Ngọc đá cùng vỡ?" Bàn Huyền cười lạnh.

Nếu Huyền Thiên Lão Tổ tự bạo Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, hoặc tự bạo thân thể cùng Nguyên Thần, ở cự ly gần xác thực có thể uy

hiếp Bàn Huyền, nhưng tối đa cũng chỉ tổi hủy Hỗn Độn Thể của hắn mà thôi.

Lúc này, khí vận của Huyền Thiên Lão Tổ đã trôi mất khoảng một phần ba.

Lược đoạt một phần ba khí vận của Huyền Thiên Lão Tổ, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền cũng càng ngày càng mạnh.

Bất quá, lược đoạt khí vận cũng cần thời gian tiêu hóa.

Tuy rằng khí vận của Huyền Thiên Lão Tổ chỉ bằng một nửa Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền, nhưng nếu đem toàn bộ lược đoạt, Bàn Huyền ít nhất cũng cần mấy ngàn năm để tiêu hóa. "Đem khí vận trả lại cho Ngô, Ngô có thể cho nhữ ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo, từ nay về sau không cùng nhữ gây khó dễ." Huyền Thiên Lão Tổ trong lòng nói.

Vừa nghe Huyền Thiên Lão Tổ nói như thế, Bàn Huyền chỉ cười lạnh.

Huyền Thiên Lão Tổ trong lòng cũng đang tính toán, thế cục như hôm nay đối với y quá bất lợi. "Nếu tự bạo Thập Nhị Phẩm Bạch Liên?" Huyền Thiên Lão Tổ thầm nghĩ.

Thập Nhị Phẩm Bạch Liên nãi là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có bốn mươi lăm đạo Tiên Thiên cấm chế, Huyền Thiên Lão Tổ đã hoàn toàn luyện hóa, có thể tự bạo, một khi tự bạo, sức mạnh sản sinh tuyệt đối đáng sợ.

Nhưng Huyền Thiên Lão Tổ không cách nào kéo giãn khoảng cách với Bàn Huyền, một khi tự bạo, Bàn Huyền có vẫn lạc hay không thì chưa biết, nhưng khả năng lớn là chính y sẽ vẫn lạc.

Cho nên, nếu tự bạo Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, Huyền Thiên Lão Tổ chi bằng tự bạo thân thể cùng Nguyên Thần, cùng với lấy ra mấy

kiện Tiên Thiên Linh Bảo tự bạo, mới càng có khả năng làm cho Bàn Huyền vẫn lạc.

Nại hà Huyền Thiên Lão Tổ lại không cam lòng vẫn lạc tại đây. "Đại đạo chi lộ của Ngô sẽ không dừng bước tại đây." Huyền Thiên Lão Tổ ám đạo.

Bàn Huyền vừa tế ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích, vừa dùng Hỗn Độn Thể bản mệnh thần thông công kích.

Hồng Mông chi quang chói mắt, Thiên Đạo pháp tắc ẩn hiện, Đại Đạo thần vận lưu chuyển, Hồng Mông Lượng Thiên Xích bạo phát ra uy thế kinh người.

Nếu Huyền Thiên Lão Tổ tránh né Hồng Mông Lượng Thiên Xích, lại sẽ bị Hỗn Độn vòng xoáy công kích, nếu tránh thoát Hỗn Độn vòng xoáy, thì phải thừa thụ Hồng Mông Lượng Thiên Xích một kích.

Không chút do dự, Huyền Thiên Lão Tổ lựa chọn tránh né Hỗn Độn vòng xoáy. "Phanh!" Trên đỉnh đầu Huyền Thiên Lão Tổ hiện ra một đóa khánh vân, trên khánh vân Tam Hoa tề tụ, nãi là tinh khí thần diễn hóa, lại có một cái Đại La Đạo Quả hiển hiện.

Lại nhìn Tam Hoa trên đỉnh đầu Huyền Thiên Lão Tổ, đều là cửu phẩm.

Ngũ Khí Triều Nguyên viên mãn là Thái Ất Đạo Quả, Tam Hoa Tụ Đỉnh viên mãn là Đại La Đạo Quả, phẩm cấp Tam Hoa trên đỉnh đầu lại cùng căn cước tương quan.

Căn cước càng tốt, phẩm cấp Tam Hoa càng cao.

Thiên Đạo cực số là chín, Đại Đạo phía dưới thì mười hai là viên mãn.

Số bắt đầu từ một, lập tại ba, thành tại năm, thịnh tại bảy, cực tại chín, mười hai là viên mãn.

Ở Hồng Hoang, Tam Hoa cửu phẩm cũng không nhiều.

Nếu là Bàn Cổ Tam Thanh, có lẽ Tam Hoa sẽ là thập nhị phẩm.

Căn cước của Huyền Thiên Lão Tổ tuy rằng không tệ, nhưng so ra vẫn kém Tam Thanh.

Khi Hồng Mông Lượng Thiên Xích rơi xuống, Tam Hoa trên đỉnh đầu Huyền Thiên Lão Tổ có một đóa bị đánh tan.

Tam Hoa trong đó một đóa bị đánh tan, đảo mắt lại sinh ra một đóa, nhưng Huyền Thiên Lão Tổ lại tiêu hao không nhỏ. "Phanh!", "Phanh!", "Phanh!"...

Hồng Mông Lượng Thiên Xích không ngừng công kích, đánh tan Tam Hoa của Huyền Thiên Lão Tổ, tuy rằng mỗi lần đánh tan một đóa, lập tức lại sinh ra một đóa, nhưng tinh khí thần của Huyền Thiên Lão Tổ lại đang không ngừng tiêu hao.

Ngoài ra, khí vận của Huyền Thiên Lão Tổ cũng đang không ngừng trôi đi.

Hình thế đối với Huyền Thiên Lão Tổ càng ngày càng bất lợi, y cũng càng ngày càng tâm phù khí táo.

Tại lúc Huyền Thiên Lão Tổ định xả bỏ một thân khí vận, động dụng Thập Nhị Phẩm Bạch Liên hộ thân, sát chiêu của Bàn Huyền cũng sử ra.

Lấy tu vi Hỗn Độn Thể Chuẩn Thánh sơ kỳ của Bàn Huyền, cộng thêm uy năng to lớn của Hồng Mông Lượng Thiên Xích, đối phó một cái Đại La Kim Tiên hẳn là dễ dàng, nhưng Huyền Thiên Lão Tổ không thể coi là kẻ tầm thường.

Bàn Huyền không chỉ muốn đánh giết Huyền Thiên Lão Tổ, lược đoạt toàn bộ khí vận, mà còn muốn đoạt lấy Thập Nhị Phẩm Bạch Liên.

Tuy rằng lực phòng ngự của Hỗn Độn Thể cũng không yếu, nhưng có một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân lại càng tốt hơn.

Nếu có thể được Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, Bàn Huyền công kích có Hồng Mông Lượng Thiên Xích, phòng ngự có Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, cộng thêm Hỗn Độn Thể cường hoành cùng sự huyền diệu của Khí Vận Chi Thể, quả thực không sợ bất kỳ đại năng nào ở Hồng Hoang hiện nay. "Oanh long!", "Oanh long!", "Oanh long!"...

Thiên địa chấn động, hoàn vũ hỗn loạn, chư thiên bất ổn, vô số tinh thần trụy lạc.

Mười hai đoàn Hỗn Độn chi khí xuất hiện tại trong tay Bàn Huyền, mỗi một đoàn Hỗn Độn chi khí đều uẩn hàm một loại Hỗn Độn pháp tắc.

Bởi vì tải xuống truyền thừa Bàn Cổ của Thập Nhị Tổ Vu, Bàn Huyền cũng sở hữu mười hai loại Hỗn Độn pháp tắc.

Pháp tắc chia làm Thiên Đạo pháp tắc và Đại Đạo pháp tắc, Hồng Hoang pháp tắc tiện là Thiên Đạo pháp tắc, Hỗn Độn pháp tắc tắc là Đại Đạo pháp tắc. "?....." Nhìn mười hai đoàn Hỗn Độn chi khí trong tay Bàn Huyền, Huyền Thiên Lão Tổ đại hãi.

Một đoàn Hỗn Độn chi khí chứa Không gian pháp tắc, một đoàn chứa Thời gian pháp tắc, lại có Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ ngũ hành pháp tắc, Phong Vũ Lôi Điện pháp tắc, cùng với Độc chi pháp tắc.

Bởi vì sở hữu Hỗn Độn pháp tắc, uy lực của mỗi một đoàn Hỗn Độn chi khí đều tương đương đáng sợ.

Tại dưới sự thao túng của Bàn Huyền, mười hai đoàn Hỗn Độn chi khí tổ hợp lại cùng một chỗ, hình thành Đô Thiên Thần Sát đại thế, hướng về phía Huyền Thiên Lão Tổ nghiền ép tới.

Đối mặt với Hỗn Độn đại thế như thế, Huyền Thiên Lão Tổ lại bị sợ hãi chi phối.

Tuy rằng bản năng muốn chạy trốn, nhưng Huyền Thiên Lão Tổ lại không cách nào tránh né.

Cắn răng một cái, Huyền Thiên Lão Tổ đem toàn bộ pháp lực rót vào Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, càng phun ra không ít tinh huyết lên đó.

Dưới sự thôi động của toàn bộ pháp lực, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên phát huy ra uy thế cực đại, lại thêm hấp thu tinh huyết của Huyền Thiên Lão Tổ, uy lực lại tăng cường không ít.

Nhiên, dưới sự nghiền ép của Hỗn Độn đại thế, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên cũng chỉ miễn cưỡng ngăn cản được một lát. "Không!" Khi phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Bạch Liên bị công phá, Huyền Thiên Lão Tổ tuyệt vọng hét lớn một tiếng. "Oanh!" Dưới Hỗn Độn đại thế hạo hãn vô biên nghiền ép, Huyền Thiên Lão Tổ rơi vào cái kết cục thân tử đạo tiêu.

Thân thể hôi phi yên diệt, Nguyên Thần cũng mẫn diệt, một điểm Chân linh bị gạt bỏ.

Thập Nhị Phẩm Bạch Liên bên trên xuất hiện một vài vết rạn, tổn thương không nhỏ, tuy rằng Tiên Thiên Linh Bảo có thể tự hành chữa trị, nhưng lấy trình độ tổn thương này, đoán chừng phải mất vạn năm mới có thể tự lành.

Bất quá, Bàn Huyền có nắm chắc trong vòng trăm năm khiến cho Thập Nhị Phẩm Bạch Liên chữa trị hoàn hảo.

Trừ một cái Thập Nhị Phẩm Bạch Liên bị hư hại, còn có ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo tàn khuyết và hơn mười kiện Hậu Thiên Linh Bảo tàn khuyết.

Lần này, thu hoạch của Bàn Huyền quả thực không nhỏ.

Toàn bộ khí vận của Huyền Thiên Lão Tổ đều bị Bàn Huyền lược đoạt, ngoài ra, thu hoạch lớn nhất chính là Thập Nhị Phẩm Bạch Liên.

Khi Thập Nhị Phẩm Bạch Liên rơi vào tay Bàn Huyền, thần thức hắn quét qua, trong bạch liên tuy còn Nguyên Thần ấn ký của Huyền Thiên Lão Tổ, nhưng đang tiêu tán dần.

Do Nguyên Thần tu vi không đủ cường đại, Bàn Huyền tạm thời không cách nào mạt diệt Nguyên Thần ấn ký bên trong, đoán chừng phải đợi vài trăm năm mới có thể luyện hóa. "Trước tiên chữa trị tốt Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, sau đó lại luyện hóa." Bàn Huyền trong lòng thầm nghĩ.

Ngoài ra, Bàn Huyền phát hiện, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên cùng Đông Hải Bồng Lai Tiên Đảo có khí vận liên kết.

Nếu không phải căn cước của Bàn Huyền là khí vận, thật khó có thể nhìn ra sự liên kết này.

Xem ra, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên vốn là thai nghén trên đảo Bồng Lai, lại bị Huyền Thiên Lão Tổ đoạt được.

Quan vu Bồng Lai, Bàn Huyền cũng biết rõ.

Bàn Cổ khai thiên, có ba mảnh vỡ Hỗn Độn rơi vào Đông Hải, diễn hóa thành ba tòa Tiên đảo, Bồng Lai là đứng đầu trong ba tòa Tiên đảo.

Phúc địa của Đông Hải phân làm Tam Đảo Thập Châu, Bồng Lai có thể xưng là Đông Hải đệ nhất phúc địa.

Đã có thể thông qua Thập Nhị Phẩm Bạch Liên tìm được Bồng Lai, Bàn Huyền cũng tính toán đi một chuyến. "Bồng Lai, sau này sẽ là của Vu tộc." Bàn Huyền tâm đạo.

Đạo trường của Huyền Thiên Lão Tổ ký thác tại Bồng Lai, hẳn có không ít bảo vật ở trong đó.

Tuy rằng còn chưa du lịch hết Bất Chu Sơn, nhưng Bàn Huyền lại định đi Bồng Lai trước.

Có Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, tìm Bồng Lai cũng không khó nữa.

Chỉ cần là Tiên Thiên Linh Bảo tại Hồng Hoang, hoặc nhiều hoặc ít đều có khí vận, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên nãi là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, khí vận không ít, hiện nay lại có một tia khí vận liên kết với Bồng Lai xa xôi tại Đông Hải.

Trong lòng đã có quyết định, Bàn Huyền cũng không chần chờ, lập tức hướng về phía Đông Hải đi tới.

Bất Chu Sơn sừng sững tại Đông Hoang đại địa, cự ly Đông Hải rất gần, nhưng Chuẩn Thánh đại năng muốn từ Bất Chu Sơn đuổi tới Đông Hải cũng phải mất một cái Nguyên hội trở lên.

Nếu không có Hỗn Độn Thể tu vi Chuẩn Thánh, chỉ bằng Khí Vận Chi Thể và Nguyên Thần, Bàn Huyền muốn từ Bất Chu Sơn tới Đông Hải, đoán chừng một cái Lượng kiếp thời gian cũng không đủ.

Cũng bởi Hồng Hoang quá lớn.

Bất quá, nếu có thể đánh vỡ không gian bình chướng, cắt đứt thời gian trường hà, trực tiếp tiến vào vô tận hư không, lại có không gian tọa độ, cự ly cũng mất đi ý nghĩa, có thể trong nháy mắt từ Hồng Hoang điểm này tới điểm khác, nhưng việc này Chuẩn Thánh cũng khó làm được.

Vừa chạy tới Đông Hải, Bàn Huyền vừa chữa trị Thập Nhị Phẩm Bạch Liên.

Chương 6

Chỉ thấy Thập Nhị Phẩm Bạch Liên trong tay Bàn Huyền tích lưu lưu chuyển động, thích phóng ra tịnh hóa thần quang, pháp lực của Bàn Huyền bao phủ lấy bạch liên.

Tại dưới sự bao phủ của pháp lực, tốc độ chữa trị của Thập Nhị Phẩm Bạch Liên tăng lên đáng kể.

Ngoài ra, lại có Hỗn Độn thần quang cùng tịnh hóa thần quang giao tương huy ánh, diễn hóa ra ức vạn huyền ảo.

Chớp mắt một cái mấy trăm năm trôi qua.

Nguyên Thần ấn ký trong Thập Nhị Phẩm Bạch Liên rốt cục tiêu tán, Bàn Huyền có thể luyện hóa rồi.

Mấy trăm năm này, Bàn Huyền đại bộ phận thời gian đều dùng để đi đường, thời gian còn lại tắc chữa trị Thập Nhị Phẩm Bạch Liên cùng tu luyện.

Đáng nhắc tới là, Bàn Huyền trong mấy trăm năm lại đánh giết không ít hung thú.

Bỗng nhiên, cảm ứng được một cỗ hung sát chi khí trùng tiêu, tường vân dưới chân Bàn Huyền dừng lại, ánh mắt nhìn về phía xa. "Lại một cái Hung Thú Đại Tướng." Bàn Huyền trong lòng vui vẻ.

Bàn Huyền đánh giết không ít hung thú, có sơ cấp, có cao cấp, còn về Hung Thú Đại Tướng thì mới chỉ giết được một con tại Bất Chu Sơn.

Khí vận của Hung Thú Đại Tướng bàng đại hơn nhiều so với sơ cấp và cao cấp hung thú, hơn nữa, đánh giết Hung Thú Đại Tướng càng dễ dàng được công đức.

Trong nháy mắt vượt qua ức vạn dặm, tu du, Bàn Huyền cũng nhìn thấy một cái Hung Thú Đại Tướng.

Nguy nga như vạn trượng đại sơn, hình tựa tinh tinh, lông tóc xám trắng, có ba con mắt, đỉnh đầu mọc sừng, năm cánh tay, bảy cái đuôi, mỗi một bước đi đều địa động sơn dao.

Không hổ là Hung Thú Đại Tướng, uy thế không nhỏ. "Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ tu vi!" Bàn Huyền khóe miệng phù hiện một vệt nụ cười.

Tuy rằng không phải tu vi càng cao nhất định khí vận càng nhiều, nhưng sinh linh tu vi cao càng có khả năng có nhiều khí vận.

Giống như hung thú trước mắt, khí vận bàng đại nãi là đệ nhất trong số những hung thú Bàn Huyền từng gặp.

Do Bàn Huyền tịnh không có ẩn tàng thân hình, cho nên, Hung Thú Đại Tướng trước mắt cũng phát hiện ra hắn.

Nhìn thấy Bàn Huyền, đầu hung thú kia vẻ mặt đầy nộ sắc.

Hung thú đều có một loại năng lực, có thể nhìn ra người khác từng giết hung thú.

Đầu hung thú này liếc mắt liền nhìn ra Bàn Huyền từng giết không ít đồng loại của nó.

Hung lệ sát khí từ trên người hung thú tán phát ra, hình thành thực chất, hóa thành từng con huyết mãng.

Đảo mắt, ngàn vạn con huyết mãng do sát khí hung lệ biến thành vây quanh chu thân hung thú.

Ngửa đầu rống giận một tiếng, hung thú cất bước hướng Bàn Huyền đánh tới. "Không biết sống chết!" Bàn Huyền cười lạnh.

Chuẩn Thánh cấp pháp lực từ Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền phát

ra, hóa thành đại thủ xám xịt, già thiên tế nhật, ầm ầm rơi xuống. "Phanh!" Tại dưới một kích của pháp lực đại thủ, hung thú thảm khiếu một tiếng, đã thụ thương không nhẹ.

Hung Thú Đại Tướng tuy rằng căn cước bất phàm, nhưng tu vi Thái Ất Kim Tiên ở trước mặt Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền lại không chịu nổi một kích.

Một bộ phận pháp lực hóa thành đại thủ một kích không thể đánh chết đầu hung thú này, Bàn Huyền liền gia đại pháp lực chuyển ra.

Ba thành pháp lực! "Oanh!" Hung thú thần hình câu diệt, mấy trăm cái Nguyên hội khổ tu thành họa bánh. "Nhĩ cảm!" Một tiếng nộ hống vang vọng thiên địa, khí thế khủng bố chấn động hoàn vũ.

Nhất thời, âm dương nghịch loạn, càn khôn điên đảo, chư thiên vạn đạo vặn loạn, vô số tinh thần trụy lạc. "Khí thế này.....

Đại La Kim Tiên?

Không, là một cái Chuẩn Thánh!" Bàn Huyền cũng kinh hãi.

Xuyên việt đến Hồng Hoang đã lâu, đây là lần đầu tiên Bàn Huyền đụng phải Chuẩn Thánh đại năng.

Qua hồi lâu, một vị Chuẩn Thánh đại năng xuất hiện trước mặt Bàn Huyền: thú đầu nhân thân, diện dung tranh nanh, ánh mắt hung ngoan, có thái cổ sát khí bạn tùy quanh thân. "Thú Hoàng Thần Nghịch!" Bàn Huyền thần sắc không khỏi ngưng trọng. "Bàn Cổ huyết mạch?" Thần Nghịch cũng kinh ngạc.

Bàn Cổ nãi là một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, cũng là kẻ cường đại nhất trong đó, cho nên, tất cả những kẻ mang huyết mạch Bàn Cổ đều có thể xưng là Ma Thần.

Thân thể tu vi và Nguyên Thần tu vi của Thần Nghịch đều là cấp Chuẩn Thánh, cũng làm cho Bàn Huyền khi trực diện cảm thấy áp lực

không nhỏ.

Khí vận trên người Thần Nghịch cũng khiến Bàn Huyền kinh ngạc, bàng đại hơn nhiều so với Huyền Thiên Lão Tổ.

Bị Thiên Đạo chán ghét lại có thể sở hữu khí vận bàng đại như thế, quả thực không đơn giản.

Tỉ mỉ quan sát, Bàn Huyền càng phát hiện khí vận của Thần Nghịch chiếm một phần bảy khí vận của Hung Thú tộc.

Tuy Thần Nghịch là Hoàng của Hung Thú tộc, tu vi cũng là mạnh nhất tộc, nhưng chiếm giữ một phần bảy khí vận cả tộc cũng là tương đối dọa người. "Hung thú tồn tại là một sai lầm, Ngô muốn uốn nắn cái sai lầm này." Bàn Huyền nói.

Còn về việc đánh giết Thần Nghịch, Bàn Huyền hiện tại lại không dám.

Thần Nghịch được xưng là Hồng Hoang đệ nhất cường giả không thể khinh thường, Bàn Huyền cũng không có quá lớn phần thắng.

Có thể ở trước mặt Thần Nghịch toàn thân trở ra, tại Hồng Hoang cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Oán khí của Hỗn Độn Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết không tan, Bàn Cổ thân hóa vạn vật cũng có oán khí, Hồng Hoang sinh linh bị Ma Thần oán khí ô nhiễm liền thành hung thú.

Hung thú tồn tại ở Hồng Hoang là một sai lầm, nếu không thể uốn nắn sai lầm này, Hồng Hoang sớm muộn sẽ vì sai lầm đó mà hủy diệt. "Hừ, Hỗn Độn Thể của nhữ tuy lọt vào mắt, nhưng Nguyên Thần lại yếu ớt đến buồn cười, Bản tôn khoảnh khắc liền có thể khiến nhữ thân tử đạo tiêu." Thần Nghịch cười gằn nói.

Thần Nghịch vừa dứt lời, liền tế ra một bảo vật.

Nhìn pháp bảo Thần Nghịch tế ra, sắc mặt Bàn Huyền biến đổi.

Chỉ thấy đó là một cái cối xay lớn màu đen, đón gió liền lớn lên, đảo mắt đã có đường kính vạn dặm.

Hủy diệt pháp tắc lưu chuyển trên cối xay đen kịt.

Tiên Thiên Chí Bảo, Diệt Thế Đại Ma! "Diệt Thế Đại Ma ở trong tay Thần Nghịch?" Bàn Huyền kinh ngạc.

Diệt Thế Đại Ma nãi là pháp bảo của Hủy Diệt Ma Thần, Hủy Diệt Ma Thần vì ngăn cản Bàn Cổ khai thiên mà bị chém giết, Diệt Thế Đại Ma cũng rơi vào Hồng Hoang, không ngờ lại bị Thần Nghịch đoạt được.

Vô luận uy lực có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương hay Bàn Cổ Phiên - thứ có công kích đệ nhất trong Khai Thiên Tam Bảo, công kích lực e rằng cũng không kém Diệt Thế Đại Ma là bao.

Nghe nói Diệt Thế Đại Ma tuy là Tiên Thiên Chí Bảo nhưng uy năng lại có thể so với Hỗn Độn Linh Bảo.

Thần Nghịch trực tiếp động dụng Diệt Thế Đại Ma, hiển nhiên là muốn nhất cử đánh giết Bàn Huyền. "Đã là Bàn Cổ huyết mạch thì đáng chết, lại cùng tộc của Ngô vi địch, càng đáng chết hơn." Thần Nghịch gằn giọng. "Oanh long long!" Theo Thần Nghịch tế ra Diệt Thế Đại Ma, uy thế của Tiên Thiên Chí Bảo di thiên cập địa.

Nhất thời, ô vân già thiên tế nhật cuồn cuộn, mật mật ma ma hắc sắc lôi đình tại trong ô vân tán loạn.

Khủng bố hủy diệt thần lôi ầm ầm rơi xuống, diễn hóa một cái lãnh địa đáng sợ, lấy Diệt Thế Đại Ma làm hạch tâm.

Cảm thụ được uy thế của Diệt Thế Đại Ma, Bàn Huyền cũng tâm kinh nhục khiêu.

Khi sức mạnh của Diệt Thế Đại Ma xuất hiện, mang theo sự bất tường, hung lệ, phá hoại, làm cho người ta tâm thần bất an. "Chịu chết đi!" Thần Nghịch cười gằn thao túng Diệt Thế Đại Ma công hướng Bàn Huyền.

Uy lực của Diệt Thế Đại Ma quá kinh người, cho dù hoàn toàn luyện hóa Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, Bàn Huyền cũng khó có thể dùng nó để ngăn cản.

Còn về Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Bàn Huyền tuy có thể phát huy ra uy năng không nhỏ, nhưng đây là pháp bảo loại công kích, tuy rằng cũng có thể phòng ngự, nhưng lực phòng ngự lại không được như ý.

Mắt thấy Diệt Thế Đại Ma sắp công kích trúng, Bàn Huyền dùng một cái Không gian thần thông hiểm lại càng hiểm tránh thoát. "Di!" Thấy Bàn Huyền tránh được công kích, Thần Nghịch cũng kinh ngạc.

Một tia khí tức của Hỗn Độn Thể đã bị Diệt Thế Đại Ma tỏa định, theo lý thuyết không cách nào tránh né công kích, nhưng Hỗn Độn Thể chỉ là thân thể thứ hai của Bàn Huyền, cho nên mới có thể thành công tránh thoát.

Diệt Thế Đại Ma uy lực cực đại, có thể tránh thoát là tốt nhất, nếu chính diện đối kháng, Bàn Huyền tuyệt đối không dễ chịu.

Một kích vào khoảng không, quỹ tích của Diệt Thế Đại Ma thay đổi, lại hướng về phía Bàn Huyền bay tới.

Trước khi Diệt Thế Đại Ma cận thân, Bàn Huyền đồng thời thi triển năm cái thần thông.

Thiên địa ngũ hành nhân thần thông của Bàn Huyền mà phát sinh biến hóa.

Bạch sắc Canh Kim chi khí, thanh sắc Ất Mộc chi khí, hắc sắc Quý

Thủy chi khí, xích sắc Ly Hỏa chi khí và hoàng sắc Tuất Thổ chi khí, ngũ khí hợp nhất, ngăn cản Diệt Thế Đại Ma.

Nhiên, Diệt Thế Đại Ma uy lực quá đáng sợ, dù cho năm cái Tiên Thiên thần thông của Bàn Huyền tổ hợp lại một chỗ cũng không thể cản lại. "Phanh!" Ngũ hành chi khí bị đánh tan, nhưng uy lực của Diệt Thế Đại Ma cũng giảm đi.

Bàn Huyền một quyền oanh ra, Hỗn Độn chi lực bạo phát, lại vẫn bị Diệt Thế Đại Ma áp chế một bậc.

Thần Nghịch thân thể tu vi và Nguyên Thần tu vi đều là Chuẩn Thánh sơ kỳ, tuy chưa hoàn toàn luyện hóa Diệt Thế Đại Ma, nhưng cũng có thể phát huy ra uy năng không nhỏ. "Giãy dụa trước khi chết, chung quy là tốn công vô ích." Thần Nghịch cười lạnh nói. "Diệt Thế Đại Ma uy lực khủng bố như vậy." Bàn Huyền âm thầm kinh hãi.

Không kịp nghĩ nhiều, Bàn Huyền sử ra Hỗn Độn Thể bản mệnh thần thông.

Một cái Hỗn Độn vòng xoáy xuất hiện, nhưng vừa đối đầu với Diệt Thế Đại Ma liền bị áp chế.

Bản mệnh thần thông của Bàn Huyền tuy rằng uy lực không nhỏ, lại không đủ để kháng hành Diệt Thế Đại Ma. "Thần Nghịch, nhữ lúc này thu tay lại thì trăng tròn chưa khuyết, bằng không, định phải hối hận không thể." Bàn Huyền mặt vô biểu tình nói với Thần Nghịch.

Nghe Bàn Huyền nói như thế, Thần Nghịch lại trào phúng: "Hối hận?

Tại trước mặt Diệt Thế Đại Ma của Ngô, thần thông pháp lực của nhữ chỉ là ánh sáng đom đóm mà thôi?" Mắt thấy Hỗn Độn vòng xoáy đã tràn ngập nguy cơ, Bàn Huyền liền triệu hoán sức mạnh Bàn Cổ Huyết Trì.

Bàn Cổ Huyết Trì nãi là căn bản của Vu tộc, cùng Vu tộc khí vận khẩn mật tương liên, cho nên, Bàn Huyền có thể triệu hoán sức mạnh này.

Tại bên ngoài Bàn Cổ Giới triệu hoán Bàn Cổ Huyết Trì chi lực, Bàn Huyền cũng không dễ chịu, huống hồ nơi này cự ly Bàn Cổ Giới cực xa.

Theo Bàn Huyền triệu hoán, sau lưng hắn xuất hiện hình chiếu của Bàn Cổ Huyết Trì.

Khi nhìn thấy hình chiếu này, Thần Nghịch cũng trừng lớn hai mắt.

Tuy rằng Bàn Huyền chỉ triệu hoán một bộ phận nhỏ sức mạnh, nhưng gia trì vào Hỗn Độn vòng xoáy, lại nhất cải đổi thế.

Hỗn Độn vòng xoáy vốn bị áp chế, nay lại phản áp chế Diệt Thế Đại Ma. ".....

Sức mạnh trái tim Bàn Cổ." Thần Nghịch vẻ mặt âm trầm.

Trước mắt, tuy hơi chút áp chế được Diệt Thế Đại Ma của Thần Nghịch, nhưng cảnh ngộ của Bàn Huyền cũng không dung lạc quan.

Triệu hoán sức mạnh Bàn Cổ Huyết Trì cũng không dễ dàng, Bàn Huyền hiện tại tiêu hao rất lớn, lại qua một lát, Hỗn Độn Thể sẽ hư thoát.

Một khi Hỗn Độn Thể mất đi chiến lực, chỉ dựa vào Khí Vận Chi Thể và Nguyên Thần, Bàn Huyền không thể kháng hành Thần Nghịch.

Lúc này, Bàn Huyền muốn đi cũng không khó, nhưng cứ thế rời đi thì ý niệm không thông đạt. "Nếu lấy khí vận của Thần Nghịch làm môi giới, lược đoạt khí vận của Hung Thú tộc, như vậy....." Bàn Huyền ánh mắt chớp động, trong lòng tính toán.

Trực tiếp lược đoạt khí vận của Thần Nghịch, y sẽ sát giác, nhưng nếu lấy khí vận của y làm môi giới lược đoạt khí vận Hung Thú tộc, khí vận của Thần Nghịch sẽ không thiếu hụt, nhưng khí vận của cả Hung Thú tộc lại sẽ trôi đi.

Khí vận của một chủng tộc nãi là tổng cộng khí vận của tất cả sinh linh trong tộc đó.

Chương 7

Lược đoạt khí vận của một chủng tộc so với lược đoạt khí vận của một sinh linh khó hơn quá nhiều, nhưng có môi giới thì đơn giản hơn nhiều.

Muốn lược đoạt khí vận Hung Thú tộc, lấy một con hung thú làm môi giới, môi giới này tối thiểu phải chiếm một phần mười khí vận của cả tộc.

Cả Hung Thú tộc, cũng chỉ có khí vận của Thần Nghịch mới đủ tư cách trở thành môi giới.

Thời gian cấp bách, Bàn Huyền không chống đỡ được quá lâu, liền thi triển ra Khí Vận Chi Thể bản mệnh thần thông.

Một cái xúc tu khí vận vô hình vô chất từ Khí Vận Chi Thể vươn ra, rạch phá hư không, rơi vào trên người Thần Nghịch.

Khí vận trên người Thần Nghịch tịnh không có trôi đi, nhưng khí vận của Hung Thú tộc lại đang trôi đi.

Thần Nghịch cũng không có sát giác.

Đã khí vận của Thần Nghịch không có biến hóa, khí vận Hung Thú tộc lại đang trôi đi, vậy có nghĩa là khí vận của những hung thú khác đang bị mất. .....

Thương Mãng quần sơn, liếc mắt nhìn không thấy điểm cuối, tham thiên cự thụ đếm không hết, tại một dãy núi ở Bắc Hoang, trên một ngọn núi nguy nga, một cái hung thú Đại Đế đầu sói thân người đang tu luyện, bỗng nhiên nhíu mày. "Khí vận của Ngô đang trôi đi?

Tình huống gì?" Lang đầu nhân thân hung thú chính là Thiên Lang Đại Đế, một trong mười đại Đại Đế dưới trướng Thần Nghịch.

Lấy tu vi của mình, Thiên Lang Đại Đế tại Hung Thú tộc có thể xếp vào top năm.

Khí vận của Thiên Lang Đại Đế ước chừng bằng một phần ngàn khí vận của Hung Thú tộc.

Bởi vì đang trong tu luyện, Thiên Lang Đại Đế mới sát giác được khí vận đang trôi đi.

Dựa theo tốc độ trước mắt, không dùng đến một ngày, khí vận trên người Thiên Lang Đại Đế cũng sẽ trôi đi sạch sẽ.

Một khi mất đi khí vận, cũng chính là không có khí số, thập phần nguy hiểm.

Nhiên, Thiên Lang Đại Đế lại không cách nào trấn áp khí vận.

Vận chuyển Nguyên Thần, Thiên Lang Đại Đế bấm đốt tính toán, lấy đạo hạnh Đại La lại tính không ra. .....

Cùng một thời gian, khí vận của không ít hung thú đều đang trôi đi.

Thiên Giới, Tứ Hải Bát Hoang, U Minh,...

đều có hung thú.

Mới đầu chỉ có số ít hung thú sát giác, nhưng theo khí vận trôi đi nhiều, càng ngày càng nhiều hung thú sát giác.

Ngoài ra, cũng có đại năng phát hiện ra khí vận của Hung Thú tộc đang giảm thiểu.

Lại nói về Bàn Huyền đang chiến đấu với Thần Nghịch, lược đoạt khí vận của Hung Thú tộc, trong Khí Vận Chi Thể của hắn lại có thêm không ít khí vận.

Theo khí vận của Hung Thú tộc không ngừng trôi đi, Thần Nghịch cũng tâm tự bất ninh. "Không sai biệt lắm." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nếu tiếp tục, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền sắp không chống đỡ được nữa.

Vì thế, Bàn Huyền cũng kiến hảo tựu thu.

Nhìn hình chiếu Bàn Cổ Huyết Trì sau lưng Bàn Huyền càng ngày càng bất ổn, Thần Nghịch âm thầm cười lạnh. "Rốt cục sắp không chống đỡ được nữa rồi sao?" Thần Nghịch thầm nghĩ.

Triệu hoán sức mạnh Bàn Cổ Huyết Trì ở bên ngoài Bàn Cổ Giới tiêu hao không nhỏ, như hôm nay Bàn Huyền cũng chỉ có thể duy trì trong thời gian ngắn. "Thần Nghịch, núi không chuyển nước chuyển, lần sau định phải khiến nhữ thân tử đạo tiêu." Bàn Huyền thoại âm vừa dứt, thuận tay lược đoạt một chút khí vận của Thần Nghịch.

Tuy rằng khí vận trên người Thần Nghịch chỉ trôi đi một chút xíu, nhưng y cũng sát giác được.

Vừa sát giác bản thân khí vận trôi đi, Thần Nghịch càng phát hiện khí vận của cả Hung Thú tộc giảm mạnh.

Cùng lúc đó, Hỗn Độn vòng xoáy đang áp chế Diệt Thế Đại Ma bạo khai, lực lượng kinh khủng bức lui Thần Nghịch.

Tung thân phi lui ức vạn dặm, Thần Nghịch mới ổn trụ thân thể.

Lúc này, trước mắt Thần Nghịch Địa Thủy Hỏa Phong tàn phá bừa bãi, lại có mảng lớn khu vực bị yên diệt, vạn vật hóa thành hư vô.

Khi Thần Nghịch hồi thần, Bàn Huyền đã không biết tung tích.

Không thể giết chết Bàn Huyền, Thần Nghịch có chút buồn bực, nhưng hiện tại y càng để ý đến vấn đề Hung Thú tộc thất thoát khí vận đại lượng.

Tỉ mỉ cảm ứng, Thần Nghịch lại bấm đốt tính toán.

Không bao lâu, Thần Nghịch cũng biết được Hung Thú tộc đã mất

đi bao nhiêu khí vận, tiếp cận một phần ba. "Ba thành khí vận, là tại vừa rồi sao?

Có thể lược đoạt khí vận?

Truyền thừa của Bàn Cổ?" Thần Nghịch trong lòng kinh nghi bất định.

Trực tiếp dùng thần thông lược đoạt khí vận của người khác, thậm chí là khí vận của một chủng tộc, thực sự quá mức bất khả tư nghị.

Mất đi ba thành khí vận, tương lai của Hung Thú tộc thật đáng lo ngại.

Vốn bị Thiên Đạo chán ghét, lại đại thất khí vận, Thần Nghịch trong lòng cũng phát sầu.

Phải biết, từ hơn bảy ngàn Nguyên hội trước Thần Nghịch xuất thế, từng bước một nỗ lực và mưu tính, mới có được Hung Thú tộc như ngày hôm nay.

Bởi vì hung thú bị Thiên Đạo chán ghét, cho nên muốn mưu tính một chút khí vận cũng là thiên nan vạn nan. "Bàn Cổ huyết mạch, Hỗn Độn Thể." Thần Nghịch nghiến răng nghiến lợi, đôi mắt thấu ra phẫn hận.

Mặc dù trong lòng nộ hỏa nan bình, nhưng Thần Nghịch cũng không thể không đối mặt hiện thực. .....

Thành công thoát thân, Bàn Huyền cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nếu không thể thoát thân, Bàn Huyền chỉ có thể trực tiếp truyền tống về Bàn Cổ Giới.

Bất quá, Khí Vận Chi Thể và Nguyên Thần có thể dễ dàng truyền tống về, nhưng Hỗn Độn Thể thì lại khá phiền toái.

Lược đoạt ba thành khí vận của Hung Thú tộc, cộng thêm khí vận của Huyền Thiên Lão Tổ, lại có khí vận do đánh giết không ít hung thú, đủ để Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền trưởng thành đến cấp Thái Ất Kim Tiên.

Đợi Thập Nhị Tổ Vu xuất thế, lại có Đại Vu và Tiểu Vu xuất thế, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền sẽ tăng cường trên diện rộng, trưởng thành đến cấp Đại La Kim Tiên cũng không khó.

Kỳ thực, Bàn Huyền cũng có thể chờ đợi, Vu tộc được Thiên Đạo quyến cố, sớm muộn có thể trở thành nhân vật chính của Lượng kiếp, đến lúc đó, thân là Vu tộc khí vận hắn cũng có thể so với Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nhưng Bàn Huyền cũng rõ ràng, nếu cứ chờ đợi thì quá bị động.

Nếu chờ Hung Thú tộc diệt vong, lại chờ Long tộc, Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc quật khởi rồi xuống dốc, cuối cùng chờ Vu tộc và Yêu tộc quật khởi, thì Hồng Quân cũng đã thành Thánh rồi, Tam Thanh và Nữ Oa bọn người cũng sẽ nhất nhất thành Thánh, khi đó, dù Khí Vận Chi Thể của hắn có thể so với Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cũng khó làm cho Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Cho nên, Vu tộc càng sớm trở thành nhân vật chính của Lượng kiếp, đối với Bàn Huyền càng có lợi.

Hiện tại, Thập Nhị Tổ Vu đều đã có trọn vẹn Cửu Chuyển Huyền Công, cũng có thể sớm hơn xuất thế.

Vừa tiếp tục đi tới Đông Hải, Bàn Huyền vừa vận hành Cửu Chuyển Huyền Công.

Tại dưới sự vận hành của Cửu Chuyển Huyền Công, tốc độ tiêu hóa khí vận của Khí Vận Chi Thể cũng nhanh hơn rất nhiều.

Ngoài ra, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền cũng đang khôi phục.

Cùng Thần Nghịch chiến một trận, triệu hoán Bàn Cổ Huyết Trì chi lực, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền tuy rằng không hư thoát, nhưng tiêu hao cũng rất lớn, cần một đoạn thời gian để khôi phục.

Trận chiến giữa Bàn Huyền và Thần Nghịch không kinh động mấy cái đại năng, nhưng việc Hung Thú tộc mất đi ba thành khí vận lại làm cho không ít đại năng kinh ngạc. .....

Một tòa núi lớn nguy nga sừng sững tại Tây Hoang đại địa, đây là Tu Di Sơn.

Tu Di Sơn nãi là đệ nhất phúc địa của phương Tây Hồng Hoang, Tiên Thiên linh khí sung phái không nói, thậm chí còn có Hỗn Độn linh khí, các loại thiên tài địa bảo cũng không biết bao nhiêu mà kể.

Bất quá, Tu Di Sơn trước mắt là đạo trường của La Hầu.

La Hầu nãi là Hỗn Độn Ma Thần Nguyên Thần chuyển sinh, tại thiên địa sơ khai sau một ngàn cái Nguyên hội mới hóa hình xuất thế.

Tu hành đến nay, La Hầu đã vượt qua một vạn cái Nguyên hội.

Do La Hầu đi là Ma đạo, được xưng là Ma Tổ.

Thủ hạ của La Hầu cũng đều là Ma.

Hắc sắc ma khí âm sâm xuất hiện trên Tu Di Sơn, cùng phúc địa có chút không hợp nhau.

Tại trên một đầu linh mạch lớn nhất của Tu Di Sơn, hàng vạn ngọn tiên sơn huyền không, ngọn tiên sơn lớn nhất bị ma khí bao phủ, tại trung tâm ma khí có một tòa cung điện khôi hoằng.

La Hầu một tập hắc y, tóc dài xõa tung, ngồi xếp bằng trên một đóa Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Lúc này, La Hầu không khỏi kinh ngạc. "Hung thú nhất tộc khí vận trôi đi ba thành, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" La Hầu trong lòng

không hiểu.

La Hầu đem không ít sinh linh phương Tây chuyển hóa thành Ma, hình thành Ma tộc.

La Hầu một lòng muốn cho Ma tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Ma tộc tại trong tay La Hầu chưởng khống, một khi Ma tộc trở thành nhân vật chính, hơn 50% khí vận của Hồng Hoang sẽ nằm trong tay La Hầu, đối với một số kế hoạch của y đều có trợ giúp cực lớn.

Như hôm nay, Hung Thú tộc khí vận trôi đi không ít, đối với kế hoạch của La Hầu cũng có ảnh hưởng. .....

Thiên Giới, thanh khí ngưng tụ, chia làm ba mươi ba tầng.

Thương Khung Lão Tổ kiến lập Cửu Trọng Thiên Khuyết, tại Thiên Giới có một cỗ sức mạnh không thể khinh thường. .....

Tây Côn Luân Ngọc Kinh Sơn, trong một cái đạo quan cổ phác, một thanh bào lão đạo tay cầm Long Đầu Kim Trượng, tiên phong đạo cốt, chính là Hồng Quân đạo nhân.

Một phen tính toán, Hồng Quân cũng nhíu mày. "Hung Thú tộc mất đi ba thành khí vận, cùng Bàn Cổ huyết mạch có quan hệ?" Hồng Quân suy nghĩ.

Không ít mưu tính của Hồng Quân cũng phải thay đổi. .....

Rốt cục đã tới bờ Đông Hải.

Bên bờ biển có bãi cát, cũng có vách núi cheo leo và đá ngầm.

Không ít thủy tộc đang vui đùa bên bờ biển, có loài cá, có loài sò, có hải thảo...

Giữa không trung cũng có thể nhìn thấy không ít chim chóc, ngũ nhan lục sắc, hình thái quái dị.

Đứng ở bờ biển, nhìn thủy thiên nhất tuyến, trong lòng Bàn Huyền lại rất bình tĩnh.

Trong Đông Hải cũng có hung thú.

Chủng loại hung thú, có bay trên trời, có chạy dưới đất, cũng có bơi trong nước.

Lấy ra Thập Nhị Phẩm Bạch Liên sớm đã được chữa trị hoàn hảo, Bàn Huyền xác định phương hướng Bồng Lai, chân đạp tường vân.

Tại trên mặt biển bay ức vạn dặm, Bàn Huyền tiến nhập vào trong biển.

Có thần thông và pháp tắc tải xuống từ trên người Cộng Công, Bàn Huyền ở trong biển rộng không chịu hạn chế.

Tư nguyên trong biển phong phú, vật chủng vô số, cảnh sắc cũng kỳ đặc, đáng giá để Bàn Huyền hảo hảo tìm tòi một phen.

Nơi này cự ly Bồng Lai còn một đoạn không ngắn, Bàn Huyền ít nhất phải mất mấy ngàn năm mới có thể đến nơi.

Chương 8

Vừa tiến vào trong biển, nhìn các loại đàn cá, lại có rùa biển, cua, trai lớn, sứa... làm người ta nhìn không kịp mắt.

Đáy biển càng thêm lộng lẫy, các loại san hô ngũ quang thập sắc, lại có hải thảo hình thù kỳ quái.

Đông Hải, thân ảnh Bàn Huyền xuất hiện tại đáy biển.

Biển rộng ngũ thải ban lan, huyễn lệ vô cùng, các loại vật chủng hình thù kỳ quái làm người ta kinh thán.

Tại trong Tứ Hải Hồng Hoang, Đông Hải là lớn nhất, thiên tài địa bảo và vật chủng cũng là nhiều nhất.

Du đãng tại đáy biển, Bàn Huyền cũng đích xác phát hiện không ít bảo vật, có khoáng thạch, có linh túy.

Bất quá, so với thu hoạch tại Bất Chu Sơn, thu hoạch ở đáy biển Đông Hải kém xa.

Dù sao Bất Chu Sơn là Hồng Hoang đệ nhất thần sơn, lại tàn lưu uy thế Bàn Cổ, tuy rằng đại năng ít đi Bất Chu tầm bảo, nhưng bảo vật vô số.

Đột nhiên, một tòa núi lửa đáy biển ở xa xa bạo phát, tiếp đó, một cái quái vật khổng lồ xuất hiện, là một con đại mãng xà bảy đầu, thân dài vạn dặm, lân phiến đen sì lưu chuyển kim chúc quang trạch, hoành tuyên tựa như một dãy núi.

Đây là một con hải quái tu vi Chân Tiên hậu kỳ.

Tuy chỉ là tu vi Chân Tiên, nhưng hải quái căn cước bất phàm, thiên phú dị bẩm, thực lực có thể so với Huyền Tiên bình thường.

Khi Bàn Huyền tới gần, thân thể bàng đại của thất đầu mãng cuộn lại một đoàn, run lẩy bẩy.

Để tránh một chút phiền toái, Bàn Huyền cũng thích phóng ra khí thế cấp Kim Tiên.

Kim Tiên tại Hồng Hoang hiện nay cũng miễn cưỡng có thể xưng là cường giả.

Theo Bàn Huyền thích phóng ra khí thế Kim Tiên, tại trong Đông Hải không có một sinh linh nào dám chủ động tới gần.

Chỉ nhìn con hải quái kia hai mắt, Bàn Huyền liền làm lơ.

Tại trong Đông Hải, hải quái ra dáng như vậy nhiều lắm, so với nó càng cường đại hơn cũng có hàng ức triệu con.

Đối với Bàn Huyền, nó giống như một con sâu cái kiến bên đường, nếu không tự tìm đường chết, hắn cũng lười giẫm chết.

Giết hung thú là bởi vì hung thú bị Thiên Đạo chán ghét, nhưng hải quái lại bất đồng.

Hải quái tuy không chịu Thiên Đạo quyến cố, nhưng cũng không bị Thiên Đạo chán ghét.

Khi Bàn Huyền đi qua người hải quái, nó mới thở phào nhẹ nhõm, trong lòng cũng âm thầm may mắn.

Ngọn núi lửa đáy biển đang bạo phát cũng vì sự tiếp cận của Bàn Huyền mà bình ổn trở lại.

Không nhanh không chậm hướng về phía Bồng Lai đi tới, dọc đường nhìn các loại thiên tài địa bảo, Bàn Huyền cũng chỉ ngẫu nhiên thu lấy.

Lấy nhãn giới hiện tại của Bàn Huyền, bảo vật có thể lọt vào mắt hắn cũng không phải tùy tiện là có thể tìm được.

Bỗng nhiên, Bàn Huyền nhìn về phía xa.

Nước biển dũng động, lại có người đang chiến đấu ở đằng kia. "Hẳn là một cái Đại La Kim Tiên cùng bảy cái Thái Ất Kim Tiên đang chiến đấu." Bàn Huyền quan sát từng cái dòng nước ngầm và vòng xoáy dưới đáy biển, cùng với sự chấn động của pháp lực, liền có phân tích. .....

Bảy con Thất Trảo Chân Long đang vây công một tráng hán trung niên, đại hán diện dung thô kệch, thể cách khôi ngô, mày rậm mắt to, trên trán có một đôi long giác màu đen.

Đại hán bị vây công trên người có thương tích, thương thế không nhẹ, tuy là tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ, lại bị bảy cái Thái Ất Kim Tiên áp chế.

Bảy con Thất Trảo Chân Long có ba con là Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, bốn con Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, hiện nay đang bố trí một cái đại trận.

Long tộc bốn móng là Giao Long, năm móng là Chân Long, bảy móng là Tiên Thiên căn cước.

Còn về Cửu Trọng Chân Long, lại là đếm được trên đầu ngón tay.

Đại hán tay cầm một cây thương, hết lần này tới lần khác muốn đột vây, nhưng đều thất bại.

Tại trong chiến đấu kịch liệt, cây thương trong tay đại hán đoạn liệt.

Mất đi binh khí, chiến lực của đại hán giảm lớn.

Một tiếng long ngâm từ trong miệng đại hán phát ra, y hiển hóa ra bản thể, lại là một con Cửu Trảo Hắc Long.

Rồng có thể lớn có thể nhỏ, có thể thăng có thể ẩn, lớn thì hưng

vân thổ vụ, nhỏ thì ẩn giới tàng hình, thăng thì bay lượn giữa vũ trụ, ẩn thì tiềm phục trong sóng biếc.

Cửu Trảo Hắc Long thân hình biến hóa, thi triển ra đủ loại thần thông, không thiếu Tiên Thiên thần thông.

Nhiên, Cửu Trảo Hắc Long lại bị thương quá nặng, không chỉ trên người thương tích đầy mình, Long Châu cũng bị tổn hại.

Long tộc thần hồn kết hợp tinh khí thần, tu thành một khỏa Bản Mệnh Long Châu.

Một khi Bản Mệnh Long Châu bị tổi hủy, rồng cũng thần hình câu diệt.

Bởi vì thụ thương, thực lực của Cửu Trảo Hắc Long không còn được một phần mười.

Bàn Huyền lúc này đã tới phụ cận, nhìn Cửu Trảo Hắc Long bị vây công, cũng sửng sốt.

Cửu Trảo Chân Long cũng không nhiều, Long Vương và Chúc Long huynh đệ hai người cũng chỉ là Cửu Trảo Chân Long.

Như hôm nay, Cửu Trảo Hắc Long đã là khốn thú chi đấu.

Nếu Cửu Trảo Hắc Long tự bạo, có lẽ có thể kéo theo một hai con Thất Trảo Chân Long chôn cùng.

Hiếm khi gặp được một con Cửu Trảo Chân Long, cũng coi là hữu duyên, Bàn Huyền hơi suy xét liền quyết định xuất thủ cứu nó.

Chỉ cần là Cửu Trảo Chân Long, căn cước sẽ không kém.

Giống như con Cửu Trảo Hắc Long này, căn cước tuy so ra kém Thập Nhị Tổ Vu, nhưng khẳng định phải vượt qua Đại Vu.

Con Cửu Trảo Hắc Long này lại có tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nếu có thể thu làm thủ hạ, cũng là một đại chiến lực.

Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của thiên địa, cần có thực lực, Cửu Trảo Hắc Long có thể trở thành một đại trợ lực.

Chỉ cần không vẫn lạc, Cửu Trảo Hắc Long tại trong vài vạn cái Nguyên hội tu luyện tới Chuẩn Thánh là chuyện đại hữu khả năng.

Đã có quyết định, Bàn Huyền liền xông vào trong đại trận do bảy con Thất Trảo Chân Long bố hạ. "Nhữ là người phương nào?" "Chớ có xen vào việc của người khác!" "Tìm chết!" .....

Bảy con Thất Trảo Chân Long gào thét, nhấc lên sóng lớn, bảy trọng sóng lớn tương hỗ trùng kích, uy lực kinh người. "Điêu trùng tiểu kỹ cũng dám ở trước mặt Ngô mà múa may, thực sự buồn cười." Bàn Huyền khẽ cười một tiếng, sử ra một cái Tiên Thiên thần thông.

Nhược Thủy Tam Thiên!

Đây là một trong những thần thông Bàn Huyền tải xuống từ trên người Cộng Công.

Theo Bàn Huyền nhất xuất thần thông, đại lượng Nhược Thủy được triệu hoán tới.

Nhược Thủy hung ác, nhẹ như lông hồng rơi vào Nhược Thủy cũng không cách nào phiêu phù, đắc đạo Thiên Tiên nếu không có chí bảo hộ thân, tại trong Nhược Thủy cũng gặp nguy cơ, hơi không cẩn thận liền sẽ thân tử đạo tiêu.

Tại dưới một cái trùng kích của đại lượng Nhược Thủy, đại trận do bảy con Thất Trảo Chân Long hợp lực bố hạ bị phá, cả bảy con rồng đều thụ thương.

Vô luận là bảy con Thất Trảo Chân Long hay Cửu Trảo Hắc Long, đều chấn kinh.

Bảy con Thất Trảo Chân Long đều là tu vi Thái Ất Kim Tiên, hợp lực bố hạ đại trận có thể kháng hành Đại La Kim Tiên, lại bị Bàn

Huyền dễ dàng đánh bại. "Cho dù Ngô không có thụ thương, cũng không có thực lực bực này." Cửu Trảo Hắc Long Ngao Thảng thầm nghĩ. "Ngao Thảng đa tạ đạo hữu xuất thủ tương cứu." Cửu Trảo Hắc Long biến trở về nhân thân, chắp tay nói tạ ơn, trong lòng lại không khỏi thảm thắc. "Các ngươi có nguyện ý làm phu kéo xe cho Ngô không?" Bàn Huyền ánh mắt quét qua bảy con Thất Trảo Chân Long.

Đợi tìm thêm hai con Thất Trảo Chân Long nữa, có đủ chín con, là có thể làm ra một cái Cửu Long Trầm Hương Liễn.

So với tọa kỵ, Bàn Huyền càng thích ngồi xe hơn.

Trước khi tới Đông Hải, Bàn Huyền đã có ý định làm một cái Cửu Long Trầm Hương Liễn.

Chín con Cửu Trảo Chân Long quá khó tìm, Bàn Huyền cũng lui mà cầu thứ yếu, định kiếm chín con Thất Trảo Chân Long.

Mà ở đây đã có bảy con, nếu nguyện ý làm phu kéo xe cho Bàn Huyền, hắn chỉ cần tìm thêm hai con nữa là đủ rồi. "Phu kéo xe?

Ngô dù thần hình câu diệt, cũng sẽ không làm phu kéo xe cho ngươi." Một con Thất Trảo Chân Long không chút do dự cự tuyệt.

Bàn Huyền tắc tế ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích, hời hợt đánh giết con Thất Trảo Chân Long vừa cự tuyệt.

Long tộc hiện nay, Thất Trảo Chân Long cũng không quá ít, chỉ riêng Đông Hải, đoán chừng cũng có hơn mười vạn con, cho nên, Bàn Huyền không khó tìm đủ chín con.

Kẻ xương cốt cứng rắn không chỉ có một, Bàn Huyền đánh giết một con Thất Trảo Chân Long, còn lại sáu con thì có hai con cự tuyệt, chỉ có bốn con thần phục.

Đáy Đông Hải, tại một nơi nọ.

Lại thêm hai con Thất Trảo Chân Long bị Bàn Huyền nhẹ nhàng bâng quơ đánh chết.

Bốn con Thất Trảo Chân Long còn lại đều lựa chọn thần phục.

Sâu kiến còn ham sống, dưới uy hiếp thần hình câu diệt, việc chúng cúi xuống cái đầu cao ngạo cũng chẳng có gì kỳ lạ. "Ngô nãi Vu tộc Bàn Huyền." Ánh mắt Bàn Huyền nhìn về phía Cửu Trảo Hắc Long Ngao Thảng.

Một con Cửu Trảo Chân Long lại bị mấy con Thất Trảo Chân Long vây công, chuyện này có chút thú vị.

Trên người Ngao Thảng có cố sự.

Khi Bàn Huyền mở miệng hỏi, Ngao Thảng cũng đem tình huống kể rõ.

Nguyên lai, Long tộc chia làm hai loại.

Sau khi Bàn Cổ vẫn lạc, gân mạch trên người hóa thành Long Vương, Chúc Long các loại.

Mà trong số Hỗn Độn Ma Thần ngăn cản Bàn Cổ khai thiên, lại có một con Thập Nhị Trảo Hỗn Độn Thần Long, sau khi bị Bàn Cổ chém giết, long thi rơi vào Hồng Hoang, cũng diễn hóa ra không ít chân long.

Nhưng Cửu Trảo Chân Long chỉ có ba con, Ngao Thảng là kẻ duy nhất còn tồn tại.

Bàn Cổ cũng là Hỗn Độn Ma Thần, cho nên Hồng Hoang Long tộc bắt nguồn từ hai vị Hỗn Độn Ma Thần, hơn nữa còn là hai Ma Thần địch đối.

Bất quá, đám Cửu Trảo Chân Long do gân mạch Bàn Cổ hóa thành như Long Vương và Chúc Long cũng không có huyết mạch Bàn Cổ, Ngao Thảng cũng không có huyết mạch Hỗn Độn Thần Long.

Cho nên, Ngao Thảng và Long Vương kỳ thực khác biệt cũng không quá lớn.

Thời gian trước, ba vị Đại La Kim Tiên là Chúc Long, Huyền Long và Thanh Long vây công, Ngao Thảng tuy thành công đột vây nhưng cũng thân chịu trọng thương, phải tự bạo hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Hôm nay, Ngao Thảng xui xẻo bị mấy con Thất Trảo Chân Long phát hiện, tao ngộ vây công.

Nếu không phải Bàn Huyền ra tay, Ngao Thảng sợ là đã vẫn lạc. "Đông Hải có một phúc địa, tên là Bồng Lai, đáng làm đạo trường của Ngô.

Nhữ có nguyện làm thủ hộ thần thú cho đạo trường của Ngô hay không?" Bàn Huyền hỏi Ngao Thảng.

Ngao Thảng hiện giờ đang bị thương, đi theo Bàn Huyền có thể được che chở.

Long Vương kia một lòng muốn giết sạch tất cả chân long do Hỗn Độn Thần Long diễn hóa.

Chỉ thoáng cân nhắc, Ngao Thảng liền có quyết đoạn, quỳ một chân xuống thần phục.

Đã thấy Ngao Thảng thần phục, Bàn Huyền cũng lấy ra mấy quả Tiên Thiên Linh Quả cùng một bình đan dược chữa thương.

Mấy quả Tiên Thiên Linh Quả mà Bàn Huyền lấy ra không chỉ có thể trị liệu thương thế thân thể mà còn có thể trị liệu nguyên thần.

Còn bình đan dược trong tay Bàn Huyền là do hắn tự luyện chế, đối với Đại La Kim Tiên cũng có chút tác dụng.

Tạ ơn Bàn Huyền, Ngao Thảng đưa tay nhận lấy linh quả và đan

được.

Có mấy thứ này, Ngao Thảng cũng có thể khỏi hẳn nhanh hơn.

Tiếp đó, Bàn Huyền mang theo Ngao Thảng và bốn con Thất Trảo Chân Long đi tìm kiếm thêm Thất Trảo Chân Long.

Chương 9

Đã muốn làm một cái Cửu Long Trầm Hương Liễn, lại không định để Ngao Thảng kéo xe, vậy thì Bàn Huyền còn thiếu năm con Thất Trảo Chân Long.

Về phần Trầm Hương Liễn, Bàn Huyền trên đường tới Đông Hải đã luyện chế xong, nhưng bởi vì tu vi Nguyên Thần mới chỉ là Kim Tiên cấp, Trầm Hương Liễn luyện chế ra cũng chỉ là Thượng phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Nếu không phải có hỗn độn thể tu vi Chuẩn Thánh, Bàn Huyền muốn luyện chế ra một kiện Thượng phẩm Hậu Thiên Linh Bảo cũng khó. ...

Thấm thoắt, Bàn Huyền cứu Ngao Thảng cũng đã được mấy trăm năm.

Mấy trăm năm nay, uy danh Bàn Huyền cũng bắt đầu lưu truyền tại Đông Hải.

Sau mấy trăm năm, Cửu Long Trầm Hương Liễn của Bàn Huyền rốt cuộc cũng hoàn thành.

Chín con Thất Trảo Chân Long kéo xe, Bàn Huyền ngồi trên xe, Ngao Thảng hóa thành nhân thân đi theo bên cạnh xe, vô cùng khí phái.

Chín con Thất Trảo Chân Long kéo xe cho Bàn Huyền đều là tu vi Thái Ất Kim Tiên, trong đó bốn con Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, năm con Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ.

Đáng nhắc tới là, cả chín con đều là Kim Long, thần quang rực rỡ.

Dùng chín con chân long kéo xe, Bàn Huyền không phải người đầu tiên, cũng sẽ không phải người cuối cùng, nhưng dùng chín con Thất

Trảo Kim Long kéo xe thì Bàn Huyền lại là người đầu tiên.

Về phần đại năng Long tộc, tối đa cũng chỉ dùng Giao Long kéo xe, sẽ không dùng Chân Long.

Long Vương cũng chỉ dùng chín con Giao Long kéo xe mà thôi.

Trong mấy trăm năm này, sinh linh bị Bàn Huyền đánh chết cũng không ít, có thủ hạ của Long Vương, cũng có hung thú, có một số hải quái. ...

Trên mặt biển, nước biển cuộn lên sóng lớn ngập trời, tiếng long ngâm chấn tan mây đen trên cao, từng con Thất Trảo Kim Long hiện ra, không nhiều không ít vừa đúng chín con.

Chín con Thất Trảo Kim Long kéo xe, trên Trầm Hương Liễn, Bàn Huyền ngồi vững vàng, Ngao Thảng theo hầu bên cạnh.

Lại đi thêm ức vạn vạn dặm, Bàn Huyền cho chín con kim long dừng lại.

Trước mắt là mảng lớn sương mù dày đặc, Đại La Kim Tiên tiến vào cũng sẽ bị lạc lối.

Bồng Lai ẩn tàng ngay trong sương mù này.

Vô luận là Bồng Lai, Doanh Châu hay Phương Trượng đều phiêu hốt bất định.

Cũng tức là vị trí của ba tòa tiên đảo này tại Đông Hải không ngừng thay đổi.

Bàn Huyền sau khi tới Đông Hải vốn tưởng rằng phải mất mấy ngàn năm mới có thể tới Bồng Lai, không ngờ chưa đến một ngàn năm đã tới nơi.

Cũng coi như Bàn Huyền vận khí tốt, vị trí Bồng Lai thay đổi, rút ngắn khoảng cách với hắn.

Chín con kim long kéo xe cho Bàn Huyền, bao gồm cả Ngao Thảng, đều sẽ bị lạc lối trong sương mù, nhưng Bàn Huyền thì không.

Không nói đến Bàn Huyền là Hỗn Độn Thể, chỉ riêng Thập Nhị Phẩm Bạch Liên cũng có khí vận liên kết với Bồng Lai.

Cho nên chỉ cần Thập Nhị Phẩm Bạch Liên nơi tay, Bàn Huyền nhắm mắt cũng có thể tìm được Bồng Lai.

Theo phương hướng Bàn Huyền chỉ, chín con kim long bay vào trong sương mù.

Trong làn sương trắng xóa, Đại La Kim Tiên cũng đưa tay không thấy được năm ngón, chỉ có thể phóng xuất thần thức.

Nhưng thần thức của Đại La Kim Tiên trong sương mù này cũng chịu hạn chế.

Bàn Huyền chỉ hướng, chín con kim long cứ thế bay tới, Ngao Thảng thì gắt gao đi theo bên cạnh Cửu Long Trầm Hương Liễn.

Bay trong sương mù hơn hai tháng, rốt cuộc cũng tới bên ngoài Bồng Lai.

Bồng Lai được Tiên Thiên đại trận bảo hộ, muốn lên đảo phải xuyên qua đại trận này, đương nhiên cũng có thể phá trận.

Đứng ngoài Tiên Thiên đại trận bảo hộ Bồng Lai, Bàn Huyền quan sát tỉ mỉ một phen nhưng lại không nhìn ra manh mối gì.

Đã ở ngoài trận nhìn không ra huyền ảo, vậy chỉ có thể nhập trận.

Vừa tiến vào trong trận, âm dương nghịch loạn, càn khôn điên đảo, ngũ hành vặn vẹo, lại có tứ tượng hóa thành Địa Thủy Hỏa Phong.

Trùng trùng sát cơ, Đại La Kim Tiên không có chí bảo hộ thân cũng là cửu tử nhất sinh.

Bàn Huyền tế xuất Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, bảo hộ lấy bản thân, cũng bảo hộ cả chín con kim long kéo xe cùng Ngao Thảng.

Tuy Bàn Huyền chưa hoàn toàn luyện hóa Thập Nhị Phẩm Bạch Liên nhưng cũng có thể phát huy ra uy năng không nhỏ.

Pháp lực cấp Chuẩn Thánh từ Hỗn Độn thể của Bàn Huyền phát ra, gia trì lên Thập Nhị Phẩm Bạch Liên.

Đủ loại sát cơ khủng bố đều bị Thập Nhị Phẩm Bạch Liên đỡ được.

Ở trong trận quan sát, Bàn Huyền không bao lâu liền nhìn ra một số huyền ảo của trận này.

So với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, trận này còn kém xa.

Dùng thời gian mấy ngày, thành công xuyên qua trận pháp, Bàn Huyền rốt cuộc cũng nhìn thấy Bồng Lai.

Trên đảo trân cầm dị thú vô số, kỳ hoa dị thảo vạn thiên, linh khí diễn hóa tường vân thụy thải, lại có hà quang rực rỡ.

Nhìn từ ngoài đảo, Bồng Lai cũng chỉ rộng mấy ngàn vạn ức km, nhưng Bồng Lai tự thành một giới, trên đảo là một thế giới cấp Đại La.

Nhìn thấy cảnh tượng Bồng Lai, chín con kim long kéo xe và cả Cửu Trảo Hắc Long Ngao Thảng đều trừng lớn mắt. "Đây là Bồng Lai sao?

Thật là một phúc địa, chỉ sợ so với Bất Chu Sơn cũng không kém bao nhiêu." Ngao Thảng thầm nghĩ.

Hắn cũng từng đi qua đệ nhất thần sơn Hồng Hoang là Bất Chu Sơn, giờ nhìn lại, Bồng Lai trước mắt hoàn toàn có thể so sánh với

Bất Chu Sơn.

Vị cách không bằng, nhưng hiện tại Bồng Lai lại là đệ nhất phúc địa Đông Hải, cũng là đệ nhất phúc địa tứ hải.

Khi đặt chân lên đảo Bồng Lai, cảm giác lại khác hẳn so với nhìn từ bên ngoài.

Khắp nơi khí tượng vạn thiên, tường thụy bao phủ, biến địa kỳ trân.

Bồng Lai là một phương thế giới cấp Đại La, tuy không có Thiên Đạo nhưng lại có ý chí thế giới.

Tính ra, Bồng Lai bản nguyên hẳn là đã bị Huyền Thiên Lão Tổ luyện hóa, nhưng Bàn Huyền đã đánh chết Huyền Thiên Lão Tổ, Bồng Lai hiện giờ cũng thành vô chủ.

Trước mắt, Bàn Huyền định tìm đạo trường của Huyền Thiên Lão Tổ trước.

Bồng Lai rất lớn, nhưng muốn tìm đạo trường của Huyền Thiên Lão Tổ cũng sẽ không quá khó.

Có thể khẳng định, Huyền Thiên Lão Tổ khai tịch đạo trường tại Bồng Lai tất sẽ chọn trên hỗn độn linh mạch lớn nhất.

Hồng Hoang hiện nay, phúc địa có hỗn độn linh mạch thiếu lại càng thêm thiếu, nhưng Bồng Lai lại là một trong số đó.

Linh mạch có thể chia làm Hậu Thiên linh mạch, Tiên Thiên linh mạch và Hỗn Độn linh mạch.

Cố danh tư nghĩa, Hậu Thiên linh mạch sản sinh Hậu Thiên linh khí, Tiên Thiên linh mạch sản sinh Tiên Thiên linh khí, còn Hỗn Độn linh mạch sinh ra Hỗn Độn linh khí.

Dựa vào Hỗn Độn thể, Bàn Huyền muốn tìm Hỗn Độn linh mạch

trong Bồng Lai giới cũng không khó.

Có chín con chân long tu vi Thái Ất Kim Tiên kéo xe, lại có một Đại La Kim Tiên đi theo, Bàn Huyền cũng không cần phóng xuất khí thế, sinh linh trên đảo Bồng Lai đều đã xa xa tránh đi.

Tỉ mỉ cảm ứng một hồi, Bàn Huyền phát hiện ra một dải hỗn độn linh mạch, cách nơi này hơn một ngàn bảy trăm ức năm ánh sáng.

Hắn lệnh cho chín con kim long kéo xe bay về phía đó.

Với cước lực của chúng, cũng phải mất một chút thời gian.

Tại đó có một hồ nước nhỏ, nước trong hồ chính là Tam Quang Thần Thủy, uẩn hàm sinh cơ bàng bạc.

Tam Quang Thần Thủy được xưng là đệ nhất trị liệu thánh phẩm của Hồng Hoang, Tiên Thiên Linh Căn mất đi sinh cơ, hấp thu Tam Quang Thần Thủy cũng có thể cải tử hồi sinh.

Muốn hình thành Tam Quang Thần Thủy, trước tiên phải có ba loại thần thủy.

Tinh hoa Thái Dương Tinh ngưng luyện thành Kim Sắc Nhật Quang Thần Thủy, có thể tiêu mòn tinh huyết; tinh hoa Thái Âm Tinh ngưng luyện thành Ngân Sắc Nguyệt Quang Thần Thủy, có thể ăn mòn nguyên thần; tinh hoa Tinh Thần (các vì sao) ngưng luyện thành Tử Sắc Tinh Quang Thần Thủy, có thể thôn giải thức niệm.

Nhưng ba loại thần thủy này hợp nhất, lại thành liệu thương thánh phẩm Tam Quang Thần Thủy.

Một giọt Tam Quang Thần Thủy có thể giải trừ mọi loại độc trong chu thiên, có thể trị liệu thương thế thân thể và nguyên thần.

Hồ nước không lớn, Tam Quang Thần Thủy bên trong ước chừng cũng có mấy chục vạn giọt.

Phải biết rằng, một giọt Tam Quang Thần Thủy có thể hóa thành một con sông lớn ức vạn dặm.

Đại La Kim Tiên bình thường đi vào Hồng Hoang tinh không, một trăm năm cũng chưa chắc ngưng luyện ra được một giọt Tam Quang Thần Thủy, có thể thấy được sự trân quý của nó.

Chợt nhìn thấy nhiều Tam Quang Thần Thủy như vậy, chín con kim long đều ngây dại, Ngao Thảng cũng không giữ được bình tĩnh.

Bất quá, hồ Tam Quang Thần Thủy này được một cái Tiên Thiên Tam Tài Đại Trận bảo hộ, hạng người bình thường không cách nào nhúng chàm.

Quan sát một hồi, Bàn Huyền cũng nhìn ra chút manh mối. "Tiên Thiên Tam Tài Trận không chỉ bảo hộ Tam Quang Thần Thủy mà còn có thể hấp thu nhật quang, nguyệt quang và tinh quang." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Khi tam quang nhật nguyệt tinh dung nhập vào hồ Tam Quang Thần Thủy này sẽ bị hấp thu, lượng nước cũng sẽ gia tăng.

Trên có Tiên Thiên Tam Tài Trận, dưới có một dải hỗn độn linh mạch, trước mắt cứ cách mười năm tám năm, Tam Quang Thần Thủy trong hồ lại tăng thêm một giọt.

Bước xuống từ Cửu Long Trầm Hương Liễn, Bàn Huyền đi vào trong Tiên Thiên Tam Tài Trận.

Tam tài giả, Thiên Địa Nhân dã, Nhân pháp Địa, Địa pháp Thiên.

Ở trong trận, Bàn Huyền mới đi hai bước liền cảm thụ được sát cơ đáng sợ dũng mãnh hiện ra chung quanh.

Vốn là trời quang mây tạnh, nay lại biến thành một mảnh hắc ám, tiếp đó, hơn ức triệu tinh thần hiển hiện nhưng lại hỗn loạn vô cùng.

Thiên phát sát cơ, di tinh dịch túc.

Một lát sau, lại có Địa phát sát cơ, long xà khởi lục; Nhân phát sát cơ thì thiên địa phản phúc.

Chân đạp Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, tay cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, mặc cho bốn phía sát cơ vô hạn, Bàn Huyền vẫn ổn như bàn thạch. "Quan thiên chi đạo, chấp thiên chi hành..., vũ trụ tại hồ thủ, vạn hóa sinh hồ thân..., lập thiên chi đạo, dĩ định nhân dã..." Bàn Huyền có sở cảm ngộ, đạo hạnh tinh tiến thêm một chút.

Qua hồi lâu, Bàn Huyền mới tìm được mắt trận.

Xuyên qua mắt trận, tới bên hồ nước, cúi người đưa tay liền có thể chạm tới một hồ Tam Quang Thần Thủy.

Lại thấy Bàn Huyền lấy ra một kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, là một cái bình ngọc phỉ thúy, tuy nhìn qua không lớn nhưng lại có thể chứa được nước của ngũ hồ tứ hải.

Khi Bàn Huyền vận pháp lực thôi động, bình ngọc phỉ thúy trong tay phát ra một cỗ hấp lực.

Khoảnh khắc sau, Tam Quang Thần Thủy trong hồ đã bị Bàn Huyền thu lấy tám thành.

Lưu lại hai thành, là do Bàn Huyền không muốn tát ao bắt cá.

Huyền Thiên chỉ là một Đại La Kim Tiên cũng có thể trở thành chi chủ Bồng Lai, Bàn Huyền có tu vi Chuẩn Thánh, muốn trở thành chủ nhân Bồng Lai lại càng không thành vấn đề.

Cho nên trong mắt Bàn Huyền, toàn bộ Bồng Lai đều là của hắn.

Lưu lại chút Tam Quang Thần Thủy, có Tiên Thiên Tam Tài Trận và hỗn độn linh mạch, mười năm tám năm có thể thêm một giọt, cớ sao không làm? ...

Khi Bàn Huyền đi tới phía trên một dải hỗn độn linh mạch khác, lại phát hiện một mảnh linh điền, trồng mấy chục gốc Tiên Thiên Linh Căn cùng hàng ngàn hàng vạn gốc Hậu Thiên Linh Căn.

Trong mấy chục gốc Tiên Thiên Linh Căn có một gốc thượng phẩm, còn lại hoặc là trung phẩm, hoặc là hạ phẩm.

Gốc thượng phẩm duy nhất chính là Ngũ Hành Quả Thụ, ngàn năm nở hoa, ngàn năm kết quả, lại ngàn năm mới chín, ba ngàn năm cũng chỉ kết năm trái.

Ngũ Hành Quả uẩn hàm tiên thiên ngũ hành linh khí, đối với Ngũ Khí Triều Nguyên đại hữu bang trợ. "Cửu Thiên Tức Nhưỡng!" Bàn Huyền kinh ngạc nhìn thổ nhưỡng dưới gốc những cây Tiên Thiên Linh Căn này.

Chỗ này mấy chục gốc Tiên Thiên Linh Căn đều cắm rễ trên Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Về phần hàng ngàn hàng vạn gốc Hậu Thiên Linh Căn thì không có được đãi ngộ đó.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng là cực phẩm bảo vật, hoàn toàn không kém gì Tam Quang Thần Thủy.

Chương 10

Tức Nhưỡng là một loại thổ nhưỡng thần kỳ có thể sinh trưởng, có thể vô hạn sinh trưởng tiếp.

Bất quá, Tức Nhưỡng sinh trưởng cũng cần linh khí.

Tức Nhưỡng ở nơi này hấp thu hỗn độn linh khí nên tốc độ sinh trưởng rất nhanh.

Tức Nhưỡng dưới gốc mấy chục cây Tiên Thiên Linh Căn cộng lại, trước mắt sợ là mỗi năm có thể sinh trưởng thêm vài trăm cân.

Vài trăm cân tuy không nhiều, nhưng vài trăm cân Cửu Thiên Tức Nhưỡng thì lại phi đồng tiểu khả.

Nhìn từng gốc Tiên Thiên Linh Căn cùng Tức Nhưỡng dưới gốc, Bàn Huyền nhược hữu sở tư.

Bồng Lai hỗn độn linh mạch đếm trên đầu ngón tay, Huyền Thiên hiển nhiên đã tận dụng triệt để từng dải một.

Linh căn mà Huyền Thiên thu thập được sợ là đều nằm ở đây.

Suy nghĩ một chút, Bàn Huyền chỉ ra tay thu lấy một nửa Tức Nhưỡng mà thôi.

Trước đó được lượng lớn Tam Quang Thần Thủy, nay lại được không ít Tức Nhưỡng, tâm tình Bàn Huyền rất tốt.

Rời khỏi nơi này, Bàn Huyền lại hướng về phía hỗn độn linh mạch tiếp theo.

Trên đảo Bồng Lai, phía trên một dải hỗn độn linh mạch, núi non trùng điệp, hoa gấm từng chùm, cảnh sắc tú lệ.

Tiên linh chi khí lượn lờ như mây như sương.

Một cái động thiên được khai tịch sâu trong tiên sơn, bên ngoài động thiên có một tòa Tiên Thiên đại trận.

Tại Bồng Lai tổng cộng có năm dải hỗn độn linh mạch lớn nhỏ khác nhau, đây là dải thứ ba Bàn Huyền tìm đến.

Hai dải trước đó hắn đã thu hoạch Tam Quang Thần Thủy và Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Dải mạch này có một động thiên, hiển nhiên là đạo trường sinh tiền của Huyền Thiên Lão Tổ.

Về phần còn hai dải hỗn độn linh mạch nữa, lại không biết có thứ gì.

Hầu như có thể xác định, hỗn độn linh mạch dưới đạo trường của Huyền Thiên là dải lớn nhất Bồng Lai.

Chỉ cần là người bình thường, trong tình huống chỉ có Hậu Thiên linh mạch sẽ chọn dải lớn nhất để khai tịch động thiên, nhưng nếu có Tiên Thiên linh mạch thì dù nhỏ cũng hơn Hậu Thiên linh mạch, huống chi là Hỗn Độn linh mạch còn vượt xa Tiên Thiên.

Khi Bàn Huyền vừa tiếp cận, Tiên Thiên đại trận bên ngoài đạo trường Huyền Thiên liền gia tăng vận hành.

Hóa ra là một đám sinh linh đang thần sắc khẩn trương vận chuyển đại trận.

Huyền Thiên Lão Tổ sinh tiền thu ba đồ đệ: một thân truyền đệ tử tu vi Kim Tiên, hai ký danh đệ tử tu vi Huyền Tiên, ngoài ra còn có mấy đồng tử.

Ba đồ đệ của Huyền Thiên cũng có thu đồ đệ.

Cho nên đồ tử đồ tôn của Huyền Thiên cộng lại cũng hơn mười người.

Lúc này, đồ tử đồ tôn của Huyền Thiên cùng mấy đồng tử hầu như đều đang ở trong Tiên Thiên đại trận.

Nhưng mà, một kẻ tu vi Thái Ất Kim Tiên cũng không có, trong mắt Bàn Huyền cũng chỉ là một đám sâu kiến.

Huyền Thiên vẫn lạc, môn hạ đệ tử cùng đồng tử không thể không biết.

Bàn Huyền tới đạo trường, bọn chúng tự nhiên thảm thắc bất an.

Chỉ cần tùy tiện một con trong chín con kim long kéo xe cho Bàn Huyền cũng có thể nghiền ép đám đồ tử đồ tôn này.

Nếu bọn chúng tìm một xó xỉnh nào đó trốn đi, Bàn Huyền có lẽ cũng lười để ý, nhưng hiện tại làm thế này chẳng khác nào tìm chết.

Ngồi trên Cửu Long Liễn, Bàn Huyền tiến vào trong trận, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên hiển hiện khiến hắn tiên thiên lập ở thế bất bại.

Chín con kim long kéo xe uy thế cũng không nhỏ.

Ngao Thảng cũng hiện ra bản thể, một con Cửu Trảo Hắc Long bá đạo vô cùng, giảo động phong vân, dẫn đến địa động sơn dao, nhật nguyệt vô quang, quần tinh ảm đạm.

Cùng lúc đó, hư không quanh Ngao Thảng phảng phất như muốn bị sức mạnh của hắn áp sập.

Thương khung chấn động, mây đen che trời.

Nếu là một Đại La Kim Tiên bố trận, Bàn Huyền muốn phá trận cũng không dễ dàng, nhưng hiện nay lại là một đám sâu kiến bố trận. "Nhữ là người phương nào?

Sao dám xông vào đạo trường của sư tôn ta?" Người mở miệng là một ký danh đệ tử của Huyền Thiên. "Có phải ngươi đã giết lão sư của bần đạo?" Đệ tử thân truyền duy nhất của Huyền Thiên lạnh lùng

nhìn Bàn Huyền.

Ánh mắt Bàn Huyền quét qua, lại lười nói nhiều.

Cùng một đám sâu kiến sắp thân tử đạo tiêu cũng chẳng có gì để nói.

Khi đám sâu kiến này vọng tưởng dùng đại trận kháng hành Bàn Huyền, vận mệnh đã chú định. "Phanh!" Pháp lực Bàn Huyền hóa thành bàn tay vô hình, khinh dịch mạt sát tên ký danh đệ tử kia.

Bị bàn tay pháp lực mạt sát, thân thể hóa thành bột mịn, nguyên thần mẫn diệt, một điểm chân linh cũng không còn.

Ngao Thảng cùng chín con kim long cũng ra tay.

Ngắn ngủi chưa đến một phút, trong đại trận ngoại trừ Bàn Huyền, Ngao Thảng và chín con kim long, không còn một sinh linh nào còn sống.

Đối với Bàn Huyền, đây chỉ là khúc nhạc đệm nhỏ.

Dù không có Ngao Thảng và kim long, hắn động động ngón tay cũng giải quyết xong.

Không người làm trận chủ, uy lực Tiên Thiên đại trận giảm mạnh.

Không bao lâu sau đã tìm được mắt trận, Bàn Huyền tiến vào đạo trường Huyền Thiên, để chín con kim long và Ngao Thảng chờ bên ngoài.

Đạo trường Huyền Thiên là một phương đại thiên thế giới tương đối hoàn thiện, có nhật nguyệt tinh thần, sơn xuyên hà lưu, hoa thảo thụ mộc, phi điểu ngư trùng.

Lại vì mật thiết tương liên với Bồng Lai nên thiên địa linh khí và nhật nguyệt tinh hoa vô cùng sung phái.

Bất quá, trong đạo trường còn có mấy con linh thú tu vi Kim Tiên,

không ít nơi có cấm chế cường đại.

Bàn Huyền vừa vào đạo trường, lập tức có một con linh thú bay tới: "Nhữ là thần thánh phương nào?

Xâm nhập đạo trường nãi là tử tội." Bàn Huyền trực tiếp vô thị con linh thú trước mặt, đi về phía một cung điện có cấm chế.

Linh thú bị vô thị liền nổi giận, lập tức phát động công kích.

Chưa đợi nó chạm tới Bàn Huyền đã bị Hồng Mông Lượng Thiên Xích đánh chết, rơi vào kết cục thần hình câu diệt, đáng thương cho mấy trăm nguyên hội khổ tu thành họa bánh.

Trong đạo trường Huyền Thiên có mấy chục nơi có cấm chế.

Tại bên ngoài một cung điện, sức mạnh cấm chế ngăn cản Bàn Huyền đi vào. "Phanh!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay Bàn Huyền đánh vỡ cấm chế.

Bên trong cung điện to lớn chỉnh tề bày biện từng bình tiên đan diệu dược, có loại chữa thương, khôi phục pháp lực, đề thăng pháp lực, trường sinh bất lão, cải tử hồi sinh, không thiếu cái gì.

Tại trung tâm cung điện là một cái lò luyện đan, hai tai ba chân, là Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Xem ra đây là nơi luyện đan của Huyền Thiên.

Tỉ mỉ nhìn các loại đan dược, đại bộ phận Bàn Huyền đều có thể luyện chế, một phần nhỏ thì không.

Bỗng nhiên, một bình đan dược làm mắt Bàn Huyền sáng lên.

Nghiệp Hỏa Kim Đan, có thể khiến nghiệp lực trên người kẻ phục dụng hóa thành Hồng Liên Nghiệp Hỏa. "Nghiệp Hỏa!" Bàn Huyền trong lòng tính toán.

Hiện nay nghiệp lực trên người Bàn Huyền cũng không ít, tuy có

công đức nhưng hắn tịnh không dùng công đức để triệt tiêu nghiệp lực.

Vốn dĩ Bàn Huyền định đợi chứng đắc Thái Ất Đạo Quả, lại dựa vào thần thông tải xuống từ Chúc Long để đem nghiệp lực hóa thành nghiệp hỏa, lợi dụng nghiệp hỏa đoán thiêu thần hồn.

Nghiệp hỏa hay còn gọi là Hồng Liên Nghiệp Hỏa, là một loại hỏa diễm do nghiệp lực hóa thành, đối với huyết nhục chi khu hầu như không thương hại nhưng lại chuyên nhắm vào linh hồn.

Trước mắt, nguyên thần Bàn Huyền là Tiên Thiên Thần Thai hồn, tu vi Kim Tiên, lấy nghiệp lực trên người hóa thành Hồng Liên Nghiệp Hỏa cũng sẽ không gây thương hại quá lớn cho nguyên thần.

Vô luận là Hỗn Độn thể, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, Hồng Mông Lượng Thiên Xích hay Khí vận chi thể của Bàn Huyền đều có thể hóa giải nghiệp hỏa.

Có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng có thể hóa giải.

Đưa tay lấy Nghiệp Hỏa Kim Đan, Bàn Huyền nuốt vào một viên.

Tức thì, nghiệp lực trên người hắn biến thành Hồng Liên Nghiệp Hỏa.

Nhìn qua, Hồng Liên Nghiệp Hỏa bán hư bán thực, màu đỏ rực, huyễn hóa hình hoa sen.

Khi nghiệp lực hóa thành nghiệp hỏa, nguyên thần Bàn Huyền cũng bị nghiệp hỏa đoán thiêu.

Thừa thụ Hồng Liên Nghiệp Hỏa đoán thiêu, nguyên thần Bàn Huyền vô cùng thống khổ.

Nghiệp hỏa đoán thần hồn, đau đớn như đem linh hồn từng chút xé rách rồi nghiền nát.

Nếu là Bàn Huyền trước khi xuyên việt, dưới sự thống khổ này tinh thần đã sớm sụp đổ, nhưng với tâm cảnh hiện tại thì có thể chịu đựng được.

Cắn chặt răng, diện mục Bàn Huyền vặn vẹo, một tiếng không rên thừa thụ nỗi đau nghiệp hỏa đoán hồn.

Ngắn ngủi một hồi, Hồng Liên Nghiệp Hỏa cũng biến mất.

Nó là do nghiệp lực hóa thành, khi xuất hiện sẽ liên tục tiêu hao nghiệp lực.

Khi nghiệp hỏa biến mất, nghiệp lực trên người Bàn Huyền cũng sạch bách.

Không còn nghiệp lực quấn thân, Bàn Huyền cảm giác cả người nhẹ nhõm.

Quá trình đoán thiêu tuy làm nguyên thần bị tổn thương nhưng lại càng thêm ngưng luyện.

Thương thế nguyên thần có thể dùng Tam Quang Thần Thủy trị dũ, nhưng muốn khiến nguyên thần ngưng luyện hơn thì không dễ.

Giải quyết nghiệp lực, lại ngưng luyện nguyên thần, đúng là nhất cử lưỡng đắc.

Nghiệp lực cũng là nghiệp chướng, là trở ngại không nhỏ đối với tu hành.

Nếu nghiệp lực quấn thân, khí vận dễ bị xói mòn, thậm chí tao ngộ thiên khiển, muốn cảm ngộ đại đạo cũng khó hơn.

Tại Hồng Hoang, quá nhiều sinh linh vì nghiệp lực mà đạo hạnh kẹt lại không thể tiến thêm.

Đứng dậy, Bàn Huyền tiếp tục xem xét đan dược trong cung điện, chọn một ít thu lấy rồi đi tới nơi có cấm chế khác.

Không bao lâu, hắn đã đi khắp những nơi có cấm chế trong đạo trường Huyền Thiên.

Đan dược, công pháp, phù lục, pháp bảo... bảo vật trong này xác thực không ít.

Tiên Thiên Linh Bảo có bốn kiện, Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo có hai kiện, Thượng phẩm Hậu Thiên Linh Bảo có hơn mười kiện.

Chuyến đi Bồng Lai này thu hoạch đã không nhỏ, nhưng vẫn còn hai dải hỗn độn linh mạch chưa tới. ...

Thấm thoắt, Bàn Huyền ở Bồng Lai cũng đã mấy chục năm.

Mấy chục năm nay, đại bộ phận thời gian hắn dùng để luyện hóa Bồng Lai bản nguyên.

Bồng Lai tự thành một giới, bản nguyên không chỉ có sức mạnh thế giới bàng đại mà còn có một đoàn ý chí thế giới.

Chỉ có hoàn toàn luyện hóa bản nguyên mới là chân chính chủ nhân Bồng Lai.

Chủ nhân đầu tiên là Huyền Thiên Lão Tổ đã bị Bàn Huyền đánh chết, Bồng Lai trở thành vật vô chủ.

Bồng Lai Quan, vốn là đạo trường của Huyền Thiên, Bàn Huyền sửa đổi một chút liền thành đạo trường của mình.

Tại một tế đàn bằng ngũ sắc ngọc thạch trong Bồng Lai Quan, sừng sững một khối thạch bia, là Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo liên kết với bản nguyên Bồng Lai.

Tế đàn cũng là khu nữu của Bồng Lai Quan, câu thông với một dải hỗn độn linh mạch và mấy dải tiên thiên linh mạch dưới lòng đất.

Chương 11

Đứng trước thạch bia, Bàn Huyền phóng xuất nguyên thần chi lực để luyện hóa.

Ngũ thải thần quang từ tế đàn phát ra, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ thạch bia.

Theo quá trình luyện hóa, ngũ thải thần quang dần dần biến mất, khi hoàn toàn biến mất cũng là lúc sơ bộ luyện hóa được Bồng Lai bản nguyên.

Với tu vi Nguyên Thần hiện tại, muốn sơ bộ luyện hóa Bồng Lai bản nguyên độ khó không nhỏ, ít nhất cũng phải mấy vạn năm, thậm chí một nguyên hội hoặc lâu hơn.

Bỗng nhiên, Bàn Huyền tâm huyết dâng trào, dừng lại việc luyện hóa, bấm tay tính toán, sắc mặt âm tình bất định.

Tiếp đó, Ngao Thảng vội vã chạy tới.

Không đợi Ngao Thảng mở miệng, Bàn Huyền đã đứng dậy: "Đi thôi!

Cùng Ngô đi hội kiến Long Vương một chút." Nếu không phải vừa rồi tâm huyết dâng trào, Bàn Huyền cũng sẽ không tính ra Long Vương đã tới Bồng Lai.

Ngao Thảng thầm nghĩ đạo hạnh Bàn Huyền đại nhân thật cao thâm.

Khi Bàn Huyền bước ra khỏi Bồng Lai Quan, không bao lâu mây đen mật bố, che khuất bầu trời.

Trên vân đoan, chín con Tứ Trảo Giao Long kéo xe, Long Vương ngồi ở trên đó.

Sau lưng Long Vương có ba cường giả Đại La Kim Tiên là Chúc Long, Thanh Long và Huyền Long, đều cưỡi Tị Thủy Kim Tinh Thú.

Ngoài bốn vị Đại La Kim Tiên này còn có hơn vạn con chân long, tu vi thấp nhất đều là Chân Tiên đại viên mãn, không thiếu Huyền Tiên, Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên. "Vu tộc Bàn Huyền, Nhữ lúc này giao ra Ngao Thảng, thả chín con Thất Trảo Kim Long, Ngô liền không làm khó Nhữ, nếu không hôm nay sẽ để Nhữ vẫn lạc tại đây." Ánh mắt Long Vương phá tan mây đen, rơi vào trên người Bàn Huyền.

Ánh mắt Long Vương hóa thành thực chất, dưới Tiên cảnh, bị ánh mắt này ngưng thị tất định hồn phi phách tán.

Nhân Tiên tu vi cũng sẽ bị trọng thương.

Long tộc thế lực tuy không bằng Hung Thú tộc nhưng hiện tại cũng là đệ nhị đại tộc Hồng Hoang.

Không chỉ tứ hải có Long tộc, giang hà hồ khê cũng có rồng, nên Long Vương tin tức linh thông, cộng thêm đạo hạnh không thấp, đại năng Hồng Hoang mà hắn không biết cũng không nhiều.

Trước khi Bàn Huyền tới Đông Hải, Long Vương đã biết đến hắn.

Nếu có khả năng, Long Vương muốn kết giao chứ không muốn đối địch.

Nhưng Bàn Huyền che chở Ngao Thảng, lại dùng chín con Thất Trảo Kim Long kéo xe, Long Vương không thể không quan tâm. "Ngao Thiên, thật thích nói đùa a!" Bàn Huyền cười nói.

Tên của Long Vương chính là Ngao Thiên. "Nói đùa?" Mâu quang Long Vương lạnh lẽo, sát ý hào không che giấu. "Bố Vạn Long Đại Trận!" Chúc Long lúc này quát to một tiếng.

Đốn thời, hơn vạn con chân long tại vạn trượng cao không bố hạ

một cái Tiên Thiên đại trận.

Hơn vạn con chân long có ngũ trảo, lục trảo, thất trảo, có một con bát trảo.

Tuy đám Cửu Trảo Chân Long như Long Vương, Chúc Long chưa ra tay nhưng uy lực Vạn Long Đại Trận cũng vô cùng khủng bố.

Trận vừa thành, phương viên ức vạn dặm đều bị bao trùm.

Bàn Huyền có thể tránh đi nhưng lại chưa tránh.

Rồng là lân giáp chi trưởng, có thể hành vân bố vũ, hưng phong tác lãng.

Trong trận pháp xuất hiện Tiên Thiên Tốn Phong và Tiên Thiên Quý Thủy Thần Lôi.

Tốn Phong như đao, tựa hồ có thể trảm diệt thiên địa vạn vật.

Khi hơn vạn con chân long cùng phát ra tiếng long ngâm, uy thế hám thiên động địa, phảng phất băng diệt chư thiên hoàn vũ.

Chín tầng trời cao, vô tận tinh thần hỗn loạn.

Không ít đại năng Hồng Hoang đồng thời nhìn về phía Đông Hải. "Thật là một cái Vạn Long Đại Trận, uy thế hiện giờ có thể uy hiếp Chuẩn Thánh, nếu đám Đại La Kim Tiên như Long Vương cũng ra tay thì đúng là phiền toái không nhỏ." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Ngao Thảng sắc mặt khó coi, trong lòng khẩn trương.

Chín con kim long kéo xe cho Bàn Huyền cũng mỗi người một vẻ. "Giết!" Long Vương lệnh một tiếng, sát cơ bùng phát.

Tiên Thiên Tốn Phong hình thành vòi rồng khủng bố, lại có ức vạn đạo Tiên Thiên Quý Thủy Thần Lôi oanh kích xuống.

Đại bộ phận nhắm vào Bàn Huyền, tiểu bộ phận khóa chặt Ngao

Thảng.

Bàn Huyền vẻ mặt bình tĩnh, tế xuất Thập Nhị Phẩm Bạch Liên.

Tịnh hóa thần quang chiếu rọi, lực phòng ngự cường đại đỡ lấy tốn phong và thần lôi.

Dựa vào sức một mình chống đỡ Vạn Long Đại Trận, Bàn Huyền cũng có chút chật vật.

Đám Long Vương thấy vậy cũng kinh ngạc. "Uy lực toàn khai!" Long Vương cắn răng.

Uy lực trận pháp tăng cường, áp lực lên Bàn Huyền càng lớn.

Cũng do hắn chưa hoàn toàn luyện hóa Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, nếu không sẽ không áp lực như vậy.

Cứ đà này, Bàn Huyền chống đỡ không được bao lâu.

Đông Hải Bồng Lai, bên ngoài đạo trường Bàn Huyền.

Hơn vạn con chân long hợp lực bố trận, mây che mù mịt, gió gào sấm dậy.

Một đóa sen trắng mười hai phẩm huyền phù trên đỉnh đầu Bàn Huyền, phát ra tịnh hóa thần quang chói mắt, khiến thiên địa thất sắc.

Dù Long Vương và ba vị Đại La Kim Tiên chưa ra tay, uy lực trận pháp đã khủng bố vô song, không hổ là trấn tộc đại trận của Long tộc.

Muốn bố trận này tối thiểu cần một vạn chân long. "Vạn Long Đại Trận tuy là Tiên Thiên đại trận, nhưng vẫn kém Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận." Bàn Huyền thầm kinh.

Hồng Hoang chỉ có hai trận pháp có thể so với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận là Tru Tiên Kiếm Trận và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Khi quyết định che chở Ngao Thảng, Bàn Huyền đã lường trước ngày hôm nay.

Nhân quả giữa Ngao Thảng và Long Vương là bất tử bất hưu.

Đã đối đầu, Bàn Huyền tự nhiên có chuẩn bị.

Từ chỗ Ngao Thảng, hắn hiểu rõ tu vi, thần thông của đám Long Vương cũng như Vạn Long Đại Trận. "Oanh!" Một hư ảnh Bàn Cổ cao vạn trượng xuất hiện sau lưng Bàn Huyền. "Bàn Cổ Đại Thần?" Đám Long Vương, Chúc Long đại kinh thất sắc.

Sau khi hư ảnh Bàn Cổ xuất hiện, mười hai lá cờ lớn màu đen hiện ra trong cơ thể hư ảnh, đều là Hậu Thiên Linh Bảo do Bàn Huyền luyện chế, tuy là trung phẩm nhưng uy lực rất lớn.

Hư ảnh Bàn Cổ ngưng thực thêm một chút.

Cùng lúc đó, Bàn Huyền tế xuất Hồng Mông Lượng Thiên Xích, hai tay thi triển hai loại hỗn độn pháp tắc: Phong và Thủy.

Hiện tại Bàn Huyền nắm giữ mười hai loại hỗn độn pháp tắc tải xuống từ Thập Nhị Tổ Vu, hai loại này tựa hồ đến từ Thiên Ngô và Cộng Công.

Đại trận càng nhiều người bố trí thì độ phối hợp càng khó.

Hơn vạn con chân long nhìn như ăn ý nhưng kỳ thực tồn tại vấn đề.

Nếu đám Long Vương ra tay thì uy lực sẽ tăng mạnh, Bàn Huyền khó phá hơn.

Nhưng nhìn thấy hư ảnh Bàn Cổ, tâm thần cả đám rối loạn. "Oanh!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích đánh một kích lay động đại trận, tiếp đó Bàn Huyền dùng hai loại pháp tắc khiến uy lực Tốn Phong và Quý Thủy giảm mạnh. "Không ổn!" Đám Long Vương phản

ứng lại, liên mạng ra tay nhưng đã chậm một bước.

Hư ảnh Bàn Cổ sau lưng Bàn Huyền đã bán hư bán thực, tiếp cận Pháp Tướng.

Pháp Tướng tuy kém Chân Thân nhưng vượt xa hư ảnh.

Bàn Cổ một bước vài ngàn trượng, vài bước đã đi vào trong Vạn Long Đại Trận.

Không thể ngăn cản Bàn Cổ, đám Long Vương sắc mặt khó coi.

Trong trận, Bàn Cổ oanh ra một quyền, hư không chấn động.

Vạn Long Đại Trận vốn không ổn định lập tức ngập ngừng muốn đổ.

Một số ngũ trảo chân long thổ huyết, sự phối hợp càng lúc càng kém, uy lực trận pháp càng nhỏ.

Khi đám Long Vương định ổn cố trận pháp thì đã bị phá.

Trận vỡ, Bàn Huyền dùng Hồng Mông Lượng Thiên Xích đánh chết hơn trăm con chân long.

Ngao Thảng cũng ra tay giết vài con.

Phá trận xong, Bàn Cổ cũng biến mất. "Đáng giận!" Long Vương mặt âm trầm.

Đám Chúc Long sắc mặt cũng không tốt.

Bọn họ đã đánh giá thấp Bàn Huyền.

Vạn Long Trận có thể trấn áp khí vận Long tộc, nay bị phá, Bàn Huyền liền lược đoạt một ít khí vận.

Long tộc hiện giờ khí vận bàng đại, vượt qua Hung Thú tộc và Vu tộc.

Nếu không vì Hung Thú tộc tồn tại, Long tộc sợ là sớm đã thành

nhân vật chính lượng kiếp.

Vu tộc chưa xuất thế Tổ Vu, khí vận kém hơn cũng không lạ.

Chờ Hung Thú tộc diệt vong, Long tộc sẽ quật khởi.

Khi Bàn Huyền đánh chết hơn hai ngàn con chân long, Long Vương, Chúc Long và Thanh Long đã bao vây hắn.

Huyền Long thì đối đầu Ngao Thảng.

Trực diện ba vị Đại La Kim Tiên, Bàn Huyền không chút hoảng loạn.

Long Vương tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, Chúc Long và Thanh Long là sơ kỳ.

Bằng vào Khí vận chi thể và Nguyên Thần, Bàn Huyền tự nhiên không đấu lại, nhưng có Hỗn Độn thể tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, hắn có đủ tự tin.

Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên chênh lệch không nhỏ.

Thanh Long cầm Phương Thiên Họa Kích (Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo), Chúc Long cầm đao (Tiên Thiên Linh Bảo), Long Vương cầm kiếm (Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, uy lực có thể so với Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo).

Bàn Huyền chân đạp Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, tay cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, công phòng nhất thể, lập thế bất bại.

Bên kia, Ngao Thảng và Huyền Long chiến đấu, đều là Đại La sơ kỳ, hiển hóa bản thể Cửu Trảo Hắc Long và Cửu Trảo Bạch Long tư sát, dùng bản mệnh long châu va chạm, lực lượng đáng sợ, nhưng thực lực sàn sàn nhau, khó phân thắng bại. "Tu vi Bàn Huyền... vượt qua Đại La Kim Tiên?" Cảm nhận khí thế Bàn Huyền, Long Vương tâm kinh nhục khiêu.

Hắn từng thấy Thú Hoàng Thần Nghịch, khí thế cũng không bằng Bàn Huyền hiện tại.

Trong nhận thức của Long Vương, trên Đại La là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Chẳng lẽ tu vi Bàn Huyền đã trăn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?" Chúc Long cũng kinh ngạc.

Bàn Huyền không nói nhảm, Hồng Mông Lượng Thiên Xích hóa thành dải lụa tím đánh về phía Long Vương.

Chương 12

Tốc độ quá nhanh, Long Vương chỉ kịp tránh chỗ hiểm. "Phanh!" Trúng một kích, Long Vương cảm giác như bị núi lớn ức vạn trượng đập trúng, thảm kêu một tiếng, bị đánh về nguyên hình là một con Cửu Trảo Kim Long, long lân lưu chuyển thần thánh đạo vận, khí chất tôn quý. "Một con súc sinh phi lân đái giác, tướng mạo cũng không tệ." Bàn Huyền phúc phỉ. "Huynh trưởng!" Chúc Long và Thanh Long đại kinh.

Đám chân long xung quanh cũng không dám tin.

Bị đánh hiện nguyên hình trước mặt chúng sinh, Long Vương mất mặt, thẹn quá hóa giận. "Bàn Huyền!" Long Vương nghiến răng, tế xuất mười hai khỏa bảo châu, ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, ngăn cách thần thức. "Định Hải Châu!" Bàn Huyền sững sờ.

Định Hải Châu là Tiên Thiên Linh Bảo, tổng cộng ba mươi sáu viên.

Một viên là Hạ phẩm, mười hai viên tổ hợp là Trung phẩm, hai mươi bốn viên là Thượng phẩm, ba mươi sáu viên là Cực phẩm.

Không ngờ Long Vương có mười hai viên.

Kết hợp với Bản Mệnh Long Châu của Long Vương, uy năng kinh người.

Đối mặt công kích, Bàn Huyền dùng Thập Nhị Phẩm Bạch Liên đỡ được.

Hắn một mình đấu ba nhưng không áp lực lớn, chiếm thế thượng phong.

Bất chợt, Bàn Huyền thi triển bản mệnh thần thông của Hỗn Độn

thể.

Một đoàn hỗn độn tuyền qua xuất hiện hút Chúc Long vào.

Chúc Long giãy dụa nhưng không thoát, bị thương không nhẹ.

Long Vương và Thanh Long vội cứu.

Không bao lâu, cả ba đều thân chịu trọng thương, Chúc Long thảm nhất, Bản Mệnh Long Châu rách nát, tu vi rớt xuống Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn.

Long Vương và Thanh Long cũng trọng thương, đành bỏ chạy.

Huyền Long bức lui Ngao Thảng cũng chạy theo.

Khi Long Vương chạy khỏi Bồng Lai, tổn thất thảm trọng.

Hơn vạn chân long đi theo chỉ còn sống không tới một nửa.

Long tộc nguyên khí đại thương.

Mười hai viên Định Hải Châu của Long Vương cũng rơi vào tay Bàn Huyền.

Nếu không quả đoán bỏ lại bảo châu, bọn hắn chưa chắc đã sống sót rời đi.

Mấy ngàn xác rồng rơi tại Bồng Lai.

Để Ngao Thảng xử lý, Bàn Huyền về Bồng Lai Quan.

Nhìn mười hai viên Định Hải Châu, Bàn Huyền nhíu mày.

Trong đó có nguyên thần ấn ký của Long Vương, muốn luyện hóa phải xóa bỏ, nhưng nguyên thần Bàn Huyền chỉ là Kim Tiên, làm việc này rất khó.

Bất quá hắn có thủ đoạn khác, ngắn thì vài trăm năm, dài thì ngàn năm sẽ xóa được. "Còn hai mươi bốn viên, chẳng lẽ ở trong tay Hồng Quân?" Bàn Huyền suy tư.

Định Hải Châu có khí vận liên kết, luyện hóa xong mười hai viên này sẽ dễ tìm số còn lại hơn.

Hắn thu bảo châu vào trong cơ thể, đưa vào các tế bào thế giới để tế luyện.

Bàn Huyền tiếp tục tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Hỗn Độn thể của hắn sắp đột phá.

Hỗn Độn thể đã hoàn thành đệ lục chuyển, đang tu luyện tầng thứ bảy (tương ứng Chuẩn Thánh).

Khí vận chi thể và Nguyên thần mới hoàn thành đệ tam chuyển, đang tu đệ tứ tầng.

Linh khí, nhật nguyệt tinh hoa, tinh thần chi lực điên cuồng dũng nhập vào cơ thể, dung nhập huyết mạch.

Một tòa đạo quan phú lệ đường hoàng tọa lạc tại hỗn độn linh mạch lớn nhất Bồng Lai.

Lượng lớn linh khí dũng nhập khiến chúng sinh kinh hãi.

Chín con kim long đang tụ tập ngoài đạo quan cũng chấn động: "Tu vi lại muốn đột phá?" Bàn Huyền tâm vô bàng vụ, Hỗn Độn thể vượt qua lâm giới điểm, Bàn Cổ huyết mạch đại phúc tăng cường, tu vi đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ.

Đạo hạnh là cảnh giới, tu vi là pháp lực.

Đạo hạnh chỉ bản thể mới có, còn tu vi thì phân thân cũng có thể có.

Bàn Huyền có thể bỏ Khí vận chi thể để lấy Hỗn Độn thể làm căn cơ, nhưng cần chuyển sinh, mà Hồng Hoang hiện tại chưa có luân hồi, việc này vô cùng khó khăn.

Hơn nữa Khí vận chi thể cũng có chỗ tốt, chỉ cần Vu tộc thành

thiên địa nhân vật chính, hắn không cần tu luyện cũng có thể kháng hành Thiên Đạo, Thánh Nhân.

Cảm thụ Hỗn Độn thể biến hóa, Bàn Huyền hài lòng.

Khí vận cũng tăng thêm một chút.

Hắn nảy ra ý định giảng đạo cho sinh linh trên đảo để mưu cầu khí vận, công đức và uy vọng.

Tiền thế hắn xem không ít điển tịch như Đạo Đức Kinh, Hoàng Đình Kinh...

Khi tu ra Nguyên Thần, hắn nhớ lại rõ ràng từng chữ.

Hắn quyết định giảng Đạo Đức Kinh nhưng có cải biên cho phù hợp. "Ngô nãi Vu tộc Bàn Huyền, bất nhật tại Bồng Lai Quan giảng đạo, sinh linh trên đảo đều có thể tới nghe." Thanh âm Bàn Huyền vang vọng toàn đảo.

Sinh linh đã khai mở linh trí đều hướng về Bồng Lai Quan.

Hơn ức triệu sinh linh đủ chủng loại kéo đến.

Bàn Huyền ngồi trên bồ đoàn trong chính điện, phía dưới đứng mười người: Ngao Thảng và chín con kim long hóa hình nhân thân.

Ngoài đạo quan có huyễn trận khảo nghiệm, ai qua được mới vào điện, không thì chỉ có thể nghe ở ngoài.

Đợi khi trong điện có mấy ngàn người, Bàn Huyền chuẩn bị giảng đạo.

Đám Ngao Thảng đã đợi mấy chục năm, tinh thần chấn động. "Bàn Huyền Tổ Vu muốn giảng đạo rồi." "Không biết sẽ giảng cái gì?

Thái Ất đạo quả?

Đại La đạo quả?" Bàn Huyền mở mắt, tảo thị đám sinh linh bên

dưới.

Căn cơ tốt nhất là Ngao Thảng, còn lại cũng chỉ có vài kẻ so được với Thất Trảo Chân Long.

Khi Bàn Huyền bắt đầu giảng đạo, hàng ngàn sinh linh đứng trong đại điện đều vểnh tai, tụ tinh hội thần lắng nghe. "Đạo khả đạo, phi thường đạo.

Danh khả danh, phi thường danh.

Vô danh vạn vật chi thủy, hữu danh vạn vật chi mẫu.

Cố thường vô dục dĩ quan kỳ diệu, thường hữu dục dĩ quan kỳ kiếu.

Thử lưỡng giả đồng xuất dị danh, đồng vị chi huyền.

Huyền chi hựu huyền, chúng diệu chi môn..." Theo Bàn Huyền giảng đạo, dị tượng hiện ra dồn dập, đạo vận dũng hiện.

Có thiên hoa loạn trụy (hoa trời rơi loạn), lại có địa dũng kim liên (đất trồi sen vàng), tường vân lượn lờ, tiên khí tràn ngập, hà quang ngàn điều, thụy thải vạn đạo.

Tử sắc nhân uân bao phủ khắp nơi.

Chúng sinh linh nghe Bàn Huyền giảng đạo đều có sở ngộ.

Trong lời Bàn Huyền giảng, tự có Đại Đạo ẩn hiện.

Trong đám người nghe đạo, Ngao Thảng là kẻ có đạo hạnh cao nhất, vui hiện ra mặt, nhưng thỉnh thoảng lại sầu mi khổ kiểm.

Nghe Bàn Huyền giảng đạo, những khúc mắc trong tu hành dĩ vãng của Ngao Thảng đều khoát nhiên giải khai, nhưng lại nảy sinh thêm nhiều nghi hoặc mới. "Đạo trùng dụng chi, hoặc bất doanh.

Uyên hề tự vạn vật chi tông.

Giải kỳ phân, hòa kỳ quang, đồng kỳ trần.

Trạm hề tự hoặc tồn..." "Hữu vật hỗn thành, tiên thiên địa sinh.

Tịch hề liêu hệ, độc lập bất cải, chu hành bất đãi, khả dĩ vi thiên hạ mẫu..." "Đại viết thệ, thệ viết viễn, viễn viết phản.

Cố Đạo đại, Thiên đại, Địa đại, Nhân diệc đại.

Vực trung hữu tứ đại, nhân cư kỳ nhất yên.

Nhân pháp Địa, Địa pháp Thiên, Thiên pháp Đạo, Đạo pháp Tự Nhiên." ...

Vừa giảng đạo, Bàn Huyền cũng vừa quan sát phản ứng của mọi người.

Có người say mê như si như túy, mặt lộ vẻ vui mừng, đại hữu sở ngộ; cũng có kẻ không hiểu ra sao, sầu mi khổ kiểm.

Quả nhiên, thượng sĩ nghe đạo thì cần mẫn hành theo, trung sĩ nghe đạo thì lúc nhớ lúc quên, hạ sĩ nghe đạo thì cười to chế giễu.

Ngộ tính của mọi người bất đồng, đạo tâm cũng bất đồng.

Kẻ có tâm cầu đạo kiên định bất di rốt cuộc chỉ là thiểu số.

Thời gian trôi qua trong lúc Bàn Huyền giảng đạo.

Thoáng chốc, Bàn Huyền đã giảng hơn một tháng.

Khi Bàn Huyền ngừng giảng, không ít thính giả vẫn còn ý chưa thỏa mãn. "Lần giảng đạo này đến đây là kết thúc, nhữ đẳng lui đi." Bàn Huyền nhắm mắt dưỡng thần, ngữ khí bình đạm.

Lời Bàn Huyền vừa dứt, có sinh linh rời đi, cũng có sinh linh quỳ rạp xuống đất cầu Bàn Huyền thu làm đồ đệ.

Thu đồ đệ?

Bàn Huyền tạm thời không có ý định này, huống hồ Ngô cũng sẽ

không tùy tiện thu thân truyền đệ tử, ký danh đệ tử cũng sẽ không quá tùy tiện.

Thoáng chốc, hàng trăm hàng ngàn sinh linh quỳ cầu bái nhập môn hạ Bàn Huyền. "Nhữ đẳng cùng Ngô tịnh không có duyên sư đồ!" Bàn Huyền phán.

Chúng sinh linh đang quỳ đều thất vọng, nhưng cũng chỉ đành đứng dậy rời đi.

Không bao lâu sau, trong cung điện to lớn chỉ còn lại một mình Bàn Huyền. "Lần giảng đạo này không có công đức." Trong lòng Bàn Huyền không khỏi có chút buồn bực.

Giảng đạo có thể sẽ có công đức, nhưng cũng không tuyệt đối.

Bất quá, giảng đạo quan hệ đến khí vận.

Bởi vì lần giảng đạo này, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền đã tăng cường thêm một chút.

Đột nhiên, Bàn Huyền tựa hồ cảm ứng được gì đó, một luồng tinh thần chìm vào trong cõi minh minh.

Một khắc sau, Bàn Huyền rõ ràng 'nhìn thấy' Hồng Hoang nhật nguyệt tinh thần, còn có sơn xuyên hà lưu trên đại địa.

Trong lòng Bàn Huyền cũng bỗng nhiên có minh ngộ.

Chương 13

Thiên địa hữu chính khí, tạp nhiên phú lưu hình.

Hạ tắc vi hà nhạc, thượng tắc vi nhật tinh.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết không phải kẻ nào cũng có Hạo Nhiên Chính Khí, nhưng trong đó chắc chắn có một số ít sở hữu, Bàn Cổ cũng có Hạo Nhiên Chính Khí.

Hạo Nhiên Chính Khí của Bàn Cổ và không ít Ma Thần tồn tại ở Hồng Hoang, hoặc ở trong nhật nguyệt tinh thần, hoặc trong sơn xuyên hà lưu, Đại La Kim Tiên cũng khó mà tìm thấy.

Giờ khắc này, Bàn Huyền đã cảm ứng được Hạo Nhiên Chính Khí tồn tại ở Hồng Hoang.

Trước tiên là Hạo Nhiên Chính Khí tồn tại ở Bồng Lai đang tụ về phía Bàn Huyền.

Một đóa Khánh Vân xuất hiện trên đỉnh đầu Bàn Huyền, tiếp đó, Hạo Nhiên Chính Khí dung nhập vào.

Thời gian thấm thoát, tuế nguyệt như thoi đưa.

Thoáng cái đã hơn một ngàn năm.

Trong hơn ngàn năm này, Hạo Nhiên Chính Khí tồn tại ở Hồng Hoang nhật nguyệt tinh thần và sơn xuyên hà lưu đều dung nhập vào Khánh Vân trên đỉnh đầu Bàn Huyền.

Theo lượng lớn Hạo Nhiên Chính Khí dung nhập, Khánh Vân trên đỉnh đầu Bàn Huyền cũng có biến hóa cực lớn.

Có thể nói, đại bộ phận Hạo Nhiên Chính Khí của Bàn Cổ và các Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết đều nằm trong Khánh Vân này.

Hiện nay, Khánh Vân trên đầu Bàn Huyền đã diễn hóa thành một kiện dị bảo, một khi tế xuất, vạn tà tránh lui, vạn pháp bất xâm, so với Thập Nhị Phẩm Bạch Liên chỉ có hơn chứ không kém. "Gọi là Chư Thiên Khánh Vân đi!" Bàn Huyền thầm nghĩ.

Chư Thiên Khánh Vân có thể coi rẻ hết thảy Hậu Thiên Pháp Bảo, miễn dịch một số Hậu Thiên Thần Thông.

Nhìn kỹ, trong Chư Thiên Khánh Vân tựa hồ có thế giới Hồng Mông ẩn hiện, lại tựa như nhật nguyệt tinh thần phổ chiếu kỳ gian.

Khi Bàn Huyền tâm niệm vừa động, Chư Thiên Khánh Vân trên đỉnh đầu lại có biến hóa, ngũ sắc hào quang nhuộm đẫm chư thiên, bát âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ.

Bên ngoài Khánh Vân, vô số kim đẳng, kim liên, anh lạc thùy châu từ trong đó rơi xuống đầy trời, như nước chảy trước mái hiên, liên miên bất tuyệt.

Tác dụng lớn nhất của Chư Thiên Khánh Vân là phòng ngự.

Theo Bàn Huyền phỏng đoán, lực phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân chưa biết chừng có thể sánh với Bàn Cổ Phiên.

Trong Khai Thiên Tam Bảo, Thái Cực Đồ phòng ngự đệ nhất, Bàn Cổ Phiên công kích đệ nhất, còn Hỗn Độn Chung thì công kích hơn Thái Cực Đồ, phòng ngự hơn Bàn Cổ Phiên.

Tuy nhiên Bàn Cổ Phiên là thứ phòng ngự kém nhất trong Khai Thiên Tam Bảo, nhưng dù sao cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Luận phẩm cấp, Chư Thiên Khánh Vân của Bàn Huyền cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Theo Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền ngày càng mạnh, Chư Thiên Khánh Vân cũng sẽ trưởng thành.

Nói không chừng, khi Bàn Huyền tu luyện ra Ngũ Khí Triều Nguyên và Tam Hoa Tụ Đỉnh, Chư Thiên Khánh Vân có thể thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Bất quá, có Chư Thiên Khánh Vân, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên đối với Bàn Huyền có chút gân gà. ...

Trong một tiên sơn phúc địa không tên nào đó ở Hồng Hoang, một lão đạo lục bào thần sắc kinh ngạc.

Lão đạo từ mi thiện mục, hạc phát đồng nhan, tiên phong đạo cốt, lông mày rất dài, trong tay cầm một nhánh dương liễu. "Hạo Nhiên Chính Khí?

Hạo Nhiên Chính Khí tồn tại ở Hồng Hoang nhật nguyệt tinh thần và sơn xuyên hà lưu đang hướng về phía Đông Hải." Lão đạo vừa nhìn về hướng Đông Hải, vừa nhíu mày.

Lại qua một hồi, lão đạo bấm đốt tay suy tính.

Tính toán hồi lâu, lão đạo vẫn không thu hoạch được gì. ...

Tây Côn Luân, trên Ngọc Kinh Sơn, Hồng Quân đạo nhân cũng kinh nghi bất định.

Trong tay Hồng Quân đạo nhân cũng có một đoàn Hạo Nhiên Chính Khí.

Ngọc Kinh Sơn vốn có Hạo Nhiên Chính Khí, khi Hạo Nhiên Chính Khí của Ngọc Kinh Sơn muốn bay về Đông Hải, Hồng Quân đã ra tay chặn lại một chút.

Chỉ riêng việc Hạo Nhiên Chính Khí ở Ngọc Kinh Sơn bay về Đông Hải đã đủ khiến Hồng Quân kinh ngạc, nhưng điều làm Hồng Quân kinh ngạc hơn là Hạo Nhiên Chính Khí của toàn bộ Hồng Hoang đều muốn đi về phía đó.

Cùng thời gian, có không ít đại năng cũng phát hiện ra.

Đã có đại năng đi về phía Đông Hải.

Cũng có đại năng ra tay chặn lại chút ít Hạo Nhiên Chính Khí.

Vì vậy, Hạo Nhiên Chính Khí mà Bàn Cổ và Ma Thần lưu lại Hồng Hoang, Bàn Huyền cũng chỉ đạt được đại bộ phận, tịnh không thu được toàn bộ.

Thu lấy Hạo Nhiên Chính Khí trong tay, Hồng Quân suy tính trong lòng, cũng rời khỏi Ngọc Kinh Sơn, hướng về Đông Hải.

Việc này không tầm thường, Hồng Quân muốn làm cho rõ ràng.

Chư Thiên Khánh Vân cũng là một niềm vui ngoài ý muốn, hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Bàn Huyền.

Điều làm Bàn Huyền vui nhất là Chư Thiên Khánh Vân nãi do lượng lớn Hạo Nhiên Chính Khí cấp Hỗn Độn dung nhập vào đỉnh thượng Khánh Vân mà diễn hóa thành, cho nên không cần tế luyện.

Hạo Nhiên Chính Khí của Hậu Thiên sinh linh là Hậu Thiên giai, của Tiên Thiên sinh linh là Tiên Thiên giai, còn của Hỗn Độn Ma Thần là cấp Hỗn Độn.

Bàn Huyền biết, Hạo Nhiên Chính Khí cấp Hỗn Độn ở Hồng Hoang tịnh không phải đều dung nhập vào đỉnh thượng Khánh Vân của hắn, có một phần bị một số đại năng chặn lại.

Nếu có thể đạt được càng nhiều Hạo Nhiên Chính Khí cấp Hỗn Độn, Chư Thiên Khánh Vân của Bàn Huyền uy năng sẽ còn tăng cường, thậm chí thăng cấp đạt tới tầng thứ Tiên Thiên Chí Bảo.

Đứng dậy, Bàn Huyền xuất quan khỏi Bồng Lai.

Tiếp theo, Bàn Huyền định đi một chuyến đến Thái Dương Tinh.

Thái Dương Tinh nãi do mắt phải Bàn Cổ hóa thành, đối lập với

Thái Âm Tinh, thống ngự quần tinh.

Bàn Huyền biết trên Thái Dương Tinh đang dựng dục hai con Tam Túc Kim Ô, một là Đế Tuấn, một là Đông Hoàng Thái Nhất.

Đương nhiên, Yêu Tộc Thiên Đình chưa kiến lập, càng không tồn tại Thiên Đế, Đế Tuấn hiện nay cũng chỉ gọi là Tuấn, Đông Hoàng cũng chưa có, chỉ có Thái Nhất.

Nếu không có Bàn Huyền xuất hiện, theo Hồng Hoang đại thế, sau khi Hung Thú tộc diệt vong, Long tộc, Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc quật khởi, bắt đầu tam tộc chi tranh, cuối cùng lưỡng bại câu thương.

La Hầu sấn thế, nghịch thiên chứng đạo nhưng bị Hồng Quân đánh bại, rơi vào kết cục thân tử đạo tiêu.

Hồng Quân nhất cử thành Thánh.

Sau đó, Vu tộc và Yêu tộc quật khởi, dưới mưu kế của Thánh Nhân, Vu Yêu nhị tộc suy tàn, Nhân tộc vùng lên trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Nghĩ đến hai con Tam Túc Kim Ô trên Thái Dương Tinh, Bàn Huyền cũng có chút kiêng kỵ.

Một kẻ là Yêu Tộc Thiên Đế tương lai, một kẻ là Yêu Tộc Đông Hoàng. "Đế Tuấn có bạn sinh linh bảo Hà Đồ Lạc Thư, Đông Hoàng Thái Nhất có bạn sinh chí bảo Hỗn Độn Chung." Bàn Huyền thầm tính toán.

Bàn Huyền sớm đã muốn đi một chuyến Thái Dương Tinh.

Nếu có khả năng, Bàn Huyền muốn đoạt lấy Hà Đồ Lạc Thư và Hỗn Độn Chung, thậm chí ách sát (giết từ trong trứng nước) Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Tuy không còn Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu tộc vẫn có khả năng xuất hiện, hoặc là Yêu Sư Côn Bằng, hoặc Phục Hy, cũng có thể là đại năng khác, nhưng uy hiếp đối với Vu tộc tuyệt đối sẽ nhỏ hơn nhiều. ...

Độc tự một mình rời khỏi Bồng Lai, Bàn Huyền bay về hướng Thiên Giới.

Không bao lâu sau, ở độ cao ức vạn trượng, chung quanh cương phong tàn phá bừa bãi.

Trong Cửu Thiên Cương Phong bay lên như diều gặp gió, Bàn Huyền cũng bay mất mấy trăm năm, sau đó tiến vào lôi hỏa, lại mất mấy trăm năm mới tới được Đệ Nhất Trọng Thiên.

Thiên Giới nãi do thanh khí hóa thành, chia làm Tam Thập Tam Thiên (33 tầng trời), lại có Thương Khung Lão Tổ kiến lập Cửu Trọng Thiên Khuyết.

Hồng Hoang nhật nguyệt tinh thần nằm ở đỉnh điểm Thiên Giới, cũng là đệ tam thập tam trọng.

Vừa đến Thiên Giới, phóng mắt nhìn lại, thanh khí phiêu miểu, tiên linh vân vụ lượn lờ, như mộng như ảo.

So với hạ giới, Thiên Giới vắng vẻ, khó thấy một sinh linh nào. "Thiên Giới quả là nơi tốt để tu luyện Nguyên Thần." Bàn Huyền thầm cảm thán.

Thanh khí có trợ giúp ngưng luyện Nguyên Thần, trọc khí lại phân giải Nguyên Thần, cho nên Thập Nhị Tổ Vu bị trọc khí ô nhiễm mới không cách nào tu luyện Nguyên Thần.

Hơn nữa, thanh khí và trọc khí tương khắc, sinh linh bị trọc khí ô nhiễm lên Thiên Giới sẽ rất khó chịu, có khả năng tu vi giảm xuống, cũng có khả năng bị thương, thậm chí bạo thể mà chết.

Tuy nhiên Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền cũng là huyết mạch Bàn Cổ, nhưng khác với Thập Nhị Tổ Vu, tịnh không bị trọc khí ô nhiễm, cho nên lên Thiên Giới cũng không thấy khó chịu.

Vừa tới Thiên Giới, ngẩng đầu liền có thể thấy nhật nguyệt tinh thần.

Thái Dương Tinh phảng phất như một quả cầu lửa khổng lồ, bị ngọn lửa đỏ rực bao phủ, Thái Âm Tinh thì giống một quả cầu băng.

So với Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh nhỏ hơn một chút.

Ở hạ giới, sinh linh dưới cảnh giới Kim Tiên ban ngày chỉ có thể thấy Thái Dương Tinh, ban đêm mới thấy Thái Âm Tinh và vô số thái cổ tinh thần.

Nhưng ở Thiên Giới, dù chỉ là tầng thứ nhất cũng có thể mỗi thời mỗi khắc nhìn thấy nhật nguyệt tinh thần, rõ ràng hơn hạ giới gấp trăm lần không chỉ.

Sơ qua cảm thụ một chút, Bàn Huyền phát hiện linh khí ở Thiên Giới không bằng hạ giới, nhưng nhật nguyệt tinh hoa và tinh thần chi lực lại gấp mười lần hạ giới, đây mới chỉ là Đệ Nhất Trọng Thiên.

Khi lên đến Đệ Nhị Trọng Thiên, không chỉ nhìn nhật nguyệt tinh thần rõ hơn, mà nhật nguyệt tinh hoa cùng tinh thần chi lực cũng sung túc hơn.

Một đường bay về phía Thái Dương Tinh, trên đường đi, Bàn Huyền cũng thấy Cửu Trọng Thiên Khuyết do Thương Khung Lão Tổ lập nên.

Nhiều năm sau, Bàn Huyền đã tới Đệ Tam Thập Tam Thiên.

Bên ngoài tầng trời thứ 33 chính là Vực Ngoại Hỗn Độn.

Vực Ngoại Hỗn Độn còn được gọi là Vô Tận Hỗn Độn Hải, Đại

La Kim Tiên bình thường cũng khó sinh tồn trong đó.

Bất quá, nếu sở hữu Hỗn Độn Thể, dù không có tu vi cũng có thể sinh tồn trong Hỗn Độn.

Vô luận là Bàn Cổ hay đông đảo Hỗn Độn Ma Thần ngăn cản Bàn Cổ khai thiên, tu vi cũng là tu luyện từng bước mà lên.

Do đó, Hỗn Độn Thể không chỉ có thể sống sót mà còn có thể tu luyện trong Hỗn Độn.

Nhiên, căn cơ của Bàn Huyền rốt cuộc là Vu Tộc Khí Vận, Hỗn Độn Thể chỉ là thân thể thứ hai, cho nên đối với hắn, tu luyện trong Hỗn Độn và ở Bồng Lai không có quá nhiều khác biệt.

Ngoài ra, Vu Tộc Khí Vận là một phần của Hồng Hoang Khí Vận, một khi rời khỏi Hồng Hoang sẽ bị thất thoát.

Nói cách khác, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền nếu đi vào Vực Ngoại Hỗn Độn sẽ bắt đầu tiêu tán, khí vận quay về Hồng Hoang.

Đại Đạo chi hạ, không có gì thập toàn thập mỹ, Hồng Hoang Thiên Đạo cũng không trọn vẹn, Khí Vận Chi Thể cũng không ngoại lệ.

Vừa đến tầng thứ 33, thân xử giữa Hồng Hoang tinh không.

Siêu quá ức triệu thái cổ tinh thần đang vận chuyển, nhìn qua hỗn loạn vô cùng nhưng lại ẩn chứa quy luật huyền diệu. ...

Thái Dương Tinh nhìn qua lớn bằng vài triệu cái Bồng Lai đảo, cũng tự thành một giới.

Khi đặt chân lên Thái Dương Tinh, liền tiến vào một thế giới hỏa diễm.

Ngọn lửa đỏ rực nóng bỏng vô cùng bao phủ hầu như mọi nơi.

Nếu ngưng tụ lượng lớn thái dương hỏa diễm lại, có thể hình

thành Thái Dương Chân Hỏa, lượng lớn Thái Dương Chân Hỏa lại có thể ngưng tụ thành Thái Dương Thần Hỏa.

Bất quá, muốn tu luyện ra Thái Dương Chân Hỏa rất khó.

Đạp chân lên Thái Dương Tinh, thân ở trong biển lửa khủng bố, Bàn Huyền lại rất điềm tĩnh.

Nhìn thái dương hỏa diễm dưới chân và tứ phía, Bàn Huyền tâm niệm nhất động, thi triển một cái thần thông, tức thì ức vạn dặm biển lửa dâng trào, ngưng tụ trong tay phải hắn, hóa thành một đốm lửa màu kim hồng, chính là Thái Dương Chân Hỏa.

Rất nhanh, đốm lửa trong tay Bàn Huyền cũng tắt ngấm. "Muốn tu luyện Thái Dương Chân Hỏa độ khó quả thực không nhỏ, thôi được rồi, trước tiên tìm Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Với tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ của Hỗn Độn Thể, sở hữu huyết mạch Bàn Cổ, cộng thêm pháp tắc và thần thông tải xuống từ Chúc Dung, muốn tu luyện Thái Dương Chân Hỏa trên Thái Dương Tinh không phải chuyện khó.

Chương 14

Bất quá việc này đối với Bàn Huyền không gấp.

Thái Dương Tinh quá lớn, muốn tìm Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất độ khó cũng không nhỏ.

Hồng Hoang Thiên Giới, tầng thứ ba mươi ba.

Trung tâm hạo hãn tinh không, Thái Dương Tinh.

Phảng phất như vô tận hỏa diễm đỏ rực, thân ảnh Bàn Huyền đi lại trong biển lửa, tìm kiếm Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Thập Nhị Tổ Vu còn chưa xuất thế, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất khẳng định cũng chưa hóa hình, khéo khi vẫn còn là trứng.

Tam Túc Kim Ô cũng là loài chim, bắt đầu từ một quả trứng cũng không kỳ quái.

Hà Đồ Lạc Thư đã là bạn sinh linh bảo của Đế Tuấn, Hỗn Độn Chung lại là bạn sinh chí bảo của Đông Hoàng Thái Nhất, vậy thì chỉ cần tìm được hai kẻ đó cũng đồng nghĩa tìm được bảo vật.

Vì thái dương hỏa diễm bá đạo, dẫn đến Thái Dương Tinh trọc lốc một mảnh, một cọng cỏ cũng không thấy.

Muốn tìm người ở đây hiển nhiên không dễ.

Lúc này, trong Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền, đôi Khí Vận Chi Nhãn đang quan sát.

Khí vận càng cường đại càng khó xem, ví dụ như một chủng tộc trở thành nhân vật chính lượng kiếp, Đại La Kim Tiên vận dụng pháp nhãn cũng khó mà nhìn thấy khí vận của chủng tộc đó.

Hiện nay, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền nãi là cấp Thái Ất Kim

Tiên, đôi mắt khí vận này cũng không thể khinh thường.

Dưới sự nhìn trộm của Khí Vận Chi Nhãn, Bàn Huyền rõ ràng thấy được Thái Dương Tinh có khí vận bàng bạc.

Sự tồn tại của Thái Dương Tinh đối với Hồng Hoang thập phần quan trọng, cho nên không chỉ có khí vận mà còn tích lũy không ít công đức.

Không chỉ Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh cũng như vậy.

Nếu có thể lấy Thái Dương Tinh làm căn cơ, chỉ sợ có thể hóa hình thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Trước mắt mà xem, khí vận trên Thái Dương Tinh còn cường đại hơn Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền, tức là vượt qua khí vận Vu tộc hiện tại. "Tuy rằng sớm đoán được Thái Dương Tinh có khí vận không nhỏ, lại không ngờ bàng bạc đến thế." Bàn Huyền thầm đánh giá.

Kỳ thực cũng không lạ, không nói đến tầm quan trọng của Thái Dương Tinh, chỉ riêng Hỗn Độn Chung - một trong Khai Thiên Tam Bảo - đã có khí vận không nhỏ rồi.

Còn Vu tộc, tuy được Thiên Đạo quyến cố, nhưng hiện tại Thập Nhị Tổ Vu chưa xuất thế, một Đại Vu hay Tiểu Vu cũng chưa có, khí vận như vậy đã là không tệ.

Hơn nữa khí vận cũng sẽ biến đổi.

Nhìn khí vận bàng bạc kia, Bàn Huyền không khỏi nhíu mày.

Khí vận càng lớn, độ khó để Bàn Huyền đoạt bảo càng cao.

Hắn thầm than, tìm được Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, chỉ sợ cũng không thể ách sát. "Oanh!" Lấy Bàn Huyền làm trung tâm, phương viên ức vạn vạn dặm hình thành bão táp thái dương, ngọn lửa

đỏ rực bị dẫn động.

Một hư ảnh cao vạn trượng xuất hiện sau lưng Bàn Huyền, chính là Bàn Cổ hư ảnh.

Bàn Cổ hư ảnh tương liên với khí vận Vu tộc đấm ra một quyền, hư không xuất hiện gợn sóng.

Không bao lâu, hai hư ảnh Tam Túc Kim Ô xuất hiện ở phía xa, mỗi con dang đôi cánh đều bao trùm ngàn dặm.

Nhìn hai hư ảnh đó, Bàn Huyền bay tới.

Tuy nhiên, chúng thủy chung ở phía xa, Bàn Huyền không cách nào tiếp cận.

Ngoài ra, chúng còn biết đổi hướng.

Sau hơn nửa giờ, hai hư ảnh biến mất.

Bàn Huyền dừng lại nghỉ ngơi.

Dùng khí vận Vu tộc và hư ảnh Bàn Cổ tiếp xúc với khí vận Thái Dương Tinh có thể triệu hoán hư ảnh của hai con chim kia để chỉ dẫn, tìm được chúng chỉ là vấn đề thời gian. ...

Hai hư ảnh Tam Túc Kim Ô xuất hiện lần này đến lần khác.

Không biết đã bao nhiêu lần, có lẽ vài vạn, vài chục vạn lần, Bàn Huyền cũng lười nhớ.

Cuối cùng, khoảng cách giữa Bàn Huyền và chúng đã rút ngắn.

Phát hiện điều này, tinh thần Bàn Huyền chấn động.

Cuối cùng cũng sắp tìm thấy. "Hy vọng khí vận của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không quá bàng bạc." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Chỉ cần có cơ hội, dù trả chút cái giá lớn, hắn tuyệt đối sẽ ra tay đánh giết.

Càng đến gần, tâm hắn càng không bình tĩnh.

Khi Bàn Huyền đến trước mặt, hai hư ảnh biến mất.

Phía trước là một ngọn núi nguy nga cao mấy ngàn vạn trượng, sườn núi bao phủ thái dương hỏa diễm, tại đỉnh núi lại có hai đoàn hỏa diễm màu kim hồng.

Nhìn hai đoàn lửa đó, Bàn Huyền tâm niệm nhất động.

Đó là Thái Dương Chân Hỏa!

Tuy đường kính chỉ vài ngàn mét, nhưng một đốm lửa nhỏ cũng có thể hóa thành biển lửa bao phủ ức vạn dặm.

Thành công tìm thấy mục tiêu, tâm Bàn Huyền không thể bình tĩnh.

Một bước bước ra, Không Gian Thần Thông thi triển.

Không gian chi lực vặn vẹo, Bàn Huyền biến mất, tái xuất hiện đã ở trước hai đoàn Thái Dương Chân Hỏa.

Nhiệt độ kinh khủng phảng phất làm tan chảy cả không gian.

Nhìn chằm chằm vào đó, ánh mắt Bàn Huyền hóa thành thực chất, nhìn thấu bản chất bên trong.

Mỗi đoàn chân hỏa đều có một quả trứng vàng hình bầu dục, có Hỏa Chi Đạo Vận lưu chuyển. "Quả nhiên là trứng!" Bàn Huyền vẻ mặt cổ quái.

Tuy đoán trước rồi nhưng tận mắt thấy vẫn không thể điềm tĩnh. "Không biết là phương nào thần thánh?" Một quả trứng vàng phát ra thần thức, không biết là Đế Tuấn hay Thái Nhất. "Ngô danh Tuấn/ Thái Nhất, kiến quá đại thần." Quả trứng kia cũng phát ra thần thức.

Do chưa xuất thế nên chưa định huynh đệ.

Nếu Thái Nhất ra trước thì Đế Tuấn phải gọi là huynh.

Thập Nhị Tổ Vu cũng vậy, theo thứ tự xuất thế mà định lớn nhỏ.

Bàn Huyền nhờ ra trước lại có huyết mạch Bàn Cổ nên mới được nhận làm Đại Huynh.

Bàn Huyền tịnh không trả lời, đôi mắt hỗn độn nhìn chằm chằm hai quả trứng.

Hỗn Độn Thần Quang trong mắt hắn lòe lòe khiến hai kẻ chưa xuất thế kia kinh tâm táng đảm.

Bàn Huyền nhìn thấu vào bên trong.

Mỗi quả trứng có một phôi thai giống con quạ trụi lông nhưng có ba chân, trên thân có kim sắc thần văn.

Một con ôm một cái chuông, con kia ôm một đồ một thư.

Thấy Đông Hoàng Thái Nhất ôm Hỗn Độn Chung, Bàn Huyền nhịn không được muốn ra tay cướp đoạt.

Hỗn Độn Chung nãi là Khai Thiên Tam Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo, sở hữu uy năng trấn áp Hồng Mông thế giới, nữu chuyển chư thiên thời không, diễn biến thiên đạo huyền cơ, có lực luyện hóa địa thủy hỏa phong.

Vì có Thái Dương Chân Hỏa và vỏ trứng cùng ánh sáng chí bảo ngăn cách, Bàn Huyền nhìn không quá chân thiết nhưng vẫn thấy Hỗn Độn Chung có nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong vây quanh, sơn xuyên đại địa ẩn hiện, ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, hỗn độn thánh uy chấn nhiếp hoàn vũ.

Một khi chuông vang, vũ trụ hoàng hoàng, thiên địa thất sắc, càn khôn động dao.

Lại nhìn Hà Đồ Lạc Thư trong lòng Đế Tuấn, một cuộn cổ đồ, một quyển sách cổ, tách ra là hai kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh

Bảo, tổ hợp lại là Cực Phẩm.

Hà Đồ Lạc Thư có thể phòng ngự, khốn địch, diễn hóa Tiên Thiên đại trận, tuy không bằng Hỗn Độn Chung nhưng cũng phi đồng tiểu khả.

Đột nhiên, Hỗn Độn Chung cùng Hà Đồ Lạc Thư đều chấn động.

Hai cái khí vận bình chướng xuất hiện, bao trùm lấy Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất. "Khí vận bình chướng?" Sắc mặt Bàn Huyền khó coi.

Muốn sinh ra thứ này, đầu tiên phải có khí vận bàng bạc, thứ hai phải được Thiên Đạo quyến cố, ba là có bảo vật.

Lấy thực lực hiện tại, Bàn Huyền diệt hai cái trứng này không khó, nhưng có bình chướng bảo vệ thì phiền toái.

Nếu cưỡng ép phá vỡ để giết người đoạt bảo, cái giá phải trả quá lớn. "Nếu đoạt lấy một món trong Hà Đồ Lạc Thư, hẳn là miễn cưỡng có thể." Bàn Huyền thầm tính.

Hà Đồ Lạc Thư chỉ khi tổ hợp mới phát huy uy lực khủng khiếp, thiếu một cái uy lực giảm mạnh. "Đương!" Một tiếng chuông vang, Đông Hoàng Thái Nhất tế xuất Hỗn Độn Chung.

Tuy tu vi chưa tới Kim Tiên nhưng nhờ là bạn sinh chí bảo, Thái Nhất đã sơ bộ luyện hóa được nó.

Nhận thấy Bàn Huyền bất thiện, Thái Nhất liền tế chuông lên đỉnh đầu, tiên thiên lập vu bất bại.

Đế Tuấn cũng tế xuất Hà Đồ Lạc Thư.

Nhìn bảo vật bảo vệ hai quả trứng, Bàn Huyền tùy tay tế xuất Hồng Mông Lượng Thiên Xích và Thập Nhị Phẩm Bạch Liên. "Phanh!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích chỉ một kích, phòng ngự của

Hà Đồ Lạc Thư và Hỗn Độn Chung đều bị phá.

Thập Nhị Phẩm Bạch Liên lập tức cuốn lấy Lạc Thư.

Khi Lạc Thư tới tay, Bàn Huyền cảm nhận một cỗ khí vận trùng kích, Khí Vận Chi Thể tuy thừa thụ được nhưng cũng không dễ chịu.

May là chỉ đoạt một cái Lạc Thư, nhưng khí vận của Bàn Huyền cũng có chút thất thoát.

Vì một cái Lạc Thư, Bàn Huyền trả chút giá, nhưng nhìn xa thì đáng giá.

Mất Lạc Thư, Đế Tuấn vừa gấp vừa giận, Đông Hoàng Thái Nhất cũng phẫn nộ. "Buông Lạc Thư ra!" Thái Nhất gầm lên.

Lạc Thư nằm trong Bạch Liên, bị trấn áp, dù có ấn ký nguyên thần của Đế Tuấn nhưng giờ hắn không thể cảm ứng hay thao túng.

Bàn Huyền chưa rời đi.

Dù không thể giết chết hay cướp thêm, hắn định rút lấy một phần bản nguyên của hai kẻ này.

Nếu không có khí vận bình chướng, hắn đã giết rồi, nhưng giờ làm vậy khí vận sẽ mất một nửa hoặc hơn.

Rút bản nguyên thì khả thi hơn.

Dưới cơn giận của hai con Kim Ô, hai đoàn Thái Dương Chân Hỏa công kích Bàn Huyền.

Thập Nhị Phẩm Bạch Liên nhẹ nhàng đỡ được.

Vừa trấn áp Lạc Thư, vừa đỡ đòn, Bàn Huyền không chút áp lực. "Đáng ghét, kẻ này tu vi thâm bất khả trắc." "Kỳ quái!" Ngoài phẫn nộ, hai kẻ kia cũng thấy lạ.

Với thực lực Bàn Huyền, giết bọn hắn hiển nhiên không khó.

"Nhân quả?

Nghiệp lực?

Hay có quan hệ với Thái Dương Tinh?" Bọn hắn đoán già đoán non.

Chương 15

Bàn Huyền khinh miêu đạm tả đỡ đòn xong, thi triển bản mệnh thần thông của Hỗn Độn Thể.

Hỗn Độn tuyền qua (xoáy nước) chợt hiện, hút lấy cả hai.

Khi Đế Tuấn và Thái Nhất rơi vào xoáy nước, Bàn Huyền bắt đầu rút bản nguyên.

Cảm nhận bản nguyên bị rút, cả hai chịu thống khổ cực đại. "Dừng tay!" "Đáng chết!" Mặc kệ bọn hắn phẫn nộ, Bàn Huyền lờ đi.

Mấy giờ sau, Bàn Huyền đã rút được một chi (nhánh/phần) phế nguyên của mỗi người.

Không phải không muốn rút thêm, mà là rút nữa sẽ được không bù mất, nên Bàn Huyền biết điểm dừng.

Tuy chỉ mất một phần nhưng tu vi Đế Tuấn và Thái Nhất giảm mạnh, căn cơ cũng bị ảnh hưởng. ...

Rời khỏi ngọn núi kia, Bàn Huyền đáp xuống một thung lũng trên Thái Dương Tinh.

Chư Thiên Khánh Vân hiện ra, dập tắt mọi hỏa diễm trong thung lũng.

Hắn lấy Lạc Thư ra.

Đế Tuấn mới sơ bộ luyện hóa, nguyên thần tu vi lại chưa cao, ấn ký rất yếu, Bàn Huyền muốn mạt diệt không khó.

Ngắn ngủi chưa tới một ngày, ấn ký nguyên thần của Đế Tuấn đã bị xóa bỏ, Lạc Thư trở thành vật vô chủ.

Trên Lạc Thư có tiên thiên chi số, diễn hóa vô số huyền ảo.

Chín số biến hóa bất định: Đái cửu lý nhất, tả tam hữu thất, nhị tứ vi kiên, lục bát vi túc, dĩ ngũ cư trung...

Thần thức chìm vào, Bàn Huyền hiểu rõ hơn về nó.

Ngoài phòng ngự và khốn địch, Lạc Thư có thể cải biến thiên địa mạch lạc.

Bất quá làm việc này có trở lực lớn, dễ dính đại nhân quả.

Tiếp đó, Bàn Huyền bắt đầu luyện hóa Lạc Thư.

Sau khi sơ bộ luyện hóa và thu lại bảo vật, Bàn Huyền chưa vội đi, hắn muốn tu luyện Thái Dương Thần Hỏa.

Thái Dương Chân Hỏa bá đạo vô cùng, có thể phần thiên chử hải (đốt trời nấu biển), nhưng Thái Dương Thần Hỏa còn bá đạo hơn gấp trăm lần.

Uy lực của nó đã thập phần tiếp cận Hỗn Độn Thần Hỏa.

Bàn Huyền tuy có Hỗn Độn Thể nhưng chưa tu luyện ra Hỗn Độn Thần Hỏa, có lẽ phải đợi đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đã đến đây, lại có bản nguyên Kim Ô và Hỗn Độn Hỏa Chi Pháp Tắc, Bàn Huyền vị tất không thể tu luyện thành Thái Dương Thần Hỏa.

Hai giọt máu vàng hiện ra trên tay, chính là Kim Ô tinh huyết chứa bản nguyên.

Tuy cùng là Kim Ô nhưng vẫn có khác biệt nên hắn không dung hợp chúng.

Dưới pháp lực thúc đẩy, hai đoàn Thái Dương Chân Hỏa hiện ra trên hai tay.

Nhờ bản nguyên Kim Ô, hắn thôi phát ra chân hỏa nhưng chưa thực sự chưởng ác (nắm giữ).

Trong chốc lát, Thái Dương Chân Hỏa phủ kín toàn thân hắn.

Thân thể bình thường sẽ thành tro bụi, nhưng Hỗn Độn Thể chịu được.

Hắn đang biến nó thành thần thông.

Hỗn Độn Hỏa Chi Pháp Tắc xuất hiện giúp quá trình dễ dàng hơn.

Ngắn ngủi trăm năm, bản nguyên Kim Ô trên tay phải tiêu hao hầu như không còn, tay trái cũng sở thặng vô kỷ (còn lại không bao nhiêu).

Cuối cùng, hắn cũng tu thành Thái Dương Chân Hỏa thần thông, dung nhập vào huyết mạch.

Đây chỉ là bước đầu.

Tiếp theo là nâng cấp lên Thái Dương Thần Hỏa, cuối cùng chuyển hóa thành Hỗn Độn Thần Hỏa.

Vạn vật đều từ hỗn độn mà ra rồi quy về hỗn độn, nên Hỗn Độn Thần Hỏa siêu việt tất cả. "Vậy thì, tiếp theo cần một biển lửa, lượng lớn Thái Dương Chân Hỏa." Bàn Huyền đứng dậy đi ra ngoài.

Muốn nâng cấp thần thông cần lượng lớn chân hỏa.

Phóng mắt nhìn lại đỏ rực một mảnh, đều là thái dương hỏa diễm.

Thái Dương Chân Hỏa màu kim hồng, Thái Dương Thần Hỏa màu vàng kim.

Bàn Huyền thi triển thần thông, ngọn lửa kim hồng trong tay hấp thu thái dương hỏa diễm xung quanh, nhanh chóng biến lớn.

Phương viên trăm dặm, ngàn dặm, vạn dặm...

ức vạn vạn dặm đều bị Thái Dương Chân Hỏa bao phủ.

Khi đủ rộng, Bàn Huyền bước vào biển lửa kim hồng đó.

Rất nhanh, ức vạn vạn dặm biển lửa bị hấp thu hầu như không

còn, nhưng thần thông vẫn chưa thăng cấp. "Không đủ, xa xa không đủ, mới được một phần triệu." Bàn Huyền thầm nhủ.

Hắn phải lặp lại quy trình này cả triệu lần.

Vì Thái Dương Thần Hỏa, hắn cắn răng kiên trì.

Chu phục thủy (lặp đi lặp lại), triệu lần hấp thu biển lửa ức vạn dặm, sự tích lũy của Thái Dương Chân Hỏa quả thực khủng bố. "Oanh!" Ngọn lửa kim hồng trên người Bàn Huyền biến mất sắc đỏ, trở thành hỏa diễm màu vàng kim.

Từ Chân Hỏa biến thành Thần Hỏa, uy lực bạo tăng gấp trăm lần.

Hồng Hoang hư không cũng bị nó làm tan chảy.

Bàn Huyền hài lòng, nó còn bá đạo hơn tưởng tượng.

Lúc Bàn Huyền tu thành thần hỏa, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng cảm ứng được nhưng không biết chuyện gì xảy ra.

Ngọn lửa vàng kim nhảy múa trong tay Bàn Huyền như một phần thân thể.

Thực lực hắn lại tăng cường không ít. "Cũng nên rời đi." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Hắn không định tìm kiếm thêm thiên tài địa bảo hay gây sự với hai con Kim Ô nữa, tránh được không bù mất.

Hắn hiểu rõ khí vận hơn ai hết.

Nếu cưỡng ép giết Đế Tuấn - Thái Nhất bây giờ, hậu quả quá nghiêm trọng.

Trừ khi Vu tộc là nhân vật chính lượng kiếp, khí vận hắn kham bỉ Thánh Nhân thì mới gánh nổi.

Nghịch thiên đại thế Thánh Nhân cũng chết, nghịch tiểu thế Chuẩn

Thánh cũng khó sống. "Nếu Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nghịch thiên thì tốt rồi." Bàn Huyền thầm cô (lẩm bẩm).

Lúc đó Thiên Đạo sẽ không quyến cố nữa, hắn có thể ra tay.

Nhưng hai kẻ đó không ngu.

Lần này thu hoạch không nhỏ.

Vừa bay ra ngoài, Bàn Huyền vừa suy tính nên về Bàn Cổ Giới thăm Thập Nhị Tổ Vu và thăng cấp Bàn Cổ Huyết Trì.

Nếu làm được, Vu tộc sẽ xuất thế nhanh hơn, tranh thủ làm nhân vật chính lượng kiếp đầu tiên sau Hung Thú.

Bàn Huyền lo cho Vu tộc cũng là lo cho đường lui của mình.

Nếu Vu tộc thất bại, khí vận tiêu tan, hắn có thể dùng Nguyên Thần đoạt xá hoặc chuyển thế.

Muốn thành nhân vật chính thiên địa không dễ, cần chuẩn bị kỹ.

Ra khỏi Thái Dương Tinh, đứng giữa tinh không hạo hãn, Bàn Huyền nhíu mày nhìn về một hướng.

Một lão đạo lục bào đi ra từ một tinh vực.

Bàn Huyền hoàn toàn không nhìn thấu tu vi kẻ này, tuyệt đối trên Chuẩn Thánh trung kỳ, ít nhất là hậu kỳ.

Trong tay lão đạo cầm một cành dương liễu xanh biếc.

Tiên Thiên Liễu Chi?

Chẳng lẽ... "Dương Mi Đại Tiên!" Bàn Huyền sắc mặt biến đổi.

Trong mười đại Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn có Không Tâm Dương Liễu Thụ.

Hỗn Độn Ma Thần bị Bàn Cổ giết, nguyên thần độn nhập Hồng Hoang chuyển sinh thành cây này, tự hào Dương Mi. "Bàn Huyền Tổ

Vu hảo tạo hóa, chưa bị trọc khí ô nhiễm.

Bần đạo Dương Mi kê thủ." Dương Mi đến gần chào.

Danh tiếng Bàn Huyền không nhỏ.

Dương Mi kinh ngạc vì huyết mạch Bàn Cổ xuất thế sớm, lại có Nguyên Thần, không bị trọc khí ô nhiễm.

Theo lẽ thường, Bàn Cổ huyết mạch phải bị ô nhiễm mới đúng. "Kiến quá Dương Mi đạo hữu." Bàn Huyền đáp. "Hồng Hoang hỗn độn cấp Hạo Nhiên Chính Khí đại bộ phận đều hội tụ về Đông Hải, đạo hữu có biết chăng?" Dương Mi hỏi dò. "Minh minh chi trung, nhất thiết giai hữu định số." Bàn Huyền đáp qua loa.

Hắn không ngu mà lôi Chư Thiên Khánh Vân ra khoe. "Đạo hữu nếu vô sự, xin cáo từ." Bàn Huyền muốn đi.

Dương Mi là Ma Thần bị Bàn Cổ chém, hắn lại là huyết mạch Bàn Cổ, ở gần không an toàn. "Đạo hữu khoan đi, bần đạo có cái bất tình chi thỉnh." Dương Mi mỉm cười.

Biết là "bất tình" (yêu cầu quá đáng) còn mở miệng?

Bàn Huyền thầm mắng nhưng mặt ngoài bất động thanh sắc. "Bần đạo muốn cùng đạo hữu tố nhất tràng (làm một trận/tỷ thí), như thế liền có thể ý niệm thông đạt, giúp đạo hạnh tinh tiến." Dương Mi nói.

Bàn Cổ là tâm ma của Dương Mi, chiến thắng huyết mạch Bàn Cổ sẽ giúp hắn thông đạt ý niệm.

Bàn Huyền biết từ chối cũng vô dụng, Dương Mi không phải đang thương lượng.

Giữa tinh không tăm tối, Bàn Huyền đối mặt Dương Mi.

Hắn không sợ.

Dù thực lực kém hơn nhưng có bảo vật hộ thân và Hỗn Độn Thể,

hắn tự tin bất bại.

Chiến đấu với cường giả cũng tốt cho hắn. "Đạo hữu muốn cùng Ngô tố nhất tràng?

Vậy để Ngô xem thủ đoạn của nhữ." Bàn Huyền đáp.

Dương Mi mặt vô biểu tình vung cành liễu, lục sắc thần quang chợt hiện, Không Gian chi lực bành trướng áp sập hư không tứ phía.

Bàn Huyền cảm nhận được Không Gian Pháp Tắc và Hỗn Độn Pháp Tắc trên người đối phương.

Chương 16

"Không Gian Pháp Tắc sao?" Bàn Huyền cười lạnh.

Hắn cũng có, tải xuống từ Đế Giang.

Một cỗ không gian chi lực từ tay Bàn Huyền đánh ra nghênh đón.

Dương Mi kinh ngạc: "Bàn Cổ truyền thừa?" Trong ký ức Dương Mi, Bàn Cổ tuy lĩnh ngộ Không Gian nhưng chưa thành Pháp Tắc Đại Đạo.

Lĩnh ngộ pháp tắc chia giai đoạn: Có được (như Tổ Vu nhưng không hiểu), Lĩnh ngộ (cần Nguyên Thần, chia Tiểu thành - Đại thành), Ngưng luyện Đạo Quả.

Bàn Huyền hiện tại chỉ ở giai đoạn "có được" chứ chưa lĩnh ngộ tiểu thành, càng không thể diễn hóa lãnh địa.

Dương Mi thì khác, tuy mất cơ thể Ma Thần nhưng sống lại bằng Không Tâm Dương Liễu, việc lĩnh ngộ lại Không Gian Pháp Tắc đến mức diễn hóa lãnh địa là không khó. "Phanh!" Hai luồng sức mạnh va chạm phá nát hư không.

Không gian chi lực của Dương Mi mạnh hơn.

Thấy Dương Mi ung dung, Bàn Huyền biết mình múa rìu qua mắt thợ.

Hắn tế xuất Thập Nhị Phẩm Bạch Liên. "Tịnh Thế Bạch Liên!" Dương Mi nhíu mày nhận ra bảo vật.

Hắn biết Diệt Thế Hắc Liên trong tay La Hầu, giờ lại thấy Bạch Liên.

Đòn tấn công của Dương Mi bị Bạch Liên đỡ được.

Dương Mi liền thi triển bản mệnh thần thông: Không Gian Tuyền Qua, tạo ra hấp lực khủng khiếp.

Bàn Huyền ổn định thân thể, ngưng trọng nhìn xoáy nước.

Đột nhiên, hắn ngẩn người.

Trên người hắn xuất hiện một loại pháp tắc chi lực mới.

Không phải tải từ Tổ Vu, cũng không phải Hỗn Độn Pháp Tắc, mà là Hồng Hoang Lực Chi Pháp Tắc vừa mới lĩnh ngộ.

Đạo hạnh mới Kim Tiên mà lĩnh ngộ được pháp tắc Hồng Hoang là cực khó, nhưng Bàn Huyền đã làm được.

Lực Chi Pháp Tắc vừa lĩnh ngộ liền trở thành bản mệnh pháp tắc của hắn.

Cuộc chiến này đã cho hắn một tia khế cơ đột phá.

"Làm sao có thể?" Khi Bàn Huyền lĩnh ngộ Lực Chi Pháp Tắc, Dương Mi cũng phát hiện ra, trong lòng không khỏi kinh hãi.

Dương Mi nhìn ra Bàn Huyền chưa chứng Thái Ất Đạo Quả, cũng chỉ là Kim Tiên đạo hạnh.

Tuy rằng lĩnh ngộ Hồng Hoang pháp tắc độ khó không bằng lĩnh ngộ Hỗn Độn pháp tắc, nhưng muốn lấy Kim Tiên đạo hạnh mà lĩnh ngộ Hồng Hoang pháp tắc, lại là Lực Chi Pháp Tắc đứng đầu, quả thực là không thể tư nghị.

Phải biết rằng, trong ba ngàn pháp tắc, Lực Chi Pháp Tắc cũng không đơn giản.

Cái gọi là Không Gian vi vương, Thời Gian vi tôn, Nhân Quả bất hiển, Vận Mệnh chí cao, Lực phá vạn pháp.

Nếu đem ba ngàn pháp tắc xếp hạng mười vị trí đầu, Lực Chi Pháp Tắc tuyệt đối nằm trong đó.

Đồng thời, Bàn Huyền đối với Lực Chi Pháp Tắc cũng có sở lĩnh ngộ.

Tuy nhiên chỉ là Hồng Hoang pháp tắc, nhưng cũng không thể khinh thường.

Quan trọng nhất là, lĩnh ngộ Hồng Hoang Lực Chi Pháp Tắc làm cơ sở, muốn lại lĩnh ngộ Hỗn Độn Lực Chi Pháp Tắc cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Đương nhiên, cũng có thể không cần lĩnh ngộ Hỗn Độn Lực Chi Pháp Tắc, mà đem giai đoạn của Hồng Hoang Lực Chi Pháp Tắc không ngừng đề cao: Pháp tắc lĩnh vực, Pháp tắc đại đạo, Pháp tắc đạo quả...

Sự huyền diệu của Lực Chi Pháp Tắc càng làm cho Bàn Huyền trong lòng kinh thán.

Cố danh tư nghĩa, chân lý của Lực Chi Pháp Tắc nằm tại một chữ "Lực".

Khí lực là lực, pháp lực là lực, tinh thần lực cũng là lực, còn có huyết mạch chi lực, tín ngưỡng chi lực các loại, thậm chí là pháp tắc chi lực.

Lực Chi Pháp Tắc có thể tăng phúc các loại lực, cũng có thể giảm yếu.

Nói đơn giản, nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc liền có thể thao túng các loại sức mạnh.

Trên lý thuyết, pháp lực của người khác, thần thức chi lực của người khác, pháp tắc chi lực của người khác, đều có thể hóa thành của mình dùng.

Bất quá, Bàn Huyền chỉ vừa mới lĩnh ngộ Lực Chi Pháp Tắc, đều không thể diễn hóa pháp tắc lĩnh vực, uy lực cũng kém xa mong đợi.

Nhưng dưới sự tăng phúc của Lực Chi Pháp Tắc, pháp lực, thần thức, huyết mạch... của Bàn Huyền đều cường đại hơn một chút.

Về phần mười hai loại Hỗn Độn pháp tắc của Bàn Huyền, trước mắt lại không thể dùng Lực Chi Pháp Tắc để tăng phúc.

Tại thời điểm tăng phúc bản thân, hắn cũng đang tiến hành giảm yếu đối với Dương Mi.

"Oanh!" Sức mạnh Lực Chi Pháp Tắc phát ra từ trên người Bàn Huyền bị Dương Mi dùng sức mạnh Không Gian chặn lại.

"So với Lực Chi Pháp Tắc của Bàn Cổ, còn kém quá xa." Dương Mi cười lạnh ha hả.

So với Lực Chi Pháp Tắc của Bàn Cổ?

Trong lòng Bàn Huyền thầm mắng một câu, nhưng nghĩ lại Bàn Cổ đại thần tu vi và đạo hạnh cao thâm nhường nào, Lực Chi Pháp Tắc của Bàn Cổ chính là Hỗn Độn pháp tắc, đã ngưng luyện thành Pháp tắc đạo quả.

Bởi vì Bàn Cổ là tâm ma của Dương Mi, nên Lực Chi Pháp Tắc cũng là một phần tâm ma của Dương Mi.

Hiện tại, chặn lại Lực Chi Pháp Tắc của Bàn Huyền, ý niệm của Dương Mi lại thông đạt hơn một chút.

Lại đấu thêm mười mấy hiệp, Bàn Huyền tế ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Trong tay Hồng Mông Lượng Thiên Xích chủ công, dưới chân Thập Nhị Phẩm Bạch Liên chủ thủ, cộng thêm Lực Chi Pháp Tắc và Không Gian Pháp Tắc, lại có đủ loại thần thông, Bàn Huyền nhất thời cũng không rơi vào hạ phong.

Hiện nay, Bàn Huyền sở hữu mười ba loại pháp tắc, một loại là

Hồng Hoang Thiên Đạo pháp tắc, còn có mười hai loại Hỗn Độn Đại Đạo pháp tắc.

Bởi vì không muốn bại lộ quá nhiều, hắn cũng chỉ động dụng hai loại pháp tắc.

Ngoại trừ ẩn giấu mười một loại pháp tắc, Bàn Huyền cũng không động dụng Chư Thiên Khánh Vân.

Trước mắt, Chư Thiên Khánh Vân của Bàn Huyền về mặt phòng ngự còn muốn vượt qua Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, nếu động dụng, áp lực cũng sẽ càng nhỏ hơn.

Trong chiến đấu, Bàn Huyền không ngừng vận dụng Lực Chi Pháp Tắc.

Lực Chi Pháp Tắc tuy nhiên chỉ là Thiên Đạo pháp tắc, nhưng lại là bản mệnh pháp tắc của Bàn Huyền.

Theo việc không ngừng động dụng, Bàn Huyền đối với Lực Chi Pháp Tắc lĩnh ngộ cũng ngày càng sâu.

Lại đấu thêm vài vạn hiệp, Dương Mi bỗng nhiên rút thân lui lại, kéo ra khoảng cách với Bàn Huyền.

Thấy Dương Mi thu tay, Bàn Huyền cũng không tiếp tục công kích.

"Đạo hữu, hôm nay đến đây thôi, bần đạo đi đây." Thoại âm vừa dứt, Dương Mi thi triển một cái không gian thần thông rời đi.

Dương Mi bỗng nhiên thu tay rời đi, làm cho Bàn Huyền cũng sững sờ.

"Chẳng lẽ đạo hạnh của Dương Mi sắp đột phá?" Bàn Huyền mày kiếm nhíu chặt.

Dương Mi tịnh không có sử xuất toàn lực chiến đấu với Bàn

Huyền, chỉ muốn thông qua chiến đấu để làm cho ý niệm thông đạt, khiến đạo hạnh tinh tiến.

Sau một trận chiến với Bàn Huyền, nếu đạo hạnh của Dương Mi không có nửa điểm tinh tiến thì mới là chuyện lạ.

Đã Dương Mi đột nhiên rời đi, mười có tám chín là đạo hạnh sắp có sở đột phá.

Tu vi và đạo hạnh của Dương Mi đều là Chuẩn Thánh, đạo hạnh nếu lại đột phá?

Theo Bàn Huyền quan sát, tu vi Dương Mi thấp nhất cũng là Chuẩn Thánh hậu kỳ, nếu đạo hạnh là Chuẩn Thánh hậu kỳ, đột phá chính là Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Nếu đạo hạnh của Dương Mi đã là Chuẩn Thánh đại viên mãn, lại có đột phá, vậy thì...

Hỗn Nguyên Đạo Quả?

Sắc mặt Bàn Huyền âm tình bất định.

Tuy nhiên Dương Mi tịnh không có biểu lộ ra địch ý rõ ràng, nhưng trong lòng Bàn Huyền vẫn kỵ đạn.

"Dương Mi tồn tại là một cái uy hiếp." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Thu hồi Hồng Mông Lượng Thiên Xích và Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, Bàn Huyền cảm ngộ một phen Lực Chi Pháp Tắc...

Tại một nơi nào đó trong Hồng Hoang tinh không, Bàn Huyền lấy ra mười hai viên Định Hải Châu.

Mười hai viên Định Hải Châu này vốn là vật của Long Vương Ngao Thiên, bị Bàn Huyền bằng thực lực đoạt được.

Định Hải Châu tổng cộng có ba mươi sáu viên, mười hai viên Định Hải Châu tổ hợp cũng chỉ là Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo,

hai mươi bốn viên tổ hợp là Thượng phẩm, chỉ có ba mươi sáu viên tổ hợp mới là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đã có mười hai viên, Bàn Huyền muốn tìm thêm hai mươi bốn viên còn lại.

Chỉ thấy, trong tay Bàn Huyền mười hai viên Định Hải Châu phát ra ngũ sắc hào quang chói mắt, chiếu rọi chư thiên.

Bản thể Bàn Huyền mở ra một đôi Khí Vận Chi Nhãn quan sát tỉ mỉ.

Dưới sự quan sát của Khí Vận Chi Nhãn, có thể rõ ràng nhìn thấy mười hai viên Định Hải Châu đều có một đoàn khí vận.

Đồng thời, khí vận của mười hai viên này cùng hai mươi bốn viên Định Hải Châu khác có sự liên kết vi diệu.

Thuận theo khí vận liên kết, ánh mắt Bàn Huyền nhìn về phía hắc ám nơi xa.

"Thái Âm Tinh?

Hai mươi bốn viên Định Hải Châu còn lại đều ở Thái Âm Tinh?" Bàn Huyền không khỏi kinh ngạc.

Thái Dương Tinh là do mắt phải Bàn Cổ sở hóa, Thái Âm Tinh tắc là do mắt trái Bàn Cổ sở hóa.

Trên Thái Dương Tinh dựng dục ra hai con Tam Túc Kim Ô là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Trên Thái Âm Tinh cũng dựng dục hai cái Tiên Thiên sinh linh, lại là hai con Thỏ Ngọc, một là Hi Hòa, một là Thường Hi.

Đã có Hà Đồ Lạc Thư và Hỗn Độn Chung ở Thái Dương Tinh, thì trên Thái Âm Tinh cũng nên có bảo vật.

Đừng nói là hai mươi bốn viên Định Hải Châu, cho dù một kiện

Tiên Thiên Chí Bảo xuất hiện tại Thái Âm Tinh cũng không kỳ quái.

Khí Vận Chi Nhãn của Bàn Huyền hẳn là không nhìn lầm, mười hai viên Định Hải Châu trong tay khí vận liên kết với Thái Âm Tinh, như vậy xem ra, hai mươi bốn viên còn lại đang ở đó.

Nghĩ đoạn, Bàn Huyền liền động thân hướng Thái Âm Tinh lao đi.

Thái Âm Tinh và Thái Dương Tinh đều nằm ở khu vực trung tâm của Hồng Hoang tinh không, cách nhau chỉ khoảng tám ngàn tỷ quang niên.

Về phần vị trí hiện tại của Bàn Huyền, khoảng cách đến Thái Âm Tinh lại khá xa một chút.

Bất quá, muốn đi đến đó cũng không cần quá lâu. ...

Rời khỏi Hồng Hoang tinh không, Dương Mi hướng về Hồng Hoang đại địa.

Tại một tòa tiên sơn vô danh, Dương Mi trở về động phủ bế quan.

Trận chiến với Bàn Huyền giúp y niệm thông đạt không ít, đạo hạnh cũng có sở tinh tiến, sắp sửa đột phá.

Thái Âm Tinh và Thái Dương Tinh đối lập.

Khác với Thái Dương Tinh bị bao phủ bởi hỏa diễm đỏ rực, Thái Âm Tinh lại là băng thiên tuyết địa.

Hàn phong thấu xương tàn phá bừa bãi, khái niệm "độ không tuyệt đối" mà Bàn Huyền nhận thức ở kiếp trước so với hàn khí trên Thái Âm Tinh căn bản không là gì.

Ngoại trừ hàn khí khủng bố, trên này còn có Diệt Tuyệt Thần Quang, cho dù là Đại La Kim Tiên bình thường cũng phải kỵ đạn ba phần.

Tuy nhìn qua Thái Âm Tinh có vẻ nhỏ hơn Thái Dương Tinh,

nhưng cũng tự thành một giới, đẳng cấp tịnh không thấp hơn Thái Dương Tinh.

Khi Bàn Huyền vừa tiếp cận Thái Âm Tinh, hàn lưu đáng sợ hình thành phong bạo ập vào mặt.

Nếu là Kim Tiên tầm thường không có chí bảo hộ thân, chỉ sợ vừa tiếp cận liền bị băng phong thân thể và nguyên thần.

"Phá!" Phong bạo băng hàn kinh người bị Bàn Huyền tùy tay phá khai.

Chương 17

Xuyên qua ức vạn trượng phong bạo, đặt chân lên Thái Âm Tinh, phóng mắt nhìn lại, huyền băng bao phủ đại địa, băng sơn cao ngàn vạn trượng chỗ nào cũng có.

Hàn khí lẫm liệt hóa thành từng đoàn vân vụ phiêu đãng, mỗi một đoàn hàn vụ đều có thể dễ dàng băng phong một cái Đại Thiên thế giới.

"Thái Dương Tinh hoàn cảnh ác liệt, Thái Âm Tinh cũng y hệt a!" Bàn Huyền cảm thán.

Bất quá, vô luận Thái Dương Tinh hay Thái Âm Tinh, đều không so được với Vực Ngoại Hỗn Độn.

Hoàn cảnh trong Hỗn Độn còn ác liệt hơn nhiều.

Tuy nhiên hoàn cảnh ác liệt của Thái Âm Tinh không làm gì được Bàn Huyền, nhưng hắn cũng không thích.

Nếu không phải vì Định Hải Châu, Bàn Huyền căn bản sẽ không đến đây.

Về phần Hi Hòa và Thường Hi, hiện tại khẳng định vẫn là hai con Thỏ Ngọc.

Nói ra cũng thú vị, Thái Dương Tinh dựng dục hai con chim, Thái Âm Tinh dựng dục hai con thỏ, quả là đối ứng.

Lấy ra mười hai viên Định Hải Châu, Bàn Huyền cẩn thận quan sát khí vận của chúng.

Ba mươi sáu viên Định Hải Châu đều có khí vận tương liên, Bàn Huyền cảm ứng được hai mươi bốn viên còn lại đang ở một nơi nào đó trên Thái Âm Tinh, nhưng lại bị một loại sức mạnh nào đó trở

cách, khiến hắn có cảm giác như nhìn hoa trong sương mù.

Tuy rằng có thể xác định vị trí đại khái, nhưng không thể cụ thể.

Bất quá, có một cái phương vị đại khái cũng không tệ rồi.

Ngay lập tức, Bàn Huyền thuận theo khí vận của Định Hải Châu hướng một cái phương hướng bay đi.

Mấy tháng sau, Bàn Huyền dừng lại thân hình, lại không phải tìm được Định Hải Châu, mà là nhìn thấy một gốc Hậu Thiên Linh Căn.

Đó là một cây Băng Linh Hải Đường, giống như được điêu khắc từ hàn băng tinh xảo, tinh oánh dịch thấu, tản ra hàn khí nhàn nhạt.

"Nhìn dáng vẻ là một gốc trung phẩm Hậu Thiên Linh Căn." Bàn Huyền lẩm bẩm tự nói.

Trung phẩm Hậu Thiên Linh Căn trong mắt Bàn Huyền không tính là gì, bất quá, Băng Linh Hải Đường lại là đặc sản của Thái Âm Tinh, số lượng không nhiều.

Vì thế, Bàn Huyền cũng ra tay thu lấy.

Thu lấy Băng Linh Hải Đường, Bàn Huyền lại tiếp tục tìm kiếm Định Hải Châu.

Nhiên, mấy ngày sau, Bàn Huyền phát hiện sau lưng nhiều thêm một cái đuôi nhỏ.

Lại là một con Thỏ Ngọc đang len lén theo dõi.

Cũng may Bàn Huyền phóng chậm tốc độ, nếu không Thỏ Ngọc kia căn bản theo không kịp.

Xoay người nhìn lại, ức vạn dặm ngoài bạch tuyết mênh mang, một con Thỏ Ngọc trốn dưới tuyết, nội liễm khí tức, ngây thơ cho rằng Bàn Huyền không phát hiện được.

“Thỏ?

Hi Hòa?

Thường Hi?” Bàn Huyền vừa nghĩ, vừa hướng về phía Thỏ Ngọc đang trốn dưới tuyết đi tới.

Biết mình bị lộ, Thỏ Ngọc dưới tuyết cũng dứt khoát vọt ra.

Nhìn rõ Thỏ Ngọc, trong mắt Bàn Huyền cũng sáng lên.

Thỏ Ngọc thân hình nhỏ xinh lanh lợi, lông tóc phấn hồng, một đôi mắt to, nhìn qua có chút ngốc nghếch đáng yêu, nhưng lại có tu vi Kim Tiên, đạo hạnh so với tu vi thấp hơn một tầng thứ, ở cấp Huyền Tiên.

“Nhữ trộm linh dược của ngô.” Thỏ Ngọc tức giận trừng mắt nhìn Bàn Huyền.

Linh dược?

Bàn Huyền ngẩn ra, đến Thái Âm Tinh hắn chỉ thu lấy một gốc Hậu Thiên Linh Căn, xem ra trong mắt Thỏ Ngọc đó là linh dược.

“Nhữ tên là gì?” Bàn Huyền chỉ tay vào Thỏ Ngọc.

“Ngô gọi là Thường Hi.” Thỏ Ngọc dựng đứng đôi tai dài, ngẩng đầu đối thị với Bàn Huyền.

Ngay sau đó, con Thỏ Ngọc này, không, nên gọi là Thường Hi mở miệng đòi Bàn Huyền trả lại Băng Linh Hải Đường.

Một gốc Băng Linh Hải Đường trăm vạn năm, tuy là trung phẩm Hậu Thiên Linh Căn, nhưng Bàn Huyền căn bản không để vào mắt, nếu không phải vì khá hiếm thấy thì hắn cũng lười thu lấy.

“Một gốc Băng Linh Hải Đường không tính là gì, nếu nhữ nguyện ý làm thị nữ bên cạnh ngô, Tiên Thiên Linh Căn đều có thể cho vài gốc.” Bàn Huyền nói với Thường Hi.

Hắn định trước tiên thu Thường Hi làm sủng vật, đợi nàng hóa hình nhân thân sau đó lại làm thị nữ.

"Thị nữ?" Thường Hi trừng lớn đôi mắt đẹp.

Tuy rằng lời hứa vài gốc Tiên Thiên Linh Căn của Bàn Huyền có sức hấp dẫn không nhỏ, nhưng muốn Thường Hi làm thị nữ, nàng đương nhiên không chịu.

Căn cước của Thường Hi cũng không kém, có thể so với hai con Tam Túc Kim Ô trên Thái Dương Tinh.

"Ở bên cạnh ngô làm một cái thị nữ cũng không nhục mạ nhữ." Bàn Huyền mỉm cười nói, đưa tay hướng Thường Hi chộp tới.

Khi tay Bàn Huyền sắp chạm vào, Thường Hi đạp mạnh chân thỏ, thân hình hóa hồng quang, nguyệt hoa mờ mịt bao phủ.

Nàng chuyển thấn ức vạn dặm, nhưng vừa dừng lại lại cảm giác trời đất quay cuồng, phảng phất vũ trụ băng diệt, hoàn vũ tiêu thất, chư thiên mẫn diệt, vạn cổ bất tồn.

"Tình huống gì?" Thường Hi đại kinh.

Ổn định thân hình, Thường Hi nhìn quanh bốn phía, hãi nhiên phát hiện mình đang nằm trong lòng bàn tay phải của Bàn Huyền.

Bàn Huyền trong lòng bàn tay diễn hóa một cái không gian, Thường Hi bị vây khốn trong đó.

"Kẻ này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Lại có thần thông như thế, đương chân khủng bố như vậy." Trong lòng Thường Hi thầm kinh hãi.

Tiếp đó, Thường Hi tế ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, là một dải lụa rực rỡ hào quang, nhưng lại không cách nào phá vỡ không gian trong lòng bàn tay Bàn Huyền.

Mặc cho Thường Hi sử xuất toàn bộ vốn liếng, cũng không cách nào thoát khốn.

Đột nhiên, một cây trâm cài tóc ngân quang lưu chuyển xé rách hư không, hướng Bàn Huyền tập kích tới.

Lại là một con Thỏ Ngọc khác đánh lén.

Bị nhốt trong lòng bàn tay là Thường Hi, như vậy kẻ đánh lén Bàn Huyền vô nghi chính là Hi Hòa.

"Một con sủng vật cũng là thu, hai con sủng vật cũng là thu." Bàn Huyền tâm niệm.

Với căn cước của Hi Hòa và Thường Hi, ít nhất phải đạt tu vi Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn mới có thể hóa hình, thậm chí là Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Hiện tại, cả hai đều chỉ có tu vi Kim Tiên.

Trong thời gian ngắn, Hi Hòa và Thường Hi chưa thể hóa hình.

Cây trâm của Hi Hòa là một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực so với dải lụa của Thường Hi còn lớn hơn.

Trong một sát na sinh diệt, cây trâm cách Bàn Huyền chưa đầy một mét, lại đột nhiên tĩnh chỉ bất động.

Không đúng, cây trâm của Hi Hòa tịnh không tĩnh chỉ, chỉ là khoảng cách giữa nó và Bàn Huyền từ gang tấc biến thành chân trời.

Đây là Bàn Huyền trích xuất từ trên người Đế Giang một cái không gian thần thông, tên là Chỉ Xích Thiên Nhai.

Trong không gian dao động tế vi, cây trâm của Hi Hòa nhìn như tĩnh chỉ, kỳ thực vẫn luôn di chuyển với siêu tốc độ.

Chỉ tiếc, Hi Hòa thao túng cây trâm không cách nào phá vỡ lồng giam không gian.

Bàn Huyền dùng một chiêu Chưởng Trung Phật Quốc (Không Gian trong lòng bàn tay) chấn hám Thường Hi, lại dùng một chiêu Chỉ Xích Thiên Nhai chấn hám Hi Hòa.

"Thần thông của người này... thực tại đáng sợ!" Trong lòng Hi Hòa hãi nhiên.

Khi ánh mắt Bàn Huyền nhìn chằm chằm vào Hi Hòa, nàng chỉ cảm thấy vô biên áp bách, làm cho tâm thần căng thẳng.

Một cây đại thụ chọc trời cắm rễ trên Thái Âm Tinh, rễ cây liên kết với bản nguyên Thái Âm Tinh, lại có mấy đầu đại hình tiên thiên linh mạch.

Hoa quế lạn mạn, thanh hương xộc vào mũi, tiên thiên thần thái quang hóa thành tường vân lượn lờ.

Tiên Thiên Nguyệt Quế, cũng là một trong Hồng Hoang thập đại Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Bởi vì rễ cây liên kết với bản nguyên Thái Âm Tinh, nên Thái Âm Tinh bất hủy, Tiên Thiên Nguyệt Quế cũng bất diệt.

Tại nơi cách Tiên Thiên Nguyệt Quế không xa, một tòa cung điện hoa lệ sừng sững, đó chính là Quảng Hàn Cung do Hi Hòa và Thường Hi kiến lập.

Quảng Hàn Cung dùng các loại thiên tài địa bảo trên Thái Âm Tinh luyện chế và trang sức, không chỉ mỹ luân mỹ hoán, tinh xảo tuyệt mỹ, mà còn là một cái Hậu Thiên Linh Bảo.

Bàn Huyền lúc này đang đứng dưới tàng cây Tiên Thiên Nguyệt Quế, phía sau đi theo hai con Thỏ Ngọc.

Hi Hòa và Thường Hi chung quy đã khuất phục, thành sủng vật của Bàn Huyền, đi theo phía sau hắn thút thít ngoan ngoãn.

Bàn Huyền sớm biết trên Thái Âm Tinh có một gốc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Nguyệt Quế Thụ, hiện nay rốt cục đã thấy.

Tiên Thiên Nguyệt Quế không hổ là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, đích xác bất phàm.

Đồng thời, khí vận của nó và Thái Âm Tinh hoàn mỹ dung hợp, cho nên, làm tổn hại Tiên Thiên Nguyệt Quế sẽ hao tổn khí vận, thậm chí dính nhân quả nghiệp lực.

Bất quá, khi Tiên Thiên Nguyệt Quế bị tổn hại, bản nguyên Thái Âm Tinh sẽ làm cho nó nháy mắt khôi phục.

Thưởng thức một hồi, Bàn Huyền ra tay bẻ gãy mấy cành cây.

Dù sao cũng là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, cành Nguyệt Quế chính là dược liệu luyện khí cực phẩm.

Tiếp đó, Bàn Huyền hướng Quảng Hàn Cung đi đến.

Tỷ muội Hi Hòa đã chế tác một ít bánh trung thu, còn có quỳnh tương ngọc dịch nhưỡng từ tiên thiên hoa quế và mấy chục loại hậu thiên linh căn.

Đã đến Quảng Hàn Cung, Bàn Huyền cũng định nếm thử tay nghề của hai nàng.

Hi Hòa tỷ muội đã thích ứng với thân phận mới.

Biết được Bàn Huyền sở hữu huyết mạch Bàn Cổ đại thần, hai nàng trong lòng đều có sở kính sợ.

Vào Quảng Hàn Cung, Hi Hòa bưng lên một mâm bánh trung thu, có vân hà tường quang lượn lờ, lại có tiên thiên đạo vận lưu chuyển.

Thường Hi tắc bưng một bình quỳnh tương ngọc dịch.

Nếm thử một miếng bánh, hương điềm tùng nhuyễn, làm cho người ta dư vị vô cùng, còn có thể tăng lên pháp lực.

Bất quá, tu vi Huyền Tiên ăn bánh trung thu không có tác dụng lớn, nhưng Chân Tiên ăn một cái có thể tăng lên mười vạn năm pháp lực, duyên thọ một ngàn năm.

Ăn một cái bánh, Bàn Huyền lại nếm thử quỳnh tương ngọc dịch, cũng làm hắn tán thưởng không dứt.

Quỳnh tương ngọc dịch của Quảng Hàn Cung so với bánh trung thu còn kinh người hơn, Huyền Tiên uống một ngụm cũng có thể tăng lên vạn năm pháp lực.

Phàm nhân uống một ngụm tắc có thể duyên thọ vạn năm, so với Nhân Sâm Quả tự nhiên thua kém xa, dù sao một cái Nhân Sâm Quả có thể duyên thọ hơn bốn vạn năm.

Thấy Bàn Huyền hài lòng, Hi Hòa và Thường Hi cũng thở phào nhẹ nhõm.

Ở lại Quảng Hàn Cung vài ngày, Bàn Huyền tiếp tục đi tìm Định Hải Châu.

Bàn Huyền cũng hỏi qua hai nàng, các nàng ở Thái Âm Tinh bao nhiêu nguyên hội cũng chưa từng phát hiện viên Định Hải Châu nào.

Để hai nàng ở lại cung, Bàn Huyền một mình đi tìm.

Bởi vì có mười hai viên trong tay, cộng thêm Bàn Huyền là Khí Vận Chi Thể, thông qua khí vận liên kết, muốn tìm hai mươi bốn viên còn lại cũng tương đối dễ dàng.

Một cái chớp mắt, mấy chục năm trôi qua.

Tìm kiếm mấy chục năm vẫn chưa thấy tăm hơi, làm hắn không khỏi buồn bực.

Một ngày nọ, Bàn Huyền bỗng có một loại cảm ứng mạc danh, ánh mắt không khỏi nhìn về phía xa.

Cảm ứng càng ngày càng mãnh liệt, tựa hồ có bảo vật sắp xuất thế.

"Chẳng lẽ hai mươi bốn viên Định Hải Châu xuất thế?

Như vậy, quả là có duyên với ngô a!" Bàn Huyền thầm nghĩ.

Ngay lập tức, hắn hướng phía xa bay đi.

Chương 18

Thuấn tức ức vạn dặm, Bàn Huyền cũng mất hơn một giờ mới tới nơi.

Phía dưới là băng xuyên khổng lồ, một cái vực sâu không thấy đáy.

Thời gian trong chờ đợi trôi qua, thấm thoát đã mấy năm.

Rốt cục, bảo quang trùng thiên, nhất thời gian, nhật nguyệt tinh thần đều ảm đạm thất sắc, hoàn vũ vặn vẹo, chư thiên chấn động.

Một cỗ uy thế khủng bố từ trong vực sâu phát ra, làm cho Bàn Huyền cũng tâm kinh nhục nhảy.

"Uy thế này... không thể nào là Định Hải Châu, ba mươi sáu viên Định Hải Châu tổ hợp cũng không nhất định có uy thế như vậy, chẳng lẽ là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo?

Hoặc là...

Tiên Thiên Chí Bảo?" Bàn Huyền cũng không bình tĩnh nổi nữa.

Lại qua hồi lâu, một cây cờ phướn cổ xưa to lớn từ vực sâu bay ra.

"Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên!" Bàn Huyền thất thanh kinh hô.

Hắn chỉ biết Khai Thiên Tam Bảo chi nhất là Hỗn Độn Chung ở tại Thái Dương Tinh, nãi là bạn sinh chí bảo của Đông Hoàng Thái Nhất, lại nằm mơ cũng không nghĩ đến Bàn Cổ Phiên lại ở tại Thái Âm Tinh.

Bàn Cổ Phiên cũng là một trong Khai Thiên Tam Bảo, là thứ có uy

lực lớn nhất.

Bàn Cổ Phiên sở hữu cái uy xé rách hỗn độn, sức mạnh phấn toái thời không, cái công thống ngự vạn pháp, cái năng khai thiên tích địa.

Nhìn kỹ Bàn Cổ Phiên, trên mặt phiên có Đô Thiên Thần Sát Chi Khí bạo phát, tựa muốn hủy diệt hỗn độn, tái khai thiên địa, mặt phiên hiển hiện vô thượng cảnh tượng Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, lại có đại đạo huyền cơ hoàn nhiễu.

Bàn Cổ Phiên thần quang càng chiếu rọi cửu thiên thập địa, chư thiên vạn đạo.

"Bất quá Bàn Cổ Phiên ở tại Thái Âm Tinh, lại cùng ngô có duyên." Bàn Huyền ám đạo.

Mấy năm trước có sở cảm ứng, tự nhiên là có duyên rồi.

So với Bàn Cổ Phiên, ba mươi sáu viên Định Hải Châu không tính là gì.

Giờ khắc này, trong lòng Bàn Huyền kích động vô cùng.

Một kiện Tiên Thiên Chí Bảo ở trước mắt, công kích mạnh nhất trong Tam Bảo, hắn không thể không kích động.

Có Bàn Cổ Phiên, thực lực Bàn Huyền có thể tăng phúc cực lớn, khí vận cũng có thể gia tăng không ít.

Ngay khi Bàn Huyền định ra tay thu lấy Bàn Cổ Phiên, lại có một lão đạo xuất hiện.

Lão đạo hốt nhiên xuất hiện tu vi cao thâm, Bàn Huyền thế nhưng nhìn không thấu, một tập thanh bào, tiên phong đạo cốt, hạc phát đồng nhan, đôi mắt có tiên thiên thần thái quang, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

"Bàn Huyền đạo hữu, Bàn Cổ Phiên cùng bần đạo có duyên, sớm

tại một vạn ba ngàn năm trước, bần đạo đã đợi ngày hôm nay.” Thanh bào lão đạo trong tay cầm một cái Long Đầu Kim Trượng, mỉm cười nói.

“Nhữ là người phương nào?

Tại ngọn tiên sơn nào tu hành?” Bàn Huyền trong lòng tuy rằng đã có sở sai trắc, vẫn hỏi.

“Bần đạo Hồng Quân, đắc đạo tại Tây Côn Luân Ngọc Kinh Sơn.” Thanh bào lão đạo đáp.

Hồng Quân?

Bàn Huyền sắc mặt biến đổi.

Quả nhiên!

Xem ra, hai mươi bốn viên Định Hải Châu còn lại đang ở trong tay Hồng Quân rồi.

Thảo nào tìm không thấy.

Nếu Hồng Quân muốn trốn tránh Bàn Huyền, Bàn Huyền cũng đích xác khó lòng phát hiện.

Nếu không phải Bàn Cổ Phiên xuất thế, mắt thấy sắp rơi vào tay Bàn Huyền, Hồng Quân chưa chắc sẽ hiện thân.

“Ngô nãi là Bàn Cổ chính tông, Bàn Cổ Phiên hợp cai vì ngô sở hữu.” Bàn Huyền mặt không chút thay đổi nói, tuyệt đối sẽ không đem Bàn Cổ Phiên nhường cho Hồng Quân.

Vì Bàn Cổ Phiên, Bàn Huyền không ngại cùng Hồng Quân làm một trận.

“Nếu như thế, các bằng thủ đoạn.” Hồng Quân nói.

“Oanh!” Hồng Quân dứt lời liền tiên hạ thủ vi cường, một phát

chưởng tâm lôi oanh xuất, Tử Tiêu Thần Lôi oanh minh, chấn thiên động địa.

Phương viên ức vạn dặm hư không bị Hồng Quân một đạo chưởng tâm lôi áp sập.

Trực diện đạo Tử Tiêu Thần Lôi tựa có uy hủy thiên diệt địa, Bàn Huyền cũng hồn nhiên không sợ.

Chỉ thấy hắn một quyền oanh xuất.

"Phanh!" Tử Tiêu Thần Lôi thế nhưng bị Bàn Huyền một quyền đánh tan.

Hiện nay, thể chất Bàn Huyền kham bỉ Tiên Thiên Linh Bảo, cộng thêm pháp lực Chuẩn Thánh trung kỳ, nếu toàn lực một quyền, uy thế cũng kinh nhân vô cùng.

Sau khi phát ra một đạo chưởng tâm lôi, Hồng Quân hướng Bàn Cổ Phiên bay đi.

Nhân còn chưa tới gần, đã cách không đánh ra một cỗ pháp lực.

Tử quang chợt hiện, Hồng Mông Lượng Thiên Xích bị Bàn Huyền tế ra, hóa thành một đạo lưu quang, chặn lại pháp lực của Hồng Quân, đồng thời cũng bức lui lão đạo.

"Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích!" Hồng Quân mày hơi nhíu.

Hiện nay Hồng Hoang, có hai kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Tuy nhiên đều là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, nhưng phẩm cấp của Lượng Thiên Xích so với Huyền Hoàng Bảo Tháp thấp hơn.

Nhiên, Huyền Hoàng Bảo Tháp thiên về phòng ngự, lực phòng

ngự kham bỉ Hỗn Độn Chung, thậm chí siêu việt, còn Hồng Mông Lượng Thiên Xích thiên về công kích.

Đơn thuần lấy công kích mà nói, Lượng Thiên Xích lại vượt qua Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Nhìn thấy thước này, Hồng Quân cũng có sở kỵ đạn.

Một tiếng long ngâm, Long Đầu Kim Trượng trong tay Hồng Quân huy động, hóa thành một con bát trảo thần long.

"Oanh long!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích đối thượng bát trảo thần long lại chiếm thượng phong.

Kim sắc hỏa diễm từ trong tay Bàn Huyền phát ra, hóa thành một biển lửa, khoảnh khắc bao trùm Hồng Quân.

Nhất thời gian, bốn phương tám hướng quanh Hồng Quân đều là Thái Dương Thần Hỏa.

"Thái Dương Thần Hỏa?

Bàn Huyền thế nhưng có thần thông như vậy?" Hồng Quân cũng kinh hãi.

Thái Dương Thần Hỏa tịnh không phải Hỗn Độn thần thông, là Tiên Thiên thần thông, không quá khả năng là Bàn Cổ truyền thừa, cho nên hẳn là do Bàn Huyền tự tu luyện.

Hồng Quân biết rõ độ khó khi tu luyện loại lửa này, y cũng từng thử qua nhưng đành từ bỏ.

Khi Thái Dương Thần Hỏa thiêu đốt, trên đỉnh đầu Hồng Quân lại xuất hiện một cái Hạnh Hoàng Kỳ.

Kỳ này vừa triển khai, đốn thời kim liên vạn đóa.

Hạnh Hoàng Kỳ nãi là một trong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ - Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, là Cực phẩm Tiên Thiên Linh

Bảo, có thể trấn áp khí vận, vừa tế ra liền vạn pháp bất xâm, chư tà lui tránh.

Có Hạnh Hoàng Kỳ hộ thân, liền có thể tiên thiên lập ở thế bất bại.

Bất quá, nói về lực phòng ngự, Hạnh Hoàng Kỳ so với Thập Nhị Phẩm Bạch Liên kém hơn một chút, càng không so được với Chư Thiên Khánh Vân của Bàn Huyền.

Nhưng Hồng Quân hiển nhiên đã hoàn toàn luyện hóa Hạnh Hoàng Kỳ, cộng thêm pháp lực cường đại, lại đem uy lực của nó hoàn toàn phát huy ra.

Như vậy, lực phòng ngự của Hạnh Hoàng Kỳ lúc này lại muốn vượt qua Thập Nhị Phẩm Bạch Liên mà Bàn Huyền đang dùng.

Một phương diện là do Bàn Huyền chưa hoàn toàn luyện hóa Bạch Liên, phương diện khác là pháp lực của hắn không bằng Hồng Quân.

Tuy nhiên Thập Nhị Phẩm Bạch Liên dưới chân Bàn Huyền uy lực không bằng Hạnh Hoàng Kỳ trên đầu Hồng Quân, nhưng thân thể Bàn Huyền kham bỉ Tiên Thiên Linh Bảo, đây là điều Hồng Quân viễn viễn không thể so sánh.

Pháp bảo cộng thêm thể chất, lực phòng ngự của Bàn Huyền muốn siêu việt Hồng Quân không ít.

Cục diện như thế, Bàn Huyền muốn đánh bại Hồng Quân rất khó, Hồng Quân muốn đánh bại Bàn Huyền đồng dạng không dễ.

"Hồng Quân tu vi hắn cũng là Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng thân thể tu vi và nguyên thần tu vi của y đều đồng bộ, pháp lực muốn vượt qua ngô không ít." Bàn Huyền trong lòng thầm tính toán.

Lúc này, Bàn Huyền cân nhắc tịnh không phải là đánh bại Hồng Quân, mà là đoạt được Bàn Cổ Phiên.

Hồng Quân cũng đang suy tính làm thế nào mới đắc thủ.

Thái Dương Thần Hỏa uy lực gấp trăm lần Thái Dương Chân Hỏa, hình thành biển lửa vây khốn Hồng Quân, chẩm nại y có Hạnh Hoàng Kỳ hộ thân, không bị thương tổn.

"Thái Dương Thần Hỏa tuy uy lực vô biên, nhưng cũng không làm gì được bần đạo." Hồng Quân từ trong biển lửa bước ra.

Cách đó không xa, Hồng Mông Lượng Thiên Xích đã áp chế được Long Đầu Kim Trượng.

"Bàn Cổ Phiên, ngô chí tại tất đắc, nhữ lúc này rời đi thì nguyệt viên vẫn chưa khuyết." Bàn Huyền lạnh lùng nói.

Hồng Quân lại chỉ cười một tiếng.

Tiếp đó, Bàn Huyền động dụng Lực Chi Pháp Tắc.

Cảm thụ được pháp tắc chi lực trên người Bàn Huyền, Hồng Quân lại kinh hãi: "Lực Chi Pháp Tắc?" Động dụng Lực Chi Pháp Tắc, pháp lực và thần thức của Bàn Huyền đều được tăng phúc không nhỏ.

Có thể nói, thực lực Bàn Huyền tăng lên một đoạn dài.

Hồng Quân có Hạnh Hoàng Kỳ hộ thể, Lực Chi Pháp Tắc của Bàn Huyền khó có thể làm giảm yếu y, càng đừng nói đem sức mạnh của y hóa thành của mình dùng.

Đồng thời, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền cũng không nhàn rỗi, đang câu thông với khí vận của Bàn Cổ Phiên.

Tiên Thiên Linh Bảo hầu như đều có khí vận, huống chi là Tiên Thiên Chí Bảo.

Khí vận của Bàn Cổ Phiên không nhỏ.

Dùng Khí Vận Chi Thể câu thông, chỉ cần được Bàn Cổ Phiên

nhận chủ, thiên số sử nhiên, nếu Bàn Cổ Phiên rơi vào tay Hồng Quân, Hồng Quân chính là nghịch lại thiên số.

Thần thông không địch lại thiên số, trừ khi là Thiên Đạo tiểu thế, Hồng Quân cũng khó nghịch cải.

Nghịch thiên thất bại hậu quả nghiêm trọng, đồng dạng, nếu nghịch thiên thành công, chỗ tốt cũng không nhỏ.

Câu thông khí vận thuận lợi, chỉ một lát sau, Khí Vận Chi Thể đã thành công kết nối, nhưng muốn Bàn Cổ Phiên nhận chủ cần một chút thời gian.

Hỗn Nguyên Kim Đấu, Khổn Tiên Thừng, Âm Dương Kính...

Hồng Quân tế ra mười mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo, có Thượng phẩm, cũng có Cực phẩm.

Tuy nhiên Hồng Quân hiện nay không có Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo lại có không ít.

Bàn Huyền cũng có thể lấy ra mười mấy kiện, nhưng phẩm cấp viễn viễn không bằng những thứ Hồng Quân vừa tế ra.

Tiên Thiên Linh Bảo va chạm, các loại thần thông so đấu, Bàn Huyền và Hồng Quân đấu đến khó phân giải.

Rất nhanh, hai bên đã đấu vài vạn hiệp, vẫn nan phân thắng bại.

Vô luận Bàn Huyền hay Hồng Quân đều tìm cơ hội ra tay với Bàn Cổ Phiên.

Bàn Cổ Phiên treo ở vạn trượng cao không, chốc lát muốn bay vào tay Hồng Quân, chốc lát lại muốn bay về phía Bàn Huyền.

Hồng Quân trong lòng buồn bực, vốn tưởng đợi Bàn Cổ Phiên xuất thế có thể nhẹ nhàng thu lấy, lại không ngờ Bàn Huyền cũng tới.

Nếu Hồng Quân biết trên người mình có hai mươi bốn viên Định

Hải Châu dẫn dụ Bàn Huyền tới, phỏng chừng đã sớm ném chúng đi rồi.

Chính vì khí vận liên kết giữa các viên châu mà Bàn Huyền tìm đến đây, lại kháp phùng Bàn Cổ Phiên xuất thế.

Tất cả đều là cơ duyên xảo hợp.

Bất quá, đối với Bàn Huyền hiện tại, ba mươi sáu viên Định Hải Châu sao thơm bằng Bàn Cổ Phiên.

Cho dù xả bỏ mười hai viên châu trong tay, thậm chí xả bỏ Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, Bàn Huyền cũng muốn đoạt được Bàn Cổ Phiên.

Đồng dạng, Hồng Quân tâm ý cũng kiên định: "Bàn Cổ Phiên, ngô nhất định phải đoạt được." Vừa đấu pháp, Bàn Huyền vừa dùng Khí Vận Chi Thể câu thông.

Dưới tác động này, Bàn Cổ Phiên có dấu hiệu nhận chủ.

Chương 19

Hồng Quân vẫn luôn quan sát, thấy Bàn Cổ Phiên tựa hồ muốn nhận Bàn Huyền làm chủ, không khỏi kinh hãi.

"Không ổn, Bàn Cổ Phiên cùng Bàn Huyền có duyên, sắp nhận hắn làm chủ." Hồng Quân mày nhíu chặt.

Một khi nhận chủ, Hồng Quân muốn đoạt lại càng khó.

Cắn răng một cái, Hạnh Hoàng Kỳ trên đầu Hồng Quân bay ra, vạn đóa kim liên vây khốn Bàn Huyền.

Nhất thời gian, bốn phương tám hướng quanh Bàn Huyền đều là Tiên Thiên Mậu Thổ Chi Khí hóa thành kim liên, mật mật ma ma tính bằng hàng vạn.

"Hừ!" Bàn Huyền hừ lạnh.

Nếu Hồng Quân cho rằng dùng Hạnh Hoàng Kỳ vây khốn Bàn Huyền phiến khắc là có thể sấn cơ đoạt Bàn Cổ Phiên thì đã sai lầm.

Bất quá, Hồng Quân hiển nhiên phát hiện Bàn Cổ Phiên sắp nhận chủ.

Không thể không nói, quan sát của y thật mẫn duệ.

Lực Chi Pháp Tắc vận chuyển toàn thân, Bàn Huyền một quyền oanh xuất, sức mạnh khủng bố của Hỗn Độn Thể bạo phát, thuấn gian đánh tan hàng trăm hàng ngàn đóa kim liên.

Một cái thiểm thân, Bàn Huyền thoát khốn.

Thoát khốn xong, Bàn Huyền lại ngẩn người.

"...Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận!" Sắc mặt Bàn Huyền khó coi.

Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trấn giữ trung phương, đông phương là

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, nam phương là một thanh Tiên Thiên Ly Hỏa Kiếm, tây phương là Tố Sắc Vân Giới Kỳ, bắc phương lại là mười hai viên Định Hải Châu.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ có ba cái đang trong tay Hồng Quân.

Y dùng Tiên Thiên Ly Hỏa Kiếm thế đại cho Ly Địa Diễm Quang Kỳ, dùng mười hai viên Định Hải Châu (vốn thuộc thủy) thay thế cho phương bắc.

"Hảo phách lực!" Bàn Huyền sắc mặt âm trầm.

Vì đoạt Bàn Cổ Phiên, Hồng Quân thế nhưng không tiếc xả bỏ Hạnh Hoàng Kỳ, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Ly Hỏa Kiếm và mười hai viên Định Hải Châu.

Đây cũng là vì Bàn Cổ Phiên sắp nhận Bàn Huyền làm chủ nên y mới làm vậy.

Nếu Hồng Quân đoạt được Bàn Cổ Phiên, so với những gì mất đi, vẫn là lời to.

Đại trận vận chuyển, Tiên Thiên Ngũ Hành chi lực dũng động.

Một tiếng long ngâm, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ phát ra Tiên Thiên Ất Mộc chi khí, hóa thành một con Cửu Trảo Kim Long uy thế kinh nhân.

Tố Sắc Vân Giới Kỳ phát ra Tiên Thiên Canh Kim chi khí, hóa thành một đầu Bạch Hổ.

Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ phát ra Tiên Thiên Mậu Thổ chi khí, hóa thành Kỳ Lân.

Ly Hỏa Kiếm hóa thành Chu Tước.

Mười hai viên Định Hải Châu hóa thành Huyền Vũ.

Ngũ hành tương sinh tương khắc, kim sinh thủy, thủy sinh mộc,

mộc sinh hỏa, hỏa sinh thổ, thổ sinh kim, vô hưu vô chỉ.

Dựa vào Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, Bàn Huyền nhẹ nhàng chặn lại sức mạnh ngũ hành trong trận.

Kỳ thực, không cần Bạch Liên, bằng vào thân thể cường hoành, hắn cũng có thể đỡ được.

Qua hồi lâu, Bàn Huyền mới phá được Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Đại trận vừa phá, các bảo vật bố trận bay đi, lại bị Bàn Huyền dùng đại pháp lực trấn áp.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, đã không thấy tăm hơi Bàn Cổ Phiên và Hồng Quân đâu.

Hồng Quân đoạt được Bàn Cổ Phiên, nhưng lại mất đi ba cái Tiên Thiên Linh Kỳ, Ly Hỏa Kiếm và Định Hải Châu.

Nhiên, Bàn Huyền muốn mạt diệt nguyên thần ấn ký của Hồng Quân trong các linh bảo này cũng là một đại nan sự.

"Hồng Quân!" Bàn Huyền trong lòng thầm hận.

Thông qua quan sát khí vận Định Hải Châu, Bàn Huyền phát hiện mười hai viên kia đã rời khỏi Thái Âm Tinh.

Vô nghi, Hồng Quân mang theo chúng đi rồi (Lưu ý: Đoạn này văn bản gốc có chút mâu thuẫn, trước đó nói dùng 12 viên bố trận bị trấn áp, giờ lại nói Hồng Quân mang đi?

Dựa theo ngữ cảnh 'trấn áp linh bảo' bên trên và đoạn sau 'ném vào huyết trì', có lẽ là Bàn Huyền ĐÃ lấy được 12 viên dùng để bố trận, còn Hồng Quân mang theo những thứ khác?

Hoặc giả thuyết là Hồng Quân dùng 12 viên ĐỂ LẠI bố trận, nên Bàn Huyền thu được.

Văn bản gốc viết: "Thông quan sát định hải châu khí vận, bàn huyền phát hiện hữu thập nhị khỏa định hải châu ly khai liễu thái âm tinh." -> Có lẽ ý là Định Hải Châu còn lại?

Nhưng trước đó nói 12 viên bố trận bị trấn áp.

Logic hợp lý nhất: Bàn Huyền thu được toàn bộ đồ bố trận gồm 12 viên Định Hải Châu của Hồng Quân.

Tổng cộng hắn sẽ có 24 viên.

Đoạn văn này có thể là Bàn Huyền cảm nhận *khí vận* của Hồng Quân rời đi xa).

Hiện tại, Bàn Huyền trong tay đã có hai mươi bốn viên Định Hải Châu, tổ hợp lại là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Trong đó mười hai viên có nguyên thần ấn ký của Hồng Quân.

Nguyên thần tu vi của y là Chuẩn Thánh, viễn siêu Bàn Huyền hiện tại.

Vẻn vẹn trấn áp Hạnh Hoàng Kỳ và các linh bảo khác đã không dễ dàng.

“Phải nhanh chóng trở về Bàn Cổ Giới.” Bàn Huyền thầm tính.

Về Bàn Cổ Giới, hắn có thể mượn sức mạnh Bàn Cổ Huyết Trì để trấn áp và mạt diệt ấn ký.

Nhìn thoáng qua hướng Quảng Hàn Cung, Bàn Huyền không định mang theo Hi Hòa và Thường Hi.

Thái Âm Tinh hiện tại là nơi thích hợp nhất cho các nàng.

“Các ngươi hảo sinh tu hành.” Bàn Huyền truyền âm cho hai nàng, rồi bằng không tiêu thất.

Trong Quảng Hàn Cung, Hi Hòa và Thường Hi cũng có sở sát giác

khi Bàn Cổ Phiên xuất thế và trận chiến diễn ra.

Thấy Bàn Huyền rời đi, hai nàng thở phào nhẹ nhõm, lại tiêu dao tự tại trên Thái Âm Tinh. ...

Bàn Cổ Giới, là một cái Đại La cấp thế giới do trái tim Bàn Cổ diễn hóa.

Hàng vạn tòa cung điện nằm ở trung tâm, vây quanh một phiến huyết trì.

Thập Nhị Tổ Vu chưa xuất thế đang ở trong đó.

Bàn Huyền thân ảnh xuất hiện trên Bàn Cổ Huyết Trì.

Bởi vì căn cước của hắn là Vu Tộc khí vận, Huyết Trì lại là căn bản của Vu Tộc, nên từ ngoại giới có thể trực tiếp truyền tống về.

Vừa về đến nơi, Bàn Huyền đem Hạnh Hoàng Kỳ, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Ly Hỏa Kiếm và mười hai viên Định Hải Châu ném vào trong huyết trì.

Ngoài sức mạnh huyết trì trấn áp, hắn lại tế ra Thập Nhị Phẩm Bạch Liên.

"Đại huynh, về rồi?" "Những Tiên Thiên Linh Bảo này là đại huynh tìm được?" Thập Nhị Tổ Vu hư ảnh nhất nhất xuất hiện.

Bàn Huyền rời đi không ngắn, chúng Tổ Vu đều quải niệm.

"Đi một chuyến Thái Âm Tinh, phát hiện Bàn Cổ Phiên xuất thế, lại rơi vào tay Hồng Quân đạo nhân.

Những linh bảo này là vật của Hồng Quân, bên trong có nguyên thần ấn ký của y." Bàn Huyền mặt không chút thay đổi nói.

Nghe Bàn Huyền nói, Thập Nhị Tổ Vu đều bạo nộ.

"Hồng Quân đạo nhân?" "Đại huynh, đợi chúng ta xuất thế, định

phải đi đánh chết Hồng Quân." "Ngô Đế Giang đối đại đạo phát thệ, định phải khiến Hồng Quân thân tử đạo tiêu." "Bàn Cổ Phiên?

Một trong ba đại Tiên Thiên Chí Bảo do Phụ Thần Khai Thiên Phủ sở hóa?" Nhìn mười hai Tổ Vu nghĩa phẫn điền ưng, Bàn Huyền lại cười một tiếng.

Có mười cái tiểu đệ và hai cái muội muội, cảm giác cũng không tồi.

Hắn cảm nhận được sự tôn kính tuyệt đối của bọn họ.

"Các đệ nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày xuất thế.

Về phần Hồng Quân, không dễ đối phó, cần phải hảo sinh mưu tính." Bàn Huyền nói.

Lợi dụng Bàn Cổ Huyết Trì trấn áp các linh bảo, Bàn Huyền cũng nhẹ nhõm đi nhiều.

Tuy nhiên muốn mạt diệt ấn ký cần thời gian không ngắn.

"Không biết Thập Nhị Tổ Vu bao nhiêu năm nay có hay không lĩnh ngộ công pháp hoặc thần thông?" Bàn Huyền trong lòng nhất động.

Tuy hắn đã sớm trích xuất Bàn Cổ truyền thừa từ họ, nhưng qua bao nhiêu năm, hắn là họ cũng có lĩnh ngộ mới.

Dựa vào khí vận liên kết, Bàn Huyền kiểm tra một chút, quả nhiên Thập Nhị Tổ Vu có thêm công pháp và thần thông, hắn cũng không khách khí, trực tiếp trích xuất.

Bỗng nhiên, Bàn Huyền sững sờ.

"Có thể trích xuất Đại Đạo Công Đức trên người Thập Nhị Tổ Vu rồi?" Hồng Hoang chỉ có Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu sở hữu Đại Đạo Công Đức, ngoài ra còn có Khai Thiên Tam Bảo, Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích, đều từ Bàn Cổ khai

thiên mà có.

Bàn Cổ thân hóa vạn vật, hai thành công đức rơi vào Tam Thanh, hai thành rơi vào Thập Nhị Tổ Vu.

Khai Thiên Tam Bảo được một thành.

Huyền Hoàng Bảo Tháp được ba thành, Lượng Thiên Xích được hai thành.

Công đức bình thường không thể trực tiếp tăng tu vi, nhưng có thể luyện chế công đức pháp bảo, tu luyện công đức thần thông.

Bàn Huyền do dự một chút.

Thập Nhị Tổ Vu hiện tại công đức chưa kích hoạt, cần đại công đức làm dẫn tử.

Chỉ suy nghĩ một lát, Bàn Huyền liền có quyết định: Trích xuất!

Không phải Thập Nhị Tổ Vu gánh vác, mà là hắn gánh vác vị trí chưởng ác.

Thập Nhị Tổ Vu hay Vu Tộc sau này đều là thanh đao trong tay hắn.

"Thời bất ngô đãi, Vu Tộc muốn quật khởi, phải tranh thủ thời gian." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Thập Nhị Tổ Vu còn lâu mới xuất thế, chờ họ ra thì Long, Phượng, Kỳ Lân đã thành nhân vật chính lượng kiếp rồi.

Nếu hắn đủ mạnh, lúc nãy đã có thể đoạt Bàn Cổ Phiên.

Quyết định xong, Bàn Huyền lập tức hành động.

Khi bắt đầu trích xuất, một đoàn công đức kim quang xuất hiện trong tay, có hỗn độn đạo vận ẩn hiện.

Do chưa kích hoạt nên Tổ Vu không hề hay biết.

Có lẽ sau này họ sẽ biết, nhưng chuyện sau này hãy nói.

Khi công đức gia thân, hai thành Khai Thiên Công Đức phi đồng tiểu khả, đủ cho ba cái Chuẩn Thánh chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Theo lượng công đức trong cơ thể càng nhiều, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền bị mông lung kim quang bao phủ.

Thập Nhị Tổ Vu hư ảnh lại xuất hiện: "Đại huynh?" "Là công đức kim quang." "Không chỉ là công đức, là Đại Đạo Công Đức." "Chẳng lẽ là Phụ Thần di trạch?" "Nguyên lai như thế, trong Bàn Cổ Giới có một phần khai thiên công đức của Phụ Thần, hiện nay bị đại huynh đoạt được." "Quá tốt rồi!" Thấy Bàn Huyền có công đức, Thập Nhị Tổ Vu tuy hâm mộ nhưng không tật đố, ngược lại chân thành cao hứng thay cho hắn.

Bàn Huyền nhìn phản ứng của họ, trong lòng tuy có chút áy náy nhưng cũng đành xin lỗi.

Nếu không trích xuất, muốn giúp họ kích hoạt cần lượng công đức quá lớn.

Chi bằng để hắn dùng, thực lực đại tăng mới có thể mưu tính cho Vu Tộc.

"Nếu đem hai thành công đức dung nhập Hồng Mông Lượng Thiên Xích, nó tuyệt đối siêu việt Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Không, tu luyện thành thần thông thì tốt hơn." Do lượng công đức quá lớn, tốc độ trích xuất lại chậm, cần hơn nửa tháng.

Đáng nhắc tới là, công đức này Bàn Huyền trích xuất về ở trạng thái đã kích hoạt, tuy không thể tăng tu vi nhưng có thể tu luyện thần thông.

Hơn nửa tháng trôi qua, toàn bộ công đức của Thập Nhị Tổ Vu đã

chuyển sang Bàn Huyền.

Chương 20

Mất đi công đức, khí vận của Tổ Vu đại giảm, nhưng Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền lại mạnh hơn, bù trừ qua lại, tổng thể khí vận Vu Tộc không giảm mà còn tăng.

"Chúc mừng đại huynh đắc được phụ thần di trạch!" Nhìn hư ảnh các đệ muội, Bàn Huyền sắc mặt cổ quái.

Bí mật này nếu có thể vĩnh viễn giấu kín thì tốt nhất.

"Vi huynh lĩnh ngộ được một cái tiên thiên đại trận, hoặc có thể thăng cấp Bàn Cổ Huyết Trì." Bàn Huyền mở miệng nói.

Đế Giang và các Tổ Vu đều không bình tĩnh nổi nữa.

Bàn Cổ Huyết Trì thăng cấp có ý nghĩa quá lớn, họ có thể xuất thế sớm hơn.

"Huynh trưởng nói quả thực?" Bàn Huyền mỉm cười, trực tiếp truyền Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cho bọn họ.

Đế Giang đám người lập tức hiểu rõ sự huyền diệu của trận pháp, vừa kinh vừa hỉ.

Trận này có thể khai thiên tích địa, ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, lấy lực chứng đạo!

Tiếp đó, Đế Giang đám người bày ra trận pháp, Bàn Huyền thi triển Hỗn Độn Thể bản mệnh thần thông, dẫn động huyết trì.

Hắn túc đạp Bạch Liên, đầu đội Khánh Vân, tay cầm Lượng Thiên Xích, tọa trấn trận nhãn.

Bàn Cổ hư ảnh xuất hiện, biến thành hình chiếu.

Tuy nhiên do tu vi của Thập Nhị Tổ Vu còn thấp (chỉ là phôi thai

sồ hình), không thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân thực sự (cần mười hai cái Chuẩn Thánh).

Dù vậy, Bàn Cổ Huyết Trì cũng bắt đầu quá trình thăng cấp, dù tốc độ rất chậm, cần hàng ngàn vạn nguyên hội.

Tọa trấn trận nhãn, Bàn Huyền nhìn thấy Đô Thiên Sát Khí diễn hóa thành lôi hỏa khủng bố.

Trong Đô Thiên Lôi Hỏa, mười hai viên Định Hải Châu nhược ẩn nhược hiện.

Mấy chục năm trôi qua, nguyên thần ấn ký của Hồng Quân trong đó đã bị mạt diệt.

Bàn Huyền bắt đầu luyện hóa.

Hắn định diễn hóa Định Hải Châu thành Chư Thiên, nhưng cũng không vội.

Sau khi mạt diệt xong ấn ký trong Định Hải Châu, hắn lại tiếp tục với Ly Hỏa Kiếm và ba cây cờ.

Sơ bộ luyện hóa mười hai viên châu mới, kết hợp với mười hai viên cũ, hai mươi bốn viên tỏa ra ngũ sắc hào quang, làm Khí Vận Chi Thể của hắn tăng cường không ít.

Thời gian thấm thoát, Bàn Huyền trở về Bàn Cổ Giới đã hơn vạn năm.

Bàn Cổ Huyết Trì chưa thăng cấp xong, nhưng Khí Vận Chi Thể của hắn đã đạt Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, cách Đại La Kim Tiên chỉ một bước.

Trên đỉnh đầu Chư Thiên Khánh Vân, ngũ hành chi khí từ các pháp bảo giao hối, sinh sinh bất tức.

Đợi Thập Nhị Tổ Vu xuất thế, khí vận Vu Tộc đại tăng, hắn đạt

Đại La Kim Tiên là hoàn toàn không áp lực.

Huyết quang bao trùm, toàn bộ Bàn Cổ Huyết Trì dậy sóng kinh hoàng.

Ám lưu dũng động, vòng xoáy vạn thiên, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vẫn ổn như bàn thạch, Đô Thiên Thần Sát chi khí chấn hám vạn cổ.

Sức mạnh của tuế nguyệt bên trong Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng bị yên diệt.

Một thân ảnh vạn trượng xuất hiện giữa trận, bán hư bán thực, lại giới hạn giữa hình chiếu và chân thân của Bàn Cổ.

Tại vị trí trận nhãn, Bàn Huyền đang tọa trấn.

Thập Nhị Phẩm Bạch Liên tán phát Tiên Thiên Tịnh Hóa chi lực, tựa như có thể tịnh hóa chư thiên hoàn vũ hết thảy.

Trên đỉnh đầu Bàn Huyền, Chư Thiên Khánh Vân đang diễn hóa sức mạnh Tiên Thiên Ngũ Hành.

Lúc này, Bàn Huyền nhắm mắt, cảm thụ hai đoàn công đức trong cơ thể.

Trong cơ thể Bàn Huyền có một đoàn Đại Đạo công đức, và một đoàn Thiên Đạo công đức.

Cái trước là tải xuống từ trên người Đế Giang cùng Thập Nhị Tổ Vu, cái sau là do du lịch Hồng Hoang đoạt được, hầu như đều là nhờ đánh giết hung thú.

Tuy rằng Bàn Huyền có thể dùng Thiên Đạo công đức để nâng cao tu vi và đạo hạnh, nhưng lại không vững căn cơ.

Nếu dùng Hồng Hoang Thiên Đạo công đức nâng cao tu vi, một khi rời khỏi Hồng Hoang, hoặc nghịch thiên, sẽ bị đánh về nguyên

hình.

Hiện tại, Bàn Huyền cân nhắc dùng Đại Đạo công đức trong cơ thể để tu luyện một môn thần thông. "Công đức hộ thân là tốt nhất, tuy rằng đã có Thập Nhị Phẩm Bạch Liên và Chư Thiên Khánh Vân, nhưng thêm một cái thần thông hộ thân cũng không tồi." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Bỗng nhiên, Bàn Huyền nảy ra ý định.

Thân là một người xuyên việt, sao có thể không có hào quang?

Dùng Đại Đạo công đức tu luyện một cái hào quang đi! "Tốt, dùng Đại Đạo công đức tu luyện một cái Đại Đạo Quang Hoàn." Bàn Huyền lẩm bẩm tự nói.

Có ý tưởng, Bàn Huyền lập tức hành động.

Công đức kim quang càng lúc càng chói mắt xuất hiện trên người Bàn Huyền, tiếp đó hội tụ về phía sau đầu.

Chỉ trong ngắn ngủi mấy ngày, sau đầu Bàn Huyền xuất hiện một vòng quang hoàn màu vàng, chính là do Đại Đạo công đức ngưng tụ mà thành.

Theo quang hoàn màu vàng xuất hiện, chưa đến một giờ đã hấp thu sạch sẽ tất cả Đại Đạo công đức trên người Bàn Huyền.

Hai thành Khai Thiên Công Đức bên trong Hồng Mông Lượng Thiên Xích trên tay Bàn Huyền cũng có chút rục rịch.

Đã là dùng Đại Đạo công đức tu luyện ra quang hoàn, Bàn Huyền liền đặt tên là Đại Đạo Quang Hoàn.

Được tu luyện từ hai thành Đại Đạo công đức khai thiên của Bàn Cổ, Đại Đạo Quang Hoàn này quả thực phi đồng tiểu khả.

Có thể nói, Đại Đạo Quang Hoàn của Bàn Huyền kham bỉ Tiên

Thiên Chí Bảo.

Công năng của Đại Đạo Quang Hoàn cũng không ít, có thể hộ thân, lực phòng ngự không kém gì Chư Thiên Khánh Vân hiện tại, lại có thể hóa giải nhân quả và nghiệp lực, có thể thôi diễn thiên cơ, nghịch loạn âm dương, điên đảo càn khôn.

Đồng thời, Đại Đạo Quang Hoàn có thể che giấu tu vi, căn cước, nguyên thần của Bàn Huyền.

Nói cách khác, người khác khó mà nhìn ra thân thể tu vi và nguyên thần tu vi của hắn.

Nếu Bàn Huyền biến hóa hình dáng tướng mạo, người khác cũng khó lòng nhận ra. "Oanh!" Thân ảnh Bàn Cổ vạn trượng bán hư bán thực sụp đổ, hư ảnh của mười hai Tổ Vu như Đế Giang hiển hiện.

Nhìn Đại Đạo Quang Hoàn sau đầu Bàn Huyền, bọn người Đế Giang đều trừng lớn mắt. "Thần thông của Đại huynh..." "Lại dùng Đại Đạo công đức tu luyện thần thông, đệ vốn tưởng rằng huynh trưởng sẽ dùng Đại Đạo công đức để nâng cao tu vi hoặc đạo hạnh." "Thần thông tuy rằng không giống pháp bảo là vật ngoài thân, nhưng cũng không phải căn bản, huynh trưởng..., haiz!" "Huynh trưởng không nên dùng Đại Đạo công đức tu luyện thần thông, lẽ ra nên dùng để nâng cao tu vi và đạo hạnh a!" Đối với việc Bàn Huyền dùng Đại Đạo công đức tu luyện thần thông, bọn người Đế Giang đều cảm thấy là sai lầm.

So với việc trực tiếp dùng Đại Đạo công đức nâng cao tu vi, việc dùng nó để tu luyện thần thông quả thực không minh trí.

Nhưng vấn đề là, Đại Đạo công đức của Bàn Huyền là tải xuống từ trên người đám Đế Giang, không cách nào dùng để trực tiếp nâng cao tu vi, nếu không tu luyện thần thông thì chỉ có thể dung nhập vào Hồng Mông Lượng Thiên Xích, hoặc dung nhập vào một kiện Hậu

Thiên Linh Bảo để tạo ra một kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo.

Nếu vậy, Bàn Huyền sẽ có hai kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo.

Chính vì pháp bảo là vật ngoài thân, cho nên Bàn Huyền mới chọn dùng Đại Đạo công đức tu luyện thần thông.

Tu thành Đại Đạo Quang Hoàn, cẩn thận cảm thụ một phen, Bàn Huyền liền thu hồi thần thông.

Khi Bàn Huyền vừa thu thần thông, hư ảnh Cộng Công liền xuất hiện trước mặt. "Huynh trưởng, sao lại dùng Đại Đạo công đức tu luyện thần thông a!

Sao không dùng nâng cao tu vi và đạo hạnh!" Cộng Công nói.

Bàn Huyền trên mặt bất động thanh sắc, trong lòng lại có chút không vui.

Cộng Công có chút phóng túng rồi. "Đại huynh tự nhiên có sự cân nhắc của Đại huynh." Hậu Thổ lúc này lại mở miệng. "Huynh trưởng, dùng bao nhiêu Đại Đạo công đức để tu luyện thần thông?" Xa Bỉ Thi không khỏi tò mò hỏi. "Kham bỉ Tiên Thiên Chí Bảo." Bàn Huyền lại không nói nhiều.

Vừa nghe Bàn Huyền nói dùng Đại Đạo công đức tu luyện thần thông kham bỉ Tiên Thiên Chí Bảo, đám người Đế Giang cũng có chút kinh ngạc.

Đế Giang và các Tổ Vu không biết trên người Bàn Huyền cụ thể có bao nhiêu Đại Đạo công đức, vốn tưởng rằng tu luyện thần thông kham bỉ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đã là không tồi rồi, không ngờ lại có thể kham bỉ Tiên Thiên Chí Bảo. "Như thế, huynh trưởng dùng lượng Đại Đạo công đức để tu luyện thần thông là rất lớn, nếu dùng để nâng cao tu vi, có lẽ thân thể tu vi và nguyên thần tu vi của

huynh trưởng đều có thể đạt Chuẩn Thánh đại viên mãn, thậm chí chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả." Đế Giang nói. "Các ngươi có thể nhìn thấy, vi huynh cũng có thể nhìn thấy.

Những gì vi huynh thấy, các ngươi chưa chắc đã thấy." Bàn Huyền mặt vô biểu tình nói.

Nghe Bàn Huyền nói như vậy, trong lòng đám Đế Giang đều chấn động.

Lời Bàn Huyền nói không sai chút nào. "Nhìn như vậy, Đại huynh nhất định có thâm ý." "Tuy rằng không biết Đại huynh suy tính thế nào, nhưng đã là Đại huynh không nói, cũng không cần thiết phải hỏi." Hồ lộng xong đám Đế Giang, Bàn Huyền liền đứng dậy bước ra khỏi Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Bước ra khỏi đại trận, nhìn thoáng qua, Bàn Cổ Huyết Trì tịnh không bình tĩnh.

Bàn Cổ Huyết Trì tuy bắt đầu thăng cấp, nhưng muốn thăng cấp thành công lại không biết phải mất bao nhiêu cái Nguyên hội.

Dựa vào thần thông pháp lực hiện tại của Bàn Huyền, chỉ có thể làm cho tốc độ thăng cấp của Bàn Cổ Huyết Trì nhanh hơn một chút. "Trước khi bọn Đế Giang xuất thế, Bàn Cổ Huyết Trì không có khả năng thăng cấp thành công, phỏng chừng phải đợi tu vi bọn Đế Giang đều đạt Chuẩn Thánh." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Lúc này, Bàn Huyền lại định ra ngoài du lịch.

Từ Thái Âm Tinh trở về Bàn Cổ Giới cũng đã một khoảng thời gian không ngắn.

Tiếp tục ở lại trong Bàn Cổ Giới, Bàn Huyền cũng không thu được quá nhiều chỗ tốt, nếu ra ngoài du lịch, không chừng có thể gặp được một số kỳ ngộ.

Nếu không có kỳ ngộ, đánh giết hung thú cũng có thể tích lũy Thiên Đạo công đức, lại có thể dương danh, làm cho cả Hồng Hoang đều biết đến Vu Tộc, biết đến Tổ Vu Bàn Huyền.

Ngay khi Bàn Huyền muốn rời khỏi Bàn Cổ Giới, lại tựa hồ cảm ứng được gì đó.

Công đức kim quang khiến người ta không thể nhìn thẳng xuất hiện sau đầu Bàn Huyền, Đại Đạo Quang Hoàn hiển hiện.

Bàn Huyền ngẩng đầu nhìn lên.

Một đoàn thần quang màu tím đỏ xuất hiện phía trên đỉnh đầu Bàn Huyền ức vạn trượng, lại chính là Hồng Hoang Thiên Đạo chi lực.

Cùng với Thiên Đạo chi lực xuất hiện, hình chiếu Tam Thiên Hồng Hoang pháp tắc hiển hiện, vô số đạo vận lưu chuyển. "Ngô dùng hai thành Khai Thiên Công Đức tu luyện thần thông, thế mà kinh động đến Hồng Hoang Thiên Đạo, lại không biết là phúc hay họa." Nhìn tử hồng thần quang trên cao ức vạn trượng, cảm nhận Hồng Hoang Thiên Đạo chi lực, Bàn Huyền âm thầm kinh hãi.

Hoàng hoàng thiên uy từ trên cao ức vạn trượng giáng xuống, trong lòng Bàn Huyền chấn hám.

Thiên Đạo chi uy, quả nhiên khủng bố như vậy.

Đây hẳn là còn xa mới phải toàn bộ uy thế của Hồng Hoang Thiên Đạo, chỉ là một bộ phận nhỏ, nhưng lại đáng sợ đến thế.

Dưới thiên uy, Bàn Huyền có một loại cảm giác như con kiến hôi đối mặt với vũ trụ hạo hãn.

Dưới Thánh Nhân đều là sâu kiến, Chuẩn Thánh cũng chỉ là con sâu kiến mạnh mẽ hơn một chút, về bản chất cũng không có gì khác biệt, dưới Hồng Hoang Thiên Đạo, Thánh Nhân cũng là sâu kiến.

Cho dù chỉ là một phần nhỏ uy thế của Hồng Hoang Thiên Đạo, cũng đủ để chấn hám Bàn Huyền hiện tại.

Thiên Đạo là quy tắc thế giới diễn hóa, tịnh không phải sinh linh, không có ý thức tự ngã.

Ví dụ như trời ở trên, đất ở dưới, âm dương đối lập, ngũ hành tương sinh...

đều nằm trong quy tắc Thiên Đạo.

Nếu muốn thay đổi quy tắc Thiên Đạo, chính là nghịch thiên.

Bất chợt, trong Thiên Đạo thần quang xuất hiện trên cao ức vạn trượng, một con mắt màu tím đỏ mở ra, hờ hững băng lãnh, không có một chút dao động tình cảm nào. "Thượng Thương Chi Nhãn?" Sắc mặt Bàn Huyền biến đổi.

Thông thường, Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện là muốn giáng xuống thiên khiển.

Thiên kiếp là Thiên Đạo giáng xuống khảo nghiệm, thiên khiển lại là trừng phạt.

Chương 21

Thiên kiếp chia làm ba đẳng cấp: sơ cấp là Tứ Cửu Thiên Kiếp, tiếp theo là Lục Cửu Thiên Kiếp, cao cấp nhất là Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Thiên khiển cũng chia làm ba đẳng cấp: Đại La cấp, Hỗn Nguyên cấp, Thiên Đạo cấp.

Cố danh tư nghĩa, Đại La cấp thiên khiển có thể oanh sát Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên cấp có thể oanh sát Chuẩn Thánh, Thiên Đạo cấp có thể oanh sát Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Khi nhìn thấy Thượng Thương Chi Nhãn, ý nghĩ đầu tiên của Bàn Huyền là thiên khiển.

Tại Hồng Hoang dùng Đại Đạo công đức tu luyện thần thông phải tao ngộ thiên khiển sao?

Chính lúc Bàn Huyền kinh nghi bất định, lại bỗng nhiên có minh ngộ.

Tức thì, trong lòng Bàn Huyền không còn thấp thỏm lo âu nữa.

Một luồng linh quang Thiên Đạo màu tím đỏ rơi xuống, không lệch không nghiêng rơi vào bên trong Đại Đạo Quang Hoàn sau đầu Bàn Huyền.

Ngay sau đó, Đại Đạo Quang Hoàn rời khỏi sau đầu Bàn Huyền, rơi vào trong Bàn Cổ Huyết Trì.

Không lâu sau, một đại đoàn công đức từ trong Thượng Thương Chi Nhãn bay ra.

Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện, trừ việc giáng xuống thiên khiển, cũng có khả năng giáng xuống đại công đức.

Có thể làm cho Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện ban thưởng đại công đức, từ khi khai thiên tích địa đến nay đây là lần đầu tiên.

Bàn Huyền cũng rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm.

Dùng Đại Đạo công đức tu luyện thần thông, ở bất kỳ thế giới nào cũng đều là đại công đức.

Thật là trời cao có mắt, thưởng phạt phân minh.

Quả nhiên Thiên Đạo chí công, Đại Đạo chí giản.

Nếu Bàn Huyền hấp thu đoàn đại công đức này, tuy không thể công đức thành Thánh, nhưng nguyên thần tu vi đạt Chuẩn Thánh đại viên mãn cũng không phải là chuyện khó.

Bất quá, Bàn Huyền lại định lợi dụng đại công đức này để nâng cấp Bàn Cổ Huyết Trì.

Hiện nay Bàn Huyền biết rõ, Hồng Hoang Thiên Đạo Thánh Nhân có định số, tối đa tám người, nếu có Hồng Mông Tử Khí thì càng dễ dàng thành Thánh, không có Hồng Mông Tử Khí cũng không nhất định không thể thành Thánh, chỉ là độ khó cực đại.

Dưới Thiên Đạo, chín là số cực, cho nên Hồng Hoang một khi xuất hiện chín vị Thánh Nhân, chính là Vô Lượng Lượng Kiếp.

Bất quá Bàn Huyền không đi con đường công đức thành Thánh, huống hồ hấp thu đoàn đại công đức do Thượng Thương Chi Nhãn giáng xuống này, khả năng thành Thánh cũng không lớn.

So với tu vi thăng lên Chuẩn Thánh đại viên mãn, hoặc dùng công đức tu luyện Thiên Đạo thần thông, hoặc luyện chế công đức pháp bảo, Bàn Huyền lựa chọn nâng cấp Bàn Cổ Huyết Trì.

Nhân lúc Thượng Thương Chi Nhãn chưa biến mất, theo Đại Đạo Quang Hoàn tiến vào Bàn Cổ Huyết Trì, đại công đức vốn nên rơi vào

người Bàn Huyền cũng rơi vào trong Bàn Cổ Huyết Trì.

Khi công đức rơi vào, cả huyết trì bị nhuộm thành màu vàng kim, chói mắt vô cùng, dưới Đại La không thể nhìn thẳng.

Tiếp theo, bên trong Thượng Thương Chi Nhãn có đủ loại quy tắc vận chuyển.

Lợi dụng Thiên Đạo công đức nâng cấp Bàn Cổ Huyết Trì, cần phải có Thiên Đạo chi lực.

Thiên Đạo Thánh Nhân cũng chỉ có thể mượn dùng một bộ phận Thiên Đạo chi lực.

Bàn Huyền cũng không khỏi khẩn trương nhìn xem, nếu thất bại, đại công đức rơi vào Bàn Cổ Huyết Trì sẽ quay lại trên người hắn. "Hy vọng có thể thành công." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nếu lần này thất bại, không biết phải bao lâu mới có thể làm cho Bàn Cổ Huyết Trì thăng cấp.

Hồng Hoang Thiên Đạo không làm Bàn Huyền thất vọng.

Dưới sự vận chuyển của quy tắc Thiên Đạo, Thượng Thương Chi Nhãn giáng xuống một cỗ Thiên Đạo chi lực.

Nhìn như một cổ Thiên Đạo chi lực nhỏ bé, lại mang vĩ lực phái nhiên, nếu bùng nổ, khoảnh khắc có thể tồi hủy Bàn Cổ Huyết Trì.

Thượng Thương Chi Nhãn giáng xuống Thiên Đạo chi lực cũng không phải trực tiếp giúp Bàn Cổ Huyết Trì thăng cấp, mà là làm cho Thiên Đạo công đức rơi vào trong huyết trì trở thành trợ lực cho nó.

Thế là, Thiên Đạo công đức vừa rơi vào Bàn Cổ Huyết Trì không ngừng tiêu hao, tốc độ thăng cấp của huyết trì lại nhanh càng thêm nhanh. "Tình huống gì vậy?" Chúc Dung kinh hô. "Thiên Đạo sao lại giáng xuống đại công đức như thế?" Chúc Cửu Âm cũng kinh ngạc

không thôi. "Đại huynh đem Đại Đạo công đức tu luyện thành thần thông, Hồng Hoang Thiên Đạo liền giáng xuống đại công đức, nhưng huynh ấy lại muốn lợi dụng đại công đức này nâng cấp Bàn Cổ Huyết Trì." Cường Lương nói. "Đây là mục đích Đại huynh đem Đại Đạo công đức tu luyện thành thần thông sao?

Hoặc giả, chỉ là một trong những mục đích của Đại huynh." Huyền Minh kinh thán. "Thật sự là không thể tưởng tượng nổi!" Cú Mang nói.

Không thể không nói, đám người Cường Lương nghĩ nhiều rồi.

Đủ để cho Chuẩn Thánh có khả năng thành Thánh đại công đức, chỉ trong ngắn ngủi một phút đồng hồ đã tiêu hao gần hết.

Tiêu hao đại công đức, cộng thêm bọn Đế Giang hợp lực bố thành Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, lại có Bàn Huyền thi triển thần thông, cuối cùng đã thành công khiến Bàn Cổ Huyết Trì thăng cấp.

Thượng Thương Chi Nhãn ẩn đi.

Do thăng cấp, phạm vi Bàn Cổ Huyết Trì biến lớn vạn lần không chỉ.

Nếu như không phải Hồng Hoang Thiên Đạo hạn chế, Bàn Cổ Huyết Trì sau khi thăng cấp tái dựng dục vài chục Tổ Vu cũng không có chút áp lực nào, thậm chí dựng dục vài trăm Tổ Vu cũng được.

Tốc độ trưởng thành của đám Đế Giang cũng gia tăng trên diện rộng.

Bàn Cổ Huyết Trì hiện nay, kham bỉ Hỗn Độn Linh Bảo.

Tại thời điểm Bàn Cổ Huyết Trì thành công thăng cấp, khí vận Vu Tộc cũng tăng mạnh, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền rốt cuộc đạt tới cấp Đại La Kim Tiên.

Vốn dĩ Bàn Huyền tưởng rằng phải đợi bọn Đế Giang xuất thế, Khí Vận Chi Thể của hắn mới có thể đạt Đại La Kim Tiên.

Hư ảnh của đám Đế Giang xuất hiện, từng người đều đối với Bàn Huyền kính bội vạn phần.

Trong mắt bọn họ, hết thảy đều nằm trong sự nắm giữ của Bàn Huyền.

Nhưng mà, Bàn Huyền trong lòng cười khổ, bọn Đế Giang không biết, hắn lại rõ ràng, cái này hoàn toàn là trùng hợp.

Thượng Thương Chi Nhãn sẽ xuất hiện và giáng xuống đại công đức, đích xác là vì Bàn Huyền đem Đại Đạo công đức tu luyện thành thần thông, nhưng trước đó, Bàn Huyền hoàn toàn không nghĩ tới.

Bất quá, hiện tại Bàn Huyền cũng biết, đem Đại Đạo công đức tu luyện thành thần thông sẽ được Thiên Đạo giáng công đức.

Bởi vì Bàn Huyền dùng hai thành Khai Thiên Công Đức tu luyện thần thông, Thượng Thương Chi Nhãn mới có thể xuất hiện, nếu như chỉ dùng một thành, Thượng Thương Chi Nhãn không nhất định sẽ hiện ra.

Chỉ có giáng xuống thiên khiển và đại công đức, Thượng Thương Chi Nhãn mới xuất hiện, nếu công đức không quá lớn, nó cũng sẽ không lộ diện. "Trong vòng vạn năm, các ngươi có thể xuất thế." Bàn Huyền nói với bọn Đế Giang.

Vạn năm đối với bọn Đế Giang là rất ngắn.

Theo Khí Vận Chi Thể đạt cấp Đại La Kim Tiên, Bàn Huyền lại có thêm một cái bản mệnh thần thông.

Khí Vận Ký Sinh.

Đây là bản mệnh thần thông thứ hai của Khí Vận Chi Thể.

Phân xuất một bộ phận nhỏ khí vận, diễn hóa thành Khí Vận Cổ Trùng ký sinh vào khí vận của một sinh linh, hoặc khí vận của một chủng tộc.

Khí vận bị ký sinh, vô luận tăng thêm hay giảm bớt, đều sẽ có 50% truyền tống đến trên người Bàn Huyền.

Bất quá, Khí Vận Ký Sinh sở sản sinh nhân quả cũng rất lớn, một cái không tốt sẽ có phản phệ.

Một loại thần thông có tệ đoan cũng là bình thường.

Tệ đoan của bản mệnh thần thông sẽ theo căn cước tăng lên mà biến nhỏ.

Bàn Huyền cũng thật bất ngờ, Hỗn Độn Thể đã là tu vi Chuẩn Thánh, lại chỉ có một cái bản mệnh thần thông, Khí Vận Chi Thể mới đạt Đại La Kim Tiên, đã có bản mệnh thần thông thứ hai.

Khí Vận Lược Đoạt là trực tiếp thô bạo, còn Khí Vận Ký Sinh thì âm hiểm hơn.

So với Khí Vận Lược Đoạt, Khí Vận Ký Sinh càng khó bị phát hiện. "Có lẽ, có thể đem thần thông Khí Vận Ký Sinh dùng tại Hung Thú tộc." Bàn Huyền trong lòng suy tính.

Hung thú bị Hồng Hoang Thiên Đạo chán ghét, khí vận của cả Hung Thú tộc tuy rằng khá bàng đại, nhưng nếu Bàn Huyền thi triển Khí Vận Ký Sinh, khả năng phản phệ rất nhỏ, khả năng bị phát hiện cũng không lớn.

Còn về nhân quả sinh ra, đợi Hung Thú tộc diệt vong, tự nhiên cũng tiêu tán.

Càng nghĩ, Bàn Huyền càng cảm thấy đại hữu khả vi.

Vô luận là khí vận Hung Thú tộc, Long tộc, Phượng Hoàng tộc,

Kỳ Lân tộc...

Bàn Huyền đều vẫn luôn quan chú.

Trước mắt, khí vận Long tộc, Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc hiện ra xu thế bay lên, nhưng biên độ tăng trưởng không tính là lớn, còn khí vận Hung Thú tộc lại hiện ra xu thế giảm xuống.

Đại năng tính kế Hung Thú tộc cũng không phải số ít, chủng tộc đối địch với Hung Thú tộc cũng rất nhiều.

Do đó, chỉ cần Bàn Huyền thành công Khí Vận Ký Sinh lên Hung Thú tộc, theo khí vận của Hung Thú tộc không ngừng xói mòn, khí vận giảm bớt sẽ có một nửa truyền tống lên người hắn.

Khi khí vận Hung Thú tộc hoàn toàn biến mất, Khí Vận Cổ Trùng ký sinh cũng sẽ trở về trên người Bàn Huyền.

Dưới chân núi Bất Chu, trời xanh không mây, một vầng thái dương treo cao trên chín tầng trời.

Bạch vân phiêu miểu, núi non trùng điệp, khí tượng vạn thiên.

Từ trong Bàn Cổ Giới bước ra, ánh mắt Bàn Huyền quét qua, phụ cận cổ mộc tham thiên, kỳ hoa dị thảo vô số.

Một trận gió thổi, bóng cây bà sa, ảnh ảnh trác trác.

Nhìn thoáng qua Bất Chu Sơn, Bàn Huyền lại không đi về phía đó.

Tuy rằng trên Bất Chu Sơn thiên tài địa bảo vô số, nhưng hiện tại Bàn Huyền lại muốn thi triển Khí Vận Ký Sinh lên Hung Thú tộc.

Muốn Khí Vận Ký Sinh một cái chủng tộc, cần phải có môi giới.

Sơ cấp hung thú và cao cấp hung thú đều không đủ để trở thành môi giới, hung thú đại tướng hẳn là miễn cưỡng có thể.

Nếu là một trong Thập Hung dưới trướng Thần Nghịch thì càng

tốt, tuyệt đối có thể trở thành môi giới.

Thần Nghịch là Hung Thú Chi Hoàng, xưng là chúa tể thiên địa, mạnh nhất Hồng Hoang, dưới trướng Thần Nghịch có mười đại hung thú, hợp xưng Thập Hung Đại Đế, đều là cường giả tu vi Đại La Kim Tiên.

Trên Bất Chu Sơn, bởi vì tàn lưu uy thế của Bàn Cổ, hung thú rất ít.

Đạp tường vân, Bàn Huyền bay thẳng lên vạn trượng trời cao, hướng về một phương hướng bay đi.

Bay mấy chục vạn dặm, Bàn Huyền phát hiện một đầu hung thú, nhưng chỉ là một đầu sơ cấp hung thú, tu vi Địa Tiên hậu kỳ.

Cao cấp hung thú cũng không lọt vào mắt Bàn Huyền, cũng chỉ có hung thú đại tướng mới miễn cưỡng lọt vào mắt.

Lại bay mấy ngàn vạn ức km, Bàn Huyền dừng lại, ánh mắt nhìn về phía xa.

Ánh mắt Bàn Huyền nhìn ra ngoài mười mấy vạn dặm.

Lại thấy hai đầu cao cấp hung thú đang vây công một xà yêu.

Khi nhìn rõ xà yêu đang bị hai đầu cao cấp hung thú vây công kia, Bàn Huyền cũng không khỏi mắt sáng lên.

Đó là một thiếu nữ đầu người mình rắn, dung mạo tuyệt mỹ, kham xưng là người đẹp nhất Bàn Huyền từng gặp.

Vô luận là kiếp trước của Bàn Huyền hay những gì thấy ở Hồng Hoang, không một ai có thể so sánh với xà yêu phương xa kia.

Quan trọng nhất là, xà yêu kia có một loại khí chất đặc thù, hấp dẫn sự chú ý của Bàn Huyền.

Hai đầu cao cấp hung thú, một đầu thân cao ngàn trượng, nguy nga

như một ngọn núi, hình dáng tựa vượn khổng lồ, toàn thân lại có gai xương màu đen, có tám con mắt, tu vi là Kim Tiên sơ kỳ.

Một đầu hung thú hình tựa đầu trăn thân báo, có tới hàng trăm cái đuôi hóa thành từng cái xúc tu, tu vi Huyền Tiên đại viên mãn.

Còn thiếu nữ đầu người mình rắn bị hai đầu hung thú vây công, trên thân mặc một bộ cung váy trắng thuần.

Thiếu nữ vẻn vẹn chỉ có tu vi Huyền Tiên trung kỳ, dựa vào một kiện Tiên Thiên Linh Bảo mới ngăn cản được hai đầu hung thú vây công, nhưng lại không cách nào thoát thân.

Bàn Huyền tới gần, cũng không vội ra tay, nhìn kiện Tiên Thiên Linh Bảo mà xà yêu tế xuất.

Chương 22

"Hẳn là một kiện Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Tiên Thiên Linh Bảo mà xà yêu tế xuất là một cái tráo tử ngũ sắc tinh mỹ, lực phòng ngự cũng không tồi.

Hai đầu hung thú tu vi vượt qua xà yêu, thực lực càng xa xa trên xà yêu, nhưng hợp lực vây công lại trì hoãn không phá vỡ được tráo tử ngũ sắc.

Bất quá, xà yêu không cách nào thoát thân, tu vi lại không bằng hai đầu hung thú, cộng thêm pháp lực tiêu hao vượt quá hai đầu hung thú, cứ thế mãi, sẽ là người đầu tiên không chống đỡ nổi.

Một khi pháp lực xà yêu tiêu hao quá lớn, uy lực của Tiên Thiên Linh Bảo sẽ giảm mạnh, muốn ngăn cản hai đầu hung thú công kích là rất khó.

Lại qua một lát, xà yêu càng thêm chật vật.

Trong thời gian ngắn quan sát, Bàn Huyền cũng có chút kinh ngạc, xà yêu bị hai đầu hung thú vây công tuy rằng tu vi không cao, nhưng căn cước tự hồ rất tốt, có khả năng so với Thập Nhị Tổ Vu cũng không kém bao nhiêu.

Đồng thời, Bàn Huyền nhìn ra xà yêu đi là Tạo Hóa chi đạo.

Điều làm Bàn Huyền kinh ngạc nhất là khí vận của xà yêu. "Xà yêu chỉ là một tiểu tiểu Huyền Tiên, khí vận lại bàng đại như thế, hầu như bằng tổng hòa khí vận của Hi Hòa cùng Thường Hi." Bàn Huyền ám thầm suy tính.

Lại quan sát một hồi, Bàn Huyền cũng từ trong hư không bước ra.

Đồng thời khi bước ra, Bàn Huyền cũng thích phóng một bộ phận khí thế.

Tuy rằng Bàn Huyền chỉ phát ra một bộ phận nhỏ khí thế, nhưng cũng làm cho hai đầu hung thú hãi nhiên.

Mặc dù khí thế của Bàn Huyền nhắm vào hai đầu hung thú, nhưng xà yêu cũng cảm thụ được một phần, cũng kinh hãi không thôi.

Hai đầu hung thú bị nhắm vào sợ đến mức sắp run lẩy bẩy, bị nỗi sợ hãi chi phối.

Tình huống của xà yêu thì tốt hơn.

Ánh mắt liếc qua hai đầu hung thú đang run lẩy bẩy, Bàn Huyền tùy tay phát ra một cỗ pháp lực.

Tuy chỉ là tùy tay phát ra, lại phi đồng tiểu khả.

Pháp lực vô hình hóa thành bàn tay lớn, trực tiếp bóp chết hai đầu hung thú, không khác gì bóp chết hai con kiến.

Hời hợt tiêu diệt hai đầu hung thú, ánh mắt Bàn Huyền lại rơi vào trên người xà yêu.

Thấy hai đầu cao cấp hung thú bị Bàn Huyền tùy tay tiêu diệt, trong đó một đầu còn là tu vi Kim Tiên, trong lòng xà yêu cũng có sợ hãi, lo lắng Bàn Huyền cũng tùy tay bóp chết mình. "Đừng khẩn trương, Ngô đối với nhữ tịnh không ác ý." Bàn Huyền nói với xà yêu.

Xà yêu tuy là tuyệt sắc đệ nhất mà Bàn Huyền từng gặp, nhưng hắn cũng không phải kẻ thấy mỹ nữ là không đi nổi đường.

Vừa nghe Bàn Huyền nói như vậy, lại thấy không có ác ý, trong lòng xà yêu cũng hơi thở phào nhẹ nhõm, nhưng vẫn chưa hoàn toàn buông lỏng cảnh giác.

Bàn Huyền sở dĩ ra tay cứu xà yêu, cũng chỉ là có chút hứng thú

với nàng.

Hiện nay, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều chưa xuất thế, Yêu tộc tịnh không tồn tại.

Tuy rằng Hồng Hoang đã có yêu, nhưng đều là không nhập lưu.

Thiếu nữ trước mắt Bàn Huyền, tuy đầu người mình rắn, lại không có nửa điểm yêu khí, mặc dù tu vi mới cấp Huyền Tiên, nhưng khí chất lại bất đồng phàm tục.

Bàn Huyền nhìn ra, căn cước của thiếu nữ sẽ không kém, không chừng có thể so sánh với đám Tổ Vu Đế Giang.

Đồng thời, thiếu nữ có khí vận bàng đại.

Nhìn vào khí vận của nàng, dù Bàn Huyền không ra tay cứu, hẳn cũng sẽ hóa hiểm vi di.

Dung mạo tuyệt mỹ, khí chất siêu phàm, cộng thêm đại khí vận, lại là đầu người mình rắn, trong lòng Bàn Huyền nhất động, chẳng lẽ...

Ngay sau đó, Bàn Huyền bấm ngón tay tính toán.

Nhìn thiếu nữ đầu người mình rắn, cộng thêm tu vi đạo hạnh đều ở trên thiếu nữ, Bàn Huyền chỉ hơi thôi diễn cũng đã biết thân phận của nàng.

Biết được thân phận thiếu nữ, Bàn Huyền cũng không khỏi kinh ngạc.

Nữ Oa.

Vị Nữ Oa này chính là Yêu tộc Oa Hoàng, lại niết thổ tạo nhân, sáng tạo ra Nhân tộc, sau Vu Yêu lượng kiếp thì luyện đá vá trời.

Đánh giết Nữ Oa?

Hiện nay, Nữ Oa mới là tu vi Huyền Tiên, thực lực cũng không mạnh, Bàn Huyền động ngón tay là có thể khiến Nữ Oa vẫn lạc.

Bất quá, Nữ Oa có đại khí vận, nếu đánh giết nàng, đại giới phải thừa nhận cũng không nhỏ.

Quan trọng nhất là, kiếp trước Bàn Huyền là Nhân tộc.

Có lẽ Nhân tộc kiếp trước của Bàn Huyền tịnh không phải do Nữ Oa niết thổ tạo ra, mà là loài vượn tiến hóa.

Chỉ hơi cân nhắc, Bàn Huyền buông bỏ ý niệm đánh giết Nữ Oa. "Ngô nãi Tổ Vu Bàn Huyền." Bàn Huyền mở miệng. "Bàn Huyền?" Nữ Oa mở to đôi mắt đẹp, đối với cái tên này cũng có nghe thấy.

Hồng Hoang có lời đồn, Bàn Huyền cùng Thú Hoàng Thần Nghịch từng giao thủ, lại bất phân thắng bại, tuy rằng sinh linh không tin tưởng, nhưng cũng có người bán tín bán nghi.

Nhưng có một điểm lại là sự thật, Bàn Huyền đánh giết hung thú không phải số ít, lại có thể sống sót, đủ để chứng minh thực lực của hắn. "Nữ Oa bái kiến Bàn Huyền đại thần, uy danh của đại thần, Nữ Oa cũng như sấm bên tai." Nữ Oa cung duy. "Nhữ có nguyện gia nhập Vu Tộc?

Làm trưởng lão Vu Tộc." Bàn Huyền mở miệng hỏi.

Đã không đánh giết Nữ Oa, Bàn Huyền liền mời nàng gia nhập Vu Tộc.

Trong kế hoạch của Bàn Huyền, Vu Tộc tịnh không chỉ có huyết mạch Bàn Cổ, bất kỳ sinh linh nào cũng có thể gia nhập.

Sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ gia nhập Vu Tộc, có thể trở thành tiểu binh, cũng có thể trở thành đại tướng, tối đa trở thành trưởng lão. "Gia nhập Vu Tộc?

Trưởng lão?" Nữ Oa sững sờ.

Đối mặt lời mời của Bàn Huyền, Nữ Oa cũng không khỏi nghiêm túc cân nhắc.

Qua một phen suy tính, trong lòng Nữ Oa thiên về hướng gia nhập Vu Tộc.

Nếu Vu Tộc có cường giả như Bàn Huyền, Nữ Oa gia nhập cũng sẽ có chỗ tốt.

Huống hồ, trong lòng Nữ Oa cũng có lo lắng, nếu cự tuyệt lời mời, vạn nhất Bàn Huyền ra tay đánh giết thì sao?

Giống như vừa rồi Bàn Huyền tùy tay diệt hai đầu hung thú vậy.

Thực lực song phương chênh lệch quá xa, cho dù Nữ Oa toàn lực tế xuất Tiên Thiên Linh Bảo phòng ngự, cũng ngăn không được một kích của Bàn Huyền. "Đại thần, ngô có một huynh trưởng, tên là Phục Hy." Nữ Oa suy tư một hồi lâu rồi mở miệng. "Phục Hy sao?

Nếu hắn nguyện ý, cũng có thể làm một trưởng lão Vu Tộc." Bàn Huyền vẻ mặt bình tĩnh.

Nếu chỉ có Nữ Oa gia nhập, sau này Phục Hy gia nhập Yêu tộc, khó bảo toàn Nữ Oa sẽ không phản bội Vu Tộc.

Nếu cả Phục Hy và Nữ Oa đều gia nhập, Bàn Huyền cũng có thể yên tâm không ít.

Đồng thời, Phục Hy cũng không phải hạng người tầm thường, trưởng thành lên tuyệt đối sẽ là một đại trợ lực cho Vu Tộc.

Còn việc Phục Hy có nguyện ý gia nhập hay không?

Bàn Huyền cảm thấy vấn đề không lớn.

Nhìn ngữ khí của Nữ Oa, nàng đã có ý gia nhập, chỉ cần nàng mở miệng khuyên, Phục Hy hẳn sẽ gia nhập.

Khi tiếng nói Bàn Huyền vừa dứt, trong lòng Nữ Oa cũng vui vẻ.

Giống như Bàn Huyền, Nữ Oa cũng cho rằng thuyết phục Phục Hy không khó.

Ngay sau đó, Bàn Huyền cùng Nữ Oa đi về hướng Bất Chu Sơn.

Phục Hy và Nữ Oa huynh muội hai người được dựng dục tại Bất Chu Sơn, đạo trường cũng khai tịch dưới chân núi.

Sinh linh khai tịch đạo trường tại Bất Chu Sơn không biết bao nhiêu mà kể, nhưng đa số đều ở dưới chân núi.

Bởi vì trên núi còn tàn lưu uy thế Bàn Cổ, sinh linh dựng dục trên đó một khi rời khỏi, muốn quay lại cũng sẽ chịu sự áp chế của uy thế này. "Dựa vào thực lực hiện tại của nhữ, du lịch Hồng Hoang là rất nguy hiểm." Bàn Huyền nói với Nữ Oa.

Thực ra, thực lực Nữ Oa cũng không tính là quá yếu, với căn cước của nàng, cộng thêm pháp bảo và thần thông, đối đầu với Kim Tiên bình thường cũng có thể đánh một trận.

Bất quá, hiện nay nước ở Hồng Hoang rất sâu, Chuẩn Thánh tuy ít, Đại La Kim Tiên lại không thiếu, Thái Ất Kim Tiên thì càng nhiều. "Đại thần nói phải." Nữ Oa phụ họa một câu.

Từ thần sắc Nữ Oa có thể nhìn ra, nàng du lịch Hồng Hoang chỉ là ham chơi.

Ru rú ở đạo trường không tránh khỏi khô khan, ra ngoài du lịch cũng không có gì đáng trách, nhưng Hồng Hoang cũng không hòa bình, tranh đấu vô số, mỗi ngày sinh linh vẫn lạc cũng không biết có bao nhiêu.

Nhưng hết thảy đều có hai mặt, Hồng Hoang tuy nguy cơ trùng trùng, nhưng cũng có vô số kỳ ngộ.

Lần này gặp nguy cơ, Nữ Oa tuy chưa kinh lịch đại khủng bố giữa ranh giới sinh tử, nhưng cũng có không ít cảm ngộ, đạo hạnh tinh tiến không ít. "Nhữ có Cửu Thiên Tức Nhưỡng không?" Bàn Huyền tùy miệng hỏi một câu. "Cửu Thiên Tức Nhưỡng?

Thần vật bực này, lại chưa từng có." Nữ Oa đáp.

Tức Nhưỡng là vật tiên thiên, có đại tạo hóa, Nữ Oa đi theo Tạo Hóa chi đạo, nên Tức Nhưỡng đối với việc tu hành của nàng rất có trợ giúp.

Bàn Huyền tuy có Tức Nhưỡng, nhưng hiện tại cũng không lấy ra cho Nữ Oa.

Đợi Nữ Oa gia nhập Vu Tộc rồi, hắn mới cân nhắc việc này. "Chẳng lẽ Bàn Huyền đại thần có Tức Nhưỡng?" Nữ Oa trong lòng thầm nghĩ.

Tuy có phỏng đoán, nhưng Nữ Oa cũng thông minh không mở miệng, nàng biết thần vật như Tức Nhưỡng, Bàn Huyền có cũng sẽ không đưa cho nàng bây giờ. "Phốc!" Một đầu hung thú thân thể to lớn như núi ngã xuống đất, là bị Bàn Huyền dùng một viên Định Hải Châu đánh chết.

Một viên Định Hải Châu chỉ là Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, mười hai viên tổ hợp mới là Trung Phẩm, hai mươi bốn viên là Thượng Phẩm.

Với tu vi Bàn Huyền, Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong tay cũng có thể phát huy mạc đại uy năng.

Uy lực bản thân pháp bảo là một chuyện, người sử dụng lại là chuyện khác.

Nếu Hỗn Nguyên Thánh Nhân sử dụng Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực chỉ sợ còn lớn hơn Chuẩn Thánh sử dụng Tiên Thiên Chí

Bảo.

Trên đường đi, chỉ cần phát hiện hung thú tu vi Huyền Tiên, Bàn Huyền sẽ ra tay đánh giết.

Còn hung thú dưới Huyền Tiên, hắn lười ra tay.

Theo việc Bàn Huyền đánh giết một đầu hung thú, một điểm công đức từ trên trời giáng xuống.

Nữ Oa cũng biết đánh giết hung thú có công đức, nhưng lại không dám không kiêng nể gì mà tàn sát chúng.

Lần này vận khí Bàn Huyền không tồi, hung thú bị giết sở hữu một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, là Trung Phẩm.

Hung thú có Hậu Thiên Linh Bảo thì nhiều, có Tiên Thiên Linh Bảo lại rất ít.

Một đầu hung thú Huyền Tiên sở hữu Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, làm cho Bàn Huyền cũng có chút kinh ngạc.

Bất Chu Sơn tiếp thiên liên địa, là do cột sống Bàn Cổ biến thành, lại là đệ nhất thần sơn của Hồng Hoang, hùng tráng nguy nga, khí tượng vạn thiên.

Về thiên địa linh khí, Hồng Hoang không có một phúc địa nào so được với Bất Chu Sơn.

Dưới chân núi, các đại tiên thiên linh mạch nhiều đến hàng ức vạn.

Chương 23

Một chỗ động thiên phúc địa nằm dưới chân Bất Chu Sơn, liên kết với vài trăm dải linh mạch, chính là do huynh muội Phục Hy và Nữ Oa khai tịch.

Theo Nữ Oa tiến vào phúc địa, Bàn Huyền nhìn vài lần, trong lòng tán thưởng một tiếng.

Tuy rằng xa không bằng Bồng Lai Đảo, nhưng đạo trường của Phục Hy và Nữ Oa cũng biệt hữu một phen phong cảnh, cẩm tú xán lạn, kỳ hoa dị thảo, linh căn cổ thụ, trân cầm dị thú, lại có tường vân lượn lờ, thụy thải ngàn điều, ráng màu vạn đạo.

Hai tòa cung điện kim bích huy hoàng sừng sững giữa phúc địa, một cái là Phục Hy Cung, một cái là Nữ Oa Cung.

Một con chim tước ngũ sắc rực rỡ bay tới: "Nương nương!" Khi nhìn thấy Bàn Huyền, chim tước cũng sững sờ.

Nữ Oa phất tay cho chim tước lui xuống, dẫn Bàn Huyền đi gặp Phục Hy.

Phục Hy Cung bố cục không nhỏ, lập theo Âm Dương Lưỡng Nghi, lại có Tam Tài Ngũ Hành.

Vào trong Phục Hy Cung, Bàn Huyền cũng gặp được Phục Hy.

Giống như Nữ Oa, Phục Hy cũng đầu người mình rắn, tóc xõa vai, dung mạo tuấn lãng như ngọc, kiếm mi tinh mục, thần thái phi dương, lấy da thú che thân.

Khác biệt là, Nữ Oa đuôi rắn vảy đỏ, Phục Hy lại là vảy màu nâu. "Huynh trưởng!" Nữ Oa mặt đầy tươi cười. "Muội muội, vị này là?" Phục Hy ánh mắt nhìn về phía Bàn Huyền. "Bàn Huyền đại thần, Vu

Tộc đệ nhất Tổ Vu." Nữ Oa nói.

Bàn Huyền?

Trong mắt Phục Hy lóe lên một tia tinh quang, cẩn thận đánh giá Bàn Huyền.

Bàn Huyền cũng liếc mắt nhìn ra tu vi của Phục Hy.

Phục Hy hiện tại tu vi cao hơn Nữ Oa không ít, là Huyền Tiên đại viên mãn, cự ly Kim Tiên sơ kỳ cũng chỉ một bước ngắn.

Không ngoài ý muốn, Phục Hy sẽ đột phá Kim Tiên sớm hơn Nữ Oa.

Bất quá, vô luận là Huyền Tiên hay Kim Tiên, trong mắt Bàn Huyền đều không khác biệt.

Tuy rằng tu vi Phục Hy và Nữ Oa đều không cao, nhưng căn cước hai người bất phàm, lại đều có đại khí vận, cho nên nếu gia nhập Vu Tộc, đối với Bàn Huyền có chỗ tốt không nhỏ. "Phục Hy gặp qua Bàn Huyền đại thần." Phục Hy đánh một cái chắp tay (kê thủ), không kiêu ngạo không tự ti. "Phục Hy đạo hữu." Bàn Huyền đáp.

Với tu vi của Bàn Huyền, gọi Phục Hy một tiếng đạo hữu cũng là cho hắn mặt mũi không nhỏ.

Nguyên thần tu vi của Bàn Huyền cũng đã là Kim Tiên cấp, vượt xa Phục Hy và Nữ Oa hiện tại, Khí Vận Chi Thể càng là Đại La Kim Tiên cấp, Hỗn Độn Thể thì là Chuẩn Thánh tu vi.

Tiếp đó, Nữ Oa mở miệng khuyên Phục Hy gia nhập Vu Tộc.

Điều khiến cả Bàn Huyền và Nữ Oa đều bất ngờ là, Phục Hy thế mà lại cự tuyệt. "Đại thần thứ lỗi, Phục Hy lười biếng đã quen, không chịu được gò bó." Phục Hy vẻ mặt áy náy nói với Bàn Huyền.

Bàn Huyền mi đầu hơi nhíu, vốn tưởng Phục Hy sẽ gia nhập,

không ngờ lại cự tuyệt dứt khoát như vậy.

Không chịu được gò bó?

Đợi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lập nên Yêu Tộc Thiên Đình, gia nhập Yêu Tộc thì không bị gò bó sao?

Nữ Oa cau mày, vốn tưởng thuyết phục Phục Hy đơn giản, nào ngờ hoàn toàn không giống nàng nghĩ.

Khi khuyên Phục Hy, Nữ Oa cũng đã biểu lộ thái độ của mình là nguyện ý gia nhập Vu Tộc. "Muội muội, huynh muội hai người chúng ta tiêu dao tự tại, vô câu vô thúc, há chẳng tốt sao." Phục Hy không chỉ cự tuyệt gia nhập, còn khuyên Nữ Oa cũng đừng gia nhập. "..." Nữ Oa vẻ mặt do dự.

Trong mắt nàng, gia nhập Vu Tộc chỗ tốt không nhỏ, nhưng nếu Phục Hy không gia nhập, nàng cũng có thể không theo, chỉ là lo lắng Bàn Huyền giận dữ ra tay, bằng vào thực lực huynh muội nàng sao địch nổi Bàn Huyền. "Muội muội!" Phục Hy ánh mắt nhìn chằm chằm Nữ Oa.

Bàn Huyền cũng nhìn chằm chằm Phục Hy, nhưng hoàn toàn nhìn không thấu.

Phục Hy tu vi tuy mới là Huyền Tiên, nhưng lại cho người ta cảm giác thâm bất khả trắc. "Đã là Phục Hy đạo hữu không nguyện gia nhập Vu Tộc, ngô cũng không miễn cưỡng, nhưng không biết Nữ Oa đạo hữu có nguyện gia nhập?" Bàn Huyền nhìn về phía Nữ Oa.

Nếu vì Phục Hy mà Nữ Oa cũng cự tuyệt, Bàn Huyền buộc phải cân nhắc đối phó đôi huynh muội này.

Tự mình ra tay đánh giết Phục Hy và Nữ Oa là lợi bất cập hại, nhưng Bàn Huyền có thể tính kế.

Nhìn thoáng qua Bàn Huyền, lại nhìn về phía Phục Hy, Nữ Oa

cũng thật khó xử.

Đúng lúc này, thần sắc Bàn Huyền khẽ động, cảm ứng được một cỗ hung sát chi khí bạo ngược.

Có hung thú đang chạy tới. "Hung sát chi khí cường đại như thế, tối thiểu cũng là hung thú tu vi Thái Ất Kim Tiên, thậm chí Đại La Kim Tiên.

Hung thú đại tướng?

Chỉ sợ là một trong Thập Hung." Bàn Huyền trong lòng thầm tính.

Chuẩn Thánh đại năng của Hung Thú tộc chỉ có một mình Thần Nghịch, Đại La Kim Tiên lại không quá ít, trừ Thập Đại Hung Thú Đại Đế dưới trướng Thần Nghịch đều là Đại La Kim Tiên, còn có một số hung thú đại tướng cũng đạt cảnh giới này.

Đại La Kim Tiên sơ kỳ và Đại La Kim Tiên đại viên mãn khác biệt rất lớn.

Trên đường tới động thiên phúc địa, Bàn Huyền cũng giết không ít hung thú, dẫn dụ cường giả Hung Thú tộc tới cũng không kỳ quái.

Phục Hy và Nữ Oa vẫn chưa cảm ứng được.

Lại qua một lát, hai người mới phát hiện. "Không tốt." "Hung sát chi khí thật đáng sợ!" Phục Hy mày nhíu chặt, Nữ Oa lại hoảng thần.

Còn Bàn Huyền thì rất bình tĩnh.

Thần Nghịch đích thân tới, hắn cũng không sợ.

Tuy không biết hung thú đại tướng này có phải một trong Thập Hung hay không, nhưng tu vi tối thiểu cũng là Thái Ất Kim Tiên, có thể trở thành môi giới để Bàn Huyền dùng Khí Vận Cổ Trùng ký sinh lên khí vận Hung Thú tộc.

Thuận tiện cũng lợi dụng hung thú dạy cho Phục Hy cách làm

người.

Để Phục Hy gia nhập Vu Tộc cũng là Bàn Huyền để mắt tới hắn.

Bàn Huyền chỉ cần mở miệng, Kim Tiên ở Hồng Hoang nguyện ý gia nhập sẽ rất nhiều, Thái Ất Kim Tiên và Đại La Kim Tiên cũng sẽ có, một cái Huyền Tiên mà mặt mũi lớn như thế, khiến trong lòng Bàn Huyền khó chịu.

Theo quan sát của Bàn Huyền, tuy Phục Hy và Nữ Oa đều có đại khí vận, nhưng khí vận của Nữ Oa bàng đại hơn, đồng thời nàng chịu Thiên Đạo quyến cố.

Phục Hy tuy không bị Thiên Đạo chán ghét, nhưng cũng không được quyến cố.

Nhiên, khí vận hai người tương liên, nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn.

Nữ Oa nhìn về phía Bàn Huyền, hầu như có thể khẳng định, tất nhiên là do Bàn Huyền giết quá nhiều hung thú nên dẫn dụ cường giả của chúng tới.

Hiện giờ một đầu hung thú cường đại đang đến, Phục Hy và Nữ Oa chạy cũng không kịp.

Việc đã đến nước này, Nữ Oa cũng chỉ có thể hy vọng Bàn Huyền ra tay.

Không bao lâu, một thân ảnh đã đến bên ngoài Phục Hy Cung.

Người này thú đầu nhân thân, cao mười trượng, một đầu bốn tay, lưng mọc đôi cánh, trên trán có một cái sừng độc nhất, diện mục dữ tợn khả bố, hung sát chi khí lượn lờ quanh thân.

Cẩn thận đánh giá hai mắt, Bàn Huyền xác định đây là một vị đại đế của Hung Thú tộc.

Đầu chó thân người, là một trong Thập Hung.

Tức thì, Bàn Huyền nhận ra đây là U Ngao Đại Đế.

Không chỉ Bàn Huyền, Phục Hy và Nữ Oa cũng đoán ra thân phận kẻ tới.

Nữ Oa nhìn Bàn Huyền với ánh mắt cầu cứu.

Phục Hy cũng nhìn về phía hắn. "Oanh!" Cả tòa Phục Hy Cung hơi rung động.

Hung thú đầu chó thân người cường đại sải bước đi tới.

Chính là U Ngao Đại Đế, một trong mười đại đế của Hung Thú tộc.

Trong tộc hung thú, Thú Hoàng Thần Nghịch mạnh nhất, địa vị cao nhất, tiếp theo là Thập Hung.

Thập Hung tuy đều là đại đế nhưng cũng có xếp hạng, U Ngao Đại Đế có thể xếp vào top 3.

Cẩn thận đánh giá, Bàn Huyền cũng nhìn ra tu vi của U Ngao Đại Đế, là Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Nghe nói U Ngao Đại Đế có thể triệu hoán sức mạnh U Minh giới, hoặc Huyết Hải, hoặc Âm Sơn, hoặc Địa Ngục.

Đạp nhập vào Phục Hy Cung, đôi mắt băng lãnh của U Ngao Đại Đế quét qua, lại vô thị Phục Hy và Nữ Oa, nhìn chằm chằm Bàn Huyền. "Tổ Vu Bàn Huyền, nhữ thật to gan." Thanh âm U Ngao Đại Đế âm trầm vô cùng, phảng phất như một luồng gió âm dưới vực sâu vô tận. "Ngô đánh giết sơ cấp hung thú, cao cấp hung thú và hung thú đại tướng, lại chưa từng giết hung thú đại đế, nhữ muốn trở thành hung thú đại đế đầu tiên bị ngô đánh giết sao?" Bàn Huyền cười lạnh.

Căn cước của U Ngao Đại Đế có thể so với Khí Vận Chi Thể của

Bàn Huyền, nhưng còn kém xa Hỗn Độn Thể.

Tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, trước mặt Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền cũng chẳng là gì.

Nếu giết U Ngao Đại Đế, công đức sẽ không nhỏ, nhưng Bàn Huyền muốn dùng hắn làm môi giới để ký sinh Khí Vận Cổ Trùng lên khí vận Hung Thú tộc.

Trong tỉ trọng khí vận của Hung Thú tộc, Thần Nghịch chiếm lớn nhất, tiếp theo là mười vị đại đế. "Tuy rằng từng may mắn đào thoát trước mặt Ngô Hoàng, nhưng nếu cho rằng có thể một trận chiến với ngô, vậy thì đại sai đặc sai rồi." U Ngao Đại Đế cười lạnh.

Không thể không nói, U Ngao Đại Đế cuồng vọng tự đại, nhưng Bàn Huyền cũng không để ý.

Hết thảy dùng thực lực nói chuyện.

Hét lớn một tiếng, U Ngao Đại Đế thi triển một cái thần thông, tức thì trong tay lăng không xuất hiện một đoàn ô huyết dính nhớp.

Đây là U Minh Huyết Thủy.

Bàn Cổ đại thần thân hóa vạn vật, rốn là một đoàn ô huyết rơi vào U Minh giới, hóa thành một biển U Minh Huyết Hải, dài rộng không biết bao nhiêu ức vạn dặm, từ hư không đến rồi lại về hư không, sinh sinh bất tức, kham xưng là nơi ô uế nhất Hồng Hoang, cá tôm không sống, chim bay không tới.

Hiện nay, U Ngao Đại Đế dùng đại thần thông triệu hoán U Minh Huyết Thủy.

Tuy từng nghe đồn U Ngao Đại Đế có thể triệu hoán sức mạnh U Minh, nhưng tận mắt nhìn thấy, Bàn Huyền cũng phải nhìn bằng con mắt khác.

U Ngao Đại Đế tịnh không phải sinh linh do U Minh Huyết Hải dựng dục, lại có thể tại đại địa Hồng Hoang triệu hoán U Minh Huyết Thủy, thần thông quả nhiên không nhỏ.

Dưới sự triệu hoán của U Ngao Đại Đế, U Minh Huyết Thủy trong tay càng tụ càng nhiều.

Ngay sau đó, U Minh Huyết Thủy hóa thành từng con huyết mãng dính nhớp, chực chờ cắn người, mật mật ma ma, chuyển mắt đã có mấy chục vạn con, vây công về phía Bàn Huyền. "Điêu trùng tiểu kỹ, cũng dám múa rìu qua mắt thợ trước mặt ngô, thực sự nực cười." Bàn Huyền trào phúng.

Đồng thời, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên xuất hiện dưới chân Bàn Huyền, tiếp đó phát ra Tịnh Hóa Thần Quang.

Chỉ thấy từng con huyết mãng do U Minh Huyết Thủy hóa thành bị thần quang chiếu rọi liền tiêu tán vô hình.

Thập Nhị Phẩm Bạch Liên còn gọi là Tịnh Thế Bạch Liên, có thể tịnh hóa hết thảy, U Minh Huyết Thủy tuy ác độc hung ác, nhưng cũng bị nó khắc chế. "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên!" Sắc mặt U Ngao Đại Đế biến đổi.

Huynh muội Phục Hy và Nữ Oa cũng nhìn chằm chằm vào đó.

Có Thập Nhị Phẩm Bạch Liên hộ thân, Bàn Huyền đã đứng ở thế bất bại. "Nhữ còn thủ đoạn gì?

Đều dùng hết ra đi!" Bàn Huyền vẻ mặt bình tĩnh nói với U Ngao Đại Đế.

Chương 24

Sắc mặt U Ngao Đại Đế âm tình bất định.

Thấy U Minh Huyết Thủy không làm gì được Bàn Huyền, hắn cắn răng sử dụng thêm không ít thần thông.

Không ít sức mạnh tồn tại ở U Minh giới bị triệu hoán.

Có Âm Sơn quỷ hỏa và sát khí, Địa Ngục nghiệp hỏa, Hoàng Tuyền hồn trọc ác thủy, U Minh ma huyền băng...

Nhiên, mọi loại thần thông của U Ngao Đại Đế đều bị Thập Nhị Phẩm Bạch Liên cản lại, hoàn toàn không làm gì được Bàn Huyền.

Tuy U Ngao Đại Đế có vài kiện Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng thần thông của hắn uy lực còn lớn hơn, ngay cả thần thông cũng vô dụng thì tế xuất pháp bảo cũng bằng thừa. "Oanh long!" Dưới sự xung kích của các loại thần thông, Phục Hy Cung đã sụp đổ.

Phục Hy và Nữ Oa kéo dài khoảng cách, bay ra ngoài trăm vạn dặm.

Liếc nhìn hai người phía xa, U Ngao Đại Đế cười gằn.

Đã không làm gì được Bàn Huyền, hắn quyết định ra tay với Phục Hy và Nữ Oa.

Hắn tưởng hai người là đệ tử của Bàn Huyền, vì tu vi họ quá thấp, nếu nói là hảo hữu thì hắn không tin.

Tiếp đó, một cỗ âm sát cuồng phong tập kích về phía Phục Hy, một đoàn quỷ hỏa bay về phía Nữ Oa.

Bàn Huyền chỉ tay một cái, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên dưới chân bay đi bảo hộ Nữ Oa.

Còn về Phục Hy, đã minh xác cự tuyệt gia nhập Vu Tộc, vẫn lạc thì càng tốt.

Nếu U Ngao Đại Đế có thể giết Phục Hy, Bàn Huyền rất vui lòng chứng kiến.

Đối với Bàn Huyền, chỉ có hai loại người: người mình và kẻ địch.

Phục Hy cự tuyệt gia nhập, trong mắt Bàn Huyền đã là kẻ địch.

Với kẻ địch, Bàn Huyền sẽ xem có giá trị lợi dụng hay không. "Cơ hội tốt!" Thấy Bàn Huyền dùng Thập Nhị Phẩm Bạch Liên bảo hộ Nữ Oa, U Ngao Đại Đế trong lòng vui vẻ.

Cười gằn một tiếng, hắn đấm một quyền về phía Bàn Huyền.

Đối mặt quyền này, Bàn Huyền cũng đấm một quyền nghênh đón. "Phanh!" Hai nắm đấm va chạm, U Ngao Đại Đế thảm thiết kêu lên một tiếng.

Cùng lúc đó, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên cản lại quỷ hỏa, bảo vệ Nữ Oa.

Phục Hy thì thảm hơn, âm sát cuồng phong như dao, công phá phòng ngự, khiến hắn toàn thân máu tươi đầm đìa.

Tuy chưa vẫn lạc, nhưng đã thân chịu trọng thương.

Thần thông của Đại La Kim Tiên đại viên mãn, dù là tiện tay thi triển, cũng không phải Huyền Tiên có thể ngăn cản.

Phục Hy còn sống đã là may mắn lớn. "Huynh trưởng!" Nữ Oa kinh hãi, vội vàng bay đến bên cạnh Phục Hy.

Với thân thể cường hoành của Bàn Huyền, mọi công kích của U Ngao Đại Đế đều không phá nổi phòng ngự.

Dưới pháp lực Chuẩn Thánh của Bàn Huyền, U Ngao Đại Đế nhanh chóng bại trận.

Đại La Kim Tiên đại viên mãn tuy cách Chuẩn Thánh một bước, nhưng chênh lệch lại là một trời một vực.

Không ai phát hiện, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền đã phân liệt một bộ phận nhỏ, diễn hóa thành Khí Vận Cổ Trùng, rơi vào trong khí vận của U Ngao Đại Đế.

Lấy U Ngao Đại Đế làm môi giới, Khí Vận Cổ Trùng thành công ký sinh lên khí vận Hung Thú tộc.

Từ khắc này trở đi, khí vận Hung Thú tộc tăng hay giảm, đều sẽ có 50% truyền tống đến Bàn Huyền. "Ngao!" Một tiếng gầm giận dữ, U Ngao Đại Đế hiển hóa bản thể.

Bản thể hắn là một con chó đen khổng lồ, cao tới trăm vạn trượng, có sáu chân, đầu có một sừng độc nhất, lưng có hai cánh, hung ác dữ tợn, sát khí lượn lờ quanh thân.

Theo việc hiển hóa bản thể, thực lực U Ngao Đại Đế có sự tăng phúc.

Hiển hóa bản thể xong, khí thế U Ngao Đại Đế bạo tăng, ước chừng tăng cường khoảng ba thành.

Kỳ thực không chỉ Hung Thú tộc, các tộc như Long, Vu, Yêu... sau khi hóa hình nhân thân tuy có lợi cho tu hành, nhưng bản thể thực lực vẫn cường đại hơn.

Hiện nay U Ngao Đại Đế đã hoàn toàn bạo phát. "Oanh!" Dưới sự áp đảo của khí thế U Ngao Đại Đế, hư không cũng sinh ra gợn sóng. "Đã thành công Khí Vận Ký Sinh Hung Thú tộc, vậy thì, U Ngao cũng không cần thiết phải sống nữa." Bàn Huyền thầm nghĩ, trong mắt hiện lên một tia sát ý.

Một đoàn Thái Dương Thần Hỏa xuất hiện trong tay Bàn Huyền, tiếp đó hóa thành một con Hỏa Long chín móng màu vàng nghênh

hướng U Ngao. "...Thái Dương Thần Hỏa!" U Ngao đại kinh thất sắc.

Phục Hy và Nữ Oa quan chiến từ xa cũng trừng lớn mắt.

Thái Dương Chân Hỏa đã thập phần bá đạo, có thể đốt trời nấu biển, Thái Dương Thần Hỏa lại bá đạo hơn gấp trăm lần.

Đối mặt Cửu Trảo Hỏa Long do Thái Dương Thần Hỏa hóa thành, U Ngao cảm thấy nguy cơ chưa từng có.

Bản năng khiến hắn muốn quay người bỏ chạy, nhưng đã muộn.

Thấy không thể thoát, U Ngao đành liều mạng thi triển thần thông ngăn cản.

Một cỗ vân vụ đen kịt xuất hiện trong tay hắn, chính là Cửu U Địa Sát Tử Minh Chi Khí từ U Minh giới, uẩn hàm Tiên Thiên sát khí, Tiên Thiên trọc khí, U Minh tử khí...

Dưới sự thao túng của U Ngao, nó hóa thành một con Cửu Trảo Hắc Long. "Phanh!" Kim Long và Hắc Long va chạm, Thái Dương Thần Hỏa bạo phát, Cửu U Địa Sát Tử Minh Chi Khí cuộn trào.

Uy lực của Tử Minh khí không nhỏ, nhưng U Ngao triệu hoán không nhiều, đối đầu với Thái Dương Thần Hỏa của Bàn Huyền liền tan tác.

Kích tan Tử Minh khí, Hỏa Long quấn lấy thân thể U Ngao.

Bị lửa thiêu đốt, U Ngao thống khổ kêu thảm, không ngừng giãy giụa nhưng vô pháp thoát thân.

Thái Dương Thần Hỏa như giòi trong xương.

Chỉ trong thời gian ngắn, lửa đã bao phủ toàn thân U Ngao, biến hắn thành một quả cầu lửa khổng lồ màu vàng. "Oanh!" Giằng co hồi lâu, U Ngao trong lòng hung ác, thế mà tự bạo thân thể.

Đồng thời lúc đó, nguyên thần U Ngao độn xuất, mang theo một

giọt tinh huyết bỏ chạy.

Nếu để hắn chạy thoát, dựa vào giọt tinh huyết này, việc trọng tố chân thân chỉ là vấn đề thời gian.

Tử quang lóe lên, Hồng Mông Lượng Thiên Xích chợt hiện, một kích diệt sạch nguyên thần U Ngao.

Thân thể tự bạo, nguyên thần bị diệt, U Ngao cứ thế vẫn lạc.

Vì hắn là cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn, sớm đã siêu thoát dòng sông thời gian Hồng Hoang, nên dù nghịch cải dòng sông thời gian cũng không thể làm hắn phục sinh.

Trừ phi là Hỗn Độn thời gian trường hà.

Chịu ảnh hưởng từ vụ tự bạo, Nữ Oa Cung cũng bị tổi hủy.

Bảo vật tùy thân của U Ngao hoặc bị hủy, hoặc rơi vào tay Bàn Huyền.

Cận cự ly hứng chịu vụ tự bạo, Bàn Huyền tuy không bị thương nhưng cũng có chút tro bụi đầy mặt.

Thập Hung của Hung Thú tộc, sau này chỉ còn chín.

Giết chết một Hung Thú đại đế, công đức thu được không nhỏ.

Ngoài ra, khí vận Hung Thú tộc cũng giảm đi một chút.

Khi khí vận Hung Thú tộc giảm, một nửa lượng giảm đó được truyền tống tới Bàn Huyền, làm Khí Vận Chi Thể của hắn càng thêm cường đại.

Phục Hy và Nữ Oa phía xa nhìn nhau.

Phục Hy bị thương rất nặng, phỏng chừng phải mất vài ngàn năm mới khôi phục.

Nữ Oa lại hướng Bàn Huyền nói lời cảm tạ.

Nếu không phải Bàn Huyền dùng Thập Nhị Phẩm Bạch Liên bảo hộ, nàng cũng sẽ chẳng khá hơn Phục Hy là bao. "Nữ Oa đạo hữu, suy nghĩ thế nào rồi?

Có nguyện gia nhập Vu Tộc ngô?" Bàn Huyền ánh mắt ngưng thị nhìn Nữ Oa. "Có thể gia nhập Vu Tộc, Nữ Oa vô cùng vinh hạnh." Nữ Oa vẻ mặt tươi cười.

Tuy Phục Hy không hy vọng nàng gia nhập, nhưng qua nghiêm túc suy xét, Nữ Oa quyết định đồng ý. "Như thế rất tốt!" Bàn Huyền cũng cười một tiếng.

So với Phục Hy, Nữ Oa quan trọng hơn nhiều.

Phục Hy thấy Nữ Oa gia nhập Vu Tộc, sắc mặt lại không tốt lắm.

Tới nước này, hắn cũng không định gia nhập nữa.

Nếu Phục Hy mở miệng cầu xin gia nhập, thể hiện thành ý, Bàn Huyền cũng không phải không thể chấp nhận. "Không thức thời vụ." Bàn Huyền ngoài mặt bất động thanh sắc, trong lòng lại thầm bực.

Căn cước Phục Hy tốt, có đại khí vận, đại trí tuệ, nhưng dù sao cũng chỉ là Huyền Tiên.

Bàn Huyền không phải không cho hắn cơ hội, là hắn không cần.

Đã như thế, sau này cũng không trách được Bàn Huyền. "Huynh trưởng!" Nữ Oa nhìn về phía Phục Hy, vẫn hy vọng hắn gia nhập.

Phục Hy sắc mặt âm tình bất định. "Được rồi, không cần miễn cưỡng." Bàn Huyền mặt vô biểu tình nói.

Nữ Oa trong lòng không khỏi than một tiếng.

Hồng Hoang, Bắc phương đại lục, mãng hoang quần sơn, úc úc thông thông.

Đông đảo hung thú hoạt động trong thâm sơn.

Trên đỉnh một ngọn núi cao ngàn vạn trượng, Thần Nghịch đang ngồi xếp bằng trên một tảng đá, cảm ngộ đại đạo.

Vì bị Thiên Đạo chán ghét, cảm ngộ Thiên Đạo khó có thu hoạch, nên Thần Nghịch chuyển sang cảm ngộ đại đạo.

Tu vi càng cao, đạo hạnh càng quan trọng.

Bất chợt, sắc mặt Thần Nghịch biến đổi, cảm ứng được U Ngao đã vẫn lạc.

Cả Hung Thú tộc chỉ có mười vị đại đế, nay lại mất một người.

Mất đi một đại đế, Hung Thú tộc không chỉ thực lực giảm sút, khí vận cũng lưu thất không ít.

Chợt đứng dậy, Thần Nghịch vẻ mặt phẫn nộ.

Hơi tính toán, cộng thêm tin tức U Ngao truyền về lúc vẫn lạc, Thần Nghịch cũng biết là do Bàn Huyền. "Tốt một cái Tổ Vu Bàn Huyền, năm lần bảy lượt đối địch với Hung Thú nhất tộc ta, ngô thề sẽ không bỏ qua." Thần Nghịch nghiến răng nghiến lợi.

Hắn và Bàn Huyền vốn đã có khúc mắc, nay càng là không chết không thôi.

Sau khi gia nhập Vu Tộc, Nữ Oa cũng đi theo bên cạnh Bàn Huyền.

Khí Vận Ký Sinh đã thành công, Bàn Huyền định cùng Nữ Oa du lịch Bất Chu Sơn một chút.

Chương 25

Nhiên, Nữ Oa lại mở miệng: "Ngô biết một chỗ, có Tiên Thiên đại trận, bên trong khả năng sẽ có Tiên Thiên Linh Bảo." Nữ Oa cũng không chỉ một lần du lịch Hồng Hoang, có chút kỳ ngộ cũng không lạ.

Bàn Huyền nghe xong cũng thấy hứng thú.

Theo lời Nữ Oa, nơi đó có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo chưa xuất thế, được Tiên Thiên đại trận bảo hộ, do thực lực không đủ nên nàng bị đại trận chặn lại.

Tiên Thiên Linh Bảo vô chủ trước khi xuất thế được bảo vệ là chuyện bình thường. "Lại có việc này?

Đi xem một chút." Bàn Huyền nói.

Nữ Oa không ý kiến, sở dĩ nàng nói ra cũng là có tính toán.

Nếu nhờ nàng mà Bàn Huyền tìm được một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cường đại, nàng cũng sẽ được chỗ tốt.

Ngay sau đó, Nữ Oa dẫn đường phía trước.

Nàng đạp tường vân, tránh đi mây mù, bay về một hướng.

Bàn Huyền thì không nhanh không chậm đi theo sau.

Nữ Oa tốc độ toàn khai, trong mắt Bàn Huyền cũng chẳng tính là gì, cho nên muốn theo kịp nàng không khó.

Hai đám mây lành trôi dạt trên vạn trượng cao không, hóa thành lưu quang bay về phương xa.

Nữ Oa đi trước, Bàn Huyền bám sát phía sau.

“Còn bao xa?” Bay được nửa canh giờ, Bàn Huyền nhịn không được mở miệng hỏi.

“Với tốc độ hiện tại, chỉ cần khoảng hai mươi năm nữa.” Nữ Oa nhẩm tính một chút rồi đáp.

Hai mươi năm?

Tại Hồng Hoang, hai mươi năm chẳng đáng là bao, các đại năng chợp mắt một cái cũng lâu hơn thế.

Nhưng Bàn Huyền lại không muốn lề mề bay suốt hai mươi năm.

Tuy đây đã là tốc độ nhanh nhất của Nữ Oa, nhưng trong mắt Bàn Huyền thì chẳng khác gì rùa bò.

Ngay lập tức, đám mây dưới chân Bàn Huyền biến lớn, nuốt trọn đám mây của Nữ Oa.

So với Bàn Huyền đằng vân giá vũ, Nữ Oa hiện tại chỉ có thể coi là bò mây.

Theo tốc độ Bàn Huyền không ngừng gia tăng, Nữ Oa chỉ cảm thấy thời không xung quanh đều vặn vẹo, thiên địa vạn vật trở nên mơ hồ không rõ.

Khoảng cách mà Nữ Oa cần bay toàn lực trong hai mươi năm, Bàn Huyền mang theo nàng chỉ mất vỏn vẹn vài phút, đây còn chưa phải là tốc độ nhanh nhất của hắn.

“?!” Nữ Oa không dám tin vào mắt mình.

Khi Nữ Oa nhìn xuống, thấy một dãy núi hoành tráng dài vài ngàn vạn dặm.

Dãy núi dài vài ngàn vạn dặm tại Hồng Hoang cũng chỉ được coi là một dãy núi nhỏ.

Thế nhưng, dãy núi bên dưới Bàn Huyền và Nữ Oa lại là một tòa phúc địa.

Phúc địa có thể chia làm bốn đẳng cấp: Sơ cấp, Trung cấp, Cao

cấp và Đỉnh cấp.

Giống như Bất Chu Sơn, Côn Luân Sơn, Bồng Lai, Thủ Dương Sơn...

đều là Đỉnh cấp phúc địa.

Dãy núi bên dưới hai người Bàn Huyền lại chỉ là một Trung cấp phúc địa.

Bàn Huyền phóng xuất thần thức, thăm dò dãy núi bên dưới.

Chỉ là dãy núi nhỏ vài ngàn vạn dặm, thần thức Bàn Huyền dễ dàng quét qua một lượt.

Qua thăm dò, hắn phát hiện trong dãy núi quả nhiên có một tòa Tiên Thiên đại trận, ngăn cách thần thức.

"Tiên Thiên đại trận thật cường đại, nếu trong trận quả thực có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, phẩm cấp e rằng sẽ không quá thấp." Bàn Huyền vừa nói, vừa bay về phía một nơi nào đó trong dãy núi.

Không bao lâu, Bàn Huyền và Nữ Oa đã đến bên ngoài một sơn cốc.

Tiên Thiên Tạo Hóa chi lực tràn ngập.

Là Tiên Thiên Tạo Hóa Đại Trận.

Nơi này ẩn nấp kỹ càng, theo lý mà nói Huyền Tiên cũng khó tìm thấy, nhưng bên ngoài sơn cốc đã có Tiên Thiên Tạo Hóa Đại Trận, Nữ Oa lại tu hành Tạo Hóa chi đạo, nên phát hiện đại trận cũng dễ dàng hơn.

Bảo Nữ Oa đứng nguyên tại chỗ đừng đi lại lung tung, Bàn Huyền cất bước tiến vào trong Tiên Thiên Tạo Hóa Đại Trận.

Vừa nhập trận, đỉnh đầu Bàn Huyền liền hiện ra Chư Thiên Khánh Vân.

Theo Chư Thiên Khánh Vân xuất hiện, vô số kim đăng, kim liên, anh lạc rủ xuống như châu ngọc.

Trận này diễn hóa Tiên Thiên Tạo Hóa, trong tạo hóa lại ẩn chứa vô cùng sinh diệt.

Cho dù là đắc đạo Kim Tiên tiến vào trận này, nếu không có chí bảo hộ thân, trong khoảnh khắc cũng sẽ hóa thành tro bụi.

Muốn phá trận này, trừ phi có lĩnh ngộ cực sâu về Tạo Hóa chi đạo, hoặc là phải có đại pháp lực.

Nếu không có pháp lực cấp Đại La Kim Tiên, muốn phá trận này gần như không thể.

Đương nhiên, nếu Thái Ất Kim Tiên trong tay có Tiên Thiên Chí Bảo, cũng chưa chắc không thể phá trận.

Bàn Huyền đối với Tạo Hóa chi đạo lĩnh ngộ kém xa Nữ Oa, quan sát một hồi cũng không nhìn ra sự huyền ảo của trận này.

Bất quá, khi Bàn Huyền tế xuất Hồng Mông Lượng Thiên Xích, chỉ một kích đã hám động đại trận, cũng biết được trận nhãn nằm ở đâu.

Tìm được trận nhãn, muốn phá trận cũng đơn giản hơn nhiều.

Có Chư Thiên Khánh Vân hộ thân, Bàn Huyền nhàn nhã dạo bước trong Tiên Thiên Tạo Hóa Đại Trận.

Thực ra, không cần dùng Chư Thiên Khánh Vân hộ thân, với thân thể cường hoành của Bàn Huyền, trận này cũng không làm gì được hắn, nhưng sẽ khiến hắn tro bụi đầy mặt.

Thân thể cường hoành có thể so với Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng Bàn Huyền lại không thích dùng thân thể chịu đòn, tuy không bị thương nhưng lại mất hình tượng.

Cao tọa vân đoan, khẽ động ngón tay quyết định vạn vật sinh diệt, đó mới là phong thái Bàn Huyền theo đuổi.

Không bao lâu, Bàn Huyền đã đến trận nhãn của Tiên Thiên Tạo Hóa Đại Trận.

Đối với trận nhãn, Bàn Huyền công kích một phen, chưa đầy một phút đã phá hủy nó.

Trận nhãn bị phá, đại trận cũng tan.

Đại trận vừa phá, trước mắt Bàn Huyền sáng ngời, chỉ thấy trong sơn cốc có một cây quả thụ, Tiên Thiên thần thái lưu chuyển, tường vân thụy thải, hà quang vạn đạo, nhân uân đầy đất.

"...Hoàng Trung Lý!" Bàn Huyền trừng lớn hai mắt.

Nữ Oa cảm ứng được một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, Bàn Huyền cũng tưởng là Tiên Thiên Linh Bảo, không ngờ lại là Tiên Thiên Linh Căn, một trong Thập đại Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn — Hoàng Trung Lý.

Hoàng Trung Lý một nguyên hội mới nở hoa, một nguyên hội mới kết quả, một nguyên hội mới thành thục, lại thêm một nguyên hội nữa mới có thể ăn được, bốn cái nguyên hội cũng chỉ kết ra chín quả.

Hoàng Trung Lý tối đa cũng chỉ kết chín quả.

Sau khi kết quả, nếu chần chừ không hái, sau năm vạn nguyên hội, quả sẽ bị cây hấp thu ngược lại.

Hiện giờ, trên cây Hoàng Trung Lý có chín quả, không biết đã thành thục bao nhiêu nguyên hội.

Về Hoàng Trung Lý, Bàn Huyền cũng biết lược tri nhất nhị.

Hoa của nó hình dáng tựa hoa sen, quả hình dáng tựa hạt châu, trên hoa và quả đều có hai chữ 'Hoàng Trung', nếu ngửi hương hoa một

cái có thể đắc vạn năm đạo hạnh, nếu may mắn ăn một quả, có thể lập tức thành Đại La Kim Tiên.

Nói cách khác, một người phàm trần nếu ăn được quả Hoàng Trung Lý, sẽ lập tức có tu vi Đại La Kim Tiên.

Bất quá, lợi dụng Hoàng Trung Lý trở thành Đại La Kim Tiên cũng tồn tại tệ đoan, dù sao cũng là ngoại vật.

Tu hành giảng cứu cước đạp thực địa, lợi dụng ngoại vật thủ xảo, nhìn như đi đường tắt, kỳ thực tệ đoan rất lớn.

Ví dụ như Nữ Oa hiện tại ăn một quả Hoàng Trung Lý, tu vi có thể trực tiếp từ Huyền Tiên tăng lên Đại La Kim Tiên, nhưng muốn tinh tiến thêm nữa sẽ vô cùng khó khăn.

"Không phải Tiên Thiên Linh Bảo?

Là Tiên Thiên Linh Căn...

Hoàng Trung Lý?" Nữ Oa đi tới bên cạnh Bàn Huyền, cũng kinh ngạc nhìn cây thần thụ.

Bàn Huyền đã ra tay hái chín quả Hoàng Trung Lý, đưa cho Nữ Oa một quả.

Tuy chỉ được một quả, nhưng Nữ Oa cũng rất vui vẻ.

Nàng cũng biết sự huyền diệu của Hoàng Trung Lý, nhưng hiện tại sẽ không ăn nó.

Muốn ăn, Nữ Oa cũng sẽ đợi tu vi đạt Đại La Kim Tiên rồi mới dùng.

Đưa cho Nữ Oa một quả, Bàn Huyền thu cất tám quả còn lại, ánh mắt đặt lên cây Hoàng Trung Lý.

Hắn định thu cả cây thần thụ này, trồng vào trong Bàn Cổ Giới.

Bàn Cổ Giới có lượng lớn Hỗn Độn linh khí, trong tay Bàn Huyền lại có Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy, đủ để khiến Hoàng Trung Lý sinh trưởng cực tốt.

Quan trọng nhất là trồng Hoàng Trung Lý ở Bàn Cổ Giới, kẻ khác dù có thèm muốn cũng khó mà đoạt được.

Còn như mang theo bên người hoặc trồng trong tiểu thế giới trong cơ thể, tuy cũng được nhưng lại không thỏa đáng.

Nghĩ là làm, Bàn Huyền lập tức ra tay.

Một cỗ đại pháp lực từ tay Bàn Huyền phát ra, bao trùm lấy cây Hoàng Trung Lý.

Nữ Oa đứng bên cạnh nhìn, tuy cũng muốn có cây thần thụ này nhưng lại không dám ra tay tranh đoạt.

Với thực lực hiện tại của nàng, căn bản không có khả năng đoạt được thứ gì trước mặt Bàn Huyền.

Dưới sự bao phủ bởi đại pháp lực của Bàn Huyền, cây Hoàng Trung Lý từ từ bị nhổ lên.

Khi rễ cây sắp thoát ly mặt đất, một cỗ sức mạnh kinh người từ trong đại thụ bộc phát ra.

Hồng Hoang thập đại Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn đều ẩn chứa sức mạnh đáng sợ.

Hiện giờ, sức mạnh mà cây Hoàng Trung Lý bộc phát chỉ là một phần, nhưng đã không yếu hơn pháp lực Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền.

Nếu sức mạnh của nó hoàn toàn bộc phát, ước chừng không thua kém Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Tuy Hoàng Trung Lý chưa sinh ra chân linh ý thức, nhưng cũng có

bản năng.

Muốn di dời nó cũng không dễ dàng.

Bàn Huyền vẻ mặt bình tĩnh, không ngừng thâu xuất pháp lực.

Thời gian nhoáng cái đã qua mười mấy năm.

Mắt thấy chỉ cần vài năm nữa là Bàn Huyền có thể thu được cây thần thụ, thì dị biến đột ngột nảy sinh.

Một tòa Bạch Ngọc Kim Kiều đột ngột từ hư không hiện ra.

Một đầu cầu nằm ở hư không cách xa ức vạn vạn dặm, đầu kia lại rơi thẳng xuống trấn áp lên cây Hoàng Trung Lý.

Dưới sự trấn áp của Bạch Ngọc Kim Kiều, cây Hoàng Trung Lý trở nên vững như bàn thạch, pháp lực của Bàn Huyền cũng không thể lay chuyển.

"..." Nữ Oa kinh hãi.

"Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ!" Sắc mặt Bàn Huyền âm trầm.

Vốn chỉ cần vài năm nữa là cây Hoàng Trung Lý đã rơi vào tay hắn, sau đó có thể đem trồng vào Bàn Cổ Giới, thế mà Thái Cực Đồ lại xuất hiện.

Ngày xưa, khi Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, Khai Thiên Phủ phân làm ba, lưỡi búa hóa thành Bàn Cổ Phiên, sống búa hóa thành Thái Cực Đồ, cán búa hóa thành Hỗn Độn Chung.

Trong Khai Thiên Tam Bảo, Thái Cực Đồ có phòng ngự đệ nhất.

Theo Bàn Huyền biết, Thái Cực Đồ có hai hình thái, một là Tiên Thiên Âm Dương Lưỡng Nghi, hai là Bạch Ngọc Kim Kiều.

Khi Thái Cực Đồ hóa thành Bạch Ngọc Kim Kiều, huyền quang bao phủ, có thể bao la vạn tượng, phân thanh lý trọc, định Địa Thủy

Hỏa Phong, có thể chuyển hóa Âm Dương Ngũ Hành, lại có thể diễn biến Đại Đạo huyền diệu.

Chương 26

Hiện tại, Thái Cực Đồ nằm trong tay Âm Dương Lão Tổ.

Nếu Bàn Huyền đoán không sai, Âm Dương Lão Tổ hẳn là Âm Dương Ma Thần chuyển sinh.

Khi Bàn Cổ khai thiên, không ít Hỗn Độn Ma Thần ra tay ngăn cản, trong đó có Âm Dương Ma Thần.

Những Ma Thần ngăn cản Bàn Cổ đều bị chém giết, kẻ vận khí tốt thì mất đi thân thể, nguyên thần chuyển sinh tại Hồng Hoang, kẻ xui xẻo thì thần hình câu diệt.

Đã có Bạch Ngọc Kim Kiều xuất hiện, ắt là Âm Dương Lão Tổ ra tay.

Không bao lâu, một người vừa đi vừa hát từ trong hư không bước ra, đi trên Bạch Ngọc Kim Kiều.

Đó là một lão đạo mặc huyền sắc đạo bào, râu tóc bạc trắng, có Tiên Thiên Âm Dương thần quang quấn quanh, tay cầm một cây phất trần.

"Bần đạo Âm Dương, Hoàng Trung Lý cùng bần đạo hữu duyên, hy vọng hai vị đạo hữu có thể hành cái phương tiện." Âm Dương Lão Tổ vung phất trần, thản nhiên nói.

"Đạo hữu chớ tự sai lầm." Bàn Huyền mặt không chút thay đổi nói.

"Hai vị đạo hữu lúc này rời đi, trăng tròn chưa khuyết." Âm Dương Lão Tổ đáp trả.

Cục diện hiện giờ, vì cây Hoàng Trung Lý, Bàn Huyền và Âm Dương Lão Tổ không tránh khỏi phải đánh một trận.

Một gốc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Bàn Huyền tuyệt đối sẽ không chắp tay nhường người; tương tự, Âm Dương Lão Tổ đã phát hiện, cũng đoạn nhiên sẽ không trơ mắt nhìn nó rơi vào tay Bàn Huyền.

"Nhữ tránh ra xa một chút, đừng để bị vạ lây." Bàn Huyền dùng thần thức truyền âm cho Nữ Oa.

Nữ Oa mới chỉ có tu vi Huyền Tiên, hai vị Chuẩn Thánh chiến đấu, dư ba nàng cũng không chịu nổi, nếu bị cuốn vào, Nữ Oa rất có thể sẽ vẫn lạc.

Tu vi của Âm Dương Lão Tổ tịnh không che giấu, hoàn toàn bại lộ.

Hiện tại, cả thân thể lẫn nguyên thần của lão đều là Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Tuy Bàn Huyền có Hỗn Độn Thể tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng nguyên thần tu vi lại kém xa Âm Dương Lão Tổ.

Chỗ dựa lớn nhất của Âm Dương Lão Tổ là Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ.

Có chí bảo phòng ngự đệ nhất này, lão đã đứng ở thế bất bại.

Bất quá, Chuẩn Thánh muốn hoàn toàn luyện hóa Tiên Thiên Chí Bảo cực khó.

Âm Dương Lão Tổ còn lâu mới hoàn toàn luyện hóa được Thái Cực Đồ, cho nên chỉ có thể phát huy một phần uy năng.

Trừ phi Bàn Huyền từ bỏ Hoàng Trung Lý, bằng không chiến đấu là không thể tránh khỏi.

Nghĩ đoạn, Bàn Huyền chân đạp Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, đỉnh đầu treo Chư Thiên Khánh Vân, tay cầm Hồng Mông Lượng Thiên

Xích, bay lên trên Bạch Ngọc Kim Kiều.

Thấy Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, Chư Thiên Khánh Vân và Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Âm Dương Lão Tổ cũng kinh ngạc.

Về phần Đại Đạo Quang Hoàn, Bàn Huyền lại không động dụng.

Đối phó Âm Dương Lão Tổ, hắn không định dùng hết át chủ bài.

Đã động thủ, Bàn Huyền cũng không nói nhảm.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay hóa thành một dải lụa tím, phá không đánh về phía Âm Dương Lão Tổ.

Đối mặt công kích của Bàn Huyền, Âm Dương Lão Tổ tỏ ra bình tĩnh, phất trần trong tay nghênh đón.

"Phanh!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích đối chọi phất trần, Âm Dương Lão Tổ lại tốn hơn một bậc.

Chiếm được chút thượng phong, Bàn Huyền lao lao nắm chắc.

Tiếp đó, thế công của Bàn Huyền càng lúc càng lăng lệ.

Dưới sự công kích dồn dập, Âm Dương Lão Tổ tả chi hữu truất (luống cuống tay chân).

Tuy có chút chật vật, nhưng nhờ có Thái Cực Đồ hộ thân, lão vẫn không bị thương chút nào.

Bàn Huyền không chỉ có Chư Thiên Khánh Vân và Thập Nhị Phẩm Bạch Liên hộ thân, Hỗn Độn Thể còn có thể so với Tiên Thiên Linh Bảo, lực phòng ngự so với Âm Dương Lão Tổ chỉ có hơn chứ không kém.

Thực lực Âm Dương Lão Tổ không yếu, nhưng so với Bàn Huyền vẫn kém một chút.

Mới đấu vài chục hiệp, Âm Dương Lão Tổ rõ ràng đã rơi vào thế

hạ phong.

Nhưng Bàn Huyền muốn đánh bại lão cũng không dễ.

Không phá vỡ được huyền quang phòng ngự của Thái Cực Đồ thì không thể làm bị thương Âm Dương Lão Tổ.

Nữ Oa đứng từ xa nhìn Bàn Huyền và Âm Dương Lão Tổ chiến đấu trên Bạch Ngọc Kim Kiều.

Sức mạnh của hai vị Chuẩn Thánh khiến nàng chấn hám.

Dù dư ba trận chiến đã bị Bạch Ngọc Kim Kiều hạn chế chín phần chín, nhưng chút ít còn lại cũng phi đồng tiểu khả.

Trong khoảnh khắc, phương viên ức vạn vạn dặm bị san thành bình địa.

Trong hư không càng xuất hiện từng vết nứt.

Quả thực khủng bố như vậy.

Tuy đã cách xa vài ức dặm, nhưng Nữ Oa vẫn cảm thấy không an toàn, lại bay lùi về sau thêm vài ngàn vạn ức dặm.

Bất tri bất giác, Bàn Huyền và Âm Dương Lão Tổ đã đấu trên vạn hiệp.

Tuy Bàn Huyền chiếm thượng phong, nhưng vì đối phương có Thái Cực Đồ huyền quang hộ thân nên không thể gây thương tổn thực sự.

Về phần Âm Dương Lão Tổ, hầu như chỉ có sức đỡ đòn.

Đột nhiên, hư ảnh Bàn Cổ xuất hiện sau lưng Bàn Huyền, đồng thời Lực Chi Pháp Tắc hiển hiện trên người hắn.

Theo hư ảnh Bàn Cổ và Lực Chi Pháp Tắc xuất hiện, trong lòng Âm Dương Lão Tổ dâng lên nỗi sợ hãi.

Bàn Cổ chính là tâm ma của lão.

“Cho Ngô...

Phá!” Bàn Huyền ngưng tụ toàn bộ sức mạnh vào một kích, đánh tan huyền quang bảo hộ của Âm Dương Lão Tổ.

“?!...

Sao có thể?” Thấy huyền quang bảo hộ bị phá, Âm Dương Lão Tổ không dám tin.

Tuy lão chưa hoàn toàn luyện hóa Thái Cực Đồ, nhưng cũng phát huy được uy năng không nhỏ.

Lão luôn cho rằng nếu dùng Thái Cực Đồ hộ thân, Hồng Hoang không ai có thể phá vỡ.

Dưới một kích toàn lực của Bàn Huyền, Hồng Mông Lượng Thiên Xích bộc phát sức mạnh đáng sợ, đủ để băng thiên liệt địa, phá diệt hoàn vũ chư thiên.

Ngay cả tuế nguyệt dưới một kích này cũng chi ly phá toái.

Huyền quang bảo hộ bị phá vỡ.

Thái Cực Đồ tuy là chí bảo phòng ngự đệ nhất, nhưng tịnh không phải là vô địch, huống hồ Âm Dương Lão Tổ chưa hoàn toàn luyện hóa nó.

Phá vỡ Thái Cực huyền quang xong, uy lực của Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng tiêu hao quá nửa.

“Phanh!” Hồng Mông Lượng Thiên Xích đánh lên người Âm Dương Lão Tổ, đánh cho lão đầu bù tóc rối, Tam Muội Chân Hỏa từ mũi miệng phun ra.

Tuy bị thương không nặng, nhưng da mặt Âm Dương Lão Tổ đã mất sạch.

“Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát!” Bàn Huyền vung tay, mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên tế xuất, đều là Hậu Thiên Linh Bảo do hắn luyện chế.

Dưới sự thao túng của Bàn Huyền, mười hai cây cờ bố thành Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Đại trận vừa thành, Đô Thiên Thần Lôi ầm vang, Đô Thiên Thần Hỏa tàn phá, lại có sát khí tràn ngập, mây sầu thảm đạm, sát cơ trùng trùng.

Dưới Thiên Đạo Hồng Hoang, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận là một trong tam đại Tiên Thiên Sát Trận, có thể so sánh với Tru Tiên Kiếm Trận và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Dựa vào mười hai cây cờ, Bàn Huyền muốn bày trận không khó, nhưng sau khi bày xong, muốn di chuyển đại trận lại rất khó, nếu đối phương không vào trận thì trận pháp có lợi hại đến mấy cũng vô dụng.

Hiện tại, mười hai cây cờ vốn dĩ đã bao vây Âm Dương Lão Tổ, nên khi trận thành, lão cũng nằm gọn trong đó.

Nhưng Âm Dương Lão Tổ lại dễ dàng thoát ra ngoài, đứng ở bên ngoài Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

“Nhữ tự tin vào thần thông của mình, có dám vào đại trận của Ngô không?

Nếu phá được trận này, Hoàng Trung Lý nhường cho Nhữ.” Bàn Huyền nói với Âm Dương Lão Tổ.

Âm Dương Lão Tổ trong lòng tính toán, biết rõ một khi tiến vào đại trận, Bàn Huyền sẽ ra tay với cây Hoàng Trung Lý.

Nhưng có Bạch Ngọc Kim Kiều định trụ cây, cộng thêm sức mạnh bản thân của linh căn, Bàn Huyền mất cả trăm năm cũng khó mà

thu lấy, Âm Dương Lão Tổ không tin trong vòng trăm năm mình không phá được trận này.

Hơn nữa, Bàn Huyền bày trận thách thức, nếu lão không dám vào, khí thế đã thua một đoạn lớn.

Cân nhắc thiệt hơn, Âm Dương Lão Tổ cười lạnh nói: "Khu khu tiểu trận, phá thì có gì khó?" Phất trần vung lên, lão bước vào Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Bàn Huyền dùng mười hai kiện Hậu Thiên Linh Bảo bày trận tuy không thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, nhưng cũng có uy lực hủy thiên diệt địa.

Khi Âm Dương Lão Tổ vừa vào trận, sắc mặt lập tức đại biến.

Vừa rồi ở ngoài nhìn vào thấy uy lực không lớn, nhưng vào rồi mới biết không phải vậy.

Vạn đạo Đô Thiên Thần Lôi từ bốn phương tám hướng đánh tới, lại có biển lửa ngập trời, chính là Đô Thiên Thần Hỏa, cùng với sát khí đáng sợ.

Lôi hỏa ầm vang, thần sát dũng động, Đại La Kim Tiên vào trận này chỉ trong nháy mắt sẽ hóa thành tro bụi.

Âm Dương Lão Tổ tuy thần thông, pháp lực thao thiên, nhưng ở trong trận cũng thượng thiên vô lộ, nhập địa vô môn.

Vào trận thì dễ, muốn ra lại khó.

Do bị đại trận ngăn cách, Âm Dương Lão Tổ tuy vẫn liên kết được với Thái Cực Đồ, nhưng huyền quang trên người đã ảm đạm đi nhiều.

So với bên ngoài, lực phòng ngự của lão đã giảm xuống không chỉ một tầng thứ.

Sau khi Âm Dương Lão Tổ vào trận, Bàn Huyền liền ra tay với cây Hoàng Trung Lý.

Vì bị Bạch Ngọc Kim Kiều định trụ, hắn tuy có đại pháp lực nhưng cũng khó thu lấy trong thời gian ngắn.

Cứ đà này, ước chừng cần cả trăm năm.

Bàn Huyền không lo Âm Dương Lão Tổ phá trận trong trăm năm, nhưng lo lão sẽ thoát ra khỏi trận.

Nghĩ vậy, Bàn Huyền nhất tâm nhị dụng, Hỗn Độn Thể tiếp tục thu lấy cây Hoàng Trung Lý, còn Khí Vận Chi Thể thì thao túng Thập Nhị Phẩm Bạch Liên trấn áp mắt trận của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Với tu vi Khí Vận Chi Thể, Bàn Huyền cũng có thể phát huy uy năng không nhỏ của Bạch Liên, trấn áp mắt trận khiến cho việc phá trận hay thoát ra đều khó khăn gấp bội.

Cục diện hiện tại có lợi cho Bàn Huyền, nhưng hắn cũng không nắm chắc mười phần.

Thời gian cấp bách, Bàn Huyền phải tranh thủ từng giây.

Có thể khẳng định, Âm Dương Lão Tổ vào trận sẽ thử phá trận trước, khi thấy không phá nổi sẽ tìm cách thoát ra.

Xa xa, Nữ Oa đang nhìn, tu vi quá thấp nên không giúp được gì.

Thời gian không ngừng trôi.

Âm Dương Lão Tổ đã ở trong trận được một trăm ba mươi mốt năm.

Trong cảm giác của Bàn Huyền, một trăm ba mươi mốt năm dài như một trăm ba mươi mốt vạn năm.

Cuối cùng, cây Hoàng Trung Lý đã thoát ly đại địa, cũng tránh

thoát sự kìm kẹp của Thái Cực Đồ, bay vào tay Bàn Huyền.

Linh căn đã tới tay, Bàn Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn phất tay thu hồi đại trận, mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên hóa thành lưu quang bay về tay hắn.

Âm Dương Lão Tổ thực ra cũng sắp thoát ra được, nhưng lại chậm một bước.

Thấy Hoàng Trung Lý đã rơi vào tay Bàn Huyền, sắc mặt lão khó coi vô cùng, trong lòng không khỏi hối hận vì đã chui đầu vào rọ.

"Đạo hữu hảo thủ đoạn." Âm Dương Lão Tổ lạnh lùng nói.

"Xem ra, Hoàng Trung Lý lại vô duyên với đạo hữu rồi." Bàn Huyền cười nói.

Chương 27

Tuy đắc được bảo vật khiến Bàn Huyền vui vẻ, nhưng nhân quả với Âm Dương Lão Tổ đã kết.

Nhân quả của một gốc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, lại giữa hai vị Chuẩn Thánh, quả thực không nhỏ.

Mặc dù Âm Dương Lão Tổ không cam lòng, nhưng ván đã đóng thuyền.

Trăm năm trước khi chưa vào trận, lão giao thủ đã không bằng Bàn Huyền.

Giờ có đánh tiếp cũng không đoạt lại được, ngược lại còn tự rước lấy nhục.

Bạch Ngọc Kim Kiều hóa thành một cuộn bảo đồ hắc bạch hỗn tạp, Tiên Thiên Âm Dương nhị khí lưu chuyển, diễn hóa Lưỡng Nghi, Tứ Tượng, Ngũ Hành...

Thu hồi Thái Cực Đồ, Âm Dương Lão Tổ lạnh lùng bỏ đi.

Nhìn bóng lưng lão, ánh mắt Bàn Huyền băng lãnh.

Núi không chuyển nước chuyển, ngày tháng còn dài, Bàn Huyền sẽ khiến Âm Dương Lão Tổ phải trả giá đắt.

Thấy Bàn Huyền thành công, Nữ Oa cũng lộ vẻ vui mừng.

Hoàng Trung Lý rơi vào tay Bàn Huyền, nàng sau này có thể được chút chỗ tốt, chứ nếu vào tay Âm Dương Lão Tổ thì đừng hòng.

“Thực lực Âm Dương Lão Tổ cũng thật đáng sợ, tuy không bằng Bàn Huyền Tổ Vu, nhưng chênh lệch tựa hồ cũng không quá lớn.” Nữ Oa thầm nghĩ.

Ngoài ra, nàng cũng rất hứng thú với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Tiên Thiên đại trận có thể vây khốn Âm Dương Lão Tổ hơn trăm năm, dù đứng ngoài nhưng Nữ Oa cũng nhận ra sự bất phàm của nó.

Nhìn ra Nữ Oa hứng thú, Bàn Huyền cũng không keo kiệt, trực tiếp truyền thụ cho nàng.

Một luồng linh quang từ tay Bàn Huyền bay vào mi tâm Nữ Oa, trong đầu nàng liền có thêm không ít tin tức về trận pháp này.

Biết cách bố trận, nhưng muốn bố thành trận này lại cần Bàn Cổ huyết mạch.

Mười hai cây cờ của Bàn Huyền đều ẩn chứa huyết mạch Bàn Cổ nên mới dùng được.

Nữ Oa không có huyết mạch Bàn Cổ, tu vi lại không cao, nên dù biết pháp quyết cũng không thể bày trận.

Đã lấy được Hoàng Trung Lý, Bàn Huyền định quay về Bàn Cổ Giới một chuyến.

Nữ Oa không có huyết mạch Bàn Cổ, tu vi chưa đủ, quan trọng nhất là gia nhập Vu tộc quá ngắn, nên Bàn Huyền không định đưa nàng về Bàn Cổ Giới.

Sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ, nếu tu vi quá thấp, ở trong đó sẽ gặp nguy hiểm. ...

Dưới chân Bất Chu Sơn, tại lối vào Bàn Cổ Giới, cung điện kim bích huy hoàng mọc lên san sát, lầu quỳnh gác ngọc, đó chính là Tổ Vu Cung do Bàn Huyền kiến lập.

Để Nữ Oa chờ tại Tổ Vu Cung, Bàn Huyền tiến vào Bàn Cổ Giới.

Vào trong giới, Bàn Huyền thuấn di đến bên cạnh Huyết Trì.

Tiếp đó, hắn lấy ra Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần

Thủy.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng phủ lên mặt đất, cây Hoàng Trung Lý cắm rễ trên đó, tiếp theo tưới một ít Tam Quang Thần Thủy.

Hoàng Trung Lý ẩn chứa đại tạo hóa, cộng thêm sinh cơ vô biên từ đất và nước thần, lại được Hỗn Độn linh khí trong Bàn Cổ Giới tẩm bổ, cây liền phát triển mạnh mẽ.

Trong thời gian ngắn, cây Hoàng Trung Lý đã cao ức vạn trượng, cành lá sum suê, che khuất cả một vùng.

Ngồi xếp bằng dưới tàng cây, Bàn Huyền tế xuất Thập Nhị Phẩm Bạch Liên.

Đã có đại tạo hóa từ Hoàng Trung Lý, hắn muốn thử xem có thể mượn nó để thăng cấp Tịnh Thế Bạch Liên hay không.

Hiện tại Bạch Liên là mười hai phẩm (Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo).

Nếu lên mười ba phẩm sẽ là Tiên Thiên Chí Bảo.

Khi Tịnh Thế Bạch Liên ở mức từ 13 đến 23 phẩm đều là Tiên Thiên Chí Bảo.

Nếu đạt 24 phẩm là Hỗn Độn Linh Bảo. 35 phẩm vẫn là Hỗn Độn Linh Bảo, 36 phẩm mới là Hỗn Độn Chí Bảo.

Cùng phẩm cấp pháp bảo cũng có phân mạnh yếu.

Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung gần như là trần nhà của Tiên Thiên Chí Bảo.

Nếu Bạch Liên của Bàn Huyền thăng lên 13 phẩm, tuy là Tiên Thiên Chí Bảo nhưng so với Khai Thiên Tam Bảo vẫn có chênh lệch không nhỏ.

Vì cây Hoàng Trung Lý cắm rễ bên cạnh Bàn Cổ Huyết Trì, theo

sự sinh trưởng, rễ cây đã nối liền với Huyết Trì.

Thần thức quét qua thấy điều này, Bàn Huyền mỉm cười.

Mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát.

Tiếp đó, Bàn Huyền mượn sức mạnh Huyết Trì thôi động tạo hóa chi lực của cây, rồi dùng lực đó thăng cấp Tịnh Thế Bạch Liên.

Khi Bàn Huyền đến bên Huyết Trì, Đế Giang và các Tổ Vu khác đang ở trong đó đều biết.

Một gốc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn cắm rễ ngay cạnh, bọn họ sao có thể không phát hiện.

Mười hai đoàn Bàn Cổ huyết quang lần lượt xuất hiện, từ đó bước ra các hư ảnh.

Hư ảnh đầu tiên xuất hiện hổ đầu nhân thân, miệng ngậm rắn, tay cầm rắn, bốn vó chân, tay dài quá gối, chính là bản tướng của Tổ Vu Cường Lương.

Sau Cường Lương là Huyền Minh, hiện thân là một con cự thú tranh nanh, toàn thân đầy gai xương.

Mười hai Tổ Vu hư ảnh lần lượt xuất hiện, đều là bản thể.

Hiện giờ bọn họ chưa xuất thế, sau khi xuất thế cũng phải hóa hình mới có nhân thân.

"Tiên Thiên Linh Căn?" "Tựa hồ là Thượng phẩm?" "Thượng phẩm cái gì, Ngô thấy là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn mới đúng." Nhìn cây Hoàng Trung Lý, đám Đế Giang đều kinh ngạc.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn cả Hồng Hoang chỉ có mười gốc.

Ánh mắt liếc qua bọn họ, Bàn Huyền suy tính một chút rồi lấy ra bốn quả Hoàng Trung Lý.

Hắn tổng cộng được chín quả, cho Nữ Oa một quả, giờ lấy thêm bốn quả, chỉ còn lại bốn.

"Đây là Hoàng Trung Lý, các đệ muội ba người dùng chung một quả." Bàn Huyền đưa bốn quả cho đám Đế Giang.

Bọn họ sắp xuất thế, hấp thu thêm linh quả này khẳng định có thể một lần hành động xuất thế.

"Hoàng Trung Lý?

Thập đại Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn?" Đám Đế Giang đều không giữ được bình tĩnh.

Họ có truyền thừa của Bàn Cổ, lại là Tiên Thiên sinh linh nên biết được thiên đạo tin tức, hiểu rõ giá trị của nó.

Trong các loại linh căn, Hoàng Trung Lý tạo hóa đệ nhất, một quả có thể giúp người thường thành Đại La Kim Tiên, quả thực nghịch thiên.

Đưa quả xong, Bàn Huyền tâm vô bàng vụ mượn nhờ tạo hóa của cây để thăng cấp Bạch Liên.

Cây Hoàng Trung Lý khẽ đung đưa, một cỗ đại tạo hóa dũng xuất bao trùm lấy Tịnh Thế Bạch Liên.

Tuy chỉ lấy đi chưa đến một phần ba tạo hóa chi lực của cây, nhưng cũng vô cùng kinh người.

Dưới sự bao phủ này, Bạch Liên có xu thế thăng cấp.

Khí vận cũng rất quan trọng đối với việc thăng cấp Linh Bảo, nên Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền cũng không nhàn rỗi.

Thoáng chốc, Bàn Huyền đã ngồi dưới gốc cây mấy chục năm.

Một ngày nọ, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên đang treo giữa không trung phát sinh biến hóa cực lớn, Tiên Thiên Tịnh Hóa Thần Quang

chiếu rọi.

Trong thần quang, Bạch Liên từ mười hai phẩm biến thành mười ba phẩm.

Uy thế của Tiên Thiên Chí Bảo lan tỏa.

Tuy chỉ là sơ cấp Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng dù sao cũng đã vượt qua phạm trù Cực phẩm Linh Bảo.

Từ 12 lên 13 là khó nhất, các bước sau từ 13 lên đến 23 sẽ dễ hơn một chút.

"Mượn nhờ tạo hóa của Hoàng Trung Lý, trong vòng một vạn nguyên hội, chắc có thể đưa Bạch Liên lên hai mươi ba phẩm." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Một nguyên hội là mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm.

Một vạn nguyên hội không ngắn, nhưng đối với Chuẩn Thánh đại năng thì cũng chẳng dài.

Nhìn đóa sen mười ba phẩm, Bàn Huyền cảm nhận uy lực đã khác biệt một trời một vực.

Cuối cùng hắn cũng có một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, trong lòng rất vui vẻ.

Tuy uy năng tăng mạnh, nhưng độ khó để hoàn toàn luyện hóa bảo vật này cũng tăng lên.

Thu hồi Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, Bàn Huyền đi tới phía trên Bàn Cổ Huyết Trì.

Nhờ khí vận liên kết, hắn dễ dàng nắm rõ tình hình của đám Đế Giang.

Hấp thu linh quả xong, bọn họ đều sắp xuất thế, nhanh thì một hai năm, chậm thì mười mấy năm.

Thời gian thấm thoắt trôi qua vài năm.

Một ngày nọ, mười hai Tổ Vu lần lượt xuất thế từ Huyết Trì.

Người đầu tiên là Đế Giang.

Hắn cao vài ngàn trượng, thân như cái túi vàng (hoàng nang), đỏ như đan hỏa, sáu chân bốn cánh, hỗn độn không có mặt mũi.

Một cỗ Hỗn Độn Không Gian pháp tắc lưu chuyển quanh người.

"Ngô là Đế Giang, Vu tộc đệ nhị Tổ Vu!" Đế Giang cười lớn.

Tuy không phải đệ nhất, nhưng làm đệ nhị hắn cũng vui rồi.

Sau Đế Giang, Tổ Vu Chúc Cửu Âm xuất thế: nhân thủ long thân, toàn thân xích hồng, Hỗn Độn Thời Gian pháp tắc lưu chuyển.

"Ngô là Chúc Cửu Âm, Vu tộc đệ tam Tổ Vu!" Tiếp đến là Cú Mang: mình chim mặt người, chân đạp hai rồng, Hỗn Độn Mộc chi pháp tắc.

Chúc Dung: mặt người thân hổ, khoác vảy vàng, vai có cánh, tai xỏ rắn, chân đạp hai rồng, Hỗn Độn Kim chi pháp tắc.

Nhục Thu: đầu trăn thân người, khoác vảy đen, chân đạp rồng đen, tay quấn trăn xanh, Hỗn Độn Thủy chi pháp tắc.

Cộng Công: đầu thú dữ tợn, toàn thân gai xương, Hỗn Độn Băng chi pháp tắc.

Huyền Minh: thân người đuôi rắn, lưng có gai, tay cầm đẳng xà, Hỗn Độn Thổ chi pháp tắc.

Cuối cùng là Hậu Thổ.

Ngắn ngủi chưa đầy một ngày, mười hai Tổ Vu lần lượt ra đời, thứ tự được định theo lúc xuất thế.

Hai nữ tính Tổ Vu xếp cuối.

Theo sự ra đời của họ, mười hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo cũng bay ra từ Huyết Trì.

"Thập nhị Tổ Vu đều có bạn sinh linh bảo?" Bàn Huyền kinh ngạc.

Hôm nay mười hai Tổ Vu xuất thế bị Tiên Thiên trọc khí ô nhiễm, không thể tu luyện nguyên thần, nhưng bạn sinh linh bảo không cần luyện hóa cũng phát huy được uy lực.

Hơn nữa có thể dùng huyết mạch chi lực để tế luyện.

Bạn sinh linh bảo của Đế Giang là cây trượng Chỉ Xích Trượng (Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo), có thể biến thiên nhai hải giác thành gang tấc.

Cộng Công có Đoạn Ngọc Câu.

Cường Lương có Lôi Thần Chùy.

Chúc Dung có Thiên Ly Hỏa Thần Tiên.

Nhục Thu có Thiên Khánh.

Cú Mang có Địa Mang.

Chương 28

Huyền Minh có Huyền Minh Cốt Tiễn...

Bàn Huyền ngạc nhiên, còn đám Đế Giang thì bình tĩnh, hiển nhiên bọn họ sớm đã biết.

"Mẹ kiếp, có bạn sinh linh bảo mà cũng không nói một tiếng." Bàn Huyền thầm mắng trong lòng.

Bất quá chuyện này cũng không lạ.

Trên Thái Dương Tinh hai con súc sinh lông lá kia cũng có bạn sinh pháp bảo Hà Đồ Lạc Thư và Hỗn Độn Chung.

Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, Âm Dương Lão Tổ... cũng đều có.

Chỉ tiếc đám Đế Giang không có nguyên thần, không thể hoàn toàn luyện hóa chúng.

"Huynh trưởng!" "Đại huynh!" Đám Đế Giang đi tới trước mặt Bàn Huyền.

Vì thân thể Bàn Huyền không lớn nên bọn họ cũng thu nhỏ thân thể lại.

Nhìn bản thể của họ, chỉ có Hậu Thổ là dễ nhìn nhất, nhân thân xà vĩ giống Nữ Oa nhưng nhiều tay hơn, nắm đẳng xà.

Nàng ôn nhu điềm tĩnh, còn Huyền Minh thì lạnh như băng sơn.

"Đã xuất thế rồi thì bước tiếp theo hãy nỗ lực hóa hình." Bàn Huyền nói.

"Trong vòng một trăm nguyên hội, Ngô tất nhiên sẽ hóa hình." Cộng Công tự tin.

“Hừ, Ngô chỉ cần năm mươi nguyên hội.” Chúc Dung cãi lại.

Chúng Tổ Vu tuy tôn kính Bàn Huyền, nhưng giữa bọn họ cũng có mâu thuẫn, trước đây hay đấu võ mồm, giờ xuất thế chắc sẽ động thủ.

Thấy Cộng Công và Chúc Dung cãi nhau, rồi mấy người khác cũng tham gia, Bàn Huyền cũng không để ý.

Hắn đang cảm thụ Khí Vận Chi Thể của mình.

Mười hai Tổ Vu xuất thế, mỗi người một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khiến khí vận Vu tộc tăng mạnh.

Tuy nhiên, Khí Vận Chi Thể của hắn vẫn chưa đạt cấp Chuẩn Thánh.

Tiếp theo, Bàn Huyền suy tính làm sao để Vu tộc trở thành nhân vật chính của lượng kiếp.

Hung Thú tộc là hòn đá cản đường lớn nhất.

Long, Phượng, Kỳ Lân cũng là uy hiếp. ...

Bên ngoài Bàn Cổ Giới, Tổ Vu Cung khôi hoằng trang nghiêm.

“Trưởng lão?” Đám Đế Giang nhìn Nữ Oa, rồi lại khó hiểu nhìn Bàn Huyền.

Nữ Oa mới đột phá Kim Tiên sơ kỳ, so với bọn họ thì chẳng đáng là gì.

Một sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ, tu vi lại thấp, thế mà Đại huynh lại mời gia nhập Vu tộc, còn cho chức trưởng lão.

“Chẳng lẽ Đại huynh nhìn trúng ả rồi?” Hấp Tư (một Tổ Vu) thầm nghĩ.

Mấy Tổ Vu khác cũng nghĩ lệch lạc như vậy.

Dù trong lòng nghĩ sao, nhưng Bàn Huyền đã quyết, bọn họ cũng không dám nói nhiều.

Bàn Cổ Giới là thánh địa, Huyết Trì là căn bản, nhưng muốn phát triển thì cần lập bộ lạc trên mặt đất Hồng Hoang.

Vu tộc bộ lạc chia làm Tổ Vu bộ lạc, Đại Vu bộ lạc...

Bên ngoài Bàn Cổ Giới, những Tổ Vu Cung này là cơ sở, sau này sẽ là đệ nhất bộ lạc của Vu tộc, gọi là Bàn Huyền bộ lạc. ...

Trong khi các Tổ Vu khác du lịch hoặc tu luyện gần đó, Bàn Huyền đang luyện hóa Thập Tam Phẩm Bạch Liên.

"Luyện hóa quá khó." Bàn Huyền thở dài.

Từ Cực phẩm lên Chí bảo, độ khó tăng vọt.

Với nguyên thần Kim Tiên đại viên mãn của hắn, hiệu suất quá chậm.

May mà có khí vận trợ giúp nên tốc độ cũng sánh ngang Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

Bỗng nhiên, Bàn Huyền thần sắc khẽ động, nhíu mày.

Thông qua Thập Tam Phẩm Bạch Liên, hắn cảm ứng được một cỗ sát khí tại một nơi nào đó ở Bất Chu Sơn.

"Tiên Thiên sát phạt chi khí?

Thái Cổ hung sát chi lực?" Bàn Huyền ngưng luyện hóa, nhìn về hướng Bất Chu Sơn.

Hắn đã cảm ứng được một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

"Hẳn là sát khí của Thí Thần Thương.

La Hầu đang ở Bất Chu Sơn?" Hắn thầm đoán.

Bàn Cổ có ba kiện Hỗn Độn Chí Bảo: Tạo Hóa Ngọc Điệp, Khai

Thiên Phủ, và Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

Khi khai thiên, Hỗn Độn Thanh Liên vỡ nát, năm hạt sen hóa thành năm tòa đài sen (Tịnh Thế Bạch Liên là một), năm lá sen hóa thành Ngũ Phương Kỳ.

Riêng rễ sen hóa thành một cây Thí Thần Thương.

Thí Thần Thương tuy là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhưng uy lực có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo, là Tiên Thiên sát phạt hung binh, giết người không dính nhân quả, có thể xâm thực nguyên thần.

Lý thuyết mà nói, nó thậm chí có thể giết chết Thiên Đạo Thánh Nhân.

Theo Bàn Huyền biết, Thí Thần Thương hiện nằm trong tay Ma Tổ La Hầu – Hủy Diệt Ma Thần chuyển sinh.

Tuy chưa gặp La Hầu, nhưng thực lực của y hẳn phải vượt qua Âm Dương Lão Tổ.

Nếu không có Bàn Huyền can thiệp, theo đại thế, sau khi Hung Thú tộc diệt vong, Tam tộc (Long, Phượng, Kỳ Lân) sẽ quật khởi tạo thành thế chân vạc.

Sau đó La Hầu châm ngòi khiến Tam tộc đại chiến tam bại câu thương, Ma tộc sấn cơ tạo nghiệt.

Hồng Quân liên hợp các đại năng vây công La Hầu, kết quả chỉ mình Hồng Quân sống sót.

Vì Thí Thần Thương do rễ sen biến thành, còn Bạch Liên do hạt sen sinh ra, nên hai bảo vật có liên hệ vi diệu.

Lại thêm Bạch Liên vừa thăng cấp thành Chí Bảo và khoảng cách gần nên Bàn Huyền mới cảm ứng được.

Đối với Chuẩn Thánh, khoảng cách này không tính là xa.

“La Hầu dã tâm rất lớn, bất quá, có giá trị lợi dụng.” Bàn Huyền tính toán.

La Hầu sáng tạo Ma tộc, là một thế lực không thể khinh thường.

Nếu lợi dụng được La Hầu, Vu tộc sẽ dễ dàng trở thành nhân vật chính lượng kiếp hơn.

Chỉ cần đạt được điều đó, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền có thể kháng hành Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Khi đó, La Hầu chưa chứng đạo Hỗn Nguyên thì Bàn Huyền muốn xử lý y cũng không khó.

“Hoặc là, có thể hợp tác với La Hầu, xử lý Hồng Quân trước.” Bàn Huyền thầm nghĩ.

Người hắn kiêng kỵ nhất chính là Hồng Quân.

Nếu có cơ hội khiến Hồng Quân vẫn lạc, dù phải trả giá, Bàn Huyền cũng không do dự.

Nhưng Hồng Quân tu vi cao thâm, nhiều bảo vật (Bàn Cổ Phiên, Tạo Hóa Ngọc Điệp...), lại có đại khí vận, một mình Bàn Huyền không giết nổi.

Nhưng nếu hợp tác với La Hầu thì khác.

La Hầu chắc chắn sẽ hợp tác vì trong Hồng Hoang, y kỵ đạn nhất chính là Hồng Quân.

Một khi biết Hồng Quân có Bàn Cổ Phiên và mảnh vỡ Ngọc Điệp, lại thêm Bàn Huyền trợ giúp, La Hầu sẽ từ chối sao?

Nghĩ là làm, Bàn Huyền lập tức thu hồi Bạch Liên, hướng về phía Bất Chu Sơn lao đi. ...

Tại một nơi trên Bất Chu Sơn, La Hầu tay cầm Thí Thần Thương, trước mặt là hàng vạn thi thể.

Y đã hoàn toàn luyện hóa Thí Thần Thương.

Chân đạp Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, tay cầm hung binh, lại hoàn toàn luyện hóa hai kiện linh bảo, La Hầu có chút ý khí phong phát.

Đột nhiên, y biến sắc nhìn về phía xa.

"Bàn Cổ huyết mạch Hỗn Độn Thể, tu vi Chuẩn Thánh... là Tổ Vu Bàn Huyền." La Hầu thầm nhủ.

Không bao lâu, Bàn Huyền đã đến trước mặt La Hầu.

"La Hầu đạo hữu!" Bàn Huyền thái độ hòa thiện.

La Hầu lại lạnh lùng, y không có hảo cảm với huyết mạch Bàn Cổ, thậm chí có cừu hận.

"Bàn Huyền!" La Hầu mặt vô biểu tình.

Tiếp đó, La Hầu kinh ngạc nhìn xuống chân Bàn Huyền.

Chỉ thấy dưới chân hắn xuất hiện một đóa Thập Tam Phẩm Bạch Liên.

"Tịnh Thế Bạch Liên?

Mười ba phẩm?" La Hầu không giữ được bình tĩnh.

Diệt Thế Hắc Liên của y cũng chỉ có mười hai phẩm, tìm đủ cách vẫn không thể thăng cấp.

Bàn Huyền bạo lộ bảo vật này chính là để tỏ rõ thái độ và thực lực.

"Thí Thần Thương của đạo hữu uy lực có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo, cộng thêm Hủy Diệt pháp tắc, Diệt Thế Hắc Liên dù chưa đạt Tiên Thiên Chí Bảo thì uy năng cũng tiệm cận." Bàn Huyền nói.

"Nhữ ý dục hà vi (ngươi muốn làm gì)?" La Hầu âm thầm kiêng

kỵ.

“Đạo hữu có biết Hồng Quân không?” Bàn Huyền hỏi.

Hồng Quân?

Nghe thấy cái tên này, trong mắt La Hầu hiện lên một tia hàn quang.

“Hừ, không chỉ biết, Hồng Quân còn cùng Ngô mệnh số tương khắc.” La Hầu cười lạnh.

Mệnh là mệnh số do Thiên Đạo định, không thể thay đổi; Vận là khí vận, vận số.

Chỉ cần chưa siêu thoát dòng sông vận mệnh, mệnh số đều nằm trong Thiên Đạo.

Nghe La Hầu nói vậy, Bàn Huyền thầm vui.

Tương khắc thì càng dễ hợp tác.

“Uy lực của Thí Thần Thương so với Bàn Cổ Phiên thì thế nào?” Bàn Huyền hỏi thêm một câu.

Tuy không hiểu tại sao Bàn Huyền hỏi vậy, La Hầu suy nghĩ một chút rồi thành thật trả lời: “Thí Thần Thương tuy uy năng có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng dù sao cũng chỉ là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Bàn Cổ Phiên lại là công kích mạnh nhất trong Khai Thiên Tam Bảo, nên Thí Thần Thương không bằng.” La Hầu thần sắc xuất kỳ bình tĩnh.

Nhưng câu tiếp theo của Bàn Huyền khiến y không thể bình tĩnh nổi: “Bàn Cổ Phiên hiện đang nằm trong tay Hồng Quân.” “?!

Bàn Cổ Phiên rơi vào tay Hồng Quân?” La Hầu biến sắc.

“Trừ Bàn Cổ Phiên, Hồng Quân còn có không ít pháp bảo lợi hại, cùng với mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.” Bàn Huyền bồi thêm.

Nghe đến mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, sắc mặt La Hầu lại biến đổi lần nữa, âm tình bất định.

Chương 29

“Nhữ nói những lời này, là muốn cùng Bản tọa liên thủ đối phó Hồng Quân?” La Hầu cũng không ngốc, đã rõ ý đồ của Bàn Huyền.

“Không sai, Ngô định cùng đạo hữu hợp tác, đi Tây Côn Luân Ngọc Kinh Sơn diệt Hồng Quân.” Bàn Huyền thản nhiên nói.

La Hầu trong lòng tính toán.

Tuy đối phương tu vi thấp hơn nhưng không thể khinh thị, Hồng Quân cũng vậy.

Chuyện Bàn Cổ Phiên và Ngọc Điệp nằm trong tay Hồng Quân, La Hầu bán tín bán nghi.

Tuy động lòng chuyện diệt Hồng Quân, nhưng y lại không tin Bàn Huyền.

Nhỡ đâu Bàn Huyền và Hồng Quân hợp mưu tính kế y thì sao?

Nhìn ra sự cố kỵ của La Hầu, Bàn Huyền cười nói: “Đạo hữu không cần lo lắng, Ngô có thể đối Đại Đạo phát thệ, lời vừa rồi không có nửa câu hư ngôn!” Bàn Huyền dám thề với Đại Đạo, vậy thì không thể là giả.

Khi Bàn Huyền phát thệ xong, La Hầu đã hoàn toàn tin tưởng.

“Hảo, Ngô cùng đạo hữu hợp tác, cùng đi diệt Hồng Quân.” Bàn Huyền thầm tính: “Cũng không biết Tru Tiên Kiếm Trận của La Hầu uy lực lớn đến đâu, bất quá thực lực y hẳn siêu việt Hồng Quân, thêm ta nữa, giết Hồng Quân không phải là không thể.” Tru Tiên Kiếm Trận phi tứ thánh tề tụ bất khả phá.

La Hầu lúc này cũng đang tính toán riêng.

Tuy đồng sàng dị mộng, nhưng mục tiêu chung là diệt Hồng Quân nên có cơ sở hợp tác.

La Hầu kiêng kỵ Hồng Quân, nhưng không biết Bàn Huyền còn kiêng kỵ hơn.

Càng diệt sớm càng tốt, đợi Hồng Quân thành Thánh rồi hợp đạo thì vô phương đối phó.

Việc hợp tác này chỉ là tạm thời, xong việc sẽ lại là địch.

La Hầu sẽ không ủng hộ Vu tộc làm nhân vật chính thiên địa.

Nhưng Bàn Huyền không lo chuyện sau đó, chỉ cần Vu tộc thành công, Khí Vận Chi Thể của hắn sẽ mạnh ngang Hỗn Nguyên Thánh Nhân, lúc đó diệt La Hầu dễ như bóp chết con kiến.

"Đạo hữu có thể ở ngoài sáng, Ngô trong tối, đợi đạo hữu cùng Hồng Quân đấu pháp, Ngô sẽ xuất kỳ bất ý đánh úp, thế nào?" La Hầu đề nghị.

Bàn Huyền nhíu mày, tuy cảnh giác nhưng vẫn gật đầu: "Khả hành!" La Hầu hơi bất ngờ vì Bàn Huyền đồng ý sảng khoái vậy.

Thực ra La Hầu không an hảo tâm, định nhân cơ hội diệt luôn cả Bàn Huyền.

Nhưng Bàn Huyền cũng không sợ, hắn có Hỗn Độn Thể, Bạch Liên, Khánh Vân, lại thêm ba lá cờ (Ngũ Phương Kỳ) hộ thân.

Nhìn sâu vào mắt Bàn Huyền, La Hầu biết đối phương đã có phòng bị.

Lần hợp tác này chỉ là lợi dụng lẫn nhau, cả hai đều tâm tri đỗ minh.

"Bàn Cổ Phiên và mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân quy Ngô, các bảo vật còn lại quy đạo hữu." La Hầu lại mở miệng.

Bàn Huyền vẻ mặt bình tĩnh gật đầu: "Được!" Trong lòng lại cười nhạo.

Diệt được Hồng Quân rồi tính, lúc đó ai mạnh người nấy hưởng, hắn đời nào chịu nhường Bàn Cổ Phiên.

"Tổ Vu Bàn Huyền không thể khinh thường." La Hầu thầm đánh giá. ...

La Hầu ẩn nặc vào hư không, nhưng Bàn Huyền vẫn cảm ứng được một tia khí vận của y.

Hồng Quân chưa chắc đã ở Ngọc Kinh Sơn, nhưng chỉ cần đến Tử Tiêu Cung, dựa vào khí vận liên kết sẽ tìm ra.

Ngọc Kinh Sơn là Đỉnh cấp phúc địa, là đạo trường quan hệ tới khí vận của Hồng Quân.

Nếu Hồng Quân phát hiện Bàn Huyền một mình đến đó, sẽ không ngại lộ diện.

Khi đó Bàn Huyền đánh chính diện, La Hầu đánh lén, khả năng thành công rất lớn.

Rời Bất Chu Sơn, Bàn Huyền hướng về Tây Côn Luân.

Ngọc Kinh Sơn nằm ở đó, khoảng cách khá xa.

Trên đường đi, La Hầu dùng thần thức giao lưu với Bàn Huyền.

"Hồng Quân là Nhân Quả Ma Thần chuyển sinh, lĩnh ngộ Nhân Quả chi đạo sâu nhất Hồng Hoang.

Căn cước chuyển sinh của hắn là con Khúc Thiện (giun đất) Tiên Thiên đầu tiên, nãi là bất tử chi thân..." La Hầu tiết lộ bí mật của Hồng Quân.

"Căn cước của Hồng Quân là con giun đất đầu tiên của thiên địa sao?" Bàn Huyền suy tư.

Giun đất có khả năng tái sinh rất mạnh, chặt làm đôi thành hai con.

Tiên Thiên Khúc Thiện chắc chắn khả năng này càng đáng sợ.

Bất quá, bất tử chi thân chỉ là tương đối.

Bàn Cổ đại thần cũng có bất tử chi thân mà vẫn vẫn lạc đấy thôi, Hồng Quân sao so được với Bàn Cổ?

Côn Luân chính là vạn sơn chi tổ, chia làm Đông Côn Luân và Tây Côn Luân.

Chỉnh thể dãy núi Côn Luân nằm ngang trên đại địa Hồng Hoang, hơn một nửa nằm ở phương Đông, lại có một phần nhỏ nằm ở phương Tây.

Bàn Huyền từ Bất Chu Sơn đi tới bên ngoài Tây Côn Luân.

Phóng mắt nhìn lại, quang cảnh khiến Bàn Huyền hai mắt tỏa sáng.

Tuy rằng dãy núi Côn Luân hiện nay so với Bất Chu Sơn còn kém hơn một chút, nhưng cũng linh tú bức người.

Chỉ thấy yên hà tán thải, nhật nguyệt dao biển, ngàn cây tùng già đội mưa khắp núi xanh rờn, vạn khóm trúc biếc ngậm khói một đường sắc biếc.

Lại có kỳ hoa trải gấm, dao thảo sinh hương.

Xa xa tiên hạc kêu vang, tiếng chấn cửu cao tận trời xa; lại có thụy loan bay lượn, lông vũ huy động ngũ sắc thải vân quang; bạch lộc huyền viên lúc ẩn lúc hiện, thanh sư bạch tượng mặc ý hành tàng.

Quả là một chốn phúc địa tuyệt hảo, so với Bồng Lai cũng không kém cạnh, thậm chí còn hơn vài phần.

Đến Tây Côn Luân, tiếp đó đi Ngọc Kinh Sơn.

Ngọc Kinh Sơn nằm ở chỗ sâu trong Tây Côn Luân, có đại trận do Hồng Quân bố hạ che lấp, người bình thường khó có thể nhìn thấy Ngọc Kinh Sơn, càng đừng nói đến chuyện đăng lâm.

Tử Tiêu Cung của Hồng Quân nằm ngay trên đỉnh Ngọc Kinh Sơn.

Đỉnh cấp phúc địa tại Hồng Hoang hầu như đều tự thành một giới, Côn Luân cũng không ngoại lệ.

Chỉ riêng Tây Côn Luân đã tương đương với mấy chục cái Đại La cấp thế giới cộng lại, Đông Côn Luân càng tương đương với mấy trăm cái Đại La cấp thế giới.

Tiến vào Tây Côn Luân, phóng mắt nhìn lại là một phái tường hòa chi khí.

Trong Tây Côn Luân có quy tắc do cường giả Tây Côn Luân định ra.

Kỳ thực không chỉ Tây Côn Luân, mà Đông Côn Luân, Bất Chu Sơn, Đông Hải Bồng Lai... cũng đều có cường giả định ra quy tắc.

Nếu không có quy tắc ước thúc, Hồng Hoang sẽ còn loạn hơn hiện tại gấp mười lần.

Đối với quy tắc của Tây Côn Luân, Bàn Huyền tịnh không hiểu rõ lắm, cũng chẳng có hứng thú.

Cường giả dùng quy tắc để ước thúc kẻ yếu, chỉ cần thực lực đủ cường đại, hoàn toàn có thể vô thị.

Nói đi cũng phải nói lại, cường giả định ra quy tắc ước thúc kẻ yếu, nhưng lại có Thiên Đạo quy tắc ước thúc cường giả.

Dù trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nếu không thể kháng hành Thiên Đạo, cũng phải chịu Thiên Đạo quy tắc ước thúc, không thể muốn làm gì thì làm.

La Hầu biết vị trí cụ thể của Ngọc Kinh Sơn, Bàn Huyền cũng không cần tìm kiếm, trực tiếp hướng Ngọc Kinh Sơn mà đi.

Tiến vào Tây Côn Luân chưa được một canh giờ, có một con quái điểu màu xanh chắn đường Bàn Huyền.

Con quái điểu màu xanh này tịnh không lớn, song dực triển khai cũng chỉ vài trăm mét, nhưng tu vi lại không thấp, nãi là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

Tại Hồng Hoang hiện nay, Chuẩn Thánh đại năng cũng không nhiều, dưới Đại La Kim Tiên đỉnh cấp cường giả thì Thái Ất Kim Tiên cũng được coi là cường giả. "Nhữ là người phương nào?

Tu hành tại toà tiên sơn nào?" Quái điểu hỏi. "Chớ cản đường." Bàn Huyền lười nói nhảm. "Phương viên ức vạn vạn dặm đều là địa bàn của Ngô." Quái điểu nói. "Một con súc sinh lông lá không biết trời cao đất rộng." Bàn Huyền cười nhạo một tiếng.

Ngôn ngữ của Bàn Huyền, cùng với sự khinh thị không chút che giấu, đã chọc giận con quái điểu kia. "Dám nhục mạ Ngô như thế, định phải khiến Nhữ thần hình câu diệt!" Quái điểu bạo nộ.

Bàn Huyền cũng không muốn lãng phí quá nhiều thời gian trên người một con sâu kiến, tùy tay phát ra một cỗ Hỗn Độn chi khí.

Hỗn Độn Thể sở hữu Hỗn Độn chi khí, Hỗn Độn Thể càng cường đại, Hỗn Độn chi khí cũng càng mạnh.

Thiên địa vạn vật đều từ trong Hỗn Độn diễn hóa ra, cho nên cũng có thể trọng quy Hỗn Độn.

Tận quản chỉ là một cỗ Hỗn Độn chi khí do Bàn Huyền tùy tay phát ra, nhưng cũng không phải thứ con quái điểu này có thể ngăn cản.

Trước mặt Chuẩn Thánh, Thái Ất Kim Tiên cùng sâu kiến tịnh không có quá nhiều khác biệt.

Khi Bàn Huyền vừa ra tay, con quái điểu không biết sống chết kia liền ngây ra như phỗng.

Đợi khi nó hồi thần, Hỗn Độn chi khí đã lạc lên người nó.

Hỗn Độn chi khí quanh quẩn quanh thân quái điểu, mặc cho nó sử xuất hồn thân giải số cũng vô pháp hóa giải.

Không bao lâu sau, quái điểu mở miệng cầu xin tha thứ, nhưng Bàn Huyền vẫn không chút động lòng.

Lại qua một hồi, thân thể và nguyên thần của quái điểu đều bị Hỗn Độn chi khí đồng hóa.

Bàn Huyền lại không hài lòng, Hỗn Độn Thể chính là Chuẩn Thánh trung kỳ tu vi, đem một sinh linh Thái Ất Kim Tiên tu vi hóa thành Hỗn Độn mà cũng cần một thời khắc. "Nếu tu thành Bàn Cổ Chân Thân thì tốt rồi." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Hỗn Độn Thể cũng có đẳng cấp phân chia, sơ cấp nhất là Hậu Thiên Hỗn Độn Thể, tiếp theo là Tiên Thiên Hỗn Độn Thể, lại đến Hỗn Độn Thánh Thể.

Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền là Tiên Thiên Hỗn Độn Thể.

Còn Đế Giang và các Tổ Vu khác, tuy rằng sở hữu Bàn Cổ huyết mạch, nhưng bởi vì bị trọc khí ô nhiễm nên không phải Hỗn Độn Thể, nhưng lại kham bỉ Tiên Thiên Hỗn Độn Thể.

Bàn Cổ Chân Thân chính là Hỗn Độn Thánh Thể.

Hỗn Độn Thể đại thành cũng khó kháng hành Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng Hỗn Độn Thánh Thể lại bất đồng. ...

Trong nháy mắt, Bàn Huyền ở Tây Côn Luân cũng đã mấy trăm năm.

Lại thêm một sinh linh bị Hỗn Độn chi khí của Bàn Huyền đồng

hóa.

Tại Tây Côn Luân, sinh linh không có mắt cũng không ít.

Ngoài ra, Bàn Huyền mấy trăm năm qua cũng có thu hoạch không nhỏ.

Tiên Thiên Linh Bảo được hai kiện, một kiện là giết chết một sinh linh Thái Ất Kim Tiên không có mắt mà đoạt được, một kiện là vô chủ.

Tiên Thiên Linh Căn cũng thu hoạch một gốc.

Tuy nhiên, hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo và gốc Tiên Thiên Linh Căn mà Bàn Huyền đoạt được đều là hạ phẩm.

Lại hướng về phía trước bay ức vạn vạn dặm, tinh thần Bàn Huyền chấn động, rốt cục nhìn thấy Ngọc Kinh Sơn.

Ngọc Kinh Sơn nằm trong biển mây mù sương nơi xa, huyền không mấy chục vạn trượng.

Có Tiên Thiên đại trận do Hồng Quân bày ra che lấp, Đại La Kim Tiên cũng khó thấy Ngọc Kinh Sơn, nhưng Chuẩn Thánh muốn nhìn thấy Ngọc Kinh Sơn lại không khó.

Khi nhìn thấy Ngọc Kinh Sơn, trong lòng Bàn Huyền cũng tán thán. 'Cư Ngọc Kinh Sơn quan vu bát phương gia Đại La Thiên, liệt thế bỉ địa chi xu thượng trung ương', quả nhiên chân thực bất hư.

Chương 30

Trong Ngọc Kinh Sơn có Thất Bảo Thành, trong thành có Thất Bảo Cung, trong cung có Thất Bảo Huyền Đài, tự nhiên sinh ra Thất Bảo Chi Thụ, một cây di phúc một ngày, tám cây di phúc tám phương Đại La Thiên.

Nhìn từ xa, vách núi cheo leo, nguy nga lăng thiên, độc quan quần sơn. "Ngọc Kinh Sơn bị Hỗn Nguyên Nhất Khí Đại Trận che lấp, Nhữ là Hỗn Độn Thể, tung nhiên Hồng Quân thân tự thao khống Hỗn Nguyên Nhất Khí Đại Trận cũng nại hà không được." La Hầu thần thức truyền âm. "Hỗn Nguyên Nhất Khí Đại Trận?" Bàn Huyền cười nhạt.

Hắn đối với Hỗn Nguyên Nhất Khí Đại Trận cũng có chỗ hiểu rõ.

Khi trận này bố thành, trong trận tự nhiên sản sinh Hỗn Độn chi khí, tùy theo đại trận vận hành, Hỗn Độn chi khí trong trận cũng biến hóa vô cùng, thiên địa vạn vật trong trận đều sẽ bị đồng hóa.

Nếu là Hỗn Độn Thể bố hạ Hỗn Nguyên Nhất Khí Trận, uy lực càng thêm khả phạ.

Trong lòng vừa nghĩ, Bàn Huyền vừa hướng Ngọc Kinh Sơn bay đi.

Rất nhanh, Bàn Huyền tiến vào Hỗn Nguyên Nhất Khí Trận bên ngoài Ngọc Kinh Sơn.

Vừa tiến vào trong trận, tứ phương tám hướng đều là Hỗn Độn chi khí xám xịt, nhưng những Hỗn Độn chi khí này so với Hỗn Độn chi khí tại vực ngoại Hỗn Độn thì kém xa.

Bàn Huyền giả bất cự, dùng Hỗn Độn Thể hấp thu Hỗn Độn chi

khí.

Đồng thời, Bàn Huyền cũng quan sát đại trận vận chuyển.

Một phen quan sát, Bàn Huyền nhíu mày.

Hỗn Nguyên Nhất Khí Trận lại liên tiếp với đại địa linh mạch, không chỉ một hai đường...

Cho nên, nếu phá trận này, cũng sẽ hủy đi đại địa linh mạch.

Bởi vậy, một khi phá trận, sẽ triêm nhiễm đại nhân quả, nghiệp lực triền thân, khí vận sẽ đại đại lưu thất.

Tây Côn Luân, trong Hỗn Nguyên Nhất Khí Đại Trận ngoài Ngọc Kinh Sơn.

Hỗn Độn chi khí dũng động, tựa như muốn đồng hóa thiên địa vạn vật, nhiên, Bàn Huyền lại nhàn đình tín bộ trong đó.

Bởi vì không người thao khống, Hỗn Nguyên Nhất Khí Đại Trận tuy tự hành vận chuyển nhưng tốc độ lại không nhanh.

Vừa dùng Hỗn Độn Thể hấp thu Hỗn Độn chi khí, Bàn Huyền vừa tìm kiếm trận nhãn.

Tìm hồi lâu, Bàn Huyền mới tìm được trận nhãn.

Chỉ thấy trận nhãn là một đoàn Hỗn Độn đang nhuyễn động, uẩn hàm sức mạnh khả phạ.

Khi Bàn Huyền đến gần trận nhãn, không gian nữu khúc, một cái thân ảnh xuất hiện, hạnh hoàng đạo bào, râu tóc bạc trắng, lại có vẻ tiên phong đạo cốt.

Lão đạo xuất hiện này tịnh không phải Hồng Quân, nhưng cũng có Đại La Kim Tiên sơ kỳ tu vi.

Tỉ mỉ đánh giá lão đạo này, Bàn Huyền cũng nhìn không ra căn

cước của y.

Bất quá, lão đạo này cũng là một Tiên Thiên sinh linh.

Phàm là Tiên Thiên sinh linh, căn cước đều sẽ không quá kém. "Bần đạo Khúc Thiện tộc Khâu Bạch, đạo hữu là người phương nào?

Đến Ngọc Kinh Sơn làm chuyện gì?" Lão đạo đánh cái kê thủ, mở miệng hỏi.

Khúc Thiện tộc?

Bàn Huyền không khỏi ngẩn ra.

Trên đại địa Hồng Hoang, giun dế (khúc thiện) vô số, hình thành chủng tộc cũng không lấy làm kỳ lạ.

Căn cước của Hồng Quân đã là con Khúc Thiện đệ nhất thiên địa, thì việc y cho phép dưới Ngọc Kinh Sơn xuất hiện một Khúc Thiện tộc cũng không kỳ quái.

Hoặc hứa, Hồng Quân sẽ che chở một số Khúc Thiện cũng không chừng.

Khúc Thiện ở dưới chân Ngọc Kinh Sơn, khả năng được Hồng Quân che chở là không nhỏ.

Nhưng Bàn Huyền lần này đến Ngọc Kinh Sơn là để xử lý Hồng Quân, hòa khí với Khúc Thiện tộc dưới chân núi cũng chẳng có ích gì. "Hồng Quân có ở tại Tử Tiêu Cung trên Ngọc Kinh Sơn hay không?" Bàn Huyền không đáp mà hỏi lại. "Phóng túng, dám gọi thẳng tên huý Hồng Quân đại thần!" Khâu Bạch vẻ mặt đầy nộ sắc. "Hừ!" Một tiếng hừ lạnh, Bàn Huyền phóng xuất khí thế.

Dưới khí thế Chuẩn Thánh của Bàn Huyền nghiền ép, Khâu Bạch tâm kinh đảm chiến, cơ hồ hít thở không thông. "Khí thế này...

Thử nhân là Hỗn Nguyên Kim Tiên tu vi." Khâu Bạch hãi nhiên.

Hồng Hoang hiện nay, Chuẩn Thánh đại năng có thể đếm được trên đầu ngón tay, cả dãy núi Côn Luân phỏng chừng cũng không có mấy người. "Trả lời vấn đề của Ngô." Bàn Huyền mặt không chút thay đổi nhìn chằm chằm Khâu Bạch. "Nhữ dám ở dưới chân Ngọc Kinh Sơn tứ ý vọng vi?" Khâu Bạch lạnh giọng.

Nhíu mày, Bàn Huyền lười cùng Khâu Bạch nói nhảm.

Cùng hắn lãng phí thời gian, chi bằng mau chóng chạy tới Tử Tiêu Cung. "Kẻ này sở hữu Hỗn Độn Thể, lại có Hỗn Nguyên Kim Tiên tu vi, chẳng lẽ...

Tổ Vu Bàn Huyền?" Khâu Bạch tuy vẫn luôn tu hành dưới chân Ngọc Kinh Sơn, nhưng cũng biết Hồng Hoang có không ít đại năng, trong đó có Bàn Huyền.

Vu tộc, sở hữu Bàn Cổ huyết mạch.

Bàn Huyền, Tổ Vu đệ nhất, nãi là Hỗn Độn Thể, Chuẩn Thánh tu vi.

Phàm là kẻ sảo hữu kiến thức tại Hồng Hoang, sẽ không không biết đến Bàn Huyền. "Phanh!" Tùy tay tế xuất một viên Định Hải Châu, ngũ sắc hào quang chớp động, Khâu Bạch thảm khiếu bị đánh hiện nguyên hình, là một con Khúc Thiện màu trắng thân dài vạn dặm.

Bàn Huyền có hai mươi bốn viên Định Hải Châu, nhưng đối phó một sinh linh Đại La Kim Tiên sơ kỳ tu vi thì không cần động dụng tất cả, một viên cũng đủ rồi.

Tại Chuẩn Thánh pháp lực gia trì hạ, một viên Định Hải Châu cũng có mạc đại uy năng.

Khâu Bạch đã thân thụ trọng thương.

Một kích khiến Khâu Bạch mất đi chiến đấu lực, Bàn Huyền cũng không tái xuất thủ, tiến vào trong trận nhãn.

Tuy rằng giết chết Khâu Bạch đối với Bàn Huyền không khó, nhưng trên người Khâu Bạch khí vận không nhỏ, lại không có nghiệp lực, tuy không được Thiên Đạo quyến cố, nhưng nếu đánh chết, cũng phải thừa thụ một ít hậu quả, theo Bàn Huyền thấy là được không bù mất.

Nhìn thấy Bàn Huyền tiến vào trận nhãn, Khâu Bạch vừa cấp vừa giận, một ngụm nghịch huyết phun ra, sắc mặt tái nhợt. "Bàn Huyền đến Ngọc Kinh Sơn nhất định là tìm Hồng Quân đại thần gây hối khí." Khâu Bạch thần sắc ngưng trọng.

Bàn Huyền đã động thủ dưới chân Ngọc Kinh Sơn, hiển nhiên kẻ đến bất thiện.

Nhiên, đây lại không phải việc Khâu Bạch có thể quản, cũng không phải Khúc Thiện tộc dưới chân Ngọc Kinh Sơn có thể quản.

Tại trong Khúc Thiện tộc, Khâu Bạch tu vi có thể xếp top 5, thực lực càng xếp top 3, nhưng trước mặt Bàn Huyền lại không chịu nổi một kích. ...

Vừa tiến vào trận nhãn của Hỗn Nguyên Nhất Khí Đại Trận, Bàn Huyền chỉ cảm thấy thiên toàn địa chuyển.

Trong hỗn độn xám xịt, Địa Thủy Hỏa Phong dũng động.

Thập Tam Phẩm Bạch Liên xuất hiện dưới chân Bàn Huyền, ngăn lại sự trùng kích của Hỗn Độn chi khí cùng Địa Thủy Hỏa Phong.

Hỗn Độn chi khí và Địa Thủy Hỏa Phong ở trình độ này kỳ thực cũng không thương tổn được Bàn Huyền, nhưng Bàn Huyền lại không muốn hôi đầu thổ kiểm, nên mới động dụng Thập Tam Phẩm Bạch Liên.

Khi Bàn Huyền từ trong hỗn độn đi ra, cũng đã tới bên ngoài Thất Bảo Thành trên Ngọc Kinh Sơn.

Xuyên qua Thất Bảo Thành, đi thẳng một đường lên đỉnh núi là có thể nhìn thấy Tử Tiêu Cung.

Dưới núi có Khúc Thiện tộc, trên núi đa phần là tiên cầm dị thú, có long phượng tề minh, cũng có kỳ lân tường thụy, bạch hạc huyền viên, thất thải mi lộc, ngũ sắc thần ngưu, không thiếu thứ gì.

Tường vân lượn lờ, thụy thải ngàn điều, ráng màu vạn đạo.

Cách Hỗn Nguyên Nhất Khí Đại Trận nhìn Ngọc Kinh Sơn tịnh không chân thiết, nay thân lâm kỳ cảnh, Bàn Huyền lại có cảm thụ bất đồng.

Ngọc Kinh kham xưng Tây Côn Luân đệ nhất tiên sơn.

Khi Bàn Huyền cúi đầu phủ khám, vân vụ di mạn.

Ngọc Kinh Sơn huyền không, nằm giữa biển mây, tiên linh chi khí sung phái.

Nhân uân biến địa, thần quang phổ chiếu.

Sinh linh có khí vận, chủng tộc có khí vận, quốc gia có khí vận, tiên sơn phúc địa cũng có khí vận.

Lúc này, Bàn Huyền thấy rõ ràng khí vận của Ngọc Kinh Sơn.

Khí vận Ngọc Kinh Sơn còn lớn hơn Bàn Huyền tưởng tượng, tuy không sánh bằng Bồng Lai nhưng cũng kinh người rồi.

Ngọc Kinh Sơn đã là đạo trường của Hồng Quân, khí vận cũng liên kết với Hồng Quân.

Tỉ mỉ quan sát khí vận Ngọc Kinh Sơn, Bàn Huyền nhíu mày.

Từ sự biến hóa của khí vận Ngọc Kinh Sơn có thể thấy, Hồng Quân chỉ sợ không có ở đây.

Lại quan sát thêm một hồi, Bàn Huyền hướng Thất Bảo Thành đi

tới.

Nếu đã đến Ngọc Kinh Sơn, phải đi Tử Tiêu Cung xem sao. "Thiên thượng bạch ngọc kinh, thập nhị thành ngũ lâu." Trong Thất Bảo Thành có mười hai tòa tiểu thành và năm tòa cung lâu, bảo quang huyễn lệ, kim bích huy hoàng.

Cũng có không ít sinh linh ở trong Thất Bảo Thành.

Thất Bảo Thành liên tiếp Tử Tiêu Cung trên đỉnh núi, trấn áp khí vận Ngọc Kinh Sơn, cũng trấn áp khí vận của Hồng Quân.

Nếu không phải vì có thể trấn áp khí vận, Hồng Quân cũng sẽ không kiến lập Thất Bảo Thành.

Sinh linh tại Ngọc Kinh Sơn cũng chỉ có thiểu số năng đạp nhập Thất Bảo Thành, Bàn Huyền tịnh không phải sinh linh Ngọc Kinh Sơn, lại không có tư cách tiến vào, cho nên vừa tiếp cận liền bị chặn lại.

Gặp phải trở ngại, Bàn Huyền trực tiếp động thủ.

Cả Thất Bảo Thành cũng chỉ có hai Đại La Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên vài chục người.

Khi Bàn Huyền sấm nhập, sinh linh trong thành đều xuất thủ.

Hai Đại La Kim Tiên, vài chục Thái Ất Kim Tiên, hàng trăm hàng ngàn Kim Tiên, số lượng Huyền Tiên lên đến hàng vạn, còn có Chân Tiên.

Về phần dưới Chân Tiên, trong Thất Bảo Thành lại không có một ai.

Thập Tam Phẩm Bạch Liên giúp Bàn Huyền đứng ở thế bất bại, ngăn lại tất cả công kích, trong tay Hồng Mông Lượng Thiên Xích nhẹ nhàng huy động, mang theo hủy thiên diệt địa chi uy.

Ngắn ngủi chưa đến nửa giờ, một nửa Thất Bảo Thành đã thành phế tích.

Sinh linh trong thành tử thương không nhỏ.

Xuyên qua Thất Bảo Thành, Bàn Huyền phù dao thẳng lên.

Khi Bàn Huyền đến bên ngoài Tử Tiêu Cung trên đỉnh núi, La Hầu cũng từ trong hư không bước ra.

Ngọc Kinh Sơn đỉnh, một tòa đạo quan cổ phác sừng sững, Tiên Thiên đạo vận lưu chuyển, tử sắc hồng mông quang hoa ẩn hiện.

Tử Tiêu Cung là một kiện Cực Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Phụ cận Tử Tiêu Cung có không ít linh căn, đa phần là Hậu Thiên Linh Căn, cũng có vài gốc Tiên Thiên Linh Căn, hoặc hạ phẩm, hoặc trung phẩm, lại không thấy một gốc Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn nào.

Nếu nói Hồng Quân không có Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Bàn Huyền tuyệt đối không tin.

Theo Bàn Huyền biết, Bàn Đào trong Thập Đại Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn đang nằm trong tay Hồng Quân.

La Hầu cũng phát hiện Hồng Quân không có ở Ngọc Kinh Sơn nên mới từ hư không đi ra. "Di?" Tỉ mỉ quan sát khí vận phía trên Tử Tiêu Cung, Bàn Huyền không khỏi ngẩn ra.

Chương 31

"Sao vậy?" La Hầu nhìn về phía Bàn Huyền. "Hồng Quân hiện nay chỉ sợ đang ở vực ngoại Hỗn Độn." Bàn Huyền nói. "Hồng Quân rời khỏi Hồng Hoang?" La Hầu nhíu mày.

Thông qua sự biến hóa của khí vận phía trên Tử Tiêu Cung, Bàn Huyền có thể xác định Hồng Quân hiện giờ không ở Hồng Hoang.

Bàn Huyền cũng có chút buồn bực, kế hoạch bị đảo lộn.

Theo kế hoạch của hắn, trước tiên đến Ngọc Kinh Sơn, nếu Hồng Quân ở đó thì tốt nhất, nếu không ở Ngọc Kinh Sơn mà chỉ cần còn ở Hồng Hoang, Bàn Huyền có thể thông qua khí vận biến hóa để tìm ra.

Nhưng Hồng Quân lại đã không còn ở Hồng Hoang, phiền toái rồi.

Thôi, Bàn Huyền trước tiên ra tay thu lấy mấy gốc Tiên Thiên Linh Căn phụ cận Tử Tiêu Cung.

La Hầu lại không động thủ.

Hồng Quân hiện giờ không có mặt, La Hầu nếu ra tay tổi hủy đạo trường của y, sau này khi La Hầu không ở Tây Phương Tu Di Sơn, Hồng Quân cũng sẽ tới tổi hủy đạo trường của La Hầu.

Có những quy củ cần phải giảng.

Nhưng Bàn Huyền lại không có quá nhiều cố lự.

Đã Hồng Quân không ở đây, vậy thì tổi hủy Tử Tiêu Cung, nhưng trước đó Bàn Huyền muốn vơ vét một phen.

Nhìn lại La Hầu, sắc mặt y có chút âm trầm.

La Hầu và Bàn Huyền cùng đến Ngọc Kinh Sơn, Bàn Huyền ra tay, La Hầu không ra tay cũng không thể trí thân sự ngoại.

Bàn Huyền và Hồng Quân vốn có hiềm khích, ở chân núi Ngọc Kinh Sơn đã động thủ, trong Thất Bảo Thành cũng đã động thủ, nay đến ngoài Tử Tiêu Cung cũng không định thu tay.

Thu lấy mấy gốc Tiên Thiên Linh Căn xong, Bàn Huyền một quyền đánh vỡ đại môn Tử Tiêu Cung, xông vào bên trong.

La Hầu cũng đi theo Bàn Huyền.

Vừa vào Tử Tiêu Cung, thấy nhật nguyệt tinh thần tại thượng, sơn xuyên hà lưu tại hạ, lại có ba ngàn cái Đại La cấp thế giới nằm ở trung tâm.

Ba ngàn Đại La cấp thế giới mật thiết tương liên, trong vận chuyển diễn hóa ra chủng chủng huyền ảo.

Có Tiên Thiên đạo vận lưu chuyển, có hồng mông nhân uân lượn lờ, càng có Hỗn Độn thần quang lung tráo. "Hảo một cái Hồng Quân." La Hầu lạnh mặt.

Bàn Huyền mục quang thì gắt gao nhìn chằm chằm ba ngàn cái Đại La cấp thế giới kia.

Mỗi một thế giới đều có vô số sinh linh, trong đó có mấy chục thế giới chứa Tiên Thiên Linh Bảo.

Nói cách khác, trong ba ngàn Đại La cấp thế giới có mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Thế giới không có Tiên Thiên Linh Bảo thì lại có Hậu Thiên Linh Bảo.

Quan trọng nhất là, ba ngàn Đại La cấp thế giới đang diễn hóa Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Đương nhiên, dùng ba ngàn cái Đại La cấp thế giới để diễn hóa, dù có ức vạn nguyên hội cũng không thể diễn hóa ra Hỗn Nguyên Đạo

Quả.

Bất quá, ba ngàn thế giới này lại đại hữu bang trợ đối với việc Hồng Quân chứng Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Chậm một bước, La Hầu cũng cầm trong tay Thí Thần Thương đi về phía ba ngàn Đại La cấp thế giới.

So với Hỗn Nguyên cấp thế giới thì Đại La cấp thế giới kém quá xa, nhưng cũng không thể coi thường.

Ba ngàn Đại La cấp thế giới tổ hợp lại cũng rất kinh khủng.

Đến gần, La Hầu khẽ động Thí Thần Thương.

Tiên Thiên sát phạt chi lực bạo phát, Thái Cổ sát khí dũng động.

Dưới một kích của La Hầu, một cái Đại La cấp thế giới bắt đầu băng diệt.

Trong thời gian ngắn ngủi, thế giới bị hủy diệt, vô số sinh linh bên trong không một ai may mắn thoát khỏi.

Khi một thế giới bị hủy, hai ngàn chín trăm chín mươi chín thế giới còn lại cũng bắt đầu bất ổn.

La Hầu không thu tay, Thí Thần Thương lần lượt công kích, mỗi một kích đều tồi hủy một thế giới.

Chưa đến một giờ, La Hầu đã tồi hủy toàn bộ ba ngàn Đại La cấp thế giới.

Mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo, La Hầu và Bàn Huyền mỗi người đoạt được một nửa.

Mất đi ba ngàn thế giới, Tử Tiêu Cung cũng bắt đầu băng toái.

Tuy rằng thu hoạch được mớ Tiên Thiên Linh Bảo này nhưng La Hầu tịnh không quá vui vẻ.

Khi La Hầu tồi hủy ba ngàn Đại La cấp thế giới trong Tử Tiêu Cung, khí vận của Hồng Quân cũng có một chút lưu thất.

Bàn Huyền nắm bắt cơ hội, lược đoạt được một ít khí vận.

Lần này Hồng Quân tổn thất không nhỏ.

Bất quá, Hồng Quân nên cảm thấy may mắn vì không ở Ngọc Kinh Sơn, bằng không có khả năng đã vẫn lạc. "Bàn Huyền đạo hữu, có thể hay không dùng Thập Tam Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên trợ ngô thăng cấp Diệt Thế Hắc Liên?" La Hầu vừa nói vừa tế xuất Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Thí Thần Thương, Diệt Thế Hắc Liên, Tịnh Thế Bạch Liên, đồng xuất nhất nguyên, tồn tại liên hệ vi diệu.

Nếu có Thập Tam Phẩm Bạch Liên tương trợ, La Hầu muốn thăng cấp Diệt Thế Hắc Liên cũng sẽ dễ dàng hơn.

Hiện nay La Hầu không có Tiên Thiên Chí Bảo, nếu Diệt Thế Hắc Liên thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, khí vận của La Hầu sẽ đại đại gia tăng, thực lực cũng đề thăng không nhỏ. "Đợi ngô hoàn toàn luyện hóa Tịnh Thế Bạch Liên sẽ giúp đạo hữu thăng cấp Diệt Thế Hắc Liên." Bàn Huyền nói với La Hầu như thế.

Tịnh Thế Bạch Liên đã là Thập Tam Phẩm, nãi là Tiên Thiên Chí Bảo, muốn hoàn toàn luyện hóa không hề dễ dàng.

Bàn Huyền nguyên thần tu vi đạt Chuẩn Thánh, muốn hoàn toàn luyện hóa Thập Tam Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cũng rất khó.

Tùy theo phẩm cấp của Bạch Liên tiếp tục đề thăng, độ khó luyện hóa cũng sẽ càng lớn.

Thập Tam Phẩm Bạch Liên là Tiên Thiên Chí Bảo, Nhị Thập Tam Phẩm Bạch Liên cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, từ Thập Tam Phẩm thăng cấp lên Nhị Thập Tam Phẩm, độ khó tuy lớn nhưng lại dễ hơn

so với từ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Bàn Huyền đã có thể đem Tịnh Thế Bạch Liên từ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, như vậy muốn thăng cấp lên Nhị Thập Tam Phẩm cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Cho nên, Bàn Huyền trong thời gian ngắn không có khả năng hoàn toàn luyện hóa Tịnh Thế Bạch Liên.

Đợi đến khi hắn hoàn toàn luyện hóa, chỉ sợ Vu tộc đã trở thành nhân vật chính của Lượng Kiếp.

Tuy rằng trong lòng La Hầu không sảng, nhưng Bàn Huyền đã nói vậy, y cũng vô khả nại hà. "Nếu Hồng Quân không ở Ngọc Kinh Sơn, Ngô về Tây Phương." La Hầu nói. "Vậy đợi Hồng Quân về Hồng Hoang, sẽ lại cùng đạo hữu đối phó y." Bàn Huyền đáp. "Thiện!" Đương hạ, Bàn Huyền và La Hầu rời khỏi Ngọc Kinh Sơn.

Ra khỏi Hỗn Nguyên Nhất Khí Đại Trận, La Hầu muốn về Tây Phương, Bàn Huyền lại muốn đi chân núi Bất Chu Sơn.

Khi Bàn Huyền và La Hầu sắp phân khai thì tâm tự lại bất ninh.

La Hầu bấm đốt tính toán.

Xem ra La Hầu cũng đã phát hiện.

Bấm đốt tính hồi lâu, La Hầu nhíu mày thật chặt. "Hồng Quân đã về Hồng Hoang sao?" La Hầu hỏi. "Không, Hồng Quân không ở Hồng Hoang." Bàn Huyền xác định.

Tuy đã rời Ngọc Kinh Sơn, nhưng nếu Hồng Quân ở Hồng Hoang, Bàn Huyền hiện tại vẫn có thể cảm ứng được.

Nếu qua một đoạn thời gian nữa Hồng Quân mới về, Bàn Huyền sẽ không dễ dàng cảm ứng nữa.

Bàn Huyền tâm tự bất ninh, La Hầu cũng có dự cảm bất hảo, xem ra sắp có phiền toái. "Không phải Hồng Quân?" La Hầu nhíu chặt mày.

Hồng Hoang Chuẩn Thánh đại năng khuất chỉ khả số, kẻ có thể tạo ra uy hiếp với La Hầu rất ít.

Về phần trên Chuẩn Thánh là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hồng Hoang hẳn là chưa có.

Trong lòng tính toán, La Hầu mở miệng nhờ Bàn Huyền giúp đỡ, mượn nhờ Thập Nhị Phẩm Hắc Liên để thôi diễn.

Bàn Huyền suy nghĩ một chút, tế xuất Thập Tam Phẩm Bạch Liên.

Dưới sự thao khống của Bàn Huyền, Thập Tam Phẩm Bạch Liên bay lên phía trên Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, ngay sau đó, Tịnh Hóa Thần Quang và Hủy Diệt Thần Quang giao hối.

Tịnh Thế Bạch Liên và Diệt Thế Hắc Liên cộng hưởng, bạo phát ra sức mạnh kinh người.

Hồi lâu sau, La Hầu đình chỉ thôi diễn. "Như thế nào?" Bàn Huyền hỏi. "Hẳn là Thần Nghịch." La Hầu nói.

Thần Nghịch nãi là Hoàng của Hung Thú tộc, hào xưng Hồng Hoang tối cường, cũng là Chuẩn Thánh tu vi, thực lực cường đại.

La Hầu cũng kiêng kị Thần Nghịch. "Thần Nghịch?" Bàn Huyền trong lòng không khỏi trầm tư.

Nói đến thì Bàn Huyền cũng đã giết không ít hung thú, ngay cả U Ngao Đại Đế - một trong Thập Hung cũng bị Bàn Huyền giết chết.

Có thể nói Bàn Huyền và Hung Thú tộc có hiềm khích rất lớn.

Thần Nghịch đoạn nhiên sẽ không buông tha Bàn Huyền, nếu tìm tới cửa cũng không kỳ quái.

Bàn Huyền lại cũng không sợ Thần Nghịch. "Nếu Thần Nghịch tìm đến, cùng y làm một trận." Bàn Huyền trong lòng ám đạo.

Vốn định phân khai, nay Bàn Huyền và La Hầu cũng không vội tách ra nữa.

Tuy rằng đơn độc đối thượng Thần Nghịch, cả hai đều không úy kỵ, nhưng hai người cùng đối mặt thì áp lực sẽ nhỏ hơn.

Mấy ngày sau, Bàn Huyền và La Hầu đều thần sắc nhất động, ánh mắt nhìn về phía xa.

Thuận theo ánh mắt hai người nhìn lại, chân trời phía xa mây đen mật bố.

Mây đen ô hắc dũng động, che khuất bầu trời, bao trùm ức vạn vạn dặm đại địa, khiến người ta áp lực.

Không bao lâu sau, Bàn Huyền và La Hầu đều đã nằm dưới mây đen.

Vốn là ban ngày, nay Bàn Huyền và La Hầu như xử hắc dạ.

Đám mây đen che trời này nãi là Tiên Thiên hung sát chi khí sở hóa, vô cùng khả phạ.

Nhìn nhau một cái, Bàn Huyền và La Hầu cùng phi thân lên.

Trong nháy mắt, cả hai đều tiến vào trong đám mây đen do Tiên Thiên hung sát chi khí hóa thành.

Vừa vào trong, tứ phương tám hướng đều là hung sát chi khí trùng kích.

Tung nhiên là Đại La Kim Tiên, nếu không có chí bảo hộ thân, tiến vào trong này cũng sẽ trong nháy mắt thần hình câu diệt. "Thần Nghịch, nếu đã tới rồi thì không cần già già yểm yểm." La Hầu lạnh giọng.

Tiên Thiên hung sát chi khí tuy lợi hại nhưng không phá được Thập Tam Phẩm Bạch Liên và Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Nhiên, Chuẩn Thánh ở trong hung sát ô vân cũng chịu hạn chế, tầm mắt bị hạn chế, thần thức cũng bị hạn chế.

Bất quá, hung sát ô vân nãi là thần thông do Thần Nghịch thi triển, có pháp lực dao động của Thần Nghịch.

Cho nên Bàn Huyền và La Hầu có thể xác định Thần Nghịch ẩn tàng trong đó, chỉ là không biết vị trí cụ thể.

Chương 32

Khi La Hầu vừa dứt lời, hung sát ô vân phiên dũng tốc độ đại đại gia tăng.

Tiên Thiên hung sát chi khí hóa thành từng cái xúc tu, uy thế hãi nhân, có thể hám động thương khung, băng liệt đại địa, làm hoàn vũ động đãng, chư thiên bất ổn, càng có vô số tinh thần trụy lạc. "Bàn Huyền, Ngô hôm nay muốn Nhữ thân tử đạo tiêu." Thanh âm Thần Nghịch từ trong hung sát ô vân truyền ra.

Tận quản thanh âm có chút phiêu hốt bất định, nhưng Thần Nghịch vừa mở miệng, Bàn Huyền và La Hầu cũng đều biết vị trí cụ thể của y. "Bản sự không lớn, khẩu khí không nhỏ." Bàn Huyền khinh thường cười nhạo.

Kỳ thực trong lòng hắn cũng có chút ngưng trọng.

So với lần trước, thực lực của Thần Nghịch đã tăng cường. "Phanh phanh phanh..." Mật mật ma ma xúc tu nhìn qua giống như hắc sắc vân vụ, nhưng lại là Tiên Thiên hung sát chi khí sở hóa.

Thần Nghịch thần thông liễu đắc, nhưng lại không làm gì được Bàn Huyền và La Hầu.

Bằng vào Thập Tam Phẩm Bạch Liên và Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, hai người khinh tùng để đáng.

Không bao lâu, cả hai đã tới trước mặt Thần Nghịch.

Thần Nghịch đầu thú thân người, cao hơn trượng, mặc một bộ hắc y, khoác áo choàng đỏ tươi nhạ nhãn phảng phất như bị vô số máu tươi xâm nhiễm.

Nhìn Bàn Huyền, trong mắt Thần Nghịch hào không che giấu sát ý.

Bàn Huyền sớm đã cùng Hung Thú tộc bất tử bất hưu.

Không chỉ Thần Nghịch muốn giết Bàn Huyền, Bàn Huyền cũng muốn giết Thần Nghịch.

Hung thú bị Thiên Đạo yếm khí, đánh giết hung thú nãi là công đức.

Thần Nghịch hiện là hung thú cường đại nhất Hồng Hoang, cũng là Hoàng của Hung Thú tộc, nếu giết y tuyệt đối có thể nhận được công đức không nhỏ.

Nhưng muốn giết Thần Nghịch cũng rất khó khăn.

Đôi mắt băng lãnh bạo ngược nhìn chằm chằm Bàn Huyền một lát, ánh mắt Thần Nghịch lại rơi trên người La Hầu.

Bàn Huyền chú ý thấy Thần Nghịch nhìn nhiều hơn vào Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

So với Thập Tam Phẩm Bạch Liên, Thần Nghịch càng để ý Thập Nhị Phẩm Hắc Liên. "Diệt Thế Hắc Liên?

Diệt Thế Đại Ma?" Bàn Huyền nhược hữu sở tư.

Hoặc hứa Thần Nghịch là vì Thập Nhị Phẩm Hắc Liên của La Hầu.

Nếu Thần Nghịch vì Diệt Thế Hắc Liên, tất nhiên là dùng nó để đề thăng uy năng của Diệt Thế Đại Ma.

Nếu Diệt Thế Đại Ma có được diệt thế chi lực của Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Bảo thì không thái khả năng, nhưng uy năng tất nhiên sẽ tăng cường đại phúc.

Đồng dạng, nếu Thập Nhị Phẩm Hắc Liên đắc được diệt thế chi lực của Diệt Thế Đại Ma, uy lực cũng sẽ đại tăng, thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo hào vô vấn đề.

Bàn Huyền nhìn ra được, La Hầu cũng nhìn ra được. "Hảo một cái Thần Nghịch, không biết sống chết, lại dám ký du Diệt Thế Hắc Liên của Ngô." La Hầu thầm nghĩ.

Kỳ thực La Hầu cũng sớm đã ký du Diệt Thế Đại Ma của Thần Nghịch.

Nhiên, La Hầu chưa kịp ra tay với Thần Nghịch thì Thần Nghịch đã muốn ra tay với La Hầu trước. "La Hầu, không bằng Nhữ cùng dòng dõi Bàn Cổ này chôn cùng một chỗ đi." Khóe miệng Thần Nghịch phù hiện một tia trào phúng.

La Hầu mặt không biểu tình, trong lòng lại đang tính toán.

Lúc này, Bàn Huyền tế xuất Hồng Mông Lượng Thiên Xích đánh về phía Thần Nghịch, lại ngầm tế xuất hai mươi bốn viên Định Hải Châu.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích ở ngoài sáng, Định Hải Châu ở trong tối.

Dưới sự thôi động của pháp lực Bàn Huyền, Hồng Mông Lượng Thiên Xích bạo phát ra một cỗ sức mạnh khủng bố.

Đối mặt với Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Thần Nghịch cũng không dám đại ý, liền động dụng Diệt Thế Đại Ma.

Diệt Thế Đại Ma nãi là Tiên Thiên Chí Bảo, công kích lực còn vượt qua Bàn Cổ Phiên. "Phanh!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích đối thượng Diệt Thế Đại Ma, lại lạc bại.

Tuy Hồng Mông Lượng Thiên Xích công kích lực cường đại, nhưng so với Diệt Thế Đại Ma vẫn có chênh lệch không nhỏ.

Ngũ sắc hào quang chói mắt, hai mươi bốn viên Định Hải Châu oanh kích Thần Nghịch.

Tận quản Thần Nghịch phản ứng nhanh nhưng chỉ chặn được mười viên, còn mười bốn viên công kích trúng.

Thừa thụ mười bốn viên Định Hải Châu công kích, Thần Nghịch muộn hanh một tiếng, tuy mặt mũi bầm dập nhưng trong nháy mắt đã khôi phục.

Chỉ một chút thương nhỏ này lại kích phát hung tính của Thần Nghịch. "Tìm chết!" Một tiếng bạo hát, Thần Nghịch thao khống Diệt Thế Đại Ma nghiền ép Bàn Huyền.

Tại lúc công kích Bàn Huyền, Thần Nghịch cũng đang phòng bị La Hầu.

La Hầu lấy ra Thí Thần Thương, trực tiếp công hướng Thần Nghịch.

Thần Nghịch muốn trục cá kích phá, La Hầu khả sẽ không cho y cơ hội.

Khiến người ta ý ngoại là, lấy một địch hai, Thần Nghịch lại hồn nhiên không sợ.

Bàn Huyền chân đạp Thập Tam Phẩm Bạch Liên, Tiên Thiên Tịnh Hóa Thần Quang hộ thân, tiên thiên lập vu bất bại, trong tay cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, lại tế xuất hai mươi bốn viên Định Hải Châu ngăn cản Diệt Thế Đại Ma.

Bên kia, La Hầu chân đạp Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, tay cầm Thí Thần Thương, thế công lăng lệ tỏa định Thần Nghịch.

Lấy một địch hai, Thần Nghịch lại rất bình tĩnh. "Thần Nghịch rốt cuộc có để khí gì?" Bàn Huyền mi đầu hơi nhíu.

La Hầu mục quang âm trầm nhìn chằm chằm Thần Nghịch, cũng có chút khó hiểu.

Không thể phủ nhận thực lực Thần Nghịch cường đại, nhưng Bàn Huyền và La Hầu hợp lực, theo lý thuyết muốn đánh bại Thần Nghịch không khó.

Nếu không phải Thần Nghịch tự đại thì chính là có y trượng, cho rằng có thể đánh bại liên thủ của Bàn Huyền và La Hầu. "La Hầu, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên có đại dụng với Ngô, Nhữ nếu cho Ngô mượn dùng một chút, nguyệt viên vị khuyết." Thần Nghịch cầm trong tay một thanh huyết sắc chiến đao - là một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chặn lại công kích của La Hầu, mở miệng nói. "Muốn Thập Nhị Phẩm Hắc Liên?

Trước hỏi Thí Thần Thương trong tay Ngô đã." La Hầu cười lạnh.

Nói đùa, Thần Nghịch nói vài câu mà La Hầu giao ra Thập Nhị Phẩm Hắc Liên sao?

Thần Nghịch kỳ thực cũng biết La Hầu không có khả năng khinh dịch giao ra.

Y rõ ràng muốn có được Thập Nhị Phẩm Hắc Liên thì phải đánh bại La Hầu.

Hiện tại tuy lấy một địch hai, Thần Nghịch cũng tịnh không để ý.

Thần Nghịch hiện nay, thân thể tu vi và nguyên thần tu vi đều đạt Chuẩn Thánh hậu kỳ, tu luyện một loại thể chất cường đại, giác tỉnh bản mệnh thần thông cường đại, quả là kim phi tích bỉ.

Lúc này Thần Nghịch chưa sử xuất toàn lực nhưng cũng không rơi xuống hạ phong.

Đương nhiên, Bàn Huyền và La Hầu cũng đều có chỗ bảo lưu.

Bàn Huyền chưa động dụng Chư Thiên Khánh Vân, Đại Đạo Quang Hoàn, bản mệnh thần thông và Hỗn Độn pháp tắc.

Về phần La Hầu cũng chưa bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Vừa thao khống Diệt Thế Đại Ma công kích Bàn Huyền, vừa huy động huyết sắc chiến đao đối chiến La Hầu, tuy nhất tâm nhị dụng nhưng Thần Nghịch lại không có chút áp lực nào. "Oanh long long!" Diệt Thế Đại Ma nghênh phong trướng lớn, to như che trời.

Tiên Thiên hủy diệt chi lực khủng bố từ Đại Ma phát ra, oanh hướng Bàn Huyền. "Phanh!" Phòng ngự của Thập Tam Phẩm Bạch Liên dưới một kích của Diệt Thế Đại Ma lại bị phá.

Đánh vỡ phòng ngự của Bạch Liên, Tiên Thiên hủy diệt chi lực do Diệt Thế Đại Ma phát ra cũng tiêu hao quá nửa, phần còn lại bị Bàn Huyền dùng Hồng Mông Lượng Thiên Xích kích hội. "Thực lực Thần Nghịch so với lần trước cường đại hơn quá nhiều." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Hiện tại Thần Nghịch có thể lấy một địch hai mà chưa sử xuất toàn lực, tức tiện như thử, Bàn Huyền cũng cảm thụ được áp lực không nhỏ.

Lạnh mặt, Bàn Huyền động dụng Lực Chi Pháp Tắc.

Hiện tại Bàn Huyền sở hữu mười ba loại pháp tắc, mười hai loại Hỗn Độn pháp tắc, một loại Hồng Hoang pháp tắc.

Hồng Hoang pháp tắc mà Bàn Huyền sở hữu chính là Lực Chi Pháp Tắc.

So với Hỗn Độn pháp tắc 'tái tự' từ Đế Giang và các Tổ Vu khác, Bàn Huyền càng thích Lực Chi Pháp Tắc do mình lĩnh ngộ hơn.

Nhất lực phá vạn pháp.

Sử xuất Lực Chi Pháp Tắc, thực lực Bàn Huyền đại phúc tăng cường.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích lần nữa đối thượng Diệt Thế Đại Ma, lần này lại không phải nhất xúc tức hội, tuy vẫn xử liệt thế nhưng chênh lệch tịnh không huyền thù.

Phát hiện Bàn Huyền sử xuất Lực Chi Pháp Tắc, Thần Nghịch thần sắc khẽ biến.

Đồng thời, La Hầu cũng sử xuất một loại pháp tắc, là Hỗn Độn Hủy Diệt Pháp Tắc.

Hủy Diệt Pháp Tắc của La Hầu còn hình thành một cái lãnh địa.

Động dụng pháp tắc lãnh địa, thực lực La Hầu bạo tăng.

Thí Thần Thương dưới sự tăng phúc của Hủy Diệt Pháp Tắc lãnh địa uy lực kinh người, có thể yên diệt hoàn vũ.

Ức vạn cái Đại Thiên thế giới cộng lại cũng không đỡ nổi một kích của Thí Thần Thương lúc này.

Tùy theo Bàn Huyền sử xuất Lực Chi Pháp Tắc, La Hầu sử xuất Hỗn Độn Hủy Diệt Pháp Tắc lãnh địa, Thần Nghịch bị hai người vây công cũng có áp lực không nhỏ. "Các ngươi cũng có chút thực lực, trận chiến đấu này cũng đến đây thôi!" Thần Nghịch nói.

Khi lời vừa dứt, Diệt Thế Đại Ma lại có biến hóa.

Chỉ thấy ngọn lửa màu đen xuất hiện trên Diệt Thế Đại Ma, nãi là Diệt Thế Chi Viêm.

Diệt Thế Chi Viêm so với Thái Dương Chân Hỏa còn khả phạ hơn.

Về uy lực, Diệt Thế Chi Viêm có thể so sánh với Đô Thiên Thần Hỏa.

Trong nháy mắt, lượng lớn Diệt Thế Chi Viêm xuất hiện, hình thành một cái Diệt Thế Không Gian, Bàn Huyền rơi vào trong đó.

Không gian do sức mạnh của Diệt Thế Đại Ma diễn hóa kham bỉ Đại La cấp thế giới.

Diệt Thế Không Gian tràn ngập Diệt Thế Chi Viêm màu đen.

Tứ phương tám hướng đều là hắc sắc hỏa diễm khả phạ, Bàn Huyền vội vàng động dụng Chư Thiên Khánh Vân hộ thân.

Đầu đỉnh Chư Thiên Khánh Vân, chân đạp Thập Tam Phẩm Bạch Liên, cộng thêm thân thể cường hoành, Diệt Thế Chi Viêm tuy cuồng bạo nhưng cũng không thương tổn được Bàn Huyền.

Tuy Bàn Huyền có Thái Dương Chân Hỏa, nhưng Thái Dương Chân Hỏa uy lực và Diệt Thế Chi Viêm không kém bao nhiêu, Diệt Thế Chi Viêm trong không gian lại quá nhiều, phảng phất vô cùng vô tận.

Cho nên nếu dùng Thái Dương Chân Hỏa đối phó Diệt Thế Chi Viêm là không thỏa.

Tiên Thiên Tịnh Hóa Thần Quang do Thập Tam Phẩm Bạch Liên phát ra ảm đạm trong Diệt Thế Chi Viêm.

Bàn Huyền đầu đỉnh Khánh Vân, rủ xuống vô số kim đẳng, kim liên, anh lạc thùy châu.

Một đóa kim liên từ Chư Thiên Khánh Vân bay ra, ngăn lại lượng lớn Diệt Thế Chi Viêm.

Một đóa kim liên của Chư Thiên Khánh Vân đã có mạc đại uy năng, vô số kim liên càng cường đại.

Kỳ thực khi Tịnh Thế Bạch Liên thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, lực phòng ngự cũng không kém Chư Thiên Khánh Vân, thậm chí còn hơn chứ không kém, nhưng Bàn Huyền còn lâu mới hoàn toàn luyện hóa Thập Tam Phẩm Bạch Liên, tự nhiên không phát huy được uy lực chân chính.

Về phần Chư Thiên Khánh Vân, Bàn Huyền lại có thể phát huy ra chân chính uy lực.

Chương 33

Nhìn Diệt Thế Chi Viêm tứ phía, Bàn Huyền trong lòng tính toán phương pháp ứng đối.

Hỗn Độn chi khí có thể đồng hóa nhất thiết, nhưng muốn đem Diệt Thế Chi Viêm đồng hóa thành Hỗn Độn, với Hỗn Độn Thể hiện tại của Bàn Huyền rất khó làm được.

Trong lòng khẽ động, Bàn Huyền nhớ tới Hỗn Độn Hỏa Chi Pháp Tắc tải xuống từ Chúc Dung.

Vô luận là Đô Thiên Thần Hỏa, hay Diệt Thế Chi Viêm, Thái Dương Chân Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa...

đều không đạt tới độ cao của Hỗn Độn Hỏa Chi Pháp Tắc.

Tuy Hỗn Độn Hỏa Chi Pháp Tắc của Bàn Huyền uy lực không lớn, nhưng cũng không thể coi thường.

Khi Bàn Huyền động dụng Hỗn Độn Hỏa Chi Pháp Tắc, dưới sức mạnh của pháp tắc, Diệt Thế Chi Viêm xung quanh uy lực đại giảm, ngay sau đó Bàn Huyền lại phát ra một cỗ Hỗn Độn chi khí.

Tùy theo Diệt Thế Chi Viêm uy lực đại giảm, Bàn Huyền dùng Hỗn Độn chi khí đồng hóa cũng dễ dàng hơn không ít. ... "Phanh!" Diệt Thế Không Gian bị đánh vỡ, Bàn Huyền thoát khốn mà ra.

Trong Diệt Thế Không Gian, Bàn Huyền đã đem không ít Diệt Thế Chi Viêm hóa thành Hỗn Độn.

Trong thời gian ngắn, uy lực của Diệt Thế Đại Ma cũng chịu ảnh hưởng. "Cái gì?" Thần Nghịch không dám tin tưởng.

Bởi vì thời gian lưu thệ bất đồng, Bàn Huyền ở trong Diệt Thế Không Gian đã qua mấy trăm năm, nhưng trên đại địa Hồng Hoang

mới chỉ ngắn ngủi chưa đến một phút.

Thần Nghịch cũng không ngờ Bàn Huyền lại thoát khốn nhanh như vậy.

Vốn dĩ Thần Nghịch định vây khốn Bàn Huyền trước, tái đánh bại La Hầu, đoạt thủ Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, cuối cùng mới giải quyết Bàn Huyền, nhưng lại đánh giá thấp Bàn Huyền.

Diệt Thế Đại Ma đang bi minh, uy lực hạ xuống không ít.

Mấy trăm năm trong Diệt Thế Không Gian, Bàn Huyền cũng không phải một chút thu hoạch cũng không có.

Đánh vỡ Diệt Thế Không Gian đi ra, Bàn Huyền vung tay một cái, một biển lửa màu vàng xuất hiện.

Thao thiên Thái Dương Chân Hỏa hướng về phía Thần Nghịch thiêu tới. "Thái Dương Chân Hỏa?" Thần Nghịch cũng giật mình.

Đồng thời, Thí Thần Thương trong tay La Hầu hóa thành một đạo thiểm điện, mang theo khí thế khai thiên tích địa oanh hướng Thần Nghịch.

Biển lửa màu vàng do Thái Dương Chân Hỏa hóa thành bao trùm ức vạn dặm, Thần Nghịch khó có thể tránh né, Thí Thần Thương càng tỏa định y.

Bạn theo một tiếng nộ hống của Thần Nghịch, y hiển hóa ra chân thân.

Chân thân Thần Nghịch vừa ra, địa động sơn dao, thương khung dao dao dục trụy.

Thân thể bàng đại mấy ngàn vạn trượng sừng sững giữa thiên địa, là một đầu hung thú vô cùng tranh ninh.

Thần Nghịch là hung thú thực lực mạnh nhất Hồng Hoang, chân

thân cũng là tranh ninh hung ác nhất.

Khi chân thân Thần Nghịch tán phát khí tức, hoàn vũ động đãng, chư thiên vặn loạn.

Xung quanh chân thân Thần Nghịch càng là âm dương nghịch loạn, càn khôn điên đảo.

Kinh người nhất là chân thân Thần Nghịch có một loại thiên uy bá đạo vô cùng.

Phảng phất thiên địa đều phải run rẩy trước chân thân của y.

Vạn cổ thời không cũng mất đi ý nghĩa trước chân thân Thần Nghịch. "Đây là..." Bàn Huyền trừng lớn mắt.

La Hầu cũng kinh ngạc không thôi.

Tỉ mỉ nhìn chân thân Thần Nghịch, Bàn Huyền trong lòng vô pháp bình tĩnh.

Nếu Bàn Huyền không nhìn lầm, chân thân của Thần Nghịch là Thương Thiên Bá Thể.

Thương Thiên Bá Thể nãi là một loại Tiên Thiên thể chất.

Tùy theo tầng thứ thế giới, uy lực Thương Thiên Bá Thể cũng không giống nhau.

Một cái tiểu thiên thế giới Thương Thiên Bá Thể viễn viễn so ra kém trung thiên thế giới Thương Thiên Bá Thể.

Hồng Hoang Thương Thiên Bá Thể không yếu hơn Hỗn Độn Thể.

Nếu Thần Nghịch tu vi đạt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Thương Thiên Bá Thể thậm chí có thể so với Hỗn Độn Thánh Thể.

Ngoài uy lực cự đại, chỗ tốt lớn nhất của Thương Thiên Bá Thể là thiên đạo thân hòa lực.

Có thể nói, sở hữu Thương Thiên Bá Thể của một thế giới, cảm ngộ thiên đạo của thế giới đó sẽ làm ít công to. "Không ngờ Thần Nghịch không chỉ tu thành Thương Thiên Bá Thể, mà Bá Thể đã đại thành." La Hầu sắc mặt ngưng trọng. "La Hầu, cho Nhữ một cơ hội cuối cùng, giao ra Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Nhữ có thể rời đi." Thần Nghịch vừa mở miệng, thanh âm như lôi đình oanh minh, chấn nhĩ dục lung.

La Hầu một lời không nói, hiện tại sẽ không giao ra Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Đến bước cuối cùng, La Hầu cũng chỉ sẽ tự bạo Hắc Liên chứ không đưa cho Thần Nghịch.

Hiện tại Thần Nghịch đã mạnh như vậy, nếu lại có được Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, uy năng Diệt Thế Đại Ma sẽ đề thăng không ít, như thế muốn đối phó Thần Nghịch lại càng khó hơn.

Huống hồ La Hầu còn có mấy cái thần thông lợi hại chưa thi triển, còn Tru Tiên Kiếm Trận chưa động dụng. "Thần Nghịch hiện tại thực lực đích xác cường đại, nhưng nếu động dụng Tru Tiên Kiếm Trận, Ngô vị tất không thể đánh bại y." La Hầu thầm nghĩ.

Thấy La Hầu không dao động, Thần Nghịch nộ hừ: "Không biết đề cử." Một bàn tay y trảo lấy Diệt Thế Đại Ma, ngoan ngoan nện về phía La Hầu.

La Hầu không thể tránh né, đành phải cắn răng nghênh tiếp.

Đầu tiên phong mang Thí Thần Thương vừa chạm liền tan.

Ngay sau đó, phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Hắc Liên bị phá. "Phanh!" Diệt Thế Đại Ma rơi lên người La Hầu.

Muộn hanh một tiếng, La Hầu bị nện xuống đáy đất ngàn vạn trượng.

Khi La Hầu độn thổ chui ra thì hôi đầu thổ kiểm, tóc tai tán loạn, mười phần chật vật, thụ chút thương nhỏ.

Khi Thần Nghịch công kích La Hầu, Bàn Huyền cũng xuất thủ.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích và hai mươi bốn viên Định Hải Châu bị một bàn tay khác của Thần Nghịch tiếp lấy.

Chân thân Thần Nghịch cường hoành, kham bỉ Tiên Thiên Linh Bảo.

Lúc này, đại bộ phận sức mạnh của Thần Nghịch đều dùng để công kích La Hầu, muốn mau chóng đoạt lấy Thập Nhị Phẩm Hắc Liên. ...

Thiên Giới, đỉnh điểm Cửu Trọng Thiên Khuyết, một lão giả bạch bào hờ hững nhìn xuống hạ giới, nhưng sắc mặt lại không bình tĩnh.

Bạch bào lão giả là Thương Khung Lão Tổ, cũng là một Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh.

Chuẩn Thánh khí thế từ trên người Thương Khung Lão Tổ tán phát ra.

Khuy thị trận chiến đấu dưới hạ giới, Thương Khung Lão Tổ trong lòng không bình tĩnh.

Lão vẫn luôn đánh giá thấp thực lực Thần Nghịch.

Điều khiến Thương Khung Lão Tổ kiêng kị nhất là Thần Nghịch tu thành Thương Thiên Bá Thể.

Thể chất hiện nay của Thương Khung Lão Tổ lại bị Thương Thiên Bá Thể khắc chế.

Từ thực lực Thần Nghịch phát huy ra, Thương Khung Lão Tổ biết mình địch không lại.

Thực lực không bằng, thể chất lại bị khắc chế, tâm tình Thương

Khung Lão Tổ có thể nghĩ mà biết.

Lão cũng biết, sớm muộn gì cũng sẽ có ngày đối đầu với Thần Nghịch. "Tổ Vu Bàn Huyền và Ma Tổ La Hầu hợp lực cũng không thể đánh bại Thần Nghịch." Thương Khung Lão Tổ đang suy xét có nên ra tay hay không.

Lão cũng do dự bất quyết, tin tưởng mình có ra tay cũng có thể đánh bại Thần Nghịch, nhưng muốn Thần Nghịch toàn thân thối lui thì không khó, muốn khiến Thần Nghịch thần hình câu diệt thì quá khó.

Nếu không thể giết chết Thần Nghịch, ra tay sẽ đắc tội chết với y. ...

Hồng Hoang đại địa, tại một ngọn núi nhỏ vô danh, Dương Mi Đại Tiên đang vân du tới đây, lúc này cũng thần sắc ngưng trọng nhìn về phương xa.

Khi Thần Nghịch hiển hóa chân thân, khí tức khủng bố của Thương Thiên Bá Thể hám động hoàn vũ, Dương Mi tuy cách rất xa nhưng cũng có sở cảm ứng. "Hảo một cái Thần Nghịch, tu thành Thương Thiên Bá Thể, Bá Thể đại thành...

Bất quá, nếu không thể nghịch thiên thành công, cũng cơ bản dừng lại ở đây thôi." Dương Mi thầm nghĩ.

Theo Dương Mi thấy, hung thú tiên thiên bất túc, không bằng Vu tộc.

Hơn nữa, Hồng Hoang Thiên Đạo yếm khí hung thú nhưng lại quyến cố Vu tộc.

Hung thú tại Hồng Hoang chỉ có một con đường, đó là nghịch thiên chi lộ.

Về phần rời khỏi Hồng Hoang, tuy rằng cũng có thể, nhưng lại không khả thủ.

Hung thú là sinh linh do Hồng Hoang dựng dục, bị Hỗn Độn Ma Thần oán khí ô nhiễm, cùng Hồng Hoang có ràng buộc sâu đậm.

Cho nên nếu hung thú rời khỏi Hồng Hoang, vô luận là trong Hỗn Độn hay đi thế giới khác, đạo đồ sẽ chỉ càng khó khăn hơn. ...

Tại một chỗ tiên sơn phúc địa, phong cảnh tú lệ, kỳ hoa dị hủy vô số, trân cầm dị thú vạn thiên, hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều.

Một lão đạo mặc huyền sắc đạo bào xuất hiện, người này là Càn Khôn Lão Tổ.

Càn Khôn Lão Tổ cũng là Chuẩn Thánh đại năng, có Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Đỉnh, cùng Hồng Quân tương giao mạc nghịch. "Thần Nghịch, đại thành Thương Thiên Bá Thể." Một đôi pháp nhãn của Càn Khôn Lão Tổ có thể khuy cửu thiên thập địa, lúc này cũng thấy được Thần Nghịch đang chiến đấu. ...

Bàn Huyền và La Hầu hợp lực kháng hành Thần Nghịch nhưng vẫn rơi vào hạ phong.

So với La Hầu, tình cảnh Bàn Huyền tốt hơn nhiều, đầu đỉnh Chư Thiên Khánh Vân, chân đạp Thập Tam Phẩm Bạch Liên, cộng thêm Hỗn Độn Thể cường hoành, quan trọng nhất là đại bộ phận sức mạnh của Thần Nghịch đều công kích La Hầu.

Cho nên áp lực của Bàn Huyền không lớn.

La Hầu lại chật vật vô cùng, thương thế cũng càng ngày càng nặng. "La Hầu thật trầm được khí, vẫn không động dụng Tru Tiên Kiếm Trận." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Người khác không biết, Bàn Huyền lại biết La Hầu có Tru Tiên Kiếm Trận.

Về phần Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Bàn Huyền, tuy rằng uy lực không nhỏ nhưng dùng để đối phó Thần Nghịch thì

quá miễn cưỡng.

Nếu Bàn Huyền lúc này động dụng Đại Đạo Quang Hoàn sẽ nhẹ nhàng hơn, áp lực của La Hầu cũng sẽ giảm thiểu.

Bỗng nhiên, sắc mặt Bàn Huyền biến đổi, Hỗn Độn Thể tu vi sắp đột phá.

Khế cơ đột phá tu vi xuất hiện, nếu Bàn Huyền buông tha, không biết phải bao lâu nữa mới có lại được.

Tu vi đột phá cần một cái khế cơ, tu vi càng cao, khế cơ đột phá càng khó nắm bắt.

Hiện nay Bàn Huyền có khế cơ, Hỗn Độn Thể có thể từ Chuẩn Thánh trung kỳ đột phá lên hậu kỳ.

Cơ hội nan đắc, Bàn Huyền sẽ không buông tha.

Nhìn về phía La Hầu, Bàn Huyền thần thức truyền âm: "La Hầu đạo hữu, ngô tu vi sắp đột phá rồi, Nhữ có thể hay không tranh thủ một chút thời gian?" Nếu La Hầu cự tuyệt, Bàn Huyền sẽ lập tức trừu thân rời đi.

Nếu La Hầu đáp ứng, đợi Hỗn Độn Thể tu vi đột phá xong, Bàn Huyền sẽ giúp La Hầu đối phó Thần Nghịch.

Chương 34

Thừa thụ đại bộ phận sức mạnh của Thần Nghịch, La Hầu vốn đã chật vật, lúc này nghe Bàn Huyền truyền âm, trong lòng thầm mắng.

Tu vi sắp đột phá?

Lại cứ nhè vào lúc này, La Hầu biểu thị hoài nghi.

Bất quá, nếu Bàn Huyền tu vi thực sự đột phá thì khí tức sẽ có biến hóa.

Nhất thời, La Hầu trong lòng cũng do dự, độc tự một người đối chiến Thần Nghịch thì không thể không động dụng Tru Tiên Kiếm Trận, nhưng Tru Tiên Kiếm Trận là để bài, không thể sử dụng quá sớm.

La Hầu cũng có một kế hoạch quan hệ chứng đạo Hỗn Nguyên, Tru Tiên Kiếm Trận là mắt xích quan trọng nhất, càng vãn bạo lộ càng tốt.

Hiện nay có không ít đại năng đang khuy thị trận chiến này, nếu La Hầu động dụng Tru Tiên Kiếm Trận, để bài cũng lộ, đối với kế hoạch sau này bất lợi.

Nhiên, La Hầu cũng biết, một khi cự tuyệt, Bàn Huyền khẳng định lập tức trừu thân rời đi.

Tu vi Chuẩn Thánh, khế cơ đột phá quá khó có được.

Đổi lại là La Hầu, có khế cơ đột phá tu vi cũng sẽ không khinh dịch buông tha. "Hảo!" La Hầu vô nại đáp ứng.

Thế là Bàn Huyền trừu thân lui lại, chuyển thuấn đã ra ngoài ức vạn dặm, lưu lại La Hầu một mình đối mặt Thần Nghịch.

Cử chỉ của Bàn Huyền khiến Thần Nghịch cũng không khỏi ngẩn ra. "Thấy không có thắng quả liền quả đoán trừu thân đào tẩu?

Hừ, cũng không thất vi minh trí chi cử." Thần Nghịch trong lòng cười lạnh.

La Hầu lại công thế càng thêm lăng lệ.

Thần Nghịch muốn truy kích Bàn Huyền cũng không dễ dàng thoát thân.

So với truy kích Bàn Huyền, Thần Nghịch càng muốn đoạt lấy Thập Nhị Phẩm Hắc Liên của La Hầu hơn.

Bàn Huyền rời đi, La Hầu không trốn mà phản lại càng thêm liều mạng, khiến Thần Nghịch cũng ám ám cảnh giác. ...

Trừu thân rời khỏi chiến cục, Bàn Huyền chuyển thuấn viễn độn ức vạn dặm.

Ngay sau đó, Bàn Huyền bàn tọa tại địa, vận chuyển Cửu Chuyển Huyền Công.

Tùy theo Bàn Huyền tu luyện, linh khí trong thiên địa điên cuồng dũng hướng về phía hắn.

Trừ bỏ hấp thu thiên địa linh khí, Bàn Huyền cũng lấy ra không ít linh thạch, có Tiên Thiên linh thạch uẩn hàm Tiên Thiên linh khí, cũng có Hỗn Độn linh thạch uẩn hàm Hỗn Độn linh khí.

Linh thạch là ngọc thạch uẩn hàm linh khí, phân làm Hậu Thiên linh thạch, Tiên Thiên linh thạch và Hỗn Độn linh thạch.

Cố danh tư nghĩa, Hậu Thiên linh thạch là ngọc thạch uẩn hàm Hậu Thiên linh khí.

Hồng Hoang hiện nay kém nhất cũng là Tiên Thiên linh khí, không có Hậu Thiên linh khí.

Về phần Hỗn Độn linh khí, Hồng Hoang cũng cực ít, chỉ có một số đỉnh cấp phúc địa mới khả năng có.

Cho nên Tiên Thiên linh thạch phổ biến, Hỗn Độn linh thạch lại cực ít.

Bàn Huyền cũng không có quá nhiều Hỗn Độn linh thạch, tốt nhất chỉ là trung phẩm Hỗn Độn linh thạch.

Về phần Tiên Thiên linh thạch, cũng phải là Cực Phẩm Tiên Thiên linh thạch mới có thể nhập vào mắt Bàn Huyền.

Lúc này, Bàn Huyền lấy ra lượng lớn linh thạch, Cực Phẩm Tiên Thiên linh thạch chất đống như núi, Hỗn Độn linh thạch lại không nhiều.

Khi Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền vừa tu luyện, linh thạch ở gần liền khoái tốc thích phóng linh khí.

Tùy theo linh thạch mất đi linh khí, cũng trở thành ngọc thạch vô hạ, đặt ở thế giới kiếp trước của Bàn Huyền thì giá trị liên thành, nhưng tại Hồng Hoang lại không đáng nhắc tới.

Trong nháy mắt, siêu quá ngàn ức tấn Tiên Thiên linh thạch mất đi linh khí, đều bị Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền hấp thu.

Ngắn ngủi thời gian, Hỗn Độn linh thạch của Bàn Huyền đã dùng hết sạch.

Khi Cực Phẩm Tiên Thiên linh thạch dùng hết khoảng một phần ba, Hỗn Độn Thể tu vi rốt cuộc đột phá, nhất cử từ Chuẩn Thánh trung kỳ đột phá lên Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Lần tu vi đột phá này, Bàn Huyền chỉ dùng ngắn ngủi chưa đến nửa giờ, nhưng đối với La Hầu ở ngoài ức vạn dặm lại là dày vò.

Một mình đối mặt Thần Nghịch, áp lực của La Hầu quá lớn.

Tu vi đột phá, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền càng thêm cường hoành, pháp lực bạo tăng, thực lực đại đại đề thăng. ... "Bàn Huyền tu vi quả nhiên đột phá." La Hầu thần sắc nhất động.

Tuy cách xa hơn ức vạn dặm, nhưng khi Bàn Huyền tu luyện, lượng lớn linh khí dũng động La Hầu cũng cảm ứng được.

Không chỉ La Hầu, Thần Nghịch cũng cảm ứng được.

Sát giác Bàn Huyền đang tu luyện ở ngoài ức vạn dặm, Thần Nghịch cũng không quá bình tĩnh.

Bàn Huyền lúc này tu luyện chỉ có một cái giải thích, đó là tu vi sắp đột phá, lại thêm cử động của La Hầu thì không sai được.

Thần Nghịch tự nhiên không hy vọng Bàn Huyền tu vi đột phá, muốn đi ngăn cản, nhưng La Hầu lại liều mạng trở đáng.

Vì giúp Bàn Huyền tranh thủ thời gian, La Hầu tuy không bày ra Tru Tiên Kiếm Trận nhưng lại động dụng Tru Tiên Tứ Kiếm, thi triển ma đạo thần thông, trong vài giờ thực lực đại tăng, nhưng khi thời hạn kết thúc sẽ nguyên khí thụ tổn.

Tru Tiên Tứ Kiếm đều là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, phân biệt là Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm và Tuyệt Tiên Kiếm.

Tru Lục Hãm Tuyệt tứ bính kiếm phân chúc tiên thiên, sát phạt vô hạn, lăng lệ khả phạ.

Tuy rằng đều chỉ là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhưng uy lực Tru Tiên Tứ Kiếm lại tiếp cận Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Bằng vào Tru Tiên Tứ Kiếm, cộng thêm Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, có thể bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Khi La Hầu động dụng Tru Tiên Tứ Kiếm, Thần Nghịch cũng có

chỗ kiêng kị.

Chỉ thấy Tru Tiên Tứ Kiếm nhìn qua đều cổ phác nhưng sát phạt lăng lệ, không dính nhân quả.

Tru Tiên Kiếm vừa động, hồng quang phát ra thấu sự bất tường khiến người ta đảm hàn.

Lục Tiên Kiếm vừa động, bạch quang chói mắt, tử khí di mạn, mẫn diệt sinh cơ.

Hãm Tiên Kiếm vừa động, lục quang lưu chuyển, sát cơ trùng trùng.

Tuyệt Tiên Kiếm vừa động, hắc quang đi tới đâu, hết thảy đều rơi vào hủy diệt chi đạo.

Cũng chỉ có bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, uy lực Tru Tiên Tứ Kiếm mới có thể dung hội quán thông.

Hiện nay La Hầu tuy động dụng Tru Tiên Tứ Kiếm nhưng uy lực tứ kiếm cũng chỉ là giản đơn điệp gia, tịnh không có dung hội quán thông.

Nếu bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, tứ kiếm không những dung hội quán thông mà còn được tăng phúc.

Hấp thu sát khí, oán khí, tử khí... trong thiên địa có thể tăng cường uy lực Tru Tiên Kiếm Trận. "Bốn thanh kiếm của La Hầu?" Thần Nghịch kinh nghi bất định.

Thần Nghịch không nhận thức Tru Tiên Tứ Kiếm, cũng không biết Tru Tiên Kiếm Trận.

Tru Tiên Kiếm Trận nãi là Tiên Thiên Sát Trận diễn hóa sau khi Bàn Cổ khai thiên.

Không chỉ Tru Tiên Kiếm Trận, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng đều là diễn hóa sau khi Bàn Cổ khai thiên.

Hiện tại Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chưa xuất thế.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận xuất thế có quan hệ với Hà Đồ Lạc Thư, Lạc Thư hiện đang trong tay Bàn Huyền, Đế Tuấn cận hữu Hà Đồ, muốn ngộ ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận rất khó.

Tung nhiên động dụng Tru Tiên Tứ Kiếm, lại dùng thần thông tạm thời đề thăng thực lực, nhưng La Hầu vẫn không chiếm thượng phong.

Bất quá, phát hiện Bàn Huyền tu vi đột phá, La Hầu cũng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Tùy theo tu vi đột phá, thực lực Bàn Huyền tất nhiên đại tăng, chỉ cần hắn tới giúp La Hầu, cũng có thể đánh bại Thần Nghịch.

La Hầu cảm thấy không cần thiết phải bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, để bài của y cũng chưa hoàn toàn bạo lộ, nhiên...

Ngoài ức vạn dặm, tu vi của Bàn Huyền đã đột phá thành công.

Cảm nhận được tu vi của Bàn Huyền đột phá, La Hầu trong lòng vui mừng, còn Thần Nghịch thì sắc mặt khó coi.

Lúc này, móng vuốt sắc bén của Thần Nghịch đã tóm chặt lấy Tru Tiên Kiếm.

La Hầu kinh hãi, vội vàng thúc giục, Tru Tiên kiếm khí bộc phát, nhưng lại không cách nào thoát ra được.

Dưới sự công kích của Tru Tiên kiếm khí, bàn tay đang nắm Tru Tiên Kiếm của Thần Nghịch cũng bắt đầu máu tươi đầm đìa, nhưng hắn vẫn không buông tay.

Đối mặt với cục diện này, La Hầu không thể không đưa ra lựa

chọn, nếu không thu hồi Tru Tiên Kiếm Trận, e rằng sẽ mất đi Tru Tiên Kiếm.

Một khi mất đi Tru Tiên Kiếm, dù La Hầu có tìm được một thanh tiên thiên sát phạt chi kiếm khác, ví như Nguyên Đồ và A Tỳ trong U Minh Huyết Hải, cũng không thể phát huy được uy lực chân chính của Tru Tiên Kiếm Trận.

"Khốn kiếp!" La Hầu phiền muộn.

Nếu phải bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, La Hầu cũng sẽ không đợi đến bây giờ.

Để không hoàn toàn bại lộ át chủ bài, La Hầu cũng đã hao tổn tâm sức.

Hiện tại, La Hầu không thể không bại lộ át chủ bài.

Trong lòng La Hầu cũng có chút oán trách Bàn Huyền, nếu Bàn Huyền đột phá sớm hơn, y cũng không cần phải bại lộ át chủ bài.

Sắc mặt lạnh lùng, La Hầu lại tế ra một kiện tiên thiên linh bảo, chính là cực phẩm tiên thiên linh bảo Tru Tiên Trận Đồ.

Cùng với việc La Hầu tế ra Tru Tiên Trận Đồ, một tòa tiên thiên đại trận cũng xuất hiện.

Tru Tiên Kiếm Trận chia làm bốn cửa, mỗi cửa đều có một khoảng trống, bên trong là không gian trận pháp.

Tru Tiên Kiếm đang bị Thần Nghịch nắm trong tay hóa thành một đạo lưu quang, treo ngược trên Tru Tiên Môn, Lục Tiên Kiếm thì treo ngược ở Lục Tiên Môn, Hãm Tiên Kiếm treo ngược ở Hãm Tiên Môn, Tuyệt Tiên Kiếm treo ngược ở Tuyệt Tiên Môn.

La Hầu một bước tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận, lại dùng Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên trấn áp trận nhãn.

“Ầm!” Khi La Hầu phát ra một đạo chưởng tâm lôi, Tru Tiên Kiếm Trận vận chuyển, luồng sát phạt kinh khủng đủ khiến cửu thiên thập địa run rẩy bắt đầu cuộn trào.

Nhìn thấy La Hầu bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, ánh mắt Thần Nghịch cũng trở nên ngưng trọng.

Thần Nghịch đã thấy qua không ít tiên thiên đại trận, nhưng không có một tiên thiên đại trận nào có thể sánh được với đại trận mà La Hầu bày ra lúc này.

“Trận pháp?” Thần Nghịch thầm kinh hãi.

Mặc dù ở ngoài trận, Thần Nghịch cũng có thể cảm nhận được sát phạt vô cùng.

“Thần Nghịch, nhữ có dám vào Tru Tiên Kiếm Trận của Ngô không?” Giọng của La Hầu truyền ra từ trong trận.

Đã bại lộ át chủ bài, La Hầu sẽ không dễ dàng tha cho Thần Nghịch.

Nếu Thần Nghịch tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận, muốn toàn thân trở ra cũng không dễ dàng, nhưng Thần Nghịch hiện đang ở ngoài trận, nếu hắn rời đi, La Hầu cũng đành bất lực.

Thần Nghịch nhíu mày, có chút do dự.

Dù ở ngoài trận, Thần Nghịch cũng đã nhìn ra sự đáng sợ của Tru Tiên Kiếm Trận.

Tuy nhiên, nếu Thần Nghịch không tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận, hắn sẽ không thể đoạt được Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, lại còn làm mất đi uy phong của mình.

Ngay lúc Thần Nghịch đang do dự, Bàn Huyền cũng đã đến nơi.

“Không dám tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận sao?” Bàn Huyền buông

lời chế giễu Thần Nghịch.

Vừa chế giễu, Bàn Huyền vừa dùng lời lẽ khích tướng.

Sắc mặt Thần Nghịch u ám, hắn nghiến răng, tay cầm Diệt Thế Đại Ma đi vào Tru Tiên Cung từ Tru Tiên Môn.

Xuyên qua Tru Tiên Cung, Thần Nghịch cũng đã tiến vào không gian trong trận.

Khi Thần Nghịch vừa tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận, La Hầu trong trận lại đánh ra một đạo chưởng tâm lôi.

Chương 35

Dưới sự chấn động của một đạo chưởng tâm lôi từ La Hầu, Tru Tiên Tứ Kiếm rung chuyển, phát ra từng đạo kiếm khí.

Trong khoảnh khắc, kiếm khí trong trận tứ tung, dày đặc như mạng nhện, số lượng lên đến hàng trăm vạn.

Kiếm khí Tru Tiên màu đỏ, kiếm khí Lục Tiên màu trắng, kiếm khí Hãm Tiên màu xanh lục, kiếm khí Tuyệt Tiên màu đen, tất cả đều sắc bén vô cùng, lại có thể dung hợp với nhau.

Khi hai loại kiếm khí dung hợp, uy lực gấp hơn mười lần một loại kiếm khí, uy lực khi ba loại kiếm khí dung hợp lại gấp hơn mười lần uy lực của hai loại kiếm khí dung hợp.

Bốn loại kiếm khí dung hợp càng mang theo uy thế hủy thiên diệt địa.

La Hầu đã sớm hoàn toàn luyện hóa Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm, cộng thêm sự lĩnh ngộ đối với Tru Tiên Kiếm Trận, lại có tu vi Chuẩn Thánh, một khi bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, uy lực tự nhiên phi thường.

Lúc này, La Hầu toàn lực thúc giục Tru Tiên Kiếm Trận, uy lực của kiếm trận khiến Thần Nghịch cũng phải kinh hãi.

Thần Nghịch nhìn quanh bốn phía, kiếm khí từ tứ phía bát phương đang nhanh chóng dung hợp.

Bốn loại tiên thiên kiếm khí Tru, Lục, Hãm, Tuyệt dung hợp, hình thành hỗn độn kiếm khí.

Khi một đạo hỗn độn kiếm khí hình thành, liền lao thẳng đến tấn công Thần Nghịch.

Nếu chỉ có một đạo hỗn độn kiếm khí, thì không thể so với Diệt Thế Đại Ma trong tay Thần Nghịch, nhưng dưới sự vận chuyển của trận pháp, hỗn độn kiếm khí lại càng ngày càng nhiều.

Năng lực phòng ngự của Diệt Thế Đại Ma không mạnh, nhưng lực công kích lại vô cùng đáng sợ.

Chỉ xét về lực công kích, Diệt Thế Đại Ma đã vượt qua cả Thí Thần Thương và Bàn Cổ Phiên.

Tuy Diệt Thế Đại Ma là tiên thiên chí bảo, nhưng uy lực e rằng có thể sánh ngang với hỗn độn linh bảo.

Ngoài Diệt Thế Đại Ma là tiên thiên chí bảo, Thần Nghịch còn có một số tiên thiên linh bảo khác, không thiếu loại phòng ngự, nhưng Thương Thiên Bá Thể đã đại thành, hắn cũng không quá cần dùng pháp bảo hộ thân.

Có được thân thể cường hoành vô song, Thần Nghịch cũng trở nên tự mãn.

"Ong!" Diệt Thế Đại Ma chấn động, phát ra tiên thiên hủy diệt chi lực, nghênh đón từng đạo hỗn độn kiếm khí.

"Ầm!", "Ầm!", "Ầm!"...

Từng đạo hỗn độn kiếm khí đối chọi với tiên thiên hủy diệt chi lực do Diệt Thế Đại Ma phát ra, địa thủy hỏa phong cuộn trào, không gian liên tục bị hủy diệt.

Cũng may là đang ở trong Tru Tiên Kiếm Trận, nếu ở bên ngoài, Hồng Hoang đại địa trong phạm vi trăm vạn quang niên cũng sẽ bị hủy diệt trong nháy mắt.

Sau khi đánh tan hàng trăm hàng ngàn đạo hỗn độn kiếm khí, tiên thiên hủy diệt chi lực do Diệt Thế Đại Ma phát ra cũng đã tiêu hao gần hết.

“Bành!” Một đạo hỗn độn kiếm khí tấn công Diệt Thế Đại Ma, tuy Diệt Thế Đại Ma là tiên thiên chí bảo, nhưng thần quang cũng trở nên ảm đạm.

Chịu đựng một đạo hỗn độn kiếm khí công kích thì không sao, nhưng nếu hàng ngàn hàng vạn đạo hỗn độn kiếm khí tấn công Diệt Thế Đại Ma, cho dù Diệt Thế Đại Ma là tiên thiên chí bảo, cũng sẽ bị tổn hại.

Thần Nghịch chưa hoàn toàn luyện hóa Diệt Thế Đại Ma, vì vậy, khi hỗn độn kiếm khí tấn công Diệt Thế Đại Ma, tâm thần của Thần Nghịch cũng bị tổn thương không nhỏ.

Nếu Thần Nghịch hoàn toàn luyện hóa Diệt Thế Đại Ma, tâm thần của hắn cũng sẽ không bị tổn thương lớn như bây giờ, ước chừng không bằng một phần vạn hiện tại.

Ngoài Diệt Thế Đại Ma bị hỗn độn kiếm khí tấn công, Thần Nghịch cũng phải chịu công kích.

Thương Thiên Bá Thể đại thành, cộng thêm tu vi Chuẩn Thánh, thân thể Thần Nghịch vô cùng cường hoành, nhưng hỗn độn kiếm khí cũng khiến hắn bị thương.

Hỗn độn kiếm khí cũng có mạnh yếu khác nhau.

Với Hỗn Độn Thể, Bàn Huyền cũng có thể phát ra hỗn độn kiếm khí, nhưng uy lực thua xa hỗn độn kiếm khí do bốn loại tiên thiên sát phạt kiếm khí Tru, Lục, Hãm, Tuyệt dung hợp thành.

Cùng với việc uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận tăng lên, hỗn độn kiếm khí do kiếm trận diễn hóa ra cũng sẽ ngày càng mạnh.

Hiện tại, La Hầu chưa phát huy được uy lực mạnh nhất của Tru Tiên Kiếm Trận.

Nếu tu vi của La Hầu đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, y

cũng có thể phát huy được uy lực tối đa của Tru Tiên Kiếm Trận.

Uy lực tối đa của Tru Tiên Kiếm Trận bị hạn chế bởi trận đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm.

Hiện nay, Tru Tiên Trận Đồ là cực phẩm tiên thiên linh bảo, Tru Tiên Tứ Kiếm đều chỉ là thượng phẩm tiên thiên linh bảo, tổ hợp lại bố trí thành kiếm trận đã kinh khủng như vậy.

Nếu Tru Tiên Tứ Kiếm đều được nâng cấp thành cực phẩm tiên thiên linh bảo, giới hạn uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận tuyệt đối sẽ tăng lên rất nhiều, nếu Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm đều được nâng cấp thành tiên thiên chí bảo, sẽ càng kinh khủng hơn.

Tiên thiên linh bảo có thể nâng cấp thành tiên thiên chí bảo, tiên thiên chí bảo có thể nâng cấp thành hỗn độn linh bảo, hỗn độn linh bảo lại có thể nâng cấp thành hỗn độn chí bảo.

Nhưng, chỉ việc nâng cấp cực phẩm tiên thiên linh bảo thành tiên thiên chí bảo đã rất khó, huống chi là nâng cấp tiên thiên chí bảo thành hỗn độn linh bảo.

Việc nâng cấp Tru Tiên Trận Đồ rất khó, so với nó, việc nâng cấp Tru Tiên Tứ Kiếm dễ hơn không ít, dù sao cũng chỉ là từ thượng phẩm tiên thiên linh bảo nâng cấp thành cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Vừa điều khiển Diệt Thế Đại Ma, Thần Nghịch vừa thi triển đủ loại thần thông, nhưng thương thế lại càng ngày càng nặng.

Lúc này, Bàn Huyền cũng tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận.

Trên đỉnh đầu Bàn Huyền là Chư Thiên Khánh Vân, dưới chân là Thập Tam Phẩm Bạch Liên, trong tay là Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Không có một đạo kiếm khí nào tấn công Bàn Huyền, bất luận là hỗn độn kiếm khí, hay bốn loại kiếm khí Tru, Lục, Hãm, Tuyệt, đều

tránh xa Bàn Huyền.

Khi Bàn Huyền tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận, Thần Nghịch đã tìm thấy trận nhãn.

Trận nhãn có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên trấn áp, La Hầu đang đứng trên Hắc Liên.

Vừa tìm thấy trận nhãn, Thần Nghịch liền toàn lực tấn công.

Thần Nghịch tưởng rằng phá hủy trận nhãn là có thể phá được Tru Tiên Kiếm Trận, nhưng hắn đã quá xem thường trận pháp này.

Thấy Thần Nghịch tấn công, La Hầu lại cười lạnh.

Có La Hầu ở đây, Thần Nghịch muốn phá hủy trận nhãn không hề dễ dàng, dù trận nhãn ở đây bị phá hủy, cũng sẽ diễn hóa ra một trận nhãn khác, vị trí do La Hầu khống chế.

Muốn phá Tru Tiên Kiếm Trận, cần phải hái xuống Tru Tiên Tứ Kiếm trước.

Không có Tru Tiên Tứ Kiếm, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận sẽ giảm mạnh, đến lúc đó, phá hủy trận nhãn cũng là phá trận.

Thần Nghịch nhiều nhất cũng chỉ có thể định trụ được một thanh trong Tru Tiên Tứ Kiếm lúc vào trận, cũng chỉ có thể tạm thời làm giảm uy lực của đại trận, vì vậy, lúc vào trận hắn đã không ra tay định trụ Tru Tiên Kiếm.

Bàn Huyền vừa tấn công Thần Nghịch, vừa quan sát Tru Tiên Kiếm Trận.

Chỉ cần quan sát đơn giản, Bàn Huyền cũng đã có thêm hiểu biết về Tru Tiên Kiếm Trận.

Mấu chốt của trận này nằm ở Tru Tiên Tứ Kiếm.

Muốn hái xuống Tru Tiên Tứ Kiếm phải định trụ bốn thanh kiếm

trước, sau đó hái xuống cùng lúc.

Nếu chỉ hái xuống một thanh trong Tru Tiên Tứ Kiếm, thì cũng chỉ là vô ích, bởi vì dưới sự vận chuyển của đại trận, bốn thanh kiếm cộng hưởng, thanh kiếm bị hái xuống cũng sẽ quay về vị trí cũ.

Thần Nghịch vừa phải đối phó với từng đạo hỗn độn kiếm khí, vừa phải đối mặt với Thí Thần Thương trong tay La Hầu, lại thêm Hồng Mông Lượng Thiên Xích tấn công từ phía sau.

Mới giao đấu được vài hiệp, Thần Nghịch đã trái phải khó chống đỡ, vô cùng chật vật.

Với cục diện này, việc Thần Nghịch thất bại chỉ là vấn đề thời gian, còn việc phá hủy trận nhãn, lại càng không thể.

Thấy không thể phá hủy trận nhãn, Thần Nghịch quả quyết chạy trốn ra ngoài trận.

Bàn Huyền và La Hầu lại không để Thần Nghịch dễ dàng chạy thoát.

Chỉ cần có khả năng, bất luận là Bàn Huyền hay La Hầu, đều sẽ khiến Thần Nghịch vẫn lạc trong Tru Tiên Kiếm Trận.

Thần Nghịch muốn lui, hướng về Tuyệt Tiên Cung gần nhất mà đi.

Tuy nhiên, dưới sự điều khiển của La Hầu, không gian trận pháp không ngừng biến hóa, vì vậy, khoảng cách đến Tru Tiên Cung, Lục Tiên Cung, Hãm Tiên Cung và Tuyệt Tiên Cung cũng không ngừng thay đổi.

Nếu tốc độ của Thần Nghịch không đủ nhanh, cũng không thể rời khỏi Tru Tiên Kiếm Trận.

Bị từng đạo hỗn độn kiếm khí tấn công, lại bị La Hầu và Bàn

Huyền vây công, trong hoàn cảnh như vậy, Thần Nghịch muốn thoát thân là rất khó.

Mãi không thể thoát thân, thương thế càng ngày càng nặng, trong lòng Thần Nghịch cũng lo lắng.

Thời gian kéo dài càng lâu, đối với Thần Nghịch càng bất lợi.

Nếu không thể rời khỏi trận này, sớm muộn gì Thần Nghịch cũng sẽ vẫn lạc trong trận.

Bàn Huyền và La Hầu hiển nhiên đều muốn Thần Nghịch vẫn lạc trong trận này.

Lúc này, Thần Nghịch cũng có chút hối hận khi tiến vào trận này, hắn đã xem thường Tru Tiên Kiếm Trận, nếu sớm biết trận này đáng sợ như vậy, tuyệt đối sẽ không tiến vào.

"Ầm!" Trong Tru Tiên Kiếm Trận, Thần Nghịch lại tự bạo một kiện tiên thiên linh bảo, bức lui Bàn Huyền và La Hầu.

Trong thời gian ngắn, Thần Nghịch đã tự bạo mấy kiện tiên thiên linh bảo, có hạ phẩm, cũng có trung phẩm và thượng phẩm.

Lại một lần nữa bức lui hai người Bàn Huyền, Thần Nghịch lại muốn độn vào Lục Tiên Cung.

Thấy Thần Nghịch sắp độn vào Lục Tiên Cung, Bàn Huyền tế ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích, La Hầu tế ra Thí Thần Thương, một trái một phải tấn công đến.

"Bành!" Một cánh tay của Thần Nghịch bị Hồng Mông Lượng Thiên Xích đánh thành bột mịn.

Thí Thần Thương xuyên qua thân thể Thần Nghịch, đáng tiếc không phải chỗ hiểm.

Nhưng, sức mạnh còn sót lại của Thí Thần Thương lại đang

không ngừng ăn mòn thân thể Thần Nghịch.

Thấy Thần Nghịch độn vào trong Lục Tiên Cung, từ Lục Tiên Môn chạy thoát, Bàn Huyền và La Hầu đều có chút phiền muộn.

Tuy lần này Thần Nghịch tổn thất nặng nề, nhưng cuối cùng vẫn không vẫn lạc trong Tru Tiên Kiếm Trận.

"Tru Tiên Kiếm Trận uy lực tuy lớn, nhưng để vây khốn địch lại không được." Bàn Huyền trong lòng thầm than.

Mặc dù tiếc nuối lần này không thể diệt sát Thần Nghịch, nhưng Thần Nghịch cũng phải mất mấy vạn năm mới có thể hồi phục.

Bất luận là hóa giải sức mạnh còn sót lại của Thí Thần Thương, hay là tái sinh cánh tay bị gãy, đều không phải chuyện dễ.

Thực ra, với Thương Thiên Bá Thể đại thành, một tế bào cũng có thể tái sinh trong nháy mắt, thậm chí một chút nhân tử sinh mệnh trong tế bào cũng có thể tái sinh, nhưng bị Hồng Mông Lượng Thiên Xích của Bàn Huyền hủy diệt, muốn tái sinh độ khó không nhỏ.

Cũng may Hồng Mông Lượng Thiên Xích của Bàn Huyền chỉ hủy diệt một cánh tay của Thần Nghịch, nếu hủy diệt hơn hai phần ba thân thể của Thần Nghịch, phần thân thể còn lại chưa đến một phần ba của Thần Nghịch sẽ tan thành tro bụi.

Thương Thiên Bá Thể cường đại, nhưng tam thiên Hỗn Độn Ma Thần năm xưa có thể chất còn cường đại hơn, nhưng cũng lần lượt vẫn lạc.

Khi tu vi đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền cũng càng thêm cường hoành, hiện nay có thể so sánh với Thương Thiên Bá Thể của Thần Nghịch.

Mọi chuyện tạm thời kết thúc, Bàn Huyền lại không vội thu hồi thần thông, hiện đang ở trong Tru Tiên Kiếm Trận, khó đảm bảo La

Hầu sẽ không đánh lén, không thể không đề phòng.

“Hôm nay Thần Nghịch mạng lớn, lần sau sẽ không có vận may như vậy đâu.” Bàn Huyền nói với La Hầu.

“Nếu Diệt Thế Hắc Liên của Ngô nâng cấp lên Thập Tam Phẩm, Thần Nghịch chắc chắn không thể chạy thoát.” La Hầu trong lòng có chút không cam tâm.

Bất đắc dĩ phải bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, át chủ bài của La Hầu cũng đã bại lộ, vốn định một lần giết chết Thần Nghịch, nhưng thêm cả Bàn Huyền cũng không thể giết được Thần Nghịch.

Nếu có thể giết chết Thần Nghịch, không chỉ có thể nhận được không ít công đức, quan trọng hơn là, không có Thần Nghịch, Hung Thú tộc cũng sẽ nội loạn, muốn kết thúc thời đại Hung Thú cũng không khó.

Hung Thú tộc hiện nay, ngoài Thần Nghịch, bất kỳ một hung thú nào cũng không thể ngồi vững vị trí Thú Hoàng.

Vì vậy, một khi Thần Nghịch vẫn lạc, Hung Thú tộc sẽ xảy ra đại sự.

La Hầu giết Thần Nghịch, một là vì công đức, hai là để mau chóng kết thúc thời đại Hung Thú.

Nhưng Bàn Huyền lại khác với La Hầu.

Khí vận của Vu tộc hiện tại tuy không nhỏ, nhưng thực lực không đủ cường đại, muốn trở thành nhân vật chính của lượng kiếp là không thể.

Có Hung Thú tộc bị Thiên Đạo chán ghét đè ép, trước khi Vu tộc tích lũy được thực lực cường đại, Hồng Hoang muốn xuất hiện nhân vật chính của lượng kiếp cũng sẽ khó.

Nếu Thần Nghịch bây giờ vẫn lạc, hẳn là sẽ làm lợi cho Long tộc, Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc.

"Không hay rồi!" Đột nhiên, sắc mặt La Hầu đại biến.

"?" Bàn Huyền.

Chỉ thấy, La Hầu nhắm mắt ngưng thần, cẩn thận cảm tri, lại bấm ngón tay suy tính.

Một lúc lâu sau, La Hầu mở mắt, thu hồi Tru Tiên Kiếm Trận, cất đi Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm.

"Đạo hữu, Ngô đi đây." Nói với Bàn Huyền một tiếng, La Hầu liền hóa thành độn quang bay về phía núi Tu Di ở phương Tây.

Trong nháy mắt, La Hầu biến mất ở cuối chân trời.

Nhìn phản ứng của La Hầu, chắc chắn đã xảy ra đại sự.

Nhíu chặt mày, Bàn Huyền cũng bấm ngón tay suy tính một phen, nhưng không thu hoạch được gì.

Chương 36

Ngay lúc Bàn Huyền định rời đi, hắn chú ý đến luồng sát khí nhàn nhạt gần đó.

Trước đó, Bàn Huyền tưởng rằng đó là chút sát khí còn sót lại của Tru Tiên Kiếm Trận, nhưng cẩn thận nhìn lại mới phát hiện không phải là sát khí của Tru Tiên Kiếm Trận.

Sát khí cũng có sự khác biệt, giống như sát khí của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận và Tru Tiên Kiếm Trận hoàn toàn khác nhau.

"Sát khí gần đây…" Bàn Huyền kinh nghi bất định.

Cẩn thận quan sát, Bàn Huyền đột nhiên tâm thần chấn động, sắc mặt đại biến.

Lượng kiếp sát khí!

Đúng vậy, luồng sát khí nhàn nhạt gần đó chính là lượng kiếp sát khí.

Một lượng kiếp là năm vạn nguyên hội, cách thời điểm Bàn Cổ khai thiên chưa đến hai vạn nguyên hội, theo lý phải hơn ba vạn nguyên hội nữa mới đến lượng kiếp đầu tiên của Hồng Hoang, nhưng lượng kiếp có thể đến sớm hoặc bị trì hoãn.

Hiện nay, lượng kiếp sát khí xuất hiện, lượng kiếp đầu tiên của Hồng Hoang sắp đến.

Nhanh thì mấy trăm năm, chậm thì mấy ngàn năm, lượng kiếp sẽ bùng nổ.

Xem ra, Tru Tiên Kiếm Trận của La Hầu đã dẫn phát lượng kiếp.

Nếu không có La Hầu bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, giao chiến với

Thần Nghịch trong trận, lượng kiếp sát khí cũng sẽ không xuất hiện nhanh như vậy.

Có thể nói, La Hầu đã gặp đại sự.

Dẫn phát lượng kiếp, đây là đại nhân quả, có thể sẽ bị nghiệp lực quấn thân. ...

Sau khi thoát khỏi Tru Tiên Kiếm Trận, Thần Nghịch bay xa mấy nghìn ức quang niên, mới dừng lại ở một ngọn núi sâu.

Rừng núi rậm rạp, cây cổ thụ ngút trời xanh tươi, hoa nở như gấm, chim hót hoa thơm.

Khi một tia khí tức của Thần Nghịch tỏa ra, sinh linh trong phạm vi trăm vạn dặm đều kinh hãi bỏ chạy.

Rất nhanh, Thần Nghịch ngay cả tiếng côn trùng cũng không nghe thấy.

Hít một hơi thật sâu, Thần Nghịch lấy ra một viên đan dược, tuy không thể chữa lành hoàn toàn thương thế, nhưng cũng có chút tác dụng đối với việc hồi phục thương thế.

So với việc tái sinh cánh tay, việc hóa giải sức mạnh còn sót lại của Thí Thần Thương trong cơ thể quan trọng hơn.

Sức mạnh của Thí Thần Thương không chỉ đang ăn mòn thân thể của Thần Nghịch, mà còn ăn mòn nguyên thần.

Vận công hóa giải sức mạnh của Thí Thần Thương trong cơ thể, Thần Nghịch lại cảm thấy có chút bất an.

Dần dần, Thần Nghịch tâm phiền ý loạn, trong trạng thái này, hiệu suất hóa giải sức mạnh của Thí Thần Thương trong cơ thể rất chậm.

Nhíu mày, Thần Nghịch dừng lại, bắt đầu suy tính.

Suy tính một lúc lâu, Thần Nghịch ngồi không yên.

“Lượng kiếp?

Sao có thể?” Phải biết, năm vạn nguyên hội mới có một lượng kiếp, hiện tại cách thời điểm Bàn Cổ khai thiên mới hơn một vạn nguyên hội.

Nếu lượng kiếp đến sớm mấy ngàn nguyên hội, thậm chí là vạn nguyên hội, Thần Nghịch cũng sẽ không quá kinh ngạc, nhưng đến sớm hơn ba vạn nguyên hội… Hiện nay, lượng kiếp sát khí đã xuất hiện, thời gian cho Thần Nghịch không còn nhiều.

Để cho cả Hung Thú tộc ẩn thế không ra?

Thần Nghịch cười khổ, cây cao đón gió, huống chi Hung Thú tộc còn bị Thiên Đạo chán ghét, nếu trong lượng kiếp lại ẩn thế không ra, tình hình e rằng sẽ càng tồi tệ hơn.

Cái gọi là người ngồi trong nhà, họa từ trên trời rơi xuống.

Ở trong lượng kiếp, Hung Thú tộc không thể tránh, cũng không được tránh.

Trước đây, Thần Nghịch cũng đã suy xét đến lượng kiếp, nhưng không ngờ lượng kiếp đầu tiên của Hồng Hoang lại đến nhanh như vậy.

Trong lượng kiếp, Hung Thú tộc sẽ là kẻ đứng mũi chịu sào.

Tuy nhiên, Thần Nghịch lại chưa chuẩn bị xong.

Nhất thời, Thần Nghịch cũng đau đầu.

Thương thế của Thần Nghịch ít nhất cũng phải mấy vạn năm mới có thể hồi phục hoàn toàn.

Nhưng lượng kiếp có lẽ mấy trăm năm sẽ bùng nổ, mấy ngàn năm hoặc vạn năm, đối với Thần Nghịch cũng không đủ.

Mặc dù Thần Nghịch hiện tại bế quan chữa thương, nhưng càng

phải lo liệu cho Hung Thú tộc.

Đã thời gian không còn nhiều, Thần Nghịch cũng không quan tâm đến việc chữa thương nữa, vừa bay về tổ địa của Hung Thú tộc, vừa triệu tập các hung thú đang phân tán ở các nơi trong Hồng Hoang.

Trong lượng kiếp, nếu sức mạnh của Hung Thú tộc bị phân tán, thực sự quá nguy hiểm, vì vậy, việc đầu tiên Thần Nghịch phải làm là triệu tập các hung thú lại.

Nhưng muốn trong thời gian ngắn triệu tập các hung thú đang phân tán ở khắp nơi trong Hồng Hoang, cũng không thực tế. ...

Lượng kiếp sát khí khuếch tán khắp thiên địa.

Theo thời gian trôi qua, lượng kiếp sát khí trong thiên địa cũng ngày càng nhiều.

Đã có một số sinh linh yếu ớt bị ảnh hưởng bởi lượng kiếp sát khí.

Dưới ảnh hưởng của lượng kiếp sát khí, sẽ trở nên nóng nảy dễ nổi giận, dễ dàng mất đi lý trí.

Nhân quả tồn tại trên vô số sinh linh trong Hồng Hoang cũng bắt đầu quấn lấy nhau.

Khi một sinh linh thân tử đạo tiêu, nhân quả trên người cũng sẽ biến mất.

Mỗi ngày, Hồng Hoang đều sẽ có không ít nhân quả biến mất, cũng sẽ sản sinh ra nhân quả mới.

Khi lượng kiếp sát khí xuất hiện, sự biến hóa nhân quả của Hồng Hoang càng lớn hơn.

Mỗi một nhân quả đều là một sợi dây vô hình, vô số sợi dây nhân quả hoặc quấn lấy nhau, hoặc giao nhau, bao trùm toàn bộ Hồng

Hoang, nhưng lại như một mớ tơ vò, cắt không đứt, gỡ không ra.

Khi lượng kiếp sát khí vừa xuất hiện, người biết được không có mấy ai, đầu tiên là La Hầu, sau đó là Bàn Huyền và Thần Nghịch, nhưng theo thời gian trôi qua, cũng ngày càng có nhiều người biết được.

Biết được lượng kiếp sát khí xuất hiện, phản ứng của mỗi người không giống nhau, có người lựa chọn bế quan, tránh né lượng kiếp, cũng có người đang tính toán kiếm lợi trong lượng kiếp.

Chỉ trong vòng trăm năm ngắn ngủi, lượng kiếp sát khí đã che trời lấp đất.

Xem ra, thêm vài trăm năm nữa, lượng kiếp sẽ bùng nổ. ...

Bên trong Bàn Cổ Giới.

Trong Bàn Cổ Huyết Trì đang thai nghén mấy chục Đại Vu và hàng trăm Tiểu Vu.

Sau khi nâng cấp Bàn Cổ Huyết Trì, việc thai nghén Đại Vu và Tiểu Vu cũng nhanh hơn.

Bên ngoài Bàn Cổ Giới, một bộ lạc nhỏ bé, chính là bộ lạc của Bàn Huyền.

Đế Giang và mười hai Tổ Vu khác, cùng với Nữ Oa, hiện đều đang ở trong bộ lạc của Bàn Huyền.

Có mấy Đại Vu và mấy trăm Tiểu Vu cũng đang ở trong bộ lạc của Bàn Huyền.

Lúc này, trong cung điện lớn nhất của bộ lạc Bàn Huyền, Bàn Huyền và mười ba Tổ Vu khác, cộng thêm Nữ Oa, mỗi người ngồi trên một cái bồ đoàn.

Còn Đại Vu và Tiểu Vu, đều đang ở ngoài cung điện.

“Cái gì?

Lượng kiếp?” Đế Giang và những người khác đều kinh hãi thất sắc.

Mặc dù lời này do Bàn Huyền nói ra, nhưng Đế Giang và những người khác vẫn không dám tin.

“Cách thời điểm Phụ Thần khai thiên tích địa mới hơn một vạn nguyên hội, sao lại có lượng kiếp?” Xa Bỉ Thi trừng lớn mắt.

“Đại huynh, có nhầm lẫn gì không!” Cộng Công nói.

Một vạn nguyên hội là hơn mười ức năm.

Hiện nay, cách thời điểm Bàn Cổ khai thiên đã hơn mười bảy ức năm, nhưng chưa đến mười tám ức năm.

“Lượng kiếp sát khí đã xuất hiện.” Bàn Huyền nói.

Các Tổ Vu và Nữ Oa đều biết sự đáng sợ của lượng kiếp.

Với thực lực hiện tại của Vu tộc, tham gia lượng kiếp quá nguy hiểm.

Tuy khí vận hiện tại của Vu tộc không nhỏ, lại được Thiên Đạo ưu ái, nhưng thực lực lại không đủ cường đại.

Khí vận tuy quan trọng, Thiên Đạo ưu ái cũng quan trọng, nhưng thực lực mới là quan trọng nhất.

Xác định lượng kiếp sắp đến, mọi người nhìn nhau.

Tiếp đó, mỗi người đều đưa ra ý kiến của mình.

Nữ Oa và Hậu Thổ cho rằng nên tránh né.

Bàn Cổ Giới, Bất Chu Sơn còn lưu lại uy thế của Bàn Cổ, đều có thể dùng để tránh né lượng kiếp.

Nhưng Đế Giang, Chúc Dung, Xa Bỉ Thi, Chúc Cửu Âm, Cường

Lương và những người khác lại cho rằng nên tham gia lượng kiếp, mưu cầu lợi ích trong lượng kiếp.

Lượng kiếp là nguy cơ thiên đại, trong nguy hiểm luôn đi kèm với kỳ ngộ, xem có thể nắm bắt được hay không.

Hồng Hoang, dưới chân núi Bất Chu, bộ lạc Bàn Huyền.

Bộ lạc Bàn Huyền hiện nay tuy nhỏ, chỉ có chưa đến một nghìn Vu nhân, nhưng lại là bộ lạc đầu tiên của Vu tộc, cũng là bộ lạc duy nhất.

Theo thiết lập của Bàn Huyền, Vu tộc sẽ có ba cấp bậc bộ lạc: Tổ Vu cấp, Đại Vu cấp và Tiểu Vu cấp.

Lượng kiếp sát khí không ngừng khuếch tán, cũng có kẻ không biết tự lượng sức mình muốn ngăn cản lượng kiếp bùng nổ, nhưng không có ngoại lệ nào không bị nghiền nát.

Phải biết, khi lượng kiếp sát khí xuất hiện, đó là đại thế của Thiên Đạo.

Đại thế của Thiên Đạo ở các thế giới cấp bậc khác nhau cũng không giống nhau, với cấp bậc của Hồng Hoang Thiên Đạo, dưới sự nghiền ép của đại thế, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không thể chống lại.

Dưới Hồng Hoang Thiên Đạo, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng chỉ là con kiến.

Dưới chân người giẫm đạp, con kiến dù giãy giụa thế nào cũng chỉ là vô ích.

Bàn Huyền hiện nay cũng đang cân nhắc có nên để Vu tộc tham gia lượng kiếp lần này hay không.

Tuy lượng kiếp nguy hiểm, nhưng số lượng Vu tộc ít, có Bàn

Huyền che chở, lại được Thiên Đạo ưu ái, cẩn thận một chút, hẳn là sẽ không có chuyện gì.

Vì vậy, Bàn Huyền cảm thấy để Vu tộc tham gia lượng kiếp cũng không phải là không thể cân nhắc.

Sự việc trọng đại, Bàn Huyền cũng không thể qua loa, phải suy nghĩ kỹ lưỡng mới được.

Một ngày nọ, có không ít khí vận truyền đến người Bàn Huyền.

"?" Bàn Huyền sững sờ.

Khí vận truyền đến người Bàn Huyền không ít, sau khi khí vận chi thể của hắn hấp thu, đã một lần đạt đến Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Khí vận sánh ngang Chuẩn Thánh, tuy còn kém xa nhân vật chính của lượng kiếp, nhưng cũng đã kinh người.

"Khí vận của Hung Thú tộc." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Bàn Huyền ký sinh trong khí vận của Hung Thú tộc, khí vận cổ trùng cũng đã quay về.

Nhất thời, Bàn Huyền cũng kinh ngạc không thôi.

Khí vận của Hung Thú tộc đã hoàn toàn thất thoát?

Sẽ không sai, khí số của Hung Thú tộc đã tận.

Ngoài kinh ngạc, Bàn Huyền cũng không biết Thần Nghịch đang làm gì.

Khí vận đối với bất kỳ một chủng tộc nào cũng quan trọng, đặc biệt là đối với chủng tộc bị Thiên Đạo chán ghét.

Chương 37

Nếu nói khí vận của Hung Thú tộc hiện nay hoàn toàn thất thoát không có một chút quan hệ nào với Thần Nghịch, Bàn Huyền sẽ không tin, nhưng Thần Nghịch đã làm gì? ...

Dưới sự triệu tập của Thú Hoàng Thần Nghịch, các hung thú phân tán ở các nơi trong Hồng Hoang bắt đầu tập hợp lại.

Thiên giới, nhân giới tứ hải bát hoang, cửu u chi địa, đều có hung thú.

Lại vì Hồng Hoang thực sự quá lớn, muốn để toàn bộ hung thú trong Hồng Hoang tập hợp lại cần không ít thời gian.

Cho Hung Thú tộc mười vạn năm, cũng không thể tập hợp các hung thú phân tán ở các nơi trong Hồng Hoang về một chỗ.

Bắc hoang đại địa, một dãy núi khổng lồ trải dài, vô số ngọn núi cao chót vót, núi cao vạn trượng không đếm xuể, núi cao mười vạn trượng và trăm vạn trượng cũng không ít, núi cao ngàn vạn trượng và ức vạn trượng cũng có.

Trong sâu trong dãy núi, không thiếu những loài hoa cỏ cây cối đã sinh trưởng hàng ức vạn năm.

Đạo trường của Thú Hoàng Thần Nghịch được mở ra trong núi sâu.

Lúc này, Thần Nghịch lại bố trí một cái tiên thiên đại trận.

Diệt Thế Đại Trận, lấy Diệt Thế Đại Ma làm trận cơ, Thần Nghịch ngồi xếp bằng ở trận nhãn.

Đúng như tên gọi, trận này tên là Diệt Thế, trận pháp vừa thành, cũng sẽ hủy diệt thế giới.

Thần Nghịch mượn Diệt Thế Đại Ma lĩnh ngộ ra Diệt Thế Đại Trận, nhưng vẫn chưa hoàn thiện, nhưng đã không có thời gian để hắn từ từ hoàn thiện.

Lượng kiếp đến quá nhanh, Hung Thú tộc chưa chuẩn bị, Thần Nghịch lại có thương tích trong người.

Cùng với việc Diệt Thế Đại Trận được bày ra, dưới sự vận chuyển của trận pháp, từng thế giới bị hủy diệt.

Dãy núi này tự thành một giới.

Trong dãy núi này, tiểu thiên thế giới không biết bao nhiêu mà kể, trung thiên thế giới có hàng vạn, đại thiên thế giới cũng không ít.

Mỗi khi hủy diệt một thế giới, Diệt Thế Đại Ma và Thần Nghịch đều được tăng cường.

Nếu có thể dùng trận này hủy diệt Hồng Hoang, Diệt Thế Đại Ma nâng cấp lên hỗn độn chí bảo không thành vấn đề, tu vi của Thần Nghịch cũng sẽ đạt đến một độ cao kinh người.

Vốn dĩ, theo kế hoạch của Thần Nghịch, phải chuẩn bị đầy đủ, hoàn thiện Diệt Thế Đại Trận, sau đó nắm bắt một thời cơ.

"Tốt nhất là có thể trước khi lượng kiếp sát khí bao trùm toàn bộ, Diệt Thế Đại Ma nâng cấp thành hỗn độn linh bảo, Ngô thì đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." Thần Nghịch trong lòng tính toán.

Chuẩn Thánh là Hỗn Nguyên Kim Tiên, Hỗn Nguyên Thánh Nhân là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nguyên thần ký thác vào hỗn độn hư không, không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thần Nghịch cũng rõ, bị Thiên Đạo chán ghét, trở thành Thiên Đạo

Thánh Nhân là không thể.

Đã không thể trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, Thần Nghịch cũng đang cân nhắc việc ký thác nguyên thần vào hỗn độn hư không.

Diệt Thế Đại Trận được Thần Nghịch đặt tên là Thập Phương Câu Diệt.

Đại trận vừa thành, mọi thế giới trong thập phương đều bị hủy diệt, Thập Phương Câu Diệt.

Khi Thần Nghịch bày ra Thập Phương Câu Diệt, khí vận của Hung Thú tộc cũng hoàn toàn thất thoát.

Bao gồm cả Thần Nghịch, tất cả hung thú trong Hồng Hoang đều khí số đã tận.

Cùng với việc Thần Nghịch vận hành Thập Phương Câu Diệt Đại Trận, địa thủy hỏa phong bên ngoài trận cuộn trào.

Sông núi, chim bay thú chạy bên ngoài trận, đều bị hủy diệt, hóa thành địa thủy hỏa phong. ...

Cửu Trọng Thiên Khuyết, điện vũ hoa lệ san sát, tiên linh chi khí lượn lờ.

Trong một tòa quỳnh lâu đại điện, Hồng Quân, Thương Khung lão tổ và Càn Khôn lão tổ ba người đang tụ tập lại thương đàm.

Hồng Quân cũng đã từ vực ngoại hỗn độn trở về Hồng Hoang.

Biết được Tử Tiêu Cung trên đỉnh Ngọc Kinh Sơn bị hủy, Hồng Quân cũng có chút tức giận.

"Hai vị đạo hữu, có biết trận pháp mà Thần Nghịch bày ra không?" Càn Khôn lão tổ hỏi.

"Hiển nhiên là do Thần Nghịch thông qua Diệt Thế Đại Ma lĩnh ngộ ra." Thương Khung lão tổ nói.

Vừa nghe lời của Thương Khung lão tổ, Càn Khôn lão tổ trợn trắng mắt, không phải là nói thừa sao!

"Trong sự hủy diệt vô tận, nhận được vĩ lực, có thể khiến Diệt Thế Đại Ma thăng cấp, có thể nâng cao tu vi của Thần Nghịch, nếu đại trận của Thần Nghịch không hủy diệt toàn bộ Hồng Hoang, chỉ hủy diệt tứ hải bát hoang, Diệt Thế Đại Ma e rằng cũng sẽ thăng cấp thành hỗn độn linh bảo, Thần Nghịch có thể thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." Hồng Quân mở miệng nói.

"Xem ra bây giờ, diệt thế chi trận của Thần Nghịch không hoàn thiện lắm, hủy diệt toàn bộ Hồng Hoang là không thể." Thương Khung lão tổ nói.

"Hiện tại không thể, nhưng đợi Diệt Thế Đại Ma thăng cấp thành hỗn độn linh bảo, đợi tu vi của Thần Nghịch đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, diệt thế chi trận tất nhiên sẽ hoàn thiện, uy lực cũng không chỉ có bấy nhiêu như hiện tại, đến lúc đó, hủy diệt toàn bộ Hồng Hoang cũng không biết chừng." Càn Khôn nói.

"Khí số của Thần Nghịch đã tận, Hung Thú tộc cũng khí số đã tận." Hồng Quân đứng dậy, hướng về hạ giới đi, Thương Khung lão tổ và Càn Khôn lão tổ nhìn nhau một cái, cũng vội vàng theo sau. ...

Một cây cầu vàng bằng ngọc trắng từ trong hư không xuất hiện, định trụ địa thủy hỏa phong trong ức vạn vạn dặm, thân ảnh của Âm Dương lão tổ xuất hiện trên cầu vàng.

Thần quang màu xanh lục che trời lấp đất, là Dương Mi xuất hiện.

Thần Nghịch bày ra Thập Phương Câu Diệt Đại Trận, đã hủy diệt một số tiểu thiên thế giới và trung thiên thế giới.

Đối với hành vi của Thần Nghịch, không ít sinh linh phẫn uất, nhưng sinh linh bình thường căn bản không thể đến gần bên ngoài

Thập Phương Câu Diệt Đại Trận, huống chi là gặp Thần Nghịch.

Lúc này, Âm Dương lão tổ và Dương Mi hai người đến, chính là muốn phá đại trận của Thần Nghịch, sau đó diệt Thần Nghịch.

"Thần Nghịch, nhữ không biết thuận nghịch, dám bố trí ác trận như vậy, không mau thu hồi trận này, có lẽ còn có chút lòng từ bi của trời." Dương Mi mặt lạnh nói.

"Dương Mi đạo huynh, khí số của Thần Nghịch đã tận, không cần phải nói nhiều với hắn, chúng ta phá trận, sau đó giết Thần Nghịch, cũng là thay trời hành đạo." Càn Khôn lão tổ nói với Dương Mi.

"Các ngươi nói năng ngông cuồng, có bản lĩnh thì phá đại trận của Ngô đi." Tiếng cười lạnh của Thần Nghịch cũng truyền ra từ trong trận.

Lời không hợp ý, chỉ có thể động thủ.

Dương Mi cũng không nói nhiều nữa, cây liễu trong tay vung lên, đi vào trận trước.

Cầu vàng bằng ngọc trắng dưới chân Âm Dương lão tổ kéo dài, cũng đi vào trận.

Vừa vào trận, Dương Mi và Âm Dương lão tổ đều nhíu mày.

Trong trận tràn ngập tiên thiên hủy diệt chi khí.

Trên trời, dưới đất, bốn phương đông tây nam bắc, có sinh môn, tử vị, khứ và vị, thập phương đều chìm trong hủy diệt chi đạo.

Sức mạnh hủy diệt vô biên, Âm Dương lão tổ có Thái Cực Đồ huyền quang hộ thân cũng phải tim đập chân run.

Xung quanh Dương Mi có sức mạnh không gian.

Không phá được sức mạnh không gian của Dương Mi thì không thể làm tổn thương hắn.

Dạo một vòng trong Thập Phương Câu Diệt Đại Trận, không thấy Thần Nghịch, Dương Mi và Âm Dương lão tổ đành phải đi ra ngoài.

Dạo một vòng đơn giản trong trận, Dương Mi và Âm Dương lão tổ đều nhận ra sự đáng sợ của Thập Phương Câu Diệt Đại Trận.

Dương Mi và Âm Dương lão tổ đều biết chỉ bằng hai người họ không thể phá được Thập Phương Câu Diệt Đại Trận.

Theo thời gian, Thập Phương Câu Diệt Đại Trận sẽ càng trở nên mạnh mẽ.

Một khi Diệt Thế Đại Ma thăng cấp thành hỗn độn linh bảo, uy thế của Thập Phương Câu Diệt Đại Trận sẽ tăng mạnh.

Ra khỏi Thập Phương Câu Diệt Đại Trận, Dương Mi và Âm Dương lão tổ đều nhíu mày.

"Đợi Hồng Quân đạo hữu, Càn Khôn đạo hữu, Thương Khung đạo hữu và những người khác đến, sau đó hợp lực phá ác trận này." Âm Dương lão tổ nói.

Dương Mi nhất thời cũng không có cách nào hay, chỉ có thể chờ.

Chưa đợi Hồng Quân, Càn Khôn lão tổ, Thương Khung lão tổ đến, trên Thập Phương Câu Diệt Đại Trận lại xuất hiện kiếp vân.

Thập Phương Câu Diệt Đại Trận là diệt thế chi trận, thiên lý không dung.

Kiếp vân cuồn cuộn, mây đen dày đặc, sấm chớp rền vang, lại là Tứ Cửu Thiên Kiếp.

Thiên Đạo là quy tắc tối cao của Hồng Hoang, Thần Nghịch bày ra Thập Phương Câu Diệt Đại Trận diệt thế, Thiên Đạo tự nhiên cũng sẽ giáng xuống trừng phạt.

Hiện tại chỉ là Tứ Cửu Thiên Kiếp, nếu Thần Nghịch thu tay thì

thôi, nếu chấp mê bất ngộ, tiếp theo sẽ có Lục Cửu Thiên Kiếp, Cửu Cửu Thiên Kiếp, Thiên Khiển.

Nhưng, Thần Nghịch đã bày ra Thập Phương Câu Diệt Đại Trận, đã có giác ngộ.

Độ khó diệt thế tùy theo cấp bậc của thế giới, với uy lực hiện tại của Thập Phương Câu Diệt Đại Trận, hủy diệt tiểu thiên thế giới giống như trò đùa, hủy diệt trung thiên thế giới và đại thiên thế giới cũng không khó, hủy diệt Thái Ất cấp thế giới có chút phiền phức, nhưng cũng không thành vấn đề.

Nhưng hiện tại Thập Phương Câu Diệt Đại Trận muốn hủy diệt một Đại La cấp thế giới không đơn giản.

Còn hủy diệt Hồng Hoang?

Trước tiên cần phải hiểu về Hồng Hoang.

Bàn Cổ là cường giả cách Đại Đạo Thánh Nhân một bước, khai thiên tích địa trong hỗn độn, nhưng cũng chỉ mở ra được khung sườn của Hồng Hoang, sau đó, chém giết vô số Hỗn Độn Ma Thần, mỗi một thi thể Hỗn Độn Ma Thần rơi vào Hồng Hoang, hóa thành một phần của thiên địa, cuối cùng, Bàn Cổ cũng vẫn lạc, thân hóa vạn vật.

Toàn bộ sức mạnh của Hồng Hoang nếu hoàn toàn bùng nổ, e rằng không yếu hơn một Đại Đạo Thánh Nhân.

"Ầm!" Tiếng sấm vang trời, kiếp vân cuộn trào, một đạo thiên lôi đánh xuống.

Uy lực của Tứ Cửu Thiên Kiếp quá nhỏ, không gây ra uy hiếp gì đối với Thập Phương Câu Diệt Đại Trận của Thần Nghịch, từng đạo thiên lôi rơi vào trong trận như trâu đất xuống biển.

Sau khi đạo thiên lôi cuối cùng đánh xuống, kiếp vân cũng tiêu tán.

Cùng với việc Thần Nghịch dùng Diệt Thế Đại Ma bố trí Thập Phương Câu Diệt Đại Trận, sự khuếch trương của lượng kiếp sát khí càng nhanh hơn.

Dưới sự vận hành của Thập Phương Câu Diệt Đại Trận, địa thủy hỏa phong tứ ngược.

Tiểu thiên thế giới bị hủy diệt không ít, trung thiên thế giới và đại thiên thế giới cũng có, thậm chí có cả Thái Ất cấp thế giới.

Dương Mi và Âm Dương lão tổ ra tay cũng không thể phá được Thập Phương Câu Diệt Đại Trận.

Hồng Quân, Thương Khung lão tổ và Càn Khôn lão tổ ba người từ Cửu Trọng Thiên Khuyết xuống, hội hợp với hai người Dương Mi.

Có Ma tổ La Hầu và không ít đại năng ẩn nấp trong bóng tối.

Có không ít chủng tộc đang rục rịch.

Tầng trời thứ ba mươi ba, Hồng Hoang tinh không.

Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh tương ứng, diễn hóa Âm Dương lưỡng nghi, lại có vô số thái cổ tinh thần vận chuyển.

Sự vận chuyển của nhật nguyệt tinh thần trông có vẻ hỗn loạn vô tự, nhưng lại tuân theo một quy luật đặc thù.

Một ngày nọ, bên ngoài Quảng Hàn Cung trên Thái Âm Tinh, dưới gốc tiên thiên Nguyệt Quế Thụ, không gian xảy ra vặn vẹo, tiếp đó, một thân ảnh bước ra, chính là Bàn Huyền.

Bàn Huyền trực tiếp từ dưới chân núi Bất Chu truyền tống đến Thái Âm Tinh, là để đi đến vực ngoại hỗn độn nhanh hơn.

Đúng vậy, Bàn Huyền muốn đi đến vực ngoại.

Lần trước đến Thái Âm Tinh, Bàn Huyền đã để lại một tọa độ không gian dưới gốc tiên thiên Nguyệt Quế Thụ.

Mặc dù Bàn Huyền nắm giữ hỗn độn không gian pháp tắc, nhưng trực tiếp từ dưới chân núi Bất Chu truyền tống đến Thái Âm Tinh cũng không dễ chịu.

Nếu không phải Hỗn Độn Thể đủ mạnh, trong quá trình truyền tống không gian không ổn định sẽ thân tử đạo tiêu.

Thái Âm Tinh nằm ở tầng trời thứ ba mươi ba, đi lên nữa là vực ngoại.

Vực ngoại hỗn độn còn được gọi là Hỗn Độn Hải, trong Hỗn Độn Hải vô tận, ngoài Hồng Hoang, còn tồn tại vô số thế giới.

Bàn Huyền sở dĩ vội vã đi đến vực ngoại hỗn độn, là để chứng đắc Thái Ất đạo quả.

Hiện nay, đạo hạnh của Bàn Huyền đã đạt đến Kim Tiên đại viên mãn, bất cứ lúc nào cũng có khả năng chứng đắc Thái Ất đạo quả.

Nếu ở Hồng Hoang chứng đắc Thái Ất đạo quả, ít nhiều cũng sẽ bị Hồng Hoang Thiên Đạo ảnh hưởng, vì vậy, Bàn Huyền mới quyết định chứng đạo Thái Ất trong hỗn độn.

Về tu vi, Bàn Huyền tuy đã đạt đến Chuẩn Thánh, nhưng đó là thân thể thứ hai, khí vận chi thể của hắn mới có tu vi Đại La Kim Tiên, tu vi nguyên thần còn thấp hơn.

Điều Bàn Huyền coi trọng nhất hiện nay lại là đạo hạnh.

Chương 38

Nghỉ ngơi một lát dưới gốc tiên thiên Nguyệt Quế Thụ, khôi phục lại trạng thái, Bàn Huyền bay ra ngoài Thái Âm Tinh, cũng không đi nhìn Hi Hòa và Thường Hi một cái.

Rời khỏi Thái Âm Tinh, Bàn Huyền bay về phía thế giới bình chướng.

Khi Bàn Huyền nhìn thấy thế giới bình chướng, Hồng Hoang tinh không đã ở dưới chân.

Đứng trên nhật nguyệt tinh thần, thế giới bình chướng trong tầm tay.

Thế giới bình chướng có màu tím đỏ, nửa hư nửa thực, lại đang hư thực chuyển hóa.

Muốn xuyên qua thế giới bình chướng cần đại pháp lực.

Đáng nói, Hồng Hoang mỗi thời mỗi khắc đều đang hấp thu hỗn độn chi khí từ vực ngoại, chuyển hóa thành thế giới bản nguyên.

Do đó, Hồng Hoang mỗi thời mỗi khắc đều đang trưởng thành.

Có thể nói, Hồng Hoang hiện tại mạnh hơn rất nhiều so với một vạn nguyên hội trước, thế giới bản nguyên ước tính chênh lệch hơn trăm lần.

Cùng với việc Hồng Hoang không ngừng trưởng thành, thế giới bình chướng cũng sẽ ngày càng ổn định, muốn xuyên qua càng khó.

Hiện tại, tu vi Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn miễn cưỡng có thể xuyên qua thế giới bình chướng, nhưng cùng với việc Hồng Hoang tiếp tục trưởng thành, có lẽ vài vạn nguyên hội sau ít nhất cũng cần tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ mới có thể xuyên qua thế giới bình chướng.

Xuyên qua thế giới bình chướng của Hồng Hoang cần đại pháp lực, nhưng sinh tồn trong vực ngoại hỗn độn lại càng khó hơn.

Nếu không có thể chất đặc thù, Đại La Kim Tiên dù có chí bảo hộ thân, cũng không thể tồn tại lâu trong hỗn độn.

"Ầm!" Một cỗ pháp lực ngút trời từ Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền phát ra, là pháp lực mà chỉ có Chuẩn Thánh hậu kỳ mới có.

Có đại pháp lực trong người, thế giới bình chướng đối với Bàn Huyền như không có, dễ dàng xuyên qua.

Vừa xuyên qua thế giới bình chướng, đã ở trong vực ngoại hỗn độn.

Nhìn ra xa, một mảng xám xịt.

Hỗn độn chi khí cuồn cuộn, lại cuồng bạo vô cùng.

Mặc dù có Hỗn Độn Thể, nhưng Bàn Huyền ở trong vực ngoại hỗn độn cũng cảm thấy áp lực.

Bàn Huyền cũng không rời khỏi Hồng Hoang quá xa.

Nhìn Hồng Hoang từ trong hỗn độn, giống như một quả bong bóng khổng lồ màu tím đỏ.

Trong đại dương màu xám, một quả bong bóng màu tím đỏ đang hấp thu nguyên tố thủy để lớn lên.

Tốc độ trưởng thành của Hồng Hoang rất nhanh.

Vừa nhìn Hồng Hoang, Bàn Huyền vừa kéo dài khoảng cách.

Sau khi kéo dài khoảng cách với Hồng Hoang, Bàn Huyền cũng cảm ngộ Thái Ất chi đạo.

Thái Ất đạo quả huyền diệu khó lường, diệu không thể tả, một lần đắc là vĩnh viễn đắc, một lần chứng là vĩnh viễn chứng.

Kim Tiên đạo quả có thể bất hủ, Thái Ất đạo quả lại là một điểm linh quang bất diệt, mở ra đại thiên thế giới cũng chỉ là chuyện thường.

Đạo hạnh của Bàn Huyền cách Thái Ất đạo quả cũng chỉ một bước, cộng thêm tu vi cao thâm, muốn chứng đắc Thái Ất đạo quả cũng tương đối dễ dàng.

Thực ra, nếu Bàn Huyền lựa chọn chứng Thái Ất đạo quả ở Hồng Hoang, sẽ dễ hơn ở trong hỗn độn.

Ngồi xếp bằng trong hỗn độn, Bàn Huyền một ý niệm, Thập Tam Phẩm Bạch Liên xuất hiện dưới thân, lại có Chư Thiên Khánh Vân xuất hiện trên đỉnh đầu, càng có Đại Đạo Quang Hoàn treo sau gáy.

Tiên thiên tịnh hóa thần quang chiếu rọi, vạn đóa kim liên, kim đăng lấp lánh, anh lạc rủ châu, trong công đức kim quang có đại đạo thần vận ẩn hiện.

Bất luận là Thập Tam Phẩm Bạch Liên, Chư Thiên Khánh Vân hay Đại Đạo Quang Hoàn, đều có ích cho việc Bàn Huyền cảm ngộ đại đạo.

Dần dần, Bàn Huyền rơi vào trạng thái vật ngã lưỡng vong.

Không biết thời gian trôi qua, cũng không biết đã bao lâu, trong cơ thể Bàn Huyền có một đạo quả.

Thái Ất đạo quả, đã chứng!

Không chứng Thái Ất đạo quả, Bàn Huyền sẽ không bao giờ biết được sự huyền diệu của đạo hạnh Thái Ất Kim Tiên.

Có Thái Ất đạo quả, hỗn độn xám xịt trong mắt Bàn Huyền cũng phảng phất có thêm chút màu sắc.

Cảm thụ Thái Ất đạo quả trong cơ thể, một lúc lâu, Bàn Huyền

cũng định trở về Hồng Hoang.

Bấm ngón tay tính toán, Bàn Huyền biết thời gian trôi qua không quá lâu. ...

"Ầm!" Mây đen che trời lấp đất, bao trùm ức vạn vạn dặm.

Sấm chớp lóe lên trong mây đen, như rồng rắn.

Kiếp vân của Lục Cửu Thiên Kiếp.

Dưới kiếp vân, diệt thế chi trận Thập Phương Câu Diệt đang vận hành.

Trong trận, tiên thiên hủy diệt chi khí lan tràn, ngoài trận lại là địa thủy hỏa phong tứ ngược.

Lúc này, Thần Nghịch trong diệt thế chi trận cũng không dễ dàng.

Dương Mi, Hồng Quân, Âm Dương lão tổ, Càn Khôn lão tổ và Thương Khung lão tổ năm Chuẩn Thánh liên thủ muốn phá trận này, lại có Lục Cửu Thiên Kiếp sắp giáng xuống.

Tại trận nhãn, Thần Nghịch dùng chân thân đối chiến với Dương Mi và những người khác.

Thần Nghịch thương thế chưa lành, muốn đánh bại bất kỳ ai trong năm người Hồng Quân cũng không dễ dàng, một địch năm, hoàn toàn rơi vào thế hạ phong.

Mặc dù ở thế yếu, nhưng Thần Nghịch toàn lực chống cự, trong thời gian ngắn cũng không bại.

Hồng Quân tay cầm Bàn Cổ Phiên, một lần rung động phát ra sức mạnh khai thiên tích địa, đủ để phá diệt vạn pháp, băng diệt hoàn vũ chư thiên.

Thái Cực Đồ của Âm Dương lão tổ cũng là tiên thiên chí bảo, tuy lực công kích không bằng Bàn Cổ Phiên, nhưng cũng diệu dụng vô

cùng.

Không gian thần thông của Dương Mi khiến người ta kinh ngạc.

Càn Khôn lão tổ tế ra Càn Khôn Đỉnh, Thương Khung lão tổ cũng có Tam Thập Tam Thiên Bảo Tháp.

Chiến đấu một lúc lâu, Thần Nghịch không địch lại, đành phải bại trận bỏ chạy.

Khi Thần Nghịch vừa chạy trốn, Hồng Quân và những người khác cũng phá hủy trận nhãn.

Trận nhãn bị phá hủy, diệt thế chi trận cũng bị phá.

Đại trận vừa phá, Diệt Thế Đại Ma hóa thành lưu quang, trong nháy mắt bay xa. ...

Thoát thân thành công, Thần Nghịch cũng thở phào nhẹ nhõm.

Không lâu sau, Diệt Thế Đại Ma từ xa bay về, rơi vào tay Thần Nghịch.

Thập Phương Câu Diệt Đại Trận bị phá, Thần Nghịch cũng không khỏi phiền muộn.

Cũng là do Thần Nghịch có thương tích trong người, nếu không, cũng sẽ không bại nhanh như vậy.

Còn việc một lần nữa dùng Diệt Thế Đại Ma bày ra Thập Phương Câu Diệt Đại Trận, Thần Nghịch biết là không được.

Thập Phương Câu Diệt là diệt thế chi trận, bố trí trong cùng một thế giới cần phải cách nhau năm vạn nguyên hội, cũng là một lượng kiếp.

Nếu Thần Nghịch trong vòng năm vạn nguyên hội lại bày ra Thập Phương Câu Diệt Đại Trận, sẽ có thiên khiển, không chỉ trận pháp sẽ bị thiên khiển hủy diệt, người bố trận cũng lành ít dữ nhiều.

Thần Nghịch từ bỏ khí vận của Hung Thú tộc, mới bày ra Thập Phương Câu Diệt Đại Trận, lại mượn trận pháp được chút lợi ích, nhưng lại không thể khiến hắn hài lòng.

Ngoài việc thầm hận Dương Mi và Hồng Quân và những người khác, Thần Nghịch cũng đang cân nhắc bước tiếp theo, tương lai của Hung Thú tộc.

Hiện tại Hung Thú tộc không còn khí vận, lại bị Thiên Đạo chán ghét, trong một lượng kiếp đứng mũi chịu sào, khiến Thần Nghịch cau mày không vui.

Thiên số đã định, tương lai của hung thú có thể là một mảng tối đen, Thần Nghịch tuy đã thắp lên, nhưng lại có thể mang lại cho Hung Thú tộc bao nhiêu ánh sáng?

"Thực lực, chỉ cần thực lực của Ngô đủ mạnh, có thể chi phối tất cả." Ánh mắt Thần Nghịch kiên định, sự theo đuổi thực lực cũng đã đạt đến cực hạn. ...

Một đoàn công đức lớn từ trên trời giáng xuống, chia thành năm phần, rơi vào người Dương Mi và những người khác.

Thần Nghịch bày ra diệt thế chi trận, có nhân quả thiên đại, lại nghiệp lực quấn thân, năm người Hồng Quân ra tay phá diệt thế chi trận, Hồng Hoang Thiên Đạo cũng giáng xuống đại công đức.

Năm phần công đức có lớn có nhỏ, phần công đức lớn nhất lại rơi vào người Dương Mi.

Công đức mà Hồng Quân nhận được tuy không bằng Dương Mi, nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Công đức mà Âm Dương lão tổ nhận được lại không bằng Hồng Quân, sau đó là Thương Khung lão tổ, công đức mà Càn Khôn lão tổ nhận được lại ít nhất.

Hai người Dương Mi và Hồng Quân không trực tiếp hấp thu công đức để nâng cao tu vi và đạo hạnh, ba người Âm Dương lão tổ, Thương Khung lão tổ và Càn Khôn lão tổ lại hấp thu công đức.

Âm Dương lão tổ hấp thu công đức để nâng cao đạo hạnh, Thương Khung lão tổ hấp thu công đức để nâng cao tu vi, Càn Khôn lão tổ hấp thu công đức lại phần lớn dùng để nâng cao tu vi, một phần nhỏ dùng để nâng cao đạo hạnh.

"Diệt thế chi trận đã phá, ngọc vũ trừng thanh, bần đạo đi trước một bước." Dương Mi vừa dứt lời liền bay đi.

Sau Dương Mi, Âm Dương lão tổ cũng đi, sau đó ba người Hồng Quân, Thương Khung lão tổ và Càn Khôn lão tổ cũng lần lượt rời đi.

Còn việc truy sát Thần Nghịch, Hồng Quân và những người khác cũng không vội.

Thần Nghịch không dễ giết, huống chi, đang ở trong lượng kiếp đầu tiên của Hồng Hoang, Hồng Quân và những người khác đều có kế hoạch, Thần Nghịch lại là một mắt xích quan trọng.

Hồng Quân là người cuối cùng rời đi, hướng về núi Ngọc Kinh ở Tây Côn Lôn.

Vừa đi đến núi Ngọc Kinh, Hồng Quân vừa nhìn về phía núi Bất Chu.

"Vu tộc, Bàn Huyền, huyết mạch Bàn Cổ." Trong mắt Hồng Quân loé lên một tia âm u.

Đối với lượng kiếp, tuy nguy hiểm và kỳ ngộ cùng tồn tại, nhưng trong mắt Hồng Quân, kỳ ngộ lại vượt xa nguy hiểm.

Hồng Quân vốn là Nhân Quả Ma Thần trong tam thiên Hỗn Độn Ma Thần, vì cản trở Bàn Cổ khai thiên bị giết, nguyên thần không thể không chuyển sinh ở Hồng Hoang, trở thành con giun đất tiên thiên

đầu tiên của Hồng Hoang.

Nhìn khắp Hồng Hoang, sự lĩnh ngộ của Hồng Quân đối với nhân quả chi đạo xếp thứ hai, e rằng không ai dám xếp thứ nhất.

Trong lượng kiếp, tác dụng của nhân quả rất lớn.

Dựa vào sự hiểu biết về nhân quả, cộng thêm thực lực hiện tại của Hồng Quân, cũng không sợ lượng kiếp.

Trong Hỗn Độn Hải vô tận, một mảng xám xịt.

Bàn Huyền không nhanh không chậm bay về phía thế giới Hồng Hoang, tứ phía bát phương đều là hỗn độn chi khí cuồn cuộn.

Trong Hỗn Độn Hải, ngoài việc tồn tại từng thế giới, cũng thai nghén sinh linh và bảo vật.

Sinh linh được thai nghén trong hỗn độn, kém nhất cũng là Hỗn Độn Thể, cũng là Hỗn Độn Ma Thần.

Còn bảo vật, kém nhất cũng là tiên thiên.

Không biết từ lúc nào, Bàn Huyền lại bắt đầu suy nghĩ nhiều.

Nói đi cũng phải nói lại, năm đó Bàn Cổ khai thiên có không ít Hỗn Độn Ma Thần cản trở, đều bị Bàn Cổ chém giết, hẳn là sẽ có không ít bảo vật rơi rớt trong hỗn độn.

Còn Bàn Cổ, chẳng lẽ không có Khai Thiên Phủ, Tạo Hóa Ngọc Điệp và Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên?

Trong nhận thức của Bàn Huyền, Bàn Cổ là Hỗn Độn Ma Thần mạnh nhất, hẳn là đã thu thập không ít bảo vật trước khi khai thiên.

Đột nhiên, Bàn Huyền trừng lớn mắt, nhìn về phía xa.

Chỉ thấy, ở xa có một lượng lớn hỗn độn chi khí tụ tập lại, hình thành một vòng xoáy.

“Bảo vật?” Sắc mặt Bàn Huyền cổ quái.

Nhưng, Bàn Huyền vội vàng chạy tới.

Bàn Huyền một giây ức vạn vạn dặm, cũng phải mất hơn mười phút mới đến.

Vòng xoáy do một lượng lớn hỗn độn chi khí hình thành, đường kính hơn mười vạn dặm, chỉ cần đến gần, lực hút kinh khủng đủ để kéo Đại La Kim Tiên vào trong vòng xoáy.

Nhìn chằm chằm vào vòng xoáy hỗn độn, Bàn Huyền trong lòng khẽ động, sử dụng bản mệnh thần thông của Hỗn Độn Thể, cũng có một vòng xoáy hỗn độn xuất hiện.

Chương 39

Vòng xoáy hỗn độn mà Bàn Huyền thi triển ra không lớn, nhưng uy lực lại không nhỏ.

Một lớn một nhỏ hai vòng xoáy hỗn độn, triệt tiêu lẫn nhau.

Bàn Huyền cũng cảm thấy áp lực nhẹ đi.

Không bao lâu, Bàn Huyền đã đến trung tâm vòng xoáy.

Trước mắt Bàn Huyền là một tảng đá màu xám, lớn nhỏ vài trăm mét.

Nhìn tảng đá màu xám này, trong mắt Bàn Huyền không khỏi thất vọng.

Lại chỉ là một tảng Hỗn Độn Ngoan Thạch.

Tuy chỉ là một tảng đá cứng, nhưng ẩn chứa hỗn độn chi khí, cũng là dược liệu luyện khí cực phẩm.

"Dùng tảng Hỗn Độn Ngoan Thạch này luyện khí." Bàn Huyền thầm tính toán.

Trên người có không ít Thiên Đạo công đức, Bàn Huyền định luyện chế một kiện công đức linh bảo.

Có ý định, Bàn Huyền lập tức hành động.

Thái Dương Thần Hỏa màu vàng kim xuất hiện trong tay Bàn Huyền, tiếp đó, bắt đầu luyện hóa tảng Hỗn Độn Ngoan Thạch này.

Dưới sự luyện hóa của Thái Dương Thần Hỏa, tạp chất trong Hỗn Độn Ngoan Thạch hóa thành hư vô.

Cùng với việc tạp chất bị luyện đi, Hỗn Độn Ngoan Thạch cũng trở thành một khối Hỗn Độn Huyền Kim.

Tảng Hỗn Độn Ngoan Thạch lớn vài trăm mét, luyện hóa thành Hỗn Độn Huyền Kim cũng chỉ có một chút xíu, chưa đến nửa tấc.

Sau khi luyện hóa Hỗn Độn Ngoan Thạch thành Hỗn Độn Huyền Kim, Bàn Huyền lại lấy ra không ít thiên tài địa bảo, đều là những thứ hắn có được ở Hồng Hoang, có Tiên Thiên Xích Đồng, có Thái Ất Kim Tinh, có Càn Nguyên Huyền Thiết.

Bàn Huyền một hơi lấy ra mấy trăm loại thiên tài địa bảo, cộng thêm một chút Hỗn Độn Huyền Kim, bắt đầu luyện khí.

Còn luyện chế linh bảo gì, Bàn Huyền cũng có ý định, quyết định luyện chế một tấm bia, đặt tên là Trấn Thiên Bia.

Một bia trấn thiên, cấm cố vạn cổ, phong ấn hoàn vũ.

Dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, Thái Dương Thần Hỏa hóa thành một biển lửa màu vàng kim.

Các loại thiên tài địa bảo bị luyện hóa trong biển lửa, dung nhập vào Hỗn Độn Huyền Kim.

Bàn Huyền vừa điều khiển Thái Dương Thần Hỏa, vừa hai tay bấm pháp quyết, từng đạo lưu quang từ mười ngón tay bay ra, hóa thành cấm chế.

Tinh thần Bàn Huyền tập trung cao độ, thần thức khóa chặt, tâm không tạp niệm.

Lấy Hỗn Độn Huyền Kim làm cơ sở, dung nhập mấy trăm loại thiên tài địa bảo, một tấm bia thành hình.

Tấm bia này không phải đồng không phải sắt cũng không phải thép, trông giống như đá, sờ giống như ngọc, có màu hỗn độn.

Ba mươi bốn đạo hậu thiên cấm chế, lại là một kiện thượng phẩm hậu thiên linh bảo.

Bàn Huyền trong lòng cười khổ, trình độ luyện khí cần phải nâng cao, vốn tưởng rằng sẽ là cực phẩm hậu thiên linh bảo.

Luyện chế hậu thiên linh bảo, dược liệu luyện khí tuy quan trọng, nhưng trình độ luyện khí cũng quan trọng.

Ở Vu tộc, trình độ luyện khí của Bàn Huyền là số một, nhưng đặt ở Hồng Hoang, trình độ luyện khí đã vượt xa hắn.

Thực ra, cũng là do Bàn Huyền yêu cầu quá cao đối với Trấn Thiên Bia, để cho Trấn Thiên Bia có đủ các loại công năng mà hắn muốn, không khỏi ảnh hưởng đến phẩm cấp.

Nếu đơn thuần theo đuổi phẩm cấp, Trấn Thiên Bia cũng sẽ là cực phẩm hậu thiên linh bảo.

Công năng của Trấn Thiên Bia không ít, có thể dùng để đập người, dưới sự gia trì của pháp lực có thể biến lớn, có thể trấn áp nguyên thần, cấm cố hư không, phá trừ huyễn tượng, v.v.

Vì là pháp bảo do Bàn Huyền luyện chế, nên đã trực tiếp hoàn toàn luyện hóa.

Trấn Thiên Bia cao hơn trăm mét thu nhỏ lại, bay vào tay Bàn Huyền, tiếp đó, Bàn Huyền lấy ra tất cả Thiên Đạo công đức trên người.

Trong hỗn độn, tác dụng của công đức Thiên Đạo Hồng Hoang giảm mạnh.

Nếu dùng công đức Thiên Đạo Hồng Hoang để nâng cao tu vi hoặc đạo hạnh, rời khỏi Hồng Hoang sẽ có ảnh hưởng không nhỏ.

Vì vậy, vu y lại nhậm hà một thế giới thiên đạo công đức, hội bị ràng buộc trụ.

Thiên Đạo công đức trên người Bàn Huyền cũng không ít, sau khi

toàn bộ dung nhập vào Trấn Thiên Bia, Trấn Thiên Bia có sự biến hóa kinh người.

Công đức kim quang bao trùm Trấn Thiên Bia, rực rỡ.

Cùng với việc Trấn Thiên Bia trở thành công đức linh bảo, phẩm cấp cũng được nâng cao.

Lại từ thượng phẩm hậu thiên linh bảo nâng lên thành cực phẩm hậu thiên công đức linh bảo.

Thông thường, hậu thiên linh bảo cùng phẩm cấp uy lực không bằng tiên thiên linh bảo, nhưng cũng không tuyệt đối, uy lực của hậu thiên công đức linh bảo thông thường có thể sánh với tiên thiên linh bảo cùng phẩm cấp.

Cũng có thể nói, cực phẩm hậu thiên công đức linh bảo có thể sánh với cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Công đức linh bảo có một số lợi ích, ví dụ như có thể trấn áp khí vận, giết người không dính nhân quả.

Chỉ cần có công đức dung nhập, phẩm cấp của Trấn Thiên Bia có thể tiếp tục nâng cao, uy lực cũng có thể tăng cường.

Về công đức, đại khái chia làm hai loại, Thiên Đạo công đức và Đại Đạo công đức.

Thiên Đạo công đức, Thiên Đạo là quy tắc tối cao của một thế giới diễn hóa ra, cũng là ý chí của một thế giới.

Về bản chất, Thiên Đạo công đức là một loại chuyển hóa của Thiên Đạo chi lực, nhưng Thiên Đạo có thể chuyển hóa Thiên Đạo chi lực thành Thiên Đạo công đức, ngược lại chuyển hóa Thiên Đạo công đức thành Thiên Đạo chi lực, e rằng ngay cả Đại Đạo Thánh Nhân cũng không làm được.

Các thế giới khác nhau, Thiên Đạo công đức cũng không giống nhau.

Nếu dung nhập công đức của hai hoặc nhiều thế giới vào một kiện linh bảo, công đức sẽ xung đột.

Vì vậy, nếu đã sử dụng công đức của một thế giới, thì không thể sử dụng công đức của thế giới khác nữa.

"Vèo!" Cùng với một ý niệm của Bàn Huyền, Trấn Thiên Bia trong tay hóa thành một đạo lưu quang chui vào trong cơ thể.

Có Trấn Thiên Bia trong cơ thể, có thể tránh tẩu hỏa nhập ma, có ích cho việc ngưng luyện nguyên thần, lợi ích không ít.

Với phẩm cấp và uy năng hiện tại của Trấn Thiên Bia, cũng có ích không nhỏ cho việc tu luyện của Bàn Huyền.

Ngoài ra, dùng Đại Đạo Quang Hoàn thúc đẩy Trấn Thiên Bia, có thể tăng mạnh uy lực của Trấn Thiên Bia.

Không chỉ Trấn Thiên Bia, Đại Đạo Quang Hoàn cũng có thể tăng phúc uy lực của Hồng Mông Lượng Thiên Xích. ...

Xuyên qua thế giới bình chướng, Bàn Huyền trở về Hồng Hoang.

Vừa về đến Hồng Hoang, trước mắt là một mảng tối đen, cúi đầu nhìn xuống, bên dưới ẩn hiện một chút ánh sáng, đó là Hồng Hoang tinh không.

Chỉ cần ở Hồng Hoang, bất kể Bàn Huyền ở đâu, đều có thể truyền tống về Bàn Cổ Huyết Trì.

Nếu từ đây đi đến Hồng Hoang đại địa, Bàn Huyền cũng cần không ít thời gian, vì vậy, hắn trực tiếp truyền tống về huyết trì trong Bàn Cổ Giới.

Không gian vặn vẹo, thân ảnh Bàn Huyền biến mất không dấu vết.

Bàn Huyền chỉ cảm thấy thời không biến động, trời đất quay cuồng, khi chân đạp lên đất thật, đã ở trong Bàn Cổ Giới.

Nhìn Bàn Cổ Huyết Trì một cái, Đại Vu được thai nghén trong huyết trì đã vượt quá một trăm, Tiểu Vu càng nhiều đến mấy chục vạn.

Hạn chế hai vấn đề lớn của Vu tộc, một là số lượng, hai là không thể tu luyện nguyên thần.

Nâng cấp Bàn Cổ Huyết Trì có thể giải quyết vấn đề về số lượng của Vu tộc.

Còn việc để Vu tộc có thể tu luyện nguyên thần, thì không vội.

"Bành!" Đột nhiên, Bàn Cổ Huyết Trì xuất hiện một vòng xoáy, tiếp đó, một Đại Vu bước ra.

Lại vừa đúng lúc một Đại Vu ra đời.

Đại Vu ra đời là một con rắn khổng lồ, có chín cái đầu, nước bọt có độc cực mạnh, có một số thần thông hô phong hoán vũ.

"Tướng Liễu bái kiến Bàn Huyền đại nhân." Cái đầu ở giữa của chân thân Cửu Đầu Xà Đại Vu mở miệng nói.

Trước mặt Bàn Huyền, Tướng Liễu cúi thấp chín cái đầu, cung kính.

Tướng Liễu?

Bàn Huyền như có điều suy nghĩ.

Trong thần thoại ở kiếp trước của Bàn Huyền, Tướng Liễu là thuộc hạ của Cộng Công, khi Đại Vũ trị thủy, Tướng Liễu làm hại bị giết.

Nơi Tướng Liễu đi qua, hồng thủy ngập trời, đại địa hóa thành đầm lầy.

Đáng sợ nhất là độc của Tướng Liễu, có thể ăn mòn trời đất vạn vật.

Khi đại địa bị độc của Tướng Liễu ăn mòn, dùng Tức Nhưỡng cũng khó phục hồi.

"Sau này nhữ hãy đi theo Cộng Công đi!" Bàn Huyền nói với Tướng Liễu.

Hiện nay Vu tộc có mười ba Tổ Vu, ngoài Bàn Huyền, cũng chỉ có Cộng Công nắm giữ hỗn độn thủy chi pháp tắc.

Đại Vu đều phải chọn một Tổ Vu để đi theo, Tiểu Vu thì đi theo Đại Vu.

Ngoài mười hai Tổ Vu khác của Bàn Huyền, Cộng Công có thể giúp đỡ Tướng Liễu nhiều nhất.

"Cộng Công đại nhân?" Tướng Liễu gật đầu.

Tướng Liễu đã sớm nghĩ kỹ, sau khi ra đời sẽ đi theo Cộng Công.

Tiếp theo, Bàn Huyền lại cho Tướng Liễu một số lợi ích.

Truyền thụ bảy chuyển đầu của Cửu Chuyển Huyền Công cho Tướng Liễu, lại cho Tướng Liễu một kiện binh khí.

Tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ bảy, cũng là Chuẩn Thánh.

Đại Vu tuy cũng là huyết mạch Bàn Cổ, nhưng căn cước lại không bằng Tổ Vu.

Dù có Cửu Chuyển Huyền Công, Đại Vu muốn tu luyện đến chuyển thứ bảy cũng khó hơn Tổ Vu gấp mười lần.

Còn chuyển thứ tám và thứ chín của Cửu Chuyển Huyền Công, Bàn Huyền tạm thời không cho Tướng Liễu, cũng là để tránh Tướng Liễu ảo tưởng viển vông.

Còn binh khí cho Tướng Liễu, là một kiện hậu thiên linh bảo, dùng huyết mạch có thể luyện hóa được bảy tám phần.

Nhận được công pháp và linh bảo, Tướng Liễu cũng kích động.

Kích động vô cùng, Tướng Liễu vội vàng cảm tạ Bàn Huyền.

"Cố gắng nỗ lực, Vu tộc cần sức mạnh của ngươi." Bàn Huyền thuận miệng cổ vũ Tướng Liễu.

Lời cổ vũ của Bàn Huyền khiến Tướng Liễu ý chí chiến đấu dâng trào.

Tướng Liễu hạ quyết tâm, sẽ không để Bàn Huyền thất vọng. ...

"Giết!" Lượng kiếp sát khí đã bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Lượng kiếp đầu tiên của Hồng Hoang bùng nổ.

Các hung thú phân tán ở các nơi trong Hồng Hoang tập hợp lại, vì không kịp tập hợp về một chỗ, cũng đã tập hợp ở mấy nghìn nơi.

Toàn bộ hung thú trong Hồng Hoang tập hợp ở mấy nghìn nơi, mạnh nhất là nơi Thần Nghịch ở.

Long tộc, Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc hoạt động sôi nổi.

Thế lực của Long tộc chủ yếu ở tứ hải.

Phượng Hoàng tộc bay lượn trên bầu trời, Kỳ Lân chạy trên đại địa.

Một nơi gần núi Bất Chu, mấy triệu hung thú tập hợp lại, do mấy chục hung thú đại tướng cầm đầu.

Chúc Dung, Cộng Công, Cường Lương, Nhục Thu, Xa Bỉ Thi, Thiên Ngô và Câu Mang bảy Tổ Vu dẫn theo một số Đại Vu, đối phó với mấy triệu hung thú gần núi Bất Chu.

Sau khi Bàn Huyền cân nhắc, quyết định để Vu tộc tham gia lượng

kiếp lần này.

Chương 40

Mặc dù lượng kiếp nguy hiểm, nhưng cũng có kỳ ngộ thiên đại.

Phụ cận Bất Chu Sơn, một dãy núi trải dài vài chục tỷ km bị bao phủ bởi sát khí, sầu vân thảm vụ lan tràn khắp nơi.

Hàng triệu hung thú tụ tập tại đây, cầm đầu là hơn mười vị Hung thú Đại tướng, còn lại là các hung thú cao cấp và sơ cấp.

Trong số đó, Hung thú Đại tướng có tu vi cao nhất là Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, kẻ thấp nhất cũng là Kim Tiên đại viên mãn.

Nhóm bảy vị Tổ Vu gồm Chúc Dung đang dẫn đầu một đám Đại Vu chém giết điên cuồng.

Trong lượng kiếp, không dung thứ cho kẻ tâm từ thủ nhuyễn, chỉ có một chữ: Sát.

Khí số của hung thú đã tận, lại bị Thiên Đạo chán ghét, giết chúng sẽ có công đức.

Hơn nữa, vì Bàn Huyền từng chém giết không ít hung thú, nên Vu tộc và Hung thú tộc sớm đã trở thành tử địch.

Chúc Dung ra tay trước tiên, Nam Minh Ly Hỏa từ trên người phát ra, hóa thành hai con hỏa long, đi tới đâu là tiêu thổ tới đó.

Hoa cỏ cây cối dưới thần thông của Chúc Dung đều hóa thành tro bụi, ngay cả núi đá cũng bị nhiệt độ cao làm cho nổ tung.

Sau Chúc Dung, Cộng Công cũng không cam lòng yếu thế mà xuất thủ, gọi hồng thủy ngập trời.

Thủy hỏa vô tình!

Chỉ trong thời gian ngắn, đã có một số lượng lớn hung thú bị tiêu

diệt. — Nhữ dám!

Một tiếng quát lớn đầy bạo nộ vang lên.

Tiếp đó, một con dơi khổng lồ màu xám trắng bay tới.

Con dơi này chỉ có một mắt độc nhất, bảy chân, chính là một gã Hung thú Đại tướng với tu vi Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

Chúc Dung lập tức nghênh đón.

Một mình đối chiến Hung thú Đại tướng, Chúc Dung chẳng những không rơi xuống hạ phong mà còn chiếm ưu thế.

Tiếp đó, từng gã Hung thú Đại tướng lần lượt xuất hiện, cùng với hàng vạn hung thú cao cấp và hàng triệu hung thú sơ cấp.

Thất đại Tổ Vu cùng các Đại Vu thi triển thần thông.

Ngoài thần thông, thân thể cường hoành của Tổ Vu và Đại Vu cũng bạo phát ra chiến lực đáng sợ.

Với thực lực của nhóm Chúc Dung, đối phó với mấy triệu hung thú trong dãy núi này tuy không dễ dàng nhưng cũng chẳng quá khó khăn.

Đây cũng là một cuộc lịch luyện mà Bàn Huyền an bài.

Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của thiên địa, những trận chiến đấu sau này chắc chắn sẽ không thiếu.

Nhóm Tổ Vu Chúc Dung cũng cần phải lịch luyện.

Bất quá, tốc độ trưởng thành của Tổ Vu vượt xa Đại Vu.

Tại bộ lạc Bàn Huyền, bên trong cung điện cổ phác khôi hoằng, Bàn Huyền thu hồi ánh mắt.

Nhóm người Chúc Dung bên kia sẽ không xảy ra chuyện gì.

Hắn nhắm hai mắt lại, cảm thụ Thời Gian Trường Hà của Hồng

Hoang, ý thức ngao du trong đó.

Mỗi một thế giới đều có Thời Gian Trường Hà, trong Hỗn Độn Hải cũng vậy.

Các thế giới nằm trong Hỗn Độn Hải đều chịu sự bao phủ của Hỗn Độn Thời Gian Trường Hà, Hồng Hoang cũng không ngoại lệ.

Vì vậy, không chỉ có Hồng Hoang Thời Gian Trường Hà bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, mà còn có cả Hỗn Độn Thời Gian Trường Hà bao phủ lấy nó.

Chứng đắc Thái Ất Đạo Quả, Bàn Huyền không chỉ có thể dễ dàng cảm thụ Hồng Hoang Thời Gian Trường Hà mà ý thức còn có thể ngao du trong đó.

Trong dòng sông này chứa đựng quá khứ, hiện tại và tương lai của Hồng Hoang.

Đại La Kim Tiên có thể siêu thoát khỏi nó.

Ý thức của Bàn Huyền đang du đãng trong dòng sông thời gian bao phủ toàn bộ thế giới này.

Trong Hồng Hoang Thời Gian Trường Hà, ý thức ngao du không chỉ có một mình Bàn Huyền, nhưng hắn lại không phát hiện ra ý thức của kẻ khác.

Thời Gian Trường Hà cũng có quy tắc của nó, vô số ý thức sinh linh ngao du trong đó cũng khó mà phát giác lẫn nhau.

Vì Bàn Huyền sở hữu Hỗn Độn Thời Gian Pháp Tắc, nên ý thức của hắn trong dòng sông này chẳng khác nào cá gặp nước.

Toàn bộ dòng sông bắt nguồn từ lúc thiên địa sơ khai, chảy về phía tương lai.

Tương lai dựa trên hiện tại mà thôi diễn ra, lại bị sương mù che

phủ, muốn từ trong dòng sông thời gian nhìn rõ tương lai là cực khó, ít nhất hiện tại Bàn Huyền chưa làm được.

Đã không nhìn rõ tương lai, Bàn Huyền liền nhìn về quá khứ.

Ngược dòng đại thế của thời gian, ý thức Bàn Huyền đi đến đầu nguồn.

Đại phiến Hỗn Độn bị bổ ra, hóa thành thanh trọc nhị khí.

Tiên Thiên thanh khí bay lên hóa thành Thiên, Tiên Thiên trọc khí lắng xuống diễn hóa thành Địa.

Thiên địa xuất hiện, nhưng lại có xu thế hợp lại, Địa Thủy Hỏa Phong tàn phá bừa bãi.

Một người khổng lồ cơ bắp cuồn cuộn, đầu đội Ngọc Điệp, tay cầm Cự Phủ, chân đạp Tam Thập Lục Liên xuất hiện.

Trên mặt đất có không ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần, nhưng không có thi thể nào nguyên vẹn. "Hỗn Độn Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết phải hơn mười vạn," Bàn Huyền thầm nghĩ.

Cái gọi là Ba Ngàn Hỗn Độn Ma Thần, Ba Ngàn Pháp Tắc, cũng không phải chỉ con số ba ngàn.

Ba ngàn là số ảo, là cách gọi khái quát bao hàm tất cả.

Ngao du đến đầu nguồn Thời Gian Trường Hà, Bàn Huyền mới biết Bàn Cổ đã chém giết bao nhiêu ma thần.

Trong khi khai tịch Hồng Hoang, Bàn Cổ đồng thời chém giết hơn mười vạn Hỗn Độn Ma Thần.

Trong số những kẻ bị Bàn Cổ chém giết, có Dương Mi, Hồng Quân, La Hầu, cũng có Huyền Thiên Lão Tổ, Thương Khung Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ...

Bọn người Dương Mi cũng coi như vận khí tốt, Hỗn Độn Thánh

Thể bị Bàn Cổ chém giết, nhưng Nguyên thần lại có thể chuyển sinh tại Hồng Hoang.

Khai tịch thế giới Hồng Hoang khiến Bàn Cổ có chút mất sức, lại chém giết hơn mười vạn Hỗn Độn Ma Thần, Bàn Cổ cũng đã bị thương.

Phải biết rằng, những Hỗn Độn Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết yếu nhất cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không thiếu kẻ là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chia làm cửu trọng, cũng gọi là Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên.

Khi Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên lại có đột phá thì chính là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cao hơn nữa là Đại Đạo Thánh Nhân.

Tu vi của Bàn Cổ là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đại viên mãn, khai tịch Hồng Hoang là muốn Dùng Lực Chứng Đạo, chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng lại thất bại.

Nếu không có hơn mười vạn Hỗn Độn Ma Thần ngăn cản, có lẽ Bàn Cổ đã thành công.

Bởi vì khai tịch Hồng Hoang thiên địa, lại chém giết quá nhiều ma thần, không chỉ Bàn Cổ bị thương mà ba đại Hỗn Độn Chí Bảo cũng bị phá hỏng.

Đầu tiên là Tạo Hóa Ngọc Điệp vỡ vụn, mảnh vỡ tán lạc khắp Hồng Hoang đại địa.

Tiếp đó, Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên cũng vỡ nát, năm hạt sen rơi xuống Hồng Hoang diễn hóa thành Tạo Hóa Thanh Liên, Diệt Thế Hắc Liên, Tịnh Thế Bạch Liên, Công Đức Kim Liên và Nghiệp Hỏa Hồng Liên; rễ cây diễn hóa thành Thí Thần Thương, năm

phiến lá sen diễn hóa thành Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Cuối cùng, Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Cổ cũng một phân thành ba, hóa thành Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung.

Sau khi Khai Thiên Phủ phân tách, Bàn Cổ một tay cầm Bàn Cổ Phiên tiếp tục khai thiên tích địa.

Thái Cực Đồ thì định Địa Thủy Hỏa Phong, tiếng chuông Hỗn Độn vang lên trấn áp những nơi mà Thái Cực Đồ định trụ.

Vì thiên địa muốn khép lại, Bàn Cổ cũng không màng đến việc tiếp tục khai mở, đành ném đi Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ và Hỗn Độn Chung, thi triển thần thông Pháp Tướng Thiên Địa.

Thân thể Bàn Cổ vốn đã bàng đại, vượt hơn ức vạn trượng, nay thi triển Pháp Tướng Thiên Địa lại càng thêm đỉnh thiên lập địa.

Hai tay chống trời, chân đạp đất.

Có Bàn Cổ đỉnh thiên lập địa, trời đất cũng không thể khép lại.

Mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm sau, Bàn Cổ rốt cuộc cũng không chống đỡ nổi nữa.

Khi Bàn Cổ vẫn lạc, Nguyên thần bỉnh thừa Tiên Thiên thanh khí hóa thành Tam Thanh: Thái Thanh, Ngọc Thanh và Thượng Thanh.

Tích cốt của Bàn Cổ hóa thành Bất Chu Sơn chống đỡ thiên địa, trái tim Bàn Cổ diễn hóa thành Bàn Cổ Giới nằm dưới chân núi, trong huyết trì tại Bàn Cổ Giới có Thập Nhị Tổ Vu đang thai nghén.

Chưa đợi Thập Nhị Tổ Vu xuất thế thì Bàn Huyền đã xuyên việt thành Vu tộc khí vận.

Ngoài ra, đầu lâu Bàn Cổ hóa thành Côn Luân Sơn.

Tóc hóa thành vô số thái cổ tinh thần, mắt phải hóa thành Thái

Dương Tinh, mắt trái hóa thành Thái Âm Tinh.

Tu Di Sơn, Thủ Dương Sơn, Thường Dương Sơn... cũng đều do thân thể Bàn Cổ biến thành.

Còn một đoàn máu đen từ rốn Bàn Cổ rơi vào U Minh Giới, hóa thành một biển máu, chính là nơi ô uế nhất Hồng Hoang, chim bay không qua, cá tôm không sống được.

Các Tiên Thiên sinh linh cũng có liên quan đến Bàn Cổ, ví dụ như Long Tổ là do một sợi gân lớn của Bàn Cổ hóa thành, Thủy Kỳ Lân do một khúc xương hóa thành.

Ý thức hồi quy bản thể, trong lòng Bàn Huyền cũng không bình tĩnh.

Thông qua Hồng Hoang Thời Gian Trường Hà, hắn đã nhìn thấy cảnh Bàn Cổ khai thiên, đáng tiếc không thấy cảnh Bàn Cổ chém giết Hỗn Độn Ma Thần. "Không ngờ số lượng Hỗn Độn Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết khi khai thiên lại vượt hơn mười vạn," Bàn Huyền thầm kinh ngạc, nhiều hơn so với tưởng tượng.

Theo lý mà nói, trong quá trình Bàn Cổ khai thiên có chứa đựng 'Đạo'.

Bàn Cổ Đại Đạo gần như tiếp cận Đại Đạo Thánh Nhân.

Nhưng thông qua Thời Gian Trường Hà xem Bàn Cổ khai thiên lại không thể cảm ngộ được Bàn Cổ Đại Đạo.

Tuy nhiên, Bàn Huyền đã sớm "tải xuống" Bàn Cổ truyền thừa trên người Thập Nhị Tổ Vu, nay kết hợp với việc quan sát khai thiên, không ít chỗ trắt ngại đều trở nên khoát nhiên khai lãng.

Nhất thời, đạo hạnh của Bàn Huyền đại tiến.

Ngoài truyền thừa của Đế Giang và các Tổ Vu khác, Bàn Huyền

cũng "tải xuống" công pháp, thần thông và cảm ngộ đại đạo của Nữ Oa.

Phàm là sinh linh có huyết mạch Bàn Cổ, chỉ cần gia nhập Vu tộc là Bàn Huyền có thể tải xuống, nhưng những sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ sau khi gia nhập thì cần một thời gian mới tải được.

Khi Nữ Oa gia nhập Vu tộc, Bàn Huyền không tải xuống ngay lập tức chính là vì nguyên nhân này.

Cũng không phải bất kỳ người nào trong Vu tộc cũng xứng đáng để Bàn Huyền tải xuống.

Hiện tại, hắn chỉ tải từ mười hai Tổ Vu và Nữ Oa, còn Đại Vu và Tiểu Vu thì hắn chướng mắt.

Công đức từ trên trời giáng xuống, chia thành nhiều phần.

Không chỉ Chúc Dung, Cộng Công và các Tổ Vu khác đều có công đức, mà các Đại Vu cũng có phần.

Lần này đối phó hàng triệu hung thú, nhóm Chúc Dung đại hoạch toàn thắng.

Tuy không có Đại Vu nào tử trận, nhưng cũng có hai người bị trọng thương đe dọa tính mạng.

Mấy vị Tổ Vu trên người cũng mang thương tích.

Đám hung thú bị tấn công cũng có kẻ đào tẩu, nhưng rất ít.

Mọi người thu hoạch đều không nhỏ: có công đức, có kinh nghiệm chiến đấu, có chiến lợi phẩm, thiên tài địa bảo, linh căn, đan dược...

Công đức gia thân thì khí vận cũng sẽ tăng cường, cho nên khí vận của Vu tộc lại tăng lên. — Thật thống khoái! — Cộng Công cười lớn.

Chiến đấu kết thúc, nhóm Chúc Dung cũng không vội về bộ lạc Bàn Huyền.

Mọi người nghỉ ngơi ngay tại dãy núi đã bị tàn phá không còn ra hình thù gì, vừa chữa thương vừa hưởng thụ huyết thực.

Chương 41

Cường Lương đang ngoạm từng miếng lớn thịt hung thú, uống máu tươi ừng ực.

Thức ăn nấu chín tuy khẩu vị tốt nhưng linh khí thất thoát, nên Vu tộc hầu như đều thích ăn lông ở lỗ.

Chỉ có Hậu Thổ, Huyền Minh và số ít Vu tộc là thích đồ chín.

Huyết nhục hung thú vừa vào cơ thể liền bị luyện hóa, thương thế trên người các Vu khôi phục nhanh chóng, pháp lực cũng tinh tiến.

Nửa ngày sau, nhóm Chúc Dung mới quay về bộ lạc Bàn Huyền.

Họ không biết rằng, sở dĩ lần này đối chiến hàng triệu hung thú mà không chết một ai là nhờ có Bàn Huyền.

Căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, khí vận che chở có thể gặp dữ hóa lành, cho nên các Tổ Vu và Đại Vu đều có vận khí cực tốt.

Nếu khí vận che chở không đủ, Bàn Huyền cũng sẽ đích thân ra tay.

Hiện nay số lượng Vu tộc không nhiều, chết một Đại Vu cũng khiến Bàn Huyền đau lòng.

Khí vận vô hình vô chất nhưng lại biến hóa vô cùng.

Khí vận của một sinh linh nếu đủ lớn có thể hình thành Khí Vận Hoa Cái, Khí Vận Bảo Tháp, Khí Vận Đại Đỉnh.

Khí vận của một chủng tộc lại liên quan đến tín ngưỡng.

Nếu một tộc tự xưng là truyền nhân của rồng, khí vận sẽ hóa thành thần long; nếu tự xưng là quốc gia của Thiên Mệnh Huyền

Điểu, khí vận sẽ là một loài chim.

Yến, hạc hay quạ đều có thể gọi là huyền điểu.

Về bản chất, khí vận là một dòng sông vô hình vô chất.

Vu tộc tôn Bàn Cổ làm Phụ Thần, nên dòng sông khí vận Vu tộc có thể biến hóa thành hình dáng Bàn Cổ.

Thân là Vu tộc khí vận, lúc này Bàn Huyền lại đang toan tính một việc.

Từ sớm, hắn đã có một ý tưởng: dùng khí vận đan dệt thành một tấm lưới lớn bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Vì là khí vận chi thể, việc đan lưới khí vận đối với Bàn Huyền không khó, cái khó là cần một lượng khí vận khổng lồ để bao phủ cả thế giới.

Hiện nay, khí vận chi thể của Bàn Huyền đã đạt cấp Đại La Kim Tiên, miễn cưỡng có thể đan thành một tấm lưới bao trùm Hồng Hoang.

Biến căn cước thành Khí Vận Chi Võng bao phủ thế giới sẽ mang lại rất nhiều lợi ích cho Bàn Huyền và cả Vu tộc.

Đầu tiên, mọi động tĩnh trong Hồng Hoang sẽ khó qua mắt được cảm tri của Bàn Huyền.

Thứ hai, sinh linh Vu tộc chỉ cần ở trong Hồng Hoang, thông qua Khí Vận Chi Võng liên hệ sẽ rất thuận tiện, lại giúp Bàn Huyền thôi diễn thiên cơ cũng như mưu đoạt khí vận của kẻ khác.

Quan trọng nhất là, kẻ khác muốn diệt khí vận Vu tộc sẽ càng khó hơn.

Nguyên thần Bàn Huyền có thể thuấn di khắp Hồng Hoang mà không chịu hạn chế không gian.

Hiện tại đang là lượng kiếp thứ nhất của Hồng Hoang, thiên cơ hỗn loạn, sát khí bao trùm, sát phạt vô số.

Mỗi ngày đều có sinh linh thân tử đạo tiêu, tiếng kêu than dậy đất, máu chảy thành sông, chính là thời cơ tốt nhất để Bàn Huyền đan lưới.

Nếu không làm trong lượng kiếp, độ khó sẽ lớn hơn nhiều và dễ bị các đại năng Hồng Hoang phát hiện.

Làm trong lượng kiếp, Bàn Huyền có thể xác định sinh linh dưới cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sẽ không phát hiện được, trừ phi kẻ đó cũng là khí vận chi thể.

Khí vận của một chủng tộc bao trùm thế giới sẽ giúp ích rất lớn cho việc trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Đã quyết định, Bàn Huyền lập tức bắt đầu.

Khí vận chi thể của hắn hóa thành ngàn vạn sợi tơ.

Vô số sợi khí vận đan xen, một tấm lưới vô hình hình thành, trước tiên bao trùm toàn bộ bộ lạc Bàn Huyền.

Tiếp đó lan ra vạn dặm, mười vạn dặm, triệu dặm, ngàn vạn dặm, ức vạn dặm...

Thiên cơ hỗn loạn và sát khí tràn ngập thế giới đã che giấu hoàn hảo cho Khí Vận Chi Võng.

Bản thân khí vận đã vô hình, sợi tơ khí vận lại càng nhỏ bé khó phát hiện.

Đồng thời, Bàn Huyền còn vận dụng các loại Hỗn Độn pháp tắc: Thời Gian, Không Gian, Ngũ Hành, Phong Lôi...

Vì hắn là căn cước của Vu tộc khí vận, nên dùng khí vận Vu tộc đan lưới bao trùm Hồng Hoang sẽ giúp hắn cảm tri được tất cả.

Hồng Hoang quá lớn, nhưng khí vận siêu nhiên trên cả thời không, chỉ cần lưới đủ lớn, bao trùm Hồng Hoang cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt.

Bàn Huyền đan lưới rất nhanh, tốc độ bao phủ thế giới càng nhanh hơn.

Chỉ chưa đầy một ngày, quá nửa Đông Hoang đại địa đã nằm dưới sự bao phủ của lưới khí vận Vu tộc.

Bước đầu tiên Bàn Huyền bao trùm tứ hải bát hoang, sau đó mới đến Thiên Giới và U Minh.

Tất cả các Vu đều đang ở tại bộ lạc Bàn Huyền.

Đêm mát như nước, ánh trăng sáng tỏ.

Có Vu đang ngủ say, có kẻ tu luyện, có người nhàn rỗi tán gẫu.

Bỗng nhiên, những kẻ đang ngủ bừng tỉnh, kẻ tu luyện dừng lại, người đang nói chuyện cũng ngậm miệng, ai nấy đều kinh nghi bất định.

Khi Khí Vận Chi Võng bao trùm bộ lạc, ý thức mỗi người Vu đều có thể câu thông với lưới, rồi thông qua đó giao lưu với nhau. — Đế Giang huynh trưởng? — Chúc Cửu Âm?

Tình huống gì đây? — Ngô cũng không rõ. — Đại huynh hẳn là biết.

Khi ý thức có thể câu thông với Khí Vận Chi Võng, từng Tổ Vu, Đại Vu và Tiểu Vu đều nhạc thử bất bì mà giao lưu.

Cũng có Vu chạy ra khỏi bộ lạc, phát hiện vẫn có thể nói chuyện.

Thông qua lưới khí vận, Vu tộc không chỉ có thể giao lưu hỗ trợ, mà khi có một Vu nào đó "rớt mạng" (chết), những người khác cũng sẽ biết.

Thậm chí có thể truyền đệ tin tức như công pháp, trận pháp.

Còn về việc truyền tống vật chất thì độ khó quá cao, Bàn Huyền chưa mở ra chức năng này.

Đối với Vu tộc, sống dưới sự bao phủ của lưới khí vận do Bàn Huyền tạo ra cực kỳ thuận tiện cho đoàn kết và liên lạc.

Một Tiểu Vu chết, thông qua lưới khí vận, tất cả các Vu khác đều biết và định vị được, thậm chí hình ảnh trước khi chết cũng có thể tải lên.

Đế Giang với tốc độ nhanh nhất đã rời khỏi bộ lạc ức vạn vạn dặm nhưng vẫn có thể mượn lưới khí vận để giao tiếp với người ở nhà.

Riêng với những Vu tộc không có huyết mạch Bàn Cổ như Nữ Oa, muốn dùng ý thức câu thông với lưới khí vận cần một chút thời gian. "Lấy khí vận làm môi giới?" Đế Giang thầm nghĩ.

Kẻ không hiểu không chỉ có một mình Đế Giang.

Cũng có người đoán ra là do khí vận.

Tuy Đế Giang muốn đi hỏi Bàn Huyền nhưng hắn đang bế quan, bất kỳ ai cũng không được quấy rầy.

Trừ phi Vu tộc sắp bị diệt, nếu không trời sập cũng không được làm phiền.

Thấm thoắt hơn nửa tháng trôi qua.

Một ngày nọ, ý thức Nữ Oa rốt cuộc cũng thành công kết nối với Vu tộc Khí Vận Chi Võng.

Chỉ có người Vu tộc mới có thể kết nối, và phải nằm trong phạm vi bao phủ của lưới.

Vừa kết nối, Nguyên thần Nữ Oa nhảy dựng, trong lòng không thể

bình tĩnh. "Khí vận?

Khí vận Vu tộc được đan thành một tấm lưới lớn?" Nữ Oa quả thực không dám tin.

Điều này vượt quá nhận thức của nàng.

Trong nhận thức của Nữ Oa, Chuẩn Thánh đại năng vận dụng khí vận cũng rất đơn giản.

Đem khí vận đan thành lưới?

Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng chưa chắc làm được!

Tuy kinh ngạc, Nữ Oa lại không nghĩ rằng căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, chỉ cho rằng đây là di trạch của Bàn Cổ.

Nhất thời, nàng thầm kinh thán về nội hàm của Vu tộc: "Không hổ là huyết mạch Bàn Cổ, nội hàm viễn siêu các chủng tộc khác." Phát hiện Nữ Oa "online", Hậu Thổ và Huyền Minh vội vàng liên hệ.

Nữ Oa sau khi gia nhập Vu tộc có quan hệ tốt nhất với Hậu Thổ.

Vì cả hai đều là nhân thân xà vĩ nên Nữ Oa thấy Hậu Thổ thân thiết, còn chân thân của Huyền Minh Tổ Vu lại có chút dọa người với gai xương và hình thù dữ tợn.

Khi Nữ Oa nói phát hiện của mình cho Hậu Thổ và Huyền Minh, cả hai đều ngẩn người. — Khí Vận Chi Võng? — Khí vận Vu tộc bị đan thành một tấm lưới lớn?

Hậu Thổ và Huyền Minh nhìn nhau, cả hai đều không biết nhìn khí vận. — Toàn bộ bộ lạc Bàn Huyền đều bị Khí Vận Chi Võng bao trùm, bên ngoài thì không biết, nhưng Đế Giang Tổ Vu ở cách xa ức vạn vạn dặm cũng không bị mất kết nối, chứng tỏ phạm vi bao phủ còn xa hơn thế nữa — Nữ Oa nói. — Là Đại huynh làm? — Hậu Thổ trừng lớn đôi mắt đẹp. — Đại huynh bế quan là để đan lưới khí vận?

Hiện tại chưa xuất quan, chẳng lẽ huynh ấy muốn để lưới này bao trùm... toàn bộ Hồng Hoang! — Huyền Minh kinh ngạc.

Nữ Oa líu lưỡi.

Muốn đan một tấm lưới khí vận bao trùm cả Hồng Hoang thì cần bao nhiêu khí vận?

Vu tộc có nhiều khí vận đến thế sao?

Nếu Bàn Huyền thực sự đang dùng khí vận Vu tộc đan thành lưới bao trùm Hồng Hoang, thì sự chưởng khống đối với khí vận của hắn đã đến mức độ nào...

Điều đáng nói là sau khi gia nhập Vu tộc, khí vận của Nữ Oa cũng trở thành một phần của khí vận Vu tộc.

Chính vì vậy nàng mới có thể kết nối với lưới.

Nếu bản thân nàng không còn khí vận, Đế Giang, Hậu Thổ hay các Tổ Vu khác cũng không thể kết nối được nữa.

Tiếp đó, các Tổ Vu khác cũng dần biết chuyện.

Chỉ có Đại Vu và Tiểu Vu là vẫn không hay biết.

Tại một tòa đại điện kim bích huy hoàng, mười hai Tổ Vu và Nữ Oa tề tụ, chỉ thiếu Bàn Huyền. — Hẳn là Đại huynh đang đan Khí Vận Chi Võng — Chúc Cửu Âm nói. — Chẳng lẽ Đại huynh chưởng khống khí vận đến cấp độ này?

Thật kinh khủng. — Cũng chưa chắc là Đại huynh, có lẽ là di trạch Phụ Thần. — Nhưng Bàn Cổ Huyết Trì không có biến hóa gì a!

Đế Giang thần sắc ngưng trọng mở miệng: "Khí Vận Chi Võng quan hệ trọng đại, các ngươi không được truyền ra ngoài." Mọi người đều biết nặng nhẹ.

Chương 42

Nếu chuyện này lộ ra, Vu tộc sẽ gặp rắc rối lớn.

Các chủng tộc khác sẽ không hy vọng sống dưới sự bao phủ của lưới khí vận Vu tộc.

Lại hơn một tháng nữa trôi qua, Bàn Huyền mới xuất quan.

Mất khoảng hai tháng, Khí Vận Chi Võng của hắn cuối cùng đã bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Để làm được điều này, Bàn Huyền đã động dụng toàn bộ khí vận của Vu tộc.

Về phần Nguyên thần Bàn Huyền, hiện tại đang ở trong Hỗn Độn Thể.

Nếu gặp nguy hiểm, Hỗn Độn Thể không đủ bảo vệ thì Nguyên thần sẽ ẩn tàng vào trong tấm lưới khí vận khổng lồ kia.

Một khi đã ẩn vào đó, ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân ký thác Nguyên thần vào Thiên Đạo cũng khó mà tìm ra.

Hơn nữa, Vu tộc khí vận bất diệt thì Nguyên thần Bàn Huyền cũng bất diệt.

Bàn Huyền vừa xuất quan, chúng Tổ Vu, Đại Vu, Tiểu Vu và Nữ Oa đều chạy tới.

Cộng Công không kiên nhẫn được liền hỏi về Khí Vận Chi Võng. — Là Ngô đan dệt, hiện nay đã bao trùm toàn bộ Hồng Hoang. — Bàn Huyền thản nhiên nói với mười hai Tổ Vu và Nữ Oa.

Còn Đại Vu và Tiểu Vu tạm thời vẫn chưa được biết. *** Đông Hải Hồng Hoang, mênh mông biển cả, thủy thiên nhất tuyến.

Trong tứ hải, Đông Hải là lớn nhất, tài nguyên nhiều nhất, Tam Đảo Thập Châu càng là phúc địa đỉnh cấp.

Trên mặt biển sóng to gió lớn, tiếng rồng ngâm vang lên liên hồi.

Từng con thần long bay ra từ trong biển, dẫn đầu là Long Vương.

Theo sau Long Vương là Chúc Long, Thanh Long...

Sau vài con Cửu Trảo Chân Long là rất nhiều Bát Trảo, Thất Trảo và Lục Trảo Chân Long.

Ngũ Trảo Chân Long giờ chỉ là lâu la, Tứ Trảo Giao Long càng không đáng nhắc tới.

Còn có các loài Hủy, Ly, Cầu...

Lúc này, Long Vương đang suất chúng vây công một hòn đảo.

Hung thú tại Đông Hải đang tụ tập trên đảo này, vốn là một trong Thập Châu.

Dưới công thế của Long tộc, hung thú rơi vào hạ phong.

Trên vạn trượng cao không, một Hung thú Đại Đế đang chiến đấu với Long Vương.

Kẻ này đầu mập, thân người, tứ chi thô tráng, sau lưng có hàng trăm xúc tu, chính là Phúc Hải Đại Đế, một trong Thập Hung.

Dù ở trên cao, nhưng mỗi lần hắn thi triển thần thông đều khiến biển cả phía dưới dậy sóng, nước xoáy cuồn cuộn.

Tuy nhiên, thần thông của Long Vương còn mạnh hơn, hoàn toàn áp chế Phúc Hải Đại Đế.

Chiến đấu hồi lâu, Phúc Hải Đại Đế bại cục đã định.

Thấy đánh không lại, hắn cũng không chạy trốn mà lộ vẻ điên cuồng. — Oanh!

Phúc Hải Đại Đế tự bạo.

Bản mệnh Tiên Thiên Linh Bảo, thân thể, Nguyên thần đều tự bạo.

Dù Long Vương toàn lực phòng ngự, nhưng chịu đựng vụ nổ ở cự ly gần cũng bị thương không nhẹ.

Cùng lúc đó, chiến trường bên dưới càng thêm thảm liệt.

Hung thú chết vô số kể, Long tộc thương vong cũng không nhỏ.

Hơn nửa tháng sau, chiến đấu mới kết thúc.

Long tộc thắng lợi, bắt giữ được vài chục Hung thú Đại tướng, vài vạn hung thú cao cấp và hàng chục vạn hung thú sơ cấp.

Trận chiến này sinh linh chết vượt quá trăm tỷ. — Tế Thiên!

Long Vương hạ lệnh dùng mấy chục vạn hung thú tù binh để tế trời.

Ngay khi chuẩn bị hành hình, tu vi Long Vương đột nhiên đột phá lên Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Hắn vốn là Đại La Kim Tiên, nhờ công đức từ việc giết hung thú mà đột phá.

Có tu vi Chuẩn Thánh, Long Vương ý khí phong phát.

Tiếp đó, Long tộc cử hành tế tự trang nghiêm, long trọng.

Máu tươi của hàng chục vạn hung thú nhuộm đỏ ức vạn dặm hải vực.

Một đoàn công đức lớn từ trên trời giáng xuống. — Thiên Đạo tại thượng, Ngô - Long tộc, đáng làm trưởng của lân giáp Hồng Hoang! — Long Vương tuyên bố.

Một đạo thiên lôi xé rách hư không, đó là Thiên Đạo tán thành.

Được Thiên Đạo nhận khả, Long tộc trở thành lân giáp chi trưởng, thống trị vô số thủy tộc, trở thành nhân vật chính của lượng kiếp.

Thiên địa nhân vật chính chỉ có một, nhưng lượng kiếp nhân vật chính thì có thể có nhiều.

Kể từ khi Bàn Cổ khai thiên, Long tộc là nhân vật chính lượng kiếp đầu tiên.

Khi Long tộc trở thành lượng kiếp nhân vật chính, khí vận của họ tăng vọt, không chủng tộc nào sánh bằng, kể cả Vu tộc.

Không đầy mười năm sau, tại Thiên Nam Bất Tử Hỏa Sơn, Phượng Hoàng tộc cũng dùng một triệu hung thú tế thiên, dùng Nam Minh Ly Hỏa thiêu thành tro bụi.

Thiên lôi vang dội, Thiên Đạo nhận khả.

Phượng Hoàng tộc trở thành nhân vật chính thứ hai của lượng kiếp.

Tại gần Côn Luân Sơn, Kỳ Lân tộc cũng làm điều tương tự và trở thành nhân vật chính thứ ba.

Dưới chân núi Bất Chu, tại bộ lạc Bàn Huyền, sắc mặt của Bàn Huyền cùng các Tổ Vu và Nữ Oa đều không tốt lắm.

Chỉ trong vài chục năm ngắn ngủi, Hồng Hoang đã xuất hiện ba nhân vật chính lượng kiếp.

Bàn Huyền là kẻ uất ức nhất, hắn nỗ lực mưu tính để Vu tộc giành vị trí này, nhưng lại bị Tam Tộc nẫng tay trên.

Hiện tại nhân số Vu tộc quá ít, dù có tế thiên cả chục triệu hung thú cũng khó được công nhận.

Long tộc là Lân giáp chi trưởng.

Phượng Hoàng là Phi cầm chi vương.

Kỳ Lân là Tẩu thú chi thủ.

Hai con chim lông lá trên Thái Dương Tinh tuy căn cước không kém Nguyên Phượng nhưng cũng không có tư cách xưng vương.

Hiện tại Thần Nghịch còn sống, Hung thú tộc tuy nguyên khí đại thương nhưng vẫn còn sức mạnh.

Đợi Hung thú tộc bị diệt, các nhân vật chính lượng kiếp sẽ phát triển cực nhanh.

Vu tộc hiện tại khí vận thua xa bất kỳ tộc nào trong Tam Tộc. "Long Phượng Kỳ Lân tam tộc thành lượng kiếp nhân vật chính, đây là thiên mệnh sở quy, lợi dụng Thần Nghịch đối phó bọn chúng cũng vô dụng," Bàn Huyền thầm nghĩ.

Đã thành nhân vật chính thì ít nhất cũng hưng thịnh một lượng kiếp.

Nếu bây giờ ra tay diệt Tam Tộc, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng, đến Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không chịu nổi.

Vốn dĩ Hung thú tộc còn một đường sinh cơ, nhưng khi Tam Tộc trỗi dậy, đại thế của chúng đã mất.

Thần Nghịch tuy có thần thông nhưng không nghịch được thiên số.

Hồng Quân, Dương Mi, La Hầu... cũng sẽ không tha cho Thần Nghịch.

Không xuất ngoại ý muốn, Thần Nghịch chết chắc rồi.

Nếu Bàn Huyền giết được Thần Nghịch, không chỉ được đại công đức mà còn giúp ích cho việc Vu tộc trở thành lượng kiếp nhân vật chính.

Để giải quyết vấn đề nhân số, ngoài việc chờ Bàn Cổ Huyết Trì

thai nghén, Bàn Huyền cũng để Đế Giang chiêu mộ các sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ.

Tuy nhiên vị trí trưởng lão sẽ không dễ dàng trao cho người ngoài, Nữ Oa là ngoại lệ vì Bàn Huyền biết rõ tiềm lực của nàng.

Trên độ cao ức vạn trượng, Cửu Thiên Cương Phong gào thét, sấm lửa cuồn cuộn.

Chín bóng người xuất hiện, đó là Thần Nghịch và tám vị Hung thú Đại Đế còn lại (U Ngao và Phúc Hải đã chết).

Tám vị này gồm Thiên Lang, Hổ Thứu, Ngạc Long, Hám Thiên Đại Đế... — Trước tiên làm thịt Nguyên Phượng! — Thần Nghịch lạnh lùng nói.

Tam Tộc được Thiên Đạo công nhận khiến hắn vừa phẫn nộ vừa kiêng kỵ.

Hắn muốn ra tay với từng tộc một.

Mục tiêu đầu tiên là Nguyên Phượng, sau đó là Long Vương và Thủy Kỳ Lân.

Trong lượng kiếp, hung thú vốn đã gian nan, này lại thêm ba kẻ địch mạnh khiến Thần Nghịch đau đầu.

Muốn giết sạch Tam Tộc thì khó, nhưng nếu giết được ba kẻ cầm đầu thì uy hiếp sẽ giảm đi nhiều.

Dứt lời, Thần Nghịch hóa thành một đạo lưu quang bay đi, Thiên Lang Đại Đế và những kẻ khác vội vàng đuổi theo.

Khi bọn họ rời đi, thân ảnh La Hầu xuất hiện.

Vì La Hầu bày ra Tru Tiên Kiếm Trận gây nên lượng kiếp, hắn không thể trí thân sự ngoại.

La Hầu cũng muốn Ma tộc thành nhân vật chính, nhưng hiện tại

chưa phải lúc. "Cứ để Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đắc ý một lượng kiếp," La Hầu cười lạnh.

Hắn không đánh giá cao việc Thần Nghịch muốn giết Nguyên Phượng, vì Nguyên Phượng giờ đã có thiên mệnh gia thân.

Thần thông bất địch thiên số!

Hung thú tộc đại thế đã mất, Thần Nghịch vùng vẫy cũng chỉ là phí công.

La Hầu biến mất trong làn sương đen, hắn cũng đang rình rập cơ hội giết Thần Nghịch để lấy công đức.

Tại Bàn Cổ Giới, Bàn Huyền lặn xuống đáy huyết trì, lấy ra mười hai lá Đô Thiên Thần Sát Phiên.

Muốn giết Thần Nghịch, hắn cần sức mạnh, mà hiện tại vẫn chưa đủ.

Hồng Quân, Dương Mi, La Hầu đều đang rình rập, Bàn Huyền chưa chắc đã nhanh chân hơn họ.

Sau khi cân nhắc, hắn quyết định dùng Bàn Cổ Chân Thân.

Hắn không thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân bằng Hỗn Độn Thể hiện tại, cũng không thể đột phá Chuẩn Thánh đại viên mãn trong thời gian ngắn.

Vậy chỉ còn cách tăng cường uy lực của mười hai lá cờ kia.

Việc dùng sức mạnh Huyết Trì sẽ ảnh hưởng đến các Đại Vu và Tiểu Vu đang thai nghén, nhưng Bàn Huyền không lo được nhiều thế.

Chương 43

Bàn Cổ Chi Lực dưới đáy huyết trì cuồn cuộn đổ vào mười hai lá cờ, uy lực của chúng đang tăng lên từng chút một.

Tại Thiên Nam Bất Tử Hỏa Sơn, nơi nóng bức nhất Hồng Hoang, Nguyên Phượng - con phượng hoàng đầu tiên của thiên địa - bay ra từ miệng núi lửa, đôi cánh che khuất bầu trời.

Với tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ và khí vận gia thân, Nguyên Phượng đang rất tự tin.

Nàng đang tính toán cách đối phó Long tộc và Kỳ Lân tộc.

Bỗng nhiên, một cảm giác bất tường ập đến.

Chín bóng người xuất hiện bao vây nàng, khiến nàng lên trời không đường, xuống đất không cửa. — Thú Hoàng Thần Nghịch?

Tám gã Hung thú Đại Đế? — Nguyên Phượng biến sắc.

Nàng không ngờ Thần Nghịch lại dám đến tận đây.

Tám Đại Đế chỉ là Đại La Kim Tiên, nàng không để vào mắt, nhưng Thần Nghịch là Chuẩn Thánh, thực lực viễn siêu nàng.

Thấy tình thế không ổn, Nguyên Phượng định đột phá vòng vây chạy về Bất Tử Hỏa Sơn, đồng thời ngửa đầu kêu to một tiếng chấn động sơn hà để gọi cứu viện.

Nhưng Diệt Thế Đại Ma từ hư không xuất hiện, chặn đứng đường lui của nàng.

Thần Nghịch cười gằn: "Đừng lãng phí thời gian, Sát!" Hắn muốn tốc chiến tốc thắng trước khi cường giả Phượng Hoàng tộc kịp tới.

Diệt Thế Đại Ma xoay chuyển, tiên thiên hủy diệt chi lực cuồn

cuộn, uy thế băng thiên liệt địa.

Nguyên Phượng cảm thấy nguy cơ chưa từng có.

Nàng tế ra một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo để đỡ đòn, nhưng bảo vật lập tức vỡ vụn.

Diệt Thế Đại Ma là Tiên Thiên Chí Bảo, công kích lực kham xưng đệ nhất Hồng Hoang, cộng thêm pháp lực của Thần Nghịch, Nguyên Phượng căn bản không đỡ nổi.

Trong lúc nguy cấp, Nguyên Phượng thiêu đốt tinh huyết và Nguyên thần, thực lực bạo tăng lên ngang hàng Chuẩn Thánh trung kỳ.

Tuy nhiên, dù vậy nàng vẫn không địch lại nhóm Thần Nghịch.

Sau vài chục hiệp, Nguyên Phượng sức cùng lực kiệt, rơi xuống đất tạo thành một cái hố khổng lồ, thân thể và Nguyên thần đều hóa thành tro bụi trong ngọn lửa. — Nguyên Phượng đã vẫn lạc! — Thần Nghịch quét thần thức kiểm tra, không thấy chút khí tức nào, liền cười lạnh dẫn quân rời đi.

Thấm thoắt tám mươi mốt ngày trôi qua.

Đám phượng hoàng bao quanh tro tàn của tộc trưởng, vô cùng bi phẫn.

Bỗng nhiên, một ngọn lửa đặc thù xuất hiện - Niết Bàn Thần Hỏa.

Ngọn lửa này lan rộng thành biển lửa.

Nguyên Phượng từ trong tro tàn sống lại!

Dục hỏa trọng sinh, thực lực nàng càng thêm cường đại.

Tin tức này khiến Thần Nghịch đang ở xa cũng phải kinh hãi. — Nguyên Phượng trọng sinh?

Sao có thể? — Thần Nghịch sắc mặt khó coi.

Hắn hiểu ra, đây là Thiên Số.

Khi Phượng Hoàng tộc thành nhân vật chính lượng kiếp, Nguyên Phượng đã có thiên mệnh, không dễ chết như vậy.

Tại Bàn Cổ Giới, Bàn Huyền bước ra từ huyết trì.

Hắn đã biết chuyện Nguyên Phượng trọng sinh. "Thần Nghịch tự cậy thần thông, nhưng thần thông bất địch thiên số," Bàn Huyền bình tĩnh nhận xét.

Hắn nhìn mười hai lá Thần Sát Phiên, lẩm bẩm: "Còn thiếu một chút, mười năm nữa sẽ đại công cáo thành." Mười năm sau, hắn có thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, khi đó Thần Nghịch chỉ là sâu kiến.

Mười năm trôi qua trong chớp mắt.

Hồng Hoang hỗn loạn, Tam Tộc liên minh chống lại hung thú dưới sự giúp đỡ của các đại năng như Hồng Quân.

Thần Nghịch liên tục bại lui.

Một ngày nọ, Bàn Huyền bước ra khỏi Bàn Cổ Huyết Trì, Đế Giang và các Tổ Vu vui mừng đón chào.

Bàn Huyền nhìn về phương xa, thầm nghĩ: "Thần Nghịch khí số đã tận, cũng nên để hắn thân tử đạo tiêu rồi." Vận dụng Hỗn Độn Không Gian Pháp Tắc, Bàn Huyền một bước bước ra ngoài ức vạn quang niên.

Chỉ trong nửa năm ngắn ngủi, hắn đã đến bờ Đông Hải và nhìn thấy Thần Nghịch.

Nhờ Khí Vận Chi Võng, hắn dễ dàng định vị đối thủ.

Lúc này, Thần Nghịch vừa giết chết một Đại La Kim Tiên của Long tộc nhưng chẳng hề vui vẻ, ngược lại cảm thấy vô lực trước đại thế.

Hắn phát hiện ra Bàn Huyền. — Tổ Vu Bàn Huyền, hừ, tìm chết? — Thần Nghịch cười lạnh. — Hôm nay, nhữ sẽ thân tử đạo tiêu. — Bàn Huyền lười nói nhảm, trực tiếp ra tay.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích hóa thành một dải lụa tím đánh về phía Thần Nghịch.

Thần Nghịch đấm ra một quyền nghênh đón, đồng thời tế ra Diệt Thế Đại Ma.

Cối xay khổng lồ tỏa ra Tiên Thiên Hủy Diệt Thần Lôi đánh về phía Bàn Huyền.

Chư Thiên Khánh Vân hiện ra, vạn đóa kim liên chặn lại sấm sét. — Chút bản lĩnh ấy mà cũng đòi giết ngô?

Nực cười! — Thần Nghịch trào phúng.

Bàn Huyền mặt vô biểu tình tế ra mười hai lá Đô Thiên Thần Sát Phiên, bố hạ Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Nhìn thấy trận pháp, sự khinh thị trong mắt Thần Nghịch biến mất, thay vào đó là kiêng kỵ.

Bàn Huyền tiến vào trận, không mời Thần Nghịch vào.

Thần Nghịch đứng ngoài quan sát, càng nhìn càng kinh hãi: "Trận này so với Tru Tiên Kiếm Trận của La Hầu cũng không kém là bao." Bên trong trận, Bàn Huyền đứng tại mắt trận.

Một lá cờ nứt ra.

Oanh!

Một hư ảnh khổng lồ vạn trượng xuất hiện sau lưng hắn - Bàn Cổ Hư Ảnh!

Hư ảnh dần chuyển hóa thành Bàn Cổ Hình Chiếu, rồi Bàn Cổ Chân Thân.

Các lá cờ lần lượt vỡ vụn vì không chịu nổi áp lực.

Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền biến hóa, ngưng tụ thành Bàn Cổ Chân Thân cao mười hai vạn chín ngàn sáu trăm trượng.

Dù chỉ là tầng thứ thấp nhất, nhưng Bàn Cổ Chân Thân này cũng có thực lực Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Bàn Huyền nắm chặt tay, cảm nhận sức mạnh tuyệt đối.

Dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đều là sâu kiến.

Hắn nhìn Thần Nghịch như nhìn một con kiến. — Bàn...

Bàn Cổ Chân Thân?

Sao... sao có thể? — Thần Nghịch ngây ra như phỗng, kinh hãi thất sắc.

Hắn từng thấy khí tức này ở đầu nguồn thời gian.

Áp lực từ Bàn Cổ Chân Thân khiến hắn gần như ngạt thở.

Bàn Huyền biết mình không duy trì được lâu, cần tốc chiến tốc thắng.

Thần Nghịch bản năng muốn chạy trốn nhưng khí thế của Bàn Cổ Chân Thân đã khóa chặt toàn bộ không gian.

Thần Nghịch cắn răng, toàn lực tế ra Diệt Thế Đại Ma, ngưng tụ một quả cầu sấm sét hủy diệt khổng lồ đường kính vạn dặm đánh về phía Bàn Huyền.

Thiên địa thất sắc, nhật nguyệt vô quang.

Đối mặt với đòn hủy diệt, Bàn Huyền nhếch mép khinh thường.

Hắn nhẹ nhàng vươn tay phải, tóm lấy quả cầu sấm sét.

Quả cầu kinh khủng kia nằm gọn trong tay hắn, không hề phát nổ mà nhanh chóng bị chuyển hóa thành hỗn độn chi khí.

Hỗn Độn Thể có thể hóa giải vạn vật về hỗn độn, Bàn Cổ Chân Thân lại càng bá đạo hơn.

Thần Nghịch chưa hoàn toàn luyện hóa Diệt Thế Đại Ma, chỉ phát huy được một phần nhỏ uy lực, trước mặt Bàn Cổ Chân Thân căn bản không đủ nhìn.

Khi Bàn Cổ Chân Thân xuất hiện, toàn bộ Chuẩn Thánh đại năng Hồng Hoang đều cảm ứng được.

Tại Tu Di Sơn, La Hầu đang ngồi trên Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, hoảng hốt nhìn về phía Đông Hải: — Bàn Huyền ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân? — La Hầu đứng dậy, thần sắc ngưng trọng chưa từng thấy. — Đây là nội hàm của Vu tộc sao?

Truyền thừa của Bàn Cổ... thật đáng sợ!

Trên chín tầng trời, Thương Khung Lão Tổ cũng run rẩy: "Bàn Cổ Chân Thân xuất hiện, Thần Nghịch xong đời rồi." Hắn nhíu mày, nếu Bàn Huyền giết Thần Nghịch sẽ được công đức và rất nhiều bảo vật, đặc biệt là Diệt Thế Đại Ma - một kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Ầm!

Bị khí tức của Bàn Cổ Chân Thân ảnh hưởng, mây đen che trời lấp đất, điện chớp rền vang, tựa như thế giới đang đi đến hồi kết.

Đại địa nứt toác, trong phạm vi hàng tỷ vạn dặm, từng ngọn núi lớn vỡ tan.

Phong vân cuộn trào, nhật nguyệt vô quang, trời đất u ám.

Sắc mặt Thần Nghịch trắng bệch, trong lòng dâng lên nỗi sợ hãi vô tận.

Giờ phút này, tuy Thần Nghịch muốn bỏ chạy nhưng thời không đã bị ngưng trệ.

Hiện giờ, Thần Nghịch chỉ cử động thôi cũng phải chịu áp lực cực lớn. "Bàn Cổ Chân Thân thì sao, Ngô cũng có thể chiến thắng." Thần Nghịch lấy hết dũng khí, ngẩng đầu gầm lớn.

Muốn trở thành một cường giả, ngoài sức mạnh thì tâm cảnh cũng rất quan trọng, nếu chỉ có sức mạnh to lớn mà không có cường giả chi tâm thì không thể gọi là một cường giả chân chính.

Thần Nghịch sở hữu một trái tim cường giả, dù đối thủ mạnh hơn trăm vạn lần cũng dám tấn công.

Cắn nát đầu lưỡi, Thần Nghịch phun ra một ngụm tinh huyết dung nhập vào Diệt Thế Đại Ma, lại truyền toàn bộ pháp lực vào đó.

Chương 44

Hấp thu một ngụm tinh huyết của Thần Nghịch, Diệt Thế Đại Ma bộc phát ra uy lực kinh người, lại được toàn bộ pháp lực của Thần Nghịch thúc đẩy, uy lực càng lớn hơn.

Một mảng lớn hư không vỡ vụn dưới sự xung kích của lực lượng Tiên Thiên hủy diệt, Diệt Thế Đại Ma ầm ầm bay về phía Bàn Huyền.

Mặc dù Thần Nghịch không thể phát huy được uy lực chân chính của Diệt Thế Đại Ma, nhưng cũng không phải chuyện đùa. "Cạch!" Bàn Huyền một tay nhẹ nhàng đỡ lấy Diệt Thế Đại Ma.

Dưới sự va chạm của sức mạnh Diệt Thế Đại Ma, Bàn Cổ Chân Thân vẫn không hề nhúc nhích, phảng phất như châu chấu đá xe, mà trên thực tế cũng gần như vậy.

Khi Bàn Huyền nắm lấy Diệt Thế Đại Ma, bàn tay bắt đầu dùng sức, Đại Ma rõ ràng bị vặn vẹo.

Không, Diệt Thế Đại Ma dù sao cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, sức mạnh Hỗn Nguyên nhất trọng thiên cũng không dễ dàng phá hủy.

Mặc dù phá hủy Diệt Thế Đại Ma rất khó, nhưng xóa bỏ ấn ký nguyên thần bên trong Đại Ma lại dễ dàng hơn nhiều.

Thần Nghịch còn xa mới hoàn toàn luyện hóa được Diệt Thế Đại Ma, vì vậy, việc xóa bỏ ấn ký nguyên thần bên trong Đại Ma cũng tương đối dễ dàng.

Theo Diệt Thế Đại Ma bị vặn vẹo trong tay Bàn Huyền, ấn ký nguyên thần bên trong Đại Ma cũng dần dần biến mất.

Cảm nhận được ấn ký nguyên thần trong Diệt Thế Đại Ma đang biến mất, Thần Nghịch cũng vô cùng sốt ruột, vội vàng thúc giục.

Dưới sự thúc giục của Thần Nghịch, Diệt Thế Đại Ma không ngừng giãy giụa, nhưng không cách nào thoát khỏi tay Bàn Huyền.

Sức giãy giụa của Diệt Thế Đại Ma cũng ngày càng yếu đi. "Khốn kiếp!" Thần Nghịch phẫn nộ đấm một quyền về phía Bàn Huyền. "Không biết sống chết!" Bàn Huyền một tay nắm Diệt Thế Đại Ma, tay còn lại cũng đấm ra một quyền.

Khi Bàn Huyền tung quyền, Thần Nghịch chỉ cảm thấy thương khung sụp đổ, vạn vật hủy diệt, vô số tinh thần vỡ nát, hoàn vũ tứ phân ngũ liệt, chư thiên hóa thành hư vô.

Trong phút chốc, Thần Nghịch cũng từ trong phẫn nộ mà tỉnh táo lại.

Một con kiến hôi lại vung quyền với Cự Long trên chín tầng trời, quả thực là tự tìm cái chết. "Ầm!" Thần Nghịch vừa khôi phục lý trí muốn thu tay lại, nhưng đã quá muộn.

Hai nắm đấm va vào nhau, không hề có chút hồi hộp nào, Thương Thiên Bá Thể của Thần Nghịch bị đánh nổ.

Thương Thiên Bá Thể đại thành thật ra cũng rất cường hoành, sánh ngang Hỗn Độn Thể, nhưng trước mặt Hỗn Độn Thánh Thể thì không đáng xem, lại thêm chênh lệch thực lực.

Dưới sự nghiền ép của sức mạnh Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, đừng nói một Chuẩn Thánh, dù là mười Chuẩn Thánh, một trăm Chuẩn Thánh, kết quả cũng như nhau.

Sau khi bị đánh nổ, thân thể Thần Nghịch cũng hóa thành sương máu nhàn nhạt, lan tỏa khắp đất trời.

Nguyên thần của Thần Nghịch may mắn trốn thoát, nhưng cũng bị tổn thương nghiêm trọng.

Lúc này, Thần Nghịch cũng đã sợ vỡ mật, nguyên thần độn đi.

Thấy nguyên thần trọng thương của Thần Nghịch bỏ chạy, Bàn Huyền lại cười lạnh.

Chỉ thấy, Bàn Huyền đưa một ngón tay ra, thời gian và không gian trước ngón tay này đều mất đi ý nghĩa.

Mặc dù Bàn Huyền đứng tại chỗ không nhúc nhích, nguyên thần Thần Nghịch đã chạy xa hàng tỷ dặm, nhưng khi Bàn Huyền đưa ngón tay ra, nguyên thần của Thần Nghịch cũng tiêu tán, một chút chân linh cũng bị hủy diệt.

Cường giả uy áp Hồng Hoang một thời đại, cứ thế vẫn lạc!

Nếu không phải không thể duy trì Bàn Cổ Chân Thân quá lâu, Bàn Huyền cũng không ngại chơi đùa một chút, nhưng duy trì Bàn Cổ Chân Thân khiến Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền phải chịu gánh nặng cực lớn, nên cũng phải tốc chiến tốc thắng.

Bàn Cổ Chân Thân hiện tại của Bàn Huyền cũng chỉ có thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, lại vì đạo hạnh không cao, còn lâu mới có thể phát huy hoàn toàn, nhưng dù vậy, diệt sát Thần Nghịch cũng dễ như giết một con kiến, từ đó có thể thấy chênh lệch giữa Hỗn Nguyên nhất trọng thiên và Chuẩn Thánh lớn đến mức nào, có thể nói là một trời một vực.

Những bảo vật Thần Nghịch mang theo bên mình cũng không ít, không thiếu Tiên Thiên Linh Bảo, còn có đan dược, linh quả..., giờ đây đều thuộc về Bàn Huyền.

Ngoài ra, một đoàn công đức lớn từ trên trời giáng xuống.

Diệt sát Thần Nghịch, công đức nhận được quả thật kinh người.

Công đức rơi xuống người Bàn Huyền, bị Trấn Thiên Bia trong cơ thể hấp thu.

Chỉ trong thời gian ngắn, Trấn Thiên Bia đã hấp thu hết công đức

Bàn Huyền nhận được lần này.

Hấp thu lượng lớn công đức Thiên Đạo Hồng Hoang, phẩm cấp của Trấn Thiên Bia cũng được nâng lên Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, uy lực tuy không bằng Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Ấn ký nguyên thần trong Diệt Thế Đại Ma cũng hoàn toàn biến mất.

Thực ra, khi Thần Nghịch vẫn lạc, ấn ký nguyên thần trong Diệt Thế Đại Ma sẽ tự tiêu tán theo thời gian.

Không còn ấn ký nguyên thần của Thần Nghịch, Diệt Thế Đại Ma cũng trở thành một vật vô chủ, khôi phục lại bộ mặt thật của một kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Cũng không nhìn kỹ Diệt Thế Đại Ma, Bàn Huyền thu nó lại trước, tiếp đó trực tiếp truyền tống về Bàn Cổ Giới. ...

Bên trong Bàn Cổ Giới, Bàn Huyền giải trừ Bàn Cổ Chân Thân, khôi phục thành Hỗn Độn Thể.

Mặc dù thời gian ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân rất ngắn, nhưng Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền cũng phải chịu gánh nặng quá lớn.

Lúc này, Bàn Huyền đang ở trong trạng thái suy yếu, thực lực ước chừng chưa đến ba thành.

Lấy ra Thập Tam Phẩm Bạch Liên, Bàn Huyền ngồi lên trên, sau gáy lại xuất hiện Đại Đạo Quang Hoàn, đỉnh đầu là Chư Thiên Khánh Vân.

Với trạng thái suy yếu hiện tại của Bàn Huyền, dựa vào năng lực hồi phục của Hỗn Độn Thể, khoảng mười ngày cũng có thể hoàn toàn khôi phục, có Thập Tam Phẩm Bạch Liên, Chư Thiên Khánh Vân và Đại Đạo Quang Hoàn, thời gian có thể rút ngắn đáng kể, chưa đến

một giờ đồng hồ.

Vừa hồi phục trạng thái, Bàn Huyền vừa lấy ra Diệt Thế Đại Ma và mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo, đều là chiến lợi phẩm.

Diệt Thế Đại Ma không cần phải nói nhiều, là Tiên Thiên Chí Bảo, ẩn chứa bốn mươi chín đạo Tiên Thiên cấm chế, lực công kích sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo.

Chỉ cần diệt thế, phẩm cấp của Diệt Thế Đại Ma có thể được nâng cao.

Nếu dùng Diệt Thế Đại Ma hủy diệt Hồng Hoang, kiện Tiên Thiên Chí Bảo này tuyệt đối có thể thăng cấp thành Hỗn Độn Chí Bảo, thậm chí vượt qua Hỗn Độn Chí Bảo.

Cẩn thận quan sát bộ mặt thật của Diệt Thế Đại Ma, nó có màu xám đen, trông chất liệu như nham thạch, nhưng lại có cảm giác kim loại, đường kính hơn một trăm mét, nặng khoảng tám mươi vạn tấn.

Chỉ cần luyện hóa sơ bộ, có thể khiến Diệt Thế Đại Ma biến lớn biến nhỏ, biến nhẹ biến nặng.

Nếu Diệt Thế Đại Ma thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Bảo, nó sẽ từ màu xám đen biến thành màu xám tro.

Lại nhìn một lúc lâu, Bàn Huyền cũng đặt Diệt Thế Đại Ma xuống, nhìn về phía mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, năm kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, là bảy kiện Tiên Thiên Linh Bảo Thần Nghịch mang theo bên mình.

Diệt Hồn Đinh, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể diệt thần hồn.

Phược Thần Tỏa, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bị bảo vật này

trói buộc, Đại La Kim Tiên cũng không thể thoát thân.

Tinh Tuyệt Kính, Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, ẩn chứa tinh thần chi lực, cũng có thể tiếp dẫn tinh thần chi lực trên trời, chuyển hóa tinh thần chi lực thành tuyệt sát chi lực để tấn công...

Ngoài Diệt Thế Đại Ma, bảy kiện Tiên Thiên Linh Bảo còn lại không có tác dụng lớn với Bàn Huyền.

Dù sao cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Bàn Huyền không dùng, cũng có thể cho người khác. "Có thể cân nhắc cho Nữ Oa một kiện Tiên Thiên Linh Bảo." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nữ Oa gia nhập Vu tộc cũng đã một thời gian, đối với Vu tộc đã có cảm giác thuộc về, nhưng Bàn Huyền cho rằng vẫn chưa đủ.

Nếu lấy ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cho Nữ Oa, 'độ trung thành' của Nữ Oa đối với Vu tộc ít nhiều sẽ tăng lên.

Thu lại bảy kiện Tiên Thiên Linh Bảo, Bàn Huyền bắt đầu luyện hóa Diệt Thế Đại Ma.

Diệt Thế Đại Ma ẩn chứa Hỗn Độn hủy diệt pháp tắc, luyện hóa Diệt Thế Đại Ma cũng giúp lĩnh ngộ pháp tắc này.

Tuy pháp tắc của Bàn Huyền đã không ít, nhưng cũng không chê pháp tắc nhiều.

Tam thiên pháp tắc, thực ra là trăm sông đổ về một biển, bất luận là Thiên Đạo pháp tắc hay Hỗn Độn pháp tắc, khi trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, bất kỳ pháp tắc nào cũng có thể tùy tay sử dụng.

Vì vậy, bất kể đi con đường pháp tắc nào, trở thành Đại Đạo Thánh Nhân đều như nhau.

Cộng thêm Thập Tam Phẩm Bạch Liên, Bàn Huyền đã sở hữu hai

kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Không đúng, Chư Thiên Khánh Vân của Bàn Huyền cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Chư Thiên Khánh Vân vừa là thần thông, vừa là bảo vật.

Khi Bàn Huyền ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, Chư Thiên Khánh Vân trên người cũng có sự thay đổi.

Còn Đại Đạo Quang Hoàn thì thuần túy là thần thông, nhưng sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Nếu Bàn Huyền đi con đường trảm tam thi, có thể dùng ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo để ký thác tam thi.

Không, hắn không định trảm tam thi.

Bàn Cổ khai thiên vẫn lạc, nguyên thần một phân thành ba, Hồng Quân nhìn thấy điều đó, cộng thêm việc hợp đạo, đã lĩnh ngộ ra pháp môn trảm tam thi.

Hiện nay, ngoài Hồng Quân, ở Hồng Hoang cũng chỉ có Bàn Huyền là kẻ xuyên việt biết đến trảm tam thi.

Cái gọi là trảm tam thi, chính là chém bỏ thiện niệm, ác niệm và chấp niệm của bản thân, ký thác vào Tiên Thiên Linh Bảo, sau đó tam thi hợp nhất, như vậy có thể chứng Hỗn Nguyên đạo quả, thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thập Tam Phẩm Bạch Liên, Bàn Huyền hiện tại cũng chưa hoàn toàn luyện hóa.

Độ khó luyện hóa Diệt Thế Đại Ma so với luyện hóa Thập Tam Phẩm Bạch Liên có hơn chứ không kém. ...

Trong lúc Bàn Huyền đang luyện hóa Diệt Thế Đại Ma trong Bàn Cổ Giới, Hồng Hoang lại một phen đại loạn.

Thần Nghịch vẫn lạc, Hung Thú tộc quần long vô thủ, trở thành một đám cát rời, vốn đã ở trong tình thế không ổn, nay lại càng nguy kịch.

Nếu không có gì bất ngờ, Hung Thú tộc sẽ diệt vong trong vòng trăm năm.

Ngoài Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, Vu tộc phát triển nhanh nhất.

Ngoài Đại Vu và Tiểu Vu được Bàn Cổ Huyết Trì dựng dục ra, cũng có không ít sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ gia nhập Vu tộc.

Phía tây Côn Luân, Ngọc Kinh Sơn.

Bên trong Tử Tiêu Cung đã được sửa chữa, Hồng Quân ngồi trên một chiếc bồ đoàn Tiên Thiên Ngộ Đạo, sắc mặt ngưng trọng.

Bàn Huyền ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân, dễ dàng diệt sát Thần Nghịch, hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Hồng Quân.

Với thực lực cường đại của Thần Nghịch, vậy mà trước mặt Bàn Cổ Chân Thân lại không chịu nổi một kích, khiến Hồng Quân vô cùng kiêng kỵ. "Hung Thú tộc diệt vong đã là định số, Long tộc, Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc đều trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, hưng thịnh một lượng kiếp cũng là thiên số.

Một Tổ Vu của Vu tộc có thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, mà Vu tộc lại có mười ba Tổ Vu, đủ để Long Phượng Kỳ Lân tam tộc vô cùng kiêng kỵ, tất nhiên sẽ toàn lực đả áp.

Thiên Đạo tuy rằng ưu ái Vu tộc, nhưng Vu tộc dù sao cũng không phải nhân vật chính của lượng kiếp, bị ba nhân vật chính của lượng kiếp đả áp..." Hồng Quân thầm tính toán trong lòng.

Thần Nghịch, người được mệnh danh là cường giả đệ nhất Hồng Hoang, đã vẫn lạc, bị Tổ Vu Bàn Huyền của Vu tộc giết chết.

Tin tức này ngày càng được nhiều sinh linh biết đến.

Vu tộc, Tổ Vu Bàn Huyền, nhất thời danh tiếng ở Hồng Hoang ngày càng vang dội.

Thường Dương Sơn, một tòa phúc địa trên đại địa Hồng Hoang, là đạo trường do Thủy Kỳ Lân khai lập.

Một ngày nọ, Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân, cùng với Càn Khôn Lão Tổ và Hồng Quân Đạo Nhân, năm người tụ tập tại đây bàn chuyện. "Hiện nay Vu tộc có mười ba Tổ Vu, Bàn Huyền là đệ nhất Tổ Vu, tu vi đã vượt qua Đại La Kim Tiên, càng có thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, mạnh như Thần Nghịch trước mặt Bàn Cổ Chân Thân cũng không chịu nổi một kích." Hồng Quân trầm giọng nói.

Nghe những lời Hồng Quân nói, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều sắc mặt ngưng trọng.

Kể từ khi Thần Nghịch vẫn lạc, Hung Thú tộc trở thành một đám cát rời, chưa đầy trăm năm đã diệt vong.

Cùng với sự diệt vong của Hung Thú tộc, lượng kiếp cũng sắp kết thúc.

Lượng kiếp lần này, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc thu hoạch không nghi ngờ gì là lớn nhất.

Vốn dĩ, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân không hề đặt Vu tộc vào mắt, cho rằng Vu tộc không có tư cách tranh giành ngôi vị nhân vật chính của thiên địa, nhưng khi Bàn Huyền ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân, dễ dàng diệt sát Thần Nghịch, Long Vương và những người khác không còn dám coi thường Vu tộc nữa.

Phải biết rằng, Vu tộc không phải nhân vật chính của lượng kiếp, mà tốc độ phát triển đã gần bằng Long Phượng Kỳ Lân tam tộc. "Nếu một Tổ Vu có thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, sau này có lẽ mười ba

Tổ Vu đều có thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân.

Chương 45

Lại có đại trận Tiên Thiên kia, sánh ngang Tru Tiên Kiếm Trận của La Hầu, nếu cứ để Vu tộc phát triển, hậu quả khó lường." Càn Khôn Lão Tổ lên tiếng. "Vu tộc, là một mối đe dọa." Long Vương lạnh lùng nói.

Long Vương và Bàn Huyền cũng có ân oán không nhỏ.

Nếu có cơ hội diệt Vu tộc, Long Vương cũng sẽ rất vui lòng.

Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cũng đều cảm thấy Vu tộc là mối đe dọa.

Sau khi thương lượng, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều quyết định toàn lực đả áp Vu tộc.

Vu tộc có huyết mạch Bàn Cổ, được Thiên Đạo ưu ái, Long Vương và những người khác cũng không ngốc, tạm thời đều không nghĩ đến việc diệt Vu tộc, chỉ đả áp hạn chế sự phát triển của Vu tộc, từ từ mưu đồ.

Tuy nhiên, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cùng với Bàn Cổ Chân Thân, đều khiến Long Vương và những người khác vô cùng kiêng kỵ.

Sau khi đạt được sự đồng thuận, Long Vương và những người khác bắt đầu thương lượng làm thế nào để đả áp Vu tộc.

Hồng Quân cũng vì Long Vương và những người khác mà bày mưu tính kế. ...

Đại địa phía Tây, một tòa tiên sơn phúc địa có linh khí dồi dào nhất, Tu Di Sơn.

Tu Di Sơn cũng là ngọn núi lớn nhất phía Tây, nguy nga hùng vĩ,

núi non trùng điệp, đỉnh chính cao chót vót, lại có không ít tiên sơn lơ lửng.

Dưới chân Tu Di Sơn, một dòng sông Hằng sóng cả tráng lệ, khí thế bàng bạc.

Sông Hằng từ trong hư không chảy ra, lại chảy vào hư không, ẩn chứa vô số huyền ảo.

Dưới đáy sông Hằng, có vô số hạt cát, trong mỗi hạt cát là một tiểu thiên thế giới.

Bởi vì La Hầu khai lập đạo trường tại Tu Di Sơn, nên Tu Di Sơn cũng trở thành thánh địa của Ma tộc.

Ma tộc có tư cách đặt chân lên Tu Di Sơn chỉ là số ít.

Hiện tại, số ma trong Tu Di Sơn cũng chỉ có mấy chục vạn, chưa đến một triệu.

Nhưng toàn bộ Hồng Hoang, số ma lại lên đến hàng tỷ.

Trong cung điện của Ma Tổ, La Hầu đang ngồi trên Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Muốn nâng cấp Diệt Thế Hắc Liên từ thập nhị phẩm lên thập tam phẩm quá khó, La Hầu mãi vẫn chưa thành công.

Lúc này, ánh mắt La Hầu nhìn về hướng Bất Chu Sơn.

Chính xác hơn, ánh mắt La Hầu đang nhìn về bộ lạc của Bàn Huyền dưới chân Bất Chu Sơn.

Khi Bàn Huyền bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, La Hầu cũng không khỏi kinh ngạc.

Khi Bàn Huyền ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, La Hầu ngồi không yên nữa.

Thần Nghịch bị Bàn Huyền đánh chết, Bàn Huyền không những có được Diệt Thế Đại Ma và vô số bảo vật của Thần Nghịch, mà còn nhận được đại công đức, khiến La Hầu cũng phải ghen tị.

Vu tộc sở hữu trận pháp sánh ngang Tru Tiên Kiếm Trận, khiến La Hầu cũng kiêng kỵ. "Bàn Cổ Chân Thân!" Ánh mắt La Hầu lóe lên.

La Hầu cũng cảm thấy Vu tộc là một mối đe dọa cực lớn.

Theo La Hầu, Long tộc, Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc đều có tiềm lực cực lớn, lại đều trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, ít nhất sẽ hưng thịnh một lượng kiếp, nhưng bây giờ lại cho rằng Vu tộc là mối đe dọa lớn hơn.

Để đối phó với Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, La Hầu đã có kế hoạch, nhưng nếu Vu tộc quật khởi, việc đối phó với Vu tộc sẽ rất khó. "Không thể để Vu tộc quật khởi." La Hầu lẩm bẩm.

Ngoài ra, La Hầu cũng đang thèm muốn Diệt Thế Đại Ma rơi vào tay Bàn Huyền.

Diệt Thế Đại Ma đối với La Hầu vô cùng quan trọng, nếu có thể có được nó, Hỗn Nguyên đạo quả của La Hầu cũng sẽ dễ dàng hơn.

Nhưng La Hầu cũng biết Bàn Huyền sẽ không đưa Diệt Thế Đại Ma cho mình.

Dù sao Diệt Thế Đại Ma cũng là Tiên Thiên bảo vật có lực công kích đệ nhất Hồng Hoang. ...

Bàn Huyền cũng có chút bất đắc dĩ, dùng Bàn Cổ Chân Thân diệt sát Thần Nghịch, lợi ích nhận được rất lớn, nhưng cũng khiến không ít đại năng và chủng tộc ở Hồng Hoang kiêng kỵ Vu tộc.

Hiện nay, Hồng Hoang đã có thuyết về mối đe dọa từ Vu tộc.

Vu tộc muốn quật khởi, độ khó không nghi ngờ gì đã tăng lên.

Nhưng, rèn sắt cần tự thân cứng rắn, Vu tộc không có đủ thực lực, cũng không thể trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, càng đừng nói đến trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Để nhanh chóng nâng cao thực lực của Vu tộc, Bàn Huyền mới giết Thần Nghịch.

Có Bàn Cổ Giới, Vu tộc cũng có một đường lui.

Lại có mạng lưới khí vận Vu tộc bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, không chỉ thuận tiện cho các Vu tộc liên lạc với nhau, mà còn có thể nắm bắt động tĩnh của các chủng tộc khác.

Để giết Thần Nghịch, mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên do Bàn Huyền luyện chế đã bị hủy, cần phải luyện chế lại.

Luyện chế Thần Sát Phiên không khó, nhưng yêu cầu của Bàn Huyền lại không thấp, mười hai cây Thần Sát Phiên đều phải là Cực Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, nếu đều là Hậu Thiên Chí Bảo thì càng tốt.

Điều Bàn Huyền muốn không chỉ là dùng Thần Sát Phiên để bố trận, mà quan trọng hơn là mượn sức mạnh của đại trận để ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân.

Để đáp ứng yêu cầu của Bàn Huyền, mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên ít nhất cũng phải là Cực Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Nếu mười hai cây Thần Sát Phiên đều là Hậu Thiên Chí Bảo, bố thành đại trận, Bàn Huyền mượn sức mạnh đại trận ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, mười hai cây Thần Sát Phiên có lẽ sẽ không bị hủy, nhưng hư hại là chắc chắn.

Đáng nói là, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền đã sánh ngang Chuẩn Thánh trung kỳ.

Từ sự thay đổi khí vận của Vu tộc, có thể thấy được thu hoạch

của Vu tộc trong lượng kiếp lần này lớn đến mức nào.

Khi Bàn Huyền nhìn về phía bộ lạc, lại chỉ còn một mình hắn là Tổ Vu.

Sau khi Hung Thú tộc diệt vong, Đế Giang và mười hai Tổ Vu khác cũng lần lượt rời khỏi bộ lạc của Bàn Huyền.

Xung quanh Bất Chu Sơn, hiện tại có mười ba bộ lạc Tổ Vu, xếp theo thứ hạng của mười ba Tổ Vu, bộ lạc của Bàn Huyền đứng thứ nhất, bộ lạc của Đế Giang đứng thứ hai...

Nữ Oa đã đến bộ lạc của Hậu Thổ.

Bỗng nhiên, ánh mắt Bàn Huyền rơi vào một Tiểu Vu không xa, Tiểu Vu đó đang hóa hình.

Căn cơ càng tốt, độ khó hóa hình càng lớn.

Vì vậy, so với Tổ Vu và Đại Vu, Tiểu Vu lại dễ hóa hình hơn.

Tổ Vu hóa hình cần tu vi Đại La Kim Tiên.

Đại Vu hóa hình tu vi cần thiết lại không cố định, thấp nhất là Huyền Tiên, cao nhất là Thái Ất Kim Tiên.

Trong mấy ngàn nguyên hội đầu tiên sau khi trời đất mới mở, hóa hình không có thiên kiếp, sau đó, vạn vật sinh linh hóa hình đều phải độ thiên kiếp.

Nhưng, Vu tộc là huyết mạch Bàn Cổ, hóa hình lại không cần độ kiếp. "Nói đi cũng phải nói lại, Đế Giang cũng sắp hóa hình rồi." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Trong Vu tộc, tu vi của Đế Giang chỉ sau Bàn Huyền, hiện tại là Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Với tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ, Đế Giang lại hóa hình thất bại, ít nhất cần tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ mới có thể hóa hình.

Cùng là tu vi Đại La Kim Tiên hóa hình, Đại La Kim Tiên sơ kỳ và Đại La Kim Tiên trung kỳ có thể rất khác nhau, căn cơ của người sau tốt hơn người trước.

Nếu cần tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn mới có thể hóa hình, căn cơ cũng có thể sánh với Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần.

Còn Bàn Cổ, dường như phải đến tu vi Chuẩn Thánh mới hóa hình.

Ngoài Đế Giang, có mấy Tổ Vu tu vi cũng đạt đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ, còn lại đều là Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn.

Bỗng nhiên, Bàn Huyền nhíu mày, ý thức thông qua mạng lưới khí vận liên lạc với Huyền Minh. ...

Bộ lạc Huyền Minh, cũng ở dưới chân Bất Chu Sơn, nhưng khoảng cách khá xa so với bộ lạc của Bàn Huyền, Bàn Huyền cũng phải mất mấy ngày mới đến nơi.

Trong bộ lạc của Huyền Minh, gần như toàn là nữ tính, hai Đại Vu nữ, hơn một ngàn Tiểu Vu.

Về số lượng, bộ lạc của Huyền Minh là ít nhất.

Huyền Minh đang tu luyện trong bộ lạc, tu vi của nàng là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng kém hơn Đế Giang một chút.

Nếu không có gì bất ngờ, Đế Giang sẽ hóa hình trước.

Đột nhiên, Huyền Minh khẽ nhíu mày, ngừng tu luyện, đứng dậy.

Không lâu sau, Huyền Minh đến một góc của bộ lạc.

Tiếp đó, một con hung thú tu vi Kim Tiên bị lộ ra.

Hung Thú tộc tuy đã diệt vong, nhưng Hồng Hoang vẫn còn một số hung thú.

Con hung thú lẻn vào bộ lạc của Huyền Minh này muốn báo thù, muốn tìm cơ hội giết Huyền Minh.

Nếu không phải đang ở dưới sự bao phủ của mạng lưới khí vận Vu tộc, con hung thú này cũng sẽ không dễ dàng bị lộ ra như vậy.

Tìm thấy một con hung thú trong bộ lạc của mình, mặt Huyền Minh lạnh như băng, nếu không phải Bàn Huyền báo cho, nàng hoàn toàn không phát giác.

Dù con hung thú bất ngờ tập kích, Huyền Minh cũng không cho rằng nó có thể giết được mình, nhưng một con hung thú lẻn vào bộ lạc của nàng mà nàng hoàn toàn không phát giác, khiến nàng rất mất mặt.

Con hung thú bị lộ ra cũng không hiểu, nó ẩn nấp rất tốt, nhưng Huyền Minh lại tìm thẳng đến nó, khiến nó đầy dấu hỏi chấm.

Đã bị lộ, hung thú cũng không chạy trốn, toàn lực tấn công Huyền Minh. "Hừ!" Một tiếng hừ lạnh, Huyền Minh ngón tay cũng không động, trên người tỏa ra hàn khí đáng sợ.

Chưa chạm vào Huyền Minh, hung thú đã bị đóng băng trong hàn khí.

Bị hàn khí của Huyền Minh đóng băng, cả thân thể và nguyên thần đều sẽ tiêu vong.

Giải quyết xong hung thú, trong lòng Huyền Minh không vui.

Chỉ trong một ngày ngắn ngủi, lực lượng phòng vệ của bộ lạc Huyền Minh đã được tăng cường, thêm không ít trận pháp và kết giới, muốn lẻn vào độ khó đã lớn hơn nhiều. ...

Bộ lạc Đế Giang.

Cuối cùng, tu vi của Đế Giang đã đột phá đến Đại La Kim Tiên

trung kỳ.

Đế Giang cũng luôn có áp lực, là đệ nhị Tổ Vu, nếu các Tổ Vu khác hóa hình trước hắn, hắn cũng sẽ mất mặt.

May mà Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Cộng Công và mười một Tổ Vu khác đều chưa hóa hình.

Cũng không củng cố tu vi, Đế Giang hóa hình trước.

Vì có huyết mạch Bàn Cổ, Đế Giang hóa hình cũng không có thiên kiếp.

Đế Giang hóa hình mất trọn mấy tháng.

Mấy tháng sau, Đế Giang cũng hóa hình hoàn tất.

Đế Giang sau khi hóa hình là một lão giả, tóc râu đều bạc trắng, thân mặc áo gai, tay cầm một cây trượng bằng xương.

Hình dáng sau khi hóa hình, tùy theo sở thích của mỗi người, có người hóa thành lão giả, có người hóa thành trung niên, có người hóa thành thanh niên, thậm chí có người hóa thành trẻ con.

Ngay khi Đế Giang vừa hóa hình, Bàn Huyền cũng biết.

Vì biết rõ tu vi của Đế Giang, Bàn Huyền cũng không chút kinh ngạc.

Những việc vặt trong bộ lạc đều có mấy Đại Vu phụ trách quản lý, cũng không cần Bàn Huyền quá lo lắng, vì vậy, Bàn Huyền dành phần lớn thời gian vào việc tu luyện và luyện hóa pháp bảo.

Hiện nay, Hỗn Độn Thể và Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền đều là tu vi Chuẩn Thánh, nhưng tu vi nguyên thần lại chỉ ở cấp Thái Ất Kim Tiên, kéo chân sau.

Chương 46

Do tu vi nguyên thần kém hơn tu vi thân thể quá nhiều, Bàn Huyền cũng dồn phần lớn tinh lực vào việc tu luyện nguyên thần.

Bộ lạc của Bàn Huyền không xa Bất Chu Sơn, với tu vi hiện tại của Bàn Huyền đi đến Bất Chu Sơn cũng không mất bao lâu.

Bất Chu Sơn là thần sơn đệ nhất Hồng Hoang, thiên tài địa bảo vô số, lại còn có uy thế của Bàn Cổ lưu lại.

Về khí vận, Bất Chu Sơn cũng vượt xa các phúc địa khác.

Bất kể là Côn Luân Sơn, Bồng Lai ở Đông Hải, hay Tu Di Sơn ở đại địa phía Tây, tuy rằng cũng đều có đại khí vận, nhưng đều không bằng Bất Chu Sơn.

Du lịch trên Bất Chu Sơn, xác suất tìm được Tiên Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Linh Căn sẽ lớn hơn các phúc địa khác một chút.

Trời quang mây tạnh, cảnh sắc tươi đẹp, phồn hoa như gấm, tại một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn, trên một vách đá cheo leo, Bàn Huyền đang luyện hóa Diệt Thế Đại Ma.

Một luồng lực lượng diệt thế từ Đại Ma phát ra, bao quanh Bàn Huyền.

Bàn Huyền đã luyện hóa sơ bộ Diệt Thế Đại Ma.

Sau khi luyện hóa sơ bộ, cũng có thể phát huy ra một chút uy năng của Diệt Thế Đại Ma.

Quan trọng nhất là, cảm ngộ Hỗn Độn hủy diệt pháp tắc bên trong Diệt Thế Đại Ma dễ dàng hơn.

Bỗng nhiên, khí tức của Bàn Huyền bất định, hắn cũng ngừng

luyện hóa Diệt Thế Đại Ma.

Vừa thu lại Diệt Thế Đại Ma, Bàn Huyền vừa đứng dậy.

Lúc này, sắc mặt Bàn Huyền âm trầm, ánh mắt băng lãnh.

Có người đang trộm khí vận của Vu tộc.

Căn cơ của Bàn Huyền là khí vận Vu tộc, vì vậy, khi có người trộm khí vận Vu tộc, hắn sẽ biết ngay lập tức.

Cũng chính vì khí vận Vu tộc là bản thể của Bàn Huyền, cộng thêm có không ít bảo vật trấn áp khí vận, khí vận đã được dệt thành một mạng lưới lớn bao phủ Hồng Hoang, nên tạm thời chưa bị thất thoát.

Nhưng, nếu cứ thế này thêm vài trăm năm, e rằng sẽ bắt đầu thất thoát từng chút một. "Rốt cuộc là kẻ nào?

Gan thật lớn, lại dám trộm khí vận của Vu tộc Ngô." Bàn Huyền thầm tức giận.

Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền là căn cơ, đối với Vu tộc cũng vô cùng quan trọng, trộm khí vận Vu tộc đã chạm đến điểm mấu chốt của Bàn Huyền.

Bất kể là ai, Bàn Huyền đều sẽ không tha.

Ngay lập tức, nguyên thần của Bàn Huyền xuất khiếu, độn nhập vào mạng lưới khí vận Vu tộc bao phủ Hồng Hoang, vừa cảm nhận, vừa suy diễn.

Hồi lâu sau, nguyên thần của Bàn Huyền quay trở về Hỗn Độn Thể.

Thông qua cảm nhận sự thay đổi của Khí Vận Chi Thể, cùng với một hồi suy diễn, Bàn Huyền cũng đã biết kẻ nào đang trộm khí vận Vu tộc.

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trong mắt Bàn Huyền hiện lên sát ý.

Lại là Thương Khung Lão Tổ đang tự tìm cái chết.

Khi Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận bị lộ, cộng thêm sự chấn động do Bàn Cổ Chân Thân gây ra, khí vận của Vu tộc khổng lồ, đã khiến không ít người kiêng kỵ.

Thương Khung Lão Tổ tất nhiên cũng không hy vọng Vu tộc quật khởi.

Trộm khí vận Vu tộc, cũng là để làm giảm khí vận của Vu tộc, muốn quật khởi không nghi ngờ gì sẽ khó hơn.

Một chủng tộc muốn quật khởi, khí vận là vô cùng quan trọng.

Nếu khí vận Vu tộc quá ít, dù thực lực mạnh mẽ, cũng không thể trở thành nhân vật chính của lượng kiếp.

Nhưng, Thương Khung Lão Tổ chắc chắn không biết khí vận Vu tộc chính là căn cơ của Bàn Huyền.

Cũng chính vì khí vận Vu tộc là căn cơ của Bàn Huyền, nên ngay khi Thương Khung Lão Tổ bắt đầu trộm khí vận Vu tộc, Bàn Huyền đã biết.

Bất kể Thương Khung Lão Tổ cẩn thận đến đâu, cũng không thể qua mắt được Bàn Huyền.

Lúc này, ngọn lửa giận trong lòng Bàn Huyền cũng không thể dập tắt.

Cũng không chần chừ, Bàn Huyền lập tức lên thiên giới.

Không lãng phí thời gian, Bàn Huyền truyền tống đến Thái Âm Tinh trước. ...

Thiên giới, chia làm ba mươi ba tầng, mỗi một tầng trời đều tràn ngập tiên linh chi khí.

Tiên thiên linh khí dồi dào, hóa thành sương mù nhàn nhạt phiêu đãng.

Ngoài linh khí, nhật nguyệt tinh hoa và tinh thần chi lực của thiên giới cũng dồi dào, còn có hậu thiên thanh khí.

Nếu là lúc trời đất mới mở, dễ dàng tìm thấy tiên thiên thanh khí từ thiên giới, nhưng hiện tại cách Bàn Cổ khai thiên đã hơn một vạn nguyên hội, thiên giới cũng không tìm được tiên thiên thanh khí, chỉ có hậu thiên thanh khí.

Hậu thiên thanh khí giúp ngưng luyện hậu thiên nguyên thần, đối với nguyên thần bình thường tác dụng không lớn.

Tiên thiên thanh khí thì giúp ngưng luyện tiên thiên nguyên thần, đối với Hỗn Độn nguyên thần tác dụng không lớn.

Hồng Hoang tinh không nằm ở tầng trời thứ ba mươi ba.

Cửu Trọng Thiên của Thương Khung Lão Tổ nằm dưới tinh không.

Tầng trời thứ ba mươi hai, một quần thể cung điện, phú lệ đường hoàng, hùng vĩ tráng lệ, là tầng trời cao nhất trong Thiên Khuyết.

Tường vân lượn lờ, hà quang bao phủ, lại có thụy thái ngàn vạn.

Long phượng cùng hót, tiên hạc bay cao, kỳ lân chạy nhảy.

Từng cây bất tử quả thụ, bóng cây lay động.

Vạn vạn năm trường sinh hoa hủy tranh kỳ khoe sắc.

Cũng có một số sinh linh do thiên giới dựng dục ra đang bảo vệ Cửu Trọng Thiên Khuyết, đều là thuộc hạ của Thương Khung Lão Tổ.

Hiện nay Cửu Trọng Thiên Khuyết lại được gọi là Hoang Cổ Thiên Đình.

Tại thiên đình, Hoang Cổ Thiên Đình có một ảnh hưởng nhất định, nhưng còn lâu mới đạt đến mức thống trị thiên giới.

Hơn nữa, Thiên Đạo cũng không công nhận Hoang Cổ Thiên Đình.

Phải biết rằng, Hồng Hoang có ba loại nghiệp vị chi lực, thiên giới có nghiệp vị chi lực, nhân giới và u minh giới cũng đều có.

Trở thành Thiên Đế, chúa tể ba mươi ba tầng trời, lại được Thiên Đạo công nhận, mới có nghiệp vị chi lực của thiên giới gia thân.

Trở thành Nhân Hoàng, chúa tể tứ hải bát hoang, liền có thể có nghiệp vị chi lực của nhân giới gia thân.

Trở thành U Minh chi chủ, chúa tể u minh giới, có nghiệp vị chi lực của u minh giới gia thân.

Nếu chúa tể toàn bộ Hồng Hoang, ba loại nghiệp vị chi lực gia thân, nếu lại có tu vi Chuẩn Thánh, thậm chí có thể chống lại Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nằm ở tầng trời thứ ba mươi ba Thiên Khuyết, là nơi cao nhất trong Cửu Trọng Thiên Khuyết, cũng là trung tâm.

Hiện nay, Thương Khung Lão Tổ đang dùng Cửu Thiên Đại Trận để trộm khí vận của Vu tộc.

Lượng lớn hậu thiên thanh khí cuộn trào, chín cây cột ngọc thạch cao vạn trượng lơ lửng, chia thành chín màu đỏ, cam, vàng, lục, thanh, lam, tím, đen, trắng.

Cửu Thiên Đại Trận, là Quân Thiên, Thương Thiên, Biến Thiên, Huyền Thiên, U Thiên, Chu Thiên, Dương Thiên, Thành Thiên và Xích Thiên.

Cửu Thiên Đại Trận cũng là do Thương Khung Lão Tổ dùng mấy trăm nguyên hội thời gian mới lĩnh ngộ ra, lại dùng hơn ngàn nguyên

hội để hoàn thiện.

Mặc dù Cửu Thiên Đại Trận còn lâu mới sánh được với Tru Tiên Kiếm Trận, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận..., nhưng cũng không thể xem thường.

Nếu có nghiệp vị chi lực của thiên giới gia trì, uy lực của Cửu Thiên Đại Trận có thể tăng cường gấp trăm lần.

Ngồi trong Cửu Thiên Đại Trận, Thương Khung Lão Tổ cẩn thận vận chuyển đại trận.

Tuy khí vận trên người Thương Khung Lão Tổ không nhỏ, nhưng khí vận của Vu tộc lại lớn hơn.

Trộm khí vận Vu tộc, không cẩn thận sẽ bị phản phệ, dẫn đến khí vận bản thân thất thoát lớn, vì vậy, Thương Khung Lão Tổ không thể không vô cùng cẩn thận.

Ngoài ra, Thương Khung Lão Tổ cũng không dám trộm quá nhiều khí vận của Vu tộc.

Một khi trộm được 1% khí vận của Vu tộc, tất nhiên sẽ bị phản phệ, nếu khí vận của mình vượt qua khí vận Vu tộc thì tốt, nếu khí vận không bằng khí vận Vu tộc, sẽ được không bù mất.

Không biết không giác, mấy trăm năm đã trôi qua.

Dùng mấy trăm năm thời gian, Thương Khung Lão Tổ mới thành công trộm được một chút khí vận của Vu tộc, chưa bằng một phần ức vạn khí vận của Vu tộc. "Trộm khí vận Vu tộc khó đến vậy sao?" Thương Khung Lão Tổ nhíu chặt mày.

Rõ ràng, độ khó trộm khí vận Vu tộc đã vượt xa dự liệu của Thương Khung Lão Tổ.

Mấy trăm năm mới trộm được một chút khí vận, dù mấy vạn

nguyên hội, cũng không thể trộm được bao nhiêu khí vận.

Lãng phí lượng lớn thời gian để trộm một chút khí vận, lại phải luôn lo lắng bị khí vận phản phệ, thực sự không đáng.

Nhưng nếu từ bỏ, Thương Khung Lão Tổ lại không cam tâm. "Thôi vậy, một nguyên hội sau sẽ kết thúc." Thương Khung Lão Tổ thầm nghĩ.

Nhưng, chỉ vài năm sau, Thương Khung Lão Tổ ngây người.

Lại là Bàn Huyền đã vào trong Cửu Thiên Đại Trận. "Bàn Huyền?" Thấy Bàn Huyền, Thương Khung Lão Tổ cũng rất bất ngờ.

Nhưng Bàn Huyền lại có vẻ không thiện chí.

Việc trộm khí vận Vu tộc bị Bàn Huyền phát hiện rồi sao?

Thương Khung Lão Tổ nhíu chặt mày.

Thương Khung Lão Tổ trộm khí vận Vu tộc rất cẩn thận, tự cho rằng sẽ không bị Bàn Huyền phát giác.

Dù Bàn Huyền phát giác, muốn từ dưới chân Bất Chu Sơn chạy đến đây cũng cần không ít thời gian.

Mới chỉ có vài trăm năm thôi!

Mấy trăm năm trước, Thương Khung Lão Tổ xác định Bàn Huyền đang ở dưới chân Bất Chu Sơn.

Theo Thương Khung Lão Tổ, muốn từ dưới chân Bất Chu Sơn đến tầng trời thứ ba mươi hai, cũng cần hơn ngàn năm mới có thể. "Thương Khung, nhữ không phải là người, lại dám trộm khí vận Vu tộc của Ngô." Bàn Huyền lạnh lùng nhìn Thương Khung Lão Tổ, sát ý không hề che giấu.

Khi Thương Khung Lão Tổ bắt đầu trộm khí vận Vu tộc, giữa Bàn Huyền và hắn cũng đã là không chết không thôi. "Sao có thể?

Bàn Huyền sao có thể phát giác nhanh như vậy?

Đến cũng nhanh như vậy." Thương Khung Lão Tổ trừng lớn hai mắt, không dám tin.

Nhưng, sự thật là như vậy.

Đã bị lộ, Thương Khung Lão Tổ cũng không còn gì để nói.

Nhưng đối mặt với Bàn Huyền, trong lòng Thương Khung Lão Tổ run rẩy.

Phải biết rằng, thực lực của Thần Nghịch còn vượt xa Thương Khung Lão Tổ không ít, nhưng lại bị Bàn Cổ Chân Thân do Bàn Huyền ngưng tụ dễ dàng diệt sát, nhận lấy kết cục thần hình câu diệt.

Nếu Bàn Huyền ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, muốn đánh chết Thương Khung Lão Tổ lại càng dễ dàng hơn.

Trong lòng Thương Khung Lão Tổ thấp thỏm, nhưng không biết rằng Bàn Huyền hiện tại cũng không thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân.

Bàn Cổ Chân Thân không phải tùy tiện là có thể ngưng tụ được.

Cửu Thiên Đại Trận diễn hóa ra tầng tầng sát cơ, từ bốn phương tám hướng nghiền ép về phía Bàn Huyền.

Bàn Huyền lại không hề hoảng sợ, đỉnh đầu hiện ra Chư Thiên Khánh Vân.

Khi Chư Thiên Khánh Vân vừa xuất hiện, ức vạn đóa kim liên bảo vệ toàn thân, vạn pháp bất xâm, chư tà tránh lui, tiên thiên lập ở thế bất bại.

Chương 47

Mặc cho công thế trong Cửu Thiên Đại Trận hung hãn đến đâu, cũng không phá được Chư Thiên Khánh Vân của Bàn Huyền.

Về lực phòng ngự, Chư Thiên Khánh Vân hiện tại có thể sánh ngang với Thái Cực Đồ.

Còn Hỗn Độn Chung, pháp bảo phòng ngự thứ hai trong Khai Thiên Tam Bảo, lại không bằng Chư Thiên Khánh Vân.

Thấy Bàn Huyền không hề bày ra Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, càng không ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, sắc mặt Thương Khung Lão Tổ âm tình bất định.

Bàn Huyền không thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân sao?

Hay là coi thường Thương Khung Lão Tổ?

Cảm thấy không cần ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân cũng có thể đánh bại hắn?

Thậm chí cảm thấy không cần bày ra Đô Thiên Thần Sát Đại Trận? "Quá cuồng vọng!" Cảm giác bị Bàn Huyền khinh thị, Thương Khung Lão Tổ cũng nổi giận.

Lấy ra một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Thương Khung Lão Tổ tấn công về phía Bàn Huyền. "Phanh!" Công kích của Thương Khung Lão Tổ cũng bị Chư Thiên Khánh Vân chặn lại, không thể làm gì được Bàn Huyền.

Không phá được phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân, cũng không thể làm Bàn Huyền bị thương. "Phanh!" Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà Thương Khung Lão Tổ lấy ra đã được luyện hóa hoàn toàn, cộng thêm pháp lực Chuẩn Thánh, uy lực phát huy ra kinh người,

nhưng không thể phá vỡ phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân. "Sao có thể?" Thương Khung Lão Tổ không dám tin.

Hiện nay, Cửu Thiên Đại Trận cũng đang tấn công Bàn Huyền, sức mạnh của đại trận cộng với công kích của Thương Khung Lão Tổ, không thể phá vỡ phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân, khiến Thương Khung Lão Tổ kinh ngạc. "Chỉ có chút bản lĩnh này thôi sao?" Bàn Huyền khinh thường cười lạnh.

Thực ra, về đạo hạnh, Thương Khung Lão Tổ còn vượt xa Bàn Huyền, dù sao Bàn Huyền chỉ mới chứng được Thái Ất đạo quả, Thương Khung Lão Tổ đã sớm chứng được Đại La đạo quả, càng lĩnh ngộ được Hỗn Nguyên đạo vận, nhưng về tu vi, Bàn Huyền lại vượt qua Thương Khung Lão Tổ.

Tuy đạo hạnh cao thâm, có thể phát huy tu vi tốt hơn, nhưng ưu thế của Bàn Huyền không chỉ có tu vi, còn có Hỗn Độn Thể, Hỗn Độn pháp tắc, thần thông cường đại, pháp bảo...

Khi đạo hạnh đạt đến Thiên Tiên, thành Thiên Tiên đạo quả, dưới Thiên Tiên đạo quả, không tồn tại đạo quả.

Vì vậy, Thiên Tiên đạo quả là cấp bậc đạo quả thấp nhất, lên trên là Chân Tiên đạo quả, Huyền Tiên đạo quả, Kim Tiên đạo quả, Thái Ất đạo quả và Đại La đạo quả.

Chuẩn Thánh là Hỗn Nguyên Kim Tiên, tuy chưa chứng được Hỗn Nguyên đạo quả, nhưng đã lĩnh ngộ được Hỗn Nguyên đạo vận.

Vì vậy, Chuẩn Thánh cũng là Đại La đạo quả, nhưng là Đại La Kim Tiên sở hữu Hỗn Nguyên đạo vận, có sự khác biệt bản chất với Đại La Kim Tiên thuần túy. "Khốn kiếp!" Sắc mặt Thương Khung Lão Tổ khó coi.

Mượn sức mạnh của Cửu Thiên Đại Trận cũng không thể phá vỡ

phòng ngự của Bàn Huyền, khiến Thương Khung Lão Tổ tâm thần đại loạn.

Lúc này, Thương Khung Lão Tổ cũng hối hận.

Dùng mấy trăm năm thời gian, cũng chỉ thành công trộm được một chút khí vận của Vu tộc, hiện tại lại phải đối mặt với ngọn lửa giận của Bàn Huyền, thật là lỗ vốn.

Nhưng mọi chuyện đã thành định cục, Thương Khung Lão Tổ có hối hận nữa cũng vô ích.

Sự việc đến nước này, Thương Khung Lão Tổ cũng chỉ có thể cân nhắc làm thế nào để đối phó hóa giải.

Đánh bại Bàn Huyền?

Thương Khung Lão Tổ không có nhiều tự tin, với thực lực của hắn, cộng thêm thiên binh thiên tướng của Hoang Cổ Thiên Đình, cũng không thể đánh bại Bàn Huyền, trừ phi có Dương Mi, Hồng Quân, Càn Khôn Lão Tổ, Long Vương và các đại năng khác giúp đỡ.

Nếu Bàn Huyền ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân, dù có Dương Mi và những người khác giúp đỡ, cũng không có cơ hội thắng.

Còn việc nhận thua, đưa ra bồi thường, rồi đối với Thiên Đạo phát thệ sau này không trộm khí vận Vu tộc nữa, có lẽ có thể hóa giải, nhưng Thương Khung Lão Tổ lại không muốn, không chỉ vì sĩ diện, mà còn sẽ bị người khác xem thường.

Tăng chí khí cho người khác, diệt uy phong của mình, Thương Khung Lão Tổ không làm.

Bất đắc dĩ, Thương Khung Lão Tổ cũng chỉ có thể cứng đầu chiến đấu.

Dùng Chư Thiên Khánh Vân chặn lại mọi công kích, Bàn Huyền

lấy ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích, lại thi triển ra bản mệnh thần thông thứ hai của Hỗn Độn Thể.

Bản mệnh thần thông thứ nhất của Hỗn Độn Thể Bàn Huyền là Hỗn Độn Tuyền Qua, có thể đồng hóa vạn vật trời đất thành hỗn độn.

Hơn trăm năm trước, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền đã thức tỉnh bản mệnh thần thông thứ hai.

Khi Bàn Huyền sử dụng bản mệnh thần thông thứ hai của Hỗn Độn Thể, một đoàn hỗn độn chi khí từ cơ thể tách ra, tiếp đó, hỗn độn chi khí bùng nổ, hình thành địa thủy hỏa phong.

Uy lực của hỗn độn chi khí bùng nổ kinh người, địa thủy hỏa phong hình thành càng có uy lực hủy thiên diệt địa. "Ầm!" Cùng với một đoàn hỗn độn chi khí tách ra từ cơ thể Bàn Huyền bùng nổ, Cửu Thiên Đại Trận bị lay động.

Khi địa thủy hỏa phong hoành hành, đại trận càng bất ổn.

Tiếp đó, Bàn Huyền bước một bước, đến vị trí trận nhãn của Cửu Thiên Đại Trận, dùng Hồng Mông Lượng Thiên Xích đã lấy ra đánh một kích. "Phanh!" Trận nhãn bị phá hủy, đại trận cũng bị phá.

Phá được Cửu Thiên Đại Trận, Bàn Huyền cũng nhẹ nhõm đi không ít.

Còn Thương Khung Lão Tổ, lại kinh hãi thất sắc, có mượn sức mạnh của Cửu Thiên Đại Trận cũng không thể phá vỡ phòng ngự Chư Thiên Khánh Vân của Bàn Huyền, không có Cửu Thiên Đại Trận, càng khó phá vỡ phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân.

Ngoài Chư Thiên Khánh Vân, Bàn Huyền còn có Thập Tam Phẩm Bạch Liên, Đại Đạo Quang Hoàn, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Tố Sắc Vân Giới Kỳ và Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, lực phòng ngự đều không yếu.

Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Trấn Thiên Bia phòng ngự cũng không tệ.

Cuối cùng, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền sánh ngang Tiên Thiên Linh Bảo.

Chính xác hơn, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền sánh ngang Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Hỗn Độn Thể cực hạn có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Thánh Thể có thể sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo và Hỗn Độn Chí Bảo.

Tức là, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền chưa đạt đến cực hạn.

Cũng không có gì lạ, dù sao Bàn Huyền hiện tại là tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, chưa đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Muốn Hỗn Độn Thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, trước tiên phải có tu vi Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Nhưng không phải có tu vi Chuẩn Thánh đại viên mãn là Hỗn Độn Thể tất nhiên có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, cần một số yếu tố khác. ...

Động tĩnh Cửu Thiên Đại Trận bị phá quá lớn, kinh động thiên binh thiên tướng của Hoang Cổ Thiên Đình.

Hiện nay, thiên binh thiên tướng của Hoang Cổ Thiên Đình cộng lại cũng chỉ có hơn mười vạn, tu vi thấp nhất là Thiên Tiên, có mấy Đại La Kim Tiên.

Nhất thời, đại bộ phận thiên binh thiên tướng đều lao đến nơi Thương Khung Lão Tổ đang ở.

Đến sớm nhất là mấy Đại La Kim Tiên.

Khi mấy Đại La Kim Tiên thuộc hạ của Thương Khung Lão Tổ

đến, liền thấy Thương Khung Lão Tổ bị hoàn toàn áp chế.

Thực lực của Thương Khung Lão Tổ tuy mạnh, nhưng so với Bàn Huyền vẫn có chênh lệch.

Trong cuộc chiến giữa Bàn Huyền và Thương Khung Lão Tổ, từng tòa kiến trúc của thiên đình sụp đổ. "Ầm ầm ầm!" Lại một tòa cung điện hùng vĩ sụp đổ.

Các kiến trúc trong Cửu Trọng Thiên Khuyết gần như đều có cấm chế kết giới, một số kiến trúc còn được bố trí thành trận pháp, tăng thêm độ khó phá hủy các kiến trúc thiên đình.

Nhưng đối với đại năng Chuẩn Thánh, phá hủy các kiến trúc thiên đình lại không có gì khó.

Có mấy Đại La Kim Tiên giúp đỡ Thương Khung Lão Tổ, áp lực của Thương Khung Lão Tổ cũng giảm đi một chút.

Nhưng, trong trận chiến cấp Chuẩn Thánh, tác dụng của Đại La Kim Tiên rất nhỏ.

Vì vậy, dù có mấy Đại La Kim Tiên giúp đỡ Thương Khung Lão Tổ, Bàn Huyền vẫn chiếm thế thượng phong.

Ở thế yếu, thất bại cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Dưới thần thông của Bàn Huyền, địa thủy hỏa phong hoành hành, phá hủy từng tòa kiến trúc.

Cùng với nhiều kiến trúc bị phá hủy, một tấm bia đá khổng lồ ánh vàng chói lòa từ hư không xuất hiện.

Đó là bia đá trấn áp thiên đình, trên bia đá có thiên điều do Thương Khung Lão Tổ đặt ra.

Một khi bia đá trấn áp thiên đình bị phá hủy, Cửu Trọng Thiên Khuyết cũng sẽ sụp đổ. "Không hay rồi!" Thấy bia đá trấn áp thiên

đình bị lộ ra, Thương Khung Lão Tổ cũng kinh hãi.

Bàn Huyền lại sáng mắt lên.

Thương Khung Lão Tổ dám trộm khí vận Vu tộc, Bàn Huyền phải cho hắn một bài học.

Còn việc đánh chết Thương Khung Lão Tổ, Bàn Huyền có thể, nhưng độ khó rất lớn, trừ phi ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân.

Giây phút này, Bàn Huyền đã có quyết định.

Phá hủy bia đá trấn áp thiên đình, khiến Cửu Trọng Thiên Khuyết sụp đổ, rồi cướp đoạt một ít khí vận, như vậy mới có thể khiến ý niệm của Bàn Huyền thông đạt.

Khi Cửu Trọng Thiên Khuyết sụp đổ, khí vận của Hoang Cổ Thiên Đình cũng tứ phân ngũ liệt, Bàn Huyền muốn cướp đoạt một ít khí vận cũng không khó.

Ngay lập tức, Bàn Huyền bay về phía bia đá màu vàng trấn áp thiên đình. "Ngươi dám!" Thương Khung Lão Tổ kinh hãi và tức giận.

Chỉ trong nháy mắt, Bàn Huyền đã đến trước bia đá màu vàng, không chút do dự tung một quyền, Thương Khung Lão Tổ nghiến răng nghiến lợi, muốn ngăn cản, nhưng không kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn quyền của Bàn Huyền đánh vào bia đá. "Phanh!" Dưới một quyền của Bàn Huyền, ánh vàng chói lòa bao phủ bia đá đã mờ đi một chút.

Muốn phá hủy bia đá, trước tiên phải phá vỡ ánh vàng.

Khi Bàn Huyền tung quyền thứ hai, lại bị Thương Khung Lão Tổ chặn lại.

Mặc dù chặn được công kích của Bàn Huyền, nhưng Thương Khung Lão Tổ cũng không dễ chịu. "Bàn Huyền, nhữ tốt nhất là biết điểm dừng." Thương Khung Lão Tổ giận dữ nói.

Biết điểm dừng?

Bàn Huyền cười lạnh.

Dám trộm khí vận Vu tộc, bây giờ lại bảo Bàn Huyền biết điểm dừng, thật là nực cười.

Đối với Bàn Huyền, chỉ cần có cơ hội, hoặc là không làm, hoặc là làm cho tới cùng.

Cũng khó mà đánh chết Thương Khung Lão Tổ, đánh chết Thương Khung Lão Tổ được không bù mất, nếu không, ngày này năm sau là ngày giỗ của Thương Khung Lão Tổ.

Cùng với Bàn Huyền vung tay, địa thủy hỏa phong cuồn cuộn, không ngừng va chạm vào bia đá màu vàng.

Dưới sự va chạm của địa thủy hỏa phong, ánh vàng bao phủ bia đá cũng ngày càng mờ đi.

Thương Khung Lão Tổ và mấy Đại La Kim Tiên thuộc hạ đều giận không thể át.

Chẳng mấy chốc, lại có một số thiên binh thiên tướng đến, tu vi có cao có thấp, thấp nhất chỉ là Thiên Tiên, cao nhất là Thái Ất Kim Tiên.

Mấy Đại La Kim Tiên cũng không giúp được Thương Khung Lão Tổ nhiều, thiên binh thiên tướng chạy đến càng vô dụng.

Vừa chiến đấu, Bàn Huyền vừa tấn công bia đá.

Thương Khung Lão Tổ phẫn nộ vô cùng, nhưng lại không thể làm gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn ánh vàng bao phủ bia đá ngày càng mờ đi. "Bàn Huyền, Ngô có thể cho ngươi một kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, và đối với Thiên Đạo phát thệ sẽ không bao giờ trộm khí vận Vu tộc nữa." Thương Khung Lão Tổ thần thức truyền âm, trong lòng lại uất ức.

Thương Khung Lão Tổ cũng kịp thời dừng tổn thất, nhưng Bàn Huyền lại không đồng ý.

So với một kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Bàn Huyền thích phá hủy Cửu Trọng Thiên Khuyết hơn, rồi cướp đoạt một ít khí vận.

Còn về việc báo thù sau này của Thương Khung Lão Tổ, chẳng lẽ bây giờ Bàn Huyền nhận một kiện Tiên Thiên Linh Bảo rời đi, sau này Thương Khung Lão Tổ sẽ không báo thù sao?

Đã trộm khí vận Vu tộc, nhân quả lớn rồi.

Thương Khung Lão Tổ đã chịu thua, muốn dĩ hòa vi quý, nhưng Bàn Huyền lại không hề động lòng, khiến hắn càng thêm tức giận.

Ánh mắt phẫn nộ của Thương Khung Lão Tổ hóa thành thực chất, có thể diệt sát Thiên Tiên, cũng có thể khiến Chân Tiên bị thương, nhưng không làm gì được Huyền Tiên, Bàn Huyền càng không để ý.

Chương 48

Ánh mắt của Chuẩn Thánh có thể khiến Thiên Tiên thần hình câu diệt, có thể biết chênh lệch lớn đến mức nào.

Phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân luôn ổn định.

Thời gian trôi qua, cuối cùng, ánh vàng bao phủ bia đá đã biến mất.

Không có sự bảo vệ của ánh vàng, trên bia đá bắt đầu xuất hiện những vết nứt. "Cạch!", "Cạch rắc!"...

Vết nứt xuất hiện trên bia đá ngày càng nhiều, như mạng nhện dày đặc. "Không!" Thương Khung Lão Tổ kinh hãi la lên.

Một đám thiên binh thiên tướng cũng kinh hãi thất sắc. "Ầm!" Bia đá vỡ tan tành.

Cùng với việc bia đá vỡ vụn, Cửu Trọng Thiên Khuyết sụp đổ.

Thương Khung Lão Tổ thành lập Cửu Trọng Thiên Khuyết cũng không dễ dàng, muốn xây dựng lại Cửu Trọng Thiên Khuyết không biết phải bỏ ra bao nhiêu tâm huyết.

Khi Cửu Trọng Thiên Khuyết sụp đổ, ba mươi ba tầng trời cũng bắt đầu bất ổn.

Mỗi một tầng trời đều chấn động, nhật nguyệt tinh thần hỗn loạn.

Vô số sinh linh kinh hãi.

Ánh mắt của không ít đại năng cũng nhìn trộm về phía thiên giới. "Bàn Huyền!" Thương Khung Lão Tổ nghiến răng nghiến lợi.

Thành công phá hủy Cửu Trọng Thiên Khuyết của Thương Khung Lão Tổ, Bàn Huyền cũng bắt đầu cướp đoạt khí vận của thiên đình.

Mạng lưới khí vận vô hình bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, cũng

bao gồm cả ba mươi ba tầng trời.

Cùng với Cửu Trọng Thiên Khuyết sụp đổ, khí vận của Hoang Cổ Thiên Đình cũng tứ phân ngũ liệt.

Cùng lúc đó, Bàn Huyền thi triển ra bản mệnh thần thông thứ nhất của Khí Vận Chi Thể.

Hàng trăm hàng ngàn sợi khí vận xoắn vào nhau, hình thành một xúc tu khí vận.

Trong nháy mắt, Bàn Huyền đã thành công cướp đoạt được một ít khí vận.

So với một chút khí vận Vu tộc mà Thương Khung Lão Tổ trộm được, lượng Bàn Huyền cướp đoạt hiện tại lại gấp ngàn lần trở lên.

Không để Thương Khung Lão Tổ nhả ra cả vốn lẫn lãi, Bàn Huyền ý niệm không thông đạt.

Nhìn thiên đình bị hủy diệt, tâm huyết mấy ngàn nguyên hội bị hủy trong một sớm, Thương Khung Lão Tổ cũng phẫn nộ đến mất lý trí.

Thương Khung Lão Tổ thành lập Hoang Cổ Thiên Đình, không chỉ để mưu cầu khí vận, mà còn để có được nghiệp vị chi lực của thiên giới.

Chờ có được nghiệp vị chi lực của thiên giới, Thương Khung Lão Tổ tiếp theo sẽ mưu cầu nghiệp vị chi lực của nhân giới và u minh giới.

Khi ba loại nghiệp vị chi lực của Hồng Hoang gia thân, Thương Khung Lão Tổ muốn chứng được Hỗn Nguyên đạo quả cũng sẽ dễ dàng hơn.

Nhưng bây giờ, thiên đình đã bị Bàn Huyền phá hủy.

Mặc dù Thương Khung Lão Tổ có thể xây dựng lại thiên đình, nhưng lại cần không ít thời gian.

Phẫn hận vô cùng, Thương Khung Lão Tổ lại muốn tự bạo Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo một khi tự bạo, ở khoảng cách gần có thể gây ra mối đe dọa không nhỏ đối với Chuẩn Thánh.

Nhưng, chưa đợi Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo của Thương Khung Lão Tổ tự bạo, Bàn Huyền đã lấy ra Thập Tam Phẩm Bạch Liên.

Thần uy của Tiên Thiên Chí Bảo từ Thập Tam Phẩm Bạch Liên phát ra, trấn áp pháp bảo muốn tự bạo của Thương Khung Lão Tổ.

Cùng với việc bản mệnh linh bảo bị trấn áp, Thương Khung Lão Tổ cũng từ trong tửu khôi phục lý trí. "Nhữ trộm khí vận của tộc Ngô trước, nay trừng phạt nhẹ một chút." Bàn Huyền cười lạnh nói với Thương Khung Lão Tổ.

Trừng phạt nhẹ một chút?

Thương Khung Lão Tổ tức đến nghẹn họng, không biết nên nói gì cho phải.

Hủy diệt Hoang Cổ Thiên Đình, là trừng phạt nhẹ?

So với một chút khí vận Vu tộc hắn trộm được, Thương Khung Lão Tổ đã lỗ nặng.

Còn việc Bàn Huyền cướp đoạt một ít khí vận, Thương Khung Lão Tổ lại không biết.

Bởi vì Cửu Trọng Thiên Khuyết sụp đổ, khí vận thiên đình tứ phân ngũ liệt, Bàn Huyền nhân lúc đó cướp đoạt khí vận thiên đình, Thương Khung Lão Tổ cũng khó mà phát giác.

Hiện nay, ý niệm của Bàn Huyền đã thông đạt, Thương Khung Lão Tổ lại không chịu bỏ qua, nhưng thực lực của Bàn Huyền lại mạnh hơn.

Thời đại Hỗn Độn trước khi Bàn Cổ khai thiên, cũng là cường giả vi tôn.

Thực lực là chính nghĩa.

Nắm đấm là công lý.

Sau khi Thần Nghịch vẫn lạc, Hồng Hoang tuy có một số Chuẩn Thánh, nhưng người Bàn Huyền kiêng kỵ lại không có mấy, không bao gồm Thương Khung Lão Tổ.

So với Dương Mi, La Hầu, Hồng Quân..., Thương Khung Lão Tổ còn kém xa. "Tự lo cho mình đi!" Bàn Huyền lạnh lùng nhìn Thương Khung Lão Tổ một cái, xoay người rời đi.

Trong nháy mắt, thân ảnh Bàn Huyền đã biến mất ở ngoài ức vạn vạn dặm. ...

Đánh mất mặt Thương Khung Lão Tổ, hủy diệt thiên đình, cướp đoạt một ít khí vận, Bàn Huyền cũng thu tay.

Mặc dù có thể giết sạch thuộc hạ của Thương Khung Lão Tổ, nhưng lại khó mà giết được Thương Khung Lão Tổ.

Nếu Thương Khung Lão Tổ chạy trốn, có thể không có giới hạn mà ra tay với Đại Vu và Tiểu Vu.

Trước khi không thể giết chết Thương Khung Lão Tổ, Bàn Huyền tự nhiên cũng có chút lo ngại.

Trong Hồng Hoang tinh không, Bàn Huyền hướng về Thái Âm Tinh.

Bàn Huyền cũng đã một thời gian không gặp chị em Hi Hòa, hiện

tại định đến xem sao.

Ngoài ra, Bàn Huyền cũng đang theo dõi sát sao động tĩnh của Thương Khung Lão Tổ và thiên binh thiên tướng thuộc hạ của hắn.

Dưới sự bao phủ của mạng lưới lớn khí vận Vu tộc, nếu Thương Khung Lão Tổ không dùng trận pháp, thần thông hoặc pháp bảo che giấu, mọi hành động của hắn đều sẽ bị Bàn Huyền nắm rõ.

Thương Khung Lão Tổ hiện tại có lẽ không biết khí vận Vu tộc đã được dệt thành một mạng lưới lớn bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Phải biết rằng, Đại Vu của Vu tộc, cũng không có mấy người biết khí vận Vu tộc đã được dệt thành mạng lưới lớn.

Hồng Hoang tinh không rộng lớn sâu thẳm, băng lãnh hắc ám, nhưng lại tràn ngập sức mạnh của nhật nguyệt tinh thần.

Tu luyện trong tinh không hấp thu nhật nguyệt tinh hoa và tinh thần chi lực, hiệu suất cao hơn đại địa Hồng Hoang gấp vạn lần trở lên.

Ngoài việc tràn ngập nhật nguyệt tinh hoa và tinh thần chi lực, trong tinh không cũng có vô số nguy hiểm.

Cùng với sự vận chuyển của Hồng Hoang tinh không, mỗi ngày đều có hơn ức vạn tinh thần, hoặc va chạm vào nhau, hoặc tự nhiên bùng nổ, nhưng mỗi ngày cũng sẽ sinh ra tinh thần.

Có thể nói, số lượng tinh thần Hồng Hoang năm này qua năm khác ngày càng nhiều.

Khi Bàn Huyền đến Thái Âm Tinh, lại thấy bên ngoài mây đen dày đặc, điện chớp rền vang, lại là Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Lại là Thường Hi sắp hóa hình.

Hi Hòa đã thành công hóa hình mấy chục năm trước.

Hi Hòa sau khi hóa hình hoa dung nguyệt mạo, có khí chất ung dung hoa quý, một bộ cung trang màu trắng bạc, tua rua do thái âm chi khí hóa thành phiêu đãng.

Về nhan sắc, Hi Hòa hoàn toàn không thua kém Nữ Oa và Hậu Thổ.

Nhưng, dung mạo đẹp xấu ở Hồng Hoang không quan trọng.

Khi đã có Thiên Tiên đạo quả, sẽ không quá coi trọng vẻ đẹp bề ngoài.

Vì vậy, ở Hồng Hoang không khó để thấy một số cặp đạo lữ, ví dụ như lão giả và thiếu nữ, hoặc tuấn nam và xấu nữ, hoặc lão bà và thiếu niên, thậm chí có cả lão giả và trẻ con.

Trở thành đạo lữ, trước tiên phải chí đồng đạo hợp, ngoại hình chỉ là thứ yếu.

Nếu quá để ý đến ngoại hình, có thể tái tạo lại chân thân.

Còn việc biến hóa hình mạo, chẳng phải là tự lừa mình dối người sao.

Ở Hồng Hoang, chỉ cần đạo hạnh không quá thấp, sẽ không lấy dung mạo mà đánh giá người.

Về tuổi tác, cũng khó mà nhìn ra từ ngoại hình, có lẽ một đứa trẻ đã mấy chục triệu tuổi, một lão giả mới mấy trăm tuổi, đều là bình thường.

Thường Hi hiện tại là một con thỏ ngọc, đang ở trong một đại trận tiên thiên, thần sắc căng thẳng ngẩng đầu nhìn kiếp vân.

Bàn Huyền cũng có chút bất ngờ, không ngờ lại trùng hợp như vậy, đúng lúc Thường Hi độ hóa hình kiếp.

Căn cơ của Thường Hi tuy không bằng Thập Nhị Tổ Vu, nhưng

cũng không tầm thường, vì vậy, hóa hình kiếp của nàng là Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Hóa hình kiếp là Cửu Cửu Thiên Kiếp, là căn cơ đỉnh cấp của Hồng Hoang.

Kiếp vân đang uấn nhưỡng, hồi lâu sau, đạo thiên lôi thứ nhất cũng hạ xuống, đánh về phía Thường Hi.

Thường Hi vội vàng vận chuyển đại trận.

Cùng với đại trận vận chuyển, thái âm chi lực diễn hóa thành một đoàn nguyệt hoa, chặn lại thiên lôi.

Dùng sức mạnh của đại trận dễ dàng chặn lại một đạo thiên lôi, thần sắc Thường Hi ngưng trọng.

Cửu Cửu Thiên Kiếp sẽ giáng xuống tám mươi mốt đạo thiên lôi, uy lực của Thiên Đạo ngày càng lớn, đạo thiên lôi thứ nhất không là gì cả.

Quả nhiên, đạo thiên lôi thứ hai ầm ầm đánh xuống, uy lực mạnh hơn đạo thứ nhất.

Đại trận tiên thiên bảo vệ Thường Hi chặn lại hết đạo thiên lôi này đến đạo thiên lôi khác.

Sau khi chống đỡ được năm mươi ba đạo thiên lôi, đại trận tiên thiên bảo vệ Thường Hi cũng bị phá.

Không có trận pháp bảo vệ, Thường Hi lấy ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Mặc dù uy lực của Cửu Cửu Thiên Kiếp không nhỏ, nhưng Thường Hi có kinh không hiểm vượt qua.

Thành công độ thiên kiếp, Thường Hi cũng hóa hình.

Thường Hi sau khi hóa hình lại là một thiếu nữ, trông khoảng

mười sáu, mười bảy tuổi, dung mạo có chút giống Hi Hòa.

Hai con thỏ ngọc đều hóa hình thành người, Bàn Huyền bất đắc dĩ thở dài, sủng vật không còn, nhưng lại có thêm hai thị nữ. ...

Cửu Trọng Thiên Khuyết đã trở thành một đống đổ nát, Thương Khung Lão Tổ để thuộc hạ thiên binh thiên tướng phụ trách xây dựng lại.

Dưới sự làm việc hăng say của hơn mười vạn thiên binh thiên tướng, từng tòa kiến trúc xuất hiện trong đống đổ nát.

Cung điện hùng vĩ, có đình đài lầu các, kim bích huy hoàng, trang nghiêm nguy nga.

Thương Khung Lão Tổ lại đi xuống hạ giới.

Dưới chân Bất Chu Sơn có mười ba bộ lạc Vu tộc, nhưng Thương Khung Lão Tổ hiện tại không muốn đi phá hủy bộ lạc Vu tộc, mà đi đến Đông Hải, tìm Long Vương.

Hiện nay, Hồng Hoang có ba nhân vật chính của lượng kiếp, Long tộc, Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc, thực lực mạnh nhất là Long tộc.

So với Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc, thực lực của Long tộc mạnh hơn một chút.

Long tộc phát triển cũng nhanh hơn Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc.

Theo Thương Khung Lão Tổ được biết, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tuy có chút bất hòa, nhưng hiện tại đã đạt được sự đồng thuận, đả áp Vu tộc.

Vu tộc không thể xem thường, Bàn Huyền càng kinh khủng như vậy, vì vậy, Thương Khung Lão Tổ định hợp tác với Long Phượng

Kỳ Lân tam tộc.

Chương 49

Hơn mười vạn thiên binh thiên tướng thuộc hạ của Thương Khung Lão Tổ tuy cũng là một cỗ sức mạnh lớn, nhưng Long Phượng Kỳ Lân tam tộc sẽ không quá để ý, nhưng Thương Khung Lão Tổ lại là một đại năng Chuẩn Thánh.

Chỉ cần là Chuẩn Thánh, dù là Chuẩn Thánh sơ kỳ, cũng sẽ khiến Long Phượng Kỳ Lân tam tộc vô cùng coi trọng.

Vì vậy, Thương Khung Lão Tổ muốn hợp tác với Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, chỉ cần phân phối lợi ích không có vấn đề lớn, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều sẽ vui lòng.

Thương Khung Lão Tổ có một phiền não, đó là khí vận.

Thiên đình bị hủy diệt, bất kể là Thương Khung Lão Tổ, hay thuộc hạ của hắn, khí vận đều có sự thất thoát.

Khí vận của Thương Khung Lão Tổ giảm đi khoảng 10%, thuộc hạ của hắn thì có nhiều có ít, nhưng không ai thấp hơn 5%.

Một thiên tướng tu vi Kim Tiên thuộc hạ của Thương Khung Lão Tổ khí vận thất thoát khoảng 70%.

Có thể xác định, khi thiên đình được xây dựng lại, khí vận cũng không bằng lúc trước, ước chừng chỉ bằng một nửa, thậm chí còn ít hơn. ...

Trên Thái Dương Tinh, hai con Tam Túc Kim Ô cũng đã ra đời.

Mặc dù Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều đã ra đời, nhưng đều chưa hóa hình.

Hi Hòa và Thường Hi nếu không có Bàn Huyền giúp đỡ, cũng không hóa hình nhanh như vậy.

Mặc dù ở trên Thái Dương Tinh, nhưng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng biết Hoang Cổ Thiên Đình đã bị Bàn Huyền diệt.

Hiện nay, Hoang Cổ Thiên Đình tuy đang được xây dựng lại, nhưng muốn hoàn toàn khôi phục không biết phải đến nguyên hội nào sau này. "Bàn Cổ Chân Thân, diệt sát Thần Nghịch, hủy diệt thiên đình, thực lực của Tổ Vu Bàn Huyền sâu không lường được, không phải chúng ta hiện tại có thể suy đoán." Đế Tuấn nói.

Bản mệnh linh bảo Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn chỉ còn lại Hà Đồ, Lạc Thư bị Bàn Huyền cướp đi, Đế Tuấn cũng luôn nghĩ đến việc đoạt lại. "Bàn Huyền mạnh mẽ, nhưng Vu tộc lại không phải là mạnh nhất, hiện nay, thế lực muốn đối phó với Vu tộc không ít." Đông Hoàng Thái Nhất cười lạnh. "Tu luyện!" Đế Tuấn nói.

Để sớm ngày hóa hình, cũng để tu luyện ra Thái Dương Thần Hỏa, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nỗ lực tu luyện.

Khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bắt đầu tu luyện, thái dương hỏa diễm từ bốn phương tám hướng cuồn cuộn đổ về.

Hấp thu thái dương hỏa diễm trên Thái Dương Tinh, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất rèn luyện thân thể, ngưng luyện nguyên thần, tu vi không ngừng tinh tiến.

Một đám nhỏ thái dương chân hỏa nhảy múa ở mi tâm của Đế Tuấn, một đám nhỏ thái dương chân hỏa khác thì nhảy múa ở mi tâm của Đông Hoàng Thái Nhất.

Tam Túc Kim Ô trời sinh đã nắm giữ thái dương chân hỏa, nhưng muốn tu luyện thái dương chân hỏa thành Thái Dương Thần Hỏa lại rất khó. "Chỉ có hóa hình trước, mới có khả năng tu luyện ra Thái Dương Thần Hỏa." Đế Tuấn thầm nghĩ.

Đông Hoàng Thái Nhất tâm không tạp niệm, đỉnh đầu là một cái

Hỗn Độn Chung.

Vì có Hỗn Độn Chung, hiệu suất tu luyện của Đông Hoàng Thái Nhất cao hơn Đế Tuấn một chút.

Tại Thái Âm Tinh lưu lại trăm năm, bồi dưỡng tình cảm với hai tiểu thị nữ xong, Bàn Huyền cũng từ Thiên Giới đi xuống.

Hắn không trực tiếp truyền tống về Bàn Cổ Giới mà đi xuống từng tầng trời một, thuận tiện du lịch Thiên Giới.

Thiên Giới vô cùng rộng lớn, mỗi một tầng trời đều chứa đựng vô số tài nguyên.

Ngoại trừ thế lực của Thương Khung Lão Tổ, Thiên Giới còn có một số thế lực khác.

Du đãng tại Thiên Giới, Bàn Huyền thỉnh thoảng lại nhìn thấy từng đoàn từng đoàn Hậu Thiên Thanh Khí. "Nếu như có Càn Khôn Đỉnh thì tốt rồi." Bàn Huyền nhìn một đoàn Hậu Thiên Thanh Khí cách đó không xa, trong lòng thầm nghĩ.

Càn Khôn Đỉnh tuy là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng lại có thể nghịch phản Tiên Thiên, có khả năng chuyển hóa Hậu Thiên Linh Bảo thành Tiên Thiên Linh Bảo, cũng có thể chuyển hóa Hậu Thiên Thanh Khí thành Tiên Thiên Thanh Khí.

Phá khai Hỗn Độn, Hỗn Độn chi khí có thể hóa thành Tiên Thiên Thanh Trọc nhị khí, nhưng Tiên Thiên Thanh Trọc nhị khí cũng có phân chia đẳng cấp.

Tiên Thiên Thanh Khí và Tiên Thiên Trọc Khí phân chia theo đẳng cấp thế giới: Tiểu Thiên cấp, Trung Thiên cấp, Đại Thiên cấp, Thái Ất cấp, Đại La cấp...

Cùng một đẳng cấp Tiên Thiên Thanh Khí hoặc Tiên Thiên Trọc Khí lại có sự khác biệt.

Bàn Huyền đi Vực Ngoại Hỗn Độn phá khai Hỗn Độn, nhưng với thực lực hiện tại, Tiên Thiên Thanh Khí thu được cũng không sánh bằng đẳng cấp của Hồng Hoang Tiên Thiên Thanh Khí.

Ước chừng phải có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên phá khai Hỗn Độn mới có khả năng đạt được Tiên Thiên Thanh Khí cùng đẳng cấp với Hồng Hoang, nhưng dù đẳng cấp giống nhau thì vẫn có sự khác biệt, giống như sự khác biệt giữa thế giới này và thế giới khác.

Ví dụ như Hồng Hoang tồn tại vô số Tiểu Thiên Thế Giới, lại không tìm được hai Tiểu Thiên Thế Giới hoàn toàn giống nhau.

Cho dù bát động thời gian trục, diễn hóa ra một thế giới song song, cũng chỉ là đại đồng tiểu dị, sẽ không hoàn toàn giống nhau.

Cho nên, nếu muốn tìm kiếm Tiên Thiên Thanh Khí hoàn toàn giống với Hồng Hoang ở bên ngoài thế giới Hồng Hoang là quá khó, khéo không tốt ngay cả Đại Đạo Thánh Nhân cũng vô năng vi lực.

Đương nhiên, ngoại trừ dùng Càn Khôn Đỉnh chuyển hóa Hồng Hoang Hậu Thiên Thanh Khí thành Tiên Thiên Thanh Khí, muốn có được Hồng Hoang Tiên Thiên Thanh Khí vẫn còn biện pháp khác.

Ví dụ như căn cước của Thương Khung Lão Tổ có Hồng Hoang Tiên Thiên Thanh Khí.

Căn cước của Tam Thanh cũng có.

Có một số Tiên Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Linh Căn cũng đều chứa Hồng Hoang Tiên Thiên Thanh Khí.

Bất tri bất giác, Bàn Huyền từ tầng trời thứ ba mươi ba của Hồng Hoang xuống đến tầng trời thứ nhất.

Hiện tại, Bàn Huyền đang đứng trên đỉnh Bất Chu Sơn.

Trong chuyến du lịch Thiên Giới, thu hoạch của Bàn Huyền cũng không lớn, Tiên Thiên Linh Bảo một kiện cũng không có, Tiên Thiên Linh Căn chỉ được hai cây.

Bất quá, Tiên Thiên Linh Thạch lại thu hoạch không ít.

Lần du lịch Thiên Giới này, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Thạch mà Bàn Huyền thu hoạch được có thể chất thành một ngọn núi lớn ức vạn trượng, còn Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Thạch thì càng nhiều hơn.

Về phần Trung Phẩm và Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Thạch, Bàn Huyền chướng mắt.

Tiên Thiên Linh Thạch, dù phẩm cấp nào cũng không lọt nổi vào mắt Bàn Huyền.

Tứ hải bát hoang lại luôn không bình tĩnh.

Từ sau khi Bàn Huyền diệt Thần Nghịch, tốc độ phát triển của Vu tộc tăng nhanh rất nhiều, nhưng cũng bị các phương thế lực và không ít đại năng kiêng kỵ.

Khi Bàn Huyền tồi hủy Hoang Cổ Thiên Đình, Thương Khung Lão Tổ đã hợp tác với Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc.

Tuy rằng Bàn Huyền ở Thiên Giới, nhưng bởi vì tấm lưới lớn do căn cước biến thành bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, vô luận Tam Thập Tam Thiên, tứ hải bát hoang hay là U Minh đều hiếm có chuyện gì có thể giấu diếm được hắn.

Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc đã quang minh chính đại chèn ép Vu tộc.

Lại có không ít đại năng âm thầm tính kế.

Bất quá, Vu tộc tạm thời không có đại sự.

Nếu Vu tộc có đại sự, Bàn Huyền đã sớm trở về Bàn Cổ Giới.

Từ đỉnh Bất Chu Sơn đi xuống chân núi, Bàn Huyền dọc đường cũng vơ vét thiên tài địa bảo, tiền đề là phải lọt được vào mắt xanh của hắn.

Khi từ đỉnh Bất Chu Sơn đi xuống ức vạn vạn trượng, thần sắc Bàn Huyền khẽ động, dường như cảm ứng được điều gì. "Oanh!" Một ngọn núi lớn trăm vạn trượng bị Bàn Huyền tùy tay phát ra Chưởng Tâm Lôi đánh nát, tiếp đó, có một luồng Huyền Hoàng chi khí bay ra. "Huyền Hoàng chi khí?" Bàn Huyền trừng lớn mắt, quả thực không dám tin.

Thời điểm thiên địa sơ khai, có Đại Đạo công đức, Huyền Hoàng chi khí và Hồng Mông Tử Khí giáng xuống.

Trong nhận thức của Bàn Huyền, đại bộ phận Huyền Hoàng chi khí kết hợp với ba thành Khai Thiên công đức diễn hóa thành một tòa Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp; một phần nhỏ Huyền Hoàng chi khí kết hợp với một luồng Hồng Mông Tử Khí cùng hai thành Khai Thiên công đức diễn hóa thành Hồng Mông Lượng Thiên Xích, lẽ ra không nên còn sót lại Huyền Hoàng chi khí, lại không ngờ sẽ phát hiện một luồng tại Bất Chu Sơn.

Bàn Cổ khai tịch thế giới Hồng Hoang, mang đến đại lượng Huyền Hoàng chi khí, tám thành ở Thiên Địa Huyền Hoàng Bảo Tháp, Hồng Mông Lượng Thiên Xích chiếm khoảng hai thành.

Nghĩ đoạn, Bàn Huyền tế xuất Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Khi Hồng Mông Lượng Thiên Xích vừa ra, luồng Huyền Hoàng chi khí cách đó không xa liền bay tới, muốn dung nhập vào thước.

Nhưng Bàn Huyền dùng một luồng pháp lực bao trùm lấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích, ngăn cách luồng Huyền Hoàng chi khí kia

dung nhập.

Nhìn luồng Huyền Hoàng chi khí đang muốn dung nhập vào Hồng Mông Lượng Thiên Xích, ánh mắt Bàn Huyền lóe lên, trong lòng bắt đầu tính toán.

Luồng Huyền Hoàng chi khí này không chỉ sẽ dung nhập Hồng Mông Lượng Thiên Xích, mà cũng sẽ dung nhập Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp. "Hoặc là, có thể lợi dụng luồng Huyền Hoàng chi khí này để tìm Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Theo Bàn Huyền biết, Tam Thanh do Bàn Cổ nguyên thần biến thành đang ở Đông Côn Luân.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp hẳn là cộng sinh pháp bảo của Thái Thanh.

Tam Thanh có lẽ đã xuất thế, nhưng ước chừng đều chưa hóa hình.

Nếu không có Bàn Huyền trợ giúp, Thập Nhị Tổ Vu hiện tại cũng sẽ không xuất thế, càng sẽ không hóa hình.

Còn có Hi Hòa, Thường Hi, Nữ Oa... cũng đều nhờ Bàn Huyền trợ giúp.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hồng Quân, La Hầu, Tổ Long, Nguyên Phượng... có vô số sinh linh chịu ảnh hưởng của Bàn Huyền.

Xuyên việt giả sẽ gây ra hiệu ứng cánh bướm.

Hầu như tất cả đại năng Hồng Hoang đều chịu ảnh hưởng từ Bàn Huyền, các chủng tộc cũng chịu ảnh hưởng.

Nếu không có Bàn Huyền xuyên việt Hồng Hoang, thế giới này tuyệt đối sẽ không có dáng vẻ như hiện tại, có lẽ sẽ có chủng tộc sớm

diệt vong, cũng có thể sinh linh vốn phải vẫn lạc sớm lại có thành tựu không nhỏ.

Thu hồi Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Bàn Huyền bắt lấy luồng Huyền Hoàng chi khí kia vào trong tay.

Nhìn luồng khí trong tay, lại nhìn về hướng Đông Côn Luân, Bàn Huyền đăm chiêu.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích có thể cộng hưởng với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, nhưng muốn dựa vào nó để tìm bảo tháp thì rất khó, còn dựa vào luồng Huyền Hoàng chi khí trong tay Bàn Huyền hiện nay thì việc tìm kiếm Huyền Hoàng Bảo Tháp sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Kỳ thực, Bàn Huyền chỉ cần đi Đông Côn Luân tạo ra chút động tĩnh, Tam Thanh sẽ biết, nhưng Tam Thanh đại khái sẽ tránh mà không gặp.

Vô luận là sinh linh chưa xuất thế, đã xuất thế hay đã hóa hình, khi phát hiện có đại năng hàng lâm, bình thường đều sẽ ẩn nấp trước, khi phán đoán được đại năng hàng lâm không có ác ý mới có thể cân nhắc hiện thân.

Quy tắc khu rừng đen tối dùng ở Hồng Hoang cũng rất thích hợp.

Toàn bộ Hồng Hoang giống như một khu rừng đen tối, mỗi sinh linh đều phải cẩn thận từng li từng tí, vừa là thợ săn, cũng là con mồi.

Đương nhiên, nếu thực lực đủ cường đại, không cần thiết phải cẩn thận ở Hồng Hoang.

Đại khí vận, công đức, cũng đều là hộ thân phù.

Đối với sinh linh nhỏ yếu, gia nhập một thế lực là lựa chọn tốt nhất.

Cho nên, vô số sinh linh muốn gia nhập Long tộc, cũng có vô số sinh linh gia nhập Phượng Hoàng tộc, Kỳ Lân tộc, Vu tộc...

Bất quá, mỗi chủng tộc đều không phải tùy tùy tiện tiện là có thể gia nhập.

Một số chủng tộc nhỏ yếu có thể dễ dàng gia nhập, nhưng khi hơi lớn mạnh một chút, yêu cầu cũng sẽ bắt đầu nghiêm khắc.

Muốn Tam Thanh không biết Bàn Huyền là không thể nào, nhưng Bàn Huyền đi Đông Côn Luân, khả năng Tam Thanh hiện thân tiếp xúc với Bàn Huyền sẽ rất nhỏ.

Tam Thanh sẽ lo lắng Bàn Huyền có ác ý, cũng sẽ lo lắng Bàn Huyền đoạt lấy Huyền Hoàng Bảo Tháp, hoặc cưỡng ép Tam Thanh gia nhập Vu tộc, chính vì có đủ loại lo lắng, khi thực lực còn yếu, bọn họ không quá khả năng chủ động tiếp xúc Bàn Huyền. "Huyền Hoàng Bảo Tháp hợp cai thuộc về Bàn Cổ Chính Tông sở hữu.

Ngô, chính là Bàn Cổ Chính Tông." Bàn Huyền lẩm bẩm tự nói.

Quyết định rồi, Bàn Huyền muốn đi Đông Côn Luân tìm Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Tam Thanh là Bàn Cổ Chính Tông?

Không có Bàn Cổ huyết mạch cũng không ngại ngùng tự xưng Bàn Cổ Chính Tông?

Bàn Huyền không chỉ có Bàn Cổ huyết mạch, có nguyên thần, lại có Bàn Cổ truyền thừa, so với Tam Thanh càng có tư cách xưng là Bàn Cổ Chính Tông.

Hơn nữa, Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích vốn là một đôi.

Đối với Huyền Hoàng Bảo Tháp, Bàn Huyền đã sớm có ý tưởng.

Chương 50

Bất quá đối với Bàn Huyền, việc Vu tộc trở thành nhân vật chính lượng kiếp còn quan trọng hơn Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Hiện tại, Hồng Hoang đã có ba nhân vật chính lượng kiếp, Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính thứ tư, muốn trở thành nhân vật chính thiên địa thì độ khó càng lớn.

Nếu trước khi Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc quật khởi, Vu tộc trở thành nhân vật chính lượng kiếp, Bàn Huyền khẳng định sẽ không để tam tộc kia trỗi dậy, như vậy, Vu tộc là nhân vật chính lượng kiếp duy nhất, muốn trở thành nhân vật chính thiên địa cũng dễ dàng hơn nhiều.

Chỉ tiếc, Đế Giang cùng Thập Nhị Tổ Vu xuất thế quá muộn.

Sau khi Đế Giang cùng các Tổ Vu khác xuất thế, mới có từng người Đại Vu và Tiểu Vu ra đời.

Hiện tại, thực lực Vu tộc cũng chỉ miễn cưỡng đủ trở thành nhân vật chính lượng kiếp, nhưng lại có tam tộc chèn ép, lại có không ít đại năng âm thầm tính kế, con đường này rất khó khăn.

May mà Hồng Hoang Thiên Đạo quyến cố Vu tộc, cộng thêm Vu tộc có đại khí vận, lại có Bàn Huyền mưu tính, bằng không, Vu tộc chỉ có một con đường, đó là nằm gai nếm mật đợi lượng kiếp sau mới tìm cơ hội quật khởi.

Có quyết định, Bàn Huyền lập tức động thân đi tới Đông Côn Luân.

Hắn hướng phía ngoài Bất Chu Sơn bay đi.

Mục tiêu, Đông Côn Luân! ...

Bất Chu Sơn cùng khu vực rộng lớn dưới chân núi đều bị Vu tộc phân chia làm phạm vi thế lực.

Hiện nay, phạm vi thực lực của Vu tộc còn chưa bằng một phần trăm Đông Hoang đại địa.

Sau Đế Giang, mười một Tổ Vu còn lại cũng đều lần lượt hóa hình.

Có không ít Đại Vu cũng đã hóa hình.

Tiểu Vu hóa hình là nhiều nhất.

Trước mắt, số lượng Tiểu Vu của Vu tộc cũng có vài chục vạn.

Số lượng Đại Vu lại chỉ có hơn hai trăm người.

Tổ Vu cộng thêm Bàn Huyền là mười ba người.

Bàn Cổ Huyết Trì không còn dựng dục Tổ Vu, Bàn Huyền và các Tổ Vu khác cũng đặt hy vọng vào từng người Đại Vu.

Tiểu Vu có thể thăng cấp thành Đại Vu, Đại Vu cũng có thể thăng cấp thành Tổ Vu.

Đương nhiên, Đại Vu muốn thăng cấp thành Tổ Vu độ khó cực lớn.

Bàn Huyền và các Tổ Vu đều có những Đại Vu được coi trọng, cũng cho không ít sự ủng hộ.

Thậm chí có Tổ Vu còn ban tinh huyết của mình cho Đại Vu, nhưng hiện tại vẫn chưa thể bồi dưỡng thành công một Đại Vu nào lên thành Tổ Vu, có thể thấy được độ khó của việc này.

Tại Bất Chu Sơn đạt được một luồng Huyền Hoàng chi khí, cũng là điều Bàn Huyền không ngờ tới.

Chính khi Bàn Huyền định đi tới Đông Côn Luân tìm kiếm Thiên

Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, hắn lại khựng người, kinh nghi bất định nhìn về phía sau.

Trong ngọn núi lớn trăm vạn trượng bị Bàn Huyền tồi hủy trước đó có một cỗ khí tức đặc thù tản mát ra.

Chẳng lẽ ngoại trừ một luồng Huyền Hoàng chi khí còn có bảo vật khác?

Bàn Huyền trong lòng khẽ động, bay trở về.

Đại lượng đá vụn, đất cát, còn có quặng kim loại, ngọc thạch, mảnh gỗ thực vật, thi thể và máu tươi của sinh linh yếu nhỏ hỗn độn một chỗ.

Ánh mắt Bàn Huyền như giếng cổ không gợn sóng.

Hắn tùy tay vung lên, một cỗ đại pháp lực phát ra.

Pháp lực Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Dưới đại pháp lực của Bàn Huyền, đá vụn bị dời đi.

Đồng thời, Bàn Huyền cũng thả ra thần thức.

Động dụng thần thức cẩn thận cảm tri, Bàn Huyền phát hiện một cái Tiên Thiên trận pháp, nhưng đại trận đã xuất hiện một cái lỗ hổng, không dùng được mấy tháng sẽ tự vỡ nát.

Không bao lâu, sau khi dọn sạch đất đá, Bàn Huyền nhìn thấy một tòa Tiên Thiên đại trận. "Thật sự có bảo vật." Bàn Huyền có chút ngoài ý muốn.

May mà phát hiện kịp thời, suýt chút nữa thì bỏ lỡ. "Oanh!" Bàn Huyền tế xuất Trấn Thiên Bia, dưới uy thế của Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo nghiền ép, chỉ một kích liền phá vỡ Tiên Thiên đại trận vốn đã có lỗ hổng.

Đại trận vừa vỡ, một kiện bảo vật cũng xuất hiện trước mắt Bàn

Huyền.

Một giọt chất lỏng màu tím, lưu chuyển Đại Đạo thần vận, lại có hỗn nguyên huyền ảo. "...Bàn Cổ Ngọc Tủy!" Bàn Huyền trừng lớn mắt, kinh ngạc nhìn một giọt chất lỏng màu tím trước mắt.

So với Bàn Cổ Tinh Huyết, Bàn Cổ Ngọc Tủy càng thêm trân quý.

Bàn Cổ Tinh Huyết có thể làm cho người ta tu luyện ra Hỗn Độn Thể, Bàn Cổ Ngọc Tủy lại có thể làm cho người ta tu luyện thành Hỗn Độn Thánh Thể.

Đương nhiên, một giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy muốn tu luyện thành Hỗn Độn Thánh Thể là còn thiếu nhiều.

Bất quá, đạt được một giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy, Bàn Huyền muốn đem Hỗn Độn Thể tu luyện thành Hỗn Độn Thánh Thể sẽ dễ dàng hơn.

Lúc này, trong lòng Bàn Huyền cũng kích động.

Trước là một luồng Huyền Hoàng chi khí giúp ích cho việc tìm kiếm Huyền Hoàng Bảo Tháp, lại thêm một giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy.

Hấp thu luyện hóa một giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy này, đối với Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền sẽ có chỗ tốt tày đình.

Vẻ mặt kích động vươn tay thu lấy Bàn Cổ Ngọc Tủy, Bàn Huyền cũng không vội đi Đông Côn Luân, mà ở tại chỗ hấp thu luyện hóa.

Nghĩ đoạn, Bàn Huyền lấy ra Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, còn có hai mươi bốn khỏa Định Hải Châu và Tiên Thiên Ly Hỏa Kiếm, bày ra một cái Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Khi Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận vừa thành, theo đại trận vận chuyển, Tiên Thiên Ất Mộc chi khí, Tiên Thiên Canh Kim chi khí, Tiên

Thiên Ly Hỏa chi khí, Tiên Thiên Mậu Thổ chi khí và Tiên Thiên Quý Thủy chi khí dũng động, diễn hóa vô biên huyền diệu.

Thiên địa linh khí bên ngoài trận cũng điên cuồng dũng mãnh lao vào trong trận, chuyển hóa thành Tiên Thiên Ngũ Hành chi khí.

Thập Tam Phẩm Bạch Liên rơi vào vị trí mắt trận, Bàn Huyền ngồi xếp bằng trên đài sen.

Một giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy trong tay Bàn Huyền tỏa ra tử sắc hồng mông quang hoa, Đại Đạo thần vận, hỗn nguyên huyền ảo, kẻ nào ý chí không đủ kiên định mà nhìn thẳng vào Bàn Cổ Ngọc Tủy sẽ bị mê thất bản ngã.

Rất nhanh, giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy trong tay Bàn Huyền một chút dung nhập vào lòng bàn tay.

Khi một giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy bị Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền hấp thu, trên Hỗn Độn Thể cũng nhiều thêm một tầng tử quang mênh mông.

Hấp thu một giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy đối với Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền thì dễ, nhưng muốn luyện hóa thì không quá dễ dàng.

Chỉ có hoàn toàn luyện hóa, Bàn Cổ Ngọc Tủy mới có thể hoàn mỹ dung nhập vào Hỗn Độn Thể.

Có lẽ, khi Bàn Huyền luyện hóa xong giọt này, Hỗn Độn Thể có thể đột phá tu vi Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Thời gian trôi qua trong lúc Bàn Huyền luyện hóa.

Thoáng một cái, vài trăm năm đã qua.

Dùng vài trăm năm thời gian, Bàn Huyền mới luyện hóa xong một giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy.

Với Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền mà còn phải mất vài trăm năm,

đủ thấy Bàn Cổ Ngọc Tủy cường đại đến mức nào.

Sau khi luyện hóa, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền cũng có biến hóa không nhỏ.

Cảm thụ Hỗn Độn Thể, trên mặt Bàn Huyền hiện lên nụ cười.

Tuy rằng chưa thăng cấp thành Hỗn Độn Thánh Thể, nhưng lại đạt đến cực hạn của Hỗn Độn Thể.

Nói cách khác, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền hiện tại có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo.

Nếu có người đem một kiện Tiên Thiên Chí Bảo luyện thành thân ngoại hóa thân, cũng chỉ xấp xỉ Hỗn Độn Thể hiện tại của Bàn Huyền mà thôi.

Hỗn Độn Thể tăng cường trên diện rộng, Bàn Huyền tự nhiên vui vẻ, nhưng cũng có chút bất đắc dĩ.

Nếu không thể đem Hỗn Độn Thể thăng cấp thành Hỗn Độn Thánh Thể, thân thể thứ hai của Bàn Huyền cũng không cách nào tăng cường thêm được nữa. "Bước tiếp theo, tu luyện Bàn Cổ Chân Thân." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Đã sở hữu Bàn Cổ huyết mạch Hỗn Độn Thể, tự nhiên cần tu luyện Bàn Cổ Chân Thân.

Chỉ cần Bàn Huyền có thể đem Hỗn Độn Thể tu luyện thành Bàn Cổ Chân Thân, cũng chính là thăng cấp thành Hỗn Độn Thánh Thể.

Lúc này, Bàn Huyền lại nghĩ đến đám người Đế Giang.

Đế Giang cùng các Tổ Vu có thể hợp lực bố thành Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Bất quá, bọn họ hiện tại đều chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên. "Chờ tu vi đám người Đế Giang đều đạt tới Chuẩn Thánh rồi hãy nói." Bàn

Huyền tính toán.

Tuy rằng Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền đã tu luyện tới cực hạn, kham so Tiên Thiên Chí Bảo, lại có Bàn Cổ huyết mạch, nhưng muốn tu thành Bàn Cổ Chân Thân là rất khó.

Chờ đám Đế Giang đều đạt tu vi Chuẩn Thánh, mười hai Tổ Vu bố hạ Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, lại dùng lực đại trận trợ giúp Bàn Huyền, việc Hỗn Độn Thể tu thành Bàn Cổ Chân Thân sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Đã Hỗn Độn Thể đạt tới cực hạn, Bàn Huyền tu luyện cũng lấy nguyên thần làm chủ, tiếp đến là Khí Vận Chi Thể.

Thực tại hiệu suất tu luyện Khí Vận Chi Thể quá thấp.

Nếu Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền vốn có thể so với Đại La Kim Tiên sơ kỳ, vậy thì tu luyện đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ rất dễ, nhưng muốn tiếp tục tu luyện tinh tiến thì cực khó.

Luyện hóa xong Bàn Cổ Ngọc Tủy, Bàn Huyền cảm thụ một phen biến hóa của Hỗn Độn Thể, rồi cũng đứng dậy.

Thu hồi Thập Tam Phẩm Bạch Liên cùng Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ..., Bàn Huyền bay về phía ngoài Bất Chu Sơn.

Rời khỏi Bất Chu Sơn, Bàn Huyền đi gấp tới Đông Côn Luân. ...

Một dãy núi khổng lồ nằm ngang trên mặt đất, trong dãy núi những ngọn núi cao hơn mười vạn trượng nhiều vô kể, núi cao hơn trăm vạn trượng cũng không thiếu, có hàng ngàn hàng vạn tòa núi cao siêu quá ngàn vạn trượng, ngọn núi lớn nhất càng là cao ức vạn trượng.

Dãy núi này nằm trong phạm vi thế lực trước mắt của Vu tộc, nhưng Vu tộc đối với việc chưởng khống dãy núi này lại rất bạc nhược.

Để tăng cường khống chế, cũng như vơ vét thiên tài địa bảo, săn giết huyết thực cường đại, ba vị Đại Vu mang theo vài trăm Tiểu Vu tiến vào sâu trong dãy núi. "Oanh!" Địa động sơn dao, dưới một ngọn núi lớn vài chục vạn trượng, có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế, không chỉ hấp dẫn chúng Vu, mà cũng hấp dẫn không ít sinh linh trong dãy núi.

Khi ba vị Đại Vu mang theo vài trăm Tiểu Vu đuổi tới thì đã có hàng vạn sinh linh đến trước.

Ba vị Đại Vu đều là tu vi Kim Tiên, một kẻ Kim Tiên hậu kỳ, hai kẻ Kim Tiên trung kỳ, nhưng ở đây lại có một sinh linh Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, nãi là một con Độc Giao.

Giao Long bình thường không có độc, nhưng cũng không tuyệt đối.

Có một số độc mãng thiên phú dị bẩm thăng cấp thành Giao Long sẽ thành Độc Giao.

Bất quá, Độc Giao tại Hồng Hoang chỉ là số ít.

Về phần Độc Long lại càng ít hơn.

Tuy rằng có một cường giả tu vi Thái Ất Kim Tiên ở đây, lại có không ít Kim Tiên, nhưng ba vị Đại Vu cũng không sợ hãi.

Vượt cấp chiến đấu đối với Vu tộc là thao tác bình thường.

Không có vượt cấp chiến đấu thì Vu tộc đều không ngại ngùng nhận mình là Vu.

Ba vị Đại Vu đều từng vượt cấp chiến đấu không ít lần, tuy rằng đều chỉ là tu vi Kim Tiên, nhưng mỗi người đều từng giết chết Thái Ất Kim Tiên.

Không sai, ba vị Đại Vu đều đã dùng tu vi Kim Tiên giết chết Thái

Ất Kim Tiên.

Nhìn Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế, ba vị Đại Vu đều không buông tha, tuy rằng bọn họ đều không có nguyên thần, nhưng Vu tộc có người có thể dùng.

Vu tộc dùng không được cũng có thể đem Tiên Thiên Linh Bảo thu tàng, tránh rơi vào tay địch nhân.

Tiên Thiên Linh Bảo cũng không nhiều.

Hiện nay, Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế ở Hồng Hoang cộng lại chỉ sợ cũng chưa tới một ngàn kiện.

Chương 51

Nhiều cường giả tu vi Đại La Kim Tiên đều không có nổi một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Cho nên, một kiện Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế cũng sẽ làm cho vô số sinh linh tranh đến đầu rơi máu chảy. "Bảo vật là của Ngô." Độc Giao tu vi Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ quét ánh mắt âm lãnh qua mọi người tại đây.

Độc Giao đã sớm hóa hình, thân hình khôi ngô, dung mạo xấu xí, trên trán có một cái sừng, bên mi mắt có vảy.

Sương mù màu xanh đen nhàn nhạt lượn lờ quanh thân Độc Giao, chứa kịch độc. "Bảo vật là của Vu tộc ngô." Một Đại Vu mở miệng.

Một phi cầm đắc đạo Kim Tiên lại ra tay trước.

Theo một sinh linh ra tay, mọi người cũng bắt đầu tranh đoạt. "Tìm chết!" Độc Giao bạo nộ.

Độc sát đáng sợ tràn ra, khoảnh khắc làm cho không ít sinh linh thân tử đạo tiêu.

Dưới uy thế chấn nhiếp của Độc Giao, không ít sinh linh kinh khủng bỏ chạy, kéo ra khoảng cách với hắn, bất đắc dĩ từ bỏ tranh đoạt Tiên Thiên Linh Bảo vừa xuất thế.

Tuy rằng độc sát của Độc Giao đáng sợ, nhưng đối với ba vị Đại Vu lại không dùng được, chỉ là chúng Tiểu Vu lại khó mà ngăn cản.

Một Đại Vu công hướng Độc Giao, tuy rằng tu vi kém xa Độc Giao, nhưng dựa vào thân thể cường hoành cũng có thể đánh một trận.

Trong chiến đấu, ba vị Đại Vu đều hiển hóa ra Đại Vu chân thân, một chúng Tiểu Vu cũng hiển hóa ra Tiểu Vu chân thân.

Ngoại trừ một vị Đại Vu, còn có mấy Kim Tiên cũng ra tay vây công Độc Giao.

Bị mấy Kim Tiên vây công, Độc Giao tuy rằng chưa bại, lại cũng không chiếm thượng phong.

Vốn tính tình táo bạo, tam thi thần của Độc Giao nhảy dựng lên.

Đột nhiên, một cỗ pháp lực từ trên trời giáng xuống, dưới sự nghiền ép của pháp lực, tất cả sinh linh trong vòng ức vạn vạn dặm đều không động đậy được, bao gồm cả Độc Giao tu vi Thái Ất Kim Tiên.

Tiên Thiên Linh Bảo vừa xuất thế cũng bị đại pháp lực thu lấy, bay về phía chân trời. "Đại La Kim Tiên?

Không, Đại La Kim Tiên cũng không có đại pháp lực bậc này, là đại năng trên Đại La Kim Tiên." Độc Giao trơ mắt nhìn Tiên Thiên Linh Bảo vừa xuất thế bay đi, lại vô năng vi lực.

Khi mọi người đều có thể cử động, đã sớm không thấy bóng dáng Tiên Thiên Linh Bảo đâu nữa. ...

Trên cao không ngàn vạn trượng, trên một đóa tường vân, Bàn Huyền nhìn Tiên Thiên Linh Bảo trong tay.

Vừa rồi phát hiện phụ cận có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế, hắn cũng thuận tay thu lấy.

Thần thức vừa quét, Bàn Huyền cũng đối với kiện Tiên Thiên Linh Bảo này có hiểu biết, chỉ là một kiện Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Phẩm cấp không cao, công năng cũng không ra sao, không lọt nổi vào mắt Bàn Huyền.

Tầm mắt Bàn Huyền hiện nay cũng không thấp, Trung Phẩm Tiên

Thiên Linh Bảo nếu như không có đặc sắc, rất khó nhập nhãn.

Tuy rằng chướng mắt kiện Tiên Thiên Linh Bảo này, nhưng dù sao cũng là Tiên Thiên Linh Bảo, mình không dùng cũng có thể tặng cho người khác.

Nguy nguy Côn Luân, nãi là dãy núi lớn nhất Hồng Hoang, đại bán nằm ngang tại Đông Phương đại địa, một phần nhỏ tại Tây Phương.

Chính vì Côn Luân sơn mạch quán thông Đông Phương và Tây Phương, nên bị chia làm Đông Côn Luân và Tây Côn Luân.

So với Tây Côn Luân, cảnh sắc Đông Côn Luân càng tú mỹ hơn.

Tiên thiên linh khí nồng đậm hóa thành vân vụ, lại có nhân uân khắp nơi, tường quang thụy thải.

Các loại trân cầm dị thú ẩn hiện trong rừng núi, có rồng phượng cùng hót, có linh vượn huyền hạc, mi lộc linh dương.

Tới Đông Côn Luân, Bàn Huyền một tay cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, một tay cầm một luồng Huyền Hoàng chi khí.

Có Hồng Mông Lượng Thiên Xích và Huyền Hoàng chi khí trong tay, muốn tìm Huyền Hoàng Bảo Tháp cũng dễ dàng hơn không ít.

Từ Bất Chu Sơn xa xôi đến Đông Côn Luân, mục đích chủ yếu của Bàn Huyền là tìm kiếm Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Một khi tìm được Huyền Hoàng Bảo Tháp cũng sẽ tìm được Tam Thanh.

Đối với Tam Thanh do Bàn Cổ nguyên thần biến thành, Bàn Huyền cũng cân nhắc không ít.

Bàn Huyền không ra tay với Huyền Hoàng Bảo Tháp thì việc mời chào Tam Thanh gia nhập Vu tộc cũng không quá khả năng thành công; đã muốn đoạt lấy Huyền Hoàng Bảo Tháp, cùng Tam Thanh có

hiềm khích, Tam Thanh càng không có khả năng gia nhập Vu tộc.

Về phần diệt Tam Thanh, thôn phệ Tam Thanh, phong ấn Tam Thanh..., đều không ổn.

Tam Thanh đều có đại khí vận, chịu Thiên Đạo quyến cố, nếu Bàn Huyền ra tay với Tam Thanh sẽ phải trả cái giá cực lớn.

Còn việc đoạt lấy Huyền Hoàng Bảo Tháp lại không sao.

Đều là Bàn Cổ huyết mạch, Bàn Huyền cũng cùng Huyền Hoàng Bảo Tháp có duyên.

Bởi vì Đông Côn Luân quá lớn, Bàn Huyền lại không biết vị trí cụ thể của Tam Thanh, chỉ có thể du đãng bốn phía.

Bất tri bất giác, Bàn Huyền ở Đông Côn Luân đã được trăm năm.

Trong trăm năm này, thân ảnh Bàn Huyền xuất hiện tại không ít địa phương ở Đông Côn Luân, nhưng Hồng Mông Lượng Thiên Xích và Huyền Hoàng chi khí trong tay đều không có phản ứng.

Muốn tìm Huyền Hoàng Bảo Tháp, độ khó lớn hơn Bàn Huyền tưởng tượng.

Bất quá, đã tới Đông Côn Luân, Bàn Huyền cũng sẽ không dễ dàng buông tha.

Ngắn ngủi trăm năm, Chuẩn Thánh đại năng cũng không thể đi hết tất cả địa phương ở Đông Côn Luân.

Bàn Huyền định ở lại Đông Côn Luân vài cái nguyên hội, nếu tìm không thấy Huyền Hoàng Bảo Tháp, cũng đành phải tạm thời buông tha. ...

Tại một sơn cốc ở Đông Côn Luân, bị Tiên Thiên đại trận che giấu.

Ba đoàn Tiên Thiên Thanh Khí đang ở trong sơn cốc, trình thế Tiên

Thiên Tam Tài.

Ba đoàn Tiên Thiên Thanh Khí này chính là Bàn Cổ Tam Thanh.

Bàn Cổ khai thiên vẫn lạc, thân hóa vạn vật, nguyên thần chia làm ba, bỉnh thừa Hồng Hoang Tiên Thiên Thanh Khí hóa thành Tam Thanh, là Thái Thanh, Ngọc Thanh và Thượng Thanh.

Thái Thanh tự xưng Thái Thượng, Ngọc Thanh đạo hào Nguyên Thủy, Thượng Thanh là Thông Thiên.

Hiện nay, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều chưa hóa hình, ba người chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên.

Căn cước của Tam Thanh không kém hơn đám Tổ Vu Đế Giang, không có tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ thì không có khả năng hóa hình.

Tại trong cơ thể Thái Thanh, có một cái tháp nhỏ màu vàng bốn mươi chín tầng, chính là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Tuy rằng Thái Thanh lúc thiên địa sơ khai đã có được Huyền Hoàng Bảo Tháp, nhưng chân linh dựng dục dùng không ít cái nguyên hội.

Đến hiện tại, Thái Thượng cũng chưa hoàn toàn luyện hóa Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Lúc này, trong lòng Tam Thanh lại có chút hoảng.

Bàn Huyền đến Đông Côn Luân cả trăm năm, Tam Thanh đều biết. "Tổ Vu Bàn Huyền đến Côn Luân, tất nhiên là hướng về phía Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp." Nguyên Thủy nói.

Đối với việc Thái Thượng sở hữu Huyền Hoàng Bảo Tháp, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều hâm mộ.

Bởi vì Thái Thượng là người đầu tiên xuất thế, cho nên lý sở đương nhiên đứng đầu Tam Thanh.

Nguyên Thủy xếp thứ hai, Thông Thiên gọi là huynh trưởng. "Trong tay Bàn Huyền có một luồng Huyền Hoàng chi khí, Đại huynh cho dù cẩn thận ẩn giấu Huyền Hoàng Bảo Tháp, sớm muộn gì cũng sẽ bị Bàn Huyền tìm được." Thông Thiên nói.

Thái Thượng cũng phiền não. "Pháp bảo trong tay Bàn Huyền dường như cũng là một kiện Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo." Nguyên Thủy nói. "Đó là Hồng Mông Lượng Thiên Xích." Thái Thượng trầm giọng.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích?

Nguyên Thủy và Thông Thiên đều kinh hãi.

Tam Thanh đều có Bàn Cổ truyền thừa, biết được bí tân, trong đó có liên quan đến Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Bàn Cổ khai thiên tích địa, thế giới Hồng Hoang diễn sinh, Đại Đạo hữu cảm, giáng xuống Huyền Hoàng chi khí, Hồng Mông Tử Khí và Đại Đạo công đức...

Nếu Bàn Cổ không vẫn lạc, vô luận Huyền Hoàng chi khí, Hồng Mông chi khí hay Đại Đạo công đức đều sẽ thuộc về Bàn Cổ, nhưng Bàn Cổ lại vẫn lạc.

Sau khi Bàn Cổ vẫn lạc, Tam Thanh được hai thành Khai Thiên công đức, Đế Giang cùng Thập Nhị Tổ Vu được hai thành, đại bộ phận Huyền Hoàng chi khí kết hợp ba thành Khai Thiên công đức hóa thành Huyền Hoàng Bảo Tháp, một phần nhỏ Huyền Hoàng chi khí kết hợp một luồng Hồng Mông Tử Khí cùng hai thành Khai Thiên công đức hóa thành Hồng Mông Lượng Thiên Xích, một thành Khai Thiên công đức cuối cùng dung nhập Khai Thiên Tam Bảo.

Đại Đạo giáng xuống chín đạo Hồng Mông Tử Khí, có một luồng ở trong Hồng Mông Lượng Thiên Xích, cho nên chín đạo Hồng Mông Tử Khí trong đó có một đạo không viên mãn. "Hồng Mông Lượng Thiên Xích, cộng thêm một luồng Huyền Hoàng chi khí, nếu khoảng cách không quá xa, Đại huynh dù cẩn thận ẩn giấu, Huyền Hoàng Bảo Tháp cũng sẽ bị tìm được." Nguyên Thủy lo lắng.

Lúc này, Tam Thanh đứng trước một lựa chọn: một là tiếp tục ở lại đây, hai là rời đi.

Nhưng Tam Thanh đều chưa hóa hình, tuy rằng có tu vi Thái Ất Kim Tiên, nhưng nếu rời khỏi nơi này cũng rất nguy hiểm.

Thái Thượng là người đứng đầu Tam Thanh, Huyền Hoàng Bảo Tháp cũng là pháp bảo của Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng nhìn về phía Thái Thượng, do Thái Thượng quyết định.

Không đợi Thái Thượng đưa ra lựa chọn, Bàn Huyền cự ly nơi này càng ngày càng gần. ...

Bàn Huyền vừa mượn nhờ Hồng Mông Lượng Thiên Xích và một luồng Huyền Hoàng chi khí trong tay tìm kiếm Huyền Hoàng Bảo Tháp, vừa quan sát khí vận Đông Côn Luân, tìm kiếm Tam Thanh.

Tam Thanh đều có đại khí vận, nhưng khí vận của họ ẩn tàng trong khí vận khổng lồ của Đông Côn Luân.

Ngay vừa rồi, Bàn Huyền từ trong khí vận khổng lồ của Đông Côn Luân tìm được khí vận của Tam Thanh.

Vô luận Thái Thượng, Nguyên Thủy hay Thông Thiên đều sở hữu khí vận không nhỏ, cộng thêm ba người khí vận tương liên càng thêm kinh người.

Phóng nhãn Hồng Hoang, không có bao nhiêu người có khí vận so được với Tam Thanh hiện tại.

Tổ Long, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân... tuy rằng đều có đại khí vận, nhưng cũng chỉ xấp xỉ Tam Thanh hiện tại.

Nói đúng hơn là khí vận của ba người Tổ Long, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cộng lại mới xấp xỉ khí vận Tam Thanh.

Tam Thanh chưa hóa hình, chờ Tam Thanh hóa hình, khí vận sẽ tăng mạnh.

Bất quá, khí vận Long tộc, Phượng Hoàng tộc, Kỳ Lân tộc đều vượt xa khí vận Tam Thanh trước mắt.

Khí vận của một chủng tộc là tổ hợp khí vận của đông đảo sinh linh, có tăng phúc.

Ví dụ một chủng tộc nào đó có một trăm vạn sinh linh, mỗi sinh linh khí vận là một, tổ hợp lại là một trăm vạn, nhưng khí vận chủng tộc lại vượt xa một trăm vạn, bởi vì có tăng phúc.

Bàn Huyền cũng có chút không dám tin, vậy mà tìm được khí vận Tam Thanh.

Vốn dĩ Bàn Huyền đều chuẩn bị xong tâm lý sẽ tìm kiếm vài cái nguyên hội, nhưng đã tìm được khí vận Tam Thanh, thuận theo khí vận, tìm Tam Thanh cũng đơn giản.

Tại trong khí vận khổng lồ của Đông Côn Luân tìm khí vận Tam Thanh, giống như tìm một con cá voi trong đại dương mênh mông.

Cá voi tuy lớn, nhưng ở trong biển rộng lại nhỏ bé không đáng kể.

Đây cũng là vận khí gây nên.

Bởi vì căn cước của Bàn Huyền là khí vận, sau khi tìm được khí vận Tam Thanh, chỉ trong nháy mắt liền biết được vị trí của bọn họ.

Đã biết vị trí Tam Thanh, Bàn Huyền vội vàng dùng tốc độ nhanh nhất đuổi tới.

Ngắn ngủi chưa đến hai ngày, Bàn Huyền đã tới bên ngoài một cái Tiên Thiên đại trận.

Đây là Tiên Thiên Tam Tài Đại Trận, che giấu một cái sơn cốc, Tam Thanh đang ở trong đó.

Tỉ mỉ quan sát Tiên Thiên Tam Tài Đại Trận trước mắt, Bàn Huyền cũng nhìn ra trận này bất phàm.

Chương 52

Tuy rằng uy lực Tiên Thiên Tam Tài Đại Trận không sánh bằng Tru Tiên Kiếm Trận, cũng không bằng Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhưng Bàn Huyền muốn phá trận cũng không quá dễ dàng.

Bất quá, cũng không cần thiết phải phá trận.

Lại quan sát một hồi lâu, Bàn Huyền mới nhập trận.

Vừa tiến vào trong trận, Tiên Thiên Tam Tài liền diễn hóa.

Nhân pháp Địa, Địa pháp Thiên, huyền chi lại huyền.

Khi Bàn Huyền sinh ra một niệm, trong trận liền có ức vạn biến hóa.

Đại La Kim Tiên ở trong đại trận, một cái không tốt cũng sẽ bị mê thất. ...

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều hoảng.

Không biết có nên hay không nên rời đi, Bàn Huyền đã tìm tới rồi. "Làm sao có thể?

Bàn Huyền làm sao biết được?" Tam Thanh đều nghĩ, rõ ràng cách xa như vậy, cộng thêm Thái Thượng cẩn thận ẩn giấu Huyền Hoàng Bảo Tháp, Bàn Huyền lẽ ra không thể mượn nhờ Hồng Mông Lượng Thiên Xích và một luồng Huyền Hoàng chi khí cảm ứng được Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Huyền Hoàng Bảo Tháp cũng không phát hiện một điểm biến hóa nào.

Tuy rằng không biết vì sao Bàn Huyền có thể tìm tới, nhưng Tam Thanh hiện tại càng phải cân nhắc cách ứng đối.

Rời đi đã không kịp.

Một đoàn Tiên Thiên Thanh Khí hướng sơn cốc bên ngoài bay tới, chính là Thái Thượng.

Nguyên Thủy và Thông Thiên thấy thế cũng vội vàng đuổi theo.

Trong Tiên Thiên Tam Tài Đại Trận, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên thâu xuất pháp lực.

Có pháp lực Tam Thanh, uy lực Tiên Thiên Tam Tài Đại Trận tăng cường trên diện rộng.

Ngoài ra, Thái Thượng tế xuất Huyền Hoàng Bảo Tháp ổn định mắt trận.

Như vậy, Bàn Huyền muốn phá trận này càng khó hơn. ...

Cảm thụ uy lực Tiên Thiên Tam Tài Đại Trận tăng cường thật lớn, Bàn Huyền cũng biết Tam Thanh đã ra tay. "Thái Thanh, Ngọc Thanh, Thượng Thanh, nhĩ đẳng có thể hiện thân gặp mặt một lần?" Bàn Huyền mở miệng.

Cục diện hiện nay, Tam Thanh cũng biết sớm muộn gì cũng phải đối mặt Bàn Huyền.

Không bao lâu, ba đoàn Tiên Thiên Thanh Khí bay tới, dừng ở cách đó không xa trước mặt Bàn Huyền.

Ba đoàn Tiên Thiên Thanh Khí này mỗi cái chứa một phần ba Bàn Cổ nguyên thần, cũng không phải thuần túy là Hồng Hoang Tiên Thiên Thanh Khí. "Thái Thượng, gặp qua Bàn Huyền đạo hữu." "Nguyên Thủy, gặp qua đạo hữu." "Thông Thiên, gặp qua đạo hữu." Tam Thanh chào hỏi, thái độ lại lãnh đạm. "Mọi người đều là Bàn Cổ, cũng không cần quá mức khách khí." Bàn Huyền cười nói.

Tam Thanh là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, Bàn Huyền Hỗn

Độn Thể có Bàn Cổ huyết mạch. "Đạo hữu tới đây, là vì chuyện gì?" Thái Thượng hỏi. "Không biết ba vị đạo hữu có nguyện ý gia nhập Vu tộc?" Bàn Huyền hỏi một câu.

Bàn Cổ truyền thừa trên người Thập Nhị Tổ Vu, Bàn Huyền đã tải xuống.

Bàn Cổ truyền thừa trên người Tam Thanh, Bàn Huyền cũng đỏ mắt.

Nếu Tam Thanh gia nhập Vu tộc, Bàn Huyền cũng có thể tải xuống Bàn Cổ truyền thừa của bọn họ.

Về phần Huyền Hoàng Bảo Tháp, Bàn Huyền nhất định phải có được, nhưng nếu Tam Thanh gia nhập Vu tộc, cũng có thể không vội nhất thời.

So với Huyền Hoàng Bảo Tháp, Bàn Cổ truyền thừa trên người Tam Thanh càng hấp dẫn Bàn Huyền.

Gia nhập Vu tộc?

Đối mặt lời mời của Bàn Huyền, Tam Thanh đều đang suy nghĩ.

Tiên là Nguyên Thủy mở miệng, minh xác cự tuyệt gia nhập Vu tộc.

Sau Nguyên Thủy, Thông Thiên cũng cự tuyệt.

Thái Thượng cũng không quá nguyện ý gia nhập, lại thấy Nguyên Thủy và Thông Thiên đều cự tuyệt, liền cũng từ chối.

Tuy rằng biết khả năng Tam Thanh gia nhập Vu tộc không lớn, nhưng bị cự tuyệt, trong lòng Bàn Huyền cũng có chút thất vọng.

Nếu Tam Thanh nguyện ý gia nhập, Bàn Huyền có thể tạm thời buông xuống ý niệm đối với Huyền Hoàng Bảo Tháp, nhưng đã Tam Thanh cự tuyệt, như vậy... "Thái Thượng, giao ra Thiên Địa Huyền

Hoàng Linh Lung Bảo Tháp." Ánh mắt Bàn Huyền rơi vào trên người Thái Thượng. "Huyền Hoàng Bảo Tháp nãi là bạn sinh linh bảo của ngô, đây là thiên số chú định, đạo hữu đương biết thuận nghịch, không thể cậy mạnh làm bừa." Thái Thượng trầm giọng.

Bàn Huyền một tay cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, một tay cầm một luồng Huyền Hoàng chi khí, hiển nhiên là đang tìm Huyền Hoàng Bảo Tháp, nhưng Thái Thượng cũng âm thầm kinh ngạc.

Biết Huyền Hoàng Bảo Tháp ở trên người một trong Tam Thanh không kỳ quái, nhưng biết chính xác ở trên người Thái Thượng, làm cho Thái Thượng kinh ngạc.

Trước giờ, Thái Thượng đều cho rằng ngoại trừ Nguyên Thủy và Thông Thiên, không còn ai biết có Huyền Hoàng Bảo Tháp, nhưng Bàn Huyền hôm nay lại một câu nói toạc ra.

Không chỉ Thái Thượng trong lòng kinh ngạc, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không bình tĩnh.

Vốn cảm thấy Bàn Huyền thâm bất khả trắc, hiện nay, Tam Thanh càng đánh giá cao hắn.

Bất quá, muốn Thái Thượng giao ra Huyền Hoàng Bảo Tháp lại cũng không dễ dàng như vậy. "Thiên số?

Nhữ mới có bao nhiêu đạo hạnh?

Cũng dám ở trước mặt Ngô nói thiên số?

Huyền Hoàng Bảo Tháp hợp cai do Bàn Cổ Chính Tông sở hữu, Ngô chính là Bàn Cổ Chính Tông." Bàn Huyền cười lạnh nói. "Ngô đẳng Tam Thanh nãi là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, đương nhiên là Bàn Cổ Chính Tông." Nguyên Thủy phản bác. "Ngay cả Bàn Cổ huyết mạch cũng không có, cũng không ngại ngùng tự xưng Bàn Cổ Chính Tông?" Bàn Huyền khinh thường.

Nguyên thần, Bàn Huyền có.

Bàn Cổ truyền thừa, Bàn Huyền cũng có.

Lại thêm Bàn Huyền có Bàn Cổ tinh huyết, đích xác so với Tam Thanh càng có tư cách xưng là Bàn Cổ Chính Tông.

Nguyên thần Bàn Huyền không phải Bàn Cổ nguyên thần sao?

Nguyên thần Tam Thanh là Bàn Cổ nguyên thần sao?

Tam Thanh tuy do Bàn Cổ nguyên thần biến thành, nhưng đều không phải Bàn Cổ nguyên thần.

Bất quá, Tam Thanh tuy không phải Bàn Cổ nguyên thần, lại là Hỗn Độn nguyên thần, Bàn Huyền trước mắt chỉ là Tiên Thiên nguyên thần, trên đẳng cấp thấp hơn một tầng thứ.

Vốn dĩ Bàn Huyền cho rằng Tam Thanh đều chỉ là Tiên Thiên nguyên thần, nhưng hôm nay đối mặt Tam Thanh, tỉ mỉ quan sát mới phát hiện Tam Thanh đều là Hỗn Độn nguyên thần.

Bàn Huyền sở hữu cường hoành Hỗn Độn Thể nhưng chỉ có Tiên Thiên nguyên thần, không bằng Tam Thanh đều là Hỗn Độn nguyên thần.

Tam Thanh nguyên thần dung hợp, cũng chỉ là Hỗn Độn nguyên thần cường đại, lại không phải Bàn Cổ nguyên thần, trừ phi có Bàn Cổ Chân Thân, tại trong Bàn Cổ Chân Thân từ từ chuyển biến.

Muốn cho Bàn Cổ Chân Thân xuất hiện tại Hồng Hoang thì dễ, nhưng muốn cho Bàn Cổ nguyên thần xuất hiện, độ khó rất lớn.

Một khi Bàn Cổ nguyên thần xuất hiện tại Hồng Hoang, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng sẽ sợ hãi đi.

Đối với Bàn Cổ Chân Thân, Hỗn Nguyên Thánh Nhân tối đa cũng chỉ kiêng kỵ, nhưng đối với Bàn Cổ nguyên thần, Hỗn Nguyên Thánh

Nhân lại sẽ sợ hãi. "Hừ!" Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng.

Ngay sau đó, một đoàn Tiên Thiên Thanh Khí ẩn nặc, chính là Thái Thượng.

Thấy Thái Thượng ẩn nặc, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều ẩn nặc.

Như vậy, Bàn Huyền muốn tìm được Tam Thanh cũng không dễ dàng.

Bàn Huyền cũng lười đi tìm Tam Thanh, hắn tìm Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Nếu Bàn Huyền không đoán sai, Huyền Hoàng Bảo Tháp hiện nay đang ở tại mắt trận của Tiên Thiên Tam Tài Trận.

Hiện tại, Bàn Huyền đã không thể lược đoạt khí vận Tam Thanh, lại không thể đánh giết Tam Thanh hoặc phong ấn Tam Thanh, cho nên tìm Tam Thanh cũng không có ý nghĩa.

Cũng do khí vận Bàn Huyền không đủ cường đại.

Nếu Vu tộc hiện tại là nhân vật chính lượng kiếp, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền có thể so với Hỗn Nguyên Thánh Nhân, tuyệt đối dám phong ấn Tam Thanh vài vạn cái nguyên hội, thậm chí đánh giết một người trong Tam Thanh.

Nếu Vu tộc hiện tại là nhân vật chính thiên địa, Bàn Huyền dám đem Tam Thanh đều diệt.

Về phần hiện tại, Bàn Huyền tuy rằng có thực lực đánh giết Tam Thanh, lại thừa nhận không nổi hậu quả.

Trước mắt ở Hồng Hoang, không một ai có thể thừa nhận hậu quả của việc đánh giết Tam Thanh, cũng không có một chủng tộc nào có thể thừa nhận.

So với hậu quả đánh giết Tam Thanh, hậu quả đánh giết đám Tổ Vu Đế Giang tuy rằng cũng lớn, nhưng vẫn kém hơn không ít.

Dưới sự thôi động pháp lực của Tam Thanh, Tiên Thiên Tam Tài Trận diễn hóa ra sâm la vạn tượng.

Thấy Bàn Huyền không bị mê thất, lực lượng đại trận cũng bắt đầu công kích.

Tam Tài giả, Thiên Địa Nhân dã, diễn hóa Tam Quang, Tam Nguyên.

Thiên có Tam Quang: Nhật Nguyệt Tinh; Địa có Tam Nguyên: Thủy Hỏa Phong; Nhân có Tam Bảo: Tinh Khí Thần.

Khi đem Tam Tài thôi diễn đại thành, chính là Thiên Đạo, Địa Đạo và Nhân Đạo.

Hiện tại, quy tắc thế giới Hồng Hoang đều tại Thiên Đạo, bởi vì Thiên Đạo lăng giá trên Địa Đạo và Nhân Đạo.

Nếu Địa Đạo và Nhân Đạo có thể chống lại Thiên Đạo thì có thể chưởng khống một bộ phận quy tắc thế giới, cũng sẽ không để quy tắc thế giới đều nằm tại Thiên Đạo.

Nhưng hiện tại, Địa Đạo và Nhân Đạo của Hồng Hoang còn kém xa Thiên Đạo.

Khi có Hỗn Nguyên Thánh Nhân ký thác nguyên thần vào Thiên Đạo xuất hiện, Thiên Đạo cũng sẽ càng cường đại, Địa Đạo và Nhân Đạo muốn chống lại Thiên Đạo lại càng khó hơn.

Nhật Nguyệt Tinh, Thủy Hỏa Phong, cộng thêm Tinh Khí Thần của Tam Thanh diễn hóa ra trùng trùng sát cơ, từ bốn phương tám hướng công về phía Bàn Huyền. "Trận này yên năng thương Ngô?" Bàn Huyền cười lạnh, Chư Thiên Khánh Vân xuất hiện trên đỉnh đầu, tiên lập ở thế bất bại.

Ẩn tàng trong trận, Tam Thanh vừa thấy Chư Thiên Khánh Vân cũng đều kinh hãi.

Luận lực phòng ngự, Chư Thiên Khánh Vân ước chừng có thể so sánh với Huyền Hoàng Bảo Tháp, dù có kém hơn thì chênh lệch cũng rất nhỏ.

Động dụng Chư Thiên Khánh Vân hộ thân, Bàn Huyền bắt đầu tìm kiếm mắt trận.

Tỉ mỉ quan sát đại trận vận chuyển, ngắn ngủi chưa đến nửa giờ, Bàn Huyền đã tìm được mắt trận. "Oanh!" Bàn Huyền huy động Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay, phách khai Tiên Thiên Tam Tài, cất bước đi tới.

Không bao lâu, Bàn Huyền nhìn thấy Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Chỉ thấy Huyền Hoàng Bảo Tháp có bốn mươi chín tầng, kim quang chói mắt, Đại La Kim Tiên cũng không thể nhìn thẳng.

Tại đáy Huyền Hoàng Bảo Tháp lại là một mảnh hắc ám, phảng phất như một cái hố đen, lại còn đáng sợ hơn hố đen, có thể thu thiên địa vạn vật.

Tam Thanh xuất hiện tại xung quanh Huyền Hoàng Bảo Tháp. "Ông!" Dưới sự thao túng của Thái Thượng, Huyền Hoàng Bảo Tháp chấn động, hóa thành vạn trượng, treo cao trên đầu.

Kim sắc huyền quang từ trên tháp phát ra, hình thành một cái quang mạc vạn pháp bất xâm. "Hảo một cái Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp." Bàn Huyền cười nói.

Chương 53

"Bàn Huyền, Nhữ đương chân muốn cùng Ngô kết hạ đại nhân quả sao?" Thái Thượng nộ thanh.

Nhân quả?

Bàn Huyền trong lòng cười lạnh, đã đến Đông Côn Luân tìm Huyền Hoàng Bảo Tháp thì hắn đã sớm đưa ra quyết định.

Huyền Hoàng chi khí vạn pháp bất xâm, chư tà tránh lui, có thể gia tăng khí vận, Đại Đạo công đức càng phi đồng tiểu khả.

Cho nên, Huyền Hoàng Bảo Tháp đối với Bàn Huyền rất quan trọng, đối với Vu tộc cũng rất quan trọng.

Vì Huyền Hoàng Bảo Tháp, cùng Thái Thượng kết hạ nhân quả cũng đáng giá.

Cũng không cùng Thái Thượng nói nhảm, Bàn Huyền trực tiếp ra tay đoạt lấy Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Pháp lực ngập trời từ trong tay Bàn Huyền phát ra, hóa thành bàn tay lớn màu hỗn độn nhàn nhạt, chộp tới Huyền Hoàng Bảo Tháp. "Nhươi dám!" Thái Thượng kinh nộ giao gia. "Dừng tay!" Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng kinh nộ. "Phanh!" Kim sắc huyền quang do Huyền Hoàng Bảo Tháp phát ra run rẩy, lại không bị đánh vỡ.

Thái Thượng tuy rằng còn lâu mới hoàn toàn luyện hóa Huyền Hoàng Bảo Tháp, nhưng cũng có thể phát huy ra uy năng không nhỏ.

Bất quá... bằng vào phòng ngự hiện tại của Huyền Hoàng Bảo Tháp cũng ngăn cản không được bao lâu.

Nghĩ đoạn, Bàn Huyền tế xuất Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích cùng Huyền Hoàng Bảo Tháp có sự cộng hưởng.

Dưới sự cộng hưởng của hai kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, uy lực đều đang hạ xuống.

Không bao lâu, dưới công kích của Hồng Mông Lượng Thiên Xích và bàn tay pháp lực của Bàn Huyền, quang mạc phòng ngự của Huyền Hoàng Bảo Tháp vỡ nát.

Đánh vỡ phòng ngự, Hồng Mông Lượng Thiên Xích và Huyền Hoàng Bảo Tháp cũng tiếp xúc, bàn tay pháp lực của Bàn Huyền cũng chộp được bảo tháp.

Thái Thượng phát ra một cỗ Thái Thanh tiên quang, Nguyên Thủy phát ra Ngọc Thanh tiên quang, Thông Thiên tắc phát ra Thượng Thanh tiên quang, ba loại tiên quang tổ hợp, muốn đánh tan bàn tay pháp lực đang nắm lấy bảo tháp, lại chỉ như phù du lay cây.

Ba cái Thái Ất Kim Tiên, trước mặt Chuẩn Thánh cùng sâu kiến không có khác biệt quá lớn.

Trơ mắt nhìn Huyền Hoàng Bảo Tháp rơi vào trong tay Bàn Huyền, Thái Thượng trong lòng đại cấp, lại không thể làm gì.

Khi Huyền Hoàng Bảo Tháp tới tay, trong lòng Bàn Huyền cũng vui vẻ. "Bàn Huyền, trả Huyền Hoàng Bảo Tháp lại cho Ngô." Thái Thượng đại khiếu. "Ồn ào!" Bàn Huyền trừng mắt.

Trả Huyền Hoàng Bảo Tháp cho Thái Thượng?

Có khả năng sao?

Đã lấy được bảo tháp, Bàn Huyền cũng rời đi.

Tiên Thiên Tam Tài Đại Trận tuy rằng huyền diệu, lại cũng vây không được Bàn Huyền.

Bàn Huyền muốn đi, Tam Thanh cũng ngăn không được. ...

Ra khỏi Tiên Thiên Tam Tài Đại Trận, Bàn Huyền trong nháy mắt đi được ức vạn vạn dặm.

Tam Thanh tịnh không có từ trong Tiên Thiên Tam Tài Trận đuổi theo.

Không bao lâu, Bàn Huyền cũng dừng lại, hạ xuống tường vân, đáp trên một ngọn núi lớn vạn trượng.

Ngồi xếp bằng trên vách núi cheo leo, Bàn Huyền lấy ra Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Tuy rằng Thái Thượng chưa hoàn toàn luyện hóa, nhưng cũng đã luyện hóa một bộ phận, trong tháp có nguyên thần ấn ký của Thái Thượng.

Bởi vì Thái Thượng là Hỗn Nguyên nguyên thần, cho nên cùng là nguyên thần tu vi, ấn ký của Thái Thượng mạnh hơn Tiên Thiên nguyên thần.

Luận nguyên thần tu vi, Bàn Huyền và Thái Thượng không sai biệt lắm.

Bất quá, muốn xóa bỏ nguyên thần ấn ký trong tháp đối với Bàn Huyền cũng không phải việc khó.

Nghĩ đoạn, Bàn Huyền động dụng Đại Đạo Quang Hoàn.

Đại Đạo Quang Hoàn đủ để làm cho toàn bộ Hồng Hoang đều ảm đạm thất sắc xuất hiện sau đầu Bàn Huyền, tiếp đó, Bàn Huyền đem Huyền Hoàng Bảo Tháp đang bị pháp lực giam cầm ném vào trong vòng sáng.

Khi bảo tháp vừa tiến vào Đại Đạo Quang Hoàn, pháp lực giam cầm cũng biến mất, tiếp đó, bảo tháp muốn bay đi, nhưng lại không

cách nào rời khỏi Đại Đạo Quang Hoàn.

Bị vây khốn bên trong, Huyền Hoàng Bảo Tháp giống như một con ruồi không đầu.

Theo thời gian trôi qua, nguyên thần ấn ký bên trong Huyền Hoàng Bảo Tháp bị một chút xóa đi.

Ngắn ngủi chưa đến một ngày, ấn ký đã bị xóa bỏ hoàn toàn.

Không còn ấn ký của Thái Thượng, Bàn Huyền cũng có thể luyện hóa Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Bảo tháp này có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng độ khó luyện hóa lại nhỏ hơn Tiên Thiên Chí Bảo, Bàn Huyền luyện hóa lại càng nhanh. ...

Tại thời điểm nguyên thần ấn ký trong Huyền Hoàng Bảo Tháp bị xóa bỏ, nguyên thần Thái Thượng bị tổn thương. "Bàn Huyền, Ngô cùng Nhữ thế bất lưỡng lập." Thái Thượng phẫn hận vô cùng. "Đại huynh, ngày sau còn dài." Nguyên Thủy nói. "Chờ ngô đẳng hóa hình, lại cùng hắn so đo, nhất định phải đoạt lại Huyền Hoàng Bảo Tháp." Thông Thiên nói với Thái Thượng.

Bất quá, nếu Nguyên Thủy hoặc Thông Thiên đoạt được Huyền Hoàng Bảo Tháp, lại cũng không quá khả năng sẽ trả lại cho Thái Thượng.

Trước kia, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không ít lần thèm muốn bảo tháp của Thái Thượng.

Thái Thượng tuy rằng nộ khí khó bình, nhưng cũng không thể không đối mặt hiện thực. "Vậy sau này lại tính toán." Thái Thượng nói.

Tiếp đó, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên càng nỗ lực tu luyện, muốn sớm ngày hóa hình.

Tại một ngọn núi lớn ở Đông Côn Luân, Bàn Huyền tâm vô bàng vụ luyện hóa Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Hiện nay, Hồng Hoang không chỉ có một kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, Bàn Huyền có Hồng Mông Lượng Thiên Xích, có Trấn Thiên Bia, đều là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, nhưng xếp hạng đệ nhất vẫn là Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Huyền Hoàng Bảo Tháp có bốn mươi chín đạo Hậu Thiên cấm chế, ngắn ngủi chưa đến một tháng, Bàn Huyền thành công luyện hóa đạo cấm chế thứ nhất.

Làm cho Bàn Huyền bất ngờ là, khi luyện hóa xong đạo cấm chế thứ nhất, Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích lại tổ hợp cùng một chỗ.

Vô tận huyền quang chợt hiện, đủ để làm cho nhật nguyệt tinh thần trên cửu thiên ảm đạm thất sắc.

Khi vô tận huyền quang bao trùm lấy Bàn Huyền, không ít huyền ảo dung nhập vào Bàn Cổ huyết mạch.

Qua hồi lâu, huyền quang biến mất, Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng rơi xuống tay Bàn Huyền.

Bất quá, lúc này Bàn Huyền lại không để ý đến hai món bảo vật này, hai mắt nhắm nghiền, cẩn thận cảm thụ Bàn Cổ huyết mạch trên người.

Theo cảm thụ, Bàn Huyền có chút lĩnh ngộ. "Khai Thiên Cửu Thức?" Bàn Huyền trừng lớn mắt, trong lòng kinh hô.

Với tâm cảnh hiện tại của Bàn Huyền, hiếm khi thất thái như vậy, nhưng trong Bàn Cổ huyết mạch lại có Khai Thiên Cửu Thức, làm cho hắn không thể bình tĩnh.

Bàn Cổ chém giết hơn mười vạn Hỗn Độn Ma Thần, cũng như

khai tịch thế giới Hồng Hoang, thi triển chính là Khai Thiên Cửu Thức.

Có thể nói, trong Khai Thiên Cửu Thức ẩn chứa đạo của Bàn Cổ.

Nếu hoàn toàn lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức, khoảng cách đến Đại Đạo Thánh Nhân cũng chỉ một bước ngắn.

Sau kinh ngạc, Bàn Huyền mau chóng bình tĩnh tâm thần.

Đồng thời, Bàn Huyền cũng có chút minh ngộ.

Hóa ra, trước khi vẫn lạc, Bàn Cổ đem Khai Thiên Cửu Thức giấu ở trong Huyền Hoàng chi khí.

Phải cần toàn bộ Huyền Hoàng chi khí, cũng như Bàn Cổ huyết mạch mới có thể đạt được Khai Thiên Cửu Thức.

Bàn Huyền tại Bất Chu Sơn đạt được một luồng Huyền Hoàng chi khí đã dung nhập vào Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Hiện tại, Huyền Hoàng Bảo Tháp cộng thêm Hồng Mông Lượng Thiên Xích chính là toàn bộ Huyền Hoàng chi khí của Hồng Hoang.

Bàn Cổ huyết mạch trên người Bàn Huyền cũng đạt yêu cầu, cho nên mới có được Khai Thiên Cửu Thức.

Trước mắt, Khai Thiên Cửu Thức đang ở trong Bàn Cổ huyết mạch của Bàn Huyền, cần phải lĩnh ngộ. "Không nghĩ tới Bàn Cổ sẽ đem Khai Thiên Cửu Thức giấu trong Huyền Hoàng chi khí." Bàn Huyền trong lòng cũng cảm khái.

Chỉ riêng việc tụ tập toàn bộ Huyền Hoàng chi khí của Hồng Hoang đã không dễ dàng.

Bàn Cổ huyết mạch cũng là một vấn đề.

Các Vu đều sở hữu Bàn Cổ huyết mạch, nhưng thân thể tu vi không đạt Chuẩn Thánh thì Bàn Cổ huyết mạch cũng không đạt yêu

cầu.

Nói cách khác, nếu Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền chỉ là Đại La Kim Tiên tu vi, cũng sẽ không nhận được Khai Thiên Cửu Thức.

Nếu không đoạt lấy Huyền Hoàng Bảo Tháp, nếu không ở Bất Chu Sơn lấy được một luồng Huyền Hoàng chi khí, Bàn Huyền cũng vô duyên với thần thông này.

Nhất thời, Bàn Huyền cũng không còn tâm trí luyện hóa Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Đã có được Khai Thiên Cửu Thức, Bàn Huyền nóng lòng muốn lĩnh ngộ.

Pháp bảo dù tốt cũng chỉ là vật ngoài thân.

Khai Thiên Cửu Thức không chỉ là Hỗn Độn thần thông, càng ẩn chứa đạo của Bàn Cổ.

Thoáng một cái, vài trăm năm thời gian trôi qua.

Dùng vài trăm năm, Bàn Huyền cũng sơ bộ lĩnh ngộ được Khai Thiên Cửu Thức, nhưng cự ly tiểu thành còn kém rất xa, càng đừng nói đại thành.

Nhưng Khai Thiên Cửu Thức sơ bộ lĩnh ngộ cũng đã phi đồng tiểu khả.

Với tu vi hiện tại của Bàn Huyền, cũng chỉ có thể thi triển ra ba thức đầu.

Nếu đem Khai Thiên Cửu Thức lĩnh ngộ tiểu thành, với tu vi hiện tại, Bàn Huyền ước chừng chỉ có thể thi triển ra đệ nhất thức, thậm chí ngay cả đệ nhất thức cũng không thi triển nổi.

Thần thông càng cường đại, đối với tu vi càng có yêu cầu cao.

Tại thời đại Hỗn Độn, Khai Thiên Cửu Thức cũng là đệ nhất thần

thông.

Thông qua cảm ngộ, Bàn Huyền đối với Khai Thiên Cửu Thức cũng có thêm nhiều hiểu biết.

Tuy rằng Khai Thiên Cửu Thức là thần thông mạnh nhất do Bàn Cổ sáng tạo, nhưng cho đến khi Bàn Cổ vẫn lạc cũng chưa thể viên mãn.

Chỉ có trở thành Đại Đạo Thánh Nhân mới có thể khiến Khai Thiên Cửu Thức viên mãn.

Nếu Bàn Cổ dùng lực chứng đạo thành công, Khai Thiên Cửu Thức cũng sẽ viên mãn, nại hà Bàn Cổ chứng đạo thất bại.

Bất quá, cũng không biết Bàn Cổ nghĩ như thế nào mà đem Khai Thiên Cửu Thức giấu trong Huyền Hoàng chi khí.

Bàn Cổ truyền thừa trên người Thập Nhị Tổ Vu không có chín thức này...

Bàn Cổ truyền thừa của Tam Thanh hẳn là cũng không có...

Nghĩ đoạn, Bàn Huyền truyền tống về Bàn Cổ Giới. ...

Trong Bàn Cổ Giới, hỗn độn linh khí màu xám tro lưu chuyển.

Một cái huyết trì nằm ở trung tâm giới.

Chương 54

Tại xung quanh Bàn Cổ Huyết Trì là từng tòa cung điện.

Thỉnh thoảng sẽ có Đại Vu hoặc Tiểu Vu từ trong Bàn Cổ Huyết Trì đi ra.

Trước tiên là dựng dục mười hai Tổ Vu, tiếp đó, Bàn Cổ Huyết Trì lại dựng dục ra từng người Đại Vu và Tiểu Vu.

Bàn Huyền đứng phía trên huyết trì.

Hỗn độn linh khí từ bốn phương tám hướng hội tụ về phía tay phải Bàn Huyền, không bao lâu ngưng tụ thành một thanh cự phủ.

Trong thời gian ngắn ngủi, đại lượng hỗn độn linh khí trong tay Bàn Huyền ngưng tụ thành búa lớn.

Đồng thời, một đoàn hư ảnh khổng lồ vạn trượng xuất hiện sau lưng Bàn Huyền, chính là Bàn Cổ hư ảnh.

Tuy rằng thi triển Khai Thiên Cửu Thức không nhất định phải dùng búa lớn, đao kiếm, thước, gậy...

đều có thể, thậm chí tay chân cũng có thể thi triển, nhưng do Bàn Huyền mới sơ bộ lĩnh ngộ, dùng búa lớn thi triển lại có uy lực lớn nhất. "Nếu như có Khai Thiên Phủ thì tốt rồi." Nhìn cự phủ ngưng tụ từ hỗn độn linh khí trong tay, Bàn Huyền thầm nghĩ.

Khai Thiên Phủ nãi là Hỗn Độn Chí Bảo, uy lực có thể xưng vạn cổ đệ nhất, viễn siêu Diệt Thế Đại Ma.

Chỉ tiếc, tại thời điểm thiên địa sơ khai, Khai Thiên Phủ vỡ nát, một phân làm ba, hóa thành ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Bàn Cổ Phiên hiện nay ở trong tay Hồng Quân, Thái Cực Đồ tắc

tại trong tay Âm Dương Lão Tổ, Hỗn Độn Chung là cộng sinh pháp bảo của Đông Hoàng Thái Nhất.

Muốn tụ tập Khai Thiên Tam Bảo, độ khó có thể nghĩ.

Dù đạt được Khai Thiên Tam Bảo, muốn đem chúng dung hợp thành Khai Thiên Phủ cũng rất khó.

Cảm thụ một chút Trấn Thiên Bia trong cơ thể, Bàn Huyền có chút hối hận.

Sớm biết vậy đã không nên luyện chế Trấn Thiên Bia, mà luyện chế một thanh búa lớn.

Hít sâu một hơi, Bàn Huyền bính khí tạp niệm, tập trung tinh thần, búa lớn màu hỗn độn trong tay vung lên.

Đệ nhất thức của Khai Thiên Cửu Thức thi triển ra! "Rắc!" Thời không bị Bàn Huyền một búa bổ ra, hỗn độn linh khí nổ tung, huyết trì phía dưới cũng dấy lên sóng to gió lớn.

Đồng thời, búa lớn ngưng tụ bằng hỗn độn linh khí trong tay Bàn Huyền cũng sụp đổ. "Không hổ là đệ nhất thần thông cổ vãng kim lai, Khai Thiên Cửu Thức quả nhiên khủng bố như vậy." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Bàn Huyền cũng có không ít thần thông lợi hại, ví dụ như bản mệnh thần thông của Hỗn Độn Thể, nhưng không có cái nào sánh được với Khai Thiên Cửu Thức.

Toàn bộ Bàn Cổ Giới đều vì một búa của Bàn Huyền mà rung chuyển.

Đại Vu và Tiểu Vu đang được dựng dục trong Bàn Cổ Huyết Trì đều kinh hoảng.

Chỉ mới đệ nhất thức đã làm Bàn Cổ Giới rung chuyển, nếu thi

triển đệ nhị thức, Bàn Cổ Giới chỉ sợ sẽ hủy diệt.

Khai Thiên đệ nhất thức do Bàn Huyền thi triển cũng vì cự phủ ngưng tụ từ hỗn độn linh khí không đủ mạnh nên không thể phát huy ra uy lực lớn nhất.

Cho nên, Bàn Huyền cần một cây búa phẩm cấp cao, uy lực lớn.

Trong số Tiên Thiên Linh Bảo Bàn Huyền sở hữu, có một cây búa, nhưng chỉ là Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng không thể làm Bàn Huyền hài lòng.

Đã Tiên Thiên Linh Bảo không có cái nào thích hợp, vậy thì luyện chế một cái Hậu Thiên Linh Bảo đi!

Luyện chế Hậu Thiên Chí Bảo rất khó, cho nên, Bàn Huyền quyết định trước tiên luyện chế một cái Cực Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo. ... "Đại huynh?

Là huynh thi triển thần thông a!

Làm cho cả Bàn Cổ Giới đều rung chuyển." Cộng Công thông qua 'Vu tộc khí vận võng lạc' câu thông Bàn Huyền.

Đám Tổ Vu Đế Giang tuy rằng không ở trong Bàn Cổ Giới, nhưng đại sự như Bàn Cổ Giới rung chuyển đều rất nhanh biết được.

Biết Bàn Huyền thi triển thần thông tại Bàn Cổ Giới, chúng Tổ Vu đều hiếu kỳ. "Khai Thiên Cửu Thức." Bàn Huyền cũng không giấu giếm.

Đã lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức, Bàn Huyền sau này sẽ dùng không ít.

Nếu cùng Dương Mi, La Hầu, Hồng Quân... giao thủ, Bàn Huyền tự nhiên phải dùng Khai Thiên Cửu Thức. "Đại huynh lĩnh ngộ được Phụ thần Khai Thiên Cửu Thức?" Đế Giang kinh hô.

Chúc Dung, Cường Lương, Cú Mang, Nhục Thu, Hậu Thổ, Huyền Minh... các Tổ Vu cũng đều kinh ngạc không thôi.

Thần thông chia làm Hậu Thiên thần thông, Tiên Thiên thần thông và Hỗn Độn thần thông.

Hậu Thiên thần thông ở Hồng Hoang là nhiều nhất, Tiên Thiên thần thông tương đối ít, về phần Hỗn Độn thần thông càng là ít lại càng ít.

Khai Thiên Cửu Thức có thể coi là Hỗn Độn thần thông mạnh nhất đã biết.

Dương Mi, Hồng Quân, La Hầu... cũng không thể không thừa nhận Khai Thiên Cửu Thức là vạn cổ đệ nhất Hỗn Độn thần thông.

Chính vì sự cường đại của nó, khi biết Bàn Huyền lĩnh ngộ được, đám Đế Giang đều không bình tĩnh.

Sau kinh ngạc, bọn họ cũng muốn học.

Nhưng mà, Tiên Thiên thần thông cốt ở một chữ ngộ, chỉ có thể ý hội, không thể ngôn truyền.

Bình thường, muốn đem một loại Tiên Thiên thần thông truyền thụ cho người khác, phải thi triển ngay trước mắt người đó để họ lĩnh ngộ.

Muốn truyền thụ Hỗn Độn thần thông lại càng khó hơn.

Bàn Huyền tối đa cũng chỉ thi triển Khai Thiên Cửu Thức trước mặt Đế Giang, về phần bọn họ lĩnh ngộ được bao nhiêu thì không biết được.

Bất quá, đám Đế Giang trước mắt đều không có nguyên thần, Bàn Huyền có thi triển cả ức vạn lần, ước chừng bọn họ cũng sẽ không có lĩnh ngộ gì. ...

Từ trong Bàn Cổ Giới đi ra, trước mắt là bộ lạc Bàn Huyền.

Hiện nay, Vu tộc chỉ có mười ba cái bộ lạc, bộ lạc Bàn Huyền là lớn nhất.

Phóng nhãn nhìn lại, bộ lạc Bàn Huyền hùng vĩ vô cùng.

Các loại kiến trúc đều mang đậm phong cách Vu tộc.

Ngoại trừ Đại Vu và Tiểu Vu, còn có những sinh linh không mang Bàn Cổ huyết mạch.

Cũng có không ít sinh linh bị Vu tộc nô dịch.

Hiện nay, sinh linh gia nhập bộ lạc Bàn Huyền có hơn một ngàn vạn.

Về phần mười hai bộ lạc còn lại, nhân số không đồng nhất, chỗ nhiều thì tiếp cận ngàn vạn, chỗ ít cũng khoảng hai trăm vạn.

Bất quá, số lượng Vu có Bàn Cổ huyết mạch vẫn còn quá ít.

Đi dạo trong bộ lạc, Bàn Huyền lại chỉ điểm Đại Vu tu luyện, truyền xuống một số Hậu Thiên thần thông.

Ngoài ra, Bàn Huyền lấy ra ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo, để cho sinh linh có nguyên thần trong bộ lạc tỷ đấu, ba người đứng đầu mỗi người được một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Dùng Tiên Thiên Linh Bảo làm phần thưởng, sinh linh có nguyên thần trong bộ lạc Bàn Huyền đều đấu chí mười phần.

Quy tắc tỷ đấu đơn giản, một chọi một, không được giết chết đối thủ.

Về phần Tiểu Vu và Đại Vu không có nguyên thần, Bàn Huyền cũng tổ chức giải đấu lớn, dùng công pháp và thần thông làm phần thưởng.

Hai cái giải đấu lớn làm cho bộ lạc Bàn Huyền náo nhiệt vô cùng.

Phần thưởng phong phú, lại có thể dương danh.

Trước tiên dựa theo tu vi cao thấp phân khu, sau đó rút thăm, hết thảy đâu vào đấy, hừng hực khí thế.

Bởi vì Bàn Huyền đã đan dệt khí vận Vu tộc thành một tấm lưới lớn bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, chỉ cần Vu tộc còn ở Hồng Hoang, việc liên lạc với nhau sẽ rất thuận tiện.

Bộ lạc Bàn Huyền tổ chức hai giải đấu lớn, cũng khiến các Tổ Vu như Đế Giang, Chúc Dung cảm thấy hứng thú.

Trong nhất thời, mười hai bộ lạc Tổ Vu còn lại cũng bắt đầu tổ chức.

Lợi ích của giải đấu lớn là điều hiển nhiên.

Còn việc các chủng tộc khác có học theo hay không thì là điều chắc chắn.

Tại bộ lạc Bàn Huyền, những sinh linh ti tiện bị nô dịch cũng có tư cách tham gia giải đấu, nếu có biểu hiện tốt, họ có thể thoát khỏi vận mệnh bị nô dịch.

Cùng với sự khởi đầu của giải đấu lớn, không khí trở nên vô cùng sôi động.

Vừa quan sát, Bàn Huyền vừa suy nghĩ về việc luyện khí.

Bởi vì đã sơ bộ lĩnh ngộ được Khai Thiên Cửu Thức, Bàn Huyền cần một chiếc chiến phủ.

Hiện tại, trong tay Bàn Huyền có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo là chiến phủ, Hậu Thiên Linh Bảo thì có mấy món tốt hơn, nhưng hắn đều không vừa ý.

Khai Thiên Cửu Thức là đệ nhất thần thông vạn cổ, uy lực cực

lớn, nếu dùng binh khí thi triển, binh khí sẽ phải chịu tải trọng lớn.

Khai Thiên Phủ của Bàn Cổ bị vỡ nát cũng có quan hệ rất lớn đến Khai Thiên Cửu Thức.

Nếu trực tiếp dùng thân thể thi triển Khai Thiên Cửu Thức, thân thể sẽ phải chịu tải trọng.

Hiện giờ, Bàn Huyền có thể luyện chế một kiện cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, sau đó dung nhập một lượng lớn công đức, khiến linh bảo tấn cấp thành Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, giống như Trấn Thiên Bia.

Tuy nhiên, công đức khó có được.

Hung thú tộc đã diệt vong, việc tích lũy công đức cũng trở nên khó khăn hơn.

"Nếu như dung nhập nghiệp lực vào linh bảo thì sao?" Bàn Huyền nảy ra một ý nghĩ kỳ lạ.

Dung nhập công đức vào linh bảo sẽ tạo thành công đức linh bảo, có thể trấn áp khí vận, giết người không dính nhân quả, còn có nhiều điều huyền diệu khác.

Nghiệp lực và công đức đối lập nhau.

Nếu công đức là thiện, thì nghiệp lực là ác.

Đã có công đức linh bảo, thì theo lẽ thường cũng có thể có nghiệp lực linh bảo.

Nói ra, Bàn Huyền xuyên việt đến Hồng Hoang cũng không phải là thời gian ngắn, nhưng lại chưa từng thấy một kiện nghiệp lực linh bảo nào.

Trong lòng đang thầm nghĩ, đột nhiên, Bàn Huyền nhớ đến Minh Hà trong U Minh Huyết Hải.

Minh Hà là tiên thiên đại năng được U Minh Huyết Hải thai nghén, hiện tại có lẽ chưa hóa hình, nhưng hẳn là đã xuất thế.

Theo Bàn Huyền biết, Minh Hà có Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên hẳn là một kiện nghiệp lực linh bảo, một cực phẩm Tiên Thiên Nghiệp Lực Linh Bảo.

Hiện tại, trên người Bàn Huyền cũng có một ít nghiệp lực.

Ngay lập tức, Bàn Huyền cẩn thận cảm nhận nghiệp lực trên người, lại dùng nguyên thần thôi diễn.

Sau một hồi thôi diễn, Bàn Huyền cũng hiểu được lợi và hại của nghiệp lực linh bảo.

Đầu tiên, nghiệp lực linh bảo không được thiên lý dung thứ, nếu nghiệp lực quá lớn sẽ phải chịu thiên khiển, khi thiên khiển giáng xuống, chủ nhân linh bảo cũng không thể đứng ngoài cuộc.

Ngoài ra, sử dụng nghiệp lực linh bảo dễ làm tổn hại khí vận.

Nếu nghiệp lực linh bảo bị phá hủy, nghiệp lực khổng lồ cũng sẽ không biến mất mà chuyển sang cho chủ nhân linh bảo.

Về lợi ích, nghiệp lực linh bảo giết người cũng không dính nhân quả, điểm này lại giống với công đức linh bảo.

Chương 55

Thêm nữa, nghiệp lực linh bảo có thể hấp thu nghiệp lực trên người khác, cũng giúp người hóa giải nghiệp lực.

Có một vài lợi ích.

Sau khi hiểu rõ lợi và hại của nghiệp lực linh bảo, Bàn Huyền cũng do dự.

Nếu có công đức, Bàn Huyền tự nhiên sẽ chọn luyện chế công đức linh bảo, nhưng công đức không dễ có được, còn nghiệp lực thì có thể dễ dàng có được.

Ví dụ như dưới mười tám tầng địa ngục của U Minh giới có vô lượng nghiệp hỏa, vĩnh kiếp không tắt.

Cũng có thể dùng nghiệp lực trên người khác để luyện chế nghiệp lực linh bảo.

Cho nên, nếu luyện chế nghiệp lực linh bảo, thì không cần phải lo lắng về nghiệp lực.

Sau khi cân nhắc, Bàn Huyền quyết định luyện chế nghiệp lực linh bảo.

"Dùng nghiệp lực trên người khác để luyện khí, dễ dính nhân quả, dùng nghiệp hỏa trong địa ngục sẽ tốt hơn." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Có kế hoạch, Bàn Huyền cũng bắt đầu bế quan luyện khí.

Luyện chế nghiệp lực linh bảo không phải chuyện nhỏ, Bàn Huyền không muốn bị ai làm phiền.

Về phần giải đấu lớn trong bộ lạc, cũng không phải một hai ngày là kết thúc, nếu Bàn Huyền luyện chế nghiệp lực linh bảo đủ nhanh,

có lẽ khi luyện chế xong, giải đấu trong bộ lạc vẫn chưa kết thúc.

Nếu Bàn Huyền không thể luyện chế xong nghiệp lực linh bảo trước khi giải đấu kết thúc, trong bộ lạc cũng sẽ có người đứng ra lo liệu.

Tại bộ lạc Bàn Huyền, trong tòa cung điện huy hoàng nhất, Bàn Huyền ngồi trên Thập Tam Phẩm Bạch Liên, trên đầu là Chư Thiên Khánh Vân, sau gáy lơ lửng Đại Đạo Quang Hoàn.

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Tố Sắc Vân Giới Kỳ cùng năm lá cờ tiên khác bố trí thành Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Các loại dược liệu cực phẩm để luyện khí được Bàn Huyền lấy ra.

Do thiếu một số dược liệu, Bàn Huyền còn hủy đi mấy kiện Hậu Thiên Linh Bảo.

Một luồng Thái Dương Thần Hỏa xuất hiện ở trung tâm, các loại dược liệu luyện khí bị ném vào trong đó.

Dù là tiên thiên kim loại hiếm có, trong Thái Dương Thần Hỏa cũng nhanh chóng tan chảy.

Các loại dược liệu luyện khí được hòa tan, loại bỏ tạp chất, sau đó nhào nặn thành một khối.

Cùng lúc đó, Bàn Huyền vận dụng Hỗn Độn Hỏa Chi Pháp Tắc, triệu hồi nghiệp hỏa trong địa ngục.

Địa ngục chia thành mười tám tầng, vô lượng nghiệp hỏa ở tầng thứ mười tám.

Với thần thông và pháp lực của Bàn Huyền, việc triệu hồi nghiệp hỏa trong địa ngục không phải là chuyện khó.

Cùng với việc Bàn Huyền triệu hồi nghiệp hỏa trong địa ngục,

hình chiếu mười tám tầng địa ngục xuất hiện trước mặt.

Trong địa ngục không hề trống rỗng, có không ít âm hồn đang chịu khổ.

Khi thiên địa mới mở, mười tám tầng địa ngục trống không, nhưng theo thời gian, âm hồn trong địa ngục cũng ngày càng nhiều.

Có người bất cẩn rơi vào địa ngục, có người bị đánh vào địa ngục.

Bàn Huyền nghe nói, có một chủng tộc nọ chọc giận một vị Đại La Kim Tiên, sau đó, toàn bộ chủng tộc mấy trăm vạn sinh linh bị giết sạch, linh hồn đều bị đánh vào địa ngục.

Nếu Bàn Huyền muốn, một ngày có thể đánh ức vạn linh hồn vào địa ngục.

Hầu như mỗi ngày đều có không ít linh hồn bị đánh vào địa ngục.

Thần hồn của Đại La Kim Tiên bị đánh vào địa ngục, ở Hồng Hoang hiện tại cũng không phải là chuyện quá lạ.

Nhìn hình chiếu mười tám tầng địa ngục, có đao sơn, có hỏa hải, có hàn băng, không kể xiết.

Đáng sợ nhất là tầng địa ngục thứ mười tám, bị nghiệp hỏa bao phủ.

Ở trong tầng địa ngục thứ mười tám, giãy giụa trong nghiệp hỏa vĩnh thế không được siêu sinh.

Theo lời triệu hồi của Bàn Huyền, một luồng nghiệp hỏa từ tầng địa ngục thứ mười tám được truyền tống đến tay hắn.

Triệu hồi nghiệp hỏa từ địa ngục trên đại địa Hồng Hoang cũng liên quan đến thời không, có không ít rủi ro.

Khi nghiệp hỏa rơi vào tay Bàn Huyền, trong Hỗn Độn Chi Khí

hóa thành một luồng nghiệp lực.

Tiếp đó, Bàn Huyền dung nhập nghiệp lực vào phôi thai linh bảo đang luyện chế.

Mọi thứ diễn ra có trật tự.

Mấy trăm loại thiên tài địa bảo được luyện chế thành một phôi thai chiến phủ, lại có lượng lớn nghiệp lực dung nhập vào.

Lần luyện khí này thuận lợi hơn Bàn Huyền tưởng, bảy bảy bốn mươi chín ngày đã luyện chế xong.

Ngắm nghía nghiệp lực linh bảo trong tay, nó là một cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Nếu dung nhập thêm nhiều nghiệp lực hơn, bảo vật này có thể thăng cấp thành Hậu Thiên Chí Bảo, nhưng e rằng cũng sẽ dẫn tới thiên khiển.

Chỉ cần là thiên khiển cấp thấp nhất cũng không dễ đối phó.

Hiện tại, chiến phủ trong tay Bàn Huyền đã dẫn phát cửu cửu thiên kiếp.

Chiếc chiến phủ này rất lớn, cán búa, thân búa, có lưỡi búa, đường nét trôi chảy, màu đen, có hoa văn sen đỏ.

"Nặng khoảng bảy nghìn tám trăm ức tấn, uy lực sánh ngang với Hậu Thiên Chí Bảo thông thường, có thể phát ra Hồng Liên Nghiệp Hỏa, gọi là Hồng Liên Phủ đi." Bàn Huyền đặt tên cho chiến phủ trong tay.

Khi Bàn Huyền đặt tên cho chiến phủ, nó khẽ rung lên, dường như đã chấp nhận cái tên này, linh tính mười phần. ...

"Ầm ầm ầm!" Phía trên cung điện nơi Bàn Huyền bế quan luyện khí, mây đen giăng kín, sấm chớp đùng đùng.

Kiếp vân che trời lấp đất đang cuồn cuộn.

Hầu như tất cả sinh linh trong bộ lạc Bàn Huyền đều nhìn thấy.

"Cửu cửu thiên kiếp!" Có người kinh hô.

Cửu cửu thiên kiếp là thiên kiếp cấp bậc cao nhất, Đại La Kim Tiên đối mặt với cửu cửu thiên kiếp cũng phải cẩn thận.

"Trung tâm thiên kiếp... là cung điện của Bàn Huyền đại nhân!" "Không phải hóa hình kiếp." "Chẳng lẽ là do Bàn Huyền đại nhân luyện khí hoặc luyện đan dẫn phát?" "Xem sự biến hóa của thiên kiếp, hẳn là do luyện khí gây ra." "Có thể dẫn phát cửu cửu thiên kiếp, pháp bảo được luyện chế ra chắc chắn không tầm thường a!" ...

Giải đấu lớn chưa kết thúc cũng tạm dừng lại.

Không chỉ tất cả sinh linh trong bộ lạc Bàn Huyền chú ý, mà bên ngoài bộ lạc cũng có một số sinh linh đang quan sát.

Chưa đợi thiên lôi giáng xuống, một đạo ánh búa màu huyết hồng sắc bén từ trong cung điện của Bàn Huyền bay ra.

"Phanh!" Ánh búa xé rách không gian, chém tan kiếp vân, nhưng kiếp vân nhanh chóng tụ lại, có điều uy thế đã giảm đi một chút.

Khi ánh búa xuất hiện, kèm theo đó là một cỗ uy thế kinh khủng, khiến sinh linh trong phạm vi vạn dặm đều run sợ.

"Ầm!" Một đạo thiên lôi ầm ầm giáng xuống, nhưng lại có một đạo ánh búa khác xé không gian, trực tiếp chém nát thiên lôi.

Tiếp theo, hết đạo ánh búa này đến đạo ánh búa khác xé rách không gian.

Thiên lôi bị ánh búa chém nát giữa không trung.

Sau chín chín tám mươi mốt đạo thiên lôi, kiếp vân tiêu tán, trời quang mây tạnh.

Hồng Liên Phủ lần này độ kiếp không có chút khó khăn nào.

Nhưng mà, dưới cửu cửu thiên kiếp, nghiệp lực của Hồng Liên Phủ đã tiêu tán không ít.

Cùng với việc nghiệp lực giảm bớt, phẩm cấp của Hồng Liên dù không hạ xuống, nhưng uy lực đã giảm đi không ít.

Bàn Huyền cũng xuất quan.

Còn về Hồng Liên Phủ, nó đã ở trong cơ thể Bàn Huyền.

Vì là linh bảo do Bàn Huyền luyện chế, Hồng Liên Phủ cũng không cần phải luyện hóa.

Có Hồng Liên Phủ, một khi trên người Bàn Huyền xuất hiện nghiệp lực, nghiệp lực sẽ chuyển sang Hồng Liên Phủ. ...

Tại một tiên sơn phúc địa nào đó trên đại địa Hồng Hoang, Dương Mi đang cảm ngộ đại đạo, đột nhiên mở mắt, nhìn về hướng Bất Chu Sơn.

Dưới chân Bất Chu Sơn, trong bộ lạc Bàn Huyền, luồng sáng lóe lên kia.

Nhíu mày, Dương Mi vận dụng pháp nhãn khuy thị, lại bấm ngón tay thôi diễn một phen.

Một lúc lâu sau, Dương Mi cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Dùng nghiệp lực luyện khí?

Bàn Huyền không sợ khí vận thất thoát sao?" Dùng nghiệp lực luyện khí không khó, Dương Mi cũng làm được.

Nếu Dương Mi muốn, y có thể tùy tiện luyện chế mấy chục kiện cực phẩm Hậu Thiên Nghiệp Lực Linh Bảo, nhưng nhược điểm của nghiệp lực linh bảo rất lớn.

Một kiện cực phẩm Hậu Thiên Nghiệp Lực Linh Bảo đặt trước mặt Dương Mi, y có lẽ cũng sẽ không nhận, càng không luyện chế.

Không chỉ Dương Mi, mà cả Hồng Quân, Càn Khôn lão tổ, Thương Khung lão tổ... cũng không có một ai luyện chế nghiệp lực linh bảo.

Phát hiện Bàn Huyền luyện chế nghiệp lực linh bảo, Dương Mi không khỏi kinh ngạc.

Nghiệp lực linh bảo luyện chế ra có thể dẫn phát cửu cửu thiên kiếp, phẩm cấp chắc chắn không thấp.

"Có thể dẫn phát cửu cửu thiên kiếp, hẳn là một kiện cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo." Dương Mi thầm nghĩ.

Lúc này, Dương Mi ngược lại hy vọng nghiệp lực linh bảo mà Bàn Huyền luyện chế có thể thăng cấp thành Hậu Thiên Nghiệp Lực Chí Bảo, bởi như vậy sẽ dẫn phát thiên khiển.

Thiên khiển cấp thấp nhất, Chuẩn Thánh muốn vượt qua cũng không dễ. ...

Ngoài Dương Mi, cũng có mấy vị đại năng khác phát hiện Bàn Huyền đã luyện chế nghiệp lực linh bảo.

Dưới chân Bất Chu Sơn, bộ lạc Bàn Huyền.

Luyện chế xong Hồng Liên Phủ, Hồng Liên Phủ thành công vượt qua cửu cửu thiên kiếp, Bàn Huyền cũng không triệu hồi nghiệp hỏa từ địa ngục lần nữa mà giúp các đại vu trong bộ lạc hóa giải nghiệp lực.

Trong mười ba bộ lạc Tổ Vu, bộ lạc Bàn Huyền có nhiều đại vu nhất.

Không chỉ bộ lạc Bàn Huyền, các đại vu trong mười hai bộ lạc Tổ

Vu còn lại trên người cũng đều có nghiệp lực.

Dưới sự triệu tập của Bàn Huyền, các đại vu trong bộ lạc nhanh chóng tập trung trước mặt hắn.

Sau khi tập hợp các đại vu trong bộ lạc, Bàn Huyền cẩn thận xem xét, nghiệp lực trên người mỗi đại vu đều không nhỏ.

Các đại vu nhìn nhau, đều có chút không hiểu.

Bàn Huyền cũng không nói nhiều, trực tiếp tế ra Hồng Liên Phủ.

Khi Hồng Liên Phủ vừa xuất hiện, một cỗ uy thế kinh khủng tỏa ra, khiến người ta kinh hãi.

Ngay sau đó, Hồng Liên Nghiệp Hỏa xuất hiện trên thân búa.

"..." "Hồng Liên Nghiệp Hỏa." "Pháp bảo của Bàn Huyền đại nhân?" Nhìn Hồng Liên Phủ, các đại vu đều trợn tròn mắt.

Bàn Huyền cũng không để ý đến suy nghĩ của các đại vu.

Vốn không cùng một tầng thứ, Bàn Huyền cũng không cần quá để tâm.

Thỉnh thoảng có vài đại vu được Bàn Huyền coi trọng, ví dụ như Hình Thiên, Xi Vưu, Hậu Nghệ...

đại vu bình thường ngã xuống, Bàn Huyền cũng không quá để ý, trừ phi có khí vận lớn.

Các đại vu như Hình Thiên, trong lòng Bàn Huyền cũng chỉ có chút đặc biệt mà thôi.

Chỉ có các Tổ Vu mới là người được Bàn Huyền coi trọng nhất.

Chương 56

Dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, nghiệp hỏa từ Hồng Liên Phủ rơi xuống người từng đại vu, tiếp đó, hấp thu nghiệp lực trên người họ.

Cùng với việc hấp thu nghiệp lực, từng luồng nghiệp hỏa cũng đang lớn dần.

Khi cảm thấy một luồng nghiệp hỏa sắp mất kiểm soát, Bàn Huyền vội vàng thu hồi Hồng Liên Phủ.

Từng luồng nghiệp hỏa từ Hồng Liên Phủ phát ra, hấp thu nghiệp lực trên người các đại vu rồi quay trở lại Hồng Liên Phủ.

Không lâu sau, trên người các đại vu không còn một chút nghiệp lực nào.

Không còn nghiệp lực quấn thân, các đại vu đều cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm đi không ít.

Hấp thu nghiệp lực trên người các đại vu, uy lực của Hồng Liên Phủ cũng tăng lên không ít.

Thực ra, Bàn Huyền có thể trực tiếp tước đoạt nghiệp lực trên người các đại vu, không cần phiền phức như vậy, nhưng việc dùng khí vận làm môi giới để tước đoạt nghiệp lực có chút nguy hiểm.

Cũng vào lúc này, Bàn Huyền tâm huyết dâng trào, liền bấm ngón tay thôi diễn một phen.

Sau một hồi thôi diễn, sắc mặt Bàn Huyền đại biến.

Bồng Lai có một cơn nguy cơ.

Ngay lập tức, Bàn Huyền thông qua mạng lưới khí vận bao trùm

toàn bộ Hồng Hoang để cảm ứng. ...

Đông Hải, Bồng Lai!

Khi Bàn Cổ khai thiên, ba mảnh vỡ Hỗn Độn rơi vào Đông Hải, diễn hóa thành ba phúc địa đỉnh cấp, Bồng Lai đứng đầu.

Nhìn khắp Đông Hải, Bồng Lai cũng là đệ nhất phúc địa.

Đương nhiên, vị trí này không phải là cố định.

Bất kỳ phúc địa nào cũng có thể thăng cấp, cũng có thể bị hạ cấp.

Sự hưng suy của phúc địa cũng liên quan đến khí vận.

Lúc này, Long Vương dẫn theo một đám cường giả Long tộc đến ngoài đảo Bồng Lai.

Long Vương là Chuẩn Thánh đại năng, phía sau là Chúc Long và Thanh Long, đều là Đại La Kim Tiên.

"Tứ hải phải lấy Long tộc làm tôn, đảo Bồng Lai đã ở Đông Hải, hợp lẽ phải do Ngô Long tộc chưởng khống." Long Vương lạnh lùng nói.

Lần này, Long Vương đã bày tỏ rõ ý định muốn đoạt lấy Bồng Lai.

Trên đảo Bồng Lai, Bàn Huyền không có ở đây, người đứng đầu là Cửu Trảo Hắc Long Ngao Thảng.

Chín con kim long kéo xe cho Bàn Huyền cũng đã thần phục, hiện giờ đều đi theo sau Ngao Thảng.

Ngoài ra, Ngao Thảng phụng mệnh Bàn Huyền, dùng sinh linh trên đảo Bồng Lai tổ kiến một đội quân trăm vạn người.

Sinh linh trên đảo Bồng Lai vô số, trăm vạn sinh linh không phải là nhiều, nhưng đội quân mà Ngao Thảng tổ kiến lại cầu tinh không cầu

nhiều.

Về phần quân đội phía sau Long Vương, có tới mấy chục ức.

So sánh về số lượng quân đội của hai bên, phe Bồng Lai hoàn toàn ở thế yếu.

Điều khiến Ngao Thảng bất ngờ là Long Vương không phát động tấn công ngay, mà bày binh bố trận, trước tiên bao vây Bồng Lai.

Nhìn từ ngoài đảo, Bồng Lai cũng không quá lớn, với mấy chục ức binh tướng của Long Vương, hoàn toàn có thể bao vây Bồng Lai.

Thấy Long Vương không vội tiến công, Ngao Thảng cũng không xuất kích.

Nếu Ngao Thảng chủ động xuất kích, sẽ mất đi lợi thế địa hình và trận pháp của Bồng Lai, thực sự là không khôn ngoan.

Mất khoảng nửa tháng, đại quân Long tộc bắt đầu tiến công.

Dưới sự tấn công của quân đội Long tộc, trận pháp lớp ngoài cùng của Bồng Lai được khởi động.

"Giết!" Long Vương, Chúc Long, Thanh Long...

đều ra tay.

Cường giả số một Bồng Lai hiện nay là Ngao Thảng cũng chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, đối đầu với Chúc Long và Thanh Long thì còn được, nhưng đối đầu với Long Vương thì không có cửa thắng.

Bất luận là tu vi, đạo hạnh, căn cước, thần thông hay pháp bảo, Long Vương đều vượt xa Ngao Thảng.

Cắn răng, Ngao Thảng cứng rắn nghênh chiến Long Vương, hiện tại cũng chỉ là đang kéo dài thời gian.

Khí vận Bồng Lai kết nối với khí vận Vu tộc, có truyền tống đại trận, kết nối với bộ lạc Bàn Huyền.

Nhưng mà, Bàn Huyền muốn từ Bồng Lai truyền tống đến bộ lạc Bàn Huyền, hoặc từ bộ lạc Bàn Huyền truyền tống đến Bồng Lai, đều cần thời gian, Ngao Thảng hiện tại đang dốc toàn lực để tranh thủ thời gian.

"Trước mặt Hỗn Nguyên Kim Tiên, Đại La Kim Tiên và con kiến không có nhiều khác biệt." Long Vương khinh thường nhìn Ngao Thảng.

"Ngông cuồng!" Ngao Thảng mặt đầy phẫn nộ.

Long Vương đúng là khoác lác không biết ngượng, chênh lệch giữa Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên rất lớn, nhưng cũng không lớn đến mức như lời Long Vương nói.

Vượt cấp chiến đấu đối với tồn tại cấp Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh là có thể, chỉ là Đại La Kim Tiên muốn chống lại Chuẩn Thánh rất khó.

Còn về Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Thánh Nhân, chênh lệch quá lớn, đúng là dưới Thánh Nhân đều là con kiến.

Hét lớn một tiếng, Ngao Thảng tế ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Đối mặt với Tiên Thiên Linh Bảo mà Ngao Thảng tế ra, Long Vương cũng không dùng pháp bảo, mà thi triển thần thông.

Một luồng Tiên Thiên Quý Thủy Thần Lôi xuất hiện trong tay Long Vương.

"Ầm!" Dưới sự oanh kích của Tiên Thiên Quý Thủy Thần Lôi, Tiên Thiên Linh Bảo mà Ngao Thảng tế ra kêu lên một tiếng bi thương, thần quang ảm đạm đi một chút, bay trở về tay Ngao Thảng.

“Biết được chênh lệch chưa?” Long Vương cười lạnh.

Sắc mặt Ngao Thảng khó coi.

Cắn răng một cái, Ngao Thảng vận dụng bản mệnh long châu của mình.

Long châu mạnh hay yếu không chỉ liên quan đến căn cước, mà còn liên quan đến tu vi.

Về căn cước, Ngao Thảng tuy không bằng Long Vương, nhưng chênh lệch không lớn, còn tu vi thì chênh lệch rất lớn.

Khi bản mệnh long châu của Ngao Thảng vừa xuất hiện, tức thì cuồng phong gào thét, mưa như trút nước, trên trời mây đen giăng kín, sấm chớp đùng đùng.

Bản mệnh long châu của Ngao Thảng uy thế không nhỏ, có thể sánh với thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đúng vậy, bản mệnh long châu của Ngao Thảng sánh ngang thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Tuy nhiên, khi bản mệnh long châu của Long Vương xuất hiện, uy thế lại hoàn toàn áp chế Ngao Thảng.

Bản mệnh long châu của Long Vương sánh ngang cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu Long Vương thành Thánh, có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, bản mệnh long châu của y thậm chí có thể sánh với Tiên Thiên Chí Bảo.

Hai viên long châu xoay tròn trên không, một viên màu vàng, đường kính khoảng mười mét, là bản mệnh long châu của Long Vương, một viên màu đen, đường kính chỉ có hai mét, là bản mệnh long châu của Ngao Thảng.

Chỉ cần nhìn kích thước của hai viên long châu, đã biết viên nào mạnh hơn.

Mặc dù thực lực chênh lệch lớn, nhưng Ngao Thảng cũng không hề nao núng.

"Ầm ầm ầm!" Bản mệnh long châu của Ngao Thảng tấn công trước.

Long Vương không hề hoảng hốt, điều khiển long châu nghênh đón.

Hai viên long châu va chạm, uy thế so với va chạm của ức vạn thái cổ tinh thần trên cửu thiên cũng không hề thua kém.

Tuy không phải lấy trứng chọi đá, nhưng bản mệnh long châu của Ngao Thảng vẫn thất bại.

"Rắc!" Kim sắc long châu vẫn còn nguyên vẹn, quang hoa vẫn như cũ, còn hắc sắc long châu thì quang hoa ảm đạm, có vết nứt.

Nếu va chạm lần nữa, bản mệnh long châu của Ngao Thảng sẽ vỡ tan tành.

Một khi bản mệnh long châu bị hủy, người tu vi thấp sẽ thân tử đạo tiêu, người tu vi cao thâm cũng sẽ nguyên khí đại thương, tu vi hạ xuống là điều tất nhiên.

Như Ngao Thảng, hiện tại có tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, nếu bản mệnh long châu bị hủy, tu vi có lẽ sẽ hạ xuống Đại La Kim Tiên sơ kỳ, thậm chí là Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, thân thể cũng sẽ suy yếu hơn vạn năm.

"Có chút bản lĩnh, nhưng cũng chỉ đến thế thôi." Long Vương cười nói.

Cùng với lời nói của Long Vương, bản mệnh long châu của y tấn

công, muốn phá hủy bản mệnh long châu của Ngao Thảng. ...

Đảo Bồng Lai, trên một linh mạch Hỗn Độn lớn nhất, từng tòa tiên sơn lơ lửng, nhỏ nhất chỉ có ngàn trượng, lớn hơn có vạn trượng, mười vạn trượng, trăm vạn trượng, tòa tiên sơn lớn nhất còn đến ngàn vạn trượng.

Mỗi tòa tiên sơn đều có đình đài lầu các, quỳnh lâu ngọc vũ, kỳ hoa dị thảo tỏa hương thơm, cổ mộc thúy trúc sinh linh vụ.

Trên tòa tiên sơn lớn nhất, một truyền tống đại trận đang vận chuyển.

Dưới sự vận chuyển của truyền tống đại trận, không gian vặn vẹo.

Tiếp đó, thân ảnh Bàn Huyền từ hư không bước ra.

Trực tiếp từ dưới chân Bất Chu Sơn truyền tống đến Bồng Lai, cũng là do thân thể Bàn Huyền cường hãn, đổi lại là một Đại La Kim Tiên, nếu không có chí bảo hộ thân, đều có khả năng bị sức mạnh không gian xé nát trong quá trình truyền tống.

Vừa truyền tống đến Bồng Lai, Bàn Huyền phát hiện cục diện không ổn.

Số lượng đại quân Long tộc vượt xa đại quân Bồng Lai, cường giả cũng nhiều hơn, thực lực hơn hẳn một bậc.

Dù có địa thế và trận pháp, đại quân Bồng Lai cũng đang liên tiếp bại lui.

Bàn Huyền nhíu mày, tế ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

"Vút!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích hóa thành một tia hồng quang màu tím, xé rách hư không, trong nháy mắt đã đến trên đầu Ngao Thảng.

Mắt thấy bản mệnh long châu của Long Vương sắp phá hủy bản mệnh long châu của Ngao Thảng, Hồng Mông Lượng Thiên Xích kịp thời chặn lại.

"Phanh!" Mạnh mẽ như đòn tấn công từ bản mệnh long châu của Long Vương, Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng không hề lay động.

"Hồng Mông Lượng Thiên Xích?

Bàn Huyền sao lại về Bồng Lai nhanh như vậy?" Nhìn thấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Long Vương cũng đại kinh thất sắc.

Điều này không giống với kế hoạch của Long Vương.

Theo kế hoạch của Long Vương, Bàn Huyền không nên xuất hiện ở Bồng Lai nhanh như vậy.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích tuy là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, nhưng lại thuộc loại công kích, phòng ngự kém xa công kích, nhưng dù vậy, cũng đủ để chống lại đòn tấn công của Long Vương.

Ngao Thảng thu hồi bản mệnh long châu, sắc mặt trắng bệch, nhưng đã thở phào nhẹ nhõm.

May mà Bàn Huyền ra tay kịp thời, không thì Ngao Thảng phải tu luyện lại bản mệnh long châu.

Còn hiện tại, bản mệnh long châu của Ngao Thảng tuy bị tổn hại, nhưng tu luyện mấy vạn năm cũng có thể hồi phục.

Nếu Ngao Thảng vận khí tốt, không chừng có thể phá rồi lập, một lần đột phá tu vi Chuẩn Thánh.

Thần quang màu tím từ Hồng Mông Lượng Thiên Xích xuất hiện, huyễn hóa thành một con cửu trảo tử long nửa hư nửa thực, tấn công Long Vương.

Khi Hồng Mông Lượng Thiên Xích tấn công Long Vương, y chỉ

cảm thấy uy thế vô biên đang nghiền ép mình.

Trong khoảnh khắc, trong mắt Long Vương phảng phất như trời đất vạn vật đều biến mất, chỉ còn lại Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Dù Long Vương bản năng muốn né tránh, nhưng lại không thể né tránh.

Nỗi sợ hãi nảy sinh trong lòng Long Vương.

"Ầm!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích giáng xuống, ánh mắt Long Vương kinh hãi, toàn thân run rẩy.

Nỗi sợ hãi bắt đầu chi phối Long Vương, y cũng không nhớ lần cuối cùng sợ hãi là khi nào.

Mắt thấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích sắp rơi xuống trán Long Vương, Long Vương cắn nát đầu lưỡi, đè nén nỗi sợ hãi trong lòng, tế ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Chỉ thấy, Tiên Thiên Linh Bảo mà Long Vương tế ra là một lá cờ linh màu đen, có Tiên Thiên Quý Thủy Chi Khí lượn lờ.

Chương 57

Một trong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ - Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, vừa tế ra đã tỏa sáng rực rỡ, hào quang ngũ sắc chiếu rọi chư thiên, tiên thiên thần uy chấn nhiếp hoàn vũ, càng làm mông lung càn khôn, che trời lấp đất.

Khi Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ được tế ra, vạn pháp bất xâm, chư tà tránh xa.

Hơn nữa, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ có thể trấn áp khí vận.

"Phanh!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích bị Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ chặn lại, không thể giáng xuống.

Mặc dù đã chặn được Hồng Mông Lượng Thiên Xích, nhưng phòng ngự của Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cũng không ổn định.

Long Vương kinh hồn chưa định.

"Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ?" Giọng nói kinh ngạc của Bàn Huyền truyền đến.

Lại một lát sau, Bàn Huyền cũng đã đến nơi.

Lúc này, Bàn Huyền kinh ngạc nhìn Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ đang lơ lửng trên đầu Long Vương.

Trong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ đã có ba lá cờ trong tay Bàn Huyền, nếu có được Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, chỉ còn thiếu Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Khi thiên địa chưa mở, trong Hỗn Độn đã thai nghén ra một kiện

Hỗn Độn Chí Bảo, tên là Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, bị Bàn Cổ có được, khi Bàn Cổ khai thiên, thanh liên vỡ nát, năm cánh sen hóa thành Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ.

Ngũ Phương Kỳ dựa theo tiên thiên ngũ hành, là Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Tây Phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, và Trung Ương Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, mỗi lá cờ đều là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu Ngũ Phương Kỳ hợp nhất, tiên thiên ngũ hành kết hợp lại, có thể sánh với Tiên Thiên Chí Bảo.

Theo suy đoán của Bàn Huyền, một khi Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ kết hợp, lực phòng ngự e rằng không thua kém Thái Cực Đồ.

Đối mặt với Bàn Huyền, sắc mặt Long Vương âm tình bất định, nỗi sợ hãi trong lòng càng lớn hơn.

Bàn Huyền sớm đã là Chuẩn Thánh đại năng, từng ngưng tụ Bàn Cổ chân thân, dễ dàng diệt sát thú hoàng Thần Nghịch, đều khiến Long Vương vô cùng kiêng kỵ.

"Bồng Lai là đạo trường của Ngô, các ngươi thật to gan." Bàn Huyền sắc mặt bình tĩnh, đôi mắt quét qua, cuối cùng dừng lại trên người Long Vương.

"Bàn Huyền, nhữ nếu thức thời thì nhường Bồng Lai, nếu không, Đông Hải không có chỗ cho nhữ đặt chân." Long Vương lạnh giọng.

"Loài trùng dài có vảy có sừng, cũng dám làm càn trước mặt Ngô." Bàn Huyền cười lạnh ha hả.

Lời nói của Bàn Huyền vừa dứt, Long Vương đại nộ, những con chân long còn lại cũng đều mặt đầy tức giận.

Long Vương, Chúc Long, Thanh Long là cửu trảo chân long, còn

có bát trảo chân long, thất trảo chân long, lục trảo chân long và ngũ trảo chân long.

Vô số chân long ánh mắt phẫn nộ trừng trừng nhìn Bàn Huyền.

Tuy nhiên, dù ánh mắt của Long Vương đã hóa thành thực chất, vừa tiếp cận Bàn Huyền cũng tiêu tán vô hình.

"Bàn Huyền, sao dám nhục Ngô thái quá!

Hôm nay quyết không cùng nhữ bỏ qua, phải thi triển sở học trong lòng, phân cao thấp." Long Vương lấy ra một cây phương thiên họa kích, là thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, trên đầu là Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, cộng thêm bản mệnh long châu của mình, tấn công Bàn Huyền.

"Hạt gạo mà thôi!" Bàn Huyền khinh thường cười một tiếng.

Chư Thiên Khánh Vân xuất hiện trên đầu Bàn Huyền, vạn đóa kim liên bảo vệ chu thân.

Thế công của Long Vương sắc bén, nhưng lại không thể phá vỡ dù chỉ một đóa kim liên trên Chư Thiên Khánh Vân.

Vừa dùng Chư Thiên Khánh Vân hộ thân, trước tiên đứng ở thế bất bại, Bàn Huyền vừa điều khiển Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Dù Long Vương có Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ hộ thân, Bàn Huyền cũng đã nghiêm túc hơn một chút.

Tức thì, uy lực của Hồng Mông Lượng Thiên Xích tăng mạnh, phòng ngự của Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ trở nên nguy kịch.

Long Vương cũng thầm lo lắng, công kích của y không thể phá vỡ Chư Thiên Khánh Vân, còn công kích của Bàn Huyền lại ngày càng mạnh.

Cứ tiếp tục như vậy, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ không

chống đỡ được bao lâu.

Hét lớn một tiếng, phương thiên họa kích trong tay Long Vương tấn công Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Tuy phương thiên họa kích trong tay Long Vương là thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng uy lực lại kém xa Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Long Vương nhất tâm tam dụng, vừa múa phương thiên họa kích trong tay, vừa điều khiển Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, vừa dùng bản mệnh long châu tấn công Bàn Huyền.

"Phanh!" Chư Thiên Khánh Vân nhẹ nhàng chặn lại bản mệnh long châu của Long Vương.

Lần này chiến đấu với Long Vương, Bàn Huyền cũng không quá dễ chịu.

Bởi vì Long tộc đã trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, khí vận khổng lồ, vượt xa khí vận Vu tộc.

Long Vương là tộc trưởng Long tộc, khi chiến đấu, khí vận chi thể của Bàn Huyền phải chịu sự áp chế của khí vận Long tộc.

Khí vận Vu tộc sớm đã bị Bàn Huyền đan thành một tấm lưới lớn bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, hiện tại bị khí vận Long tộc áp chế, tấm lưới khí vận bao trùm Hồng Hoang sắp bị phá vỡ.

Bề ngoài, Bàn Huyền không hề biến sắc, nhưng trong lòng cũng ấm ức.

Từ khi xuyên việt đến Hồng Hoang, nỗ lực đến hiện tại, khó khăn lắm mới làm cho khí vận Vu tộc mạnh lên, nhưng lại không bằng khí vận Long tộc.

Khí vận Long tộc bản thân tuy cũng khổng lồ, nhưng đối với Bàn

Huyền lại không gây ra uy hiếp quá lớn, nhưng Long tộc lại trở thành nhân vật chính của lượng kiếp.

Một chủng tộc nếu trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, khí vận mạnh mẽ đến mức có thể chống lại Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Về việc một thời đại có thể đồng thời xuất hiện mấy nhân vật chính của lượng kiếp hay không, không rõ lắm, Bàn Huyền cũng không quá rõ.

Thời đại này, đã có ba nhân vật chính của lượng kiếp là Long, Phượng, Kỳ Lân, nếu Vu tộc lại trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, sẽ là bốn.

Long Vương hưng sư động chúng tiến công Bồng Lai, cũng là vì để đả kích Vu tộc.

Long Vương cũng sợ Vu tộc trở thành nhân vật chính của lượng kiếp.

Không chỉ Long Vương, mà cả Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân, thậm chí là Dương Mi, Hồng Quân, Càn Khôn lão tổ... cũng đều không hy vọng Vu tộc trở thành nhân vật chính của lượng kiếp.

Không thể ngăn cản, cũng phải cố gắng hết sức trì hoãn thời gian Vu tộc trở thành nhân vật chính của lượng kiếp.

Chính vì khí vận Long tộc, Bàn Huyền mới có chút bó tay bó chân.

Đột nhiên, uy lực của Hồng Mông Lượng Thiên Xích càng lớn hơn, hoàn toàn áp chế Long Vương.

Bàn Huyền cũng đã quyết định, không chỉ muốn đoạt lấy Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, mà còn muốn cho Long Vương một bài học.

"Ầm!" Một hư ảnh khổng lồ vạn trượng xuất hiện sau lưng Bàn Huyền.

Cùng với việc hư ảnh Bàn Cổ xuất hiện, Bàn Huyền cũng phóng ra khí thế của mình.

Hỗn Độn thể của Bàn Huyền đã tu luyện đến cực hạn, sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, khí thế cũng kinh khủng.

Có hư ảnh Bàn Cổ tăng phúc, khí thế của Bàn Huyền càng đáng sợ hơn.

Khi khí thế của Bàn Huyền vừa phóng ra, Long Vương phải chịu áp lực lớn nhất.

Dưới khí thế của Bàn Huyền, Long Vương bị áp chế, thực lực bị ảnh hưởng lớn.

Nếu không thể chống lại khí thế của Bàn Huyền, thực lực của Long Vương ít nhất sẽ giảm ba thành.

Về phần Chúc Long và Thanh Long cùng các Đại La Kim Tiên khác, lại khó có thể động đậy, còn những người dưới Đại La thì gần như ngạt thở.

"Khí thế của Tổ Vu Bàn Huyền cũng quá đáng sợ rồi." "Tu vi của hắn vượt xa tộc trưởng." "Thật khủng khiếp như vậy!" ...

Đại quân Long tộc bị khí thế của Bàn Huyền bao trùm kinh hãi thất sắc.

Cùng là tu vi Chuẩn Thánh, Bàn Huyền vượt xa Long Vương.

Hiện nay, tu vi của Long Vương cũng chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, có xu hướng đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ.

Khi tu vi đạt đến Chuẩn Thánh, muốn có đột phá rất khó.

Nếu không phải Long tộc trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, Long Vương nếu không có đại tạo hóa, hiện tại cũng chỉ là một Đại La Kim Tiên.

Nếu Vu tộc trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, ngoài Bàn Huyền có được lợi ích to lớn, các Tổ Vu như Đế Giang cũng sẽ tu vi đột phá mạnh mẽ.

Tác dụng của khí vận, có trợ giúp cho tu luyện, có trợ giúp cho việc đột phá tu vi, có trợ giúp cho cảm ngộ đại đạo, có trợ giúp cho luyện khí, luyện đan... không kể xiết.

Cũng chính vì tác dụng của khí vận lớn, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng sẽ có tranh giành khí vận.

"Tu vi của Bàn Huyền e rằng chỉ còn cách Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên một bước, bất luận là Dương Mi đại tiên, Ma Tổ La Hầu, hay Hồng Quân lão tổ, đều không bằng." Long Vương thầm nghĩ.

"Để lại Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, bản mệnh long châu cũng lưu lại Bồng Lai mười nguyên hội." Bàn Huyền mở miệng, nói với Long Vương.

"Thắng bại chưa phân." Long Vương cười lạnh không thôi.

Bất chợt, một luồng sức mạnh khai thiên tích địa xuất hiện, phá vỡ khí thế của Bàn Huyền.

"Bàn Cổ Phiên?

Hồng Quân!" Bàn Huyền sắc mặt biến đổi, nhìn về phía Bàn Cổ Phiên đang bay ra từ hư không không xa.

Chính Bàn Cổ Phiên một kích đã phá vỡ khí thế của Bàn Huyền.

Bàn Cổ Phiên hiện đang ở trong tay Hồng Quân, bây giờ xuất hiện, không nghi ngờ gì là Hồng Quân đã ra tay.

Thấy Bàn Cổ Phiên xuất hiện, Long Vương không hề bất ngờ.

Xem ra, Long Vương và Hồng Quân có hợp tác.

Nhưng, nếu Long Vương cho rằng có thêm một Hồng Quân có thể

thay đổi cục diện, thì đã quá coi thường Bàn Huyền.

"Rút!" Long Vương hạ lệnh một tiếng, đại quân Long tộc bắt đầu rút lui.

Long Vương và Bàn Cổ Phiên đoạn hậu, chặn Bàn Huyền.

Bàn Cổ Phiên là đệ nhất công kích trong Khai Thiên Tam Bảo.

Tuy nhiên, Bàn Cổ Phiên tuy uy lực cực lớn, nhưng Hồng Quân chưa hoàn toàn luyện hóa, cũng không thể phát huy được uy lực thực sự của bảo vật này.

Với Hỗn Độn thể cường hãn của Bàn Huyền hiện nay, dù Chuẩn Thánh hoàn toàn luyện hóa Bàn Cổ Phiên, cũng khó có thể dùng Bàn Cổ Phiên làm Bàn Huyền bị thương, chỉ có Hỗn Nguyên Thánh Nhân cầm Bàn Cổ Phiên mới có thể uy hiếp Bàn Huyền, đó là chưa kể đến Thập Tam Phẩm Bạch Liên, Chư Thiên Khánh Vân, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Đại Đạo Quang Hoàn, Trấn Thiên Bia... ...

Ức vạn đại quân Long tộc đang rút lui, nhưng không hề hỗn loạn.

Vào lúc này, Bàn Huyền tế ra Diệt Thế Đại Ma.

Tuy chưa hoàn toàn luyện hóa Diệt Thế Đại Ma, nhưng Bàn Huyền cũng có thể phát huy một phần uy lực của bảo vật này.

Dưới sự thúc đẩy của pháp lực Bàn Huyền, Diệt Thế Đại Ma một đòn đã giết chết mấy vạn sinh linh, có tôm binh cua tướng, có giao long, cũng có chân long.

Giết chết mấy vạn sinh linh, Bàn Huyền thu hoạch được một ít nghiệp lực, nhân quả với Long tộc cũng lớn hơn.

Quan trọng nhất là, khí vận Vu tộc có chút không ổn định.

Nếu không phải khí vận Vu tộc là căn cước của Bàn Huyền, cộng thêm Bàn Huyền có không ít pháp bảo trấn áp khí vận, chắc chắn đã

thất thoát một ít.

"Bàn Huyền, ngươi dám!" Mắt thấy Bàn Huyền giết mấy vạn thủy tộc, Long Vương nổi giận.

Lúc này, Bàn Cổ Phiên lại bay về phía hải vực xa xôi.

Thấy Bàn Cổ Phiên bay đi, Long Vương mặt đầy không cam lòng trừng mắt nhìn Bàn Huyền, cũng xoay người đi, theo sau Bàn Cổ Phiên.

Cũng không do dự, Bàn Huyền đuổi theo Long Vương.

Dù Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ ở trong tay Long Vương, Bàn Huyền trả giá một chút cũng phải đoạt lấy.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ đã có ba, có cơ hội có thêm một, Bàn Huyền không thể bỏ qua.

Nếu hiện tại không đoạt lấy Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, thời gian càng kéo dài, độ khó đoạt lấy Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cũng sẽ càng lớn.

Tuy tốc độ của Bàn Cổ Phiên và Long Vương đều nhanh, nhưng Bàn Huyền lại nhanh hơn.

Rời khỏi Bồng Lai mới ức vạn vạn dặm, Bàn Huyền đã đuổi kịp Long Vương và Bàn Cổ Phiên.

Chương 58

“Muốn rời đi sao?

Không để lại chút gì à?” Bàn Huyền cười lạnh.

“Hừ!” Long Vương hừ lạnh.

Tại Đông Hải, trên mặt biển cách Bồng Lai ức vạn vạn dặm, Bàn Huyền vừa điều khiển Hồng Mông Lượng Thiên Xích tấn công Long Vương, vừa tế ra Thập Tam Phẩm Bạch Liên chặn Bàn Cổ Phiên.

Bàn Cổ Phiên ở ngay trước mắt, nhưng Bàn Huyền biết không thể đoạt lấy.

Về phần Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Bàn Huyền lại quyết tâm phải có.

Trong lúc chiến đấu, không biết không giác đã bay đi mấy chục vạn dặm.

Bất chợt, Bàn Huyền chỉ cảm thấy nước biển phía dưới có chút không thật.

Không chỉ nước biển, mà mây trắng trên trời, chim biển xa xa, đều không quá chân thực.

Trong lòng kinh ngạc, Bàn Huyền nhìn về phía Long Vương và Bàn Cổ Phiên.

Lúc này, Long Vương và Bàn Cổ Phiên đều đã biến mất.

“Bàn Huyền, một vạn nguyên hội tiếp theo, nhữ cứ ở trong này đi!” Tiếng cười lạnh của Hồng Quân truyền đến, tựa như rất xa, lại tựa như bên tai, không thể phân biệt phương hướng và cự ly.

Giọng nói của Hồng Quân lộ rõ vẻ đắc ý.

Thành công lừa được Bàn Huyền, khiến Hồng Quân đắc ý.

Tuy nhiên, Hồng Quân lại không biết, căn cước của Bàn Huyền là khí vận Vu tộc, hiện đang bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Lúc này, trời xanh mây trắng biến thành mặt trời thiêu đốt, nước biển phía dưới cũng trở thành sa mạc.

Cát vàng khắp nơi, vô số đồi cát, lớn nhỏ không đều, một cái nhìn không thấy tận cùng.

Có rắn độc, bọ cạp từ trong cát chui ra.

Lại không thấy một chút màu xanh nào.

Cùng với sự thay đổi ý niệm của Bàn Huyền, trời đất vạn vật cũng đang thay đổi.

Trong nháy mắt, sa mạc biến thành tuyết trắng ngần, sông băng núi lạnh.

Không lâu sau lại là núi xanh nước biếc, chim hót hoa thơm, một bầu không khí tường hòa.

"...Sơn Hà Xã Tắc Đồ!" Bàn Huyền nhíu mày.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, trong đồ tự thành không gian, nuôi dưỡng thiên nhân, hóa sinh vạn vật.

Trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, có đại thiên hoàn vũ, có sơn xuyên hà nhạc, quang quái lục ly, nhật nguyệt tinh thần, hoa cỏ cây cối, chim bay thú chạy, sơn xuyên địa mạch, giang hà hồ hải, lại tất cả đều trong vòng sinh diệt, có đủ mọi thứ.

Một khi tiến vào Sơn Hà Xã Tắc Đồ, dù là Đại La Kim Tiên, cũng không có chỗ để phản kháng.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nếu tiến vào bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, không có chí bảo, cũng phải bị nhốt mấy trăm năm, có chí bảo,

trong vòng mười năm có thể thoát khốn, nhưng đó là khi Thánh Nhân điều khiển Sơn Hà Xã Tắc Đồ, đã hoàn toàn luyện hóa.

Nếu Chuẩn Thánh điều khiển Sơn Hà Xã Tắc Đồ, dù hoàn toàn luyện hóa, muốn nhốt Thánh Nhân cũng là chuyện nực cười.

Phát hiện mình bị nhốt trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Bàn Huyền lại không hề hoảng hốt.

Qua quan sát, Bàn Huyền có thể xác định Hồng Quân chưa hoàn toàn luyện hóa Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Tu vi hiện tại của Bàn Huyền cũng cao hơn Hồng Quân.

Mặc dù bị nhốt trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, nhưng bản thể của Bàn Huyền ở bên ngoài, Bàn Huyền có thể cảm nhận được Hồng Quân và Long Vương. ...

Tại một vùng biển, Hồng Quân từ hư không bước ra, thu hồi Bàn Cổ Phiên.

Long Vương từ trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ bước ra.

"Sơn Hà Xã Tắc Đồ của đạo hữu quả thực huyền diệu vô cùng." Long Vương tán thưởng.

Chỉ thấy, Sơn Hà Xã Tắc Đồ là một cuộn đồ cổ xưa, mở ra chỉ dài ba mét sáu thước năm phân, cảnh sắc trong đồ không ngừng biến đổi, cũng có thể thấy được mọi hành động của Bàn Huyền trong đồ.

"Bàn Huyền đã vào bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ của bần đạo, trong vòng một vạn nguyên hội sẽ không thoát ra được." Hồng Quân nói với Long Vương.

Vừa nghe Hồng Quân nói Bàn Huyền sẽ bị nhốt trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ một vạn nguyên hội, Long Vương trong lòng thầm vui mừng.

Không có Bàn Huyền, đối phó với Vu tộc cũng dễ dàng hơn.

“Như vậy, Vu tộc cũng không đáng lo ngại.” Long Vương cười nói.

“Vu tộc là huyết mạch của Bàn Cổ, ngoài Bàn Huyền còn có mười hai Tổ Vu, tuy cộng lại cũng không bằng Bàn Huyền, nhưng cũng không thể xem thường.” Hồng Quân nói.

“Đạo hữu, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ...” Long Vương nói.

Long Vương tuy đã ra khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ, nhưng Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ lại ở trong đồ.

“Đạo hữu không cần vội, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ có tác dụng để nhốt Bàn Huyền, trăm năm sau, nhất định sẽ trả lại cho đạo hữu.” Hồng Quân mỉm cười.

Thấy Hồng Quân nói vậy, Long Vương tuy trong lòng có chút không vui, nhưng cũng không nói gì thêm.

Đối với Hồng Quân, Long Vương tương đối tin tưởng, y đã nói trăm năm sau sẽ trả lại Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Long Vương cũng không ngại đợi trăm năm.

Trăm năm đối với Chuẩn Thánh không là gì. ...“Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ ở trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ?” Bàn Huyền mở mắt, trong lòng cũng đang tính toán.

Hồng Quân để lại Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ của Long Vương trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, không thể như lời y nói, chắc chắn không có ý tốt.

Nếu Bàn Huyền không đoán sai, Hồng Quân đang lợi dụng Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ để đoạt lại Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Tố Sắc Vân Giới Kỳ và Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Về việc Hồng Quân có phương pháp gì, Bàn Huyền cũng không biết.

Dù sao Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cũng ở trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Bàn Huyền cũng định tìm nó trước.

Đợi tìm được Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, rồi rời khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ cũng không muộn.

Nhưng muốn tìm được Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ cũng không phải chuyện dễ.

Tuy không biết không gian bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ lớn đến đâu, nhưng đã là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, không gian sẽ không quá nhỏ.

Nếu không biết vị trí của Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, trừ phi vận khí nghịch thiên, nếu không chẳng khác nào mò kim đáy bể.

Nghĩ vậy, Bàn Huyền lấy ra Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Tố Sắc Vân Giới Kỳ và Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ cùng chung một nguồn gốc, có cảm ứng với nhau.

Nhờ vào Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Tố Sắc Vân Giới Kỳ và Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, có lẽ có thể tìm được Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Khi pháp lực của Bàn Huyền vừa động, nguyên thần giao cảm, ba lá cờ tiên thiên lập tức có biến hóa.

Đầu tiên là Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, tỏa ra Tiên Thiên Ất Mộc Chi Khí, hóa thành vạn đóa thanh liên, quang hoa chói mắt, có thể khiến người ta tĩnh tâm.

Tố Sắc Vân Giới Kỳ tỏa ra Tiên Thiên Canh Kim Chi Khí, hóa thành nhân uân bạch liên, trời đất đều sáng tỏ.

Tiếp theo là Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, phát ra Tiên Thiên Tuất Thổ

Chi Khí, hóa thành kim liên vạn đóa.

Ngay sau đó, Bàn Huyền dùng ba lá cờ tiên thiên bố trí Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Thiếu đi tiên thiên chi hỏa và tiên thiên chi thủy, muốn bố trí thành công Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận vô cùng khó khăn.

Tiên thiên ất mộc, canh kim, tuất thổ, kết hợp lại, diễn hóa tiên thiên ngũ hành, nhưng vì thiếu tiên thiên ly hỏa và quý thủy, đại trận không thể bố trí thành công.

Từng lần bố trận thất bại, Bàn Huyền lại không hề để ý, cẩn thận cảm ứng.

Khi ba lá cờ tiên thiên lần thứ mấy chục vạn bố trận thất bại, Bàn Huyền tâm thần khẽ động, nhìn về một hướng.

Cảm ứng được vị trí của Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

"Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cách đây khoảng bảy nghìn ức quang niên." Vừa nói, Bàn Huyền vừa đi đến đó.

Bảy nghìn ức quang niên, đối với Bàn Huyền cũng không quá xa.

Với tốc độ siêu quang tốc, thỉnh thoảng xuyên qua không gian, vượt qua bảy nghìn ức quang niên, Bàn Huyền mắt sáng lên, nhìn thấy một vùng biển mênh mông.

Vùng biển nhìn không thấy bờ, lại là do Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ huyễn hóa thành.

Tùy tay tế ra hai mươi bốn viên Định Hải Châu, dễ dàng phá vỡ huyễn tượng.

Khi huyễn tượng vỡ tan, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cũng xuất hiện trước mắt Bàn Huyền.

Kích thước, hình dạng của Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ đều giống

nhau, chỉ có màu sắc khác nhau.

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ màu xanh, Ly Địa Diễm Quang Kỳ màu đỏ rực, Tố Sắc Vân Giới Kỳ màu trắng, Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cũng có màu vàng đất.

Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ thì màu đen.

Đưa tay ra, pháp lực Bàn Huyền vừa động, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ bay vào tay hắn.

Bên trong Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ có nguyên thần ấn ký của Long Vương, nhưng Sơn Hà Xã Tắc Đồ lại che giấu liên hệ giữa Long Vương và Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Vì liên hệ với Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ bị che giấu, Long Vương ở bên ngoài Sơn Hà Xã Tắc Đồ lại không thể cảm ứng được Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, càng đừng nói là điều khiển.

Thần thức quét qua, Bàn Huyền phát hiện nguyên thần ấn ký bên trong Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Muốn xóa bỏ nguyên thần ấn ký bên trong Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cũng có chút phiền phức.

“Trước tiên rời khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ rồi nói.” Bàn Huyền lẩm bẩm.

Cũng vào lúc này, hình chiếu của Hồng Quân xuất hiện không xa trước mặt Bàn Huyền.

“Sao có thể?

Nhữ làm sao biết Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ ở trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ?” Hồng Quân sắc mặt khó coi hỏi.

Hồng Quân không ngờ Bàn Huyền biết Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ ở trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, và tìm thấy trong thời gian ngắn

như vậy.

Bàn Huyền có Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, có Tố Sắc Vân Giới Kỳ, có Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, dựa vào ba lá cờ tiên thiên này, tìm được Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cũng không quá kỳ lạ, nhưng Hồng Quân không hiểu sao Bàn Huyền biết Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ ở trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Cũng là Hồng Quân sơ suất, nếu cẩn thận một chút, dù Bàn Huyền biết Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ ở trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, cũng không thể có được.

Nhưng hiện tại, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ đã rơi vào tay Bàn Huyền, Hồng Quân cũng đau đầu.

Hồng Quân không tin Bàn Huyền có thể thoát khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ trong vòng một vạn nguyên hội, nhưng cũng biết hiện tại không thể đánh bại Bàn Huyền.

"Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ có duyên với Ngô." Bàn Huyền nói.

"Giao ra Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ và Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Ngô chỉ nhốt nhữ một nguyên hội, nếu không, một vạn nguyên hội, trong lúc nhữ bị nhốt một vạn nguyên hội, Vu tộc..." Hồng Quân nói.

Vốn dĩ, Hồng Quân định dùng Sơn Hà Xã Tắc Đồ nhốt Bàn Huyền một vạn nguyên hội, nhưng vì Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ đã rơi vào tay Bàn Huyền, cân nhắc một chút, quyết định thỏa hiệp.

Một nguyên hội và một vạn nguyên hội, chênh lệch quá lớn.

Theo Hồng Quân thấy, Bàn Huyền không thể từ chối.

"Một nguyên hội?

Mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm?

Quá lâu, Ngô hiện tại muốn ra ngoài.” Bàn Huyền nói.

“Không thể, ít nhất một nguyên hội.” Hồng Quân lạnh giọng.

“Nhữ hiểu sai ý rồi.” Bàn Huyền cười nói.

Bàn Huyền muốn rời đi, không cần Hồng Quân đồng ý.

Hiểu được ý của Bàn Huyền, Hồng Quân chỉ cười lạnh.

Theo Hồng Quân thấy, Bàn Huyền quá coi thường Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Mặc dù tu vi của Hồng Quân không bằng Bàn Huyền, mặc dù Hồng Quân chưa hoàn toàn luyện hóa Sơn Hà Xã Tắc Đồ, nhưng một khi Bàn Huyền đã tiến vào Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Hồng Quân có tự tin nhốt Bàn Huyền một vạn nguyên hội.

Chương 59

Một lượng kiếp cũng chỉ có năm vạn nguyên hội, một vạn nguyên hội là một phần năm lượng kiếp, thời gian dài như vậy, bãi bể nương dâu, Vu tộc sẽ biến thành thế nào khó nói.

"Không biết tự lượng sức." Hồng Quân thầm nghĩ.

Lời nói không hợp, Hồng Quân cũng không nói nhiều.

Thế là, hình chiếu của Hồng Quân trước mặt Bàn Huyền cũng biến mất. ...

Trên mặt biển, Hồng Quân nhìn Sơn Hà Xã Tắc Đồ, sắc mặt âm tình bất định.

"Chỉ có thể nhốt Bàn Huyền một nguyên hội sao?" Hồng Quân thở dài.

Hồng Quân không tin Bàn Huyền có thể thoát khốn, theo y thấy, Bàn Huyền cuối cùng sẽ giao ra bốn lá cờ tiên thiên, sau một nguyên hội cũng phải thả Bàn Huyền ra.

Nếu chỉ nhốt Bàn Huyền một nguyên hội, một số kế hoạch của Hồng Quân cũng không thể không thay đổi.

Bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, cùng với ý niệm của Bàn Huyền, cảnh sắc lại có biến hóa.

Thân ở trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, một niệm hóa vạn niệm, dù là Đại La Kim Tiên, một chút không cẩn thận cũng sẽ lạc lối.

Mặt không biểu cảm nhìn trời đất vạn vật đang biến hóa, tựa thật tựa ảo, tâm cảnh của Bàn Huyền lại như giếng cổ không gợn sóng.

Mọi thứ trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ không hoàn toàn là ảo ảnh,

nhưng cũng không chân thực, nằm giữa hư và thực.

Mặc dù không bị lạc lối, nhưng muốn thoát khốn cũng tuyệt không dễ dàng.

Hồng quang lóe lên, cực phẩm Hậu Thiên Nghiệp Lực Linh Bảo Hồng Liên Phủ xuất hiện trong tay Bàn Huyền.

Tay cầm Hồng Liên Phủ, Bàn Huyền vận dụng Lực Chi Pháp Tắc.

Mặc dù chỉ là pháp tắc Hồng Hoang, nhưng vì cấp bậc của thế giới Hồng Hoang, pháp tắc cũng không tầm thường.

Khi sức mạnh của Lực Chi Pháp Tắc quán thông toàn thân Bàn Huyền, hắn vung Hồng Liên Phủ, thi triển Khai Thiên Cửu Thức.

Hiện tại, Bàn Huyền chỉ sơ bộ lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức, với tu vi của mình, chỉ có thể thi triển ba thức đầu, muốn thi triển thức thứ tư cần có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chỉ là sơ bộ lĩnh ngộ, nếu lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức đến tiểu thành, thậm chí đại thành, cần nhiều pháp lực hơn để thi triển.

Cùng với việc Bàn Huyền thi triển Khai Thiên đệ nhất thức, tu vi của hắn, Hồng Liên Phủ trong tay, cùng với Lực Chi Pháp Tắc, kết hợp hoàn hảo.

Nghiệp hỏa nhảy múa trên thân búa, ánh búa sắc bén xé rách hư không.

Rào cản không gian bị một búa của Bàn Huyền xé rách một lỗ hổng.

Chưa đợi lỗ hổng không gian hồi phục, Bàn Huyền lại bổ một búa nữa.

Khai Thiên đệ nhị thức!

Khi Khai Thiên đệ nhị thức được thi triển, địa thủy hỏa phong

cuộn trào, nếu ở ngoài hỗn độn, e rằng một búa sẽ chém tan ức vạn quang niên hỗn độn chi khí, phân hóa thành tiên thiên thanh trọc nhị khí.

"Ầm!" Không gian bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ chấn động, lỗ hổng không gian trước mặt Bàn Huyền càng lớn hơn.

"Không đủ!" Bàn Huyền thầm nghĩ.

Muốn thoát khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ, độ khó lớn hơn Bàn Huyền tưởng, nhưng không làm khó được hắn.

Dốc toàn lực, pháp lực không hề giữ lại mà dùng ra, Khai Thiên đệ tam thức được thi triển.

Khi Bàn Huyền sử dụng Khai Thiên đệ tam thức, toàn bộ không gian chấn động, phảng phất như đang vỡ vụn.

Cùng với sự chấn động của không gian, xuất hiện những gợn sóng.

Trong thời gian ngắn, toàn bộ không gian bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ đều có gợn sóng.

Gợn sóng không gian cũng đang không ngừng biến hóa, cùng với sự biến hóa đó, không gian tựa như sắp vỡ tan tành.

Cũng là do Bàn Huyền không thể thi triển Khai Thiên đệ tứ thức, nếu không, không gian bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ sẽ vỡ nát.

Một khi không gian vỡ nát, Sơn Hà Xã Tắc Đồ cũng sẽ bị tổn hại không nhỏ, muốn diễn hóa lại một không gian không biết cần bao nhiêu nguyên hội.

Mặc dù không làm cho không gian vỡ tan tành, nhưng lỗ hổng không gian bị chém ra cũng đủ để Bàn Huyền ra ngoài.

May mà Hồng Quân chưa hoàn toàn luyện hóa Sơn Hà Xã Tắc Đồ,

nếu không Bàn Huyền muốn thoát thân sẽ khó hơn.

Nhân lúc lỗ hổng không gian chưa biến mất, Bàn Huyền lách mình bay vào.

Xuyên qua lỗ hổng không gian, Bàn Huyền cũng đã thoát khốn.

Trên Đông Hải, trời xanh như gột, mây trắng bồng bềnh, nước biển cuộn sóng, gió biển mằn mặn thổi.

Xa xa có vài con chim biển đang kêu.

Thỉnh thoảng có thể thấy vài con cá lớn nổi lên mặt nước.

"Sao có thể?

Nhữ... lĩnh ngộ được Khai Thiên Cửu Thức?

Lẽ nào... nhữ là Bàn Cổ!" Hồng Quân không dám tin nhìn Bàn Huyền.

Bàn Huyền lĩnh ngộ được Lực Chi Pháp Tắc của Hồng Hoang cũng thôi, Hồng Quân không ngờ Bàn Huyền lại lĩnh ngộ được Khai Thiên Cửu Thức.

Tam thiên pháp tắc, nhất lực phá vạn pháp.

Khai Thiên Cửu Thức lại phát huy nhất lực phá vạn pháp đến cực hạn.

Mặc dù tu vi của Bàn Huyền chỉ là Chuẩn Thánh, Lực Chi Pháp Tắc lại chỉ là pháp tắc Hồng Hoang, sức mạnh pháp tắc không mạnh, lại chỉ sơ bộ lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức, nhưng cũng đủ đáng sợ rồi.

Dưới Hỗn Nguyên Thánh Nhân, e rằng không ai có thể chống lại ba thức đầu của Bàn Huyền.

Hồng Quân lại suy nghĩ nhiều.

Nhưng, Hồng Quân có suy nghĩ như vậy cũng không lạ.

Dương Mi, Hồng Quân, La Hầu, Thương Khung, Âm Dương lão tổ..., đều là Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh.

Hồng Quân và Dương Mi và những người khác ở thời đại Hỗn Độn tuy mạnh mẽ nhưng cũng không chống lại được một búa của Bàn Cổ.

Sự ngã xuống của Bàn Cổ không phải bị cường giả khác giết, mà là thất bại khi dĩ lực chứng đạo.

Mặc dù thân thể của Bàn Cổ hóa thành trời đất vạn vật, nguyên thần cũng hóa thành Tam Thanh, nhưng một chút chân linh chưa chắc đã tiêu tan.

"Không đúng, nếu Bàn Huyền là Bàn Cổ chuyển sinh, quyền hành của thế giới Hồng Hoang hẳn phải ở trong tay hắn." Hồng Quân thầm nghĩ.

Hồng Hoang dù sao cũng là do Bàn Cổ khai tịch, cho nên, nếu Bàn Cổ chuyển sinh, theo lẽ thường có thể dễ dàng nắm giữ quyền hành của thế giới Hồng Hoang.

Nếu nắm giữ quyền hành của thế giới Hồng Hoang, trong thế giới Hồng Hoang dù không vô địch, người bình thường cũng có thể áp chế Hỗn Nguyên Thánh Nhân, quá vô lý.

"Cũng có một khả năng, Bàn Huyền mưu đồ rất lớn, đã nắm giữ quyền hành thế giới, nhưng vẫn luôn không sử dụng." Hồng Quân nhíu chặt mày, sắc mặt âm tình bất định.

"Núi không chuyển thì nước chuyển." Bàn Huyền để lại một câu, thân hóa thành độn quang rời đi.

Thi triển ba thức đầu của Khai Thiên Cửu Thức, pháp lực của Bàn Huyền cũng không còn lại bao nhiêu, nếu chiến một trận với Hồng

Quân, thắng lợi quá nhỏ.

Mặc dù đã có được Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, nhưng Bàn Huyền không hề cảm kích Hồng Quân.

Lần này Bàn Huyền sơ suất, bị Hồng Quân lừa, may mà lĩnh ngộ được Khai Thiên Cửu Thức, nếu không thật khó thoát khốn.

Thực ra, Bàn Huyền không thể thoát khốn cũng không sao, nguyên thần có thể quay về bản thể, chỉ cần từ bỏ Hỗn Độn thể.

Nếu không từ bỏ Hỗn Độn thể, cũng có thể liên hệ với Đế Giang và những người khác.

Đợi tu vi của Đế Giang và những người khác đều đạt đến Chuẩn Thánh, hợp lực bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngưng tụ Bàn Cổ chân thân, chỉ cần Hồng Quân vẫn còn là Chuẩn Thánh, diệt Hồng Quân cũng không quá khó.

Nếu Hồng Quân thành Thánh, Bàn Cổ chân thân cấp thấp nhất cũng có thể chống lại.

Bàn Huyền muốn đi, Hồng Quân cũng không giữ được.

Dù Hồng Quân có thể cản trở Bàn Huyền, Bàn Huyền cũng hoàn toàn có thể trực tiếp truyền tống về Bàn Cổ giới. ...

Bồng Lai.

Vẫn là khí tượng tiên gia như trước.

Tiên sơn nguy nga lơ lửng, cung điện kiến trúc san sát, Bàn Huyền vừa về Bồng Lai đã bắt đầu xóa bỏ nguyên thần ấn ký bên trong Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Với tu vi nguyên thần Thái Ất Kim Tiên hiện tại của Bàn Huyền, muốn xóa bỏ nguyên thần ấn ký của Long Vương rất khó, nhưng Bàn Huyền lại có quá nhiều phương pháp xóa bỏ nguyên thần ấn ký.

Chưa đến trăm năm, Bàn Huyền đã xóa bỏ nguyên thần ấn ký trong Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Tiếp đó, Bàn Huyền bắt đầu luyện hóa Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ. ...

Dưới đáy biển, Đông Hải Long Cung.

"Hồng Quân, TM diễn Ngô!" Long Vương nổi giận, tam thi thần nhảy dựng lên.

Khi Bàn Huyền thoát ra khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Long Vương cảm giác được Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ đã rơi vào tay Bàn Huyền.

Mặc dù biết Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ đã rơi vào tay Bàn Huyền, cũng biết Bàn Huyền ở Bồng Lai, nhưng Long Vương lại không dám đi tìm Bàn Huyền gây sự.

Thực lực của Bàn Huyền quá mạnh, xa không phải Long Vương hiện tại có thể địch lại.

Long Vương cũng rõ, cùng Hồng Quân liên thủ cũng không thể đánh bại Bàn Huyền.

Quan trọng nhất là, Long Vương hiện tại cho rằng Hồng Quân và Bàn Huyền ngầm hợp tác.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ của Hồng Quân có thể nhốt Bàn Huyền một vạn nguyên hội, nhưng mới mấy ngày, Bàn Huyền đã thoát khốn.

Dù Hồng Quân đánh giá thấp Bàn Huyền, cũng không nên khoa trương như vậy a!

Mấy ngày?

Một vạn nguyên hội?

Chênh lệch cũng quá lớn rồi, không thể không khiến Long Vương

suy nghĩ nhiều.

Xác định Hồng Quân và Bàn Huyền hợp tác diễn kịch, Long Vương trong lòng phẫn hận.

Dù thực lực của Hồng Quân yếu hơn Bàn Huyền, Long Vương quyết định trước tiên đi tìm Hồng Quân gây sự.

Ngay lập tức, Long Vương triệu tập cường giả Long tộc, cùng đi tìm Hồng Quân gây sự. ...

Lưu Ba Sơn, nằm ở ven Đông Hải, cũng là một phúc địa, nhưng còn xa mới được gọi là phúc địa đỉnh cấp.

Hồng Quân đang nghỉ chân ở Lưu Ba Sơn, thì Long Vương đã dẫn theo hàng ngàn hàng vạn cường giả Long tộc đến.

Vô số cường giả sau lưng Long Vương đều là chân long, tu vi thấp nhất cũng là Kim Tiên.

Mấy ngàn chân long tu vi Kim Tiên, có không ít tu vi Thái Ất Kim Tiên, và một số Đại La Kim Tiên.

Thấy Long Vương tức giận đùng đùng đến, Hồng Quân trong lòng thầm kêu khổ.

Khi Bàn Huyền thoát khốn, Hồng Quân biết Long Vương chắc chắn sẽ hiểu lầm.

Hồng Quân cũng khó giải thích rõ ràng, giải thích rõ ràng rồi, giữa y và Long Vương cũng sẽ có hiềm khích.

"Hồng Quân, nhữ làm chuyện tốt!" Long Vương nghiến răng nghiến lợi.

"Đạo hữu hiểu lầm rồi, bần đạo không hề hợp tác với Bàn Huyền." Hồng Quân cười khổ nói.

"Hừ, lại không đánh mà khai." Chúc Long sau lưng Long Vương

cười lạnh.

Chương 60

"Bần đạo có thể thề với thiên đạo, tuyệt đối không hợp tác với Bàn Huyền, chỉ là đánh giá thấp Bàn Huyền, không ngờ Bàn Huyền đã lĩnh ngộ được Khai Thiên Cửu Thức, nhất thời sơ suất." Hồng Quân nói.

Vừa nghe Hồng Quân có thể thề với thiên đạo, cơn giận của Long Vương cũng nguôi đi một chút.

"Vậy Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ của Ngô sao lại ở trong tay Bàn Huyền?" Long Vương hỏi.

"Bàn Huyền có Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Tố Sắc Vân Giới Kỳ và Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, dựa vào ba lá cờ tiên thiên này, đối với Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ ít nhiều sẽ có chút cảm ứng, cộng thêm cơ duyên xảo hợp, cũng là do bần đạo sơ suất, thực sự xin lỗi." Hồng Quân nói.

"Bàn Huyền thực sự lĩnh ngộ được Khai Thiên Cửu Thức?" Long Vương có chút không dám tin.

Khai Thiên Cửu Thức là thần thông mạnh nhất của Bàn Cổ, Bàn Cổ cũng không thể làm cho Khai Thiên Cửu Thức viên mãn.

Muốn làm cho Khai Thiên Cửu Thức viên mãn, cần phải trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng Bàn Cổ lại thất bại khi dĩ lực chứng đạo.

Ở thời đại Hỗn Độn, Khai Thiên Cửu Thức cũng là đệ nhất thần thông xứng đáng.

Hiện tại, Hồng Quân lại nói Bàn Huyền lĩnh ngộ được Khai Thiên Cửu Thức, Long Vương thực sự khó có thể tin.

Không chỉ Long Vương, mà cả Chúc Long, Thanh Long sau lưng Long Vương cũng đều không dám tin.

"Thiên chân vạn xác, bần đạo thậm chí còn nghi ngờ Bàn Huyền là Bàn Cổ chuyển sinh." Hồng Quân nói.

"?" "Bàn Huyền là Bàn Cổ đại thần chuyển sinh? ..." "Không thể, tuyệt đối không thể!" Long Vương và những người khác đều không tin, nhưng trong lòng lại hoảng.

Nếu Bàn Huyền thực sự là Bàn Cổ chuyển sinh, Long tộc đối đầu với Vu tộc chẳng phải là tìm chết sao?

"Hiện tại xem ra, khả năng không lớn, nhưng cũng có khả năng, về phần Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, bần đạo khó có thể trả lại rồi, nếu đạo hữu đồng ý, dùng Sơn Hà Xã Tắc Đồ thay thế." Hồng Quân lấy ra Sơn Hà Xã Tắc Đồ, tuy có chút đau lòng, nhưng vì đã làm Long Vương mất đi Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, muốn duy trì hữu nghị với Long Vương, không thể không bồi thường.

Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Sơn Hà Xã Tắc Đồ cũng là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đủ để bồi thường.

Nhìn Sơn Hà Xã Tắc Đồ trong tay Hồng Quân, Long Vương do dự một chút, cũng chấp nhận bồi thường của Hồng Quân.

Nếu từ chối, Long Vương có thể sẽ không được gì, hiện tại, mất một cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lại được một cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng không lỗ.

Ráng chiều cùng cò lẻ loi bay lượn, biển biếc với trời xanh một màu.

Bồng Lai ở Đông Hải phiêu diêu bất định, quanh năm mây mù lượn lờ, tiên linh chi khí tràn ngập.

Đạo trường của Bàn Huyền trên Bồng Lai nằm trên một ngọn tiên sơn nguy nga.

Cung điện khôi hoằng, phú lệ đường hoàng, bốn lá Tiên Thiên Linh Kỳ lơ lửng trên đỉnh đầu Bàn Huyền.

Sau khi luyện hóa sơ bộ Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Bàn Huyền dùng bốn lá Tiên Thiên Linh Kỳ bày ra Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, bốn lá Tiên Thiên Linh Kỳ phiêu động, thần quang giao hội.

Thanh quang, bạch quang, hắc quang và hoàng quang, đều hóa thành ức vạn đóa liên hoa.

Mỗi một lá Tiên Thiên Linh Kỳ đều vạn pháp bất xâm, bốn lá cờ tổ hợp lại một chỗ, uy thế kinh người.

Do thiếu mất Ly Địa Diễm Quang Kỳ, chỉ dựa vào bốn lá cờ để bày Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận lại thất bại.

Một lần thất bại không khiến Bàn Huyền nản lòng, hắn lại tiếp tục cố gắng.

Sau khi thất bại mấy trăm lần, cuối cùng cũng thành công được một lần, nhưng lại không ổn định, dù Bàn Huyền cẩn thận duy trì, cũng chỉ được chưa đầy một phút.

Khi dùng bốn lá Tiên Thiên Linh Kỳ bày trận thành công, Bàn Huyền cũng toàn lực cảm ứng, nhưng lại không cảm ứng được Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

"Có lẽ, cần phải tu luyện Ngũ Khí Triều Nguyên." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Đại đạo ba ngàn, mọi nẻo về một, Tam Hoa Tụ Đỉnh và Ngũ Khí

Triều Nguyên là một con đường đại đạo, Xá Lợi Nguyên Quang cũng là một con đường đại đạo.

Thái Ất đạo quả mới có thể Ngũ Khí Triều Nguyên viên mãn, Đại La đạo quả có thể Tam Hoa Tụ Đỉnh viên mãn.

Với đạo hạnh hiện tại của Bàn Huyền, lại có thể Ngũ Khí Triều Nguyên viên mãn.

Không chỉ vậy, Bàn Huyền bây giờ cân nhắc tu luyện Ngũ Khí Triều Nguyên cũng là vì tìm kiếm Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Chỉ cần Ngũ Khí Triều Nguyên viên mãn, cộng thêm bốn lá Tiên Thiên Linh Kỳ, lại bày ra Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, Bàn Huyền không tin không cảm ứng được Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Có ý định, Bàn Huyền lập tức hành động.

Cái gọi là Ngũ Khí Triều Nguyên, chính là bắt đầu từ ngũ tạng trong cơ thể, làm lớn mạnh ngũ hành của thân người, cân bằng ngũ hành, cuối cùng ngũ hành hợp nhất, diễn hóa sự huyền diệu của hỗn nguyên.

Đương nhiên, chỉ Ngũ Khí Triều Nguyên thì còn xa mới chứng được Hỗn Nguyên đạo quả.

Về phần Tam Hoa Tụ Đỉnh, chính là sự lớn mạnh và diễn hóa của tinh, khí, thần.

Theo Bàn Huyền bắt đầu tu luyện Ngũ Khí Triều Nguyên, ngũ tạng trong cơ thể hắn đều phát ra một luồng hỗn độn chi khí màu xám mịt mờ.

Năm luồng hỗn độn chi khí từ trong lồng ngực xuất hiện, lượn lờ quanh thân Bàn Huyền.

Ngũ hành hợp nhất có thể là hỗn độn, Bàn Huyền hiện tại lại là

hỗn độn hóa ngũ hành.

So với ngũ hành hợp nhất, hỗn độn diễn hóa ngũ hành dễ hơn không ít.

Trong nháy mắt, năm luồng hỗn độn chi khí từ trong lồng ngực Bàn Huyền hóa thành hậu thiên ngũ hành chi khí.

Hậu thiên Canh Kim chi khí, hậu thiên Ất Mộc chi khí, hậu thiên Quý Thủy chi khí, hậu thiên Ly Hỏa chi khí và hậu thổ Tuất Thổ chi khí, tương sinh tương khắc, diễn hóa huyền ảo vô biên.

Khi Bàn Huyền vừa có một ý niệm, hậu thiên Canh Kim chi khí nâng đỡ Tố Sắc Vân Giới Kỳ.

Nhờ có Tố Sắc Vân Giới Kỳ, hậu thiên Canh Kim chi khí đang phát sinh biến hóa kinh người.

Chỉ trong hơn một giờ ngắn ngủi, hậu thiên Canh Kim chi khí lượn lờ quanh thân Bàn Huyền đã thăng cấp thành tiên thiên Canh Kim chi khí.

Kim sinh Thủy, tiếp theo hậu thiên Quý Thủy chi khí nhờ Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ mà thăng cấp.

Khi Thủy hành đại thành, Thủy sinh Mộc, nhờ Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ để tu luyện.

Nhưng sau khi Mộc hành đại thành, lại không có Ly Địa Diễm Quang Kỳ để tu luyện Hỏa hành.

Khi Bàn Huyền tu luyện Ngũ Khí Triều Nguyên, có năm loại pháp tắc chi lực xuất hiện trên người hắn, đều là hỗn độn pháp tắc, nhưng lại là tải xuống từ trên người Nhục Thu, Cú Mang, Cộng Công, Chúc Dung và Hậu Thổ.

Hỗn độn ngũ hành pháp tắc, tu luyện cực hạn Hỗn Độn thể, tu

luyện Ngũ Khí Triều Nguyên quả thực thần tốc.

Tuy không có Ly Địa Diễm Quang Kỳ, nhưng Bàn Huyền cũng chỉ dùng chưa đầy một ngày đã khiến Hỏa hành đại thành, cuối cùng nhờ Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ tu luyện Thổ hành.

Khi ngũ hành đại thành, sinh sinh bất diệt, diễn hóa sự huyền diệu của hỗn nguyên.

Bạch quang chiếu rọi chư thiên, ức vạn đóa sen trắng xuất hiện quanh thân Bàn Huyền, một đoàn tiên thiên Canh Kim chi khí cuộn trào, Tố Sắc Vân Giới Kỳ nằm ở trung tâm.

Trong tiên thiên Canh Kim chi khí, Tố Sắc Vân Giới Kỳ không ngừng biến hóa, tựa như muốn diễn hóa thành một phương thế giới.

Hồi lâu, Tố Sắc Vân Giới Kỳ trong tiên thiên Canh Kim chi khí diễn hóa thành một không gian màu trắng, nhưng không ổn định.

Tiếp theo, một đoàn hắc khí cuộn trào, ức vạn đóa sen đen xuất hiện, chính là tiên thiên Quý Thủy chi khí.

Trong tiên thiên Quý Thủy chi khí, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cũng đang biến hóa, diễn hóa thành một không gian màu đen, nhưng lại không ổn định hơn không gian màu trắng trong tiên thiên Canh Kim chi khí.

Tuy nhiên, khi tiên thiên Canh Kim chi khí và tiên thiên Quý Thủy chi khí tiếp xúc, cả hai không gian đều ổn định hơn không ít.

Sau đó, lại có Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ trong tiên thiên Ất Mộc chi khí diễn hóa thành không gian màu xanh, Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trong tiên thiên Tuất Thổ chi khí diễn hóa thành không gian màu vàng.

Về phần tiên thiên Ly Hỏa chi khí, lại không có không gian.

"Ầm!" Ngũ khí ngưng tụ thành một khối trong lồng ngực Bàn

Huyền.

Tức thì, ngũ sắc quang hoa bao phủ toàn thân Bàn Huyền.

Một vài huyền diệu hỗn nguyên cũng được diễn hóa ra.

Huyền diệu hỗn nguyên do Ngũ Khí Triều Nguyên diễn hóa ra có chút trợ giúp cho sự tinh tiến đạo hạnh của Bàn Huyền, lúc này, đạo hạnh của Bàn Huyền đã tinh tiến một chút.

Tuy sự tinh tiến đạo hạnh không lớn, nhưng Bàn Huyền cũng đã tiến gần hơn đến Đại La đạo quả. ...

Khi Bàn Huyền tu luyện Ngũ Khí Triều Nguyên, đủ loại dị tượng lần lượt xuất hiện trên bầu trời Bồng Lai.

Hầu như tất cả sinh linh trên Bồng Lai ngẩng đầu đều có thể thấy được dị tượng.

Hoặc thanh quang hóa thành một con cự long, hoặc hồng quang hóa thành một con hỏa phượng, long phượng cùng cất tiếng hót.

Lại có hắc quang chiếu rọi, thủy khí tràn ngập, hóa thành mây mù.

Bạch quang chợt hiện, sát phạt chi khí vô tận hóa thành đao thương kiếm phủ.

Trong hoàng quang, sơn mạch, tinh thần, nguy nga sừng sững.

Càng có vạn đạo hà quang, ngàn tia thụy thái.

Khi ngũ khí trong lồng ngực Bàn Huyền diễn hóa ra huyền diệu hỗn nguyên, dị tượng càng thêm kinh người.

Có thiên hoa loạn trụy, có địa dũng kim liên.

Trong nhất thời, vô số sinh linh trên đảo Bồng Lai đều ngơ ngác nhìn.

"...Tình huống gì vậy?" "Dị tượng như thế, chẳng lẽ có bảo vật

xuất thế?

Hay là linh căn?" "Có thể dẫn phát dị tượng như vậy, là Tiên Thiên Linh Bảo?

Hay là Tiên Thiên Linh Căn?" ...

Cách đạo trường của Bàn Huyền không xa, Ngao Sưởng đang tu luyện chữa thương.

Trong trận chiến với Long Vương, hắn bị thương không nhẹ, bản mệnh long châu đều có vết nứt.

Khi dị tượng xuất hiện, Ngao Sưởng cũng kinh ngạc.

Dừng tu luyện, Ngao Sưởng đứng dậy, nhìn về nơi xuất hiện dị tượng.

Với tu vi và đạo hạnh hiện tại của Ngao Sưởng, hắn lại nhìn ra được một vài huyền cơ từ trong dị tượng.

"Dường như là Ngũ Khí Triều Nguyên, Bàn Huyền đại nhân đang tu luyện Ngũ Khí Triều Nguyên sao?" Ngao Sưởng có chút kinh ngạc.

Tu luyện ngũ khí trong lồng ngực và tam hoa trên đỉnh đầu không khó, tu vi Thiên Tiên là có thể làm được, nhưng muốn Ngũ Khí Triều Nguyên, lại cần đạo hạnh Thái Ất, muốn Tam Hoa Tụ Đỉnh, càng cần Đại La đạo quả.

Trong mắt Ngao Sưởng, Bàn Huyền căn bản không cần thiết phải tu luyện Ngũ Khí Triều Nguyên, cũng không cần thiết tu luyện Tam Hoa Tụ Đỉnh.

Trong vô số sinh linh Hồng Hoang hiện nay, tu luyện Ngũ Khí Triều Nguyên và Tam Hoa Tụ Đỉnh không nhiều lắm.

Ngao Sưởng như có điều suy nghĩ.

Nếu không có lợi ích lớn, Bàn Huyền hắn sẽ không tu luyện Ngũ

Khí Triều Nguyên.

Thông thường, Ngũ Khí Triều Nguyên đối với thể chất hậu thiên có lợi ích lớn nhất, đối với thể chất tiên thiên lợi ích cũng không nhỏ, nhưng đối với Hỗn Độn thể thì không có lợi ích gì. ...

Đúng vậy, Bàn Huyền sở dĩ tu luyện Ngũ Khí Triều Nguyên, chủ yếu là vì tìm Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Đã Ngũ Khí Triều Nguyên viên mãn, Bàn Huyền liền bố trí Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Một luồng thanh khí, một luồng bạch khí, một luồng hoàng khí, một luồng hắc khí, một luồng xích khí, ngũ khí từ trong lồng ngực Bàn Huyền bay ra, hình thành một tòa tiên thiên đại trận trước người, ngũ hành lưu chuyển, huyền diệu vô cùng.

Vừa dùng ngũ khí trong lồng ngực bố trí Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, Bàn Huyền vừa vận dụng năm loại hỗn độn pháp tắc.

Kim chi pháp tắc chi lực gia trì tiên thiên Canh Kim chi khí, Mộc chi pháp tắc chi lực gia trì tiên thiên Ất Mộc chi khí, Thủy chi pháp tắc chi lực gia trì tiên thiên Quý Thủy chi khí, Hỏa chi pháp tắc chi lực gia trì tiên thiên Ly Hỏa chi khí, Thổ chi pháp tắc chi lực gia trì tiên thiên Tuất Thổ chi khí.

Có năm loại pháp tắc chi lực gia trì, Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận do ngũ khí trong lồng ngực Bàn Huyền bố trí uy lực tăng mạnh.

Chỉ riêng ngũ khí trong lồng ngực Bàn Huyền uy lực đã sánh ngang cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cộng thêm bốn lá Tiên Thiên Linh Kỳ, cũng tương đương năm món cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lại bố trí tiên thiên đại trận, địch lại Tiên Thiên Chí Bảo tuyệt đối không phải nói suông.

Nếu lại có Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Tiên Thiên Ngũ Hành Đại

Trận của Bàn Huyền không chừng có thể địch lại Hỗn Độn Linh Bảo.

Theo Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận vận chuyển, Bàn Huyền tập trung tinh thần cảm ứng.

Tâm thần của Bàn Huyền đã hợp nhất với Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Hồi lâu sau, tâm thần Bàn Huyền khẽ động, đã cảm ứng được Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Chương 61

Đột nhiên mở hai mắt, Bàn Huyền nhìn về phía Nam Hoang.

Ly Địa Diễm Quang Kỳ đang ở một nơi nào đó trên đại địa Nam Hoang, cách Bồng Lai vô cùng xa xôi, Đại La Kim Tiên đi một vạn năm cũng không thể tới.

Bàn Huyền, nhanh nhất cũng cần mấy năm thời gian.

Tuy nhiên, trước khi rời đi, Bàn Huyền muốn bố trí một cái Nghiệp Hỏa Đại Trận ở Bồng Lai.

Nếu lại có kẻ nào dám tấn công Bồng Lai, trước tiên hãy cảm nhận Hồng Liên Nghiệp Hỏa đi! ...

Dùng khoảng hai mươi năm, Bàn Huyền từ Bồng Lai đến Nam Hoang.

Phía trước Bàn Huyền ức vạn dặm là một tòa đại sơn.

Ngô Đồng Sơn, tuy không bằng Bất Tử Hỏa Sơn, nhưng cũng là một đại phúc địa ở Nam Hoang.

Nhìn một cái, cây ngô đồng mọc khắp núi.

Một cây ngô đồng khổng lồ cắm rễ trên đỉnh Ngô Đồng Sơn, cây cao vượt rừng, lại là thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Cả Ngô Đồng Sơn không chỉ có một cây Tiên Thiên Linh Căn, nhưng lại chỉ có một cây thượng phẩm tiên thiên ngô đồng thụ.

Phượng hoàng đậu trên cây ngô đồng.

"Nguyên Phượng ở Ngô Đồng Sơn!" Bàn Huyền quan sát khí vận của Ngô Đồng Sơn, phát hiện Nguyên Phượng đang ở đây.

Nếu Ly Địa Diễm Quang Kỳ ở Ngô Đồng Sơn, Nguyên Phượng

hiện tại cũng ở Ngô Đồng Sơn, vậy thì, Ly Địa Diễm Quang Kỳ đang ở trong tay Nguyên Phượng?

Long Vương có Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Nguyên Phượng có Ly Địa Diễm Quang Kỳ, cũng không có gì lạ.

Nhưng nếu Ly Địa Diễm Quang Kỳ ở trong tay Nguyên Phượng, Bàn Huyền đoạt lấy Ly Địa Diễm Quang Kỳ sẽ kết đại nhân quả với Nguyên Phượng.

Tuy Bàn Huyền không sợ kết nhân quả với Nguyên Phượng, nhưng đó cũng là một phiền phức không nhỏ.

Vì để gom đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, Bàn Huyền đối với Ly Địa Diễm Quang Kỳ thế nào cũng phải có được.

Nếu Ly Địa Diễm Quang Kỳ ở trong tay Nguyên Phượng, Bàn Huyền có thể cân nhắc lấy một pháp bảo để trao đổi.

Ví dụ như Tiên Thiên Ly Hỏa Kiếm, Lạc Thư... những Tiên Thiên Linh Bảo này đều có thể dùng để trao đổi.

Vừa nghĩ, Bàn Huyền vừa thong thả bay về phía Ngô Đồng Sơn.

Ức vạn dặm đối với Bàn Huyền không đáng là bao, chẳng mấy chốc đã đến phía trên Ngô Đồng Sơn.

Khi tiếp cận đỉnh núi, Bàn Huyền cũng thấy được Nguyên Phượng.

Nguyên Phượng đang ngồi xếp bằng trên cây tiên thiên ngô đồng, Nam Minh Ly Hỏa đang cháy trên người nàng, lại có một điểm Niết Bàn Thần Hỏa đang nhảy múa ở mi tâm.

Hồng Hoang, đại địa phương Nam, Ngô Đồng Sơn.

Nhìn Nguyên Phượng đang tu luyện trên cây tiên thiên ngô đồng, ánh mắt Bàn Huyền đặt vào điểm Niết Bàn Thần Hỏa đang nhảy múa

ở mi tâm nàng.

Niết Bàn Thần Hỏa có thể khiến phượng hoàng dục hỏa trùng sinh, ẩn chứa huyền bí sinh tử luân hồi.

Theo Bàn Huyền tiếp cận, Nguyên Phượng đang tu luyện cũng phát giác.

Tức thì, Nguyên Phượng dừng tu luyện, đột nhiên đứng dậy, hai mắt như điện lạnh liếc về phía Bàn Huyền.

"Tổ Vu Bàn Huyền?" Nhìn thấy Bàn Huyền, Nguyên Phượng cũng kinh ngạc.

"Đạo hữu!" Bàn Huyền chào hỏi.

Khi đến trước mặt Nguyên Phượng, bốn lá Tiên Thiên Linh Kỳ trong cơ thể Bàn Huyền có chút biến hóa.

Cảm nhận sự biến hóa của bốn lá Tiên Thiên Linh Kỳ trong cơ thể, Bàn Huyền cũng xác định Ly Địa Diễm Quang Kỳ đang ở trên người Nguyên Phượng.

Cùng lúc đó, sắc mặt Nguyên Phượng cũng khẽ động, hiển nhiên cũng cảm ứng được có Tiên Thiên Linh Kỳ trên người Bàn Huyền, nhưng lại không biết Bàn Huyền có mấy lá.

"Bàn Huyền đến vì Ly Địa Diễm Quang Kỳ?" Sắc mặt Nguyên Phượng biến đổi.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ có thể cảm ứng lẫn nhau, đã Nguyên Phượng có thể cảm ứng được, nàng biết Bàn Huyền cũng sẽ cảm ứng được.

Xác định Ly Địa Diễm Quang Kỳ ở trên người Nguyên Phượng, trong lòng Bàn Huyền cũng đang tính toán.

Nếu trực tiếp động thủ, đoạt lấy Ly Địa Diễm Quang Kỳ không

khó.

Tuy đều là tu vi Chuẩn Thánh, nhưng Nguyên Phượng chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Ngoài tu vi, thần thông, pháp bảo của Nguyên Phượng cũng đều không bằng Bàn Huyền, chỉ có đạo hạnh là trên Bàn Huyền.

Nhưng thực lực hai bên lại chênh lệch rất lớn.

Nếu chỉ là một lá Ly Địa Diễm Quang Kỳ, không đáng để Bàn Huyền động thủ, nhưng Bàn Huyền đã có bốn lá Tiên Thiên Linh Kỳ, lại có được Ly Địa Diễm Quang Kỳ nữa là gom đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, trực tiếp động thủ cũng không có gì không thể.

Tuy nhiên, có thể không động thủ vẫn là tốt nhất.

"Hử?" Bất chợt, Bàn Huyền sững sờ, vẻ mặt cổ quái, lại phát hiện khí tức của Nguyên Phượng có chút không đúng.

Cảm ứng kỹ, ánh mắt Bàn Huyền không khỏi rơi xuống bụng của Nguyên Phượng.

Từ sự biến hóa khí tức của Nguyên Phượng, nàng đang có thai, một thai hai đứa.

"Khổng Tước và Kim Sí Đại Bàng Điểu?" Bàn Huyền như có điều suy nghĩ.

Thấy ánh mắt Bàn Huyền rơi vào bụng mình, Nguyên Phượng vừa xấu hổ vừa giận dữ.

Mấy trăm năm trước, Nguyên Phượng vô tình nuốt phải một đoàn tạo hóa chi khí, thai nghén ra hai quả trứng.

Khi phát hiện mình mang thai, tâm tình của Nguyên Phượng cũng phức tạp, không chỉ một lần muốn luyện hóa chúng đi, nhưng rồi lại từ bỏ.

Ánh mắt kỳ quái của Bàn Huyền khiến Nguyên Phượng có chút không chịu nổi.

Ngay lúc Nguyên Phượng sắp xấu hổ hóa giận, Bàn Huyền mở miệng: "Đạo hữu thật có tạo hóa." Nguyên Phượng có thể cảm giác được Bàn Huyền không hề chế giễu.

"Ngô muốn bế quan tu luyện, đạo hữu hãy rời đi đi!" Nguyên Phượng cũng không nói nhiều.

"Không vội." Bàn Huyền mỉm cười nói.

Mày nhíu lại, trong lòng Nguyên Phượng có chút không vui, thái độ của nàng đã rõ ràng, Bàn Huyền lại không biết điều.

Không đợi Nguyên Phượng mở miệng lần nữa, ngũ khí trong lồng ngực Bàn Huyền trào ra.

Khi ngũ khí trong lồng ngực Bàn Huyền vừa xuất hiện, Nguyên Phượng cũng trừng lớn mắt.

Tiên thiên ngũ hành chi khí tuy hiếm có, nhưng trên người Nguyên Phượng cũng có, nhưng tiên thiên ngũ hành chi khí trên người nàng so với Bàn Huyền lại kém quá nhiều.

Nếu tiên thiên ngũ hành chi khí trên người Nguyên Phượng là một giọt nước, thì ngũ khí trong lồng ngực Bàn Huyền là biển cả mênh mông.

Dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, tiên thiên ngũ hành chi khí từ lồng ngực trào ra bố trí thành Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Thấy Bàn Huyền bố trận, Nguyên Phượng kéo giãn khoảng cách, nhưng Bàn Huyền lại tế ra Trấn Thiên Bia.

"Đạo hữu không cần lo lắng." Bàn Huyền khẽ cười.

Dưới sự trấn áp của Trấn Thiên Bia, thời không xung quanh

Nguyên Phượng bị cấm cố, nàng chỉ cảm thấy áp lực vô cùng.

Tưởng rằng Bàn Huyền muốn động thủ đoạt Ly Địa Diễm Quang Kỳ, trong lòng Nguyên Phượng vừa kinh vừa giận.

Ngay lập tức, Nguyên Phượng tế ra Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Hiện tại, Ly Địa Diễm Quang Kỳ là linh bảo mạnh nhất của Nguyên Phượng, lúc này, nàng cũng không giấu giếm.

Theo Ly Địa Diễm Quang Kỳ xuất hiện, tiên thiên ly hỏa chi khí tỏa ra.

Ly Địa Diễm Quang Kỳ không chỉ vạn pháp bất xâm, cũng có lực công kích mạnh mẽ, dưới sự thúc giục của Nguyên Phượng, phóng ra một lượng lớn Nam Minh Ly Hỏa.

Trong khoảnh khắc, Nam Minh Ly Hỏa do Ly Địa Diễm Quang Kỳ phóng ra đã hình thành một biển lửa lớn.

"Phanh!" "Ầm ầm!" ...

Không đợi Nguyên Phượng phá vỡ sự cấm cố của Trấn Thiên Bia, Bàn Huyền đã dùng ngũ khí trong lồng ngực bố trí xong Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Khi Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận vừa được bố trí xong, Nguyên Phượng lại không khỏi sững sờ, bất giác dừng công kích.

Cảm nhận kỹ lại, Nguyên Phượng cũng biết Bàn Huyền không có ác ý.

Hiểu ra, Nguyên Phượng thu lại Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Tiếp đó, tiên thiên ngũ hành chi lực từ bốn phương tám hướng hướng về phía Nguyên Phượng, Nguyên Phượng cũng không kháng cự.

Nhờ sức mạnh của Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, quả trứng ngũ

sắc trong cơ thể Nguyên Phượng có thể được đề cao căn cốt, cũng có thể ra đời sớm hơn.

Hai quả trứng đang được thai nghén trong cơ thể Nguyên Phượng hiện nay, một quả ngũ sắc, dựa theo tiên thiên ngũ hành mà thành, một quả đen trắng, dựa theo tiên thiên âm dương mà lập.

Lấy tiên thiên ngũ hành làm bản nguyên, lại thai nghén ra một con Khổng Tước, lấy tiên thiên âm dương làm bản nguyên, lại là Kim Sí Đại Bàng Điểu.

Hồi lâu sau, Bàn Huyền mới thu hồi ngũ khí trong lồng ngực.

Cùng lúc đó, một hư ảnh Khổng Tước khổng lồ xuất hiện sau lưng Nguyên Phượng.

"Đa tạ...

đạo hữu." Sắc mặt Nguyên Phượng phức tạp.

Nàng đã nợ Bàn Huyền một nhân quả, nhưng Nguyên Phượng lại không hối hận, so với nợ một nhân quả, thứ nàng nhận được còn nhiều hơn.

"Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ chi nhất, Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ hẳn là đang ở trên người đạo hữu nhỉ!" Bàn Huyền cười hỏi.

Đến rồi!

Ánh mắt Nguyên Phượng lóe lên, nhưng cũng không phủ nhận.

"Ly Địa Diễm Quang Kỳ là trấn tộc chi bảo của Phượng Hoàng tộc ngô." Nguyên Phượng mặt mày bình tĩnh.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ đều có thể trấn áp khí vận, Ly Địa Diễm Quang Kỳ tự nhiên cũng không ngoại lệ.

"Ly Địa Diễm Quang Kỳ có duyên với ngô." Câu nói của Bàn

Huyền vừa thốt ra, sắc mặt Nguyên Phượng cũng âm trầm.

Tuy Nguyên Phượng nợ Bàn Huyền một nhân quả, nhưng không thể nào đưa Ly Địa Diễm Quang Kỳ cho Bàn Huyền được.

"Muốn có Ly Địa Diễm Quang Kỳ, trước tiên hãy đánh bại ngô rồi nói." Nguyên Phượng lạnh mặt nói.

Dù biết chênh lệch với Bàn Huyền rất lớn, nhưng Nguyên Phượng cũng không hề lùi bước.

"Nguyên Phượng cũng có cường giả chi tâm, nhưng không bằng được Đế Giang và các Tổ Vu khác, thậm chí không bằng một số Đại Vu." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nếu đối mặt với Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Nguyên Phượng mười phần thì có đến tám chín phần sẽ lùi bước.

Nhưng Vu tộc dám vung quyền với Hỗn Nguyên Thánh Nhân lại không phải số ít.

Cường giả chi tâm không liên quan đến tu vi cao thấp, mà là ý chí.

Vu tộc cột sống chỉ cong với Bàn Cổ, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không thể khiến Vu tộc khuất phục.

Nếu muốn động thủ, Bàn Huyền cũng sẽ không giúp Khổng Tuyên chưa ra đời đề cao căn cốt.

Phải biết rằng, theo căn cốt của Khổng Tuyên được đề cao, con đường đại đạo cũng sẽ thuận lợi hơn không ít, khí vận cũng sẽ lớn hơn, đối với Phượng Hoàng tộc có lợi ích không nhỏ.

Căn cốt của Khổng Tuyên vốn không tệ, bây giờ càng không kém Nguyên Phượng quá xa.

Với căn cốt hiện tại của Khổng Tuyên, không chừng phải đến tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ mới có thể hóa hình.

“Ngô dùng hai món Tiên Thiên Linh Bảo đổi với đạo hữu Ly Địa Diễm Quang Kỳ thì thế nào?” Bàn Huyền lấy ra hai món Tiên Thiên Linh Bảo.

Một món là Tiên Thiên Linh Bảo Lạc Thư, còn một món là Tiên Thiên Linh Bảo Tiên Thiên Ly Hỏa Kiếm.

Nhìn hai món Tiên Thiên Linh Bảo Bàn Huyền lấy ra, trong lòng Nguyên Phượng cũng đang cân nhắc.

Bất luận là Lạc Thư hay Tiên Thiên Ly Hỏa Kiếm, đều không bằng Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Lạc Thư và Tiên Thiên Ly Hỏa Kiếm cộng lại cũng không bằng, nhưng chênh lệch cũng không quá xa.

Chương 62

Có Lạc Thư rồi, nếu lại có được Hà Đồ, Hà Đồ Lạc Thư kết hợp lại, tuyệt đối không kém Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Vừa nãy đã nợ Bàn Huyền một nhân quả, nếu lúc này trao đổi linh bảo, cũng có thể hóa giải nhân quả.

Nếu Bàn Huyền trực tiếp động thủ, Nguyên Phượng cũng không có lòng tin giữ được Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Sau khi suy nghĩ nghiêm túc, trong lòng Nguyên Phượng đã nghiêng về việc đưa Ly Địa Diễm Quang Kỳ cho Bàn Huyền.

"Bảo vật này tên là Lạc Thư, có một bảo vật khác tên là Hà Đồ, hai thứ kết hợp lại, không thua kém Ly Địa Diễm Quang Kỳ, ngô biết Hà Đồ hiện đang ở đâu." Bàn Huyền chỉ vào Lạc Thư, nói với Nguyên Phượng.

Vừa nghe Bàn Huyền nói, Nguyên Phượng đã động lòng.

Trong mắt Nguyên Phượng, dường như cũng không thiệt.

Nhưng Nguyên Phượng lại không biết Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ đã có bốn lá cờ nằm trong tay Bàn Huyền, cho nên, Nguyên Phượng có lẽ không thiệt, nhưng Bàn Huyền tuyệt đối lời to.

Đối với Nguyên Phượng chỉ là một món Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng đối với Bàn Huyền, có được Ly Địa Diễm Quang Kỳ là gom đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ.

Tiên Thiên Ly Hỏa Kiếm đối với Bàn Huyền không quan trọng, đưa cho Nguyên Phượng cũng không sao, về phần Lạc Thư, Bàn Huyền đã có tính toán.

Hà Đồ đang ở trong tay Đế Tuấn, Nguyên Phượng nếu có được

Lạc Thư, vì để có Hà Đồ tất sẽ đối đầu với Đế Tuấn.

Đế Tuấn không thể nào từ bỏ Hà Đồ, Nguyên Phượng cũng sẽ không từ bỏ Lạc Thư.

Đúng lúc này, sau lưng Nguyên Phượng lại xuất hiện một hư ảnh, chính là Kim Sí Đại Bàng.

Hư ảnh Khổng Tước và hư ảnh Kim Sí Đại Bàng một trái một phải, đối xứng nhau.

Rõ ràng có thể thấy Khổng Tước mạnh hơn Kim Sí Đại Bàng.

Khổng Tước vốn đã hơn Kim Sí Đại Bàng một chút, Bàn Huyền lại đề cao căn cốt cho Khổng Tước, sự vượt trội càng lớn hơn.

Vốn dĩ, Khổng Tước và Kim Sí Đại Bàng đều phải mất mấy trăm nguyên hội mới có thể ra đời, nhưng Khổng Tước lại được ra đời sớm hơn rất nhiều.

"Lại giúp nhữ một lần." Bàn Huyền lại lần nữa vận dụng tiên thiên ngũ hành chi lực.

Dưới sự trợ giúp của tiên thiên ngũ hành chi lực của Bàn Huyền, bụng của Nguyên Phượng vỡ ra một lỗ hổng, một quả trứng ngũ sắc bay ra.

Quả trứng thai nghén Khổng Tước đã ra đời, nhưng quả trứng thai nghén Kim Sí Đại Bàng vẫn còn trong cơ thể Nguyên Phượng.

Về phần ấp nở ra Khổng Tuyên, Nguyên Phượng cũng cần một khoảng thời gian. ...

Trên một tiên sơn phúc địa ở đại địa Hồng Hoang, năm lão đạo tụ tập lại một chỗ.

Năm lão đạo đều là tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, chính là Ngũ Hành Lão Tổ.

Ngũ Hành Lão Tổ không phải là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, mà là do một phần tiên thiên ngũ hành lúc trời đất mới mở thai nghén ra.

"Canh Kim đạo huynh, ngũ hành trong trời đất có biến hóa không nhỏ, có biết nguyên do không?" Hắc bào lão đạo Quý Thủy Lão Tổ mở miệng hỏi bạch bào lão đạo.

"Nếu ngô không đoán sai, hẳn là Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ sắp tụ tập lại." "Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ tụ tập?" "Đối với chúng ta cũng là cơ hội ngàn năm khó gặp." "Nếu có người tập hợp đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, chúng ta chính là có thể nhân cơ hội này đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên." ...

Bởi vì căn cốt là một phần tiên thiên ngũ hành của Hồng Hoang, Ngũ Hành Lão Tổ tuy chỉ là Đại La Kim Tiên, nhưng lại rõ ràng hơn Chuẩn Thánh bình thường về sự biến hóa của ngũ hành trong Hồng Hoang.

Từ sự biến hóa của ngũ hành Hồng Hoang hiện nay, Ngũ Hành Lão Tổ có thể đoán định Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ sắp tụ tập lại một chỗ.

Một cơ hội lớn bày ra trước mặt Ngũ Hành Lão Tổ.

Tiếp đó, Ngũ Hành Lão Tổ mỗi người trở về động phủ, bế quan tu luyện, đều muốn nắm bắt cơ hội đột phá tu vi Chuẩn Thánh.

Chỉ cần Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ tụ tập tại Hồng Hoang, đối với Ngũ Hành Lão Tổ cũng là một khế cơ để đột phá tu vi Chuẩn Thánh.

Sau một hồi suy nghĩ nghiêm túc, Nguyên Phượng xóa đi ấn ký nguyên thần trong Ly Địa Diễm Quang Kỳ, giao Ly Địa Diễm Quang Kỳ cho Bàn Huyền.

Lạc Thư và Tiên Thiên Ly Hỏa Kiếm mà Bàn Huyền lấy ra cũng rơi vào tay Nguyên Phượng.

"Hà Đồ ở trên Thái Dương Tinh, đúng rồi, trên Thái Dương Tinh có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung." Bàn Huyền vừa thu Ly Địa Diễm Quang Kỳ, vừa nói với Nguyên Phượng.

Dứt lời, Bàn Huyền cũng hóa thành độn quang rời đi.

Trong nháy mắt, Bàn Huyền biến mất ở chân trời.

Nguyên Phượng cũng đang trầm tư.

Có Lạc Thư, Nguyên Phượng tự nhiên muốn có Hà Đồ.

Nhưng, Hà Đồ Lạc Thư kết hợp lại cũng chỉ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Hỗn Độn Chung lại là Tiên Thiên Chí Bảo, không thể đánh đồng.

"Hà Đồ ở Thái Dương Tinh, chẳng lẽ Lạc Thư là do Bàn Huyền đoạt được từ tay một sinh linh nào đó trên Thái Dương Tinh?

Biết rõ Hỗn Độn Chung ở Thái Dương Tinh, Bàn Huyền lại vì sao không lấy?

Sinh linh sở hữu Hỗn Độn Chung quá mạnh mẽ?" Kết hợp tình hình hiện tại, Nguyên Phượng không thể không nghĩ nhiều.

Tuy nhiên, Nguyên Phượng có lý do phải đi một chuyến đến Thái Dương Tinh.

Nghĩ rồi, Nguyên Phượng mang theo quả trứng ngũ sắc vừa sinh ra bên mình, chạy đến Thái Dương Tinh.

Sự việc trọng đại, Nguyên Phượng cũng không thể đợi được nữa.

Nếu đợi Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng ra đời, rồi lại đợi hóa hình, thời gian cần thiết không ngắn.

Nếu không có gì bất ngờ, trong vòng một nguyên hội, Khổng Tuyên sẽ ra đời, nhưng muốn hóa hình lại không dễ dàng.

Do căn cốt của Khổng Tuyên hiện tại, có lẽ cần tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ mới có thể hóa hình, cũng có lẽ là Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn. ...

Rời khỏi Ngô Đồng Sơn, trong nháy mắt đã đi được ức vạn vạn dặm.

Hồi lâu sau, Bàn Huyền mới hạ tường vân, đáp xuống một tòa đại sơn.

Lấy ra Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Bàn Huyền cũng không thể chờ đợi được nữa mà luyện hóa nó.

Bởi vì Nguyên Phượng đã xóa đi ấn ký nguyên thần trong Ly Địa Diễm Quang Kỳ, hiện nay Ly Địa Diễm Quang Kỳ là vật vô chủ, Bàn Huyền có thể trực tiếp luyện hóa.

Vừa luyện hóa Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Bàn Huyền vừa suy nghĩ.

Nếu không có gì bất ngờ, Nguyên Phượng đã lên đường đến Thái Dương Tinh.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất mười phần thì có đến tám chín phần đang ở trên Thái Dương Tinh.

Khả năng lớn là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chưa hóa hình.

Nguyên Phượng cũng là một Chuẩn Thánh.

Nếu ở Thái Dương Tinh gặp Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, vì Hà Đồ và Hỗn Độn Chung, Nguyên Phượng có khả năng sẽ cướp đoạt.

"Không đúng, đạo hạnh của Nguyên Phượng không thấp, Đế Tuấn

và Đông Hoàng Thái Nhất có đại khí vận trong người, cưỡng ép đoạt lấy Hà Đồ và Hỗn Độn Chung, khí vận phản phệ rất lớn, Nguyên Phượng chưa chắc không nhìn ra." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Bàn Huyền hy vọng Nguyên Phượng đi Thái Dương Tinh đoạt lấy Hà Đồ và Hỗn Độn Chung, thậm chí đánh giết Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, đối với Vu tộc không phải là chuyện xấu.

Căn cốt của Bàn Huyền là khí vận Vu tộc, lại được biên chức thành một mạng lưới khí vận, hiện đang bao phủ Hồng Hoang.

Một khi Nguyên Phượng đến Thái Dương Tinh, Bàn Huyền sẽ biết, lúc đó, khí vận chi thể của hắn sẽ toàn lực can thiệp, nếu Nguyên Phượng sơ ý, sẽ ra tay đoạt lấy Hà Đồ của Đế Tuấn, Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất, thậm chí đánh giết Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Tuy nhiên, mọi việc có lẽ sẽ không đơn giản như Bàn Huyền hy vọng.

Nguyên Phượng cũng không ngốc, Bàn Huyền đã biết Hà Đồ và Hỗn Độn Chung ở Thái Dương Tinh, tu vi của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại không cao, vì sao Bàn Huyền không đoạt bảo vật?

Điều đó đủ để nói lên vấn đề rồi.

Nếu Nguyên Phượng đủ thông minh, sẽ không đánh giết Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, cũng sẽ không đoạt Hỗn Độn Chung, nhưng lại rất có khả năng đoạt Hà Đồ.

Chỉ đoạt Hà Đồ, khí vận của Phượng Hoàng tộc tuy sẽ mất đi một ít, nhưng Nguyên Phượng đã có Lạc Thư, điều đó cũng đáng.

Nếu Nguyên Phượng không giết Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hắn sẽ 'mời' Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất gia nhập

Phượng Hoàng tộc.

Phượng Hoàng là vua của loài chim bay.

Tam Túc Kim Ô cũng là loài chim bay, tuy hiện tại còn tôn quý hơn cả phượng hoàng.

Về phần Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều có đại khí vận, lại có một trong Khai Thiên Tam Bảo là Hỗn Độn Chung, một khi gia nhập Phượng Hoàng tộc, khí vận của Phượng Hoàng tộc sẽ tăng lên rất nhiều, thực lực cũng sẽ tăng, nhưng Bàn Huyền lại không hề lo lắng.

Khí vận Phượng Hoàng tộc tăng lên, thực lực cường đại, Long tộc và Kỳ Lân tộc sẽ có áp lực, chỉ cần hơi đẩy sóng thêm gió, Long tộc và Kỳ Lân tộc kết minh đối phó Phượng Hoàng tộc là rất có khả năng.

Vì Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, vì Bàn Huyền, khiến Long Phượng Kỳ Lân tam tộc e dè Vu tộc, đối với sự phát triển của Vu tộc bất lợi.

Dựa theo đại thế hiện nay, Bàn Huyền suy diễn hướng đi của tương lai, lại kết hợp với những câu chuyện thần thoại kiếp trước, tiến hành đủ loại mưu hoạch.

Mạng lưới khí vận Vu tộc bao trùm cả Hồng Hoang, đối với Bàn Huyền trợ giúp cũng rất lớn.

Bàn Huyền cũng biết, mạng lưới khí vận của mình không thể vĩnh viễn bao trùm Hồng Hoang, đợi Hồng Hoang xuất hiện một Hỗn Nguyên Thánh Nhân, khí vận chi thể của mình nếu vẫn bao trùm Hồng Hoang, lại không ổn. ...

Đột nhiên, một đoàn hồng quang chói mắt xông thẳng lên trời, khiến chu thiên tinh thần ảm đạm thất sắc, hoàn vũ chấn động, chư thiên vặn vẹo.

Ức vạn đóa hồng liên xuất hiện quanh thân Bàn Huyền, chính là do tiên thiên ly hỏa chi khí từ Ly Địa Diễm Quang Kỳ hóa thành.

Hiện tại, Bàn Huyền chỉ mới luyện hóa đạo cấm chế đầu tiên của Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Cũng là do Bàn Huyền luyện hóa Ly Địa Diễm Quang Kỳ thời gian quá ngắn.

Ly Địa Diễm Quang Kỳ dù sao cũng là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tu vi nguyên thần của Bàn Huyền lại chỉ ở cấp Thái Ất Kim Tiên, muốn hoàn toàn luyện hóa Ly Địa Diễm Quang Kỳ ít nhất cũng cần hơn vạn năm.

Luyện hóa xong đạo cấm chế đầu tiên của Ly Địa Diễm Quang Kỳ, ngũ khí trong lồng ngực Bàn Huyền trào ra, tiên thiên ly hỏa chi khí bao phủ lấy Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Không lâu sau, ngũ khí trong lồng ngực Bàn Huyền đều có một không gian.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ trong ngũ khí lồng ngực diễn hóa thành không gian, khi Ngũ Khí Triều Nguyên, uy thế vô biên chấn động cửu thiên thập địa, băng sập tuế nguyệt, quán thông cổ kim.

"Vậy thì, tiếp theo hãy dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ." Bàn Huyền lẩm bẩm.

Cũng không cần hoàn toàn luyện hóa, chỉ cần dung nhập Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ vào ngũ khí lồng ngực, khi Ngũ Khí Triều Nguyên, Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ sẽ tự tiến hành dung hợp.

Nhưng muốn để Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ dung hợp, Ngũ Khí Triều Nguyên cần phải đủ mạnh mẽ mới được.

Ngũ Khí Triều Nguyên của Bàn Huyền tuy có thể xưng là mạnh mẽ, nhưng chưa chắc đã có thể dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ.

Có lẽ, Bàn Huyền cần phải mượn sức mạnh của Bàn Cổ huyết trì.

Ngoài ra, khí vận chi thể của Bàn Huyền cũng có thể phát huy tác dụng không nhỏ.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ là do năm cánh sen của Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm hóa thành, nhưng đã đều là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, một khi dung hợp, ít nhất cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, hẳn sẽ không kém Khai Thiên Tam Bảo.

Về phần Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ sau khi dung hợp có khả năng là Hỗn Độn Linh Bảo hay không, ít nhiều cũng có một chút khả năng, nhưng Bàn Huyền cảm thấy không lớn.

Tuy nhiên, Bàn Huyền cũng có lo lắng.

Theo Bàn Huyền biết, Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ trấn áp ngũ phương ngũ hành của Hồng Hoang, nếu dung hợp, e rằng ngũ hành của Hồng Hoang sẽ bị đảo lộn, đó là nghiệp lực thiên đại, tuyệt đối sẽ có thiên khiển cấp cao nhất giáng xuống.

Nhưng dưới Thiên Đạo có một sự cân bằng, nếu bảo vật do Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ dung hợp thành nằm dưới Thiên Đạo Hồng Hoang, vậy thì, sự cân bằng cũng không bị phá vỡ, ngũ hành Hồng Hoang hẳn sẽ không bị đảo lộn.

"Nếu Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ dung hợp xong là Tiên Thiên Chí Bảo, ngũ hành Hồng Hoang cũng sẽ không loạn, nhưng nếu là Hỗn Độn Linh Bảo..." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Vừa nghĩ, Bàn Huyền vừa Ngũ Khí Triều Nguyên.

Theo ngũ khí trong lồng ngực Bàn Huyền dựa theo ngũ hành tương sinh, tuần hoàn không dứt, có huyền diệu của hỗn nguyên được diễn hóa ra.

Khi Bàn Huyền Ngũ Khí Triều Nguyên, Tiên Thiên Ngũ Phương

Kỳ có xu thế dung hợp, nhưng Ngũ Khí Triều Nguyên không đủ mạnh, Ngũ Phương Kỳ cũng không dung hợp được.

Xem ra, cuối cùng vẫn cần sức mạnh của Bàn Cổ huyết trì, cùng với khí vận chi thể, Bàn Huyền trong lòng thở dài.

Ngũ Khí Triều Nguyên của Bàn Huyền đã viên mãn, muốn đề cao cần Hỗn Độn thể thăng cấp thành Hỗn Độn Thánh Thể.

Nếu Bàn Huyền tu luyện ra Bàn Cổ chân thân, cũng chính là Hỗn Độn Thánh Thể, đến lúc đó, Ngũ Khí Triều Nguyên sẽ mạnh hơn bây giờ rất nhiều, muốn để Ngũ Phương Kỳ dung hợp, cũng không còn là vấn đề lớn. ...

Dịch chuyển về Bàn Cổ Giới, Bàn Huyền đi thẳng đến đáy Bàn Cổ huyết trì.

Chương 63

Bàn Cổ chi lực trong huyết trì đang thai nghén từng Đại Vu và Tiểu Vu, nếu Bàn Huyền động dụng, sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển của Vu tộc.

Động dụng Bàn Cổ chi lực trong huyết trì tuy ảnh hưởng đến sự phát triển của Vu tộc, nhưng dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ lại có lợi ích lớn đối với Vu tộc, cho nên, cũng đáng.

Đương nhiên, Bàn Huyền cũng đã nghĩ kỹ, nếu Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ dung hợp sẽ là Hỗn Độn Linh Bảo, hắn sẽ từ bỏ.

Không còn cách nào khác, nếu Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ dung hợp thành Hỗn Độn Linh Bảo, ngũ hành Hồng Hoang sẽ đại loạn, hậu quả đó không phải Bàn Huyền có thể gánh chịu, cũng không phải Vu tộc hiện nay có thể gánh chịu.

Đã có cân nhắc, Bàn Huyền ở đáy huyết trì không chút do dự động dụng Bàn Cổ chi lực.

Khi Bàn Huyền vừa động dụng Bàn Cổ chi lực trong huyết trì, không ít Vu đang được thai nghén trong huyết trì đã biết, tiếp đó, không ít Vu bên ngoài cũng đều biết.

Đế Giang và các Tổ Vu khác đều biết trong thời gian ngắn.

Tuy nhiên, đã Bàn Huyền động dụng Bàn Cổ chi lực, tự nhiên có lý do, cũng không ai ngăn cản.

Cũng là Bàn Huyền, đổi lại là người khác, dù là Tổ Vu thứ hai Đế Giang, nếu động dụng sức mạnh của Bàn Cổ huyết trì, Bàn Huyền không nói, Chúc Dung, Cộng Công và một số Tổ Vu khác cũng sẽ không nói lời hay.

Vừa động dụng sức mạnh Bàn Cổ huyết trì, Bàn Huyền vừa động dụng khí vận Vu tộc.

Bởi vì khí vận Vu tộc là căn cốt của Bàn Huyền, hắn có thể dễ dàng động dụng toàn bộ khí vận của Vu tộc.

Cũng có nghĩa là, toàn bộ khí vận của Vu tộc đều nằm trong lòng bàn tay Bàn Huyền.

Khí vận của mỗi Tổ Vu, Đại Vu, Tiểu Vu, cả khí vận của sinh linh gia nhập Vu tộc, đều nằm trong sự kiểm soát của Bàn Huyền.

Ví dụ như Nữ Oa, sau khi gia nhập Vu tộc, khí vận trên người nàng cũng nằm trong sự kiểm soát của Bàn Huyền.

Nếu Nữ Oa muốn thoát ly Vu tộc, khí vận của nàng ít nhất cũng phải mất đi quá nửa.

Tuy kiểm soát khí vận của mỗi người trong Vu tộc, nhưng cũng không phải là kiểm soát tuyệt đối, ví dụ như chuyển khí vận của một Vu cho một Vu khác, lại không dễ dàng.

Hiện tại, Bàn Huyền nhiều nhất cũng chỉ có thể chuyển khí vận trên người một Tiểu Vu cho một Tổ Vu, nếu chuyển khí vận một Tiểu Vu cho một Tiểu Vu hoặc Đại Vu khác, khí vận Vu tộc sẽ xảy ra vấn đề.

Chênh lệch giữa Tổ Vu và Tiểu Vu quá lớn, Bàn Huyền cũng không thể tùy tiện chuyển khí vận của Tiểu Vu cho Tổ Vu.

Toàn bộ khí vận của Vu tộc, cộng thêm một phần sức mạnh của Bàn Cổ huyết trì (30%), Bàn Huyền lại lần nữa Ngũ Khí Triều Nguyên, Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ đã có thể dung hợp, nhưng tốc độ dung hợp rất chậm.

"Cần khoảng hai ngàn bảy trăm năm mới có thể dung hợp xong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ." Tâm thần Bàn Huyền tính toán.

“Khoảng hai ngàn bảy trăm năm?” Bàn Huyền nhíu mày, tuy hai ngàn bảy trăm năm ở Hồng Hoang không là gì, nhưng cũng phải xem tình hình.

Như hiện tại, hai ngàn bảy trăm năm sẽ tiêu hao không ít sức mạnh của Bàn Cổ huyết trì, cũng sẽ tiêu hao không ít khí vận của Vu tộc.

Trong nhất thời, Bàn Huyền cũng không thể không cân nhắc việc dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ có đáng hay không.

Nguyên thần thôi diễn, suy nghĩ kỹ lưỡng, Bàn Huyền quyết định dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ.

Tuy tiêu hao không nhỏ, nhưng đáng giá.

Đã đưa ra quyết định, Bàn Huyền cũng không còn phân tâm.

Trong Ngũ Khí Triều Nguyên của Bàn Huyền, không gian ngũ sắc dung hợp lại một chỗ, hình thành một không gian ngũ thải, thanh quang, bạch quang, xích quang, hoàng quang và hắc quang lưu chuyển, tuân theo quy luật ngũ hành tương sinh.

Trong Ngũ Khí Triều Nguyên của Bàn Huyền, có hỗn nguyên đạo vận ẩn hiện.

Năm lá Tiên Thiên Linh Kỳ cũng lần lượt hiện ra trong không gian ngũ thải, tụ lại một chỗ.

Kim sinh Thủy, Tố Sắc Vân Giới Kỳ dung nhập vào Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Thủy sinh Mộc, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ lại dung nhập vào Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Mộc sinh Hỏa, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ thì dung nhập vào Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Hỏa sinh Thổ, Ly Địa Diễm Quang Kỳ dung nhập vào Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Thổ sinh Kim, Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ lại dung nhập vào Tố Sắc Vân Giới Kỳ.

Khi Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ bắt đầu dung hợp, cũng hình thành một vòng tuần hoàn lành mạnh.

Theo Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ dung hợp được một chút, Bàn Huyền cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tuy Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ chỉ mới dung hợp một chút, nhưng Bàn Huyền đã biết, Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ sau khi dung hợp sẽ không thành Hỗn Độn Linh Bảo, mà chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo.

Tiên Thiên Chí Bảo ở dưới Thiên Đạo Hồng Hoang, không thể kháng cự Thiên Đạo, càng đừng nói lăng giá trên Thiên Đạo.

Đã ở dưới Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng không thể phá vỡ sự cân bằng của Hồng Hoang.

Khi Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ bắt đầu dung hợp, Bàn Huyền cũng có vô số cảm ngộ.

Trong nhất thời, đạo hạnh của Bàn Huyền đang nhanh chóng tinh tiến.

Đây là một niềm vui bất ngờ, xem ra, sau khi Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ dung hợp xong, Bàn Huyền có hy vọng chứng được Đại La đạo quả.

Lúc này, Bàn Huyền cảm thấy tiêu hao lượng lớn Bàn Cổ chi lực và một phần khí vận Vu tộc là xứng đáng.

Chỉ dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ đã đáng giá, nếu có thể khiến Bàn Huyền chứng được Đại La đạo quả, càng đáng giá hơn. ...

Trong nháy mắt, Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ đã dung hợp được hai ngàn bảy trăm năm, cuối cùng cũng hoàn toàn dung hợp.

Ngũ phương hợp nhất, một món Tiên Thiên Chí Bảo xuất hiện.

Đó là một lá cờ màu hỗn độn, cổ phác, trên cờ có văn lộ thanh liên.

Khí tức xám mịt lượn lờ, thần quang chói mắt.

Bàn Huyền thu hồi ngũ khí trong lồng ngực, một tay vươn ra nắm lấy lá cờ bảo màu hỗn độn.

Lá cờ này tên là Hỗn Nguyên Kỳ, là Tiên Thiên Chí Bảo, có bốn mươi chín đạo tiên thiên cấm chế.

Thần thức tiến vào Hỗn Nguyên Kỳ, Bàn Huyền đối với uy năng của bảo vật này cũng đã có hiểu biết.

Hỗn Nguyên Kỳ công thủ toàn diện, công kích có thể so với Bàn Cổ Phiên, phòng ngự không thua kém Thái Cực Đồ, có thể bố trí Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, tuyệt địa thiên thông.

Cùng là Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng Khai Thiên Tam Bảo lại không bằng Hỗn Nguyên Kỳ.

Thái Cực Đồ phòng ngự có thể sánh với Hỗn Nguyên Kỳ, nhưng công kích lại không bằng.

Bàn Cổ Phiên công kích có thể sánh với Hỗn Nguyên Kỳ, phòng ngự lại không được.

Về phần Hỗn Độn Chung, tuy cũng công thủ toàn diện, nhưng bất luận công kích hay phòng ngự đều không bằng Hỗn Nguyên Kỳ.

Bàn Huyền trước khi dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ đã nghĩ đến, một khi Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ dung hợp, sẽ không yếu hơn Khai Thiên Tam Bảo.

Dù sao thì năm lá Tiên Thiên Linh Kỳ chưa dung hợp uy lực đã rất lớn, ngũ hành hợp nhất, nếu không bằng được Khai Thiên Tam Bảo, cũng có chút không nói được.

Về hiệu quả trấn áp khí vận, Hỗn Nguyên Kỳ có lẽ cũng tương đương với Khai Thiên Tam Bảo.

Dù sao Khai Thiên Tam Bảo còn có một thành khai thiên công đức.

Đại đạo công đức của Bàn Cổ khai thiên, một thành cũng không phải chuyện nhỏ.

Dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ tiêu hao không ít khí vận của Vu tộc, nhưng khi Hỗn Nguyên Kỳ vừa xuất hiện, khí vận Vu tộc lập tức tăng mạnh.

So với trước khi dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, khí vận Vu tộc lại càng thêm bàng bạc.

Về phần sức mạnh của Bàn Cổ huyết trì, muốn khôi phục cần không ít thời gian.

Tay cầm Hỗn Nguyên Kỳ, từ trong Bàn Cổ huyết trì bước ra, tâm tình Bàn Huyền rất tốt.

"Đại huynh!" Lại là Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cú Mang và mười hai Tổ Vu khác đang ở không xa.

Nữ Oa cũng ở đó, còn có một số Đại Vu, như Hình Thiên, Xi Vưu, Hậu Nghệ, Tương Liễu, Khoa Phụ, Cửu Phượng.

Hơn hai ngàn năm qua, Bàn Huyền vẫn luôn Ngũ Khí Triều Nguyên, lại có năm món cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đang dung hợp.

Tiên Thiên Linh Bảo vốn không nhiều, cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo lại càng ít, lại dựa theo tiên thiên ngũ hành, người thông minh một chút sẽ nghĩ đến Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ.

Cho nên, từ hai ngàn năm trước, Đế Giang và những người khác đã biết Bàn Huyền đang dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ.

Gom đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ đã khiến người ta kinh ngạc, dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ càng không thể tưởng tượng

nổi.

Tuy nhiên, Bàn Huyền không chỉ thành công gom đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, mà còn đang dung hợp chúng.

Các Tổ Vu và Đại Vu đều cho rằng Bàn Huyền có thể dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ là nhờ Ngũ Khí Triều Nguyên + một phần sức mạnh của Bàn Cổ huyết trì, nhưng Nữ Oa lại nhìn ra có liên quan lớn đến khí vận Vu tộc.

Nếu không có khí vận Vu tộc tương trợ, Bàn Huyền không thể nào thành công dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ thành Hỗn Nguyên Kỳ.

Chỉ dựa vào Ngũ Khí Triều Nguyên của Bàn Huyền, cộng thêm 30% sức mạnh của Bàn Cổ huyết trì, không đủ để dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ.

Nếu động dụng 40% sức mạnh của Bàn Cổ huyết trì, hẳn cũng gần như vậy.

"Không hổ là đại huynh, không chỉ gom đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, còn dung hợp được chúng." Chúc Dung cười lớn.

"Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ thì sao chứ?

Khai Thiên Tam Bảo sớm muộn cũng là của đại huynh, đến lúc đó, đại huynh dung hợp Khai Thiên Tam Bảo thành Khai Thiên Phủ, tái hiện phong thái của phụ thần khai thiên tích địa." Cộng Công nói.

"Cộng Công nói rất đúng." "Nghe nói một trong Khai Thiên Tam Bảo là Thái Cực Đồ đang ở trong tay Âm Dương Lão Tổ." "Chúng ta tìm cơ hội đi đoạt lấy Thái Cực Đồ." ...

Nữ Oa muốn nói lại thôi, nàng muốn hỏi Bàn Huyền vì sao có thể động dụng phần lớn khí vận của Vu tộc.

Tu vi đạo hạnh của Nữ Oa còn thấp, không nhìn ra Bàn Huyền động dụng không phải là phần lớn khí vận Vu tộc, mà là toàn bộ khí vận Vu tộc.

Nếu biết Bàn Huyền khi dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ đã động dụng toàn bộ khí vận Vu tộc, Nữ Oa e rằng đã đoán ra được căn cốt của Bàn Huyền.

Bàn Huyền thấy phản ứng của Nữ Oa, cũng có thể đoán được suy nghĩ của nàng, cũng như câu hỏi của nàng, nhưng hắn không nói.

Về căn cốt của mình, Bàn Huyền sẽ không nói ra.

"Đại huynh, có thể cho chúng đệ kiến thức uy năng của Hỗn Nguyên Kỳ không?" Huyền Minh ít nói lạnh lùng hiếm khi mở miệng.

"Các ngươi bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, vi huynh sẽ dùng Hỗn Nguyên Kỳ phá trận." Bàn Huyền nói.

"Tu vi của đại huynh quá cao." Thiên Ngô nói.

"Vi huynh sẽ chỉ khống chế tu vi ở Đại La Kim Tiên." Suy nghĩ một chút, Bàn Huyền nói ra lời kinh người.

Đế Giang và mười hai Tổ Vu khác đều hóa hình thành thân người, mỗi người đều là tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, hợp lực bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, tuy không thể ngưng tụ Bàn Cổ chân thân, nhưng có thể ngưng tụ Bàn Cổ hình chiếu, uy lực của đại trận có thể uy hiếp cả Chuẩn Thánh.

"Đại huynh, nhữ không phải đang đùa đấy chứ!" Cộng Công trừng lớn mắt.

Tu vi Đại La Kim Tiên, tay cầm Tiên Thiên Chí Bảo, tiến vào Đô Thiên Thần Sát Đại Trận do mười hai Tổ Vu hiện nay bố trí cũng là lành ít dữ nhiều.

“Bố trận đi!” Bàn Huyền cũng không nhiều lời.

Bàn Huyền khống chế tu vi ở Đại La Kim Tiên, nhưng Hỗn Độn thể của hắn sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Với sự cường hãn của Hỗn Độn thể Bàn Huyền, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận do Đế Giang và mười hai Tổ Vu bố trí cũng không làm gì được hắn.

Muốn đối phó Bàn Huyền, Đế Giang và những người khác trước tiên hãy ngưng tụ ra Bàn Cổ chân thân rồi nói.

“Vậy...

đại huynh cẩn thận!” Nhìn nhau một cái, Đế Giang và mười hai Tổ Vu phân tán ra, trong nháy mắt đã bố trí xong Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Nữ Oa đứng ngoài Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Tuy đã không phải lần đầu tiên thấy Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhưng trong lòng Nữ Oa không bình tĩnh.

Ở ngoài trận, Nữ Oa cũng cảm nhận được một chút áp lực, có thể biết, một khi vào trận, tuyệt đối là lành ít dữ nhiều.

Khi Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vừa được bố trí xong, mười hai đoàn hắc khí xông lên trời, trong trận Đô Thiên Thần Hỏa hoành hành, Đô Thiên Thần Lôi gầm vang, lại có sát khí tràn ngập.

Đế Giang và mười hai Tổ Vu đều bị tiên thiên trọc khí ô nhiễm, lại hấp thu sát khí dung nhập vào cơ thể, tuy thân thể cường hãn, nhưng muốn tu luyện ra nguyên thần lại càng ngày càng khó.

Hiện nay, Đế Giang và những người khác tuy chỉ là tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, thân thể lại sánh ngang thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đợi tu vi của Đế Giang và những người khác đạt đến Chuẩn Thánh, thân thể hẳn sẽ sánh ngang cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Thiên cương địa sát, thân thể bị trọc khí ô nhiễm, hấp thu sát khí hoàn toàn không có vấn đề, nếu là thanh khí trong người, hấp thu cửu thiên cương khí cũng tốt.

Bàn Huyền vừa khống chế tu vi ở Đại La Kim Tiên, vừa tay cầm Hỗn Nguyên Kỳ bước vào Đô Thiên Thần Sát Đại Trận do Đế Giang và những người khác bố trí.

Vừa vào trận, Đô Thiên Thần Hỏa từ bốn phương tám hướng ập tới, khiến Bàn Huyền lên trời không lối, xuống đất không cửa, lại có Đô Thiên Thần Lôi xé rách hư không.

Sát khí hóa thành từng xúc tu đen kịt.

Càng có Bàn Cổ hình chiếu cao vạn trượng xuất hiện.

Chương 64

Bàn Huyền khống chế tu vi ở Đại La Kim Tiên sơ kỳ, không bằng được Đế Giang và những người khác.

Đế Giang và những người đang bố trận thấy Bàn Huyền khống chế tu vi ở Đại La Kim Tiên sơ kỳ, đều cảm thấy Bàn Huyền quá tự đại.

Phải biết rằng, Đế Giang và những người khác đều là tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, hiện nay lại hợp lực bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Bàn Huyền khống chế tu vi ở Đại La Kim Tiên sơ kỳ, quả thực không coi Đế Giang và những người khác ra gì.

"Đại huynh quá tự đại rồi." "Đại huynh, dùng tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ, cũng không thể phá được trận." "Để đại huynh biết chúng ta lợi hại." Ngay lập tức, Đế Giang và những người khác gia tăng lượng pháp lực xuất ra.

Trong nhất thời, uy lực của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tăng lên không ít.

Bàn Huyền lại không hề hoang mang, tế ra Hỗn Nguyên Kỳ trong tay.

Một luồng hỗn nguyên chi lực từ Hỗn Nguyên Kỳ phát ra, hình thành phòng ngự, bảo vệ quanh thân Bàn Huyền.

Mặc cho lôi hỏa trong trận cuồng bạo, sát khí đáng sợ, cũng không thể phá vỡ phòng ngự của Hỗn Nguyên Kỳ.

Dùng Hỗn Nguyên Kỳ hộ thân, Bàn Huyền đã đứng vào thế bất bại.

Thực ra, dựa vào sự cường hãn của Hỗn Độn thể Bàn Huyền, vốn

đã có thể đứng vào thế bất bại, dùng Hỗn Nguyên Kỳ hộ thân có chút thừa thãi.

Nhưng, nếu trực tiếp dùng thân thể chống đỡ, tuy không bị thương, nhưng đầu bù tóc rối cũng mất mặt.

Ngoài việc bảo vệ Bàn Huyền, Hỗn Nguyên Kỳ một khi phát động công kích cũng đáng sợ.

Khi Hỗn Nguyên Kỳ phát động công kích, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng bị lay động, dọa Đế Giang và những người khác nhảy dựng lên.

Bàn Cổ Giới.

Bên cạnh huyết trì, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi, Cường Lương và mười hai Tổ Vu khác hợp lực bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Bàn Huyền khống chế tu vi ở Đại La Kim Tiên sơ kỳ, tay cầm Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Nguyên Kỳ, trong trận như đi dạo trong sân nhà.

"Ầm ầm ầm!" Từng đạo Đô Thiên Thần Lôi tụ tập giữa không trung, hình thành một quả cầu sấm sét có đường kính hơn trăm vạn mét.

Quả cầu sấm sét khổng lồ như thái cổ tinh thần từ trên cửu thiên rơi xuống.

Quả cầu sấm sét khổng lồ như vậy, Đô Thiên Thần Lôi ẩn chứa bên trong một khi bùng nổ, có thể khai thiên tích địa trong hỗn độn.

"Ầm!" Quả cầu sấm sét khổng lồ nổ tung, lực lượng kinh khủng va chạm.

Phòng ngự của Hỗn Nguyên Kỳ bị lay động, nhưng chưa bị phá

vỡ.

Cũng là do Bàn Huyền khống chế tu vi ở Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nếu không, phòng ngự của Hỗn Nguyên Kỳ cũng sẽ không bị lay động.

"Đây là phòng ngự của Hỗn Nguyên Kỳ sao?" "Quá kinh người." Phòng ngự của Hỗn Nguyên Kỳ có thể khiến Đại La Kim Tiên chống lại Chuẩn Thánh.

Tuy nhiên, muốn phát huy uy lực lớn nhất của Hỗn Nguyên Kỳ lại cần tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân nguyên thần ký thác Thiên Đạo, lại có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cho nên, Hỗn Nguyên Thánh Nhân là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại không phải là Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại phân thành cửu trọng thiên.

Dựa vào Hỗn Nguyên Kỳ, Bàn Huyền đứng vào thế bất bại, công kích của Hỗn Nguyên Kỳ không ngừng va chạm vào đại trận.

Cứ như vậy, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận e rằng sẽ không chống đỡ nổi.

Tuy nhiên, pháp lực của Bàn Huyền cũng tiêu hao không ít.

Bởi vì khống chế tu vi ở Đại La Kim Tiên sơ kỳ, pháp lực của Bàn Huyền không thể duy trì được quá lâu.

Cứ tiêu hao như vậy, Bàn Huyền lại không phá được trận.

Bàn Huyền nhíu mày, lời nói trước khi vào trận đã nói ra, nếu không thể phá được trận này, mặt mũi có chút không ổn.

Nếu tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ không được, Bàn Huyền cân nhắc khống chế tu vi ở Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Lúc này, sát khí trong trận tụ tập về phía Bàn Cổ hình chiếu.

Trong thời gian ngắn, sát khí trong trận đều tụ tập vào Bàn Cổ hình chiếu.

Ngưng tụ lượng lớn sát khí, Bàn Cổ hình chiếu tuy chưa hình thành Bàn Cổ chân thân, nhưng cũng uy thế kinh người, lực công kích sánh ngang Chuẩn Thánh sơ kỳ.

"Ầm!" Khi Bàn Cổ một quyền đánh xuống, như trời long đất lở.

Bàn Huyền không hề nâng cao tu vi, mà lấy ra Hồng Liên Phủ.

Đỉnh đầu có Hỗn Nguyên Kỳ, trước tiên lập thế bất bại, Bàn Huyền lại vung Hồng Liên Phủ, thi triển ra thức đầu tiên của Khai Thiên Cửu Thức.

Khi thi triển ra Khai Thiên Đệ Nhất Thức, Bàn Huyền cũng vận dụng Lực chi pháp tắc.

Tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ so với thực lực sánh ngang Chuẩn Thánh sơ kỳ, chênh lệch quá lớn.

Tuy nhiên, Khai Thiên Cửu Thức là đệ nhất thần thông vạn cổ.

Cộng thêm Lực chi pháp tắc, thắng bại khó nói.

Phủ quang và quyền của Bàn Cổ va chạm.

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, quyền của Bàn Cổ bị phủ quang chém nát, tan thành sát khí.

Bàn Cổ hình chiếu cũng mất đi một tay.

Bàn Huyền cũng bị sức mạnh cường đại đẩy lùi mấy mét.

Lần giao phong đầu tiên, Bàn Huyền chiếm được chút lợi thế nhỏ.

"Hả?" "Không thể nào!" "Sao lại thế?" Đế Giang và những người khác đều không dám tin.

Bàn Huyền đã khống chế tu vi ở Đại La Kim Tiên sơ kỳ, Bàn Cổ hình chiếu ngưng tụ sát khí trong trận, tuy chưa ngưng tụ thành Bàn Cổ chân thân, nhưng chiến lực có thể so với Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Chuẩn Thánh sơ kỳ đối chiến Đại La Kim Tiên sơ kỳ, kẻ sau dù có pháp bảo lợi hại, thần thông mạnh mẽ, cũng nên bị nghiền ép, dù sao chênh lệch quá lớn, nhưng Bàn Huyền không chỉ không bại, mà còn chiếm được chút lợi thế.

"Cho ngô... phá!" Bàn Huyền lại vung Hồng Liên Phủ, vẫn là Khai Thiên Đệ Nhất Thức.

Bởi vì khống chế tu vi ở Đại La Kim Tiên sơ kỳ, Bàn Huyền thi triển Khai Thiên Đệ Nhất Thức cũng có chút miễn cưỡng, thân thể chịu đựng không ít gánh nặng.

Ánh sáng đủ khiến trời đất thất sắc, nhật nguyệt vô quang lại hiện ra.

Một rìu này cũng khiến pháp lực của Bàn Huyền tiêu hao cạn kiệt.

Pháp lực Đại La Kim Tiên sơ kỳ, đã dùng hết.

Khi Bàn Huyền không còn khống chế tu vi, pháp lực của hắn từ một giọt nước biến thành một ao nước.

Pháp lực Đại La Kim Tiên là một giọt nước, Chuẩn Thánh là ao nước, Hỗn Nguyên Thánh Nhân thì là biển cả mênh mông.

"Phanh!" Trận nhãn bị Khai Thiên phủ quang phá hủy, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng bị phá.

Phá vỡ Đô Thiên Thần Sát Đại Trận do Đế Giang và những người khác bố trí, Bàn Huyền cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Đế Giang và những người khác, cùng với Nữ Oa và một đám Đại Vu, đều ngây như phỗng.

“Các ngươi có tiến bộ, nhưng chưa đủ.” Bàn Huyền nói với Đế Giang và những người khác.

Thực ra, Đế Giang và những người khác chịu thiệt ở chỗ không có nguyên thần.

Có nguyên thần và không có nguyên thần, chênh lệch rất lớn.

Vu tộc đi con đường của Bàn Cổ, cầu một cái dĩ lực chứng đạo, nhưng Bàn Cổ cũng tu luyện nguyên thần.

Nếu Bàn Cổ không có nguyên thần, khi khai thiên đã bị hơn mười vạn Hỗn Độn Ma Thần tiêu diệt, cũng không thể nào chém giết hơn mười vạn Hỗn Độn Ma Thần.

Về phần đi con đường pháp tắc chứng đạo, pháp tắc cũng dựa vào một chữ lĩnh ngộ, đối với pháp tắc lĩnh ngộ không đủ, pháp tắc không thể diễn hóa thành pháp tắc lĩnh vực, càng đừng nói đến pháp tắc đại đạo và pháp tắc đạo quả.

Tuy nhiên, cảm xúc của Đế Giang và những người khác đều sa sút.

Cũng không trách được, mười hai Đại La Kim Tiên trung kỳ bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, lại bị một Đại La Kim Tiên sơ kỳ phá vỡ.

Tuy tu vi thật sự của Bàn Huyền là Chuẩn Thánh, nhưng hắn đã khống chế tu vi ở Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Nhưng Bàn Huyền lại biết đó thực sự là may mắn.

Dùng tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ thi triển Khai Thiên Đệ Nhất Thức, thân thể và nguyên thần đều chịu đựng không ít gánh nặng, đối với pháp lực tiêu hao cũng rất lớn.

May mà Hỗn Độn thể của Bàn Huyền đủ cường hãn, tu vi nguyên

thần cũng không quá yếu, đổi lại là một Đại La Kim Tiên bình thường, dù tu vi nguyên thần hơn Bàn Huyền, thân thể lại kém xa, thi triển hai lần Khai Thiên Đệ Nhất Thức, chỉ có thể bạo thể mà chết, may mắn thì nguyên thần không diệt, không may thì hình thần câu diệt.

...

Dưới sự khích lệ của Bàn Huyền, mười hai Tổ Vu cũng phấn chấn trở lại.

Trước đây, có mấy Tổ Vu trong thâm tâm nghĩ đến việc vượt qua Bàn Huyền, bây giờ lại không dám nữa, chỉ theo đuổi danh hiệu cường giả thứ hai của Vu tộc.

Từ Bàn Cổ Giới đi ra, đến dưới chân Bất Chu Sơn.

Đế Giang và những người khác lần lượt rời đi, có người về bộ lạc, có người du lịch Hồng Hoang.

Có người đi đến một số nơi để tu luyện.

Ví dụ như Cộng Công thích tu luyện bên bờ biển, Chúc Dung thích tu luyện trong nham thạch nóng chảy dưới lòng đất, Cường Lương thì thích tu luyện ở Lôi Trạch.

Bàn Huyền lại một lần nữa lên Bất Chu Sơn.

Vừa lên Bất Chu Sơn, cảm nhận uy thế Bàn Cổ còn sót lại.

Dù Bàn Cổ đã vẫn lạc ức vạn năm, nhưng uy thế còn sót lại trên Bất Chu Sơn vẫn khủng bố như vậy.

Uy thế hiện tại của Bàn Huyền, cũng không bằng một phần vạn uy thế Bàn Cổ trên Bất Chu Sơn.

Khi Bàn Cổ chưa vẫn lạc, uy thế e rằng gấp ức vạn lần uy thế Bàn Cổ trên Bất Chu Sơn hiện nay.

Tu vi của Bàn Cổ cách Đại Đạo Thánh Nhân cũng chỉ một bước

chân, không phải là Bàn Huyền hiện tại có thể tưởng tượng.

Lấy ra Hỗn Nguyên Kỳ, ngưng mắt nhìn món Tiên Thiên Chí Bảo này, ngũ khí trong lồng ngực Bàn Huyền trào ra.

Ngũ Khí Triều Nguyên, cộng thêm Hỗn Nguyên Kỳ, Thái Ất đạo quả của Bàn Huyền bắt đầu phát sinh biến hóa, hướng tới Đại La đạo quả lột xác.

Sau khi dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ thành Hỗn Nguyên Kỳ, đạo hạnh của Bàn Huyền cũng đã đạt đến Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, có thể chứng Đại La đạo quả.

Chứng được Thái Ất đạo quả, ý thức có thể ngao du trong trường hà thời gian của Hồng Hoang, chứng được Đại La đạo quả, có thể siêu thoát khỏi trường hà thời gian của Hồng Hoang, đem quá khứ, hiện tại và tương lai tồn tại trong trường hà thời gian của Hồng Hoang thu lại thành một bó, quy về bản thân.

Đơn giản mà nói, chứng được Đại La đạo quả có thể thu lại dòng thời gian của Hồng Hoang, vô số hóa thành một.

Nhờ Hỗn Nguyên Kỳ, Ngũ Khí Triều Nguyên của Bàn Huyền diễn hóa huyền diệu hỗn nguyên khiến hắn có vô số cảm ngộ.

Trong nhất thời, đạo hạnh của Bàn Huyền không ngừng tinh tiến.

Theo đạo hạnh không ngừng tinh tiến, Thái Ất đạo quả của Bàn Huyền cũng biến hóa ngày càng lớn.

Trong nháy mắt, nửa tháng đã trôi qua.

Sau nửa tháng, Thái Ất đạo quả của Bàn Huyền thăng cấp thành Đại La đạo quả.

Chứng được Đại La đạo quả, Bàn Huyền lại đạt đến một cảnh giới mới.

Pháp lực tu vi, cảnh giới đạo hạnh.

Khi cảnh giới đề cao, đối với việc khống chế sức mạnh cũng có thể nhẹ nhàng tự nhiên.

Nếu cảnh giới không đủ, sở hữu sức mạnh cường đại cũng chỉ làm hại người hại mình.

Sức mạnh càng cường đại, cần cảnh giới càng cao để điều khiển.

Khi cảnh giới phát sinh biến hóa, nhìn trời đất vạn vật cũng có biến hóa. ...

Bởi vì chứng được Đại La đạo quả, Bàn Huyền hiện tại có thể nhìn thấu bản chất của trời đất vạn vật.

Nhìn thấu bản chất vạn vật, lĩnh ngộ thiên địa pháp tắc dễ dàng hơn, cảm ngộ đại đạo cũng càng thêm dễ dàng.

Đã thành công chứng được Đại La đạo quả, Bàn Huyền cũng thu hồi Hỗn Nguyên Kỳ.

Chương 65

Nhìn phong cảnh xung quanh, tâm cảnh của Bàn Huyền vô cùng bình hòa.

Hoa cỏ cây cối, chim hót hoa thơm, nước chảy róc rách, tiếng côn trùng kêu, tiếng gió thổi lá cây xào xạc.

Khi Bàn Huyền phóng thích thần thức, phảng phất như trở thành một phần của trời đất, có một sự ăn khớp với vạn vật.

Mạch lạc của thế giới cũng rõ ràng có thể thấy.

Dựa theo mạch lạc của thế giới, bất luận làm gì, chỉ cần không nghịch thiên, đều là làm ít công to.

Chiến đấu, luyện đan, luyện khí, mạch lạc của thế giới đều có trợ giúp không nhỏ.

Trận pháp chính là lợi dụng mạch lạc của thế giới.

Khi có thể lợi dụng mạch lạc của thế giới, cũng có thể thao túng sức mạnh của trời đất vạn vật.

Nếu việc lợi dụng mạch lạc của thế giới đạt đến một trình độ nhất định, kháng cự Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không thành vấn đề.

"Đây là cảnh giới Đại La sao?

Quả thực huyền diệu vô cùng." Bàn Huyền trong lòng cũng cảm thán.

So với Đại La đạo quả, Thái Ất đạo quả kém quá nhiều.

Chứng được Đại La đạo quả, Tam Hoa Tụ Đỉnh cũng có thể viên mãn.

Nhưng, Bàn Huyền đối với việc tu luyện Tam Hoa Tụ Đỉnh lại không có hứng thú lắm.

Tam Hoa Tụ Đỉnh cũng là tinh khí thần, với Hỗn Độn thể hiện tại của Bàn Huyền, cũng không cần thiết phải tu luyện Tam Hoa Tụ Đỉnh.

Đạo hạnh và tu vi nguyên thần tương liên, cho nên, khi Bàn Huyền chứng được Đại La đạo quả, tu vi nguyên thần cũng đột phá đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Tường vân lượn lờ, vạn đạo hà quang, ngàn tia thụy thái, lại có thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Bởi vì Bàn Huyền chứng được Đại La đạo quả, phương viên ức vạn vạn dặm lại xuất hiện dị tượng.

Nếu chứng được Hỗn Nguyên đạo quả, sẽ không chỉ là chút dị tượng này, muốn thành Thánh, toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều sẽ cảm nhận được khí thế của Thánh Nhân.

Hồi lâu sau, dị tượng xuất hiện vì Bàn Huyền chứng được Đại La đạo quả mới biến mất không thấy.

"Vấn đề Vu tộc không thể tu luyện nguyên thần cũng phải giải quyết càng sớm càng tốt." Bàn Huyền ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, thầm nghĩ.

Dân số ít, lại không thể tu luyện nguyên thần, là hai vấn đề hạn chế Vu tộc.

Bởi vì Bàn Cổ huyết trì thăng cấp một lần, tốc độ thai nghén Vu đã nhanh hơn rất nhiều.

Nếu Vu tộc đều có thể tu luyện ra nguyên thần, Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, thậm chí là nhân vật chính của trời đất, đều sẽ dễ dàng hơn một chút.

Tầm quan trọng của nguyên thần không cần phải nói nhiều, không có nguyên thần vẫn luôn là điểm yếu của Vu tộc.

Không chỉ Bàn Huyền, mà cả Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng luôn tìm kiếm phương pháp để Vu tộc có thể tu luyện ra nguyên thần.

Trên Bất Chu Sơn, Bàn Huyền với đạo quả Đại La đã chứng đang khổ não suy tư, nguyên thần không ngừng thôi diễn.

Đại đạo ba ngàn, nguyên thần cũng có thể có vô số biến hóa.

Theo như Bàn Huyền biết, xá lợi tử chính là một loại biến hóa của nguyên thần.

Thế nhưng, Vu tộc bị trọc khí ô nhiễm, lại hấp thu sát khí, sẽ phân giải nguyên thần, cũng không cách nào tu luyện ra nguyên thần.

Nếu không phải linh hồn và thân thể của Vu tộc ràng buộc vào nhau, lại có huyết mạch Bàn Cổ, thì linh hồn cũng đã bị phân giải từ lâu.

Theo Bàn Huyền thấy, Vu tộc muốn tu luyện ra nguyên thần thì có hai con đường, một là tu luyện Bàn Cổ chân thân, một khi Bàn Cổ chân thân thành hình, trực tiếp đạt tới Hỗn Độn Thánh Thể, lúc đó tu luyện ra Hỗn Độn nguyên thần sẽ dễ dàng hơn.

Con đường còn lại là trở thành Thiên Vu.

Thiên Vu là cách gọi của Bàn Huyền.

Bị trọc khí ô nhiễm, hấp thu sát khí, bị Bàn Huyền gọi là Địa Vu.

Nếu thân mang thanh khí, hấp thu Cửu Thiên Cương Khí, không có trọc khí và sát khí, cũng là cách gọi Thiên Vu của Bàn Huyền.

Hỗn Độn phân thanh trọc, Bàn Cổ là Hỗn Độn Ma Thần, huyết mạch Bàn Cổ cũng là huyết mạch của Hỗn Độn Thánh Thể.

Không chỉ Đế Giang và các Tổ Vu khác, mà cả Bàn Huyền hiện

tại, huyết mạch Bàn Cổ sở hữu cũng không còn thuần khiết.

Chỉ khi tu thành Bàn Cổ chân thân, huyết mạch Bàn Cổ mới trở nên thuần chính.

Huyết mạch Bàn Cổ của Bàn Huyền lại thuần chính hơn Đế Giang và các Tổ Vu khác, huyết mạch Bàn Cổ của Tổ Vu lại thuần khiết hơn Đại Vu, Đại Vu lại thuần khiết hơn Tiểu Vu.

Nhìn lên bầu trời, đó là do thanh khí hóa thành.

"Ầm!" Bất chợt, Bàn Huyền phóng thích pháp lực, xông thẳng lên trời.

Không lâu sau, một mảng lớn bầu trời, rộng chừng mấy vạn dặm, bị pháp lực của Bàn Huyền xé xuống.

Bầu trời không hề xuất hiện lỗ thủng, cũng không cần vá trời.

Việc này giống như vốc một nắm cát trong sa mạc, hoàn toàn khác với việc đào một cái hố thông đến sông ngầm dưới lòng đất, là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Không lâu sau, một khối thanh khí lớn rơi vào tay Bàn Huyền.

Nhưng đó chỉ là hậu thiên thanh khí.

Bàn Huyền hiện tại cũng không có cách nào chuyển hóa hậu thiên thanh khí thành tiên thiên thanh khí.

Nghịch phản tiên thiên là một đại tạo hóa, muốn chuyển hóa hậu thiên thanh khí thành tiên thiên thanh khí, cần một lượng tạo hóa chi lực cực kỳ khổng lồ.

Nhìn chằm chằm vào khối hậu thiên thanh khí trong tay, thần thức của Bàn Huyền bao phủ lên nó.

Khi thần thức của Bàn Huyền bao phủ lên hậu thiên thanh khí, đạo quả Đại La cũng vận chuyển, một lượng lớn thông tin về thanh khí

xuất hiện trong nguyên thần.

"Xưa kia đắc nhất giả: Trời đắc nhất mà trong, đất đắc nhất mà yên, thần đắc nhất mà linh, cốc đắc nhất mà đầy, vạn vật đắc nhất mà sinh..." Trong khoảnh khắc, Bàn Huyền có không ít cảm ngộ.

Bản thân sở hữu huyết mạch Bàn Cổ, lại vô cùng rõ ràng tình hình của Vu tộc, cộng thêm sự thôi diễn của đạo quả Đại La, lại phân tích hậu thiên thanh khí, hệ thống Thiên Vu trong đầu Bàn Huyền dần dần được hoàn thiện.

Theo thời gian trôi qua, khối hậu thiên thanh khí trong tay Bàn Huyền cũng không ngừng tiêu tán.

Chưa đầy trăm năm, khối hậu thiên thanh khí lớn trong tay Bàn Huyền đã hoàn toàn tiêu tán.

Khi thanh khí trong tay không còn, Bàn Huyền lại phóng thích pháp lực xé xuống một mảng từ bầu trời.

Lượng hậu thiên thanh khí Bàn Huyền sử dụng trông có vẻ không ít, nhưng so với cả Thiên giới thì lại không đáng kể.

Lần này, sau khi thanh khí trong tay tiêu tán hơn phân nửa, Bàn Huyền cũng đã hoàn thiện hệ thống Thiên Vu.

Một tòa tiên thiên đại trận cũng được Bàn Huyền thôi diễn ra, đặt tên là Thiên Vu Đại Trận.

Thiên Vu Đại Trận có thể chuyển hóa Địa Vu thành Thiên Vu, nhưng lại cần thanh khí, và phải là thanh khí của Hồng Hoang.

Nếu chỉ cần tiên thiên thanh khí, Bàn Huyền hoàn toàn có thể đến Hỗn Độn ngoài vũ trụ để phá khai Hỗn Độn.

Mặc dù không thể khai tịch một thế giới Hồng Hoang như Bàn Cổ, nhưng Bàn Huyền muốn khai tịch một đại thiên thế giới trong Hỗn

Độn thì không có gì khó.

Nhưng, tiên thiên thanh khí của đại thiên thế giới kém xa tiên thiên thanh khí của Hồng Hoang.

Cho dù đẳng cấp thế giới tương đương Hồng Hoang, tiên thiên thanh khí của hai thế giới cũng có sự khác biệt.

Thiên Vu Đại Trận có thể hấp thu thiên địa linh khí để chuyển hóa thành thanh khí, cũng có thể trực tiếp hấp thu thanh khí của Thiên giới.

Bố trí Thiên Vu Đại Trận trên đại địa Hồng Hoang, muốn hấp thu thanh khí của Thiên giới cũng không khó.

Muốn chuyển hóa một Tiểu Vu bị trọc khí ô nhiễm từ Địa Vu thành Thiên Vu, chỉ cần một lượng lớn hậu thiên thanh khí, không thành vấn đề.

Nhưng muốn chuyển hóa một Đại Vu bị trọc khí ô nhiễm thành Thiên Vu, hậu thiên thanh khí không đủ, cần phải có tiên thiên thanh khí, chuyển hóa một Tổ Vu bị trọc khí ô nhiễm thành Thiên Vu cũng tương tự.

Nhưng, Thiên Vu Đại Trận do Bàn Huyền sáng tạo cũng tồn tại một giới hạn hiện tại, đó là chỉ có thể chuyển hóa Đại Vu, và tu vi của Đại Vu được chuyển hóa phải dưới Đại La Kim Tiên.

Nếu là Đại Vu có tu vi Đại La Kim Tiên, Thiên Vu Đại Trận cũng không thể chuyển hóa.

Muốn chuyển hóa Đại Vu thành Thiên Vu, cần một lượng lớn tiên thiên thanh khí.

Hiện nay, muốn có được một chút tiên thiên thanh khí của Hồng Hoang còn khó, huống chi là một lượng lớn.

“Xem ra, hiện tại chỉ có thể chuyển hóa Tiểu Vu thành Thiên Vu.”

Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nếu bố trí Thiên Vu Đại Trận trong Bàn Cổ huyết trì, những Tiểu Vu được thai nghén trong đại trận sẽ trực tiếp trở thành Thiên Vu.

Linh hồn của Địa Vu ràng buộc với thân thể, không thể tu luyện nguyên thần, đây vừa là khuyết điểm, cũng là ưu điểm, ngoài ra, thân thể cường hãn cũng là một ưu điểm.

Thiên Vu có thể tu luyện nguyên thần, nhưng nguyên thần không ràng buộc với thân thể, một khi nguyên thần bị diệt, cũng sẽ hồn phi phách tán.

Ngoài ra, ở cùng tu vi, thân thể của Thiên Vu không cường hãn bằng Địa Vu, nhưng chênh lệch cũng không quá lớn.

Địa Vu có cái tốt của Địa Vu, nhưng cũng có tệ đoan, tương tự, Thiên Vu cũng có tệ đoan.

Trên lý thuyết, Tam Thanh có thể trở thành Thiên Vu, là Tổ Vu trong Thiên Vu, nhưng dù cho Tam Thanh có Bàn Cổ tinh huyết, muốn trở thành Thiên Vu cũng vô cùng khó khăn.

Dưới Đại đạo, e rằng Đại Đạo Thánh Nhân cũng không phải hoàn mỹ tuyệt đối, có được có mất.

Suy nghĩ kỹ lưỡng, Bàn Huyền quyết định tôn trọng lựa chọn của người khác.

Tiếp theo, Bàn Huyền sẽ bố trí Thiên Vu Đại Trận trong bộ lạc của mình, cũng sẽ đến các bộ lạc của các Tổ Vu khác để bố trí Thiên Vu Đại Trận.

Sau khi Thiên Vu Đại Trận được bố trí, khi hậu thiên thanh khí trong trận tích lũy đủ, có thể chuyển hóa Tiểu Vu thành Thiên Vu.

Tiểu Vu muốn chuyển hóa thành Thiên Vu, cần phải xin phép Đại

Vu trước, thông qua khảo hạch, mới được phê chuẩn. ...

"Ầm ầm!", "Ầm ầm!", "Ầm ầm!"...

ừng ngôi sao thái cổ từ trên Cửu Thiên rơi xuống, lao về phía bộ lạc của Bàn Huyền.

Đó là Bàn Huyền dùng đại thần thông khiến các vì sao rơi xuống.

Để phát huy uy lực của Thiên Vu Đại Trận đến cực hạn, cũng là để kết nối với Thiên giới, Bàn Huyền quyết định dùng sao thái cổ để bố trận.

Khi đến gần bộ lạc của Bàn Huyền, những ngôi sao thái cổ đang rơi xuống liền thu nhỏ lại, trong nháy mắt biến thành những viên đạn bi.

Toàn bộ bộ lạc của Bàn Huyền rất lớn, nhưng mỗi ngôi sao rơi xuống từ Cửu Thiên đều lớn hơn bộ lạc của Bàn Huyền ức vạn lần, ấy vậy mà trong nháy mắt đã thu nhỏ lại thành viên đạn bi, thật sự kinh người.

Mấy vị Đại Vu và đông đảo Tiểu Vu tụ tập xung quanh, đều trợn tròn mắt.

"Bàn Huyền đại nhân quả thực pháp lực vô biên, thần thông quảng đại." "Bàn Huyền đại nhân đang làm gì vậy?" ...

Khi mười hai vạn chín ngàn sáu trăm ngôi sao thái cổ rơi xuống, cũng không còn ngôi sao nào rơi nữa.

Dưới đại pháp lực của Bàn Huyền, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm ngôi sao đã biến thành kích thước viên đạn bi bố thành Thiên Vu Đại Trận.

Thiên Vu Đại Trận hạ xuống trung tâm bộ lạc của Bàn Huyền.

Nhìn từ bên ngoài, phạm vi của Thiên Vu Đại Trận không lớn, chỉ

chừng mấy trăm mét, nhưng không gian bên trong trận lại lớn hơn cả vạn đại thiên thế giới cộng lại.

Đại trận vừa thành, theo sự vận chuyển của trận pháp, thiên địa linh khí cũng từ bốn phương tám hướng đổ về, bị đại trận hấp thu, chuyển hóa thành hậu thiên thanh khí.

Thực ra, mỗi một ngôi sao đều ẩn chứa một lượng lớn hậu thiên thanh khí, thậm chí nếu may mắn còn có một chút tiên thiên thanh khí.

Giống như mười hai vạn chín ngàn sáu trăm ngôi sao thái cổ mà Bàn Huyền dùng để bố trận, bên trong có một luồng tiên thiên thanh khí.

Tìm được một luồng tiên thiên thanh khí trong hơn mười vạn ngôi sao thái cổ đã là không tệ.

Xung quanh, chúng Vu đều không hiểu.

Sau khi bố trí Thiên Vu Đại Trận xong, Bàn Huyền triệu tập tất cả Đại Vu trong bộ lạc.

"Tiên thiên đại trận mà Ngô bố trí có tên là Thiên Vu Đại Trận, khi nhìn từ ngoài vào trong trận thấy xuất hiện hào quang năm màu, có thể cho một Tiểu Vu vào trận.

Chỉ cần tu vi của Tiểu Vu vào trận dưới Đại La Kim Tiên, là có thể chuyển hóa thành Thiên Vu." Bàn Huyền nói với các Đại Vu.

Về Thiên Vu, Bàn Huyền cũng đã nói cho các Đại Vu biết.

Biết được Thiên Vu, cũng biết được tác dụng của Thiên Vu Đại Trận mà Bàn Huyền vừa bố trí, một đám Đại Vu đều tỏ vẻ kích động.

Chương 66

Quá nhiều Vu tộc nằm mơ cũng muốn tu luyện ra nguyên thần, trở thành Thiên Vu có thể tu luyện ra nguyên thần, mặc dù thân thể cường hãn không bằng Địa Vu, linh hồn lại không ràng buộc với thân thể, nhưng cũng đủ để quá nhiều Vu tộc đổ xô vào.

Nhưng, theo tình hình hiện tại của Thiên Vu Đại Trận, ước chừng khoảng mười ngày mới có thể chuyển hóa một Tiểu Vu thành Thiên Vu.

Mặc dù không thể chuyển hóa Đại Vu và Tổ Vu thành Thiên Vu, nhưng có thể chuyển hóa Tiểu Vu cũng là một khởi đầu tốt.

Khi Tiểu Vu trở thành Thiên Vu, nếu thăng cấp thành Đại Vu, hậu thiên thanh khí trên người rất có khả năng sẽ chuyển biến thành tiên thiên thanh khí.

Đến lúc đó, có nguồn cung cấp tiên thiên thanh khí liên tục, cũng có thể chuyển hóa Đại Vu thành Thiên Vu.

Có thể nói, chỉ cần có thời gian, đây là một vòng tuần hoàn lành mạnh.

"Các ngươi lui xuống báo cho tộc nhân biết, Tiểu Vu muốn chuyển hóa thành Thiên Vu phải xin phép trước, sau đó do các ngươi khảo hạch, người thông qua mới có thể tiến vào Thiên Vu Đại Trận." Bàn Huyền trầm giọng nói.

"Vâng!" Chúng Đại Vu đáp lời.

Có thể khẳng định, khi biết được có thể chuyển hóa thành Thiên Vu, chắc chắn các Tiểu Vu sẽ tranh nhau.

Mặc dù có thể theo thứ tự trước sau, để các Tiểu Vu xếp hàng lần

lượt tiến vào Thiên Vu Đại Trận, nhưng Bàn Huyền đặt ra khảo hạch, để người có thành tích tốt nhất tiến vào Thiên Vu Đại Trận, cũng là để tối đa hóa lợi ích.

Khảo hạch tuy không thể quyết định hoàn toàn một Vu có ưu tú hay không, nhưng cũng không tệ.

Vì để có thành tích khảo hạch đứng đầu, Tiểu Vu muốn trở thành Thiên Vu sẽ nỗ lực.

Trước đây cho bộ lạc thỉnh thoảng tổ chức các cuộc tỷ thí, bây giờ lại có thêm khảo hạch để trở thành Thiên Vu, Bàn Huyền cũng đã hao tổn tâm trí. ...

Không ngoài dự liệu của Bàn Huyền, khi tin tức truyền ra, cả Vu tộc đã dấy lên một cơn sóng lớn.

Bởi vì có mạng lưới khí vận của Vu tộc, việc liên lạc trong Vu tộc rất tiện lợi, một Vu ở Thiên giới, một Vu ở U Minh giới, cũng có thể giao tiếp mọi lúc mọi nơi.

Đế Giang và mười hai Tổ Vu khác sau khi biết tin, cũng lập tức liên lạc với Bàn Huyền.

Bàn Huyền sắp xếp xong xuôi bộ lạc của mình, liền đi đến bộ lạc của Đế Giang.

Đợi sau khi bố trí Thiên Vu Đại Trận trong bộ lạc của Đế Giang, Bàn Huyền sẽ lại đến bộ lạc của các Tổ Vu khác.

Mười hai bộ lạc của Tổ Vu phân tán dưới chân Bất Chu Sơn, bao quanh Bất Chu Sơn.

Muốn đến từng bộ lạc để bố trí Thiên Vu Đại Trận, cũng cần không ít thời gian.

Sau khi bố trí Thiên Vu Đại Trận trong bộ lạc của mình, lại sắp

xếp ổn thỏa, khi mọi thứ đi vào quỹ đạo, Bàn Huyền mới lên đường đến bộ lạc của các Tổ Vu khác.

Trạm đầu tiên là bộ lạc của Đế Giang.

Khi Bàn Huyền đến bộ lạc của Đế Giang, Đế Giang đã sớm mong ngóng.

Cũng không cần nhiều lời, Đế Giang lấy ra mười hai vạn chín ngàn sáu trăm ngôi sao thái cổ, Bàn Huyền trực tiếp bố trận.

Không chỉ Đế Giang, các Tổ Vu khác cũng đều đã chuẩn bị sẵn sao thái cổ, mỗi Tổ Vu đều có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm ngôi.

Đương nhiên, so với Bàn Huyền, việc Đế Giang và các Tổ Vu khác hái sao thái cổ từ trên Cửu Thiên khó khăn hơn nhiều.

Vì đã bố trí Thiên Vu Đại Trận trong bộ lạc của mình, nên lần này bố trận, Bàn Huyền lại càng dễ dàng hơn.

Giống như bộ lạc của Bàn Huyền, sau khi bộ lạc của Đế Giang có Thiên Vu Đại Trận, Tiểu Vu muốn trở thành Thiên Vu cũng phải xin phép Đại Vu trước, sau đó tiến hành khảo hạch, người có thành tích khảo hạch đứng đầu sẽ được tiến vào Thiên Vu Đại Trận.

Khoảng chừng mười ngày, Thiên Vu Đại Trận có thể chuyển hóa một Tiểu Vu thành Thiên Vu.

Về nội dung khảo hạch, bộ lạc của Đế Giang và bộ lạc của Bàn Huyền có sự khác biệt.

Sau khi giúp bộ lạc của Đế Giang bố trí Thiên Vu Đại Trận xong, Bàn Huyền lại lên đường đến bộ lạc của một Tổ Vu khác.

Hiện nay, Thiên Vu đã không còn là bí mật trong Vu tộc, tin tức chắc chắn sẽ truyền đến tai các chủng tộc khác, cũng sẽ bị các đại năng biết được.

Vu tộc sở hữu huyết mạch Bàn Cổ vốn đã có tiềm lực khổng lồ, khiến cho cả Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc đều kiêng dè.

Khi biết được sự xuất hiện của Thiên Vu có thể tu luyện ra nguyên thần, chắc chắn sẽ càng kiêng dè hơn.

Nhưng Bàn Huyền cũng không thể vì các chủng tộc hoặc đại năng khác kiêng dè Vu tộc mà không cho Thiên Vu xuất hiện.

Về việc âm thầm bồi dưỡng từng Thiên Vu một, đợi thời cơ chín muồi mới công bố, độ khó quá lớn.

Dù có giấu tất cả trong Bàn Cổ Giới, cũng sớm muộn sẽ bị bại lộ.

Khi Thiên Vu đầu tiên xuất hiện, trong biến hóa của Thiên đạo Hồng Hoang cũng sẽ có Thiên Vu, những người có đạo hạnh cao thâm có thể khuy thám thiên cơ mà biết được.

Cho nên, những đại sự như vậy, Vu tộc không thể giấu được.

Đã biết không thể giấu, Bàn Huyền cũng dứt khoát quang minh chính đại.

Nếu việc gì cũng do dự, Vu tộc cũng đừng nghĩ đến việc trở thành nhân vật chính của trời đất, sớm từ bỏ đi cho xong.

Con đường Đại đạo vốn đầy rẫy kiếp nạn, chông gai vô cùng, cần phải có dũng khí vượt qua mọi trở ngại.

Đã thôi diễn ra Thiên Vu Đại Trận, Bàn Huyền nhất định phải để Thiên Vu xuất hiện, càng nhiều càng tốt.

Về phần sự đả áp của các chủng tộc và đại năng khác, y cũng không sợ.

Ít nhất Vu tộc được Thiên đạo ưu ái, khí vận cũng vô cùng khổng lồ.

Hiện tại Hồng Hoang chưa có một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên

nào, tuy có một vài Chuẩn Thánh, nhưng dù là Dương Mi, Hồng Quân hay La Hầu, Bàn Huyền đều không sợ.

Khi Bàn Huyền giúp bộ lạc của Đế Giang bố trí Thiên Vu Đại Trận, trong bộ lạc của y đã xuất hiện một vài Thiên Vu.

Những người chuyển hóa thành Thiên Vu đều là Tiểu Vu.

Tu vi của Tiểu Vu thấp nhất, huyết mạch Bàn Cổ càng yếu, chuyển hóa thành Thiên Vu cũng càng dễ dàng.

Sau khi trở thành Thiên Vu, trên người không còn trọc khí và sát khí, mà là thanh khí và cương khí.

Thiên giới so với đại địa Hồng Hoang càng thích hợp cho Thiên Vu tu luyện hơn.

Bàn Huyền và các Tổ Vu khác cũng đã thương lượng xong, đợi khi Thiên Vu nhiều lên, trong Thiên Vu xuất hiện một Đại Vu, sẽ để Thiên Vu chiếm một chỗ đứng trên Thiên giới.

Địa Vu chiếm cứ đại địa Hồng Hoang và U Minh, Thiên Vu chiếm Thiên giới, như vậy, Tam giới đều nằm trong sự khống chế của Vu tộc.

Chúa tể Tam giới, mới là nhân vật chính thực sự của trời đất.

Nếu có thể có được nghiệp vị chi lực của Tam giới, việc trở thành nhân vật chính của trời đất cũng sẽ ổn định. ...

Kỳ Lân Sơn Mạch, nằm ở phía đông Bất Chu Sơn, cách Bất Chu Sơn cũng mấy ngàn ức quang niên.

Trong Kỳ Lân thánh điện nguy nga lộng lẫy, sắc mặt Thủy Kỳ Lân âm tình bất định.

“Thiên Vu có thể tu luyện nguyên thần?” Thủy Kỳ Lân vốn đã kiêng dè Vu tộc, khi biết Vu tộc xuất hiện Thiên Vu, tuy đều là Tiểu

Vu, nhưng Tiểu Vu đã xuất hiện, Đại Vu còn xa sao?

Chẳng lẽ phải đợi trong Thiên Vu của Vu tộc xuất hiện Đại Vu hoặc Tổ Vu mới coi trọng?

"Xem ra, cần phải gia tăng lực độ đả kích Vu tộc." Thủy Kỳ Lân thầm nghĩ.

Hiện tại, Kỳ Lân tộc, Long tộc và Phượng Hoàng tộc hợp lực đả áp Vu tộc, nhưng ba tộc cũng bằng mặt không bằng lòng, tồn tại một số mâu thuẫn.

Nhân vật chính của lượng kiếp có thể có nhiều, nhưng nhân vật chính của trời đất lại chỉ có một.

Đã là nhân vật chính của lượng kiếp, Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc sớm muộn cũng phải có một trận quyết chiến.

Chỉ có một chủng tộc sẽ trở thành nhân vật chính của trời đất, hai chủng tộc còn lại dù không diệt vong, cũng sẽ suy tàn.

Thủy Kỳ Lân tự nhiên hy vọng Kỳ Lân tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, Long Vương thì hy vọng Long tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, Nguyên Phượng cũng hy vọng Phượng Hoàng tộc trở thành nhân vật chính của trời đất.

Mâu thuẫn cơ bản, không thể hóa giải.

Cho nên, khi có nhiều nhân vật chính của lượng kiếp, không thể nào chung sống hòa thuận được.

Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc kết minh, nếu chung sống hòa thuận, chẳng lẽ sẽ có hai chủng tộc nhường vị trí nhân vật chính của trời đất cho chủng tộc còn lại?

Rõ ràng là không thể.

Long, Phượng, Kỳ Lân thương lượng xong, một chủng tộc trở

thành nhân vật chính của trời đất, chia một ít lợi ích cho hai chủng tộc còn lại, có lẽ ban đầu sẽ ổn, nhưng không quá một nguyên hội, tuyệt đối sẽ tan vỡ.

Trừ phi, Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc đều không trở thành nhân vật chính của trời đất. ...

Không chỉ Kỳ Lân tộc, Long tộc, Phượng Hoàng tộc, mà các chủng tộc khác, cũng đều đã biết Vu tộc xuất hiện Thiên Vu.

Dương Mi, La Hầu, Hồng Quân, Thương Khung lão tổ, Càn Khôn lão tổ, Âm Dương lão tổ các đại năng khác, cũng đều đã biết sự xuất hiện của Thiên Vu.

Trong một thời gian, các loại âm mưu nhắm vào Vu tộc xuất hiện.

Ngoài âm mưu, cũng có dương mưu, hoặc một số chủng tộc quang minh chính đại đối địch với Vu tộc.

Bộ lạc của Hậu Thổ.

Bàn Huyền lại một lần nữa bố trí Thiên Vu Đại Trận.

Mười ba bộ lạc của Tổ Vu, đều đã có Thiên Vu Đại Trận.

Theo việc mười ba Thiên Vu Đại Trận được bố trí, cơ bản cứ mỗi mười ngày sẽ có mười ba Tiểu Vu chuyển hóa thành Thiên Vu.

"Đại huynh vất vả rồi." Hậu Thổ cảm tạ.

Bàn Huyền cũng không vội rời khỏi bộ lạc của Hậu Thổ.

Dùng mười hai vạn chín ngàn sáu trăm ngôi sao thái cổ để bố trí Thiên Vu Đại Trận, Bàn Huyền tuy không quá mệt, nhưng pháp lực tiêu hao cũng không nhỏ.

Đã là mười ba bộ lạc của Tổ Vu đều có Thiên Vu Đại Trận, Bàn Huyền cũng có thể tu luyện một thần thông cho tốt.

Ngũ Khí Triều Nguyên cường đại, đạo quả Đại La, cùng với việc dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ thành Hỗn Nguyên Kỳ, tất cả những điều này khiến Bàn Huyền lĩnh ngộ được một môn Tiên Thiên thần thông, đó là Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang.

Không có gì bất ngờ, con trai của Nguyên Phượng là Khổng Tuyên sẽ tu luyện bản nguyên Tiên Thiên Ngũ Hành thành Ngũ Sắc Thần Quang.

Nhưng, đều là Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang, cũng có mạnh yếu khác nhau.

Nữ Oa và một số người trong bộ lạc Hậu Thổ đã tiến vào Thiên Vu Đại Trận.

Trong trận càng dễ dàng cảm nhận được sự huyền diệu của trận pháp.

Bàn Huyền và Hậu Thổ tán gẫu vài câu, rồi đến một tòa cung điện do Hậu Thổ sắp xếp để nghỉ ngơi, thuận tiện tu luyện Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang.

Theo sự tu luyện của Bàn Huyền, trên người y xuất hiện năm loại tiên thiên thần quang.

Thanh sắc thần quang là Tiên Thiên Ất Mộc, có thể quét sạch mọi vật thuộc tính Mộc trong trời đất.

Bạch sắc thần quang là Tiên Thiên Canh Kim, có thể quét sạch mọi vật thuộc tính Kim trong trời đất...

Năm loại thần quang xuất hiện trên người Bàn Huyền, chiếu rọi chư thiên, rung động hoàn vũ, có thể quét sạch Cửu Thiên Thập Địa.

Nhưng, Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang trông có vẻ cường đại, nhưng cũng chỉ là một môn Tiên Thiên thần thông, không thể so sánh với Hỗn Độn thần thông.

Nếu dùng Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang quét Hỗn Độn thể, sẽ không quét động được.

Nếu trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân, đạo thể của Thánh Nhân cũng không phải Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang có thể quét động.

"Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang dựa theo Ngũ Hành, nếu dung hợp làm một, chính là Hỗn Độn Thần Quang." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang thăng cấp thành Hỗn Độn Thần Quang, cũng là Hỗn Độn thần thông rồi.

Hỗn Độn Thần Quang có thể quét động Hỗn Độn thể, cũng có thể quét động đạo thể của Thánh Nhân, vượt xa Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang.

Tuy nhiên, Bàn Huyền muốn tu luyện đại thành Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang không khó, nhưng muốn thăng cấp Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang thành Hỗn Độn Thần Quang thì độ khó không nhỏ.

Khi tu thành Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang, mỗi loại thần quang đều tự thành một không gian, năm không gian thần quang có thể chuyển đổi lẫn nhau.

Vừa tu luyện Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang, Bàn Huyền vừa đặt Trấn Thiên Bia, món hậu thiên công đức chí bảo mà y luyện chế, vào một không gian thần quang.

Dưới sự chuyển hóa của năm không gian thần quang, Trấn Thiên Bia cũng di chuyển từ một không gian thần quang này sang một không gian thần quang khác.

Có Trấn Thiên Bia trấn áp, muốn thoát ra khỏi Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền càng khó hơn.

Chương 67

Khi Bàn Huyền tu luyện Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang, bộ lạc của Hậu Thổ lại vô cùng náo nhiệt.

Trong thời gian ngắn, hàng vạn Tiểu Vu đã xin phép tiến vào Thiên Vu Đại Trận, Hậu Thổ cũng để các Đại Vu dưới trướng phụ trách khảo hạch.

Một Đại Vu phụ trách khảo hạch hàng vạn Tiểu Vu, một canh giờ có thể có kết quả.

Một triệu Tiểu Vu xin phép, trong một ngày cũng có thể khảo hạch xong.

Khi có kết quả, người có thành tích tốt nhất có thể tiến vào Thiên Vu Đại Trận, cũng không tồn tại trường hợp thành tích hoàn toàn giống nhau, ít nhiều cũng có chênh lệch.

Chưa đầy một ngày, gần như đại bộ phận Tiểu Vu trong bộ lạc Hậu Thổ đều đã tham gia khảo hạch, Tiểu Vu có thành tích tốt nhất kích động tiến vào Thiên Vu Đại Trận.

Vừa tiến vào Thiên Vu Đại Trận, liền bị hậu thiên thanh khí bao bọc.

Trong quá trình chuyển hóa từ Địa Vu thành Thiên Vu, trọc khí và sát khí trên người dần dần tiêu biến, thay vào đó là thanh khí và Cửu Thiên Cương Khí.

Mặc dù sẽ có đau đớn, như thể thân thể và linh hồn bị xé rách, nhưng ý thức vẫn tỉnh táo.

Nếu ý chí không đủ, sẽ mất đi ý thức, nhưng không thể tinh thần sụp đổ.

Nếu ý chí đủ mạnh mẽ, kiên trì được, lợi ích cũng không nhỏ.

Khi một Tiểu Vu tiến vào Thiên Vu Đại Trận, bên ngoài có rất nhiều sinh linh vây xem, có Đại Vu và Tiểu Vu, cũng có những sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ.

Hậu Thổ cũng đang theo dõi.

Việc xuất hiện Thiên Vu đầu tiên trong bộ lạc có ý nghĩa trọng đại, Hậu Thổ cũng không thể không coi trọng.

Chưa đầy nửa giờ, Tiểu Vu tiến vào Thiên Vu Đại Trận đã bước ra.

Một luồng hậu thiên thanh khí nhàn nhạt tỏa ra từ người, Tiểu Vu bước ra khỏi đại trận đang vô cùng kích động.

"Thành công rồi." "Thanh khí và cương khí trên người, không còn trọc khí và sát khí nữa." "Đây là Thiên Vu sao?" "Người tiếp theo trở thành Thiên Vu, nhất định là Ngô." "Nhảm nhí, Thiên Vu thứ hai của bộ lạc Hậu Thổ phải là Ngô mới đúng." "Phải đợi mười ngày nữa mới có thể xin khảo hạch lại." ...

Nhìn Tiểu Vu đã chuyển hóa thành Thiên Vu, Hậu Thổ cũng vui mừng.

Mười ba bộ lạc của Tổ Vu, bộ lạc của Bàn Huyền là nơi đầu tiên xuất hiện Thiên Vu, tiếp theo là bộ lạc của Đế Giang, bộ lạc của Hậu Thổ là cuối cùng.

Mặc dù là bộ lạc của Tổ Vu cuối cùng xuất hiện Thiên Vu, nhưng Hậu Thổ cũng không quá để ý.

Hậu Thổ vui mừng hơn cho Vu tộc, cùng với sự xuất hiện của Thiên Vu, Vu tộc sẽ bước vào một thời đại mới.

Khi có Thiên Vu tu luyện ra nguyên thần, mọi chuyện sẽ lại khác.

Chuyển hóa một Tiểu Vu từ Địa Vu thành Thiên Vu đã tiêu hao không ít hậu thiên thanh khí trong Thiên Vu Đại Trận, cần khoảng mười ngày mới có thể phục hồi.

Bên ngoài bộ lạc Hậu Thổ, trên một vùng bình nguyên cách đó mấy trăm vạn dặm.

Đất đá khắp nơi, đại địa chi lực dồi dào.

"Đại huynh, bắt đầu đi!" Đôi mắt đẹp của Hậu Thổ nhìn chằm chằm Bàn Huyền.

Khi biết Bàn Huyền tu luyện được một môn Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang, Hậu Thổ muốn kiến thức, cũng kéo Bàn Huyền đến đây thử nghiệm.

Bàn Huyền có chút bất đắc dĩ.

Lúc này, Hậu Thổ đã lấy ra một khối Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Sau khi lấy ra Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Hậu Thổ vừa phóng thích pháp lực, vừa vận dụng thổ chi pháp tắc.

Dưới sự điều khiển của Hậu Thổ, tức nhưỡng trong tay nàng biến hóa, hình thành một tấm khiên màu vàng đất, có thể lớn có thể nhỏ.

Tức nhưỡng là vật tiên thiên, có thể tạo hóa vạn vật, dùng để phòng ngự cũng cực tốt.

Khi Hậu Thổ toàn lực điều khiển, tấm khiên tức nhưỡng của nàng không hề tầm thường, muốn phá vỡ cũng không dễ.

Lắc đầu, trên người Bàn Huyền lóe lên hoàng quang.

Uy thế tiên thiên bao trùm trời đất, dưới một luồng hoàng quang quét qua, Hậu Thổ còn chưa kịp phản ứng đã mất đi tức nhưỡng.

Tức nhưỡng đã được Hậu Thổ luyện hóa, vừa bị hoàng quang quét qua đã biến mất không tăm tích, như thể trâu đất xuống biển.

"..." Hậu Thổ hoa dung thất sắc, nàng đã mất đi cảm ứng với tức nhưỡng.

"Có muốn tiếp tục không?" Bàn Huyền hỏi.

Theo Bàn Huyền thấy, đây chỉ là một trò đùa, không có ý nghĩa.

"Tiếp tục!" Hậu Thổ cắn răng.

Xem ra cần phải nghiêm túc hơn một chút, Bàn Huyền nghĩ.

Một lần nữa thúc giục Tiên Thiên Thổ Hành Thần Quang, tức thì, hoàng quang lại xuất hiện, chói mắt hơn lúc nãy, khiến Hậu Thổ không thể nhìn thẳng.

Lần này, Hậu Thổ miễn cưỡng phản ứng lại, nhưng không kịp né tránh.

Khi hoàng quang quét qua Hậu Thổ, nàng chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng.

Trong chốc lát, Hậu Thổ ổn định thân hình, phát hiện mình đang ở trong một không gian đặc thù, không gian này dường như ở giữa hư và thực, hoàng quang chiếu rọi, tiên thiên chi lực cuộn trào.

Mỗi loại trong Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang đều có một không gian thần quang, đây là không gian của Thổ Hành Thần Quang.

Bị nhốt trong không gian thần quang, ý thức của Hậu Thổ cũng bắt đầu mơ hồ, cứ thế này, chỉ cần một lát, ý thức của nàng sẽ chìm vào giấc ngủ.

"Thật là một thần thông đáng sợ." Hậu Thổ thầm nghĩ.

Ở bên ngoài, Hậu Thổ không thể nhìn thẳng vào Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền, trong không gian thần quang, nàng miễn cưỡng có thể mở mắt ra.

Cảm ứng kỹ một lúc, Hậu Thổ mừng rỡ, nàng cảm ứng được tức

nhưỡng của mình.

Tuy nhiên, mặc dù cảm ứng được tức nhưỡng, nhưng Hậu Thổ lại không thể điều khiển được nó.

Có một cỗ sức mạnh cường đại đang giam cầm tức nhưỡng.

Không gian thần quang vốn đã có lực giam cầm, cộng thêm Trấn Thiên Bia, cực phẩm tiên thiên linh bảo cũng có thể bị giam cầm.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng tuy là thứ tốt, nhưng so với cực phẩm tiên thiên linh bảo vẫn còn kém một chút.

Đã không thể điều khiển tức nhưỡng, Hậu Thổ liền đi về phía cảm ứng được tức nhưỡng.

Không lâu sau, ý thức của Hậu Thổ sắp chìm vào giấc ngủ, nàng lập tức cắn vào đầu lưỡi, cơn đau dữ dội khiến nàng tỉnh táo lại một chút.

"Thôi, ra ngoài trước rồi tính." Hậu Thổ do dự một lúc, từ bỏ việc đi tìm tức nhưỡng của mình.

Ngay lập tức, Hậu Thổ hiện ra tổ vu chân thân.

Dưới sự khống chế của Hậu Thổ, tổ vu chân thân mà nàng hiện ra cũng chỉ cao khoảng một nghìn trượng.

Chỉ thấy, chân thân của Hậu Thổ là thân người đuôi rắn, trước ngực có hai tay, mỗi tay cầm một con đẳng xà, sau lưng có bảy tay.

Hiện ra chân thân, thực lực của Hậu Thổ cũng tăng lên không ít.

Căn cước mạnh mẽ, bản thể sẽ mạnh hơn thân người.

"Phanh!" Hai con đẳng xà trong tay Hậu Thổ được dùng làm roi, dưới một đòn, không gian xuất hiện gợn sóng.

Hiện tại, Bàn Huyền không dùng Trấn Thiên Bia để ổn định không

gian, nhưng dù vậy, Hậu Thổ dùng chân thân cũng khó mà phá vỡ được.

Một đòn không thể phá nát hư không, Hậu Thổ nhíu mày, tiếp tục tấn công.

"Phanh!", "Phanh!", "Phanh!"...

Hai con đằng xà lần lượt quất vào hư không, gợn sóng sinh ra trong hư không cũng ngày càng lớn.

Cuối cùng, dưới mấy trăm lần tấn công của Hậu Thổ, hư không đã bị phá vỡ một lỗ hổng, nhưng rất nhỏ.

Thành công phá vỡ hư không, Hậu Thổ mừng rỡ, thân thể khổng lồ nghìn trượng thu nhỏ lại, xuyên qua khe nứt hư không.

Tuy nhiên, Hậu Thổ chỉ là từ một không gian này sang một không gian thần quang khác.

Không gian một mảng bạch quang, chính là Kim trong Ngũ Hành.

Thổ sinh Kim, phá vỡ không gian Thổ Hành Thần Quang sẽ đến không gian Kim Hành Thần Quang.

Nếu phá vỡ không gian Kim Hành Thần Quang, sẽ đến không gian Thủy Hành Thần Quang.

Chỉ có thể phá vỡ hư không của một không gian thần quang, phải đồng thời phá vỡ hư không của năm không gian thần quang mới được, nhưng Hậu Thổ phá vỡ hư không của một không gian thần quang đã không dễ, muốn phá vỡ hư không của hai không gian thần quang là không thể, huống chi là đồng thời phá vỡ hư không của năm không gian thần quang.

"Phanh!" Không lâu sau, Hậu Thổ lại phá vỡ hư không của không gian Kim Hành Thần Quang, tiến vào một không gian Thủy Hành

Thần Quang tối tăm.

Trong hắc sắc thần quang, Hậu Thổ cuối cùng cũng không chịu nổi nữa, ý thức của nàng chìm vào giấc ngủ.

Khi Hậu Thổ tỉnh lại, mở mắt ra phát hiện mình không còn ở trong không gian thần quang nữa, mà đang nằm trên một bãi cỏ xanh mướt, xung quanh chim hót hoa thơm, suối chảy róc rách, khí tức của tự nhiên khiến tinh thần nàng phấn chấn.

Ngồi dậy, Hậu Thổ thấy Bàn Huyền đang đứng cách đó không xa.

Lúc này, Bàn Huyền dường như đang nhắm mắt dưỡng thần.

Thực ra, trong lòng Bàn Huyền hiện tại đang có một sự kinh ngạc không nhỏ.

Vừa rồi, Bàn Huyền lại lĩnh ngộ được một pháp tắc.

Lần này, Bàn Huyền lĩnh ngộ được là khí vận pháp tắc.

Khí vận cũng là một loại pháp tắc?

Khi lĩnh ngộ được khí vận pháp tắc, Bàn Huyền cũng có thêm một chút hiểu biết.

Khí vận đích thực là một loại pháp tắc, có phần tương tự với vận mệnh pháp tắc, nhưng lại khác biệt.

Trong ba ngàn pháp tắc, vận mệnh là tối cao, vượt trên cả khí vận.

Vận dụng khí vận pháp tắc, có thể cướp đoạt khí vận, cũng có thể ký sinh khí vận, có thể che chở và ô nhiễm.

Nếu vận dụng khí vận pháp tắc để che chở người khác, cũng là mang lại may mắn cho người đó, ngược lại, ô nhiễm khí vận của người khác, sẽ mang lại xui xẻo cho người đó.

Phát hiện Hậu Thổ đã tỉnh, Bàn Huyền cũng mở mắt.

Ngũ sắc thần quang xuất hiện trên người Bàn Huyền, lưu chuyển theo Tiên Thiên Ngũ Hành, tiếp đó, tức nhưỡng của Hậu Thổ bay ra, rơi vào tay nàng.

"Đại huynh thần thông quả thực lợi hại." Hậu Thổ chân thành khen ngợi.

"Chỉ là một môn Tiên Thiên thần thông mà thôi." Bàn Huyền mỉm cười nói.

Từ khi lĩnh ngộ được Khai Thiên Cửu Thức, tầm mắt của Bàn Huyền cũng đã cao hơn, Tiên Thiên thần thông đã khó lọt vào mắt y.

Cho nên, Bàn Huyền đang cân nhắc việc thăng cấp Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang thành Hỗn Độn Thần Quang.

Cảm nhận được Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền, Hậu Thổ cũng không còn tự lượng sức mình nữa.

"Vi huynh cũng nên đi rồi." Bàn Huyền nói.

Bàn Huyền ở lại bộ lạc Hậu Thổ cũng đã mấy ngày, vốn định rời đi, nhưng vì Hậu Thổ biết Bàn Huyền tu luyện một môn Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang, nên nhất quyết muốn kiến thức.

Về việc Bàn Huyền lĩnh ngộ khí vận pháp tắc, là do khí vận chi thể của y trong thời gian ngắn có biến hóa không nhỏ.

Từ khi ngày càng nhiều Tiểu Vu chuyển hóa thành Thiên Vu, tu luyện ra nguyên thần, khí vận của Vu tộc cũng đã có biến hóa không nhỏ. ...

Rừng rậm um tùm, cây cối cổ thụ rễ cành đan xen, bụi rậm mọc khắp nơi.

Trên một số cây lớn, dây leo chằng chịt.

Chim thú côn trùng kêu vang, sinh cơ bừng bừng.

Một con linh dương một sừng hoảng sợ chạy trốn, sau lưng nó có một con hổ vằn đang đuổi theo.

Cả linh dương lẫn hổ đều là yêu thú, tu vi của con trước là Thiên Tiên hậu kỳ, con sau lại là Chân Tiên sơ kỳ.

Bỗng nhiên, mấy chục con quỷ quái xuất hiện, chặn đường linh dương.

Mặc dù linh dương giết được hai con quỷ quái, nhưng con hổ cũng đã đuổi kịp.

Chương 68

Nếu không có mấy con quỷ quái này chặn đường, linh dương có thể chạy thêm một đoạn nữa, nếu may mắn có thể đã thoát được.

Trong khu rừng này, tình huống như vậy quá phổ biến.

Cá lớn nuốt cá bé, kẻ mạnh sống sót.

Yếu đuối chính là nguyên tội!

"Gầm!" Hổ gầm một tiếng, mấy con quỷ quái vây công linh dương.

Làm tay sai cho hổ, mấy con tràn quỷ này vốn cũng là sinh linh trong khu rừng, nhưng bị hổ ăn thịt, nguyên thần cũng thành tràn quỷ, bị hổ nô dịch.

Nếu linh dương bị hổ ăn thịt, cũng sẽ trở thành một trong những tràn quỷ của hổ.

Mấy con tràn quỷ không đối phó được linh dương, hổ đang định tấn công, thì lại xuất hiện tâm ma, pháp lực mất kiểm soát, sau đó bạo thể mà chết.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, khi hổ bạo thể mà chết, linh dương và mấy con tràn quỷ đều kinh ngạc.

Theo việc hổ hình thần câu diệt, mấy con tràn quỷ cũng được tự do, không còn vây công linh dương nữa, liền tản đi.

Tuyệt xứ phùng sinh, linh dương thầm mừng. ...

Trên không trung vạn trượng, Bàn Huyền đứng trên mây, quan sát mấy vạn vị trí khác nhau trong khu rừng bên dưới.

Vận dụng khí vận pháp tắc, y đã ô nhiễm khí vận của mấy vạn

sinh linh trong khu rừng bên dưới, cũng dẫn đến việc mấy vạn sinh linh đó bị xui xẻo quấn thân.

"Khí vận pháp tắc quả thực hữu hiệu, đáng tiếc chỉ là khí vận pháp tắc của Hồng Hoang." Bàn Huyền lẩm bẩm.

Khí vận cũng phân cấp bậc, như khí vận của tiểu thiên thế giới là khí vận cấp tiểu thiên, khí vận của trung thiên thế giới là khí vận cấp trung thiên, đại thiên thế giới lại có khí vận cấp đại thiên, còn có cấp Thái Ất, cấp Đại La...

Cấp bậc khí vận cao nhất là cấp Đại Đạo.

Khí vận chi thể của Bàn Huyền là khí vận của Hồng Hoang, kém xa khí vận Đại Đạo.

Đã là căn cước là một đoàn khí vận của Hồng Hoang, Bàn Huyền cũng muốn thăng cấp thành khí vận Đại Đạo.

Nếu có khí vận Đại Đạo khổng lồ, muốn trở thành Đại Đạo Thánh Nhân cũng sẽ dễ dàng hơn.

Nhưng, khí vận của một thế giới một khi rời khỏi thế giới đó sẽ tiêu biến, muốn thăng cấp khí vận, thường phải thăng cấp thế giới trước.

Nhưng Đại Đạo ở khắp mọi nơi, khí vận của bất kỳ thế giới nào cũng có thể trực tiếp chuyển hóa thành khí vận Đại Đạo, nhưng thế giới đẳng cấp càng thấp, khí vận muốn trực tiếp chuyển hóa thành khí vận Đại Đạo cũng càng khó.

Sau khi khiến mấy vạn sinh linh xui xẻo, Bàn Huyền cũng có thêm nhiều hiểu biết về khí vận pháp tắc.

"Vậy thì, tiếp theo ô nhiễm khí vận của Hồng Quân vậy." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Trong cả Hồng Hoang, người Bàn Huyền kiêng dè nhất chính là Hồng Quân.

Đã có thể khiến người khác xui xẻo, Bàn Huyền cũng định khiến Hồng Quân xui xẻo.

Nhưng, khí vận của Hồng Quân tuy kém xa Bàn Huyền, nhưng cũng không thể xem thường.

Muốn khiến Hồng Quân xui xẻo triền miên, không mấy khả năng, nhưng khiến Hồng Quân gặp chút xui xẻo thì có thể. ...

Đại địa Hồng Hoang, một ngọn tiên sơn nào đó.

Hồng Quân đang tu luyện, bỗng nhiên tâm thần bất an, cảm thấy một chút bất tường, dường như có chuyện không tốt sắp xảy ra.

Nhíu mày, Hồng Quân cũng dừng tu luyện.

Bấm ngón tay tính toán, nhưng lại không có kết quả gì, Hồng Quân lấy ra Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh là Hỗn Độn chí bảo, Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Hồng Quân chỉ là một mảnh vỡ.

Mặc dù chỉ là một mảnh vỡ, nhưng Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân cũng là tiên thiên chí bảo.

Mượn sức mạnh của Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Quân lại một lần nữa tính toán, nhưng vẫn không ra gì, khiến y nhíu chặt mày, trong lòng cũng có chút bất an.

Mạng lưới khí vận vô hình vô chất bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, chính là bản thể của Bàn Huyền.

Hiện tại, nguyên thần của Bàn Huyền ẩn mình trong khí vận, khuy thị Hồng Quân ở bên dưới.

Bởi vì khí vận chi thể bao trùm Hồng Hoang, khi nguyên thần của

Bàn Huyền ẩn mình trong khí vận, y có thể dịch chuyển tức thời đến bất kỳ nơi nào trong Hồng Hoang.

"Khí vận của Hồng Quân lại tăng lên không ít so với lần trước." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Khí vận của Hồng Quân biến hóa quá nhanh.

Lĩnh ngộ được khí vận pháp tắc của Hồng Hoang, Bàn Huyền có thể ô nhiễm khí vận của người khác, cũng có thể ô nhiễm khí vận của một chủng tộc.

Khi khí vận của một người bị ô nhiễm, cũng sẽ gặp xui xẻo.

Với tu vi đạo hạnh của Hồng Quân, cộng thêm khí vận khổng lồ, muốn khiến Hồng Quân xui xẻo triền miên là không mấy khả năng, nhưng khiến Hồng Quân gặp chút xui xẻo thì có thể.

Một ngọn tiên sơn nguy nga, phong cảnh tú mỹ, tiên thiên linh khí dồi dào, hóa thành linh vụ đậm đặc lượn lờ, lại có những cây đại thụ xanh um tươi tốt, kỳ hoa dị thảo khắp nơi, thác nước hùng vĩ, suối chảy róc rách, trân cầm dị thú, một bầu không khí tường hòa.

Hồng Quân tu hành tại một nơi nào đó trên tiên sơn.

Trên người Hồng Quân, có một cỗ khí vận khổng lồ, người bình thường không thể thấy được, nhưng Đại La Kim Tiên vận dụng pháp nhãn thì có thể khuy thị.

Dưới sự khuy thị của Bàn Huyền, khí vận của Hồng Quân hóa thành một chiếc lọng hoa màu tím.

Quan sát một lúc, Bàn Huyền cũng cẩn thận vận dụng khí vận pháp tắc, dùng khí vận của mình để ô nhiễm khí vận của Hồng Quân.

Ô nhiễm khí vận của người khác, tốt nhất là khí vận của bản thân mạnh hơn người khác.

Hiện tại, khí vận của Bàn Huyền mạnh hơn Hồng Quân.

Không thể phủ nhận khí vận của Hồng Quân mạnh mẽ, bất kỳ ai trong số mười hai Tổ Vu như Đế Giang cũng không thể sánh bằng, nhưng Bàn Huyền lại là toàn bộ khí vận của Vu tộc, mười hai Tổ Vu, chúng Đại Vu và Tiểu Vu, những sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ gia nhập Vu tộc, khí vận của họ cũng trở thành một phần của khí vận Vu tộc.

Ví dụ như Nữ Oa, khí vận của nàng cũng trở thành một phần của khí vận chi thể của Bàn Huyền.

Nếu khí vận của Hồng Quân hiện tại có thể sánh ngang với cả Vu tộc, thật sự quá không thể tin được.

Một sợi khí vận chi tuyến mà Chuẩn Thánh cũng không thể phát hiện được rơi xuống, kết nối với khí vận của Hồng Quân. ...

Một luồng hắc khí nhàn nhạt xuất hiện trên ấn đường giữa hai lông mày của Hồng Quân, đó là môi khí (khí xui xẻo).

Khí vận của Hồng Quân bị ô nhiễm khoảng 1%, Bàn Huyền cũng thu tay lại.

Lúc này, Hồng Quân đã phát giác, nếu Bàn Huyền tiếp tục ô nhiễm khí vận của Hồng Quân, tuyệt đối sẽ bị bại lộ.

“Sao lại thế?

Một phần khí vận của Ngô sao lại biến thành môi vận (vận xui)?” Phát giác sự biến hóa trong khí vận của mình, Hồng Quân không thể bình tĩnh được nữa.

Khí vận không nhất định là vận tốt, khi khí vận bị ô nhiễm, cũng là môi vận.

Khí vận bị ô nhiễm cũng là khí vận, cho nên, môi vận cũng là khí

vận, nhưng ước chừng không ai thích nó.

Hiện tại, Bàn Huyền muốn ô nhiễm khí vận của người khác rất phiền phức, nhưng nếu khí vận của Vu tộc có thể chuyển hóa thành môi vận, e rằng Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng phải tránh xa.

Nhưng, nếu khí vận của Vu tộc biến thành môi vận, có thể ô nhiễm khí vận của người khác, nhưng Vu tộc cũng sẽ gặp xui xẻo, nhưng Bàn Huyền đã là khí vận của Vu tộc, tự nhiên có thể khống chế.

Phát hiện trên người có môi khí, Hồng Quân cẩn thận cảm nhận một chút, biết được một phần khí vận đã bị ô nhiễm.

Trong một lúc, Hồng Quân cũng không hiểu, hình như trong thời gian gần đây y không làm chuyện thất đức gì cả!

Cho dù Hồng Quân có làm chuyện thất đức, với thủ đoạn của y, cộng thêm có chí bảo, cũng không nên xuất hiện môi vận.

Vì không hiểu, Hồng Quân chỉ cảm thấy đầy dấu hỏi.

Bỗng nhiên, sắc mặt Hồng Quân biến đổi.

Tiếp đó, trước mặt Hồng Quân lại xuất hiện hai Hồng Quân nữa.

Hình dáng tướng mạo của ba Hồng Quân đều tương tự nhau.

Một Hồng Quân mặc đạo bào màu đen, một Hồng Quân lại mặc đạo bào màu trắng, đó là thiện ác nhị thi mà Hồng Quân đã trảm.

Hồng Quân tu luyện pháp Trảm Tam Thi, cần phải trảm đi thiện niệm, ác niệm và chấp niệm của bản thân, sau đó ký thác vào tiên thiên chi bảo.

Nếu trảm được cả ba thi, cũng là Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Tam thi hợp nhất, có thể chứng Hỗn Nguyên đạo quả, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Ở Hồng Hoang, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Vì Hồng Hoang là thế giới cấp Hỗn Nguyên, Thiên Đạo Thánh Nhân cũng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nếu là Thiên Đạo Thánh Nhân của một thế giới cấp Đại La, ước chừng cũng chỉ ngang với Đại La Kim Tiên.

Sau khi thiện ác nhị thi xuất hiện, cùng với bản thể của Hồng Quân tạo thành thế tam tài.

Tiếp đó, trong đôi mắt của Hồng Quân lại xuất hiện một chút tử quang.

Đó là một đạo Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần của Hồng Quân có biến hóa.

Hồng Mông Tử Khí là nền tảng của Đại Đạo.

Hoàn toàn luyện hóa một đạo Hồng Mông Tử Khí, chính là Hỗn Nguyên đạo quả.

Rõ ràng xuất hiện môi vận, nhưng lúc này Hồng Quân lại có thêm nhiều cảm ngộ về đạo Trảm Tam Thi, tốc độ luyện hóa Hồng Mông Tử Khí cũng có phần nhanh hơn.

Mặc dù có chút không hiểu, nhưng Hồng Quân tập trung vào những cảm ngộ, cũng như luyện hóa Hồng Mông Tử Khí.

Một lúc lâu sau, Hồng Quân trong lòng kinh hãi, đột ngột mở mắt, nhìn về phía xa.

Một đạo nhân đang đằng vân giá vũ, chính là Âm Dương lão tổ.

Âm Dương lão tổ tuy ở cách ức vạn dặm, nhưng ánh mắt lại rơi trên người Hồng Quân.

"Không ổn rồi!" Hồng Quân thầm kêu khổ.

Cả thiện ác nhị thi, lẫn Hồng Mông Tử Khí, đều là bí mật của Hồng Quân, nhưng bây giờ lại bị bại lộ.

Mỗi đại năng đều có đạo của mình, nhưng ngoài Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh, các sinh linh khác trong Hồng Hoang e rằng đều không thể chống lại được pháp Trảm Tam Thi của Hồng Quân.

Nhưng Hồng Quân tạm thời không muốn truyền xuống pháp Trảm Tam Thi.

Hồng Mông Tử Khí lại càng không phải chuyện nhỏ.

Hiện tại, Âm Dương lão tổ đã phát hiện Hồng Quân có Hồng Mông Tử Khí, tuy không biết Hồng Quân có mấy đạo Hồng Mông Tử Khí, nhưng cũng không ngăn cản y nảy sinh lòng tham.

Nếu Dương Mi, La Hầu, Càn Khôn lão tổ và những người khác cũng biết được, ước chừng cũng đều sẽ có lòng tham.

Lúc này, Hồng Quân chỉ có một suy nghĩ, xui xẻo rồi. ...

Hồng Quân xui xẻo thật rồi.

Chỉ cần nhìn thấy thiện ác nhị thi của Hồng Quân, Âm Dương lão tổ cũng nhanh chóng có được chút hiểu biết về pháp Trảm Tam Thi.

Hồng Quân có Hồng Mông Tử Khí, khiến Âm Dương lão tổ bất ngờ.

Sau khi cân nhắc, Âm Dương lão tổ không hề giữ bí mật cho Hồng Quân.

Cho nên, Dương Mi, La Hầu, Thương Khung lão tổ và các đại năng khác, cũng đều lần lượt biết được.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, và không ít chủng tộc khác, cũng đều đã biết.

Có người muốn đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí của Hồng Quân,

cũng có người muốn có được pháp Trảm Tam Thi.

Một nơi nào đó trong Hồng Hoang.

Nguyên thần của Bàn Huyền quay trở về Hỗn Độn thể.

Chương 69

Hồng Quân đã trảm thiện ác nhị thi, tu vi hiện tại là Chuẩn Thánh hậu kỳ, nếu trảm thêm chấp niệm, có thể đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Tu vi của Dương Mi hẳn là không dưới Hồng Quân, thậm chí còn hơn, có khả năng là Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Về phần La Hầu, hiện tại cũng là Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Đợi khi Hồng Hoang xuất hiện một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, khí vận chi thể của Bàn Huyền cũng không thể tiếp tục bao trùm Hồng Hoang được nữa.

Bàn Huyền cũng đã tính toán xong, đợi Vu tộc trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, khí vận chi thể của y sẽ quay về Hỗn Độn thể.

...

Pháp Trảm Tam Thi và Hồng Mông Tử Khí bị bại lộ, Hồng Quân không khỏi phiền muộn.

Về việc Hồng Quân có mấy đạo Hồng Mông Tử Khí, cũng trở thành chủ đề bàn tán của không ít sinh linh.

Những sinh linh biết Hồng Quân có Hồng Mông Tử Khí, đại đa số đều cho rằng Hồng Quân chỉ có một đạo.

Hồng Mông Tử Khí quý giá có thể sánh với tiên thiên chí bảo, sở hữu một đạo đã không phải chuyện nhỏ, không có mấy người sẽ cho rằng Hồng Quân có hai đạo hoặc nhiều hơn.

Tây phương Tu Di Sơn, nằm trên tổ mạch linh khí của đại địa Tây phương.

Hình bóng La Hầu xuất hiện trên đỉnh Tu Di Sơn, nhìn về phía

đông.

"Thiện ác nhị thi ký thác vào tiên thiên linh bảo?

Hồng Mông Tử Khí?

Hay cho một Hồng Quân, ẩn giấu thật sâu a!" La Hầu cười lạnh.

Tam Thi hóa thân là thân ngoại hóa thân, nhưng lại hoàn toàn khác với đệ nhị nguyên thần.

La Hầu cũng tu luyện được mấy thân ngoại hóa thân, tu vi đều là Đại La Kim Tiên, nhưng hoàn toàn không thể so sánh với Tam Thi hóa thân.

Từ rất lâu trước đây, La Hầu đã biết Hồng Quân là túc địch, cũng luôn kiêng dè Hồng Quân, nhưng bây giờ mới biết mình đã đánh giá thấp Hồng Quân.

Những gì Hồng Quân bộc lộ ra không nhất định là toàn bộ.

"Hồng Quân, phải chết!" La Hầu thầm nghĩ.

Nhưng La Hầu cũng biết, muốn giết Hồng Quân không hề dễ dàng.

Đương nhiên, nếu có sức mạnh tuyệt đối, giết Hồng Quân cũng sẽ đơn giản.

Ví dụ như Bàn Cổ chân thân có thể dễ dàng nghiền chết Hồng Quân hiện tại. ...

Tây Côn Lôn, Ngọc Kinh Sơn, trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân mặt mày âm trầm.

Một cỗ pháp tắc chi lực từ trên người Hồng Quân tỏa ra, nhân quả pháp tắc, hỗn độn pháp tắc.

Thời đại Hỗn Độn khi trời đất chưa khai, Hồng Quân là Nhân Quả

Ma Thần trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, vì ngăn cản Bàn Cổ khai thiên mà bị chém giết, thần hồn may mắn thoát được, chuyển sinh ở Hồng Hoang, trở thành con giun tiên thiên đầu tiên giữa trời đất.

Sức mạnh nhân quả không ngừng biến hóa, hình thành một lĩnh vực, tiếp đó lại muốn hình thành pháp tắc đại đạo, nhưng lại thất bại.

Khi Hồng Quân còn là Hỗn Độn Ma Thần, nhân quả pháp tắc có thể hình thành pháp tắc đại đạo.

"Chỉ khi trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mới có thể hình thành pháp tắc đại đạo." Hồng Quân trong lòng thở dài.

Thông qua nhân quả dây dưa, Hồng Quân cũng đã biết ai khiến mình xui xẻo.

Vu tộc, Đệ Nhất Tổ Vu, Bàn Huyền!

Đôi mắt già nua vốn đục ngầu của Hồng Quân trở nên sắc bén.

Sát khí kinh người cũng từ trên người Hồng Quân tỏa ra.

Nếu không phải Bàn Huyền, pháp Trảm Tam Thi và Hồng Mông Tử Khí của Hồng Quân cũng sẽ không bị bại lộ.

Cho nên, trong lòng Hồng Quân đối với Bàn Huyền có thể nói là hận thấu xương.

"Bàn Huyền, không giết nhữ, Ngô thề không chứng...

Đại Đạo Thánh Nhân!" Hồng Quân nghiến răng nghiến lợi.

Hồng Quân thề với Thiên đạo Hồng Hoang, chứ không phải thề với Đại Đạo, đây là trọng điểm, khoanh lại, sau này sẽ thi.

Ngoài phẫn nộ và hận ý đối với Bàn Huyền, Hồng Quân cũng rất kiêng dè, không biết Bàn Huyền đã làm cách nào.

Ô nhiễm khí vận, hiện tại Hồng Quân cũng không làm được.

Mặc dù biết là Bàn Huyền, nhưng Hồng Quân cũng sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Bàn Huyền có thể ô nhiễm khí vận của Hồng Quân, đủ để khiến Hồng Quân kiêng dè vạn phần.

Bàn Huyền lại còn sở hữu Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, từng ngưng tụ Bàn Cổ chân thân, đều khiến Hồng Quân vô cùng kiêng dè.

Một khi Bàn Huyền ngưng tụ ra Bàn Cổ chân thân, Hồng Quân không thể địch lại được.

Tuy tu vi đạo hạnh hiện tại của Hồng Quân đều không thấp, có Bàn Cổ Phiên và các tiên thiên chí bảo loại công kích khác, nhưng đối đầu với Bàn Cổ chân thân cũng không có một chút cơ hội thắng.

Nếu Thú Hoàng Thần Nghịch chưa vẫn lạc, Hồng Quân hiện tại cũng không có mấy phần chắc chắn có thể chiến thắng Thần Nghịch.

Nhưng, Hồng Quân và Thần Nghịch lại có điểm khác biệt, không chỉ về căn cước, thần thông và pháp bảo.

Thiên đạo không hề chán ghét Hồng Quân, nhưng lại chán ghét Thần Nghịch, khí vận trên người Hồng Quân khổng lồ, Thần Nghịch lại không có khí vận, đều là sự khác biệt.

Cho nên, hậu quả của việc giết Hồng Quân và giết Thần Nghịch cũng hoàn toàn khác nhau.

Muốn giết Hồng Quân, phải xem xét trước xem có thể chịu đựng được hậu quả của việc giết Hồng Quân hay không. ...

Núi non trùng điệp, chim bay thú chạy vô số, hoa cỏ cây cối um tùm, suối chảy róc rách, trong vắt thấy đáy, cá tôm vui đùa, lại có những dòng thác nước, xa xa một thác nước lớn như nước sông Thiên Hà đổ xuống.

Trên một ngọn núi lớn, Bàn Huyền ngồi trên một tảng đá xanh, Chư Thiên Khánh Vân xuất hiện trên đỉnh đầu.

Có hai mươi bốn đoàn quang hoa năm màu lưu chuyển trong Chư Thiên Khánh Vân, chính là hai mươi bốn viên Định Hải Châu.

Định Hải Châu là tiên thiên linh bảo, tổng cộng có ba mươi sáu viên, hiện tại Bàn Huyền chỉ có hai mươi bốn viên.

Hai mươi bốn viên Định Hải Châu đã bị Bàn Huyền hoàn toàn luyện hóa.

Khi Bàn Huyền hoàn toàn luyện hóa hai mươi bốn viên Định Hải Châu, y phát hiện khí vận của Định Hải Châu có sự biến hóa nhỏ.

Nếu là trước khi lĩnh ngộ khí vận pháp tắc của Hồng Hoang, Bàn Huyền chắc chắn không thể phát hiện được.

Từ sự biến hóa khí vận của Định Hải Châu, Bàn Huyền cũng biết Định Hải Châu có một bí mật lớn.

Không ít tiên thiên linh bảo trong Hồng Hoang đều là do hỗn độn linh bảo bị phá vỡ khi Bàn Cổ khai thiên diễn hóa mà thành.

Mảnh vỡ của hỗn độn linh bảo có khả năng diễn hóa thành tiên thiên linh bảo, thậm chí là tiên thiên chí bảo.

Hai mươi bốn viên Định Hải Châu đã được Bàn Huyền hoàn toàn luyện hóa, khí vận của chúng liên kết chặt chẽ với khí vận chi thể.

Lúc này, tâm thần của Bàn Huyền hoàn toàn tập trung vào hai mươi bốn viên Định Hải Châu trong Chư Thiên Khánh Vân, dần dần, toàn thân y chấn động.

Bất chợt, tâm thần của Bàn Huyền ‘thấy’ được hai mươi bốn cái hỗn độn.

Thấy được bản chất của Định Hải Châu, trong lòng Bàn Huyền

cũng không còn bình tĩnh.

Nếu Bàn Huyền không đoán sai, Định Hải Châu là do mảnh vụn của hỗn độn chí bảo Hỗn Độn Châu hóa thành.

Thời đại Hỗn Độn khi trời đất chưa khai, có một kiện hỗn độn chí bảo, tên là Hỗn Độn Châu, ngay cả Bàn Cổ cũng không có được.

Về việc khi Bàn Cổ khai thiên, cũng không biết Hỗn Độn Châu có xuất hiện hay không.

"Nếu Định Hải Châu là do mảnh vụn của Hỗn Độn Châu hóa thành, ước chừng khi Bàn Cổ khai thiên, Hỗn Độn Châu cũng đã xuất hiện, bị ảnh hưởng bởi Bàn Cổ khai thiên mà vỡ nát." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nghĩ rồi, Bàn Huyền vận dụng toàn bộ pháp lực, bao bọc lấy hai mươi bốn viên Định Hải Châu.

Dưới pháp lực ngút trời của Bàn Huyền, hai mươi bốn viên Định Hải Châu tụ lại một chỗ.

Bàn Huyền muốn dung hợp hai mươi bốn viên Định Hải Châu lại làm một, nhưng độ khó cực lớn.

Nếu thu thập đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu, độ khó dung hợp có thể sẽ nhỏ hơn một chút.

Ước chừng sau khi thu thập đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu, cần pháp lực của Hỗn Nguyên nhất trọng thiên mới có thể dung hợp, còn pháp lực của Chuẩn Thánh, thì còn xa mới đủ.

"Phanh!", "Phanh!", "Phanh!"...

Trong pháp lực của Bàn Huyền, từng viên Định Hải Châu va chạm vào nhau.

Mặc dù không thể dung hợp hai mươi bốn viên Định Hải Châu,

nhưng cũng nằm trong dự liệu của Bàn Huyền.

Bàn Huyền làm như vậy, cũng là để xác định xem Định Hải Châu có phải là do mảnh vụn của Hỗn Độn Châu hóa thành hay không.

Chưa đầy một phút, hai mươi bốn viên Định Hải Châu đã va chạm vào nhau ức vạn lần, hoàn toàn không có quy luật.

"Phanh!" Khi hai mươi bốn viên Định Hải Châu lại một lần nữa va chạm, lại sinh ra một quy luật.

Cũng chính lúc đó, ý thức của Bàn Huyền tiến vào trường hà thời gian của Hồng Hoang.

Ý thức vừa tiến vào trường hà thời gian của Hồng Hoang, liền ngược dòng đi lên, đến đầu nguồn của trường hà thời gian.

Tại đầu nguồn của trường hà thời gian, Bàn Cổ đã thân hóa vạn vật.

Một viên Hỗn Độn Châu màu xám tro xuất hiện giữa trời đất, chính là hỗn độn chí bảo Hỗn Độn Châu.

Hỗn Độn Châu cũng bị ảnh hưởng bởi Bàn Cổ khai thiên, có những vết nứt, vết nứt ngày càng lớn.

Cuối cùng, một tiếng nổ lớn, chấn động vạn cổ, Hỗn Độn Châu vỡ tan.

Ba mươi sáu mảnh vụn hóa thành Định Hải Châu, đại bộ phận mảnh vỡ hóa thành một viên Hỗn Nguyên Châu, là hỗn độn linh bảo, có một mảnh vỡ nhỏ hóa thành một viên linh châu, ngoài ra còn có Định Phong Châu, Nhật Nguyệt Châu...

Xem ra, trong số các tiên thiên linh bảo của Hồng Hoang, những bảo vật hình hạt châu đại đa số đều có liên quan đến Hỗn Độn Châu!

Nhưng, muốn thu thập đủ các mảnh vỡ và bảo vật do mảnh vụn

của Hỗn Độn Châu hóa thành, để dung hợp thành Hỗn Độn Châu, độ khó cũng cực lớn.

"Ba mươi sáu viên Định Hải Châu cũng chỉ là do mảnh vụn của Hỗn Độn Châu hóa thành, đại bộ phận mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu hóa thành hỗn độn linh bảo Hỗn Nguyên Châu sao?" Bàn Huyền cũng đang suy đoán.

Đã biết trong Hồng Hoang có một viên Hỗn Nguyên Châu, là hỗn độn linh bảo, Bàn Huyền tự nhiên có suy nghĩ.

Phải biết rằng, hỗn độn linh bảo là sự tồn tại vượt qua cả tiên thiên chí bảo, nếu có thể có được một kiện hỗn độn linh bảo, đối với Bàn Huyền, đối với Vu tộc, đều là lợi ích to lớn.

Tuy nhiên, Bàn Huyền tạm thời cũng không biết Hỗn Nguyên Châu ở đâu.

Khi trời đất mới khai, Hỗn Nguyên Châu đã rơi vào Hồng Hoang, không có gì bất ngờ, hiện tại hẳn là đang ở một nơi nào đó trong Hồng Hoang.

Đương nhiên, cũng có khả năng Hỗn Nguyên Châu hiện tại đang ở trong tay một đại năng nào đó, có thể là trong tay Hồng Quân, cũng có thể là trong tay Dương Mi.

Theo phân tích của Bàn Huyền, nếu Hỗn Nguyên Châu đang ở trong tay một đại năng, khả năng của Dương Mi là lớn nhất.

Mặc dù chưa thấy đại năng nào sử dụng Hỗn Nguyên Châu, cũng chưa nghe ai có, nhưng cũng có thể là đang giấu đi.

Nếu Bàn Huyền có một kiện hỗn độn linh bảo, trước khi thực lực chưa đủ mạnh, y cũng sẽ giấu đi, không dễ dàng sử dụng.

Bảo vật động lòng người, một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo đã đáng để Hỗn Nguyên Thánh Nhân ra tay tranh đoạt rồi.

Nếu một đại năng nào đó sở hữu Hỗn Nguyên Châu, nếu lấy ra, Hồng Hoang sẽ có vô số sinh linh tham lam, càng sẽ có không ít cường giả ra tay.

Về phần một sinh linh yếu đuối nào đó may mắn có được Hỗn Nguyên Châu, khả năng đó quá nhỏ.

Một kiện hỗn độn linh bảo vô chủ xuất thế, không có chút thực lực cũng không thể chạm vào được.

Ý thức rời khỏi trường hà thời gian, quay về Hỗn Độn thể, Bàn Huyền thu lại Chư Thiên Khánh Vân, hai mươi bốn viên Định Hải Châu lần lượt rơi vào tay y.

Nhìn từng viên Định Hải Châu trong tay, Bàn Huyền cũng đang trầm tư.

"Hỗn Nguyên Châu là do đại bộ phận mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu hóa thành, Định Hải Châu cũng là do mảnh vụn của Hỗn Độn Châu hóa thành, cùng chung một nguồn gốc." Bàn Huyền muốn thông qua hai mươi bốn viên Định Hải Châu trong tay để tìm Hỗn Nguyên Châu, tuy không biết có tìm được không, nhưng cũng cần phải thử một lần.

Chương 70

Nếu thất bại, sẽ mưu tính mười hai viên Định Hải Châu còn lại, đợi khi thu thập đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu rồi lại thử tìm Hỗn Nguyên Châu.

Theo bốn nguyên tố tiên thiên địa, thủy, hỏa, phong, Định Hải Châu là thủy, Định Phong Châu là phong, có Tiên Thiên Hỏa Linh Châu, cũng là tiền thân của Na Tra là Linh Châu Tử, cuối cùng là Tiên Thiên Tị Thủy Châu, chính là thủy thổ trong đất.

Đương nhiên, tiên thiên linh bảo do Hỗn Độn Châu vỡ nát hóa thành không chỉ có Định Hải Châu, Định Phong Châu, Tiên Thiên Hỏa Linh Châu và Tiên Thiên Tị Thủy Châu, còn có những cái khác, ví dụ như Nhật Nguyệt Châu.

"Vèo!", "Vèo!", "Vèo!"...

Từng viên Định Hải Châu hóa thành hào quang năm màu bay vào mạng lưới khí vận bao trùm Hồng Hoang.

Khi hai mươi bốn viên Định Hải Châu đều bay vào khí vận chi thể của Bàn Huyền, y cũng tập trung tinh thần cảm ứng.

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã mấy tháng.

Dùng mấy tháng thời gian, Bàn Huyền lại thành công cảm ứng được nơi ở của Hỗn Nguyên Châu.

Vừa thu hồi hai mươi bốn viên Định Hải Châu, Bàn Huyền vừa mở mắt nhìn về phía tây.

"Hỗn Nguyên Châu ở dưới Tu Di Sơn phía tây." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Có thể thuận lợi cảm ứng được Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền

cũng có chút bất ngờ.

Nhưng, đã biết nơi ở của Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền tự nhiên phải chạy tới.

Tu Di Sơn?

Đạo trường của La Hầu!

Có chút phiền phức rồi.

Muốn có được Hỗn Nguyên Châu, phải làm cho Tu Di Sơn rời khỏi mặt đất, đối với Bàn Huyền không khó, nhưng La Hầu chắc chắn sẽ không đồng ý.

Muốn nói Tu Di Sơn không có bí mật gì của La Hầu, thì không thể nào.

Hơn nữa, Tu Di Sơn nằm trên tổ mạch linh khí của Tây phương, chỉ cần di chuyển một chút cũng sẽ ảnh hưởng đến linh khí của Tây phương, đây không phải là chuyện nhỏ.

Nhưng bảo từ bỏ, Bàn Huyền lại không cam tâm.

Suy nghĩ một chút, ánh mắt Bàn Huyền kiên định.

Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền nhất định phải có được.

Ngay lập tức, Bàn Huyền liền đi đến Tu Di Sơn.

Với tốc độ nhanh nhất hiện tại của Bàn Huyền, chạy đến Tu Di Sơn cũng phải mất mấy trăm năm, thậm chí là hàng ngàn năm.

Nếu là một Đại La Kim Tiên khác, e rằng mấy trăm nguyên hội cũng không đến được.

Cũng là do Hồng Hoang quá lớn, và ngày càng lớn.

Mỗi ngày, thế giới Hồng Hoang đều sẽ hấp thu một lượng lớn hỗn độn chi khí, cùng với sự trưởng thành không ngừng của Hồng Hoang,

lượng hỗn độn chi khí hấp thu mỗi ngày cũng nhiều hơn.

Cho nên, Hồng Hoang không chỉ mỗi thời mỗi khắc đều đang hấp thu hỗn độn chi khí ngoài vũ trụ, mà còn hấp thu nhiều hơn mỗi ngày.

Vừa chạy đến Tu Di Sơn, Bàn Huyền vừa suy nghĩ xem làm thế nào để có được Hỗn Nguyên Châu.

"Xem ra, một trận chiến với La Hầu là không thể tránh khỏi." Bàn Huyền trong lòng thở dài.

Muốn có được Hỗn Nguyên Châu thì phải động đến Tu Di Sơn, La Hầu không thể nào cho phép Bàn Huyền động đến Tu Di Sơn.

Nếu Bàn Huyền động đến Tu Di Sơn, Hỗn Nguyên Châu xuất thế, La Hầu cũng sẽ không từ bỏ một kiện hỗn độn linh bảo.

La Hầu là Ma Tổ của Hồng Hoang, Tu Di Sơn cũng là thánh địa của Ma tộc, sở hữu không ít sức mạnh của Ma tộc. ...

Đại địa Tây phương, trên tổ mạch linh khí có một ngọn núi nguy nga, chính là Tu Di Sơn.

Dưới Tu Di Sơn có một dòng sông Hằng, từ hư không chảy ra, lại quy về hư không, không ngừng nghỉ, dưới đáy sông có vô số hạt cát mịn, trong mỗi hạt cát đều có một tiểu thế giới.

Ngoài La Hầu là đại năng Chuẩn Thánh, Tu Di Sơn còn có mấy chục Đại La Kim Tiên, mấy ngàn Thái Ất Kim Tiên, mấy chục vạn Kim Tiên, dưới tu vi Kim Tiên là ức vạn.

Một đóa Thập Nhị Phẩm Hắc Liên xuất hiện trên đỉnh Tu Di Sơn, tiên thiên linh khí từ bốn phương tám hướng điên cuồng đổ về, dung nhập vào Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Hấp thu tiên thiên linh khí, Hắc Liên chuyển hóa thành ma khí, lại truyền vào người La Hầu.

La Hầu đứng trên đỉnh Tu Di Sơn, toàn thân toát ra khí thế bá đạo bễ nghễ Cửu Thiên Thập Địa.

Ma đạo đề cao sự tiêu dao tự tại, tùy tâm sở dục, càng phải duy ngã độc tôn.

Cùng với việc Thập Nhị Phẩm Hắc Liên không ngừng hấp thu tiên thiên linh khí, ma khí chuyển hóa ra cũng ngày càng nhiều.

Một lượng lớn ma khí từ Thập Nhị Phẩm Hắc Liên tỏa ra, rơi xuống người La Hầu.

Lúc này, ma khí lan tỏa ức vạn vạn dặm, không ngừng cuộn trào, diễn hóa ra vô số huyền ảo.

Ức vạn ma chúng phân tán khắp nơi trên Tu Di Sơn, kính sợ nhìn về phía ma khí đáng sợ trên đỉnh núi.

Một lúc lâu, La Hầu đã hấp thu hết tất cả ma khí, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên cũng không còn hấp thu thiên địa linh khí nữa.

Lại một lần đột phá thất bại, La Hầu tuy không nản lòng, nhưng cũng có chút phiền muộn.

Từ khi tu vi đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, La Hầu không chỉ một lần thử đột phá Chuẩn Thánh đại viên mãn, nhưng đều thất bại.

Cùng lúc đó, La Hầu tâm huyết dâng trào, cũng bấm ngón tay tính toán.

"Bàn Huyền muốn đến Tu Di Sơn của Ngô?" La Hầu nhíu mày, có chút kinh ngạc.

Lại tính toán một lúc, Bàn Huyền xuất hiện ở chân trời xa xa.

Có thể tính trước được một lúc là Bàn Huyền sắp đến, cũng là do đạo hạnh cao thâm rồi, nhưng La Hầu vẫn kinh ngạc không thôi.

Theo La Hầu tính toán, Bàn Huyền sắp đến, nhưng cũng phải là

mấy ngày sau, hoặc mấy tháng sau, thậm chí là mấy năm sau, không ngờ chỉ là một lúc, chưa đến mười phút.

"La Hầu đạo hữu, đã lâu không gặp!" Trên bầu trời Tu Di Sơn, Bàn Huyền cúi đầu nhìn La Hầu đang đứng trên đỉnh núi.

"Đạo hữu đến Tu Di Sơn của ngô có việc gì?" La Hầu hỏi.

Dù Bàn Huyền từng hợp tác với La Hầu, nhưng quan hệ đôi bên không tốt đẹp.

Tuy nhiên, chỉ cần không có xung đột lợi ích thì cũng không cần thiết phải vạch mặt nhau.

"Bên dưới Tu Di Sơn có một vật hữu duyên với ngô." Bàn Huyền cũng không nhiều lời, trực tiếp nói rõ ý đồ.

Bảo vật dưới Tu Di Sơn chính là Hỗn Độn Linh Bảo Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền lại không nói ra.

La Hầu cũng là kẻ tinh ranh.

Khi biết được ý đồ của Bàn Huyền, La Hầu lại suy nghĩ nhiều hơn.

Nếu những gì Bàn Huyền nói là thật, bên dưới Tu Di Sơn có một bảo vật phi phàm, đáng để Bàn Huyền phải đích thân đến đây, thì ít nhất cũng là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, khả năng cao là Tiên Thiên Chí Bảo.

"Có lẽ, Bàn Huyền đã cảm giác được." Ánh mắt La Hầu lóe lên.

Tu Di Sơn ẩn giấu bí mật lớn nhất của La Hầu.

"Tu Di Sơn là đạo trường của ngô, lại nằm trên tổ mạch linh khí của đại địa phương Tây, không thể động vào." Thái độ của La Hầu cũng rất rõ ràng.

Đối với thái độ này của La Hầu, Bàn Huyền không hề bất ngờ,

vốn đã nằm trong dự liệu.

Nhưng Bàn Huyền cũng quyết phải có được Hỗn Nguyên Châu.

Đã đến Tu Di Sơn, Bàn Huyền nhất định phải lấy được Hỗn Nguyên Châu.

Thực ra, động vào Tu Di Sơn sẽ gánh đại nhân quả, hao tổn khí vận, thậm chí nghiệp lực quấn thân, nhưng chỉ cần có được Hỗn Độn Linh Bảo thì cũng đáng.

"Nếu đạo hữu tạo điều kiện cho ngô, ngô có thể giúp đạo hữu thăng cấp Diệt Thế Hắc Liên lên Thập Tam Phẩm." Bàn Huyền nói với La Hầu.

Bản mệnh Hắc Liên của La Hầu hiện là Thập Nhị Phẩm, hắn vẫn luôn muốn thăng cấp lên Thập Tam Phẩm, nhưng mãi vẫn chưa thành công.

Bây giờ, Bàn Huyền đưa ra lời hứa, La Hầu cũng có chút động lòng.

Nhưng, La Hầu vẫn từ chối.

Thầm than trong lòng, Bàn Huyền tuy không muốn trở mặt, nhưng cũng không thể không trở mặt.

Vốn dĩ hắn và La Hầu chẳng có giao tình gì, lần hợp tác trước cũng chỉ vì lợi ích mà lợi dụng lẫn nhau mà thôi.

Ngay lập tức, Bàn Huyền lấy ra Hồng Liên Phủ, trực tiếp thi triển Khai Thiên đệ nhất thức, cùng lúc đó, hai mươi bốn viên Định Hải Châu cũng được âm thầm tế ra.

Theo một búa của Bàn Huyền bổ xuống, Hồng Liên Nghiệp Hỏa hóa thành một con hỏa long, bên trong hỏa long ẩn chứa quang mang của Khai Thiên Phủ.

Đối mặt với một búa này của Bàn Huyền, sắc mặt La Hầu cũng ngưng trọng.

Bàn Huyền hiện tại tu vi Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, còn La Hầu chỉ là Chuẩn Thánh Hậu Kỳ, pháp lực hai bên có chênh lệch không nhỏ.

Dựa vào ưu thế pháp lực, cộng thêm uy thế của hỗn độn thần thông đệ nhất tuyên cổ, Bàn Huyền vừa ra tay đã chấn động chư thiên vạn đạo.

Phảng phất như cửu thiên thập địa đều đang chao đảo như muốn sụp đổ dưới một búa của hắn.

Vô số tinh thần rơi rụng.

Đẩu chuyển tinh di, phong vân cuồn cuộn.

La Hầu hoàn toàn bị khóa chặt, không cách nào né tránh.

"Khốn kiếp!" La Hầu gầm lên giận dữ.

Không kịp suy nghĩ nhiều, La Hầu lập tức dùng toàn lực thúc đẩy Thập Nhị Phẩm Hắc Liên phòng ngự.

Lực lượng diệt thế cường đại từ Thập Nhị Phẩm Hắc Liên phóng ra, công thủ kiêm bị.

Dù Thập Nhị Phẩm Hắc Liên vạn pháp bất xâm, nhưng một búa của Bàn Huyền suýt nữa đã phá vỡ lớp phòng ngự của nó.

La Hầu cũng giật nảy mình.

Từng viên Định Hải Châu cũng nện xuống, Hắc Liên đỡ được mười mấy viên, nhưng vẫn có mấy viên phá vỡ phòng ngự.

"Bang!" Thí Thần Thương xuất hiện trong tay La Hầu, đỡ được hai viên Định Hải Châu, lại né được ba viên, nhưng vẫn bị hai viên đánh trúng.

Đầu tiên là đầu La Hầu bị đánh, nhất thời tóc tai rối bời, chật vật vô cùng, sau đó vai trái cũng trúng đòn, tuy chưa đến mức gân đứt xương gãy, nhưng cũng khiến hắn đau điếng.

"Bàn Huyền, nhữ khinh ngô quá đáng, hôm nay định không cùng nhữ bỏ qua!" La Hầu tam thi thần bạo khiêu, phẫn nộ không thể kìm nén.

Chân đạp Hắc Liên, tay cầm Thí Thần Thương, La Hầu đằng đằng sát khí lao về phía Bàn Huyền.

Cùng lúc đó, La Hầu cũng truyền âm cho các cường giả Ma tộc tại Tu Di Sơn.

Không lâu sau, các cường giả Ma tộc tại Tu Di Sơn tập hợp quần ma, bố trí Vạn Ma Đại Trận.

Nếu chỉ đối phó một mình La Hầu, Bàn Huyền không hề có áp lực, nhưng quần ma ở Tu Di Sơn hợp lại là một sức mạnh không thể xem thường, lại bố thành Vạn Ma Đại Trận, cũng có uy hiếp đối với Bàn Huyền.

Nhưng Bàn Huyền cũng sẽ không vì vậy mà rời đi.

"Vút!", "Vút!", "Vút!"...

Mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên được Bàn Huyền tế ra.

Vì Bàn Huyền không dùng quá nhiều thiên tài địa bảo để luyện chế, lực lượng Bàn Cổ không nhiều, cho nên Đô Thiên Thần Sát Phiên được tế ra lúc này đều chỉ là Thượng phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Muốn ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân là không thể.

Tuy nhiên, khi mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên bố thành đại trận, La Hầu tưởng Bàn Huyền muốn ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, không khỏi kinh hãi thất sắc, công thế cũng khựng lại.

Khi Đô Thiên Thần Sát Đại Trận được bố trí xong, Bàn Huyền cũng thi triển Khai Thiên đệ nhị thức.

Còn về Khai Thiên đệ tam thức, tuy Bàn Huyền có thể thi triển, nhưng tiêu hao quá lớn, nên cũng không sử dụng.

Khi Đô Thiên Thần Sát Đại Trận xuất hiện, trong lòng La Hầu bất an, lại đối mặt với Khai Thiên đệ nhị thức mà Bàn Huyền thi triển, không khỏi lùi lại cả ức vạn dặm.

Ép lui La Hầu, Bàn Huyền sử dụng đại thần thông Pháp Tướng Thiên Địa, trong nháy mắt biến lớn ức vạn trượng.

So với cả tòa Tu Di Sơn, ức vạn trượng vẫn còn quá nhỏ.

Chương 71

Rất nhanh, thân thể Bàn Huyền đã lớn gần bằng Tu Di Sơn.

Dù chưa phải là cực hạn của Bàn Huyền, nhưng hắn cũng không tiếp tục biến lớn nữa.

"Ngươi dám!" La Hầu kinh nộ không thôi.

Chư Thiên Khánh Vân xuất hiện trên đỉnh đầu Bàn Huyền, Thập Tam Phẩm Bạch Liên xuất hiện dưới chân, lại có Hỗn Nguyên Kỳ và Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Còn Đại Đạo Quang Hoàn, Trấn Thiên Bia, Bàn Huyền đều không sử dụng.

Nhìn lớp phòng ngự của Bàn Huyền, La Hầu chỉ muốn chửi thề.

Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền đã sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, lại thêm lớp phòng ngự như vậy, e rằng Hỗn Nguyên Thánh Nhân muốn phá vỡ cũng không dễ dàng.

Bất luận là công kích của La Hầu, hay sức mạnh của Vạn Ma Đại Trận, đều không thể phá vỡ được phòng ngự của Bàn Huyền.

Bàn Huyền vừa phòng ngự, vừa dùng hai tay tóm lấy Tu Di Sơn.

Nắm chắc Tu Di Sơn, Bàn Huyền vận dụng Lực Chi Pháp Tắc, hai cánh tay dùng sức.

"Ầm ầm ầm!" Tức thì, đất rung núi chuyển, Tu Di Sơn bị nhổ tận gốc.

Sông Hằng cũng dấy lên sóng to gió lớn.

Nhìn thấy Tu Di Sơn đang rời khỏi mặt đất, La Hầu vừa kinh vừa giận, nhưng lại không thể làm gì.

Dù La Hầu dốc toàn lực, sức mạnh của Thí Thần Thương và Thập Nhị Phẩm Hắc Liên cộng lại cũng không thể công phá phòng ngự của Bàn Huyền.

Tổ mạch linh khí phương Tây dưới lòng đất cũng bị ảnh hưởng.

Không ít ngọn núi trên Tu Di Sơn sụp đổ.

Núi lở đất nứt, vô số sinh linh chết thảm.

Một đại nhân quả cũng rơi xuống người Bàn Huyền.

Ngoài ra, còn có nghiệp lực ngút trời giáng xuống thân hắn.

Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền cũng đang thất thoát khí vận.

Nếu không phải Bàn Huyền có không ít bảo vật trấn áp khí vận, khí vận của hắn sẽ còn thất thoát nhiều hơn.

Hai tay nâng Tu Di Sơn, giơ cao quá đầu, Bàn Huyền tìm kiếm Hỗn Nguyên Châu.

Về bí mật lớn mà La Hầu giấu trong Tu Di Sơn, Bàn Huyền cũng biết.

Thực ra, bí mật ẩn giấu trong Tu Di Sơn, bí mật lớn nhất có liên quan đến Tru Tiên Kiếm Trận.

Thân là kẻ xuyên việt, Bàn Huyền đã sớm biết điều đó.

Thấy bí mật lớn nhất bị bại lộ, sắc mặt La Hầu vô cùng khó coi.

Phát hiện Bàn Huyền vẻ mặt điềm nhiên, không một chút kinh ngạc, La Hầu cũng có chút ngỡ ngàng.

"Tâm cảnh của Bàn Huyền còn trên cả ngô." La Hầu thầm nghĩ.

La Hầu thực sự đã đánh giá cao Bàn Huyền.

Thấy Bàn Huyền đang tìm kiếm, La Hầu trong lòng khẽ động, chẳng lẽ dưới Tu Di Sơn thật sự có bảo vật?

Đáng để Bàn Huyền làm đến mức này, không thể nào chỉ là một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

"Tiên Thiên Chí Bảo sao?" La Hầu như có điều suy nghĩ.

Không lâu sau, Bàn Huyền mặt lộ vẻ vui mừng, tiếp đó tế ra hai mươi bốn viên Định Hải Châu.

Dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, hai mươi bốn viên Định Hải Châu bay xuống phía dưới, những ngôi sao thái cổ khổng lồ rơi xuống cũng không thể sánh bằng uy thế của Định Hải Châu lúc này.

"Ầm..." Theo sau công kích của hai mươi bốn viên Định Hải Châu, mặt đất phía dưới nứt ra, một Hỗn Độn Đại Trận xuất hiện.

Không sai, là Hỗn Độn Đại Trận.

So với Tiên Thiên Đại Trận, đẳng cấp của Hỗn Độn Đại Trận cao hơn.

Tru Tiên Kiếm Trận và Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng chỉ là Tiên Thiên Đại Trận.

"Trận pháp cấp Hỗn Độn?" La Hầu cũng kinh ngạc.

Từ khi chuyển sinh ở Hồng Hoang đến nay, đây là lần đầu tiên La Hầu nhìn thấy Hỗn Độn Đại Trận.

Vào thời đại Hỗn Độn khi thiên địa chưa khai mở, La Hầu đã thấy không ít Hỗn Độn Đại Trận.

Như Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tuy chỉ là Tiên Thiên Đại Trận, nhưng nếu ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân, uy lực của đại trận cũng có thể sánh ngang Hỗn Độn Đại Trận.

Hỗn Độn Đại Trận tiêu chuẩn thấp nhất có thể chống lại Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên trong thời gian ngắn.

Còn giới hạn cao nhất của Hỗn Độn Đại Trận, có thể dễ dàng diệt

sát Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Bất kể là bên ngoài hay bên trong Hỗn Độn cấp Đại Trận, nhìn vào đều chỉ là một mảng xám xịt.

Vì vậy, muốn quan sát được sự huyền ảo của Hỗn Độn Đại Trận khó hơn rất nhiều so với quan sát Tiên Thiên Đại Trận.

Sau khi kinh ngạc, La Hầu cũng bình tĩnh lại.

Nếu chỉ là Tiên Thiên Linh Bảo hoặc Tiên Thiên Chí Bảo, khi chưa xuất thế sẽ có Tiên Thiên Đại Trận bảo hộ.

Thứ được Hỗn Độn Đại Trận bảo hộ, ít nhất cũng phải là Hỗn Độn Linh Bảo.

"Chẳng lẽ, là một kiện Hỗn Độn Linh Bảo?" La Hầu trợn to hai mắt.

Vì một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, Bàn Huyền làm như vậy cũng không có gì lạ, đổi lại là La Hầu, hắn cũng sẽ làm như vậy.

Không chút do dự, La Hầu lao xuống Hỗn Độn Đại Trận phía dưới.

"Hừ!" Hừ lạnh một tiếng, Bàn Huyền cũng bay về phía Hỗn Độn Đại Trận.

Tốc độ của Bàn Huyền nhanh hơn, đi trước một bước tiến vào Hỗn Độn Đại Trận.

Vừa vào trận, bốn phương tám hướng là một mảng xám xịt, Hỗn Độn chi khí cuồn cuộn, phảng phất như Hỗn Độn ngoài vực ngoại.

La Hầu chắc hẳn cũng đã vào trận, nhưng Bàn Huyền lại không cảm nhận được.

Tỉ mỉ quan sát trận pháp này, Bàn Huyền cũng đang nỗ lực tìm kiếm trận nhãn.

Trận này bảo vệ Hỗn Nguyên Châu, nếu không phá được trận này, Hỗn Nguyên Châu cũng sẽ không xuất thế, muốn phá trận này, phải hủy diệt trận nhãn.

Nếu không tìm được trận nhãn của trận này, Hỗn Nguyên Thánh Nhân tay cầm chí bảo muốn phá trận cũng không hề dễ dàng.

Không hổ là đại trận cấp Hỗn Độn, hơn xa đại trận cấp Tiên Thiên có thể so sánh.

Quan sát nửa ngày, Bàn Huyền cũng không thu hoạch được gì, càng đừng nói là tìm được trận nhãn.

La Hầu chắc cũng đang tìm trận nhãn.

Bất chợt, Bàn Huyền cảm giác đại trận có chút không ổn định, Hỗn Độn chi khí trong trận có chút rối loạn.

Xem ra, La Hầu đã tìm được trận nhãn của trận này, và đang công kích trận nhãn.

Đạo hạnh của La Hầu cao hơn Bàn Huyền, thời thiên địa chưa khai mở lại là Hỗn Độn Ma Thần, đã thấy không ít đại trận cấp Hỗn Độn, có thể nhanh chóng tìm ra trận nhãn của trận này cũng không có gì lạ.

Theo sau công kích trận nhãn của La Hầu, Bàn Huyền muốn tìm trận nhãn của trận này cũng trở nên đơn giản hơn.

Tiếp tục quan sát một phen, Bàn Huyền cũng biết được vị trí của trận nhãn, lập tức chạy tới.

Chưa đầy một giờ sau, Bàn Huyền cũng nhìn thấy La Hầu.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, La Hầu đang công kích trận nhãn của trận này.

"Ầm!" Tu Di Sơn rơi xuống, lại một trận núi lở đất nứt.

Không ít tiểu linh mạch bị hủy.

Dưới Tu Di Sơn, một tòa đại trận cấp Hỗn Độn đang vận chuyển, Bàn Huyền và La Hầu đều ở trong trận.

Tại vị trí trận nhãn, một khối hỗn độn đang co duỗi, La Hầu không ngừng công kích nó.

Thí Thần Thương hóa thành một dải lụa, sát phạt vô hạn, nhưng muốn hủy diệt trận nhãn cũng không dễ dàng.

Nếu không phải La Hầu công kích trận nhãn, Bàn Huyền cũng không biết phải mất bao lâu mới tìm ra.

La Hầu đang công kích trận nhãn thấy Bàn Huyền đuổi tới, sắc mặt khó coi.

Dù khi công kích trận nhãn đã biết Bàn Huyền sẽ nhanh chóng đuổi tới, cũng biết không thể hủy diệt trận nhãn trước khi Bàn Huyền đến, nhưng La Hầu trong lòng không vui.

"Bàn Huyền, bảo vật đã ở dưới Tu Di Sơn, hợp lẽ phải thuộc về ngô, nhữ lúc này rời đi, chuyện trước đó, ngô có thể không tính toán." La Hầu lạnh giọng nói.

"Giữa ban ngày ban mặt, nói mớ sao?" Bàn Huyền trào phúng.

"Hừ, đã như vậy, vậy xem nhữ có bản lĩnh phá được Tru Tiên Kiếm Trận của ngô trước hay không." Dứt lời, La Hầu tế ra Tru Tiên Kiếm Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm.

Chỉ thấy, Tru Tiên Kiếm Trận Đồ bao phủ lấy trận nhãn của trận này, Tru Tiên Tứ Kiếm treo lơ lửng trên trận đồ, diễn hóa ra bốn cửa tứ khuyết.

Khi Tru Tiên Kiếm Trận vừa thành, hư không bên trong kiếm trận sinh ra gợn sóng, lại kết nối với tổ mạch linh khí của đại địa phương

Tây Hồng Hoang.

Tổ mạch linh khí phương Tây của đại địa Hồng Hoang tương liên với Tru Tiên Kiếm Trận, nếu phá được Tru Tiên Kiếm Trận, tổ mạch linh khí Tây Hoang có khả năng bị hủy, một khi tổ mạch linh khí bị hủy, đại bộ phận linh mạch ở Tây Hoang cũng sẽ bị hủy.

Nhân giới Hồng Hoang, có mười ba tổ mạch linh khí, Tứ Hải Bát Hoang mỗi nơi một cái, dưới Bất Chu Sơn có một cái.

Nếu Bàn Huyền không phá được Tru Tiên Kiếm Trận, trận nhãn của đại trận cấp Hỗn Độn sẽ bị Tru Tiên Kiếm Trận phá hủy, Hỗn Nguyên Châu cũng sẽ rơi vào Tru Tiên Kiếm Trận.

Nhưng nếu vì phá Tru Tiên Kiếm Trận mà dẫn đến tổ mạch linh khí Tây Hoang bị hủy, nhân quả quá lớn, nghiệp lực cũng ngút trời.

Tất nhiên, Tru Tiên Kiếm Trận dù sao cũng là của La Hầu, người kết nối Tru Tiên Kiếm Trận và tổ mạch linh khí Tây Hoang cũng là La Hầu, nếu Bàn Huyền phá Tru Tiên Kiếm Trận, La Hầu cũng phải gánh chịu đại nhân quả.

Tỉ mỉ quan sát một hồi, Bàn Huyền cũng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Tru Tiên Kiếm Trận vì nằm trong đại trận cấp Hỗn Độn, tuy kết nối với tổ mạch linh khí Tây Hoang bên ngoài, nhưng liên hệ không ổn định, muốn cắt đứt cũng dễ dàng hơn không ít.

Nghĩ vậy, Bàn Huyền cũng từ Tuyệt Tiên Môn vào trận.

Xuyên qua Tuyệt Tiên Môn, tiến vào Tuyệt Tiên Cung.

Khi Bàn Huyền vừa vào trong Tru Tiên Kiếm Trận, xa xa nhìn thấy một khối hỗn độn.

Mây sầu thảm đạm lất phất, sát khí đáng sợ lan tràn.

Vô số Tuyệt Tiên Kiếm Khí xuất hiện, từ bốn phương tám hướng

lao về phía Bàn Huyền.

Đối mặt với tiên thiên sát phạt chi khí kinh khủng, Bàn Huyền vẫn không hề lay động.

Ức vạn đóa kim liên bảo vệ quanh thân Bàn Huyền, đó chính là sức mạnh của Chư Thiên Khánh Vân.

Trên kim liên có kim đằng, thần quang chiếu rọi chư thiên, lại có anh lạc thùy châu, rơi xuống không ngớt.

Chư Thiên Khánh Vân vạn pháp bất xâm, sau khi Bàn Huyền luyện hóa, lại tương hợp với Hỗn Độn Thể, uy lực tăng mạnh, đã sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Hiện tại, một phần sức mạnh của Tru Tiên Kiếm Trận phải đối kháng với đại trận cấp Hỗn Độn, chỉ có thể dùng một phần nhỏ sức mạnh công kích Bàn Huyền.

Nhưng, nếu Bàn Huyền không thể phá Tru Tiên Kiếm Trận, đợi Hỗn Độn Đại Trận bị phá, Hỗn Nguyên Châu xuất thế, khả năng cao sẽ rơi vào tay La Hầu.

Một khi Hỗn Nguyên Châu rơi vào tay La Hầu, Bàn Huyền muốn đoạt lại sẽ rất khó.

Nhưng Tru Tiên Kiếm Trận hiện tại đang kết nối với tổ mạch linh khí Tây Hoang, Bàn Huyền không thể gánh nổi nhân quả và nghiệp lực hủy diệt tổ mạch linh khí Tây Hoang, cho nên, trước khi phá Tru Tiên Kiếm Trận, phải cắt đứt liên hệ giữa kiếm trận và tổ mạch linh khí Tây Hoang trước.

“Bang bang bang...” Dường như vô tận Tuyệt Tiên Kiếm Khí không ngừng công kích, nhưng không thể công phá Chư Thiên Khánh Vân.

Một lúc lâu sau, trên Chư Thiên Khánh Vân mới có một đóa kim

liên bị đánh nổ, nhưng lại lập tức xuất hiện một đóa kim liên khác, một sen diệt, một sen sinh, vô hưu vô chỉ, vô thủy vô chung.

Nếu tỉ mỉ quan sát Chư Thiên Khánh Vân, có thể thấy đạo vận, có vật hỗn thành, sinh trước trời đất.

Chẳng bao lâu sau, lại có Tru Tiên Kiếm Khí, Lục Tiên Kiếm Khí và Hãm Tiên Kiếm Khí.

Khi hai loại kiếm khí dung hợp, uy lực sẽ tăng vọt, ba loại kiếm khí dung hợp, càng đáng sợ hơn.

Chương 72

Kinh khủng nhất là bốn loại tiên thiên kiếm khí Tru, Lục, Hãm, Tuyệt dung hợp.

Vừa điều khiển Tru Tiên Kiếm Trận đối phó Bàn Huyền, La Hầu vừa ẩn nấp chờ thời cơ.

Bởi vì trận nhãn của Hỗn Độn Đại Trận nằm trong Tru Tiên Kiếm Trận, dẫn đến Tru Tiên Kiếm Trận phải trực tiếp đối kháng với Hỗn Độn Đại Trận, chỉ có thể dùng một phần nhỏ sức mạnh của kiếm trận công kích Bàn Huyền.

Nếu trận nhãn của Hỗn Độn Đại Trận không nằm trong Tru Tiên Kiếm Trận, Bàn Huyền sẽ không tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận, La Hầu cũng không có cách nào.

Bên ngoài có Hỗn Độn Đại Trận, bên trong có Bàn Huyền, muốn phá Tru Tiên Kiếm Trận cũng dễ dàng hơn, nhưng Tru Tiên Kiếm Trận lại kết nối với tổ mạch linh khí Tây Hoang, khiến Bàn Huyền không dám phá Tru Tiên Kiếm Trận, không khỏi bó tay bó chân.

Nếu không kết nối với tổ mạch linh khí Tây Hoang, có vô lượng tiên thiên linh khí gia trì, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận cũng sẽ không mạnh như bây giờ.

Còn Hỗn Độn Đại Trận bên ngoài Tru Tiên Kiếm Trận, uy lực còn xa mới phát huy hết.

Chỉ riêng Tu Di Sơn đã trấn áp đại bộ phận sức mạnh của Hỗn Độn Đại Trận.

Nếu Bàn Huyền ở bên ngoài Hỗn Độn Đại Trận nâng Tu Di Sơn, chỉ có thể trơ mắt nhìn La Hầu phá Hỗn Độn Đại Trận, thu lấy Hỗn

Nguyên Châu.

Khi Bàn Huyền tiến vào Hỗn Độn Đại Trận, cũng không có ai nâng Tu Di Sơn, Tu Di Sơn tự nhiên rơi xuống, trấn áp đại bộ phận sức mạnh của Hỗn Độn Đại Trận.

Vì vậy, hiện tại La Hầu dùng đại bộ phận uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận hoàn toàn áp chế Hỗn Độn Đại Trận.

Hỗn Độn Đại Trận bị phá cũng chỉ là vấn đề thời gian.

"Bàn Huyền, nhữ có bản lĩnh phá Tru Tiên Kiếm Trận của ngô không?

Có gan phá không?" Tiếng cười lạnh của La Hầu vang lên trong trận, nhưng không thể phán đoán được vị trí cụ thể của hắn.

Bất chợt, lượng lớn tiên thiên ma khí trào ra, hóa thành mây mù màu đen.

Ngay sau đó, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên xuất hiện trước mặt Bàn Huyền, còn La Hầu lại vô thanh vô tức xuất hiện sau lưng hắn.

Thí Thần Thương đâm về phía Bàn Huyền.

Kiếm khí, diệt thế chi lực, sức mạnh của Thí Thần Thương, hợp lực lại, phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân cũng lung lay sắp đổ.

Tuy nhiên, phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân cuối cùng vẫn không bị phá.

La Hầu vốn tưởng có thể phá vỡ phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân, không làm Bàn Huyền bị thương thì cũng sẽ khiến hắn chật vật một phen, nhưng hắn đã đánh giá thấp Chư Thiên Khánh Vân.

Thấy phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân không bị phá, La Hầu mặt mày âm trầm.

"Chút tài mọn cũng dám múa rìu qua mắt thợ, La Hầu, ngô đã đánh

giá cao nhữ rồi.” Bàn Huyền khinh thường trào phúng.

“Có bản lĩnh thì phá Tru Tiên Kiếm Trận của ngô đi.” La Hầu cười lạnh.

Cũng vào lúc này, Bàn Huyền sử dụng Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang.

Trong chốc lát, thanh quang, bạch quang, hắc quang, hoàng quang và xích quang chói mắt xuất hiện trên người Bàn Huyền.

Năm loại tiên thiên thần quang vừa quét qua, vô số kiếm khí biến mất, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên cũng biến mất, ngay cả Thí Thần Thương trong tay La Hầu cũng suýt nữa biến mất.

“Tiên Thiên Ngũ Hành!” Sắc mặt La Hầu khó coi.

Khi Thập Nhị Phẩm Hắc Liên rơi vào trong Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền, La Hầu vốn có thể miễn cưỡng liên lạc, nhưng Thập Nhị Phẩm Hắc Liên cũng không thể thoát ra khỏi Ngũ Sắc Thần Quang, Trấn Thiên Bia vừa trấn áp, La Hầu càng không thể liên lạc được với Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Nếu La Hầu không muốn mất Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, phải tiến vào trong Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền, nhưng một khi đã vào, muốn thoát thân sẽ rất khó.

Quan sát đơn giản sự biến hóa của Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền, La Hầu trong lòng do dự.

Từ sự biến hóa của Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang mà xem, một khi La Hầu tiến vào trong Ngũ Sắc Thần Quang, muốn thoát thân sẽ rất khó.

Hiện tại, Bàn Huyền chỉ dùng Trấn Thiên Bia trấn áp không gian bên trong Ngũ Sắc Thần Quang, nếu La Hầu tiến vào trong thần quang, Hỗn Nguyên Kỳ, Thập Tam Phẩm Bạch Liên, Huyền Hoàng

Bảo Tháp, đều sẽ được dùng để trấn áp, như vậy, La Hầu trong thời gian ngắn không thể thoát thân, Bàn Huyền cũng không cần phá Tru Tiên Kiếm Trận, đợi Hỗn Nguyên Châu xuất thế, có thể dễ dàng thu lấy.

Sau khi cân nhắc cẩn thận, La Hầu không tiến vào trong Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền.

Hỗn Độn Linh Bảo quan trọng hơn.

Tuy Thập Nhị Phẩm Hắc Liên là bản mệnh linh bảo của La Hầu, nhưng vì một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, La Hầu có thể từ bỏ.

Bàn Huyền đoạt Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, không chỉ kết đại nhân quả với La Hầu, khí vận cũng sẽ thất thoát.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên có thể tăng khí vận, nhưng vì hiện tại Thập Nhị Phẩm Hắc Liên là bản mệnh linh bảo của La Hầu, cộng thêm khí vận của La Hầu rất lớn, cho nên, đoạt lấy Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, khí vận của Bàn Huyền sẽ thất thoát không ít, luyện hóa Thập Nhị Phẩm Hắc Liên tăng thêm khí vận cũng không bù lại được tổn thất.

Hiện tại, thứ Bàn Huyền quan tâm không phải Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, mà là Hỗn Nguyên Châu.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên tuy tốt, nhưng cũng chỉ là một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đối với Bàn Huyền không có sức hấp dẫn lớn, Hỗn Nguyên Châu thì khác.

Cũng vào lúc này, Bàn Huyền Ngũ Khí Triều Nguyên.

Hung trung ngũ khí phân ngũ hành, lại có Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang, diễn hóa ra một Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, lại có Hỗn Nguyên Kỳ trấn áp trận nhãn.

Khi Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận vừa thành, Tru Tiên Kiếm

Trận càng thêm không ổn định.

Tiếp đó, Bàn Huyền một tay cầm Hồng Liên Phủ, một tay cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Đầu tiên Hồng Mông Lượng Thiên Xích vung lên, xé rách hư không, sau đó Hồng Liên Phủ xoay tròn, thi triển ra đệ nhất thức của Khai Thiên Cửu Thức.

Tức thì, liên kết giữa Tru Tiên Kiếm Trận và tổ mạch linh khí Tây Hoang sắp bị chặt đứt.

"Không ổn!" Phát hiện Tru Tiên Kiếm Trận sắp cắt đứt liên kết với tổ mạch linh khí Tây Hoang, La Hầu cũng hoảng loạn.

Một khi Tru Tiên Kiếm Trận và tổ mạch linh khí Tây Hoang bị cắt đứt, Bàn Huyền cũng không cần phải bó tay bó chân, có thể buông tay phá Tru Tiên Kiếm Trận.

Nghiến răng một cái, La Hầu tiến vào trong Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền.

Khi La Hầu tiến vào trong Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền, Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận mà Bàn Huyền bố trí cũng uy lực giảm mạnh.

Lúc này, Bàn Huyền muốn chặt đứt liên kết giữa Tru Tiên Kiếm Trận và tổ mạch linh khí Tây Hoang lại trở nên khó khăn. ...Trong không gian thanh quang, không gian Mộc hành trong Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền.

Thí Thần Thương trong tay La Hầu vung lên phá vỡ hư không, rời khỏi không gian thanh quang, nhưng lại tiến vào không gian xích quang.

Khi La Hầu ở trong không gian bạch quang, đã tìm thấy Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Vốn chỉ có Trấn Thiên Bia, khi La Hầu tìm thấy Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, từng món bảo vật cũng xuất hiện, có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Nguyên Kỳ, có Tiên Thiên Chí Bảo Tịnh Thế Bạch Liên, có Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Cũng vào lúc này, Tịnh Thế Bạch Liên lại có biến hóa, lại từ Thập Tam Phẩm thăng lên Thập Tứ Phẩm.

Cũng là do Bàn Huyền không dùng quá nhiều tâm sức vào Tịnh Thế Bạch Liên, nếu không, sớm đã thăng lên Thập Tứ Phẩm, thậm chí Thập Ngũ Phẩm cũng có khả năng.

Bên trong Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền, trong không gian Canh Kim.

La Hầu đã tìm được bản mệnh Hắc Liên của mình, khi thu hồi Hắc Liên, đã bị bốn đại bảo vật Trấn Thiên Bia, Huyền Hoàng Bảo Tháp, Hỗn Nguyên Kỳ và Thập Tứ Phẩm Bạch Liên giam cầm.

Trong thời gian ngắn, La Hầu muốn thoát thân rất khó.

Lúc này, La Hầu lòng nóng như lửa đốt.

Bảo vật được Hỗn Độn Đại Trận bảo hộ, chín phần là Hỗn Độn Linh Bảo, La Hầu không muốn Hỗn Độn Linh Bảo rơi vào tay Bàn Huyền.

Để thoát khỏi khốn cảnh càng sớm càng tốt, La Hầu nghịch chuyển pháp lực, thiêu đốt tinh huyết, bộc phát ra 200% sức mạnh.

Với tu vi Chuẩn Thánh Hậu Kỳ hiện tại của La Hầu, cộng thêm căn cước của hắn, thực lực bộc phát 200%, thật sự đáng sợ.

"Ầm!" "Ầm!" Uy lực của Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và Thí Thần Thương cũng tăng vọt.

Không chỉ La Hầu, Bàn Huyền cũng đang tranh thủ thời gian.

Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận vẫn đang vận chuyển, Bàn Huyền không hề dỡ bỏ.

Vì La Hầu bị khốn, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận cũng giảm đi rõ rệt.

Một khối hỗn độn trong Tru Tiên Kiếm Trận đang co duỗi, bất luận là từng đạo kiếm khí, hay công kích của Bàn Huyền, muốn hủy diệt khối hỗn độn này đều cần không ít thời gian.

Bỗng nhiên, Bàn Huyền tế ra Diệt Thế Đại Ma.

Khi Diệt Thế Đại Ma vừa xuất hiện, uy thế hủy thiên diệt địa bộc phát.

Trong nháy mắt, Diệt Thế Đại Ma rơi xuống khối hỗn độn trước mặt Bàn Huyền.

Vừa công kích khối hỗn độn, muốn hủy diệt trận nhãn của Hỗn Độn Đại Trận, Bàn Huyền cũng vừa chú ý đến Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang.

Theo thời gian trôi qua, Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền cũng ngày càng không ổn định.

Chưa đầy một tháng, La Hầu chắc sẽ thoát ra được.

Một tháng thời gian, Bàn Huyền cũng không chắc chắn có thể lấy được Hỗn Nguyên Châu.

Sự việc đến nước này, Bàn Huyền chỉ có thể dốc hết toàn lực.

Các loại pháp bảo được tế ra, Bàn Huyền lại thi triển thần thông.

Trong nháy mắt, nửa tháng đã trôi qua.

Một ngày nọ, trận nhãn của Hỗn Độn Đại Trận cuối cùng cũng bị hủy diệt.

Theo sau trận nhãn bị hủy, Hỗn Độn Đại Trận cũng bị phá.

Đồng thời với việc Hỗn Độn Đại Trận bị phá, Bàn Huyền cũng cảm ứng được một kiện Hỗn Độn Linh Bảo xuất thế.

"Ầm!" Toàn bộ Tru Tiên Kiếm Trận bị lay động, thần quang chiếu rọi, đại đạo thần vận ẩn hiện.

Một viên châu màu hỗn độn xuất hiện trong Tru Tiên Kiếm Trận.

Trên bảo châu xám xịt có Hỗn Nguyên Đạo Vận lưu chuyển.

Hỗn Nguyên Châu là do đại bộ phận mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu hóa thành, là Hỗn Độn Linh Bảo, phẩm cấp trên cả Tiên Thiên Chí Bảo.

Hiện tại, Hỗn Nguyên Châu cuối cùng cũng xuất thế, ngay trước mắt Bàn Huyền.

Nhân lúc La Hầu chưa thoát khốn, Bàn Huyền vội vàng đưa tay thu lấy Hỗn Nguyên Châu.

Hỗn Độn Linh Bảo vô chủ, không phải ai cũng có thể thu lấy, cần có đại pháp lực mới được.

Chuẩn Thánh đại năng muốn thu lấy một kiện Hỗn Độn Linh Bảo vô chủ lại không quá khó.

Chỉ trong một lúc ngắn, Bàn Huyền đã thành công thu lấy Hỗn Nguyên Châu.

Đồng thời với việc Bàn Huyền thu lấy Hỗn Nguyên Châu, La Hầu cũng đã thoát khốn.

Để thoát khốn, La Hầu không chỉ nghịch chuyển pháp lực, thiêu đốt tinh huyết, mà còn thiêu đốt nguyên thần, tự bạo hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo và mấy kiện Hậu Thiên Linh Bảo.

Vừa thoát khốn, La Hầu đã thấy Hỗn Nguyên Châu rơi vào tay Bàn

Huyền.

“Phụt!” Chịu không nổi cú đả kích này, La Hầu phun ra một ngụm máu.

Nếu La Hầu thoát khốn sớm hơn một chút, có thể tranh đoạt Hỗn Nguyên Châu.

Hiện tại, trạng thái của La Hầu không tốt, thực lực bị ảnh hưởng không nhỏ.

Vốn đã không phải đối thủ của Bàn Huyền, bây giờ chênh lệch càng lớn hơn.

Hỗn Nguyên Châu đã ở trong tay Bàn Huyền, La Hầu muốn đoạt lại cũng không thực tế.

Nhưng cứ thế từ bỏ, La Hầu lại thực sự không cam lòng.

“La Hầu, nhữ đừng tự rước lấy nhục.” Bàn Huyền vừa thu Hỗn Nguyên Châu, vừa nhìn La Hầu.

Đã lấy được Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền cũng không định tiếp tục đấu với La Hầu.

La Hầu mặt mày âm trầm, tiếp tục đánh với Bàn Huyền cũng không có cửa thắng, liều mạng một phen, có lẽ cũng chỉ khiến Bàn Huyền bị trọng thương.

“Tu Di Sơn là đạo trường của ngô, phải cho ngô một lời giải thích.” La Hầu lạnh giọng nói.

Hỗn Nguyên Châu dù sao cũng ở dưới Tu Di Sơn, Bàn Huyền đối với Tu Di Sơn phá hoại cũng không nhỏ, đã không thể đoạt được Hỗn Nguyên Châu, La Hầu phải đòi chút lợi ích.

Tuy nhiên, Bàn Huyền đã vạch mặt với La Hầu, lấy ra một kiện Tiên Thiên Chí Bảo cho La Hầu cũng không có tác dụng gì lớn.

“Giải thích?

Nực cười.” Bàn Huyền khinh thường cười một tiếng.

Chương 73

Bất luận là thời đại Hỗn Độn khi thiên địa chưa khai mở, hay Hồng Hoang sau khi Bàn Cổ khai thiên, đều là cường giả vi tôn, cá lớn nuốt cá bé.

Lần này, La Hầu thất bại và tổn thất, chỉ có thể chứng minh hắn là kẻ yếu, một kẻ yếu lại đòi kẻ mạnh giải thích?

Nhưng, Bàn Huyền cũng lấy ra một kiện Hạ phẩm Hậu Thiên Linh Bảo ném cho La Hầu.

"Giải thích đó." Nhìn kiện Hạ phẩm Hậu Thiên Linh Bảo mà Bàn Huyền ném tới, sắc mặt La Hầu âm trầm vô cùng.

Đây là sự sỉ nhục đối với La Hầu.

Ánh mắt phẫn hận của La Hầu hóa thành thực chất, có thể làm Kim Tiên bị thương, nhưng Bàn Huyền trừng mắt một cái, ánh mắt của La Hầu liền bị đánh tan.

Né tránh ánh mắt của Bàn Huyền, La Hầu không dám đối diện với hắn.

"Tru Tiên Kiếm Trận kết nối với tổ mạch linh khí phương Tây, ngô có thể giữ bí mật cho nhữ." Bàn Huyền nói với La Hầu.

La Hầu là người thông minh, cũng không cần Bàn Huyền nói nhiều.

Bàn Huyền đã giữ bí mật cho La Hầu, tự nhiên không phải là vô điều kiện, điều kiện là La Hầu cũng phải giữ bí mật.

Nếu tin tức Bàn Huyền có được một kiện Hỗn Độn Linh Bảo truyền ra ngoài, toàn bộ Hồng Hoang sẽ chấn động, đến lúc đó, Bàn Huyền sẽ gặp không ít phiền phức.

Tương tự, nếu bí mật của La Hầu truyền ra ngoài, hắn cũng sẽ có không ít phiền phức.

Ít nhất sinh linh của đại địa phương Tây sẽ bất an.

Hiện tại đại địa phương Tây không còn cằn cỗi, cũng có không ít đại năng, nếu phạm phải sự phẫn nộ của quần chúng, La Hầu cũng không dễ chịu.

"Hừ!" Mặt mày âm trầm, La Hầu hừ lạnh một tiếng.

Từ sắc mặt của La Hầu, Bàn Huyền biết hắn sẽ không nói nhiều.

Đương nhiên, Bàn Huyền và La Hầu đều không quy định thời gian, đều biết đây chỉ là tạm thời.

Dỡ bỏ Tru Tiên Kiếm Trận, còn kiện Hạ phẩm Hậu Thiên Linh Bảo mà Bàn Huyền đưa, La Hầu không dùng, Bàn Huyền cũng không thu hồi.

"Ầm ầm ầm!" Bàn Huyền lại một lần nữa dùng hai tay nâng Tu Di Sơn.

Khi Tu Di Sơn rời khỏi mặt đất, Bàn Huyền và La Hầu cũng lại thấy ánh mặt trời.

Từ dưới Tu Di Sơn ra ngoài, Bàn Huyền cũng buông tay, Tu Di Sơn lại từ trên không rơi xuống. ...

Bàn Huyền rời đi, La Hầu đối mặt với Tu Di Sơn, cả người đều không ổn.

Tu Di Sơn tuy vẫn còn nguyên vẹn, nhưng cũng bị phá hoại không nhỏ, dưới lòng đất không ít linh mạch bị hủy.

Sinh linh trên Tu Di Sơn cũng bị ảnh hưởng, kết cục là thân tử đạo tiêu.

Nhìn vào khí vận, Tu Di Sơn đã thất thoát khoảng một phần mười.

Khí vận của La Hầu cũng thất thoát một ít.

Khí vận của toàn bộ Ma tộc thất thoát hơn một phần bảy.

Lần này, La Hầu tổn thất lớn rồi. ...

Rời khỏi Tu Di Sơn, Bàn Huyền trong nháy mắt đã đi xa ức vạn vạn dặm.

Sau khi rời khỏi Tu Di Sơn không lâu, Bàn Huyền dùng một truyền tống trận quay về Bàn Cổ Giới.

Vừa về Bàn Cổ Giới, Bàn Huyền liền lấy ra Hỗn Nguyên Châu.

Hỗn Nguyên Châu không lớn, cũng chỉ bằng miệng bát.

Tay cầm Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền thần thức quét qua, cảm nhận bên trong châu tràn ngập lượng lớn Hỗn Độn chi khí.

Điều khiến Bàn Huyền khá bất ngờ là, Hỗn Độn chi khí bên trong Hỗn Nguyên Châu giống hệt như bên ngoài thiên ngoại Hồng Hoang.

"Nếu ở bên trong Hỗn Nguyên Châu khai thiên tích địa?" Bàn Huyền trong lòng suy nghĩ.

Vì Hỗn Nguyên Châu là Hỗn Độn Linh Bảo, có thể ở bên trong châu khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Đẳng cấp thế giới, từ thấp đến cao có thể phân thành Tiểu Thiên thế giới, Trung Thiên thế giới, Đại Thiên thế giới, Thái Ất cấp thế giới, Đại La cấp thế giới và Hỗn Nguyên cấp thế giới.

Hồng Hoang là thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Thế giới cấp Hỗn Nguyên cũng có phân chia đẳng cấp.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên phân thành cửu trọng thiên, trên Hỗn Nguyên cửu trọng thiên là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng là mười đẳng cấp, cho nên, thế giới cấp Hỗn Nguyên có

thể phân thành mười đẳng cấp, Hồng Hoang là thế giới Hỗn Nguyên cấp mười.

Khai thiên tích địa cũng có sự khác biệt, ví dụ như ở Hồng Hoang khai tịch một thế giới, chỉ cần không nghịch thiên, dễ dàng hơn rất nhiều so với ở trong Hỗn Độn vực ngoại.

Còn ở bên trong Hỗn Nguyên Châu khai thiên tích địa, độ khó giống như ở trong Hỗn Độn vực ngoại khai thiên tích địa.

Nhưng, muốn ở bên trong Hỗn Nguyên Châu khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên, cần phải hoàn toàn luyện hóa Hỗn Nguyên Châu trước.

Muốn hoàn toàn luyện hóa một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, Chuẩn Thánh không thể làm được, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng cần không ít thời gian, có thể là mấy nguyên hội, có thể là mấy chục nguyên hội, hoặc lâu hơn.

Vì vậy, Bàn Huyền muốn ở bên trong Hỗn Nguyên Châu khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên, cũng phải đợi tu vi đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Còn ở trong Hỗn Nguyên Châu khai tịch một thế giới cấp Đại La, tuy không cần hoàn toàn luyện hóa Hỗn Nguyên Châu, nhưng cũng phải luyện hóa một bộ phận.

Nếu chỉ sơ bộ luyện hóa Hỗn Nguyên Châu, có lẽ chỉ có thể ở bên trong Hỗn Nguyên Châu khai tịch một Tiểu Thiên thế giới hoặc Trung Thiên thế giới.

Với Hỗn Độn chi khí bên trong Hỗn Nguyên Châu, khai tịch một Đại Thiên thế giới cũng không thể tồn tại quá lâu.

Thông thường, thế giới cấp Thái Ất ở trong Hỗn Độn vực ngoại cũng không thể tồn tại được một lượng kiếp, cũng là năm vạn nguyên

hội.

Vì vậy, đại năng Hồng Hoang khai thiên tích địa ở trong Hỗn Độn vực ngoại về cơ bản là không có, vì không đáng, ở Hồng Hoang dễ dàng khai tịch một thế giới cấp Đại La, ở trong Hỗn Độn gian nan khổ sở khai tịch một thế giới cấp Đại La, phải vô cùng cẩn thận, một chút sơ sẩy thế giới sẽ sụp đổ.

"Có Hỗn Nguyên Châu, muốn tu thành Hỗn Độn Nguyên Thần lại dễ dàng hơn không ít." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Hiện tại, nguyên thần của Bàn Huyền là Tiên Thiên Nguyên Thần, nhưng cũng rất gần với Hỗn Độn Nguyên Thần.

Nếu Hỗn Độn Thể là căn cước của Bàn Huyền, muốn tu thành Hỗn Độn Nguyên Thần cũng sẽ dễ dàng, nhưng Hỗn Độn Thể chỉ là thân thể thứ hai, căn cước của hắn là Vu tộc khí vận.

Nhưng, có Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền muốn tu thành Hỗn Độn Nguyên Thần cũng dễ dàng hơn không ít.

Không có gì bất ngờ, khi Bàn Huyền sơ bộ luyện hóa Hỗn Nguyên Châu, nguyên thần cũng sẽ từ Tiên Thiên Nguyên Thần thăng cấp thành Hỗn Độn Nguyên Thần.

Ổn định tâm thần, Bàn Huyền loại bỏ tạp niệm, bắt đầu luyện hóa Hỗn Nguyên Châu.

So với luyện hóa Tiên Thiên Chí Bảo, độ khó luyện hóa Hỗn Độn Linh Bảo lại lớn hơn nhiều.

Muốn sơ bộ luyện hóa Hỗn Nguyên Châu cũng cần không ít thời gian.

Dù sao tu vi nguyên thần của Bàn Huyền mới chỉ là Đại La Kim Tiên.

Với tu vi nguyên thần Đại La Kim Tiên, hiệu suất luyện hóa Hỗn Độn Linh Bảo rất chậm. ...

Trong lúc Bàn Huyền luyện hóa Hỗn Nguyên Châu, lại có một Đại Vu và một đám Tiểu Vu từ Bàn Cổ Huyết Trì đi ra, nhưng đều không thể tiếp cận Bàn Huyền, những người có thể tiếp cận, cũng đều không dám làm phiền.

Bàn Huyền trước khi luyện hóa Hỗn Nguyên Châu đã thi triển một không gian thần thông, dưới Đại La khó có thể tiếp cận.

Theo sau Bàn Huyền luyện hóa Hỗn Nguyên Châu, Hỗn Độn linh khí trong Bàn Cổ Giới cũng điên cuồng tuôn tới.

Hỗn Nguyên Châu cũng phóng thích ra Hỗn Độn chi khí.

Theo thời gian, ngày càng nhiều Hỗn Độn chi khí và Hỗn Độn linh khí bao quanh Bàn Huyền, tiến vào thân thể, bị huyết mạch của hắn luyện hóa.

Bàn Cổ Giới, thánh địa của Vu tộc, cũng là do trái tim Bàn Cổ hóa thành.

Nếu không bị quy tắc thiên đạo Hồng Hoang hạn chế, trái tim Bàn Cổ diễn hóa thành một thế giới cấp Hỗn Nguyên cũng rất có khả năng, nhưng hiện tại lại chỉ là thế giới cấp Đại La cấp mười.

Giống như thế giới cấp Hỗn Nguyên, thế giới cấp Đại La cũng phân thành mười đẳng cấp, cấp một thấp nhất, cấp mười cao nhất.

Một huyết trì nằm ở trung tâm Bàn Cổ Giới, trong huyết trì thai nghén Bàn Cổ tinh huyết, nhưng cũng đã bị trọc khí ô nhiễm.

Cách Bàn Cổ Huyết Trì mấy chục ức quang niên, Bàn Huyền đang toàn tâm toàn ý luyện hóa Hỗn Nguyên Châu.

Không gian xung quanh Bàn Huyền có những gợn sóng nhỏ, nếu

không quan sát kỹ sẽ không phát hiện ra, đó là không gian thần thông mà hắn thi triển trước khi luyện hóa Hỗn Nguyên Châu.

Thời gian trôi đi trong lúc Bàn Huyền luyện hóa Hỗn Nguyên Châu.

Trong lúc Bàn Huyền luyện hóa Hỗn Nguyên Châu, có Hỗn Độn chi khí từ Hỗn Nguyên Châu tỏa ra, lại có Hỗn Độn linh khí trong Bàn Cổ Giới tuôn đến.

Bàn Cổ huyết mạch trên người Bàn Huyền hấp thu luyện hóa Hỗn Độn chi khí và Hỗn Độn linh khí.

Do Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền đã tu luyện đến cực hạn, muốn tiếp tục tăng cường phải thăng cấp thành Hỗn Độn Thánh Thể.

Còn huyết mạch của Hỗn Độn Thể Bàn Huyền, lại còn xa mới đạt đến cực hạn.

Bàn Cổ tinh huyết phân thành Bàn Cổ Thần Huyết và Bàn Cổ Thánh Huyết.

Hiện tại, huyết mạch của Hỗn Độn Thể Bàn Huyền là Bàn Cổ Thần Huyết, còn trên người Đế Giang các Tổ Vu cũng là Bàn Cổ Thần Huyết, nhưng không thuần khiết.

Hỗn Độn Thể đạt đến cực hạn cũng có thực lực Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, nếu thêm Bàn Cổ Thần Huyết đạt đến cực hạn, chiến lực có thể đạt Bán Thánh, cũng là ở giữa Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Hấp thu luyện hóa Hỗn Độn chi khí và Hỗn Độn linh khí, Bàn Cổ Thần Huyết trên người Bàn Huyền ngày càng mạnh, nhưng với hiệu suất hiện tại, Bàn Cổ Thần Huyết của hắn muốn đạt đến cực hạn ít nhất cần mấy ngàn nguyên hội.

Muốn để Bàn Cổ Thần Huyết thăng cấp, độ khó thật sự không hề

nhỏ.

Trong nháy mắt, mấy trăm năm đã trôi qua.

Dùng mấy trăm năm thời gian, Bàn Huyền đã sơ bộ luyện hóa được Hỗn Nguyên Châu.

Có thể chỉ dùng mấy trăm năm ngắn ngủi sơ bộ luyện hóa Hỗn Nguyên Châu, một Hỗn Độn Linh Bảo, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền đã phát huy tác dụng không nhỏ.

Nhưng, sau khi sơ bộ luyện hóa Hỗn Nguyên Châu, tiếp tục luyện hóa quá chậm.

Tu vi nguyên thần chưa đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không thể hoàn toàn luyện hóa Hỗn Độn Linh Bảo.

Theo sau việc sơ bộ luyện hóa Hỗn Nguyên Châu, nguyên thần của Bàn Huyền lại thăng cấp.

Từ Tiên Thiên Nguyên Thần thăng cấp thành Hỗn Độn Nguyên Thần, nguyên thần chi lực của Bàn Huyền cũng đang lột xác, không ngừng tăng cường.

Cùng một tu vi nguyên thần, nguyên thần chi lực của Tiên Thiên Nguyên Thần mạnh hơn Hậu Thiên Nguyên Thần, nguyên thần chi lực của Hỗn Độn Nguyên Thần lại mạnh hơn Tiên Thiên Nguyên Thần, đây là sự khác biệt về bản chất.

Ví như, nguyên thần chi lực của Hậu Thiên Nguyên Thần là hơi nước, nguyên thần chi lực của Tiên Thiên Nguyên Thần là nước, nguyên thần chi lực của Hỗn Độn Nguyên Thần là băng.

Có Hỗn Độn Nguyên Thần, cộng thêm Hỗn Độn Thể, cũng chính là Hỗn Độn Ma Thần.

Hỗn Độn Ma Thần vốn không được thiên lý dung thứ, nhưng sở

hữu Bàn Cổ huyết mạch lại là chuyện khác.

Vì Hồng Hoang là do Bàn Cổ khai tịch, cho nên, Hỗn Độn Ma Thần sở hữu Bàn Cổ huyết mạch ở Hồng Hoang có thể được thiên đạo công nhận.

Nếu không phải Hỗn Độn Ma Thần có Bàn Cổ huyết mạch, ở Hồng Hoang sẽ phải chịu thiên khiển.

Khi nguyên thần của Bàn Huyền thăng cấp thành Hỗn Độn Nguyên Thần, đạo hạnh của hắn cũng đang đột phá mạnh mẽ.

Phải biết, Hỗn Độn Ma Thần cường đại vô song, Bàn Cổ lại là Hỗn Độn Ma Thần mạnh nhất.

Hiện tại Bàn Huyền lại tiếp cận với Bàn Cổ vừa mới ra đời.

Bàn Cổ vừa ra đời Hỗn Độn Thể đã đạt cực hạn, Bàn Cổ Thần Huyết cũng đạt cực hạn, thực lực Bán Thánh.

Còn Bàn Cổ sau khi tu luyện hóa hình, dường như là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Cũng có nghĩa là, Bàn Cổ Thần Huyết trên người Bàn Huyền đạt đến cực hạn, cũng có thể sánh với Bàn Cổ vừa ra đời, nhưng Bàn Cổ vừa ra đời tay cầm Khai Thiên Phủ, đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, chân đạp Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, cho nên, Bàn Cổ Thần Huyết trên người Bàn Huyền đạt đến cực hạn, có tu vi Bán Thánh, cộng thêm pháp bảo và thần thông hiện tại, đối đầu với Bàn Cổ vừa ra đời cũng sẽ hoàn toàn thất bại.

Bàn Cổ vừa ra đời đã khủng bố như vậy, sau khi hóa hình càng đáng sợ hơn, khi khai tịch Hồng Hoang chỉ cách Đại Đạo Thánh Nhân một bước chân.

Có Hỗn Độn Thể với Bàn Cổ Thần Huyết, có Hỗn Độn Nguyên Thần, đều ẩn chứa vô số huyền ảo, kết hợp lại với nhau, như một kho

báu được mở ra, Bàn Huyền tức thì có vô số cảm ngộ.

Hấp thu những cảm ngộ đó, Đại La đạo quả của Bàn Huyền cũng không ngừng biến hóa.

Đạo hạnh của Bàn Huyền ngày càng gần với Chuẩn Thánh.

Chương 74

Mấy ngàn ngày sau, đạo hạnh của Bàn Huyền đã thăng lên Chuẩn Thánh.

Khi đạo hạnh của Bàn Huyền đột phá Chuẩn Thánh, trong Bàn Cổ Giới xuất hiện dị tượng không nhỏ.

Trong chốc lát, tường vân lượn lờ, hà quang vạn đạo, thụy thái thiên điều, lại có thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Bàn Cổ Huyết Trì cũng có biến hóa, dường như... ...

Gần Bàn Cổ Huyết Trì tụ tập một đám Vu, có mấy Đại Vu, còn lại đều là Tiểu Vu.

Trong huyết trì cũng có không ít Đại Vu và Tiểu Vu đang thai nghén, tuy đều chưa ra đời, nhưng chỉ cần khoảng cách không quá xa, cũng có thể giao lưu.

"Bàn Huyền đại nhân đang luyện hóa Tiên Thiên Chí Bảo sao?" "Chắc là Tiên Thiên Chí Bảo!" "Dị tượng như vậy, tu vi của Bàn Huyền đại nhân chắc chắn lại đột phá rồi." "Tu vi của Bàn Huyền đại nhân không đột phá cũng là mạnh nhất Hồng Hoang." "Có Bàn Huyền đại nhân ở đây, Vu tộc tất sẽ trở thành đại tộc đệ nhất Hồng Hoang, ngày đó sẽ không còn xa." ...

Sơ bộ luyện hóa Hỗn Độn Linh Bảo Hỗn Nguyên Châu, nguyên thần thăng cấp thành Hỗn Độn Nguyên Thần, đạo hạnh đột phá Chuẩn Thánh, tuy Bàn Cổ Thần Huyết trên người chưa đạt đến cực hạn, nhưng thu hoạch của Bàn Huyền trong mấy trăm năm thật sự rất lớn.

Đáng nói là, Thiên Vu của Vu tộc ngày càng nhiều, Thiên Vu tu

luyện ra nguyên thần cũng ngày càng nhiều, khiến khí vận Vu tộc tăng lên rất nhiều.

Thu hồi Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền ra khỏi Bàn Cổ Giới.

Ra khỏi Bàn Cổ Giới, hắn đang ở dưới Bất Chu Sơn.

Lối vào Bàn Cổ Giới nằm trong bộ lạc của Bàn Huyền.

Hiện tại, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, biến hóa của bộ lạc Bàn Huyền cũng nằm trong sự chú ý của hắn.

Vừa từ Bàn Cổ Giới ra ngoài, Bàn Huyền phát hiện hai Tổ Vu Cú Mang và Nhục Thu đang ở trong bộ lạc.

Trong mấy trăm năm, Bàn Huyền tuy đang luyện hóa Hỗn Nguyên Châu, nhưng cũng có giao tiếp với Đế Giang các Tổ Vu.

Về Hỗn Độn Linh Bảo, Bàn Huyền cũng không giấu diếm Đế Giang và những người khác.

Để có được Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền đã thất thoát không ít khí vận, nhưng trong mấy trăm năm, khí vận của hắn lại tăng lên rất nhiều.

Hiện tại, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền đã sánh ngang Chuẩn Thánh Hậu Kỳ.

Nếu không có gì bất ngờ, có lẽ trong vòng vạn năm, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền có thể sánh ngang Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Đợi Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền sánh ngang Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của lượng kiếp cũng sẽ dễ dàng hơn.

Trong các chủng tộc Hồng Hoang, được thiên đạo chiếu cố có thể không chỉ có Vu tộc, nhưng chủng tộc được thiên đạo chiếu cố nhất

là Vu tộc.

Sở hữu Bàn Cổ huyết mạch, ở Hồng Hoang có không ít lợi ích.

"Chúc mừng đại huynh!" Biết tin Bàn Huyền từ Bàn Cổ Giới ra ngoài, Cú Mang và Nhục Thu vội vàng chạy tới.

"Thời gian qua, trong tộc có xảy ra chuyện gì lớn không?

Bên ngoài có xảy ra chuyện gì lớn không?" Bàn Huyền thuận miệng hỏi.

Dù Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền kết nối với mỗi người Vu tộc, lại bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, nhưng mấy trăm năm qua dù sao cũng bận luyện hóa Hỗn Nguyên Châu.

"Hơn một phần ba Thiên Vu đã tu luyện ra nguyên thần, nhưng hiện tại chưa có Thiên Vu nào thăng cấp thành Đại Vu." Cú Mang than thở.

"Tiên thiên thanh khí cũng tích lũy được một ít, nhưng không đủ để Đại Vu chuyển hóa thành Thiên Vu." Nhục Thu nói.

"Huyền Minh muội muội có được một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo." "Nữ Oa đã sáng tạo ra một chủng tộc." "Nữ Oa sáng tạo ra một chủng tộc?" Bàn Huyền kinh ngạc.

Nữ Oa tạo người?

Nếu Nhân tộc xuất hiện, đối với Vu tộc chưa chắc là chuyện tốt.

Nhưng, Nhân tộc là Tiên Thiên Đạo Thể, vạn vật hóa hình đều là thân người, Nhân tộc lại không cần hóa hình thành thân người, cho nên, sáng tạo Nhân tộc là việc phi thường.

Với tu vi đạo hạnh và Tạo Hóa Chi Đạo hiện tại của Nữ Oa, đáng lẽ còn xa mới có thể sáng tạo ra Nhân tộc.

Cũng không cần hỏi, Bàn Huyền bấm ngón tay tính toán, biết được

chủng tộc mà Nữ Oa sáng tạo, tương tự như loại thỏ con.

Thực ra cũng không lạ, Nữ Oa đi theo Tạo Hóa Chi Đạo, đã có thể sáng tạo Nhân tộc, trước khi tạo người sáng tạo ra một số chủng tộc cũng là bình thường, dù sao tạo người rất khó, cũng cần có nền tảng.

Trong thần thoại kiếp trước của Bàn Huyền, Nữ Oa mùng một sáng tạo ra gà, mùng hai sáng tạo ra chó, mùng ba sáng tạo ra lợn, mùng bốn sáng tạo ra dê, mùng năm sáng tạo ra bò...

Sau khi sáng tạo ra không ít động vật, Nữ Oa cuối cùng mới sáng tạo ra loài người.

Sáng tạo Nhân tộc có vô lượng công đức, còn chủng tộc mà Nữ Oa hiện tại sáng tạo, tuy cũng có thể giúp Nữ Oa có được công đức, nhưng công đức lại không nhiều.

Cũng vào lúc này, có mấy Đại Vu mời Bàn Huyền đi xem một Thiên Vu thăng cấp.

Không chỉ bộ lạc của Bàn Huyền, các bộ lạc của các Tổ Vu khác cũng cứ cách một khoảng thời gian lại có Thiên Vu muốn thăng cấp huyết mạch.

Bàn Cổ huyết mạch là nguồn sức mạnh của Vu tộc, Tiểu Vu thăng cấp huyết mạch có thể thành Đại Vu, Đại Vu thăng cấp huyết mạch có thể thành Tổ Vu, Tổ Vu có hai con đường, một là trở thành Thiên Vu, có thể tu luyện nguyên thần, hai là tu luyện Bàn Cổ Chân Thân, Bàn Cổ Chân Thân một khi tu thành Hỗn Độn Thánh Thể, cũng có thể tu luyện nguyên thần.

Nhưng, hiện tại có lượng lớn tiên thiên thanh khí cũng không thể khiến Tổ Vu chuyển hóa thành Thiên Vu.

Dù trong mười ba bộ lạc của Tổ Vu không ít Thiên Vu thăng cấp huyết mạch, nhưng đến nay chưa có ai thành công.

Hiện tại, lại có một Thiên Vu muốn thăng cấp huyết mạch.

Nghĩ vậy, Bàn Huyền cũng đi xem, Cú Mang và Nhục Thu thì theo sau Bàn Huyền.

Tại một nơi trong bộ lạc, có một trận pháp của Vu tộc, một Tiểu Vu đang ở trong trận, hậu thiên thanh khí lượn lờ quanh thân, đó là một Tiểu Vu.

Khi thấy Bàn Huyền, tất cả các Vu đều cúi mình, ánh mắt mỗi người nhìn Bàn Huyền đều vô cùng tôn kính.

"Bắt đầu đi!" Bàn Huyền nói với Thiên Vu trong trận.

Thiên Vu cũng lo lắng, đây đã là lần thứ ba hắn thăng cấp huyết mạch, hai lần trước đều thất bại.

Hiện tại, Bàn Huyền đang nhìn, nếu thất bại, đả kích đối với Thiên Vu sẽ rất lớn.

Dù trong lòng lo lắng, nhưng theo sự vận hành của trận pháp, Tiểu Vu trong trận cũng bắt đầu thăng cấp huyết mạch.

Quá trình thăng cấp huyết mạch rất đau đớn, nếu thăng cấp thất bại, sẽ nguyên khí đại thương, suy yếu một thời gian.

Nhìn Thiên Vu đang thăng cấp huyết mạch, Bàn Huyền khẽ nhíu mày.

Nghĩ vậy, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền bắt đầu chiếu cố.

Vốn nên thăng cấp huyết mạch thất bại, Tiểu Vu dưới sự chiếu cố của toàn bộ khí vận Vu tộc, lại thành công.

Theo sau huyết mạch thăng cấp thành công, Thiên Vu trong trận cũng từ Tiểu Vu biến thành Đại Vu.

"Ngô thành công rồi." Vu trong trận vui mừng đến phát khóc.

Các Vu xung quanh đều ngưỡng mộ, trong đó một số Tiểu Vu đã thăng cấp huyết mạch hơn mười lần, nhưng đều không thành công.

Tại dưới chân Bất Chu Sơn, bộ lạc của Bàn Huyền.

Theo sau một Thiên Vu thành công thăng cấp thành Đại Vu, các Vu trong toàn bộ bộ lạc, không, toàn bộ Vu tộc, đều bắt đầu sôi sục.

Có mạng lưới khí vận của Vu tộc, việc liên lạc giữa các Vu tộc rất thuận tiện.

Chưa đầy một ngày, gần như tất cả mọi người trong Vu tộc đều biết một Thiên Vu của bộ lạc Bàn Huyền đã từ Tiểu Vu thành công thăng cấp thành Đại Vu.

Vì Thiên Vu có thể tu luyện nguyên thần, tuy thân thể yếu hơn một chút so với Địa Vu cùng tu vi, nhưng ưu thế lại lớn hơn, cho nên, trong Thiên Vu xuất hiện một Đại Vu, ý nghĩa rất lớn.

Khi trong Thiên Vu xuất hiện Đại Vu đầu tiên, khí vận của Vu tộc rõ ràng đã tăng lên một chút.

Nếu có thêm mấy chục Thiên Vu từ Tiểu Vu thăng cấp thành Đại Vu, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền cũng sẽ sánh ngang Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Bàn Huyền tuy có thể dùng khí vận Vu tộc chiếu cố Thiên Vu muốn thăng cấp huyết mạch, tăng tỷ lệ thành công lên rất nhiều, nhưng khí vận của Vu tộc cũng sẽ có tiêu hao.

Khí vận tăng tỷ lệ thành công thăng cấp huyết mạch của Thiên Vu, lại không có một chút tiêu hao nào, có thể sao?

Vì vậy, Bàn Huyền cũng sẽ không tùy tiện dùng Khí Vận Chi Thể chiếu cố Tiểu Vu thăng cấp huyết mạch. ...

Bộ lạc Hấp Tư, một trong mười ba bộ lạc của Tổ Vu, cũng ở

dưới chân Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn là đệ nhất thần sơn của Hồng Hoang, cũng là thiên trụ, chống đỡ cửu thiên thập địa, vô cùng to lớn, mười ba bộ lạc của Tổ Vu phân tán xung quanh Bất Chu Sơn.

Cách bộ lạc Hấp Tư mấy chục vạn dặm, một Thiên Vu của bộ lạc Hấp Tư đang chiến đấu với một con cự thú, đã tế ra một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Tuy chỉ là Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng dù sao cũng là Tiên Thiên Linh Bảo, thần quang chói mắt, chiếu rọi chư thiên.

Nhưng Thiên Vu này là một Tiểu Vu, tuy đã tu luyện ra nguyên thần, nhưng tu vi thấp, còn xa mới có thể phát huy được uy năng của Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nhưng, dựa vào Tiên Thiên Linh Bảo, Tiểu Vu nhanh chóng hạ gục cự thú.

Nếu không có Tiên Thiên Linh Bảo, e rằng Tiểu Vu đã bị cự thú hạ gục.

Tuy đã hạ gục cự thú, nhưng Tiểu Vu cũng bị thương không nhẹ, với thân thể cường tráng của Vu tộc, lại bị trọng thương, cũng là do Tiểu Vu vượt cấp chiến đấu.

Lấy ra một viên đan dược, Tiểu Vu nuốt vào, đang định dùng đan dược vận công liệu thương, lại có một đóa tường vân bay tới, trên tường vân đứng một đạo nhân mặc thanh bào, mặt vàng người gầy, trên đầu cài hai đóa hoa.

Khi đến gần, đạo nhân mặc thanh bào hạ tường vân xuống, đáp xuống trước mặt Tiểu Vu.

Khi ánh mắt của đạo nhân mặc thanh bào quét qua Tiên Thiên Linh Bảo trong tay Tiểu Vu, một tia tham lam lóe lên.

“Bần đạo kê thủ, Tiên Thiên Linh Bảo trong tay đạo hữu hữu duyên với bần đạo.” Đạo nhân mặc thanh bào vừa mở miệng, vừa phóng thích khí thế.

Đạo nhân mặc thanh bào có tu vi Thái Ất Kim Tiên Trung Kỳ, hơn xa Tiểu Vu có thể so sánh.

Dưới khí thế của đạo nhân mặc thanh bào, Tiểu Vu gần như ngạt thở.

Tu vi chênh lệch quá lớn, thực lực của Tiểu Vu có tăng vạn lần, cũng không có một chút cơ hội thắng.

“Pháp bảo của ngô hữu duyên với nhữ?

Thật không biết xấu hổ.” Tiểu Vu tức giận đến bật cười.

Dù đạo nhân mặc thanh bào trước mắt tu vi cao thâm, nhưng Tiểu Vu cũng không hề nao núng.

Nếu Tiểu Vu giao Tiên Thiên Linh Bảo trong tay ra, tộc nhân sẽ khinh thường hắn.

Đối với Vu tộc, tệ nhất cũng chỉ là chết, chết rồi quy về đại địa, cũng là trở về vòng tay của Bàn Cổ Phụ Thần, không có gì phải sợ.

Đạo nhân mặc thanh bào tuy mặt dày, nhưng cũng có chút tức giận.

“Căn cơ nông cạn.” Đạo nhân mặc thanh bào lắc đầu.

Dứt lời, đạo nhân mặc thanh bào ra tay.

Một luồng tiên thiên canh kim chi khí từ tay đạo nhân mặc thanh bào phát ra, Tiểu Vu không kịp phản ứng đã bị chặt đứt một cánh tay.

Máu tươi bắn tung tóe, một cánh tay rơi xuống đất, trong tay vẫn nắm chặt kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Tiểu Vu cũng rất cứng rắn, bị chặt một cánh tay vẫn nghiến răng, không kêu một tiếng.

Sau khi chặt đứt một cánh tay của Tiểu Vu, đạo nhân mặc thanh bào pháp lực cuốn một vòng, Tiên Thiên Linh Bảo rơi vào tay hắn.

Một kiện Tiên Thiên Linh Bảo vào tay, tuy chỉ là Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng đạo nhân mặc thanh bào cũng rất vui vẻ.

Với tu vi của đạo nhân mặc thanh bào, muốn giết Tiểu Vu như nghiền chết một con kiến, nhưng Tiểu Vu là Thiên Vu, sở hữu một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, trong bộ lạc Hấp Tư chắc chắn cũng có chút địa vị, nếu giết, sẽ kết thù lớn với Vu tộc.

Vì vậy, đoạt được Tiên Thiên Linh Bảo, đạo nhân mặc thanh bào thấy tốt thì thu.

Tuy nhiên, chưa đợi đạo nhân mặc thanh bào rời đi, Tiểu Vu cụt tay đã biến thành một người khác, trên người cũng phóng thích ra khí thế.

Trong thời gian ngắn, khí thế mà Tiểu Vu phóng ra đã đạt đến Đại La Kim Tiên.

"Làm... sao có thể?" Đạo nhân mặc thanh bào trợn to hai mắt, không dám tin.

Một con kiến bỗng nhiên biến thành một con cự long, thật sự quá không thể tưởng tượng nổi.

Không thể nào là Tiểu Vu giấu nghề, Vu tộc không thích giấu nghề, huống hồ, giấu nghề cũng không đến mức mất một cánh tay.

Nếu là một loại thần thông nào đó, Hỗn Độn Thần Thông cũng không thể nào thái quá như vậy!

Chương 75

Quá nghịch thiên.

Không chỉ tu vi, ánh mắt của Tiểu Vu cũng thay đổi.

Đoạt xá?

Cách không truyền pháp lực?

Triệu hoán một tồn tại nào đó phụ thể?

Đạo nhân mặc thanh bào trong lòng không hiểu.

"Thụ tinh, ngô muốn nhữ hiện nguyên hình." 'Tiểu Vu' mở miệng.

Thụ tinh?

Đạo nhân mặc thanh bào trong lòng kinh hãi, một câu đã nói ra bản thể của hắn.

Tức thì, đạo nhân mặc thanh bào có chút hoảng loạn.

Lại thêm khí thế của 'Tiểu Vu' đạt đến Đại La Kim Tiên, vượt xa đạo nhân mặc thanh bào.

Đạo nhân mặc thanh bào không dám một trận chiến, xoay người hóa thành độn quang bỏ chạy.

Tuy nhiên, đạo nhân mặc thanh bào mới chạy được mấy trăm vạn dặm đã bị đuổi kịp.

"Bang!" 'Tiểu Vu' một quyền đánh ra, hư không tuy không vỡ vụn, nhưng lại sinh ra không ít gợn sóng.

Đối mặt với một quyền của 'Tiểu Vu', đạo nhân mặc thanh bào không thể né tránh, chỉ có thể toàn lực chống đỡ.

Dù đạo nhân mặc thanh bào đã dùng toàn lực, nhưng vẫn không

thể đỡ được, dưới một quyền của 'Tiểu Vu' đã hiện nguyên hình.

Chỉ thấy, căn cước của đạo nhân mặc thanh bào lại là một cây Tiên Thiên Bồ Đề Thụ, có Canh Kim chi khí lưu chuyển, là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn. ...

Bộ lạc của Bàn Huyền.

Bàn Huyền không khỏi kinh ngạc: "Thật sự là Chuẩn Đề Đạo Nhân." Cũng là trùng hợp, Bàn Huyền phát hiện một Tiểu Vu của bộ lạc Hấp Tư bị người đoạt pháp bảo Tiên Thiên Linh Bảo, lại phát hiện người đoạt pháp bảo của Tiểu Vu bộ lạc Hấp Tư tựa như là Chuẩn Đề Đạo Nhân từ phương Tây, cũng đã phân ra một phần nguyên thần chi lực, thông qua mạng lưới khí vận dịch chuyển tức thời, phụ thể lên người Tiểu Vu đó.

Nhưng, thân thể của Tiểu Vu đó quá yếu, bị nguyên thần cường đại phụ thể, thân thể dễ dàng sụp đổ, dù Bàn Huyền cẩn thận, nhưng cũng chỉ có thể trong thời gian ngắn.

Tiên Thiên Linh Căn, Canh Kim chi khí, Bồ Đề Thụ, những thứ này cộng lại, cũng khiến Bàn Huyền nhận ra Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Tiên Thiên Canh Kim Bồ Đề Thụ, toàn bộ Hồng Hoang cũng chỉ có Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Nhưng Bàn Huyền cũng có chút thắc mắc, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn muốn hóa hình đáng lẽ phải có tu vi Đại La Kim Tiên.

Nhưng Chuẩn Đề Đạo Nhân hiện tại mới chỉ là Thái Ất Kim Tiên Trung Kỳ.

Nhưng, nếu có cơ duyên tạo hóa, hóa hình trước thời hạn cũng không phải là không thể, hoặc là được đại năng điểm hóa.

Ví như một sinh linh nào đó cần tu vi Đại La Kim Tiên mới có thể hóa hình, Hỗn Nguyên Thánh Nhân ra tay điểm hóa, tu vi chưa đến

Thái Ất Kim Tiên, cũng có thể hóa hình.

Thực ra còn có một khả năng, đó là Chuẩn Đề tu luyện đến Đại La Kim Tiên, sau khi hóa hình lại vì một số nguyên nhân dẫn đến tu vi giảm sút, nhưng khả năng này rất nhỏ.

Vậy thì, nếu không phải cơ duyên tạo hóa, thì là một Chuẩn Thánh đại năng nào đó đã ra tay điểm hóa Chuẩn Đề.

Nếu là một Chuẩn Thánh đại năng nào đó điểm hóa Chuẩn Đề, vậy thì, có chút thú vị rồi.

Nhưng Bàn Huyền hiện tại lại phải xử lý thế nào.

Giết Chuẩn Đề?

Căn cước của Chuẩn Đề dù sao cũng là một cây Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, có đại khí vận, tuy Bàn Huyền có thể gánh chịu hậu quả của việc giết Chuẩn Đề, nhưng hiện tại tuyệt đối là được không bù mất.

Còn về việc Chuẩn Đề tương lai thành thánh, uy hiếp đối với Vu tộc, lại còn quá sớm để nói.

Hiện tại, Chuẩn Đề và Trấn Nguyên Tử không có quá nhiều khác biệt.

Thiên đạo đã định có thể thành thánh, hiện tại có lẽ cũng chỉ có Tam Thanh do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, Hồng Quân cũng không phải thiên đạo đã định có thể thành thánh. ...

"Đại thần tha mạng." Bị đánh về nguyên hình, Chuẩn Đề kinh hoảng cầu xin tha thứ.

Một quyền đánh Chuẩn Đề về nguyên hình, nếu thêm một quyền nữa, Chuẩn Đề sẽ thân tử đạo tiêu.

Lúc này, Chuẩn Đề trong lòng hoảng sợ.

“Ngô rất tò mò, nhữ là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn đắc đạo, lại chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên Trung Kỳ.” Tiểu Vu bị một phần nguyên thần của Bàn Huyền phụ thể mở miệng hỏi.

Vì bị một phần nguyên thần của Bàn Huyền phụ thể, nguyên thần và ý thức của Tiểu Vu đều đang ngủ say.

Cũng có thể nói Tiểu Vu tạm thời trở thành phân thân của Bàn Huyền.

May mà Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền bao phủ Hồng Hoang, nguyên thần của Bàn Huyền lại có thể thông qua Khí Vận Chi Thể bao phủ Hồng Hoang dịch chuyển tức thời, mới có thể kịp thời phân ra một phần nguyên thần dịch chuyển tức thời phụ thể lên người Tiểu Vu.

Còn vì sao Bàn Huyền không dùng nguyên thần hoàn chỉnh phụ thể, là vì thân thể của Tiểu Vu quá yếu.

Nếu là một Đại Vu, Bàn Huyền có lẽ đã dùng nguyên thần hoàn chỉnh phụ thể rồi.

“Là vì đắc được một ít cơ duyên tạo hóa.” Chuẩn Đề nói.

“Nếu diệt nguyên thần của nhữ, Vu tộc của ngô sẽ có thêm một cây Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.” ‘Tiểu Vu’ mặt không biểu cảm nói.

Chuẩn Đề càng hoảng sợ hơn.

Dù cảnh giới của Chuẩn Đề không thấp, nhưng hắn không muốn vẫn lạc.

Con kiến còn tham sống, đại năng sợ hãi vẫn lạc cũng không có gì lạ.

Bàn Cổ, chẳng lẽ không sợ vẫn lạc?

“Ngô nguyện gia nhập Vu tộc.” Chuẩn Đề có lòng cầu sinh rất mạnh.

Nghe Chuẩn Đề muốn gia nhập Vu tộc, ‘Tiểu Vu’ cũng cân nhắc.

Căn cước của Chuẩn Đề tốt, tiềm lực rất lớn, lại có đại khí vận, nếu gia nhập Vu tộc, đối với Vu tộc lợi ích không nhỏ.

Quan trọng nhất là, Chuẩn Đề gia nhập Vu tộc, Bàn Huyền có thể tải xuống công pháp, thần thông của Chuẩn Đề.

Còn việc Chuẩn Đề không thật lòng gia nhập Vu tộc cũng không quan trọng, chỉ cần Chuẩn Đề gia nhập Vu tộc, để Vu tộc có được lợi ích, đợi khi Chuẩn Đề muốn phản bội Vu tộc, xử lý sau cũng không muộn.

Rừng lớn chim gì cũng có, đều là Vu do Bàn Cổ Huyết Trì thai nghén, cũng sẽ có kẻ không chịu nổi uy hiếp lợi dụ mà phản bội Vu tộc, các chủng tộc khác cũng vậy.

Sinh linh gia nhập Vu tộc, có dị tâm chắc chắn không ít, nhưng Bàn Huyền không quan tâm.

Bí mật cốt lõi của Vu tộc chỉ có Bàn Huyền và mười hai Tổ Vu như Đế Giang biết, Đại Vu cũng không biết.

Đã Chuẩn Đề chủ động mở miệng muốn gia nhập Vu tộc, Bàn Huyền cũng không từ chối.

“Đúng rồi, ngô biết một bí mật động trời.” Chuẩn Đề bỗng nhiên nhỏ giọng nói.

“?” Bí mật động trời?

Bí mật động trời từ miệng Chuẩn Đề nói ra, chắc chắn phi thường, khiến Bàn Huyền cũng có chút hứng thú.

“Ồ?

Nói nghe xem.” ‘Tiểu Vu’ nói.

Ngay sau đó, Chuẩn Đề nói ra một bí mật.

Nghe xong những gì Chuẩn Đề nói, Bàn Huyền không còn bình tĩnh được nữa.

Bí mật mà Chuẩn Đề tiết lộ lại có liên quan đến Tạo Hóa Ngọc Điệp, cũng khiến Bàn Huyền kinh ngạc không nhỏ.

Tạo Hóa Ngọc Điệp là Hỗn Độn Chí Bảo, vốn là vật của Bàn Cổ, đã bị vỡ nát trong lúc Bàn Cổ khai thiên, mảnh vỡ rơi rải rác khắp Hồng Hoang.

Hồng Quân đã tìm được mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp ở Tây Côn Luân.

Mặc dù hiểu biết của Bàn Huyền về Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng không nhiều, nhưng lại biết rằng Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa ba ngàn pháp tắc đại đạo.

Ngoài ra, khi thiên địa sơ khai, Đại Đạo đã giáng xuống Hồng Mông Tử Khí, dường như cũng rơi vào trong Tạo Hóa Ngọc Điệp.

“Dương Mi cũng có Tạo Hóa Ngọc Điệp?” Bàn Huyền trong lòng cũng có chút kinh ngạc.

Bàn Huyền chỉ biết Hồng Quân có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, nhưng Chuẩn Đề lại nói Dương Mi cũng có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Không, nghĩ kỹ lại thì cũng chẳng có gì kỳ quái.

Dương Mi và Hồng Quân đều là Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh, Hồng Quân vốn là Nhân Quả Ma Thần, còn Dương Mi là Không Gian Ma Thần.

Trong ba ngàn pháp tắc, không gian vi vương, nhân quả bất hiển,

đều thuộc thập đại pháp tắc.

Pháp bảo mà Dương Mi sở hữu hiện nay tuy không bằng Hồng Quân, nhưng tu vi lại cao hơn Hồng Quân.

Nếu không có gì bất ngờ, e rằng Dương Mi sẽ chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả sớm hơn Hồng Quân.

Vì vậy, việc Dương Mi sở hữu mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp quả thực rất có khả năng.

Bàn Huyền cũng không suy diễn thêm, với đạo hạnh hiện tại và năng lực suy diễn thiên cơ, hắn không suy ra được việc Hồng Quân và Dương Mi có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Trong nhất thời, Bàn Huyền trong lòng cũng tính toán.

Nếu Hồng Quân biết Dương Mi có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, và Dương Mi cũng biết Hồng Quân có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, để khiến Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, hai người mười phần hết tám chín sẽ phải đấu một trận.

Để Hồng Quân và Dương Mi đấu nhau, đối với Bàn Huyền cũng không phải chuyện xấu.

Nhưng...

ánh mắt Bàn Huyền lóe lên, trong lòng lại có chút hoài nghi.

Ngay cả Bàn Huyền còn không biết Dương Mi có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, Chuẩn Đề lại biết, không thể không khiến người ta hoài nghi.

Nếu thật sự như lời Chuẩn Đề nói, mọi thứ đều là cơ duyên trùng hợp, vậy thì vận may của Chuẩn Đề cũng quá tốt rồi.

Căn cước của Chuẩn Đề là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, khí vận cũng thật sự không nhỏ, vì được cơ duyên mà hóa hình trước thời

hạn, cũng vì cơ duyên mà biết được Dương Mi có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, cũng không phải là không có khả năng.

"Thôi vậy, Chuẩn Đề có vấn đề, tạm thời cũng không gây ra sóng gió gì lớn." Bàn Huyền thầm nghĩ. … Cùng với việc Chuẩn Đề gia nhập Vu tộc, khí vận Vu tộc lại tăng lên một bậc.

Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền cũng sánh ngang với Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Khi khí vận của một chủng tộc sánh ngang với Chuẩn Thánh đại viên mãn, khoảng cách để trở thành nhân vật chính của lượng kiếp cũng chỉ còn một bước chân.

Vì Chuẩn Đề vừa mới gia nhập Vu tộc, Bàn Huyền không thể tải xuống công pháp, thần thông của Chuẩn Đề, cần một khoảng thời gian, nhưng cũng không cần phải đợi quá lâu.

Trong bộ lạc của Tổ Vu Hấp Tư.

Một cây đại thụ chọc trời cắm rễ, đó chính là bản thể của Chuẩn Đề đạo nhân, Tiên Thiên Bồ Đề Thụ.

Tiên Thiên Bồ Đề Thụ là Tiên Thiên Canh Kim linh căn.

Vì bị đánh trở về nguyên hình, Chuẩn Đề cần một trăm năm thời gian mới có thể khôi phục lại hình người.

Trong một trăm năm tiếp theo, cây Tiên Thiên Bồ Đề Thụ này sẽ cắm rễ tại bộ lạc Hấp Tư.

Trên cây Bồ Đề, có hàng vạn Bồ Đề Tử, mỗi một hạt Tiên Thiên Bồ Đề Tử đều là tiên thiên linh quả, kẻ dưới Đại La ăn vào có thể tăng pháp lực, có thể ninh tâm tĩnh khí, trợ giúp chống lại tâm ma.

Chuẩn Đề chia một nửa số Bồ Đề Tử trên bản thể cho Tổ Vu Hấp Tư, Hấp Tư lại phân phát cho các Đại Vu và một số Tiểu Vu trong bộ

lạc.

Điều này cũng khiến Hấp Tư và không ít người trong bộ lạc có thiện cảm với Chuẩn Đề.

Dù Chuẩn Đề đã thu liễm, nhưng thân là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn vẫn gây ra không ít dị tượng.

Phạm âm vang vọng, kim quang chói mắt, lại có tường vân thụy thái và nhân uân hà quang do Tiên Thiên Canh Kim chi khí hóa thành.

Hầu như mỗi ngày, Chuẩn Đề đều cảm giác bị người khác dòm ngó.

Rõ ràng, có đại năng đang dòm ngó Chuẩn Đề, những kẻ mà Chuẩn Đề có thể cảm nhận được, tu vi nhiều nhất cũng chỉ là Đại La Kim Tiên.

Chương 76

Đại La Kim Tiên dòm ngó Chuẩn Đề, Chuẩn Đề sẽ có cảm giác, nhưng Chuẩn Thánh đại năng dòm ngó, hắn lại không thể cảm giác được.

Nhưng Chuẩn Đề cũng không hoảng sợ.

Nếu là một tán tu, Chuẩn Đề sẽ lo lắng căn cước bị bại lộ, nhưng đã gia nhập Vu tộc, hắn cũng yên tâm hơn nhiều.

Tuy thực lực Vu tộc hiện tại không bằng Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, nhưng có Tổ Vu Bàn Huyền là cường giả đệ nhất Hồng Hoang, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đều vô cùng kiêng kỵ Vu tộc.

Một gốc cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn tuy tốt, nhưng vì một gốc cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn mà khai chiến với Vu tộc thì không đáng. … Dưới tác dụng của Tụ Linh trận pháp, tiên thiên linh khí trong bộ lạc Hấp Tư vô cùng dồi dào, nhiều hơn bên ngoài gấp mười lần. … "Các ngươi vừa rồi nghe được từ đâu?" Tại một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang, Càn Khôn Lão Tổ chân đạp tường vân, đang du lịch, bỗng nhiên nghe thấy hai Kim Tiên đang nói chuyện ở ngoài vạn dặm, không khỏi bay qua hỏi cho ra nhẽ.

Hồng Hoang hiện nay, Chuẩn Thánh đại năng cũng không nhiều, nhưng Đại La Kim Tiên lại không ít.

Kim Tiên thì căn bản không đáng kể.

Vốn dĩ, cuộc nói chuyện của hai Kim Tiên sẽ không khiến Càn Khôn Lão Tổ để ý, nhưng chủ đề của hai Kim Tiên lại không hề tầm thường.

Nó có liên quan đến Hồng Quân, cũng liên quan đến Dương Mi,

liên quan đến Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Càn Khôn Lão Tổ biết Tạo Hóa Ngọc Điệp đã vỡ nát khi thiên địa sơ khai, nhưng nghe hai Kim Tiên nói, Hồng Quân và Dương Mi đều có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, đây là chuyện không hề nhỏ.

Khí thế Chuẩn Thánh từ trên người Càn Khôn Lão Tổ phóng ra, khiến hai tiểu Kim Tiên gần như nghẹt thở.

Dưới khí thế của Chuẩn Thánh, hai Kim Tiên kinh hãi tột độ, lập tức trả lời thành thật.

Hóa ra, hai Kim Tiên cũng chỉ nghe người khác nói.

Tiếp theo, Càn Khôn Lão Tổ bấm tay suy diễn, truy bản tố nguyên, nhưng lại không thể suy ra được ngọn nguồn của tin tức.

Nhưng không ít sinh linh Hồng Hoang đều đã biết chuyện này.

"Xem ra Hồng Quân đạo hữu và Dương Mi đạo hữu cũng đều đã biết, thật sự có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp sao?

Nếu tin tức là thật, e là sắp có đại sự rồi." Càn Khôn Lão Tổ thầm nghĩ.

Cho dù chỉ là mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, cũng huyền diệu vô cùng, nếu là Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, ẩn chứa ba ngàn pháp tắc đại đạo, đều là Hỗn Độn pháp tắc, đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng có sức hấp dẫn cực lớn.

Vì vậy, nếu Hồng Quân và Dương Mi quả thực đều có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, tất nhiên sẽ phải đấu một trận.

Với Càn Khôn Lão Tổ, nếu hắn có một mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, lại biết được Hồng Quân và Dương Mi cũng có mảnh vỡ, tất nhiên sẽ dùng trăm phương ngàn kế để mưu đoạt, cho dù phải động thủ cũng không tiếc, còn về giao tình với Hồng Quân, trước mặt Tạo

Hóa Ngọc Điệp thì chẳng là gì cả.

Nghĩ vậy, Càn Khôn Lão Tổ đi tìm Hồng Quân.

Hồng Quân hiện không ở Tử Tiêu Cung trên Ngọc Kinh Sơn ở Tây Côn Luân, cũng khiến Càn Khôn Lão Tổ muốn tìm Hồng Quân khá khó khăn.

Còn về Dương Mi, vô cùng kín tiếng, muốn tìm Dương Mi lại càng khó hơn.

Chưa đợi Càn Khôn Lão Tổ tìm được Hồng Quân, Hồng Quân đã bắt đầu tìm Dương Mi.

Việc Hồng Quân sở hữu mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp là một bí mật, nay lại bị bại lộ, khiến Hồng Quân cũng vô cùng kinh hãi.

Biết được Dương Mi cũng có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Quân không khỏi tính toán.

Vì Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Quân và Dương Mi sớm muộn cũng phải đối đầu, để làm rõ mọi chuyện, Hồng Quân mới đi tìm Dương Mi. … Thực lực của Dương Mi không yếu, nhưng Hồng Quân tự tin mình không yếu hơn Dương Mi.

Bây giờ, Hồng Quân cần xác định trước xem Dương Mi có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp hay không.

Nếu Dương Mi thật sự có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Quân muốn đoạt lấy, hoặc dùng tiên thiên bảo vật để trao đổi, đều không thực tế lắm.

Theo lý mà nói, các mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp sẽ có cảm ứng lẫn nhau, Hồng Quân cũng đã từng tiếp xúc với Dương Mi, nhưng mảnh vỡ trên người hắn lại chưa từng cảm ứng được mảnh vỡ trên người Dương Mi.

Nhưng cũng có thể là do ẩn giấu quá sâu.

Giống như mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trên người Hồng Quân ẩn giấu rất sâu, nên hiện tại mới có chuyện này.

"Chẳng lẽ, có một tồn tại nào đó sở hữu mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, cảm ứng được Ngô và Dương Mi cũng đều có mảnh vỡ, nên muốn để Ngô và Dương Mi tương đấu, làm trò ngao cò tranh đấu, ngư ông đắc lợi." Hồng Quân trong lòng suy đoán.

Nhưng biết có người đang tính kế, nếu Dương Mi thật sự có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Quân cũng nhất định phải có được.

Dương Mi hiển nhiên sẽ không dễ dàng giao ra mảnh vỡ, vậy thì chỉ có thể một trận chiến.

Vì vậy, đây là một dương mưu.

Hồng Quân biết vị trí đạo trường của Dương Mi, còn việc Dương Mi hiện có ở đó không thì không rõ, nhưng Hồng Quân vẫn quyết định đi một chuyến.

Chưa đợi Hồng Quân đến đạo trường của Dương Mi, một luồng lục quang chợt hiện, tiên thiên Ất Mộc linh khí dâng trào, sinh cơ bừng bừng, tạo hóa chi lực diễn hóa ra đủ loại đạo vận huyền diệu.

Tiếp theo, lục quang hóa thành một lão đạo mặc lục bào, đó là hình chiếu của Dương Mi, còn chân thân của Dương Mi thì không biết ở đâu.

"Hồng Quân đạo hữu!" Hình chiếu Dương Mi khấu thủ.

"Gặp qua đạo hữu!" Hồng Quân cũng khấu thủ.

"Đạo hữu định đi đâu?" Dương Mi hỏi.

"Chính là định đến bái kiến đạo hữu." "Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc

Điệp?" Trao đổi vài câu, Hồng Quân và Dương Mi đều xác định đối phương có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Sau khi Tạo Hóa Ngọc Điệp vỡ nát, có đến mấy trăm mảnh, Hồng Quân đã tìm được một phần, ghép lại thành một mảnh lớn.

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trên người Hồng Quân bằng khoảng một phần ba Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, cho nên mảnh vỡ này là Tiên Thiên Chí Bảo.

Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh là Hỗn Độn Chí Bảo, còn mảnh vỡ của Hồng Quân hiện tại chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo, có thể thấy chênh lệch lớn đến mức nào.

Mặc dù xác định Dương Mi cũng có mảnh vỡ, nhưng Hồng Quân không biết mảnh vỡ của Dương Mi lớn đến đâu.

Tương tự, Dương Mi cũng không biết mảnh vỡ của Hồng Quân lớn thế nào.

"Đạo hữu, mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của nhữ có thể cho Ngô được không?

Đợi Ngô chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả, sẽ cùng với mảnh vỡ của Ngô trả lại cho nhữ." Dương Mi trầm mặc một lúc rồi mở miệng nói với Hồng Quân.

Nhưng Hồng Quân lại cười ha ha.

Dương Mi có thể đối với Đại Đạo phát thệ, nhưng chỉ cần Hồng Quân vẫn lạc, tự nhiên cũng không cần phải trả lại.

"Lời của đạo hữu, cũng chính là ý của Ngô." Hồng Quân nói.

Nếu Dương Mi giao ra mảnh vỡ, Hồng Quân cũng có thể đối với Đại Đạo phát thệ, đợi sau khi thành thánh sẽ trả lại, còn đem cả mảnh vỡ của mình tặng cho Dương Mi.

Rõ ràng, Hồng Quân và Dương Mi không thể đàm phán được.

"Chúng ta đấu một trận, thi triển sở học trong lòng, phân cao thấp, kẻ bại giao ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, như thế nào?" Dương Mi nói.

"Tốt!" Hồng Quân gật đầu.

Dù là Dương Mi hay Hồng Quân, đều có tự tin đánh bại đối phương.

Ngay lập tức, hình chiếu của Dương Mi biến mất, Hồng Quân cũng ở đó chờ chân thân của Dương Mi.

Không gian vặn vẹo, pháp tắc chi lực dâng trào, lại có hỗn độn đạo vận lưu chuyển.

Đó là Dương Mi đang vận dụng Hỗn Độn không gian pháp tắc để thi triển thần thông.

Thấy chân thân của Dương Mi chạy đến, sắc mặt Hồng Quân cũng ngưng trọng lại, ngay sau đó, có ngũ khí từ trong lồng ngực bay ra, trên đỉnh đầu hiện ra một mảnh khánh vân, trên khánh vân có ba đóa liên hoa lay động, đó là do tinh, khí, thần ngưng tụ thành.

Tam hoa trên đỉnh đầu Hồng Quân sớm đã viên mãn, đều là hoa khai thập nhị phẩm.

Trên đỉnh đầu Dương Mi cũng xuất hiện một mảnh khánh vân, trên khánh vân lại là một cây dương liễu đại thụ, lục sắc thần quang bao phủ, chói mắt vô cùng, khiến người ta không thể nhìn thẳng.

Tam hoa ngũ khí của Hồng Quân, dương liễu lục quang của Dương Mi, va chạm giữa hư không, lại là thế quân lực địch.

Sau một hồi thăm dò đơn giản, Dương Mi lấy ra một mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Mảnh vỡ của Dương Mi không lớn, khoảng một phần mười Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Khi Dương Mi lấy ra mảnh vỡ, Hồng Quân cũng lấy ra mảnh vỡ của mình.

Nhìn mảnh vỡ trong tay Dương Mi, Hồng Quân có chút thất vọng, quá nhỏ rồi, cho dù có được, cũng không thể cùng mảnh vỡ của mình ghép thành Hỗn Độn Linh Bảo.

Dương Mi nhìn mảnh vỡ trong tay Hồng Quân lại hai mắt sáng lên.

Không cần nói nhiều lời vô ích, hai người trực tiếp động thủ.

Một trận chiến thắng bại quan hệ đến mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, cho nên, bất kể là Dương Mi hay Hồng Quân, đều gần như không giữ lại chút nào.

Dương Mi tay phải cầm nhánh dương liễu nhẹ nhàng vung lên, lục sắc thần quang hóa thành một dải lụa, xé rách hư không hướng về Hồng Quân.

Cùng lúc đó, tay trái Dương Mi kết một cái ấn, tức thì, không gian trong phạm vi ức vạn dặm như chiếc gương rơi xuống đất, vỡ tan tành.

Trong không gian vỡ nát, Đại La Kim Tiên cũng phải trong nháy mắt thân tử đạo tiêu.

Dương Mi thi triển chính là Hỗn Độn thần thông, pháp bảo trong tay là dùng một đoạn nhánh cây của bản thể luyện chế thành, thuộc về Tiên Thiên, uy năng không nhỏ.

"Ầm!" Hư không bị một luồng sức mạnh vô cùng cường đại xé rách, địa thủy hỏa phong xuất hiện, đó là một lá cờ lớn xuất hiện trong tay Hồng Quân.

Tế ra Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, Hồng Quân toàn lực công kích Dương Mi.

Ngoài Bàn Cổ Phiên, Hồng Quân còn tế ra một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đó là Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên.

Chân đạp Thập Nhị Phẩm Kim Liên, tay cầm Bàn Cổ Phiên, lại thêm thần thông pháp lực của Hồng Quân, quả thực kinh khủng như vậy.

Thập Nhị Phẩm Kim Liên vạn pháp bất xâm, đứng trên đó, trước hết đã bất bại.

Không lâu sau, Dương Mi và Hồng Quân đã đấu mấy vạn hiệp, vẫn không phân thắng bại.

Mặc dù công thế của Dương Mi sắc bén, nhưng không phá được phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Kim Liên.

Bàn Cổ Phiên của Hồng Quân uy lực cực lớn, khiến Dương Mi cũng phải kiêng dè.

Hiện tại, trong số các Tiên Thiên Chí Bảo ở Hồng Hoang, có lẽ chỉ có Diệt Thế Đại Ma và Hỗn Nguyên Kỳ có sức công kích vượt qua Bàn Cổ Phiên.

Diệt Thế Đại Ma và Hỗn Nguyên Kỳ hiện đều nằm trong tay Bàn Huyền.

Nhánh cây trong tay Dương Mi tuy cũng không tầm thường, nhưng sức công kích lại không bằng Bàn Cổ Phiên.

Mỗi khi Hồng Quân dùng Bàn Cổ Phiên công kích, Dương Mi tuy có thể hóa giải, nhưng cũng không hề nhẹ nhàng.

"Đã đánh giá thấp Dương Mi rồi." Hồng Quân nhíu mày.

Không chỉ Hồng Quân đánh giá thấp Dương Mi, Dương Mi cũng

đánh giá thấp Hồng Quân.

Khi Hồng Quân và Dương Mi chiến đấu, gần như tất cả đại năng Hồng Hoang đều đang quan chiến.

Một số Thái Ất Kim Tiên có thiên phú dị bẩm cũng có thể nhìn thấu ba mươi ba tầng trời, nhìn xuống cửu u, quan sát khắp tứ hải bát hoang. … Dưới chân Bất Chu Sơn, trong bộ lạc của Bàn Huyền.

Bàn Huyền và mấy Tổ Vu tụ tập lại.

Cú Mang, Nhục Thu, Hậu Thổ, Huyền Minh, Xa Bỉ Thi, năm Tổ Vu hiện đều ở bộ lạc của Bàn Huyền.

Nữ Oa cũng đã đến bộ lạc của Bàn Huyền.

"Không ngờ Dương Mi và Hồng Quân đều sở hữu mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp." Hậu Thổ mở miệng nói.

"Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Dương Mi chỉ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, của Hồng Quân lại là Tiên Thiên Chí Bảo." Cú Mang nói.

"Nếu có thể lấy được mảnh vỡ của Hồng Quân và Dương Mi, tổ hợp lại với nhau, e rằng sẽ là Hỗn Độn Linh Bảo." Nhục Thu nói.

"Nghĩ nhiều rồi, dù có tổ hợp mảnh vỡ của Hồng Quân và Dương Mi lại, cũng không thể thành Hỗn Độn Linh Bảo, chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo thôi." Huyền Minh lạnh lùng nói, tính cách của nàng là vậy.

Trong số các Tổ Vu, Huyền Minh cao ngạo lạnh lùng, lạnh như băng sương, giống như một tòa băng sơn vạn cổ không tan.

Hậu Thổ lại đoan trang ôn nhu, ở cùng nàng khiến người ta như được tắm gió xuân.

Còn Nữ Oa, lại có chút cổ linh tinh quái, có chút tiểu tâm nhãn.

"Đại huynh, Hồng Quân và Dương Mi ai sẽ thắng?" Xa Bỉ Thi tuy

cũng đang quan sát trận chiến, nhưng không nhìn ra ai sẽ thắng, liền mở miệng hỏi Bàn Huyền.

Chương 77

Dương Mi và Hồng Quân ai sẽ thắng?

Chuyện này thật không dễ nói.

"Về tu vi, Dương Mi nhỉnh hơn một chút, nhưng thắng bại khó lường." Bàn Huyền nói.

Thực lực được quyết định bởi nhiều phương diện, tu vi chỉ là một trong số đó, còn có thần thông, pháp bảo, kinh nghiệm chiến đấu, vận khí, trận pháp, v.v.

Nếu chỉ dựa vào tu vi cao thấp để quyết định thực lực mạnh yếu, sẽ không tồn tại việc vượt cấp chiến đấu.

Dương Mi và Hồng Quân đều là Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh, một người là Không Gian Ma Thần, một người là Nhân Quả Ma Thần.

Không gian và nhân quả đều là một trong thập đại pháp tắc.

Sau khi chuyển sinh, căn cước của Dương Mi là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Không Tâm Dương Liễu Thụ, còn căn cước của Hồng Quân lại là con giun tiên thiên đầu tiên giữa thiên địa.

Về căn cước, có lẽ Dương Mi tốt hơn một chút.

Nhưng về phương diện pháp bảo, Hồng Quân lại chiếm ưu thế.

Mặc dù trong thần thoại kiếp trước của Bàn Huyền, Hồng Quân sau khi thành thánh đã bại dưới tay Dương Mi, nhưng đó cũng chỉ là việc tế ra các loại pháp bảo tấn công Dương Mi, Dương Mi dùng không gian thần thông thu lấy pháp bảo của Hồng Quân, Hồng Quân nhận thua, Dương Mi trả lại các pháp bảo đã thu.

Nhưng bây giờ, liên quan đến mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, Dương Mi và Hồng Quân đều không thể thua, đều phải toàn lực ứng phó.

Vì Dương Mi và Hồng Quân dám đấu một trận, lại dùng mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của mình làm tiền cược, hiển nhiên đều rất tự tin.

Nếu là Hồng Quân và La Hầu chiến đấu, Bàn Huyền sẽ thiên về Hồng Quân hơn, nhưng bây giờ là Hồng Quân và Dương Mi.

"Dương Mi đối chiến Hồng Quân, khả năng năm-năm đi!" Bàn Huyền thầm tính toán. … Thái Dương Tinh, nằm ở tinh không Hồng Hoang, do mắt phải của Bàn Cổ hóa thành.

Toàn bộ Thái Dương Tinh bị Thái Dương hỏa diễm bao phủ.

Nguyên Phượng đã đến Thái Dương Tinh, thân ở trong Thái Dương hỏa diễm nóng bỏng, lại không có chút khó chịu nào.

Trên Thái Dương Tinh, thực lực của Nguyên Phượng không bị hạn chế.

Vừa tìm kiếm Hà Đồ và Hỗn Độn Chung, Nguyên Phượng vừa hấp thu Thái Dương hỏa diễm, tu luyện Thái Dương Chân Hỏa.

Nam Minh Ly Hỏa của Phượng Hoàng tộc không yếu hơn Thái Dương Chân Hỏa, Niết Bàn Thần Hỏa còn vượt qua cả Thái Dương Chân Hỏa.

Đối với Nguyên Phượng, tu luyện Thái Dương Chân Hỏa không khó, có Thái Dương Chân Hỏa đối với thực lực cũng không có gì tăng lên, nhưng có Thái Dương Chân Hỏa mới có thể tu luyện Thái Dương Thần Hỏa.

Nếu tu luyện được Thái Dương Thần Hỏa, thực lực của Nguyên Phượng sẽ tăng lên không nhỏ.

Lần này đến Thái Dương Tinh, ngoài việc tìm Hà Đồ và Hỗn Độn Chung, Nguyên Phượng cũng muốn tu luyện Thái Dương Chân Hỏa và Thái Dương Thần Hỏa.

Một tiếng phượng minh, Nguyên Phượng hiện ra bản thể.

Một con tiên thiên phượng hoàng khổng lồ xuất hiện, đôi cánh giang ra che trời lấp đất, không biết dài bao nhiêu nghìn dặm.

Hiện ra bản thể, tốc độ hấp thu Thái Dương hỏa diễm của Nguyên Phượng tăng lên rất nhiều.

Chỉ trong một khoảnh khắc, Thái Dương hỏa diễm trong phạm vi ức vạn dặm đã tràn vào cơ thể Nguyên Phượng.

Vừa bay ở tầm thấp, Nguyên Phượng vừa hấp thu Thái Dương hỏa diễm.

Hấp thu lượng lớn Thái Dương hỏa diễm, Nguyên Phượng đã tu luyện ra Thái Dương Chân Hỏa.

Tu luyện Thái Dương Chân Hỏa đối với Nguyên Phượng không khó, nhưng muốn nâng cấp Thái Dương Chân Hỏa thành Thái Dương Thần Hỏa thì độ khó lại lớn hơn nhiều.

Mặc dù ở trên Thái Dương Tinh, nhưng Nguyên Phượng cũng biết được Hồng Quân và Dương Mi đều có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, hiện đang chiến đấu.

Vì vậy, Nguyên Phượng vừa hấp thu Thái Dương hỏa diễm tu luyện, vừa tìm kiếm Hà Đồ và Hỗn Độn Chung, lại vừa quan sát trận chiến của Hồng Quân và Dương Mi ở một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang.

Tiên thiên linh bảo Lạc Thư xuất hiện trên đỉnh đầu Nguyên Phượng.

Hà Đồ và Lạc Thư có thể cảm ứng lẫn nhau, tế ra Lạc Thư, cũng có thể dễ dàng tìm thấy Hà Đồ hơn.

Tuy nhiên, Nguyên Phượng ở Thái Dương Tinh cũng đã được một thời gian, nhưng vẫn chưa tìm được Hà Đồ. … Trong một góc nào đó của Thái Dương Tinh, hai con Tam Túc Kim Ô đang cẩn thận ẩn nấp.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều đã xuất thế, nhưng chưa hóa hình.

"Huynh trưởng, là tộc trưởng Phượng Hoàng tộc, Phong Viêm." Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt ngưng trọng.

Long tộc họ Ngao, Phượng Hoàng tộc họ Phong, còn Kỳ Lân tộc thì họ Cơ.

Phong Viêm cũng là tên thật của Nguyên Phượng, đương nhiên, gọi nàng là Nguyên Phượng cũng không sao.

"Tổ Vu Bàn Huyền đã đưa Lạc Thư cho nàng, nàng đến Thái Dương Tinh là vì Hà Đồ." Đế Tuấn sắc mặt âm trầm.

Trước kia Bàn Huyền đến Thái Dương Tinh đoạt mất Lạc Thư, khiến Đế Tuấn chỉ còn lại Hà Đồ.

Nay, Nguyên Phượng mang theo Lạc Thư xuất hiện trên Thái Dương Tinh, rõ ràng là đang tìm Hà Đồ.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều biết, một khi bị lộ, Nguyên Phượng chưa chắc đã dám động đến Hỗn Độn Chung, nhưng mười phần hết tám chín sẽ đoạt Hà Đồ.

Hiện tại, tu vi của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chỉ là Thái Ất Kim Tiên, còn Nguyên Phượng lại là Chuẩn Thánh.

Thái Ất Kim Tiên dù có Tiên Thiên Chí Bảo trong tay, cũng không thể chiến thắng Chuẩn Thánh.

Vì vậy, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chỉ đành cẩn thận ẩn nấp. … Đông Hải Long Cung, Long Vương và Chúc Long hai huynh đệ cũng đang mật đàm.

Long Vương là Chuẩn Thánh, Chúc Long là Đại La Kim Tiên đại viên mãn, hai người hiện đều đang quan sát trận chiến của Hồng Quân và Dương Mi.

"Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh là Hỗn Độn Chí Bảo, ẩn chứa ba ngàn pháp tắc đại đạo, đều là Hỗn Độn pháp tắc." Long Vương khao khát.

"Nếu Hồng Quân và Dương Mi lưỡng bại câu thương, huynh trưởng có thể thừa cơ mà vào, một lần…" Chúc Long nói.

"Nhữ nghĩ được, Bàn Huyền, Càn Khôn Lão Tổ, Thương Khung Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Thủy Kỳ Lân các loại người sẽ không nghĩ được sao?

Hồng Quân và Dương Mi cũng đều tinh minh vô cùng." Long Vương lắc đầu.

"..." Chúc Long im lặng.

Quả thật như Long Vương nói, suy nghĩ của Chúc Long quá đơn giản rồi.

Những đại năng lăn lộn ở Hồng Hoang, không ai là kẻ đơn giản.

Nếu đánh giá thấp người khác, là tự tìm đường chết.

Cho rằng người khác ngu ngốc, kỳ thực chính mình mới là kẻ ngốc.

Thực lực quan trọng, nhưng trí tuệ cũng quan trọng.

Long Vương không chỉ có thực lực, mà còn có đại trí tuệ.

Nếu Long Vương không có đầu óc, Long tộc cũng sẽ không trở

thành đại tộc đệ nhất Hồng Hoang.

Hiện tại các chủng tộc ở Hồng Hoang, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc là nhân vật chính của lượng kiếp, trong đó thực lực Long tộc mạnh nhất, nhưng thực lực Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc cũng không kém Long tộc bao nhiêu.

Nếu Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc liên hợp, muốn đánh bại Long tộc cũng không khó lắm.

Còn về thực lực Vu tộc, có chênh lệch so với Long Phượng Kỳ Lân tam tộc.

Tuy khao khát mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, nhưng Long Vương cũng biết khó có được, hiện tại điều hắn cân nhắc là trận chiến của Hồng Quân và Dương Mi, Long tộc có thể thu được lợi ích gì từ đó.

Trận chiến của Hồng Quân và Dương Mi mãi không phân thắng bại.

Pháp bảo va chạm với pháp bảo, thần thông đối đầu với thần thông.

Đại địa nứt nẻ, địa khí phun trào, nham thạch nóng chảy bùng nổ.

Hỗn Độn Nhân Quả pháp tắc chi lực xuất hiện trên người Hồng Quân, hình thành một pháp tắc lĩnh địa.

Hỗn Độn Không Gian pháp tắc trên người Dương Mi cũng hình thành lĩnh địa.

Khi hai pháp tắc lĩnh địa đối đầu, sức mạnh hủy thiên diệt địa bùng phát, đủ để nghịch loạn âm dương, điên đảo càn khôn, phá vỡ vô số tinh thần, hủy diệt vũ trụ.

Ba mươi ba tầng trời dường như lung lay sắp đổ, U Minh thế giới cũng tựa như sắp tan vỡ.

Hai Chuẩn Thánh đại năng buông tay chiến đấu, sức phá hoại gây ra thật kinh người.

Hồng Quân và Dương Mi đều không phải Chuẩn Thánh bình thường, hai người đều là những người xuất sắc trong số các Chuẩn Thánh, tuy không bằng Bàn Huyền đã đạt đến đỉnh cao, nhưng cũng không thể xem thường.

Vì không muốn mất đi mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, cả Hồng Quân và Dương Mi đều không thể chấp nhận thất bại.

Không biết tự bao giờ, Hồng Quân và Dương Mi đã chiến đấu được một trăm năm.

Đấu một trăm năm vẫn không phân thắng bại, Hồng Quân và Dương Mi đều thu tay lại.

"Dương Mi đạo hữu, đã khó phân thắng bại, vậy đến đây thôi." Hồng Quân mặt không biểu cảm.

"Thiện!" Dương Mi gật đầu.

Hồng Quân và Dương Mi đều biết, muốn đánh bại đối phương khó hơn trong tưởng tượng rất nhiều.

Tiếp tục chiến đấu cũng không có ý nghĩa.

Việc Hồng Quân và Dương Mi đều sở hữu mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp đã được xác thực.

Xoay quanh mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, sẽ có vô số kế hoạch xuất hiện, một vòng xoáy vô hình, Hồng Quân và Dương Mi đang ở trung tâm.

Thực ra Hồng Quân và Dương Mi đều không hy vọng có thể dễ dàng lấy được mảnh vỡ của đối phương, trận chiến trăm năm, phần nhiều là để thăm dò.

Qua thăm dò, Hồng Quân hiểu thêm về Dương Mi, Dương Mi cũng vậy.

Khi hiểu rõ hơn về người khác, việc tính kế cũng dễ dàng hơn.

Thu lại mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Quân rời đi trước, sau đó, Dương Mi cũng thu lại mảnh vỡ của mình.

Các đại năng đang quan sát lại không một ai ra tay.

Cả Hồng Quân lẫn Dương Mi đều không dễ đối phó, dù khao khát mảnh vỡ của hai người, cũng phải mưu tính kỹ rồi mới hành động. … Dưới Bất Chu Sơn trong bộ lạc của Bàn Huyền, Bàn Huyền cũng thu lại ánh mắt.

Hồng Quân và Dương Mi không thể phân thắng bại, Bàn Huyền không quá ngạc nhiên.

Một trăm năm trước, Bàn Huyền đã cảm thấy khả năng Hồng Quân và Dương Mi không phân thắng bại là lớn nhất.

Đương nhiên, nếu Hồng Quân và Dương Mi cứ tiếp tục chiến đấu, cũng có thể phân ra thắng bại, nhưng không biết sẽ mất bao lâu.

Trận chiến của các đại năng, có thể trong một khoảnh khắc phân thắng bại, cũng có thể mấy vạn năm cũng không phân thắng bại.

Nếu Bàn Huyền ra tay, cũng không chắc chắn có thể đoạt được mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân hoặc Dương Mi.

Hiện tại, Hỗn Độn Thể, Hỗn Độn Nguyên Thần, cùng với Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền đều có tu vi Chuẩn Thánh, cộng thêm Hỗn Độn Linh Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn thần thông, thực lực vượt xa Hồng Quân và Dương Mi một khoảng lớn.

Dù Hồng Quân và Dương Mi liên thủ, Bàn Huyền lấy một địch hai cũng không sợ, nhưng muốn đoạt lấy mảnh vỡ của hai người cũng rất

khó khăn.

Nếu có thể đoạt được mảnh vỡ của Hồng Quân và Dương Mi, tuy Bàn Huyền cần phải trả một cái giá nào đó, nhưng cũng đáng, vấn đề là, Bàn Huyền hiện tại ra tay, khả năng thành công cũng không lớn.

Tạo Hóa Ngọc Điệp huyền diệu ở chỗ nó ẩn chứa ba ngàn Hỗn Độn pháp tắc đại đạo.

So với Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Mông Tử Khí còn hấp dẫn Bàn Huyền hơn.

Theo Bàn Huyền biết, Hồng Quân sở hữu Hồng Mông Tử Khí, và không chỉ một đạo.

Chuẩn Thánh chỉ có thể dùng một đạo Hồng Mông Tử Khí, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng chỉ có thể dùng một đạo, chỉ có Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mới không bị hạn chế.

Hồng Mông Tử Khí do Đại Đạo giáng xuống, khi khai tịch thế giới trong Hỗn Độn, và khi thiên địa sơ khai sẽ có Huyền Hoàng chi khí và Hồng Mông Tử Khí giáng xuống.

Tùy theo đẳng cấp thế giới, Huyền Hoàng chi khí và Hồng Mông Tử Khí cũng có phân chia đẳng cấp.

Hồng Mông Tử Khí của Hồng Hoang tuy không bằng Hồng Mông Tử Khí cấp Đại Đạo, nhưng cũng là Hỗn Nguyên thập cấp.

Mặc dù biết Hồng Quân có Hồng Mông Tử Khí, nhưng Bàn Huyền không hề tiết lộ ra ngoài.

Chương 78

Khi cần thiết, đây cũng là một lá bài tẩy để uy hiếp Hồng Quân. … Thái Dương Tinh.

Nguyên Phượng toàn thân bùng cháy Thái Dương Chân Hỏa màu vàng đỏ.

Hấp thu lượng lớn Thái Dương hỏa diễm, ngưng luyện thành Thái Dương Chân Hỏa hóa thành một biển lửa, nhưng Nguyên Phượng vẫn chưa tu luyện ra Thái Dương Thần Hỏa.

"Độ khó tu luyện Thái Dương Thần Hỏa lớn hơn ta tưởng, e là phải mất mấy chục nguyên hội mới có khả năng tu thành." Nguyên Phượng trong lòng thở dài.

Nguyên Phượng không thể ở Thái Dương Tinh tu luyện mấy chục nguyên hội.

Dựa vào tiên thiên linh bảo Lạc Thư, cộng thêm lượng lớn Thái Dương Chân Hỏa, Nguyên Phượng đã mơ hồ cảm ứng được Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Thu liễm Thái Dương Chân Hỏa trên người, Nguyên Phượng biến trở lại hình người, bay về một hướng.

Tốc độ bay của tiên thiên phượng hoàng rất nhanh, Nguyên Phượng lại là con tiên thiên phượng hoàng đầu tiên giữa thiên địa, các tiên thiên phượng hoàng khác không thể sánh bằng.

Nhìn khắp tam giới, người có thể so kè tốc độ với Nguyên Phượng rất ít.

Khoảng cách một trăm vạn quang niên, Nguyên Phượng chỉ cần một khoảnh khắc, đó là còn chưa bay hết tốc lực.

Bay toàn tốc mấy ngày, Nguyên Phượng dừng lại trên một dãy núi.

Trên Thái Dương Tinh bị hỏa diễm bao phủ, không thấy một chút màu xanh nào, chỉ có những dãy núi đỏ rực trơ trụi.

Cúi đầu nhìn xuống dãy núi bên dưới, trải dài ức vạn dặm, thần thức của Nguyên Phượng phóng ra.

Trong khoảnh khắc, thần thức của Nguyên Phượng đã quét qua dãy núi bên dưới.

Mặc dù Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều cẩn thận ẩn nấp, nhưng vẫn bị Nguyên Phượng phát hiện.

Ngay lập tức, Nguyên Phượng tế ra Lạc Thư, tấn công một ngọn núi lớn cao mấy vạn trượng ở xa.

"Bành!" Dưới một đòn của Lạc Thư, ngọn núi vạn trượng vỡ nát, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng bị lộ ra.

Cùng lúc đó, tiên thiên linh bảo Hà Đồ xuất hiện trên đỉnh đầu Đế Tuấn.

Lạc Thư và Hà Đồ đang cộng hưởng với nhau.

"Hà Đồ!" Ánh mắt đầu tiên của Nguyên Phượng dán chặt vào Hà Đồ trên đỉnh đầu Đế Tuấn.

Hà Đồ Lạc Thư kết hợp, là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Tác dụng của Hà Đồ Lạc Thư cũng không nhỏ, tuy công kích và phòng ngự đều không ra sao, nhưng lại giúp suy diễn thiên cơ, có thể bố trí thành Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận là tiên thiên chi số, toàn bộ trận pháp mô phỏng theo bố cục Hồng Hoang, diễn hóa sâm la vạn tượng, có sông núi, biển cả, chim thú, cá trùng, v.v.

Điều tuyệt diệu hơn là trong trận không biết thời gian trôi qua, có

thể thấy núi tuyết biến thành biển cả, thương hải biến thành tang điền.

Ảo ảnh trên Hà Đồ, một sinh vạn hóa, một sát na sinh diệt tiêu trưởng, tựa như đã trôi qua ức vạn năm, cũng tựa như đã trải qua vô lượng lượng kiếp số.

Vì có Lạc Thư, Nguyên Phượng mới có nhiều hiểu biết về Hà Đồ Lạc Thư, cũng vì hiểu biết về Hà Đồ Lạc Thư, nàng mới quyết tâm phải có được Hà Đồ.

Tiếp đó, ánh mắt Nguyên Phượng từ Hà Đồ chuyển sang Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Hai Thái Ất Kim Tiên?

Nguyên Phượng nhíu mày.

Bàn Huyền đã biết Hà Đồ và Hỗn Độn Chung đều ở trên Thái Dương Tinh, lại nắm trong tay hai Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé, theo lý, Bàn Huyền đoạt lấy dễ như trở bàn tay.

Nghĩ vậy, Nguyên Phượng vận dụng pháp nhãn quan sát kỹ.

Khi nhìn ra khí vận trên người Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Nguyên Phượng cũng âm thầm kinh ngạc.

Khí vận trên người Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất quả thực quá lớn, lại còn liên kết với nhau.

Nguyên Phượng biết, nếu ra tay đoạt Hà Đồ, sẽ tổn thất không ít khí vận, nếu lại đoạt Hỗn Độn Chung, hoặc đánh giết Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, cái giá phải trả sẽ quá lớn.

Trong nhất thời, sắc mặt Nguyên Phượng âm tình bất định.

Nguyên Phượng không phải chỉ tu pháp lực mà không tu đạo hạnh, tu vi của nàng là Chuẩn Thánh, đạo hạnh cũng là Chuẩn Thánh.

Với đạo hạnh hiện tại của Nguyên Phượng, nàng biết thiên số,

cũng biết nghiệp lực, nhân quả, khí vận các loại huyền diệu.

Cũng chính vì biết nhiều, nên nàng mới rõ hậu quả.

Không phải cứ thực lực cường đại là có thể làm càn, ít nhất quy tắc của Thiên Đạo Hồng Hoang sẽ không cho phép đại năng làm càn.

Đương nhiên, cũng có thể phớt lờ quy tắc Thiên Đạo, chỉ cần có bản lĩnh gánh chịu hậu quả.

Bây giờ, Nguyên Phượng thậm chí còn do dự có nên ra tay đoạt Hà Đồ hay không.

"Giao ra Hà Đồ, gia nhập Phượng Hoàng tộc của Ngô, Ngô có thể không giết các ngươi, sau này sẽ có chỗ tốt cho các ngươi." Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Nguyên Phượng mở miệng nói với hai người Đế Tuấn.

Vừa dứt lời, Nguyên Phượng phóng ra khí thế.

Khí thế Chuẩn Thánh từ trên người Nguyên Phượng phát ra, ép về phía hai người Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Dưới sự áp chế của khí thế Chuẩn Thánh, áp lực mà Thái Ất Kim Tiên phải chịu quả thực quá lớn.

"Đang!" Tiếng chuông lớn vang vọng, một tiếng trấn vạn cổ, đó là Đông Hoàng Thái Nhất đã tế ra Hỗn Độn Chung.

Vì Hỗn Độn Chung là Tiên Thiên Chí Bảo, mặc dù là pháp bảo cộng sinh với Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa.

Mặc dù chưa hoàn toàn luyện hóa Hỗn Độn Chung, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất cũng có thể phát huy ra uy năng không nhỏ.

Nhưng, dù Đông Hoàng Thái Nhất toàn lực tế ra Hỗn Độn Chung, cũng không thể chống lại khí thế của Chuẩn Thánh.

Sắc mặt Đế Tuấn âm tình bất định.

Chênh lệch thực lực quá lớn, không có một chút cơ hội thắng nào.

Đế Tuấn không dám cược, đành giao ra Hà Đồ, kéo Đông Hoàng Thái Nhất tỏ thái độ gia nhập Phượng Hoàng tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất uất ức, Đế Tuấn cũng uất ức.

Nhưng không mất Hỗn Độn Chung, lại có thể sống sót, sau khi gia nhập Phượng Hoàng tộc ít nhiều sẽ có chút lợi ích, cũng khiến Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất dễ dàng chấp nhận hơn.

Hà Đồ đã vào tay, Nguyên Phượng trước tiên xóa bỏ ấn ký nguyên thần của Đế Tuấn.

Một tay cầm Hà Đồ, một tay cầm Lạc Thư, tuy không bằng Hỗn Độn Chung, nhưng Nguyên Phượng cũng hài lòng.

So với cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Hà Đồ Lạc Thư tốt hơn.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất gia nhập Phượng Hoàng tộc, khí vận Phượng Hoàng tộc cũng tăng vọt.

Có thể nói, chuyến đi Thái Dương Tinh này của Nguyên Phượng không hề uổng phí, thu hoạch không nhỏ.

"Tốt!" Nguyên Phượng cười lớn.

Ngay sau đó, Nguyên Phượng điểm hóa Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, khiến hai người họ hóa hình trước thời hạn. … Khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất gia nhập Phượng Hoàng tộc, khí vận Phượng Hoàng tộc cũng bắt đầu tăng mạnh, một lần vượt qua cả Long tộc và Kỳ Lân tộc.

Hiện tại, không có một chủng tộc nào ở Hồng Hoang có khí vận bằng Phượng Hoàng tộc.

Ngoài ra, thiên số cũng đang xảy ra một số thay đổi.

Chỉ cần đạo hạnh cao thâm, có thể từ sự thay đổi của thiên số mà biết được hai sinh linh tiên thiên được Thái Dương Tinh dựng dục đã gia nhập Phượng Hoàng tộc.

Hỗn Độn Chung trong tay Đông Hoàng Thái Nhất cũng trấn áp khí vận Phượng Hoàng tộc.

Chỉ cần Hỗn Độn Chung một ngày còn ở trong tay Đông Hoàng Thái Nhất, Đông Hoàng Thái Nhất không phản bội Phượng Hoàng tộc, Hỗn Độn Chung sẽ trấn áp khí vận Phượng Hoàng tộc.

Đương nhiên, bảo vật ở trong tay người khác nhau, việc trấn áp khí vận cũng khác nhau.

Nếu Hỗn Độn Chung ở trong tay Nguyên Phượng, việc trấn áp khí vận Phượng Hoàng tộc sẽ tốt hơn bây giờ.

Long tộc và Kỳ Lân tộc đều có chút hoảng sợ.

Cùng với việc khí vận Phượng Hoàng tộc tăng mạnh, khả năng trở thành nhân vật chính của thiên địa cũng lớn hơn một chút.

"Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã gia nhập Phượng Hoàng tộc!" Ánh mắt Bàn Huyền thâm thúy, phảng phất như đã vượt qua giới hạn của thời gian và không gian.

Khi Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền bao trùm Hồng Hoang, hắn luôn quan sát sự thay đổi khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc.

Phát hiện khí vận Phượng Hoàng tộc tăng mạnh, lại có liên hệ vi diệu với khí vận Thái Dương Tinh, Bàn Huyền cũng có thể kết luận Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã gia nhập Phượng Hoàng tộc.

Nguyên Phượng đến Thái Dương Tinh, tìm Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không có gì kỳ lạ.

Với đạo hạnh của Nguyên Phượng, nàng sẽ không ra tay đoạt Hỗn Độn Chung, cũng sẽ không phong ấn Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, càng sẽ không giết họ, vậy thì, việc 'mời' huynh đệ Đế Tuấn gia nhập Phượng Hoàng tộc cũng là chuyện bình thường.

Không có gì bất ngờ, Hà Đồ của Đế Tuấn cũng đã rơi vào tay Nguyên Phượng.

Khi có được Hà Đồ, khí vận của Nguyên Phượng cũng có chút tổn thất, nhưng cùng với việc Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất gia nhập Phượng Hoàng tộc, khí vận của Nguyên Phượng tuy không thay đổi, nhưng khí vận của toàn bộ Phượng Hoàng tộc lại tăng mạnh.

Đối với toàn bộ Phượng Hoàng tộc, tuyệt đối không lỗ.

Khí vận Phượng Hoàng tộc càng lớn, lợi ích của Nguyên Phượng tự nhiên cũng càng lớn, tổn thất kia không khó để phục hồi.

Cùng với việc khí vận Phượng Hoàng tộc vượt xa Long tộc và Kỳ Lân tộc, lại có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung trấn áp khí vận, Long Vương và Thủy Kỳ Lân tất nhiên sẽ vô cùng kiêng kỵ.

Quan trọng nhất là, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất gia nhập Phượng Hoàng tộc, Yêu tộc liệu có xuất hiện không?

Hồng Hoang sớm đã có yêu, cũng có một số đại yêu tập hợp một đám tiểu yêu, tự xưng là yêu tộc, nhưng Thiên Đạo lại không công nhận.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, cùng với Vu tộc, đều là những chủng tộc được Thiên Đạo công nhận.

Những chủng tộc không được Thiên Đạo công nhận, Bàn Huyền cũng sẽ không thừa nhận.

Vì vậy, Hồng Hoang có yêu tộc, hoặc mấy chục vạn yêu quái tụ tập, hoặc mấy trăm vạn, mấy ngàn vạn yêu quái, nhưng vì Thiên Đạo

không công nhận, trong mắt Bàn Huyền, Hồng Hoang không có yêu tộc.

Nhưng nếu Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thành lập yêu tộc, Thiên Đạo tất nhiên sẽ công nhận.

Giống như lập giáo, dù là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cũng không thể tùy tiện lập một giáo nào cũng được Thiên Đạo công nhận.

Chỉ có chủng tộc và đại giáo được Thiên Đạo công nhận, mới có khí vận chủng tộc và khí vận đại giáo. … Thực lực Long tộc đứng đầu Hồng Hoang, nhưng khí vận Phượng Hoàng tộc lại đứng đầu Hồng Hoang.

Khí vận của một chủng tộc càng lớn, tốc độ phát triển cũng sẽ càng nhanh.

Vì khí vận Phượng Hoàng tộc đã vượt qua Long tộc, chỉ cần cho Phượng Hoàng tộc thời gian, thực lực vượt qua Long tộc cũng không phải vấn đề.

Long tộc và Kỳ Lân tộc cũng luôn quan sát khí vận của Phượng Hoàng tộc, tương tự, Phượng Hoàng tộc cũng quan sát khí vận của Long tộc và Kỳ Lân tộc.

Khi phát hiện khí vận Phượng Hoàng tộc tăng mạnh, Long Vương và Thủy Kỳ Lân đều vô cùng kinh hãi.

Sau khi tìm hiểu rõ ràng, Long tộc và Kỳ Lân tộc bắt đầu chèn ép Phượng Hoàng tộc.

Dưới sự chèn ép ngầm của Long tộc và Kỳ Lân tộc, Phượng Hoàng tộc tổn thất thảm trọng.

Nếu không có Hỗn Độn Chung trấn áp khí vận, khí vận Phượng Hoàng tộc sẽ nhanh chóng suy giảm.

Tuy nhiên, dù có Hỗn Độn Chung trấn áp khí vận, khí vận Phượng Hoàng tộc vẫn đang từ từ suy giảm.

Vốn dĩ, vì khí vận tăng mạnh, sự phát triển của Phượng Hoàng tộc rõ ràng nhanh hơn, nhưng cùng với sự hợp lực chèn ép của Long tộc và Kỳ Lân tộc, Phượng Hoàng tộc gần như không phát triển, thậm chí có xu hướng thụt lùi.

Đương nhiên, tốc độ phát triển của Long tộc và Kỳ Lân tộc cũng giảm đi rất nhiều, nhưng Long Vương và Thủy Kỳ Lân đã quyết tâm phải kìm hãm thế lực của Phượng Hoàng tộc.

Dưới sự kiềm chế của Nguyên Phượng, Long Vương và Thủy Kỳ Lân, tam tộc đại chiến vẫn chưa hoàn toàn bùng nổ, vẫn nằm trong phạm vi có thể kiểm soát, chưa biến thành lượng kiếp.

Khi Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đại chiến mấy vạn năm, cuối cùng cũng tạm dừng.

Long tộc vẫn là đại tộc đệ nhất Hồng Hoang, bất kể thực lực hay khí vận, đều xứng đáng.

Thực lực Kỳ Lân tộc đứng thứ hai, nhưng khí vận lại tương đương với Phượng Hoàng tộc.

Thực lực Phượng Hoàng tộc xếp thứ ba, là kẻ đội sổ trong ba nhân vật chính của lượng kiếp.

Vu tộc thì có thể xếp thứ tư.

Chương 79

… "Ầm!" Thiên Nam Bất Tử Hỏa Sơn, là thánh địa của Phượng Hoàng tộc, mặc dù tam tộc đại chiến kịch liệt, nhưng cũng không lan đến đây.

Nếu chiến tranh của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc lan đến thánh địa của ba tộc, chiến tranh sẽ toàn diện leo thang.

Lúc này, hàng vạn ngọn núi lửa đồng loạt phun trào.

Đó là ngọn lửa giận của Nguyên Phượng, cũng là sự phẫn nộ của Phượng Hoàng.

"Hai con Kim Ô, phản bội, Ngô nhất định sẽ đánh chết các ngươi, đánh thần hồn vào dưới Cửu U." Giọng nói phẫn nộ của Nguyên Phượng từ trong ngọn núi lửa lớn nhất truyền ra.

Nham thạch nóng chảy bùng lên, Nguyên Phượng và mấy Phượng Hoàng có tu vi Đại La Kim Tiên bay ra từ ngọn núi lửa lớn nhất.

Lúc này, Nguyên Phượng vô cùng phẫn nộ, sở dĩ phẫn nộ, là vì hai người Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã phản bội Phượng Hoàng tộc.

Khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất gia nhập Phượng Hoàng tộc, Nguyên Phượng cũng không bạc đãi họ, theo thời gian, càng ngày càng trọng dụng.

Có thể nói, hai người Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã nhận được không ít lợi ích trong Phượng Hoàng tộc.

Hiện tại, tu vi của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nếu không phản bội Phượng Hoàng tộc, địa vị và đãi ngộ của họ trong Phượng Hoàng tộc, ngay cả một số tiên thiên

phượng hoàng Đại La Kim Tiên trung kỳ hoặc hậu kỳ cũng không thể sánh bằng.

Nguyên Phượng giận không thể át.

Hai người Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không chỉ phản bội Phượng Hoàng tộc, mà còn cổ vũ mấy triệu phi cầm, trong đó có Phượng Hoàng, Huyền Điểu, Hoàng Điểu, Thanh Điểu, v.v.

Trong nhất thời, Phượng Hoàng tộc tổn thất nặng nề.

Hiện tại, thực lực Phượng Hoàng tộc thậm chí không bằng Vu tộc.

Cùng với thực lực suy giảm, khí vận cũng suy giảm, Phượng Hoàng tộc muốn giữ vững vị trí nhân vật chính của lượng kiếp cũng không dễ dàng.

May mà ba tộc đã đình chiến, ai về nhà nấy nghỉ ngơi dưỡng sức. … Thiên giới, tại một nơi nào đó ở tầng trời thứ ba mươi hai, hai người Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã tập hợp được hàng ức yêu quái.

Một bóng người đứng bên cạnh Đế Tuấn, đó là huynh trưởng của Nữ Oa, Phục Hy.

Dưới lời mời của Đế Tuấn, Phục Hy đã gia nhập Yêu tộc.

Đế Tuấn thành lập Yêu tộc, được Thiên Đạo công nhận, tuy không có công đức giáng xuống, nhưng Yêu tộc do Đế Tuấn thành lập lại có khí vận chủng tộc.

Sau khi thành lập Yêu tộc, Đế Tuấn tự xưng là Thiên Đế, chính thức dùng danh hiệu Đế Tuấn, Thái Nhất là Đông Hoàng, Phục Hy là Hy Hoàng.

Tiếp theo, Yêu tộc Thiên Đình cũng bắt đầu được thành lập.

Còn về Hoang Cổ Thiên Đình của Thương Khung Lão Tổ, thực lực không thể xem thường, Đế Tuấn cũng tạm thời không chọc vào.

Nhưng Thương Khung Lão Tổ lại không dễ dàng bỏ qua Đế Tuấn.

Một Thiên giới, tuy chia thành ba mươi ba tầng trời, nhưng cũng không dung chứa được hai Thiên Đình.

Do Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy ba người đều chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, cộng lại cũng không địch nổi Thương Khung Lão Tổ có tu vi Chuẩn Thánh, cho nên, không dám đối đầu trực diện.

Trong làn sương mù do tiên linh chi khí hóa thành, một tòa cung điện nguy nga tráng lệ ẩn hiện, đó chính là Lăng Tiêu Bảo Điện của Yêu tộc Thiên Đình.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, có Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, cùng mười mấy yêu thần, như Bạch Trạch, Kế Mông, Thương Dương, Đồ Sơn Lão Hồ, v.v.

Đế Tuấn tay cầm Hà Đồ Lạc Thư, đang suy diễn một tiên thiên đại trận.

Phục Hy, Bạch Trạch và Đồ Sơn Lão Hồ cũng đang giúp đỡ, tập hợp trí tuệ.

Sau khi gia nhập Phượng Hoàng tộc, Đế Tuấn đã mất mấy vạn năm mới đoạt lại được Hà Đồ Lạc Thư, trong đó có sự giúp đỡ của một Chuẩn Thánh đại năng.

Yêu tộc Thiên Đình muốn đứng vững gót chân ở Thiên giới, trước hết phải đối mặt với Thương Khung Lão Tổ.

Thương Khung Lão Tổ là Chuẩn Thánh đại năng, thực lực cường đại, không phải hạng mà Đế Tuấn có thể địch nổi.

Thực lực của Hoang Cổ Thiên Đình cũng không yếu.

Vì vậy, Yêu tộc Thiên Đình cần một đại trận lợi hại.

Chỉ thấy, Hà Đồ Lạc Thư đang không ngừng diễn hóa, trong một vùng tối tăm xuất hiện một điểm tinh quang, sau đó, tinh quang ngày càng nhiều, rực rỡ chói mắt, mênh mông sâu thẳm.

Có ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao sáng nhất, tạo thành chu thiên đại thế.

Đây là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đang trong quá trình hoàn thiện, một khi hoàn thiện, phát huy ra uy năng tối đa, chống lại Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không thành vấn đề.

Nhờ sự diễn hóa của Hà Đồ Lạc Thư, cộng thêm đại trí tuệ của Đế Tuấn, Phục Hy, Bạch Trạch và Đồ Sơn Lão Hồ, họ đã mất mấy trăm năm để ngộ ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, lại mất mấy ngàn năm mới hoàn thiện.

"Có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, thực lực của Yêu tộc ta cũng sẽ tăng mạnh, có thể đối kháng với Chuẩn Thánh đại năng." Đông Hoàng Thái Nhất cười nói.

"Việc bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận là một vấn đề, việc phát huy uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại là một vấn đề khác." Đế Tuấn cười khổ.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lấy Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh làm mắt trận.

Thái Dương Tinh không có vấn đề gì, nhưng Thái Âm Tinh lại cần Đế Tuấn đi một chuyến.

Ngoài ra, để bố trận cần Tinh Thần Phiên, trước tiên là ba trăm sáu mươi lăm lá cờ lớn Tinh Thần chủ, sau đó là một vạn bốn nghìn tám trăm lá cờ nhỏ Tinh Thần phó.

Mỗi một lá Tinh Thần Phiên đại diện cho một ngôi sao, hàng vạn Tinh Thần Phiên, cộng thêm sức mạnh của ức vạn yêu quái, mới có thể tạo thành Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận uy lực tuyệt luân.

Lấy đại Tinh Thần Phiên làm gốc, tiểu Tinh Thần Phiên làm cành, sức mạnh của ức vạn yêu quái làm lá, lại mượn vô biên tinh thần chi lực liên kết, uy lực có thể biết.

Trận pháp thông thường đều tự thành không gian, Tru Tiên Kiếm Trận và Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đều không ngoại lệ, nhưng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại khác, trận này không có không gian trận pháp tồn tại, nhưng lại có thể khóa chặt tất cả mọi người bị trận pháp bao phủ, một khi bị khóa chặt, dù có thần thông gì cũng không thể thoát khỏi sự vẫn lạc của tinh quang.

Hiện tại, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã hoàn thiện, việc luyện chế Tinh Thần Phiên là cấp bách.

Ngay lập tức, Đế Tuấn và mọi người liền sắp xếp ức triệu yêu quái thu thập tinh thần chi lực, luyện chế Tinh Thần Phiên.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy cũng không hề nhàn rỗi.

Như Đông Hoàng Thái Nhất, mượn Hỗn Độn Chung, một năm có thể luyện chế một lá đại Tinh Thần Phiên.

Lượng tinh thần chi lực tiêu hao để luyện chế một lá đại Tinh Thần Phiên, đủ để luyện chế mấy chục, thậm chí hàng trăm lá tiểu Tinh Thần Phiên.

Luyện chế xong Tinh Thần Phiên, tuy có thể bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nhưng việc ức vạn sinh linh hợp lực bố trận, sự phối hợp cũng là vấn đề lớn, nếu phối hợp không đủ ăn ý, uy lực của trận pháp cũng không lớn.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tạm thời cũng không có cách nào hay, chỉ có thể đợi luyện chế xong Tinh Thần Phiên rồi mới huấn luyện, hy vọng thông qua lượng lớn huấn luyện để những người bố trận phối hợp ăn ý.

Nhưng việc để ức vạn sinh linh đồng lòng hợp sức bố trận, muốn phối hợp ăn ý, Đế Tuấn và mọi người cũng đau đầu.

Đế Tuấn một mình đi đến Thái Âm Tinh.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có hai mắt trận, Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất là sinh linh tiên thiên được Thái Dương Tinh dựng dục, nên Thái Dương Tinh sẽ không có vấn đề gì, nhưng Thái Âm Tinh lại khác.

Để phát huy uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Đế Tuấn cần sự giúp đỡ của hai nữ thần Thái Âm, Hi Hòa và Thường Hi.

Nếu Hi Hòa và Thường Hi có thể giúp đỡ thì tốt nhất, nếu không đồng ý, Đế Tuấn cũng có tính toán riêng.

Trên Thái Âm Tinh, dưới gốc cây Tiên Thiên Nguyệt Quế bên ngoài Quảng Hàn Cung.

Thấy Hi Hòa và Thường Hi, Đế Tuấn nói rõ ý định.

Hai chị em Hi Hòa vui vẻ đồng ý giúp đỡ Yêu tộc Thiên Đình.

Có sự giúp đỡ của Hi Hòa và Thường Hi, Yêu tộc bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Thái Âm Tinh cũng sẽ không có vấn đề gì.

Khi Đế Tuấn rời đi, bóng dáng của Bàn Huyền lại xuất hiện dưới gốc cây Tiên Thiên Nguyệt Quế.

Thực ra, Bàn Huyền vẫn luôn ở đó, chỉ là Đế Tuấn hoàn toàn không cảm nhận được.

Dù Bàn Huyền không hy vọng Đế Tuấn thành lập Yêu tộc Thiên Đình, nhưng Yêu tộc Thiên Đình vẫn xuất hiện.

May mà Yêu tộc trong thời gian ngắn khó có thể trở thành nhân vật chính của lượng kiếp.

Hiện tại, Yêu tộc không có một Chuẩn Thánh nào, đó là một điểm yếu chí mạng.

Phát hiện Yêu tộc đang luyện chế Tinh Thần Phiên, Đế Tuấn lại đi một quãng đường xa đến Thái Âm Tinh, Bàn Huyền cũng có thể đoán được Yêu tộc đã ngộ ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Hồng Hoang có ba đại tiên thiên sát trận, Tru Tiên Kiếm Trận, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Theo Bàn Huyền biết, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có hai mắt trận, lần lượt là Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh.

Để Hi Hòa và Thường Hi giúp đỡ Yêu tộc, một mặt có thể tìm hiểu về Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, khi cần thiết, nếu Thái Âm Tinh xảy ra vấn đề, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng sẽ giảm mạnh, đó là kế hoạch của Bàn Huyền.

Có lẽ bây giờ tính kế còn quá sớm, nhưng Bàn Huyền cũng là thuận thế mà làm.

Ngoài ra, vì đã sớm thu Hi Hòa và Thường Hi làm thị nữ, Bàn Huyền cũng có thể mưu đoạt khí vận của Thái Âm Tinh.

Sở dĩ vẫn chưa để Hi Hòa và Thường Hi gia nhập Vu tộc, Bàn Huyền cũng có sự cân nhắc lâu dài.

Cùng với sự phát triển không ngừng của Vu tộc, khí vận Vu tộc cũng ngày càng lớn mạnh.

“Vu tộc, cuối cùng cũng sắp trở thành nhân vật chính của lượng kiếp rồi.” Bàn Huyền trong lòng cũng vui mừng. … Thánh địa của Vu tộc không chỉ có Bàn Cổ Giới, mà Bất Chu Sơn cũng đã trở thành thánh địa của Vu tộc.

Dưới Bất Chu Sơn, có mười ba bộ lạc của Tổ Vu.

Trên Bất Chu Sơn, có không ít người Vu tộc khai tịch đạo trường, trồng linh căn, v.v.

Một ngày nọ, không chỉ Bàn Huyền trên Thái Âm Tinh, mà mười hai Tổ Vu trên đại địa Hồng Hoang, đều có cảm ứng.

Khí vận Vu tộc đang xảy ra biến hóa cực lớn.

Dù Đế Giang và các Tổ Vu khác đều không có nguyên thần, nhưng dựa vào chút cảm ứng đó, cũng đã có sự minh ngộ, biết rằng Vu tộc đã trở thành nhân vật chính của lượng kiếp.

Ngoài mười ba Tổ Vu, trong Vu tộc chỉ có những người có nguyên thần tu vi đạt đến Thái Ất Kim Tiên mới có thể cảm nhận được.

Hiện tại, các Thiên Vu có nguyên thần của Vu tộc gần như đều là Tiểu Vu, Đại Vu chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Những người không có huyết mạch Bàn Cổ gần như đều có nguyên thần, nhưng nguyên thần tu vi đạt đến Thái Ất Kim Tiên chỉ là số ít.

Sau khi trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, khí vận Vu tộc tăng vọt.

Vốn dĩ, khí vận Vu tộc chỉ sánh ngang với Chuẩn Thánh, nhưng hiện tại, lại sánh ngang với Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc hiện tại cũng đều sánh ngang với Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Khi khí vận Phượng Hoàng tộc lớn nhất, đã gần đến Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Khí vận đối với việc tu luyện của Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng vô cùng quan trọng, vì vậy, khi khí vận Vu tộc sánh ngang với Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, toàn bộ Vu tộc cũng có những thay đổi không nhỏ.

Trong bộ lạc của Cường Lương, một Đại Vu vốn có tu vi Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, lại vì khí vận Vu tộc tăng mạnh mà một lần đột phá đến Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn.

Trong sự biến đổi khí vận của Vu tộc, số người Vu có tu vi đột phá không hề ít.

Cũng có những sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ gia nhập Vu tộc cũng có tu vi đột phá.

Có không ít Tiểu Vu đã thành công chuyển hóa thành Thiên Vu.

Có thể nói, vì Vu tộc trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, chỉ trong vòng một tháng ngắn ngủi, thực lực Vu tộc đã tăng vọt. … Đông Hải, Long Cung dưới đáy biển sâu lộng lẫy ngũ sắc, san hô trang trí, vỏ sò bảy màu, phỉ thúy lưu ly.

Lính tôm tướng cua canh gác, trong Long Cung có bạng nữ, hải quy, giao nhân, v.v.

Trong đại điện nguy nga, Long Vương đang cùng một nhóm cường giả Long tộc thương thảo, ai nấy đều sắc mặt ngưng trọng.

Vu tộc cũng đã trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, đối với Long tộc là một uy hiếp cực lớn.

Kể từ khi Bàn Huyền ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân diệt Thú Hoàng Thần Nghịch, Long Vương đã kiêng dè, luôn chèn ép Vu tộc, nhưng Vu tộc có đại khí vận, thực lực cũng không quá yếu, có Bàn Huyền,

lại thêm Thiên Đạo ưu ái, Long tộc chèn ép Vu tộc cũng phải chú ý chừng mực.

Vì Long tộc trước đây đã chèn ép Vu tộc, nhân quả với Vu tộc không hề nhỏ.

Trở thành chủng tộc nhân vật chính của lượng kiếp, bước tiếp theo tất nhiên là trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Vốn dĩ, Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc là hai trở ngại của Long tộc trên con đường trở thành nhân vật chính của thiên địa, bây giờ, lại thêm một Vu tộc, Long tộc muốn trở thành nhân vật chính của thiên địa càng khó hơn.

Chỉ cần nghĩ đến việc Bàn Huyền ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, và sự cường đại của Bàn Cổ Chân Thân, Long Vương đã cảm thấy áp lực cực lớn.

Với thực lực hiện tại của Long Vương, trước mặt Bàn Cổ Chân Thân không chịu nổi một đòn.

Chương 80

"So với Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc, Vu tộc đối với Long tộc ta uy hiếp lớn hơn.

Ta cho rằng nên liên hợp với Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc, ba tộc hợp lực đối phó Vu tộc." Một cường giả Long tộc nói.

Tuy Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tồn tại thù hận, nhưng dưới lợi ích, việc ba tộc hợp tác cũng không phải là không thể.

Chỉ cần lợi ích đủ lớn, chồn và gà ở cùng nhau cũng không có gì lạ. … Sức mạnh của Long tộc chủ yếu ở tứ hải.

Vu tộc, Phượng Hoàng tộc, và Kỳ Lân tộc, sức mạnh chủ yếu ở đại địa Hồng Hoang.

Nhưng nếu Long tộc ngồi yên xem Vu tộc, Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc tranh đấu, cũng sẽ vô cùng bị động.

Bất kể suy nghĩ của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, cũng như thái độ của các đại năng như Hồng Quân, Dương Mi, La Hầu, Vu tộc cũng bắt đầu mưu hoạch.

Bàn Cổ Giới.

Bàn Huyền, Đế Giang, Hậu Thổ, Huyền Minh, v.v., mười ba Tổ Vu tụ tập.

Bàn Huyền chỉ có Hỗn Độn Thể và Hỗn Độn Nguyên Thần ở đây, còn Khí Vận Chi Thể thì đang tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền cũng sánh ngang với Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng muốn có pháp lực của Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, lại cần phải tu luyện.

Hỗn Độn Ma Thần, pháp lực cũng cần tu luyện.

Nhưng, với thể chất này, chỉ cần tu luyện một chút pháp lực, pháp lực sẽ theo thời gian không ngừng tăng trưởng.

Còn việc dùng đan dược hoặc linh quả để tăng tu vi, cũng cần có pháp lực.

Nếu một chút pháp lực cũng không có, làm sao nói đến việc tăng pháp lực?

Cũng không cần quá lâu, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền có thể có pháp lực của Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Các Tổ Vu đều có ý kiến riêng.

Hậu Thổ cho rằng Vu tộc không nên dễ dàng khai chiến với các chủng tộc khác, mà nên nỗ lực phát triển.

Cộng Công cảm thấy có thể ra tay với Phượng Hoàng tộc trước.

Hiện tại, trong Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, thực lực Phượng Hoàng tộc yếu nhất.

Nếu có thể đánh bại Phượng Hoàng tộc, lợi ích mà Vu tộc có được chắc chắn rất lớn.

Chúc Dung trước nay luôn thích hát ngược lại với Cộng Công, lần này lại hiếm hoi đồng ý với đề nghị của Cộng Công.

Huyền Minh lại đề nghị đối phó Long tộc trước.

"Các ngươi trước hết hãy tu luyện cho tốt, tranh thủ sớm ngày đột phá tu vi Chuẩn Thánh." Bàn Huyền nói với các Tổ Vu.

Nếu Đế Giang và những người khác đều có tu vi Chuẩn Thánh, cộng thêm Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền, sẽ là mười ba chiến lực Chuẩn Thánh.

Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền thì sánh ngang với Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Chỉ cần mười hai Tổ Vu của Đế Giang đều có tu vi Chuẩn Thánh, dù chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, hợp lực bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cũng có khả năng ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân.

Nếu lại triệu hoán sức mạnh của Bàn Cổ Huyết Trì, ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân hoàn toàn không thành vấn đề.

Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của thiên địa, quan trọng nhất là thực lực.

Thực lực của Tổ Vu, thực lực của Đại Vu, thực lực của Tiểu Vu, cũng như thực lực của những sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ.

Hiện tại trong Vu tộc, những người có huyết mạch Bàn Cổ chỉ chiếm một phần mười, hơn 90% sinh linh Vu tộc đều không có huyết mạch Bàn Cổ.

Cũng vì số lượng người Vu tộc tăng trưởng quá chậm, Bàn Huyền lại muốn Vu tộc nhanh chóng trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, cho nên, phi cầm, tẩu thú, lân giáp, mây mù, hoa cỏ cây cối, v.v., chỉ cần tu luyện đắc đạo, đáp ứng yêu cầu của Vu tộc, đều có thể gia nhập Vu tộc.

Nếu muốn trở thành người Vu, phải tái tạo chân thân trong Bàn Cổ Huyết Trì, căn cước càng tốt, việc tái tạo chân thân càng khó.

Cho đến nay, những sinh linh gia nhập Vu tộc, đều không phải là người có huyết mạch Bàn Cổ, trong đó không ít sinh linh đã chuyển hóa thành người Vu, nhưng số người có thể vào Bàn Cổ Huyết Trì để tái tạo chân thân lại rất ít.

Kể từ khi Thiên Vu có thể tu luyện ra nguyên thần xuất hiện, những sinh linh muốn chuyển hóa thành Thiên Vu, không chỉ có Địa

Vu, mà còn có những sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ. … Khí Vận Chi Thể của Vu tộc bao trùm toàn bộ Hồng Hoang đã biến trở lại hình người, tu luyện tại một nơi nào đó ở Bất Chu Sơn.

Khi Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền sánh ngang với Hỗn Nguyên Thánh Nhân, hắn cũng có thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ tám.

Cửu Chuyển Huyền Công do Bàn Huyền sáng tạo, chuyển thứ bảy đối ứng với Chuẩn Thánh, chuyển thứ tám đối ứng với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chuyển thứ chín thì đối ứng với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Hiện tại, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền chỉ mới tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ bảy, nhưng nay, đã có thể tu luyện chuyển thứ tám.

Một khi Cửu Chuyển Huyền Công tu luyện đến chuyển thứ tám, sẽ có ít nhất pháp lực của Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, cũng là một vô lượng lượng kiếp pháp lực.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chia thành cửu trọng thiên, Hỗn Nguyên nhất trọng thiên có một vô lượng lượng kiếp pháp lực, Hỗn Nguyên nhị trọng thiên có mười vô lượng lượng kiếp pháp lực, Hỗn Nguyên tam trọng thiên có một trăm vô lượng lượng kiếp pháp lực..., cứ thế mà suy ra.

Ở Hồng Hoang thành thánh, nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, tu vi ít nhất cũng là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, lại có Thiên Đạo chi lực gia trì, ở Hồng Hoang có thể phát huy ra thực lực vượt qua Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Cùng với việc tu luyện của Khí Vận Chi Thể Bàn Huyền, giữa thiên địa cũng xuất hiện dị tượng không nhỏ.

“Ầm ầm ầm!” Trên trời sấm chớp vang dội, mây đen che trời lấp đất dâng trào.

Tiên thiên linh khí từ bốn phương tám hướng hóa thành tường vân, hóa thành nhân uân, hóa thành kim liên khắp nơi, quang quái lục ly.

Trong các loại dị tượng, ẩn chứa đạo vận huyền ảo.

Một nguyên hội là mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm, một lượng kiếp là năm vạn nguyên hội.

Hiện tại, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền có hơn một trăm triệu lượng kiếp pháp lực, nhưng so với Hỗn Nguyên nhất trọng thiên còn cách xa.

Một vô lượng lượng kiếp pháp lực là bốn trăm tám mươi triệu lượng kiếp pháp lực, Bàn Huyền hiện tại mới có hơn một trăm triệu lượng kiếp pháp lực, còn thiếu hơn ba trăm triệu.

Nhưng, trong quá trình tu luyện, tốc độ tăng pháp lực cũng ngày càng nhanh, lúc đầu cần khoảng một năm mới tăng được một lượng kiếp pháp lực, dần dần, một tháng có thể tăng một lượng kiếp, bây giờ, mấy ngày có thể tăng một lượng kiếp.

Theo tốc độ tu luyện này, mấy chục vạn năm có thể có vô lượng lượng kiếp pháp lực.

Mấy chục vạn năm, tăng hơn ba trăm triệu lượng kiếp pháp lực, quả là thần tốc.

Cũng chỉ là mấy nguyên hội mà thôi, đối với Bàn Huyền hiện tại không là gì cả.

Sau mấy trăm năm, Bàn Huyền và Đế Giang cùng những người khác lần lượt ra khỏi Bàn Cổ Giới.

Hai trăm triệu lượng kiếp pháp lực...

Ba trăm triệu lượng kiếp pháp lực...

Bốn trăm triệu lượng kiếp pháp lực...

Cuối cùng, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền đã có bốn trăm tám mươi triệu lượng kiếp pháp lực, cũng chính là một vô lượng lượng kiếp pháp lực.

Tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, thành!

Trong khoảnh khắc, toàn bộ Bất Chu Sơn đều rung chuyển nhẹ.

Đứng dậy, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền hóa thành một thanh niên mặc đạo bào màu đen, dung mạo giống hệt kiếp trước của Bàn Huyền.

Một bước bước ra, pháp lực vô biên phá vỡ không gian, tiến vào bộ lạc Bàn Huyền.

Bộ lạc Bàn Huyền có thủ vệ, có trận pháp cấm chế, có kết giới, cùng với linh thú, muốn lặng lẽ lẻn vào, dù là đại năng Chuẩn Thánh cũng không dễ làm được.

Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền dễ dàng tiến vào trong bộ lạc, bất kể là thủ vệ hay trận pháp đều như không có.

Tại một tòa cung điện hùng vĩ ở trung tâm bộ lạc, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền đang trấn giữ.

Khí Vận Chi Thể hóa thành vô hình vô chất, tiến vào Hỗn Độn Thể, Bàn Huyền đứng dậy.

Đã có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, Bàn Huyền định ra tay với Hồng Quân trước.

"Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, Bàn Cổ Phiên, còn có Hồng Mông Tử Khí." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Không chỉ vì các loại bảo vật mà Hồng Quân sở hữu, sự tồn tại của Hồng Quân cũng là một mối uy hiếp.

Có được vô lượng lượng kiếp pháp lực, Bàn Huyền bây giờ muốn ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân cũng không khó.

Nếu dùng Hỗn Độn Thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, cộng thêm Hỗn Độn Thể, Bàn Huyền cũng tương đương với hai Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên gộp lại, tuy rằng còn xa mới bằng Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, nhưng cũng có hai vô lượng lượng kiếp pháp lực.

Còn Hồng Quân hiện tại, tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ?

Tối đa là Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn?

Lại có bao nhiêu pháp lực?

Thông thường, Chuẩn Thánh sơ kỳ có mấy ngàn lượng kiếp pháp lực, Chuẩn Thánh trung kỳ có hơn vạn lượng kiếp pháp lực, Chuẩn Thánh hậu kỳ có mấy vạn, Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn có hơn mười vạn lượng kiếp pháp lực.

Cho nên, chênh lệch pháp lực giữa Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn và Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, cũng là chênh lệch giữa mười mấy vạn lượng kiếp và một vô lượng lượng kiếp.

Mười mấy vạn so với bốn trăm tám mươi triệu, chênh lệch...

Quyết định ra tay với Hồng Quân trước, Bàn Huyền cũng không chần chừ, lập tức rời khỏi bộ lạc, đi về một hướng. ...

Trên một hòn đảo nhỏ rộng mấy chục triệu km ở Tây Hải, Hồng Quân tìm được một gốc cực phẩm Hậu Thiên linh căn.

Trong một vạn năm gần đây, Hồng Quân vẫn luôn du lịch ở Tây Hải.

Tứ hải bát hoang, có Thiên giới và U Minh, Hồng Quân đều đã đi

qua.

Trong lúc du lịch, Hồng Quân thu hoạch không ít bảo vật, trong đó không thiếu Tiên Thiên linh bảo.

Ngoài việc tìm bảo vật, Hồng Quân cũng học theo đạo pháp tự nhiên, cảm ngộ thiên địa vạn pháp.

Vu tộc trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, Hồng Quân cũng đã biết.

Hồng Quân biết Vu tộc sớm muộn gì cũng sẽ trở thành nhân vật chính lượng kiếp, nhưng không ngờ lại nhanh như vậy.

Vu tộc trở thành nhân vật chính lượng kiếp không phải là điều Hồng Quân muốn thấy, nhưng cũng không thể ngăn cản.

Thực ra, nếu không phải vì Hồng Quân, Vu tộc có thể trở thành nhân vật chính lượng kiếp sớm hơn.

Bỗng nhiên, Hồng Quân trong lòng bất an, không khỏi biến sắc, bấm ngón tay suy tính.

Bấm ngón tay suy tính hồi lâu, Hồng Quân cũng không tính ra được gì.

Lại qua một lát, Hồng Quân có một cảm giác chẳng lành.

Dường như sắp có chuyện không tốt xảy ra, Hồng Quân nghĩ vậy, liền đạp tường vân rời khỏi hòn đảo.

Nơi này không nên ở lâu!

Rời khỏi hòn đảo, Hồng Quân mới bay được mấy trăm tỷ dặm, đã có một người chặn đường đi.

“Bàn Huyền!” Nhìn rõ người trước mắt, Hồng Quân nhíu mày.

Lần này đối mặt với Bàn Huyền, Hồng Quân lại có một cảm giác

không nói nên lời, dường như Bàn Huyền đã khác trước, nhưng cụ thể khác ở đâu thì lại không nói ra được.

"Hồng Quân đạo hữu, có một số thứ vốn không thuộc về nhữ, hy vọng nhữ có thể giao ra." Bàn Huyền nói.

Hồng Quân sắc mặt trầm xuống, Bàn Huyền quả nhiên là kẻ đến không có ý tốt.

Vì Bàn Cổ Phiên?

Hay vì mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp?

Cũng có thể là muốn cả hai.

Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền chỉ có tu vi Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, Hồng Quân tuy rằng hiện tại chỉ có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng cũng không sợ hãi.

Thế nhưng, Hồng Quân lại không biết căn cước của Bàn Huyền, càng không biết bản thể của Bàn Huyền đã có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Bởi vì bản thể có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, Bàn Huyền dùng mười hai kiện thượng phẩm Hậu Thiên linh bảo bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cũng có thể ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân.

Nếu cần phải vận dụng pháp lực của bản thể, Bàn Huyền sẽ ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, cũng là để che giấu bản thể của mình.

Tạm thời, Bàn Huyền không muốn để lộ bản thể.

Chương 81

Nếu ai cũng biết căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, Bàn Huyền sẽ gặp không ít phiền phức, Vu tộc cũng sẽ gặp không ít phiền phức.

"Đạo hữu khi Ngô quá đáng." Hồng Quân ánh mắt lạnh đi.

Không khí trở nên nặng nề, Hồng Quân phóng ra khí thế, lại tế ra Bàn Cổ Phiên.

Tuy rằng Hồng Quân chưa hoàn toàn luyện hóa Bàn Cổ Phiên, nhưng cũng đã luyện hóa được phần lớn, có thể phát huy ra uy năng không nhỏ.

Chỉ trong nháy mắt, khí thế của Hồng Quân bao trùm lấy Bàn Huyền, nhưng Bàn Huyền lại thần sắc thản nhiên.

"Sao có thể?" Hồng Quân trong lòng kinh ngạc, Bàn Huyền không hề phóng ra khí thế để chống cự, nhưng lại không hề bị ảnh hưởng khi bị khí thế của hắn bao phủ.

Khi bản thể tu vi đạt tới Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, khí thế Chuẩn Thánh đối với Bàn Huyền đã không còn tác dụng.

"Ầm!" Hồng Quân xuất ra pháp lực, Bàn Cổ Phiên khẽ động, một luồng sức mạnh vô song phát ra, có thể khai thiên tích địa, trong nháy mắt phá vỡ hàng tỷ vạn dặm hư không.

Đối mặt với công kích của Bàn Cổ Phiên, Bàn Huyền lại không né không tránh, trên đỉnh đầu xuất hiện Chư Thiên Khánh Vân, dễ dàng đỡ được.

Không phải Hồng Quân không thể phát huy uy lực lớn nhất của Bàn Cổ Phiên, mà cho dù phát huy uy lực lớn nhất, muốn đánh vỡ

Chư Thiên Khánh Vân của Bàn Huyền cũng khó.

Một bên dùng Chư Thiên Khánh Vân đỡ đòn tấn công của Bàn Cổ Phiên, Bàn Huyền một bên thi triển Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang.

Lập tức, năm loại thần quang tiên thiên xuất hiện trên người Bàn Huyền, sau đó xé rách hư không, quét về phía Bàn Cổ Phiên.

Bàn Cổ Phiên không nằm trong ngũ hành, Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang muốn quét động Bàn Cổ Phiên lại vô cùng khó khăn.

"Phanh!" Thần quang Mộc hành màu xanh quét tới trước, nhưng Bàn Cổ Phiên lại không hề nhúc nhích.

Ngay sau đó, bạch quang, xích quang, hoàng quang và hắc quang cũng đều quét tới.

"Phanh!", "Phanh!", "Phanh!"...

Dưới một lần quét của Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang, Bàn Cổ Phiên cũng chỉ rung chuyển nhẹ, không hề rơi vào trong thần quang.

Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền tuy là một thần thông lợi hại, nhưng muốn quét Tiên Thiên chí bảo thì quá khó.

Nếu Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang được nâng cấp, trở thành Hỗn Độn Thần Quang thì lại khác.

Ngũ Sắc Thần Quang quét một lần không thu được Bàn Cổ Phiên, Bàn Huyền cũng không thu hồi thần quang, tiếp tục quét tới.

Trong nhất thời, ngũ sắc thần quang chói mắt, Bàn Cổ Phiên cũng càng lúc càng không ổn định.

Thế nhưng, khi Bàn Cổ Phiên phát ra công kích, lại phá vỡ được Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang.

Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang tuy có thể quét người thu bảo, công thủ kiêm bị, nhưng muốn chống lại công kích của Bàn Cổ Phiên

lại rất khó.

Một bên thúc giục Bàn Cổ Phiên, Hồng Quân một bên thi triển thần thông.

"Ầm!" Một tiếng sấm vang trời động đất, tiếp đó, hàng tỷ đạo Tử Tiêu Thần Lôi từ tay Hồng Quân phát ra, hóa thành một biển sấm sét màu tím, đánh về phía Bàn Huyền.

"Thần thông như vậy, sao có thể tổn thương Ngô?" Bàn Huyền cười nói.

Trong nháy mắt, biển sấm sét màu tím do hàng tỷ đạo Tử Tiêu Thần Lôi tạo thành đã đến trước mặt Bàn Huyền, Bàn Huyền lúc này sử dụng Hỗn Độn Lôi Chi Pháp Tắc.

Một quả cầu sấm sét xuất hiện trong tay Bàn Huyền, đó là Đô Thiên Thần Lôi.

Đô Thiên Thần Lôi còn được gọi là Bàn Cổ Đô Thiên Thần Lôi, uy lực cực lớn, có thể khai thiên tích địa, cũng có thể hủy thiên diệt địa.

So với biển sấm cuồng bạo do hàng tỷ đạo Tử Tiêu Thần Lôi tạo thành, quả cầu sấm sét trong tay Bàn Huyền quá nhỏ bé, nhưng khi biển sấm và quả cầu sấm va chạm, biển sấm lại bị đánh tan.

Thế nhưng, sau khi đánh tan biển Tử Tiêu Lôi, uy lực của Đô Thiên Lôi Cầu cũng không còn được một phần mười, bị Hồng Quân tiện tay hóa giải.

Nhân quả chi lực xuất hiện trên người Hồng Quân, hắn đã vận dụng bản mệnh pháp tắc.

Hồng Quân là Nhân Quả Ma Thần chuyển thế, bản mệnh pháp tắc của hắn là Hỗn Độn Nhân Quả Pháp Tắc.

Trong tam thiên pháp tắc, nhân quả là một trong thập đại pháp tắc.

Trong chốc lát, nhân quả chi lực trên người Hồng Quân khuếch tán ra, hình thành một lĩnh vực pháp tắc.

Lĩnh vực nhân quả cấp Hỗn Độn, với tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ của Hồng Quân, cũng khủng bố như vậy.

Trong lĩnh vực nhân quả của Hồng Quân, sẽ bị nhân quả quấn thân, càng giãy giụa thì càng bị quấn chặt hơn.

Hồng Quân có một số thần thông Hỗn Độn cần pháp lực của Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới có thể thi triển, nhưng nếu ở trong lĩnh vực nhân quả, với pháp lực Chuẩn Thánh hiện tại cũng có thể miễn cưỡng thi triển.

Chỉ thấy, theo một thần thông Hỗn Độn của Hồng Quân được sử dụng, lượng lớn nhân quả chi lực hình thành một bàn tay lớn vô hình hướng về Bàn Huyền.

Nhân Quả Đại Thủ Ấn, một trong những đại thần thông mà Hồng Quân sáng tạo ra vào thời đại Hỗn Độn.

Trong lĩnh vực nhân quả, Hồng Quân vận dụng toàn bộ pháp lực mới miễn cưỡng thi triển được Nhân Quả Đại Thủ Ấn.

Nhân quả không phải là sức mạnh bình thường, thủ đoạn bình thường không thể chống lại.

Chư Thiên Khánh Vân của Bàn Huyền tuy vạn pháp bất xâm, nhưng cũng khó mà đỡ được nhân quả chi lực.

"Hừ!" Một tiếng hừ lạnh, Bàn Huyền vận dụng Lực Chi Pháp Tắc.

Sức mạnh của Lực Chi Pháp Tắc lưu chuyển khắp toàn thân, Bàn Huyền lại dùng thêm hai mươi vạn lượng kiếp pháp lực.

Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền cũng có mười mấy vạn lượng kiếp

pháp lực, nhưng bây giờ lại vận dụng một chút pháp lực của Khí Vận Chi Thể.

Hai mươi vạn lượng kiếp pháp lực đã vượt qua Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, là pháp lực cấp Bán Thánh.

Hỗn Độn Thể sánh ngang Tiên Thiên chí bảo, hai mươi vạn lượng kiếp pháp lực, cộng thêm Lực Chi Pháp Tắc của Hồng Hoang, Bàn Huyền tung một quyền, trời long đất lở, hoàn vũ chấn động, chư thiên vạn đạo gần như vỡ nát, vô số tinh thần rơi xuống.

Cửu trọng thiên khuyết lung lay sắp đổ, ngay cả dòng sông thời gian vạn cổ cũng có chút hỗn loạn.

"Ầm!" Nhân Quả Đại Thủ Ấn không bị phá diệt dưới một quyền của Bàn Huyền, nhưng lĩnh vực nhân quả của Hồng Quân lại bị đánh nổ tung.

Không có lĩnh vực nhân quả, Nhân Quả Đại Thủ Ấn càng lúc càng không ổn định, chỉ một lúc sau đã biến mất vô hình.

"Pháp lực... vượt qua Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, Bàn Huyền là Bán Thánh?" Hồng Quân kinh hãi.

Hồng Quân vốn tưởng Bàn Huyền cũng là một Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, nhưng pháp lực mà Bàn Huyền vận dụng lại khiến Hồng Quân giật mình, đã vượt qua Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn không ít.

Thế nhưng, Hồng Quân lại không hề biết, pháp lực mà Bàn Huyền vận dụng chỉ là phần nổi của tảng băng chìm.

Hai mươi vạn lượng kiếp pháp lực đã kinh người, nhưng Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên có một vô lượng lượng kiếp pháp lực, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền hiện tại chính là có một vô lượng lượng kiếp pháp lực.

Trước mặt bốn trăm tám mươi triệu lượng kiếp pháp lực, hai

mươi vạn lượng kiếp pháp lực thực sự không đáng kể.

Đánh nổ lĩnh vực nhân quả của Hồng Quân, Bàn Huyền tiến về phía Bàn Cổ Phiên, muốn đoạt lấy Bàn Cổ Phiên trước.

Thấy Bàn Huyền muốn đoạt Bàn Cổ Phiên, Hồng Quân vội vàng thúc giục Bàn Cổ Phiên tấn công.

"Phanh!" Dưới sự thúc giục toàn lực của Hồng Quân, Bàn Cổ Phiên phá vỡ hư không, một luồng sức mạnh khai thiên tích địa bộc phát ra.

Tuy rằng có thể né tránh công kích của Bàn Cổ Phiên, nhưng Bàn Huyền lại trực diện đối mặt với sức mạnh này.

Mặc dù Bàn Cổ Phiên có thể khai thiên tích địa, nhưng lại không phá được Chư Thiên Khánh Vân của Bàn Huyền.

Lại một lần nữa dùng Chư Thiên Khánh Vân đỡ Bàn Cổ Phiên, Bàn Huyền cũng đã đến trước Bàn Cổ Phiên, trong tầm tay.

"Ngươi dám!" Thấy Bàn Huyền đã đưa tay muốn nắm lấy Bàn Cổ Phiên, Hồng Quân tức giận không thể kìm nén.

Hồng Quân phẫn nộ một bên tiếp tục thúc giục Bàn Cổ Phiên, một bên thi triển thần thông, nhưng tất cả các cuộc tấn công đều bị Chư Thiên Khánh Vân đỡ được.

"Vù!" Bàn Cổ Phiên hóa thành một luồng sáng, muốn bay về tay Hồng Quân, nhưng Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền quét một cái, cũng khiến Bàn Cổ Phiên dừng lại một chút.

Khi Bàn Huyền nắm lấy Bàn Cổ Phiên, Bàn Cổ Phiên trong tay không ngừng giãy giụa, sức mạnh khủng khiếp có thể phá diệt Hỗn Độn từ trên lá cờ phát ra.

Thế nhưng, uy lực của Bàn Cổ Phiên tuy lớn, nhưng không làm gì

được Bàn Huyền.

Phải biết rằng, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền bây giờ có thể sánh ngang Tiên Thiên chí bảo, nếu Hồng Quân hoàn toàn luyện hóa Bàn Cổ Phiên, Bàn Huyền thật sự phải có chút kiêng dè.

Thế nhưng, Bàn Cổ Phiên tuy đã đoạt được, nhưng muốn trấn áp nó lại cần đại pháp lực.

Hai mươi vạn lượng kiếp pháp lực khó mà trấn áp được Bàn Cổ Phiên, khiến Bàn Huyền cũng có chút kinh ngạc.

Nếu hai mươi vạn lượng kiếp pháp lực không được, vậy thì ba mươi vạn lượng kiếp pháp lực.

Theo Bàn Huyền vận dụng ba mươi vạn lượng kiếp pháp lực, Bàn Cổ Phiên hoàn toàn bị trấn áp, mặc cho Hồng Quân thúc giục thế nào cũng không có phản ứng.

Tiếp đó, mối liên hệ giữa Hồng Quân và Bàn Cổ Phiên cũng bị cắt đứt.

"Pháp lực của Bàn Huyền?" Hồng Quân kinh hãi thất sắc.

Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cũng chỉ có mười mấy vạn lượng kiếp pháp lực, ba mươi vạn lượng kiếp pháp lực có thể nói là 200% pháp lực của Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Tu vi của Hồng Quân hiện tại là Chuẩn Thánh hậu kỳ, pháp lực của hắn tuy gần bằng Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, nhưng vẫn còn một khoảng cách.

Lúc này, cảm nhận được ba mươi vạn lượng kiếp pháp lực từ trên người Bàn Huyền phát ra, trong lòng Hồng Quân không thể bình tĩnh.

Chênh lệch pháp lực lớn như vậy, phương diện pháp bảo cũng ở

thế yếu, lại không biết căn cước đối phương, khiến Hồng Quân sắc mặt khó coi.

Trong chiến đấu, Hồng Quân cũng sẽ phân tích dựa trên thông tin thu được về kẻ địch.

Vừa phân tích, nguyên thần của Hồng Quân vừa suy diễn.

Trong một sát na, nguyên thần của Hồng Quân suy diễn ra hàng tỷ kết quả, nhưng không có ngoại lệ nào là không bị Bàn Huyền đánh bại.

Không nhìn thấy một chút hy vọng chiến thắng nào!

"Bàn Huyền, là nhữ ép Ngô." Hồng Quân trong lòng nổi ác tâm.

Tiếp đó, Bàn Huyền phát hiện bên trong Bàn Cổ Phiên đang bị mình dùng pháp lực trấn áp xảy ra biến hóa, nguyên thần ấn ký bên trong đang biến mất.

"Nhân quả?" Bàn Huyền trong lòng khẽ động, dường như có điều suy nghĩ.

Hồng Quân lúc này từ bỏ Bàn Cổ Phiên, ngoài việc sẽ khiến khí vận của mình bị thất thoát, cũng sẽ khiến Bàn Huyền và hắn có nhân quả lớn.

Bản mệnh pháp tắc của Hồng Quân là Hỗn Độn Nhân Quả Pháp Tắc.

Chẳng mấy chốc, nguyên thần ấn ký bên trong Bàn Cổ Phiên hoàn toàn biến mất.

Không có nguyên thần ấn ký của Hồng Quân, Bàn Cổ Phiên trở thành vật vô chủ, Bàn Huyền cũng không cần dùng đại pháp lực để trấn áp nữa.

Hồng Quân lúc này trong lòng cũng không dễ chịu, sau khi có được

Bàn Cổ Phiên đã luyện hóa, luyện hóa lâu như vậy, đều là uổng công.

Dù có thể đoạt lại Bàn Cổ Phiên, Hồng Quân cũng phải luyện hóa lại từ đầu.

Cùng lúc đó, khí vận của Hồng Quân thất thoát không ít, nhưng dưới sự va chạm của khí vận, khí vận của Bàn Huyền cũng có chút thất thoát.

Thế nhưng, chỉ cần Bàn Huyền luyện hóa Bàn Cổ Phiên, khí vận sẽ tăng lên rất nhiều, khí vận tăng thêm cũng sẽ nhiều hơn so với phần thất thoát hiện tại.

Cho nên, Bàn Huyền không lỗ.

Còn về việc kết nhân quả với Hồng Quân, Bàn Huyền cũng không để ý.

Bàn Huyền và Hồng Quân vốn đã có nhân quả, bây giờ chỉ là nhân quả lớn hơn mà thôi.

Nhưng Hồng Quân hiển nhiên muốn lợi dụng nhân quả để đối phó Bàn Huyền.

"Nhân Quả Tự Bạo!" Một thần thông Hỗn Độn của Hồng Quân có thể khiến nhân quả trên người khác tự nổ tung, nhưng điều kiện tiên quyết là phải kết nhân quả với người đó.

Nhân quả trên người Bàn Huyền không ít, nhưng chỉ có một phần là nhân quả với Hồng Quân, còn có nhân quả với người khác.

"Ầm!" Chỉ trong nháy mắt, một phần nhân quả trên người Bàn Huyền đã tự nổ tung.

Nhân quả vô hình vô chất, sơ ý một chút là sẽ bị nhiễm phải.

Lúc này, nhân quả giữa Bàn Huyền và Hồng Quân lại tự nổ tung.

Nhân quả như hình với bóng, khi nhân quả tự nổ tung, cơ thể và

nguyên thần sẽ trực tiếp chịu đựng.

"Trước tiên kết nhân quả với người khác, sau đó khiến nhân quả trên người họ tự nổ tung, quả là một thần thông lợi hại, nhưng nếu cho rằng thần thông này có thể đối phó Ngô, vậy thì đã sai lầm lớn rồi." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Bất kể là Hồng Quân nợ nhân quả của người khác, hay người khác nợ nhân quả của hắn, đều là đã kết nhân quả, Hồng Quân có thể khiến nhân quả trên người khác tự nổ tung.

Hiện tại, Hồng Quân tuy có thể khiến nhân quả trên người khác tự nổ tung, nhưng chỉ là nhân quả đã kết với hắn, đó chỉ là giai đoạn thứ nhất; giai đoạn thứ hai, không chỉ nhân quả kết với Hồng Quân sẽ tự nổ tung, mà còn dẫn bạo các nhân quả khác trên người; giai đoạn thứ ba, không cần kết nhân quả với Hồng Quân, Hồng Quân cũng có thể khiến nhân quả trên người khác tự nổ tung.

Chương 82

Dưới Thiên Đạo có nhân quả, dưới Đại Đạo cũng có.

Ngày xưa, Bàn Cổ khai thiên, chém giết hơn mười vạn Hỗn Độn Ma Thần, kết nhân quả không nhỏ, cũng đã kết nhân quả với Hồng Quân, thế là, nhân quả tự nổ tung, khiến Bàn Cổ cũng bị thương nhẹ.

Đại Đạo quang hoàn bảo vệ Hỗn Độn nguyên thần của Bàn Huyền, Khí Vận Chi Thể lại có vô lượng lượng kiếp pháp lực.

Còn về Hỗn Độn Thể, vốn đã sánh ngang Tiên Thiên chí bảo, lại thêm pháp lực Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Đừng nói chỉ là nhân quả kết với Hồng Quân tự nổ tung, cho dù tất cả nhân quả trên người Bàn Huyền đều tự nổ tung, cũng khó mà làm hắn bị thương.

Chỉ thấy, sau khi một phần nhân quả trên người Bàn Huyền tự nổ tung, hắn không hề bị thương, chỉ có chút bụi bặm mà thôi.

"...Làm sao có thể?" Hồng Quân không dám tin.

Hồng Quân vốn tưởng có thể khiến Bàn Huyền bị trọng thương, nhưng Bàn Huyền lại không hề hấn gì, điều này khiến hắn thực sự khó chấp nhận.

"Cảm ơn!" Bàn Huyền cười nói.

Bởi vì hành động của Hồng Quân, Bàn Huyền không cần phải xóa bỏ nguyên thần ấn ký trong Bàn Cổ Phiên, cũng không còn nhân quả với Hồng Quân nữa.

Lời cảm ơn của Bàn Huyền khiến Hồng Quân muốn hộc máu.

Ngoài việc uất ức, Hồng Quân cũng có chút kinh nghi bất định.

Lúc nãy khi một phần nhân quả trên người Bàn Huyền tự nổ tung, Hồng Quân mơ hồ cảm ứng được một làn sóng pháp lực vô lượng lượng kiếp xuất hiện trên người Bàn Huyền.

"Chắc chỉ là ảo giác!" Hồng Quân nghĩ.

Dù sao Bàn Huyền cũng chỉ là Hỗn Độn Thể, nếu tu vi đạt tới Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, sẽ nâng cấp thành Hỗn Độn Thánh Thể.

Đương nhiên, tu vi được chia thành tu vi thân thể và tu vi nguyên thần, nhưng Hồng Quân cũng có thể xác định tu vi nguyên thần của Bàn Huyền chưa đạt tới Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Tu vi thân thể, pháp lực đến từ huyết mạch, nếu thân thể không có huyết mạch, sẽ không thể tu luyện ra pháp lực.

Đại thiên thế giới không có gì là không có, huống chi là thế giới cấp Thái Ất, thế giới cấp Đại La và thế giới cấp Hỗn Nguyên, không phải bất kỳ thân thể nào cũng có huyết mạch.

Giống như yêu quái do đá tảng thành tinh, không có huyết mạch là chuyện bình thường.

Hồng Hoang đệ nhất huyết mạch, không còn nghi ngờ gì nữa chính là Bàn Cổ huyết mạch.

Thu lại Bàn Cổ Phiên trong tay, Bàn Huyền trong lòng cũng đang suy nghĩ.

Giết Hồng Quân?

Nếu giết Hồng Quân, sẽ bớt đi một mối uy hiếp, có thể có được mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Mông Tử Khí...

Nhưng Hồng Quân có đại khí vận, có chút Thiên Đạo công đức.

Nếu giết Hồng Quân, sẽ có chút nghiệp lực, nhưng đó không phải là điều Bàn Huyền quan tâm, điều chủ yếu nhất là sẽ khiến khí vận

của Bàn Huyền thất thoát không ít.

Sau khi cân nhắc, Bàn Huyền cắn răng, quyết định giết Hồng Quân.

Tuy rằng bây giờ giết Hồng Quân cái giá phải trả có chút lớn, nhưng nếu bây giờ không giết, sau này giết Hồng Quân chỉ sợ cái giá phải trả còn lớn hơn.

Cũng vào lúc này, Hồng Quân lại hiện hóa ra bản thể, là một con Tiên Thiên Khúc Thiện khổng lồ.

Hồng Quân không thi triển thần thông Pháp Tướng Thiên Địa, bản thể của hắn trải dài trên đại địa cũng giống như một dãy núi khổng lồ, chiều dài vượt qua hàng tỷ vạn dặm.

Hiện hóa ra bản thể, Hồng Quân quất một cái đuôi về phía Bàn Huyền.

Cái đuôi khổng lồ của Hồng Quân xé rách hư không, phá vỡ một mảng lớn hư không, còn gây ra địa thủy hỏa phong xuất hiện.

Ngoài ra, thiện ác nhị thi của Hồng Quân cũng xuất hiện.

Thiện ác nhị thi của Hồng Quân đều là hình người, được ký thác bằng Tiên Thiên linh bảo, đều có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, tuy không bằng bản thể, nhưng cũng không thể xem thường.

So với bản thể của Hồng Quân, Bàn Huyền nhỏ bé, giống như một hạt cát trong sa mạc, một giọt nước trong đại dương.

Nhưng thực lực mạnh yếu không phải do kích thước thân thể quyết định.

Chỉ cần Bàn Huyền muốn, sử dụng một cái Pháp Tướng Thiên Địa, thân thể có thể lớn hơn bản thể của Hồng Quân hàng tỷ lần.

“Một con giun đất, lại không biết tự lượng sức mình.” Bàn Huyền

cười lạnh.

Lấy ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Bàn Huyền vận dụng hơn ba mươi vạn lượng kiếp pháp lực, cộng thêm việc đã hoàn toàn luyện hóa Hồng Mông Lượng Thiên Xích, sức mạnh phát huy ra đủ để chấn động cửu thiên thập địa, băng diệt chư thiên vạn đạo, nghiền nát tuế nguyệt cổ kim.

Dưới một đòn của Bàn Huyền, cái đuôi của con Khúc Thiện khổng lồ tan nát, tiên huyết văng tung tóe, thịt nát rơi xuống như mưa.

Bàn Huyền chỉ một đòn, đã đánh nổ nửa thân Khúc Thiện của Hồng Quân.

Thế nhưng, khả năng tái sinh của Tiên Thiên Khúc Thiện ở Hồng Hoang có thể xếp trong top mười, thậm chí là top ba.

Hồng Quân là con Tiên Thiên Khúc Thiện đầu tiên giữa thiên địa, càng kinh người hơn.

Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền cũng là bất tử chi thân, nhưng có lẽ không bằng Khúc Thiện chân thân của Hồng Quân.

Chỉ trong một sát na, Hồng Quân đã hồi phục.

Nửa thân thể bị đánh nổ, nhưng trong một sát na đã hồi phục, thực sự khủng khiếp.

Muốn tiêu diệt Hồng Quân, cách trực tiếp nhất là diệt nguyên thần chân linh của hắn.

Không chỉ Hồng Quân, bản chất của bất kỳ sinh linh nào cũng là một điểm chân linh.

Hình thần câu diệt, nếu một điểm chân linh không diệt, cũng có khả năng sẽ phục sinh.

Bàn Cổ thân hóa vạn vật, nguyên thần cũng hóa Tam Thanh,

nhưng một điểm chân linh không biết có bị hủy diệt hay không.

Nếu một điểm chân linh của Bàn Cổ không diệt, có khả năng sẽ phục sinh.

Tay cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Bàn Huyền thi triển thức thứ nhất của Khai Thiên Cửu Thức.

Chưa đợi Bàn Huyền thi triển xong Khai Thiên đệ nhất thức, thiện ác nhị thi của Hồng Quân lại bay về phía hắn.

Thấy thiện ác nhị thi của Hồng Quân bay tới, Bàn Huyền lại cười khinh miệt.

Chư Thiên Khánh Vân dễ dàng đỡ được thiện ác nhị thi của Hồng Quân.

"Ầm ầm!" "Ầm ầm!" Điều mà Bàn Huyền không ngờ tới là, thiện ác nhị thi của Hồng Quân lại tự bạo.

Tất cả nói ra thì dài dòng, nhưng thực ra chỉ diễn ra trong chớp mắt.

Hai Chuẩn Thánh sơ kỳ tự bạo, uy lực không nhỏ, Chuẩn Thánh trung kỳ nếu không có chí bảo hộ thân, cũng có khả năng vẫn lạc.

Chống lại hai Chuẩn Thánh sơ kỳ tự bạo, phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân lại không hề bị phá vỡ.

Nếu là hai Chuẩn Thánh hậu kỳ hoặc Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn tự bạo, có khả năng đánh vỡ phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân, hai Chuẩn Thánh sơ kỳ thì không có khả năng.

"Ầm!" Thiện ác nhị thi của Hồng Quân tự bạo, sức mạnh tạo ra gần bằng một đòn toàn lực của Chuẩn Thánh hậu kỳ, tuy không đánh vỡ Chư Thiên Khánh Vân của Bàn Huyền, nhưng cũng khiến mấy đóa kim liên trên Chư Thiên Khánh Vân bị nứt vỡ.

Khi dư chấn của vụ nổ lắng xuống, hàng tỷ đóa kim liên bảo vệ Bàn Huyền ẩn đi trong khánh vân.

Đã không còn thấy bóng dáng Hồng Quân đâu nữa.

Nhíu mày, Bàn Huyền phóng ra thần thức, cũng không cảm giác được khí tức của Hồng Quân.

"Hồng Quân giỏi lắm, thật đã đánh giá thấp bản lĩnh chạy trốn của hắn." Bàn Huyền có chút uất ức.

Từng có lúc, Hồng Quân có thể thoát được một tia thần hồn dưới rìu của Bàn Cổ.

Bàn Cổ chém giết mười mấy vạn Hỗn Độn Ma Thần, có thể thoát được một tàn hồn dưới Khai Thiên Phủ rất ít, như Dương Mi, Hồng Quân, La Hầu, Càn Khôn Lão Tổ... những người thoát được nguyên thần, bản lĩnh bảo mệnh đều rất lợi hại.

Lần này Hồng Quân có thể thoát được, một mặt là bản lĩnh của hắn lợi hại, mặt khác cũng là Hồng Quân mệnh không đáng tuyệt.

Ở Hồng Hoang, dưới Thiên Đạo có mệnh số và khí số, nếu Hồng Quân mệnh không đáng tuyệt, Bàn Huyền tuy có một vô lượng lượng kiếp pháp lực, cũng là thần thông bất địch thiên số.

Tu vi càng cao, muốn thay đổi mệnh số càng khó, như đại năng Chuẩn Thánh như Hồng Quân, càng khó thay đổi mệnh số của hắn, cho nên, nếu Hồng Quân mệnh không đáng tuyệt, Bàn Huyền muốn giết Hồng Quân cũng là thay đổi mệnh số của hắn, cần có đại thần thông bất địch thiên số.

Tuy rằng trong lòng không khỏi uất ức, nhưng Bàn Huyền cũng không thể không đối mặt với hiện thực.

Thế nhưng, lần này Bàn Huyền cũng có thu hoạch, ít nhất là đoạt được Bàn Cổ Phiên.

Ngoài ra, trên người Bàn Huyền không còn nhân quả với Hồng Quân.

Điều đáng tiếc là, không thể đoạt được mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân, còn có Hồng Mông Tử Khí.

"Thôi vậy, ngày sau còn dài." Bàn Huyền lẩm bẩm.

Hồng Quân tự bạo thiện ác nhị thi, tu vi và đạo hạnh đều sẽ giảm xuống, mà con đường Hồng Quân đi lại là trảm tam thi.

Có thể nói, Hồng Quân muốn trảm hết tam thi, cần thời gian dài hơn, cuối cùng tam thi hợp nhất càng khó hơn.

Trong thời gian ngắn, Hồng Quân không thể thành Thánh.

Hồng Quân có Hồng Mông Tử Khí của thế giới Hồng Hoang, chỉ cần không vẫn lạc, hoàn toàn luyện hóa một đạo Hồng Mông Tử Khí là có thể thành Thánh.

Một khi Hồng Quân trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang, cho dù tu vi chỉ là Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, ở Hồng Hoang thực lực cũng sánh ngang Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Tu vi nguyên thần của Bàn Huyền không đạt tới Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, càng không có ký thác Hồng Hoang Thiên Đạo, tuy rằng Khí Vận Chi Thể có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, nhưng cũng chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không phải là Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Cho nên, nếu Hồng Hoang xuất hiện một Thiên Đạo Thánh Nhân, cho dù đều có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, cũng có thể hành hạ Bàn Huyền.

Vì thế, muốn không sợ Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang, ít nhất cũng phải có tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

“Trước tiên luyện hóa Bàn Cổ Phiên, sau đó cân nhắc tu luyện Bàn Cổ Chân Thân.” Bàn Huyền thầm nghĩ.

Chỉ cần Bàn Huyền có thể tu thành Bàn Cổ Chân Thân, Hỗn Độn Thể cũng sẽ nâng cấp thành Hỗn Độn Thánh Thể, ít nhất cũng là tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Khi Hỗn Độn Thể và Khí Vận Chi Thể đều có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, tu vi nguyên thần của Bàn Huyền muốn đột phá Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên cũng dễ dàng.

Bàn Huyền không định trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang, muốn trước khi Hồng Hoang xuất hiện Thiên Đạo Thánh Nhân tu luyện đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, khó.

Thế nhưng, nếu Vu tộc có thể trở thành nhân vật chính của thiên địa, Bàn Huyền cũng không hoảng.

Một khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa, khí vận của Vu tộc cũng sánh ngang Hồng Hoang Thiên Đạo, đối đầu với Thiên Đạo Thánh Nhân hoàn toàn có thể nghiền ép.

Ngoài ra, pháp bảo cũng là điều Bàn Huyền cân nhắc.

Tu vi một khi đạt tới Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, Tiên Thiên chí bảo đối với thực lực trợ giúp cũng không lớn nữa.

Muốn tăng cường thực lực của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cần có Hỗn Độn chí bảo.

Hỗn Độn chí bảo mà Bàn Huyền biết có Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, có Hỗn Độn Châu, có Khai Thiên Phủ và Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Sau khi cân nhắc, Bàn Huyền quyết định trước tiên gom đủ Khai Thiên Tam Bảo, sau đó dung hợp Khai Thiên Tam Bảo thành Khai Thiên Phủ.

Khai Thiên Phủ được coi là Hỗn Độn chí bảo có công kích đệ nhất.

Nếu có Khai Thiên Phủ, uy lực Khai Thiên Cửu Thức của Bàn Huyền cũng sẽ tăng mạnh.

Hiện tại, Bàn Cổ Phiên đã ở trong tay Bàn Huyền, Thái Cực Đồ ở trong tay Âm Dương Lão Tổ, Hỗn Độn Chung ở trong tay Đông Hoàng Thái Nhất.

Bất kể là Âm Dương Lão Tổ hay Đông Hoàng Thái Nhất, trước mặt Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền đều không đáng kể.

Vừa suy nghĩ, Bàn Huyền vừa lấy ra Bàn Cổ Phiên.

Trên Bàn Cổ Phiên vô chủ có Hỗn Độn đạo vận lưu chuyển, lại có đại đạo nhân uẩn.

Thần quang chiếu rọi hoàn vũ, thánh uy chấn động chư thiên.

Khi thần thức của Bàn Huyền tiến vào Bàn Cổ Phiên, tâm thần không khỏi chấn động.

Trong vô thức, ý thức của Bàn Huyền nhìn thấy cảnh tượng vô thượng Bàn Cổ khai thiên.

Trong Hỗn Độn vô cùng vô tận, một vùng xám xịt, một đại hán đầu đội sừng xuất hiện, đại hán tay cầm một cây rìu lớn, đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, chân đạp Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, giơ tay nhấc chân lay động vạn cổ.

Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, trước mặt Bàn Cổ cũng không đáng nhắc tới.

Để chứng Đại Đạo Thánh Nhân, khiến nguyên thần ký thác vào Hỗn Độn Đại Đạo, Bàn Cổ khai thiên tích địa.

Theo một rìu của Bàn Cổ vung ra, Hỗn Độn trong tầm mắt đều bị

phá vỡ, phân thành thanh trọc nhị khí.

Chương 83

Tiên thiên thanh khí thượng thăng, diễn hóa thành thiên, tiên thiên trọc khí hạ giáng, diễn hóa thành địa.

Thiên địa sinh thành, cấp bậc trực tiếp vượt qua Hỗn Nguyên thập cấp.

Thế giới cấp Hỗn Nguyên cấp bậc cao nhất cũng là thập cấp, Bàn Cổ lại muốn khai tịch một thế giới vượt qua Hỗn Nguyên thập cấp.

Nếu chỉ khai tịch thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, đối với Bàn Cổ không có áp lực.

Chỉ cần Bàn Cổ muốn, có thể khai tịch ra vô số thế giới Hỗn Nguyên thập cấp trong Hỗn Độn, nhưng khai tịch thế giới Hỗn Nguyên thập cấp đối với Bàn Cổ không có ý nghĩa.

Chỉ có khai tịch ra một thế giới vượt qua Hỗn Nguyên thập cấp, mới có thể khiến Bàn Cổ nhất cử chứng được Đại Đạo Thánh Nhân.

Khi Bàn Cổ thành công khai tịch ra thiên địa của thế giới vượt qua Hỗn Nguyên thập cấp, một đám lớn Hỗn Độn Ma Thần ngăn cản, trước là hàng trăm hàng nghìn, tiếp đó, lại là hàng nghìn hàng vạn.

Trước sau cộng lại hơn mười vạn Hỗn Độn Ma Thần, tu vi thấp nhất đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không thiếu Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Dưới chiến lực cường đại của Bàn Cổ, các Hỗn Độn Ma Thần ngăn cản đều bị chém giết, chỉ có cực kỳ ít Hỗn Độn Ma Thần thần hồn thoát được, thần hồn hoàn chỉnh càng ít, có Dương Mi, có Hồng Quân, có La Hầu, có Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Thương Khung Lão Tổ, Huyền Thiên Lão Tổ...

Bàn Cổ tuy rằng chém giết tất cả các Hỗn Độn Ma Thần ngăn cản, nhưng cũng không dễ dàng.

Còn về Khai Thiên Phủ, Tạo Hóa Ngọc Điệp và Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, cũng đều bị hư hại ở các mức độ khác nhau.

Khi khai tịch ra thiên địa của thế giới vượt qua Hỗn Nguyên thập cấp, Bàn Cổ không còn đường lui, khi chém giết mười mấy vạn Hỗn Độn Ma Thần, càng không còn đường lui, nếu không thể nhất cử chứng được Đại Đạo Thánh Nhân, chỉ có vẫn lạc.

Cuối cùng, Khai Thiên Phủ vỡ nát, hóa thành ba kiện Tiên Thiên chí bảo, Tạo Hóa Ngọc Điệp vỡ nát, Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên cũng vỡ nát.

Bàn Cổ cuối cùng công khuy nhất quỹ.

Bàn Cổ chứng đạo bằng sức mạnh thất bại, thân hóa vạn vật, thân thể của ngài hóa thành đại địa sơn xuyên, huyết mạch hóa thành giang hà hồ hải, mắt phải hóa thành Thái Dương Tinh, mắt trái hóa thành Thái Âm Tinh, xương sống hóa thành thiên trụ Bất Chu Sơn, một cục máu đông ở rốn hóa thành U Minh Huyết Hải...

Còn về nguyên thần của Bàn Cổ, mang theo tiên thiên thanh khí, hóa thành Tam Thanh.

Trái tim của Bàn Cổ hấp thụ tiên thiên trọc khí, dựng dục ra mười hai Tổ Vu, cùng với đông đảo Đại Vu và Tiểu Vu.

Bàn Huyền xuất hiện, lại là một dị số...

Ý thức khẽ động, Bàn Huyền thu hồi thần thức, nhìn Bàn Cổ Phiên trong tay.

Bàn Cổ Phiên là thánh khí Bàn Cổ khai thiên, do đó, bên trong lá cờ có Khai Thiên Ấn Ký.

Không chỉ Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ và Hỗn Độn Chung cũng đều có Khai Thiên Ấn Ký.

Bàn Huyền lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức, Khai Thiên Ấn Ký đối với sự trợ giúp của hắn sẽ rất lớn.

Đáng tiếc, Khai Thiên Ấn Ký bên trong Bàn Cổ Phiên chỉ có một phần ba, tàn khuyết không hoàn chỉnh, chỉ có gom đủ Khai Thiên Tam Bảo, ba Khai Thiên Ấn Ký tổ hợp lại, mới hoàn chỉnh.

Khai Thiên Tam Bảo đều có Khai Thiên Ấn Ký, Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành thì mỗi người có một Bàn Cổ Lạc Ấn.

Chỉ có lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức trước, Khai Thiên Ấn Ký mới có thể phát huy tác dụng, nếu không lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức, trực tiếp cảm ngộ Khai Thiên Ấn Ký, khó mà có thu hoạch.

Nếu đạo hạnh cao thâm, lại có Khai Thiên Ấn Ký hoàn chỉnh, cộng thêm Bàn Cổ Lạc Ấn hoàn chỉnh, cũng có thể lĩnh ngộ ra Khai Thiên Cửu Thức.

Khai Thiên Ấn Ký hoàn chỉnh + Bàn Cổ Lạc Ấn, đạo hạnh Chuẩn Thánh có khả năng lĩnh ngộ ra Khai Thiên Cửu Thức.

Muốn có được Khai Thiên Ấn Ký hoàn chỉnh và Bàn Cổ Lạc Ấn hoàn chỉnh, độ khó đều rất lớn.

Giống như Bàn Cổ Lạc Ấn trên người Tam Thanh, nếu Tam Thanh không cho, muốn cướp đoạt chỉ có cách giết Tam Thanh. ...

Trên biển cả, một hòn đảo, tự thành một giới, nhưng chỉ là một Đại Thiên thế giới, Bàn Huyền ở trên đảo luyện hóa Bàn Cổ Phiên.

Núi xanh nước biếc, cây cổ thụ um tùm, hoa lạ cỏ lạ, ngồi trên vách núi, xa xa có thể nhìn thấy biển cả.

Bàn Cổ Phiên ở trong tay Bàn Huyền, Bàn Huyền phóng ra nguyên

thần chi lực, bao bọc lấy Bàn Cổ Phiên.

Trong nguyên thần chi lực của Bàn Huyền, đạo Tiên Thiên cấm chế đầu tiên của Bàn Cổ Phiên bị từ từ luyện hóa.

Nguyên thần chi lực tu vi Chuẩn Thánh, muốn luyện hóa đạo cấm chế đầu tiên của Tiên Thiên chí bảo cũng cần chút thời gian.

Bàn Huyền cũng không phải lần đầu tiên luyện hóa Tiên Thiên chí bảo, thản nhiên.

Đồng thời luyện hóa Bàn Cổ Phiên, Bàn Huyền cũng đang cảm ngộ Khai Thiên Ấn Ký bên trong lá cờ.

Theo cảm ngộ Khai Thiên Ấn Ký, Bàn Huyền đối với Khai Thiên Cửu Thức cũng có thêm nhiều lĩnh ngộ.

Thời gian trôi nhanh, xuân đi thu đến.

Khi Bàn Huyền luyện hóa đạo cấm chế đầu tiên của Bàn Cổ Phiên, bên trong Bàn Cổ Phiên cũng đã có nguyên thần ấn ký của hắn.

"Ầm!" Bàn Cổ Phiên chấn động, phá vỡ hư không, khiến vạn vật trong phạm vi hàng tỷ dặm hóa thành địa thủy hỏa phong.

Dưới sự tàn phá của địa thủy hỏa phong, phạm vi hàng tỷ dặm trong nháy mắt bị hủy diệt.

Đứng dậy, Bàn Huyền đưa tay nắm lấy Bàn Cổ Phiên, Hồng Hoang Lực Chi Pháp Tắc được sử dụng.

Chỉ thấy, dưới Lực Chi Pháp Tắc, Bàn Cổ Phiên xảy ra biến hóa.

Không lâu sau, Bàn Cổ Phiên biến thành một cây rìu lớn.

Có thể gọi là phiên bản thấp của Khai Thiên Phủ.

Không chỉ Bàn Cổ Phiên có thể biến thành phiên bản thấp của Khai Thiên Phủ, Thái Cực Đồ và Hỗn Độn Chung cũng có thể, nhưng

cần có Lực Chi Pháp Tắc, cần lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức.

Lực Chi Pháp Tắc là một trong thập đại pháp tắc, nhìn khắp cả Hồng Hoang, ngoài Bàn Huyền, e rằng cũng không có mấy người lĩnh ngộ Lực Chi Pháp Tắc.

Độ khó để lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức quá lớn.

Bàn Huyền có thể lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức thực sự là vận khí tốt.

Nhìn địa thủy hỏa phong trong phạm vi hàng tỷ dặm dần dần hóa thành Hỗn Độn, Bàn Huyền tiện tay vung rìu, ánh rìu chém mở Hỗn Độn.

Đối với uy lực, Bàn Huyền lại không mấy hài lòng.

Dù sao cũng chỉ luyện hóa đạo cấm chế đầu tiên của Bàn Cổ Phiên, cho dù có một vô lượng lượng kiếp pháp lực, cũng không phát huy được uy lực thực sự của Bàn Cổ Phiên.

Tuy rằng không thể giết Hồng Quân, nhưng đoạt được Bàn Cổ Phiên, thu hoạch của Bàn Huyền cũng không nhỏ.

Đối với Bàn Huyền, Bàn Cổ Phiên không chỉ là một kiện Tiên Thiên chí bảo, mà còn là một phần ba Khai Thiên Ấn Ký.

Sau khi luyện hóa đạo cấm chế đầu tiên của Bàn Cổ Phiên, Bàn Huyền cũng đang cân nhắc.

Tiếp theo đoạt Thái Cực Đồ?

Đoạt Hỗn Độn Chung?

Đế Tuấn thành lập Yêu tộc Thiên Đình, Hỗn Độn Chung trấn áp khí vận Yêu tộc, nếu đoạt lấy, phải chịu khí vận phản phệ, không phải chuyện đùa.

Nếu Yêu tộc trở thành nhân vật chính lượng kiếp, hậu quả của

việc đoạt Hỗn Độn Chung trấn áp khí vận Yêu tộc càng nghiêm trọng hơn, cho dù là Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không dám ra tay.

Bây giờ, nếu Bàn Huyền ra tay đoạt Hỗn Độn Chung, tuy rằng phải chịu hậu quả không nhỏ, nhưng có thể chịu đựng được, nhưng cũng sẽ ảnh hưởng đến Vu tộc, có chút được không bù mất.

Còn về Âm Dương Lão Tổ, tuy là đại năng Chuẩn Thánh, trên người khí vận không nhỏ, nhưng nếu Bàn Huyền đoạt Thái Cực Đồ của Âm Dương Lão Tổ, hậu quả phải chịu lại nhỏ hơn so với đoạt Hỗn Độn Chung.

"Nếu như... nâng cấp Bàn Cổ Giới!" Bàn Huyền trong lòng khẽ động.

Bàn Cổ Giới là do trái tim Bàn Cổ hóa thành, cũng là thánh địa của Vu tộc, hạt nhân của Bàn Cổ Giới là Bàn Cổ Huyết Trì, càng là căn bản của Vu tộc.

Hiện tại, Bàn Cổ Giới chỉ là thế giới cấp Đại La, nếu có thể nâng cấp thành thế giới cấp Hỗn Nguyên, Bàn Cổ Huyết Trì cũng sẽ được nâng cấp, đối với sự phát triển của Vu tộc có thể trợ giúp rất lớn, khí vận của Vu tộc cũng tất sẽ tăng mạnh.

Thực ra, thế giới do trái tim Bàn Cổ diễn hóa, cũng nên là cấp Hỗn Nguyên, sở dĩ Bàn Cổ Giới là cấp Đại La, là do bị Hồng Hoang Thiên Đạo hạn chế.

Cho nên, chỉ cần phá vỡ gông cùm mà Thiên Đạo hạn chế Bàn Cổ Giới, Bàn Cổ Giới tự nhiên sẽ nâng cấp.

Nhíu mày, Bàn Huyền trong lòng cũng không chắc chắn, với thực lực hiện tại của mình, có thể phá vỡ gông cùm mà Hồng Hoang Thiên Đạo hạn chế Bàn Cổ Giới không?

Tuy rằng trong lòng không chắc chắn, nhưng Bàn Huyền quyết

định thử một lần.

Ngay lập tức, Bàn Huyền trực tiếp truyền tống về Bàn Cổ Giới, muốn thử xem có thể nâng cấp Bàn Cổ Giới không, sau đó mới đi tìm Âm Dương Lão Tổ, đoạt Thái Cực Đồ.

Nếu đoạt Thái Cực Đồ hậu quả nhỏ hơn, Bàn Huyền tự nhiên sẽ đoạt Thái Cực Đồ trước.

Đợi Thái Cực Đồ đến tay, lại cân nhắc đoạt Hỗn Độn Chung cũng không muộn.

Thế nhưng, hiện tại Bàn Huyền lại muốn nâng cấp Bàn Cổ Giới.

"Đúng rồi!" Bàn Huyền trong lòng khẽ động, có thể nâng cấp Bàn Cổ Huyết Trì.

Như vậy xem ra, việc nâng cấp Bàn Cổ Giới có phần chắc chắn hơn. ...

Trên Bàn Cổ Huyết Trì, thân ảnh Bàn Huyền bỗng dưng xuất hiện.

Trở về Bàn Cổ Giới, Bàn Huyền trước tiên lấy một giọt Bàn Cổ tinh huyết từ Bàn Cổ Huyết Trì.

Vận dụng một giọt Bàn Cổ tinh huyết, có thể trong thời gian ngắn khiến Bàn Cổ Phiên phát huy uy lực thực sự, đối với việc Bàn Huyền nâng cấp Bàn Cổ Giới rất quan trọng.

Một giọt Bàn Cổ tinh huyết quý giá không cần nói nhiều.

Dưới tiền đề không có quá nhiều chắc chắn sẽ nâng cấp Bàn Cổ Giới, lại dùng hết một giọt Bàn Cổ tinh huyết, Bàn Huyền cũng đau lòng.

"Một giọt Bàn Cổ tinh huyết tuy quý giá, nhưng nếu có thể nâng cấp Bàn Cổ Giới, lợi ích nhận được sẽ lớn hơn rất nhiều so với một giọt Bàn Cổ tinh huyết." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Khi trở về Bàn Cổ Giới, Bàn Huyền cũng đã suy nghĩ kỹ.

Bây giờ, Bàn Huyền sẽ không thay đổi chủ ý.

Những Đại Vu và Tiểu Vu đang được dựng dục trong huyết trì đều không phát hiện ra Bàn Huyền.

Với tu vi đạo hạnh và thần thông hiện tại của Bàn Huyền, không bị người khác phát hiện, dù là Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng khó mà phát hiện ở khoảng cách gần.

Đứng trên Bàn Cổ Huyết Trì ở độ cao hàng tỷ trượng, tay phải Bàn Huyền cầm Bàn Cổ Phiên, tay trái lại là một giọt Bàn Cổ tinh huyết.

Cắn răng, Bàn Huyền dung hợp giọt Bàn Cổ tinh huyết trong tay vào Bàn Cổ Phiên.

Theo một giọt Bàn Cổ tinh huyết dung hợp, trong thời gian ngắn, Bàn Huyền có thể phát huy uy lực thực sự của Bàn Cổ Phiên, giống như đã hoàn toàn luyện hóa Bàn Cổ Phiên.

Một vô lượng lượng kiếp pháp lực cũng từ trên người Bàn Huyền phát ra.

Mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm là một nguyên hội, năm vạn nguyên hội là một lượng kiếp, bốn trăm tám mươi triệu lượng kiếp là một vô lượng lượng kiếp, pháp lực khổng lồ như vậy lại chỉ là tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

"Ầm!" Bàn Cổ Phiên biến thành một cây rìu lớn, tuy chỉ là phiên bản thấp của Khai Thiên Phủ, nhưng dù sao cũng là Tiên Thiên chí bảo, uy lực kinh người.

"Phanh!" Khi Bàn Huyền vung một rìu, phong mang vô song đủ để phá diệt vạn cổ, tuyệt diệt cửu thiên thập địa, băng toái hoàn vũ.

Dưới một rìu của Bàn Huyền, cả Bàn Cổ Giới đều rung chuyển nhẹ.

Một gông cùm màu tím hồng bán trong suốt xuất hiện.

"Thiên Đạo Gia Tỏa!" Nhìn gông cùm màu tím hồng xuất hiện trước mắt, có thần quang Hồng Hoang Thiên Đạo lưu chuyển, huyền ảo nhân uẩn, tam thiên pháp tắc diễn hóa vô biên đạo vận.

Chỉ cần chém mở Thiên Đạo Gia Tỏa, Bàn Cổ Giới cũng có thể nâng cấp thành thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Hai mắt ngưng thị vào Thiên Đạo Gia Tỏa phía trước, Bàn Huyền chỉ có một ý niệm, đó là chém mở gông cùm.

Đã vận dụng một giọt Bàn Cổ tinh huyết, nhất định phải chém mở Thiên Đạo Gia Tỏa, để Bàn Cổ Giới nâng cấp.

Bàn Huyền cũng không vận dụng Lực Chi Pháp Tắc, bởi vì Lực Chi Pháp Tắc mà hắn lĩnh ngộ không phải là Hỗn Độn pháp tắc, mà là Hồng Hoang pháp tắc.

Dùng sức mạnh pháp tắc của một thế giới để đối phó với Thiên Đạo Gia Tỏa của thế giới đó, không phải là chuyện nực cười sao?

Hấp thụ nhân quả của một thế giới, nợ thế giới một nhân quả lớn, nếu lại dùng công đức, pháp tắc của thế giới để tăng cường thực lực, nghịch thiên là một trò cười.

Chém mở Thiên Đạo Gia Tỏa, là nghịch thiên.

Nghịch thiên cũng phân cấp bậc.

Giống như chém mở Thiên Đạo Gia Tỏa hạn chế Bàn Cổ Giới nâng cấp, tuy là nghịch thiên, nhưng lại không gây ra thiên khiển.

Nắm chặt cây rìu lớn do Bàn Cổ Phiên biến thành, Bàn Huyền không chút do dự thi triển thức thứ nhất của Khai Thiên Cửu Thức.

Chương 84

Ánh sáng rìu khai thiên sắc bén xé rách hư không, chém về phía Thiên Đạo Gia Tỏa.

Khi ánh sáng rìu khai thiên tiếp xúc với Thiên Đạo Gia Tỏa nửa hư nửa thực, như trâu bùn xuống biển, biến mất vô hình.

Ánh sáng rìu khai thiên tuy rằng biến mất, nhưng ánh sáng của Thiên Đạo Gia Tỏa cũng đã ảm đạm đi không ít.

Thế nhưng, chỉ một lúc sau, ánh sáng của Thiên Đạo Gia Tỏa đã khôi phục.

Từ sự biến hóa của Thiên Đạo Gia Tỏa, Bàn Huyền cũng đại khái biết được sức mạnh cần thiết để chém mở Thiên Đạo Gia Tỏa trước mắt.

Âm thầm dùng nguyên thần suy diễn, khóe miệng Bàn Huyền xuất hiện nụ cười tự tin.

Có thể chém mở Thiên Đạo Gia Tỏa!

"Hôm nay, Bàn Cổ Giới sẽ nâng cấp thành thế giới cấp Hỗn Nguyên." Bàn Huyền thầm nói.

Vừa nói, Bàn Huyền vừa trực tiếp thi triển Khai Thiên đệ tứ thức.

Nếu dùng pháp lực của Hỗn Độn Thể, chỉ có thể thi triển ba thức đầu của Khai Thiên Cửu Thức, nhưng Khí Vận Chi Thể lại có một vô lượng lượng kiếp pháp lực, đừng nói là thi triển đệ tứ thức, đệ ngũ thức, đệ lục thức..., cũng đều không thành vấn đề.

Tuy rằng Khai Thiên Cửu Thức mà Bàn Huyền thi triển so với Bàn Cổ chỉ là một chút da lông, nhưng cũng đã kinh người.

Khi thi triển xong Khai Thiên đệ tứ thức, chưa đợi ánh rìu rơi xuống Thiên Đạo Gia Tỏa, Bàn Huyền lại thi triển đệ ngũ thức.

Một rìu nối tiếp một rìu.

Ánh sáng rìu khai thiên không ngừng xuất hiện, rơi xuống Thiên Đạo Gia Tỏa.

Ánh sáng của Thiên Đạo Gia Tỏa cũng càng lúc càng ảm đạm.

Cuối cùng, điểm ánh sáng cuối cùng của Thiên Đạo Gia Tỏa cũng biến mất.

Khi Thiên Đạo Gia Tỏa không còn ánh sáng, Bàn Huyền lại vung một rìu, chém mở nó.

Theo Thiên Đạo Gia Tỏa bị Bàn Huyền một rìu chém mở, hạn chế tầng thứ nhất của Hồng Hoang Thiên Đạo đối với Bàn Cổ Giới đã biến mất.

Hạn chế của Hồng Hoang Thiên Đạo đối với Bàn Cổ Giới tổng cộng có năm tầng, phá vỡ tầng thứ nhất, Bàn Cổ Giới có thể nâng cấp thành thế giới cấp Hỗn Nguyên, phá vỡ tầng thứ hai, nâng cấp thành thế giới cấp Hỗn Nguyên nhị cấp,... cứ thế mà suy ra.

Hiện tại, gông cùm hạn chế tầng thứ nhất của Thiên Đạo đối với Bàn Cổ Giới đã bị chém mở, Bàn Cổ Giới cũng bắt đầu nâng cấp, từ thế giới cấp Đại La nâng cấp thành thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Nhắm mắt lại, Bàn Huyền cẩn thận cảm nhận sự biến hóa của Khí Vận Chi Thể.

Không ngoài dự đoán, Bàn Cổ Giới chưa nâng cấp thành thế giới cấp Hỗn Nguyên, khí vận của Vu tộc đã không ngừng tăng lên.

Trong quá trình Bàn Cổ Giới nâng cấp, khí vận của Vu tộc không ngừng tăng lên, nhưng đó chỉ là bắt đầu, đợi Bàn Cổ Giới nâng cấp

thành thế giới cấp Hỗn Nguyên, khí vận của Vu tộc sẽ tăng mạnh, sau đó, không ngoài dự đoán, sự phát triển của Vu tộc sẽ có một bước nhảy vọt, khí vận của Vu tộc lại có thể tăng lên không ít. ...

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi, Cường Lương, Chúc Dung, Cộng Công... mười hai Tổ Vu tuy rằng đều không ở trong Bàn Cổ Giới, nhưng khi Bàn Cổ Giới bắt đầu nâng cấp, cũng đã biết ngay lập tức.

Trong nhất thời, hình chiếu của Đế Giang và những người khác xuất hiện trong Bàn Cổ Giới.

"Bàn Cổ Giới?" "Sắp nâng cấp!" "Nâng cấp?

Thế giới cấp Hỗn Nguyên?" Phát hiện Bàn Cổ Giới bắt đầu nâng cấp, Đế Giang và những người khác đều vô cùng kinh ngạc.

Tiếp đó, Đế Giang và những người khác lại phát hiện Bàn Huyền ở trong Bàn Cổ Giới.

Ngay lập tức, hình chiếu của Đế Giang và những người khác xuất hiện xung quanh Bàn Huyền.

"Đại huynh, Bàn Cổ Giới nâng cấp?" Đế Giang hỏi.

"Trái tim Bàn Cổ vốn có thể diễn hóa thành thế giới cấp Hỗn Nguyên ngũ cấp, chỉ là bị Hồng Hoang Thiên Đạo hạn chế, Ngô đã chém mở gông cùm tầng thứ nhất." Bàn Huyền tùy miệng nói.

Còn về gông cùm Thiên Đạo hạn chế Bàn Cổ Giới tầng thứ hai, Bàn Huyền hiện tại khó mà chém mở.

Thế nhưng, thế giới cấp Hỗn Nguyên cũng là thế giới cấp Hỗn Nguyên, Bàn Cổ Giới từ thế giới cấp Đại La nâng cấp thành cấp Hỗn Nguyên, tuy là cấp thấp nhất trong thế giới cấp Hỗn Nguyên, nhưng cũng có thể khiến Vu tộc đột phá mạnh mẽ.

Trừ phi Vu tộc tự tìm đường chết, hoặc bị áp chế đến chết, nếu không, theo Bàn Cổ Giới nâng cấp, sự phát triển của cả Vu tộc sẽ được đẩy nhanh rất nhiều.

"Thiên Đạo hạn chế Bàn Cổ Giới?" "Bàn Cổ Giới vốn nên là thế giới cấp Hỗn Nguyên ngũ cấp?" "Đại huynh đã chém mở Thiên Đạo Gia Tỏa?" "Không hổ là Đại huynh." Đế Giang và những người khác nghe Bàn Huyền nói, đều vô cùng kinh ngạc.

Ngoài kinh ngạc, Đế Giang và những người khác cũng đều vui mừng khôn xiết, dù sao Bàn Cổ Giới nâng cấp không phải là chuyện xấu.

Bất kể đối với Tổ Vu, Đại Vu và Tiểu Vu, hay đối với những người Vu tộc không có huyết mạch Bàn Cổ, Bàn Cổ Giới nâng cấp đều là chuyện tốt vô cùng.

Bàn Huyền thì cẩn thận quan sát Bàn Cổ Giới đang trong quá trình nâng cấp.

Quan sát một thế giới cấp Đại La nâng cấp thành thế giới cấp Hỗn Nguyên, đối với việc nâng cao đạo hạnh có sự trợ giúp không nhỏ.

Bàn Cổ Giới không phải là thế giới cấp Đại La bình thường, cho nên, trong quá trình Bàn Cổ Giới nâng cấp thành thế giới cấp Hỗn Nguyên, có vô số huyền ảo, thông qua quan sát, có thể giúp Bàn Huyền nâng cao đạo hạnh rất nhiều.

Còn về Đế Giang và những người khác, đều không có nguyên thần, lại chỉ là hình chiếu ở Bàn Cổ Giới, quan sát Bàn Cổ Giới nâng cấp, cũng không có cảm ngộ gì.

Chỉ trong vài giờ ngắn ngủi, Bàn Cổ Giới đã thành công nâng cấp thành thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Khí vận của Vu tộc cũng đã tăng lên rất nhiều.

Đạo hạnh của Bàn Huyền cũng tinh tiến không ít, lại gần hơn một bước lớn đến Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Cùng lúc đó, gần như tất cả các đại năng Chuẩn Thánh của Hồng Hoang đều từ thiên cơ biết được Bàn Cổ Giới nâng cấp.

Lại vì Bàn Cổ Giới nâng cấp, Bất Chu Sơn có không ít dị tượng.

Dưới chân Bất Chu Sơn, bộ lạc Hậu Thổ.

Nữ Oa đang dùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy nghịch đất sét, nặn các con vật nhỏ.

Hậu Thổ cũng ở bên cạnh giúp đỡ Nữ Oa, cả hai đều đi theo con đường Tạo Hóa chi đạo.

Tuy rằng chân thân của Hậu Thổ ở đây, nhưng hình chiếu lại ở trong Bàn Cổ Giới.

Vốn dĩ, Nữ Oa lại sắp thành công sáng tạo ra một chủng tộc, xa xa lại đột nhiên có dị tượng xuất hiện, khiến tay nàng run lên, sinh linh sắp được sáng tạo ra cũng trở thành vật chết.

"Dị tượng?" Nữ Oa đứng dậy, một đôi mắt đẹp kinh ngạc nhìn về phía xa.

Dị tượng ở xa kinh người, có long phượng cùng hót, có thiên hoa loạn trụy, cũng có tử khí đông lai, còn có Hỗn Độn diễn hóa.

"Bàn Cổ Giới nâng cấp." Hậu Thổ nói.

Chuyện lớn như Bàn Cổ Giới nâng cấp, không thể che giấu được, Hậu Thổ bây giờ không nói, Nữ Oa cũng sớm muộn sẽ biết.

E rằng các đại năng Chuẩn Thánh của Hồng Hoang đều đã biết.

Có vô số sinh linh nhìn thấy dị tượng ở xa, có lẽ không rõ chuyện gì xảy ra, nhưng sẽ tò mò, tò mò sẽ tìm hiểu rõ ràng.

“Gì?

Bàn Cổ Giới nâng cấp?” Nữ Oa kinh ngạc.

Nữ Oa biết Bàn Cổ Giới là thánh địa của Vu tộc, cũng biết Bàn Cổ Giới là do trái tim Bàn Cổ hóa thành.

Thế giới do trái tim Bàn Cổ hóa thành, đáng lẽ không chỉ là thế giới cấp Đại La, cho nên, tất nhiên đã bị Thiên Đạo hạn chế.

Thế giới cấp Hỗn Nguyên của Hồng Hoang, tuy có mười cấp Hỗn Nguyên, nhưng dưới sự hạn chế của Thiên Đạo, muốn xuất hiện một thế giới cấp Hỗn Nguyên ở Hồng Hoang cũng khó.

“Bàn Cổ Giới tất nhiên bị Thiên Đạo hạn chế, bây giờ nâng cấp, Bàn Huyền đã phá vỡ Thiên Đạo Gia Tỏa?” Nữ Oa thầm nghĩ.

Đối với Nữ Oa, Bàn Cổ Giới nâng cấp cũng là chuyện tốt, có thể khiến khí vận của Vu tộc tăng lên rất nhiều, khí vận của nàng và Vu tộc liên kết với nhau, một người vinh quang thì tất cả đều vinh quang.

Cho nên, Nữ Oa biết được Bàn Cổ Giới nâng cấp, trong lòng cũng vui mừng.

“Đây quả là một tin vui lớn.” Nữ Oa cười nói.

“Đích thực là chuyện tốt lớn.” Hậu Thổ cũng mỉm cười. ...

Đại địa phương Tây, Tu Di Sơn, đây là thánh địa của Ma tộc.

Ở một nơi nào đó trên Tu Di Sơn, những cung điện kiến trúc hùng vĩ san sát, cổ kính mà toát lên vẻ bá khí duy ngã độc tôn, đó là đạo trường của La Hầu.

Khi Bàn Cổ Giới nâng cấp, thiên cơ biến hóa, La Hầu cũng đã biết.

“Bàn Huyền giỏi lắm, phá vỡ Thiên Đạo Gia Tỏa, để Bàn Cổ Giới nâng cấp, kiện Hỗn Độn linh bảo kia chắc chắn đã phát huy tác dụng không nhỏ.” La Hầu mặt mày âm trầm.

Một kiện Hỗn Độn linh bảo vốn ở dưới Tu Di Sơn, lại rơi vào tay Bàn Huyền, khiến La Hầu tức giận.

Thiên Đạo Gia Tỏa cũng có phân cấp, Thiên Đạo Gia Tỏa của Hồng Hoang đều là cấp Hỗn Nguyên, dưới cấp Hỗn Nguyên có cấp Đại La, dưới cấp Đại La là cấp Thái Ất...

Thiên Đạo Gia Tỏa cấp Hỗn Nguyên lại được chia thành mười cấp.

Ở Hồng Hoang, thế giới cấp Đại La muốn nâng cấp thành thế giới cấp Hỗn Nguyên, phải phá vỡ Thiên Đạo Gia Tỏa cấp Hỗn Nguyên nhất cấp.

La Hầu cũng có tự biết mình, với thực lực hiện tại, không thể phá vỡ Thiên Đạo Gia Tỏa cấp Hỗn Nguyên nhất cấp.

Nếu Bàn Cổ Giới có thể nâng cấp, tất nhiên có người đã phá vỡ Thiên Đạo Gia Tỏa cấp Hỗn Nguyên nhất cấp, nếu không phải là Bàn Huyền, La Hầu không thể tin được, Bàn Huyền có thể phá vỡ Thiên Đạo Gia Tỏa cấp Hỗn Nguyên nhất cấp, khiến La Hầu vô cùng kiêng dè.

Vu tộc vốn được Thiên Đạo ưu ái, sau khi trở thành nhân vật chính lượng kiếp, Thiên Đạo lại càng ưu ái hơn.

Hiện tại, điều mà La Hầu lo lắng nhất lại là Bàn Huyền chứng được Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Theo La Hầu thấy, tu vi hiện tại của Bàn Huyền ít nhất là Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, thậm chí có thể là Bán Thánh, lại là đệ nhất Tổ Vu của Vu tộc, hưởng đại khí vận, không biết lúc nào sẽ đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Một khi Hồng Hoang xuất hiện một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đối với La Hầu không phải là chuyện tốt. ...

Dãy núi Kỳ Lân, Thủy Kỳ Lân ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía Bất Chu Sơn.

"Bàn Cổ Giới nâng cấp?

Bàn Huyền đã phá vỡ Thiên Đạo Gia Tỏa!" ...

Trong thời gian ngắn, không ít chủng tộc và đại năng của Hồng Hoang đều biết thánh địa của Vu tộc Bàn Cổ Giới đã nâng cấp.

Ở Hồng Hoang có vô số thế giới, nhưng thế giới cấp Hỗn Nguyên lại chỉ có một, đó chính là Bàn Cổ Giới hiện tại.

Trong Bàn Cổ Giới, tâm trạng của Bàn Huyền cũng cực kỳ tốt.

Nhìn xuống huyết trì bên dưới, vì Bàn Cổ Giới nâng cấp, Bàn Cổ Huyết Trì cũng biến hóa không nhỏ.

Có thể khiến Bàn Cổ Giới nâng cấp, cũng có quan hệ lớn với việc Bàn Huyền từng nâng cấp Bàn Cổ Huyết Trì.

Hiện tại, Bàn Cổ Giới đã là thế giới cấp Hỗn Nguyên, Bàn Cổ Huyết Trì lại chỉ sánh ngang Hỗn Độn linh bảo.

E rằng phải đợi Bàn Cổ Giới nâng cấp lên Hỗn Nguyên tam trọng hoặc tứ trọng, Bàn Cổ Huyết Trì mới có thể sánh ngang Hỗn Độn chí bảo.

Huyết trì bên trong, số lượng Đại Vu và Tiểu Vu được dựng dục lại càng nhiều hơn.

Bỗng nhiên, Bàn Huyền phát hiện Bàn Cổ Huyết Trì có chút bất thường, nhưng lại không nói ra được.

Cẩn thận quan sát Bàn Cổ Huyết Trì, Bàn Huyền lại phóng ra thần thức.

Trong khoảnh khắc, thần thức của Bàn Huyền bao trùm toàn bộ Bàn Cổ Huyết Trì.

Hình chiếu của Đế Giang và mười hai Tổ Vu khác ở bên cạnh nhìn Bàn Huyền.

"Đại huynh đang làm gì?" "Không biết nữa!" "Vì huyết trì biến hóa không lớn?

Cũng không có gì kỳ lạ!

Từng nâng cấp huyết trì, bây giờ lại nâng cấp Bàn Cổ Giới, huyết trì biến hóa không lớn cũng là bình thường." "Không đúng lắm." Đế Giang nói.

Thần sắc Bàn Huyền càng lúc càng nghiêm túc.

Hồi lâu sau, Bàn Huyền mới thu lại thần thức.

Thấy Bàn Huyền thu lại thần thức, Cộng Công không nhịn được hỏi.

Chương 85

“Tâm ma!” Bàn Huyền mặt không biểu cảm nói.

“Tâm ma?” Đế Giang và những người khác nhìn nhau.

“Trong huyết trì có một tâm ma, vốn đang ngủ say, vì Bàn Cổ Giới nâng cấp, đã tỉnh dậy từ giấc ngủ.” Bàn Huyền nói.

Nghe Bàn Huyền nói, Đế Giang và những người khác đều kinh hãi thất sắc.

Chỉ cần không quá ngu, đều có thể hiểu ý của Bàn Huyền.

Bàn Cổ Giới là thế giới do trái tim Bàn Cổ diễn hóa, Bàn Cổ Huyết Trì là hạt nhân của Bàn Cổ Giới, một tâm ma ngủ say trong huyết trì, điều đó nói lên cái gì?

Tâm ma của Bàn Cổ!

Nên là tâm ma xuất hiện sau khi Bàn Cổ vẫn lạc.

Nếu Bàn Cổ trước khi vẫn lạc có tâm ma, tuyệt đối là trở ngại đối với việc Bàn Cổ chứng đạo bằng sức mạnh, Bàn Cổ chắc chắn sẽ giải quyết.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên khó mà sinh ra tâm ma, sinh ra tâm ma cũng có thể dễ dàng diệt trừ, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên càng khó sinh ra tâm ma.

Lúc này, Đế Giang và những người khác kinh ngạc, Bàn Huyền lại càng kinh ngạc hơn, thật không ngờ trong Bàn Cổ Huyết Trì lại có tâm ma của Bàn Cổ.

Tâm ma sẽ mê hoặc, có thể thao túng lòng người.

Một khi bị tâm ma mê hoặc, sẽ bị tâm ma sai khiến.

Giống như Đế Giang và các Tổ Vu khác, tuy rằng thực lực cường đại, nhưng đều không có nguyên thần, có khả năng sẽ bị tâm ma của Bàn Cổ mê hoặc.

Phong ấn tâm ma của Bàn Cổ?

Ở trong Bàn Cổ Giới, không thể phong ấn tâm ma của Bàn Cổ, chỉ có ở bên ngoài Bàn Cổ Giới mới có thể phong ấn.

Còn về việc tiêu diệt tâm ma của Bàn Cổ, cũng khó.

Bản nguyên của tâm ma của Bàn Cổ e rằng đã bị ràng buộc với Bàn Cổ Giới, cho nên, cho dù tâm ma của Bàn Cổ ra khỏi Bàn Cổ Giới, bị diệt sát ở bên ngoài, cũng có thể phục sinh trong Bàn Cổ Giới, bất tử bất diệt.

"Nếu có thể khống chế tâm ma của Bàn Cổ?" Bàn Huyền trong lòng suy nghĩ.

Tâm ma sinh ra từ trái tim Bàn Cổ, gần như có thể coi là tâm ma mạnh nhất từ trước đến nay, nếu có thể khống chế, lợi dụng tốt sẽ là một trợ lực lớn.

Nhưng muốn khống chế tâm ma của Bàn Cổ, độ khó cũng không nhỏ.

"Đại huynh, tâm ma trong huyết trì..." Hậu Thổ nhìn về phía Bàn Huyền.

Trong khoảnh khắc, Đế Giang và những người khác đều lo lắng.

Có tâm ma của Bàn Cổ ở trong huyết trì, Đại Vu và Tiểu Vu được dựng dục từ huyết trì có bị mê hoặc không?

Nếu Đại Vu và Tiểu Vu bị tâm ma của Bàn Cổ sai khiến, quả thực quá đáng sợ.

"Vi huynh thử xem có thể khống chế tâm ma của Bàn Cổ không."

Bàn Huyền vẻ mặt bình tĩnh.

Khống chế tâm ma của Bàn Cổ?

Đế Giang và những người khác đều kinh ngạc.

Thế nhưng, Đế Giang và những người khác lại cũng hy vọng Bàn Huyền có thể thành công.

Nếu Bàn Huyền khống chế được tâm ma của Bàn Cổ, sức mạnh của tâm ma của Bàn Cổ cũng sẽ được Vu tộc sử dụng, đối với việc Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa sẽ là một trợ lực lớn.

"Đại huynh có chắc chắn không?" Xa Bỉ Thi hỏi.

"Nếu chọc giận tâm ma của Bàn Cổ..." Huyền Minh nhíu mày.

"Nếu không thể vì Ngô mà dùng, tất sẽ bị Ngô giết." Bàn Huyền lạnh lùng nói.

Nếu không thể khống chế tâm ma của Bàn Cổ, Bàn Huyền nhất định sẽ diệt trừ tâm ma của Bàn Cổ.

Có lẽ tâm ma của Bàn Cổ hiện tại đối với Vu tộc không có ác ý, thậm chí có thể hợp tác với Vu tộc, nhưng nếu không thể khống chế, Bàn Huyền không thể yên tâm.

Cũng là vì tính đặc thù của tâm ma của Bàn Cổ.

Một bước bước ra, Bàn Huyền vượt qua không gian, vào trong huyết trì.

Mỗi giọt máu trong huyết trì đều có một tiểu thế giới, Bàn Huyền lại lăng giá trên tất cả các tiểu thế giới.

Lang thang bên ngoài vô số tiểu thế giới trong huyết trì, Bàn Huyền không lâu sau đã đến đáy huyết trì.

Tâm ma của Bàn Cổ vô hình vô chất, ở trước mặt nó, Đại La Kim

Tiên cũng không phát hiện được.

Khi Bàn Huyền đến trước mặt tâm ma của Bàn Cổ, tâm ma của Bàn Cổ cũng bất ngờ.

Tiếp đó, tâm ma của Bàn Cổ bắt đầu mê hoặc Bàn Huyền.

Mỗi người đều có dục vọng, Bàn Cổ cũng cầu một Đại Đạo Thánh Nhân.

Hiểu rõ lòng người cầu cái gì, tâm ma mê hoặc cũng có thể sự bán công bội.

Tâm ma của Bàn Cổ lại không nhìn thấu được lòng Bàn Huyền cầu cái gì, cũng không thể khuy thị ký ức của Bàn Huyền.

Dưới các loại mê hoặc của tâm ma của Bàn Cổ, lòng Bàn Huyền lại như giếng cổ không gợn sóng.

Không thể phủ nhận, tâm ma của Bàn Cổ rất mạnh, nhưng muốn mê hoặc Bàn Huyền lại không đủ.

Mãi không mê hoặc được Bàn Huyền, tâm ma của Bàn Cổ cũng uất ức.

"Không hổ là đệ nhất Tổ Vu." Tâm ma của Bàn Cổ cười lạnh.

Tiếp đó, tâm ma của Bàn Cổ vô hình vô chất hóa thành một đám sương mù màu Hỗn Độn.

"Giao bản nguyên của nhữ cho Ngô." Bàn Huyền cũng không nói nhiều.

Chỉ cần nắm giữ được bản nguyên của tâm ma của Bàn Cổ, tùy thời tùy địa đều có thể diệt trừ tâm ma của Bàn Cổ.

"Muốn khống chế Ngô?

Có bản lĩnh đó sao?" Tâm ma nói.

Tâm ma của Bàn Cổ không thể dễ dàng giao ra bản nguyên của mình, cuối cùng vẫn phải động thủ.

Chỉ thấy, Bàn Huyền tế ra Hỗn Độn linh bảo Hỗn Nguyên Châu.

Với tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên của Bàn Huyền, ra tay nhanh, tâm ma của Bàn Cổ không phản ứng kịp, Hỗn Nguyên Châu đã rơi xuống người nó.

Chỉ trong nháy mắt, tâm ma của Bàn Cổ đã bị nhốt trong Hỗn Nguyên Châu.

Bị nhốt trong Hỗn Nguyên Châu, tâm ma của Bàn Cổ muốn thoát ra cũng cần chút thời gian.

Hỗn Nguyên Châu là pháp bảo của Bàn Huyền, tuy rằng chưa hoàn toàn luyện hóa, nhưng cũng thao túng tự nhiên.

Sau khi nhốt tâm ma của Bàn Cổ trong Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền cũng tiến vào Hỗn Nguyên Châu.

Bên trong Hỗn Nguyên Châu tự thành một không gian Hỗn Độn, Hỗn Độn chi khí cuồn cuộn.

Sương mù màu Hỗn Độn do tâm ma của Bàn Cổ hóa thành dễ dàng ẩn náu trong Hỗn Nguyên Châu, nhưng Bàn Huyền lại rõ ràng nhất cử nhất động của tâm ma của Bàn Cổ. ...

Thập Tứ Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên có thể tịnh hóa tất cả, cũng bao gồm cả tâm ma.

Diệt Thế Đại Ma có thể hủy diệt tâm ma.

Còn có Hỗn Nguyên Kỳ, Đại Đạo Quang Hoàn, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp...

Để khống chế tâm ma của Bàn Cổ, Bàn Huyền vận dụng các loại thủ đoạn.

Trung tâm Bàn Cổ Giới, một huyết trì khổng lồ.

Hình chiếu của mười hai Tổ Vu hiện lên phía trên huyết trì.

Bên rìa huyết trì có mấy Đại Vu và một đám Tiểu Vu, tất cả đều đang chăm chú nhìn vào huyết trì.

Chỉ thấy, huyết trì dâng lên sóng to gió lớn.

Về phần Đại Vu và Tiểu Vu đang được thai nghén trong huyết trì, có một số cũng bị ảnh hưởng, chưa kịp ra đời đã hóa thành tro bụi.

Trong nháy mắt, đã mấy trăm năm trôi qua kể từ khi Bàn Cổ Giới thăng cấp thành thế giới cấp Hỗn Nguyên nhất cấp.

Bàn Huyền và Bàn Cổ tâm ma đã đấu với nhau mấy trăm năm.

Một ngày nọ, huyết trì trở lại bình tĩnh, tiếp đó, Bàn Huyền từ trong huyết trì bước ra.

Phía sau Bàn Huyền là một đám sương mù màu hỗn độn, chính là Bàn Cổ tâm ma hóa thành.

Nhìn qua thì có vẻ Bàn Huyền đã khống chế được Bàn Cổ tâm ma, nhưng tâm ma xảo trá, cũng có một khả năng khác, là Bàn Cổ tâm ma đã mê hoặc Bàn Huyền.

Nếu Bàn Huyền bị Bàn Cổ tâm ma mê hoặc, cũng sẽ bị nó chi phối.

Khi Bàn Huyền vừa bước ra khỏi huyết trì, hình chiếu của mười hai Tổ Vu liền vội vã đến.

Từng hình chiếu Tổ Vu đều nhìn vào Bàn Cổ tâm ma sau lưng Bàn Huyền.

“Bàn Cổ tâm ma đã nằm trong sự khống chế của Ngô.” Bàn Huyền vừa nói, vừa lấy ra bản nguyên của Bàn Cổ tâm ma.

Một luồng ma khí màu hỗn độn xuất hiện trong tay Bàn Huyền, trong ma khí dường như có gì đó, nhưng lại như ẩn như hiện, ngay cả Chuẩn Thánh cũng không thể nhìn rõ, đó chính là bản nguyên của Bàn Cổ tâm ma.

Thấy bản nguyên của Bàn Cổ tâm ma đã nằm trong tay Bàn Huyền, Đế Giang và những người khác có thể xác định Bàn Huyền đã khống chế được Bàn Cổ tâm ma, không bị nó mê hoặc.

Nếu Bàn Cổ tâm ma mê hoặc được Bàn Huyền, chắc chắn sẽ không giao bản nguyên cho hắn.

Bàn Cổ tâm ma không nói một lời, nhưng Đế Giang và những người khác biết nó đang phẫn uất, nhưng một khi Bàn Huyền đã khống chế được sự sống chết của Bàn Cổ tâm ma, nó cũng là một cỗ sức mạnh của Vu tộc.

Tâm ma giỏi mê hoặc lòng người, nhưng ngoài việc đó ra, nó còn có năng lực gì khác, các Tổ Vu đều tò mò về năng lực của Bàn Cổ tâm ma.

Sau khi khống chế được Bàn Cổ tâm ma, Bàn Huyền cũng đã tìm hiểu rõ năng lực của nó, thấy Đế Giang và mọi người tò mò, liền nói ra.

Ngoài việc mê hoặc lòng người, Bàn Cổ tâm ma có hỗn độn ma khí, có thể chuyển hóa thành mọi loại ma khí.

Tất cả các loại ma khí tồn tại trong Hồng Hoang, hỗn độn ma khí của Bàn Cổ tâm ma đều có thể chuyển hóa được, cũng có thể mô phỏng khí tức của bất kỳ sinh linh nào, có thể tạo ra ảo ảnh, và có thể khống chế mộng cảnh của vạn vật sinh linh.

Mộng ma đầu tiên giữa thiên địa, khả năng khống chế mộng cảnh cũng không bằng Bàn Cổ tâm ma.

Biến thái nhất là, Bàn Cổ tâm ma có thể diễn hóa thành tâm ma kiếp, tăng cường đáng kể uy lực của thiên kiếp hoặc thiên khiển.

Sau khi hiểu rõ về năng lực của Bàn Cổ tâm ma, Đế Giang và những người khác đều kinh thán, cũng có chút kiêng kỵ.

May mà Bàn Huyền đã khống chế được Bàn Cổ tâm ma. ...

Sau khi khống chế được Bàn Cổ tâm ma, Bàn Huyền cũng rời khỏi Bàn Cổ Giới.

Ra khỏi Bàn Cổ Giới, Bàn Huyền tìm kiếm Âm Dương Lão Tổ.

Nếu không phải vì sự xuất hiện của Bàn Cổ tâm ma, sau khi Bàn Cổ Giới thăng cấp, Bàn Huyền đã đi tìm Âm Dương Lão Tổ rồi.

Một trong Khai Thiên Tam Bảo, Thái Cực Đồ, hiện đang nằm trong tay Âm Dương Lão Tổ.

Đối với Bàn Huyền, Thái Cực Đồ không chỉ là một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, mà còn là một phần ba Khai Thiên ấn ký.

Mặc dù đã có một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng Bàn Huyền muốn có Hỗn Độn Chí Bảo.

Bàn Huyền cũng đã tính toán xong, trước tiên gom đủ Khai Thiên Tam Bảo, sau đó tu luyện Bàn Cổ Chân Thân, tiếp theo tu luyện Tam Hoa Tụ Đỉnh, mượn sức Tam Hoa Tụ Đỉnh, cộng thêm một phần sức mạnh của Bàn Cổ Huyết Trì, dung hợp Khai Thiên Tam Bảo.

Ngũ Khí Triều Nguyên dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, Tam Hoa Tụ Đỉnh dung hợp Khai Thiên Tam Bảo.

Dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, biến năm kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thành Tiên Thiên Chí Bảo, độ khó nhỏ hơn việc dung hợp Khai Thiên Tam Bảo, dù sao Khai Thiên Tam Bảo đều là Tiên Thiên Chí Bảo, dung hợp ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo thành một

kiện Hỗn Độn Chí Bảo, độ khó cực lớn.

Ra khỏi bộ lạc, Bàn Huyền hướng đến Hồng Hoang tinh không. ...

Trong các vì sao Hồng Hoang, một ngôi sao thái cổ nào đó nằm giữa Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, lại nằm ở một tiết điểm của ức vạn tinh thần, Âm Dương Lão Tổ hiện đang tu luyện trên ngôi sao đó.

Chương 86

Bàn Cổ sinh thái cực, lưỡng nghi tứ tượng tuần.

Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh diễn hóa thành một thái cực.

Thái cực do Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh diễn hóa cũng là hạt nhân của Hồng Hoang tinh không.

Một kiện Tiên Thiên Chí Bảo lơ lửng trên đỉnh đầu Âm Dương Lão Tổ, chính là Thái Cực Đồ.

Chỉ thấy, Thái Cực Đồ hấp thu nhật nguyệt tinh hoa, chuyển hóa thành tiên thiên âm dương nhị khí, cung cấp cho Âm Dương Lão Tổ tu luyện.

Hấp thu tiên thiên âm dương nhị khí, tu vi của Âm Dương Lão Tổ đang tăng lên.

Căn cước của Âm Dương Lão Tổ là một luồng tiên thiên âm dương chi khí.

Mặc dù tu vi của Âm Dương Lão Tổ mới chỉ là Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng tiên thiên âm dương chân thân đã đại thành, có thể so với Hỗn Độn Thể.

Lại qua không bao lâu, tu vi của Âm Dương Lão Tổ đã đột phá, một bước từ Chuẩn Thánh trung kỳ đột phá lên Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Tu vi đột phá, Âm Dương Lão Tổ cũng rất vui mừng.

Lại tiến gần một bước lớn đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng, Âm Dương Lão Tổ nhanh chóng kinh hãi thất sắc.

“Sao lại thế này?

Tình huống gì đây?” Chính là khí vận trên người Âm Dương Lão

Tổ đang trôi đi.

Vốn dĩ, tu vi từ Chuẩn Thánh trung kỳ đột phá lên Chuẩn Thánh hậu kỳ, khí vận đáng lẽ phải tăng lên không ít, nhưng khí vận của Âm Dương Lão Tổ không những không tăng mà còn đang nhanh chóng trôi đi.

Cảm nhận kỹ, lại dùng nguyên thần thôi diễn, Âm Dương Lão Tổ kinh nộ: "Bàn Huyền, ra đây!" Âm Dương Lão Tổ phát hiện khí vận của Vu tộc đang đoạt lấy khí vận của mình.

Phát hiện khí vận Vu tộc đang đoạt lấy khí vận, Âm Dương Lão Tổ ngay lập tức nghĩ đến Bàn Huyền, cũng đoán Bàn Huyền đang ở gần đây.

"Âm Dương đạo hữu, khí số của nhữ đã tận." Một người từ hư không cách mấy quang niên bước ra, chỉ một bước đã đến trước mặt Âm Dương Lão Tổ, chính là Bàn Huyền.

Thấy Bàn Huyền, Âm Dương Lão Tổ trừng mắt giận dữ.

"Nhữ đã dùng thủ đoạn gì?

Đoạt lấy khí vận của Ngô!" Âm Dương Lão Tổ hận giọng nói.

"Giao ra Thái Cực Đồ, có thể giữ lại chân linh cho nhữ." Bàn Huyền nói.

Nếu một chút chân linh không bị diệt, sau này có lẽ có thể phục sinh.

Nhưng nghe lời Bàn Huyền, Âm Dương Lão Tổ lại giận quá hóa cười.

"Nói năng ngông cuồng." Âm Dương Lão Tổ đang nổi giận không nhịn được ra tay.

Theo Âm Dương Lão Tổ ra tay, Thái Cực Đồ trên đầu hóa thành

một cây Bạch Ngọc Kim Kiều.

Âm Dương Lão Tổ bay lên Bạch Ngọc Kim Kiều do Thái Cực Đồ hóa thành, có huyền quang hộ thân, trước tiên đã đứng vào thế bất bại.

Trong Khai Thiên Tam Bảo, Thái Cực Đồ phòng ngự đệ nhất.

Bàn Huyền lại bước ra một bước, lên trên Bạch Ngọc Kim Kiều.

Khi Bàn Huyền vừa bước lên Bạch Ngọc Kim Kiều, Âm Dương Lão Tổ đánh ra một đạo Tiên Thiên Âm Dương Thần Lôi.

Đối mặt với Tiên Thiên Âm Dương Thần Lôi của Âm Dương Lão Tổ, Bàn Huyền không né không tránh.

"Phanh!" Bàn Huyền nhẹ nhàng búng tay, làm cho Tiên Thiên Âm Dương Thần Lôi của Âm Dương Lão Tổ tan vỡ.

"Sao có thể!" Âm Dương Lão Tổ trừng lớn mắt.

"Trò mèo này đừng có mà khoe mẽ trước mặt Ngô." Bàn Huyền khinh thường cười.

Mặc dù Âm Dương Lão Tổ không dùng toàn lực thi triển Tiên Thiên Âm Dương Thần Lôi, nhưng cũng đã dùng bảy thành pháp lực, lại bị Bàn Huyền nhẹ nhàng đánh tan, sự chênh lệch như vậy khiến Âm Dương Lão Tổ trong lòng trầm xuống.

"Pháp lực của Bàn Huyền tuyệt đối vượt qua Chuẩn Thánh đại viên mãn...

Bán Thánh!" Âm Dương Lão Tổ trong mắt kinh hãi.

Cái gọi là Bán Thánh, chính là ở giữa Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Thực ra, Bàn Huyền cũng chỉ dùng năm mươi vạn cái lượng kiếp pháp lực mà thôi.

Hiện tại, Hỗn Độn Thể và Hỗn Độn Nguyên Thần của Bàn Huyền cộng lại cũng chưa có năm mươi vạn cái lượng kiếp pháp lực, nhưng đối với Khí Vận Chi Thể, năm mươi vạn cái lượng kiếp pháp lực chẳng là gì.

Phải biết, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền có đến bốn ức tám ngàn vạn cái lượng kiếp pháp lực.

Lạnh mặt, Âm Dương Lão Tổ tế ra một thanh Tiên Thiên Âm Dương Kiếm, chém về phía Bàn Huyền.

"Hạt gạo mà thôi." Bàn Huyền trực tiếp tung ra một quyền.

Tốc độ một quyền của Bàn Huyền trông có vẻ chậm, uy lực dường như cũng không lớn, nhưng Âm Dương Lão Tổ hoàn toàn không thể tránh được một quyền của Bàn Huyền.

Tiên Thiên Âm Dương Kiếm do Âm Dương Lão Tổ tế ra đối đầu với quyền của Bàn Huyền, lại kêu lên một tiếng bi ai, kiếm quang ảm đạm, trên lưỡi kiếm xuất hiện vết nứt, đã bị tổn thương không nhỏ.

Tiếp đó, huyền quang bảo vệ Âm Dương Lão Tổ vỡ tan.

"Phụt!" Thân thể Âm Dương Lão Tổ suýt bị đánh nổ.

Thất khiếu phun máu, Âm Dương Lão Tổ suýt ngã khỏi Bạch Ngọc Kim Kiều.

"Thực lực của Bàn Huyền... sao có thể mạnh đến như vậy?" Âm Dương Lão Tổ không dám tin, mình ở trước mặt Bàn Huyền lại không chịu nổi một đòn.

Nếu Bàn Huyền ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân cũng thôi đi, nhưng Bàn Huyền hiện tại là Hỗn Độn Thể mà!

Giới hạn của Hỗn Độn Thể, tối đa cũng chỉ là Bán Thánh.

Thực ra, tu vi Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền hiện tại chỉ là Chuẩn

Thánh đại viên mãn, chưa đạt đến Bán Thánh, vì Bàn Cổ thần huyết chưa đạt đến cực hạn.

"Ồ!" Bàn Huyền có chút bất ngờ, vốn tưởng một quyền có thể đánh nổ thân thể Âm Dương Lão Tổ, lại không ngờ đã đánh giá thấp hắn.

Thực ra, nếu không có Tiên Thiên Âm Dương Kiếm, và phòng ngự của Thái Cực Đồ, chỉ dựa vào thân thể của Âm Dương Lão Tổ, tuyệt đối sẽ bị Bàn Huyền một quyền đánh nổ.

Bàn Huyền chỉ dùng năm mươi vạn cái lượng kiếp pháp lực, nếu bốn ức tám ngàn vạn cái lượng kiếp pháp lực tung ra, dù là hàng vạn Chuẩn Thánh liên thủ cũng không chống đỡ nổi một đòn.

Sự chênh lệch giữa Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, như trời với đất.

Bàn Huyền vốn định một quyền đánh nổ thân thể Âm Dương Lão Tổ, sau đó diệt nguyên thần chân linh của hắn.

Giết chết Âm Dương Lão Tổ, Thái Cực Đồ tự nhiên sẽ là của Bàn Huyền.

Đúng lúc này, Bạch Ngọc Kim Kiều lại biến thành Thái Cực Đồ.

Bàn Huyền cũng rơi vào trong Thái Cực Đồ.

Bên trong Thái Cực Đồ tự thành không gian, tràn ngập tiên thiên âm dương chi khí.

Ở trong Thái Cực Đồ, Bàn Huyền nhìn quanh, màu đen trắng hỗn tạp, khiến người ta hoa mắt.

Nhắm mắt cảm nhận một chút, Bàn Huyền phát hiện không gian bên trong Thái Cực Đồ có thể so với một thế giới cấp Hỗn Nguyên tam cấp.

Cao hơn Bàn Cổ Giới hiện tại một cấp.

Bàn Huyền cũng có Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng không gian bên trong Tiên Thiên Chí Bảo của Bàn Huyền chỉ có thể so với thế giới cấp Hỗn Nguyên nhất cấp.

Về phần Hỗn Độn Linh Bảo Hỗn Nguyên Châu, không gian bên trong có thể so với thế giới cấp Hỗn Nguyên tứ cấp.

Nếu là Hỗn Độn Chí Bảo, không gian bên trong tối thiểu cũng có thể so với thế giới cấp Hỗn Nguyên thất cấp.

Không gian bên trong tương đương từ cấp một đến cấp ba của thế giới Hỗn Nguyên, là Tiên Thiên Chí Bảo.

Không gian bên trong tương đương từ cấp bốn đến cấp sáu của thế giới Hỗn Nguyên, là Hỗn Độn Linh Bảo.

Không gian bên trong tương đương từ cấp bảy đến cấp chín của thế giới Hỗn Nguyên, là Hỗn Độn Chí Bảo.

Nếu không gian bên trong một pháp bảo có thể so với thế giới cấp Hỗn Nguyên thập cấp, cũng đã vượt qua Hỗn Độn Chí Bảo.

Nếu luyện chế toàn bộ Hồng Hoang thế giới thành một pháp bảo, sẽ vượt qua Hỗn Độn Chí Bảo.

Như Hỗn Nguyên Kỳ của Bàn Huyền, uy lực hơn Thái Cực Đồ, nhưng không gian bên trong cũng chỉ so với thế giới cấp Hỗn Nguyên nhất cấp.

Khai Thiên Tam Bảo lại không hề tầm thường.

Tình huống bình thường, một kiện Hỗn Độn Chí Bảo phân thành ba kiện Hỗn Độn Linh Bảo cũng không có gì lạ, cho nên, Khai Thiên Tam Bảo không hề đơn giản như bề ngoài.

Trong không gian tràn ngập tiên thiên âm dương chi khí, Bàn

Huyền không thấy Âm Dương Lão Tổ.

Bốn phương tám hướng đều là màu đen trắng, không ngừng biến đổi.

Thân thể Âm Dương Lão Tổ suýt bị Bàn Huyền một quyền đánh nổ, hiện tại chắc chắn đang trốn ở một nơi nào đó trong không gian.

Khi Bàn Huyền phóng ra thần thức, trong không gian cũng bị hạn chế.

Muốn tìm Âm Dương Lão Tổ, độ khó không nhỏ.

"Tiên thiên âm dương chi khí dồi dào như vậy, chi bằng tu luyện Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang thành Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang." Bàn Huyền trong lòng đột nhiên nghĩ.

Dùng tiên thiên ngũ hành chi khí, có thể tu luyện Tiên Thiên Ngũ Hành Thần Quang, nếu dùng tiên thiên âm dương chi khí, thì có thể tu luyện Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang, khi tiên thiên ngũ hành và tiên thiên âm dương hợp nhất, sẽ là Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang.

Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang tuy không bằng Hỗn Độn Thần Quang, nhưng uy lực tuyệt đối hơn Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang và Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang.

Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề, chính là muốn diễn hóa Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang.

Căn cước của Chuẩn Đề tuy là tiên thiên canh kim cực phẩm linh căn, nhưng vẫn luôn tu luyện âm dương ngũ hành, ngày đêm ngưng luyện một nhánh của bản thể.

Muốn tu luyện Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang, cần lượng lớn tiên thiên âm dương chi khí, cũng rất phiền phức, hiện tại, lại là một cơ hội lớn.

Lập tức, Bàn Huyền vừa tìm kiếm Âm Dương Lão Tổ, vừa hấp thu tiên thiên âm dương chi khí tu luyện thần thông.

Theo sự hấp thu của Bàn Huyền, tiên thiên âm dương chi khí từ bốn phương tám hướng tràn đến.

Trong không gian, từng tia từng sợi tiên thiên âm dương chi khí đều không ổn định, nếu hấp thu vào cơ thể, không bạo thể mà chết thì cũng sẽ bị thương, nhưng trong cơ thể Bàn Huyền có đại khí vận, có một vô lượng lượng kiếp pháp lực, có Đại Đạo Quang Hoàn, có các loại chí bảo, cho nên, hấp thu tiên thiên âm dương chi khí trong không gian để tu luyện thần thông cũng sẽ không có chuyện gì.

Dưới sự hấp thu không kiêng dè của Bàn Huyền, lượng lớn tiên thiên âm dương chi khí tràn vào cơ thể.

Vừa vào cơ thể Bàn Huyền, tiên thiên âm dương chi khí hóa thành thái cực lưỡng nghi, dần dần hình thành một điểm thần quang.

Khi một điểm Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang xuất hiện, nó không ngừng hấp thu tiên thiên âm dương chi khí để lớn mạnh.

So với Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền, Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang trong cơ thể quá yếu.

Nếu Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang của Bàn Huyền là đại dương, thì Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang chỉ là một cái ao nhỏ.

Cần phải để Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang và Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang mạnh như nhau, mới dễ dàng dung hợp.

Nếu dung hợp bây giờ, chỉ có một kết quả, Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang sẽ bị chuyển hóa thành tiên thiên ngũ hành. ...

Âm Dương Lão Tổ ẩn nấp ở một nơi nào đó trong Thái Cực Đồ, vẫn luôn chú ý Bàn Huyền.

Khi thấy Bàn Huyền hấp thu tiên thiên âm dương chi khí trong không gian, Âm Dương Lão Tổ cũng không dám tin.

Phải biết, Âm Dương Lão Tổ thân là chủ nhân của Thái Cực Đồ, tu luyện trong không gian cũng chỉ dám hấp thu một chút tiên thiên âm dương chi khí, Bàn Huyền lại không hề kiêng dè, trong thời gian ngắn đã hấp thu lượng lớn tiên thiên âm dương chi khí, không có dấu hiệu dừng lại.

"..." Âm Dương Lão Tổ hôm nay đã quá kinh ngạc rồi.

Trước tiên là khí vận bị đoạt, tiếp đó là thực lực đáng sợ của Bàn Huyền, hiện tại, Bàn Huyền lại hấp thu tiên thiên âm dương chi khí trong Thái Cực Đồ, quả thực là không cần mạng.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân, hấp thu tiên thiên âm dương chi khí trong Thái Cực Đồ cũng có thể bị thương.

"Là ảo ảnh sao?" Âm Dương Lão Tổ nghi ngờ những gì mình thấy không phải là thật.

Nhưng, Âm Dương Lão Tổ dùng pháp nhãn quan sát kỹ, xác định không phải là ảo ảnh. ...

Chương 87

Không biết bất giác, Bàn Huyền ở trong Thái Cực Đồ cũng đã mấy chục năm.

Mấy chục năm, Bàn Huyền mỗi thời mỗi khắc đều hấp thu tiên thiên âm dương chi khí.

Tiên thiên âm dương chi khí trong Thái Cực Đồ dường như vô cùng vô tận, Bàn Huyền hấp thu bao nhiêu, sẽ xuất hiện bấy nhiêu.

Cuối cùng, Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang của Bàn Huyền đã đại thành, không thua kém Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang.

Khi Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang đại thành, Bàn Huyền cũng không còn hấp thu tiên thiên âm dương chi khí nữa.

Tiếp theo, dung hợp tiên thiên âm dương và tiên thiên ngũ hành.

"Oanh!" Một luồng tiên thiên thần quang đen trắng hỗn tạp xuất hiện trên người Bàn Huyền, chính là Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang tu luyện mấy chục năm.

So với ngũ hành, âm dương càng mạnh mẽ hơn.

Theo sự xuất hiện của Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang, tiên thiên âm dương chi khí trong phạm vi ức vạn vạn dặm đều bắt đầu rối loạn.

Bàn Huyền không vội dung hợp Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang và Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang, trước tiên dùng Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang tìm kiếm Âm Dương Lão Tổ.

Căn cước của Âm Dương Lão Tổ là một luồng tiên thiên âm dương chi khí, ẩn nấp trong Thái Cực Đồ, muốn tìm quả thực quá khó.

Bàn Huyền tìm mấy chục năm không thấy, hiện tại có Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang, cũng không tìm thấy.

Nếu không tìm được Âm Dương Lão Tổ, Bàn Huyền liền dung hợp Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang và Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang.

Lại một luồng tiên thiên thần quang xuất hiện trên người Bàn Huyền.

Một luồng thần quang nghịch loạn âm dương, điên đảo càn khôn, một luồng thần quang vặn loạn ngũ hành, lay động hoàn vũ, ngũ sắc quang hoa chiếu rọi chư thiên.

Dưới đại pháp lực của Bàn Huyền, hai loại thần quang bắt đầu dung hợp.

Âm Dương Lão Tổ ẩn nấp trong bóng tối thấy hai loại tiên thiên thần quang trên người Bàn Huyền, cũng trừng lớn mắt.

Muốn dung hợp Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang và Tiên Thiên Ngũ Hành Thần Quang thành Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang, cần pháp lực khổng lồ, năm mươi vạn cái lượng kiếp pháp lực cũng không đủ.

Bảy mươi vạn cái lượng kiếp pháp lực... tám mươi vạn cái lượng kiếp pháp lực... một trăm vạn cái lượng kiếp pháp lực...

Khi Bàn Huyền dùng đến hơn ba trăm vạn lượng kiếp pháp lực, hai loại tiên thiên thần quang trên người mới bắt đầu dung hợp.

Âm Dương Lão Tổ ẩn nấp ở nơi xa, cũng không cảm nhận được dao động pháp lực của Bàn Huyền, càng không nhìn ra được.

Nhưng, Âm Dương Lão Tổ cũng biết độ khó dung hợp Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang và Tiên Thiên Ngũ Hành Thần Quang rất lớn, pháp lực cần thiết kinh người.

“Bàn Huyền hiện tại rốt cuộc có bao nhiêu pháp lực?” Âm Dương Lão Tổ trong lòng nghĩ.

Mặc dù không biết pháp lực hiện tại của Bàn Huyền mạnh đến mức nào, nhưng Âm Dương Lão Tổ cũng biết là vượt xa mình, càng không dám hiện thân.

Dưới sự điều khiển của Âm Dương Lão Tổ, sức mạnh của Thái Cực Đồ cũng luôn công kích Bàn Huyền, nhưng hoàn toàn không làm gì được Bàn Huyền.

Trong Khai Thiên Tam Bảo, Thái Cực Đồ phòng ngự đệ nhất, nhưng công kích lại xếp cuối cùng.

Bàn Huyền tế ra Hỗn Nguyên Kỳ, dễ dàng đỡ được công kích của Thái Cực Đồ.

Dưới hơn ba trăm vạn lượng kiếp pháp lực, hai loại tiên thiên thần quang trên người Bàn Huyền không lâu sau đã dung hợp.

Theo sự dung hợp của hai loại thần quang, cũng chính là Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang.

Đồng thời có cả âm dương ngũ hành, uy lực có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo.

Hơn nữa, Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang của Bàn Huyền gắn liền với Hỗn Độn Thể, nếu Hỗn Độn Thể thăng cấp thành Hỗn Độn Thánh Thể, uy lực của Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang sẽ tăng vọt.

So với Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang và Tiên Thiên Ngũ Hành Thần Quang, Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang muốn thăng cấp thành Hỗn Độn Thần Quang lại dễ dàng hơn không ít.

Thần thông tu luyện xong, nhưng không tìm được Âm Dương Lão Tổ, Bàn Huyền cũng không định tiếp tục ở trong Thái Cực Đồ nữa.

Lập tức, Bàn Huyền lấy ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích, chỉ một kích đã phá vỡ bình chướng không gian.

Bàn Huyền muốn rời đi, Âm Dương Lão Tổ dùng Thái Cực Đồ cũng không nhốt được.

Nếu Âm Dương Lão Tổ hoàn toàn luyện hóa Thái Cực Đồ, Bàn Huyền e là phải dùng đến hàng nghìn vạn lượng kiếp pháp lực mới có thể thoát ra trong thời gian ngắn, nếu chỉ có hàng trăm vạn lượng kiếp pháp lực, cần một khoảng thời gian mới có thể thoát ra.

Trực tiếp phá vỡ bình chướng không gian, ra khỏi Thái Cực Đồ, Bàn Huyền dùng đại pháp lực trấn áp Thái Cực Đồ.

Thái Cực Đồ vốn đang mở ra, dưới đại pháp lực của Bàn Huyền đã cuộn lại.

Khi Thái Cực Đồ hoàn toàn cuộn lại, cũng rơi vào tay Bàn Huyền.

Nhưng trong Thái Cực Đồ không chỉ có nguyên thần ấn ký của Âm Dương Lão Tổ, mà còn có cả Âm Dương Lão Tổ.

Bàn Huyền chỉ dùng một trăm vạn cái lượng kiếp pháp lực để trấn áp Thái Cực Đồ, nhưng Âm Dương Lão Tổ trong vòng một nguyên hội cũng không thể ra ngoài.

Âm Dương Lão Tổ cũng không dám từ trong Thái Cực Đồ ra ngoài.

Nếu Âm Dương Lão Tổ bây giờ ra khỏi Thái Cực Đồ, Bàn Huyền cầu còn không được. ...

Thấy Bàn Huyền rời đi, Âm Dương Lão Tổ cũng thở phào nhẹ nhõm, nhưng ngay sau đó cảm nhận Thái Cực Đồ bị một luồng đại pháp lực trấn áp, biết là Bàn Huyền làm, cũng không bất ngờ.

Mặc dù không dám ra khỏi Thái Cực Đồ, nhưng Âm Dương Lão

Tổ có thể từ bên trong đồ phá vỡ pháp lực trấn áp Thái Cực Đồ của Bàn Huyền.

Âm Dương Lão Tổ rất cẩn trọng, không dám ra khỏi Thái Cực Đồ, nhưng cũng sẽ không để Bàn Huyền dùng pháp lực trấn áp Thái Cực Đồ.

Chỉ cần Thái Cực Đồ không bị Bàn Huyền dùng pháp lực trấn áp, dù Bàn Huyền đặt Thái Cực Đồ ở đâu, hay mang theo bên người, sớm muộn gì cũng sẽ cho Âm Dương Lão Tổ cơ hội.

Hoặc là, Âm Dương Lão Tổ tu luyện trong Thái Cực Đồ.

Tu luyện trong Thái Cực Đồ vô lượng lượng kiếp, Âm Dương Lão Tổ cũng có thể.

Tiếp theo, Âm Dương Lão Tổ điều khiển Thái Cực Đồ.

Dưới sự điều khiển của Âm Dương Lão Tổ, Thái Cực Đồ bộc phát sức mạnh kinh người, không ngừng xung kích pháp lực mà Bàn Huyền dùng để trấn áp Thái Cực Đồ.

Nhưng, vì Âm Dương Lão Tổ chưa hoàn toàn luyện hóa Thái Cực Đồ, cộng thêm tu vi chỉ là Chuẩn Thánh hậu kỳ, cũng không thể phát huy hết uy năng của Thái Cực Đồ.

Với công kích hiện tại của Thái Cực Đồ, muốn phá vỡ pháp lực trấn áp, ít nhất cũng phải một nguyên hội trở lên, có lẽ là mấy nguyên hội.

Nếu Bàn Huyền không ngừng cung cấp pháp lực, Âm Dương Lão Tổ không thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vĩnh viễn không thể phá vỡ pháp lực trấn áp Thái Cực Đồ.

Về phần công kích hiện tại của Thái Cực Đồ, cũng nằm trong dự liệu của Bàn Huyền. ...

Trên Thái Dương Tinh, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đang tu luyện mặt trời thần hỏa.

Hiện tại, bản mệnh thần thông của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất là Thái Dương Chân Hỏa.

Mặc dù tu luyện trên Thái Dương Tinh, nhưng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng phát hiện trận chiến giữa Bàn Huyền và Âm Dương Lão Tổ.

"Thực lực của Tổ Vu Bàn Huyền thật sự khủng khiếp đến vậy." Đế Tuấn nói.

Đông Hoàng Thái Nhất thần sắc ngưng trọng, gật đầu đồng tình với Đế Tuấn.

Âm Dương Lão Tổ là Chuẩn Thánh đại năng mà Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ngưỡng vọng, nhưng ở trước mặt Bàn Huyền lại không chịu nổi một đòn, mà Bàn Huyền còn chưa ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân.

"Chẳng lẽ tu vi của Bàn Huyền đã đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?" Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất biến đổi.

"Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?

Không, nếu tu vi của Bàn Huyền đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc trong mắt hắn cũng chỉ là kiến hôi, Vu tộc cũng sẽ không khiêm tốn như bây giờ." Đế Tuấn nói.

"Thánh địa Bàn Cổ Giới của Vu tộc có thể từ thế giới cấp Đại La thăng cấp thành thế giới cấp Hỗn Nguyên, cần phải phá vỡ gông cùm Thiên Đạo, Chuẩn Thánh có thể làm được sao?" "..." Không chỉ Đông Hoàng Thái Nhất nghi ngờ tu vi của Bàn Huyền đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mà trong Hồng Hoang có không ít người cũng đang nghi ngờ.

Về phần các đại năng như Dương Mi, Hồng Quân, La Hầu, họ đều không cho rằng tu vi của Bàn Huyền là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ nhận định tu vi của Bàn Huyền nằm giữa Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Thánh Nhân, là Bán Thánh.

Trong tinh không Hồng Hoang mênh mông sâu thẳm, nhật nguyệt tinh thần vận chuyển theo quy luật đặc định, nhìn như hỗn loạn vô tự, nhưng lại huyền diệu vô cùng.

Trên một ngôi sao thái cổ nằm giữa Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, Bàn Huyền nhìn Thái Cực Đồ trong tay.

Mặc dù Thái Cực Đồ đã ở trong tay Bàn Huyền, nhưng vì Âm Dương Lão Tổ ở bên trong, Bàn Huyền cũng không thể không dùng pháp lực trấn áp pháp bảo này.

Âm Dương Lão Tổ cũng rất khôn ngoan, nếu Bàn Huyền không dùng pháp lực trấn áp Thái Cực Đồ, Âm Dương Lão Tổ cũng sẽ không dễ dàng ra ngoài.

Nếu không dùng pháp lực trấn áp, mang theo Thái Cực Đồ bên người quá nguy hiểm.

Lúc này, Bàn Huyền cũng đang suy nghĩ làm thế nào để xử lý Âm Dương Lão Tổ.

Hiện tại, khí số của Âm Dương Lão Tổ đã tận, chính là thời cơ tốt để giết hắn.

"Khí vận!" Mắt Bàn Huyền lóe lên, trong lòng đã có kế sách.

Căn cước của Bàn Huyền là khí vận Vu tộc, khí số của Âm Dương Lão Tổ đã tận, nếu Bàn Huyền cho Âm Dương Lão Tổ một phần khí vận, Âm Dương Lão Tổ tuyệt đối sẽ vui mừng như điên, cũng không thể nào nghi ngờ.

Càng nghĩ, Bàn Huyền càng thấy khả thi, chỉ cần hy sinh một phần

khí vận, là có thể khiến Âm Dương Lão Tổ lộ diện.

Nhưng, tốt nhất là đợi một thời gian, dù sao khí vận vừa mới trôi đi, đột nhiên lại có một luồng khí vận không nhỏ, Âm Dương Lão Tổ tuyệt đối sẽ nghi ngờ.

Sau khi cân nhắc, Bàn Huyền quyết định một vạn năm sau sẽ ra tay.

Cách một vạn năm, Âm Dương Lão Tổ có lẽ cũng sẽ không nghi ngờ nữa.

Trong lúc Bàn Huyền đang âm thầm tính toán, hắn phát hiện một điểm tử quang xuất hiện ở tinh không xa xôi, tuy chỉ lóe lên rồi biến mất, nhưng hắn cũng đã nhìn thấy rõ ràng.

"Hồng Mông Tử Khí, độn khứ đích nhất?" Bàn Huyền không ngồi yên được nữa.

Đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn mươi chín, độn đi một, đó cũng là một tia sinh cơ.

Thiên số đã định, nhưng một tia sinh cơ có thể thay đổi.

Mỗi thế giới đều sẽ có một tia sinh cơ, đó là quy tắc của đại đạo. 'Độn khứ đích nhất' chính là một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Khi thiên địa sơ khai, đại đạo giáng xuống Hồng Mông Tử Khí, Hồng Hoang không chỉ có một đạo Hồng Mông Tử Khí, trong đó một đạo chính là 'độn khứ đích nhất'.

Có thể xác định, Hồng Quân tuy có Hồng Mông Tử Khí, nhưng không có 'độn khứ đích nhất'.

Về phần hiện tại Hồng Quân có mấy đạo Hồng Mông Tử Khí, Bàn Huyền cũng không biết, có lẽ chỉ có một hai đạo, có lẽ đã có bốn năm đạo, thậm chí nhiều hơn.

Hiện tại, Bàn Huyền phát hiện một đạo Hồng Mông Tử Khí trong Hồng Hoang tinh không, lập tức nghi ngờ là 'độn khứ đích nhất'.

Trong thoáng chốc, Bàn Huyền trong lòng cũng có chút kích động.

Nếu có được 'độn khứ đích nhất', sẽ giúp ích rất lớn cho việc Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Dù không phải 'độn khứ đích nhất', cũng là một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Phải biết, hoàn toàn luyện hóa một đạo Hồng Mông Tử Khí có thể thành thánh.

Thu hồi Thái Cực Đồ, Bàn Huyền lập tức bay về phía tinh không xa xôi.

Bàn Huyền bung hết tốc độ, trăm vạn quang niên thoáng chốc đã đến.

Tốc độ ánh sáng ở trước mặt Bàn Huyền căn bản không đáng nhắc đến.

Dưới tốc độ của Bàn Huyền, thời gian và không gian đều bị bóp méo.

Không bao lâu, Bàn Huyền đã đến một tinh hệ.

Tinh hệ có đường kính khoảng tám trăm vạn quang niên, trong Hồng Hoang tinh không cũng không tính là gì.

Nhìn ra xa, các ngôi sao trong tinh hệ cũng nhiều không đếm xuể, các thiên thạch lớn nhỏ còn nhiều hơn.

Bàn Huyền có thể khẳng định, một đạo Hồng Mông Tử Khí đang ở trong tinh hệ này, mặc dù cho rằng có thể là 'độn khứ đích nhất', nhưng rốt cuộc có phải không thì phải tìm trước đã.

Muốn tìm một đạo Hồng Mông Tử Khí trong một tinh hệ đường

kính tám trăm vạn quang niên, khó hơn mò kim đáy bể vạn lần.

Với tu vi nguyên thần hiện tại của Bàn Huyền, thần thức muốn bao phủ một tinh hệ đường kính tám trăm vạn quang niên cũng không quá khó.

Chương 88

Trong khoảnh khắc, thần thức mà Bàn Huyền phóng ra đã hoàn toàn bao phủ tinh hệ.

Khi thần thức bao phủ tinh hệ, Bàn Huyền cảm nhận được sự biến đổi của từng ngôi sao, một số ngôi sao cây cối um tùm, có chim bay thú chạy, một cảnh tượng tràn đầy sức sống, cũng có những ngôi sao băng thiên tuyết địa, tuyết trắng mênh mông, nhưng nhiều hơn là những ngôi sao trơ trọi, tĩnh lặng vô cùng.

Cảm nhận hồi lâu, Bàn Huyền thất vọng thu hồi thần thức.

Mặc dù có thể khẳng định có một đạo Hồng Mông Tử Khí trong tinh hệ, nhưng thần thức của Bàn Huyền lại không cảm nhận được.

Một kiện hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo chưa xuất thế, thần thức Chuẩn Thánh cũng khó cảm nhận được, Hồng Mông Tử Khí lại là bảo vật không kém Tiên Thiên Chí Bảo.

Nếu sở hữu một đạo Hồng Mông Tử Khí, e là không ai trong Hồng Hoang sẽ đem ra đổi lấy Tiên Thiên Chí Bảo.

Thần thức không cảm nhận được, đi tìm từng ngôi sao một?

Không biết mất bao lâu mới tìm được, nếu vận khí không tốt, mấy cái lượng kiếp cũng chưa chắc tìm ra.

Cách đơn giản trực tiếp nhất... hủy diệt cái tinh hệ này!

Muốn hủy diệt một đạo Hồng Mông Tử Khí rất khó, so với việc đó, hủy diệt một tinh hệ cũng không quá lớn.

Nhưng, hủy diệt tinh hệ sẽ có nhân quả và nghiệp lực không nhỏ, sẽ tổn hại khí vận.

Bàn Huyền trong lòng cũng đang cân nhắc.

Không suy nghĩ quá lâu, Bàn Huyền cũng đã đưa ra quyết định.

Vì một đạo Hồng Mông Tử Khí, có khả năng là 'độn khứ đích nhất', hủy diệt cái tinh hệ này là đáng giá.

Đã quyết định, Bàn Huyền không còn do dự, lấy ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích đã được Bàn Huyền hoàn toàn luyện hóa, lại là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, giết người không dính nhân quả, dùng nó hủy diệt cái tinh hệ này, cái giá mà Bàn Huyền phải chịu cũng có thể nhỏ hơn một chút.

Tùy tiện dùng mấy nghìn vạn cái lượng kiếp pháp lực, Bàn Huyền vung Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay, khoảnh khắc đã hủy diệt ức vạn ngôi sao. ...

Trên Thái Âm Tinh, Quảng Hàn Cung.

Hai chị em Hi Hòa và Thường Hi cũng kinh ngạc không thôi.

Khi Bàn Huyền và Âm Dương Lão Tổ chiến đấu, hai người Hi Hòa đã biết.

Nếu Bàn Huyền cần giúp đỡ, hai người Hi Hòa cũng sẽ ra tay, nhưng lại không cần.

Mặc dù Hi Hòa và Thường Hi hiện tại đều là Đại La Kim Tiên, nhưng tu vi của hai người ở trước mặt Âm Dương Lão Tổ đều không đáng kể.

Phát hiện Bàn Huyền muốn hủy diệt một tinh hệ đường kính mấy trăm vạn quang niên, hai người Hi Hòa đều kinh hãi.

Với thực lực hiện tại của hai người Hi Hòa, cũng có thể hủy diệt một tinh hệ đường kính mấy trăm vạn quang niên, nhưng hai người

không thể gánh chịu hậu quả.

Giống như một Chuẩn Thánh có thể hủy diệt Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, nhưng trong Hồng Hoang không một Chuẩn Thánh nào dám, Bàn Huyền cũng không dám.

Nếu là một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hủy diệt cả Hồng Hoang thế giới cũng không khó, tiền đề là các đại năng Hồng Hoang không ngăn cản, Hồng Hoang Thiên Đạo không ngăn cản.

Hủy diệt vĩnh viễn đơn giản hơn sáng tạo.

Sáng tạo một thế giới cấp Hỗn Nguyên thập cấp rất khó, nhưng hủy diệt một thế giới cấp Hỗn Nguyên thập cấp lại đơn giản hơn rất nhiều.

Ngoài kinh ngạc, hai người Hi Hòa cũng có chút lo lắng.

"Âm Dương Lão Tổ chắc là chưa vẫn lạc đâu nhỉ!" Thường Hi nói.

"Chắc là chưa, hiện đang ở trong Thái Cực Đồ." Hi Hòa nói.

Chẳng lẽ hủy diệt một tinh hệ mấy trăm vạn quang niên có thể giúp diệt sát Âm Dương Lão Tổ? ...

Trên Thái Dương Tinh, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất phát hiện Bàn Huyền muốn hủy diệt một tinh hệ đường kính mấy trăm vạn quang niên, cũng đều giật mình.

"Bàn Huyền điên rồi sao?" "Hành động này rốt cuộc có thâm ý gì?" Kinh ngạc, không hiểu.

Hai người Đế Tuấn rõ ràng hủy diệt một tinh hệ mấy trăm vạn quang niên phải gánh chịu cái giá lớn đến mức nào, nhân quả và nghiệp lực đều đáng sợ, khí vận cũng sẽ trôi đi.

Hiện tại Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều không dám.

Đương nhiên, đó là tinh hệ trong Hồng Hoang tinh không.

Đổi lại là tinh hệ của một thế giới cấp Đại La, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều dám tùy tiện hủy diệt.

Thế giới đẳng cấp khác nhau, hủy diệt tinh hệ cùng kích thước cũng hoàn toàn khác nhau.

Đẳng cấp thế giới khác nhau, chiều không gian của thế giới cũng không giống nhau.

Nếu thế giới cấp Hỗn Nguyên là ba chiều, thì đại thiên thế giới là hai chiều, trực tiếp bị giáng chiều không gian.

Nếu Bàn Huyền nguyện ý gánh chịu cái giá không nhỏ để hủy diệt một tinh hệ, chắc chắn có lợi ích, nhưng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều thấy được không bù mất.

"Bàn Huyền rốt cuộc muốn làm gì?" Đế Tuấn nhíu mày.

"Huynh trưởng, Bàn Huyền hủy diệt tinh hệ có liên quan đến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cần phải thay đổi một chút." Đông Hoàng Thái Nhất nói với Đế Tuấn.

Thực ra, không cần Đông Hoàng Thái Nhất nói, Đế Tuấn cũng biết.

Chỉ cần ba trăm sáu mươi lăm ngôi Chu Thiên chủ tinh thần không bị hủy diệt, vấn đề không lớn. ...

Một tinh hệ nào đó có đường kính mấy chục tỷ quang niên, trong Hồng Hoang tinh không cũng miễn cưỡng được xem là một tinh hệ khá lớn.

Một ngôi sao thái cổ khổng lồ, là một trong ba trăm sáu mươi lăm ngôi Chu Thiên chủ tinh thần.

Một cây đại thụ lấp lánh ánh sao mọc trên ngôi sao, nhưng không

ai phát hiện.

Đó chính là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Tinh Thần Quả Thụ.

Dưới Tinh Thần Quả Thụ là một Hỗn Độn Nguyên Thần, chính là Tinh Thần Lão Tổ.

Tinh Thần Lão Tổ vốn cũng là một Hỗn Độn Ma Thần, vì ngăn cản Bàn Cổ khai thiên mà bị chém giết, nguyên thần chuyển sinh ở Hồng Hoang.

Hiện tại, căn cước của Tinh Thần Lão Tổ là Tinh Thần Quả Thụ.

Các Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh ở Hồng Hoang, căn cước đều không quá tệ, có tiên thiên linh căn, có tiên thiên linh bảo, cũng có tiên thiên sinh linh.

Cùng với việc Yêu tộc tạo ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Tinh Thần Lão Tổ cũng nhận được không ít lợi ích.

Hiện tại, tu vi của Tinh Thần Lão Tổ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, sắp đột phá lên Chuẩn Thánh trung kỳ.

Khi nguyên thần của Tinh Thần Lão Tổ tiến vào Tinh Thần Quả Thụ, Tinh Thần Quả Thụ biến thành hình người, là một lão giả râu tóc bạc phơ, mặc tinh thần bào, đầu đội nhật nguyệt quan.

Bàn Huyền muốn hủy diệt một tinh hệ mấy trăm vạn quang niên, mặc dù Tinh Thần Lão Tổ ở rất xa, nhưng cũng phát hiện.

Tinh Thần Lão Tổ tuy từ khi thiên địa sơ khai đã ẩn nấp trong Hồng Hoang tinh không, nhưng cũng biết không ít đại năng Hồng Hoang, cũng như các chủng tộc mạnh mẽ, cho nên, cũng có chút hiểu biết về Bàn Huyền.

Nhưng, Tinh Thần Lão Tổ lúc này cũng rất lo lắng, không hiểu tại sao Bàn Huyền lại muốn hủy diệt một tinh hệ.

Một tinh hệ mấy trăm vạn quang niên tuy không lớn trong Hồng Hoang tinh không, nhưng nếu hủy diệt, cũng phải gánh chịu hậu quả không nhỏ.

Mặc dù hủy diệt một tinh hệ mấy trăm vạn quang niên cũng có thể được chút lợi ích, nhưng Tinh Thần Lão Tổ thấy được không bù mất.

"Bàn Huyền tại sao lại muốn làm vậy?" Tinh Thần Lão Tổ trong lòng cũng đang lo lắng. ...

Trên một ngôi sao nào đó, mấy trăm tỷ sinh vật có trí tuệ cũng đã tạo ra văn minh, nhưng trong nháy mắt đã bị một luồng vĩ lực hủy diệt, không một ai may mắn sống sót.

Trong tinh hệ đường kính mấy trăm vạn quang niên, sinh vật có trí tuệ vượt quá ức triệu, nhưng đã bị Bàn Huyền tiện tay xóa sổ.

Không biết bất giác, tinh hệ đã bị Bàn Huyền hủy đi một phần ba.

Cuối cùng, một đạo Hồng Mông Tử Khí xuất hiện.

Nếu Hồng Mông Tử Khí đã xuất hiện, Bàn Huyền cũng thu tay.

Một cái lóe thân, Bàn Huyền đã đến trước Hồng Mông Tử Khí, đưa tay ra liền bắt lấy nó.

Một đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay, Bàn Huyền trong lòng cũng vui mừng.

Tiếp theo, Bàn Huyền cẩn thận xem xét đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay, xem có phải là 'độn khứ đích nhất' không.

Trong Hồng Hoang tinh không, một tinh hệ vốn có đường kính mấy trăm vạn quang niên.

Do Bàn Huyền ra tay, tinh hệ đã bị hủy đi khoảng một phần ba.

Lúc này, ánh mắt của Bàn Huyền hoàn toàn tập trung vào một đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay.

Nhìn chằm chằm vào đạo Hồng Mông Tử Khí, thần thức của Bàn Huyền cũng cẩn thận dò xét.

Không lâu sau, trong mắt Bàn Huyền có một tia thất vọng.

Đạo Hồng Mông Tử Khí này không phải là 'độn khứ đích nhất'.

Mặc dù trong lòng có chút thất vọng, nhưng dù sao cũng là cơ duyên thành thánh của Hồng Hoang.

Chỉ cần hoàn toàn luyện hóa đạo Hồng Mông Tử Khí này, cũng có thể trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang.

Nếu địa đạo và nhân đạo của Hồng Hoang hoàn thiện, dựa vào đạo Hồng Mông Tử Khí này, cũng có thể trở thành Địa Đạo Thánh Nhân hoặc Nhân Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang.

Bàn Huyền lại không định trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang.

Nếu trở thành Thánh Nhân Hồng Hoang, muốn chứng Đại Đạo Thánh Nhân trước tiên phải siêu thoát Hồng Hoang Thiên Đạo.

Bàn Huyền sẽ không thành thánh ở bất kỳ thế giới nào.

"Hay là, đưa đạo Hồng Mông Tử Khí này cho Hậu Thổ." Bàn Huyền trong lòng thầm nghĩ.

Bàn Huyền không luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, nhưng có thể cho một Tổ Vu nào đó.

Vu tộc cũng cần có một Thiên Đạo Thánh Nhân.

Theo Bàn Huyền thấy, Hậu Thổ là người thích hợp nhất.

Sau này, có thể để Hậu Thổ sáng tạo Lục Đạo Luân Hồi, dựa vào đại công đức, cộng thêm một đạo Hồng Mông Tử Khí, thành thánh cũng không phải là vấn đề lớn.

Thực ra, cũng có thể đưa đạo Hồng Mông Tử Khí này cho Nữ Oa, rồi để Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc.

Nhưng địa vị của Hậu Thổ trong lòng Bàn Huyền cao hơn Nữ Oa.

Nếu Hậu Thổ không muốn đạo Hồng Mông Tử Khí, Bàn Huyền cũng sẽ xem xét các Tổ Vu khác, như Huyền Minh, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, v.v.

Vậy thì, tiếp theo cần phải hỏi Hậu Thổ trước.

Cùng lúc đó, một số đại năng đang chú ý Bàn Huyền đều không còn bình tĩnh.

Bất kể là Tinh Thần Lão Tổ, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi, v.v., đều biết tại sao Bàn Huyền lại ra tay hủy diệt một tinh hệ, nguyên nhân lại là vì một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Hồng Mông Tử Khí làm động lòng người, nhưng không ai dám ra tay, dù sao thực lực của Bàn Huyền quá mạnh mẽ. ...

Hoang Cổ Thiên Đình, Cửu Trọng Thiên Khuyết, Thương Khung Lão Tổ cũng đang chú ý Hồng Hoang tinh không trên đỉnh đầu.

"Không ngờ trong Hồng Hoang tinh không lại có một đạo Hồng Mông Tử Khí, lại rơi vào tay Bàn Huyền." Thương Khung Lão Tổ trong lòng than thở.

Thực lực của Bàn Huyền quá mạnh, Thương Khung Lão Tổ rõ ràng không có cửa thắng, cho nên, mặc dù thèm muốn Hồng Mông Tử Khí, nhưng cũng không dám manh động.

Hồng Mông Tử Khí tốt, nhưng sống sót là quan trọng nhất.

Nhưng, biết Bàn Huyền có một đạo Hồng Mông Tử Khí, Thương Khung Lão Tổ cũng có ý định, trong lòng âm thầm mưu tính.

Không thể dùng thực lực đoạt lấy, thì có thể dùng mưu trí.

Chương 89

...

Bộ lạc Hậu Thổ.

Chiều tà, ráng chiều hoàng hôn, ánh sáng của Thái Dương Tinh sắp lặn xuống Ngu Uyên phía Tây.

Ánh sáng mặt trời mỗi ngày từ Thang Cốc ở Đông Hải mọc lên, lặn xuống Ngu Uyên phía Tây, nhưng đó là đối với vô số sinh linh ở Tứ Hải Bát Hoang.

Ở phần lớn các nơi của Thiên giới, không có sự phân biệt giữa ngày và đêm, ngẩng đầu có thể thấy nhật nguyệt tinh thần, ở U Minh giới, phần lớn các nơi đều tối tăm không thấy mặt trời, chỉ có một phần nhỏ có thể thấy nhật nguyệt tinh thần.

Khác với Nhân giới, U Minh giới không phải ngày nào cũng có thể thấy mặt trời, thường thường mấy tháng mới thấy một lần, thời gian ngắn ngủi.

Từng tòa cung điện kiến trúc hùng vĩ mọc san sát trong bộ lạc Hậu Thổ, tòa cung điện lớn nhất là Hậu Thổ Tổ Vu Điện.

Lúc này, Hậu Thổ đang tu luyện trong Tổ Vu Điện của mình.

Không thể tu luyện ra nguyên thần, Hậu Thổ cũng nỗ lực tu luyện thân thể, hy vọng có thể sớm tu thành Bàn Cổ Chân Thân.

Chỉ cần tu thành Bàn Cổ Chân Thân, cũng chính là Hỗn Độn Thánh Thể, có Hỗn Độn Thánh Thể, cũng có thể tu luyện Hỗn Độn Nguyên Thần.

Hỗn Độn Thánh Thể thấp nhất cũng là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Nhưng, có huyết mạch Bàn Cổ, muốn tu thành Bàn Cổ Chân Thân cũng rất khó.

Phải biết, Bàn Huyền cũng chưa tu thành Bàn Cổ Chân Thân.

Bất kể tu vi thân thể hay huyết mạch Bàn Cổ, Hậu Thổ hiện tại đều thua xa Bàn Huyền.

Với tốc độ tu luyện hiện tại của Hậu Thổ, nếu không có đại cơ duyên, vô lượng lượng kiếp cũng chưa chắc có thể tu thành Bàn Cổ Chân Thân.

Bỗng nhiên, Hậu Thổ đang nhắm chặt mắt khẽ nhíu mày, ngừng tu luyện, mở ra một đôi mắt đẹp.

Không lâu sau, hình chiếu của Bàn Huyền xuất hiện trước mặt Hậu Thổ.

Hiện tại, chân thân của Bàn Huyền đang ở Hồng Hoang tinh không.

"Đại huynh?" Hậu Thổ ngẩn người.

Hậu Thổ không khỏi bất ngờ, đây là lần đầu tiên Bàn Huyền dùng hình chiếu.

"Vi huynh ở Hồng Hoang tinh không có được một đạo Hồng Mông Tử Khí, muội có muốn không?" Bàn Huyền cũng không nói nhiều lời, trực tiếp hỏi.

Mặc dù Bàn Huyền định đưa đạo Hồng Mông Tử Khí này cho Hậu Thổ, nhưng nếu Hậu Thổ không muốn, cũng sẽ không miễn cưỡng.

Vu tộc ngoài Bàn Huyền, còn có mười hai Tổ Vu, Hậu Thổ không muốn, sẽ có Tổ Vu khác muốn.

"Hồng Mông Tử Khí?" Hậu Thổ cũng kinh ngạc.

Hậu Thổ cũng biết Hồng Mông Tử Khí, là cơ duyên thành thánh.

“Huynh trưởng chỉ có một đạo Hồng Mông Tử Khí?” Hậu Thổ hỏi.

Theo Hậu Thổ thấy, nếu chỉ có một đạo Hồng Mông Tử Khí, Bàn Huyền nên tự mình luyện hóa, nếu có hai đạo, có thể lấy ra một đạo.

“Một đạo, nhưng Ngô không thành thánh, nhưng Vu tộc cần một thánh nhân, ý muội thế nào?” Nghe lời Bàn Huyền, Hậu Thổ cũng hiểu ý của hắn.

Nếu Bàn Huyền không luyện hóa Hồng Mông Tử Khí để thành thánh, Hậu Thổ cũng tôn trọng lựa chọn của Bàn Huyền.

Liên quan đến việc thành thánh, chắc chắn đã suy nghĩ kỹ lưỡng, cho nên, Hậu Thổ cũng biết không thể khuyên được.

“Tu vi của Đế Giang huynh trưởng và những người khác đều cao hơn tiểu muội.” Hậu Thổ nói.

“Vi huynh chọn muội đầu tiên, tự nhiên có lý do của Ngô.” Nhíu mày suy nghĩ một lúc, Hậu Thổ gật đầu.

Thấy Hậu Thổ đồng ý, Bàn Huyền cũng truyền tống Hồng Mông Tử Khí đến.

Trực tiếp truyền tống một đạo Hồng Mông Tử Khí từ Hồng Hoang tinh không đến bộ lạc Hậu Thổ, có chút không thể tin được, nhưng hiện tại Bàn Huyền không khó làm được.

Bàn Huyền sở hữu Hỗn Độn không gian pháp tắc, lại có một vô lượng lượng kiếp pháp lực.

Khí vận của Hậu Thổ là một phần của Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền.

Tiếp theo, hình chiếu của Bàn Huyền trước mặt Hậu Thổ cũng

biến mất, không gian thì đang bị bóp méo.

"Phanh!" Không gian vỡ nứt, mơ hồ có thể thấy ánh sao.

Nhìn không gian vỡ nứt trước mặt, Hậu Thổ trừng lớn mắt.

Tử quang mông lung, một đạo Hồng Mông Tử Khí từ Hồng Hoang tinh không truyền tống đến tay Hậu Thổ.

Muốn trực tiếp truyền tống một đạo Hồng Mông Tử Khí chưa luyện hóa từ Hồng Hoang tinh không đến chân núi Bất Chu, theo Hậu Thổ thấy là quá không thể tin được.

"Pháp lực và thần thông của đại huynh... khủng khiếp đến vậy!" Hậu Thổ trong lòng nghĩ.

Khi Hồng Mông Tử Khí rơi vào tay Hậu Thổ, không gian vỡ nứt trước mặt cũng khôi phục.

Nhìn lại đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay, Hậu Thổ trong lòng cũng không thể bình tĩnh.

Đây là cơ duyên thành thánh a!

Tuy Hậu Thổ hiện tại không có nguyên thần, nhưng ngoài lực lượng nguyên thần có thể luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, huyết mạch Bàn Cổ cũng có thể luyện hóa.

Không thể hoàn toàn luyện hóa đạo Hồng Mông Tử Khí này, nhưng chỉ cần có thể luyện hóa một phần nhỏ, đối với Hậu Thổ cũng là lợi ích to lớn.

Không do dự, Hậu Thổ lập tức hấp thu đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay vào cơ thể, dung nhập vào huyết mạch.

Theo Hồng Mông Tử Khí vừa tiếp xúc với huyết mạch Bàn Cổ trên người Hậu Thổ, nó đã dung nhập vào.

Hồng Mông Tử Khí tuy dung nhập vào huyết mạch của Hậu Thổ,

nhưng chưa bị luyện hóa, muốn rút Hồng Mông Tử Khí ra cũng dễ dàng, cũng sẽ không làm tổn thương Hậu Thổ.

Một khi Hậu Thổ luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, độ khó rút ra sẽ lớn hơn nhiều, cũng sẽ khiến Hậu Thổ bị thương.

Sau khi dung nhập Hồng Mông Tử Khí vào huyết mạch, Hậu Thổ điều động huyết mạch chi lực để luyện hóa.

Huyết mạch Bàn Cổ không hề tầm thường, huyết mạch chi lực của Tổ Vu càng đáng sợ.

Khi Hậu Thổ dùng huyết mạch chi lực luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, thân thể của nàng cũng xảy ra biến hóa.

Chỉ thấy, tiên thiên trọc khí và sát khí kinh người trên người Hậu Thổ đang xảy ra biến hóa vi diệu.

Cảm nhận sự biến hóa trên người, Hậu Thổ vừa kinh ngạc vừa vui mừng.

Biến hóa như vậy, cộng thêm Thiên Vu Đại Trận, Hậu Thổ thấy được hy vọng chuyển hóa thành Thiên Vu.

Không cần hoàn toàn luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, chỉ cần luyện hóa được 50%, Hậu Thổ có tự tin lợi dụng Thiên Vu Đại Trận trong bộ lạc để chuyển hóa thành Thiên Vu.

Hiện tại, Thiên Vu của Vu tộc không ít, ngoài Tiểu Vu, cũng đã có Đại Vu, nhưng không phải Đại Vu từ Địa Vu chuyển hóa thành Thiên Vu, mà là Tiểu Vu thăng cấp huyết mạch mà thành.

Nếu Hậu Thổ chuyển hóa thành Thiên Vu, lại quá không thể tin được. ...

Đưa Hồng Mông Tử Khí cho Hậu Thổ, Bàn Huyền cũng chú ý một chút.

Khi Hậu Thổ dùng huyết mạch chi lực luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, từ sự biến hóa của Hậu Thổ, Bàn Huyền cũng có thể nhìn ra một số điều.

Với huyết mạch chi lực hiện tại của Hậu Thổ, không thể hoàn toàn luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, nhưng theo tu vi của Hậu Thổ không ngừng tăng lên, huyết mạch chi lực của nàng cũng sẽ ngày càng mạnh.

Huyết mạch chi lực hiện tại của Hậu Thổ, luyện hóa một đạo Hồng Mông Tử Khí được 50% không thành vấn đề, nhưng thời gian sẽ không quá ngắn.

"Xem ra, Hậu Thổ chuyển hóa thành Thiên Vu chỉ là vấn đề thời gian." Bàn Huyền trong lòng thầm nghĩ.

Nếu bên Hậu Thổ không có vấn đề, Bàn Huyền cũng không còn quan tâm nữa.

Tiếp theo, Bàn Huyền suy nghĩ đến việc xử lý Âm Dương Lão Tổ.

Chỉ có xử lý Âm Dương Lão Tổ, rồi xóa bỏ nguyên thần ấn ký trong Thái Cực Đồ, Bàn Huyền mới có thể luyện hóa Thái Cực Đồ.

Về phần Hỗn Độn Chung trong tay Đông Hoàng Thái Nhất, Bàn Huyền cũng không vội.

Thái Cực Đồ còn chưa giải quyết xong.

Hơn nữa, khí vận của Bàn Huyền đã trôi đi không ít, cũng cần phải nghỉ ngơi.

Lúc này, Bàn Huyền lại nghĩ đến Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc.

Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều sẽ biết hắn có được một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Sự phát triển của Vu tộc, tu vi của Bàn Huyền, lại thêm một đạo

Hồng Mông Tử Khí, tuyệt đối sẽ khiến Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc kiêng kỵ vô cùng.

Chỉ sợ Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc sẽ liên hợp phát động chiến tranh với Vu tộc, Dương Mi, Hồng Quân và các Chuẩn Thánh đại năng khác cũng có thể sẽ ra tay.

Mặc dù hiện tại chưa có manh mối, nhưng khi có manh mối thì đã muộn rồi.

"Cần phải gây ra chút chuyện." Bàn Huyền suy nghĩ một lúc, trong lòng cũng đã có dự định.

Chờ đợi chỉ là bị động.

Ngay sau đó, Bàn Huyền triệu hoán Bàn Cổ tâm ma.

Bàn Cổ tâm ma vô hình vô chất bị Bàn Huyền triệu hoán.

Chuẩn Thánh ở khoảng cách gần cũng khó phát hiện được Bàn Cổ tâm ma.

"Chủ nhân!" Bị Bàn Huyền triệu hoán, Bàn Cổ tâm ma dù có ý nghĩ gì, bề ngoài vẫn tỏ ra cung kính.

"Giao cho ngươi một nhiệm vụ, khiêu khích Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, rồi giá họa cho Ma tộc." Lời nói của Bàn Huyền gây kinh ngạc.

Bàn Cổ tâm ma cũng kinh hãi.

Khiêu khích Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, để tam tộc đại chiến, lại phải giá họa cho Ma tộc, một khi bị lộ, sẽ phải đối mặt với cơn thịnh nộ của Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân và La Hầu.

Nhưng Bàn Huyền đã mở lời, Bàn Cổ tâm ma cũng chỉ đành tuân mệnh.

Khi Bàn Cổ tâm ma rời đi, Bàn Huyền tế ra Hỗn Nguyên Châu.

Hỗn Độn Linh Bảo thần quang lưu chuyển, vô lượng lượng kiếp pháp lực cuộn trào.

Mặc dù Bàn Huyền chưa hoàn toàn luyện hóa Hỗn Nguyên Châu, nhưng dùng pháp lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên thúc đẩy, lại thêm Hỗn Nguyên Châu và các pháp bảo khác, che đậy thiên cơ, hiện tại không ai trong Hồng Hoang có thể khuy thám được.

Với năng lực của Bàn Cổ tâm ma, nhiệm vụ Bàn Huyền giao cho nó không khó hoàn thành.

Theo Bàn Huyền biết, Ma tộc vốn dĩ cũng đang âm thầm khiêu khích Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, cũng đang tính kế Vu tộc.

Cho nên, khiêu khích Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc rồi giá họa cho Ma tộc, La Hầu cũng giải thích không rõ.

Trong khoảnh khắc, Bàn Huyền đã che đậy thiên cơ.

Thu hồi Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền cũng rời khỏi tinh hệ đang sụp đổ.

Vì một phần ba tinh hệ bị hủy, nó cũng bắt đầu sụp đổ. ...

Một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang, mấy chục con phượng hoàng bị hơn một trăm con kỳ lân vây công.

Mấy chục con phượng hoàng bị vây công có tu vi thấp nhất là Huyền Tiên đại viên mãn, tu vi cao nhất là Thái Ất Kim Tiên.

Trong hơn một trăm con kỳ lân, có ba con Thái Ất Kim Tiên, còn lại đều là Kim Tiên.

Bất kể số lượng hay thực lực, phe kỳ lân đều chiếm ưu thế.

Bốn Thái Ất Kim Tiên và hơn một trăm Kim Tiên đại chiến, khoảnh khắc đã san bằng ức vạn vạn dặm.

Núi lở đất nứt, cuồng phong gào thét, Nam Minh Ly Hỏa đốt đỏ cả

bầu trời, Tuất Thổ chi lực bao phủ đại địa.

Trong thời gian ngắn, cả phượng hoàng và kỳ lân đều có thương vong.

"Oanh!" Đột nhiên, một con phượng hoàng bị thương nặng phẫn nộ tự bạo.

Theo sự tự bạo của một con phượng hoàng, trận chiến cũng leo thang.

Chương 90

Tiếp theo, phượng hoàng và kỳ lân tự bạo lần lượt.

Khi con phượng hoàng cuối cùng cũng vẫn lạc, kỳ lân cũng chết quá nửa.

Những con kỳ lân còn sống sót đều nhìn về phía con đầu đàn.

"Chúng ta đi!" Con kỳ lân đầu đàn trầm giọng nói.

Nhưng, không đợi những con kỳ lân này rời đi, một luồng khí thế đáng sợ từ xa ép đến.

Một con phượng hoàng tu vi Đại La Kim Tiên đang tức giận.

"Không hay rồi!" "Mọi người mau chạy." "Chết tiệt!" Không đợi đám kỳ lân chạy xa, một con hỏa phượng thân thể khổng lồ đã đuổi đến.

Đôi cánh của hỏa phượng dang rộng như mây che trời, che khuất cả bầu trời.

Nam Minh Ly Hỏa hình thành một biển lửa, bao trùm trời đất, đốt cháy bát hoang.

Trong nháy mắt, đám kỳ lân bị biển lửa vây khốn, lên trời không lối, xuống đất không cửa.

"Các ngươi, đều phải chết!" Sát ý trong mắt hỏa phượng không hề che giấu.

Thời gian gần đây, không chỉ có kỳ lân đối phó với người của Phượng Hoàng tộc, mà còn có Long tộc đối phó với Phượng Hoàng tộc.

Không ít đại năng của Phượng Hoàng tộc đều cho rằng Long tộc

và Kỳ Lân tộc đã kết minh, muốn hợp lực diệt Phượng Hoàng tộc.

Long tộc và Kỳ Lân tộc cũng không yên tĩnh.

Có Long tộc bị phượng hoàng và kỳ lân công kích, Kỳ Lân tộc cũng có bị rồng và phượng hoàng công kích.

Có thể nói, Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc có chút hỗn loạn, ngày càng loạn.

Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều bị kinh động.

Cường giả tam tộc cũng bắt đầu điều tra.

Về phần thôi diễn thiên cơ, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cũng không tính ra được gì.

Dưới sự tức giận của con hỏa phượng đó, Nam Minh Ly Hỏa bắt đầu luyện hóa những con kỳ lân này.

Trong trận chiến với phượng hoàng trước đó, cũng đã vẫn lạc một con kỳ lân tu vi Thái Ất Kim Tiên, cho nên, lúc này cũng chỉ còn lại hai con kỳ lân tu vi Thái Ất Kim Tiên.

Ở trước mặt phượng hoàng tu vi Đại La Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên chẳng là gì.

Theo Nam Minh Ly Hỏa nóng bỏng luyện hóa, quả thực có uy lực thiêu trời nấu biển.

Từng con kỳ lân kêu thảm thiết hóa thành tro bụi.

Không lâu sau, chỉ còn lại hai con kỳ lân tu vi Thái Ất Kim Tiên, nhưng cũng sắp không chịu nổi.

Thấy không thể thoát ra, lại không chống đỡ được biển lửa, hai con kỳ lân nhìn nhau, cùng nhau tự bạo.

Pháp bảo, thân thể, cả nguyên thần của hai con kỳ lân, cùng nhau

tự bạo.

"Oanh!" Dưới sự va chạm của vụ nổ kinh người, biển lửa sụp đổ.

Hỏa phượng đang thi triển thần thông cũng kêu lên một tiếng thảm thiết, suýt ngã xuống trần ai.

Khi dư âm vụ nổ lắng xuống, thấy hỏa phượng bị thương nặng.

Có thể sống sót, con hỏa phượng này cũng may mắn.

Nơi này không còn một con kỳ lân nào sống sót, ý niệm của hỏa phượng cũng thông suốt hơn.

Phẫn nộ trong lòng giảm đi không ít, hỏa phượng bay về phía không xa.

Mấy chục con phượng hoàng đã vẫn lạc, gần như đều chết không toàn thây, cũng có hóa thành tro bụi.

Thấy không có một con phượng hoàng nào niết bàn trọng sinh, hỏa phượng cũng than thở.

Đột nhiên, thần sắc hỏa phượng khẽ động, pháp lực chấn động hư không, một luồng ma khí nhàn nhạt hiện ra.

"Ma khí?

Ma tộc!" Sắc mặt hỏa phượng biến đổi, tiếp đó ánh mắt âm trầm.

Ma tộc tuy không phải nhân vật chính của lượng kiếp, nhưng cũng là một thế lực không thể xem thường.

Ở phía Tây, Ma tộc ngang ngược.

Nhưng, trước đây Ma tộc đối mặt với Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc đều rất khiêm tốn, không có cảm giác tồn tại.

Trong nháy mắt, luồng ma khí nhàn nhạt tan biến. ...

Đông Hoang đại địa, trên một dãy núi, tường vân lượn lờ, sáu

Chuẩn Thánh tụ tập lại.

Long tộc có hai Chuẩn Thánh, Long Vương và Chúc Long.

Chúc Long hiện tại chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, Long Vương lại là tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ.

Phượng Hoàng tộc cũng có hai Chuẩn Thánh, ngoài Nguyên Phượng, còn có Kim Hoàng.

Kỳ Lân tộc có hai Chuẩn Thánh là Thủy Kỳ Lân và Ngũ Thải Kỳ Lân.

"La Hầu gan lớn thật, khiêu khích tam tộc chúng ta." Thủy Kỳ Lân giận dữ nói.

Mấy nghìn năm gần đây, mâu thuẫn giữa Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc ngày càng lớn, sau khi điều tra, Long Vương và những người khác biết được không ít tộc nhân bị mê hoặc, có phát hiện một chút ma khí.

Quan trọng nhất, đã bắt được mấy sinh linh Ma tộc.

Mặc dù những sinh linh Ma tộc bị bắt đều khăng khăng không liên quan đến Ma tộc, nhưng Long Vương và những người khác lại không tin.

Thực ra, Long Vương và những người khác cũng có nghi ngờ Vu tộc, nhưng theo điều tra, họ đã nhận định là Ma tộc.

Cùng lắm là, Ma tộc và Vu tộc có hợp tác.

Sau khi biết Bàn Huyền có được một đạo Hồng Mông Tử Khí, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân vô cùng căng thẳng.

Hiện tại Vu tộc phát triển thần tốc, được xem là đệ nhất Hồng Hoang, sắp vượt qua Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, nếu Bàn Huyền lại thành thánh, Vu tộc muốn đánh bại Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc

cũng không khó.

Đúng lúc Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc muốn liên hợp khai chiến với Vu tộc, thì tam tộc lại loạn lên.

Hiện tại, mâu thuẫn giữa Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc đã không nhỏ.

"Long Vương, như định thế nào?" Nguyên Phượng nhìn về phía Long Vương.

"Tập hợp cường giả trong tộc, đến tìm La Hầu tính sổ." Long Vương nói.

"Cần phải để lại một ít sức mạnh để đề phòng Vu tộc." Thủy Kỳ Lân nói.

Sau khi thái độ nhất trí, Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc mỗi tộc để lại một Chuẩn Thánh, cộng thêm ba thành Đại La Kim Tiên.

Long Vương mang theo bảy thành Đại La Kim Tiên của Long tộc.

Nguyên Phượng mang theo bảy thành Đại La Kim Tiên của Phượng Hoàng tộc.

Thủy Kỳ Lân thì mang theo bảy thành Đại La Kim Tiên của Kỳ Lân tộc.

Đại La Kim Tiên của ba tộc cộng lại có mấy trăm.

Ngoài Đại La Kim Tiên, Long Vương và những người khác còn mang theo không ít Thái Ất Kim Tiên và Kim Tiên. ...

"Oanh long long!" Tộc trưởng của Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc mỗi người mang theo mười vạn cường giả tiến về phía Tây núi Tu Di.

Ba người có tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ.

Đại La Kim Tiên cộng lại có khoảng bốn trăm, Thái Ất Kim Tiên hơn hai nghìn, còn lại đều là Kim Tiên.

Mười vạn Tiên Thiên Chân Long, mười vạn Tiên Thiên Phượng Hoàng, và mười vạn Tiên Thiên Kỳ Lân, cộng lại ba mươi vạn cường giả, là một cỗ sức mạnh đáng sợ.

Long Vương và những người khác gây ra động tĩnh lớn như vậy, vô số sinh linh Hồng Hoang đều bị kinh động.

Tất cả các đại năng cũng đều không còn bình tĩnh.

Mây đen giăng kín, cuồng phong nổi lên, rồng rắn cùng bay, sao dời vật đổi.

Cửu thiên thập địa đều đang chấn động, chư thiên vạn đạo càng muốn sụp đổ.

Một tiếng 'keng', Bàn Cổ tâm ma xuất hiện.

Mấy nghìn năm qua, Bàn Cổ tâm ma vẫn luôn mê hoặc Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc.

Bàn Cổ tâm ma không mê hoặc Đại La Kim Tiên, tối đa cũng chỉ mê hoặc Thái Ất Kim Tiên.

Hiện tại, Long Vương và những người khác khí thế hung hăng tiến về phía Tây núi Tu Di, Bàn Cổ tâm ma có chút bất đắc dĩ.

Tất cả đều diễn ra theo kế hoạch của Bàn Huyền.

Mặc dù biết rõ mọi chuyện, nhưng Bàn Cổ tâm ma cũng thân bất do kỷ.

Bản nguyên của Bàn Cổ tâm ma nằm trong sự khống chế của Bàn Huyền, nếu dám không nghe lời, hoặc phá hỏng kế hoạch của Bàn Huyền, Bàn Huyền khoảnh khắc có thể diệt nó.

Về phần khiêu khích Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, lại giá họa

cho Ma tộc, đều là nhân quả lớn, cũng rơi vào người Bàn Cổ tâm ma, nhưng Bàn Cổ tâm ma không quá lo lắng, nó có cách giải quyết, Bàn Huyền cũng sẽ giúp. ...

"Rốt cuộc là ai?" Phía Tây đại địa, trên linh khí tổ mạch của núi Tu Di, La Hầu nổi giận.

La Hầu cũng biết Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc bị khiêu khích, hiện trường có ma khí, có Ma tộc bị bắt.

La Hầu lại rõ ràng, mặc dù có phái người âm thầm khiêu khích Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, tính kế Vu tộc và một số chủng tộc khác, nhưng đều rất cẩn thận, lẽ ra sẽ không bị lộ.

La Hầu có thể xác định, có người âm thầm khiêu khích Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc mấy nghìn năm, giá họa cho Ma tộc, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều đã tin, đã xuất quân tiến đến núi Tu Di.

Điều khiến La Hầu bực bội nhất là, không thể giải thích rõ ràng.

Nếu Ma tộc không khiêu khích Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, La Hầu có thể đối với Thiên Đạo phát thệ, hoặc đối với Đại Đạo phát thệ, nhưng bây giờ bảo hắn phát thệ, hắn không dám.

Long Vương và những người khác một khi đến núi Tu Di, không thể nào dễ dàng kết thúc.

La Hầu cũng không thể từ bỏ núi Tu Di, dù sao tổn thất quá lớn, càng sẽ không dẫn Ma tộc trốn đi, không thể mất mặt như vậy.

Vậy thì, chỉ có thể chuẩn bị khai chiến với Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc.

Đương nhiên, nếu có thể giải thích rõ ràng là tốt nhất.

Tiếp theo, dưới một mệnh lệnh của La Hầu, Ma tộc trên núi Tu Di

đều hành động, Ma tộc ở bên ngoài cũng nhanh chóng trở về núi Tu Di.

Không chỉ trên núi Tu Di đã xây dựng từng đạo phòng tuyến, mà dưới chân núi sông Hằng cũng đã bố trí phòng tuyến. ...

"Kỳ lạ!" Một ngọn núi nhỏ vô danh ở phía Tây, Hồng Quân đứng trên đỉnh núi, không khỏi kinh ngạc.

Hồng Quân biết, có người khiêu khích Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, giá họa cho Ma tộc, La Hầu có phiền phức lớn.

Kẻ hưởng lợi lớn nhất là Vu tộc, Hồng Quân cũng cho rằng Vu tộc đang âm thầm khiêu khích Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, nhưng quan sát kỹ nhân quả giữa Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc và Vu tộc, lại dường như không phải là Vu tộc.

"Chẳng lẽ là vực ngoại thiên ma?

Vu tộc và vực ngoại thiên ma bí mật hợp tác?" Hồng Quân trong lòng khẽ động.

Ngoài Hồng Hoang, có vực ngoại thiên ma, thỉnh thoảng sẽ xâm nhập Hồng Hoang.

Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân sở dĩ nhận định là Ma tộc, không chỉ vì bắt được Ma tộc, mà còn vì hiện trường phát hiện ma khí.

Qua phân tích của Hồng Quân, khả năng là vực ngoại thiên ma là lớn nhất.

Đối với việc Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc đối đầu với La Hầu, Hồng Quân trong lòng phức tạp, hắn và La Hầu là kẻ thù không đội trời chung, theo lý, nên vui mừng, nhưng Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc đối đầu với La Hầu, bất kể kết quả thế nào, đều là chuyện tốt cho Vu tộc.

Chương 91

Hồng Quân mặc dù hy vọng La Hầu vẫn lạc, nhưng càng hy vọng Vu tộc suy tàn.

Ầm ầm ầm!

Một vùng mây đen khổng lồ xuất hiện phía trên Tu Di Sơn, che trời lấp đất, tiếp đó, mưa như trút nước đổ xuống.

Đó là mười vạn cường giả Long tộc đang làm mây giăng mưa.

Tu Di Sơn tuy nguy nga sừng sững, nhưng cứ tiếp tục như vậy cũng sẽ bị đại thủy nhấn chìm.

Ma tộc đã sớm có chuẩn bị, nước lớn trên Tu Di Sơn được dẫn vào sông Hằng.

Nước từ Ngũ Hồ Tứ Hải đều đổ vào sông Hằng, sông Hằng cũng có thể chứa đựng được.

Đầu nguồn và cuối nguồn của sông Hằng đều nằm trong hư không, vô thủy vô chung, ở trong một vòng luân hồi huyền diệu.

Cơn mưa lớn chưa kết thúc, lại có biển lửa kéo tới, đó là Nam Minh Ly Hỏa do mười vạn Tiên Thiên Phượng Hoàng phát ra.

Lượng lớn Nam Minh Ly Hỏa có thể đốt trời diệt đất.

Thủy hỏa vô tình, nếu không phải Ma tộc đã sớm chuẩn bị, tuyệt đối sẽ tổn thất không nhỏ.

Mười vạn đầu Tiên Thiên Kỳ Lân cũng xuất hiện, lay động Tu Di Sơn.

Ma khí màu đen xông thẳng lên trời, La Hầu từ trong Tu Di Sơn bay ra, chân đạp Diệt Thế Hắc Liên, tay cầm Thí Thần Thương, xuất

hiện trước mặt ba người Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân.

Tu vi của La Hầu cao hơn ba người Long Vương, nhưng nếu một chọi ba, muốn chiến thắng cũng không phải chuyện dễ dàng.

"La Hầu, nhữ không phải là người, lại dám ngấm ngầm khiêu khích tam tộc chúng ta, lòng lang dạ sói, hôm nay, nhất định phải để nhữ thân tử đạo tiêu." Nguyên Phượng lạnh lùng nói.

Long Vương và Thủy Kỳ Lân cũng đều trừng mắt giận dữ.

"Không phải Ngô, có kẻ giá họa cho Ma tộc của Ngô." La Hầu nói.

"Nhữ nghĩ bọn ta sẽ tin sao?" Thủy Kỳ Lân cười lạnh.

"La Hầu, nhữ hợp tác với Vu tộc phải không!" Ánh mắt Long Vương lạnh như băng nhìn La Hầu.

"Ngô không có, đừng nói bừa." La Hầu mặt mày u uất.

Thế nhưng, mặc cho La Hầu giải thích thế nào, ba người Long Vương đều không tin.

Lúc này, một hình chiếu của Bàn Huyền xuất hiện trước mặt La Hầu.

"La Hầu đạo hữu, có cần trợ giúp không?" Bàn Huyền hỏi.

"Bàn Huyền, kế hay lắm!" Ánh mắt La Hầu âm trầm, nghiến răng nghiến lợi.

Dù không có chứng cứ, chỉ là nghi ngờ, nhưng La Hầu cho rằng tám chín phần là do Bàn Huyền làm.

"Nếu cần trợ giúp thì cứ nói một tiếng." Bàn Huyền mỉm cười.

Nói rồi, hình chiếu của Bàn Huyền biến mất.

"La Hầu quả nhiên có hợp tác với Vu tộc." Thủy Kỳ Lân phẫn

hận.

Long Vương và Nguyên Phượng liếc nhìn nhau.

Bàn Huyền giá họa cho La Hầu?

“Kẻ khiêu khích tam tộc chúng ta tuyệt đối là ma, lại thêm những sinh linh Ma tộc bị bắt được, không sai được đâu.” Nguyên Phượng nói.

“Thiên cơ đã bị che đậy, chúng ta hợp lực cũng không thể khuy thám, chỉ bằng sức một mình Bàn Huyền, tuyệt đối không làm được, hẳn là Bàn Huyền và La Hầu đã liên thủ che đậy thiên cơ.” Long Vương nói.

“La Hầu, có dám đối Thiên Đạo phát thệ không?” Thủy Kỳ Lân hỏi.

“…” La Hầu trầm mặc.

Phát thệ ư?

Hắn quả thực có phái người đi khiêu khích Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc.

La Hầu vốn dĩ không trong sạch, bây giờ có nói cũng không ai tin.

Thấy La Hầu không dám đối Thiên Đạo phát thệ, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều cười lạnh.

Đã không còn gì để nói, bọn họ cũng không phí lời nữa.

Đến nước này, một trận đại chiến là không thể tránh khỏi.

“Oanh!” Thủy Kỳ Lân ra tay trước, tế ra một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chính là Đại Địa Ấn.

Đại Địa Ấn gặp gió liền lớn, trong nháy mắt bao trùm vạn dặm, khí Tiên Thiên Mậu Thổ lượn lờ, uy thế khủng bố khóa chặt La Hầu.

Khi Đại Địa Ấn hạ xuống, Hắc Liên dưới chân La Hầu phát ra một luồng diệt thế chi lực để chống đỡ.

Dưới một kích của Đại Địa Ấn, phòng ngự của Hắc Liên có chút không ổn định.

Theo sau Thủy Kỳ Lân, Long Vương và Nguyên Phượng cũng phát động công kích.

Ba người Long Vương đều có tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ, liên thủ hợp kích, Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng phải kiêng dè.

Một luồng khí thế Chuẩn Thánh hậu kỳ từ trên người La Hầu tỏa ra.

Hắc Liên công thủ toàn diện, Thí Thần Thương tuy là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng sức tấn công lại sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Quan trọng nhất là La Hầu đã hoàn toàn luyện hóa Hắc Liên và Thí Thần Thương.

Dưới sự vây công của ba người Long Vương, phòng ngự của La Hầu ngàn cân treo sợi tóc, nhưng thế công của hắn lại vô cùng sắc bén, khiến ba người Long Vương chật vật không thôi.

Chỉ đấu chưa đầy một trăm hiệp, ba người Long Vương đã rơi vào thế hạ phong.

Mặc dù đều là tu vi Chuẩn Thánh, nhưng pháp lực của La Hầu vượt xa ba người Long Vương không ít, lại thêm Thí Thần Thương, ba người họ hoàn toàn bị áp chế.

Bên trên bốn vị Chuẩn Thánh đang chiến đấu, bên dưới, mười vạn Tiên Thiên Chân Long, mười vạn Tiên Thiên Phượng Hoàng và mười vạn Tiên Thiên Kỳ Lân xông vào Tu Di Sơn.

Cường giả tam tộc và Ma tộc đều có tử thương.

Dù Ma tộc đã sớm có chuẩn bị, nhưng vẫn liên tiếp bại lui.

Cứ như vậy, e rằng bên La Hầu chưa phân thắng bại thì Ma tộc đã chống đỡ không nổi.

Trong bất tri bất giác, trận chiến đã kéo dài nửa tháng.

Sau nửa tháng, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều đã bị thương, còn La Hầu lại không hề hấn gì.

Tiên Thiên Chân Long xông vào Tu Di Sơn đã vẫn lạc hơn một vạn, Tiên Thiên Phượng Hoàng và Tiên Thiên Kỳ Lân còn nhiều hơn một chút.

Thương vong của Ma tộc lại càng lớn hơn.

Lúc này, khóe miệng Long Vương đang chiến đấu với La Hầu hiện lên một nụ cười lạnh.

Phát hiện nụ cười lạnh của Long Vương, nguyên thần La Hầu nhảy lên, một dự cảm không lành dâng lên.

Nhíu mày, La Hầu vừa chiến đấu, vừa phóng ra thần thức.

Trong chớp mắt, thần thức của hắn đã bao phủ toàn bộ Tu Di Sơn.

"Không hay rồi!" La Hầu kinh hãi.

Ngay sau đó, mấy vạn tinh anh Ma tộc, cùng với hai cường giả Ma tộc tu vi Đại La Kim Tiên, đã bị nhốt vào trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Khi Sơn Hà Xã Tắc Đồ rung lên, tất cả Ma tộc bị nhốt trong đó đều hóa thành tro bụi.

"Ngươi dám!" La Hầu nghiến răng muốn nứt.

Trong nháy mắt, Ma tộc tổn thất hai Đại La Kim Tiên, mấy trăm Thái Ất Kim Tiên, hơn một vạn Kim Tiên, và mấy vạn Huyền Tiên.

Tổn thất lớn như vậy, La Hầu cũng đau lòng.

Hắn giận dữ trừng mắt nhìn Long Vương, sát khí trên người ngưng tụ thành thực chất. … Cách Tu Di Sơn không xa, trên bầu trời cao ức vạn trượng, Bàn Huyền thần sắc bình tĩnh quan chiến.

Trận chiến này, bất luận là Long Phượng Kỳ Lân tam tộc hay Ma tộc, đều tổn thất không nhỏ, đối với Vu tộc lại là chuyện tốt.

"La Hầu, đừng khiến Ngô thất vọng đấy!" Bàn Huyền thầm nghĩ.

La Hầu vẫn chưa bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Bàn Huyền biết Tru Tiên Kiếm Trận của La Hầu liên kết với tổ mạch linh khí Tây Hoang.

Nếu La Hầu động dụng Tru Tiên Kiếm Trận, có khả năng sẽ dẫn phát Lượng kiếp.

Nếu La Hầu dùng Long Vương đám người để tế trận, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận có thể tăng lên rất nhiều, biết đâu có thể giúp hắn một bước đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Bề ngoài, tu vi hiện tại của La Hầu là Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng Bàn Huyền lại nhìn ra hắn đã ẩn giấu tu vi.

Hiện tại, tu vi thật sự của La Hầu là Chuẩn Thánh đại viên mãn, chỉ cách Hỗn Nguyên nhất trọng thiên một bước chân.

La Hầu đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, nhưng lại không giống với Bàn Cổ.

Lúc này, kẻ đang âm thầm quan chiến không chỉ có một mình Bàn Huyền, mà còn có Dương Mi, Hồng Quân, Càn Khôn lão tổ, Thương Khung lão tổ...

Nếu La Hầu muốn đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hồng Quân đám người tất nhiên sẽ ra tay.

Hiện tại, Hồng Quân đám người đã cân nhắc việc ra tay rồi.

Ma tộc không chống đỡ nổi cường giả tam tộc, nhưng La Hầu lại có thể đánh bại Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân. … Dương Mi và Hồng Quân hai người đứng sánh vai trên tường vân, nhìn về phía Tu Di Sơn xa xa.

Vốn là đệ nhất phúc địa phương tây, Tu Di Sơn, nay lại khói đen mù mịt, huyết quang ngút trời, ma khí lan tràn.

"Long Phượng Kỳ Lân tam tộc và Ma tộc đều thương vong không nhỏ, cứ tiếp tục như vậy, Ma tộc sợ rằng sẽ bị diệt, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tuy không đến mức diệt vong, nhưng có thể sẽ mất đi vị trí nhân vật chính Lượng kiếp." Dương Mi trầm giọng nói.

"Chỉ tổ làm lợi cho Vu tộc." Hồng Quân thần sắc ngưng trọng.

Nếu Hồng Hoang chỉ có Vu tộc là nhân vật chính Lượng kiếp, Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của thiên địa sẽ dễ dàng hơn nhiều.

"Bàn Huyền tu vi đã đạt đến bán thánh, lại có một đạo Hồng Mông Tử Khí, không biết lúc nào sẽ thành thánh." Dương Mi nói.

Dương Mi và Hồng Quân đều biết Bàn Huyền đã tìm được một đạo Hồng Mông Tử Khí trong tinh không Hồng Hoang, nhưng không biết Bàn Huyền đã đưa Hồng Mông Tử Khí cho Hậu Thổ, đều cho rằng Bàn Huyền sẽ luyện hóa nó.

Ban đầu, Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng cho rằng Bàn Huyền sẽ luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, không ngờ hắn lại tặng nó cho Hậu Thổ.

"Bàn Cổ Phiên của Ngô đã bị Bàn Huyền đoạt đi, Thái Cực Đồ hiện cũng bị hắn trấn áp, chỉ sợ hắn sẽ tập hợp đủ Khai Thiên Tam Bảo, tái hiện Khai Thiên Phủ." Vu tộc, có Bàn Huyền, đều khiến Dương Mi và Hồng Quân đau đầu.

“Ma tộc khí số chưa tận, Long Vương đám người càng không thể vẫn lạc dưới Thí Thần Thương.” Dương Mi vừa dứt lời, liền bay về phía Tu Di Sơn.

Hồng Quân theo sau Dương Mi, hai người cùng nhau đến Tu Di Sơn.

Không lâu sau, Dương Mi và Hồng Quân hai người đã đến phía trên Tu Di Sơn.

Thấy Dương Mi và Hồng Quân, sắc mặt La Hầu trở nên khó coi.

Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân liếc nhìn nhau.

“Bốn vị đạo hữu, dừng tay tại đây đi!

Nếu tiếp tục chiến đấu, chỉ tổ làm lợi cho Vu tộc.” Hồng Quân mở lời.

Nghe đến hai chữ “Vu tộc”, sắc mặt của Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân và La Hầu đều biến đổi.

Đúng vậy, lần này Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đã xuất động đại bộ phận cường giả đến Tu Di Sơn, cùng Ma tộc một trận chiến, hai bên đều có tử thương, lại làm lợi cho Vu tộc.

“Ma tộc khí số chưa tận.” Dương Mi nói với Long Vương.

Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cũng đều có đạo hạnh Chuẩn Thánh, có thể nhìn ra khí vận của Ma tộc.

Khí vận của Ma tộc rất lớn, tuy không bằng Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, nhưng cũng không thể xem thường.

Hiện tại, Ma tộc quả thực khí số chưa tận.

Chương 92

Không phải Ma tộc khí số chưa tận thì không thể diệt Ma tộc, chỉ là cái giá phải trả để diệt Ma tộc quá lớn.

Nếu một chủng tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa, muốn diệt chủng tộc đó, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng, ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không chịu nổi.

Nếu Long Vương đám người diệt Ma tộc, khí vận của tam tộc sẽ hao tổn rất lớn, không chừng sẽ mất đi vị trí nhân vật chính Lượng kiếp.

Tạm thời, Dương Mi và Hồng Quân đều không hy vọng Long Phượng Kỳ Lân tam tộc mất đi vị trí này.

Thế nhưng, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân lúc này có thể dừng tay, nhưng La Hầu lại không cam tâm.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đều là nhân vật chính Lượng kiếp, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều có đại khí vận tại thân.

Nếu có thể dùng bọn họ để tế Tru Tiên Kiếm Trận, La Hầu có lẽ có thể một bước chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Cũng chính lúc này, khí vận của Tu Di Sơn đang xảy ra biến hóa.

Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều phát hiện sự biến hóa khí vận của Tu Di Sơn.

Trong nhất thời, ba người họ đều có được minh ngộ.

Một cơ hội để tăng mạnh khí vận bản thân đang bày ra trước mắt.

Ngay cả ba người Long Vương đều phát hiện, Dương Mi, Hồng

Quân và La Hầu tự nhiên cũng không thể không phát hiện.

"Chuyện gì xảy ra?

Khí vận của Tu Di Sơn…" "?" "Hỏng rồi!" Không đợi Dương Mi và Hồng Quân mở lời lần nữa, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân lập tức hiện ra chân thân.

Chân thân của Long Vương là một con Cửu Trảo Chân Long, uy phong lẫm lẫm, thân thể khổng lồ, như một dãy núi.

Chân thân của Nguyên Phượng là một con phượng hoàng khổng lồ, hai cánh dang ra có thể che trời lấp đất.

Chân thân của Thủy Kỳ Lân như một ngọn núi cao vạn trượng.

Nhìn Tu Di Sơn xa xa, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều đã hiện ra chân thân, khóe miệng Bàn Huyền cũng hiện lên một tia cười.

Khi Dương Mi và Hồng Quân đến Tu Di Sơn, Long Vương đám người vốn định dừng tay, La Hầu tuy trong lòng không cam, nhưng tiếp tục chiến đấu cũng khó chiếm được lợi thế.

Nhưng, bây giờ mọi chuyện đã khác.

Bàn Huyền đã tiêu hao không ít khí vận, khiến khí vận của Tu Di Sơn xảy ra biến hóa.

Đối với Long Vương đám người, đây lại là một cơ hội tuyệt vời.

"Vậy thì, tiếp theo Long Vương đám người sẽ lật tung sông Hằng, đập nát Tu Di." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nếu Long Vương đám người lật tung sông Hằng, đập nát Tu Di Sơn, La Hầu nếu không bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, vậy cũng không phải là La Hầu.

Chỉ cần La Hầu bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, trận chiến sẽ nâng

cấp.

Nếu La Hầu có thể giết được Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân, thì Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, dù là nhân vật chính Lượng kiếp, thực lực cũng sẽ giảm mạnh, Vu tộc một bước trở thành đệ nhất chủng tộc Hồng Hoang cũng không khó. … Một tiếng long ngâm, kinh thiên động địa, thân rồng khổng lồ dài hơn ức vạn vạn dặm khiến người ta chấn động.

Long Vương hiện ra bản thể xong liền bay về phía sông Hằng dưới chân Tu Di Sơn.

Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân thì tấn công Tu Di Sơn.

Rõ ràng, Long Vương muốn lật tung sông Hằng, còn Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân thì muốn đập nát Tu Di Sơn.

"Các ngươi dám!" La Hầu kinh hãi và tức giận không thôi.

Dương Mi và Hồng Quân đều nhíu chặt mày.

Vốn có thể dừng lại tại đây, không ngờ lại xảy ra biến cố.

Long Vương đám người muốn lật sông Hằng, đập Tu Di, cũng là vì khí vận.

Ngay cả Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng có tranh đoạt khí vận.

Hiện tại, một cơ hội để có được đại khí vận bày ra trước mắt, Long Vương đám người động lòng cũng là bình thường.

Dương Mi và Hồng Quân cũng có chút động lòng.

Do dự một lát, hai người vừa không ra tay ngăn cản Long Vương đám người, cũng không ngăn cản La Hầu, khoanh tay đứng nhìn.

Chốc lát, Long Vương đã tiến vào sông Hằng.

Nhìn từ bên ngoài, sông Hằng tuy lớn, nhưng chân thân của Long

Vương cũng không nhỏ, nhưng khi chân thân khổng lồ của hắn tiến vào sông Hằng, lại giống như một hạt cát trong sa mạc.

Không lâu sau, Long Vương đã đến đáy sông Hằng.

Vừa đến đáy sông, Long Vương bắt đầu dấy lên sóng gió.

Muốn lật tung sông Hằng, không phải chuyện dễ, ngay cả Long Vương cũng khó làm được.

Nhưng, khó làm không có nghĩa là không làm được.

Chỉ cần cho Long Vương thời gian, chưa chắc không thể lật tung sông Hằng.

Lực lượng pháp tắc xuất hiện trên người Long Vương, đó là Thủy chi pháp tắc của Hồng Hoang, cũng là bản mệnh pháp tắc của hắn.

Động dụng bản mệnh pháp tắc, năng lực khống thủy của Long Vương tăng lên một bậc.

Trong nhất thời, đáy sông Hằng xuất hiện dòng chảy ngầm và xoáy nước. … Không chỉ nước sông Hằng cuộn trào, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân hai người toàn lực công kích Tu Di Sơn, muốn đập nát nó.

La Hầu vừa điều khiển Diệt Thế Hắc Liên chặn Nguyên Phượng, vừa cầm Thí Thần Thương chống đỡ Thủy Kỳ Lân.

Dưới sự va chạm của dư ba trận chiến, Tu Di Sơn khẽ rung chuyển.

Ba vị Chuẩn Thánh chiến đấu, muốn phá hủy Tu Di Sơn cũng không quá khó.

Như Bất Chu Sơn, là thiên trụ của Hồng Hoang, cũng là đệ nhất thần sơn, Tu Di Sơn không thể so sánh được.

Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh muốn đâm gãy Bất Chu Sơn cũng không

quá khó.

Hủy diệt vĩnh viễn đơn giản hơn sáng tạo.

Sáng tạo một phúc địa như Tu Di Sơn rất khó, nhưng muốn hủy diệt một phúc địa lại dễ dàng hơn nhiều.

Hiện tại, La Hầu tuy đã chặn được Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân, nhưng dư ba trận chiến vẫn không ngừng va chạm, sự phá hoại đối với Tu Di Sơn ngày càng lớn.

Cứ như vậy, Tu Di Sơn bị phá nát cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Mặt khác, nước sông Hằng đã sóng to gió lớn.

Nếu Dương Mi và Hồng Quân ra tay giúp La Hầu, ngăn cản Long Vương đám người không khó, nhưng hai người họ đều khoanh tay đứng nhìn.

Cùng lúc đó, mấy vạn Tiên Thiên Chân Long cũng không còn chiến đấu với Ma tộc nữa, đều tiến vào sông Hằng, giúp Long Vương lật sông.

Mấy vạn Tiên Thiên Phượng Hoàng và mấy vạn Tiên Thiên Kỳ Lân thì công kích Tu Di Sơn.

Dù La Hầu và Ma tộc dưới trướng ngăn cản, nhưng vẫn ở thế yếu.

Nghiến răng một cái, La Hầu cũng không còn ẩn giấu tu vi nữa.

Tức thì, khí thế Chuẩn Thánh đại viên mãn xuất hiện trên người La Hầu.

"?Tu vi của La Hầu…" "Chuẩn Thánh đại viên mãn?" Dương Mi và Hồng Quân cảm nhận được khí thế của La Hầu, đều kinh ngạc.

Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cũng kinh ngạc.

Còn Long Vương, hiện đang ở đáy sông Hằng, không cảm nhận được khí thế của La Hầu.

Pháp lực của Chuẩn Thánh đại viên mãn mạnh hơn Chuẩn Thánh hậu kỳ rất nhiều.

Hiện tại, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân chỉ có thể bị La Hầu đánh cho tơi tả.

Với pháp lực cường đại của Chuẩn Thánh đại viên mãn, cộng thêm Thí Thần Thương, muốn giết Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cũng không phải chuyện khó.

"Chết!" Trong mắt La Hầu toàn là sát ý, Thí Thần Thương trong tay hóa thành một dải lụa, phá tan hư không, muốn giết Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân.

"Không được!" Dương Mi và Hồng Quân đồng thời ra tay chặn La Hầu.

Phải thừa nhận, Dương Mi và Hồng Quân đều đã đánh giá thấp La Hầu.

Nhưng hiện tại, họ không thể trơ mắt nhìn La Hầu giết Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân.

Nếu không có Bàn Huyền, nếu Vu tộc không phải là nhân vật chính Lượng kiếp, Dương Mi và Hồng Quân có thể nhìn La Hầu giết chết Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân.

Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều có đại khí vận, nếu La Hầu giết hai người họ, hậu quả phải gánh chịu cũng không nhỏ.

"Cút ngay!" Bị Dương Mi và Hồng Quân chặn lại, La Hầu giận không thể át.

La Hầu đang phẫn nộ, Thí Thần Thương trong tay đâm về phía

Hồng Quân.

Hồng Quân tế ra một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tuy chặn được một kích của La Hầu, nhưng lại bị đánh bay ra ngoài vạn dặm.

Cành Dương Liễu trong tay Dương Mi lưu chuyển ánh sáng thần thánh tiên thiên màu lục, quất về phía La Hầu.

Dương Mi cũng có tu vi Chuẩn Thánh đại viên mãn, vừa ra tay, uy thế kinh người.

Đối mặt với công kích của Dương Mi, La Hầu cũng không dám đại ý.

Đang lúc La Hầu và Dương Mi đấu được mấy hiệp, Hồng Quân cũng đã tới.

Một chọi hai, La Hầu hơi ở thế hạ phong, nhưng Dương Mi và Hồng Quân cũng đều chưa dùng hết toàn lực.

Nếu cả hai đều dốc toàn lực, La Hầu chỉ bằng một cây Thí Thần Thương, e rằng ngàn hiệp cũng chưa chắc bại.

Hiện tại, vì không muốn nhìn Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân bị La Hầu giết chết, Dương Mi và Hồng Quân mới ra tay.

Một khi Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân vẫn lạc, Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc, dù là nhân vật chính Lượng kiếp, thực lực cũng sẽ giảm mạnh. … "Oanh!" Toàn bộ nước sông Hằng đã bị lật tung.

Sông Hằng và Tu Di Sơn tương liên, núi trợ thế nước, nước trợ thế núi, theo sông Hằng bị lật, Tu Di Sơn cũng không còn ổn định.

Có Dương Mi và Hồng Quân chặn La Hầu, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân muốn phá hủy Tu Di Sơn lại dễ dàng hơn.

"Ầm ầm!", "Ầm ầm ầm!" Dưới sự công kích của Nguyên Phượng

và Thủy Kỳ Lân, Tu Di Sơn đang vỡ vụn.

Trong thời gian ngắn, một phần mười Tu Di Sơn đã bị phá nát.

Phá hủy một phần mười Tu Di Sơn, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân phát hiện một bí mật của ngọn núi này.

"Tru Tiên Kiếm Trận?" "Liên kết với địa mạch linh khí?" Trong thế giới Hồng Hoang, dưới Thiên Đạo có tam đại tiên thiên sát trận, Tru Tiên Kiếm Trận là một trong số đó.

Thấy bí mật đã bại lộ, La Hầu cũng không che giấu nữa, tế ra Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Trong khoảnh khắc, Tru Tiên Kiếm Trận đã được bố trí xong.

Trận đồ lơ lửng, bao trùm tứ cực bát hoang, bốn thanh tiên thiên sát phạt chi kiếm mỗi thanh treo ở một phương vị.

Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm và Tuyệt Tiên Kiếm, bốn kiếm đều có đặc sắc riêng, có thể bổ sung cho nhau, khi bốn kiếm kết hợp lại, trở thành Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực tiếp cận Tiên Thiên Chí Bảo.

Tru Lục Hãm Tuyệt tứ kiếm đều là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng khi kết hợp lại là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Tru Tiên Kiếm Trận ít nhất cũng sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Nếu uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận phát huy đến cực hạn, có thể sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo.

Hiện tại, La Hầu bố trí Tru Tiên Kiếm Trận, dưới sự liên kết của địa mạch linh khí, uy lực kiếm trận ngày càng mạnh mẽ.

Ngay sau đó, một chuyện không thể tưởng tượng được đã xảy ra.

Chỉ thấy, theo sự vận chuyển của Tru Tiên Kiếm Trận, Tu Di Sơn, cùng với sông Hằng, đều bị truyền tống trực tiếp vào trong trận.

Nói cách khác, Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân, cùng với mấy vạn Tiên Thiên Chân Long, mấy vạn Tiên Thiên Phượng Hoàng và mấy vạn Tiên Thiên Kỳ Lân, đều đang ở trong Tru Tiên Kiếm Trận.

Không chỉ Dương Mi và Hồng Quân kinh ngạc, Bàn Huyền ở xa cũng không ngờ La Hầu lại có thao tác này.

Chương 93

Xem ra, sự hiểu biết của Bàn Huyền về Tru Tiên Kiếm Trận cũng chưa đủ.

Nhưng, Long Vương đám người hiện đang ở trong Tru Tiên Kiếm Trận, lại gặp nguy hiểm rồi.

Lật tung sông Hằng, khiến một phần mười Tu Di Sơn vỡ vụn, dẫn đến Tu Di Sơn hao tổn không ít khí vận.

Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cũng nhận được không ít khí vận.

La Hầu tổn thất lớn rồi.

Tổn thất lớn như vậy, La Hầu sẽ không chịu bỏ qua.

Dương Mi và Hồng Quân hai người hiện đang ở ngoài trận.

"Tru Tiên Kiếm Trận không phải chuyện đùa, chỉ bằng hai người chúng ta, muốn phá trận này cũng rất khó." Dương Mi nói.

"Ít nhất cũng phải cứu được Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân ra ngoài." Hồng Quân nói.

"Ta vào từ Tru Tiên Môn, đạo hữu có thể vào từ Lục Tiên Môn." Dương Mi nói xong, liền nói với Hồng Quân.

"Thiện!" Hồng Quân cũng không có ý kiến.

Thời gian cấp bách, tình cảnh của Long Vương đám người quá nguy hiểm, thế là, Dương Mi lập tức bay về phía Tru Tiên Môn, Hồng Quân thì đi đến Lục Tiên Môn.

Thi triển không gian thần thông, Dương Mi trực tiếp thuấn di đến ngoài Tru Tiên Môn.

Tru Tiên Kiếm treo trên Tru Tiên Môn, cành Dương Liễu trong tay Dương Mi vung lên, lục quang định trụ Tru Tiên Kiếm.

Tuy đã định trụ Tru Tiên Kiếm, nhưng Dương Mi lại không thể lấy xuống.

Nhưng, Tru Tiên Kiếm bị định trụ, uy lực của trận này cũng có phần giảm xuống.

Nhưng Dương Mi cũng chỉ có thể định trụ Tru Tiên Kiếm trong chốc lát.

Cùng lúc đó, bên Lục Tiên Môn, Hồng Quân cũng định trụ Lục Tiên Kiếm.

Khi Tru Tiên Kiếm và Lục Tiên Kiếm đều bị định trụ, uy lực của trận này đã giảm đi không ít.

Xuyên qua Tru Tiên Môn, Dương Mi đã đến Tru Tiên Cung.

Toàn bộ Tru Tiên Cung dày đặc Tru Tiên kiếm khí, nhưng Dương Mi miệng phun kim liên, tay rủ bạch quang, dễ dàng chặn lại tất cả kiếm khí.

Trong không gian trận pháp, có thể nhìn thấy sông Hằng và Tu Di Sơn.

Các loại kiếm khí tung hoành ngang dọc, có Tru Tiên kiếm khí, cũng có Lục Tiên kiếm khí, có Hãm Tiên kiếm khí và Tuyệt Tiên kiếm khí, cũng có sự dung hợp của hai loại kiếm khí, có sự dung hợp của ba loại kiếm khí.

Đáng sợ nhất là sự dung hợp của bốn loại tiên thiên kiếm khí Tru, Lục, Hãm, Tuyệt.

Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều đang khổ sở chống đỡ.

Dưới Đại La, bất luận là Thái Ất Kim Tiên hay Kim Tiên, hay dưới Kim Tiên, ở trong Tru Tiên Kiếm Trận đều mặc cho người ta chém giết.

Tu vi càng thấp, chân long, phượng hoàng hay kỳ lân chết càng nhanh.

Trong chưa đầy một phút, số chân long, phượng hoàng và kỳ lân chết đã vượt quá một vạn.

"La Hầu, không được tạo nghiệt." "Mau mau thu trận này lại, còn có thể vãn hồi." Dương Mi và Hồng Quân vừa kinh vừa giận.

Tại Hồng Hoang, trên đại địa phương tây.

Trên tổ mạch linh khí Tây Hoang, sông Hằng và Tu Di Sơn đều đã biến mất, thay vào đó là một tòa tiên thiên đại trận.

Dù ở ngoài trận, cũng có thể cảm nhận được sát cơ khủng bố.

Mây sầu thảm vụ trong trận cuồn cuộn, sát khí lan tràn, khiến Đại La Kim Tiên cũng phải run sợ.

Liên kết với tổ mạch linh khí đại địa phương tây, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận cũng được đẩy lên một tầng đáng sợ.

Ở trong trận, Dương Mi và Hồng Quân đều cảm thấy áp lực không nhỏ.

Long Vương dùng bản mệnh long châu để chống đỡ, nhưng cũng ngàn cân treo sợi tóc.

Mắt thấy từng con Tiên Thiên Chân Long bị kiếm khí tru sát, Long Vương cũng giận không thể át.

"La Hầu, ta với nhữ không đội trời chung!" Long Vương bi phẫn gầm lên.

"Hôm nay, dùng máu của tam tộc các ngươi tế Tru Tiên Kiếm

Trận của ta.” Giọng nói âm lãnh của La Hầu vang lên trong trận, truyền rõ vào tai mỗi người.

Vốn dĩ, La Hầu đang mưu đồ một Lượng kiếp, mượn sức mạnh Lượng kiếp để nâng cấp Tru Tiên Tứ Kiếm, đưa cả bốn thanh kiếm lên thành Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cộng thêm Tru Tiên Kiếm Trận Đồ cũng là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, năm kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bố trí thành Tru Tiên Kiếm Trận, uy lực cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

Thế nhưng, kế hoạch không theo kịp thay đổi, sự việc đến nước này, nếu La Hầu dừng tay, sau này sẽ rơi vào thế bị động.

Vì vậy, La Hầu quyết định dùng máu của Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân để tế Tru Tiên Kiếm Trận.

Lại qua một lát, số Tiên Thiên Chân Long chết trong Tru Tiên Kiếm Trận đã vượt quá một vạn con, Tiên Thiên Phượng Hoàng cũng vượt quá một vạn con.

Tiên Thiên Kỳ Lân chết nhiều nhất, lại có đến hai vạn đầu.

Bất luận là Long Vương, Nguyên Phượng hay Thủy Kỳ Lân, đều nghiến răng muốn nứt, lửa giận trong lòng dốc hết nước Ngũ Hồ Tứ Hải cũng không thể dập tắt.

Giờ khắc này, sự căm hận của Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đối với La Hầu đã không thể nào tả xiết.

Thế nhưng, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận quá đáng sợ, Long Vương đám người không thể phá được.

Thế là, Long Vương đám người đành phải tập hợp thuộc hạ, hợp lực đào thoát khỏi trận này.

Nhưng có La Hầu điều khiển trận pháp, bọn họ muốn thoát ra ngoài, còn khó hơn lên trời.

Đột nhiên, Long Vương đám người cảm thấy áp lực giảm đi một chút, thì ra là Dương Mi và Hồng Quân hai người đã đi vây công La Hầu.

Tại vị trí trận nhãn của Tru Tiên Kiếm Trận, có một tiên thiên pháp đài, trên pháp đài là một đóa Hắc Liên, hoa nở mười hai phẩm, diệt thế chi lực lượn lờ, La Hầu tay cầm Thí Thần Thương đứng trên đó.

Dương Mi tay cầm cành Dương Liễu, lục quang mông lung, uy thế thần thánh tiên thiên chấn động hoàn vũ.

Hồng Quân thì tay cầm một cây Long Đầu Kim Trượng, chân đạp Thập Nhị Phẩm Kim Liên, công đức chi quang chói mắt, khiến người ta khó có thể nhìn thẳng.

Diệt Thế Hắc Liên là bản mệnh pháp bảo của La Hầu, Thập Nhị Phẩm Kim Liên thì ở trong tay Hồng Quân, Tịnh Thế Bạch Liên là pháp bảo của Bàn Huyền, Nghiệp Hỏa Hồng Liên lại ở U Minh Huyết Hải, chỉ còn lại Tạo Hóa Thanh Liên.

Trong năm đóa tiên thiên liên đài, Tạo Hóa Thanh Liên là đệ nhất không thể tranh cãi.

Vừa điều khiển đại trận, La Hầu vừa một chọi hai, cũng rất vất vả, chẳng mấy chốc đã trở nên lúng túng.

"Hồng Quân đạo hữu, nhữ đi giúp Long Vương đám người đi, nơi này có một mình ta là đủ rồi." Dương Mi đột nhiên mở lời, nói với Hồng Quân đang kề vai tác chiến.

Nghe vậy, Hồng Quân cũng sững sờ.

Suy nghĩ một lát, Hồng Quân liền lui ra, đi giúp Long Vương đám người.

La Hầu cảm thấy bị Dương Mi khinh thường, không khỏi giận từ

trong lòng, gan to bằng trời, tam thi thần nhảy dựng lên.

La Hầu nổi giận, thực lực đại tăng, Thí Thần Thương bộc phát ra uy lực kinh người hơn.

Pháp bảo trong tay Dương Mi hoàn toàn bị áp chế.

Trong nhất thời, Dương Mi như một chiếc thuyền lá giữa cơn cuồng phong bão táp trên biển lớn.

Nhưng Dương Mi lại không hề hoảng sợ, vẻ mặt điềm nhiên, dường như mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát.

Dưới không gian thần thông của Dương Mi, lực lượng không gian xung quanh không ngừng biến hóa, tuy không thể hoàn toàn hóa giải công kích của La Hầu, nhưng cũng khiến công kích của La Hầu yếu đi.

Mặc cho thế công của La Hầu sắc bén thế nào, Dương Mi vẫn nguy nga bất động, vững như bàn thạch.

Nhưng thực tế Dương Mi cũng không hề nhẹ nhõm.

Sắc mặt La Hầu càng ngày càng âm trầm.

Nếu La Hầu động dụng sức mạnh của Tru Tiên Kiếm Trận để đối phó Dương Mi, muốn đánh bại Dương Mi không khó, nhưng làm vậy, Long Vương đám người sẽ dễ dàng thoát khỏi trận. … Nhìn Tru Tiên Kiếm Trận xa xa, khóe miệng Bàn Huyền hiện lên một nụ cười.

Mọi thứ đang diễn ra theo hướng mà Bàn Huyền hy vọng.

Dùng khí vận làm mồi nhử, dụ Long Vương đám người lật tung sông Hằng, đập nát Tu Di, quả nhiên đã triệt để chọc giận La Hầu, khiến La Hầu bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Đến nước này, sẽ không dễ dàng kết thúc.

Rõ ràng, La Hầu muốn dùng máu của Long Vương đám người để

tế Tru Tiên Kiếm Trận.

Nếu để La Hầu thành công, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận tất nhiên sẽ tăng mạnh.

Uy lực càng lớn, khả năng La Hầu Dĩ Lực Chứng Đạo càng cao.

Dĩ Lực Chứng Đạo cũng có nhiều loại, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cũng đi con đường này.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo.

Nhưng bất luận là La Hầu, Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân, hay Đông Hoàng Thái Nhất, đều không giống với Dĩ Lực Chứng Đạo của Bàn Cổ.

Hơn nữa, Bàn Cổ chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân, còn La Hầu đám người muốn đi con đường Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nếu nguyên thần ký thác vào thiên đạo của thế giới cấp Hỗn Nguyên, cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Một Thiên Đạo Thánh Nhân của thế giới Hỗn Nguyên nhất cấp, tối đa cũng chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nếu tu vi đạt đến Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, cũng đã siêu thoát thiên đạo.

Còn như thế giới Hỗn Nguyên thập cấp như Hồng Hoang, ngay cả Hỗn Nguyên cửu trọng thiên cũng không thể siêu thoát, tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng không thể siêu thoát được.

Nếu Hồng Hoang hạ cấp thành thế giới Hỗn Nguyên cửu cấp, tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên có thể siêu thoát.

Nếu là thế giới Hỗn Nguyên bát cấp, tu vi Hỗn Nguyên cửu trọng thiên là có thể siêu thoát.

Cấp bậc thế giới khác nhau, độ khó siêu thoát cũng khác nhau. …

Đáy Đông Hải, trong Long Cung, Chúc Long mặt mày âm trầm.

Chúc Long là em trai của Tổ Long, cũng là Chuẩn Thánh thứ hai của Long tộc, hiện tại có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Long Vương đi đến Tu Di Sơn phương tây tìm Ma Tổ La Hầu gây sự, Chúc Long thì ở lại Đông Hải, khống chế đại cục Long tộc, phòng bị Vu tộc.

Chúc Long cũng luôn chú ý đến trận chiến bên Tu Di Sơn.

Hiện tại, tình cảnh của Long Vương không ổn.

Ngay lập tức, Chúc Long triệu tập các cường giả Long tộc ở Đông Hải, hợp lực triệu hoán Long Vương đám người.

Nhưng Long Vương hiện đang bị nhốt trong Tru Tiên Kiếm Trận, lại ở phương tây, muốn ở Đông Hải triệu hoán Long Vương, độ khó quá lớn.

Nhưng, Chúc Long và đông đảo cường giả Long tộc ở Đông Hải triệu hoán Long Vương đám người, đối với tình cảnh hiện tại của Long Vương cũng có sự trợ giúp không nhỏ.

Chúc Long cũng lo lắng như lửa đốt, nhưng Long tộc cần có một Chuẩn Thánh trấn giữ, bây giờ chạy đến phương tây cũng cần không ít thời gian.

"Huynh trưởng thực lực cường đại, lại có đại khí vận tại thân, nhất định sẽ không có chuyện gì." Chúc Long thầm nghĩ. … Bất Tử Hỏa Sơn, cường giả Phượng Hoàng tộc cũng có động thái.

Kỳ Lân Sơn Mạch, cường giả Kỳ Lân tộc cũng đã hành động. … Trong Bàn Cổ Giới, hình chiếu của mười ba Tổ Vu xuất hiện phía trên huyết trì.

Khi Bàn Cổ Giới thăng cấp thành thế giới Hỗn Nguyên nhất cấp,

toàn bộ thế giới có nhiều hỗn độn linh khí hơn.

Bàn Cổ Huyết Trì là trung tâm của Bàn Cổ Giới, cũng là nơi có hỗn độn linh khí dồi dào nhất.

"Đại huynh, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân bị nhốt trong Tru Tiên Kiếm Trận, đã lành ít dữ nhiều, chính là cơ hội trời cho." Chúc Dung không khỏi kích động.

"Có thể diệt Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc trước, sau đó diệt Long tộc." "Hợp lẽ do Vu tộc chi phối Hồng Hoang." "Hồng Hoang vốn do Phụ Thần khai tịch, chúng ta là huyết mạch Bàn Cổ, tự nhiên nên chưởng khống Hồng Hoang." "Long tộc và Kỳ Lân không phải loài có vảy có sừng, Phượng Hoàng cũng chỉ là súc sinh lông vũ." Nhìn từng Tổ Vu la hét muốn diệt Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, Bàn Huyền cũng có chút bất đắc dĩ.

"Hậu Thổ muội muội, muội thấy sao?" Ánh mắt Bàn Huyền rơi trên người Hậu Thổ.

Hậu Thổ vẫn luôn không mở lời, mày liễu khẽ nhíu, đối với lời của các Tổ Vu khác không mấy tán đồng.

"Long Phượng Kỳ Lân tam tộc rõ ràng đang phòng bị Vu tộc chúng ta, nếu khai chiến, dù có thể diệt tam tộc, Vu tộc cũng sẽ suy tàn, có lẽ một Lượng kiếp cũng không thể quật khởi lại." Khi Hậu Thổ nói xong, các Tổ Vu có người trầm tư, có người phản bác.

Nhưng, chỉ cần không mù, có thể thấy Long Phượng Kỳ Lân tam tộc hiện tại đều đang phòng bị Vu tộc.

Chương 94

Một khi Vu tộc khai chiến với một tộc trong tam tộc, hai tộc còn lại có thể sẽ khoanh tay đứng nhìn, ngồi xem thành bại, nhưng nếu Vu tộc chiếm thế thượng phong, bọn họ sẽ hợp lực công kích Vu tộc.

Trừ phi, Vu tộc chiến đấu với một tộc trong tam tộc, phải thể hiện ra là thắng một cách thảm hại, nhưng lại phải hy sinh không ít người Vu, khó mà lừa được.

Vì vậy, Vu tộc hiện tại khai chiến với bất kỳ chủng tộc nào trong Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đều không nên, khả năng cao sẽ được không bù mất, dù có chút thu hoạch cũng sẽ không lớn.

Quan trọng nhất, khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc rất lớn.

Nếu Bàn Huyền động dụng tu vi cường đại Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, tuy diệt Long Phượng Kỳ Lân tam tộc không khó, nhưng cái giá phải trả quá lớn, là cái giá mà hắn không chịu nổi, cũng là cái giá Vu tộc không chịu nổi.

"Hiện tại toàn diện khai chiến với Long Phượng Kỳ Lân tam tộc là không thỏa đáng." Bàn Huyền mở lời.

Khi Bàn Huyền vừa mở lời, các Tổ Vu khác cũng không ai phản bác.

Tuy không thể toàn diện khai chiến, nhưng Vu tộc cũng có thể chiếm chút lợi thế.

"Đuổi Long Phượng Kỳ Lân tam tộc ra khỏi Đông Hoang." Bàn Huyền muốn đại địa phương đông Hồng Hoang chỉ có một tiếng nói.

Hồng Hoang phân thành tam giới, Thiên giới, Nhân giới và U Minh

giới.

Thiên giới phân thành ba mươi ba tầng trời, Yêu tộc thiên đình, Hoang Cổ thiên đình và không ít thế lực tranh đoạt.

Nhân giới phân thành tứ hải bát hoang, chủ nhân của tứ hải là Long tộc.

Vu tộc thân là nhân vật chính Lượng kiếp, muốn một trong bát hoang cũng không quá đáng.

Đương nhiên, trong bát hoang thì Đông Hoang là phì nhiêu nhất, thiên tài địa bảo vô số, nhân kiệt địa linh.

Chưởng khống Đông Hoang chỉ là bước đầu tiên, điều Bàn Huyền muốn là Vu tộc chưởng khống tam giới, bất luận là tứ hải bát hoang, ba mươi ba tầng trời hay U Minh giới, đều phải do Vu tộc chưởng khống. … "Rắc!" Bản mệnh long châu của Long Vương xuất hiện một vết nứt nhỏ, không nhìn kỹ sẽ không thấy, nhưng một vết nứt nhỏ này, Long Vương một nguyên hội cũng khó hồi phục.

Cách đó không xa, bốn loại tiên thiên kiếm khí Tru, Lục, Hãm, Tuyệt dung hợp, mắt thấy Nguyên Phượng lại sắp niết bàn, may mà Hồng Quân kịp thời ra tay giúp Nguyên Phượng chặn lại.

Đến hiện tại, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều bị thương không nhẹ.

Đại bộ phận sức mạnh của Tru Tiên Kiếm Trận đang công kích ba người họ.

Bị La Hầu nhắm vào, tình cảnh của Long Vương đám người càng ngày càng tồi tệ.

Hồng Quân đã giúp bọn họ không ít.

Nếu không có Hồng Quân trợ giúp, Long Vương đám người có

khả năng đã vẫn lạc.

Trong Tru Tiên Kiếm Trận, kiếm khí vô số, số Tiên Thiên Chân Long, Tiên Thiên Phượng Hoàng và Tiên Thiên Kỳ Lân bị tru sát cũng ngày càng nhiều.

Cũng có không ít chân long, phượng hoàng và kỳ lân tự bạo.

Còn Ma tộc, đều ở trên Tu Di Sơn, không phải chịu sự sát phạt của kiếm trận.

Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân và Hồng Quân tụ lại một chỗ, bốn vị Chuẩn Thánh hợp lực chống đỡ ức triệu kiếm khí.

Dương Mi chiến đấu với La Hầu tuy không nhẹ nhõm, nhưng cũng không có áp lực quá lớn.

Lại đấu thêm mấy trăm hiệp, Dương Mi khẽ quát một tiếng, hỗn độn không gian pháp tắc hóa thành lĩnh vực.

"Pháp tắc lĩnh vực, không chỉ ngươi có." La Hầu cười lạnh.

Hỗn độn hủy diệt pháp tắc xuất hiện trên người La Hầu, lực lượng pháp tắc cũng hóa thành một lĩnh vực.

Tức thì, hai lĩnh vực pháp tắc cấp hỗn độn va chạm.

Trong tam thiên pháp tắc, không gian vi vương, hủy diệt so với không gian kém hơn một chút.

"Oanh!" Khi hai pháp tắc lĩnh vực va chạm, Tru Tiên Kiếm Trận cũng bị lay động.

Lực lượng kinh khủng bộc phát, đủ để trong nháy mắt biến Đại La Kim Tiên thành bụi phấn.

Chuẩn Thánh sơ kỳ, nếu không có chí bảo hộ thân, dưới sức mạnh này cũng lành ít dữ nhiều.

Bất luận là không gian lĩnh vực của Dương Mi, hay hủy diệt lĩnh vực của La Hầu, đều rất cường đại, nhưng hai pháp tắc lĩnh vực va chạm lại thế quân lực địch.

Thế nhưng, chỉ một lát sau, không gian lĩnh vực của Dương Mi lại xảy ra biến hóa.

"Pháp tắc đại đạo?" Ánh mắt La Hầu co lại, sắc mặt cũng trở nên khó coi.

Với tu vi Chuẩn Thánh, đem hỗn độn pháp tắc hình thành lĩnh vực cũng thôi đi, hình thành pháp tắc đại đạo có chút không thể tưởng tượng được.

Dưới tình huống bình thường, ít nhất cũng phải có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên mới có thể đem hỗn độn pháp tắc hình thành pháp tắc đại đạo.

Vận dụng pháp tắc phân thành mấy giai đoạn, giai đoạn đầu tiên là pháp tắc chi lực, giai đoạn thứ hai là pháp tắc lĩnh vực, sau đó là pháp tắc đại đạo, cuối cùng là pháp tắc đạo quả.

So với pháp tắc lĩnh vực, pháp tắc đại đạo mạnh hơn rất nhiều.

Dưới ánh mắt không thể tin của La Hầu, không gian lĩnh vực của Dương Mi đã hình thành pháp tắc đại đạo.

Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân và Hồng Quân ở xa cũng đều trợn tròn mắt.

"Hỗn độn không gian pháp tắc của Dương Mi…" "Pháp tắc đại đạo?

Sao có thể?" "Chỉ là tu vi Chuẩn Thánh." Nếu có thể đem một loại pháp tắc của Hồng Hoang hình thành pháp tắc đại đạo, sẽ có tư cách cùng Hỗn Nguyên Thánh Nhân một trận chiến.

Ở Hồng Hoang, về cơ bản chỉ có thành thánh mới có thể lĩnh ngộ một loại pháp tắc đại đạo.

Nếu là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lĩnh ngộ một loại pháp tắc Hồng Hoang, đem pháp tắc hình thành đại đạo, cũng không quá kỳ lạ.

Nhưng Dương Mi hiện tại có chút đáng sợ, không chỉ đem một loại hỗn độn pháp tắc hình thành pháp tắc đại đạo, quan trọng nhất, hắn chỉ có tu vi Chuẩn Thánh.

Nếu không tận mắt chứng kiến, Hồng Quân cũng không dám tin.

Sau khi kinh ngạc, ánh mắt Hồng Quân lóe lên, dường như có điều suy nghĩ.

"Không ngờ bản mệnh pháp tắc của Dương Mi đã có thể hình thành pháp tắc đại đạo, hiện tại thi triển, chẳng lẽ…" Tru Tiên Kiếm Trận và tổ mạch linh khí đại địa phương tây tương liên, nếu phá trận, có thể sẽ hủy đi tổ mạch linh khí Tây Hoang, nhân quả tội nghiệt không thể tưởng tượng.

Nhưng, nếu có thể giết chết La Hầu, cũng không cần phá Tru Tiên Kiếm Trận.

Hiện tại, Dương Mi động dụng không gian đại đạo, nếu Hồng Quân không đoán sai, hắn muốn giết La Hầu.

Hiện tại, Dương Mi chỉ cách Hỗn Nguyên Đạo Quả một bước chân.

La Hầu tạo nghiệt, giết hắn sẽ có công đức, có lẽ Dương Mi có thể một bước chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Còn việc Dương Mi có thành thánh hay không là chuyện khác, nhưng chỉ cần chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

“Dương Mi hẳn là không có Hồng Mông Tử Khí.” Hồng Quân thầm nghĩ.

Cũng không phải không có Hồng Mông Tử Khí thì nhất định không thể thành thánh, chỉ là độ khó quá lớn.

Hồng Hoang có thể chứa đựng thánh nhân cũng có giới hạn.

Nếu Dương Mi muốn thành thánh, Hồng Quân tuyệt đối sẽ ngăn cản, không cho phép có người thành thánh trước hắn, nhưng nếu Dương Mi chỉ thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hồng Quân có thể cân nhắc không ngăn cản.

Trong khi Hồng Quân đang suy nghĩ, trận chiến giữa Dương Mi và La Hầu đã thăng cấp.

Theo không gian đại đạo của Dương Mi xuất hiện, trực tiếp nghiền ép, La Hầu tuy dùng hết toàn bộ bản lĩnh, nhưng vẫn bị áp chế.

Bất đắc dĩ, La Hầu cũng chỉ có thể động dụng đại bộ phận sức mạnh của Tru Tiên Kiếm Trận để đối phó Dương Mi.

Như vậy, áp lực của Long Vương đám người lại nhẹ đi.

Nguyên Phượng là người đầu tiên thoát khỏi Tru Tiên Kiếm Trận.

Vừa thoát ra, Nguyên Phượng cảm nhận được sự triệu hoán từ Bất Tử Hỏa Sơn phương nam.

Bất Tử Hỏa Sơn là thánh địa của Phượng Hoàng tộc, phát hiện tình cảnh không ổn của Nguyên Phượng, các cường giả Phượng Hoàng tộc ở đó cũng hợp lực triệu hoán.

Suy nghĩ một lát, Nguyên Phượng chấp nhận triệu hoán.

Tức thì, thời không vặn vẹo, Nguyên Phượng biến mất tại chỗ.

Sau Nguyên Phượng, Long Vương và Thủy Kỳ Lân cũng lần lượt thoát khỏi Tru Tiên Kiếm Trận.

Long Vương cảm nhận được sự triệu hoán từ Đông Hải, Thủy Kỳ Lân thì cảm nhận được sự triệu hoán từ Kỳ Lân Sơn Mạch.

Giống như Nguyên Phượng, Long Vương và Thủy Kỳ Lân cũng chấp nhận triệu hoán.

Tiếp đó, từng con Tiên Thiên Chân Long, từng con Tiên Thiên Phượng Hoàng, và từng đầu Tiên Thiên Kỳ Lân, cũng thoát khỏi Tru Tiên Kiếm Trận. … Đông Hải Long Cung.

"Huynh trưởng, không sao chứ!" Chúc Long vừa nhìn thấy Long Vương, liền quan tâm hỏi.

Long Vương trông có vẻ chật vật, bị thương không nhẹ.

"Không sao!" Long Vương nhàn nhạt nói.

Thực ra, Long Vương bị thương rất nặng, bản mệnh long châu đều đã có vết nứt.

Tiếp theo, Long Vương định bế quan một nguyên hội.

Sau khi Long Vương được triệu hoán về Đông Hải Long Cung, lần lượt lại có từng con Tiên Thiên Chân Long được triệu hoán về.

Mười vạn Tiên Thiên Chân Long mà Long Vương mang đến phương tây, sống sót trở về Đông Hải chỉ còn hơn ba vạn, tổn thất lớn như vậy, Long Vương cũng có trách nhiệm.

Đây là một đả kích không nhỏ đối với uy vọng của Long Vương trong Long tộc.

Nhưng, toàn bộ Long tộc đều cho rằng Ma tộc đã khiêu khích Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, Long Vương mang theo cường giả trong tộc đi tìm La Hầu gây sự, thua rồi, cũng không thể trách hắn được.

"Vu tộc trong thời gian ngắn có động tĩnh gì không?" Long Vương thuận miệng hỏi.

“Vu tộc muốn chi phối toàn bộ đại địa Đông Hoang, kẻ không thần phục Vu tộc, hoặc rời đi, hoặc bị Vu tộc đánh giết, hoặc bị Vu tộc nô dịch.” Chúc Long vừa nói đến Vu tộc, mặt đầy phẫn uất.

Nghe Chúc Long nói, Long Vương lâm vào trầm tư.

Điều Vu tộc muốn, chưa chạm đến điểm mấu chốt của Long Vương.

Đại địa Hồng Hoang phân thành bát hoang, Vu tộc chỉ muốn một phần tám, tuy ảnh hưởng đến lợi ích của Long tộc, nhưng Long Vương có thể chấp nhận.

Hơn nữa, căn cơ của Long tộc ở tứ hải, tuy trên đại địa Hồng Hoang cũng có một số lợi ích, nhưng không bằng Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc.

Vì vậy, Vu tộc muốn chi phối toàn bộ Đông Hoang, thuận thì sống, nghịch thì chết, lợi ích của Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc tổn thất lớn hơn Long tộc.

“Sau này, sức mạnh của Long tộc chúng ta trên đại địa Hồng Hoang, sẽ phát triển từ phương bắc.” Long Vương nói xong, liền nói với Chúc Long. … Sức mạnh của Phượng Hoàng tộc chủ yếu ở đại địa phương nam.

Đại bộ phận sức mạnh của Kỳ Lân tộc đều ở phương đông, Vu tộc muốn chi phối đại địa phương đông, Kỳ Lân tộc chịu ảnh hưởng lớn nhất.

Thủy Kỳ Lân tập hợp tộc nhân để đối kháng Vu tộc.

Dưới một dãy núi nguy nga, Thủy Kỳ Lân một mình đối mặt với bảy Tổ Vu.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Chúc Dung, Cộng Công, Cú Mang, và Huyền Minh, bảy Tổ Vu đã bao vây Thủy Kỳ Lân.

Tuy bảy Tổ Vu đều chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, nhưng chân thân của Tổ Vu cường hãn, trước đây cũng không thiếu lần vượt cấp chiến đấu.

Thủy Kỳ Lân có thương tích trong người, thực lực cũng chỉ còn khoảng một nửa so với lúc toàn thịnh.

Còn một Chuẩn Thánh khác của Kỳ Lân tộc, cũng không rảnh rỗi, chỉ là không ở đây.

"Các ngươi Vu tộc đừng có quá đáng!" Thủy Kỳ Lân phẫn nộ vô cùng.

"Nếu không thần phục Vu tộc chúng ta, …chết!" Đế Giang cười lạnh.

"Hoặc là, cút khỏi Đông Hoang." Cộng Công nói.

Đã không thể đàm phán, chỉ có thể động thủ.

Thủy Kỳ Lân hiện ra chân thân.

Bảy Tổ Vu cũng lần lượt hiện ra chân thân.

Chúc Dung thú đầu người thân, mình khoác vảy đỏ, tai xuyên rắn lửa, chân đạp rồng lửa, cao vạn trượng, giơ tay nhấc chân có biển lửa ngút trời, có thể đốt trời diệt đất.

Chương 95

Cộng Công rắn đầu người thân, mình khoác vảy đen, chân đạp rồng đen, tay quấn rắn xanh, nơi nào đi qua, hồng thủy nhấn chìm bát phương.

Tuy căn cước của Thủy Kỳ Lân không tồi, nhưng so với căn cước của Tổ Vu vẫn kém một chút.

Dưới sự vây công của bảy Tổ Vu, Thủy Kỳ Lân ban đầu chiếm chút ưu thế, dần dần, ưu thế không còn tồn tại.

Tình hình đối với Thủy Kỳ Lân ngày càng bất lợi.

Cứ tiếp tục chiến đấu, Thủy Kỳ Lân tất bại không nghi ngờ.

Một mặt Thủy Kỳ Lân có thương tích trong người, thực lực bị ảnh hưởng lớn, mặt khác cũng là do chân thân của Tổ Vu quá biến thái.

"Oanh!" Trong trận chiến, tu vi của Đế Giang lại đột phá.

Theo tu vi của Đế Giang đột phá, hắn cũng trở thành Chuẩn Thánh.

Thủy Kỳ Lân vốn đã hơi ở thế hạ phong, thấy tình thế không ổn, lập tức phá vây đào tẩu.

Thủy Kỳ Lân phản ứng nhanh, cũng rất minh trí. … Không chỉ Vu tộc đang chinh chiến khắp nơi ở Đông Hoang, Bàn Huyền vẫn luôn chú ý đến Tru Tiên Kiếm Trận ở xa.

Hiện tại, La Hầu, Dương Mi và Hồng Quân ba người đang ở trong trận.

Dù có Tru Tiên Kiếm Trận ngăn cách, Bàn Huyền cũng có thể nhìn thấy khí vận của Hồng Quân và Dương Mi.

Khí vận của Hồng Quân không thay đổi, nhưng khí vận của Dương Mi lại có sự biến hóa không nhỏ.

Từ sự biến hóa khí vận của Dương Mi, có khả năng hắn sắp chứng Hỗn Nguyên Đạo Quả.

"Chẳng lẽ, Dương Mi muốn lợi dụng cơ hội này để chứng Hỗn Nguyên Đạo Quả?" Bàn Huyền nhíu mày.

Lần này, La Hầu tạo nghiệt không nhỏ, đánh bại La Hầu có thể có công đức, giết La Hầu công đức càng lớn.

Long Vương đám người đều đã thoát khốn, Dương Mi và Hồng Quân lại không ra khỏi Tru Tiên Kiếm Trận, nếu nói là không thể thoát thân, Bàn Huyền không tin, vậy tất có mưu đồ.

Nếu Dương Mi có khả năng chứng Hỗn Nguyên Đạo Quả, Bàn Huyền cũng không thể trơ mắt nhìn.

Nếu thực sự để Dương Mi chứng Hỗn Nguyên Đạo Quả, đối với Bàn Huyền, đối với Vu tộc, không phải là chuyện tốt.

Ngay lập tức, Bàn Huyền cũng lên đường bay về phía Tru Tiên Kiếm Trận xa xa. … "Ầm ầm ầm!" Bốn loại tiên thiên kiếm khí Tru, Lục, Hãm, Tuyệt không ngừng dung hợp, sau đó công kích Dương Mi, Thí Thần Thương trong tay La Hầu cũng không ngừng công kích.

Cùng với Hắc Liên dưới chân La Hầu.

Không gian đại đạo của Dương Mi đang xảy ra biến hóa trong trận chiến.

"Chỉ cần giết La Hầu, ta tất có thể chứng Hỗn Nguyên Đạo Quả." Dương Mi thầm nghĩ.

Giờ phút này, Dương Mi chỉ cảm thấy Hỗn Nguyên Đạo Quả ngày càng gần.

La Hầu tức giận, cũng nhìn ra ý đồ của Dương Mi.

La Hầu không muốn trở thành hòn đá lót đường cho Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Nhưng hiện tại, La Hầu lại thân bất do kỷ, không phải là vấn đề muốn dừng là dừng.

La Hầu muốn dừng tay, Dương Mi cũng sẽ không dừng tay.

Đối với Dương Mi, đây là một cơ hội tuyệt vời, không thể bỏ qua.

Cách đó không xa, Hồng Quân đang quan chiến.

Dương Mi không để Hồng Quân ra tay, Hồng Quân cũng có cân nhắc của riêng mình.

Ngoài Tru Tiên Kiếm Trận, Bàn Huyền vào từ Tuyệt Tiên Môn.

Tùy tay dùng một luồng pháp lực định trụ Tuyệt Tiên Kiếm đang treo cao, bước vào Tuyệt Tiên Môn, cũng đã đến Tuyệt Tiên Cung.

Toàn bộ Tuyệt Tiên Cung tràn ngập Tuyệt Tiên kiếm khí, nếu không phải Tuyệt Tiên Kiếm bị định trụ, kiếm khí trong Tuyệt Tiên Cung sẽ mạnh hơn hiện tại gấp mười lần.

Không lâu sau, Bàn Huyền đã xuyên qua Tuyệt Tiên Cung, đến bên trong trận.

Trong trận không chỉ có Tuyệt Tiên kiếm khí, còn có Tru Tiên kiếm khí, Lục Tiên kiếm khí và Hãm Tiên kiếm khí, càng có kiếm khí do hai loại kiếm khí dung hợp thành, có sự dung hợp của ba và bốn loại kiếm khí.

Mây sầu thảm vụ lượn lờ, sát khí lan tràn, kiếm khí tung hoành, xa xa có hai vị Chuẩn Thánh đang chiến đấu, chính là La Hầu và Dương Mi.

Nơi La Hầu và Dương Mi chiến đấu cũng là trận nhãn của Tru

Tiên Kiếm Trận.

Đây không phải là uy lực lớn nhất của Tru Tiên Kiếm Trận, nhưng đã phi thường đáng sợ.

Pháp lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, muốn phá trận này cũng không quá dễ dàng.

Khí vận của Dương Mi biến hóa càng lúc càng lớn, càng ngày càng gần Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Để ngăn cản Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, Bàn Huyền mới tiến vào trận này.

Cùng lúc Bàn Huyền vào trận, La Hầu đã biết, Dương Mi và Hồng Quân lại không biết.

Hướng về phía La Hầu, không lâu sau, Bàn Huyền cũng nhìn thấy La Hầu và Dương Mi đang chiến đấu.

Uy lực không gian đại đạo của Dương Mi kinh người, hoàn toàn áp chế La Hầu.

Nếu không phải Dương Mi có chút kiêng dè Thí Thần Thương, La Hầu e rằng đã sớm bại.

Thí Thần Thương không chỉ uy lực lớn, còn có thể xâm thực huyết nhục chi khu và nguyên thần chân linh.

Phải biết rằng, Thí Thần Thương trên lý thuyết có thể đồ thánh.

Nguyên thần ký thác thiên đạo của Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Thí Thần Thương đều có thể giết chết.

Trong thế giới Hồng Hoang, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không nhiều, nhưng cũng không quá ít, nhưng uy lực có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo lại đếm trên đầu ngón tay, Thí Thần Thương là một trong số đó.

“Bàn Huyền?” Phát hiện Bàn Huyền, Hồng Quân kinh ngạc.

Dương Mi đang chiến đấu với La Hầu cũng biến sắc.

Hiện tại, đối với Dương Mi cục diện rất tốt, nhưng Bàn Huyền vừa đến, biến số quá lớn.

“Bàn Huyền đạo hữu trợ ta!” La Hầu gầm lên.

Dù La Hầu và Bàn Huyền có khúc mắc, lại nghi ngờ Bàn Huyền giá họa cho Ma tộc, dẫn đến Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đến gây sự, nhưng hiện tại, La Hầu cần Bàn Huyền trợ giúp, cũng tin rằng Bàn Huyền sẽ ra tay.

La Hầu nhìn ra Dương Mi muốn chứng Hỗn Nguyên Đạo Quả, nếu Bàn Huyền không ra tay, Hồng Quân bàng quan, La Hầu sẽ trở thành hòn đá lót đường cho Dương Mi chứng đắc hỗn độn đạo quả.

Bàn Huyền đã đến, tất nhiên phải có lập trường, hoặc giúp Dương Mi, hoặc giúp La Hầu.

“Dương Mi, cho Ngô một chút thể diện, dừng tay tại đây đi.” Bàn Huyền nhìn về phía Dương Mi.

Dương Mi mặt lạnh như tiền, đến bước này, không thể nào dừng tay.

Thấy Dương Mi không nể mặt, Bàn Huyền lại cười lạnh.

Nếu Dương Mi dừng tay, từ bỏ việc lợi dụng La Hầu chứng Hỗn Nguyên Đạo Quả, Bàn Huyền có thể không động thủ, nhưng Dương Mi lại không từ bỏ cơ hội này.

Một cơ hội tuyệt vời để chứng Hỗn Nguyên Đạo Quả bày ra trước mắt, Dương Mi không bỏ qua cũng là bình thường.

Ngay lập tức, Bàn Huyền tế ra Bàn Cổ Phiên.

Trong tay Bàn Huyền, Bàn Cổ Phiên hóa thành một chiếc búa lớn.

Tay cầm chiếc búa lớn do Bàn Cổ Phiên hóa thành, Bàn Huyền lại động dụng Lực chi pháp tắc của Hồng Hoang, một búa chém về phía Dương Mi.

"Bàn Huyền!" Dương Mi giận dữ.

Cản người thành đạo, không chết không thôi, còn hơn cả mối thù giết cha và hận đoạt vợ.

Bàn Huyền đã đến, ra tay, là muốn ngăn cản Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Một khi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, tu vi nguyên thần sẽ đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hiện tại, khí vận chi thể của Bàn Huyền tuy có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng vẫn chưa lĩnh ngộ Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Tu vi pháp lực và đạo hạnh cảnh giới, không thể gộp chung làm một.

Tu vi nguyên thần đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lĩnh ngộ Hỗn Nguyên Đạo Quả không khó, nhưng tu vi thân thể đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, muốn lĩnh ngộ Hỗn Nguyên Đạo Quả lại rất khó.

Bỏ qua sự phẫn nộ của Dương Mi, Bàn Huyền trực tiếp sử dụng thức thứ ba của Khai Thiên Cửu Thức.

"Oanh!" Một luồng phủ quang đủ để khiến vạn cổ run rẩy chợt hiện, chói mắt vô cùng, có thể khiến trời đất thất sắc, nhật nguyệt vô quang.

Chư thiên vạn đạo, tuế nguyệt vĩnh hằng, vô biên hoàn vũ, trước phủ quang đều trở nên nhỏ bé.

Dương Mi muốn né tránh, nhưng có La Hầu quấn lấy, không thể

thoát thân.

Trong chớp mắt, không gian đại đạo của Dương Mi bị chém ra.

Chém ra không gian đại đạo của Dương Mi, Khai Thiên phủ quang cũng uy lực giảm mạnh, nhưng đối với Dương Mi vẫn có uy hiếp không nhỏ.

Vốn có thể áp chế La Hầu, hiện tại, ưu thế của Dương Mi đã không còn, tình cảnh chuyển biến xấu đi.

"Hồng…" Dương Mi muốn gọi Hồng Quân giúp đỡ, nhưng lại thấy Hồng Quân đã chuồn mất.

Khi Bàn Huyền đến, trong lòng Hồng Quân cũng hoảng.

Mạo hiểm tính mạng giúp Dương Mi, Hồng Quân không làm được.

Thấy Hồng Quân rời đi, trong lòng Dương Mi thầm mắng một câu.

"Phụt!" Thí Thần Thương đâm trúng cánh tay trái của Dương Mi, một luồng sức mạnh đáng sợ đang xâm thực thân thể hắn.

Tình hình như vậy, chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả là không thể, muốn toàn thân rút lui cũng không dễ dàng.

Dương Mi trong lòng thầm hận, có thể đã sượt qua Hỗn Nguyên Đạo Quả.

"Bàn Huyền, nhữ cản ta thành đạo, Ngô xin đối Đại Đạo thề rằng, sẽ cùng nhữ không đội trời chung, không chết không thôi." Dương Mi trong lòng phẫn hận, ánh mắt oán độc, nhìn chằm chằm Bàn Huyền.

Điều Dương Mi nghĩ trong lòng, Bàn Huyền cũng đoán được.

Dương Mi phẫn nộ, oán hận, đều là bình thường, nhưng chỉ cần Dương Mi không thể chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, là được rồi.

So với việc kết thù sinh tử với Dương Mi, hậu quả để Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả còn quan trọng hơn.

Còn việc La Hầu nợ Bàn Huyền một ân tình, Bàn Huyền cũng không trông mong gì.

Dù phẫn nộ vô cùng, nhưng Dương Mi cũng không mất đi lý trí, Hồng Quân đã rời đi, chỉ bằng một mình hắn, đối mặt với Bàn Huyền và La Hầu bất kỳ ai cũng không thắng nổi, một chọi hai càng là tự tìm ngược đãi.

Thực lực của La Hầu tuy không bằng Dương Mi, nhưng chênh lệch cũng nhỏ, cộng thêm Tru Tiên Kiếm Trận, muốn đánh bại Dương Mi cũng không phải vấn đề.

Trước đó, Dương Mi có thể áp chế La Hầu, cũng là do chiếm được tiên cơ, cộng thêm không gian đại đạo huyền diệu, nhưng Bàn Huyền một búa chém tan không gian đại đạo, tái chiến với La Hầu cũng khó thắng.

Thực lực của Bàn Huyền càng sâu không lường được, Dương Mi cũng không nhìn thấu.

Trong lòng cân nhắc, Dương Mi nghiến răng, quả quyết rút lui.

Dương Mi muốn rời đi, Bàn Huyền tuy có thể ra tay ngăn lại, nhưng sẽ bại lộ thực lực thật sự.

Căn cước của Bàn Huyền, cùng với bản thể tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, đều là bí mật, chưa phải lúc bại lộ.

Thấy Dương Mi muốn đào tẩu, La Hầu lại toàn lực thúc đẩy Tru Tiên Kiếm Trận.

Dưới sự điều khiển toàn lực của La Hầu, trong trận kiếm khí vô số, như một biển kiếm khí.

Tứ phương tám hướng đều có ức triệu kiếm khí công kích Dương Mi, Dương Mi thi triển bản mệnh thần thông, trong cơ thể tựa như có một hắc động xuất hiện, thôn phệ tất cả.

Nhưng phàm là kiếm khí tiếp cận Dương Mi, đều bị hấp thu vào cơ thể.

Hấp thu lượng lớn tiên thiên sát phạt kiếm khí, Dương Mi cũng không dễ chịu, căn cước là Tiên Thiên Không Tâm Dương Liễu Thụ, trong cơ thể tự thành một không gian, có thể thu nạp thiên địa, bao la càn khôn, nhưng cũng có giới hạn.

Nếu hấp thu thêm tiên thiên kiếm khí quá nhiều, không gian trong cơ thể Dương Mi cũng sẽ không chịu nổi.

Vừa hấp thu kiếm khí xung quanh vào cơ thể, Dương Mi vừa dùng đại pháp lực áp chế, nhưng không gian trong cơ thể ngày càng không ổn định.

Chương 96

Một khi không gian trong cơ thể Dương Mi sụp đổ, hắn cũng sẽ bạo thể mà chết.

"Bành!" Cánh tay phải của Dương Mi nổ tung, là do không gian trong cơ thể bị tổn hại.

Trong khoảnh khắc, Dương Mi lại tái sinh một cánh tay khác.

Không lâu sau, Dương Mi tiến vào Lục Tiên Cung, từ Lục Tiên Môn ra ngoài, trong chớp mắt đã đi xa ức vạn vạn dặm.

Để Dương Mi đào tẩu, sắc mặt La Hầu âm trầm, ý khó bình.

Lại nhìn Bàn Huyền ở không xa, sắc mặt La Hầu âm tình bất định, ánh mắt lóe lên, trong lòng lại do dự có nên lấy oán báo ân hay không.

Tuy lần này Bàn Huyền đã giúp La Hầu, nhưng La Hầu lại biết Bàn Huyền là để ngăn cản Dương Mi chứng Hỗn Nguyên Đạo Quả, cũng không cảm kích.

Kẻ khiêu khích Long Phượng Kỳ Lân tam tộc giá họa cho Ma tộc, tuy La Hầu không có chứng cứ, nhưng cho rằng đó là Bàn Huyền. … Thoát khỏi Tru Tiên Kiếm Trận, Dương Mi đi xa mấy ngàn vạn năm ánh sáng, đáp xuống một ngọn núi lớn, ngọn núi này cũng không phải phúc địa, cho nên, tuy có không ít sinh linh, nhưng không có một cường giả nào.

Tùy tiện tìm một sơn cốc, Dương Mi cũng bắt đầu luyện hóa kiếm khí trong cơ thể.

Kiếm khí bị Dương Mi hấp thu vào cơ thể quá nhiều, có Tru Tiên kiếm khí, có Lục Tiên kiếm khí, cũng có Hãm Tiên kiếm khí và Tuyệt Tiên kiếm khí, nhưng đông đảo kiếm khí trong cơ thể dung hợp thành

một khối.

Uy lực của bốn loại tiên thiên kiếm khí Tru, Lục, Hãm, Tuyệt dung hợp rất lớn, lượng lớn bốn loại kiếm khí dung hợp, khiến không gian trong cơ thể Dương Mi cũng gần như sụp đổ.

Nếu không nhanh chóng luyện hóa, không cần đến một nguyên hội, Dương Mi sẽ bạo thể mà chết.

Nhưng muốn luyện hóa kiếm khí do bốn loại kiếm khí Tru, Lục, Hãm, Tuyệt dung hợp thành, độ khó cũng không nhỏ.

Chỉ một lát sau, Dương Mi hiện ra bản thể, là một cây dương liễu khổng lồ.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Không Tâm Dương Liễu Thụ, lấy hỗn độn không gian pháp tắc làm bản mệnh pháp tắc, lại có hỗn độn nguyên thần, cộng thêm tu vi Chuẩn Thánh đại viên mãn, không phải chuyện đùa.

Rễ cắm sâu vào lòng đất, hấp thu lực lượng của đại địa.

Dưới sự luyện hóa của Dương Mi, kiếm khí trong không gian cơ thể đang tiêu tán từng chút một.

Cùng với việc không ngừng luyện hóa kiếm khí trong cơ thể, áp lực mà Dương Mi phải chịu cũng đang giảm dần.

Trong quá trình luyện hóa kiếm khí, Dương Mi đối với Tru Tiên Tứ Kiếm cũng có thêm một chút lĩnh ngộ, càng thôi diễn ra được một chút da lông của Tru Tiên Kiếm Trận. … Nhìn Dương Mi chật vật trốn khỏi Tru Tiên Kiếm Trận, Hồng Quân cũng không quá ngạc nhiên.

Dương Mi có đại khí vận tại thân, tu vi cao thâm, thần thông lợi hại, trong mắt Hồng Quân, Bàn Huyền và La Hầu liên thủ, cộng thêm Tru Tiên Kiếm Trận, cũng khó có thể khiến Dương Mi thân tử đạo

tiêu.

Còn việc Hồng Quân bỏ rơi Dương Mi chạy trước, cũng không có một chút áy náy.

Quan hệ của Hồng Quân và Dương Mi cũng không quá tốt, vốn là hợp tác lợi ích.

Vì mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Quân và Dương Mi từng đại chiến một trận.

"Dương Mi bị thương không nhẹ, có lẽ…" Hồng Quân trong lòng lại tính toán.

Tình trạng hiện tại của Dương Mi không tốt lắm, đối với Hồng Quân cũng không phải là không có cơ hội tốt.

Lúc này, Hồng Quân đang cân nhắc việc ra tay với Dương Mi, đoạt lấy mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trên người hắn.

Nếu có thể lấy được mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trên người Dương Mi, Hồng Quân tuy không có Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, nhưng đối với hắn lợi ích cũng không nhỏ, có thể giúp hắn dễ dàng thành thánh hơn.

Chỉ cân nhắc một lát, Hồng Quân cũng đã có quyết định.

Cơ hội hiếm có, Hồng Quân sẽ không bỏ qua.

Dương Mi đã đào tẩu, La Hầu lại chậm chạp chưa rút Tru Tiên Kiếm Trận, Bàn Huyền cười nói: "Định lấy oán báo ân sao?" Dù sao, Bàn Huyền cũng đã giúp La Hầu.

Nếu không có Bàn Huyền ra tay, La Hầu có lẽ đã trở thành hòn đá lót đường cho Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Từ sự biến hóa khí vận trước đó của Dương Mi, khả năng chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả là rất lớn, nếu không, Bàn Huyền cũng sẽ

không ra tay ngăn cản.

Thực lực của La Hầu không yếu, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận tuy chưa đạt đến cực hạn nhưng cũng không thể xem thường, nhưng không đủ để đối phó Bàn Huyền.

Y cũng không dám không bộc lộ thực lực chân chính.

Hơn nữa, Tru Tiên Kiếm Trận liên kết với linh khí tổ mạch của Tây Hoang, vạn nhất hủy đi linh khí tổ mạch Tây Hoang, nhân quả nghiệp lực sẽ quá lớn.

"Đạo hữu nói đùa rồi, Ngô La Hầu sao lại lấy oán báo ân?

Chỉ là muốn cùng đạo hữu luận đạo một phen." Vừa nói, La Hầu vừa rút Tru Tiên Kiếm Trận.

Khi La Hầu vừa rút Tru Tiên Kiếm Trận, Tu Di Sơn liền rơi xuống đất, Hằng Hà nằm dưới chân Tu Di Sơn.

Hằng Hà thì không sao, nhưng Tu Di Sơn lại bị hủy mất một phần mười.

Hiện tại, Tu Di Sơn chưa chắc đã là đệ nhất linh mạch của đại địa phương Tây.

Những nơi như Linh Thứu Sơn, Vạn Thọ Sơn...

đều có tư cách cùng Tu Di Sơn tranh đoạt danh hiệu đệ nhất phúc địa phương Tây.

Thuộc hạ của Ma tộc cũng tổn thất thảm trọng.

Ước tính mấy trăm nguyên hội, Ma tộc chưa chắc đã có thể khôi phục.

"Cùng Ngô luận đạo?" Bàn Huyền cười như không cười.

La Hầu hiển nhiên lấy luận đạo làm cớ để thăm dò hư thực của

Bàn Huyền.

Bàn Huyền có thể một đòn phá vỡ Không Gian Đại Đạo của Dương Mi, thực lực tuyệt đối vượt xa La Hầu một đoạn dài.

La Hầu hiện tại là tu vi Chuẩn Thánh Đại viên mãn nhưng hoàn toàn nhìn không thấu Bàn Huyền, nhưng nói Bàn Huyền là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thì La Hầu cũng không tin.

Vì vậy, La Hầu cho rằng tu vi hiện tại của Bàn Huyền là Bán Thánh.

Bán Thánh nằm giữa Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng Bán Thánh cũng có mạnh có yếu.

Chuẩn Thánh Đại viên mãn pháp lực khoảng mười mấy vạn lượng kiếp, như La Hầu hiện tại có mười ba vạn lượng kiếp pháp lực.

Bán Thánh bình thường có hai mươi vạn lượng kiếp pháp lực.

Nhưng hai mươi vạn lượng kiếp pháp lực cũng là Bán Thánh, hai triệu lượng kiếp pháp lực cũng là Bán Thánh, hai mươi triệu lượng kiếp pháp lực cũng là Bán Thánh.

Làm rõ tu vi của Bàn Huyền, sau này La Hầu muốn đối phó với hắn cũng sẽ dễ dàng hơn không ít.

"Ý của đạo hữu thế nào?" La Hầu hỏi.

La Hầu cũng rõ ràng, ý đồ của mình không thể giấu được Bàn Huyền.

Có lẽ Bàn Huyền sẽ từ chối.

"Thôi thì ngả bài, Ngô có một triệu lượng kiếp pháp lực." Bàn Huyền vừa nói, vừa phóng ra khí thế.

Khí thế của một triệu lượng kiếp pháp lực từ trên người Bàn

Huyền phát ra.

Mà La Hầu chỉ có mười ba vạn lượng kiếp pháp lực.

"Một triệu lượng kiếp pháp lực?" La Hầu kinh hãi, pháp lực gấp bảy lần trở lên.

Thật sự khủng bố như vậy!

Dưới sự đè nén từ khí thế Bàn Huyền phóng ra, La Hầu cảm thấy áp lực.

Dưới sự đè nén khí thế của Bàn Huyền, thực lực La Hầu bị hạn chế không nhỏ.

Nhìn qua, Bàn Huyền dường như đã sử dụng toàn bộ pháp lực.

Từ khí thế của Bàn Huyền xem ra, cũng đích xác là một triệu lượng kiếp pháp lực.

Sắc mặt La Hầu không tốt lắm, Bàn Huyền biết ý đồ của y, trực tiếp phô bày tu vi ra.

Ngay sau đó, khí thế của Bàn Huyền bao trùm toàn bộ Tu Di Sơn.

Trong nhất thời, toàn bộ Ma tộc trên Tu Di Sơn đều bị khí thế của Bàn Huyền bao phủ.

La Hầu còn cảm thấy áp lực vô cùng dưới khí thế của Bàn Huyền, trong đám thuộc hạ của La Hầu, kẻ có tu vi cao nhất cũng chỉ là Đại La Kim Tiên, dưới khí thế của Bàn Huyền căn bản không thể động đậy, còn kẻ dưới Đại La thì càng thảm hơn.

Nếu không phải Bàn Huyền khống chế khí thế, khi khí thế một triệu lượng kiếp pháp lực bao trùm Tu Di Sơn, có thể khiến Ma tộc trên Tu Di Sơn chết đi không ít.

Hiện tại, trên Tu Di Sơn không có một sinh linh nào bỏ mạng.

“Không ngờ tu vi của Bàn Huyền đã mạnh mẽ đến thế, khoảng cách giữa ta và hắn còn lớn hơn trong tưởng tượng.” La Hầu thầm nghĩ.

Thế nhưng, La Hầu lại không biết tu vi chân chính của Bàn Huyền đã là Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Một triệu lượng kiếp pháp lực tuy kinh người, nhưng trước mặt một vô lượng lượng kiếp pháp lực thì lại không đáng kể.

Hỗn Độn Thể và Hỗn Độn Nguyên Thần của Bàn Huyền cộng lại cũng hơn hai mươi vạn lượng kiếp pháp lực, không tới ba mươi vạn lượng kiếp pháp lực, nhưng Khí Vận Chi Thể của hắn lại có đến bốn trăm tám mươi triệu lượng kiếp pháp lực.

Lúc này, La Hầu không thể không tế ra Diệt Thế Hắc Liên.

Ngoài Bàn Huyền và La Hầu, tất cả sinh linh trên Tu Di Sơn không một ai có thể đứng vững, hoặc quỳ, hoặc nằm bò, cũng có kẻ nằm thẳng cẳng.

Chỉ có một số ít còn giữ được ý thức thanh tỉnh.

Chân đạp hắc liên, áp lực của La Hầu cũng nhẹ đi một chút.

“Tu vi đạo hữu cao thâm, Ngô còn kém xa.” La Hầu nói.

Bàn Huyền khẽ mỉm cười, cũng thu lại khí thế.

“Ngô đi đây!” Dứt lời, thân hình Bàn Huyền hóa thành độn quang bay đi, trong nháy mắt đã xa ức vạn vạn dặm.

Khi Bàn Huyền rời đi, trên Tu Di Sơn lại không còn bình tĩnh.

“Quá khủng bố, thật sự đáng sợ, đây là khí thế của Tổ Vu Bàn Huyền sao?” “Tu vi của Ma Tổ đại nhân kém xa Bàn Huyền!” “Tu vi của Bàn Huyền rốt cuộc cao đến đâu?

Có hai mươi vạn lượng kiếp pháp lực không?” “Hai mươi vạn

lượng kiếp pháp lực?

Nhữ quá xem thường Bàn Huyền rồi, Ngô thấy phải hơn năm mươi vạn lượng kiếp pháp lực." "Hẳn là trên bảy mươi vạn lượng kiếp pháp lực." ...

Thiên giới, Thương Khung Lão Tổ thu hồi ánh mắt, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc, trong lòng càng thêm không bình tĩnh.

"Bàn Huyền quả nhiên là tu vi Bán Thánh, lại có đến một triệu lượng kiếp pháp lực." Thương Khung Lão Tổ cũng chỉ có mấy vạn lượng kiếp pháp lực, một triệu lượng kiếp pháp lực gấp hơn mười lần.

Nếu là thời đại Hỗn Độn, Thương Khung Lão Tổ thân là Hỗn Độn Ma Thần, một triệu lượng kiếp pháp lực trong mắt y căn bản không đáng nhắc tới.

Phải biết rằng, khi ngăn cản Bàn Cổ khai thiên, Thương Khung Lão Tổ có tu vi Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên, một vô lượng lượng kiếp pháp lực lúc đó trước mặt y cũng chẳng là gì.

Nhưng đó là lúc đó, bây giờ là bây giờ, hiện tại Thương Khung Lão Tổ chỉ có mấy vạn lượng kiếp pháp lực mà thôi.

Chỉ có mấy vạn lượng kiếp pháp lực, Thương Khung Lão Tổ cũng là đại năng trong Hồng Hoang hiện tại.

Dương Mi và La Hầu cũng chỉ có mười mấy vạn lượng kiếp pháp lực.

Nhưng chuyện đó không còn quan trọng, điều Thương Khung Lão Tổ cần cân nhắc hơn hiện tại là đánh bại Yêu Tộc Thiên Đình.

Kể từ khi Đế Tuấn thành lập Yêu tộc, được Thiên Đạo công nhận, khí vận của Yêu tộc ngày càng lớn mạnh.

Hiện tại, Yêu tộc không có Chuẩn Thánh, Đại La Kim Tiên cũng không vượt quá mười người, nhưng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại không phải chuyện đùa.

Thương Khung Lão Tổ đã từng lĩnh giáo Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, ba người Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy, cộng thêm ức vạn yêu quái, bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể áp chế Thương Khung Lão Tổ. ...

Yêu Tộc Thiên Đình, kim bích huy hoàng, quỳnh lâu ngọc vũ.

Thiên binh thiên tướng hùng dũng hiên ngang, nhưng lại tỏa ra yêu khí.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, một tấm gương cổ xưa lưu chuyển huyền quang đang nằm trong tay Đế Tuấn, đây là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, có thể trên nhìn thấu ba mươi ba tầng trời, dưới quan sát tứ hải bát hoang và cửu u chi địa.

Thông qua tấm gương, ba người Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy đã xem được cảnh cường giả Long Phượng Kỳ Lân tam tộc công đả Tu Di Sơn, xem được La Hầu nổi giận bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, cũng xem được tư thái vô địch của Bàn Huyền.

"Quả nhiên, Bàn Huyền là tu vi Bán Thánh." Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Chương 97

"Vốn đã nằm trong dự liệu, nhưng tu vi của Bàn Huyền lại vượt ngoài dự liệu, dường như không thấp hơn ba mươi vạn lượng kiếp pháp lực." Đế Tuấn nói.

"Một triệu lượng kiếp pháp lực." Ánh mắt Phục Hy lóe lên, thần sắc ngưng trọng, nhưng lại khẳng định.

"Cái gì?" "Một triệu lượng kiếp pháp lực?" Vừa nghe Phục Hy nói, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều không còn bình tĩnh.

Phải biết, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy, hiện tại còn chưa có nổi một lượng kiếp pháp lực.

"Bàn Huyền quá tự đại." Khóe miệng Phục Hy hiện lên một nụ cười lạnh.

"Tự đại?" Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sững sờ một lúc, sau đó cũng đều đồng tình.

Đúng vậy, nếu Bàn Huyền không tự đại, cũng sẽ không bộc lộ tu vi.

"Xem ra, Bàn Huyền tự cho mình có một triệu lượng kiếp pháp lực, đã xem thường tất cả, không còn xem cường giả Hồng Hoang vào mắt." Đế Tuấn cười nói.

Đối với Đế Tuấn và những người khác, Bàn Huyền càng tự đại thì càng tốt.

"Có lẽ, Dương Mi, La Hầu, Hồng Quân... trong mắt Bàn Huyền đều chỉ là lũ sâu kiến mà thôi!" Đông Hoàng Thái Nhất cười lạnh.

"Vu tộc vốn cuồng vọng tự đại, Bàn Huyền thân là Đệ Nhất Tổ Vu, lại sở hữu một triệu lượng kiếp pháp lực, tự đại cũng là chuyện

bình thường.” Phục Hy nói. ...

Vu tộc đang chinh chiến khắp nơi trên đại địa Đông Hoang.

Ngay cả Long tộc ở Đông Hoang cũng đã di chuyển đến đại địa phương Bắc.

Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc có chống cự Vu tộc, đặc biệt là Kỳ Lân tộc, chống cự vô cùng ngoan cường.

Nhưng, đại thế đang thuộc về Vu tộc.

Vu tộc chi phối toàn bộ Đông Hoang cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Ngoài Bàn Huyền ra, mười hai Tổ Vu khác cũng không hề nhàn rỗi.

Có cả Nữ Oa, Chuẩn Đề và những người khác cũng đều ra sức.

Kể từ khi gia nhập Vu tộc, bất luận là Nữ Oa hay Chuẩn Đề, đều nhận được không ít chỗ tốt, khí vận, pháp bảo, các loại tài nguyên.

Vu tộc nội bộ rất đoàn kết, khi có người trong Vu tộc bị bắt nạt, bất kể có lý hay đuối lý, đều sẽ nhận được sự giúp đỡ của cường giả trong tộc.

Bàn Huyền từng nói, chỉ có hai loại người, một là người, cũng chính là người Vu tộc, một loại là không phải người.

Chỉ cần không phải người Vu tộc, thì không phải là người, có thể lợi dụng thì lợi dụng, nên giết thì giết, nên tính kế thì tính kế, cũng có thể kết bạn, nhưng giữa Vu tộc và bạn bè thì phải chọn cái trước.

Dưới sự thúc đẩy của những kẻ có tâm, tin tức Bàn Huyền có một triệu lượng kiếp pháp lực đã lan truyền khắp Hồng Hoang.

Tại một nơi nào đó ở Đông Hoang, Chúc Dung lại diệt một chủng tộc không chịu thần phục Vu tộc, mấy chục triệu sinh linh hóa thành tro bụi dưới thần hỏa.

Vu tộc muốn chi phối toàn bộ Đông Hoang, những chủng tộc không chịu thần phục không ít.

Kể từ khi bắt đầu chinh chiến Đông Hoang, số sinh linh Vu tộc giết chết đã sớm lên tới hàng trăm triệu.

Về phần khí vận của Vu tộc, có thất thoát, cũng có gia tăng, tổng thể ngày càng lớn mạnh.

Còn về nghiệp lực quấn thân, cũng không phải vấn đề lớn.

Như Chúc Dung hiện tại lại diệt một chủng tộc, y rõ ràng hậu quả phải gánh chịu.

"Đại huynh có một triệu lượng kiếp pháp lực?" Chúc Dung cũng nghe người ta nói Bàn Huyền có một triệu lượng kiếp pháp lực.

Chúc Dung cũng nửa tin nửa ngờ, nhưng đã tin hơn bảy phần. ...

Chân đạp tường vân, dạo chơi trên Hồng Hoang, thần sắc Bàn Huyền phong khinh vân đạm.

Hiện tại, vô số sinh linh Hồng Hoang đều biết Bàn Huyền có một triệu lượng kiếp pháp lực, nhưng Bàn Huyền lại rất bình tĩnh.

Mọi thứ vốn đã nằm trong dự liệu của Bàn Huyền.

Nếu không, Bàn Huyền cũng sẽ không ở Tu Di Sơn thể hiện ra một triệu lượng kiếp pháp lực.

Đó cũng chỉ là phần nổi của tảng băng chìm về tu vi chân chính của Bàn Huyền, chỉ là một cái cớ mà thôi.

Sức mạnh của Long tộc và Phượng Hoàng tộc ở Đông Hoang gần như đã rút lui hết, chỉ có Kỳ Lân tộc đang phản kháng.

Thế nhưng, Thủy Kỳ Lân cũng liên tiếp thất bại.

Tu vi của Tổ Vu Đế Giang đã đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ, tăng

cường rất lớn sức mạnh của Vu tộc.

Kỳ Lân tộc cũng bất đắc dĩ, sức mạnh của Long tộc chủ yếu ở tứ hải, tạm thời từ bỏ Đông Hoang cũng không sao, Phượng Hoàng tộc thì chủ yếu ở phương Nam, nhưng Kỳ Lân tộc lại khác.

Không chỉ tranh đoạt trên đại địa Hồng Hoang, trong tứ hải cũng không hề yên tĩnh.

Sinh linh trong biển còn nhiều hơn trên đại địa Hồng Hoang.

Thiên tài địa bảo trong biển cũng có, có cả Tiên Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Linh Căn, nhưng so với đại địa Hồng Hoang thì lại kém hơn không ít.

Long tộc chưởng khống tứ hải, thu hoạch vô số bảo vật, nhưng thực lực lại không mạnh hơn Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc bao nhiêu, điều này có thể nói lên một số vấn đề.

Đông Hải Long Cung.

Hai vị Chuẩn Thánh của Long tộc, hai huynh đệ Long Vương và Chúc Long cũng đều không bình tĩnh.

"Huynh trưởng, không ngờ Bàn Huyền sở hữu một triệu lượng kiếp pháp lực." Chúc Long nói.

Chúc Long cũng chỉ có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Đối với Chúc Long, mười vạn lượng kiếp pháp lực đã là kinh người, một triệu lượng kiếp càng không thể tưởng tượng.

Trong lòng Long Vương cũng không bình tĩnh.

"Trước đây, Ngô cứ nghĩ pháp lực của Bàn Huyền cũng khoảng ba mươi vạn lượng kiếp, không ngờ lại là một triệu, thật sự đã quá xem thường hắn." Long Vương cảm thán.

"Chuẩn Thánh Đại viên mãn cũng chỉ khoảng mười vạn lượng

kiếp pháp lực thôi nhỉ?" Chúc Long dù sao cũng là Chuẩn Thánh, tuy chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng cũng có thể đoán được pháp lực của Chuẩn Thánh Đại viên mãn.

"Pháp lực của Chuẩn Thánh Đại viên mãn tuyệt đối vượt qua mười vạn lượng kiếp, nhưng chắc chắn không đạt đến hai mươi vạn lượng kiếp, cho nên, sở hữu hai mươi vạn lượng kiếp pháp lực là Bán Thánh, còn về Bàn Huyền..., Ngô nguyện xưng hắn là Hồng Hoang tối cường." Long Vương trầm giọng.

Vừa nghe Long Vương nguyện xưng Bàn Huyền là Hồng Hoang tối cường, Chúc Long cũng kinh ngạc.

Cường giả đều có kiêu ngạo của cường giả, tu vi Long Vương không bằng Bàn Huyền, nhưng trước nay đều không thừa nhận Bàn Huyền là Hồng Hoang tối cường, hiện tại, biết được Bàn Huyền có một triệu lượng kiếp pháp lực, lại thừa nhận Bàn Huyền là Hồng Hoang tối cường.

"Vu tộc chi phối Đông Hoang chỉ là vấn đề thời gian, đợi Vu tộc thống trị Đông Hoang, tất nhiên sẽ khai chiến." Chúc Long có chút lo lắng.

Vu tộc chỉ cần trở thành nhân vật chính của thiên địa, nhất định phải đánh bại Long Phượng Kỳ Lân tam tộc.

Tứ hải bát hoang, còn có ba mươi ba tầng trời, U Minh giới, Vu tộc thế nào cũng sẽ lần lượt chinh phục.

Người không lo xa, ắt có họa gần, Long tộc bây giờ nếu không tìm cách đối phó Vu tộc, sau này chỉ càng thêm khó khăn.

Long Vương cũng đang suy tính.

Sau một hồi suy nghĩ, Long Vương cũng đã có quyết định.

Tứ hải là căn cơ của Long tộc, cộng thêm tứ hải rộng lớn, tài

nguyên vô số, sinh linh còn nhiều hơn trên đại địa Hồng Hoang, tuy thiên địa linh khí không bằng đại địa Hồng Hoang, nhưng tiềm lực cũng lớn.

Vì vậy, Long tộc tiếp theo sẽ lấy việc phát triển ở tứ hải làm chủ, sau đó cùng Phượng Hoàng tộc, Kỳ Lân tộc kết minh, đồng thời tranh thủ sự giúp đỡ của Dương Mi, Hồng Quân, Càn Khôn Lão Tổ...

Vu tộc ngày càng cường thế, tuy chưa đến mức cả thế gian đều là địch, nhưng cũng sẽ khiến Long Phượng Kỳ Lân tam tộc cùng nhau tấn công. ...

Đại địa Hồng Hoang, Bàn Huyền cũng từ phương Tây đến phương Đông.

Bàn Huyền có chút cao điệu, Vu tộc cũng cường thế, sẽ dẫn đến không ít kẻ địch, Bàn Huyền trong lòng biết rõ, sở dĩ phải làm như vậy, cũng là có tính toán của mình.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc vẫn luôn kiêng kỵ Vu tộc, cho nên, muốn để Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đại chiến, Vu tộc hưởng lợi, vốn không thực tế.

Thực lực của Vu tộc cũng khó mà che giấu.

Thông qua tính toán trở thành nhân vật chính của thiên địa, nếu không có thực lực tương ứng, cũng không thể yên ổn.

Vì vậy, để Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa, và sau khi trở thành nhân vật chính của thiên địa có thể ổn định, cần phải thể hiện ra sức mạnh bá tuyệt cửu thiên thập địa, chấn nhiếp hoàn vũ.

Sau trận chiến ở Tu Di Sơn, thực lực của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tổn thất lớn, trọng điểm tiếp theo chắc chắn là liên hợp đàn áp Vu tộc, Vu tộc hiện tại cũng chỉ là chiếm được thế chủ động.

Bàn Huyền không thích bị động mãi.

Để Vu tộc toàn lực phát triển, đợi các chủng tộc hoặc đại năng khác khai chiến với Vu tộc, hoặc tính kế Vu tộc, rồi mới phản kích, không phải phong cách của Bàn Huyền, cũng không phải phong cách của Vu tộc, nếu làm như vậy thật, nội bộ Vu tộc sẽ xảy ra vấn đề.

Tất cả Vu tộc có huyết mạch Bàn Cổ đều chiến thiên đấu địa, bất khuất bất khuất, chỉ bái Bàn Cổ.

Tinh thần của một chủng tộc rất quan trọng, phát triển kín đáo không phù hợp với Vu tộc.

Trước đây để Vu tộc cố gắng kín đáo, là vì có sự cần thiết, nhưng bây giờ không còn cần thiết nữa.

Hiện tại, ngoài Bàn Huyền ra, Vu tộc có hai Chuẩn Thánh, một là Tổ Vu Đế Giang, một là Tổ Vu Hậu Thổ.

Hậu Thổ luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, tu vi tăng lên rất nhanh.

Các Tổ Vu còn lại, cách Chuẩn Thánh cũng không còn xa.

Nhưng, dường như sắp có lượng kiếp xuất hiện.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc cùng Ma tộc một trận chiến, La Hầu bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, Vu tộc chinh chiến khắp nơi ở Đông Hoang, cộng thêm tứ hải cũng không yên tĩnh, còn có phương Nam, phương Bắc, Thiên giới, U Minh giới...

Dưới sự quan sát của Bàn Huyền, có khả năng sẽ xuất hiện lượng kiếp.

Cách lượng kiếp đầu tiên của Hồng Hoang không quá lâu.

Sau một lần lượng kiếp, nếu trong thời gian ngắn lại xuất hiện lượng kiếp, không khéo sẽ diễn hóa thành Vô Lượng Lượng Kiếp.

Về mặt lý thuyết, nếu lượng kiếp thứ hai cách lượng kiếp thứ nhất không lâu, có khả năng sẽ thăng cấp thành Vô Lượng Lượng

Kiếp.

Và, Vu tộc chưa chuẩn bị xong.

Tuy bây giờ bùng phát lượng kiếp, khả năng lượng kiếp thăng cấp thành Vô Lượng Lượng Kiếp cũng nhỏ, chưa tới 1%, nhưng chỉ cần có một chút khả năng, Bàn Huyền sẽ coi trọng.

"Cần phải trì hoãn lượng kiếp." Bàn Huyền lẩm bẩm.

Lượng kiếp bùng phát, có liên quan đến nhân quả, cũng có liên quan đến linh khí, có liên quan đến khí vận, khá phức tạp.

Về việc trì hoãn lượng kiếp, biện pháp đơn giản nhất là tăng thêm linh khí.

Thế giới Hồng Hoang mỗi thời mỗi khắc đều hấp thu Hỗn Độn Chi Khí từ vực ngoại, chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Khí, mỗi ngày chuyển hóa linh khí càng nhiều, nhưng muốn trì hoãn lượng kiếp, cần nhiều linh khí hơn.

Tăng thêm linh khí cho Hồng Hoang, không chỉ có thể trì hoãn lượng kiếp, cũng là một công đức lớn.

Chỉ cần công đức đủ lớn, để các Tổ Vu bị trọc khí ô nhiễm sở hữu nguyên thần cũng có thể.

Nghĩ vậy, tường vân dưới chân Bàn Huyền hạ xuống.

Rơi xuống đại địa, tường vân dưới chân Bàn Huyền cũng biến mất.

Tiếp đó, Bàn Huyền thi triển thần thông triệu hoán Hậu Thổ.

Tăng thêm linh khí cho Hồng Hoang có thể nhận được công đức, có thể trì hoãn lượng kiếp, nhưng từ khi thiên địa sơ khai đến nay, lại có mấy sinh linh tăng thêm linh khí cho Hồng Hoang?

Muốn tăng thêm linh khí cho Hồng Hoang, cần hấp thu Hỗn Độn

Chi Khí từ vực ngoại, sau đó chuyển hóa thành linh khí, nhưng sự tiêu hao pháp lực lại không thể không cân nhắc, bố trí trận pháp, cũng sẽ tiêu hao Hồng Hoang chi lực.

Vì vậy, các đại năng như Dương Mi, La Hầu, Hồng Quân, nếu tăng thêm linh khí cho Hồng Hoang, cũng chưa chắc có được công đức, có công đức, cũng sẽ không nhiều, nếu cần thời gian dài, vì một chút công đức, lại không đáng.

Tiêu hao chín mươi chín, thu hoạch một trăm, thực ra cũng là một công đức.

Cho nên, tuy vô số sinh linh Hồng Hoang đều biết việc tăng linh khí cho thế giới là đại công đức, nhưng số người có thể hấp thu Hỗn Độn Chi Khí từ vực ngoại chuyển hóa thành linh khí rốt cuộc chỉ là thiểu số, gần như đều không nhận được công đức, trong tình huống này, cũng không ai làm.

Dưới sự triệu hoán của Bàn Huyền, Hậu Thổ tiếp nhận triệu hoán, cũng được truyền tống đến trước mặt hắn.

Chương 98

Hậu Thổ vốn đang ở một nơi nào đó tại Đông Hoang, cách Bàn Huyền cũng mấy ngàn ức ức quang niên, cũng không xa.

"Đại huynh, có chuyện gì sao?" Hậu Thổ được triệu hoán, nhìn Bàn Huyền, cũng có chút kinh ngạc.

Đột nhiên bị Bàn Huyền triệu hoán, Hậu Thổ cũng kinh ngạc.

Tu vi của Hậu Thổ càng cao, muốn triệu hoán cũng càng khó, khoảng cách xa gần, có vượt qua thế giới bình chướng hay không, cũng rất quan trọng.

Nếu lực triệu hoán đủ mạnh, thậm chí có thể triệu hoán từ trong dòng sông thời gian.

Dòng sông thời gian chia thành hiện tại, quá khứ và tương lai, quá khứ có hạn, tương lai vô hạn, nếu ở hiện tại vẫn lạc, cũng không tồn tại tương lai, nhưng có thể triệu hoán quá khứ.

Siêu thoát dòng sông thời gian Hồng Hoang, còn có dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Về việc siêu thoát dòng sông thời gian Hỗn Độn, Bàn Cổ cũng không làm được.

Vì vậy, nếu đủ mạnh, có thể từ dòng sông thời gian Hỗn Độn triệu hoán ra Bàn Cổ, nhưng có quy tắc Đại Đạo hạn chế, thành công triệu hoán ra Bàn Cổ, Bàn Cổ cũng khó tồn tại quá lâu.

So với việc triệu hoán từ dòng sông thời gian, lần triệu hoán Hậu Thổ này của Bàn Huyền chỉ là sơ cấp.

"Sắp có lượng kiếp." Một câu nói của Bàn Huyền, lập tức khiến Hậu Thổ đại kinh thất sắc.

“Cái gì?

Lượng kiếp?” Hồng Hoang đã xuất hiện một lần lượng kiếp, Hậu Thổ ký ức vẫn còn mới.

Nếu lại xuất hiện lượng kiếp, Vu tộc hoặc có thể một bước trở thành nhân vật chính của thiên địa, nhưng khả năng lớn hơn là suy tàn, thậm chí diệt vong.

“Ngô muốn tăng thêm linh khí cho Hồng Hoang.” Bàn Huyền cũng không nói nhảm.

Vừa nghe Bàn Huyền muốn tăng thêm linh khí cho Hồng Hoang, Hậu Thổ cũng lập tức hiểu ra.

Trong số các Tổ Vu của Vu tộc, Hậu Thổ có đại trí tuệ, ngộ tính cũng cao.

Hậu Thổ biết, Bàn Huyền vừa muốn trì hoãn lượng kiếp, cũng muốn chia công đức cho mình.

Trong lòng do dự một chút, Hậu Thổ cũng quyết định mọi việc nghe theo Bàn Huyền.

Muốn đi đến vực ngoại, có thể từ ba mươi ba tầng trời, cũng có thể từ tận cùng tứ hải, có thể từ đáy U Minh giới.

Nhìn từ Hỗn Độn vực ngoại, Hồng Hoang tương tự như một cái bong bóng, ba mươi ba tầng trời, tứ hải bát hoang, Bất Chu Sơn, U Minh...

đều ở trong ‘bong bóng’.

Trong Hỗn Độn, tồn tại vô số ‘bong bóng’, không ngừng phá diệt, lại sinh ra những cái mới.

Nhưng, từ một ‘bong bóng’ trong Hỗn Độn đi ra, muốn tìm lại một ‘bong bóng’ khác, độ khó cũng lớn.

Nghĩ vậy, Bàn Huyền mang theo Hậu Thổ hướng về Đông Hải.

Không phải Đông Hải, mà là tận cùng của Đông Hải, có thế giới bình chướng, xuyên qua thế giới bình chướng là Hỗn Độn vực ngoại.

...

Sử dụng pháp lực Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, Bàn Huyền mang theo Hậu Thổ chỉ trong một giờ ngắn ngủi đã đến tận cùng Đông Hải.

"Tu vi của Đại huynh..." Hậu Thổ cũng giật nảy mình.

Trong tình huống bình thường, với tu vi Chuẩn Thánh Đại viên mãn, từ vị trí Bàn Huyền triệu hoán Hậu Thổ bay đến Đông Hải cũng cần không ít thời gian, đến tận cùng Đông Hải lại cần lâu hơn nữa.

Bàn Huyền mang theo Hậu Thổ còn chưa đến một giờ, nếu một mình hắn, còn có thể nhanh hơn.

Rõ ràng không phải một triệu lượng kiếp pháp lực có thể làm được.

Ngoài việc Bàn Huyền có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, cũng là vì hắn sở hữu Hỗn Độn Không Gian Pháp Tắc.

Thông thường, có pháp lực Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, khoảng cách xa nhất trong Hồng Hoang cũng không cần đến một ngày.

Nếu là Thánh nhân, càng không để ý đến không gian và khoảng cách, trực tiếp thuấn di.

Tận cùng Đông Hải, trước thế giới bình chướng Hồng Hoang, Bàn Huyền và Hậu Thổ đang trao đổi.

Muốn tăng thêm linh khí cho Hồng Hoang, nếu trực tiếp chuyển hóa linh khí ở Hỗn Độn vực ngoại, sẽ có khác biệt với linh khí Hồng Hoang, cho nên, cần phải chuyển hóa ở Hồng Hoang.

Thế giới cấp bậc khác nhau, linh khí cũng có chút khác biệt.

Kế hoạch của Bàn Huyền đơn giản, đi ra vực ngoại dùng Hỗn Nguyên Châu hấp thu Hỗn Độn Chi Khí, sau đó chuyển hóa thành Hỗn Độn Linh Khí, truyền tống cho Hậu Thổ ở Hồng Hoang, do Hậu Thổ chuyển hóa Hỗn Độn Linh Khí thành Tiên Thiên Linh Khí của Hồng Hoang.

Sau khi thương lượng xong, Bàn Huyền cũng để Hậu Thổ ở lại, một bước bước ra, xuyên qua thế giới bình chướng trong tầm tay.

Thế giới bình chướng Hồng Hoang có thể ngăn cản Hỗn Độn Chi Khí từ vực ngoại, Đại La Kim Tiên cũng khó lay động, nhưng muốn xuyên qua lại không khó, tu vi Thiên Tiên cũng có thể làm được.

Vừa xuyên qua thế giới bình chướng Hồng Hoang, trước mắt là một mảng xám xịt.

Hỗn Độn vô tận là biển giới, Hồng Hoang cũng chỉ là một 'bong bóng' trong biển giới Hỗn Độn, không đáng kể.

Đối với một đại dương, một cái bong bóng trong biển thật sự không đáng nhắc tới.

Vừa vào Hỗn Độn vực ngoại, phải chịu đựng Hỗn Độn Chi Khí cuồng bạo.

Hỗn Độn Chi Khí có thể đồng hóa thiên địa vạn vật, Đại La Kim Tiên nếu không có chí bảo, ở Hỗn Độn vực ngoại cũng vô cùng nguy hiểm.

Với thân thể của Bàn Huyền sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Thể tu vi Chuẩn Thánh Đại viên mãn, ở trong Hỗn Độn không có vấn đề gì.

Chỉ tiếc là, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền ở trong Hỗn Độn lại không được.

Căn cơ của Bàn Huyền là khí vận Vu tộc, khí vận Vu tộc cũng là một phần của khí vận Hồng Hoang, rời khỏi Hồng Hoang, làm gì có khí vận Hồng Hoang?

Nhưng, chỉ dựa vào Hỗn Độn Thể và Hỗn Độn Nguyên Thần, Bàn Huyền cũng có pháp lực không nhỏ.

Tế ra Hỗn Độn Linh Bảo Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền tuy chưa hoàn toàn luyện hóa, nhưng cũng đã sơ bộ luyện hóa, có thể phát huy một phần uy năng.

Dưới sự thúc đẩy của Bàn Huyền, Hỗn Nguyên Châu hấp thu Hỗn Độn Chi Khí.

Trong nhất thời, Hỗn Độn Chi Khí xung quanh điên cuồng tuôn vào Hỗn Nguyên Châu.

Trong thời gian ngắn, lượng lớn Hỗn Độn Chi Khí tuôn vào Hỗn Nguyên Châu, ngay sau đó, được chuyển hóa thành Hỗn Độn Linh Khí trong Hỗn Nguyên Châu.

Hỗn Độn Linh Khí sản sinh trong Hỗn Nguyên Châu và Hỗn Độn Linh Khí tồn tại trong Hồng Hoang có khác biệt.

"Vượt qua Tiên Thiên Linh Khí của Hồng Hoang, nhưng lại không bằng Hỗn Độn Linh Khí của Hồng Hoang." Bàn Huyền vừa điều khiển Hỗn Nguyên Châu, vừa thầm nghĩ.

Nhưng, không bằng Hỗn Độn Linh Khí của Hồng Hoang cũng không sao, chỉ cần vượt qua Tiên Thiên Linh Khí của Hồng Hoang là được, Hậu Thổ chuyển hóa cũng sẽ dễ dàng hơn không ít.

Rất nhanh, trong Hỗn Nguyên Châu có một khối lớn Hỗn Độn Linh Khí, Bàn Huyền trực tiếp truyền tống Hỗn Độn Linh Khí cho Hậu Thổ ở Hồng Hoang.

Thực ra, Bàn Huyền và Hậu Thổ cách nhau không xa, cũng ức

triệu quang niên, chỉ có thế giới bình chướng Hồng Hoang ngăn cách.
...

Tận cùng Đông Hải Hồng Hoang, một trong bốn hải giác của thiên nhai hải giác.

Hậu Thổ đứng trước thế giới bình chướng, đưa tay có thể chạm vào thế giới bình chướng.

Bỗng nhiên, không gian vặn vẹo, một khối lớn Hỗn Độn Linh Khí rơi vào tay Hậu Thổ.

Nhìn thấy Hỗn Độn Linh Khí xuất hiện từ hư không, Hậu Thổ cũng không ngạc nhiên, trực tiếp bắt đầu chuyển hóa Hỗn Độn Linh Khí thành Tiên Thiên Linh Khí của Hồng Hoang.

Trong quá trình chuyển hóa, pháp lực của Hậu Thổ cũng tiêu hao không nhỏ.

Khi pháp lực tiêu hao quá nửa, Hậu Thổ ngừng chuyển hóa Hỗn Độn Linh Khí trong tay thành Tiên Thiên Linh Khí của Hồng Hoang, hấp thu Hỗn Độn Linh Khí để hồi phục pháp lực.

Sau khi pháp lực hồi phục, Hậu Thổ tiếp tục chuyển hóa Hỗn Độn Linh Khí Bàn Huyền truyền tống thành Tiên Thiên Linh Khí của Hồng Hoang.

Như vậy, pháp lực của Hậu Thổ tiêu hao cũng không cần hấp thu linh khí Hồng Hoang để hồi phục.

Khi Tiên Thiên Linh Khí Hậu Thổ chuyển hóa đủ cho một người bình thường tu luyện đến tu vi Kim Tiên, cũng đã có một chút công đức.

Công đức tuy chưa giáng xuống, nhưng Hậu Thổ cũng có thể mơ hồ cảm ứng được.

Thời gian trôi qua trong lúc Hậu Thổ không ngừng chuyển hóa Hỗn Độn Linh Khí thành Tiên Thiên Linh Khí của Hồng Hoang, công đức tích lũy cũng ngày càng lớn.

Chẳng biết từ lúc nào, mười vạn năm đã trôi qua.

Cần phải nói thêm, Hồng Hoang chia làm tam giới, thời gian lưu tốc ở tam giới không giống nhau, Thiên giới một ngày, Nhân giới một năm, Nhân giới một ngày, U Minh giới một năm.

Hậu Thổ hiện tại đang ở Nhân giới, tuy đã qua mười vạn năm, Thiên giới mới qua mười vạn ngày, còn U Minh giới, thời gian đã dài hơn.

Thời gian lưu tốc của tam giới khác nhau, thực ra cũng có liên quan đến linh khí.

Ví dụ như linh khí ở U Minh giới khá khan hiếm, nhưng tu luyện một năm ở U Minh giới, cũng có thể bằng tu luyện một ngày ở Nhân giới.

Nhưng, tu luyện một năm ở Nhân giới, không ở phúc địa, cũng vượt xa tu luyện một ngày ở Thiên giới.

Hiện tại, tu luyện ở Nhân giới là có lợi nhất, cho nên, đại năng Hồng Hoang gần như đều ở Nhân giới.

Tuy nhiên, theo xu thế phát triển của Hồng Hoang, cuối cùng, sẽ là tu luyện một năm ở U Minh giới bằng tu luyện một ngày ở Nhân giới, tu luyện một năm ở Nhân giới bằng tu luyện một ngày ở Thiên giới.

Mười vạn năm trôi qua, Hậu Thổ cũng cảm thấy mệt mỏi.

Công đức Hậu Thổ tích lũy cũng vô cùng lớn.

Khi Hậu Thổ chuyển hóa hết Hỗn Độn Linh Khí trong tay thành Tiên Thiên Linh Khí của Hồng Hoang, không còn Hỗn Độn Linh Khí

nào được truyền tống nữa.

Không lâu sau, Bàn Huyền quay lại Hồng Hoang.

Bàn Huyền đã tính toán xong, mười vạn năm ở Nhân giới.

Công lao chính trong việc tăng thêm linh khí cho Hồng Hoang tuy là Bàn Huyền, nhưng Bàn Huyền không ở Hồng Hoang, cho nên, công lao của Thiên Đạo Hồng Hoang đều tính trên người Hậu Thổ.

Bàn Huyền không hề để ý đến công đức của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Công đức Đại Đạo từng sao chép từ trên người Hậu Thổ, cũng đã bồi thường.

Vì Hồng Hoang có thêm lượng lớn Tiên Thiên Linh Khí, lượng kiếp bị trì hoãn.

Ước tính mấy ngàn nguyên hội sau mới có thể có lượng kiếp.

Đương nhiên, lượng kiếp có thể trì hoãn, cũng có thể đến sớm.

Bàn Huyền có năng lực trì hoãn lượng kiếp Hồng Hoang, cũng có năng lực khiến lượng kiếp đến sớm.

Trì hoãn lượng kiếp có công đức, khiến lượng kiếp đến sớm là nhân quả nghiệp lực to lớn.

"Đại huynh, công đức này dùng để luyện chế pháp bảo đi!

Hẳn là có thể luyện chế ra một kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo." Hậu Thổ nói.

Hậu Thổ không muốn độc chiếm công đức, cho nên, đưa phần lớn công đức cho Bàn Huyền, nhưng đây là công đức Thiên Đạo ban thưởng, Bàn Huyền cũng không thể dùng để tăng tu vi hay đạo hạnh, nhưng có thể dùng để luyện khí.

Bàn Huyền không chút do dự từ chối.

Thay vì dùng để luyện khí, không bằng dùng trên người Hậu Thổ, biết đâu có thể khiến Hậu Thổ sở hữu nguyên thần.

Thấy Bàn Huyền không cần, Hậu Thổ cũng bất đắc dĩ.

Đợi một lúc, một khối công đức lớn từ trời giáng xuống, rơi trên người Hậu Thổ.

Hấp thu công đức, trong cơ thể Hậu Thổ lại có một nguyên thần.

Hậu Thổ không hề chuyển hóa thành Thiên Vu chi thể, mà là Địa Vu, trên người có lượng lớn trọc khí và sát khí, theo lý không thể sinh ra nguyên thần, nhưng vì đại công đức, hiện tại lại có nguyên thần.

Giống như trong ngọn lửa xuất hiện băng giá, trái với lẽ thường.

Nhưng, công đức có thể biến không thể thành có thể.

"Ta có nguyên thần?" Hậu Thổ cũng có chút không dám tin.

Khi Bàn Huyền đưa một đạo Hồng Mông Tử Khí cho Hậu Thổ, Hậu Thổ có hy vọng chuyển hóa thành Thiên Vu, vốn tưởng rằng phải chuyển hóa thành Thiên Vu mới có thể tu luyện ra nguyên thần, không ngờ bây giờ lại vì đại công đức mà có nguyên thần.

Công đức không chỉ khiến Hậu Thổ có nguyên thần, mà còn khiến tu vi nguyên thần của nàng trực tiếp đạt đến Kim Tiên Đại viên mãn.

Chương 99

Chỉ cần Hậu Thổ tu luyện một chút, tu vi nguyên thần của nàng có thể đột phá Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

"Công đức quả nhiên có thể khiến Địa Vu sinh ra nguyên thần." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Địa Vu chia thành Tiểu Vu, Đại Vu và Tổ Vu, muốn Tiểu Vu sinh ra nguyên thần, công đức cần thiết tự nhiên ít nhất, nhưng cũng không phải chuyện đùa.

Công đức cũng không phải tùy tiện có được.

Như việc tăng thêm linh khí cho Hồng Hoang, công đức cũng sẽ ngày càng ít, nhưng lại có thể bền vững.

Cùng với việc Hậu Thổ có nguyên thần, khí vận Vu tộc lại tăng thêm một chút. ...

Mười vạn năm, Tiên Thiên Linh Khí của Hồng Hoang tăng lên, phần lớn Tiên Thiên Linh Khí tăng lên là do Hồng Hoang hấp thu Hỗn Độn Chi Khí từ vực ngoại chuyển hóa, một phần nhỏ lại là công lao của Hậu Thổ.

Đại năng Hồng Hoang, không ít chủng tộc, tự nhiên không thể không biết.

Tại một nơi nào đó ở Đông Hải, hai huynh đệ Long Vương và Chúc Long đứng trên mặt biển, nhìn về phía tận cùng Đông Hải.

Khi nhìn thấy lượng lớn công đức rơi trên người Hậu Thổ, hai người Long Vương cũng vừa hâm mộ vừa ghen tị.

Tuy việc Hậu Thổ nhận được đại công đức có vẻ không khó, nhưng lại là nhờ sự giúp đỡ của Bàn Huyền.

Đổi lại là hai người Long Vương, vất vả mười vạn năm, cũng không có bao nhiêu công đức, căn bản không đáng.

Vì Bàn Huyền và Hậu Thổ cũng là để trì hoãn lượng kiếp, cho nên, không ai đi ngăn cản.

Đương nhiên, những người muốn ngăn cản, nghĩ đến một triệu lượng kiếp pháp lực của Bàn Huyền, cũng đã từ bỏ.

"Tổ Vu Hậu Thổ vốn là tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, nay nhận được công đức lớn như vậy, tu vi e là sẽ đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, thậm chí Chuẩn Thánh hậu kỳ." Chúc Long nói.

Long Vương cũng mày nhíu chặt.

Mười vạn năm, Vu tộc đã chi phối toàn bộ đại địa Đông Hoang, vô số sinh linh thần phục.

Tuy Long tộc trong mười vạn năm phát triển cũng không tệ, nhưng lại không bằng Vu tộc.

Phượng Hoàng tộc trong mười vạn năm cũng có phát triển, thảm nhất là Kỳ Lân tộc, bị Vu tộc đuổi ra khỏi Đông Hoang, tổn thất không nhỏ.

Kỳ Lân tộc hiện tại, so với mười vạn năm trước còn yếu hơn.

Bốn nhân vật chính của lượng kiếp, không tính Chuẩn Thánh, Long tộc đứng đầu, Phượng Hoàng tộc thứ hai, Vu tộc thứ ba, Kỳ Lân tộc thứ tư.

Nếu tính cả Chuẩn Thánh, Vu tộc đứng đầu.

Thực lực của một chủng tộc, có liên quan đến cường giả, nhưng cũng không hoàn toàn phụ thuộc vào cường giả.

Ví dụ như một chủng tộc yếu đuối, có một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Bàn Huyền không ra tay, Vu tộc cộng thêm Long Phượng

Kỳ Lân tam tộc, cũng không địch nổi.

Không có gì bất ngờ, trong cuộc tranh đoạt nhân vật chính của thiên địa, Kỳ Lân tộc sẽ là người đầu tiên bị loại. ...

Phương Nam, Bất Tử Hỏa Sơn, Nguyên Phượng và muội muội Kim Hoàng cũng đang nhìn về phía tận cùng Đông Hải.

"Tổ Vu Bàn Huyền thật hào phóng, công đức lớn như vậy lại cho Hậu Thổ." Trong mắt Kim Hoàng không giấu được sự hâm mộ.

"Tình huynh muội?

Hay là, Bàn Huyền không hề để ý đến công đức?" Nguyên Phượng thầm nghĩ, nếu là về sau, Bàn Huyền quá đáng sợ.

Công đức là thứ tốt, có thể xem là vạn kim du, lượng lớn công đức, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng sẽ động lòng, nhưng Bàn Huyền lại không cần. ...

Đại địa phương Bắc, có Long tộc chiếm cứ, nhưng thế lực mạnh nhất lại là Kỳ Lân tộc.

Thủy Kỳ Lân sắc mặt âm trầm, Hậu Thổ nhận được đại công đức, Vu tộc cũng càng thêm cường đại, muốn đánh trở lại Đông Hoang càng khó hơn.

Nhưng, Hậu Thổ nhận được đại công đức, cũng tốt hơn Bàn Huyền nhận, Bàn Huyền đã mạnh mẽ, nhận được đại công đức chỉ càng thêm mạnh mẽ, không phải điều Thủy Kỳ Lân hy vọng thấy. ...

Về phần Vu tộc, ai nấy đều vui mừng.

Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng không hề oán trách Bàn Huyền.

Hồng Hoang, tận cùng Đông Hải.

Hậu Thổ mặt đỏ bừng, cảm thấy toàn thân không tự tại, ánh mắt Bàn Huyền đang nhìn chằm chằm vào nàng, thần thức cũng bao phủ

lấy nàng.

Giây phút này, Hậu Thổ trước mặt Bàn Huyền phảng phất không có bất kỳ bí mật nào.

Vì đại công đức, Hậu Thổ có nguyên thần, nhưng lại là thân Địa Vu, bị Tiên Thiên trọc khí ô nhiễm, lại hấp thu lượng lớn sát khí.

Theo lý, thể chất như Hậu Thổ không thể sinh ra nguyên thần, nhưng bây giờ lại có nguyên thần, cũng khiến Bàn Huyền tò mò.

Phải thừa nhận, công đức Thiên Đạo Hồng Hoang ban thưởng thật sự là thứ tốt, có thể hóa không thể thành có thể, có thể khiến Địa Vu sở hữu nguyên thần.

Trong thời gian ngắn, thần thức Bàn Huyền đã cẩn thận quét qua cơ thể Hậu Thổ, cũng phát hiện ra một số điều huyền diệu.

Khi Bàn Huyền thu hồi thần thức, Hậu Thổ cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Hậu Thổ cảm nhận trạng thái hiện tại, có một số thu hoạch, Bàn Huyền cũng từ trên người Hậu Thổ có một số phát hiện, nhưng đều không đủ để khiến Địa Vu tu luyện ra nguyên thần.

Muốn để Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác cũng sở hữu nguyên thần, còn một chặng đường dài.

Đại công đức không phải tùy tiện có được, Thiên Vu Đại Trận tạm thời cũng không thể chuyển hóa Tổ Vu thành Thiên Vu.

Từ sự thay đổi thần sắc của Bàn Huyền, Hậu Thổ cũng biết kết quả, trong lòng không khỏi thất vọng.

Nếu Hậu Thổ có thể lấy thân Địa Vu sở hữu nguyên thần, trên người nàng tuyệt đối có bí mật lớn, nếu có thể khám phá, Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng không cần chuyển hóa thành Thiên Vu, có thể

trực tiếp tu luyện ra nguyên thần.

Nhưng trong lòng Bàn Huyền lại bình tĩnh.

Hậu Thổ có nguyên thần, có một đạo Hồng Mông Tử Khí, sau này lại diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, công đức thành Thánh không quá khó.

Về phần Bàn Huyền, Khí Vận Chi Thể của hắn đã là Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, Hỗn Độn Thể tu thành Bàn Cổ Chân Thân cũng không còn xa.

Đợi tu thành Bàn Cổ Chân Thân, cả hai thân thể của Bàn Huyền đều là Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, có thể khai thiên tích địa trong Hỗn Nguyên Châu, muốn chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả sẽ không quá khó.

Đợi Hậu Thổ thành Thánh, Bàn Huyền chứng Hỗn Nguyên Đạo Quả, không tin không thể khám phá bí mật trên người Hậu Thổ.

Chỉ cần khám phá bí mật trên người Hậu Thổ, Đế Giang và các Tổ Vu khác không cần chuyển hóa thành Thiên Vu cũng có thể tu luyện ra nguyên thần.

Mọi thứ đều đang phát triển theo hướng tốt.

"Hậu Thổ diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, Nữ Oa tạo nhân, Địa Đạo, có cả Nhân Đạo, đều sẽ nằm trong sự chưởng khống của Vu tộc chúng ta, dù đều không bằng Thiên Đạo, nhưng cộng lại, chưa chắc không thể chống lại Thiên Đạo, chỉ cần trở thành nhân vật chính của thiên địa, bản thể của Ngô liền có thể chống lại Thiên Đạo." Bàn Huyền cũng âm thầm tính toán.

Nhắc đến Nữ Oa, Bàn Huyền không khỏi nghĩ đến Phục Hy.

Phục Hy gia nhập Yêu Tộc Thiên Đình, hiện tại tuy chưa đối địch với Vu tộc, nhưng Bàn Huyền biết sớm muộn cũng sẽ đối địch, thật không thức thời. ...

Biển xanh trời xanh, nước trời một đường, những hòn đảo lớn nhỏ không đều tựa như sao la bàn cờ.

Vô số thủy tộc bơi lội trong biển, cá lớn nuốt cá bé, cướp đoạt tài nguyên.

Long tộc là bá chủ của tứ hải, được mệnh danh là Lân Giáp chi trưởng.

Long tộc hiện tại, phát triển chủ yếu ở tứ hải, trên đại địa Hồng Hoang khá kín đáo.

Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc đều cao điệu, cũng là hai hòn đá ngáng đường Vu tộc thống trị đại địa Hồng Hoang.

Trên Đông Hải, Bàn Huyền và Hậu Thổ đã chia tay.

Tiếp theo, Bàn Huyền định đi tìm Tam Thanh.

Tam Thanh đều sở hữu Bàn Cổ Lạc Ấn, Bàn Huyền định dùng Tịnh Thế Bạch Liên để đổi.

Hiện tại, Tịnh Thế Bạch Liên đã là Thập Thất Phẩm.

Dùng một kiện Tiên Thiên Chí Bảo để đổi Bàn Cổ Lạc Ấn với Tam Thanh, ít nhiều có thể đổi được một ít.

Nếu có thể nhận được Bàn Cổ Lạc Ấn, dù chỉ một chút, đối với Bàn Huyền cũng giúp ích rất lớn.

Bất luận là lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức, tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, hay tu thành Bàn Cổ Chân Thân, Bàn Cổ Lạc Ấn đều có thể giúp đỡ.

Cưỡng đoạt Bàn Cổ Lạc Ấn của Tam Thanh là không thể, vậy thì, chỉ có thể dùng bảo vật trao đổi.

Tiên Thiên Chí Bảo tuy trân quý, nhưng cũng chỉ là vật ngoài thân, Bàn Huyền hiện tại bảo vật không thiếu, chưa nói đến Hỗn Độn Linh

Bảo Hỗn Nguyên Châu, Tiên Thiên Chí Bảo có Diệt Thế Đại Ma, Hỗn Nguyên Kỳ.

Một cái Tịnh Thế Bạch Liên, Bàn Huyền có thể lấy ra để trao đổi một phần Bàn Cổ Lạc Ấn với Tam Thanh.

Đương nhiên, nếu Bàn Cổ Lạc Ấn trao đổi được quá ít, Bàn Huyền cũng sẽ không dùng Thập Thất Phẩm Bạch Liên để đổi. ...

Đông Côn Luân, trên Kỳ Lân Nhai, Tam Thanh đang luận đạo.

Tam Thanh đều đã hóa hình.

Thái Thanh sau khi hóa hình là một lão giả tóc bạc da hồng hào, từ mi thiện mục, đạo hiệu Thái Thượng, Ngọc Thanh sau khi hóa hình lại là một trung niên mặt mày uy nghiêm, không giận tự uy, đạo hiệu Nguyên Thủy, Thượng Thanh sau khi hóa hình là một thanh niên kiếm mi tinh mục, đạo hiệu Thông Thiên.

Hiện tại, Tam Thanh đều là tu vi Đại La Kim Tiên.

Tuy đều là Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, nhưng đạo của Tam Thanh lại hoàn toàn khác nhau.

Đạo của Thái Thượng là vô vi, đạo của Nguyên Thủy lại xiển thuật Thiên Đạo, đạo của Thông Thiên thì tiệt thủ một tia sinh cơ.

Cùng với việc Tam Thanh luận đạo, cũng có đủ loại dị tượng hiển hiện.

Phương viên ức vạn dặm, có thiên hoa loạn trụy, có địa dũng kim liên, tiên âm trận trận, nhân uân lượn lờ, tường vân thụy thái, hà quang vạn đạo.

Trong lúc luận đạo, Nguyên Thủy và Thông Thiên lại tranh cãi.

Nguyên Thủy không đồng tình với đạo của Thông Thiên, lại còn là huynh trưởng của Thông Thiên.

Về phần Thông Thiên lại hữu giáo vô loại, xúc loại bàng thông, không hề bài xích đạo của Nguyên Thủy.

"Hiền đệ, không phải vi huynh nói nhữ, đạo không thể khinh truyền, sao có thể không phân tốt xấu, chỉ sẽ tốt xấu lẫn lộn, làm bại hoại danh tiếng của Tam Thanh chúng ta." Nguyên Thủy trầm giọng.

Lời của Nguyên Thủy không mấy dễ nghe, Thông Thiên lập tức phản bác.

Thấy hai người Nguyên Thủy và Thông Thiên tranh cãi không ngớt, Thái Thượng cũng bất đắc dĩ thở dài.

Đạo của Nguyên Thủy và Thông Thiên khác nhau, Thái Thượng biết, sớm muộn gì Tam Thanh cũng sẽ phân gia.

Nhưng, bây giờ không phải lúc Tam Thanh phân gia.

Nhưng Tam Thanh ở cùng nhau, mâu thuẫn giữa Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng ngày một lớn.

Bỗng nhiên, Tam Thanh đều thần sắc khẽ động, ánh mắt nhìn về phía xa.

Chỉ thấy, xa xa một người chân đạp tường vân.

"Tổ Vu Bàn Huyền." Sắc mặt Thái Thượng biến đổi.

Bàn Huyền từng cướp đi Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Thái Thượng, cùng Tam Thanh có khúc mắc.

"Tu vi Bàn Huyền cao thâm, không phải chúng ta có thể địch." Thái Thượng thấp giọng.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng hiểu.

Hồng Hoang sớm đã lan truyền, Bàn Huyền sở hữu một triệu lượng kiếp pháp lực.

Pháp lực của Tam Thanh cộng lại, cũng không bằng một phần trăm của một triệu lượng kiếp pháp lực.

Khoảng cách quá lớn.

Chương 100

Huống hồ, Bàn Huyền ngoài tu vi, còn có pháp bảo lợi hại, có thần thông cường đại.

Rõ ràng thực lực kém xa Bàn Huyền, Tam Thanh cũng không dám động thủ.

Rõ ràng, Bàn Huyền đến Đông Côn Luân vì Tam Thanh.

Tam Thanh mỗi người đều có suy nghĩ riêng, nếu Bàn Huyền mời Tam Thanh gia nhập Vu tộc, Tam Thanh sẽ từ chối.

Gia nhập Vu tộc tuy có chỗ tốt, nhưng Tam Thanh đã quyết tâm không gia nhập.

Không lâu sau, Bàn Huyền đến trước mặt Tam Thanh.

Nhìn Tam Thanh, Bàn Huyền trong lòng cũng cảm khái.

Tuy tu vi của Tam Thanh không bằng Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Cộng Công... nhưng cũng đều là Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Nếu không có Bàn Huyền xuyên việt Hồng Hoang, Tam Thanh có lẽ bây giờ còn chưa có tu vi Đại La Kim Tiên.

Vì Bàn Huyền là một người xuyên việt, dẫn đến Hồng Hoang xuất hiện hiệu ứng cánh bướm, vận mệnh của nhiều người đã xảy ra thay đổi.

"Bàn Huyền đạo hữu, không ở dưới Bất Chu Sơn hưởng phúc, đến đây có việc gì?" Thái Thượng mở lời hỏi.

"Vì Bàn Cổ Lạc Ấn." Bàn Huyền vừa mở miệng, sắc mặt Tam Thanh đại biến.

Tam Thanh là Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, mỗi người đều có

một phần ba Bàn Cổ Lạc Ấn.

Một phần ba Bàn Cổ Lạc Ấn, mức độ trân quý cũng không kém một kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

"Muốn cướp đoạt Bàn Cổ Lạc Ấn của chúng ta?" Nguyên Thủy tức giận.

Thái Thượng và Thông Thiên cũng đều sắc mặt âm trầm.

"Đừng hiểu lầm, Ngô định dùng Thập Thất Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên để trao đổi Bàn Cổ Lạc Ấn với các vị." Bàn Huyền vừa nói, vừa lấy ra Thập Thất Phẩm Bạch Liên.

Tịnh Thế Bạch Liên từ Thập Tam Phẩm đến Nhị Thập Tam Phẩm, đều là Tiên Thiên Chí Bảo, Nhị Thập Tứ Phẩm thì là Hỗn Độn Linh Bảo.

Nếu Tịnh Thế Bạch Liên đạt đến Tam Thập Lục Phẩm, sẽ là Hỗn Độn Chí Bảo.

Muốn nâng cấp Tịnh Thế Bạch Liên lên Nhị Thập Tam Phẩm không quá khó, nhưng muốn nâng cấp lên Nhị Thập Tứ Phẩm thì khó.

Nhìn Bàn Huyền lấy ra Thập Thất Phẩm Bạch Liên, Tam Thanh đều trợn to mắt.

Đây chính là một kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng Bàn Cổ Lạc Ấn không phải chuyện đùa.

Trong nhất thời, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên trong lòng đều do dự.

Tam Thanh cũng đang dùng thần thức giao lưu.

"Đại huynh, có đổi không?" Thông Thiên hỏi.

"Bàn Huyền là huyết mạch Bàn Cổ, lại có tu vi Bán Thánh, nay lại

nguyện ý lấy ra một kiện Tiên Thiên Chí Bảo để đổi Bàn Cổ Lạc Ấn, có thể thấy Bàn Cổ Lạc Ấn đối với hắn tác dụng rất lớn.” Thái Thượng nói.

“Vậy không đổi?” Nguyên Thủy nói.

“Bàn Huyền lặn lội đường xa đến, lấy ra một kiện Tiên Thiên Chí Bảo muốn đổi Bàn Cổ Lạc Ấn trên người chúng ta, nếu từ chối, e là sẽ động thủ.” Thái Thượng nói.

Tam Thanh đều không tin Bàn Huyền có thể cướp đi Bàn Cổ Lạc Ấn trên người mình, cũng không tin Bàn Huyền dám giết, hoặc phong ấn, nhưng nếu Bàn Huyền ra tay, ba người cũng không được lợi.

Nguyên Thủy và Thông Thiên đều nghe theo Thái Thượng, Thái Thượng lúc này cũng đang suy tính.

“Ba vị đạo hữu?

Ý các vị thế nào?” Bàn Huyền hỏi.

“Ngô dùng một phần mười Bàn Cổ Lạc Ấn để đổi lấy Thập Thất Phẩm Bạch Liên, thế nào?” Thái Thượng mở lời.

Bàn Huyền mày nhíu lại, Thái Thượng có chút quá đáng.

Thái Thượng trên người cũng chỉ có một phần ba Bàn Cổ Lạc Ấn, lại tách ra một phần mười?

Tức là một phần ba mươi Bàn Cổ Lạc Ấn?

Cũng quá ít.

Thấy Bàn Huyền nhíu mày, trầm mặc không nói, Nguyên Thủy liền hiểu, mở lời: “Ngô cũng tách ra một phần mười Bàn Cổ Lạc Ấn.” Nhìn Nguyên Thủy, Thông Thiên suy nghĩ một chút, cũng mở lời: “Thêm vào một phần mười Bàn Cổ Lạc Ấn của Ngô nữa.” Khi Nguyên Thủy mở lời, sắc mặt Thái Thượng không tốt lắm, Thông

Thiên vừa mở lời, sắc mặt Thái Thượng càng không tốt.

Vốn dĩ, Thái Thượng đề xuất một phần mười Bàn Cổ Lạc Ấn để đổi lấy Thập Thất Phẩm Bạch Liên, nếu Bàn Huyền không đồng ý, có thể nhượng bộ, chín phần một, tám phần một..., chỉ cần đàm phán thành công, Thập Thất Phẩm Bạch Liên là của một mình y, nhưng Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng nguyện ý tách ra một phần mười Bàn Cổ Lạc Ấn, như vậy, để đổi lấy Thập Thất Phẩm Bạch Liên, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng có một phần.

Tam Thanh đều nguyện ý đưa ra một phần mười Bàn Cổ Lạc Ấn, khiến Bàn Huyền miễn cưỡng có thể chấp nhận.

Tam Thanh mỗi người đều có một phần ba Bàn Cổ Lạc Ấn, cộng lại mới hoàn chỉnh, cho nên, Tam Thanh mỗi người đều đưa ra một phần mười Bàn Cổ Lạc Ấn, cộng lại là một phần mười của Bàn Cổ Lạc Ấn hoàn chỉnh. 10% Bàn Cổ Lạc Ấn, dùng một kiện Tiên Thiên Chí Bảo để đổi, Bàn Huyền có thể chấp nhận.

Đông Côn Luân, Kỳ Lân Nhai.

Bàn Huyền lấy Thập Thất Phẩm Bạch Liên ra trao đổi Bàn Cổ Lạc Ấn với Tam Thanh.

Thập Thất Phẩm Bạch Liên tuy là Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng muốn đổi toàn bộ Bàn Cổ Lạc Ấn của Tam Thanh là không thực tế.

"Các vị mỗi người tách ra một phần mười Bàn Cổ Lạc Ấn cho Ngô, Tịnh Thế Bạch Liên sẽ giao cho các vị." Bàn Huyền nói với Tam Thanh.

Tam Thanh mỗi người có một phần ba Bàn Cổ Lạc Ấn, mỗi người đều tách ra một phần mười cho Bàn Huyền, Bàn Huyền sẽ nhận được 10% Bàn Cổ Lạc Ấn, Tam Thanh mỗi người còn 30%.

Thái Thượng mày nhíu chặt, y sở hữu hơn 30% Bàn Cổ Lạc Ấn,

có thể tách ra một nửa nhỏ cho Bàn Huyền, nhưng lại hy vọng có thể độc chiếm Thập Thất Phẩm Bạch Liên.

Tam Thanh chia đều Thập Thất Phẩm Bạch Liên, nhưng mỗi người đều phải trả giá một phần mười Bàn Cổ Lạc Ấn, khiến Thái Thượng trong lòng do dự.

"Được!" Thông Thiên là người đầu tiên đồng ý.

"Thiện!" Nguyên Thủy cũng không phản đối.

Cùng với sự biểu thị của Thông Thiên và Nguyên Thủy, còn lại Thái Thượng.

Ánh mắt Bàn Huyền nhìn về phía Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều nhìn Thái Thượng.

"Ngô cũng đồng ý." Thái Thượng cuối cùng cũng gật đầu.

Đàm phán thành công, Bàn Huyền cũng xóa đi ấn ký nguyên thần trong Thập Thất Phẩm Bạch Liên, đưa Bạch Liên cho Tam Thanh.

Cùng lúc đó, Tam Thanh cũng mỗi người tách ra một phần mười Bàn Cổ Lạc Ấn cho Bàn Huyền.

Đầu tiên là Thái Thượng, một quả cầu ánh sáng màu hỗn độn từ sâu trong nguyên thần tách ra.

Quả cầu ánh sáng màu hỗn độn tách ra từ nguyên thần Thái Thượng chính là Bàn Cổ Lạc Ấn, hơn 3%, nhưng chưa đạt 4%.

Ngay sau đó, từ nguyên thần của Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng tách ra Bàn Cổ Lạc Ấn.

Ba khối Bàn Cổ Lạc Ấn rơi vào tay Bàn Huyền, dung hợp lại vừa đúng 10%.

Nhận được 10% Bàn Cổ Lạc Ấn, tâm tình của Bàn Huyền cũng không tệ.

Thực ra, dùng Thập Thất Phẩm Bạch Liên trao đổi Bàn Cổ Lạc Ấn với Tam Thanh, Bàn Huyền có tính toán.

Hồng Hoang có năm loại Tiên Thiên Liên Đài, Tịnh Thế Bạch Liên là một trong số đó.

Diệt Thế Hắc Liên đang ở trong tay La Hầu, Công Đức Kim Liên hiện tại ở trong tay Hồng Quân, Nghiệp Hỏa Hồng Liên ở U Minh Huyết Hải.

Theo Bàn Huyền biết, còn có một cây Tạo Hóa Thanh Liên, không có gì bất ngờ, Tam Thanh sẽ tìm được Tạo Hóa Thanh Liên, tiếp đó, Tạo Hóa Thanh Liên sẽ phân hóa thành ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo, là Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm.

Gần với Hỗn Độn Thanh Liên nhất, cũng là Tạo Hóa Thanh Liên.

Nay đưa Thập Thất Phẩm Bạch Liên cho Tam Thanh, Tịnh Thế Bạch Liên sẽ phân hóa thành ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Về phần Tạo Hóa Thanh Liên, e là có duyên với Bàn Huyền.

Dung hợp ba khối Bàn Cổ Lạc Ấn, hấp thu vào cơ thể.

Khi Bàn Cổ Lạc Ấn vừa vào trong cơ thể Bàn Huyền đã dung nhập vào nguyên thần.

Cùng với việc Bàn Cổ Lạc Ấn dung nhập vào nguyên thần, Bàn Huyền có thêm không ít cảm ngộ.

Bất luận là lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức, bắt đầu tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, hay tu luyện Bàn Cổ Chân Thân, Bàn Cổ Lạc Ấn đều có thể giúp đỡ không nhỏ.

Chỉ tiếc là chỉ nhận được 10% Bàn Cổ Lạc Ấn.

Hẳn là cũng là giới hạn của Tam Thanh.

Bàn Huyền có lấy ra thêm một kiện Tiên Thiên Chí Bảo nữa, Tam

Thanh cũng không có khả năng sẽ lấy Bàn Cổ Lạc Ấn ra đổi.

Mục đích đã đạt, Bàn Huyền cũng không ở lại lâu, xoay người rời đi.

Sau khi Bàn Huyền rời đi, ánh mắt của Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều nhìn chằm chằm vào Thập Thất Phẩm Bạch Liên.

"Trước tiên nâng cấp Bạch Liên lên Nhị Thập Tam Phẩm, sau đó phân hóa thành ba kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo." Thái Thượng suy tính một chút, nói với Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Nguyên Thủy và Thông Thiên đều không phản đối.

Tam Thanh đều đã tách ra một phần mười Bàn Cổ Lạc Ấn để đổi lấy Tịnh Thế Bạch Liên, Bạch Liên tự nhiên phải chia làm ba, không thể hôm nay Thái Thượng dùng, ngày mai Nguyên Thủy, ngày mốt Thông Thiên, ba người thay phiên nhau!

Phẩm cấp của Bạch Liên càng cao, phân hóa thành ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo càng mạnh.

Về việc một kiện Tiên Thiên Chí Bảo phân hóa thành ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo, không thực tế.

Trừ phi nâng cấp Tịnh Thế Bạch Liên lên Nhị Thập Tứ Phẩm, như vậy, bảo vật này cũng là Hỗn Độn Linh Bảo, có khả năng phân hóa thành ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng cũng chỉ là có khả năng.

Tam Thanh đều biết, muốn nâng cấp Tịnh Thế Bạch Liên lên Nhị Thập Tam Phẩm chỉ là vấn đề thời gian, nhưng muốn nâng cấp lên Nhị Thập Tứ Phẩm, độ khó quá lớn, vô lượng lượng kiếp cũng chưa chắc có thể nâng cấp thành Nhị Thập Tứ Phẩm Bạch Liên. ...

Trên linh khí tổ mạch của Đông Côn Luân, một ngọn tiên sơn nguy nga sừng sững.

Ba người Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên mượn linh khí tổ mạch của đại địa, toàn lực nâng cấp Tịnh Thế Bạch Liên.

Cùng với thời gian trôi qua, Tịnh Thế Bạch Liên không ngừng thăng cấp.

Càng ngày càng nhiều Tiên Thiên Linh Khí tuôn vào Tịnh Thế Bạch Liên.

Đông Côn Luân không hổ là phúc địa đỉnh cấp của Hồng Hoang, so với Bất Chu Sơn cũng không kém bao nhiêu.

Thập Bát Phẩm...

Thập Cửu Phẩm...

Nhị Thập Phẩm...

Cuối cùng, Tịnh Thế Bạch Liên thăng cấp lên Nhị Thập Tam Phẩm.

Chỉ cần nâng cấp thêm một phẩm nữa, sẽ là Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng muốn nâng cấp Tịnh Thế Bạch Liên từ Nhị Thập Tam Phẩm lên Nhị Thập Tứ Phẩm độ khó quá lớn, Tam Thanh trực tiếp từ bỏ.

Nếu có thể thành công nâng cấp Tịnh Thế Bạch Liên lên Nhị Thập Tứ Phẩm, Tam Thanh sẽ nâng cấp Tịnh Thế Bạch Liên lên Tam Thập Ngũ Phẩm.

Phẩm cấp của Tịnh Thế Bạch Liên càng cao, muốn chia làm ba cũng càng khó.

"Liên hoa!" Thái Thượng đưa tay chỉ vào Nhị Thập Tam Phẩm Bạch Liên, một luồng pháp lực từ trên người phát ra, rơi trên Nhị Thập Tam Phẩm Bạch Liên.

Thái Thượng không hề giữ lại, sử dụng toàn bộ pháp lực.

Khi pháp lực của Thái Thượng rơi trên Nhị Thập Tam Phẩm Bạch

Liên, Bạch Liên phát ra hồng quang, hồng quang lại hình thành một đóa hồng hoa, tiếp đó, một phần ba của Bạch Liên hóa thành một cây phất trần, bay vào tay Thái Thượng.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Thái Ất Phất Trần.

Tục ngữ nói, tay cầm phất trần không phải người phàm, Thái Ất Phất Trần siêu phàm thoát tục, có ý nghĩa thanh tĩnh vô vi.

Tiếc là chỉ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nếu là Tiên Thiên Chí Bảo, phất trần cũng là Đại La Phất Trần, nếu là Hỗn Độn Linh Bảo, thì là Hỗn Nguyên Phất Trần, còn Hỗn Độn Chí Bảo...

Cẩn thận ngắm nghía Thái Ất Phất Trần trong tay, Thái Thượng cũng hài lòng.

Chương 101

Thái Thượng quyết định luyện hóa Thái Ất Phất Trần thành pháp bảo bản mệnh, như vậy, cũng là chứng đạo chi khí, đợi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, bảo vật này dù không thể thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực cũng sẽ tăng lên không nhỏ.

"Liên ngẫu!" Nguyên Thủy suy nghĩ một chút, cũng đưa tay chỉ vào Tịnh Thế Bạch Liên.

Lập tức, toàn bộ pháp lực của Nguyên Thủy phát ra, rơi trên Tịnh Thế Bạch Liên.

Dưới pháp lực của Nguyên Thủy, Bạch Liên phát ra bạch quang, bạch quang hình thành bạch ngẫu, cuối cùng, một cái Tam Bảo Ngọc Như Ý diễn hóa ra, bay vào tay y.

So với Thái Ất Phất Trần của Thái Thượng, Tam Bảo Ngọc Như Ý trong tay Nguyên Thủy lại lộng lẫy, ngũ sắc hào quang nhuộm khắp chu thiên, hà quang vạn đạo chiếu rọi sơn hà, thể hiện hết sự tôn quý, đầu cầm hình mây lành, có ba viên bảo châu, trên đối ứng nhật nguyệt tinh tam quang, dưới đối ứng thiên địa nhân tam tài.

Cán cầm của Tam Bảo Ngọc Như Ý, có chín đường rồng văn, mỗi đường đều có thần vận, xuyên hành trong mây lành.

Về phần đuôi của Tam Bảo Ngọc Như Ý, lại có hình linh chi, trong phúc ẩn thánh, thánh như thiên phúc.

"Liên diệp!" Thông Thiên liền hiểu, cũng đưa tay chỉ vào Tịnh Thế Bạch Liên, pháp lực tuôn ra.

Dưới pháp lực của Thông Thiên, Tịnh Thế Bạch Liên phát ra thanh quang chói mắt, thanh quang hình thành một phiến thanh hà diệp,

lại diễn hóa ra một thanh Thanh Bình Kiếm.

Thanh Bình Kiếm dài ba thước sáu tấc năm phân, hợp với số chu thiên, thân kiếm màu đen tuyền, có hoa sen màu xanh bao quanh.

Bất luận là Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý, hay Thanh Bình Kiếm, đều là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đều có thể trấn áp khí vận, có thể sơ lý thiên cơ, huyền diệu vô cùng.

"Hồng hoa bạch ngẫu thanh hà diệp, Tam Thanh vốn là một thể, diệu thay!" Thái Thượng phất nhẹ phất trần trong tay, cười nói.

"Chính xác!" Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng mỉm cười.

Thái Thượng quyết định luyện hóa Thái Ất Phất Trần thành pháp bảo bản mệnh, Nguyên Thủy cũng định luyện hóa Tam Bảo Ngọc Như Ý thành pháp bảo bản mệnh, Thông Thiên thì luyện hóa Thanh Bình Kiếm thành pháp bảo bản mệnh.

Khi Tam Thanh luyện hóa ba kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo do Nhị Thập Tam Phẩm Bạch Liên hóa thành thành pháp bảo bản mệnh, khí vận của ba người lại tăng lên đáng kể. ...

Hoa nở hai đóa, mỗi đóa một cành, không nói chuyện Tam Thanh ở Đông Côn Luân nâng cấp Tịnh Thế Bạch Liên, lại phân hóa Tịnh Thế Bạch Liên thành ba kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo luyện hóa thành bản mệnh pháp bảo.

Bàn Huyền sau khi nhận được 10% Bàn Cổ Lạc Ấn, cũng rời khỏi Côn Luân Sơn.

Tiếp theo, Bàn Huyền muốn tu luyện Bàn Cổ Chân Thân.

Bàn Cổ Chân Thân là Hỗn Độn Thánh Thể, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền đã tu luyện đến cực hạn, cách Hỗn Độn Thánh Thể cũng chỉ một bước chân.

Chỉ cần tu thành Bàn Cổ Chân Thân, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền cũng sẽ thăng cấp thành Hỗn Độn Thánh Thể, sở hữu tu vi Hỗn Độn Nhất Trọng Thiên.

Hai thân thể đều là tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, tu vi nguyên thần của Bàn Huyền muốn đột phá Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên cũng sẽ dễ dàng hơn.

Muốn tu luyện Bàn Cổ Chân Thân, bắt buộc phải có huyết mạch Bàn Cổ, trong Hồng Hoang hiện tại, huyết mạch Bàn Cổ của Hỗn Độn Thể Bàn Huyền là thuần khiết nhất, vượt qua cả mười hai Tổ Vu như Đế Giang.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có trợ giúp trong việc tu luyện Bàn Cổ Chân Thân, Bàn Huyền tuy có thể bố trí, nhưng nếu để mười hai Tổ Vu như Đế Giang bố trí, uy lực lại càng lớn hơn.

Vì vậy, Bàn Huyền lúc này đang cân nhắc có nên tập hợp Đế Giang và những người khác không, đợi Đế Giang và những người khác bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận giúp mình tu luyện Bàn Cổ Chân Thân.

Chỉ cân nhắc một lúc, Bàn Huyền đã từ bỏ việc tập hợp Đế Giang và những người khác.

Nếu tập hợp Đế Giang và những người khác giúp Bàn Huyền tu luyện, sẽ ảnh hưởng lớn đến sự phát triển của Vu tộc.

Về việc Bàn Huyền bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cũng chỉ khiến thời gian tu thành Bàn Cổ Chân Thân lùi lại một chút.

Có quyết định, Bàn Huyền sau khi rời khỏi Đông Côn Luân liền tùy tiện tìm một tiên sơn phúc địa, lấy ra mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên, bày ra Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Đại trận vận chuyển, Đô Thiên Thần Lôi oanh minh, Đô Thiên

Thần Hỏa tứ ngược, sát khí lan tràn.

Thân ở trong trận, Bàn Huyền đang tu luyện.

Có 10% Bàn Cổ Lạc Ấn, Bàn Huyền tu luyện Bàn Cổ Chân Thân quả nhiên nhanh hơn không ít.

Dưới sự trợ giúp của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ước tính trong vòng một trăm nguyên hội, Bàn Huyền có thể tu thành Bàn Cổ Chân Thân. ...

Dưới sự khống chế của Bàn Huyền, khí vận Vu tộc đối với Tổ Vu giúp đỡ lớn nhất, thứ đến là Đại Vu, Nữ Oa, Chuẩn Đề...

Trong Vu tộc không có huyết mạch Bàn Cổ, cũng chỉ có Nữ Oa và Chuẩn Đề được Bàn Huyền coi trọng.

Đế Giang và Hậu Thổ đều là tu vi Chuẩn Thánh, một ngày nọ, lại có một Tổ Vu cũng đột phá Chuẩn Thánh, đó là Chúc Cửu Âm.

Chúc Cửu Âm bản mệnh pháp tắc là Hỗn Độn Thời Gian Pháp Tắc, rất cường đại.

Trong ba ngàn pháp tắc, không gian là vua, thời gian là tôn.

Thời gian là một trong mười đại pháp tắc.

Vì pháp tắc cường đại, hai người Đế Giang và Chúc Cửu Âm mạnh hơn các Tổ Vu khác một chút.

Hậu Thổ là vì có một đạo Hồng Mông Tử Khí, lại nhận được đại công đức.

Cùng với việc Chúc Cửu Âm cũng đột phá Chuẩn Thánh, thực lực Vu tộc lại tăng mạnh.

Một Chuẩn Thánh xuất hiện, đối với bất kỳ chủng tộc nào cũng đều quan trọng.

Tại Hồng Hoang, trên Đông phương đại địa, trong một tòa tiên sơn phúc địa, một khu vực rộng lớn bị trận pháp bao phủ, vô số sinh linh đang run lẩy bẩy.

Mười hai lá cờ Đô Thiên Thần Sát hóa thành khổng lồ vạn trượng, lơ lửng giữa không trung, mặt cờ không gió tự bay, phóng ra lượng lớn hắc khí, đó chính là thần sát chi khí.

Một khi Đô Thiên Thần Sát Đại Trận được dựng lên, có thể hủy thiên diệt địa, tái tạo càn khôn.

Trong trận, tiếng sấm vang dội, biển lửa hoành hành, lại còn có hư ảnh Bàn Cổ ẩn hiện.

Bàn Huyền ngồi trong trận, chuyên tâm tu luyện Bàn Cổ Chân Thân.

Mười hai lá đại phiên dùng để bày Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đều chỉ là Thượng phẩm Hậu thiên linh bảo, đã hạn chế uy lực của đại trận.

Nhưng vì Bàn Huyền có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên nên có thể mượn trận pháp này để ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân.

Khi Bàn Huyền tu luyện được nửa tháng, Hỗn Độn Thể biến hóa thành Bàn Cổ Chân Thân vạn trượng, chính là mượn lực của đại trận để ngưng tụ thành.

Tuy nhiên, nó chỉ duy trì được khoảng một tháng, Bàn Cổ Chân Thân lại biến về Hỗn Độn Thể.

Sau đó, lại nửa tháng nữa, hắn lại một lần nữa ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, lần này Bàn Cổ Chân Thân duy trì được thời gian dài hơn một chút.

Trong từng lần ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, Bàn Huyền càng ngày càng tiến gần đến việc tu thành Bàn Cổ Chân Thân.

Hiện nay, không chỉ Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền đạt đến cực hạn, mà Bàn Cổ thần huyết cũng đạt đến cực hạn.

Cùng với việc huyết mạch Bàn Cổ trong Hỗn Độn Thể đạt đến cực hạn, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền cũng đã có tu vi Bán Thánh, pháp lực hiện tại vượt qua hai mươi vạn cái lượng kiếp.

Bất chợt, Bàn Huyền ngừng tu luyện, mày hơi nhíu lại, đôi mắt đang nhắm bỗng mở ra, tinh quang sắc lẹm lóe lên.

Có người xông vào trong Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ảnh hưởng đến việc tu luyện của Bàn Huyền.

Khi Bàn Huyền phóng thần thức ra quét một vòng, hắn cũng biết được kẻ xâm nhập là ai.

"Chuẩn Đề?" Bàn Huyền có chút kinh ngạc.

Sau đó, Bàn Huyền đứng dậy, tiện tay thu hồi đại trận, cất đi mười hai lá cờ Đô Thiên Thần Sát.

"Bàn Huyền đại nhân, cứu ngô!" Chuẩn Đề vừa thấy Bàn Huyền, sắc mặt vui mừng.

"Tên đạo nhân vô sỉ kia, đừng hòng chạy." Một giọng nói phẫn nộ từ xa truyền đến, có kẻ đang truy sát Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề cũng có tu vi Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, cộng thêm căn cước là Tiên thiên Canh Kim Bồ Đề thụ, vốn là Cực phẩm Tiên thiên linh căn, lại có Tiên thiên linh bảo bên người, kẻ có thể truy sát Chuẩn Đề tuyệt không phải hạng tầm thường.

Không lâu sau, kẻ truy sát Chuẩn Đề đã đến.

Đó là một đại yêu đầu trâu mình người, có tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Nếu là Đại La Kim Tiên sơ kỳ bình thường, có lẽ Chuẩn Đề có thể

địch lại, nhưng đối đầu với Đại La Kim Tiên trung kỳ, chênh lệch pháp lực quá lớn.

Đại yêu trừng đôi mắt bò quét qua Chuẩn Đề, rồi lại dừng trên người Bàn Huyền.

Phát hiện không nhìn thấu tu vi của Bàn Huyền, đại yêu cũng có chút kiêng dè.

"Nhữ là kẻ nào?

Có quan hệ gì với tên đạo nhân vô sỉ kia?" Đại yêu đầu trâu ồm ồm hỏi.

"Tộc trưởng của tộc Ngũ Sắc Thần Ngưu?" Bàn Huyền cẩn thận đánh giá đại yêu đầu trâu trước mắt, cũng nhìn ra được căn cước của y.

Ngũ Sắc Thần Ngưu thuộc tẩu thú nhất tộc, thần phục Kỳ Lân tộc.

Trong các loài tẩu thú ở Hồng Hoang, Ngũ Sắc Thần Ngưu không xếp được vào top một trăm, thậm chí cả top một ngàn cũng không vào được.

Thân là tộc trưởng một tộc, có tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ cũng không tệ.

Không cần hỏi cũng biết, e rằng bảo vật nào đó của tộc Ngũ Sắc Thần Ngưu đã "có duyên" với Chuẩn Đề.

"Nhữ là Đại Vu của Vu tộc?" Đại yêu đầu trâu kinh nghi bất định.

Tuy Chuẩn Đề cũng tự xưng là người của Vu tộc, nhưng không có huyết mạch Bàn Cổ, đại yêu đầu trâu cũng không mấy để tâm.

Nhưng nếu là một Đại Vu, dù tu vi thấp, đại yêu đầu trâu cũng không dám manh động.

Giết một Đại Vu sẽ phải đối mặt với cơn thịnh nộ của toàn bộ Vu tộc, không phải một tộc Ngũ Sắc Thần Ngưu nhỏ bé có thể chịu đựng được.

Mạnh như Kỳ Lân tộc cũng không địch lại Vu tộc.

"Đại Vu?" Bàn Huyền cười khẩy, tùy tiện phóng ra một phần khí thế.

Tuy chỉ là chưa tới một phần mười khí thế của Hỗn Độn Thể, nhưng cũng khiến đại yêu đầu trâu kinh hãi.

Dưới sự áp chế khí thế của Bàn Huyền, đại yêu đầu trâu không thể động đậy, gần như ngạt thở.

"Chuẩn Thánh đại năng?

Tổ Vu!" Đại yêu đầu trâu sợ đến suýt tiểu ra quần.

Do khí thế của Bàn Huyền chỉ nhắm vào đầu trâu nên Chuẩn Đề không bị ảnh hưởng.

Thấy đầu trâu bị khí thế của Bàn Huyền áp chế, Chuẩn Đề không chút do dự ra tay.

"Phanh!" Lượng lớn Tiên thiên Canh Kim chi khí xuất hiện trong tay Chuẩn Đề, ngưng tụ thành một cây Hàng Ma Xử màu vàng, giáng xuống thân đầu trâu.

"Muuuu!" Một tiếng kêu thảm thiết, đầu trâu bị đánh về nguyên hình, là một con Ngũ Sắc Thần Ngưu, uy phong lẫm liệt.

Dưới một đòn của Chuẩn Đề, con Ngũ Sắc Thần Ngưu này bị thương không nhẹ.

"Hôm nay ăn thịt bò." Bàn Huyền nói với Chuẩn Đề một tiếng.

Cũng không cần Bàn Huyền tự mình ra tay, chỉ cần phóng ra một chút khí thế đã hoàn toàn áp chế được con Ngũ Sắc Thần Ngưu,

Chuẩn Đề chỉ công kích vài chiêu đã giết chết nó.

Sau khi giết Ngũ Sắc Thần Ngưu, Chuẩn Đề bắt đầu làm đại tiệc toàn bò.

Thịt bò, lòng bò, đầu bò, gan bò… Đại tiệc toàn bò do Chuẩn Đề làm ra sắc hương vị đều đủ cả, khiến Bàn Huyền cũng phải khen một tiếng.

Về việc Chuẩn Đề đắc tội với tộc trưởng tộc Ngũ Sắc Thần Ngưu ra sao, Bàn Huyền cũng không hỏi, chỉ là chuyện nhỏ.

"Bàn Huyền đại nhân, pháp bảo của tộc Ngũ Sắc Thần Ngưu có duyên với Vu tộc." Chuẩn Đề sau khi làm xong đại tiệc, lấy ra một kiện Tiên thiên linh bảo, là một kiện Trung phẩm Tiên thiên linh bảo.

Chỉ liếc nhìn kiện Tiên thiên linh bảo mà Chuẩn Đề lấy ra, Bàn Huyền nói: "Nhữ cũng là người của Vu tộc, đã có duyên với Vu tộc thì cứ giữ lấy." Vừa nghe Bàn Huyền nói, Chuẩn Đề mặt lộ vẻ vui mừng.

Kỳ thực, kiện Trung phẩm Tiên thiên linh bảo này không lọt vào mắt Bàn Huyền.

Với nhãn giới của Bàn Huyền hiện tại, Cực phẩm Tiên thiên linh bảo nếu không thể trấn áp khí vận, hắn cũng chẳng thèm để mắt.

Nhưng cũng có một vài Tiên thiên linh bảo mà Bàn Huyền để ý, ví như Định Hải Châu.

Hồng Hoang có tổng cộng ba mươi sáu viên Định Hải Châu, đều do mảnh vỡ Hỗn Độn Châu hóa thành, trong tay Bàn Huyền đã có hai mươi bốn viên, mười hai viên còn lại có khả năng đang ở trong tay Hồng Quân.

Chỉ khi gom đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu, mới có thể luyện hóa chúng thành mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, rồi dung nhập vào

Hỗn Nguyên Châu.

Tuy không thể khiến Hỗn Nguyên Châu thăng cấp thành Hỗn Độn Chí Bảo, nhưng cũng có thể khiến uy lực của nó tăng mạnh.

Tiếp đó, Chuẩn Đề bắt đầu tu luyện.

Chương 102

Khi Chuẩn Đề vừa tu luyện, trên đỉnh đầu xuất hiện một mảnh khánh vân, trên khánh vân có hư ảnh một cây Bồ Đề thụ, một nhánh cây trên Bồ Đề thụ lưu chuyển thất thải quang hoa.

Chuẩn Đề muốn luyện chế một nhánh cây của bản thể thành Tiên thiên linh bảo.

Hiện nay, nhánh cây này của Chuẩn Đề ẩn chứa lực lượng Tiên thiên Âm Dương Ngũ Hành.

Nhìn Chuẩn Đề đang tu luyện, Bàn Huyền biết hắn muốn luyện chế Thất Bảo Diệu Thụ.

Chỉ quan sát một lúc, Bàn Huyền cũng biết nếu Chuẩn Đề không có đại cơ duyên, e rằng phải mất mấy ngàn nguyên hội mới có thể luyện chế ra Thất Bảo Diệu Thụ.

"Thôi vậy, giúp Chuẩn Đề một tay." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Đối với Bàn Huyền, giúp Chuẩn Đề cũng không khó.

Chỉ thấy, Tiên thiên Thất Sắc Thần Quang từ trên người Bàn Huyền phát ra, bao phủ lấy Chuẩn Đề.

Khi Tiên thiên Thất Sắc Thần Quang của Bàn Huyền vừa xuất hiện, Chuẩn Đề đang tu luyện cũng giật mình.

Khi nó bao phủ lấy Chuẩn Đề, hắn theo bản năng muốn né tránh, nhưng không kịp.

Chuẩn Đề cuối cùng không né được Tiên thiên Thất Sắc Thần Quang, mặt lộ vẻ vui mừng khôn xiết.

Biết Bàn Huyền đang giúp mình, Chuẩn Đề vui như điên.

Có Bàn Huyền tương trợ, Chuẩn Đề muốn luyện chế ra Thất Bảo Diệu Thụ cũng không cần mấy ngàn nguyên hội, chỉ vài ngày là đủ.

Thời gian thoáng chốc, mấy ngày đã trôi qua.

Dưới sự giúp đỡ của Bàn Huyền, chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi, một nhánh cây của Chuẩn Đề đã được luyện chế thành Tiên thiên linh bảo.

Đó là một kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, trông xanh biếc mơn mởn, lại ẩn hiện thất thải thần quang lưu chuyển.

"Bảo vật này, gọi là Thất Bảo Diệu Thụ." Chuẩn Đề nói.

Thất Bảo Diệu Thụ cũng có thể phát ra Tiên thiên Thất Sắc Thần Quang, uy lực tuy không bằng thần thông của Bàn Huyền, nhưng cũng kinh người.

Ngoài việc phát ra Tiên thiên Thất Sắc Thần Quang để quét người đoạt bảo, Thất Bảo Diệu Thụ nhẹ như lông hồng, nặng tựa núi non, còn có thể bố trí Tiên thiên Bồ Đề Đại Trận.

Vì Thất Bảo Diệu Thụ được luyện chế từ một nhánh cây của Chuẩn Đề, nên nó chính là bản mệnh linh bảo của hắn.

Cầm Thất Bảo Diệu Thụ trong tay, Chuẩn Đề không cần luyện hóa, có thể trực tiếp phát huy uy năng lớn nhất của bảo vật này.

Khi Chuẩn Đề khẽ quét Thất Bảo Diệu Thụ trong tay, Tiên thiên Thất Sắc Thần Quang từ đó phát ra, trong nháy mắt bay xa ức vạn vạn dặm, quét một ngọn núi cao trăm vạn trượng vào trong thần quang.

"Quả là một Thất Bảo Diệu Thụ." Bàn Huyền khen một tiếng.

Thất Bảo Diệu Thụ miễn cưỡng có thể lọt vào mắt Bàn Huyền.

Nhưng, đã là bản mệnh linh bảo của Chuẩn Đề, Bàn Huyền cũng không có ý đồ gì.

Sau khi luyện chế thành Thất Bảo Diệu Thụ, Bàn Huyền cũng không tu luyện nữa mà đi về phía bộ lạc Bàn Huyền dưới chân núi Bất Chu.

Bàn Huyền định đến bộ lạc xem xét trước, sau đó mới tiến vào Bàn Cổ Giới bế quan, không tu thành Bàn Cổ Chân Thân thì không xuất quan.

Khi thành công luyện chế ra Thất Bảo Diệu Thụ, tu vi của Chuẩn Đề cũng có đột phá, đã là Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Với căn cước của Chuẩn Đề, dựa vào tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ, cộng thêm Cực phẩm Tiên thiên linh bảo Thất Bảo Diệu Thụ, dưới Chuẩn Thánh, dù đánh không lại, muốn chạy trốn chắc cũng không thành vấn đề.

Ngoài thực lực, bản lĩnh giữ mạng của Chuẩn Đề cũng thuộc hàng đầu.

E rằng dù bị Chuẩn Thánh truy sát, Chuẩn Đề với tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ cũng có thể bảo toàn tính mạng.

Khí vận to lớn trên người Chuẩn Đề cũng giúp hắn gặp dữ hóa lành.

Sau khi tách khỏi Bàn Huyền, Chuẩn Đề củng cố tu vi, tiếp tục du lịch Hồng Hoang.

Chuẩn Đề ngoài việc tìm kiếm bảo vật "có duyên", cũng giúp đỡ Vu tộc.

Sự phát triển của Vu tộc, Chuẩn Đề cũng có công lao không nhỏ.

Cùng với việc thực lực của Chuẩn Đề tăng lên, sự giúp đỡ đối với Vu tộc cũng lớn hơn.

Mấy ngàn năm sau khi luyện chế thành Thất Bảo Diệu Thụ,

Chuẩn Đề đã đến Tây phương đại địa.

Chỉ trong mấy ngàn năm ngắn ngủi mà đến được Tây phương đại địa, tốc độ của Chuẩn Đề cũng thật thần tốc.

Đó cũng là vì Chuẩn Đề vốn sinh ra ở phương Tây.

Trong tình huống bình thường, sau khi tách khỏi Bàn Huyền, muốn đến phương Tây e rằng phải mất mấy ngàn nguyên hội, nhưng chỉ mất mấy ngàn năm đã đến nơi, cũng thật kinh người.

Một ngày nọ, Chuẩn Đề đã đến dưới chân núi Linh Thứu.

Từ trên cao nhìn xuống, núi Linh Thứu có hình dạng như một con kền kền lớn, là phúc địa đỉnh cấp của phương Tây.

Hiện nay, núi Linh Thứu, Vạn Thọ Sơn và các phúc địa khác, so với núi Tu Di cũng không hề thua kém.

Núi Tu Di vốn là đệ nhất phúc địa phương Tây, nhưng đã bị phá hoại không ít.

Đã đến dưới chân núi Linh Thứu, Chuẩn Đề cũng vào núi du ngoạn một phen.

Chuẩn Đề cũng không phải lần đầu tiên vào núi Linh Thứu, trước khi gia nhập Vu tộc đã từng đến đây, chốn cũ thăm lại, lòng lại có một phen cảm khái.

Tây phương đại địa, núi Linh Thứu.

Một phúc địa đỉnh cấp của phương Tây, linh khí dồi dào, kỳ hoa dị thảo vô số, trân cầm dị thú vạn ngàn, tường vân lượn lờ, thụy thái nhân uân, hà quang phổ chiếu.

Tuy nhiên, trên chủ phong của núi Linh Thứu lại tuyết trắng mênh mông, trời đông đất lạnh.

Chuẩn Đề tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, chân đạp tường vân, tiến

vào núi Linh Thứu, cũng đã lâu không đến.

Lần này đến núi Linh Thứu, Chuẩn Đề cũng là để thử vận may.

Chính vì núi Linh Thứu là phúc địa đỉnh cấp của phương Tây, nên cường giả trong núi không ít, tuy không đến mức Kim Tiên đầy đất, nhưng ít nhất cũng là Thiên Tiên đầy đường.

Vừa vào núi không lâu, Chuẩn Đề đã gặp một con tẩu thú tu vi Kim Tiên.

Chuẩn Đề khống chế tu vi của mình ở mức Kim Tiên trung kỳ, không quá cao cũng không quá thấp.

Một Kim Tiên cầm Tiên thiên linh bảo đi lang thang, phiền phức sẽ không ít.

Chuẩn Đề phát hiện sinh linh rình mò trong bóng tối ngày càng nhiều, nhưng vẫn không hề biến sắc.

Du đãng trong núi Linh Thứu được nửa năm, Chuẩn Đề đã bị tập kích mấy lần, có Kim Tiên ra tay, cũng có Huyền Tiên.

Một ngày nọ, một ngọn Tiên thiên linh hỏa bay về phía Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề phản ứng không chậm, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay quét một cái, thất thải thần quang chặn lại Tiên thiên linh hỏa, ánh mắt nhìn về phía vạn dặm xa.

Ở vạn dặm xa, một đạo nhân cưỡi hươu đạp mây, tướng mạo kỳ lạ, hình dung cổ quái.

Chính là một trời thụy thái quang dao duệ, ngũ sắc tường vân phi bất triệt, lộc minh không nội cửu cao thanh, tử chi sắc tú thiên tằng diệp, trung môn hiện xuất chân nhân tương, cổ quái dung nhan nguyên tự biệt, thần vũ hồng nghê thấu hán tiêu, yêu huyền bảo lục vô sinh diệt, trên núi Linh Thứu hiệu Nhiên Đăng.

Nhiên Đăng đạo nhân cũng là một Tiên thiên sinh linh, đắc đạo trên núi Linh Thứu, hiện nay là tu vi Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

Trong tay Nhiên Đăng đạo nhân đang nâng một ngọn bảo đăng cổ xưa, chính là Tiên thiên linh bảo Linh Cữu Đăng, cũng là bạn sinh linh bảo.

Khi phát hiện Chuẩn Đề, thấy chỉ là một Kim Tiên nhưng lại cầm Tiên thiên linh bảo, Nhiên Đăng đạo nhân cũng nảy sinh ý định đoạt bảo, bèn ra tay tập kích.

Tuy nhiên, Nhiên Đăng đã quá xem thường Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề vừa ra tay, Nhiên Đăng biết mình đã bị lừa.

Trong lòng thầm kêu một tiếng không ổn, Nhiên Đăng không chút do dự bỏ chạy.

Tiện tay một đòn hóa giải Tiên thiên hỏa diễm của Linh Cữu Đăng, Chuẩn Đề nhìn Nhiên Đăng đang bỏ chạy ở xa, ánh mắt sáng lên.

Linh Cữu Đăng là Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, quang mang rực rỡ.

Chỉ liếc nhìn ngọn Linh Cữu Đăng trong tay Nhiên Đăng ở xa, Chuẩn Đề đã biết đó là một kiện Tiên thiên linh bảo phẩm cấp không thấp.

"Ít nhất cũng là một kiện Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo, lại có duyên với ngô." Chuẩn Đề thầm nghĩ.

Cũng không do dự, Chuẩn Đề đuổi theo Nhiên Đăng.

Nhiên Đăng cũng là tu vi Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, Chuẩn Đề lại là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, pháp lực hai bên cách xa nhau rất nhiều.

Chỉ một lúc, Chuẩn Đề sắp đuổi kịp Nhiên Đăng.

Nhiên Đăng đang liều mạng bỏ chạy cũng chú ý phía sau, thấy Chuẩn Đề sắp đuổi kịp, không khỏi kinh hãi thất sắc.

"Tên đạo nhân này thật âm hiểm, tu vi của hắn ít nhất cũng là Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, lại khống chế tu vi ở mức Kim Tiên." Nhiên Đăng thầm nghĩ.

Nếu Chuẩn Đề không khống chế tu vi ở mức Kim Tiên, Nhiên Đăng tuy thèm muốn Thất Bảo Diệu Thụ, nhưng cũng không dễ dàng ra tay.

"Đạo hữu xin dừng bước!" Phía sau truyền đến giọng của Chuẩn Đề, Nhiên Đăng lại càng chạy nhanh hơn, dừng bước?

Đùa à.

Nhiên Đăng không chỉ vận dụng toàn bộ pháp lực, mà còn đốt cả tinh huyết và nguyên thần.

Cũng chính vì Nhiên Đăng đốt tinh huyết và nguyên thần, tốc độ không ngừng tăng nhanh, Chuẩn Đề muốn đuổi kịp cũng cần một chút thời gian.

Nhiên Đăng nghịch chuyển pháp lực, đốt tinh huyết và nguyên thần, đẩy tốc độ lên đến cực hạn, nhưng khoảng cách với Chuẩn Đề vẫn không ngừng rút ngắn, khiến hắn lòng như lửa đốt.

Ý niệm chợt lóe, Nhiên Đăng nghĩ đến một nơi, cách đây không xa, không chút do dự chạy đến.

Không lâu sau, mắt thấy Chuẩn Đề sắp đuổi kịp Nhiên Đăng, lại thấy Nhiên Đăng tiến vào một sơn cốc bị sương mù bao phủ.

Khi Chuẩn Đề cũng bay vào sơn cốc, trước mắt là một mảng trắng xóa, đưa tay không thấy năm ngón, thần thức cũng bị ảnh hưởng không nhỏ.

“Một cái Tiên thiên trận pháp!” Chuẩn Đề sắc mặt biến đổi.

Chỉ thấy, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề quét một cái, sương mù xung quanh hóa thành vô hình, nhưng trong nháy mắt lại sương mù dày đặc.

Tạm thời không tìm được Nhiên Đăng, Chuẩn Đề đành phá trận trước.

Đi trong trận, Chuẩn Đề cẩn thận quan sát.

Tuy trong trận có khí tức tường hòa, nhưng Chuẩn Đề lại mơ hồ cảm nhận được sát cơ ẩn giấu dưới sự tường hòa đó.

Phàm là Tiên thiên trận pháp, đều không thể xem thường.

Quan sát một lúc lâu, Chuẩn Đề cũng nhìn ra được một chút manh mối, nhưng không tìm được vị trí trận nhãn, muốn phá trận này cũng khó khăn.

Bất chợt, trận pháp biến hóa, sương mù tan đi, Chuẩn Đề lại thấy mình đang ở trong một khu rừng trúc.

Từng cây trúc xanh biếc, thẳng tắp đứng vững, lại toát ra vẻ trang nghiêm túc mục.Phạn âm từng trận, xá lợi nguyên quang.

Nhìn những cây trúc xung quanh, Chuẩn Đề như có điều suy nghĩ.

Bất chợt, những cây trúc xung quanh Chuẩn Đề như rắn linh, quấn về phía hắn.

Những cây trúc vốn thà gãy không cong, nay lại như rắn linh, nhưng lại toát ra một loại thiền ý.

Chuẩn Đề lại không hề hoảng sợ, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay không ngừng quét động, thất thải thần quang công thủ kiêm bị, quét người đoạt bảo, không gì cản nổi.

Lực phòng ngự của Thất Bảo Diệu Thụ không yếu, lại có pháp

lực của Chuẩn Đề thúc đẩy, càng uy lực to lớn.

Từng cây trúc xanh biếc như rắn linh bị Chuẩn Đề dùng Thất Bảo Diệu Thụ chặn lại.

Nhìn vẻ mặt thản nhiên của Chuẩn Đề, rõ ràng không có áp lực gì lớn.

"Phanh!", "Phanh!", "Phanh!"… Dưới những lần quét liên tục của Thất Bảo Diệu Thụ, từng cây trúc xanh biếc vỡ nát, hóa thành Tiên thiên Ất Mộc chi khí lan tỏa.

Nhưng trúc xanh trong rừng lại như vô cùng vô tận, hủy một cây lại sinh ra một cây, không ngừng nghỉ.

Vừa đánh nát những cây trúc xung quanh, Chuẩn Đề vừa tiếp tục quan sát, tìm kiếm vị trí của trận nhãn.

Chỉ có tìm được trận nhãn, mới có thể phá được trận này.

Bất kể là Hậu thiên trận pháp hay Tiên thiên trận pháp, chỉ có phá hủy trận nhãn mới có thể phá được.

Chương 103

Đương nhiên, không nhất định phải tìm trận nhãn, có thể dùng trận phá trận, hoặc nhất lực phá vạn pháp.

Chuẩn Đề cũng có thể bố trí không ít trận pháp, có Hậu thiên trận pháp, cũng có Tiên thiên trận pháp, nhưng Tiên thiên đại trận không phải chuyện nhỏ, muốn dùng trận phá trận cũng không dễ.

Chuẩn Đề cũng không có pháp lực lớn để trực tiếp phá trận này, nên chỉ có thể tìm trận nhãn của nó.

Cũng không biết qua bao lâu, đánh nát ức vạn cây trúc xanh, Chuẩn Đề cuối cùng cũng biết được vị trí của trận nhãn.

Biết được vị trí trận nhãn, Chuẩn Đề trong lòng vui mừng.

Có trận pháp, vị trí trận nhãn không thể thay đổi, có trận pháp lại có thể không ngừng thay đổi, Tiên thiên đại trận lại là loại sau.

Cũng chính vì trận nhãn của đại trận không ngừng thay đổi vị trí, nên mới càng khó tìm.

"Vù!" Cả người Chuẩn Đề hóa thành hồng quang, trong nháy mắt vượt qua ức vạn vạn dặm.

Không lâu sau, Chuẩn Đề đã đến trước một cây trúc xanh.

Cây trúc này lớn hơn những cây trúc khác gấp mười lần, chính là trận nhãn.

Chỉ cần phá hủy cây trúc này, cũng là phá hủy trận nhãn.

"Ầm!" Thất Bảo Diệu Thụ phá vỡ hư không, thất thải thần quang lưu chuyển, trực tiếp giáng xuống cây trúc xanh.

Dưới một đòn của Thất Bảo Diệu Thụ, cây trúc xanh bắt đầu nứt

ra.

Một đòn không thể phá hủy trận nhãn, Chuẩn Đề cũng tiếp tục công kích.

Chỉ thấy dưới sự công kích không ngừng của Chuẩn Đề, vết nứt trên cây trúc xanh cũng ngày càng nhiều.

Khi Chuẩn Đề công kích mấy chục lần, cây trúc xanh cuối cùng cũng không chịu nổi.

Cùng với việc cây trúc xanh vỡ nát, trận nhãn cũng bị phá hủy.

Trận nhãn vừa hủy, đại trận cũng bị phá.

Không còn trận pháp che đậy, Chuẩn Đề nhìn rõ sơn cốc.

Trong sơn cốc hoa tươi nở rộ khắp nơi, suối nhỏ róc rách không ngừng, xa xa là một thác nước, khí thế hùng vĩ.

Một mảnh lá trúc vụn vỡ trong tay Chuẩn Đề.

"Một phiến lá trúc diễn hóa Tiên thiên đại trận, chắc chắn là Khổ Trúc không sai." Chuẩn Đề lẩm bẩm.

Khổ Trúc, Cực phẩm Tiên thiên linh căn, phẩm cấp không thua kém bản thể của Chuẩn Đề.

Bản thể của Chuẩn Đề thuộc tính Kim, Khổ Trúc thì thuộc tính Mộc.

Trong sơn cốc tự thành một giới, là một thế giới cấp Thái Ất.

Khổ Trúc hẳn là ở một nơi nào đó trong sơn cốc, Chuẩn Đề bắt đầu tìm kiếm.

Mấy ngày sau, Chuẩn Đề đến trước một cây trúc khô vàng, cây trúc này không cao, cũng chỉ ba năm mét, khô vàng, không có mấy phiến lá, trông bình thường không có gì lạ, nhưng Chuẩn Đề lại biết

đó là Khổ Trúc.

Bằng mắt thường nhìn thấy, đa phần là biểu tượng, nếu dùng tâm nhãn nhìn, lại là một cảnh tượng khác.

"Đạo hữu, bần đạo Chuẩn Đề, xin ra mắt." Chuẩn Đề khẽ cười.

Một tiếng thở dài, Khổ Trúc cũng khôi phục lại bộ dạng thật, là một cây trúc cao vạn trượng, cành lá sum suê.

Trong Khổ Trúc, có một nguyên thần tu vi Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn.

"Bần đạo Tiếp Dẫn, ra mắt Chuẩn Đề đạo hữu." Khổ Trúc nói.

Trời đất mới mở, Khổ Trúc sinh thành, hấp thu thiên địa linh khí, thôn thổ nhật nguyệt tinh hoa, mấy ngàn nguyên hội sau mới sinh ra linh trí, tự xưng Tiếp Dẫn.

Chuẩn Đề cẩn thận quan sát cây Khổ Trúc này.

Nguyên thần tu vi của Tiếp Dẫn chỉ là Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, Chuẩn Đề lại là Đại La Kim Tiên sơ kỳ tu vi.

Về phần tu vi của chân thân Khổ Trúc, chỉ là Kim Tiên.

Tu vi thân thể thấp hơn tu vi nguyên thần, ở Hồng Hoang rất phổ biến, không có gì lạ.

Trong lòng tính toán một chút, khóe miệng Chuẩn Đề cũng hiện lên một nụ cười.

Một cây Cực phẩm Tiên thiên linh căn ở ngay trước mắt, Chuẩn Đề không thể bỏ qua.

Nếu tu vi của Tiếp Dẫn cao thâm, Chuẩn Đề sẽ cân nhắc gọi thêm mấy vị Tổ Vu, nhưng hiện nay tu vi của Tiếp Dẫn không bằng hắn.

"Trời cho không lấy, ắt gặp tai ương." Chuẩn Đề thầm nghĩ.

Tiếp Dẫn cũng cảm nhận được ác ý từ Chuẩn Đề.

Nhất thời, Tiếp Dẫn trong lòng thầm kêu khổ.

"Cây Khổ Trúc này lại có duyên với Vu tộc của ngô." Chuẩn Đề nói với Tiếp Dẫn.

"…" Tiếp Dẫn.

Cả người Tiếp Dẫn đều không ổn, thân thể của hắn có duyên với Vu tộc?

Tên Chuẩn Đề trước mắt này không lẽ nhìn thấy bảo vật nào cũng nói một câu có duyên sao!

"Không biết xấu hổ." Tiếp Dẫn cũng không khách sáo nữa, Chuẩn Đề đã xé rách mặt, cũng chẳng có gì tốt đẹp.

"Đạo hữu nếu từ bỏ thân Khổ Trúc, ngô sẽ tha cho nguyên thần của nhữ." Chuẩn Đề nói.

Chuẩn Đề cũng lo lắng ép quá sẽ khiến Tiếp Dẫn tự bạo chân thân Khổ Trúc.

Về phần tha cho nguyên thần của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng không lo lắng, mất đi thân Khổ Trúc, Tiếp Dẫn khó có thể có được một căn cước tốt nữa.

Tiếp Dẫn nghe vậy lại cười lạnh, muốn hắn từ bỏ chân thân Tiên thiên Khổ Trúc?

Không thể nào.

Nếu mất đi căn cước Cực phẩm Tiên thiên linh căn, bất luận là đoạt xá, chuyển sinh, hay là tái tạo một thân thể, đều khó có thể sánh bằng Khổ Trúc.

Căn cước tốt xấu, quan hệ đến đạo đồ.

Căn cước càng tốt, đạo đồ càng thuận lợi, ngược lại, căn cước quá kém, đạo đồ gian truân, phải trải qua ngàn kiếp vạn nạn.

Đã phát hiện tu vi của Tiếp Dẫn không bằng mình, Chuẩn Đề cũng trực tiếp ra tay.

Nếu Tiếp Dẫn cũng là Đại La Kim Tiên, Chuẩn Đề cũng sẽ không vội ra tay, sẽ gọi thêm Đại La Kim Tiên của Vu tộc cùng nhau đối phó Tiếp Dẫn.

Về phần mời Tiếp Dẫn gia nhập Vu tộc?

Vì căn cước của Tiếp Dẫn là Cực phẩm Tiên thiên linh căn, Chuẩn Đề cũng không mở lời mời.

Diệt nguyên thần của Tiếp Dẫn, luyện hóa Tiên thiên Khổ Trúc thành Tiên thiên linh bảo không thơm sao?

Khi Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề quét động, thất thải thần quang rực rỡ chiếu rọi chư thiên.

Đối mặt với công kích của Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn trong lòng có câu mmp.

"Chuẩn Đề đạo nhân, ngô Tiếp Dẫn với nhữ thề không đội trời chung." Tiếp Dẫn phẫn nộ hét lớn.

Nghe vậy, Chuẩn Đề lại khinh thường cười một tiếng, đợi diệt được nguyên thần của Tiếp Dẫn, Tiên thiên Khổ Trúc sẽ bị luyện chế thành Tiên thiên linh bảo.

"Ồn ào!" Chuẩn Đề lạnh lùng nói.

Tiếp Dẫn vận dụng toàn bộ pháp lực, dùng chân thân Tiên thiên Khổ Trúc để chống lại Thất Bảo Diệu Thụ.

"Phanh!" Chặn được một đòn của Thất Bảo Diệu Thụ, Tiếp Dẫn không dễ chịu chút nào.

Chuẩn Đề không dùng toàn lực, Tiếp Dẫn lại dốc hết sức.

Thực lực hai bên có chênh lệch không nhỏ.

Tiếp Dẫn biết không địch lại Chuẩn Đề, lập tức dùng độn thổ, chui xuống đất, chạy về phía xa.

Tuy Tiếp Dẫn chưa hóa hình người, nhưng cũng có thể phi thiên độn địa.

Nếu rời khỏi mặt đất, tốc độ phi hành của Tiếp Dẫn không nhanh, không thể cắt đuôi Chuẩn Đề, nếu độn địa, có khả năng thoát được.

Cùng Chuẩn Đề chiến đấu là hạ sách, dù sao thực lực của Tiếp Dẫn cũng kém hơn một đoạn.

Thấy Tiếp Dẫn độn địa bỏ chạy, Chuẩn Đề cũng không ngạc nhiên, vốn đã nằm trong dự liệu.

Khi Chuẩn Đề chưa hóa hình, gặp nguy hiểm cũng sẽ độn địa bỏ chạy.

Một luồng khí tức của Tiếp Dẫn đã bị Chuẩn Đề bắt được, dù Tiếp Dẫn có chạy đến chân trời góc bể, Chuẩn Đề cũng có thể truy tìm.

Nhưng, khí tức bị bắt được sẽ theo thời gian biến mất, Tiếp Dẫn cũng có thể có cách che giấu khí tức, nên nếu đợi một lúc, Chuẩn Đề chưa chắc có thể dựa vào luồng khí tức của Tiếp Dẫn trong tay để truy tìm.

Lập tức, Chuẩn Đề một tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, tay kia bấm một pháp quyết, cũng dùng độn thổ.

Dựa vào luồng khí tức của Tiếp Dẫn để truy tìm.

Chỉ một lúc, Chuẩn Đề đã chui xuống lòng đất mấy trăm vạn trượng.

Trên đường đi, Chuẩn Đề cũng phát hiện ra một số dấu vết, là do Tiên thiên Khổ Trúc thi triển độn thổ để lại.

Vì pháp lực của Chuẩn Đề vượt xa Tiếp Dẫn, tốc độ độn thổ cũng nhanh hơn.

Cùng với việc Chuẩn Đề bung hết tốc độ truy tìm, khoảng cách với Tiếp Dẫn cũng không ngừng rút ngắn.

Cứ như vậy, Chuẩn Đề không cần mấy ngày đã có thể đuổi kịp Tiếp Dẫn.

Khi đuổi kịp Tiếp Dẫn, lại chỉ thấy một phiến lá trúc.

Lá trúc diễn hóa thành một Tiên thiên đại trận, trong trận tự thành không gian.

Chuẩn Đề cũng không vội vào trận, ở ngoài trận quan sát.

Chỉ quan sát một lúc, Chuẩn Đề sắc mặt khó coi.

Bản thể của Tiếp Dẫn hiện đang ẩn náu trong Tiên thiên đại trận, nhưng trên đường bỏ chạy, Tiếp Dẫn chắc chắn đã để lại lá trúc, nếu Tiên thiên đại trận bị phá, Tiếp Dẫn sẽ bị truyền tống đến một phiến lá trúc khác.

Nếu không phá trận này, muốn tìm Tiếp Dẫn độ khó không nhỏ.

Trong Tiên thiên đại trận do một phiến lá Tiên thiên Khổ Trúc diễn hóa, là một khu rừng trúc vô biên, thân trúc và cành lá xanh biếc, sinh cơ bừng bừng.

Ở một nơi nào đó trong trận, một cây trúc không bắt mắt, chính là bản thể của Tiếp Dẫn.

Trên đỉnh đầu Tiếp Dẫn có một bảo tràng, lưu ly quang thải lưu chuyển, đây là Tiên thiên linh bảo Tiếp Dẫn Bảo Tràng.

Sau khi luyện hóa Tiếp Dẫn Bảo Tràng, những phiến lá trúc trên

người Tiếp Dẫn có thể dùng để định vị truyền tống.

Những phiến lá trúc trên người Tiếp Dẫn phân tán ở các nơi, có thể thông qua Tiếp Dẫn Bảo Tràng từ một phiến lá trúc truyền tống đến một phiến lá trúc khác, cũng có thể luyện chế lá trúc thành truyền tống phù cho người khác dùng, khi người khác bóp nát truyền tống phù, có thể truyền tống đến bên cạnh hắn.

Nhưng khoảng cách lại là một vấn đề không thể bỏ qua.

Như bây giờ, có mấy chục nơi có lá Khổ Trúc, nơi gần nhất với vị trí của Tiếp Dẫn hiện tại cũng vượt qua ức vạn vạn dặm, Tiếp Dẫn không thể trực tiếp truyền tống đến, chỉ khi trận pháp bị phá, mới có thể truyền tống đi.

Tiếp Dẫn lại không thể phá trận pháp.

Nên, nếu Chuẩn Đề có thể phá được trận này, Tiếp Dẫn chỉ có thể vui mừng.

Lúc này, Tiếp Dẫn vừa cẩn thận ẩn náu trong đại trận, vừa che giấu khí tức.

Chỉ cần cho Tiếp Dẫn một lúc thời gian, có thể che giấu được khí tức.

Lúc này, Chuẩn Đề cũng đã tiến vào trận.

Khi Chuẩn Đề vừa vào trận, vị trí trận nhãn trực tiếp bại lộ.

Tiếp Dẫn cũng biết Chuẩn Đề đã nhìn thấu, nên trực tiếp quang minh chính đại.

Đối mặt với trận nhãn đã bại lộ, Chuẩn Đề lại không ra tay phá hủy, một khi phá hủy chỉ là thuận theo ý muốn của Tiếp Dẫn.

Chương 104

Tiếp Dẫn thông minh, Chuẩn Đề cũng không ngốc.

Đến bước này, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng đã kết oán lớn, nếu để Tiếp Dẫn thoát được, sẽ là một mối uy hiếp không nhỏ đối với Chuẩn Đề.

"Chuẩn Đề, có bản lĩnh phá trận này không?" Hình chiếu của Tiếp Dẫn xuất hiện ở chỗ trận nhãn.

"Bần đạo trong nháy mắt có thể phá trận này, nhưng trận này lại không thể phá." Chuẩn Đề cười nói.

Chuẩn Đề không phá trận, Tiếp Dẫn cũng không thể truyền tống đi.

Nếu Chuẩn Đề cứ ở trong trận câu giờ, Tiếp Dẫn cẩn thận ẩn náu, thời gian dài cũng có khả năng bại lộ.

Cục diện hiện tại đối với Tiếp Dẫn rất bất lợi.

Tuy nhiên, Tiếp Dẫn lại không có cách nào.

Nếu thời gian quá lâu, những phiến lá Khổ Trúc mà Tiếp Dẫn để lại ở nơi khác cũng sẽ mất đi sinh cơ, lúc đó, dù Chuẩn Đề phá trận này, Tiếp Dẫn cũng không thể truyền tống đi.

Nên, Tiếp Dẫn trong lòng không khỏi lo lắng.

Bây giờ, Tiếp Dẫn chỉ hy vọng Chuẩn Đề có thể phá trận này trong vòng một đại bán niên.

Tiếp Dẫn cũng có thể dùng trận này để nhốt Chuẩn Đề, nhưng cũng chỉ có thể tranh thủ một chút thời gian, hoàn toàn không đủ để thoát thân.

Chuẩn Đề nhìn rõ cục diện, cũng không vội.

Không tìm được Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng có thể câu giờ, đợi vài năm nữa phá trận này cũng không muộn.

Kỳ thực, Chuẩn Đề chỉ cần đợi nửa đại bán niên, nhưng đợi vài năm lại càng chắc chắn hơn.

Nửa đại bán niên và vài năm đối với Chuẩn Đề không có gì khác biệt.

Với tu vi và đạo hạnh hiện tại của Chuẩn Đề, một nguyên hội thời gian trong mắt cũng không quá dài.

Lập tức, Chuẩn Đề ngồi xếp bằng trong trận, bắt đầu tu luyện.

Thời gian trôi qua trong lúc Chuẩn Đề chờ đợi.

Chớp mắt, hai tháng đã qua.

Một ngày nọ, tu vi của Tiếp Dẫn lại đột phá.

Cùng với việc tu vi của Tiếp Dẫn đột phá, khí thế Đại La Kim Tiên sơ kỳ xuất hiện ở một nơi nào đó trong trận.

Vị trí của Tiếp Dẫn đã bại lộ, nhưng Chuẩn Đề lại không vui.

"Đáng ghét, tu vi của Tiếp Dẫn sao lại đột phá vào lúc này." Chuẩn Đề sắc mặt khó coi.

Vốn dĩ, Chuẩn Đề có ưu thế lớn, nhưng tu vi của Tiếp Dẫn đột phá đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ, Chuẩn Đề cũng không còn ưu thế lớn nữa.

Cùng lúc đó, có Cửu Cửu Thiên Kiếp giáng xuống.

Cực phẩm Tiên thiên linh căn muốn hóa hình người, cần tu vi Đại La Kim Tiên.

Tiếp Dẫn kỳ thực có thể đợi đến Đại La Kim Tiên trung kỳ mới

hóa hình, nhưng lại chọn hóa hình sớm hơn.

Có thể hóa hình sớm hơn cũng rất đáng nể, đặc biệt là căn cước càng tốt, muốn hóa hình sớm càng khó.

Tiếp Dẫn cũng là do tu vi đạt đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ, cách tu vi cần để hóa hình không xa, mới có thể hóa hình sớm, nếu chỉ là tu vi Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, thì không thể hóa hình sớm.

Cũng tức là, Tiếp Dẫn tuy có thể hóa hình sớm, nhưng chênh lệch không thể quá lớn.

Về phần như Chuẩn Đề, lại là do có đại cơ duyên.

Nếu có đại cơ duyên, vốn dĩ phải tu vi Đại La Kim Tiên mới hóa hình, tu vi Kim Tiên hóa hình cũng không có gì lạ, thậm chí hóa hình dưới tu vi Kim Tiên.

Sau khi hóa hình đối với việc tu luyện có lợi, nên hóa hình càng sớm càng tốt.

Nhưng căn cước càng tốt càng khó hóa hình.

Tiếp đó, Tiếp Dẫn thu hồi đại trận, hiện thân ra, đi về phía mặt đất.

Tuy nhìn thấy Tiếp Dẫn, nhưng Chuẩn Đề lại không thể ra tay nữa.

Tiếp Dẫn hiện đang hóa hình, Cửu Cửu Thiên Kiếp giáng xuống, nếu Chuẩn Đề ra tay với Tiếp Dẫn, sẽ phải đối phó với thiên kiếp, không khéo thiên kiếp sẽ thăng cấp thành thiên khiển.

Nhất thời, Chuẩn Đề sắc mặt khó coi.

Đợi Tiếp Dẫn hóa hình thành người, Chuẩn Đề muốn diệt nguyên thần của Tiếp Dẫn sẽ khó hơn, muốn có được Tiên thiên Khổ Trúc càng khó hơn.

Chuẩn Đề vốn nghĩ có được Tiên thiên Khổ Trúc không khó, lại không ngờ Tiếp Dẫn sẽ đột phá Đại La Kim Tiên.

"Ầm ầm ầm!" Mây đen dày đặc, sấm chớp vang dội, khí thế khủng bố từ trên cửu thiên rơi xuống.

Cửu Cửu Thiên Kiếp đang được ủ, đã khóa chặt Tiếp Dẫn.

Tiếp Dẫn từ dưới lòng đất đi ra, ngưng thị kiếp vân trên đỉnh đầu, cũng không dám đại ý.

Cửu Cửu Thiên Kiếp là thiên kiếp cấp bậc cao nhất, không phải chuyện nhỏ, đối với Đại La Kim Tiên cũng có uy hiếp không nhỏ.

Chuẩn Đề ở xa, không dám tiếp cận.

Khi có người độ kiếp, bất kể là ra tay giúp đỡ hay công kích, đều là hại người hại mình.

Bây giờ, Chuẩn Đề không dám ra tay với Tiếp Dẫn.

Ít nhất cũng phải đợi Tiếp Dẫn độ xong thiên kiếp.

Tiếp Dẫn trên người không có nghiệp lực, khiến cho uy lực thiên kiếp mà hắn đối mặt nhỏ hơn một chút.

Nghiệp lực quấn thân, cũng sẽ khiến uy lực thiên kiếp tăng mạnh.

Nếu trên người có công đức, uy lực thiên kiếp sẽ nhỏ đi, công đức càng lớn, uy lực thiên kiếp càng nhỏ.

Nếu có vô lượng công đức, thiên kiếp cũng chỉ là đi một vòng cho có.

Lại một lúc nữa, thiên kiếp cũng đã ủ xong, đạo thiên lôi đầu tiên ầm ầm giáng xuống.

Do bị thiên kiếp khóa chặt, Tiếp Dẫn không thể né tránh, chỉ đành tế ra Tiếp Dẫn Bảo Tràng để chống lại.

Tiếp Dẫn Bảo Tràng là Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo, lực phòng ngự cũng không yếu.

"Phanh!" Dưới sự oanh kích của thiên lôi, Tiếp Dẫn Bảo Tràng ổn định.

"Ầm!", "Ầm!", "Ầm!"… Một đạo tiếp một đạo thiên lôi rơi xuống, đều bị Tiếp Dẫn Bảo Tràng chặn lại.

Khi chống lại bảy mươi mấy đạo thiên lôi, Tiếp Dẫn Bảo Tràng cũng không chống đỡ nổi, mấy đạo còn lại do chân thân Tiên thiên Khổ Trúc của Tiếp Dẫn chịu đựng.

Lần độ kiếp này, Tiếp Dẫn cũng bị một chút thương nhẹ, sau khi độ kiếp thành công, thương thế hoàn toàn hồi phục.

Thành công độ qua hóa hình kiếp, Tiếp Dẫn cũng từ một cây Tiên thiên Khổ Trúc biến thành người.

Chỉ thấy, Tiếp Dẫn biến thành người thân cao trượng sáu, mặt vàng thân gầy, mặt khổ qua.

Ba viên xá lợi tử xuất hiện trên đỉnh đầu Tiếp Dẫn, hóa thành ba đoàn xá lợi nguyên quang, đối ứng quá khứ, hiện tại và vị lai.

Có tu vi Đại La Kim Tiên, đã hóa hình, thực lực tuy không bằng Chuẩn Đề, nhưng chênh lệch cũng không lớn, Tiếp Dẫn cũng không hoảng sợ.

Hiện nay, Tiếp Dẫn đánh không lại Chuẩn Đề, muốn toàn thân lui về cũng không khó.

Chuẩn Đề sắc mặt âm tình bất định.

Sau đó, Chuẩn Đề cũng không rời đi, tiếp tục cùng Tiếp Dẫn một trận chiến.

Đấu mấy vạn hiệp, Tiếp Dẫn hoàn toàn rơi vào thế hạ phong,

thậm chí bị thương nhẹ, nhưng đã chạy thoát mất dạng.

Tuy đánh bại được Tiếp Dẫn, nhưng Chuẩn Đề lại không vui.

Nếu không phải tu vi của Tiếp Dẫn đột phá Đại La Kim Tiên, lại hóa hình người, Chuẩn Đề chỉ cần đợi vài năm, là có thể diệt được nguyên thần của Tiếp Dẫn.

Trở về bộ lạc Bàn Huyền dưới chân núi Bất Chu, Bàn Huyền xem xét sự phát triển của bộ lạc.

Cùng với việc Vu tộc thống trị toàn bộ Đông phương đại địa, chưởng khống vô số sinh linh, thu hoạch lượng lớn tài nguyên.

Bộ lạc Bàn Huyền là đứng đầu trong mười ba bộ lạc Tổ Vu, bất kể là thực lực hay tài nguyên, đều vượt xa các bộ lạc Tổ Vu khác.

Tất cả các Nguyên Thần Thiên Vu, cũng là bộ lạc Bàn Huyền có số lượng đông nhất.

Khi Bàn Huyền trở về bộ lạc, toàn bộ bộ lạc cử hành nghi thức long trọng.

Dưới sự chiếu cố của Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền, chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi, trong bộ lạc Bàn Huyền lại có mấy Thiên Vu từ Tiểu Vu thăng cấp thành Đại Vu.

Cùng với việc số lượng Thiên Vu ngày càng nhiều, xuất hiện Đại Vu, cũng có một nhóm Thiên Vu tập trung đến Thiên giới chiếm một chỗ đứng.

Có một nhóm Địa Vu đến U Minh giới chiếm một chỗ đứng.

Tuy sức mạnh phân tán bất lợi cho sự phát triển của chủng tộc, nhưng ở Thiên giới và U Minh giới đều chiếm một chỗ đứng, đối với việc Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa có sự giúp đỡ không nhỏ.

Ở trong bộ lạc mấy năm, Bàn Huyền cũng tiến vào Bàn Cổ Giới bế quan, muốn nhất cử tu thành Bàn Cổ Chân Thân.

Hiện nay, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền, cùng Bàn Cổ thần huyết, đều đã tu luyện đến cực hạn, chỉ cần có đột phá nữa là có thể thành Bàn Cổ Chân Thân.

Chỉ cần Bàn Cổ Chân Thân tu thành, cũng là Hỗn Độn Thánh Thể, tu vi ít nhất cũng là Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Tuy Hỗn Độn Thể chỉ là thân thể thứ hai của Bàn Huyền, nhưng căn cước của hắn lại không thể dễ dàng bại lộ.

Căn cước là khí vận của một chủng tộc, một khi bại lộ, chỉ sợ tất cả đại năng ở Hồng Hoang đều sẽ kiêng dè.

Trong nội bộ Vu tộc, nếu biết được căn cước của Bàn Huyền, cũng sẽ không bình tĩnh.

Dù sao, bất kể là Thập Nhị Tổ Vu, Đại Vu và Tiểu Vu, hay Nữ Oa, Chuẩn Đề, những người không có huyết mạch Bàn Cổ, khí vận đều là một phần của Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền.

Đổi lại là Bàn Huyền, nếu khí vận của mình là một phần của bản thể người khác, cũng sẽ không thể bình tĩnh.

Nên, gần như có thể khẳng định, một khi căn cước của Bàn Huyền bại lộ, sức mạnh đối phó hắn không nhỏ, trong Vu tộc sẽ có người rút lui.

Khí vận bị người khác khống chế, lại có mấy ai có thể chịu đựng?

Đệ tử của Thánh nhân, nếu khí vận bị khống chế, chỉ sợ cũng sẽ phản bội sư môn trong phút chốc.

Hiện tại, mọi người đều cho rằng căn cước của Bàn Huyền là Hỗn Độn Thể có huyết mạch Bàn Cổ, bớt đi phiền phức, cũng có lợi

cho sự đoàn kết của Vu tộc.

Có lẽ một ngày nào đó căn cước của Bàn Huyền sẽ bại lộ, nhưng muộn một ngày tốt một ngày.

Tây Côn Luân, Ngọc Kinh Sơn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân xuất quan rồi, lần bế quan này, Hồng Quân thu hoạch không nhỏ.

Chỉ thấy, trước mặt Hồng Quân xuất hiện ba Hồng Quân khác, chính là tam thi.

Lần trước tự bạo thiện ác nhị thi, Hồng Quân không chỉ tu lại thiện ác nhị thi, phá rồi lại lập, nhất cử trảm đi Chấp Niệm Chi Thi.

Tam thi đều đã trảm, tu vi đạo hạnh của Hồng Quân đều đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Nhìn tam thi hóa thân, khóe miệng Hồng Quân hiện lên một nụ cười.

Chỉ cần tam thi hợp nhất, Hồng Quân cũng có thể thành thánh.

Nguyên thần của Hồng Quân dung hợp một đạo Hồng Mông Tử Khí, đã luyện hóa được bảy tám phần, chỉ cần hoàn toàn luyện hóa, nguyên thần có thể ký thác vào thiên đạo.

Chỉ cần tam thi hợp nhất, một đạo Hồng Mông Tử Khí dung nhập vào nguyên thần của Hồng Quân là có thể được hoàn toàn luyện hóa.

Lúc này, Hồng Quân có chút vênh váo.

“Hiện nay tái đấu với Bàn Huyền, ngô tất sẽ chiến thắng.” Hồng Quân thầm nghĩ.

Bản thể của Hồng Quân hiện tại có mười bảy vạn cái lượng kiếp pháp lực, cộng thêm pháp lực của tam thi, có khoảng hai mươi vạn cái lượng kiếp pháp lực.

Nếu Hồng Quân và tam thi bố trí Tứ Tượng Đại Trận, chiến lực tăng gấp mười cũng có khả năng.

Hai mươi vạn cái lượng kiếp pháp lực tăng gấp mười, cũng là hai trăm vạn cái lượng kiếp pháp lực.

Chương 105

Có lẽ không hợp lý, nhưng Hồng Quân hiện tại phối hợp với tam thi bố trận, phát huy ra hơn một trăm vạn cái lượng kiếp pháp lực không thành vấn đề.

"Pháp lực của Bàn Huyền hẳn là đã vượt qua một trăm vạn cái lượng kiếp, nhưng e rằng cũng không nhiều hơn mấy vạn cái lượng kiếp." Hồng Quân suy đoán.

Nhưng, nghĩ đến các loại pháp bảo của Bàn Huyền, lại có Khai Thiên Cửu Thức, Hồng Quân lại nhíu mày.

Thực lực mạnh yếu không hoàn toàn quyết định bởi pháp lực, pháp bảo và thần thông đều quan trọng.

Hơn nữa, Bàn Huyền liệu có thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân.

Bàn Cổ Chân Thân tệ nhất cũng là Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Sau khi cân nhắc, Hồng Quân quyết định sau khi thành thánh sẽ tìm Bàn Huyền làm một trận.

Nhưng Vu tộc hiện có mười ba Tổ Vu, không tìm Bàn Huyền, Hồng Quân lại có thể tìm các Tổ Vu khác.

Tổ Vu đều có huyết mạch Bàn Cổ, được thiên đạo chiếu cố, trừ phi Tổ Vu tạo nghiệt, vô biên nghiệp lực gia thân, nếu không, đánh chết bất kỳ một Tổ Vu nào đều phải chịu hậu quả nghiêm trọng.

Hồng Quân tạm thời không có ý định đánh chết Tổ Vu, nhưng phong ấn Tổ Vu lại có thể cân nhắc.

Tuy nhiên, Hồng Quân lại muốn khống chế một hai Tổ Vu.

Nếu có thể khống chế được một hai Tổ Vu, sau này muốn tính kế

Vu tộc cũng sẽ dễ dàng hơn.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, và Hậu Thổ, đều là tu vi Chuẩn Thánh.

Đã muốn khống chế một hai Tổ Vu, tự nhiên phải bắt đầu từ những Tổ Vu tu vi thấp.

Rất nhanh, Hồng Quân đã có mục tiêu đầu tiên.

Tổ Vu Cộng Công!

Hiện tại, tu vi của Tổ Vu Cộng Công là Đại La Kim Tiên đại viên mãn, cách Chuẩn Thánh cũng chỉ một bước.

Hồng Quân quyết định, trước tiên khống chế Cộng Công.

Về phần mục tiêu thứ hai, đợi thành công khống chế Cộng Công rồi nói.

Sau đó, Hồng Quân lấy ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, bắt đầu che giấu thiên cơ.

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân là Tiên thiên chí bảo, bất kể là thôi diễn thiên cơ hay che giấu thiên cơ, đều rất hiệu quả.

Với tu vi đạo hạnh hiện tại của Hồng Quân, cộng thêm mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, chỉ một lúc đã che giấu được thiên cơ.

Sau khi che giấu thiên cơ, Hồng Quân thu hồi mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, rời khỏi Ngọc Kinh Sơn, đi về phía bờ Đông Hải.

Bộ lạc của Cộng Công cũng ở dưới chân núi Bất Chu, nhưng Cộng Công là Thủy Chi Tổ Vu, thích đại dương.

Hiện nay, Cộng Công đang ở bờ Đông Hải.

Cộng Công ở Đông Hải cũng là lực lượng lớn nhất của Vu tộc để phòng bị Long tộc.

Bàn Cổ Giới, một thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Hỗn Độn linh khí tràn ngập.

Bên cạnh Bàn Cổ huyết trì khổng lồ, là từng tòa cung điện, cung điện lớn nhất là của Bàn Huyền.

Trong cung điện vàng son lộng lẫy, Bàn Huyền đang tu luyện.

Hư ảnh Bàn Cổ xuất hiện sau lưng Bàn Huyền đã biến thành hình chiếu Bàn Cổ.

Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền cũng biến hóa ngày càng lớn, càng ngày càng tiếp cận Bàn Cổ Chân Thân.

Đột nhiên, Bàn Huyền tâm thần bất an, không khỏi nhíu mày, ngừng tu luyện, bấm tay thôi diễn, lại phát hiện thiên cơ đã bị người che giấu.

Căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, có thể khiến hắn tâm thần bất an, chín phần mười liên quan đến Vu tộc.

Có người che giấu thiên cơ, đạo hạnh của Chuẩn Thánh đại viên mãn cũng không thôi diễn ra được, nhìn khắp Hồng Hoang cũng không có mấy người.

Dương Mi?

La Hầu?

Hồng Quân?

Ngoài ba người Dương Mi, La Hầu và Hồng Quân, Bàn Huyền không nghĩ ra người thứ tư.

Sau đó, Bàn Huyền lấy ra Hỗn Độn linh bảo Hỗn Nguyên Châu, lại vận dụng pháp lực của bản thể.

Một vô lượng lượng kiếp pháp lực gia trì lên Hỗn Nguyên Châu.

Dựa vào một vô lượng lượng kiếp pháp lực, cộng thêm Hỗn Độn linh bảo, Bàn Huyền lại một lần nữa thôi diễn thiên cơ.

Lần này, Bàn Huyền đã thành công thôi diễn ra được.

"Hồng Quân đã trảm tam thi?

Muốn ra tay với Cộng Công?" Bàn Huyền ánh mắt âm trầm.

Cộng Công hiện chỉ là Đại La Kim Tiên đại viên mãn, Hồng Quân lại là Chuẩn Thánh đại viên mãn, chênh lệch tu vi lớn như vậy, cộng thêm căn cước của Hồng Quân cũng không kém Cộng Công quá nhiều, hoàn toàn có thể nghiền ép Cộng Công.

Nhưng, Bàn Huyền có thể khẳng định, Hồng Quân sẽ không giết Cộng Công.

Nếu không giết Cộng Công, không ngoài phong ấn và khống chế.

Nếu Cộng Công bị phong ấn, Bàn Huyền không thể không biết.

Theo một suy đoán, Bàn Huyền gần như có thể xác định, Hồng Quân muốn khống chế Cộng Công.

Âm thầm khống chế một hai Tổ Vu, đối với việc tính kế Vu tộc có sự giúp đỡ.

Tuy thôi diễn ra Hồng Quân muốn ra tay với Cộng Công, Bàn Huyền lại không có ý định rời khỏi Bàn Cổ Giới.

Nhưng, cần phải cho Cộng Công một chút sức mạnh.

Trong lòng tính toán, không lâu sau, Bàn Huyền cười lạnh lấy ra mười hai lá cờ Đô Thiên Thần Sát.

Một bước bước ra, ra khỏi cung điện, đến bên Bàn Cổ huyết trì.

Tiếp đó, Bàn Huyền bày ra Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Khi mười hai Đô Thiên Thần Sát Đại Trận thành, liên kết với Bàn

Cổ huyết trì, lượng lớn lực lượng Bàn Cổ thúc đẩy đại trận.

Bàn Huyền tiến vào trận, ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân.

Bờ Đông Hải, bãi cát, vách núi cheo leo, sóng biển dâng trào.

Nhìn ra xa, nước trời một màu, thỉnh thoảng có hải âu bay qua.

Bất chợt, nước biển gần bờ hình thành một xoáy nước, xoáy nước ngày càng lớn.

Trong thời gian ngắn, xoáy nước biển có đường kính ức vạn vạn dặm.

"Ầm!" Nước biển nổ tung, một vật thể khổng lồ xuất hiện, cao vạn trượng.

Đầu mãng xà mình người, toàn thân vảy đen, chân đạp hai con rồng, tay quấn mãng xà lớn.

Chính là chân thân của Tổ Vu Cộng Công.

Lực lượng của Hỗn Độn Thủy Chi pháp tắc xuất hiện trên người Cộng Công, trong từng cử chỉ thao túng nước biển.

Chỉ thấy, Cộng Công trong nháy mắt búng tay đã tạo ra sóng thần ngập trời.

Nước biển dâng cao, che trời lấp đất.

Uy thế khủng bố chấn động hoàn vũ, phảng phất như Cộng Công chỉ cần một quyền là có thể khiến vô số vũ trụ sụp đổ.

Tuy Cộng Công chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, nhưng với sức mạnh hiện tại, cộng thêm ở trong đại dương, muốn đánh bại một Chuẩn Thánh sơ kỳ bình thường cũng không khó.

Bất chợt, một đạo nhân vừa đi vừa hát, Cộng Công biến lại thành hình người, đứng trên mặt biển, mặt không biểu cảm nhìn về phía xa.

“Hồng Quân?” Cộng Công ánh mắt co lại, nhận ra người đến.

Hồng Quân và Bàn Huyền có oán, cũng có oán với Vu tộc.

Chỉ sợ kẻ đến không có ý tốt.

Nhưng, Cộng Công lại không hề sợ hãi, thậm chí có chút kỳ vọng.

Cộng Công ở bờ Đông Hải tu luyện, vẫn luôn không thể đột phá tu vi Chuẩn Thánh, có lẽ một trận chiến với Hồng Quân có thể khiến hắn dưới áp lực mà đột phá.

Ở trong đại dương, sức mạnh của Cộng Công có thể vô cùng vô tận, pháp lực của hắn dù tiêu hao mười phần, cũng có thể trong một khoảnh khắc hồi phục.

Không lâu sau, Hồng Quân đã đến trước mặt Cộng Công.

“Cộng Công.” Hồng Quân nói.

“Hồng Quân, nhữ và ngô đạo bất đồng, đây là nơi tu luyện của ngô, mau mau rời đi.” Cộng Công nói.

“Thần phục ngô, sau này tự nhiên có chỗ tốt cho nhữ.” Hồng Quân cũng không nói nhiều, nói thẳng ý đồ.

Vừa nghe Hồng Quân nói, Cộng Công hai mắt trợn to, bảo hắn thần phục?

Trong một khắc, Cộng Công chỉ có một suy nghĩ, đó là Hồng Quân đã quá tự cao.

“Bảo ngô thần phục?

Hồng Quân, dùng lời của đại huynh ngô mà nói, mặt nhữ thật lớn.” Cộng Công cười lạnh.

Hồng Quân cũng biết Cộng Công sẽ không thần phục, cuối cùng vẫn phải ra tay.

Chưa đợi Hồng Quân ra tay, Cộng Công đã ra tay trước.

Cộng Công chỉ vung tay một cái, nước biển hóa thành từng dải xúc tu.

Trong nháy mắt, nước biển hóa thành ức vạn xúc tu, hình thành thiên la địa võng, khiến Hồng Quân lên trời không có lối, xuống đất không có cửa.

"Ầm ầm ầm!" Bờ Đông Hải, dưới thần thông của Cộng Công, vô lượng nước biển hóa thành ức vạn xúc tu.

Xúc tu nước biển dày đặc, trong suốt, hình thành thiên la địa võng, Hồng Quân bị khốn tại trong đó.

"Trò mèo!" Hồng Quân khinh thường cười một tiếng, tế ra một viên Định Hải Châu.

Ba mươi sáu viên Định Hải Châu có hai mươi bốn viên ở trong tay Bàn Huyền, mười hai viên ở trong tay Hồng Quân.

Khi Hồng Quân tế ra một viên Định Hải Châu, những xúc tu nước biển đang quấn lấy hắn đều bị định trụ.

Nhẹ nhàng phá giải thần thông của Cộng Công, Hồng Quân lấy ra Long Đầu Quải Trượng, đánh thẳng vào đầu Cộng Công.

Điều khiến Hồng Quân bất ngờ là, Cộng Công lại không né không tránh.

"Keng!" Long Đầu Quải Trượng trong tay Hồng Quân rơi xuống đầu Cộng Công, phát ra một tiếng kim loại va chạm, Cộng Công lại không hề hấn gì.

Hồng Quân lại không biết, Cộng Công được Bàn Huyền gọi là đầu sắt số một của Vu tộc.

Cộng Công không chỉ là đầu sắt số một của Vu tộc, mà còn là đầu

sắt số một của Hồng Hoang.

Trong lúc Hồng Quân sững sờ, Cộng Công cúi đầu húc vào thắt lưng của Hồng Quân.

Đối mặt với Cộng Công đang lao tới, Hồng Quân khinh miệt cười một tiếng.

Tuy thân thể của Hồng Quân không bằng Tổ Vu, nhưng cũng không phải tầm thường, cộng thêm pháp lực vượt xa Cộng Công.

Nhất thời, Hồng Quân cũng không né tránh, mười bảy vạn cái lượng kiếp pháp lực tập trung ở vùng eo, chống lại một cú húc của Cộng Công.

Tuy nhiên, khi Cộng Công sắp húc vào Hồng Quân, hắn đã triệu hoán một đạo Khai Thiên Phủ Quang.

Bàn Huyền đã tích trữ mấy đạo Khai Thiên Phủ Quang trong Bàn Cổ huyết trì, các Tổ Vu đều có thể triệu hoán.

"Phanh!" Dưới một đòn của Khai Thiên Phủ Quang, pháp lực của Hồng Quân bị đánh tan, cùng lúc đó, Cộng Công cũng húc một đầu vào thắt lưng hắn.

Chương 106

"Rắc!" Một tiếng xương cốt gãy vỡ, xương sống thắt lưng của Hồng Quân lồi ra.

Lưng già bị Cộng Công húc một đầu gãy đoạn, Hồng Quân cũng kêu lên một tiếng thảm thiết.

Cộng Công không chỉ đầu sắt, dưới một cú húc, còn có lượng lớn Tiên thiên trọc khí và sát khí đáng sợ xâm thực vào cơ thể Hồng Quân.

Hồng Quân tuy có thân bất tử, có thể tích huyết trùng sinh, nhưng hiện tại lưng già đã gãy, lại không thể hồi phục.

Lưng già bị gãy ảnh hưởng đến thực lực của Hồng Quân, cộng thêm Hồng Quân phải hóa giải trọc khí và sát khí đang xâm thực cơ thể, lại ảnh hưởng đến thực lực.

Nhất thời, thực lực mà Hồng Quân có thể phát huy cũng chỉ còn khoảng bảy thành.

Nhưng, bảy thành thực lực của Hồng Quân vẫn vượt xa Cộng Công.

"Cộng Công triệu hoán Khai Thiên Phủ Quang?

Bàn Huyền?" Hồng Quân trong lòng kinh nghi bất định.

Hồng Quân đã che giấu thiên cơ, lại phong tỏa thời không xung quanh, cho rằng sẽ không bị Bàn Huyền biết được, lại không ngờ Cộng Công triệu hoán ra Khai Thiên Phủ Quang.

Nếu không có sự xuất hiện của Khai Thiên Phủ Quang, Cộng Công cũng không thể một đầu húc gãy lưng già của Hồng Quân.

"Hồng Quân lão tặc, nhữ cũng chỉ đến thế." Cộng Công trào

phúng.

Mặt lạnh như tiền, Hồng Quân tung một chưởng tâm lôi, Tử Tiêu Thần Lôi khủng bố tựa như có thể hủy thiên diệt địa.

Khi Hồng Quân sử dụng Tử Tiêu Thần Lôi, hư không vỡ nát, thời gian vặn vẹo, chư thiên vạn đạo sụp đổ.

Trong cơn thịnh nộ, Hồng Quân gần như toàn lực ra tay, nên một đạo Tử Tiêu Thần Lôi vô cùng đáng sợ.

Tốc độ của Tử Tiêu Thần Lôi cực nhanh, trong nháy mắt đã rơi xuống người Cộng Công.

Cộng Công phản ứng chậm, không thể né tránh, nhưng Cộng Công cũng không hề né tránh.

Tử Tiêu Thần Lôi khủng bố rơi xuống người Cộng Công, lại thuận theo cơ thể Cộng Công truyền vào đại dương.

Hiện nay, Cộng Công đứng trên mặt biển, có thể truyền công kích mà mình phải chịu vào đại dương.

Có thể nói, một đạo Tử Tiêu Thần Lôi do Hồng Quân phát ra tuy đánh trúng Cộng Công, nhưng chín thành sức mạnh đều truyền vào đại dương, Cộng Công chỉ chịu đựng khoảng một thành.

Chiến đấu với Cộng Công trên đại dương, thực sự không sáng suốt.

Một tiếng long ngâm, Long Đầu Quải Trượng trong tay Hồng Quân biến thành một con kim long, giương nanh múa vuốt lao về phía Cộng Công.

"Ầm!" Cộng Công trực tiếp hiển hóa ra chân thân Tổ Vu.

Cự nhân vạn trượng đầu mãng xà mình người, dưới chân hai con hắc long chống lại kim long do Long Đầu Quải Trượng của Hồng

Quân hóa thành.

Hồng Quân hơi do dự, tam thi hóa thân đều xuất hiện.

Tuy tam thi hóa thân của Hồng Quân không bằng bản thể, nhưng cũng đều là tu vi Chuẩn Thánh.

Có thể nói, hiện nay bốn Chuẩn Thánh vây công một mình Cộng Công.

Dưới sự vây công của bốn Chuẩn Thánh, Cộng Công căn bản không chống đỡ nổi.

Nếu không phải chân thân Tổ Vu đủ mạnh mẽ, cộng thêm Hồng Quân không muốn giết Cộng Công, Cộng Công chỉ sợ đã vẫn lạc.

Ngoài ra, Hồng Quân cũng kiêng dè việc Cộng Công lại triệu hoán Khai Thiên Phủ Quang.

Mắt thấy Cộng Công sắp bại, lại không ngờ tu vi của Cộng Công lại đột phá trong nghịch cảnh.

Ý chí bất khuất xuất hiện trên người Cộng Công.

Cùng với việc tu vi của Cộng Công nhất cử đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ, Hỗn Độn Thủy Chi pháp tắc trên người hắn cũng xảy ra biến hóa.

Mặc dù Cộng Công không có nguyên thần, không thể cảm ngộ pháp tắc, nhưng cùng với việc tu vi tăng lên, bản mệnh pháp tắc của hắn cũng sẽ mạnh hơn.

Như hiện tại, bản mệnh pháp tắc của Cộng Công đã hình thành pháp tắc lãnh địa.

"?" Thấy pháp tắc của Cộng Công hóa thành lãnh địa, Hồng Quân cũng kinh ngạc không nhỏ.

Bản mệnh pháp tắc của Cộng Công là Hỗn Độn pháp tắc, vượt

trên Hồng Hoang pháp tắc, việc hình thành pháp tắc lãnh địa cũng khó hơn.

Cộng Công không có nguyên thần, theo lý không thể nào hình thành lãnh địa từ bản mệnh pháp tắc của mình.

Nhưng, cũng chính vì không có nguyên thần, bản mệnh pháp tắc của Cộng Công tuy đã hình thành pháp tắc lãnh địa, nhưng cũng chỉ biết nó như vậy, không biết tại sao lại như vậy.

Lãnh địa của Hỗn Độn cấp Thủy Chi pháp tắc xuất hiện trên đại dương, sức mạnh đáng sợ khiến người ta run rẩy.

Trong nháy mắt, pháp tắc lãnh địa của Cộng Công bao phủ ức vạn vạn dặm, Hồng Quân đang ở trong đó.

Ở trong pháp tắc lãnh địa của Cộng Công, Hồng Quân cũng cảm thấy có chút áp lực.

Một tay vịn vào lưng già đã gãy, Hồng Quân cũng thi triển ra một lãnh địa pháp tắc cấp Hỗn Độn.

Lãnh địa Nhân Quả pháp tắc đấu với lãnh địa Thủy Chi pháp tắc.

Lãnh địa pháp tắc của Hồng Quân mạnh hơn của Cộng Công, nhưng hiện tại trạng thái không tốt lắm, Cộng Công lại ở trên đại dương, nên hai lãnh địa pháp tắc va chạm, trong thời gian ngắn thế quân lực địch, nếu kéo dài, lãnh địa pháp tắc của Hồng Quân sẽ thắng.

Tuy đều là pháp tắc cấp Hỗn Độn, nhưng Nhân Quả pháp tắc vượt trên Thủy Chi pháp tắc.

Sự lĩnh ngộ pháp tắc của Hồng Quân cũng vượt xa Cộng Công có thể so sánh.

Đương nhiên, sự hiểu biết về pháp tắc lãnh địa có sâu sắc đến đâu, cũng cần tu vi để thi triển, mà tu vi của Hồng Quân lại vượt xa Cộng

Công.

Nếu không phải Cộng Công bất ngờ triệu hoán Khai Thiên Phủ Quang, cộng thêm cái đầu sắt của hắn, Hồng Quân cũng sẽ không bị thương.

Nhưng vì thực lực hai bên chênh lệch quá lớn, Hồng Quân dù gãy lưng già, lại có trọc khí và sát khí xâm thực cơ thể, cũng vẫn mạnh hơn Cộng Công.

Lại có tam thi hóa thân của Hồng Quân, ưu thế của Hồng Quân càng lớn hơn.

"Quả là huyết mạch Bàn Cổ, lại được Hồng Hoang thiên đạo chiếu cố, không có nguyên thần cũng có thể hình thành lãnh địa từ pháp tắc." Hồng Quân cũng có chút ghen tị.

Tổ Vu huyết mạch Bàn Cổ, có một số phương diện khiến cả Hồng Quân cũng phải ghen tị.

Bàn Cổ Giới.

Thế giới do trái tim Bàn Cổ diễn hóa, vốn vì bị quy tắc của Hồng Hoang thiên đạo hạn chế, chỉ là thế giới cấp Đại La, nhưng Bàn Huyền đã phá vỡ gông cùm của thiên đạo, khiến thế giới thăng cấp, cũng trở thành thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Thế giới cấp Hỗn Nguyên chia làm mười cấp, cấp một thấp nhất, cấp mười cao nhất, thế giới Hồng Hoang là thế giới cấp Hỗn Nguyên thập cấp.

Hiện tại, trong thế giới Hồng Hoang cũng chỉ có Bàn Cổ Giới là một thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Gần Bàn Cổ huyết trì, một đôi pháp nhãn của Bàn Huyền xuyên qua bình chướng thế giới, nhìn ra ngoại giới, quan sát bờ Đông Hải.

Tuy Bàn Huyền đang ở trong Bàn Cổ Giới, nhưng có thể quan sát cửu thiên thập địa của ngoại giới.

Cộng Công trong trận chiến với Hồng Quân tu vi đột phá, cũng khiến Bàn Huyền bất ngờ.

Nhưng, cùng với việc Cộng Công đột phá tu vi Chuẩn Thánh, khí vận của Vu tộc lại tăng thêm một chút.

Nếu đối thủ của Cộng Công là một trong ba thi của Hồng Quân, muốn chiến thắng không khó, đối đầu với hai trong ba thi của Hồng Quân, Cộng Công ở trên đại dương cũng có ưu thế không nhỏ.

Nhưng ba thi của Hồng Quân hợp lực, ở trên đại dương, Cộng Công hiện tại cũng không có cơ hội thắng lớn.

Thực lực của Hồng Quân lại vượt xa tam thi.

Do đó, Cộng Công tu vi đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ, cũng không có cơ hội thắng.

Cộng Công có thể triệu hoán mấy lần Khai Thiên Phủ Quang, nhưng cũng không đủ để đánh bại Hồng Quân.

"Xem ra, Cộng Công phải triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Bàn Huyền ở Bàn Cổ huyết trì bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cộng thêm một vô lượng lượng kiếp pháp lực, muốn ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân không thành vấn đề.

Các Tổ Vu ở ngoài Bàn Cổ Giới, đều có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, nhưng một Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, các Tổ Vu khác tạm thời không thể triệu hoán.

Nhưng mỗi khi một Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, sức mạnh của Bàn Cổ huyết trì sẽ có tiêu hao, ảnh hưởng đến sự phát

triển của Vu tộc.

Đây cũng là một lá bài tẩy bảo mệnh mà Bàn Huyền cho các Tổ Vu khác, không phải vạn bất đắc dĩ không thể sử dụng.

Nhưng hiện tại, nếu Hồng Quân không thu tay, Cộng Công chỉ có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân.

Theo kế hoạch của Bàn Huyền, nếu Cộng Công là tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân cũng chỉ có một đòn, nhưng hiện tại Cộng Công là tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân hẳn là có thể chiến đấu một lúc.

Chỉ cần Cộng Công triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, đánh Hồng Quân tơi bời không thành vấn đề.

Vừa chiến đấu với Cộng Công, Hồng Quân vừa tính toán.

Mọi thứ đều đã đi chệch khỏi sự kiểm soát của Hồng Quân.

Hồng Quân vốn nghĩ có thể dễ dàng đánh bại Cộng Công.

Về phương pháp khống chế Cộng Công, Hồng Quân cũng đã sớm cân nhắc, nhưng lại xem thường Cộng Công, bị gãy lưng già, tu vi của Cộng Công lại đột phá.

Cùng với việc tu vi của Cộng Công đột phá Chuẩn Thánh, Hồng Quân muốn khống chế Cộng Công khó hơn gấp mười lần không chỉ.

Cộng Công có thể triệu hoán ra Khai Thiên Phủ Quang, không thể không khiến Hồng Quân nghĩ đến Bàn Huyền.

Bàn Huyền chín phần mười đã biết rồi.

Xem ra, hành động lần này của Hồng Quân có thể tuyên bố thất bại.

Lần này thất bại, Hồng Quân lại ra tay với các Tổ Vu khác, cũng khó thành công, thành công khống chế được một Tổ Vu mà giấu được

Bàn Huyền khả năng cũng vô cùng nhỏ bé.

Trong lòng cân nhắc, Hồng Quân cũng từ bỏ.

Đã thất bại, cũng phải đối mặt với hiện thực.

Cùng Cộng Công phân thắng bại cũng không có ý nghĩa gì lớn.

Tuy nhiên, Hồng Quân muốn thu tay rời đi, Cộng Công lại không cho Hồng Quân cứ thế rời đi.

Hồng Quân trảm tam thi, có chút bành trướng, Cộng Công quyết định làm một việc tốt, diệt tam thi của Hồng Quân, để Hồng Quân lại phải tu lại tam thi.

Lập tức, Cộng Công lại triệu hoán một đạo Khai Thiên Phủ Quang, bức lui tam thi của Hồng Quân, tiếp đó một quyền đánh về phía Hồng Quân.

"Phanh!" Chặn lại một quyền của Cộng Công, Hồng Quân cũng bay ngược mấy ngàn dặm.

Lúc này, khí tức của Cộng Công đang xảy ra biến hóa.

Khí thế của Cộng Công cũng ngày càng mạnh mẽ.

"…Bàn Cổ Chân Thân?" Cảm nhận được khí tức của Cộng Công biến hóa, Hồng Quân kinh hãi.

Cộng Công đang triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân.

Khi Cộng Công triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, cũng sẽ phụ thể lên người hắn.

"Oanh long long!" Theo tiếng triệu hoán Bàn Cổ chân thân của Cộng Công, một luồng vĩ lực phá tan thời không, giáng xuống thân thể hắn.

Trong thời gian ngắn ngủi, Tổ Vu chân thân của Cộng Công cũng

biến hóa thành Bàn Cổ chân thân.

Thân thể cao hơn mười vạn trượng, đầu như Thái Sơn, eo tựa Tuấn Lĩnh, mắt như tia chớp, miệng tựa chậu máu, răng như kiếm kích, chỉ một lần giơ tay, ba mươi ba tầng trời chấn động, một lần dậm chân, cửu u rung chuyển ba lần.

Triệu hoán Bàn Cổ chân thân phụ thể, Cộng Công trong thời gian ngắn đã có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Nhưng gánh nặng mà Cộng Công phải chịu cũng không hề nhỏ.

Đối mặt với Bàn Cổ chân thân, Hồng Quân trừng lớn mắt, tâm thần hoảng loạn.

Trong một khắc, Hồng Quân theo bản năng muốn chạy trốn, nhưng đã kịp nhẫn nhịn.

Cộng Công đã triệu hoán Bàn Cổ chân thân, hiển nhiên sẽ không dễ dàng buông tha Hồng Quân, mà chạy trốn trước mặt Bàn Cổ chân thân, với thực lực hiện tại của Hồng Quân cũng khó mà làm được.

Trong nháy mắt, Hồng Quân đã đưa ra quyết định.

Chỉ thấy, bản thể và tam thi của Hồng Quân bố trí một tòa Tứ Tượng đại trận.

Tiên Thiên Tứ Tượng đại trận vừa thành, địa thủy hỏa phong cuộn trào.

Chương 107

Từ bên ngoài nhìn vào, Tứ Tượng đại trận trông rất nhỏ, trước Bàn Cổ chân thân cao hơn mười vạn trượng lại càng tỏ ra nhỏ bé, nhưng bên trong trận pháp lại tự thành không gian, đừng nói mười vạn trượng, mà dù ức vạn trượng cũng có thể dung nạp.

Nhìn xuống Tứ Tượng đại trận do Hồng Quân bố trí, Cộng Công chỉ cười lạnh một tiếng.

Không chút do dự, Cộng Công một bước tiến vào bên trong Tứ Tượng đại trận.

Khi Cộng Công vừa vào trận, bốn phương tám hướng đều là địa thủy hỏa phong cuồng bạo.

Địa thủy hỏa phong có thể luyện hóa thiên địa vạn vật, nhưng trước mặt Bàn Cổ chân thân lại chẳng đáng nhắc tới.

Chỉ thấy, một lượng lớn địa thủy hỏa phong lao về phía Cộng Công, nhưng vừa tiếp cận đã hóa thành hỗn độn chi khí.

"Hừ!" Một tiếng hừ lạnh, tựa như sấm sét vang rền, chấn nhiếp chư thiên hoàn vũ, lay động càn khôn vạn tượng.

Một quả cầu Điều Thiên Thần Lôi xuất hiện trong tay Bàn Cổ chân thân.

Điều Thiên Thần Lôi vốn đã có uy lực cực lớn, quả cầu Điều Thiên Thần Lôi xuất hiện trong tay Bàn Cổ chân thân này thậm chí có thể khai thiên tích địa.

Theo tay Bàn Cổ chân thân tung ra quả cầu Điều Thiên Thần Lôi, một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, Tứ Tượng đại trận cũng bị phá vỡ.

Nhất lực phá vạn pháp, trước sức mạnh tuyệt đối, bất kỳ trận pháp nào cũng không chịu nổi một kích.

Tứ Tượng đại trận do Hồng Quân cùng tam thi hợp lực bố trí có thể chống lại một triệu lượng kiếp pháp lực, thậm chí hai triệu lượng kiếp pháp lực, nhưng nhiều hơn thì không thể, mà Bàn Cổ chân thân ít nhất cũng có một vô lượng lượng kiếp pháp lực.

Điều Thiên Thần Lôi được phát ra từ bốn ức tám ngàn vạn lượng kiếp pháp lực, uy lực khủng bố đến nhường nào, dù là khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên trong hỗn độn ngoại vực cũng không thành vấn đề.

Khi Tứ Tượng đại trận bị phá, Hồng Quân và tam thi toàn lực bỏ chạy.

"Oanh long!" Lại một đạo Điều Thiên Thần Lôi nữa.

Tam thi của Hồng Quân không thể né tránh, bị Điều Thiên Thần Lôi đánh trúng chính diện.

"Phanh!", "Phanh!", "Phanh!" Tam thi của Hồng Quân lần lượt nổ tung.

Tam thi bị hủy, sắc mặt Hồng Quân trắng bệch, phun ra một ngụm máu.

Xem ra, Hồng Quân lại phải tu luyện lại tam thi.

"Khốn kiếp, sao Cộng Công lại có thể triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân?" Hồng Quân vừa bỏ chạy, trong lòng vừa kinh ngạc.

Vốn tưởng rằng có thể dễ dàng đánh bại Cộng Công, nhưng tất cả đều nằm ngoài dự liệu của Hồng Quân.

Đầu tiên là Cộng Công triệu hoán Khai Thiên Phủ Quang, tiếp theo là một cú húc làm gãy cả eo già của Hồng Quân, sau đó lại đột phá tu

vi Chuẩn Thánh, chưa hết, còn triệu hoán ra cả Bàn Cổ chân thân.

Nói chuyện này không liên quan chút nào đến Bàn Huyền, đánh chết Hồng Quân cũng không tin.

Nếu Cộng Công có thể triệu hoán Khai Thiên Phủ Quang và Bàn Cổ chân thân, vậy các Tổ Vu khác thì sao?

Trong chốc lát, sắc mặt Hồng Quân trở nên khó coi.

Vu tộc có mười ba Tổ Vu, trừ Bàn Huyền ra còn có mười hai vị, nếu mỗi Tổ Vu đều có thể triệu hoán Khai Thiên Phủ Quang và Bàn Cổ chân thân, Vu tộc thật quá đáng sợ.

Tam thi lại bị hủy, Hồng Quân thầm kêu khổ trong lòng.

Muốn tu luyện lại tam thi, thời gian cần thiết lại không ít.

Lần trước là phá rồi lại lập, nhưng không thể lần nào cũng phá rồi lại lập được.

Nhưng nếu lại một lần nữa phá rồi lại lập, Hồng Quân muốn tam thi hợp nhất cũng sẽ dễ dàng hơn một chút. … Sau khi diệt xong tam thi của Hồng Quân, Cộng Công cũng không còn cơ hội diệt bản thể của hắn.

Mắt trơ trơ nhìn Hồng Quân bỏ chạy, Cộng Công có chút không cam lòng.

Cùng lúc đó, sức mạnh của Bàn Cổ chân thân cũng biến mất.

Cộng Công lại biến trở về Tổ Vu chân thân.

Mặc dù thời gian Bàn Cổ chân thân phụ thể Cộng Công rất ngắn, Cộng Công cũng không phát huy được toàn bộ sức mạnh của Bàn Cổ chân thân, nhưng gánh nặng phải chịu không nhỏ, cần mấy trăm năm mới có thể hồi phục.

“Hồng Quân quả không tầm thường, tu luyện được ba phân thân tu

vi Chuẩn Thánh.” Trong lòng Cộng Công cũng không bình tĩnh.

Nếu không thể triệu hoán Khai Thiên Phủ Quang và Bàn Cổ chân thân, Cộng Công đã sớm bại, cũng không thể nào đột phá tu vi Chuẩn Thánh.

“Nhưng so với Đại huynh, Hồng Quân cũng chẳng là gì.” Trong lòng Cộng Công đối với Bàn Huyền lại càng thêm bội phục.

Bàn Huyền không chỉ biết trước Hồng Quân sẽ ra tay với Cộng Công, mà còn có thể khiến Cộng Công triệu hoán được Khai Thiên Phủ Quang và Bàn Cổ chân thân. … Bên trong Bàn Cổ Giới, Bàn Huyền vẫn đang tu luyện Bàn Cổ chân thân, nhưng cũng luôn chú ý đến trận chiến ở bờ Đông Hải, thấy Hồng Quân bỏ chạy cũng không hề bất ngờ.

Khi Cộng Công triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân, Hồng Quân thất bại là điều không cần bàn cãi.

Hồng Quân có đại khí vận, mạng cũng không đáng tuyệt.

Tam thi bị hủy, Hồng Quân cần phải tu luyện lại, không biết sẽ mất bao nhiêu nguyên hội nữa.

Đợi Hồng Quân tu luyện lại tam thi xong, mới có thể tam thi hợp nhất, lại là một cái khó nữa.

Bởi vì Hồng Quân đi con đường trảm tam thi chứng đạo, cần phải tam thi hợp nhất mới có thể thành Thánh.

“Hồng Quân hẳn là sẽ an phận một thời gian, đợi Ngô tu thành Bàn Cổ chân thân, sẽ tìm cơ hội diệt hắn.” Bàn Huyền thầm nghĩ.

Sự tồn tại của Hồng Quân chung quy vẫn là một mối đe dọa, huống hồ mười hai viên Định Hải Châu vẫn còn trong tay Hồng Quân, Bàn Huyền cũng chí tại tất đắc.

May mà lần này Cộng Công hủy được tam thi của Hồng Quân, nếu không, với việc Hồng Quân đã trảm tam thi, không chừng lúc nào đó tam thi hợp nhất, một bước thành Thánh.

So với bản lĩnh giữ mạng và thực lực hiện tại của Hồng Quân, Bàn Huyền càng để ý đến khí vận trên người hắn hơn.

Hiện tại, khí vận trên người Hồng Quân vô cùng khổng lồ, cho nên, giết Hồng Quân sẽ phải trả một cái giá rất lớn. … Cuộc chiến giữa Cộng Công và Hồng Quân kết thúc không bao lâu, các Tổ Vu đang phân tán khắp nơi trên Hồng Hoang đại địa cũng đã biết chuyện.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Hậu Thổ, Huyền Minh…, từng Tổ Vu sau khi biết tin đều nổi giận lôi đình, thề sẽ diệt trừ Hồng Quân.

Ngoài phẫn nộ, các Tổ Vu cũng phát hiện mình có thể triệu hoán Khai Thiên Phủ Quang và Bàn Cổ chân thân.

Phía trên huyết trì trong Bàn Cổ Giới, hình chiếu của từng vị Tổ Vu hiện ra.

Nhìn Đô Thiên Thần Sát đại trận được bày ra trên huyết trì, các Tổ Vu đều trầm tư.

Sở dĩ các Tổ Vu có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân ở ngoại giới, là có liên quan đến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận trên Bàn Cổ huyết trì, trận này do Bàn Cổ bố trí, trận nhãn kết nối với bản nguyên của Bàn Cổ huyết trì.

Ngoài ra, Bàn Huyền cũng đã tích trữ Khai Thiên Phủ Quang trong Bàn Cổ huyết trì.

“Thủ đoạn của Đại huynh, thực sự kinh người.” Xa Bỉ Thi kinh thán.

Bày một tòa Đô Thiên Thần Sát đại trận trên Bàn Cổ huyết trì không khó, nhưng để trận nhãn kết nối với bản nguyên của Bàn Cổ

huyết trì thì độ khó không nhỏ, để Tổ Vu có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân ở ngoại giới, cần đại trận có thể ngưng tụ Bàn Cổ chân thân, lại càng khó hơn.

Về phần tích trữ Khai Thiên Phủ Quang trong Bàn Cổ huyết trì, cũng vô cùng khó.

Thực ra, nếu không phải bản thể của Bàn Huyền có một vô lượng lượng kiếp pháp lực, cũng không thể làm được.

Trong số các Tổ Vu, Hậu Thổ phản ứng bình thản nhất.

Hậu Thổ biết pháp lực của Bàn Huyền vượt xa một triệu lượng kiếp.

Tiếp đó, có Tổ Vu đề xuất đến Tây Côn Luân Ngọc Kinh Sơn tìm Hồng Quân tính sổ, nếu Hồng Quân không ở đó thì phá dỡ Ngọc Kinh Sơn.

Cộng Công tuy đã diệt tam thi của Hồng Quân, nhưng trong lòng vẫn khó nguôi giận, cũng tán thành đi đến Ngọc Kinh Sơn.

Phá dỡ đạo trường của Hồng Quân cũng có thể hả giận.

Khi mấy vị Tổ Vu đã thống nhất ý kiến, mấy vị còn lại cũng ủng hộ, Bàn Huyền lại không thể không ngăn cản.

Ngọc Kinh Sơn bản thân đã vô cùng khổng lồ, lại kết nối với Tây Côn Luân.

E rằng nếu Vu tộc đi phá dỡ Ngọc Kinh Sơn, Hồng Quân sẽ vui mừng cười lớn.

Phá dỡ Ngọc Kinh Sơn, dù có Hỗn Độn Chí Bảo trấn áp khí vận, khí vận của Vu tộc cũng sẽ tổn thất không ít, thật là được không bù mất.

Nếu đạo trường của một đại năng nào đó được khai tịch trên Bất

Chu Sơn, đắc tội với Tổ Vu, chẳng lẽ lại đi phá dỡ Bất Chu Sơn?

Ngọc Kinh Sơn không thể so với Bất Chu Sơn, nhưng hậu quả của việc phá dỡ Ngọc Kinh Sơn cũng không hề nhỏ. … Đông Hải, một vùng biển nào đó, hai thân ảnh từ trong biển hiện ra, đứng trên mặt biển, chính là Long Vương và Chúc Long.

Lúc này, hai huynh đệ Long Vương và Chúc Long đều mang hình người.

Trận chiến giữa Cộng Công và Hồng Quân ở bờ Đông Hải, khi Cộng Công triệu hoán Bàn Cổ chân thân, Long Vương cũng đã cảm nhận được.

"Không ngờ Hồng Quân lão tổ lại ra tay với Tổ Vu Cộng Công." Chúc Long nói.

"Hồng Quân hẳn là muốn âm thầm khống chế Cộng Công, nhưng hiển nhiên đã đánh giá thấp Cộng Công." Long Vương trầm giọng.

Nếu có khả năng, Long Vương cũng muốn khống chế một Tổ Vu, dù phải để Long tộc trả giá đắt cũng đáng, nhưng độ khó là max.

"Cộng Công có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân, vậy các Tổ Vu khác thì sao?

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cường Lương…, nếu tất cả đều có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân?" Chúc Long lo lắng.

Bàn Cổ chân thân thực sự quá mạnh mẽ.

Chỉ cần một Bàn Cổ chân thân xuất hiện, có thể dễ dàng đè cả Long tộc xuống đáy biển mà ma sát.

Bàn Cổ chân thân, Long Vương cũng nhíu chặt mày.

Kể từ lần đầu tiên Bàn Huyền ngưng tụ Bàn Cổ chân thân, Long Vương đã biết sự khủng bố của nó, cũng luôn suy nghĩ cách đối phó.

Nhưng đến hiện tại, Long tộc vẫn chưa có cách nào đối phó với Bàn Cổ chân thân.

Trước sức mạnh tuyệt đối, mọi thứ đều trở nên nực cười, Bàn Cổ chân thân có tư cách được gọi là sức mạnh tuyệt đối.

"Mạnh như Thú Hoàng Thần Nghịch, hay là Hồng Quân, trước mặt Bàn Cổ chân thân đều không chịu nổi một kích.

Nhưng Cộng Công có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân, chắc chắn có liên quan đến Bàn Huyền, e rằng Vu tộc không thể đồng thời xuất hiện hai Bàn Cổ chân thân." Long Vương nói với vẻ mặt vô cảm.

Chúc Long cười khổ, một Bàn Cổ chân thân cũng đủ để đánh nát cả Long tộc, căn bản không cần hai cái đâu.

Nhưng Chúc Long cũng biết Long Vương hiện tại không có cách nào đối phó Bàn Cổ chân thân.

"Nếu có thể có được Tru Tiên kiếm trận của La Hầu, dùng bốn vị bán Thánh hợp lực bố trận, lại kết nối đại trận với linh khí tổ mạch của Đông Hải, hẳn là có thể chống lại Bàn Cổ chân thân." Long Vương thầm nghĩ, nhưng đó cũng chỉ là ý nghĩ.

"Huynh trưởng, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận của Yêu tộc có lẽ có thể đối phó Bàn Cổ chân thân." Sắc mặt Chúc Long có chút kích động.

"Chu Thiên Tinh Đấu đại trận?" Long Vương có nghe qua, nhưng hiểu biết không nhiều. … Trên không trung cao ức vạn trượng, cửu thiên cương phong gào thét, thỉnh thoảng còn có lôi hỏa vang rền.

Hồng Quân vừa thổ huyết, vừa bỏ chạy.

Tam thi bị hủy, tổn thương thực sự đối với Hồng Quân quá lớn.

Sự mạnh mẽ của Bàn Cổ chân thân cũng khiến Hồng Quân sinh lòng sợ hãi, cho nên, trong lúc bỏ chạy hắn đã nghịch chuyển pháp

lực, lại còn thiêu đốt tinh huyết.

Chính vì Hồng Quân nghịch chuyển toàn thân pháp lực, cộng thêm thiêu đốt tinh huyết, tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh.

Dưới tốc độ của Hồng Quân, thời không đều bị bóp méo.

Một hơi chạy xa ức vạn vạn quang niên, Hồng Quân thấy Cộng Công không đuổi theo, mới dừng lại.

Lúc này, Hồng Quân cũng đang suy nghĩ, mối thù với Vu tộc đã kết lớn rồi, không chỉ Bàn Huyền có thể ngưng tụ Bàn Cổ chân thân, mà Cộng Công cũng có thể, các Tổ Vu khác e rằng cũng vậy.

Có một điểm, Hồng Quân không thể nhìn thấu được khí vận của Vu tộc.

Khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, hay khí vận của Ma tộc ở Tây phương Tu Di Sơn, Hồng Quân đều có thể nhìn thấu, nhưng lại không thể nhìn thấu khí vận của Vu tộc, điều này khiến hắn kinh nghi bất định.

"Bàn Huyền dường như có thể vận dụng khí vận của Vu tộc không ít, Ngô ra tay với Cộng Công, có lẽ Bàn Huyền đã từ biến hóa nhỏ của khí vận Vu tộc mà biết được." Hồng Quân thầm nghĩ.

Về kế hoạch tiếp theo của Hồng Quân, hắn phải thay đổi.

Mặc dù trước khi ra tay với Cộng Công, Hồng Quân đã nghĩ đến khả năng thất bại, nhưng không ngờ lại mất cả tam thi.

Chương 108

Tam thi bị hủy, tu vi đạo hạnh của Hồng Quân đều giảm xuống không ít.

"Xem ra, cần phải thu Tam Thanh làm đồ đệ." Hồng Quân thầm nói.

Vốn dĩ, Hồng Quân định thành Thánh trước, sau khi thành Thánh mới thu Tam Thanh làm đồ đệ.

Hồng Quân cũng biết bây giờ muốn thu Tam Thanh làm đồ đệ độ khó không nhỏ.

Trong lòng cân nhắc một hồi, Hồng Quân hạ quyết tâm, hướng về Đông Côn Luân mà đi. … Yên hà bao phủ, nhân uân khắp nơi, tường vân thụy thái, Đông Côn Luân quang hoa lộng lẫy.

Nhìn ra xa, núi non trùng điệp, thác nước chảy xiết, suối nước róc rách, trân cầm dị thú không biết bao nhiêu mà kể, kỳ hoa dị thảo lại càng vô số.

Hồng Quân chân đạp tường vân, đến Đông Côn Luân, bắt đầu tìm kiếm Tam Thanh.

Đông Côn Luân rất lớn, muốn tìm Tam Thanh không phải chuyện dễ, nhưng Hồng Quân cũng có thủ đoạn của mình.

Tam Thanh đều đã xuất thế, hóa thành hình người, cũng tiện cho Hồng Quân tìm kiếm.

Hồng Quân từng là Nhân Quả Ma Thần, bị Bàn Cổ chém giết, khiến hắn không thể không chuyển sinh ở Hồng Hoang, cũng là một loại nhân quả.

Khi Hồng Quân vận dụng Hỗn Độn Nhân Quả pháp tắc, hắn nhìn

thấy vô số sợi tơ nhân quả ở Đông Côn Luân, kết nối với từng sinh linh, giống như một mạng nhện khổng lồ.

Thông qua những sợi tơ nhân quả chằng chịt, Hồng Quân chỉ mất mấy chục năm đã biết được vị trí đại khái của Tam Thanh.

Tiếp theo, Hồng Quân lại mất thêm mấy chục năm nữa.

Một ngọn tiên sơn nguy nga cao trăm vạn trượng, lơ lửng giữa không trung, ở lưng chừng núi có ba căn nhà tranh.

Ba luồng đại khí vận xuất hiện trên tiên sơn, một luồng hóa thành phất trần, một luồng hóa thành ngọc như ý, một luồng còn lại hóa thành một thanh kiếm.

Hồng Quân đứng dưới núi ngước nhìn, quan sát kỹ một hồi, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

"Bàn Cổ Tam Thanh ở trong ngọn núi này." Hồng Quân có thể xác định.

Ngay lập tức, Hồng Quân đằng vân giá vũ bay lên tiên sơn phía trên.

Không lâu sau, Hồng Quân đã vào trong tiên sơn.

Ba căn nhà tranh, ở giữa là của Thái Thượng, bên trái là Nguyên Thủy, bên phải là Thông Thiên.

Thái Thượng đang luyện đan, Nguyên Thủy thì đang luyện khí, còn Thông Thiên lại đang nghiên cứu trận pháp.

Hồng Quân cũng không thu liễm khí tức, vừa đến, Tam Thanh đều đã biết.

Thái Thượng luyện đan đang đến lúc then chốt, không thể rời đi, Nguyên Thủy cũng không thể rời đi, chỉ có Thông Thiên đặt xuống trận đồ trong tay, từ trong nhà tranh bước ra.

“Xin chào đạo hữu, không biết đạo hữu xưng hô thế nào?

Tu hành ở tiên sơn nào?” Thông Thiên chắp tay hành lễ.

Trong lòng Thông Thiên lại không hề bình tĩnh, với tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ, hắn lại không thể nhìn thấu lão đạo trước mắt, tu vi của đối phương hiển nhiên cao hơn hắn rất nhiều.

“Bần đạo là Hồng Quân, tu hành ở Tây Côn Luân Ngọc Kinh Sơn, hôm nay đến đây, là vì các ngươi Tam Thanh cùng Ngô có duyên thầy trò.” Hồng Quân cười nói.

Vừa nghe Hồng Quân nói xong, sắc mặt Thông Thiên liền biến đổi, mày nhíu chặt.

Thông Thiên có nghe qua về Hồng Quân, biết Hồng Quân là một vị đại năng Chuẩn Thánh, nhưng bảo hắn bái Hồng Quân làm thầy, hắn không chịu.

Thân là Bàn Cổ chính tông, Thông Thiên cũng có ngạo khí của mình, Hồng Quân tuy là đại năng, nhưng không xứng làm lão sư của hắn.

“Đạo hữu nói đùa rồi.” Thông Thiên nói với giọng điệu lạnh nhạt.

Thái độ của Thông Thiên rõ ràng là từ chối bái Hồng Quân làm thầy.

Mặc dù Thái Thượng và Nguyên Thủy chưa xuất hiện, nhưng với sự hiểu biết của Thông Thiên về hai vị huynh trưởng, họ cũng sẽ không bái Hồng Quân làm thầy.

Đối với phản ứng của Thông Thiên, Hồng Quân lại sớm đã liệu trước.

Dù Hồng Quân thành Thánh, mở miệng đề xuất muốn thu Tam Thanh làm đồ đệ, Tam Thanh cũng chưa chắc sẽ đồng ý.

Điều quan trọng nhất là lợi ích, chỉ cần Hồng Quân có thể cho Tam Thanh đủ lợi ích, Tam Thanh cũng sẽ bái hắn làm thầy.

Còn về việc Hồng Quân và Tam Thanh có duyên thầy trò, chỉ là nói cho vui.

Nếu Hồng Quân và Tam Thanh thật sự có duyên thầy trò, mà không có đủ chỗ tốt, Tam Thanh cũng không thể nào bái sư.

Chẳng lẽ có duyên thầy trò là có thể thu đồ đệ hoặc bái sư sao.

"Đợi Thái Thanh đạo hữu và Ngọc Thanh đạo hữu ra ngoài rồi nói." Hồng Quân lại tỏ ra vô cùng tự tin, như thể đã bàn bạc xong từ trước.

Hồng Quân tin rằng, đối mặt với những lợi ích hắn đưa ra, Tam Thanh chắc chắn sẽ bái nhập môn hạ.

Chỉ cần Tam Thanh trở thành đệ tử thân truyền của Hồng Quân, thầy trò khí vận tương liên, một người vinh thì cả hai cùng vinh.

Thấy Hồng Quân tự tin như vậy, Thông Thiên cũng không nói gì, trong lòng lại cười lạnh.

Thông Thiên hiểu rõ Thái Thượng và Nguyên Thủy, không tin họ sẽ đồng ý bái Hồng Quân làm thầy.

"Đạo hữu nếu lúc này bái Ngô làm thầy, có thể làm thủ đồ của Ngô." Hồng Quân nói với Thông Thiên.

Thực ra, Hồng Quân đối với Tam Thanh cũng có chút hiểu biết, hắn tán thưởng Thông Thiên nhất, hiện tại là cho Thông Thiên một cơ hội.

Mặc dù Thái Thượng và Nguyên Thủy đều là huynh trưởng của Thông Thiên, nhưng nếu Thông Thiên là người đầu tiên bái Hồng Quân làm thầy, đợi Thái Thượng và Nguyên Thủy cũng bái nhập môn

hạ Hồng Quân, cũng phải gọi Thông Thiên một tiếng đại sư huynh.

Tuy nhiên, đối với cơ hội Hồng Quân cho, Thông Thiên lại khinh thường.

Đã Hồng Quân muốn đợi Thái Thượng và Nguyên Thủy ra ngoài, Thông Thiên cũng quay về nhà tranh tiếp tục nghiên cứu trận pháp.

Cứ như vậy, chỉ còn lại một mình Hồng Quân đứng ngoài ba căn nhà tranh của Tam Thanh chờ đợi.

Chờ đợi mấy năm.

Đầu tiên là Nguyên Thủy ra ngoài, sau đó là Thái Thượng.

Nguyên Thủy và Thái Thượng cũng từ chối bái Hồng Quân làm thầy.

Bị Tam Thanh từ chối, Hồng Quân lại không hề để tâm.

Chỉ thấy, Hồng Quân lấy ra ba đạo hồng mông tử khí.

Hồng Quân tổng cộng có được bảy đạo hồng mông tử khí, đã dùng một đạo, còn lại sáu đạo, hiện tại lại một lúc lấy ra ba đạo.

Nhìn ba đạo hồng mông tử khí Hồng Quân lấy ra, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người đều nhìn đến ngây người.

"…" "Hồng mông tử khí!" "Hồng mông tử khí, Hồng Quân có ba đạo hồng mông tử khí?" "Các ngươi nếu bái nhập môn hạ bần đạo, làm đệ tử thân truyền của Ngô, ba đạo hồng mông tử khí này sẽ ban cho các ngươi." Hồng Quân nói.

Tam Thanh cũng biết sự huyền diệu của hồng mông tử khí, chỉ cần hoàn toàn luyện hóa một đạo hồng mông tử khí, là có thể thành Thánh.

Đối với việc thành Thánh, Tam Thanh cũng không hề kháng cự.

Hồng Hoang là thế giới cấp mười Hỗn Nguyên, trở thành Thánh nhân của Hồng Hoang cũng là tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đối mặt với ba đạo hồng mông chi khí trong tay Hồng Quân, Tam Thanh lại do dự.

Hồng Quân có thể lấy ra ba đạo hồng mông tử khí, Tam Thanh suy đoán hắn ít nhất có bốn đạo, vì Hồng Quân chắc chắn cũng cần dùng một đạo.

Hồng Hoang tổng cộng có bao nhiêu đạo hồng mông tử khí?

Hồng Quân ít nhất có bốn đạo, không khỏi khiến Tam Thanh kinh ngạc.

Hồng Quân vốn định sau khi thành Thánh mới thu Tam Thanh làm đồ đệ, và ban cho hồng mông tử khí, hiện tại lấy ra hồng mông tử khí cho Tam Thanh lại sớm hơn, khiến không ít kế hoạch xuất hiện biến số, nhưng vì thèm muốn khí vận của Tam Thanh, muốn thu họ làm đồ đệ, tự nhiên phải đưa ra đủ lợi ích.

Hồng mông tử khí của Hồng Hoang, một đạo có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo, thậm chí còn hơn.

Thậm chí có thể nói, ba đạo hồng mông tử khí Hồng Quân lấy ra còn quý giá hơn ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Trong chốc lát, Tam Thanh động lòng, nhưng vẫn do dự.

Quan hệ thầy trò không phải chuyện nhỏ, một khi đã định, khí vận tương liên, Tam Thanh không thể không thận trọng.

Hơn nữa, thân là Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, lại bái nhập môn hạ Hồng Quân, cũng có chút không hay, khiến nội tâm Tam Thanh kháng cự.

"Ngô có trảm tam thi chứng đạo chi pháp." Hồng Quân thấy thế,

liền mở miệng nói với Tam Thanh.

"Trảm tam thi chứng đạo chi pháp?" Tam Thanh ngẩn người.

"Trảm bỏ thiện niệm, ác niệm và chấp niệm của bản thân, ký thác vào Tiên Thiên Linh Bảo, có thể minh ngộ bản ngã, chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả…" Hồng Quân giới thiệu sơ lược về trảm tam thi chi pháp.

Nhưng Hồng Quân lại không nói ra chuyện tam thi hợp nhất.

Theo cách nói của Hồng Quân, trảm bỏ tam thi có thể chứng Hỗn Nguyên, nhưng thực tế lại cần tam thi hợp nhất.

Trảm bỏ tam thi cần dùng bảo vật để ký thác, có thể là Tiên Thiên Linh Bảo, cũng có thể là Tiên Thiên Linh Căn, hoặc vật khác, tam thi hợp nhất có liên quan đến vật ký thác tam thi, nếu vật ký thác tam thi đồng căn đồng nguyên, độ khó tam thi hợp nhất cũng nhỏ, ngược lại, nếu vật ký thác tam thi tương hỗ bài xích, muốn tam thi hợp nhất sẽ rất khó.

Sau khi có chút hiểu biết về trảm tam thi chi pháp của Hồng Quân, Tam Thanh đều động lòng.

Tuy Tam Thanh đều có truyền thừa của Bàn Cổ, nhưng hiện tại nhiều nhất cũng chỉ giúp họ tu luyện đến Chuẩn Thánh.

Đối mặt với hồng mông tử khí và trảm tam thi chi pháp, Tam Thanh đều khó lòng từ chối.

"Đại huynh." Nguyên Thủy nhìn về phía Thái Thượng.

Thái Thượng dù sao cũng là người đứng đầu Tam Thanh.

Lúc này, Nguyên Thủy đã muốn bái nhập môn hạ Hồng Quân.

Thái Thượng và Thông Thiên lại do dự.

Mặc dù hồng mông tử khí và trảm tam thi chi pháp đều hấp dẫn

Thông Thiên, nhưng trong lòng Thông Thiên có ngạo khí của Bàn Cổ chính tông.

"Đại huynh, chúng ta là Bàn Cổ chính tông, có truyền thừa của Bàn Cổ, lại có khai thiên công đức, không có hồng mông tử khí và trảm tam thi chi pháp, tương lai cũng nhất định có thể thành Thánh." Thông Thiên dùng thần thức truyền âm cho Thái Thượng.

Trải qua một hồi giằng co, Thông Thiên quyết định không bái nhập môn hạ Hồng Quân.

Nhưng Tam Thanh là một thể, Thái Thượng lại là người đứng đầu, nếu Thái Thượng và Nguyên Thủy đều muốn bái Hồng Quân làm thầy, Thông Thiên cũng có thể bái.

Ánh mắt của Hồng Quân cũng đang nhìn chằm chằm Thái Thượng.

Nhìn hồng mông tử khí trong tay Hồng Quân, lại nghĩ đến trảm tam thi chi pháp mà Hồng Quân nói, Thái Thượng do dự rất lâu, cuối cùng đã đưa ra quyết định.

"Đạo không có trước sau, người đạt được là thầy, trên con đường đại đạo, Hồng Quân đạo hữu đi trước chúng ta, bái ngài làm thầy cũng không có gì không thể." Thái Thượng nói với Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Trên một ngọn tiên sơn ở Đông Côn Luân, Hồng Hoang.

Đối mặt với hồng mông tử khí và trảm tam thi chi pháp do Hồng Quân đưa ra, Nguyên Thủy là người đầu tiên không thể kháng cự.

Thái Thượng trải qua một hồi giằng co, gật đầu đồng ý bái Hồng Quân làm thầy.

Ngay lập tức, Thái Thượng hướng Hồng Quân bái một lạy: "Đệ tử Thái Thượng, bái kiến lão sư." "Đệ tử Nguyên Thủy, bái kiến lão

sư.” Nguyên Thủy cũng bái một lạy.

Thấy Thái Thượng và Nguyên Thủy đều đã bái Hồng Quân, Thông Thiên bất đắc dĩ thở dài, cũng theo sau bái một lạy, gọi một tiếng lão sư.

“Các ngươi là đệ tử thân truyền của Ngô, Thái Thượng là thủ đồ môn hạ của Ngô, Nguyên Thủy thứ hai, Thông Thiên nhỏ nhất.” Hồng Quân nói.

Thông Thiên có chút uất ức, sớm biết như vậy, chẳng thà là người đầu tiên bái nhập môn hạ Hồng Quân, ít nhất có thể trở thành thủ đồ.

Nhưng nếu Thông Thiên thật sự trở thành sư huynh của Thái Thượng và Nguyên Thủy, quan hệ của Tam Thanh e rằng cũng sẽ lao dốc không phanh.

Sau khi Tam Thanh bái sư, Hồng Quân cũng đưa ra ba đạo hồng mông tử khí trong tay.

Thái Thượng được một đạo hồng mông tử khí, dung nhập vào nguyên thần trong cơ thể, bắt đầu luyện hóa.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng mỗi người được một đạo, cũng dung nhập vào nguyên thần.

Do tu vi nguyên thần của Tam Thanh đều chỉ là Đại La Kim Tiên, hiệu suất luyện hóa hồng mông tử khí rất chậm.

Với tốc độ luyện hóa hiện tại của Tam Thanh, dù một vô lượng lượng kiếp cũng không thể hoàn toàn luyện hóa.

“Cao ngọa cửu trọng vân, bồ đoàn đạo chân, thiên địa huyền hoàng ngoại, nhất đạo truyền tam hữu.” Hồng Quân vỗ tay cười nói.

Chương 109

Hồng Quân nói như vậy, ý là cùng Tam Thanh vừa là thầy trò, vừa là bạn hữu.

Tam Thanh dù sao cũng là Bàn Cổ chính tông, hiện tại Hồng Quân thu Tam Thanh làm đồ đệ thực ra cũng có rủi ro, một chút không cẩn thận sẽ bị khí vận của Tam Thanh phản phệ.

May mà khí vận của Tam Thanh hiện tại ổn định, không có một chút dấu hiệu nào muốn phản phệ Hồng Quân.

Nhưng Hồng Quân lại cần phải nhanh chóng thành Thánh.

Theo việc thu Tam Thanh làm đồ đệ thành công, Hồng Quân và Tam Thanh khí vận cũng tương liên.

Trong chốc lát, khí vận của Hồng Quân đại tăng.

Cùng với việc khí vận đại tăng, Hồng Quân muốn tu luyện lại tam thi cũng dễ dàng hơn một chút, Vu tộc muốn đối phó hắn lại càng khó hơn.

Nếu giết Hồng Quân bây giờ, hậu quả phải gánh chịu sẽ nghiêm trọng hơn trước rất nhiều.

Khí vận cũng là một tấm bùa hộ thân.

Không chỉ khí vận, có công đức cũng là bùa hộ thân.

Được hồng mông tử khí, Tam Thanh bắt đầu luyện hóa, mặc dù tốc độ luyện hóa chậm, nhưng luyện hóa một hồi cũng có chút cảm ngộ, đạo hạnh có phần tinh tiến.

"Hồng mông tử khí quả nhiên huyền diệu vô cùng." Thái Thượng thầm nghĩ.

Lúc này, Hồng Quân chỉ tay một cái, cách đó không xa xuất hiện một căn nhà tranh, tiếp theo hắn sẽ ở lại tiên sơn một thời gian, truyền thụ trảm tam thi chi pháp cho Tam Thanh.

Về phần tam thi hợp nhất chi pháp, Hồng Quân tạm thời sẽ không truyền cho Tam Thanh.

Thực ra, Tam Thanh có một số vấn đề muốn hỏi Hồng Quân, nhưng lại không hỏi ra.

Ví dụ như Hồng Quân có mấy đạo hồng mông tử khí, ví dụ như Hồng Quân đã trảm được mấy thi.

"Trảm bỏ tam thi cũng thành Thánh, lão sư hiện tại chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, hẳn là đã trảm được nhị thi." Nguyên Thủy thầm nghĩ.

"Lão sư e là đã trảm nhị thi, nhưng cũng có thể chỉ trảm được nhất thi." Thông Thiên thầm đoán.

"Trảm bỏ tam thi, vứt bỏ thiện ác và chấp niệm, minh ngộ bản ngã, đắc chứng Hỗn Nguyên." Thái Thượng thầm nói.

Tiếp theo, Hồng Quân bắt đầu truyền thụ cho Tam Thanh trảm tam thi chi pháp.

Trảm tam thi chi pháp cao thâm khó hiểu, Hồng Quân truyền xuống, Tam Thanh cũng hiểu được một nửa.

Hồng Quân kiên nhẫn giảng giải cho Tam Thanh.

Dưới sự giảng giải của Hồng Quân, Tam Thanh đối với trảm tam thi chi pháp cũng ngày càng hiểu rõ hơn.

Khi giảng giải cho Tam Thanh, Hồng Quân cũng chú ý đến Tiên Thiên Linh Bảo trong tay họ.

Với nhãn giới của Hồng Quân, một mắt đã nhìn ra trong tay Tam Thanh đều là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đồng căn đồng nguyên.

“Tiên Thiên Linh Bảo trong tay các ngươi dường như là do Tịnh Thế Bạch Liên hóa thành.” Hồng Quân đột nhiên mở miệng.

Hồng Quân cũng không chắc chắn lắm, nhưng cảm thấy Tiên Thiên Linh Bảo trong tay Tam Thanh dường như là do Tịnh Thế Bạch Liên hóa thành.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau một cái, đều kinh ngạc, không ngờ Hồng Quân lại nhìn ra được Tiên Thiên Linh Bảo trong tay ba người là do Tịnh Thế Bạch Liên hóa thành.

Ngay lập tức, Thái Thượng đã kể lại chuyện Bàn Huyền dùng Tịnh Thế Bạch Liên đổi lấy Bàn Cổ Lạc Ấn.

“?” Hồng Quân cũng kinh ngạc, không ngờ lại có chuyện này.

Mặc dù Tam Thanh chỉ dùng 10% Bàn Cổ Lạc Ấn trao đổi với Bàn Huyền lấy Tịnh Thế Bạch Liên, nhưng 10% Bàn Cổ Lạc Ấn rơi vào tay Bàn Huyền, đối với Bàn Huyền trợ giúp cũng vô cùng lớn.

Lúc này, Hồng Quân thật sự muốn mắng Tam Thanh một trận.

“Phần Bàn Cổ Lạc Ấn còn lại của các ngươi, vạn lần không được đưa cho Bàn Huyền.” Hồng Quân trầm giọng nói. … Tại một nơi nào đó trên Hồng Hoang đại địa, trong một tòa tiên sơn phúc địa, Dương Mi nhìn về phía Đông Côn Luân.

Dương Mi đã biết Hồng Quân thu Tam Thanh làm đồ đệ.

“Tam Thanh lại bái nhập môn hạ Hồng Quân?” Dương Mi không khỏi kinh ngạc.

Tam Thanh dù sao cũng là do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, theo Dương Mi thấy, tu vi tuy kém xa Hồng Quân, cũng không nên bái Hồng Quân làm thầy.

Nhưng nếu không được lợi ích quá lớn, Tam Thanh chắc chắn sẽ

không bái Hồng Quân làm thầy, điều Dương Mi tò mò là Hồng Quân đã cho Tam Thanh lợi ích gì.

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp?

Không thể nào.

Trảm tam thi chi pháp của Hồng Quân?

Có khả năng, không, rất có khả năng, khả năng e là hơn 99%.

Suy nghĩ hồi lâu, Dương Mi cũng không nghĩ ra.

Có một điểm có thể xác định, thu Tam Thanh làm đồ đệ, khí vận của Hồng Quân đã tăng lên đáng kể.

Tầm quan trọng của khí vận không cần phải nói nhiều, Dương Mi cũng đang mưu cầu khí vận.

"Hiện tại, e là chỉ có khí vận của Tổ Vu Bàn Huyền mới có khả năng vượt qua Hồng Quân." Dương Mi lẩm bẩm.

Đế Giang và các Tổ Vu khác tuy đều có đại khí vận, Nữ Oa và Chuẩn Đề cũng có đại khí vận, nhưng đều không bằng Hồng Quân.

Về phần khí vận của Bàn Huyền, Dương Mi không nhìn thấu được, nhưng hẳn là vượt qua các Tổ Vu khác.

Khí vận của một cá nhân, khí vận của một chủng tộc, khí vận của một đại giáo, hoàn toàn không giống nhau.

Khí vận của một giáo phái, giáo chủ ít nhất có thể hưởng 10% trở lên, khí vận của một chủng tộc, thủ lĩnh cũng ít nhất có thể hưởng 10% trở lên.

Nghĩa là, một chủng tộc dưới sự hỗ trợ của Thánh nhân trở thành nhân vật chính của thiên địa, Thánh nhân cũng không thể mưu đoạt hết 90% khí vận, nhưng có thể hơn 80%.

Một giáo phái có thể có nhiều giáo chủ, đại giáo chủ, nhị giáo chủ, tam giáo chủ… Trước khi Hồng Quân thu Tam Thanh làm đồ đệ, khí vận của Đế Giang và các Tổ Vu khác đều không bằng Hồng Quân, nhưng chênh lệch không lớn, nhưng bây giờ, khí vận của hai Tổ Vu cộng lại cũng chưa chắc bằng Hồng Quân.

Về phần khí vận hiện tại của Dương Mi, cũng tương đương với Đế Giang và các Tổ Vu khác, vượt xa Nữ Oa và Chuẩn Đề một đoạn lớn.

Tóm lại, khí vận của Dương Mi đang có xu hướng tăng lên, năm sau nhiều hơn năm trước một chút.

Đáng nói là, khí vận của mười hai Tổ Vu như Đế Giang cộng lại cũng chỉ bằng một phần ba của Vu tộc.

Khí vận của các Đại Vu và Tiểu Vu cộng lại cũng không thể xem thường.

Vu tộc còn có những sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ, khí vận cộng lại cũng kinh người.

Khí vận chủng tộc không đơn giản là khí vận của tất cả tộc nhân cộng lại, mà còn có sự gia tăng.

Trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, khí vận chủng tộc gia tăng càng lớn. … Tại một nơi nào đó ở Tây Côn Luân, Càn Khôn lão tổ đang du lịch cũng đang nhìn về phía Đông Côn Luân.

“Hồng Quân rốt cuộc đã cho Tam Thanh lợi ích gì?” Càn Khôn lão tổ cũng tò mò.

Có thể khiến Tam Thanh bái sư, chắc chắn đã cho họ lợi ích không nhỏ.

Cho mỗi người một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, e rằng cũng không thể khiến Tam Thanh bái sư.

Cho mỗi người một kiện Tiên Thiên Chí Bảo?

Hồng Quân có nhiều Tiên Thiên Chí Bảo đến vậy sao?

Nếu không phải Tiên Thiên Chí Bảo, thì giá trị cũng không thấp hơn Tiên Thiên Chí Bảo, thậm chí còn hơn.

Càn Khôn lão tổ và Hồng Quân cũng có chút giao tình, đối với Hồng Quân có chút hiểu biết, nhưng lại không đoán ra được.

Về việc khí vận của Hồng Quân tăng lên, đối với Càn Khôn lão tổ cũng chưa chắc là chuyện tốt.

Nhưng một khi Hồng Quân và Vu tộc kết thù lớn, Càn Khôn lão tổ cảm thấy tạm thời là chuyện tốt.

"Vu tộc e là không biết Hồng Quân đã thu Tam Thanh làm đồ đệ, có lẽ, cần phải cho Vu tộc biết." Càn Khôn lão tổ thầm nghĩ.

Nhưng Càn Khôn lão tổ cũng do dự, nếu đem tin tức Hồng Quân thu Tam Thanh làm đồ đệ nói cho Vu tộc, lại đắc tội với Hồng Quân, có lẽ có thể giấu được một thời, nhưng có thể giấu được mãi mãi sao?

Đợi Hồng Quân thành Thánh, tất nhiên sẽ biết.

Trong lòng cân nhắc hồi lâu, Càn Khôn lão tổ cắn răng một cái, quyết định nói cho Vu tộc.

Một khi Vu tộc biết Hồng Quân thu Tam Thanh làm đồ đệ, tuyệt đối sẽ gia tăng sức mạnh đối phó Hồng Quân.

Về phần Tam Thanh và Vu tộc đều là hậu duệ Bàn Cổ, lại đạo bất đồng. … "Thần an khí động, thượng dữ thiên thông, việt xuất địa hộ, độ thiên môn, ẩn tức tứ tuyệt, thất tinh tán phân, nhật nguyệt thực căn, chế ngự vạn thần." "Diệu đạo phân nhất khí, khí trung phân âm dương, ngưng hóa nhật nguyệt tinh, xán nhiên lưu tam quang, cửu hoa

hàm cửu đạo, bát sắc di bát phương, hoán lạn động chân thể, lưu tinh quy thái mang." "Nhân đạo miểu miểu, tiên đạo mãng mãng, quỷ đạo nhạc hề, đương nhân sinh môn, tiên đạo quý sinh, quỷ đạo quý chung, tiên đạo thường tự cát, quỷ đạo thường tự hung, cao thượng thanh linh sảng, bi ca lãng thái không, duy nguyện tiên đạo thành, bất dục nhân đạo cùng." … Nghe Hồng Quân giảng giải trảm tam thi chi pháp, lại luyện hóa hồng mông tử khí, Tam Thanh đã có không ít cảm ngộ.

Không hổ là do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, ngộ tính của Tam Thanh cực cao.

Bái nhập môn hạ Hồng Quân mới ngắn ngủi ngàn năm, đạo hạnh của Tam Thanh đã có tiến bộ không nhỏ.

Hiện tại, tu vi của Tam Thanh chưa đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn, nhưng đạo hạnh lại đi trước một bước.

Trong Tam Thanh, đạo hạnh của Thái Thượng là cao nhất.

Hơn nữa, Thái Thượng mơ hồ có dấu hiệu muốn trảm nhất thi.

E là đợi Thái Thượng tu vi đột phá Đại La Kim Tiên đại viên mãn, cũng có thể trảm nhất thi.

Đại La Kim Tiên trảm nhất thi có thể đột phá Chuẩn Thánh, nếu tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn trảm nhất thi, có khả năng trực tiếp lên Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng cũng chỉ là có khả năng.

Với căn cốt và đạo quả của Tam Thanh, nếu dùng tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn trảm nhất thi, mười phần thì có đến tám chín phần là trực tiếp lên Chuẩn Thánh trung kỳ.

Không thể không nói, Tam Thanh bái nhập môn hạ Hồng Quân được lợi không nhỏ, nhưng Hồng Quân lại khí vận đại tăng, cũng là mỗi bên đều có được cái mình cần.

Có Tam Thanh do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành làm đệ tử, Hồng

Quân muốn tính kế huyết mạch Bàn Cổ, cũng sẽ dễ dàng hơn một chút.

Mấy trăm năm nay, Hồng Quân cũng đang tu luyện lại tam thi, nhưng thời gian quá ngắn, dù có đại khí vận cũng chưa thể tu luyện lại được một thi.

Nhưng so với trước khi thu Tam Thanh làm đồ đệ, khí vận của Hồng Quân đã tăng lên không ít, cùng với khí vận tăng lên, muốn tu luyện lại tam thi cũng có thể nhanh hơn.

Theo suy tính của Hồng Quân, không cần đến mười nguyên hội, là có thể tu luyện lại tam thi.

Trong Bàn Cổ Giới, gần huyết trì trung ương, bên trong tòa cung điện lớn nhất.

Theo việc Bàn Huyền tu luyện, hình chiếu Bàn Cổ xuất hiện sau lưng hắn cũng ngày càng ngưng thực.

Trong quá trình tu luyện, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền ngày càng tiếp cận Hỗn Độn Thánh Thể.

Bỗng nhiên, sắc mặt Bàn Huyền khẽ động, tiếp đó hình chiếu Bàn Cổ sau lưng biến mất không thấy, hỗn độn chi khí lượn lờ quanh thân cũng biến mất.

Mở hai mắt ra, Bàn Huyền nói: "Vào đi!" Không bao lâu, Tổ Vu Cường Lương từ bên ngoài tiến vào cung điện.

"Xảy ra chuyện gì?" Bàn Huyền hỏi.

Các Tổ Vu đều biết Bàn Huyền đang bế quan tu luyện Bàn Cổ chân thân, Cường Lương lại đến làm phiền, có thể thấy đã xảy ra chuyện lớn.

"Đại huynh, ba tên đạo nhân do Phụ Thần nguyên thần hóa thành

đã bái nhập môn hạ Hồng Quân.” Trên mặt Cường Lương không giấu được vẻ phẫn nộ.

Theo Cường Lương thấy, Tam Thanh là sự sỉ nhục của Bàn Cổ.

Thân là do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, lại bái Hồng Quân làm thầy.

“?” Vừa nghe Cường Lương nói, Bàn Huyền cũng không còn bình tĩnh được nữa.

Bàn Huyền không ngờ Hồng Quân lại nhanh chóng thu Tam Thanh làm đồ đệ như vậy.

Khí vận của Tam Thanh đều không nhỏ, đã bái nhập môn hạ Hồng Quân, khí vận cũng sẽ tương liên với Hồng Quân.

Đối với Bàn Huyền, đây không phải là tin tốt.

Bàn Huyền không sợ nhân quả, cũng không sợ nghiệp lực, nhưng lại rất để ý đến khí vận.

Khí vận cường đại có thể hộ thân, muốn diệt một chủng tộc, tốt nhất là diệt khí vận của nó trước.

Một người bình thường, nếu có đại khí vận tại thân, đại thần thông giả cũng không thể tùy tiện, nếu giết người có đại khí vận, khí vận tổn thất là điều chắc chắn, bị thiên khiển cũng không có gì lạ, thậm chí, Thánh nhân cũng có thể sẽ mất đi Thánh vị.

Chương 110

Hiện tại, khí vận chi thể của Bàn Huyền có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, gần như có thể vô địch ở Hồng Hoang, nhưng cũng không thể làm càn, nếu không, khí vận tổn thất, khí vận chi thể từ tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên giảm xuống Chuẩn Thánh, thậm chí giảm xuống Đại La Kim Tiên, cũng không có gì lạ.

Chính vì cân nhắc vấn đề khí vận, cộng thêm không muốn bại lộ căn cốt của mình, Bàn Huyền có lúc cũng sẽ bó tay bó chân.

Trong chốc lát, sắc mặt Bàn Huyền âm tình bất định, bấm tay suy tính.

Thiên cơ đã bị che đậy.

Suy nghĩ một chút, Bàn Huyền tế ra Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, mặc dù chưa hoàn toàn luyện hóa, nhưng cũng đã luyện hóa một bộ phận, có thể phát huy ra uy lực không nhỏ.

Bàn Cổ Phiên khẽ rung lên, một luồng sức mạnh có thể khai thiên tích địa phát ra.

Thiên cơ bị che đậy cũng trở nên rõ ràng.

Lại suy tính một hồi, Bàn Huyền cũng xác định được, Tam Thanh quả nhiên đã bái Hồng Quân làm thầy.

Tam Thanh tâm cao khí ngạo, Hồng Quân tuy là đại năng Chuẩn Thánh, nhưng Tam Thanh cũng sẽ không dễ dàng bái nhập môn hạ Hồng Quân.

Xem ra, Hồng Quân đã cho Tam Thanh lợi ích không nhỏ.

"E là hồng mông tử khí và trảm tam thi chi pháp." Bàn Huyền cười lạnh trong lòng.

Vốn dĩ, Bàn Huyền định sau khi tu thành Bàn Cổ chân thân sẽ đối phó Hồng Quân, nhưng hiện tại Hồng Quân đã thu Tam Thanh làm đồ đệ, muốn đối phó Hồng Quân lại càng khó hơn.

Trong chốc lát, trong lòng Bàn Huyền cũng có chút tức giận.

"Tam Thanh, bất vi nhân tử!" Bàn Huyền tức giận mắng một tiếng.

"Tam Thanh đích xác bất vi nhân tử." Cường Lương cũng lớn tiếng mắng.

Nén xuống cơn giận trong lòng, Bàn Huyền nhàn nhạt nói: "Nhữ lui ra trước đi, vi huynh tự có cân nhắc." "Vậy tiểu đệ không làm phiền đại huynh." Cường Lương nói.

Nếu không phải chuyện quan trọng, Cường Lương cũng sẽ không tìm Bàn Huyền ngay lập tức sau khi biết tin.

Các Tổ Vu khác còn cần chút thời gian, Cường Lương là người đầu tiên.

Đã Cường Lương đến, cũng không cần các Tổ Vu khác đến nữa.

Khi Cường Lương đi rồi, Bàn Huyền sắc mặt âm trầm.

Muốn tính kế Hồng Quân đã khó, hiện tại khí vận của Hồng Quân tất nhiên khổng lồ, dù thực lực của Bàn Huyền vượt xa Hồng Quân, cũng không dám tùy tiện giết hắn.

"Trước tu thành Bàn Cổ chân thân, sau đó phong ấn Hồng Quân." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Phong ấn Hồng Quân cũng sẽ khiến Bàn Huyền tổn thất khí vận, nhưng lại tốt hơn là giết Hồng Quân.

Có thể phong ấn Hồng Quân trước một lượng kiếp, đợi Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa, lúc đó giải quyết Hồng Quân cũng

sẽ dễ dàng hơn.

Dằn xuống các loại ý niệm, Bàn Huyền cố gắng làm cho tâm cảnh bình hòa, tiếp tục tu luyện. … Tin tức Hồng Quân thu Tam Thanh làm đồ đệ đã lan truyền khắp Hồng Hoang, không chỉ Tổ Vu biết, Đại Vu và Tiểu Vu cũng đều biết.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc cũng đã biết.

Đại địa phương bắc Hồng Hoang, một dãy núi nguy nga, chim hót hoa thơm, cảnh sắc tú mỹ, Kỳ Lân tộc ở đây phồn diễn sinh sôi, phát triển văn minh.

Những chủng tộc có đại khí vận, đều đã phát triển ra văn minh.

Văn minh của Vu tộc và Long Phượng Kỳ Lân tam tộc lại hoàn toàn không giống nhau.

Thánh địa của Kỳ Lân tộc vốn ở đại địa phương đông, vì bị Vu tộc đuổi đi, cũng đã di cả tộc đến đại địa phương bắc.

Ngoài Kỳ Lân tộc, đại địa phương bắc còn có một bộ phận sức mạnh của Long tộc và Phượng Hoàng tộc, nhưng sức mạnh lớn nhất lại là Kỳ Lân tộc.

Trong bốn nhân vật chính của lượng kiếp, thực lực của Kỳ Lân tộc yếu nhất, khí vận cũng nhỏ nhất.

Nếu không có gì bất ngờ, Kỳ Lân tộc sẽ là người đầu tiên bị loại.

Bên trong cung điện của Thủy Kỳ Lân, mấy chục cường giả Kỳ Lân tộc tụ tập lại thương nghị, tu vi thấp nhất đều là Thái Ất Kim Tiên, không thiếu Đại La Kim Tiên, còn Chuẩn Thánh có hai người.

Hiện tại, chủng tộc có nhiều Chuẩn Thánh nhất là Vu tộc, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc mỗi tộc có hai Chuẩn Thánh.

“Bàn Cổ đại thần khai thiên vẫn lạc, thân hóa vạn vật, nguyên

thần một phân thành ba, thừa hưởng tiên thiên thanh khí hóa thành Tam Thanh, là Thái Thanh, Ngọc Thanh và Thượng Thanh, Thái Thanh giả, đạo hiệu Thái Thượng, Ngọc Thanh giả, đạo hiệu Nguyên Thủy, Thượng Thanh giả, đạo hiệu Thông Thiên, ba người hiện tại lại bái nhập môn hạ Hồng Quân." Thủy Kỳ Lân mở miệng nói.

"Tam Thanh đã là do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, tất có đại khí vận, được thiên đạo quyến luyến, hiện tại bái Hồng Quân làm thầy, khí vận của Hồng Quân chắc chắn sẽ tăng lên rất nhiều, đối với Ngô tộc cũng không phải chuyện xấu." Một cường giả Kỳ Lân tộc nói.

Đích thực, quan hệ giữa Kỳ Lân tộc và Hồng Quân trước giờ khá tốt, còn quan hệ giữa Hồng Quân và Vu tộc lại rất tệ. … Phía nam trời, Bất Tử Hỏa Sơn, từng ngọn núi lớn nguy nga, khí tức nóng bỏng từ lòng đất phát ra, khiến hư không cũng bị bóp méo.

Thỉnh thoảng sẽ có núi lửa phun trào.

Thánh địa của Phượng Hoàng tộc.

Địa hỏa nham thạch phun trào, chảy khắp nơi, hoàn cảnh tuy khắc nghiệt, nhưng thiên địa linh khí lại dồi dào, thai nghén ra không ít hoa cỏ cây cối, lại là linh túy hoặc linh căn.

Thỉnh thoảng có thể thấy một con phượng hoàng bay lượn trên không trung.

Tiếng phượng hoàng kêu vang chín tầng trời, Nam Minh Ly Hỏa đốt trời diệt đất.

Trong Phượng Hoàng tộc, phượng hoàng có địa vị cao nhất, dưới phượng hoàng có huyền điểu, chu tước, khổng tước, kim sí đại bàng điểu, thanh loan… Hai đứa con trai của Nguyên Phượng, Khổng Tước và Đại Bàng tuy đều là thái tử của Phượng Hoàng tộc, nhưng vì không phải phượng hoàng, địa vị cũng có chút lúng túng.

Gần ngọn núi lửa lớn nhất, một con khổng tước khổng lồ đang bay lượn, chính là đại thái tử của Phượng Hoàng tộc, Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên chưa hóa hình, vì căn cốt quá tốt, tu vi hiện tại không đủ để hóa hình.

Lông đuôi khổng tước sau lưng Khổng Tuyên phân thành ngũ sắc, tiên thiên ngũ hành chi lực lưu chuyển, hình thành thần quang.

Mặc dù Khổng Tuyên cũng có Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang, nhưng hiện tại chưa hoàn toàn luyện hóa, cũng không phát huy được uy lực thực sự, mỗi lần sử dụng đều phải tiêu hao lượng lớn pháp lực.

Với pháp lực hiện tại của Khổng Tuyên, sử dụng một lần Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang, ít nhất phải tiêu hao một phần ba pháp lực.

Bỗng nhiên, từ xa một con kim sí đại bàng bay tới, chính là đệ đệ của Khổng Tuyên.

Kim sí đại bàng nhỏ hơn khổng tước.

Bất kể là căn cốt hay tu vi, kim sí đại bàng đều không bằng Khổng Tuyên.

"Đại huynh, tộc trưởng triệu tập các cường giả từ Thái Ất Kim Tiên trở lên, có chuyện gì vậy a!" Kim sí đại bàng đến bên cạnh Khổng Tuyên, không khỏi tò mò hỏi.

"Bàn Cổ Tam Thanh bái nhập môn hạ Hồng Quân đạo nhân." Khóe miệng Khổng Tuyên lộ ra vẻ khinh thường.

Khổng Tuyên trong lòng coi thường Tam Thanh, hắn là con trai của Nguyên Phượng, cũng sẽ không bái nhập môn hạ Hồng Quân, Tam Thanh lại là Bàn Cổ chính tông.

“So với Vu tộc, xương sống của Tam Thanh quá mềm.” Kim sí đại bàng nói.

“Tam Thanh căn bản không có tư cách so với mười ba Tổ Vu của Vu tộc.” Khổng Tuyên nói. … Tứ hải, các cường giả Long tộc cũng đang thương nghị.

Hồng Quân thu Tam Thanh làm đồ đệ không phải chuyện nhỏ, bất kể là Vu tộc hay Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đều coi trọng.

Lại nói về Hồng Quân và Tam Thanh ở Đông Côn Luân.

Về trảm tam thi chi pháp, Hồng Quân đã giảng giải chi tiết cho Tam Thanh, phần còn lại là do Tam Thanh tự lĩnh ngộ.

Chính là cái gọi là lão sư dẫn vào cửa, tu hành tại cá nhân.

Hồng Quân đối xử như nhau, nhưng lĩnh ngộ của Tam Thanh lại không giống nhau.

Tính cách của Thái Thượng thích hợp với trảm tam thi chi pháp, học được trảm tam thi chi pháp liền tiến bộ vượt bậc, khiến Hồng Quân cũng có chút kinh ngạc.

So với Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên tu luyện trảm tam thi chi pháp chậm hơn rất nhiều.

Một ngày nọ, tu vi của Thái Thượng đột phá Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Tu vi vừa đột phá, Thái Thượng liền muốn trảm nhất thi.

Trong tam thi, thiện ác nhị thi dễ trảm, chấp niệm lại khó trảm.

Thái Thượng đang trảm thi, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Hồng Quân ba người ở một bên hộ pháp cho y.

Ánh mắt của Hồng Quân, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều rơi vào trên người Thái Thượng.

“Lão sư, đại huynh của ngô có thể trảm thi thành công không?” Thông Thiên nhỏ giọng hỏi Hồng Quân.

Quan sát kỹ Thái Thượng, Hồng Quân nói: “Khả năng trảm thi thành công có hơn bảy thành.” Hơn bảy thành, đã là cao rồi.

Hồng Quân trước kia trảm thi, chỉ cần khả năng thành công hơn năm thành là sẽ thử.

Thái Thượng bắt đầu trảm nhất thi, ngược lại, Nguyên Thủy và Thông Thiên lại tụt hậu một đoạn lớn.

Nếu Nguyên Thủy và Thông Thiên không có cơ duyên, có thể sẽ mất mấy chục nguyên hội mới có thể trảm nhất thi.

Bỗng nhiên, thiện niệm của Thái Thượng bắt đầu có biến hóa.

Căn cơ thiện niệm của Thái Thượng tựa như bị một thanh đao chém đứt.

Thành công trảm bỏ thiện niệm chi thi, tu vi vừa mới đột phá không lâu của Thái Thượng lại đột phá, một bước đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Đợi Thái Thượng dùng một kiện Tiên Thiên Linh Bảo ký thác thiện thi, tu vi của y có thể tiếp tục đột phá.

Muốn dùng Tiên Thiên Linh Bảo ký thác tam thi, trước tiên phải hoàn toàn luyện hóa Tiên Thiên Linh Bảo.

Ví dụ như Thái Thượng dùng Thái Ất Phất Trần trong tay ký thác thiện thi, nhưng chưa hoàn toàn luyện hóa.

Ngoài ra, dùng Tiên Thiên Linh Bảo ký thác tam thi, tam thi sẽ có hai hình thái, một là pháp bảo, hai là hình người, vừa có thể dùng làm pháp bảo, vừa có thể dùng làm phân thân, có thể giúp bản thể cảm ngộ đại đạo, lợi ích rất nhiều.

“Chúc mừng đại huynh thành công trảm nhất thi.” Nguyên Thủy và Thông Thiên hai người thấy Thái Thượng thành công trảm nhất thi, đều chúc mừng.

Hồng Quân cũng mở miệng khen ngợi.

Cùng với việc Thái Thượng trảm nhất thi, khí vận của y và Hồng Quân liên hệ càng thêm mật thiết, hơn nữa, khí vận của Thái Thượng hiện tại lại tăng lên rất nhiều.

Thái Thượng cũng rất vui mừng.

Bộ lạc Hậu Thổ, nằm dưới chân núi Bất Chu.

Một ngày, Nữ Oa đang nặn đất tạo… động vật.

Nữ Oa hiện tại cũng đã có tu vi Đại La Kim Tiên, tạo hóa chi đạo của nàng lại càng phi thường.

Kể từ khi gia nhập Vu tộc, Nữ Oa đã nhận được không ít tài nguyên.

Hậu Thổ và Nữ Oa giao tình tốt, đã cho Nữ Oa không ít bảo vật, có Tiên Thiên Linh Bảo, cũng có Tiên Thiên Linh Căn.

Nữ Oa đã thành công sáng tạo ra mấy chủng tộc, nhưng công đức thu được lại không nhiều.

Hiện tại, Nữ Oa đang sáng tạo một chủng tộc mới, hoàn thiện hơn chủng tộc đã sáng tạo lần trước một chút, nếu có thể thành công, e là có thể nhận được công đức đáng kể.

Bỗng nhiên, có một nữ tiểu Vu vội vã chạy tới, nói huynh trưởng của Nữ Oa đến.

“Ngô huynh trưởng?” Nữ Oa sững sờ một lúc, sau đó nghĩ đến Phục Hy.

Đế Tuấn thành lập Yêu tộc, được thiên đạo công nhận, sau đó Yêu

tộc ở thiên giới thành lập một cái thiên đình, không ít lần khai chiến với Thương Khung lão tổ.

Phục Hy lại gia nhập Yêu tộc thiên đình, trở thành Hy Hoàng.

Nữ Oa đã nhiều lần mời Phục Hy gia nhập Vu tộc, nhưng Phục Hy đều từ chối, khiến Nữ Oa cũng bất đắc dĩ.

Mặc dù không ủng hộ Phục Hy gia nhập Yêu tộc, nhưng Phục Hy đã gia nhập rồi, Nữ Oa cũng tôn trọng lựa chọn của Phục Hy.

May mà tạm thời Vu tộc và Yêu tộc thiên đình không đối địch, nếu không, Nữ Oa lại khó xử rồi.

Trong lòng nghĩ vậy, Nữ Oa đi ra ngoài bộ lạc.

Ra khỏi bộ lạc, Nữ Oa đã nhìn thấy Phục Hy.

Kể từ khi Nữ Oa gia nhập Vu tộc, tiếp xúc với Phục Hy cũng ít đi, khi Phục Hy gia nhập Yêu tộc, hai huynh muội lại càng xa cách.

Phục Hy lần đầu tiên đến dưới chân núi Bất Chu tìm Nữ Oa, khiến Nữ Oa cũng kinh ngạc.

Chương 111

Tiếp đó, hai huynh muội hàn huyên vài câu, Phục Hy cũng nói ra ý đồ đến.

"Yêu tộc muốn kết minh với Vu tộc?" Nữ Oa cũng kinh ngạc.

"Yêu tộc hiện tại thực lực tuy không bằng Vu tộc, nhưng nếu Vu tộc cùng Yêu tộc kết minh, đối với hai tộc đều có lợi, muội muội và Tổ Vu Hậu Thổ quan hệ không tệ, không biết có thể khuyên Hậu Thổ xúc tiến liên minh này không?" Phục Hy nói.

Nữ Oa nhíu mày, trong lòng cũng đang trầm tư.

Yêu tộc thiên đình phát triển không tệ, nhưng so với Vu tộc hiện tại lại kém xa.

Với phong cách trước giờ của Vu tộc, không thích kết minh với các chủng tộc khác, đặc biệt là chủng tộc có thực lực kém xa Vu tộc.

Nếu Yêu tộc cả tộc sáp nhập vào Vu tộc, Vu tộc có thể chấp nhận, nếu Yêu tộc trở thành phụ dung của Vu tộc, Vu tộc cũng có thể đồng ý, nhưng Phục Hy lại muốn kết minh.

Nếu kết minh, Vu tộc và Yêu tộc sẽ là quan hệ bình đẳng.

Chuyện này quan trọng, Nữ Oa cũng khó quyết định, nhưng Phục Hy đã tìm đến, nàng cũng quyết định đi tìm Hậu Thổ nói chuyện, xem thái độ của Hậu Thổ.

Đương nhiên, chuyện lớn như Yêu tộc và Vu tộc kết minh, Hậu Thổ gật đầu cũng không có tác dụng.

"Nếu có thể xúc tiến minh ước, Yêu tộc có thể giúp Vu tộc đối phó Long Phượng Kỳ Lân tam tộc." Phục Hy lại nói.

Tiếp đó, Nữ Oa đưa Phục Hy đi gặp Hậu Thổ.

Hậu Thổ hiện tại đang ở trong bộ lạc.

Dưới sự dẫn dắt của Nữ Oa, Phục Hy không bao lâu đã đến cung điện của Hậu Thổ.

Cung điện vàng son lộng lẫy, phú lệ đường hoàng, lại không dung tục, khắp nơi đều toát lên vẻ tinh xảo, bên trong trang trí mỹ lệ tuyệt vời.

Thấy Hậu Thổ, Phục Hy cũng nói ra chuyện Yêu tộc cùng Vu tộc kết minh.

"Yêu tộc?

Kết minh?" Hậu Thổ trầm tư.

Hồng Hoang có nhiều yêu, Yêu tộc cũng có nhiều, nhưng được thiên đạo công nhận chỉ có một, cũng là Yêu tộc do Đế Tuấn thành lập.

Trong thức ăn hàng ngày của Vu tộc có yêu quái.

Nếu kết minh với Yêu tộc, Vu tộc cũng không tiện tùy tiện săn giết yêu ăn thịt.

Không thể lấy yêu làm thức ăn, đối với sự phát triển của Vu tộc có ảnh hưởng.

Sau khi kết minh với Vu tộc, Đế Tuấn muốn thống nhất toàn bộ yêu ở Hồng Hoang cũng sẽ dễ dàng hơn.

Nhưng nếu Yêu tộc thật sự có thể giúp Vu tộc đối phó Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, theo Hậu Thổ thấy là lợi nhiều hơn hại.

Thấy Hậu Thổ đang cân nhắc, Phục Hy lại nói thêm về những lợi ích của việc hai tộc kết minh.

Lợi ích của việc kết minh với Yêu tộc rõ ràng, nhưng Hậu Thổ cũng cần phải thương lượng với các Tổ Vu khác.

"Đại huynh hiện tại đang bế quan, nhưng chuyện này không nhỏ, cũng cần phải nói một tiếng." Hậu Thổ thầm nghĩ. … Bên trong Bàn Cổ Giới, Bàn Huyền đang tu luyện có chút không vui, lại có người làm phiền tu luyện.

Lần trước là Cường Lương, lần này lại là Đế Giang.

"Có chuyện gì?" Mặc dù trong lòng có chút không vui, nhưng Bàn Huyền cũng biết Đế Giang có chuyện, sẽ không phải chuyện nhỏ.

"Yêu tộc muốn cùng Ngô Vu tộc kết minh, Hậu Thổ muội muội cho là có thể, đại huynh thấy thế nào?" Đế Giang hỏi.

Bản thân Đế Giang không tán thành, cùng Đế Giang giữ thái độ phản đối còn có mấy Tổ Vu, như Chúc Dung, Cộng Công…, về phần ủng hộ kết minh với Yêu tộc, lại chỉ có Hậu Thổ, Huyền Minh và Thiên Ngô ba Tổ Vu, trong đó Huyền Minh bị Hậu Thổ thuyết phục, vốn là phản đối.

Yêu tộc tuy hiện tại không có một Chuẩn Thánh nào, cũng không phải nhân vật chính của lượng kiếp, nhưng cũng không thể xem thường.

Nếu kết minh với Yêu tộc, Vu tộc có khả năng được lợi không nhỏ, nhưng cũng có khả năng bị tính kế.

Hôm nay kết minh, ngày mai phản bội, không có gì lạ.

Yêu tộc?

Bàn Huyền sững sờ.

Hiện tại Hồng Hoang có nhiều Yêu tộc, nhưng được thiên đạo công nhận chỉ có một, Yêu tộc thiên đình cũng là Yêu tộc mạnh nhất.

Đế Tuấn dã tâm bừng bừng, muốn thống nhất tất cả yêu ở Hồng Hoang.

Có thể khẳng định, Đế Tuấn muốn Yêu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Nếu không có Bàn Huyền xuất hiện, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc sẽ tam bại câu thương, sau đó, Vu Yêu nhị tộc quật khởi, lại lưỡng bại câu thương, cuối cùng Nhân tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Đối với Yêu tộc, Bàn Huyền luôn cảnh giác.

"Bắc Minh cũng có một Yêu tộc đi!" Nghĩ một hồi, Bàn Huyền lại có ý định.

Bắc Minh?

Đế Giang không biết vì sao Bàn Huyền đột nhiên nhắc đến Bắc Minh.

Bắc Minh nằm ở phía bắc của Bắc Hải, lạnh lẽo thấu xương, nhược thủy tràn lan, nhưng cũng có không ít sinh linh, đều là yêu, yêu mạnh nhất Bắc Minh là Côn Bằng, ở trong biển là Côn, rời khỏi biển là đại điểu Đại Bàng.

"Bắc Minh Yêu tộc cũng không được thiên đạo công nhận, mặc dù số lượng không nhiều, nhưng bản thực lực đứng thứ nhất, nhưng hiện tại lại đứng thứ hai." Đế Tuấn tuy có chút không hiểu, nhưng vẫn nói ra những gì mình biết.

"Được!" Tiếp đó, thấy Bàn Huyền lấy ra một khối ngọc phù, một luồng thần thức lưu lại trong đó.

"Đem miếng ngọc phù này giao cho Côn Bằng ở Bắc Minh, ngoài ra, Vu tộc sẽ ủng hộ Bắc Minh Yêu tộc." Bàn Huyền vừa ném ngọc phù trong tay cho Đế Giang, vừa nói ra những lời kinh người.

“?

Ủng hộ Côn Bằng?” Đế Giang kinh ngạc.

Theo Đế Giang biết, thực lực của Bắc Minh Yêu tộc kém xa Yêu tộc thiên đình, chênh lệch đang không ngừng lớn dần.

Theo Đế Giang thấy, đã Yêu tộc thiên đình thực lực mạnh hơn, Vu tộc muốn ủng hộ cũng nên ủng hộ Đế Tuấn, nhưng Bàn Huyền lại muốn ủng hộ Côn Bằng.

Đế Giang cũng có đại trí tuệ, nhanh chóng hiểu ra dụng tâm của Bàn Huyền.

Có sự ủng hộ của Vu tộc, Bắc Minh Yêu tộc sẽ phát triển nhanh chóng, thậm chí mạnh hơn cả Yêu tộc thiên đình, nhưng Yêu tộc thiên đình lại được thiên đạo công nhận.

Có lẽ, sau này Hồng Hoang sẽ chỉ có hai Yêu tộc, một ở thiên đình, một ở Bắc Minh, hai Yêu tộc duật bạng tương tranh, Vu tộc có thể ngồi thu ngư lợi.

Đương nhiên, Yêu tộc thiên đình cũng có thể liên hợp với Bắc Minh Yêu tộc để đối phó Vu tộc, nhưng hai Yêu tộc sẽ có bao nhiêu tin tưởng nhau?

Bàn Huyền hiện tại muốn cho Côn Bằng không phải là nhỏ, một phần công đức, và sự ủng hộ của Vu tộc.

Hiểu được dụng tâm của Bàn Huyền, Đế Giang cảm thấy không cần thiết, Yêu tộc nhỏ bé mà thôi, nhưng Bàn Huyền đã yêu cầu như vậy, tuy không hoàn toàn đồng tình, nhưng cũng nghe theo Bàn Huyền.

Nhìn ra sự không đồng tình trong mắt Đế Giang, Bàn Huyền cũng không nói nhiều.

Hiện tại, Đế Giang hoàn toàn không để Yêu tộc vào mắt, bất kể là

Yêu tộc thiên đình, Bắc Minh Yêu tộc, hay các Yêu tộc khác.

Nếu toàn bộ yêu ở Hồng Hoang đoàn kết lại, Yêu tộc e là sẽ trở thành nhân vật chính của lượng kiếp thứ năm.

Không thể không nói, Đế Giang đã quá coi thường Yêu tộc.

Hoang Cổ Thiên Đình của Thương Khung lão tổ đã hạn chế sự phát triển của Yêu tộc thiên đình, nhưng dù vậy, sự phát triển của Yêu tộc thiên đình cũng rất nhanh.

Nếu Vu tộc lại kết minh với Yêu tộc thiên đình, Bàn Huyền có thể khẳng định, không cần đến một vạn nguyên hội, Yêu tộc có thể sẽ trở thành nhân vật chính của lượng kiếp thứ năm.

Kết minh với Yêu tộc thiên đình sẽ khiến Yêu tộc đẩy nhanh quá trình thống nhất, còn kết minh với Bắc Minh Yêu tộc, lại là phân hóa Yêu tộc.

Kết minh với Bắc Minh Yêu tộc cũng chỉ là bước đầu, sau đó, Bàn Huyền sẽ tìm mọi cách khống chế Bắc Minh Yêu tộc.

Bàn Huyền sẽ không để chuyện Bắc Minh Yêu tộc và Yêu tộc thiên đình liên hợp xảy ra.

Nếu hiện tại coi thường Yêu tộc, Vu tộc vất vả đánh bại Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, Yêu tộc không chừng lại quật khởi, lúc đó, Vu Yêu đại chiến?

Nhân tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa?

Vì căn cốt của Bàn Huyền là khí vận của Vu tộc, cho nên, vì Vu tộc mà cân nhắc, hắn muốn Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Nếu căn cốt của Bàn Huyền là khí vận của Yêu tộc, hắn sẽ vì Yêu tộc mà cân nhắc. … Sau khi ra khỏi Bàn Cổ Giới, Đế Giang thông báo

cho các Tổ Vu khác, tiếp đó đi đến Bắc Minh.

Từ dưới chân núi Bất Chu đến Bắc Minh xa xôi, Đế Giang cũng cần một khoảng thời gian mới có thể đến nơi.

Trong lúc Đế Giang đang trên đường đến Bắc Minh, các Tổ Vu đều không còn bình tĩnh.

"?

Đại huynh muốn ủng hộ Bắc Minh Yêu tộc?" "Chẳng lẽ đại huynh kiêng kỵ Yêu tộc thiên đình sao?" "Phân hóa Yêu tộc?

Có cần thiết không?" "Chẳng lẽ Côn Bằng ở Bắc Minh có gì đặc biệt?" "Đại huynh rốt cuộc là có ý gì?" Vu tộc ủng hộ Bắc Minh Yêu tộc, là trực tiếp xé rách mặt với Yêu tộc thiên đình, Đế Tuấn cũng sẽ hoàn toàn hận thù Vu tộc.

Trở thành địch nhân của Yêu tộc thiên đình, lại đi ủng hộ Bắc Minh Yêu tộc, dường như không đáng, nhưng nhìn về lâu dài, đối với Vu tộc lại có lợi lớn.

Thực ra, khi Đế Tuấn thành lập Yêu tộc, Bàn Huyền đã cân nhắc việc ủng hộ Côn Bằng.

Đế Tuấn muốn kết minh với Vu tộc, đặt trước mặt Vu tộc hai lựa chọn kết minh và không kết minh, Bàn Huyền không thể nào đồng ý kết minh, đã không kết minh, cũng là địch nhân, cần phải ủng hộ Côn Bằng ở Bắc Minh.

Mặc dù có thể kết minh với Yêu tộc thiên đình trước, sau đó tính kế Yêu tộc, nhưng Đế Tuấn và Phục Hy đều không ngốc, cũng không dễ tính kế.

Hơn nữa, nếu Vu tộc tính kế Yêu tộc thiên đình, chỉ khiến người ta chê cười, Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng sẽ không đồng ý, chủng tộc mạnh mẽ đi tính kế chủng tộc yếu kém?

Thà trực tiếp động thủ còn hơn, về phần vấn đề khí vận, Đế Giang và các Tổ Vu khác lại không cân nhắc quá nhiều.

Đế Giang có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, cộng thêm bản mệnh pháp tắc Hỗn Độn Không Gian pháp tắc, tốc độ toàn khai, nhanh đến kinh người, trong chớp mắt đã đi được ức vạn quang niên.

Rời khỏi đại địa phương đông, Đế Giang hướng về Bắc Hải.

Bắc Minh ở cuối Bắc Hải, Đế Giang phải bay qua đại địa phương bắc và Bắc Hải.

Bắc Minh, nằm ở tận cùng Bắc Hải, quanh năm mây đen giăng kín, trời rét đất buốt.

Nơi đây gần như có thể được xem là nơi lạnh lẽo nhất Hồng Hoang, dòng Nhược Thủy màu đen cuồn cuộn, từng tòa băng sơn trôi nổi trên mặt biển.

Mỗi một giọt Nhược Thủy đều ẩn chứa một đại thiên thế giới hư ảo.

Không gian vặn vẹo, Đế Giang cuối cùng cũng đến được Bắc Minh.

Sinh linh trong biển vô số, nhưng sinh linh ở Bắc Minh lại tương đối ít, những kẻ có thể sinh tồn ở Bắc Minh không ai là không phải sinh linh cường đại, cho nên đám yêu quái dưới trướng Côn Bằng tuy số lượng ít ỏi nhưng thực lực lại vô cùng mạnh mẽ.

Thân hình lóe lên, Đế Giang đã ở ngoài ức vạn quang niên, nhưng với tốc độ của y, muốn đến trung tâm Bắc Minh vẫn cần không ít thời gian.

"Đế Giang đạo hữu đến Bắc Minh của ngô, thật sự khiến Bắc Minh rồng đến nhà tôm, bần đạo có chỗ nào tiếp đãi không chu toàn, xin đừng trách." Đế Giang đến Bắc Minh mới được vài năm, Côn

Bằng cũng đã xuất hiện trước mặt y.

Toàn bộ Bắc Minh đều nằm trong sự khống chế của Côn Bằng, một vị Chuẩn Thánh đại năng đến Bắc Minh mà không thu liễm khí tức, tự nhiên không thể giấu được Côn Bằng.

Khi phát hiện Tổ Vu Đế Giang đến Bắc Minh, trong lòng Côn Bằng cũng thấp thỏm không yên.

Hiện nay, tu vi của Côn Bằng cũng đã là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, trong khi Đế Giang lại là Chuẩn Thánh sơ kỳ, cộng thêm căn cước của Tổ Vu vượt trội hơn Côn Bằng, nếu động thủ, e rằng Côn Bằng sẽ bị miểu sát.

Nhưng, Đế Giang đã đến Bắc Minh, Côn Bằng nếu trốn tránh không gặp cũng không hay, đành phải cứng rắn ra mặt.

"Đại huynh của ngô có một vật muốn giao cho nhữ." Đế Giang đối với Côn Bằng thái độ không nóng không lạnh, lấy ra ngọc phù mà Bàn Huyền đưa, trực tiếp ném cho Côn Bằng.

Côn Bằng: "?" Tuy trong lòng không hiểu, nhưng Côn Bằng vẫn bắt lấy ngọc phù Đế Giang ném tới, thần thức quét qua, sắc mặt không khỏi biến đổi.

Đế Giang cũng tò mò về thông tin bên trong ngọc phù, nhưng lại không dùng thần thức xem xét.

Khi thần thức Côn Bằng quét qua ngọc phù, một luồng thần thức bên trong ngọc phù cũng tiêu tan, Côn Bằng cũng nhận được không ít thông tin.

Lúc này, trong lòng Côn Bằng lại không hề bình tĩnh.

"Sáng tạo Yêu tộc văn tự?

Đại công đức?" Côn Bằng thầm nghĩ trong lòng.

Bàn Huyền không chỉ chỉ điểm Côn Bằng sáng tạo Yêu tộc văn tự, mà còn đưa ra một số trợ giúp.

Chương 112

Với đại trí tuệ của Côn Bằng, lại thêm nguyên thần thôi diễn, y cũng biết rằng sáng tạo Yêu tộc văn tự sẽ có đại công đức.

Quan trọng nhất là, sáng tạo Yêu tộc văn tự có thể gia tăng uy vọng.

Hiện tại, trong đám yêu quái Hồng Hoang, uy vọng của Côn Bằng không hề cao, không thể so với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy.

Hiện nay, Hồng Hoang có Tiên Thiên văn tự.

Ở thời đại Hỗn Độn khi thiên địa chưa mở, Đại Đạo đã diễn hóa ra Tiên Thiên văn tự và Tiên Thiên ngôn ngữ, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đều dùng Tiên Thiên văn tự và ngôn ngữ để giao tiếp.

Tuy nhiên, không phải sinh linh nào cũng có thể lĩnh ngộ được Tiên Thiên văn minh và ngôn ngữ, chỉ những kẻ có căn cước tốt mới bẩm sinh lĩnh ngộ được.

Có thể nói, hiện nay ở Hồng Hoang chỉ có một bộ phận nhỏ sinh linh sử dụng Tiên Thiên văn tự và ngôn ngữ.

Về phần Hậu Thiên văn tự, Hồng Hoang cũng đã xuất hiện một số, nhưng đều không được Thiên Đạo công nhận.

Thiên Đạo không công nhận, cũng không có công đức giáng xuống, cũng khó mà khiến người khác chấp nhận.

"Vu tộc của ngô có thể hỗ trợ nhữ." Để lại một câu, Đế Giang cũng rời đi.

Đang suy nghĩ về việc sáng tạo Yêu tộc văn tự, vừa nghe câu nói Đế Giang để lại trước khi đi, Côn Bằng càng thêm không thể bình

tĩnh.

Vu tộc cường đại, Côn Bằng cũng hiểu rõ, nếu có thể nhận được sự hỗ trợ của Vu tộc, lợi ích đối với y quả thực không thể tưởng tượng.

"Chẳng lẽ, Tổ Vu Bàn Huyền muốn lợi dụng ngô để phân hóa Yêu tộc?

Đối với Yêu tộc có điều kiêng kỵ sao?" Côn Bằng như có điều suy tư.

Nhưng, nhận được sự hỗ trợ của Vu tộc là điều Côn Bằng cầu còn không được, cho nên không thể cự tuyệt.

Dù biết Bàn Huyền đang lợi dụng mình, Côn Bằng cũng cam tâm tình nguyện bị lợi dụng.

Có tư cách để Bàn Huyền lợi dụng, cũng không có nhiều người, cho nên Côn Bằng cũng không cảm thấy tủi nhục.

Côn Bằng cũng biết, Bàn Huyền tám chín phần mười là lợi dụng y để phân hóa Yêu tộc, như vậy cũng khó mà thống nhất được Yêu tộc, nhưng trước mắt lại có thể nhận được lợi ích, cho nên cũng chỉ có thể đi một bước xem một bước.

Tuy suy tính lâu dài không phải là chuyện xấu, nhưng so với tương lai, hiện tại lại quan trọng hơn.

Tương lai có thể thay đổi, nhưng nếu hiện tại không tốt, cũng sẽ không có tương lai.

Suy tính một hồi, trong lòng Côn Bằng cũng đã có kế hoạch, trước tiên phải sáng tạo Yêu tộc văn tự, sau đó tích lũy thực lực, có Vu tộc hỗ trợ, thực lực Bắc Minh Yêu tộc muốn vượt qua Yêu tộc Thiên Đình cũng không quá khó, đến lúc đó sẽ khai chiến với Đế Tuấn.

Yêu tộc Thiên Đình được Thiên Đạo công nhận, còn Bắc Minh Yêu tộc lại không, cho nên Côn Bằng phải đánh bại Đế Tuấn, do y đảm nhận vị trí Yêu tộc Thiên Đế.

Có sự trợ giúp của Bàn Huyền, Côn Bằng muốn sáng tạo Yêu tộc văn tự cũng dễ dàng hơn nhiều.

Vỏn vẹn chưa đầy một trăm năm, Côn Bằng đã thành công sáng tạo ra một loại Hậu Thiên văn tự, được đặt tên là Yêu tộc văn tự, trước tiên để yêu quái Bắc Minh học hết, sau đó mới truyền ra ngoài.

Yêu tộc văn tự càng truyền càng rộng, trước tiên là yêu quái Bắc Minh đều học được, sau đó đến yêu quái Bắc Hải, tiếp theo là Đông Hải, Nam Hải, Tây Hải, Hồng Hoang đại địa, lâu dần, yêu quái ở Thiên giới và U Minh giới cũng bắt đầu học.

Yêu tộc văn tự có thể nhanh chóng truyền bá, cũng là vì được Thiên Đạo công nhận.

Côn Bằng sáng tạo Yêu tộc văn tự không chỉ nhận được đại công đức, tu vi đột phá đến Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn, mà uy vọng trong Yêu tộc cũng tăng mạnh, được xưng là Vạn Yêu Chi Sư.

Từ khi Bàn Cổ khai thiên đến nay, Côn Bằng không phải là người đầu tiên sáng tạo Hậu Thiên văn tự, nhưng văn tự mà y sáng tạo lại là cái đầu tiên được Thiên Đạo công nhận. ...

Trong Bàn Cổ Giới, Bàn Huyền đang tu luyện bỗng tâm thần khẽ động, mở mắt ra.

Côn Bằng sáng tạo ra Yêu tộc văn tự được Thiên Đạo công nhận, nằm trong dự liệu của Bàn Huyền.

Nếu có sự trợ giúp của Bàn Huyền mà Côn Bằng vẫn không thể sáng tạo ra Yêu tộc văn tự được Thiên Đạo công nhận, Bàn Huyền mới thấy kỳ lạ.

Về phần Vu tộc văn tự, Bàn Huyền có thể sáng tạo, nhưng lại không làm, cũng không cho phép Đế Giang và các Tổ Vu khác sáng tạo, mà để cho Đại Vu hoặc Tiểu Vu làm.

Sáng tạo văn tự, là từ không sinh có, cần đại trí tuệ.

Nếu một Đại Vu hoặc Tiểu Vu nào đó sáng tạo ra Vu tộc văn tự được Thiên Đạo công nhận, đó cũng là nhân tài có thể đào tạo, Bàn Huyền sẽ dốc sức bồi dưỡng.

Có lẽ, sau khi Vu tộc văn tự xuất hiện, dưới sự bồi dưỡng của Bàn Huyền sẽ xuất hiện vị Tổ Vu thứ mười bốn.

Côn Bằng nhận được đại công đức từ việc sáng tạo Yêu tộc văn tự, tu vi tinh tiến vượt bậc, uy vọng trong Yêu tộc cũng tăng mạnh, khí vận của Bắc Minh Yêu tộc cũng nước lên thuyền lên.

Nói không chừng Côn Bằng sẽ là yêu quái đầu tiên ở Hồng Hoang có tu vi đột phá Chuẩn Thánh.

Nhưng, hiện tại Bắc Minh Yêu tộc so với Yêu tộc Thiên Đình vẫn còn nhiều thiếu sót, về số lượng, trận pháp, pháp bảo, khí vận, nhưng có Vu tộc hỗ trợ, khoảng cách cũng sẽ không ngừng thu hẹp. ...

Núi Côn Luân, ánh mắt của Hồng Quân và Thái Thượng hai người đều nhìn về phía Bắc Minh.

Nguyên Thủy và Thông Thiên không nhận ra, nhưng Hồng Quân và Thái Thượng đều có tu vi Chuẩn Thánh, nên đã có cảm ứng.

"Không ngờ Hậu Thiên văn tự đầu tiên ở Hồng Hoang được Thiên Đạo công nhận lại do Côn Bằng ở Bắc Minh sáng tạo ra." Thái Thượng cảm thán.

Hồng Quân cũng bất ngờ.

Bởi vì đây là Hậu Thiên văn tự đầu tiên ở Hồng Hoang được

Thiên Đạo công nhận, công đức không nhỏ, các Chuẩn Thánh đại năng ở Hồng Hoang đều có cảm ứng.

Kỳ thực, Hồng Quân và Tam Thanh đều có thể sáng tạo ra Hậu Thiên văn tự được Thiên Đạo công nhận, nhưng đều không có ý định đó.

Tuy sáng tạo văn tự được Thiên Đạo công nhận có công đức, nhưng cũng có một điều kiện tiên quyết, là cần một chủng tộc sử dụng, trong đó lại dính líu đến nhân quả.

Hồng Hoang có không ít người có năng lực sáng tạo Hậu Thiên văn tự được Thiên Đạo công nhận, nhưng không ai làm, không phải không cần công đức, mà vì có nhiều điều phải cân nhắc.

"Thủ lĩnh Bắc Minh Yêu tộc Côn Bằng sáng tạo ra một loại Hậu Thiên văn tự?

Được Thiên Đạo công nhận?" Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng có chút kinh ngạc.

Hồng Quân vận dụng pháp nhãn quan sát, lại bấm ngón tay suy tính, một lúc lâu sau, thầm nghĩ: "Việc Côn Bằng sáng tạo Yêu tộc văn tự dường như có bóng dáng của Vu tộc, chẳng lẽ Vu tộc đang phân hóa Yêu tộc?

Bàn Huyền đã nhìn ra tiềm lực của Yêu tộc?" Yêu quái Hồng Hoang, hiện nay như một đám cát rời rạc, có Yêu tộc Thiên Đình, có Bắc Minh Yêu tộc, có Bắc Hải Yêu tộc, có Đông Hải Yêu tộc, có Thanh Khâu Yêu tộc, v.v., Yêu tộc được Thiên Đạo công nhận chỉ có một, nhưng Yêu tộc không được Thiên Đạo công nhận lại quá nhiều.

Nếu Yêu tộc hợp nhất, tuyệt đối có thể uy hiếp Vu tộc.

Trong kế hoạch của Hồng Quân, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc ở ngoài sáng, Yêu tộc ở trong tối, có thể ngăn cản Vu tộc trở thành nhân

vật chính của thiên địa, lại thêm một số đại năng khác tính kế, Vu tộc sớm muộn cũng sẽ suy tàn.

Nhưng Hồng Quân hiện tại phát hiện, dường như đã đánh giá thấp Vu tộc.

Chính xác hơn, Hồng Quân dường như đã đánh giá thấp Bàn Huyền. ...

"Ầm!" Một cỗ khí thế Chuẩn Thánh sơ kỳ từ Bắc Minh bùng phát.

Chính là tu vi của Côn Bằng đã đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Côn Bằng vốn có tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ, sau khi sáng tạo Yêu tộc văn tự, nhận được đại công đức, tu vi cũng một bước đột phá đến Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn, mơ hồ sắp đột phá Chuẩn Thánh, bế quan chưa đầy trăm năm, đã thành công đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Hiện nay, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy đều có tu vi Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn.

Côn Bằng lại là yêu quái đầu tiên ở Hồng Hoang đột phá tu vi Chuẩn Thánh, hoàn toàn có thể khoe khoang cả đời.

Cùng với việc tu vi đột phá Chuẩn Thánh, Côn Bằng cũng vô cùng đắc ý.

Yêu quái Bắc Minh càng thêm hưng phấn gào thét.

Tuy Bắc Minh Yêu tộc không được Thiên Đạo công nhận, nhưng lại có Chuẩn Thánh.

Đứng trên dòng Nhược Thủy cuồn cuộn, ánh mắt Côn Bằng nhìn về phía Bắc Hải.

Hoàn cảnh Bắc Minh thực sự quá khắc nghiệt, hạn chế sự phát triển của Bắc Minh Yêu tộc.

Bắc Hải tuy không bằng Đông Hải, nhưng trong biển cũng có vô số sinh linh, tài nguyên phong phú.

Hiện tại, trong Bắc Hải cũng có vô số thế lực lớn nhỏ, trong đó thế lực của Long tộc là lớn nhất.

Côn Bằng dự định chiếm lấy Bắc Hải.

Chỉ cần có thể chiếm được Bắc Hải, hợp nhất yêu quái Bắc Hải, tuyệt đối có thể có ức triệu hải yêu.

Bắc Minh là căn cơ của Côn Bằng, bước tiếp theo là Bắc Hải, sau đó sẽ khai chiến với Yêu tộc Thiên Đình.

Sự hỗ trợ của Vu tộc đối với Bắc Hải Yêu tộc cũng đã bắt đầu, do Cộng Công phụ trách.

Cho nên, Côn Bằng cũng bắt đầu liên lạc với Cộng Công.

Vu tộc đã hỗ trợ Bắc Minh Yêu tộc, thì một số yêu cầu của Vu tộc, Côn Bằng cũng phải cố gắng hoàn thành, ví dụ như Bắc Minh Yêu tộc phải giúp Vu tộc đối phó Long tộc.

Hiện tại thực lực của Bắc Minh Yêu tộc còn kém xa Long tộc, đối đầu với Long tộc chẳng khác nào lấy trứng chọi đá, nhưng có Vu tộc hỗ trợ, lại thêm tu vi đột phá Chuẩn Thánh, Côn Bằng cũng đã có đủ tự tin.

Trừ phi Long tộc từ bỏ Bắc Hải, nếu không, xung đột với Côn Bằng sẽ không ngừng leo thang.

Nhưng Long tộc cũng không thể nào từ bỏ Bắc Hải.

Tứ Hải là căn cơ của Long tộc, Long tộc vẫn luôn tăng cường sự khống chế đối với Tứ Hải.

Kỳ thực, cùng với việc Long tộc ngày càng tăng cường khống chế Tứ Hải, cũng sẽ xung đột với Bắc Minh Yêu tộc, trừ phi Côn Bằng

thần phục Long tộc.

Thiên giới, trong vũ trụ bao la, lực lượng Chu Thiên Tinh Đấu rực rỡ vô cùng.

Dưới bầu trời sao Hồng Hoang, có hai Thiên Đình, một là Yêu tộc Thiên Đình do Đế Tuấn thành lập, một là Hoang Cổ Thiên Đình do Thương Khung lão tổ thành lập.

Thương Khung lão tổ là Chuẩn Thánh đại năng, Yêu tộc Thiên Đình hiện tại không có một Chuẩn Thánh nào, nhưng dựa vào Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Yêu tộc Thiên Đình đã có thể đối đầu ngang ngửa với Thương Khung lão tổ.

Nam Thiên Môn hùng vĩ, kim quang chói mắt, những yêu tướng oai hùng hiên ngang đứng gác.

Qua Nam Thiên Môn, cung điện san sát, đình đài lầu các, quỳnh lâu ngọc vũ, mây lành lượn lờ, ánh sáng tốt lành ngàn vạn, hào quang vạn đạo.

Một tòa cung điện vàng son lộng lẫy nằm ở vị trí cao nhất, đứng trên đỉnh mây, chính là Lăng Tiêu Bảo Điện.

Phía trên Lăng Tiêu Bảo Điện ẩn hiện hư ảnh Tam Túc Kim Ô, chính là do khí vận của Đế Tuấn huyễn hóa ra.

Lúc này, Đế Tuấn đang nổi trận lôi đình.

Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy hai người cũng ở trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Giống như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng vô cùng phẫn nộ, còn Phục Hy lại có chút xấu hổ và khó hiểu.

Vốn dĩ, Đế Tuấn và những người khác muốn kết minh với Vu tộc, muội muội của Phục Hy là Nữ Oa lại đang ở Vu tộc, thế là do Phục

Hy tìm đến Nữ Oa.

Nhưng, điều Đế Tuấn và những người khác vạn lần không ngờ tới là, Vu tộc lại hỗ trợ Bắc Minh Yêu tộc.

"Côn Bằng sáng tạo ra Yêu tộc văn tự, hẳn là có Bàn Huyền giúp đỡ." Đông Hoàng Thái Nhất nghiến răng nói.

Yêu tộc văn tự là đại công đức, lại khiến uy vọng của Côn Bằng trong Yêu tộc tăng mạnh.

Hiện nay, Côn Bằng còn đột phá tu vi Chuẩn Thánh.

Có thể nói, sự tồn tại của Côn Bằng đã trở thành mối uy hiếp to lớn đối với Đế Tuấn và những người khác.

"Bàn Huyền lo lắng Yêu tộc đoàn kết nhất trí, hỗ trợ Côn Bằng là để phân hóa." Đế Tuấn mặt mày âm trầm.

Chỉ cần người có mắt đều có thể nhìn ra dụng tâm của Bàn Huyền.

Nhưng đây là dương mưu, ai cũng biết, nhưng mọi việc vẫn diễn ra theo đúng những gì Bàn Huyền sắp đặt.

Phục Hy lại cảm thấy không được tự nhiên, y từng đảm bảo với Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất rằng tuyệt đối có thể thúc đẩy việc kết minh với Vu tộc, cũng đã thành công thuyết phục Nữ Oa giúp đỡ, Tổ Vu Hậu Thổ cũng ủng hộ, mọi việc đang tiến triển tốt đẹp, nhưng thoáng chốc đã tan thành mây khói.

Côn Bằng sáng tạo Yêu tộc văn tự, lại được Vu tộc hỗ trợ.

Nếu nói việc Côn Bằng sáng tạo Yêu tộc văn tự không có chút quan hệ nào với Bàn Huyền, Phục Hy dù thế nào cũng không tin.

Sự việc phát triển đến bước này, chỉ có thể nói rõ một điều, Bàn Huyền kiêng kỵ Yêu tộc, cho nên muốn phân hóa.

Yêu tộc Thiên Đình được Thiên Đạo công nhận, hiện nay thực lực quả thực không quá mạnh mẽ, so với Vu tộc kém quá nhiều, nhưng Yêu tộc không được Thiên Đạo công nhận cũng không ít, nếu hợp nhất lại sẽ là một sức mạnh đáng sợ.

Vu tộc coi thường Yêu tộc quá nhiều, kẻ kiêng kỵ Yêu tộc lại ít đến đáng thương, Đế Tuấn và những người khác vốn tưởng rằng Bàn Huyền cũng coi thường Yêu tộc.

Đúng lúc này, ngoài điện có Yêu thần Kế Mông cầu kiến.

Chương 113

"Tuyên!" Đế Tuấn nói.

Chỉ thấy, một đại hán cao lớn vạm vỡ mặt rồng thân người từ ngoài bước vào, chính là Yêu thần Kế Mông.

Kế Mông thân người đầu rồng, mình mặc áo giáp vảy rồng, tay cầm Náo Hải Cương Xoa, tay kia lại xách một cái đầu.

Nhìn thấy cái đầu trong tay Kế Mông, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy ba người đều biến sắc.

"Bốp!" Kế Mông ném cái đầu trong tay xuống đất, sau đó quỳ một gối xuống xin tội.

Nguyên lai, là một đại yêu dưới trướng Kế Mông xúi giục ủng hộ Côn Bằng làm Yêu Hoàng, muốn cùng Côn Bằng nội ứng ngoại hợp.

"Thuộc hạ có tội." Kế Mông cúi đầu, một đại tướng dưới trướng ngấm ngầm đầu quân cho Côn Bằng, khiến y vừa kinh vừa giận, sau khi biết được liền truy tra, thà giết nhầm một ngàn chứ không bỏ sót một, đại yêu xúi giục đầu quân cho Côn Bằng thì bị y tự tay giết chết, xách đầu đến gặp Đế Tuấn.

Phải nói rằng, Kế Mông đối với Đế Tuấn trung thành tuyệt đối.

Nếu truy cứu nghiêm ngặt, Kế Mông có tội, dù sao đại tướng dưới trướng phản tộc, nhưng nếu lúc này nghiêm trị Kế Mông, cũng không thỏa đáng.

Cuối cùng, Đế Tuấn cho Kế Mông một cơ hội lập công chuộc tội, để Kế Mông ngấm ngầm điều tra những người trong Yêu tộc Thiên Đình ủng hộ Côn Bằng.

Khi Kế Mông lui ra, Đế Tuấn vừa kinh vừa giận.

Có Yêu thần dưới trướng đại tướng ủng hộ Côn Bằng, tiếp theo có hay không Yêu thần ủng hộ Côn Bằng?

Càng nghĩ, Đế Tuấn càng kinh hãi và tức giận.

Qua điều tra ngầm, Đế Tuấn phát hiện người ủng hộ Côn Bằng không phải là số ít.

Côn Bằng sáng tạo Yêu tộc văn tự, đối với Yêu tộc có công đức, lại là yêu quái đầu tiên đột phá tu vi Chuẩn Thánh.

Hiện nay ở Hồng Hoang, tộc trưởng của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc cũng chỉ là Chuẩn Thánh.

Hồng Quân, La Hầu, Dương Mi và các đại năng khác cũng là Chuẩn Thánh.

Được mệnh danh là Tổ Vu mạnh nhất Hồng Hoang Bàn Huyền, cũng được cho là có tu vi bán Thánh.

Khi xuất hiện một yêu quái có tu vi Chuẩn Thánh, đối với Yêu tộc ý nghĩa quá lớn.

Nếu Côn Bằng chỉ sáng tạo Yêu tộc văn tự, người ủng hộ y làm Yêu Hoàng cũng sẽ không quá nhiều, nhưng cùng với việc tu vi của Côn Bằng đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ, người ủng hộ Côn Bằng ngày càng nhiều.

Mỗi ngày đều có yêu quái đến Bắc Minh đầu quân cho Côn Bằng.

Lại thêm Vu tộc hỗ trợ Côn Bằng, thực lực của Bắc Minh Yêu tộc không ngừng tăng cường. ...

Bắc Minh, yêu khí nồng đậm che trời lấp đất.

Dòng Nhược Thủy cuồn cuộn, một tòa băng sơn cao ức vạn trượng trôi nổi trên Nhược Thủy.

Phải biết rằng, dù là một sợi lông hồng cũng không thể nổi trên

Nhược Thủy, tòa băng sơn ức vạn trượng này hoàn toàn là do nhất nguyên trọng thủy đông kết thành, theo lý không thể nổi trên Nhược Thủy, nhưng hiện tại lại có một cỗ đại pháp lực chống đỡ.

Trên đỉnh băng sơn có một tòa Yêu Sư Cung, hoa lệ trang nghiêm, khiến người ta sinh lòng kính trọng.

Hiện tại, Côn Bằng tự xưng Yêu Sư, dự định đợi sau khi đánh bại Đế Tuấn sẽ tự xưng Yêu Hoàng.

Theo lời Côn Bằng, Yêu tộc chỉ có một Yêu Hoàng, không cần Đông Hoàng và Hy Hoàng.

Về phần Thiên Đế, là chủ của Thiên giới, nhưng Hồng Hoang còn có Nhân giới và U Minh giới.

Ngồi trấn tại Yêu Sư Cung, Côn Bằng thu lại thần thức.

Hiện nay, trong đám yêu quái dưới trướng Côn Bằng chỉ có một phần ba không ở Bắc Minh, đại bộ phận đều đang chinh chiến ở Bắc Hải.

Bởi vì Bắc Minh nằm ở tận cùng Bắc Hải, lại thêm hoàn cảnh khắc nghiệt, hải yêu trong Bắc Hải vô số, cho nên, Côn Bằng trước tiên ra tay với Bắc Hải.

Tạm thời cũng không cần Côn Bằng tự mình ra tay.

Một chủng tộc muốn quật khởi, dựa vào cường giả làm bảo mẫu là không được, cần phải tự cường không ngừng.

Cho nên, Bắc Minh Yêu tộc ở Bắc Hải dù có sứt đầu mẻ trán, Côn Bằng cũng lạnh lùng đứng nhìn.

Không ngừng có yêu quái đến đầu quân, Côn Bằng cũng không từ chối.

Yêu quái có tiềm năng, Côn Bằng cũng sẽ trọng dụng.

Hiện nay, trong đám yêu quái dưới trướng Côn Bằng có mười mấy Đại La Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên hơn một trăm.

Tuy so với Yêu tộc Thiên Đình kém không ít, nhưng khoảng cách cũng đang không ngừng thu hẹp.

Bỗng nhiên, Côn Bằng sắc mặt biến đổi, rời khỏi Yêu Sư Cung, bay ra ngoài Bắc Minh.

Ra khỏi Bắc Minh, chính là Bắc Hải.

Sâu trong Bắc Hải, hai Đại La Kim Tiên và mười mấy Thái Ất Kim Tiên đang chạy trốn, một con Cửu Trảo Thanh Long đuổi theo.

Con Cửu Trảo Thanh Long này là cường giả Long tộc, có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Sau Long Vương và Chúc Long, con Thanh Long này là Chuẩn Thánh thứ ba của Long tộc.

Tiên Thiên Ất Mộc chi khí bao quanh thân Thanh Long, ngay khi Thanh Long sắp giết chết hai Đại La Kim Tiên và mười mấy Thái Ất Kim Tiên, một cỗ khí thế kinh người xuất hiện.

Chính là Côn Bằng đã đến.

"Côn Bằng, nhữ gan to thật, dám cùng Long tộc của ngô đối địch." Thanh Long lạnh lùng nói.

Nộ hỏa của Thanh Long hóa thành thực chất, hai mắt trừng trừng nhìn Côn Bằng.

Côn Bằng hoàn toàn không để ý đến nộ hỏa của Thanh Long.

"Long tộc lại xuất hiện một Chuẩn Thánh." Côn Bằng không khỏi kinh ngạc.

Nhưng, so với Vu tộc, Long tộc kém không ít.

Vu tộc có bảy Chuẩn Thánh.

Tứ Hải là căn cơ của Long tộc, tuy Đông Hải đối với Long tộc quan trọng nhất, nhưng không có nghĩa là Long tộc sẽ từ bỏ Bắc Hải.

Côn Bằng muốn nhúng tay vào Bắc Hải, xung đột với Long tộc cũng không ngừng leo thang.

Sự việc đến nước này, Côn Bằng và Long tộc cũng không còn gì để nói.

Cả hai đều là Chuẩn Thánh sơ kỳ, căn cước cũng tương đương, thắng bại khó phân.

Một tiếng chim hót, Côn Bằng hiện ra chân thân Đại Bằng.

Bản thể của Côn Bằng có hai hình thái, ở trong biển là Đại Côn, lớn không biết mấy ngàn dặm, bay lên trời là Đại Bằng, lưng rộng không biết mấy ngàn dặm, hai cánh như mây che trời.

Hiện tại, Côn Bằng dùng chân thân Đại Bằng đối chiến Thanh Long.

Đại Bằng hai cánh dang rộng che trời lấp đất, thân thể Thanh Long to lớn như một dãy núi.

"Ầm!" "Bốp!" Trong trận chiến kịch liệt, thiên địa thất sắc, nhật nguyệt vô quang, vô số sinh linh trong đại hải phạm vi ức vạn quang niên bị vạ lây.

Theo thời gian, nghiệp lực trên người Côn Bằng và Thanh Long không ngừng tăng lên, khí vận cũng có phần hao tổn.

Đấu mấy ngàn hiệp không phân thắng bại, Thanh Long sử dụng bản mệnh long châu.

Tiên Thiên Chân Long, Cửu Trảo Tiên Thiên Chân Long, lại có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, bản mệnh long châu có thể so với Tiên Thiên

Linh Bảo, uy lực không thể xem thường.

Đối mặt với bản mệnh long châu của Thanh Long, Côn Bằng cũng kiêng dè.

Côn Bằng lại tế ra một kiện Hậu Thiên Linh Bảo.

Côn Bằng tuy cũng có hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng chỉ là hạ phẩm, uy lực không lớn, cho nên y đã luyện chế một số Hậu Thiên Linh Bảo uy lực lớn, như kiện Thượng phẩm Hậu Thiên Linh Bảo đang tế ra lúc này.

Trong tình huống bình thường, pháp bảo cùng phẩm cấp, Hậu Thiên không bằng Tiên Thiên, nhưng cũng không tuyệt đối.

Như kiện Thượng phẩm Hậu Thiên Linh Bảo mà Côn Bằng đang tế ra, uy lực không kém Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thậm chí gần bằng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

"Ầm!" Long châu và Hậu Thiên Linh Bảo va chạm, lại ngang tài ngang sức.

Trận chiến ngày càng kịch liệt, nhưng vẫn không phân được thắng bại.

Thực lực hai bên chênh lệch quá nhỏ.

Một lát sau, có cường giả Bắc Hải Long tộc đến, bố trí đại trận.

Tình thế đối với Côn Bằng bất lợi.

Thấy tình thế không ổn, Côn Bằng cũng không ham chiến, lại chiến đấu một lúc rồi rút lui.

Tốc độ phi hành của chân thân Đại Bằng của Côn Bằng cực nhanh, tốc độ của chân thân Đại Côn trong biển cũng nhanh, Thanh Long không đuổi kịp.

Bắc Hải Long tộc chỉ là một bộ phận sức mạnh của Long tộc,

nhưng cũng không phải tầm thường, không phải Côn Bằng có thể dễ dàng đối phó.

Ngoài ra, một bộ phận sức mạnh của Vu tộc ở bờ Đông Hải, khiến Long Vương và Chúc Long không dám đến Bắc Hải. ...

Một đạo lôi đình màu đen xẹt qua hư không.

Bàn Huyền đang ở giữa ức vạn đạo thần lôi màu đen.

Hình chiếu Bàn Cổ sau lưng Bàn Huyền gần như đã hình thành thực chất.

Qua khổ luyện, Bàn Huyền cuối cùng cũng sắp tu thành Bàn Cổ Chân Thân.

Hôm nay, Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền có thể thăng cấp thành Hỗn Độn Thánh Thể.

Bởi vì Hỗn Độn Thể của Bàn Huyền có huyết mạch Bàn Cổ, cho nên muốn thăng cấp Hỗn Độn Thể thành Hỗn Độn Thánh Thể phải thăng cấp Bàn Cổ thần huyết thành Bàn Cổ thánh huyết trước.

Khi Bàn Cổ thần huyết thăng cấp thành Bàn Cổ thánh huyết, cũng chính là lúc tu thành Bàn Cổ Chân Thân, cũng chính là Hỗn Độn Thánh Thể. 'Ầm' một tiếng vang lớn, toàn bộ Bàn Cổ Giới đều khẽ rung động.

Một cỗ khí thế bá tuyệt vạn cổ từ trong cung điện của Bàn Huyền phát ra.

Hỗn độn, cổ xưa, hoang sơ, lại có ý cảnh bất hủ, đại đạo huyền ảo, chỉ có Bàn Cổ Chân Thân mới có thể tỏa ra khí thế như vậy.

Tất cả sinh linh trong Bàn Cổ Giới, bất kể đã xuất thế hay đang được thai nghén trong Bàn Cổ huyết trì, đều không thể bình tĩnh.

"Khí thế này..." "Chỉ có Bàn Cổ Chân Thân mới có khí thế này."

“Khí thế từ cung điện của Bàn Huyền đại nhân phát ra, khẳng định là Bàn Huyền đại nhân đã tu thành Bàn Cổ Chân Thân.” “Không hổ là Bàn Huyền đại nhân.” Trong Vu tộc, người biết Bàn Huyền bế quan tu luyện Bàn Cổ Chân Thân không nhiều, nhưng cũng không ít.

Bàn Huyền cũng không lén lút, căn cước của hắn tạm thời không thể bại lộ, nhưng nếu tu thành Bàn Cổ Chân Thân thì có thể bại lộ.

Không cần biết chúng sinh linh trong Bàn Cổ Giới nghĩ thế nào.

Trong cung điện của Bàn Huyền.

Vô số đạo lôi đình gầm thét, một đại hán vạm vỡ đứng giữa, ánh mắt nhìn đến đâu, những đạo lôi đình đó đều bị khống chế tự nhiên.

Qua tu luyện, Bàn Huyền đã thăng cấp Bàn Cổ thần huyết thành Bàn Cổ thánh huyết, Hỗn Độn Thể cũng một bước thăng cấp thành Hỗn Độn Thánh Thể.

Hiện nay, Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Khi thăng cấp Hỗn Độn Thể thành Hỗn Độn Thánh Thể, tu vi nguyên thần của Bàn Huyền cũng có phần tinh tiến, nhưng còn cách Hỗn Nguyên nhất trọng thiên một khoảng xa.

Cảm nhận sự huyền diệu của Hỗn Độn Thánh Thể, Bàn Huyền cũng cảm thán.

Hỗn Độn Ma Thần vừa sinh ra đã có Hỗn Độn Thể, khi tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sẽ có Hỗn Độn Thánh Thể.

Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Cổ e rằng là đệ nhất vạn cổ, dưới Đại Đạo không ai sánh bằng.

Hiện tại, Bàn Huyền tuy đã tu thành Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Cổ, nhưng còn xa mới đại thành.

Chỉ khi tu vi Hỗn Độn Thánh Thể đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mới có thể đại thành, tu vi Hỗn Nguyên cửu trọng thiên cũng không thể đại thành.

Bỗng nhiên, Bàn Huyền tựa hồ có cảm ứng.

Thu lại khí thế, Bàn Huyền bước ra khỏi cung điện.

Chương 114

Tiếp đó, Bàn Huyền lại ra khỏi Bàn Cổ Giới.

Vừa ra khỏi Bàn Cổ Giới, hắn đã ở trong bộ lạc của mình.

Bay lên cao vạn mét, ánh mắt Bàn Huyền lại ngước nhìn bầu trời.

Thượng Thương Chi Nhãn màu tím hồng xuất hiện, lực lượng Thiên Đạo khủng bố đang được ủ, tựa như muốn giáng xuống Thiên Khiển.

Cùng lúc đó, gần như tất cả mọi người trong bộ lạc của Bàn Huyền đều nhìn về phía hắn.

Các Chuẩn Thánh đại năng, Đại La Kim Tiên ở Hồng Hoang, gần như đều nhìn về phía bộ lạc của Bàn Huyền.

"Bàn Cổ đại thần?" "Chẳng lẽ Bàn Cổ đại thần phục sinh rồi?" "Không, không phải Bàn Cổ đại thần, là Bàn Huyền đại nhân, Bàn Huyền đại nhân đã tu thành Bàn Cổ Chân Thân." "Tình huống gì đây?" "Xem ra sắp giáng Thiên Khiển." "Tu thành Bàn Cổ Chân Thân sẽ phải chịu Thiên Khiển sao?" "Không thể nào, thế giới Hồng Hoang đều do Bàn Cổ đại thần khai tịch, nếu tu thành Bàn Cổ Chân Thân mà phải chịu Thiên Khiển, Thiên Đạo quá bất công." ...

Bàn Huyền không để ý người khác nghĩ thế nào, ánh mắt hắn chăm chú nhìn Thượng Thương Chi Nhãn.

Tuy nhìn có vẻ như sắp giáng Thiên Khiển, nhưng Bàn Huyền biết không phải vậy.

Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện, không phải để giáng Thiên Khiển, mà là để ban thưởng, ví dụ như đại công đức.

Nhưng, tu thành Bàn Cổ Chân Thân không có công đức, nhưng

Hồng Hoang Thiên Đạo sẽ có ban thưởng.

"Thiên Đạo sẽ ban thưởng gì?" Bàn Huyền trong lòng tò mò.

Phần thưởng có thể khiến Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện, tất nhiên không phải tầm thường.

"Ầm ầm ầm!" Lực lượng Thiên Đạo diễn hóa ra từng đạo thần lôi màu tím hồng.

Ở dưới Thượng Thương Chi Nhãn, dù là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên cũng cảm thấy áp lực vô cùng.

Tu vi Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, trước mặt Hồng Hoang Thiên Đạo cũng chỉ là con kiến, chỉ khi đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mới có thể kháng cự.

Nếu Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền có thể kháng cự Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng nếu nghịch thiên, khí vận sẽ nhanh chóng hao tổn.

Một lúc lâu sau, Thượng Thương Chi Nhãn phát ra Thiên Đạo thần quang màu tím hồng.

Thiên Đạo thần quang khóa chặt Bàn Huyền, chỉ cần Bàn Huyền ở Hồng Hoang, cũng không thể tránh được.

Được Thiên Đạo thần quang chiếu rọi, Bàn Huyền cũng có sự minh ngộ.

Tiếp đó, Bàn Huyền chỉ cảm thấy mi tâm có chút ngứa.

Một con mắt màu tím hồng xuất hiện ở mi tâm Bàn Huyền, chính là con mắt thứ ba.

"Thiên Phạt Chi Nhãn." Bàn Huyền trong lòng cũng không bình tĩnh, không ngờ Hồng Hoang Thiên Đạo lại ban thưởng Thiên Phạt Chi Nhãn.

Có Thiên Phạt Chi Nhãn, cũng có thể thay trời hành đạo.

Một khi có Thiên Phạt Chi Nhãn, có thể triệu hoán thiên kiếp, cũng có thể khiến uy lực thiên kiếp giảm xuống hoặc tăng lên.

Khi mi tâm Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền có Thiên Phạt Chi Nhãn, Thượng Thương Chi Nhãn cũng ẩn đi.

Cảm nhận Thiên Phạt Chi Nhãn ở mi tâm, Bàn Huyền có vô số cảm ngộ.

Trong thời gian ngắn, Bàn Huyền đối với Thiên Phạt Chi Nhãn cũng đã có hiểu biết đại khái, cũng có thể sử dụng được.

Dùng Thiên Phạt Chi Nhãn triệu hoán thiên kiếp đối phó người khác, sẽ không có nhân quả, nhưng sẽ có công đức hoặc nghiệp lực.

Nếu dùng Thiên Phạt Chi Nhãn đối phó người có công đức, làm chuyện nghịch đạo, Bàn Huyền cũng sẽ có nghiệp lực, nếu dùng Thiên Phạt Chi Nhãn đối phó người nghiệp lực đầy mình, sẽ có công đức.

Ngoài ra, dùng Thiên Phạt Chi Nhãn cũng sẽ ảnh hưởng đến khí vận, có thể sẽ khiến khí vận hao tổn, cũng có thể sẽ gia tăng khí vận.

Chỉ đáng tiếc, Thiên Phạt Chi Nhãn tối đa chỉ có thể triệu hoán Cửu Cửu Thiên Kiếp, không thể triệu hoán Thiên Khiển.

Nhưng có thể triệu hoán Cửu Cửu Thiên Kiếp trước, sau đó tăng uy lực Cửu Cửu Thiên Kiếp, có khả năng thăng cấp Cửu Cửu Thiên Kiếp thành Thiên Khiển.

Với tu vi Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền, toàn lực phát động Thiên Phạt Chi Nhãn, có thể uy hiếp được Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Đã có Thiên Phạt Chi Nhãn, Bàn Huyền không thể chờ đợi muốn thử một lần.

Ánh mắt quét qua bộ lạc, có không ít người tu vi Độ Kiếp, có người còn chưa hóa hình.

Tu vi dưới Nhân Tiên có thể chia làm Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần và Luyện Thần Phản Hư.

Luyện Tinh Hóa Khí cũng là cảnh giới Luyện Khí, chia làm cửu trọng thiên, Luyện Khí nhất trọng thiên thấp nhất, Luyện Khí cửu trọng thiên cao nhất.

Luyện Khí Hóa Thần là Kim Đan, Nguyên Anh và Hóa Thần ba tầng.

Luyện Thần Phản Hư là Hợp Hư và Độ Kiếp hai tầng.

Đạt đến cảnh giới Độ Kiếp, phải đối mặt với thiên kiếp, hoặc Tứ Cửu Thiên Kiếp, hoặc Lục Cửu Thiên Kiếp, hoặc Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Cảnh giới Độ Kiếp, độ Tứ Cửu Thiên Kiếp sẽ có tu vi Nhân Tiên, độ Lục Cửu Thiên Kiếp sẽ có tu vi Địa Tiên, độ Cửu Cửu Thiên Kiếp sẽ có tu vi Thiên Tiên.

Nhưng, thông thường chỉ có Tiên Thiên sinh linh có căn cước tốt hóa hình mới phải độ Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Hậu Thiên sinh linh độ kiếp khó hơn Tiên Thiên sinh linh, Quỷ tu chi đạo còn khó hơn, vạn kiếp âm linh khó nhập thánh.

Hiện tại, Bàn Huyền có Thiên Phạt Chi Nhãn, có thể triệu hoán thiên kiếp và khống chế uy lực lớn nhỏ của thiên kiếp.

Về phần làm cho thiên kiếp đang xuất hiện biến mất, Thiên Phạt Chi Nhãn cũng không làm được.

Theo quy tắc Thiên Đạo, thiên kiếp một khi giáng xuống sẽ không biến mất, tối đa chỉ là uy lực nhỏ đi, cùng với uy lực thiên kiếp nhỏ

đi, thiên kiếp cũng sẽ hạ cấp, ví dụ như từ Cửu Cửu Thiên Kiếp hạ cấp thành Lục Cửu Thiên Kiếp, hoặc từ Lục Cửu Thiên Kiếp hạ cấp thành Tứ Cửu Thiên Kiếp.

Hiện tại, Bàn Huyền chỉ cần muốn, có thể dùng Thiên Phạt Chi Nhãn hạ cấp Cửu Cửu Thiên Kiếp thành Tứ Cửu Thiên Kiếp.

"Hôm nay, cho các ngươi một cơ duyên." Bàn Huyền ánh mắt quét qua tất cả mọi người trong bộ lạc bên dưới.

Ngay sau đó, Thiên Phạt Chi Nhãn ở mi tâm Bàn Huyền phát ra ánh sáng tím hồng.

Trong nháy mắt, ánh sáng tím hồng từ Thiên Phạt Chi Nhãn ở mi tâm Bàn Huyền đã chiếu rọi toàn bộ bộ lạc.

Ở dưới ánh sáng của Thiên Phạt Chi Nhãn, những người ở cảnh giới Độ Kiếp, sắp hóa hình, đều phải đối mặt với thiên kiếp.

Cùng lúc đó, từng đóa kiếp vân xuất hiện phía trên bộ lạc của Bàn Huyền, đều là Tứ Cửu Thiên Kiếp, uy lực nhỏ nhất.

Nhìn thoáng qua, ít nhất cũng có hơn vạn đóa kiếp vân.

Cũng có nghĩa là, hơn một vạn sinh linh đang độ kiếp.

Bởi vì uy lực thiên kiếp không lớn, không có ai độ kiếp thất bại.

Hơn một vạn sinh linh cùng lúc độ kiếp, không một ai thất bại, quả thực không thể tin được.

Trong chốc lát, tất cả sinh linh trong bộ lạc của Bàn Huyền đều kinh ngạc vô cùng, sinh linh bên ngoài bộ lạc cũng ngây người.

Những sinh linh ở cảnh giới Độ Kiếp, bởi vì độ chỉ là Tứ Cửu Thiên Kiếp, tu vi cũng chỉ đột phá Nhân Tiên.

Những người hóa hình không cần phải nói thêm.

Mẫu Sức, một Đại Vu trong bộ lạc của Bàn Huyền, có tu vi Thái Ất Kim Tiên, lúc này ngơ ngác nhìn Bàn Huyền ở trên cao vạn mét.

"Bàn Huyền đại nhân có thể triệu hoán thiên kiếp?

Có thể khống chế uy lực thiên kiếp?

Con mắt ở mi tâm đó…" Thiên Đạo ban cho Bàn Huyền Thiên Phạt Chi Nhãn, động tĩnh quá lớn, căn bản không giấu được, Bàn Huyền dứt khoát cũng không che giấu. ...

Đông Hải, một vùng biển nào đó, Tổ Vu Cộng Công đứng trên mặt biển, nhìn về phía Bất Chu Sơn.

"Đại huynh tu thành Bàn Cổ Chân Thân, lại được Thiên Phạt Chi Nhãn, Vu tộc của ngô đáng được đại hưng." Cộng Công mặt đầy vui mừng.

Bàn Cổ Chân Thân mạnh mẽ, Cộng Công hiểu rõ.

Lần trước đối chiến Hồng Quân, Cộng Công đã triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, nhưng thời hạn quá ngắn.

Hiện tại, Bàn Huyền tu thành Bàn Cổ Chân Thân, có thể dùng Bàn Cổ Chân Thân chiến đấu trong thời gian dài. ...

Long tộc, Phượng Hoàng tộc, Kỳ Lân tộc, Yêu tộc...

Tổ Vu Đế Giang, Tổ Vu Chúc Cửu Âm, Tổ Vu Chúc Dung cũng đã biết.

Đông Côn Luân, Hồng Quân và Tam Thanh cũng ngồi không yên.

Bộ lạc của Bàn Huyền cách Đông Côn Luân không quá xa, Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện gần Bất Chu Sơn, Hồng Quân và Thái Thượng phát hiện đầu tiên, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng phát hiện ngay sau đó.

"Lão sư, Vu tộc Bàn Huyền tu thành Bàn Cổ Chân Thân, lại được

Thiên Phạt Chi Nhãn.” Thái Thượng nhìn về phía Hồng Quân.

Cùng với việc Bàn Huyền tu thành Bàn Cổ Chân Thân, có Thiên Phạt Chi Nhãn, khí vận của Vu tộc cũng tăng mạnh.

Hồng Quân mặt mày âm trầm, ân oán với Vu tộc không nhỏ.

Vu tộc càng mạnh, tình cảnh của Hồng Quân càng tồi tệ.

“Phải nhanh chóng tu lại Tam Thi, sau đó Tam Thi hợp nhất.” Hồng Quân ánh mắt lóe lên, thầm nghĩ trong lòng.

“Bàn Cổ Chân Thân thấp nhất cũng có một Vô Lượng Lượng Kiếp pháp lực đi!” Nguyên Thủy nói.

Một Vô Lượng Lượng Kiếp pháp lực, cũng chính là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

“Bốn ức tám ngàn vạn lượng kiếp pháp lực…” Thông Thiên than một tiếng, thật khiến người ta tuyệt vọng.

Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cũng chỉ có hơn mười vạn lượng kiếp pháp lực, so với Hỗn Nguyên nhất trọng thiên kém quá xa.

“Các ngươi ở Côn Luân tu luyện cho tốt, vi sư đi đây.” Hồng Quân nói với Tam Thanh, lời vừa dứt đã biến mất.

Bàn Cổ Chân Thân cộng thêm Thiên Phạt Chi Nhãn, khiến Hồng Quân cũng hoảng.

Nếu không tìm cách đối phó Bàn Huyền, Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa cũng chỉ là vấn đề thời gian.

“Bàn Cổ sớm đã vẫn lạc, Bàn Cổ Chân Thân cũng không nên tồn tại ở Hồng Hoang.” Hồng Quân ánh mắt âm lãnh, thầm nghĩ.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người nhìn nhau, không biết Hồng Quân định đi đâu, nhưng chắc chắn là để đối phó Bàn Huyền.

Tam Thanh và Vu tộc tuy đều là hậu duệ Bàn Cổ, nhưng đạo bất đồng, cho nên, Tam Thanh cũng không hy vọng Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Dưới chân Bất Chu Sơn, từng đóa kiếp vân xuất hiện trên bộ lạc của Bàn Huyền đều đã tan biến.

Những người ở cảnh giới Độ Kiếp trong bộ lạc đều đột phá Nhân Tiên, không ít sinh linh hóa thành hình người.

Bàn Huyền cũng từ trên cao vạn mét hạ xuống, Thiên Phạt Chi Nhãn ở mi tâm cũng ẩn đi.

"Cũng đến lúc giải quyết Âm Dương lão tổ." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Âm Dương lão tổ trốn trong Thái Cực Đồ không ra, Thái Cực Đồ đang bị Bàn Huyền dùng đại pháp lực trấn áp.

Nếu không diệt Âm Dương lão tổ, Bàn Huyền cũng không thể luyện hóa Thái Cực Đồ.

Một kiện Tiên Thiên Chí Bảo có thể nhìn mà không thể dùng, cũng khiến người ta uất ức.

Bàn Huyền rất muốn gom đủ Khai Thiên Tam Bảo, tu luyện Tam Hoa Tụ Đỉnh, khiến tam bảo dung hợp thành Khai Thiên Phủ.

Hiện tại, Bàn Huyền có một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng nếu có thể dung hợp Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung thành Khai Thiên Phủ, đó sẽ là một kiện Hỗn Độn Chí Bảo.

Hỗn Độn Chung hiện đang ở trong tay Đông Hoàng Thái Nhất, Bàn Huyền muốn đoạt lấy không khó, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất khí vận không nhỏ, Hỗn Độn Chung lại trấn áp khí vận Yêu tộc, quan hệ trọng đại, nếu đoạt lấy, hậu quả phải gánh chịu cũng nghiêm trọng.

Nhưng, Hỗn Độn Chung không vội, việc cấp bách là diệt Âm Dương lão tổ.

Sau khi ứng phó với một số tộc nhân, đợi đến tối, trở về Tổ Vu Điện, Bàn Huyền mới lấy ra Thái Cực Đồ.

Thái Cực Đồ bị pháp lực của Bàn Huyền trấn áp, ảm đạm vô quang.

Tuy nhiên, khi Thái Cực Đồ mở ra, pháp lực trấn áp Thái Cực Đồ cũng có chút không ổn định.

Thu lại pháp lực trấn áp Thái Cực Đồ, Bàn Huyền tiến vào bên trong đồ.

Trong không gian của đồ tràn ngập Tiên Thiên Âm Dương chi khí.

Chương 115

Mặc dù Khí Vận Chi Thể và Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền đều có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, tu vi nguyên thần là Chuẩn Thánh, thần thức khổng lồ phóng ra cũng khó tìm được Âm Dương lão tổ.

Khi Âm Dương lão tổ một lòng trốn tránh, Hỗn Nguyên Thánh Nhân muốn tìm cũng khó.

"Đến đây là hết." Bàn Huyền lạnh lùng cười.

Thiên Phạt Chi Nhãn màu tím hồng xuất hiện ở mi tâm Bàn Huyền.

Khi Thiên Phạt Chi Nhãn vừa xuất hiện, thiên đạo vĩ lực bùng nổ, Bàn Huyền triệu hoán Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Trực tiếp khóa chặt Thái Cực Đồ, cũng có nghĩa là chủ nhân Thái Cực Đồ phải đối mặt với thiên kiếp.

Chẳng mấy chốc, ở phía xa có một đóa kiếp vân hiện ra.

Phía dưới kiếp vân, chính là vị trí của Âm Dương lão tổ.

Đã bại lộ Âm Dương lão tổ, Bàn Huyền cũng lập tức lao tới.

Cách Bàn Huyền ức vạn quang niên, thân ảnh Âm Dương lão tổ hiện ra, không dám tin nhìn kiếp vân trên đầu.

"Cửu Cửu Thiên Kiếp?

Sao có thể?" Âm Dương lão tổ trừng lớn mắt.

Bỗng nhiên xuất hiện Cửu Cửu Thiên Kiếp khóa chặt Âm Dương lão tổ, khiến Âm Dương lão tổ trong lòng không hiểu.

Lát sau, Âm Dương lão tổ vận dụng pháp nhãn nhìn về phía Bàn

Huyền ở xa.

Vừa nhìn thấy Bàn Huyền, Âm Dương lão tổ giật mình, Bàn Huyền đang với tốc độ cực nhanh bay tới.

Chỉ một lát nữa, Bàn Huyền sẽ đến.

Khi phát hiện Thiên Phạt Chi Nhãn ở mi tâm Bàn Huyền, Âm Dương lão tổ cũng hoàn toàn hiểu ra.

"Bàn Huyền có Thiên Phạt Chi Nhãn? ..." Kỳ thực, cũng là vì Bàn Huyền là người đầu tiên ở Hồng Hoang tu thành Bàn Cổ Chân Thân, cho nên, Thiên Đạo ban thưởng Thiên Phạt Chi Nhãn.

Nếu có người khác ở Hồng Hoang tu thành Bàn Cổ Chân Thân, sẽ không có Thiên Phạt Chi Nhãn.

Thiên Phạt Chi Nhãn chỉ xuất hiện một lần, đã có ở Bàn Huyền, người khác cũng không thể có được.

Đây là lợi ích của người đầu tiên tu thành Bàn Cổ Chân Thân.

Giống như Nữ Oa tạo người, sẽ có đại công đức, nhưng sau khi Nữ Oa tạo người, người khác cũng tạo người, lại không có công đức.

Có người diễn hóa luân hồi cũng vậy, nếu luân hồi đã xuất hiện, lại diễn hóa một luân hồi nữa, luân hồi thứ hai xuất hiện cũng không có công đức.

Người đầu tiên tu thành Bàn Cổ Chân Thân, ngoài việc được Thiên Phạt Chi Nhãn, khí vận cũng sẽ khổng lồ.

Bàn Cổ Chân Thân thứ hai tu thành, khí vận e rằng không bằng một phần mười của người đầu tiên.

Hiểu ra sự việc, Âm Dương lão tổ kinh hãi thất sắc, trong mắt hiện lên vẻ tuyệt vọng.

Cửu Cửu Thiên Kiếp đáng sợ, nhưng Âm Dương lão tổ không sợ,

nhưng vì thiên kiếp mà bại lộ.

Một lúc sau, Bàn Huyền đã đến không xa.

"Âm Dương đạo hữu, lâu rồi không gặp, vẫn khỏe chứ." Bàn Huyền cười nói.

"Hừ!" Âm Dương lão tổ mặt lạnh, ánh mắt oán độc, hận ý trong lòng không thể diễn tả.

Âm Dương lão tổ cũng nhìn ra Bàn Huyền đã tu thành Bàn Cổ Chân Thân.

Bàn Cổ Chân Thân là Hỗn Độn Thánh Thể, thấp nhất cũng là tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Tu vi chênh lệch quá lớn, lại thêm Bàn Huyền có Thiên Phạt Chi Nhãn, Âm Dương lão tổ lại hoàn toàn bại lộ, nên triệt để tuyệt vọng.

"Khí số đã tận mà vẫn có thể sống đến bây giờ, đạo hữu cũng nên biết đủ rồi." Bàn Huyền lạnh lùng cười nói.

"Bàn Huyền, nhữ đừng quá đắc ý." Âm Dương lão tổ nghiến răng nghiến lợi.

Biết mình sắp vẫn lạc, Âm Dương lão tổ trong lòng nổi ác tâm, tấn công Bàn Huyền.

Thông thường, người độ kiếp chiến đấu với người khác, tương đương với hai người cùng độ kiếp, thiên kiếp sẽ tăng uy lực.

Hiện tại, Âm Dương lão tổ phải độ Cửu Cửu Thiên Kiếp, theo y thấy, chiến đấu với Bàn Huyền, Cửu Cửu Thiên Kiếp sẽ thăng cấp thành Thiên Khiển, cũng sẽ khóa chặt Bàn Huyền.

Một quả Tiên Thiên Âm Dương thần lôi xuất hiện trong tay Âm Dương lão tổ, đánh về phía Bàn Huyền.

Thấy Âm Dương lão tổ tấn công, Bàn Huyền không thèm cười

một tiếng.

"Bốp!" Bàn Huyền chỉ tung một quyền.

Tuy chỉ là một quyền tùy ý của Bàn Huyền, nhưng dưới một quyền đó, thần thông của Âm Dương lão tổ bị phá.

Một tiếng hét thảm, thân thể và nguyên thần của Âm Dương lão tổ suýt bị đánh nát.

Thân thụ trọng thương, Âm Dương lão tổ lại phải đối mặt với Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Tuy biết hôm nay sẽ vẫn lạc, nhưng Âm Dương lão tổ cũng không muốn vẫn lạc dưới thiên kiếp.

Nghiến răng, Âm Dương lão tổ tế ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân, lại thi triển thần thông.

"Ầm!" Kiếp vân cuồn cuộn, một đạo thiên lôi đã đánh xuống, bị pháp bảo mà Âm Dương lão tổ tế ra chặn lại.

Tuy thành công chặn được đạo thiên lôi đầu tiên, nhưng Âm Dương lão tổ cũng không dễ chịu.

Càng khiến Âm Dương lão tổ sụp đổ hơn là, uy lực thiên kiếp đang mạnh lên.

Chính là Bàn Huyền dùng Thiên Phạt Chi Nhãn giúp Âm Dương lão tổ tăng uy lực thiên kiếp.

Về phần Âm Dương lão tổ muốn kéo Bàn Huyền xuống nước, lại quá ngây thơ.

Bàn Huyền ra tay giúp người độ kiếp, thiên kiếp cũng sẽ không thăng cấp.

Chỉ có thể nói, Âm Dương lão tổ đối với Thiên Phạt Chi Nhãn không đủ hiểu biết.

Có Thiên Phạt Chi Nhãn, miễn dịch với thiên kiếp.

Cũng có nghĩa là, Bàn Huyền sau này sẽ không phải chịu thiên kiếp.

Cửu Cửu Thiên Kiếp không phải tầm thường, thân thụ trọng thương Âm Dương lão tổ vốn không có nhiều tự tin có thể độ qua, cùng với việc Bàn Huyền tăng uy lực thiên kiếp, Âm Dương lão tổ cũng chỉ có thể độ kiếp thất bại.

Thiên lôi một đạo tiếp một đạo đánh xuống, Âm Dương lão tổ tuy toàn lực chống cự, nhưng cũng chỉ là giãy giụa trong tuyệt vọng.

Một tiếng bi minh, là Tiên Thiên Linh Bảo mà Âm Dương lão tổ tế ra ảm đạm vô quang, từ trên trời rơi xuống.

Tiếp đó, thần thông của Âm Dương lão tổ cũng bị phá.

Không có pháp bảo và thần thông, chỉ có thể dùng thân thể chịu đựng.

Thân thể vốn đã trọng thương, dưới thiên lôi cũng hóa thành tro bụi.

Cuối cùng, nguyên thần của Âm Dương lão tổ tan rã, một điểm chân linh cũng bị xóa sổ.

Khi Âm Dương lão tổ thân tử đạo tiêu, kiếp vân cũng tan biến.

Nhìn mọi việc xảy ra, Bàn Huyền lại bình tĩnh.

Khi Bàn Huyền có Thiên Phạt Chi Nhãn, Âm Dương lão tổ có kết cục này cũng không có gì lạ.

Mọi việc vốn nằm trong dự liệu của Bàn Huyền.

Diệt Âm Dương lão tổ, Bàn Huyền bắt đầu xóa đi ấn ký nguyên thần trong Thái Cực Đồ.

Tuy sau khi Âm Dương lão tổ vẫn lạc, ấn ký nguyên thần trong Thái Cực Đồ cũng sẽ theo thời gian biến mất, nhưng dù sao cũng là ấn ký nguyên thần của một Chuẩn Thánh đại năng, không phải trong thời gian ngắn có thể biến mất.

Với tu vi nguyên thần hiện tại của Bàn Huyền, chưa đầy một ngày đã xóa sạch ấn ký nguyên thần trong Thái Cực Đồ.

Không có ấn ký nguyên thần của Âm Dương lão tổ, Thái Cực Đồ cũng là một kiện Tiên Thiên Chí Bảo vô chủ.

Tiếp đó, Bàn Huyền bắt đầu luyện hóa Thái Cực Đồ.

Giống như Bàn Cổ Phiên, trong Thái Cực Đồ cũng có khai thiên ấn ký.

Khai Thiên Tam Bảo mỗi món có một phần ba khai thiên ấn ký.

Có Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ, Bàn Huyền có hai phần ba khai thiên ấn ký.

Trong Khai Thiên Tam Bảo, Bàn Cổ Phiên công kích đệ nhất, Thái Cực Đồ phòng ngự đệ nhất, hiện nay đều ở trong tay Bàn Huyền, công phòng nhất thể, hoàn toàn vượt trội Hỗn Độn Chung.

Nhưng, điều Bàn Huyền coi trọng không phải là uy lực của Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên.

Dù sao Bàn Huyền có Diệt Thế Đại Ma, có Hỗn Nguyên Kỳ, và Hỗn Nguyên Châu.

Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, cũng có Huyền Hoàng Bảo Tháp, Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Trấn Thiên Bia.

Có Chư Thiên Khánh Vân và Đại Đạo Quang Hoàn, cũng đều có uy lực cực lớn.

Bàn Huyền sở dĩ muốn có Thái Cực Đồ, cũng chỉ là để gom đủ

Khai Thiên Tam Bảo.

Nhưng, hiện tại có thêm Thái Cực Đồ trấn áp khí vận cũng không tồi.

"Chỉ còn lại Hỗn Độn Chung." Bàn Huyền vừa luyện hóa Thái Cực Đồ, vừa thầm nghĩ.

Tuy Bàn Huyền ra tay đoạt Hỗn Độn Chung không khó, nhưng hậu quả phải gánh chịu không nhỏ.

Có lẽ, có thể để Côn Bằng đoạt Hỗn Độn Chung, sau đó từ tay Côn Bằng lấy được Hỗn Độn Chung. ...

Âm Dương lão tổ vẫn lạc, thiên cơ cũng có sự biến đổi, các Chuẩn Thánh đại năng ở Hồng Hoang gần như cùng lúc đều biết.

Đông Hải, Long Cung.

Long Vương và Chúc Long huynh đệ hai người nhìn nhau.

"Huynh trưởng, Âm Dương lão tổ vẫn lạc, Thái Cực Đồ khẳng định đã rơi vào tay Bàn Huyền." Chúc Long nói.

Long Vương hai người cũng biết Âm Dương lão tổ ở trong Thái Cực Đồ, Thái Cực Đồ bị Bàn Huyền đại pháp lực trấn áp.

Nhưng chỉ cần Bàn Huyền một ngày không diệt Âm Dương lão tổ, cũng không thể luyện hóa Thái Cực Đồ.

Nhưng hiện tại, Âm Dương lão tổ đã vẫn lạc, Bàn Huyền cũng có thể luyện hóa Thái Cực Đồ.

"Trong Khai Thiên Tam Bảo, Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ đều đã ở trong tay Bàn Huyền, chỉ còn lại Hỗn Độn Chung." Long Vương nói.

"Hỗn Độn Chung?

Xem ra Bàn Huyền muốn gom đủ Khai Thiên Tam Bảo, tái hiện uy thế vô thượng của Khai Thiên Phủ." "Hiện nay, Hỗn Độn Chung là pháp bảo của Đông Hoàng Thái Nhất, trấn áp khí vận Yêu tộc Thiên Đình, Bàn Huyền muốn có cũng không dễ dàng." Long Vương lạnh lùng cười. ...

Thiên Nam Bất Tử Hỏa Sơn, Nguyên Phượng và muội muội cũng đang trao đổi.

Một Chuẩn Thánh vẫn lạc không phải chuyện nhỏ, huống chi còn liên quan đến một kiện Tiên Thiên Chí Bảo. ...

Thiên giới, khi Đông Hoàng Thái Nhất biết Âm Dương lão tổ đã vẫn lạc, Bàn Huyền đã sơ bộ luyện hóa Thái Cực Đồ.

Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ lần lượt rơi vào tay Bàn Huyền, nếu nói Bàn Huyền không muốn gom đủ Khai Thiên Tam Bảo, Đông Hoàng Thái Nhất không tin, nghĩ đến việc Bàn Huyền tiếp theo sẽ ra tay với Hỗn Độn Chung, Đông Hoàng Thái Nhất cũng hoảng.

Hỗn Độn Chung đối với Yêu tộc Thiên Đình quan trọng, đối với Đông Hoàng Thái Nhất cũng quan trọng, một khi mất đi, tổn thất quá lớn.

Với khí vận hiện tại của Vu tộc, Bàn Huyền có thể gánh chịu hậu quả đoạt Hỗn Độn Chung, nhưng y lại không muốn gánh chịu.

Tiên Thiên Âm Dương nhị khí từ bộ lạc của Bàn Huyền dưới chân Bất Chu Sơn bay thẳng lên trời, lên tận mây xanh, tiếp đó, hóa thành một cây cầu vàng ngọc trắng.

Một đầu cầu vàng ngọc trắng ở trên cao vạn trượng phía trên bộ lạc của Bàn Huyền, đầu kia lại ở trong hư không, tựa như có thể đến bất cứ nơi nào ở Hồng Hoang.

Chương 116

Thân ảnh Bàn Huyền bỗng nhiên xuất hiện trên cầu vàng ngọc trắng.

Cầu vàng ngọc trắng do Thái Cực Đồ hóa thành, đứng trên đó, Bàn Huyền có huyền quang bảo hộ, có thể khiến vạn pháp bất xâm, chư tà tránh xa, tiên thiên có thể lập vào thế bất bại.

Do thời gian luyện hóa Thái Cực Đồ quá ngắn, Bàn Huyền cũng chỉ sơ bộ luyện hóa.

Thông thường, tu vi nguyên thần Hỗn Nguyên nhất trọng thiên muốn hoàn toàn luyện hóa một kiện Tiên Thiên Chí Bảo cũng cần ít nhất mấy trăm năm, tu vi nguyên thần của Bàn Huyền hiện tại mới là Chuẩn Thánh.

Với tu vi nguyên thần hiện tại của Bàn Huyền, muốn hoàn toàn luyện hóa Thái Cực Đồ, một trăm nguyên hội cũng không làm được.

Nếu cho Bàn Huyền mấy vạn nguyên hội, có khả năng hoàn toàn luyện hóa Thái Cực Đồ.

Sau khi sơ bộ luyện hóa Thái Cực Đồ, Bàn Huyền đối với kiện Tiên Thiên Chí Bảo này cũng có hiểu biết nhiều hơn.

Sự huyền diệu của Thái Cực Đồ khiến Bàn Huyền cũng kinh ngạc, bảo vật này bao la vạn tượng, có thể tích địa khai thiên, phân thanh lý trọc, hoa phân âm dương, diễn hóa lưỡng nghi, định địa thủy hỏa phong. ...

Bàn Huyền tu thành Bàn Cổ Chân Thân, có Thiên Phạt Chi Nhãn, diệt sát Âm Dương lão tổ, luyện hóa Thái Cực Đồ, đã bị tất cả các Chuẩn Thánh đại năng ở Hồng Hoang biết.

Đế Giang, Hậu Thổ và các Tổ Vu khác tự nhiên vui mừng.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, có Hồng Quân, La Hầu, Dương Mi và các đại năng khác, lại lo lắng.

Một ngày, trên một hòn đảo ở Đông Hải, tiên sơn sừng sững, linh khí sung túc, là một phúc địa hiếm có, là một trong Thập Châu của Đông Hải.

Phúc địa của Đông Hải có thể chia làm Tam Đảo Thập Châu.

Khi Bàn Cổ khai thiên, có ba mảnh vỡ Hỗn Độn rơi xuống Đông Hải, diễn hóa thành Bồng Lai, Doanh Châu và Phương Trượng ba tòa tiên đảo.

Về phần Thập Châu, là những hòn đảo tiên sơn ở Đông Hải, trong đó có Kim Ngao Đảo.

Tiên thiên linh khí nồng đậm hóa thành sương mù nhàn nhạt, bao phủ Tụ Quật Đảo.

Tụ Quật Đảo là một trong Thập Châu của Đông Hải, cũng là một trong những đạo trường của Long Vương.

Đông Hải Long Cung dưới đáy biển là cung điện của Long Vương, ngoài ra, Long Vương có mấy đạo trường khác, Tụ Quật Đảo chỉ là một trong số đó.

Lúc này, không chỉ Long Vương ở trên Tụ Quật Đảo, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cũng ở đây, còn có Dương Mi.

"Đạo hữu có cách đối phó Vu tộc Bàn Huyền, tập hợp chúng ta lại, không biết là cách gì?" Thủy Kỳ Lân hỏi Dương Mi.

Bởi vì Dương Mi nói có cách đối phó Bàn Huyền, mới tập hợp Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân ba người.

Tộc trưởng của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tụ tập một chỗ,

cũng là hiếm thấy.

Long Vương và Nguyên Phượng cũng đều nhìn Dương Mi, chờ đợi Dương Mi trả lời.

"Bàn Huyền đã tu thành Bàn Cổ Chân Thân, có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chúng ta cộng lại cũng không địch nổi, huống chi còn có không ít bảo vật, Diệt Thế Đại Ma, Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Huyền Hoàng Bảo Tháp..." Dương Mi mặt bình tĩnh nói.

Những gì Dương Mi nói, Long Vương ba người cũng đều biết, không cần phải nghe nữa.

"Ngô chỉ còn cách Hỗn Nguyên Đạo Quả một bước, nếu có thể được tam tộc khí vận tương trợ, tất có thể một bước chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, đến lúc đó, có thể đối phó Bàn Huyền." Dương Mi cuối cùng cũng nói ra ý đồ của mình.

Tu vi của Dương Mi hiện tại là Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, cách Hỗn Nguyên Đạo Quả một bước cũng không sai.

Nghe Dương Mi nói, Long Vương ba người khẽ nhíu mày.

Khí vận quan trọng, nếu mượn khí vận để Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, khí vận tổn hao sẽ không nhỏ.

Sự việc trọng đại, Long Vương ba người đều do dự.

Tiếp đó, Long Vương ba người dùng thần thức trao đổi với nhau.

"Bàn Huyền quá mạnh, nếu Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, có thể giúp tam tộc chúng ta đối kháng Vu tộc." "Tổn hao khí vận của tam tộc chúng ta giúp Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, Dương Mi cũng nợ tam tộc chúng ta một nhân quả lớn." "Đến lúc quyết đoán mà không quyết đoán, ngược lại sẽ bị loạn." "Nếu đợi Vu tộc đánh bại tam tộc chúng ta, hối hận cũng đã muộn." "Được thôi!" "Cũng chỉ có thể như vậy." ...

Qua một hồi thương lượng, Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cũng đã quyết định.

Để đối phó Bàn Huyền, Long Vương ba người nguyện ý tổn hao khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc để giúp Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Thấy Long Vương ba người gật đầu, Dương Mi trong lòng cũng vui mừng.

Long Vương là tộc trưởng Long tộc, Nguyên Phượng là tộc trưởng Phượng Hoàng tộc, Thủy Kỳ Lân là tộc trưởng Kỳ Lân tộc.

Theo một trận pháp mà Dương Mi truyền thụ, Long Vương ba người hợp lực bố trí một Khí Vận Đại Trận.

Khí vận trên người Long Vương hóa thành một con Cửu Trảo Kim Long, khí vận trên người Nguyên Phượng hóa thành một con Tiên Thiên Phượng Hoàng, khí vận trên người Thủy Kỳ Lân hóa thành một con Tiên Thiên Kỳ Lân.

Tiên Thiên Chân Long, Tiên Thiên Phượng Hoàng và Tiên Thiên Kỳ Lân do khí vận hóa thành bố trí một Tiên Thiên Đại Trận.

Kỳ thực, Khí Vận Đại Trận mà Dương Mi truyền cho Long Vương ba người là một trận pháp cấp Hỗn Độn, chỉ là Long Vương ba người có thiên đạo khí vận, tu vi lại không đủ cao, sau khi bố trí cũng hạ cấp thành Tiên Thiên Đại Trận.

Nếu có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lại có đại đạo khí vận, trận này sẽ là trận pháp cấp Hỗn Độn.

Khí vận của Long Vương kết nối với khí vận của Long tộc, khí vận của Nguyên Phượng kết nối với khí vận của Phượng Hoàng tộc, khí vận của Thủy Kỳ Lân kết nối với khí vận của Kỳ Lân tộc.

Thấy Long Vương ba người theo như lời truyền thụ bố trí Khí

Vận Đại Trận, Dương Mi vui mừng ra mặt, trong lòng không khỏi kích động.

Kìm nén sự kích động trong lòng, Dương Mi tiến vào trong trận.

Dưới sự trợ giúp của khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, đạo hạnh của Dương Mi đột phá mạnh mẽ, Hỗn Nguyên Đạo Quả đã ở trong tầm tay.

Trong quá trình giúp đỡ Dương Mi, khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc cũng không ngừng hao tổn.

Trong nháy mắt, Dương Mi đã tu luyện trong Khí Vận Đại Trận được mấy giờ.

Khí vận của Thủy Kỳ Lân đã tổn hao khoảng một phần mười, Long Vương và Nguyên Phượng tốt hơn một chút.

Cuối cùng, tu vi nguyên thần của Dương Mi từ Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn đột phá Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Cũng vào lúc tu vi nguyên thần đột phá Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, Dương Mi thành công chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Nhưng tu vi thân thể của Dương Mi vẫn là Chuẩn Thánh.

"Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thành rồi!" Dương Mi khóe miệng cũng nở một nụ cười.

Thấy Dương Mi thành công chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, Long Vương ba người trong lòng không khỏi ngưỡng mộ.

Đã Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, Long Vương ba người cũng triệt đại trận.

"Chúc mừng đạo hữu chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả." Long Vương nói.

Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cũng mở lời chúc mừng.

Cùng lúc đó, vì Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, xuất hiện không ít dị tượng.

Có mây lành ánh sáng tốt lành, hào quang tử khí, có hoa trời rơi loạn, sen vàng mọc từ đất.

Nếu Dương Mi thành Thánh, dị tượng sẽ còn lớn hơn bây giờ. ...

"Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả?" Bàn Huyền có cảm ứng, nhìn về phía Đông Hải.

Tuy Bàn Huyền chưa chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, nhưng hai thân thể đều có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, khi Hồng Hoang xuất hiện một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hoặc có người thành Thánh, cũng có thể có cảm ứng.

Hiện tại, Bàn Huyền cảm ứng được Dương Mi đã chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Nhìn về phía Đông Hải, Bàn Huyền lại bấm ngón tay suy tính.

Một lúc lâu sau, Bàn Huyền bỗng nhiên hiểu ra.

Không ngờ Long Phượng Kỳ Lân tam tộc dùng khí vận giúp đỡ Dương Mi.

Nếu không có khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc giúp đỡ, Dương Mi muốn chứng đắc Hỗn Nguyên không biết bao lâu nữa, có lẽ là mấy ngàn nguyên hội, có lẽ là mấy vạn nguyên hội, có lẽ là mấy lượng kiếp.

Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân ba người đã giúp đỡ Dương Mi, hiển nhiên hy vọng sau khi Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả sẽ đối phó Bàn Huyền.

Nhưng, Bàn Huyền trong lòng cũng không sợ, Dương Mi không thành Thánh, không có thiên đạo chi lực gia trì, hiện tại cũng chỉ là tu

vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Tuy Dương Mi có Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Nhưng Bàn Huyền hai thân thể đều có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, lại thêm các loại pháp bảo, khả năng đánh bại Dương Mi không nhỏ. ...

"Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả?" Ở một nơi nào đó trong Hồng Hoang, Hồng Quân, Càn Khôn lão tổ và Thương Khung lão tổ ba người nhìn về phía Đông Hải, đều kinh ngạc không nhỏ.

"Dương Mi mượn khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc chứng Hỗn Nguyên, cũng nợ Long Phượng Kỳ Lân tam tộc không nhỏ nhân quả." Càn Khôn lão tổ nói.

"Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều bị Dương Mi lừa, Dương Mi e rằng sắp rời khỏi Hồng Hoang." Hồng Quân sắc mặt khó coi.

"?" "Dương Mi sắp rời khỏi Hồng Hoang?" Càn Khôn lão tổ và Thương Khung lão tổ cũng đều kinh hãi.

Hồng Quân mặt mày âm trầm, theo hiểu biết của y về Dương Mi, sau khi Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên, sẽ tu luyện Hỗn Độn Thể, trở thành Hỗn Độn Ma Thần.

Hỗn Độn Ma Thần không có huyết mạch Bàn Cổ không thể ở trong Hồng Hoang.

Nếu Hỗn Độn Ma Thần không có huyết mạch Bàn Cổ ở trong Hồng Hoang, sẽ chịu Thiên Khiển.

Hồng Hoang là thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, nếu có thể lĩnh ngộ Hồng Hoang Thiên Đạo, cũng có thể trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Thành Thánh ở Hồng Hoang, tu vi cũng có thể đột phá mạnh mẽ.

Theo Hồng Quân thấy, ở Hồng Hoang tuy chịu các loại ràng buộc của quy tắc Thiên Đạo, nhưng lại là một con đường tắt đến Đại Đạo.

Bàn Cổ lấy lực chứng đạo thất bại, nhưng sự tồn tại của Hồng Hoang lại là một con đường tắt đến Đại Đạo.

Nhưng mỗi người mỗi chí, Dương Mi chọn trở thành Hỗn Độn Ma Thần.

Càn Khôn lão tổ và Thương Khung lão tổ cũng đều sắc mặt ngưng trọng, nếu thật như Hồng Quân nói, thì gay rồi.

Dương Mi rời khỏi Hồng Hoang, cũng thiếu đi một đại năng đối phó Bàn Huyền.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc giúp đỡ Dương Mi, tổn hao không ít khí vận, chênh lệch khí vận với Vu tộc cũng sẽ càng lớn.

"Dương Mi e rằng đã rời khỏi Hồng Hoang." Hồng Quân cười khổ.

Càn Khôn lão tổ và Thương Khung lão tổ vận dụng pháp nhãn tra xét tam giới, lại không tìm thấy Dương Mi. ...

Xuyên qua thế giới bình chướng, đến trong Hỗn Độn ngoài vực.

Dương Mi đối với Hồng Hoang không có một chút lưu luyến.

Có Hỗn Nguyên Đạo Quả, tu vi nguyên thần cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tiếp đó, Dương Mi hiện ra bản thể, là một cây Tiên Thiên Không Tâm Dương Liễu Thụ.

Sức mạnh của pháp tắc không gian Hỗn Độn lưu chuyển trên thân Không Tâm Dương Liễu Thụ, hấp thu hỗn độn linh khí từ bốn phương tám hướng.

Có Hỗn Nguyên Đạo Quả và một Vô Lượng Lượng Kiếp pháp lực, ở trong Hỗn Độn ngoài vực, muốn tu luyện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn thành Hỗn Độn Thể không quá khó.

Cùng với việc Dương Mi không ngừng hấp thu hỗn độn linh khí, bản thể cũng đang biến đổi thành Hỗn Độn Thể.

Cũng không biết qua bao lâu, Không Tâm Dương Liễu Thụ biến thành màu hỗn độn.

Dưới sự tu luyện của Dương Mi, đã trở thành Hỗn Độn Thể.

Có Hỗn Độn Thể, lại thêm Hỗn Độn Nguyên Thần trong cơ thể, Dương Mi cũng là Hỗn Độn Ma Thần.

Lựa chọn trở thành Hỗn Độn Ma Thần, Dương Mi không thể quay về Hồng Hoang, dù sao cũng không có huyết mạch Bàn Cổ.

Nhưng, Dương Mi không một chút hối hận, so với Hồng Hoang, y càng thích ở trong Hỗn Độn.

"Dương Mi rời khỏi Hồng Hoang rồi sao?" Dưới Bất Chu Sơn, tại một nơi nào đó, ánh mắt Bàn Huyền nhìn về phía ba mươi ba tầng trời, phảng phất như xuyên thấu qua hàng rào thế giới để nhìn vào Hỗn Độn ngoài vũ trụ.

Phát hiện Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, Bàn Huyền đã chuẩn bị sẵn sàng để nghênh chiến, cũng luôn âm thầm quan sát, nhưng không ngờ, Dương Mi sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên lại rời khỏi Hồng Hoang.

Không ngoài hai khả năng, một là Dương Mi tạm thời rời khỏi Hồng Hoang để Bàn Huyền lơi lỏng cảnh giác, sau đó sẽ tìm cơ hội ra tay; hai là Dương Mi lựa chọn trở thành Hỗn Độn Ma Thần.

Chương 117

Hỗn Độn Ma Thần không có huyết mạch Bàn Cổ thì không thể ở lại Hồng Hoang.

Dương Mi không có huyết mạch Bàn Cổ, nếu lựa chọn trở thành Hỗn Độn Ma Thần, cũng phải rời khỏi Hồng Hoang.

Bây giờ xem ra, mười phần thì có đến tám chín phần là Dương Mi đã chọn trở thành Hỗn Độn Ma Thần.

Dương Mi vốn là Không Gian Ma Thần chuyển thế, tuy tu hành ở Hồng Hoang là một con đường tắt để đi đến Đại Đạo, nhưng Dương Mi chọn trở thành Hỗn Độn Ma Thần cũng không có gì sai.

Còn như Hồng Quân, Càn Khôn lão tổ, Thương Khung lão tổ…, bọn họ lại đều thành Thánh ở Hồng Hoang.

Hiện giờ, Dương Mi đã đi trước Hồng Quân và những người khác một bước, nhưng nếu Hồng Quân và những người khác thành Thánh ở Hồng Hoang, có lẽ sẽ đạt tới Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên nhanh hơn Dương Mi.

Nếu có thể chưởng khống Thiên Đạo Hồng Hoang, tu vi cũng có thể đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nếu siêu thoát khỏi Thiên Đạo Hồng Hoang, còn có khả năng trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Thành Thánh ở Hồng Hoang có chỗ tốt, cũng có chỗ xấu, tương tự, nếu Dương Mi chọn trở thành Hỗn Độn Ma Thần, cũng sẽ có cái được cái mất.

Nhưng, nếu Dương Mi rời khỏi Hồng Hoang và chọn trở thành Hỗn Độn Ma Thần, đối với Bàn Huyền lại không phải là chuyện xấu.

Vì giúp Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, khí vận của Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc đều đã bị hao tổn.

Khí vận Vu tộc vốn đã vượt xa bất kỳ tộc nào trong Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, bây giờ, khoảng cách lại càng lớn hơn.

"Có thể cân nhắc diệt Kỳ Lân tộc trước." Bàn Huyền thầm nghĩ trong lòng.

Hiện tại, trong Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, Kỳ Lân tộc có thực lực yếu nhất, khí vận cũng ít nhất.

Chỉ cần không xảy ra chuyện ngoài ý muốn, với thực lực hiện tại của Vu tộc, muốn diệt Kỳ Lân tộc không khó. ...

Bắc Hải, yêu tộc dưới trướng Côn Bằng ngày càng ngang ngược, sự khống chế của Long tộc đối với Bắc Hải cũng ngày càng suy yếu.

Tuy nhiên, Long Vương và Trúc Long lại không thể đến Bắc Hải, chỉ có thể để Thanh Long đối phó với Côn Bằng.

Sau khi giúp Dương Mi chứng đạo Hỗn Nguyên, Long Vương đã chỉnh đốn quân đội Long tộc, chuẩn bị sẵn sàng cho chiến tranh.

Long Vương chỉ đợi Dương Mi ra tay đối phó Bàn Huyền.

Bàn Huyền tuy tu thành Bàn Cổ chân thân, lại có Thiên Phạt Chi Nhãn, nhưng dù sao cũng chưa có Hỗn Nguyên Đạo Quả, tu vi Nguyên Thần chỉ mới là Chuẩn Thánh, cho nên Long Vương cho rằng khả năng Dương Mi đánh bại Bàn Huyền là rất lớn.

Nhưng hy vọng càng lớn, thất vọng càng nhiều.

"Dương Mi đáng ghét, không phải là người, vô sỉ đến cực điểm." Long Vương tức giận mắng lớn.

Khi biết tin Dương Mi đã rời khỏi Hồng Hoang, Long Vương cũng nổi trận lôi đình.

Không chỉ Long Vương, mà cả Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân, ba người đều bị Dương Mi lừa gạt, trí thông minh bị sỉ nhục.

Dương Mi căn bản không hề có ý định chiến một trận với Bàn Huyền, chỉ lợi dụng khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc để trợ giúp mình chứng đạo Hỗn Nguyên, khi mục đích đã đạt được, hắn liền lập tức rời khỏi Hồng Hoang.

Trúc Long và các cường giả Long tộc biết chuyện cũng đều phẫn nộ.

Nhưng, Long tộc lại chẳng thể làm gì, Dương Mi đã rời khỏi Hồng Hoang, cường giả Long tộc có đi vào Hỗn Độn ngoài vũ trụ cũng khó tìm được Dương Mi, mà dù có tìm được, cũng không đối phó nổi.

Chuẩn Thánh Đại viên mãn, trước mặt Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên cũng chỉ là con kiến, mà Long Vương, người mạnh nhất Long tộc hiện tại, còn cách xa Chuẩn Thánh Đại viên mãn.

Có thể nói, nếu cường giả Long tộc đi vào Hỗn Độn ngoài vũ trụ tìm Dương Mi, chưa chắc đã tìm được, mà một khi tìm được, sẽ bị tiêu diệt toàn bộ, Dương Mi không thể nào nương tay.

Hiện tại, nếu trực tiếp ra tay diệt Long tộc hậu quả không nhỏ, nhưng đó là ở trong Hồng Hoang.

Khi Dương Mi lựa chọn rời khỏi Hồng Hoang, công đức, khí vận, nghiệp lực, nhân quả của Hồng Hoang, cũng bị Dương Mi xem nhẹ.

"Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả, Bàn Huyền không thể không biết." Sắc mặt Long Vương ngưng trọng.

Sắc mặt Trúc Long cũng ngưng trọng.

Hắn biết Dương Mi đã chứng đạo Hỗn Nguyên, cũng biết khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đã giúp đỡ Dương Mi.

“Cùng lắm thì khai chiến với Vu tộc.” Trúc Long lạnh giọng.

“Khai chiến?

Bàn Cổ chân thân và Thiên Phạt Chi Nhãn gộp lại, Ngô tộc, Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc cộng lại cũng không có một chút cơ hội thắng.” Long Vương cười khổ. ...

Bất Tử Hỏa Sơn, mấy chục cường giả Phượng Hoàng tộc tụ tập, hai người là Chuẩn Thánh, còn lại đều là Đại La Kim Tiên.

Biết tin Dương Mi rời khỏi Hồng Hoang, Nguyên Phượng cũng tức giận.

“Ngô tộc không khai chiến, e rằng Vu tộc cũng sẽ khai chiến.” “So với Ngô tộc và Long tộc, thực lực Kỳ Lân tộc yếu nhất, khí vận cũng nhỏ nhất, dễ đối phó hơn, Vu tộc hẳn là sẽ đối phó Kỳ Lân tộc trước.” “Môi hở răng lạnh, giúp đỡ Kỳ Lân tộc là việc bắt buộc phải làm, nhưng cũng có thể lợi dụng Kỳ Lân tộc để tiêu hao Vu tộc càng nhiều càng tốt.” Sau khi giúp Dương Mi chứng đạo Hỗn Nguyên, Phượng Hoàng tộc cũng đã chuẩn bị sẵn sàng để khai chiến với Vu tộc, hiện tại, tình hình có biến, lại trở nên bị động.

Trước khi Vu tộc khai chiến với bất kỳ tộc nào trong Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, Phượng Hoàng tộc đều sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Chiến tranh không phải trò đùa, huống hồ thực lực Vu tộc quá mạnh.

Nếu Bàn Huyền ra tay, hoặc một Tổ Vu nào đó triệu hoán Bàn Cổ chân thân, Phượng Hoàng tộc khai chiến với Vu tộc chẳng khác nào lấy trứng chọi đá.

Mạnh mẽ như Phượng Hoàng tộc, trước mặt Bàn Cổ chân thân cũng không chịu nổi một kích.

Dựa vào Bàn Cổ chân thân, Vu tộc có năng lực diệt Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, không quá khó, nhưng có thể không để ý đến nhân quả và nghiệp lực, lại không thể không cân nhắc đến khí vận.

Tuy có thể cướp đoạt khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, nhưng nếu khí vận của Vu tộc thất thoát nhiều hơn, cũng là được không bù mất. ...

Miền đất phương bắc, một dãy núi khổng lồ, Kỳ Lân tộc đang sinh sôi nảy nở ở đây.

Dưới sự phát triển của Kỳ Lân tộc, một nền văn minh rực rỡ cũng đã xuất hiện trong dãy núi.

Chủng tộc ở Hồng Hoang nhiều vô số kể, nhưng phát triển thành văn minh lại chỉ là một phần nhỏ.

Nền văn minh theo đuổi sức mạnh khoa học kỹ thuật ở Hồng Hoang cũng không ít, nhưng Vu tộc và Long Phượng Kỳ Lân tam tộc căn bản không thèm để vào mắt.

Khoa học kỹ thuật là mượn ngoại vật, đi ngược lại với đạo pháp tự nhiên.

Trong cung điện của Thủy Kỳ Lân.

Ngoài mười mấy cường giả Kỳ Lân tộc, còn có ba người Hồng Quân, Càn Khôn lão tổ và Thương Khung lão tổ.

"Thoái ẩn?

Không được, chỉ khiến khí vận Kỳ Lân tộc thất thoát nặng nề, mất đi khí vận, Vu tộc sẽ càng không còn gì e ngại." Sắc mặt Hồng Quân đại biến, không ngờ Thủy Kỳ Lân lại có ý định để Kỳ Lân tộc thoái ẩn.

Nếu Kỳ Lân tộc thoái ẩn, cũng là từ bỏ vị trí nhân vật chính lượng

kiếp, từ đó ẩn thế không ra.

“Theo Ngô suy tính, nếu Ngô tộc thoái ẩn, khí vận cũng chỉ thất thoát khoảng ba thành.” Thủy Kỳ Lân trầm giọng.

Mất đi khoảng ba thành khí vận, Kỳ Lân tộc cũng không còn là nhân vật chính lượng kiếp, nhưng khí vận vẫn không thể xem thường, ít nhất có thể so sánh với Yêu tộc Thiên Đình.

Thủy Kỳ Lân có ý định để Kỳ Lân tộc thoái ẩn, cũng là sau khi đã suy nghĩ cẩn thận.

Dương Mi rời khỏi Hồng Hoang, thực lực Kỳ Lân tộc không đủ mạnh, khí vận lại ít, Vu tộc tiếp theo mười phần thì có đến tám chín phần sẽ khai chiến với Kỳ Lân tộc.

Nếu Kỳ Lân tộc thoái ẩn, lại có khí vận không nhỏ, theo Thủy Kỳ Lân thấy, Vu tộc tiếp theo sẽ không khai chiến với Kỳ Lân tộc, mà sẽ khai chiến với Long tộc hoặc Phượng Hoàng tộc.

“Ba thành?

Quá lạc quan rồi, ít nhất cũng thất thoát trên năm thành.” Thương Khung lão tổ cười lạnh.

“Để Kỳ Lân tộc thoái ẩn là phạm vào sự ngu xuẩn.” Càn Khôn lão tổ càng không khách khí.

Hồng Quân phản đối, lời nói của Thương Khung lão tổ và Càn Khôn lão tổ lại càng ngày càng khó nghe, sắc mặt Thủy Kỳ Lân cũng trở nên âm trầm.

Thấy sắc mặt Thủy Kỳ Lân ngày càng khó coi, Hồng Quân vội vàng lên tiếng giảng hòa.

Tiếp đó, Hồng Quân lại khuyên Thủy Kỳ Lân tuyệt đối không được để Kỳ Lân tộc thoái ẩn.

Ngoài việc phản đối Kỳ Lân tộc thoái ẩn, Hồng Quân hy vọng khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc có thể giúp hắn thành Thánh.

Càn Khôn lão tổ và Thương Khung lão tổ đều bị Hồng Quân thuyết phục, đồng ý giúp Hồng Quân thành Thánh.

Có Càn Khôn lão tổ và Thương Khung lão tổ tương trợ, chỉ cần có thêm khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tương trợ, Hồng Quân muốn thành Thánh cũng dễ dàng hơn.

Đương nhiên, Hồng Quân đã hứa hẹn với Càn Khôn lão tổ và Thương Khung lão tổ, cũng có thể hứa hẹn với Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân, đối với Đại Đạo phát thệ, càng khiến người ta tin tưởng.

Biết Hồng Quân hy vọng khí vận của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc giúp hắn thành Thánh, trong lòng Thủy Kỳ Lân lại cười lạnh, bị Dương Mi lừa một lần, chẳng lẽ còn có thể bị Hồng Quân lừa lần nữa?

Hồng Quân đưa ra lời hứa, cũng đối với Đại Đạo phát thệ, nhưng Thủy Kỳ Lân cũng chỉ cười nhạt.

Huống hồ, khí vận hiện tại của Kỳ Lân tộc không nhiều, nếu giúp Hồng Quân, tất nhiên sẽ thất thoát một phần, chỉ cần thất thoát một thành, Kỳ Lân tộc cũng không còn là nhân vật chính lượng kiếp.

Để Kỳ Lân tộc thoái ẩn sẽ mất đi vị trí nhân vật chính lượng kiếp, giúp Hồng Quân, mười phần thì có đến tám chín phần cũng sẽ mất đi vị trí nhân vật chính lượng kiếp, còn đắc tội Vu tộc.

Giúp Dương Mi chứng đạo Hỗn Nguyên đã đắc tội Vu tộc, lại giúp Hồng Quân thành Thánh, sẽ đắc tội Vu tộc càng sâu hơn.

Đợi Hồng Quân thành Thánh, Kỳ Lân tộc lại không còn là nhân vật chính lượng kiếp, Hồng Quân sẽ che chở Kỳ Lân tộc sao?

Lại có thể che chở được bao nhiêu?

Trong lòng cân nhắc lợi hại, Thủy Kỳ Lân cũng sẽ không giúp Hồng Quân. ...

Mạng lưới tình báo của Vu tộc trải rộng khắp Hồng Hoang, lại thêm Bàn Huyền có thể quan sát thiên cơ, chuyện ở Hồng Hoang ít có gì qua mắt được hắn.

Tin tức Thủy Kỳ Lân có ý định để Kỳ Lân tộc thoái ẩn cũng đã truyền đến tai Bàn Huyền.

Tại bộ lạc của Bàn Huyền, Bàn Huyền đang suy tư.

"Thủy Kỳ Lân muốn để Kỳ Lân tộc thoái ẩn sao?" Nếu Kỳ Lân tộc thoái ẩn, chỉ cần nắm bắt tốt thời cơ, Bàn Huyền có thể cướp đoạt lượng lớn khí vận.

Một khi Kỳ Lân tộc không còn khí vận, Bàn Huyền không ngại diệt Kỳ Lân tộc.

Không diệt Kỳ Lân tộc, nhưng Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Căn, các loại thiên tài địa bảo của Kỳ Lân tộc, và địa bàn mà họ khống chế, đều phải đoạt lấy.

Đối với đại năng, cuộc tranh đoạt ở Hồng Hoang là tranh giành khí vận, thứ hai mới là các loại bảo vật tiên thiên.

Nếu Thủy Kỳ Lân biết được căn cước của Bàn Huyền, tuyệt đối không thể nào để Kỳ Lân tộc thoái ẩn, đáng tiếc Thủy Kỳ Lân lại không biết căn cước của Bàn Huyền.

Theo cách nghĩ của Thủy Kỳ Lân, Kỳ Lân tộc thoái ẩn tuy không còn là nhân vật chính lượng kiếp, khí vận thất thoát không ít, nhưng lại là lấy lùi làm tiến, nếu Vu tộc khai chiến với Kỳ Lân tộc, cũng sẽ được không bù mất.

Nhưng vì căn cước của Bàn Huyền chính là khí vận Vu tộc, cho nên, chỉ cần nắm bắt được thời cơ Kỳ Lân tộc thoái ẩn, ít nhất có thể cướp đoạt một nửa khí vận hiện tại của Kỳ Lân tộc, thậm chí còn nhiều hơn, cộng thêm phần khí vận mà Kỳ Lân tộc tự thất thoát, Kỳ Lân tộc ít nhất cũng sẽ mất đi trên tám thành khí vận.

"Đừng làm Ngô thất vọng nhé!" Ánh mắt Bàn Huyền nhìn về phía miền đất phương bắc.

Tiếp đó, Bàn Huyền cũng bắt đầu chú ý chặt chẽ sự thay đổi khí vận của Kỳ Lân tộc, một khi Kỳ Lân tộc muốn thoái ẩn, hắn cũng có thể ra tay ngay lập tức.

Kỳ Lân tộc từ khi bị Vu tộc đuổi ra khỏi Đông Hoang, cũng đã đến miền đất phương bắc.

Hiện tại, tuy Kỳ Lân tộc là tộc yếu nhất trong bốn nhân vật chính lượng kiếp, khí vận cũng ít nhất, nhưng dù sao cũng là nhân vật chính lượng kiếp.

Ở dưới Bất Chu Sơn, Bàn Huyền cũng có thể bất cứ lúc nào quan sát khí vận của Kỳ Lân tộc.

Dưới mệnh lệnh của Bàn Huyền, Vu tộc bắt đầu chuẩn bị chiến tranh, dường như muốn khai chiến với Kỳ Lân tộc, cũng gây áp lực cho Kỳ Lân tộc.

Ngắn ngủi không đến mười năm, khí vận của Kỳ Lân tộc cũng đã có biến hóa không nhỏ.

Xem ra, Thủy Kỳ Lân quả nhiên muốn để Kỳ Lân tộc thoái ẩn.

Đối với Bàn Huyền đây là một cơ hội lớn, ít nhất có thể cướp đoạt một nửa khí vận của Kỳ Lân tộc.

Nếu có thể cướp đoạt một nửa khí vận của Kỳ Lân tộc, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền rất có khả năng đột phá Hỗn Nguyên Nhị

Trọng Thiên.

“Cũng gần được rồi.” Bàn Huyền thầm tính.

Tiếp đó, Bàn Huyền bắt đầu thi triển bản mệnh thần thông của Khí Vận Chi Thể, bắt đầu cướp đoạt khí vận của Kỳ Lân tộc.

Với khí vận khổng lồ của Kỳ Lân tộc, trực tiếp cướp đoạt rất dễ bị phản phệ, nhưng hiện tại Kỳ Lân tộc lại muốn thoái ẩn, đã cho Bàn Huyền cơ hội.

Chương 118

Đã Kỳ Lân tộc cho cơ hội, Bàn Huyền tự nhiên sẽ không bỏ qua. ...

Miền đất phương bắc Hồng Hoang, dãy núi khổng lồ hùng vĩ, vô số cây cổ thụ chọc trời, xanh um tươi tốt.

Từng con Kỳ Lân xuất hiện, đi kèm với khí tức tường thụy.

Hồng Quân, Càn Khôn lão tổ và Thương Khung lão tổ ba người đang ở trên không trung cao vạn trượng, dưới chân ba người đều có mây lành.

Lúc này, dù là Hồng Quân, Càn Khôn lão tổ hay Thương Khung lão tổ, đều đang âm trầm mặt mày.

"Thủy Kỳ Lân quá ngu xuẩn rồi." Càn Khôn lão tổ giận dữ nói.

Hồng Quân và Thương Khung lão tổ đều thở dài.

Thực ra, khi Thủy Kỳ Lân có ý định để Kỳ Lân tộc thoái ẩn, Hồng Quân và những người khác đã có ý định giết Thủy Kỳ Lân, hoặc phong ấn, nhưng càng ngày càng nhiều cường giả Kỳ Lân tộc ủng hộ việc thoái ẩn.

Cho nên, Hồng Quân và những người khác có ra tay cũng không ngăn cản được, ngược lại còn được không bù mất, chỉ có thể trơ mắt nhìn Kỳ Lân tộc thoái ẩn.

Ngoài ra, Long tộc và Phượng Hoàng tộc cũng đã từ chối Hồng Quân một cách rõ ràng.

Chỉ có sự tương trợ của Càn Khôn lão tổ và Thương Khung lão tổ, lại không đủ để giúp Hồng Quân thành Thánh.

Trong lòng Hồng Quân cũng có chút oán trách Dương Mi.

Nếu không phải Dương Mi lừa gạt Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, e rằng Hồng Quân đã thành Thánh.

Tuy nhiên, sự việc đến nước này cũng không còn ý nghĩa, Hồng Quân cũng đang suy nghĩ làm thế nào để có thể thành Thánh nhanh nhất.

Bàn Huyền gây áp lực cho Hồng Quân thực sự quá lớn, nhưng muốn thành Thánh cũng không dễ dàng.

"Kỳ Lân tộc... sẽ hối hận." Hồng Quân thầm nghĩ trong lòng.

Nhìn xuống phía dưới, sâu trong dãy núi khổng lồ vắt ngang đại địa, mấy chục vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân tụ tập lại một chỗ, do Thủy Kỳ Lân dẫn đầu.

Một tế đàn ngũ sắc cao ba trăm sáu mươi lăm trượng, có ba nghìn bậc, được bố trí theo Lưỡng Nghi, Tam Tài và Tứ Tượng, Ngũ Hành.

Thủy Kỳ Lân đứng trên tế đàn, bắt đầu tế trời.

"Thiên Đạo ở trên, Ngô tộc Kỳ Lân từ hôm nay bắt đầu thoái ẩn, mong Thiên Đạo giám chi!" Mặc dù giọng nói của Thủy Kỳ Lân không lớn, nhưng lại truyền đi rất xa, tất cả sinh linh của Kỳ Lân tộc đều nghe thấy.

Kỳ Lân tộc không chỉ có Kỳ Lân, còn có các loại tẩu thú, như Bạch Hổ, Thất Thải Thần Lộc, Tứ Bất Tượng, Thanh Ngưu...

"Ngô tộc từ hôm nay bắt đầu thoái ẩn!" Dưới tế đàn, mấy chục vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân cũng đồng thanh hô vang.

Khí thế của mấy chục vạn con Kỳ Lân hội tụ lại một chỗ, khiến người ta kinh ngạc.

Trước khí thế như vậy, Hồng Quân cũng khó lòng chống đỡ.

Một nhân vật chính lượng kiếp muốn thoái ẩn, không phải là

chuyện nhỏ.

Không lâu sau, Thượng Thương Chi Nhãn màu tím hồng xuất hiện.

Thấy Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện, vô số sinh linh kinh ngạc.

Ngay cả Hồng Quân, Càn Khôn lão tổ và Thương Khung lão tổ ba người cũng đều trợn tròn mắt, hiển nhiên đều không ngờ Thượng Thương Chi Nhãn sẽ xuất hiện.

Thủy Kỳ Lân đứng trên tế đàn phía dưới cũng kinh ngạc không thôi.

"Thượng Thương Chi Nhãn?" "Thương Thiên đã mở mắt rồi." "Nhưng chưa chắc đã là chuyện tốt!" "Chưa chắc là chuyện xấu, có lẽ sẽ có công đức giáng xuống cũng không chừng." "Công đức?

Có khả năng không?" Mấy chục vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân dưới tế đàn một phen xôn xao.

Thủy Kỳ Lân trong lòng cũng thấp thỏm, nhưng đã đi đến bước này, cũng chỉ có thể cứng rắn mà tiến.

Tiếp đó, vĩ lực Thiên Đạo trào dâng, hoàng hoàng thiên uy giáng xuống.

Dưới thiên uy, Thủy Kỳ Lân gần như không thể hô hấp, mấy chục vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân dưới tế đàn càng không chịu nổi, từng con một ngã xuống đất.

Trước tiên là tu vi và đạo hạnh của Thủy Kỳ Lân bắt đầu suy giảm, tiếp đó, tu vi và đạo hạnh của mấy chục vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân dưới tế đàn cũng bắt đầu suy giảm.

Khí vận của Kỳ Lân tộc thì đang nhanh chóng thất thoát.

Là tộc trưởng Kỳ Lân tộc, lại có đạo hạnh Chuẩn Thánh, Thủy Kỳ Lân có thể cảm nhận được khí vận của Kỳ Lân tộc đang nhanh chóng thất thoát.

Vốn dĩ, Kỳ Lân tộc có hai Chuẩn Thánh, nhưng bây giờ chỉ còn lại một mình Thủy Kỳ Lân.

Tu vi và đạo hạnh của Thủy Kỳ Lân đã giảm xuống Chuẩn Thánh sơ kỳ, tu vi của một Chuẩn Thánh khác thì giảm xuống Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Ngắn ngủi trong một khoảng thời gian, khí vận của Kỳ Lân tộc đã thất thoát một thành.

Thời gian trôi qua, tốc độ thất thoát khí vận của Kỳ Lân tộc cũng ngày càng nhanh.

Chẳng mấy chốc, khí vận của Kỳ Lân tộc đã thất thoát hai thành, rồi ba thành... bốn thành... năm thành...

"Sao lại như vậy?" Thủy Kỳ Lân hoàn toàn ngây người, mọi chuyện hoàn toàn không giống như hắn nghĩ.

Theo suy tính của Thủy Kỳ Lân, Kỳ Lân tộc thoái ẩn cũng chỉ mất khoảng ba thành khí vận, nhưng lượng khí vận thất thoát đã vượt quá một nửa.

Ngoài việc khí vận thất thoát, tu vi đạo hạnh của Thủy Kỳ Lân và mấy chục vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân đều đã suy giảm.

Thiên Đạo không thể lừa dối, là nhân vật chính lượng kiếp, muốn thoái ẩn cũng được, nhưng phải gánh chịu hậu quả.

Nếu là nhân vật chính của thiên địa, hậu quả phải gánh chịu khi thoái ẩn sẽ còn lớn hơn.

Tu vi có thể tu luyện lại, đạo hạnh cũng có thể lĩnh ngộ, nhưng khí

vận không ngừng thất thoát khiến Thủy Kỳ Lân lòng như lửa đốt.

Lại qua nửa canh giờ, khí vận của Kỳ Lân tộc cũng không còn thất thoát nữa.

Nhưng so với trước khi tế trời, khí vận của Kỳ Lân tộc đã thất thoát trên chín thành.

"Không thể nào!

Không nên..." Thủy Kỳ Lân thất hồn lạc phách.

Khí vận mất đi quá nhiều, với khí vận hiện tại của Kỳ Lân tộc, diệt Kỳ Lân tộc cũng không cần phải gánh chịu cái giá quá lớn.

Nếu sớm biết như vậy, dù có đánh chết Thủy Kỳ Lân cũng sẽ không để Kỳ Lân tộc thoái ẩn.

Nhưng Kỳ Lân tộc thoái ẩn thì dễ, muốn trở lại làm nhân vật chính lượng kiếp lại khó.

Nhân vật chính lượng kiếp một khi đã thoái ẩn, muốn trở thành nhân vật chính lượng kiếp sẽ khó hơn các chủng tộc khác, may mà chưa bị Thiên Đạo đưa vào danh sách đen, vẫn có thể trở lại làm nhân vật chính lượng kiếp.

Nhưng, Vu tộc sẽ không cho Kỳ Lân tộc cơ hội, Long tộc và Phượng Hoàng tộc cũng không có khả năng sẽ cho Kỳ Lân tộc cơ hội.

Kỳ Lân tộc hiện tại, quả thực là một miếng thịt béo.

Thủy Kỳ Lân không dám nghĩ tiếp nữa, nếu Kỳ Lân tộc có khí vận không nhỏ, Vu tộc khai chiến với Kỳ Lân tộc sẽ được không bù mất, nhưng bây giờ, lại có lợi có thể kiếm.

Long tộc và Phượng Hoàng tộc cũng không có khả năng sẽ giúp Kỳ Lân tộc.

Cục diện như vậy, khiến Thủy Kỳ Lân trong lòng đau khổ vạn

phần.

“Kết quả bây giờ, nhữ có hài lòng không?” Giọng nói của Hồng Quân từ trên không trung cao vạn trượng truyền đến, lọt vào tai Thủy Kỳ Lân.

“Vèo!” Thủy Kỳ Lân đằng vân giá vũ, bay lên không trung cao vạn trượng, đến trước mặt ba người Hồng Quân, mở miệng cầu xin ba người che chở Kỳ Lân tộc.

Đối với lời thỉnh cầu của Thủy Kỳ Lân, ba người Hồng Quân không hề động lòng.

Kỳ Lân tộc không còn bao nhiêu khí vận, tuy có không ít bảo vật, nhưng đối với Hồng Quân sức hấp dẫn đã không còn lớn.

Khi Kỳ Lân tộc ẩn lui, ba người Hồng Quân cũng đang quan sát khí vận của Kỳ Lân tộc, phát hiện khí vận của Kỳ Lân tộc thất thoát trên chín thành, cũng đều kinh ngạc.

Theo suy nghĩ của ba người Hồng Quân, khí vận của Kỳ Lân tộc nên thất thoát khoảng một nửa, lại không ngờ sẽ vượt quá chín thành.

Hiện tại, Hoang Cổ Thiên Đình của Thương Khung lão tổ khí vận còn vượt qua Kỳ Lân tộc.

Yêu tộc Thiên Đình, và Bắc Minh yêu tộc, khí vận cũng đều vượt qua Kỳ Lân tộc hiện tại.

Trong một khắc, trong lòng Hồng Quân chỉ có một suy nghĩ, đó là Kỳ Lân tộc xong đời rồi.

“Kỳ lạ, Kỳ Lân tộc thoái ẩn sao lại thất thoát trên chín thành khí vận?” “Có chút không đúng.” Mặc dù phát hiện có điều không đúng, nhưng ba người Hồng Quân, Càn Khôn lão tổ và Thương Khung lão tổ lại cũng không hiểu rõ. ...

Dưới Bất Chu Sơn, trong bộ lạc của Bàn Huyền.

Cướp đoạt được khoảng năm thành khí vận của Kỳ Lân tộc, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền đột phá Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Khí vận của Vu tộc càng thêm khổng lồ.

Lại tiến gần một bước đến vị trí nhân vật chính thiên địa, tâm tình của Bàn Huyền cũng không tệ.

Nếu không phải Bàn Huyền cướp đoạt khí vận của Kỳ Lân tộc, khí vận của Kỳ Lân tộc có lẽ thất thoát khoảng ba thành, có lẽ thất thoát khoảng bốn thành, chứ không thể nào thất thoát trên chín thành.

Nhưng, dù khí vận của Kỳ Lân tộc chỉ thất thoát ba thành, Vu tộc cũng sẽ không buông tha Kỳ Lân tộc.

Thủy Kỳ Lân quá ngây thơ rồi, một nhân vật chính lượng kiếp lại chơi trò thoái ẩn, quả thực là đầu óc có vấn đề, với mức độ ngu xuẩn này, rơi vào kết cục hiện tại một chút cũng không kỳ lạ, dù Bàn Huyền không cướp đoạt khí vận của Kỳ Lân tộc, sau khi Kỳ Lân tộc thoái ẩn, sớm muộn gì cũng sẽ rơi vào hoàn cảnh hiện tại.

Chỉ có thể nói, sự hiểu biết của Thủy Kỳ Lân về khí vận chưa đủ, về Thiên Đạo cũng chưa đủ.

Nếu không có gì bất ngờ, vị trí vua của tẩu thú của Kỳ Lân sắp không còn vững chắc.

Long là trưởng của loài có vảy, Phượng Hoàng là thủ lĩnh của loài chim, Kỳ Lân là vua của loài tẩu thú, sinh linh công nhận thì vô số, nhưng không đồng ý cũng có. ...

Sau khi Kỳ Lân tộc thoái ẩn, chưa đầy một trăm năm, nội bộ Kỳ Lân tộc bắt đầu loạn.

Vì thoái ẩn, cái giá mà Kỳ Lân tộc phải trả quá lớn, không ít cường

giả Kỳ Lân tộc đứng ra phản kháng Thủy Kỳ Lân.

Uy vọng của Thủy Kỳ Lân trong Kỳ Lân tộc không ngừng suy giảm.

Càng ngày càng nhiều Kỳ Lân không còn nghe theo Thủy Kỳ Lân.

Các tẩu thú gia nhập Kỳ Lân tộc, cũng như các chủng tộc phụ thuộc vào Kỳ Lân tộc, cũng bắt đầu không an phận.

Thủy Kỳ Lân sứt đầu mẻ trán, chỉ có thể dựa vào thực lực và thủ đoạn để ổn định đại cục, nhưng lại không thể ngăn cản được đại thế.

Thoái ẩn chưa đầy trăm năm, tốc độ suy giảm thực lực của Kỳ Lân tộc quả thực kinh người.

Kỳ Lân tộc hiện nay đối đầu với Yêu tộc Thiên Đình cũng không có nhiều cơ hội thắng.

Ngoài ra, trong vòng chưa đầy trăm năm sau khi Kỳ Lân tộc thoái ẩn, Vu tộc, Long tộc, Phượng Hoàng tộc, và các chủng tộc khác, đều thừa cơ bỏ đá xuống giếng với Kỳ Lân tộc.

Không ngừng có tin xấu truyền vào tai Thủy Kỳ Lân, ví dụ như Tiên Thiên Linh Bảo bị đoạt, Tiên Thiên Linh Căn bị cướp, hoặc một con Tiên Thiên Kỳ Lân nào đó đã trở thành tọa kỵ của người khác.

Lúc đầu, Thủy Kỳ Lân phẫn nộ, nhưng dần dần, cũng chỉ có thể bất lực.

Không có thực lực, không có khí vận, lại sở hữu không ít bảo vật, căn cước lại tốt, kết cục sẽ như thế nào có thể biết trước.

Không có thực lực đủ mạnh, ở Hồng Hoang căn bản không thể nào ẩn thế, mà có đủ thực lực, nếu uy hiếp đến nhân vật chính lượng kiếp, cũng khó lòng ẩn thế.

"Ầm!" Miền đất phương bắc Hồng Hoang, ngoài bảo khố của Kỳ

Lân tộc, Thủy Kỳ Lân và mấy chục Đại La Kim Tiên đang vây công La Hầu.

“La Hầu, nhữ bắt nạt Ngô tộc quá đáng.” Thủy Kỳ Lân vô cùng tức giận.

La Hầu cười khẩy, nếu Thủy Kỳ Lân là nhân vật chính lượng kiếp, hắn còn có thể nể mặt một chút, bây giờ thì sao?

Với sức mạnh của một mình La Hầu, muốn diệt Kỳ Lân tộc hiện tại cũng không phải là chuyện khó.

Về phần nhân quả và nghiệp lực khi diệt Kỳ Lân tộc, La Hầu không quan tâm.

Sự phản phệ của khí vận Kỳ Lân tộc, La Hầu cũng không sợ.

Chương 119

Chính vì không coi Kỳ Lân tộc ra gì, La Hầu mới một mình xông vào bảo khố của Kỳ Lân tộc.

Trong bảo khố của Kỳ Lân tộc, có Tiên Thiên Linh Bảo, có dược liệu luyện khí cực phẩm, có đan dược, có công pháp… Thu hoạch lần này khiến La Hầu hài lòng.

Hiện tại, Thủy Kỳ Lân có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, cùng mấy chục cường giả Kỳ Lân tộc tu vi Đại La Kim Tiên, hợp lực vây công La Hầu, bố trí thành trận pháp, nhưng lại không làm gì được La Hầu.

La Hầu chân đạp Thập Tam Phẩm Hắc Liên, tay cầm Thí Thần Thương, công thủ toàn diện.

Diệt Thế Hắc Liên vốn là Thập Nhị Phẩm, lại được La Hầu nâng cấp lên Thập Tam Phẩm.

Cùng với việc Diệt Thế Hắc Liên nâng cấp lên Thập Tam Phẩm, nó cũng trở thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Thí Thần Thương tuy là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng uy lực có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo.

La Hầu còn có một số bảo vật chưa động dụng, ví dụ như Tru Tiên Tứ Kiếm, và Vạn Ma Tháp.

“Thủy Kỳ Lân, Bản tọa còn thiếu một con thú cưỡi.” Thập Tam Phẩm Hắc Liên dưới chân La Hầu đỡ lấy đòn tấn công của Thủy Kỳ Lân và những người khác.

Khi lời nói của La Hầu vừa dứt, Thủy Kỳ Lân tức giận đến không thể kìm nén.

La Hầu quá ngông cuồng, muốn Thủy Kỳ Lân làm tọa kỵ cho hắn.

“La Hầu, sỉ nhục Ngô quá đáng.” Thủy Kỳ Lân đã mất đi lý trí, tế ra bản mệnh linh bảo, lại là một cái Kỳ Lân Đại Ấn, có Tiên Thiên Thổ Hành Chi Lực lưu chuyển, đón gió mà lớn, trong nháy mắt đã như núi non, ầm một tiếng đập về phía La Hầu.

Bản mệnh linh bảo của Thủy Kỳ Lân là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy năng không nhỏ.

“Bảo vật này há có thể làm thương Ngô?” La Hầu cười.

Một luồng Diệt Thế Chi Lực từ Thập Tam Phẩm Hắc Liên phát ra, nâng lấy Kỳ Lân Đại Ấn, khiến nó không thể rơi xuống.

Uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo cực lớn, cộng thêm tu vi Chuẩn Thánh Đại viên mãn của La Hầu, muốn đỡ lấy linh bảo của Thủy Kỳ Lân không hề khó.

Dù Thủy Kỳ Lân dốc hết toàn lực, cũng không làm gì được La Hầu.

Dễ dàng đỡ lấy đòn tấn công của Thủy Kỳ Lân, Thí Thần Thương trong tay La Hầu lại hóa thành một dải lụa.

“Phụt!”, “Phụt!”, “Phụt!”...

Dải lụa do Thí Thần Thương hóa thành trong nháy mắt đã xuyên qua hơn mười Đại La Kim Tiên.

Hơn mười con Tiên Thiên Kỳ Lân bị Thí Thần Thương xuyên qua đều bị ăn mòn, thân thể nhanh chóng hóa thành tro bụi, Nguyên Thần cũng đều tiêu tán.

Diệt sát hơn mười con Tiên Thiên Kỳ Lân tu vi Đại La Kim Tiên đối với La Hầu không khác gì nghiền chết một con kiến.

Chuẩn Thánh Đại viên mãn, cộng thêm Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có uy lực sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, muốn giết Đại La Kim

Tiên quả thực dễ dàng.

“Không!” Thủy Kỳ Lân kinh hô.

Trơ mắt nhìn hơn mười con Tiên Thiên Kỳ Lân tu vi Đại La Kim Tiên bị giết, Thủy Kỳ Lân căm hận đến mức hai mắt muốn nứt ra.

Đối với Kỳ Lân tộc hiện tại, mỗi một Đại La Kim Tiên đều quý giá, chết đi hơn mười người, tổn thất quá lớn.

Giết xong hơn mười Đại La Kim Tiên, ánh mắt La Hầu lại rơi vào người Thủy Kỳ Lân.

La Hầu đang cân nhắc có nên giết Thủy Kỳ Lân hay không.

Tuy giết Thủy Kỳ Lân phải gánh chịu một số hậu quả, nhưng La Hầu có thể gánh chịu được.

Về phần thu phục Thủy Kỳ Lân làm tọa kỵ, La Hầu cũng biết không có khả năng.

Bỗng nhiên, La Hầu có một cảm giác nguy hiểm chưa từng có.

Cũng không do dự, La Hầu lập tức dùng tốc độ nhanh nhất bỏ chạy.

Khi La Hầu rời đi, một thân ảnh xuất hiện ở không xa, lại là Bàn Huyền.

La Hầu bỏ chạy, Bàn Huyền lại xuất hiện, khiến sắc mặt Thủy Kỳ Lân càng khó coi hơn.

Từ sau khi thoái ẩn, tình cảnh của Kỳ Lân tộc ngày càng tồi tệ, tuy không phải ai cũng có thể bắt nạt, nhưng càng ngày càng nhiều người không coi Kỳ Lân tộc ra gì.

Kỳ Lân tộc hiện nay có thể nói là nội ưu ngoại hoạn.

Nhưng La Hầu lại ngang ngược, xông vào bảo khố của Kỳ Lân

tộc, cướp đi không ít bảo vật.

"Tổ Vu Bàn Huyền." Thủy Kỳ Lân mặt không biểu cảm nhìn Bàn Huyền.

"Ngô tộc Vu tộc thiếu một trăm vạn tọa kỵ." Bàn Huyền cũng không nói nhảm, trực tiếp nói rõ ý định.

Một trăm vạn tọa kỵ?

Thủy Kỳ Lân mặt mày âm trầm, Bàn Huyền nói như vậy, rõ ràng là muốn một trăm vạn con Kỳ Lân làm tọa kỵ cho Vu tộc, Hậu Thiên Kỳ Lân e rằng không lọt vào mắt Bàn Huyền.

Một trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân?

Hiện tại Kỳ Lân tộc cũng chỉ có vài trăm vạn Tiên Thiên Kỳ Lân, Hậu Thiên Kỳ Lân thì có hàng trăm triệu.

"Hậu Thiên Kỳ Lân?" Thủy Kỳ Lân hỏi.

Nếu Bàn Huyền muốn một trăm vạn con Hậu Thiên Kỳ Lân, Thủy Kỳ Lân có thể đưa.

"Hậu Thiên Kỳ Lân?

Nhữ đang nói đùa sao!" Bàn Huyền cười nói.

Quả nhiên là muốn Tiên Thiên Kỳ Lân.

Sắc mặt Thủy Kỳ Lân xanh mét, trong lòng uất ức.

Mở miệng đã đòi một trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân, muốn lấy Tiên Thiên Kỳ Lân làm tọa kỵ, khiến Thủy Kỳ Lân không thể đáp ứng.

"Tiên Thiên Kỳ Lân không làm tọa kỵ." Thủy Kỳ Lân nghiến răng.

"Tiên Thiên Kỳ Lân không làm tọa kỵ?" Bàn Huyền chỉ cảm thấy buồn cười.

Hiện nay, ở Hồng Hoang lấy Tiên Thiên Kỳ Lân làm tọa kỵ không

phải là ít, nhà nhà cũng có vài vạn, số người vẫn đang không ngừng tăng lên.

Đương nhiên, Tiên Thiên Kỳ Lân đều cao ngạo, trở thành tọa kỵ, đều là thân bất do kỷ.

"Không có một trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân làm tọa kỵ, vậy thì hai trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân làm huyết thực cho Ngô tộc Vu tộc." Giọng điệu Bàn Huyền bình thản, lại khiến Thủy Kỳ Lân không rét mà run.

Đúng vậy, Bàn Huyền đang uy hiếp.

Bàn Huyền cũng không phải là nói suông, nếu không có một trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân làm tọa kỵ cho Vu tộc, hắn sẽ ra tay giết hai trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân để làm thức ăn cho Vu tộc.

Cá lớn nuốt cá bé, nếu Kỳ Lân tộc có khí vận khổng lồ, Bàn Huyền cũng không dám ngang ngược như vậy, nhưng Kỳ Lân tộc hiện tại không có nhiều khí vận.

Giết hai trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân, khí vận của Bàn Huyền sẽ thất thoát một chút, nhưng không sao, về phần nhân quả và nghiệp lực, Bàn Huyền càng không để ý.

"..." Thủy Kỳ Lân trừng mắt nhìn Bàn Huyền.

Phớt lờ ánh mắt phẫn nộ của Thủy Kỳ Lân, Bàn Huyền vẫn phong khinh vân đạm.

Trong một lúc, Thủy Kỳ Lân trong lòng cũng khó xử, không muốn một trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân trở thành tọa kỵ của Vu tộc, càng không muốn hai trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân bị Bàn Huyền giết chết.

"Nhữ lựa chọn thế nào?" Bàn Huyền hỏi.

Thủy Kỳ Lân vẫn đang im lặng.

Thấy Thủy Kỳ Lân không nói một lời, Bàn Huyền cười lạnh: "Nếu đã như vậy, thì cũng không có gì để nói." "Ầm!" Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền từ một thanh niên biến thành một thân hình cơ bắp cuồn cuộn, lại chính là hình tượng của Bàn Cổ.

Khí thế đáng sợ của Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên cũng từ trên người Bàn Huyền tỏa ra.

Thủy Kỳ Lân chỉ có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, dưới khí thế của Bàn Huyền không thể động đậy.

Về phần những con Kỳ Lân xung quanh, tu vi Đại La Kim Tiên hoặc Thái Ất Kim Tiên, dưới khí thế của Bàn Huyền càng không chịu nổi.

Sát ý của Bàn Huyền không hề che giấu, tuyệt đối sẽ giết hai trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân.

"Đợi...

đợi đã." Thủy Kỳ Lân cuối cùng cũng không nỡ để hai trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân bị giết.

So với việc hai trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân bị giết, thà để một trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân làm tọa kỵ cho Vu tộc còn hơn.

Về phần sự kiêu ngạo của Tiên Thiên Kỳ Lân, trước mặt Bàn Huyền chỉ là một trò cười.

Hôm nay, Bàn Huyền có thể giết hai trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân, ngày mai, có thể tiếp tục giết thêm trăm vạn Tiên Thiên Kỳ Lân.

Đối với Bàn Huyền, giết hai trăm vạn con Kỳ Lân cũng không là gì.

Hủy diệt hai trăm vạn đại thiên thế giới, Bàn Huyền cũng có thể

không chớp mắt. ...

Một trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân, có Hỏa Kỳ Lân, có Thủy Kỳ Lân, có Phong Kỳ Lân, có Kim Kỳ Lân, có Ngũ Hành Kỳ Lân, Âm Dương Kỳ Lân..., không thiếu một loại.

Khi Thủy Kỳ Lân đem một trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân tặng cho Vu tộc làm tọa kỵ, cả Hồng Hoang chấn động.

Nhưng, Long tộc và Phượng Hoàng tộc đều không ra mặt ngăn cản, Hồng Quân và La Hầu các đại năng cũng không ra tay.

Tiếng nói phản đối Thủy Kỳ Lân trong Kỳ Lân tộc cũng ngày càng lớn.

Mặc dù có người thông cảm cho Thủy Kỳ Lân, nhưng mắng chửi Thủy Kỳ Lân lại nhiều hơn.

Thủy Kỳ Lân chịu đựng áp lực tinh thần cực lớn, mỗi ngày đều sống trong hối hận.

Nếu Kỳ Lân tộc không thoái ẩn, hiện tại vẫn là nhân vật chính lượng kiếp, dù thực lực và khí vận đều xếp cuối trong bốn nhân vật chính lượng kiếp, cũng tốt hơn hiện tại vạn lần không chỉ.

Ngoài Vu tộc nhận được không ít lợi ích từ Kỳ Lân tộc, Long tộc và Phượng Hoàng tộc cũng ra tay với Kỳ Lân tộc.

Không ít Long tộc và Phượng Hoàng tộc cũng lấy Tiên Thiên Kỳ Lân làm tọa kỵ.

Về phần Tiên Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Linh Căn mà Kỳ Lân tộc nắm giữ, cũng đã mất đi quá nửa. ...

"Gầm!" Mấy chục vạn con Bạch Hổ đang giao chiến với mấy vạn con Kỳ Lân, tranh đoạt một phúc địa linh khí dồi dào.

Đây chỉ là một phần sức mạnh của tộc Bạch Hổ.

Vốn là tộc phụ thuộc của Kỳ Lân tộc, tộc Bạch Hổ cũng đã phản bội Kỳ Lân tộc.

Tộc trưởng của tộc Bạch Hổ là con Bạch Hổ đầu tiên giữa thiên địa, cũng là một trong ba đại tướng hàng đầu dưới trướng Thủy Kỳ Lân, cũng đã phản bội Thủy Kỳ Lân.

Dưới cuộc chém giết thảm khốc, mấy vạn con Kỳ Lân chết và bị thương thảm trọng, cuối cùng bại trận bỏ chạy.

Chiếm được phúc địa, một đám Bạch Hổ cũng hoan hô.

Kỳ Lân được xưng là vua của loài tẩu thú, khi tộc Bạch Hổ lựa chọn phản bội Kỳ Lân tộc, cũng có chút lo lắng, nhưng qua từng trận chiến với Kỳ Lân, sĩ khí cũng ngày càng cao.

Trong cuộc chiến với Kỳ Lân, tộc Bạch Hổ thắng nhiều bại ít.

Hiện tại, tộc trưởng của tộc Bạch Hổ đang bế quan, tấn công cảnh giới Chuẩn Thánh.

Tiếp đó, một số Bạch Hổ chiếm được phúc địa bắt đầu phụ trách khai thác mỏ linh thạch.

Tình huống như vậy, ở miền đất phương bắc Hồng Hoang có không ít. ...

Dưới Bất Chu Sơn có mười ba bộ lạc Tổ Vu, và các bộ lạc Đại Vu vây quanh từng bộ lạc Tổ Vu.

Một trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân được phân chia cho từng bộ lạc Vu tộc.

Hiện nay, tất cả các Vu có huyết mạch Bàn Cổ đều vượt xa một triệu người, một trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân căn bản không đủ phân, cũng chỉ có tinh anh của Vu tộc mới có tư cách được phân một con Tiên Thiên Kỳ Lân.

Có thể lấy Tiên Thiên Kỳ Lân làm tọa kỵ, cũng có thể làm bạn chiến đấu, hoặc thú cưng, có thể trông nhà giữ cửa.

Cũng có người dùng huyết Kỳ Lân luyện chế đan dược hoặc luyện khí.

Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng đều lựa chọn một con Tiên Thiên Kỳ Lân.

Chương 120

Bàn Huyền lại không lựa chọn một con Tiên Thiên Kỳ Lân nào.

Nếu Thủy Kỳ Lân nguyện ý làm tọa kỵ cho Bàn Huyền, Bàn Huyền có thể cân nhắc, về phần những con Tiên Thiên Kỳ Lân khác, Bàn Huyền lại không để vào mắt.

Huống hồ, Bàn Huyền cũng không thích cưỡi một con dị thú, mà thích ngồi Cửu Long Trầm Hương Liễn hơn.

Cửu Long Trầm Hương Liễn của Bàn Huyền ở Đông Hải Bồng Lai, chín con chân long kéo xe đều đã có tu vi Đại La Kim Tiên.

Về phần Cửu Trảo Hắc Long Ngao Thảng, hiện nay đã có tu vi Chuẩn Thánh.

Bồng Lai cũng là cứ điểm quan trọng nhất của Vu tộc ở Đông Hải.

Có thêm một trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân làm tọa kỵ, Vu tộc không chỉ tăng cường thực lực một mảng, khí vận cũng có biến hóa.

Căn cước của Bàn Huyền là khí vận Vu tộc, có thể cảm nhận rõ ràng.

Hiện tại, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền là tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, mặc dù vì Vu tộc có thêm một trăm vạn con Tiên Thiên Kỳ Lân mà khí vận có tăng lên, nhưng Khí Vận Chi Thể cách Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên còn một khoảng cách không nhỏ.

Nhưng, tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên ở Hồng Hoang có thể đánh ngang tay với Thánh Nhân tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Nguyên Thần của Thánh Nhân ký thác vào Thiên Đạo, vạn kiếp bất ma, bất tử bất diệt, ở Hồng Hoang có vĩ lực Thiên Đạo gia trì.

Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên đến Cửu Trọng Thiên, cùng tu vi ở Hồng Hoang chiến đấu, Thánh Nhân vì có Thiên Đạo gia trì, ưu thế lớn.

"Kỳ Lân tộc đã không còn đáng lo ngại, Yêu tộc tạm thời cũng không thể trỗi dậy, chỉ còn Long tộc và Phượng Hoàng tộc, đúng rồi, còn có Ma tộc." Bàn Huyền đang thầm tính toán.

Long tộc và Phượng Hoàng tộc là hai tảng đá ngáng đường Vu tộc trở thành nhân vật chính thiên địa, Ma tộc dưới trướng La Hầu cũng không thể xem thường.

Hiện nay, Vu tộc cũng cây cao đón gió, Long tộc, Phượng Hoàng tộc, Ma tộc, và các chủng tộc khác, đều đang nhòm ngó Vu tộc.

Hồng Quân, Càn Khôn lão tổ và các đại năng khác cũng đều đang âm thầm tính kế.

Hồng Hoang hiện tại chỉ có Bàn Huyền một mình có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nếu chỉ xét về thực lực, có thể quét ngang, trấn áp một thời đại không vấn đề gì, nhưng khí vận, nhân quả, nghiệp lực đều không thể xem nhẹ. ...

Trong nháy mắt, đã mấy trăm nguyên hội trôi qua kể từ khi Kỳ Lân tộc thoái ẩn.

Vu tộc phát triển nhanh chóng, đã là đại tộc số một Hồng Hoang.

Địa bàn của Vu tộc cũng ngày càng lớn, không chỉ chiếm khoảng một nửa đại địa Hồng Hoang, mà Tứ Hải cũng có một số đảo thuộc về Vu tộc, Thiên Giới và U Minh Giới cũng có một chỗ đứng cho Vu tộc.

Đáng nói, ngoài Bàn Huyền, mười hai Tổ Vu còn lại đều đã có tu vi Chuẩn Thánh, trong đó tu vi của Hậu Thổ cao nhất, đã gần đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, Đế Giang và Chúc Cửu Âm hai người đều là

Chuẩn Thánh trung kỳ.

Khi Đế Giang và những người khác đều có tu vi Chuẩn Thánh, hợp lực bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có thể ngưng tụ Bàn Cổ chân thân.

Về phần Tổ Vu có Nguyên Thần, ngoài Bàn Huyền cũng chỉ có một mình Hậu Thổ, các Tổ Vu còn lại thủy chung không thể tu luyện ra Nguyên Thần.

Số lượng Thiên Vu lại không ít, từ Tiểu Vu thăng cấp thành Đại Vu rồi Thiên Vu có mấy trăm người.

Hiện nay, Đại Vu của Vu tộc có mấy nghìn, Tiểu Vu có hàng nghìn tỷ.

Đông Côn Luân, cách Kỳ Lân Nhai mấy trăm vạn quang niên, một tòa tiên sơn hùng vĩ lơ lửng trên không trung cao vạn trượng.

Dưới tác dụng của Tụ Linh Trận Pháp, Tiên Thiên Linh Khí trong phạm vi ức vạn dặm điên cuồng tuôn vào.

Hồng Quân và ba đồ đệ Tam Thanh đang tu hành trên tiên sơn.

Hồng Quân đã tu lại ra ba thi, nhưng vẫn chưa thể tam thi hợp nhất.

Thái Thượng đã trảm một thi, là tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ.

Nguyên Thủy và Thông Thiên hai người cũng đã thành công trảm một thi, đều là tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng pháp lực và đạo hạnh so với Thái Thượng kém hơn một chút.

Thái Thượng cách trảm hai thi đã không xa, Nguyên Thủy và Thông Thiên lại còn cách xa.

Một ngày nọ, Hồng Quân đã bế quan mấy nghìn năm xuất quan.

Vừa xuất quan, Hồng Quân tế ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Mặc dù Hồng Quân tế ra chỉ là mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, nhưng cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

"Thiên Đạo ở trên, Ngô là Hồng Quân, hôm nay lập ra một giáo, tên là Huyền, dùng Tạo Hóa Ngọc Điệp trấn áp khí vận, Huyền giáo, lập!" Hồng Quân không phải là người đầu tiên lập giáo ở Hồng Hoang, như La Hầu đã lập Ma giáo, có sinh linh cũng lập giáo.

Tuy nhiên, không có một giáo phái nào được Thiên Đạo công nhận, bao gồm Ma giáo của La Hầu cũng không được Thiên Đạo công nhận.

Nếu có thể lập một đại giáo được Thiên Đạo công nhận, sẽ có công đức không nhỏ.

Hiện nay, Hồng Quân lập Huyền giáo, Tam Thanh cũng là đệ tử đời thứ hai của Huyền giáo, đợi sau này Tam Thanh lại tự lập một giáo, Huyền giáo cũng sẽ là Huyền Môn.

"Lão sư lập giáo." "Huyền giáo?" "Sẽ là Huyền Môn." Thái Thượng nói.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều gật đầu.

Hiện tại, Tam Thanh tuy chưa có ý định lập giáo, nhưng sau này sẽ lập giáo.

Sau khi lập Huyền giáo, Hồng Quân cũng ngẩng đầu nhìn lên trời, chờ Thiên Đạo giáng xuống công đức.

Hồng Quân có lòng tin, Huyền giáo mà hắn lập sẽ được Thiên Đạo công nhận.

Chỉ cần Thiên Đạo công nhận, sẽ có công đức giáng xuống, về phần công đức nhiều hay ít, lại khó nói.

Sau khi lập Huyền giáo, Hồng Quân cũng cảm ngộ Thiên Đạo, từ

sự vận chuyển của Thiên Đạo, Huyền giáo đã được công nhận.

Cùng với sự công nhận của Thiên Đạo, có một đoàn công đức từ trên trời giáng xuống.

Điều khiến Hồng Quân thất vọng là, Thượng Thương Chi Nhãn lại không xuất hiện.

Nếu công đức giáng xuống đủ lớn, Thượng Thương Chi Nhãn sẽ xuất hiện, hiện tại không xuất hiện, cũng có nghĩa là công đức lập Huyền giáo của Hồng Quân không quá lớn.

Đối với Thiên Đạo, không phải là công đức lớn, nhưng lại khiến Tam Thanh trợn tròn mắt.

"Công đức thật lớn." Nguyên Thủy nói.

Thái Thượng và Thông Thiên cũng không còn bình tĩnh.

Huyền giáo xuất hiện, đối với Hồng Hoang có lợi, lại là đại giáo đầu tiên được Thiên Đạo công nhận, và Bàn Cổ Tam Thanh là đệ tử đời thứ hai của Huyền giáo, cũng có công đức lớn giáng xuống.

Nhìn công đức lớn từ trên trời giáng xuống, Hồng Quân cũng trong lòng vui mừng, công đức lớn hơn hẳn tưởng tượng.

"Công đức lớn như vậy, tất có thể giúp Ngô tam thi hợp nhất." Hồng Quân thầm nghĩ trong lòng.

Khí vận lớn có thể giúp Hồng Quân tam thi hợp nhất, công đức lớn cũng có thể giúp tam thi hợp nhất.

Sau khi cân nhắc và suy diễn trong một thời gian không ngắn, Hồng Quân mới quyết định lập giáo.

Khi công đức lớn rơi xuống người Hồng Quân, Hồng Quân cũng bắt đầu hấp thu.

Hấp thu công đức lớn, ba thi trong cơ thể Hồng Quân đang dung

hợp.

Tuy nhiên, độ khó của tam thi hợp nhất lớn, dù có công đức lớn tương trợ, cũng không phải là có thể dung hợp xong trong một thời gian ngắn.

"Không cần trăm năm, Ngô có thể tam thi hợp nhất." Hồng Quân cẩn thận cảm thụ sự thay đổi của ba thi trong cơ thể, trong lòng nghĩ.

Tiếp đó, Hồng Quân chỉ cần kiên nhẫn đợi mấy chục năm, cũng có thể tam thi hợp nhất thành Thánh. ...

Trong Bàn Cổ Giới, mười ba hư ảnh Tổ Vu lần lượt xuất hiện, do Bàn Huyền dẫn đầu.

Lúc này, chân thân của Bàn Huyền và mười hai Tổ Vu còn lại đều không ở trong Bàn Cổ Giới, mà phân tán ở các nơi trong Hồng Hoang.

Tổ Vu ở ngoài Bàn Cổ Giới, chỉ cần không rời khỏi Hồng Hoang, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu cũng có thể hiển hóa hư ảnh hoặc hình chiếu trong Bàn Cổ Giới, tiện cho việc giao lưu với nhau, về phần Đại Vu, lại khó.

"Đại huynh, Hồng Quân lập một Huyền giáo, được Thiên Đạo công nhận." Hậu Thổ nói.

Khi đại giáo đầu tiên ở Hồng Hoang được Thiên Đạo công nhận xuất hiện, Hậu Thổ cũng đã biết, cũng vì có Nguyên Thần, về phần Đế Giang, Xa Bỉ Thi, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh các Tổ Vu, vì không có Nguyên Thần, lại không biết.

Hậu Thổ đều biết, Bàn Huyền tự nhiên không thể không biết.

Vừa biết tin Hồng Quân lập Huyền giáo, trong lòng Bàn Huyền cũng không bình tĩnh.

Hồng Quân đã trảm tam thi, lại có Hồng Mông Tử Khí, chỉ cần

tam thi hợp nhất là có thể thành Thánh.

Huyền giáo đã được Thiên Đạo công nhận, tất nhiên sẽ có công đức, Hồng Quân nhận được công đức lớn, có khả năng sẽ tam thi hợp nhất.

Nếu Hồng Quân thành Thánh, đối với Bàn Huyền không phải là chuyện tốt.

Nếu sớm biết Hồng Quân muốn lập giáo, Bàn Huyền khẳng định sẽ ngăn cản, nhưng biết quá muộn.

Huyền giáo đã lập, Hồng Quân cũng đã nhận được công đức, sự việc đến nước này, Bàn Huyền cũng chỉ có thể hy vọng Hồng Quân tam thi hợp nhất thất bại.

Một khi Hồng Quân thành Thánh, dù chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, nhưng có vĩ lực Thiên Đạo gia trì, ở Hồng Hoang có thể đánh ngang tay với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên.

Nếu Thánh Nhân có tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, dưới sự gia trì của vĩ lực Thiên Đạo, đánh bại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tam trọng thiên cũng không vấn đề.

Gần như có thể khẳng định, Hồng Quân nếu thành Thánh, tất nhiên sẽ ra tay đối phó Bàn Huyền, lúc đó, căn cước của Bàn Huyền có khả năng sẽ bị bại lộ.

Vu tộc có thể phát triển nhanh như vậy, có quan hệ lớn với Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền, một khi căn cước của Bàn Huyền bị bại lộ, các loại vấn đề cũng lần lượt xuất hiện, sự phát triển của Vu tộc sẽ bị ảnh hưởng không nhỏ.

Khí vận của mỗi người Vu tộc đều chỉ là một phần của Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền, bất luận là Tổ Vu, Đại Vu hay Tiểu Vu, hay là sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ, một khi đều biết căn cước

của Bàn Huyền, lại có mấy người không để ý khí vận của mình là một phần của bản thể Bàn Huyền?

Bàn Huyền đặt mình vào hoàn cảnh đó, nếu khí vận của mình là một phần căn cước của một người nào đó trong Vu tộc, không thể dung thứ.

"Hồng Quân đi con đường Tam Thi Chi Đạo, trước trảm tam thi, sau tam thi hợp nhất, hiện tại đã trảm hết tam thi, chỉ đợi tam thi hợp nhất là có thể thành Thánh, lập Huyền giáo, được Thiên Đạo công nhận, sẽ nhận được công đức lớn." Bàn Huyền trầm giọng nói.

"Nghe Đại huynh nói như vậy, Hồng Quân muốn lợi dụng công đức lớn để tam thi hợp nhất?" Đế Giang cũng ngưng trọng.

"Không sai!" "Không thể để Hồng Quân thành Thánh." ...

Chân thân của Bàn Huyền đã đến Đông Côn Luân.

Với tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, muốn từ dưới Bất Chu Sơn đến Đông Côn Luân cũng không mất bao lâu.

Đông Côn Luân, Bàn Huyền phóng ra thần thức, lại không tìm thấy Hồng Quân, cũng không tìm thấy Tam Thanh.

Hồng Quân không ngốc, trước khi lập Huyền giáo, tất nhiên sẽ chuẩn bị tốt.

Nếu Bàn Huyền tìm được Hồng Quân, phát hiện Hồng Quân muốn tam thi hợp nhất, dù mất đi lượng lớn khí vận, khiến tu vi của Khí Vận Chi Thể từ Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên giảm xuống Nhất Trọng Thiên, cũng phải diệt Hồng Quân.

Nếu Hồng Quân thành Thánh, muốn đối phó Hồng Quân sẽ khó hơn.

Cũng vì khí vận của Hồng Quân quá khổng lồ, nếu không Bàn

Huyền đã sớm giết Hồng Quân.

Trước đây nếu giết Hồng Quân, dưới sự phản phệ của khí vận, khí vận của Vu tộc sẽ thất thoát nặng nề, từ đó khiến Vu tộc không còn là nhân vật chính lượng kiếp, không khéo Vu tộc sẽ rơi vào kết cục như Kỳ Lân tộc hiện tại.

Nếu Vu tộc không có nhiều khí vận, những kẻ âm thầm tính kế Vu tộc đã trực tiếp ra tay.

Căn cước của Bàn Huyền dù sao cũng là khí vận Vu tộc, cùng với việc khí vận Vu tộc không ngừng thất thoát, bản thể của hắn cũng sẽ ngày càng yếu đi, dù có Hỗn Độn Thánh Thể, cũng chỉ là thân ngoại hóa thân.

Nếu giết Hồng Quân sẽ khiến Vu tộc mất đi vị trí nhân vật chính lượng kiếp, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền giảm xuống tu vi Chuẩn Thánh, Bàn Huyền cũng sẽ khó xử, cái giá phải trả dù sao cũng quá lớn.

Hiện tại, tìm Hồng Quân là việc cấp bách.

Thần thức bao trùm toàn bộ dãy núi Côn Luân, lại không cảm nhận được Hồng Quân và Tam Thanh.

Bàn Huyền mặt không biểu cảm thu lại thần thức, biết rằng không dễ dàng tìm được Hồng Quân.

Nếu tìm được Hồng Quân một cách đơn giản, Bàn Huyền ngược lại sẽ kỳ quái.

Vận dụng bản thể Khí Vận Chi Nhãn, Bàn Huyền tìm kiếm khí vận của Hồng Quân và Tam Thanh.

Khí vận của Hồng Quân và Tam Thanh tương liên, lại đều khổng lồ.

Từ khí vận khổng lồ của Côn Luân, Bàn Huyền lại không phát hiện khí vận của Hồng Quân và Tam Thanh.

Tìm không thấy khí vận của Hồng Quân, phiền phức rồi.

"Hồng Quân giỏi lắm, thật biết trốn!" Bàn Huyền mặt lạnh, thầm nghĩ trong lòng.

Tây phương Tu Di Sơn, nằm trên tổ mạch linh khí, cũng là thánh địa của Ma tộc.

Chương 121

La Hầu trấn giữ Tu Di, nhìn về phía Côn Luân, trong mắt không khỏi kinh ngạc.

Trước đó, La Hầu đã lập Ma giáo, nhưng lại không được Thiên Đạo công nhận, không ngờ Hồng Quân lập Huyền giáo lại được Thiên Đạo công nhận.

Nhưng La Hầu cũng không thể nói Thiên Đạo bất công.

Đại Đạo chí giản, Thiên Đạo chí công, vì vậy, Huyền giáo có thể được Thiên Đạo công nhận tự nhiên có đạo lý của nó.

"Chẳng lẽ vì Tam Thanh?" La Hầu trong lòng nghĩ.

Hồng Quân thu nhận Tam Thanh do Nguyên Thần của Bàn Cổ hóa thành làm đồ đệ, thế giới Hồng Hoang do Bàn Cổ khai tịch, có Bàn Cổ chính tông làm đệ tử đời thứ hai của Huyền giáo, Huyền giáo cũng dễ được Thiên Đạo công nhận hơn.

Thực ra, La Hầu cũng muốn thu Tam Thanh làm đồ đệ, nhưng cũng biết không có khả năng thành công.

Tam Thanh sẽ bái nhập môn hạ của Hồng Quân, cũng vì lợi ích mà Hồng Quân đưa ra đủ lớn, La Hầu tuy cũng có thể cho Tam Thanh không ít lợi ích, nhưng không đủ để khiến Tam Thanh bái sư.

Bỗng nhiên, trong lòng La Hầu cũng căng thẳng.

La Hầu cũng biết Hồng Quân đã trảm tam thi, hiện nay lập một đại giáo được Thiên Đạo công nhận, công đức lại không ít, có khả năng nhất cử thành Thánh.

Nếu Hồng Quân thành Thánh, đối với La Hầu không phải là chuyện tốt.

La Hầu phát hiện Bàn Huyền đã đến Côn Luân, nhưng không tìm thấy Hồng Quân.

Nghĩ đến đây, La Hầu cũng ngồi không yên, đứng dậy, rời Tu Di, cũng đến Côn Luân tìm Hồng Quân.

Nếu đợi Hồng Quân thành Thánh, mọi chuyện cũng đã muộn.

Về phần Hồng Quân thành Thánh sau đó đấu với Bàn Huyền một trận lưỡng bại câu thương, La Hầu cho rằng không có khả năng.

Cùng tu vi, Thánh Nhân có vĩ lực Thiên Đạo gia trì, ở Hồng Hoang ưu thế lớn hơn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng nếu ra khỏi Hồng Hoang, lại ngược lại, ưu thế của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên vượt qua Thánh Nhân.

Vì vậy, theo La Hầu thấy, một khi Hồng Quân thành Thánh, với tu vi hiện tại của Bàn Huyền không thể ở Hồng Hoang đánh bại Hồng Quân, cuối cùng chỉ có thể rời khỏi Hồng Hoang, hoặc bị Hồng Quân phong ấn, lúc đó, La Hầu phải đối mặt với một Thánh Nhân.

Nếu ngăn cản Hồng Quân thành Thánh, La Hầu cũng phải đối mặt với Bàn Huyền, theo hắn thấy có vẻ dễ đối phó hơn, nhưng cũng là hai cái hại chọn cái nhẹ hơn.

Tuy nhiên, La Hầu hiện nay cũng chỉ có tu vi Chuẩn Thánh Đại viên mãn, muốn từ Tu Di Sơn đến Đông Côn Luân cần không ít thời gian. ...

Long Vương, Nguyên Phượng, Côn Bằng, Thương Khung lão tổ, Càn Khôn lão tổ các Chuẩn Thánh đại năng, cũng đều biết chuyện Hồng Quân lập Huyền giáo.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Chuẩn Đề các Đại La Kim Tiên, cũng đều lần lượt biết được.

Trong nháy mắt, mấy chục năm đã trôi qua.

Bàn Huyền tìm mấy chục năm cũng không tìm được Hồng Quân.

Lão già Hồng Quân này quá giỏi trốn.

Một ngày nọ, Hồng Hoang tam giới xuất hiện dị tượng.

Có thiên hoa loạn trụy, có địa dũng kim liên, có tử khí tường vân, hà quang thụy thái.

Long Phượng tề minh, quang quái lục ly.

Đây là dị tượng do có người thành Thánh gây ra, đi kèm với dị tượng là khí thế của Thánh Nhân.

Trong một thời gian ngắn, toàn bộ sinh linh ở Hồng Hoang đều cảm nhận được khí thế của Thánh Nhân, Bàn Huyền tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Bàn Huyền không bị ảnh hưởng, nhưng Chuẩn Thánh đại năng có chút bị áp chế, Đại La Kim Tiên càng bị áp chế, dưới Đại La ngay cả đứng cũng khó.

Có thể nói, dưới Đại La không có mấy người có thể đứng được, gần như đều quỳ phục dưới đất.

Uy của Thánh Nhân, kinh khủng như vậy.

"Hồng Quân thành Thánh?" Sắc mặt Bàn Huyền khó coi.

Xuất hiện dị tượng, cùng với khí thế của Thánh Nhân, không nghi ngờ gì có người thành Thánh, ngoài Hồng Quân, Bàn Huyền không nghĩ ra được là ai.

Hồng Quân vốn đã trảm tam thi, lại lập Huyền giáo được công đức không nhỏ, lại thêm khí vận khổng lồ, là Nhân Quả Ma Thần Hỗn Độn chuyển sinh.

Thời Bàn Cổ khai thiên, tu vi thấp nhất của ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Nhân Quả Ma Thần là

một trong những kẻ xuất sắc nhất, tu vi không thể thấp.

Cuối cùng vẫn để Hồng Quân thành Thánh, lần này phiền phức rồi.

Với tu vi hiện tại của Bàn Huyền, Hỗn Độn Thánh Thể tuy là Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, nhưng vì là Bàn Cổ chân thân, trong thời gian ngắn chống lại Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên cũng không phải là không thể, Khí Vận Chi Thể càng là tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, cộng thêm các loại pháp bảo và thần thông, đối đầu với Thánh Nhân tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, phần thắng không nhỏ.

Cho nên, Hồng Quân thành Thánh, chỉ cần tu vi là Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, Bàn Huyền cũng có khả năng lớn đánh bại Hồng Quân, nhưng Hồng Quân một khi tu vi đột phá Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, Bàn Huyền cũng gần như không có cửa thắng, đương nhiên, đó là ở Hồng Hoang, nếu ra khỏi Hồng Hoang, cùng tu vi, ưu thế của Bàn Huyền lớn hơn.

Cẩn thận cảm thụ khí thế Thánh Nhân xuất hiện, trong mắt Bàn Huyền lóe lên tinh quang.

Hồng Quân lại ở U Minh Giới, trốn trong Địa Ngục. ...

Sau khi Hồng Quân lập Huyền giáo, La Hầu cũng rời khỏi Tu Di Sơn, đến Đông Côn Luân, mấy chục năm vẫn chưa đến nơi.

Trên đường đến Đông Côn Luân, thấy thiên địa xuất hiện dị tượng, lại cảm nhận khí thế của Thánh Nhân, ma vân dưới chân La Hầu dừng lại, sắc mặt âm trầm.

“Đáng ghét!” La Hầu uất ức.

Dưới Thánh Nhân đều là con kiến, Hồng Quân thành Thánh, dù tu vi của La Hầu đột phá Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, đối đầu với Hồng Quân cũng không có cửa thắng.

Hiện tại, Hồng Quân nên có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Muốn ở Hồng Hoang đánh ngang tay với một Thánh Nhân tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, hoặc là cũng là Thánh Nhân tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, hoặc là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên.

La Hầu không có Hồng Mông Tử Khí, muốn thành Thánh rất khó.

...

Trong U Minh Giới, một mảnh âm u.

Một vầng huyết nguyệt treo cao, tỏa ra ánh sáng quỷ dị.

Tử linh chi khí tràn ngập, có cả trọc khí, sát khí...

Sinh linh trong U Minh Giới thì ít, tử linh lại vô số.

Trong U Minh Giới cũng có những cấm khu, ví dụ như Hoàng Tuyền, Địa Ngục, Huyết Hải, Âm Sơn...

Trong Địa Ngục có thể thấy đại khủng bố, có vô lượng nghiệp lực.

Tại một nơi nào đó trong Địa Ngục, thân ảnh của Hồng Quân xuất hiện.

Cùng với tam thi hợp nhất, Hồng Quân cũng đã hoàn toàn luyện hóa một đạo Hồng Mông Tử Khí, Nguyên Thần ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, nhất cử chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Sau khi thành Thánh, tu vi Nguyên Thần của Hồng Quân đã là Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, có một Vô Lượng Lượng Kiếp pháp lực.

Về phần Tiên Thiên Khúc Thiện chân thân của Hồng Quân, lại có tu vi Chuẩn Thánh Đại viên mãn.

Nhưng, thân thể của Hồng Quân cũng vì thành Thánh mà xảy ra thuế biến, chuyển hóa thành Thánh Nhân Đạo Thể.

Hồng Hoang là thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, Thánh Nhân Đạo Thể của Hồng Hoang có thể sánh với Hỗn Độn Thể.

Nếu Thánh Nhân Đạo Thể của Hồng Hoang đại thành, có thể sánh ngang với Hỗn Độn Thánh Thể.

Hồng Quân vừa thành Thánh, thân thể của hắn muốn chuyển hóa thành Thánh Nhân Đạo Thể cần mấy tháng, về phần Thánh Nhân Đạo Thể đại thành, lại không phải là có thể đạt được trong thời gian ngắn, ít nhất cũng phải mấy nghìn nguyên hội, thậm chí hàng vạn nguyên hội, hoặc mấy lượng kiếp.

"Cuối cùng cũng thành Thánh, thật không dễ dàng." Tâm cảnh Thánh Nhân của Hồng Quân cũng có một tia gợn sóng.

Có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, Hồng Quân vẫn bình tĩnh.

Thời đại Hỗn Độn, Hồng Quân là một trong ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần, tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên trong mắt hắn căn bản không đáng một xu.

So với tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, Hồng Quân quan tâm hơn là việc thành Thánh.

Như nguyện thành Thánh, là Thánh Nhân đầu tiên của Hồng Hoang, cũng khiến Hồng Quân âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Trong kế hoạch của Hồng Quân, trở thành Thánh Nhân đầu tiên của Hồng Hoang là rất quan trọng.

"Tiếp theo, đối phó Bàn Huyền, sau đó..." Ánh mắt Hồng Quân lấp lóe, trong lòng tính toán.

Thành Thánh đối với Hồng Quân chỉ là một khởi đầu, bước tiếp theo là hợp đạo.

Đại Đạo năm mươi, Thiên Diễn bốn mươi chín, độn đi một, cho

nên, Thiên Đạo không hoàn chỉnh, Thánh Nhân chỉ cần có khí vận lớn là có thể lấy thân hợp đạo.

Cũng chỉ có một Thánh Nhân có thể hợp đạo, khi một Thánh Nhân hợp đạo, các Thánh Nhân khác dù có khí vận lớn cũng không thể hợp đạo.

Với khí vận hiện tại của Hồng Quân, không đủ để hắn hợp đạo.

Một bước bước ra, Hồng Quân rời khỏi Địa Ngục, hướng về đại địa Hồng Hoang.

Thánh Nhân có thể ở Hồng Hoang thuấn di, không gian và thời gian trước mặt Thánh Nhân đều mất đi ý nghĩa.

Rời khỏi Địa Ngục, Hồng Quân cũng không vội đến đại địa Hồng Hoang gặp Bàn Huyền.

Tại một nơi nào đó trong U Minh Giới, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên hiện thân, nhìn về phía Hồng Quân đang ung dung thong thả.

"Đệ tử cung hạ lão sư thành Thánh." Tam Thanh đều cúi đầu bái.

Đối với Tam Thanh, việc Hồng Quân thành Thánh là một tin tốt trời ban.

Cùng với việc Hồng Quân thành Thánh, Tam Thanh đều là đệ tử của Thánh Nhân, tự nhiên sẽ có lợi.

Có Hồng Quân giúp đỡ, Tam Thanh muốn thành Thánh cũng sẽ dễ dàng hơn không ít.

"Các ngươi trước theo vi sư đến Côn Luân, vài ngày sau, vi sư sẽ giảng Hỗn Nguyên Đạo Quả cho các ngươi." Hồng Quân nói.

Vừa nghe Hồng Quân nói, Tam Thanh đều trong lòng vui mừng.

Có thể nghe Thánh Nhân giảng Hỗn Nguyên Đạo Quả, đối với

Tam Thanh lợi ích sẽ rất lớn.

Tiếp đó, Hồng Quân thi triển thủ đoạn của Thánh Nhân, động ngón tay, Tam Thanh cảm thấy trước mắt hoa lên, tiếp đó đã đến Côn Luân.

"Thủ đoạn của Thánh Nhân thật không thể tưởng tượng." Thái Thượng thầm kinh ngạc.

"Thủ đoạn của Thánh Nhân sao?

Không thể nghĩ bàn." Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều kinh ngạc không nhỏ.

Ngoài kinh ngạc, trong lòng Tam Thanh cũng vô cùng khao khát được thành Thánh.

Về đến Côn Luân, bỏ lại Tam Thanh, Hồng Quân đến chỗ Bàn Huyền. ...

Dị tượng giữa thiên địa đã biến mất, khí thế của Thánh Nhân cũng đã biến mất.

Bàn Huyền mặt không biểu cảm đứng trên một tòa tiên sơn hùng vĩ, đang đợi, đợi Hồng Quân.

Hồng Quân đã thành Thánh, tất nhiên sẽ có một trận đấu với Bàn Huyền.

Nếu có khả năng, Hồng Quân khẳng định sẽ giết chết Bàn Huyền, không giết được, cũng sẽ phong ấn.

Bàn Huyền biết, sau khi Hồng Quân thành Thánh, bước tiếp theo là hợp đạo, sự tồn tại của hắn, cũng như Vu tộc hiện tại, đều là những điều mà Hồng Quân khó lòng dung thứ.

Khi khí thế của Thánh Nhân hoàn toàn biến mất, không lâu sau, Hồng Quân xuất hiện từ hư không trước mặt Bàn Huyền không xa.

“Bàn Huyền.” Ánh mắt Hồng Quân ngưng thị Bàn Huyền, uy thế của Thánh Nhân đè ép về phía Bàn Huyền.

Uy thế của Thánh Nhân tuy kinh người, nhưng cũng không làm gì được Bàn Huyền.

Dưới uy thế của Hồng Quân, Bàn Huyền lại thần sắc bình tĩnh.

“Bàn Cổ chân thân mạnh mẽ, nhưng Nguyên Thần lại chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, trong mắt Ngô cũng chỉ là một con kiến khỏe mạnh.” Hồng Quân nói.

“Nhữ nói nhảm hơi nhiều rồi đấy.” Bàn Huyền lạnh lùng.

Lời vừa dứt, Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền cũng phóng ra khí thế.

Chương 122

"Ầm!" Dù là khí thế của Bàn Huyền, hay uy thế của Thánh Nhân Hồng Quân, đều hóa thành thực chất.

Một cú va chạm, lại là thế quân lực địch.

Trong khoảnh khắc, ức vạn dặm đại địa sụp đổ, vạn vật tan thành tro bụi.

Âm dương nghịch loạn, càn khôn đảo điên, ba mươi ba tầng trời chao đảo như sắp sụp, vô số tinh thần rơi rụng.

Chư thiên vạn đạo sụp đổ, hoàn vũ rung chuyển.

Vô số sinh linh bị liên lụy mà chết.

Đạo vận Hỗn Nguyên huyền ảo vô cùng xuất hiện trên người Hồng Quân, pháp lực đáng sợ được phóng thích ra.

Bốn trăm tám mươi triệu lượng kiếp pháp lực tập trung lại làm một, hình thành một vô lượng lượng kiếp pháp lực, cũng chính là tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Lúc này, thiên đạo vĩ lực gia trì lên người Hồng Quân.

Thánh Nhân có Nguyên thần ký thác Thiên Đạo, tu vi càng cao, thiên đạo vĩ lực có thể vận dụng cũng càng cường đại.

Giống như Thánh Nhân tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên vận dụng thiên đạo vĩ lực gia thân, thực lực có thể tăng cường đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Tu vi càng cao, chênh lệch cũng càng lớn, Thánh Nhân Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên dưới sự gia trì của thiên đạo vĩ lực, thực lực có thể tiếp cận hoặc đạt tới Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên.

Thánh Nhân Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên dưới sự gia trì của thiên đạo vĩ lực chỉ có thể tiếp cận Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên.

Nếu là Thánh Nhân Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên, dưới sự gia trì của thiên đạo vĩ lực cũng không cách nào tiếp cận Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, nhưng sẽ mạnh hơn Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên.

Cuộc giao phong về khí thế, tiếp đó là va chạm pháp lực, trong khoảnh khắc đã lan đến phạm vi hàng trăm triệu triệu công lý.

Vô số hoa cỏ cây cối và chim bay thú chạy hóa thành tro bụi.

Ánh mắt Hồng Quân cũng ngày càng sắc bén, dưới một cái liếc mắt sắc bén, một ngọn núi lớn trăm vạn trượng cách đó mấy năm ánh sáng đã vỡ nát.

Một cây gậy đầu rồng màu vàng kim xuất hiện trong tay Hồng Quân, là một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Bàn Huyền thì lấy ra Bàn Cổ Phiên để chiến đấu.

Dưới sự thúc đẩy của pháp lực Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, bất luận là Bàn Cổ Phiên hay gậy đầu rồng, đều bộc phát ra sức mạnh kinh khủng hủy thiên diệt địa.

"Oanh!" Hai luồng sức mạnh đáng sợ đối đầu nhau, hư không vỡ nát, dòng chảy thời không loạn lưu vô tận cuộn trào.

Địa Thủy Hỏa Phong xuất hiện quanh Bàn Huyền và Hồng Quân.

Hai vị Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên chiến đấu, động tĩnh cực lớn, có thể khiến trời long đất lở.

Trong nháy mắt, Bàn Huyền và Hồng Quân đã giao đấu hơn trăm hiệp, tốc độ thực sự kinh người.

Thánh Nhân không dính nhân quả, nhưng nhân quả sẽ chuyển dời lên người môn hạ đệ tử.

Trong trận chiến với Bàn Huyền, Hồng Quân đã phá hủy vạn vật trong phạm vi trăm triệu triệu của Côn Lôn Sơn, nhân quả nghiệp lực không hề nhỏ.

Lúc này, ở một nơi nào đó trên Côn Lôn Sơn, Tam Thanh chỉ muốn khóc mà không ra nước mắt, ba người đã bị Hồng Quân gài bẫy.

Nhân quả ngày càng lớn chuyển dời lên người Tam Thanh.

Dưới sự quấn lấy của nhân quả sẽ diễn hóa thành kiếp số.

Dù không diễn hóa thành kiếp số, nhân quả quá lớn cũng ảnh hưởng đến tu hành. … Nghiệp lực trên người ngày càng nhiều, Hồng Quân cũng nhíu mày.

"Bàn Cổ chân thân quả thực cường đại, không vận dụng thiên đạo vĩ lực, đúng là không thể đánh bại Bàn Huyền." Hồng Quân thầm nghĩ.

Bàn Huyền đầu đội Chư Thiên Khánh Vân, đã đứng ở thế bất bại, Bàn Cổ Phiên trong tay tuy chưa hoàn toàn luyện hóa, nhưng uy lực cũng cực lớn.

Chỉ chiến đấu mấy ngàn hiệp, Hồng Quân đã hơi rơi vào thế hạ phong.

Nhưng vì Nguyên thần của Hồng Quân ký thác vào Hồng Hoang Thiên Đạo, nên ở Hồng Hoang chiếm ưu thế lớn.

Đầu tiên, pháp lực của Hồng Quân vô cùng vô tận, căn bản không cần lo lắng vấn đề tiêu hao.

Pháp lực của Bàn Huyền nếu tiêu hao quá lớn sẽ cần một ít thời gian để khôi phục, còn pháp lực của Hồng Quân dù tiêu hao một nửa cũng sẽ lập tức hồi phục.

Ngoài việc pháp lực có thể khôi phục trong nháy mắt, Thánh Nhân

bị thương cũng có thể nhanh chóng hồi phục.

Dù chém nát thân thể Thánh Nhân, chỉ cần không thể diệt được Nguyên thần của Thánh Nhân thì có thể phục sinh, dùng thiên đạo chi lực tạo ra Hồng Hoang thánh thể, đại thành có thể sánh với Hỗn Độn thánh thể.

Thể chất hiện tại của Bàn Huyền có thể sánh ngang với Hồng Hoang thánh thể đại thành.

Hiện nay, tiên thiên khuu thiện chân thân của Hồng Quân chưa hoàn toàn chuyển hóa thành thánh nhân đạo thể, một khi hoàn toàn chuyển hóa, cũng chính là Hồng Hoang thánh thể.

Hồng Hoang Thánh Nhân, đều sẽ có Hồng Hoang thánh thể.

Hồng Quân vốn không định vận dụng thiên đạo vĩ lực gia thân, cho rằng dựa vào pháp lực vô tận có thể đánh bại Bàn Huyền, nhưng bây giờ xem ra rất khó.

"Oanh!" Ánh sáng màu tím hồng nhàn nhạt xuất hiện trên người Hồng Quân, chính là thiên đạo thần quang.

Lúc này, Hồng Quân đã vận dụng thiên đạo vĩ lực.

Do Hồng Quân chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, cho nên thiên đạo vĩ lực có thể vận dụng có hạn, nhưng cũng khiến thực lực của y sánh ngang Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Được thiên đạo vĩ lực gia trì, thực lực tăng vọt, Hồng Quân vung tay, hàng triệu Tử Tiêu thần lôi xuất hiện, diễn hóa thành một lôi vực màu tím, lại tựa như biển lớn sấm sét, cuồng bạo vô cùng, phảng phất có thể phá hủy tất cả.

Một đạo luân hư ảo xuất hiện sau đầu Hồng Quân, chính là Thiên Đạo chi luân.

Thượng Thương chi nhãn chỉ là một phần Thiên Đạo hiển hóa, còn Thiên Đạo chi luân lại là Thiên Đạo hoàn chỉnh hiển hóa.

Thiên Đạo vô hình vô chất, không thể thấy, không thể chạm, chỉ có thể cảm ngộ, nhưng khi một phần Thiên Đạo hiển hóa thành Thượng Thương chi nhãn, cũng có thể nhìn thấy được.

Thiên Đạo chi luân tuy là Thiên Đạo hoàn chỉnh hiển hóa, nhưng Thiên Đạo chi luân sau đầu Hồng Quân lại hư ảo, hiện tại còn kém xa Thượng Thương chi nhãn.

Nhưng có thể diễn hóa ra Thiên Đạo chi luân hư ảo cũng đã kinh người.

"Kỳ lạ?

Không nhìn thấy khí vận của Bàn Huyền?" Hồng Quân trong lòng không hiểu.

Vì không nhìn thấy khí vận của Bàn Huyền, Hồng Quân cũng không biết khí vận của hắn bàng bạc đến mức nào.

Nếu khí vận của Bàn Huyền quá lớn, đánh giết hắn có khả năng khiến Hồng Quân mất đi thánh vị.

Khó khăn lắm mới thành Thánh, Hồng Quân không muốn mất đi thánh vị.

Hơn nữa, tu vi Nguyên thần hiện tại của Hồng Quân có thể đạt Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên cũng là vì ký thác Thiên Đạo, nếu mất đi thánh vị, tu vi của y sẽ từ Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên trở lại Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Chỉ cần cho Hồng Quân mấy vạn nguyên hội, y có tự tin dù mất đi thánh vị, tu vi cũng sẽ là Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Nhíu chặt mày, một đôi thánh nhân pháp nhãn của Hồng Quân nhìn

chằm chằm Bàn Huyền, nhưng không nhìn thấy được khí vận của hắn.

Tuy không nhìn thấy khí vận của Bàn Huyền, nhưng Hồng Quân có thể khẳng định khí vận của hắn không nhỏ.

Bàn Cổ huyết mạch được Thiên Đạo chiếu cố, khí vận sẽ không nhỏ, cộng thêm Vu tộc lại là đại tộc đệ nhất Hồng Hoang hiện nay.

Bàn Huyền còn là đệ nhất Tổ Vu của Vu tộc.

"Nếu đánh giết Bàn Huyền, Ngô không nhất định sẽ mất đi thánh vị, nhưng khí vận hao tổn chắc chắn không nhỏ, cứ phong ấn trước, đợi sau khi hợp đạo rồi tính tiếp." Hồng Quân trong lòng tính toán.

Nếu đã đánh giết Bàn Huyền có khả năng khiến mình mất đi thánh vị, Hồng Quân quyết định phong ấn Bàn Huyền, cầu sự ổn định.

Có quyết định, Hồng Quân lập tức thực thi.

Dưới thủ đoạn của Thánh Nhân Hồng Quân, thiên đạo chi lực kết hợp với một vô lượng lượng kiếp pháp lực, hình thành một phong ấn đáng sợ.

"Muốn phong ấn Ngô ư!" Bàn Huyền trong lòng cười lạnh.

Hỗn Độn thánh thể của Bàn Huyền cũng là tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, Hồng Quân dưới sự gia trì của thiên đạo vĩ lực sánh ngang Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, lại thêm pháp lực có thể khôi phục tức thời, do đó, bề ngoài xem ra Hồng Quân chiếm ưu thế lớn, nhưng y lại chỉ muốn phong ấn Bàn Huyền.

Rõ ràng, Hồng Quân vì không nhìn thấy khí vận của Bàn Huyền nên không dám giết hắn.

Cũng không có gì lạ, nếu bảo Hồng Quân bây giờ đi giết Long Vương hay Nguyên Phượng, y cũng sẽ không ra tay.

Bởi vì Long tộc và Phượng Hoàng tộc là nhân vật chính của lượng kiếp hiện tại, cộng thêm Long Vương và Nguyên Phượng đều có đại khí vận, Hồng Quân tuy đã là Thánh Nhân, nhưng nếu ra tay đánh giết Long Vương hoặc Nguyên Phượng, sẽ phải gánh chịu khí vận phản phệ cực lớn, dù không mất đi thánh vị, cái giá cũng rất đắt.

Đừng nói giết Long Vương và Nguyên Phượng, bảo Hồng Quân bây giờ lên thiên giới đoạt lấy Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất, cũng sẽ được không bù mất.

Tại Hồng Hoang, thực lực tuy quan trọng, nhưng tầm quan trọng của khí vận cũng rất lớn.

Thậm chí, khí vận có thể ảnh hưởng đến thiên số.

Thành Thánh cần khí vận, nếu không có khí vận, không thể thành Thánh.

Thánh Nhân muốn hợp đạo, càng cần đại khí vận.

Có khí vận bàng bạc, tu vi của Thánh Nhân cũng có thể tăng lên nhanh chóng.

Đương nhiên, nếu thực lực đủ mạnh, cũng có thể không để ý đến khí vận Hồng Hoang, nhưng nếu không có khí vận sẽ bị Thiên Đạo bài xích.

Cho nên, nếu không có khí vận, sớm muộn gì ở Hồng Hoang cũng phải nghịch thiên, đó là điều bắt buộc, không nghịch thiên sẽ bị đại thế của Thiên Đạo nghiền chết, nghịch thiên tuy có thể chết nhanh hơn, nhưng lại có một tia sinh cơ.

Nếu có thể nhìn thấy khí vận của Bàn Huyền, mà khí vận của hắn lại không quá bàng bạc, Hồng Quân xác định giết Bàn Huyền sẽ không khiến mình mất đi thánh vị, thì sẽ không nghĩ đến chuyện phong ấn hắn.

"Ầm ầm ầm!" Dòng sông thời gian của Hồng Hoang ngưng trệ, không gian bị cấm cố, một luồng ánh sáng không thể nhìn thẳng lao về phía Bàn Huyền.

Đó là phong ấn do thiên đạo chi lực và một vô lượng lượng kiếp pháp lực diễn hóa ra.

Không thành Thánh, không thể thi triển ra phong ấn như vậy.

Đối mặt với phong ấn, Chư Thiên Khánh Vân trên đầu Bàn Huyền lại không chống đỡ nổi.

Thấy Chư Thiên Khánh Vân không đỡ được, Bàn Huyền lại tế ra Thái Cực Đồ, Hỗn Nguyên Kỳ và Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Thái Cực Đồ là Tiên Thiên Chí Bảo, phòng ngự đệ nhất trong Khai Thiên Tam Bảo, khi Bàn Huyền vừa tế ra, đã có tiên thiên huyền quang hộ thể.

Hỗn Nguyên Kỳ là Tiên Thiên Chí Bảo dung hợp từ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, lực phòng ngự còn trên cả Thái Cực Đồ.

Về phần Huyền Hoàng Bảo Tháp, tuy là hậu thiên pháp bảo, nhưng lại là công đức chí bảo, uy lực sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Chư Thiên Khánh Vân, Thái Cực Đồ, Hỗn Nguyên Kỳ và Huyền Hoàng Bảo Tháp, dưới sự thúc đẩy của pháp lực Hỗn Độn thánh thể của Bàn Huyền, hợp lực chống lại Thiên Đạo phong ấn mà Hồng Quân thi triển.

Nếu chỉ là Thánh Nhân dùng pháp lực thi triển phong ấn, thì đó là thánh nhân phong ấn, nhưng có thêm thiên đạo chi lực, đó chính là Thiên Đạo phong ấn.

Chỉ chống đỡ được một lúc, Chư Thiên Khánh Vân, Thái Cực Đồ, Hỗn Nguyên Kỳ và Huyền Hoàng Bảo Tháp đã không còn chống đỡ nổi.

Sắc mặt Bàn Huyền âm trầm.

Muốn chống lại Thiên Đạo phong ấn trước mắt, Bàn Huyền chỉ có thể vận dụng khí vận chi thể, nhưng hắn không muốn bại lộ căn cước.

"Phanh!", "Phanh!", "Phanh!", "Phanh!" Phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân bị phá, phòng ngự của Thái Cực Đồ, Hỗn Nguyên Kỳ và Huyền Hoàng Bảo Tháp cũng lần lượt bị phá.

Thiên Đạo phong ấn rơi xuống người Bàn Huyền.

Khi thiên đạo thần quang không thể nhìn thẳng biến mất, Bàn Huyền cũng biến mất.

Một nụ cười hiện lên trên khóe miệng Hồng Quân.

"Bần đạo Hồng Quân, đã thành Thánh, Vu tộc Bàn Huyền hành vi ngang ngược, Ngô phong ấn hắn mười lượng kiếp, ba ngàn nguyên hội sau, Ngô sẽ giảng đạo tại Hỗn Độn ngoài Tam Thập Tam Thiên..." Giọng nói của Hồng Quân không lớn, nhưng lại truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang, khiến tất cả sinh linh Hồng Hoang đều có thể nghe thấy. … Hậu Thổ bộ lạc.

Hậu Thổ kinh hãi thất sắc: "Sao có thể?

Đại huynh bị Hồng Quân phong ấn rồi?" Lúc này, không chỉ Hậu Thổ, các Tổ Vu còn lại, các Đại Vu và Tiểu Vu, cũng như lượng lớn người Vu tộc không có huyết mạch Bàn Cổ, đều không còn bình tĩnh được nữa.

Bàn Huyền bị phong ấn, đối với Vu tộc là một đả kích quá lớn.

Lời này do chính miệng Thánh Nhân Hồng Quân nói ra, khiến người ta không thể không tin. … Long tộc, Long Vương cũng không quá vui mừng, tuy Bàn Huyền bị phong ấn, nhưng Hồng Quân đã thành Thánh.

Phượng Hoàng tộc, Nguyên Phượng trong lòng đang trầm tư.

Chương 123

Ở một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang, sắc mặt La Hầu âm tình bất định.

Hồng Quân thành Thánh, Bàn Huyền bị phong ấn, đối với La Hầu là chuyện cực kỳ tồi tệ.

Ngay khi Hồng Quân định đi đến Hỗn Độn ngoài Tam Thập Tam Thiên để khai tịch một thế giới, đem Tử Tiêu Cung trên đỉnh Ngọc Kinh Sơn dời đi.

Ba ngàn nguyên hội, nói ngắn không ngắn, nói dài cũng không dài, Hồng Quân cần chuẩn bị kỹ lưỡng.

Nhưng, Hồng Quân chưa kịp rời đi, dị biến đột ngột phát sinh.

Phù lục Thiên Đạo màu tím hồng hiện ra, chính là Thiên Đạo phong ấn mà Hồng Quân vừa thi triển.

"Hả?" Hồng Quân kinh ngạc.

Xem ra, là Bàn Huyền muốn phá vỡ phong ấn.

Nhưng, Thiên Đạo phong ấn mà Hồng Quân thi triển không phải tầm thường, tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên cũng không dễ dàng phá vỡ.

Trong nháy mắt, tám trăm bốn mươi triệu phù lục Thiên Đạo, diễn hóa thành một tiên thiên phong cấm.

Lực cấm cố đáng sợ đang tan vỡ, một đạo phủ quang sắc bén lóe lên.

Đó chính là khai thiên phủ quang, dưới phủ quang, thiên địa thất sắc, nhật nguyệt vô quang.

Đầu tiên là một phù lục Thiên Đạo vỡ nát, hóa thành vô số hạt Thiên Đạo màu tím hồng, tiếp theo ngày càng nhiều phù lục Thiên Đạo vỡ nát.

Trong khoảnh khắc, tất cả phù lục Thiên Đạo đều đã vỡ nát.

Thân ảnh Bàn Huyền cũng từ trong hư không bước ra.

Chỉ thấy, Bàn Huyền vác một cây đại phủ, chính là do Bàn Cổ Phiên hóa thành.

Nhìn Bàn Huyền phá vỡ phong ấn bước ra, Hồng Quân không dám tin.

"Chẳng lẽ...

Bàn Huyền có tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên? ...Sao có thể?" Hồng Quân trong lòng kinh nghi bất định.

Ngoài kinh ngạc ra, nghĩ đến lời nói vừa truyền âm khắp Hồng Hoang, gương mặt già nua của Hồng Quân bất giác đỏ lên.

Mẹ nó có chút xấu hổ rồi.

"Đúng là một Thiên Đạo phong ấn lợi hại, nhưng muốn đối phó Ngô thì chưa đủ." Bàn Huyền cười lạnh nói.

Kỳ thực, để phá vỡ Thiên Đạo phong ấn của Hồng Quân, Bàn Huyền đã vận dụng sức mạnh của khí vận chi thể.

Dù không phá vỡ được Thiên Đạo phong ấn của Hồng Quân, khí vận chi thể và Nguyên thần của Bàn Huyền cũng có thể thoát thân.

Bởi vì căn cước của Bàn Huyền là khí vận chi thể, Thánh Nhân cũng không thể phong ấn được.

"Không ngờ nhữ đã có tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên." Sắc mặt Hồng Quân âm trầm.

Nếu nói tu vi của Bàn Huyền không phải là Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, Hồng Quân tuyệt đối không tin.

Cười lạnh một tiếng, Bàn Huyền cũng không phủ nhận, vung đại phủ trong tay, chém thẳng về phía Hồng Quân.

Đại phủ do Bàn Cổ Phiên hóa thành, uy lực vô song, trong tay Bàn Huyền càng tỏa ra thần quang chói mắt.

Một búa chém ra, phủ quang tựa như có thể chém diệt tuyên cổ, nghiền nát bất hủ, chính là thức thứ năm của Khai Thiên Cửu Thức.

Do Bàn Huyền chỉ vận dụng pháp lực Hỗn Độn thánh thể, cũng chỉ là một vô lượng lượng kiếp pháp lực.

"Phanh!" Gậy đầu rồng trong tay Hồng Quân đỡ được một búa của Bàn Huyền, nhưng lại bị đánh bay ra ngoài mười vạn dặm.

"Kỳ lạ, Hỗn Độn thánh thể của Bàn Huyền chỉ là tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, Nguyên thần là tu vi Chuẩn Thánh, nhưng tại sao có thể phá vỡ Thiên Đạo phong ấn mà Ngô thi triển?" Hồng Quân trong lòng không hiểu.

Trong chiến đấu, cảm giác của Hồng Quân không thể sai, Hỗn Độn thánh thể của Bàn Huyền xác thực là tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Tuy Bàn Cổ chân thân được xưng là Hỗn Độn thánh thể đệ nhất kim cổ, nhưng cũng không mạnh đến mức Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên có thể sánh với Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Cộng thêm Tiên Thiên Chí Bảo, cùng với hỗn độn thần thông Khai Thiên Cửu Thức, cũng không nên phá vỡ được Thiên Đạo phong ấn của Hồng Quân.

"Chẳng lẽ là một loại thần thông nào đó của Vu tộc?

Có thể trong thời gian ngắn khiến Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên mạnh ngang Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên?" Hồng Quân trong lòng suy đoán.

Bàn Huyền lại vung búa liên tiếp.

Dòng sông thời gian của Hồng Hoang dưới búa của Bàn Huyền cũng sẽ bị chém đứt, nhưng nhanh chóng lại khôi phục.

Bình chướng không gian vỡ nát, hỗn độn chi khí từ vực ngoại điên cuồng tràn vào.

Rất nhanh, phương viên trăm vạn dặm đã tràn ngập hỗn độn chi khí.

Với tu vi bản thân, Hồng Quân không địch lại Bàn Huyền, nhưng Nguyên thần ký thác Thiên Đạo, có thể được thiên đạo chi lực gia trì.

Tuy chỉ là một phần nhỏ sức mạnh của Thiên Đạo, nhưng sau khi gia trì lên người Hồng Quân, thực lực của y đã đạt đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Nhưng, đối mặt với Hồng Quân được thiên đạo chi lực gia trì, Bàn Huyền lại dùng ba kiện hậu thiên công đức chí bảo để đối phó.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp hóa thành vạn trượng khổng lồ, sừng sững như núi, khí thế bàng bạc.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích vừa động, lay động cửu tiêu, vô thượng thần uy chấn động hoàn vũ.

Trấn Thiên Bia uy thế tuy không bằng Huyền Hoàng Bảo Tháp và Lượng Thiên Xích, nhưng cũng không phải tầm thường, dù sao cũng là hậu thiên công đức chí bảo.

Dùng công đức đối phó Thánh Nhân được thiên đạo chi lực gia trì, hiệu quả rất tốt.

Do Trấn Thiên Bia chỉ ẩn chứa Thiên Đạo công đức, còn Huyền Hoàng Bảo Tháp và Lượng Thiên Xích đều ẩn chứa Đại Đạo công đức, nên Hồng Quân càng kiêng dè Huyền Hoàng Bảo Tháp và Lượng Thiên Xích hơn.

Về phần Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ, cũng đều có Đại Đạo công đức.

Bàn Cổ khai thiên, Đại Đạo giáng hạ công đức, Tam Thanh được một phần, Thập Nhị Tổ Vu được một phần, Huyền Hoàng Bảo Tháp và Lượng Thiên Xích được một phần, cuối cùng dung nhập vào Khai Thiên Tam Bảo.

Nếu Hồng Quân phá hủy ba kiện hậu thiên công đức chí bảo của Bàn Huyền, có khả năng sẽ mất đi thánh vị, chỉ phá hủy một kiện, cái giá phải trả cũng không nhỏ.

Công đức là phần thưởng của Thiên Đạo hoặc Đại Đạo, phá hủy công đức pháp bảo là tội nghiệt, nếu tội nghiệt lớn, bị Thiên Đạo chán ghét, Nguyên thần tự nhiên cũng không thể ký thác vào Thiên Đạo.

Cho nên, nếu Hồng Quân dám phá hủy ba kiện hậu thiên công đức chí bảo của Bàn Huyền, Bàn Huyền có thể vứt bỏ tam bảo.

Nếu vứt bỏ Huyền Hoàng Bảo Tháp, Lượng Thiên Xích và Trấn Thiên Bia, ba kiện hậu thiên công đức chí bảo có thể khiến Hồng Quân mất đi thánh vị, Bàn Huyền sẽ không do dự.

Hồng Quân vừa mới thành Thánh, nếu mất đi thánh vị, tu vi sẽ từ Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên hạ xuống Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Nhưng, Hồng Quân cũng không ngốc. … Dưới chân Bất Chu Sơn, trong Hậu Thổ bộ lạc.

Hậu Thổ mừng rỡ ra mặt, khi nghe Hồng Quân truyền âm khắp Hồng Hoang, nói đã phong ấn Bàn Huyền, nàng cũng hoảng loạn.

Bây giờ, Bàn Huyền đã phá vỡ phong ấn của Hồng Quân, Hậu Thổ cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Không hổ là đại huynh, có thể phá vỡ Thiên Đạo phong ấn của Thánh Nhân." Hậu Thổ thầm nghĩ.

Cùng lúc đó, không ít người trong Vu tộc cũng biết Bàn Huyền đã thoát khốn.

Một truyền mười, mười truyền trăm, sự hoảng loạn của Vu tộc dần tan biến, tiếng cười nhạo Hồng Quân lại ngày càng nhiều.

Nhưng, Bàn Huyền và Hồng Quân chưa phân thắng bại, cũng không thể quá lạc quan. … Sức mạnh không gian lưu chuyển, đó là sức mạnh của hỗn độn pháp tắc.

Đế Giang đang chạy tới nơi Bàn Huyền, muốn giúp Bàn Huyền đối phó Hồng Quân.

Tuy tu vi của Đế Giang chỉ là Chuẩn Thánh, nhưng có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân, cũng có thể chống lại Thánh Nhân Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên trong thời gian ngắn. … Ở một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang, La Hầu chân đạp hắc liên, tay cầm Thí Thần Thương, trong mắt không khỏi kinh ngạc.

"Bàn Huyền có thể phá vỡ Thiên Đạo phong ấn mà Hồng Quân thi triển? ...Sao có thể?" Người khác có thể không biết, nhưng La Hầu lại rõ ràng Thiên Đạo phong ấn mà Hồng Quân thi triển đáng sợ đến mức nào.

Không có tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, tuyệt đối không thể phá vỡ Thiên Đạo phong ấn mà Hồng Quân thi triển.

Bàn Huyền có tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên?

Nhưng La Hầu quan sát kỹ, Hỗn Độn thánh thể của Bàn Huyền xác thực là Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên không sai.

Nếu Hỗn Độn thánh thể của Bàn Huyền là Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên mà hắn cố ý che giấu, La Hầu cũng không thể không nhìn ra chút nào.

Bàn Huyền hiện đang chiến đấu với Hồng Quân, pháp lực Hỗn Độn thánh thể càng khó che giấu.

Cho nên, La Hầu có thể xác định tu vi của Bàn Huyền là Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, nhưng với tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên lại phá vỡ Thiên Đạo phong ấn mà Hồng Quân thi triển?

Bàn Cổ chân thân?

Khai Thiên Cửu Thức?

Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên?

Theo La Hầu, cộng lại cũng không đủ.

Nhưng, Bàn Huyền không bị Hồng Quân phong ấn, đối với La Hầu lại không phải là chuyện xấu.

Tốt nhất là Bàn Huyền và Hồng Quân thế lực ngang nhau, như vậy mới có lợi cho La Hầu.

Bất luận Bàn Huyền chiến thắng Hồng Quân, hay Hồng Quân chiến thắng Bàn Huyền, đối với La Hầu đều không phải là chuyện tốt.

Vừa nghĩ, La Hầu vừa tiếp tục quan sát trận chiến giữa Bàn Huyền và Hồng Quân.

Trong trận chiến, Bàn Huyền và Hồng Quân đều bộc lộ không ít, khiến La Hầu hiểu thêm về họ, biết người biết ta, sau này đối phó cũng sẽ dễ dàng hơn. … "Ầm ầm ầm!" Trong biển lớn, phong vân biến ảo, khí hậu vô thường, một vùng biển nào đó mây đen dày đặc, bão tố bao trùm trăm triệu triệu công lý.

Bỗng nhiên, bão tố tan biến, mây đen cũng tiêu tan.

Biển xanh trời xanh, trời quang vạn dặm, hai thân ảnh đứng trên mặt biển, chính là Long Vương và Chúc Long.

Long Vương và Chúc Long đều có tu vi Chuẩn Thánh, Hồng Quân thành Thánh, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều biết, hai người tự nhiên không thể không biết, khi Hồng Quân giao thủ với Bàn Huyền, hai người cũng đang quan sát.

Trước đó, hai người Long Vương quan sát Hồng Quân phong ấn Bàn Huyền, nhưng chỉ một lúc sau, Bàn Huyền đã phá vỡ phong ấn.

"Thánh Nhân Nguyên thần ký thác Thiên Đạo, bất tử bất diệt, trải vạn kiếp không mòn, có thiên đạo chi lực gia trì, thi triển ra phong ấn... lại bị Bàn Huyền phá vỡ trong thời gian ngắn, Bàn Huyền... khủng bố đến thế." Chúc Long trong lòng không bình tĩnh.

Không chỉ Chúc Long, Long Vương cũng vậy.

Về phần Hồng Quân bị vả mặt, hai người Long Vương lại không cười nhạo, chỉ kinh ngạc trước sự cường đại của Bàn Huyền.

"Nếu ở ngoài Hồng Hoang, có lẽ Bàn Huyền có khả năng đánh bại Hồng Quân, nhưng ở trong Hồng Hoang, Bàn Huyền tất bại không nghi ngờ gì, chỉ khác biệt ở chỗ bại sớm hay muộn, cho nên, nếu Bàn Huyền không rời khỏi Hồng Hoang, không bị giết thì cũng bị phong ấn." Long Vương nói.

Chúc Long cũng đồng tình với lời của Long Vương.

"Hồng Quân vừa thành Thánh đã đối phó Bàn Huyền, đối với tộc ta lại là chuyện tốt." Chúc Long cười nói.

"Không sai!" Long Vương cũng cười.

Bàn Huyền là đệ nhất Tổ Vu của Vu tộc, Hồng Quân lại khác, cho nên, Long Vương và Chúc Long càng hy vọng Hồng Quân có thể đánh bại Bàn Huyền.

Chỉ cần không có Bàn Huyền, đối phó Vu tộc cũng dễ dàng hơn.

Về phần Hồng Quân sau này có ngăn cản Long tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa hay không, đó không phải là điều Long Vương và Chúc Long cân nhắc hiện tại.

Đánh bại Vu tộc và Phượng Hoàng tộc mới là điều Long tộc cần cân nhắc lúc này.

Kỳ Lân tộc đã suy tàn, không đáng lo ngại, Yêu tộc là một đám ô hợp, không gây uy hiếp cho Long tộc, chỉ cần đánh bại Vu tộc và Phượng Hoàng tộc, Long tộc muốn trở thành nhân vật chính của thiên địa không khó.

Chương 124

So với Phượng Hoàng tộc, Vu tộc lại khó đối phó hơn.

Không có Bàn Huyền, mười hai Tổ Vu còn lại của Vu tộc đều là Chuẩn Thánh, lại có thể bày ra Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngưng tụ Bàn Cổ chân thân.

Bàn Huyền đã bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận trong Bàn Cổ huyết trì, có thể giúp các Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ chân thân.

"Bàn Huyền bây giờ đang vận dụng công đức pháp bảo, hy vọng Hồng Quân phá hủy công đức pháp bảo, từ đó mất đi thánh vị đi!" Chúc Long nói.

"Ba kiện hậu thiên công đức chí bảo, có Đại Đạo công đức, có Thiên Đạo công đức, nếu Hồng Quân lần lượt phá hủy, khả năng mất đi thánh vị rất lớn, nhưng, Hồng Quân không ngốc đến thế, nếu không cũng không thể thành Thánh." Long Vương bình tĩnh nói.

Chúc Long gật đầu, cũng không nói gì thêm.

Công đức chi quang chiếu rọi cửu thiên thập địa, kim tháp vạn trượng nguy nga vô cùng, sừng sững như núi, khí thế bàng bạc.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích vừa động, lay động cửu tiêu, vô thượng thần uy chấn động hoàn vũ.

Trấn Thiên Bia uy thế tuy không bằng Huyền Hoàng Bảo Tháp và Lượng Thiên Xích, nhưng cũng không phải tầm thường, dù sao cũng là hậu thiên công đức chí bảo.

Đối mặt với ba kiện hậu thiên công đức chí bảo mà Bàn Huyền tế ra, Hồng Quân lại bó tay bó chân.

Đối phó công đức pháp bảo, thiên đạo chi lực gia trì trên người

Hồng Quân lại không quá ổn định.

Nếu Hồng Quân làm công đức pháp bảo tổn hại, hoặc hủy diệt, đều phải gánh chịu cái giá.

Một khi Hồng Quân phá hủy ba kiện công đức pháp bảo, có thể sẽ mất đi thánh vị.

Vừa điều khiển ba kiện công đức pháp bảo, Bàn Huyền vừa cầm đại phủ do Bàn Cổ Phiên hóa thành.

Ngoài ra, trên đầu Bàn Huyền là Chư Thiên Khánh Vân.

Kỳ thực, trước khi tu thành Bàn Cổ chân thân, Hỗn Độn thể của Bàn Huyền đã sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, bây giờ, Hỗn Độn thánh thể càng mạnh mẽ hơn, lực phòng ngự còn vượt qua Chư Thiên Khánh Vân, sở dĩ vận dụng Chư Thiên Khánh Vân hộ thân là vì cân nhắc đến hình tượng.

Nếu đầu bù tóc rối, y phục rách nát, hoặc tóc tai bù xù các loại, sẽ ảnh hưởng đến hình tượng của Bàn Huyền.

Hơn nữa, có Chư Thiên Khánh Vân không dùng cũng lãng phí.

Lực chi pháp tắc của Hồng Hoang xuất hiện trên người Bàn Huyền, một búa đã tích thế phát ra.

Thức cuối cùng của Khai Thiên Cửu Thức.

"Oanh!" Một đạo phủ quang xuất hiện, Tam Thập Tam Thiên rung chuyển, Tứ Hải Bát Hoang bất ổn, U Minh thế giới hỗn loạn.

So với lúc Bàn Cổ khai thiên, khai thiên phủ quang không là gì cả, nhưng đối với Hồng Hoang hiện tại lại có uy hiếp không nhỏ.

Đối mặt với khai thiên phủ quang mà Bàn Huyền phát ra, trong mắt Hồng Quân cũng có sự sợ hãi.

Trong sâu thẳm nội tâm Hồng Quân, Bàn Cổ là cơn ác mộng không

thể xua tan, bây giờ, có chút cảm giác ác mộng tái hiện, khiến y sinh lòng sợ hãi.

Bởi vì sự sợ hãi sinh ra từ cơn ác mộng sâu trong nội tâm, cũng là một loại bản năng, Hồng Quân khó mà kiềm chế.

Không kịp nghĩ nhiều, Hồng Quân vội vàng tế ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo để chống lại khai thiên phủ quang.

Chỉ thấy, thứ Hồng Quân tế ra là một cái bát vu màu tím kim, là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, năng lực phòng ngự không tầm thường.

Khi phủ quang và bát vu va chạm, một tiếng nổ lớn, bát vu kêu lên một tiếng bi thương, ánh sáng ảm đạm, đã bị tổn thương không nhỏ.

Phá vỡ phòng ngự của bát vu, uy lực của khai thiên phủ quang cũng giảm đi.

Lúc này, một tay của Hồng Quân đưa ra chống đỡ.

Một vô lượng lượng kiếp pháp lực, cộng thêm một luồng thiên đạo vĩ lực, tụ tập trong tay Hồng Quân.

Khi khai thiên phủ quang tiếp xúc với tay Hồng Quân, nó liền biến mất, nhưng Hồng Quân cũng nhíu mày.

Trong nháy mắt, khai thiên phủ quang hoàn toàn biến mất, nhưng trên tay Hồng Quân cũng có thêm một vết thương nhỏ, một giọt máu rơi xuống.

Tiên thiên khuu thiện chân thân của Hồng Quân chưa hoàn toàn chuyển hóa thành thánh nhân đạo thể, nhưng cũng có đặc tính của Thánh Nhân, cho nên, một giọt máu trên người y bây giờ cũng phi thường.

Không khoa trương khi nói, một giọt máu của Hồng Quân bây giờ

có thể hủy diệt mấy chục vạn đại thiên thế giới, nếu là một giọt tinh huyết, hủy diệt trăm triệu đại thiên thế giới cũng không thành vấn đề.

Đợi khi Hồng Quân hoàn toàn chuyển hóa thành thánh nhân đạo thể, thánh huyết trên người sẽ còn mạnh hơn bây giờ.

Một vết thương nhỏ, một giọt máu, không đáng nhắc tới, nhưng Hồng Quân lại mất mặt.

Lúc này, Hồng Quân trong lòng cũng đang cân nhắc có nên tiếp tục hay không.

Không rõ khí vận của Bàn Huyền, Hồng Quân không dám giết hắn, phong ấn Bàn Huyền thất bại, muốn giết hắn chắc chắn càng khó hơn, cộng thêm công đức pháp bảo của Bàn Huyền, tiếp tục chiến đấu cũng khó chiếm được lợi thế.

Hồng Quân cũng mới thành Thánh không lâu, vạn nhất không cẩn thận mất đi thánh vị, thì lỗ lớn.

Bàn Huyền mặt không biểu cảm nhìn Hồng Quân, Hồng Quân muốn chiến, Bàn Huyền xin phụng bồi.

Trong trận chiến với Hồng Quân, Bàn Huyền cũng có không ít cảm ngộ.

Chiến đấu với Thánh Nhân, khiến Bàn Huyền có chút cảm ngộ về Hỗn Nguyên đạo quả, khoảng cách lĩnh ngộ ra Hỗn Nguyên đạo quả càng gần hơn.

"Bàn Huyền, nhữ liệu mà làm." Hồng Quân lạnh mặt nói.

Lời vừa dứt, Hồng Quân biến mất tại chỗ, không biết đã dịch chuyển tức thời đi đâu.

Nếu tiếp tục chiến đấu cũng không có lợi ích gì, Hồng Quân cũng thu tay.

Trong lòng Hồng Quân lại phiền muộn, vốn tưởng có thể phong ấn Bàn Huyền, không ngờ lại đánh giá thấp hắn.

Bàn Huyền phá vỡ Thiên Đạo phong ấn của Hồng Quân, cũng là vả vào mặt Hồng Quân, nhưng Hồng Quân lại không thể làm gì.

Hiện nay, người cười nhạo Hồng Quân ở Hồng Hoang không phải là ít, mà ngày càng nhiều.

Lúc này, Bàn Huyền trong lòng cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, hắn cũng có lo lắng, nếu tiếp tục chiến đấu với Hồng Quân, khả năng bại lộ căn cước cũng ngày càng lớn.

Nếu căn cước của Bàn Huyền bây giờ bại lộ, phiền phức sẽ lớn.

Đương nhiên, Bàn Huyền cũng không biết căn cước sớm muộn gì cũng sẽ bại lộ, nhưng có thể trì hoãn ngày nào hay ngày đó.

Trong lòng khẽ động, Bàn Huyền cúi đầu tìm kiếm giọt máu vừa rồi của Hồng Quân.

Thánh nhân chi huyết, mang theo Hỗn Nguyên đạo vận của Thánh Nhân.

Đạo của mỗi người không giống nhau, cho nên, thánh nhân đạo thể cũng khác nhau, ít nhiều đều có sự khác biệt.

Hỗn Độn thể và Hỗn Độn thánh thể cũng có sự khác biệt.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần trước khi thiên địa khai mở, thể chất đều không giống nhau.

Hỗn Độn thánh thể của Bàn Cổ sở dĩ mạnh mẽ vô song, được xưng là mạnh nhất dưới Đại Đạo, có liên quan đến đạo quả của Bàn Cổ.

Nếu Bàn Huyền chứng được Hỗn Nguyên đạo quả, khí vận chi thể và Hỗn Độn thánh thể của hắn đều sẽ có biến hóa tốt.

Một giọt máu của Hồng Quân, ít nhiều ẩn chứa Hỗn Nguyên đạo vận của y, đối với việc Bàn Huyền chứng được Hỗn Nguyên đạo quả có sự trợ giúp.

Ánh mắt lướt qua, không phát hiện giọt thánh nhân huyết lúc trước.

Suy nghĩ một chút, Bàn Huyền phóng ra thần thức.

Trong khoảnh khắc, thần thức của Bàn Huyền bao trùm trăm triệu triệu công lý. … Một giọt máu xuyên qua hư không, chính là một giọt máu của Hồng Quân.

Tuy không phải là tinh huyết của Hồng Quân, nhưng dù sao cũng có đặc tính của Thánh Nhân, giọt máu ẩn chứa sức mạnh không thể tưởng tượng.

Hồng Hoang Thiên Đạo màu tím hồng, cho nên, thánh nhân huyết cũng màu tím hồng, nhưng giọt thánh nhân huyết này tuy màu tím hồng nhưng lại nhạt.

Trong nháy mắt, giọt thánh nhân huyết xuyên qua khoảng cách vạn năm ánh sáng.

Bỗng nhiên, một đại yêu đầu trâu thân người một quyền chấn động hư không, khiến thánh nhân huyết xuất hiện, tiếp theo, thánh nhân huyết rơi vào tay đại yêu đầu trâu.

Đại yêu đầu trâu có tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, ở Hồng Hoang hiện tại cũng là một cường giả.

Yêu khí cường đại xuất hiện trên người đại yêu đầu trâu, là một đại yêu, nhưng không gia nhập Yêu tộc thiên đình, cũng không gia nhập Bắc Minh Yêu tộc, chiếm núi làm vua, dưới trướng cũng có mấy vạn tiểu yêu.

"...Máu?

Sức mạnh ẩn chứa thật kinh khủng, là huyết dịch của thần thánh phương nào?" Đại yêu đầu trâu nhìn chằm chằm giọt máu trong tay, màu tím hồng nhàn nhạt đối với y có sức hấp dẫn vô cùng.

Sức mạnh ẩn chứa trong một giọt máu đã chấn động đại yêu đầu trâu.

Sau khi kinh ngạc, đại yêu đầu trâu kích động.

"Nếu luyện hóa giọt máu này, căn cước của ta chắc chắn sẽ được nâng cao, tu vi cũng sẽ đột phá mạnh mẽ, ít nhất cũng có thể đột phá Đại La Kim Tiên đại viên mãn, thậm chí là Chuẩn Thánh." Càng nghĩ, đại yêu đầu trâu càng hưng phấn.

Theo đại yêu đầu trâu, đây quả thực là cơ duyên trời ban.

Không chút do dự, đại yêu đầu trâu một ngụm nuốt giọt máu.

Nhưng, đại yêu đầu trâu đã đánh giá quá cao mình.

Thánh nhân chi huyết, bá đạo vô cùng, dù thân thể Hồng Quân chưa hoàn toàn chuyển hóa thành thánh nhân đạo thể, huyết dịch trên người y cũng không phải là thứ đại yêu đầu trâu có thể chịu đựng.

Chỉ thấy, theo đại yêu đầu trâu nuốt xuống, toàn thân bắt đầu huyết mạch phun trào.

Mặc dù đại yêu đầu trâu liều mạng luyện hóa, nhưng cũng không có tác dụng gì.

Muốn luyện hóa thánh nhân huyết, ít nhất cũng phải có tu vi Chuẩn Thánh, Đại La Kim Tiên thấp quá.

Phát hiện không thể luyện hóa, đại yêu đầu trâu kinh hãi, muốn bóc tách giọt máu đã nuốt ra, nhưng thánh nhân huyết đã xâm thực thân thể và Nguyên thần của y.

"Mu!" Theo thân thể và Nguyên thần bị xâm thực, đại yêu đầu trâu

đau đớn, gào thét thảm thiết biến thành bộ dạng không phải người, mà là một con trâu nước màu đen.

Thân thể con trâu nước màu đen vốn không nhỏ, bây giờ đang phình to.

"Oanh!" Trong tiếng gào thét tuyệt vọng của con trâu nước màu đen, y đã bạo thể mà chết.

Một Đại La Kim Tiên bạo thể mà chết, sức phá hoại cũng không nhỏ.

Phương viên hàng vạn vạn dặm bị san thành bình địa, chúng đa sinh linh gặp tai ương.

Ánh sáng tím hồng nhàn nhạt lóe lên, một giọt thánh nhân huyết độn vào hư không.

Khiến một Đại La Kim Tiên bạo thể mà chết, sức mạnh của giọt thánh nhân huyết càng mạnh hơn, ánh sáng tím hồng cũng chói mắt hơn một chút.

Thiên chi đạo, tổn hữu dư bổ bất túc, giọt thánh nhân huyết của Hồng Quân có chỗ thiếu hụt, khiến sinh linh bạo thể mà chết, có thể bổ sung đầy đủ, nhưng cũng tạo nghiệt, nhân quả nghiệp lực sinh ra đều quy về Hồng Quân.

Ngay khi thánh nhân huyết sắp rời đi, một bàn tay pháp lực vô hình phá vỡ hư không, bắt lấy giọt thánh nhân huyết, chính là Bàn Huyền đã đến.

"Vèo!" Thánh nhân huyết hóa thành một luồng ánh sáng tím hồng nhàn nhạt, bay vào tay Bàn Huyền.

Nhìn giọt thánh nhân huyết, thần thức Bàn Huyền lướt qua, phát hiện một ít Hỗn Nguyên đạo vận.

“Giọt thánh nhân huyết này không hoàn thiện, cần phải bổ sung trước.” Bàn Huyền thầm nghĩ.

Lập tức, Bàn Huyền tìm kiếm sinh linh, yêu cầu tu vi thấp nhất là Kim Tiên, cao nhất là Đại La Kim Tiên, không thể là Vu tộc.

Không lâu sau, Bàn Huyền tìm thấy một Thái Ất Kim Tiên, trực tiếp để y luyện hóa thánh nhân huyết, tiếp theo, lại một kẻ bạo thể mà chết.

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” … Một sinh linh này đến sinh linh khác bạo thể vì luyện hóa thánh nhân huyết, tu vi thấp nhất là Kim Tiên, cao nhất là Đại La Kim Tiên.

Khi mấy chục vạn sinh linh bạo thể mà chết, cuối cùng cũng bổ sung đầy đủ giọt thánh nhân huyết.

Về phần tội nghiệt khiến mấy chục vạn sinh linh bạo thể mà chết, Hồng Quân gánh chịu, không liên quan đến Bàn Huyền.

Dù sao cũng là một giọt máu của Hồng Quân, tạo nghiệt đương nhiên Hồng Quân gánh.

Đáng tiếc chút tội nghiệt này không đủ để khiến Hồng Quân mất đi thánh vị. … Tây Côn Lôn, Ngọc Kinh Sơn, trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân mặt đầy phẫn nộ.

“Bàn Huyền!” Trong mắt Hồng Quân có sát ý.

Bàn Huyền dùng một giọt máu của Hồng Quân để tạo nghiệt, nhưng Hồng Quân lại gánh chịu, khiến Hồng Quân trong lòng tức giận.

Chương 125

Nhưng, Bàn Huyền cũng không chạm đến điểm mấu chốt của Hồng Quân, Hồng Quân cũng đành nén lại cơn tức trong lòng.

Thay vì bây giờ đi tìm Bàn Huyền chuốc bực, Hồng Quân thà rằng lên kế hoạch kỹ lưỡng.

Hồng Quân trước nay đều thích mưu tính rồi mới hành động.

Thành Thánh, kế hoạch của Hồng Quân cũng có thể bắt đầu.

Hồng Quân đầu tiên cân nhắc việc giảng đạo, vốn định đi đến Hỗn Độn vực ngoại khai tịch một thế giới, đem Tử Tiêu Cung dời đi.

Tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên có thể khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên trong Hỗn Độn.

Nhưng, thế giới Hỗn Nguyên cấp một cũng là thế giới cấp Hỗn Nguyên, thế giới Hỗn Nguyên cấp mười cũng là thế giới cấp Hỗn Nguyên, nhưng hoàn toàn không thể so sánh.

Bây giờ, không thể phong ấn Bàn Huyền, Hồng Quân không yên tâm giảng đạo ở ngoài Hồng Hoang.

Bất Chu Sơn, thần sơn đệ nhất Hồng Hoang do xương sống của Bàn Cổ hóa thành.

Từ khi thiên địa sơ khai đến nay, Bất Chu Sơn vẫn luôn là phúc địa đệ nhất Hồng Hoang, linh khí dồi dào, thiên tài địa bảo vô số.

Hiện nay, có không ít đại năng khai tịch đạo trường trên Bất Chu Sơn, cũng không thuộc quyền quản lý của Vu tộc.

Nhưng vì mười ba bộ lạc Tổ Vu phân bố dưới chân Bất Chu Sơn, Vu tộc nắm quyền kiểm soát lớn đối với Bất Chu Sơn.

Một ngày, ở một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn, linh khí nồng đậm hóa thành mây mù, một thân ảnh ẩn hiện trong mây mù linh khí, chính là Bàn Huyền.

Trong tay Bàn Huyền là một giọt máu màu tím hồng, chính là thánh nhân chi huyết của Hồng Quân.

Trong giọt thánh nhân huyết này ẩn chứa Hỗn Nguyên đạo vận của Hồng Quân.

Nhưng, không chỉ là một giọt máu, dù có được thánh nhân đạo thể hoàn chỉnh, cũng chỉ có thể nhìn trộm một phần đạo quả của Thánh Nhân.

Tuy Hỗn Nguyên đạo vận ẩn chứa trong giọt máu không nhiều, nhưng đối với Bàn Huyền cũng có sự trợ giúp không nhỏ.

Vì Hồng Quân thành Thánh, Bàn Huyền trong lòng cũng có cảm giác cấp bách.

Hiện tại có thể đối địch với Hồng Quân, nếu bại lộ căn cước, đánh bại Hồng Quân cũng không khó, nhưng đợi khi Hồng Quân đột phá Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, Bàn Huyền hiện tại không có phần thắng.

Cho nên, Bàn Huyền phải chứng được Hỗn Nguyên đạo quả.

Bàn Huyền không đi con đường tam thi, cũng không đi con đường công đức.

Dĩ lực chứng đạo là lựa chọn của Bàn Huyền, nhưng dĩ lực chứng đạo của hắn có khác biệt với Bàn Cổ.

"Kế hoạch không theo kịp biến hóa, cần phải khai thiên tích địa trong Hỗn Nguyên Châu." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Hỗn Nguyên Châu là Hỗn Độn Linh Bảo, bên trong có một không

gian hỗn độn, tuy không lớn, nhưng khai tịch một thế giới Hỗn Nguyên cấp một không thành vấn đề.

Nhưng Bàn Huyền hiện tại chưa hoàn toàn luyện hóa Hỗn Nguyên Châu, ngoài ra, việc chống đỡ thiên địa cũng là vấn đề phải cân nhắc.

Nếu không phải đỉnh thiên lập địa, Bàn Cổ cũng sẽ không vẫn lạc.

Nhưng, Bàn Cổ cũng bất đắc dĩ, lúc đỉnh thiên lập địa đã không còn đường lui, nếu thu tay, thế giới Hồng Hoang trở lại hỗn độn, Bàn Cổ cũng sẽ bị phản phệ, với trạng thái lúc đó của y, tất nhiên thân tử đạo tiêu.

Thông thường, tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên có thể khai tịch một thế giới Hỗn Nguyên cấp một, Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên có thể khai tịch thế giới Hỗn Nguyên cấp hai.

Hiện tại, Hỗn Độn thánh thể của Bàn Huyền chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, nhưng khí vận chi thể lại là tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Nhưng Bàn Huyền dù sao cũng chưa chứng được Hỗn Nguyên đạo quả, tu vi Nguyên thần là Chuẩn Thánh.

Khai thiên tích địa không phải là trò đùa, đặc biệt là khai tịch thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Khai thiên tích địa trong Hỗn Nguyên Châu, nếu khai tịch một thế giới Hỗn Nguyên cấp hai, khả năng thất bại quá lớn.

Nhìn viên Hỗn Nguyên Châu trong tay, Bàn Huyền vốn định thu thập đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu, sau đó luyện hóa Định Hải Châu thành mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, dung nhập vào Hỗn Nguyên Châu.

Bàn Huyền định sau khi hoàn toàn luyện hóa Hỗn Nguyên Châu mới tiến vào trong đó dĩ lực chứng đạo.

Nhưng Hồng Quân thành Thánh đã làm đảo lộn kế hoạch của Bàn Huyền.

Bàn Huyền là người xuyên việt, lại là khí vận của Vu tộc, tu thành Bàn Cổ chân thân, được không ít pháp bảo, cũng thuận buồm xuôi gió, nhưng các đại năng chuyển sinh từ Hỗn Độn Ma Thần, và lứa sinh linh tiên thiên đầu tiên của Hồng Hoang, đều không thể xem thường.

Vì Bàn Huyền, Tam Thanh, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Côn Bằng đều xuất thế sớm.

Dương Mi đã lừa gạt Long Phượng Kỳ Lân tam tộc để chứng được Hỗn Nguyên đạo quả.

Hồng Quân khổ sở mưu hoạch, dốc lòng tính toán, mới thành Thánh.

Nắm chặt Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền nhắm mắt, Nguyên thần trong cơ thể thôi diễn.

Qua sự thôi diễn của Nguyên thần, Bàn Huyền khai tịch một thế giới Hỗn Nguyên cấp một trong Hỗn Nguyên Châu, tỷ lệ thành công trên tám thành.

Tỷ lệ thành công trên tám thành không hề nhỏ.

Trong lòng đã có quyết đoán, Bàn Huyền đứng dậy, một bước tiến vào trong Hỗn Nguyên Châu.

Bên trong Hỗn Nguyên Châu một màu xám mịt mù, hỗn độn chi khí cuộn trào.

Ngoài việc nhỏ hơn, không gian hỗn độn cũng không có quá nhiều khác biệt với bên ngoài Hồng Hoang.

Bàn Huyền trong lòng có một ý nghĩ kinh người, có thể khai tịch một Hồng Hoang cấp thấp trong Hỗn Nguyên Châu, vậy Hồng Hoang

hiện tại có phải là một Hỗn Độn Châu của một Hồng Hoang cấp cao nào đó không?

Nhưng, Hỗn Độn Châu tuy là Hỗn Độn Chí Bảo, nhưng cũng không có Đại Đạo, khai tịch một thế giới trong Hỗn Độn Châu, cũng chỉ sản sinh ra Thiên Đạo, không thể rời khỏi thế giới đã khai tịch.

Ánh mắt lướt qua hỗn độn chi khí xung quanh, Bàn Huyền lấy ra Bàn Cổ Phiên.

Chỉ thấy, Bàn Cổ Phiên trong tay Bàn Huyền biến thành một cây đại phủ.

Tay cầm đại phủ do Bàn Cổ Phiên biến hóa, Bàn Huyền vung một búa, thi triển Khai Thiên Cửu Thức.

Phủ quang lóe lên, chém tan hỗn độn.

Khi Bàn Huyền thi triển hết Khai Thiên Cửu Thức, đã chém tan trăm triệu triệu năm ánh sáng hỗn độn.

Hỗn độn bị chém tan hóa thành thanh trọc nhị khí, lại diễn hóa thành thái cực lưỡng nghi.

Tiên thiên thanh khí thượng thăng hóa thành trời, tiên thiên trọc khí hạ giáng hóa thành đất.

Thiên địa sơ khai, có địa thủy hỏa phong tứ ngược, cả thế giới cũng ngày càng bất ổn.

Không bao lâu, thiên địa sắp hợp lại, một khi thiên địa hợp lại sẽ trở về hỗn độn.

Chỉ là một thế giới Hỗn Nguyên cấp một, khai tịch một thiên địa như vậy, Bàn Huyền cũng không mệt.

Tiếp theo, Bàn Huyền lại tế ra Thái Cực Đồ.

Khi Thái Cực Đồ vừa xuất hiện, hóa thành một cây cầu vàng ngọc

trắng, định trụ địa thủy hỏa phong, phân thanh lý trọc, sơ lý vạn pháp, diễn hóa âm dương.

Chính là Bàn Huyền sinh thái cực, lưỡng nghi tứ tượng tuần hoàn.

Nhưng thế giới không ổn định.

Tiếp theo, Bàn Huyền lại tế ra một bảo vật, là một kiện hậu thiên công đức chí bảo.

Trấn Thiên Bia!

So với Huyền Hoàng Bảo Tháp và Lượng Thiên Xích, Trấn Thiên Bia kém hơn một chút.

Huyền Hoàng Bảo Tháp và Lượng Thiên Xích đều ẩn chứa Đại Đạo công đức, Trấn Thiên Bia lại chỉ ẩn chứa Thiên Đạo công đức.

Nếu dùng Trấn Thiên Bia ổn định thế giới, thế giới cũng sẽ có liên hệ vi diệu với Hồng Hoang, nhưng khó mà diễn hóa ra Thiên Đạo.

Nhưng, Bàn Huyền lại có kế hoạch lớn hơn.

"Ầm ầm ầm!" Trong nháy mắt, Trấn Thiên Bia hóa thành trăm triệu trượng khổng lồ, và không ngừng lớn lên.

Theo Trấn Thiên Bia đáp xuống đất, hóa thành một ngọn núi nguy nga, đỉnh núi nối liền với bầu trời.

"Nếu đã do Trấn Thiên Bia hóa thành, có thể đặt tên là Trấn Thiên Sơn." Bàn Huyền lẩm bẩm.

Hạt nhân của Trấn Thiên Sơn là một tấm công đức kim bi.

Vì lượng lớn công đức Hồng Hoang, Trấn Thiên Sơn cũng kết nối với trục chính của Hồng Hoang.

Kết nối với Hồng Hoang có lợi cũng có hại.

Một thái cực nửa đen nửa trắng, nửa hư nửa thực xuất hiện trong

thế giới, chính là Thiên Đạo hiển hóa.

Không lâu sau có Đại Đạo công đức xuất hiện, có huyền hoàng chi khí và hồng mông tử khí.

Nhưng, vì khai tịch trong Hỗn Nguyên Châu, lại chỉ là thế giới Hỗn Nguyên cấp một, cho nên, Đại Đạo công đức ít, không thể so với công đức khi Bàn Cổ khai tịch Hồng Hoang, nếu công đức của Bàn Cổ khai thiên là một đại dương, thì công đức của Bàn Huyền khai thiên chỉ là một cái ao nhỏ, chênh lệch quá lớn.

Huyền hoàng chi khí và hồng mông tử khí cũng kém xa Hồng Hoang.

Một thế giới Hỗn Nguyên cấp một, một thế giới Hỗn Nguyên cấp mười, tự nhiên không thể so sánh.

Điều khiến Bàn Huyền kinh ngạc là thế giới khai tịch lại diễn hóa ra Thiên Đạo.

Vì Trấn Thiên Bia ẩn chứa lượng lớn công đức Hồng Hoang, Bàn Huyền lại dùng Trấn Thiên Bia ổn định thế giới, vốn tưởng rằng thế giới không thể nào diễn hóa ra Thiên Đạo.

Giống như trong thế giới Hồng Hoang có vô số thế giới, có tiểu thiên thế giới, có trung thiên thế giới, cũng có đại thiên thế giới, có thế giới cấp Thái Ất và cấp Đại La, còn có một Bàn Cổ Giới cấp Hỗn Nguyên, nhưng chỉ có Hồng Hoang Thiên Đạo.

Trong một số thế giới ở Hồng Hoang xuất hiện Thiên Đạo, cũng chỉ là hình chiếu của Hồng Hoang Thiên Đạo.

Thiên Đạo diễn hóa ra trong thế giới của Bàn Huyền lại độc lập với Hồng Hoang Thiên Đạo.

Đại Đạo quang hoàn xuất hiện sau đầu Bàn Huyền, hấp thu một chút Đại Đạo công đức xuất hiện trong thế giới.

Tuy chỉ là một chút Đại Đạo công đức, cũng hơi tăng cường uy năng của Đại Đạo công đức.

Về phần huyền hoàng chi khí, Bàn Huyền chỉ tay, pháp lực tuôn ra, hóa thành năm cây huyền hoàng bảo kỳ, theo tiên thiên ngũ hành.

Đông phương Ất Mộc huyền hoàng kỳ, tây phương Canh Kim huyền hoàng kỳ, nam phương Ly Hỏa huyền hoàng kỳ, bắc phương Quý Thủy huyền hoàng kỳ, trung ương Tuất Thổ huyền hoàng kỳ, nhưng đều chỉ là hậu thiên linh bảo.

Hồng mông tử khí thì hóa thành chín thánh vị.

Tiếp theo, dưới sự vận chuyển của Thiên Đạo, diễn hóa ra nhật nguyệt tinh thần, sơn xuyên hà lưu các loại.

Mọi thứ đều noi theo Hồng Hoang.

Bàn Huyền muốn biến thế giới thành một Hồng Hoang cấp thấp.

Một giọt Bàn Cổ tinh huyết xuất hiện trong tay Bàn Huyền, rơi xuống đại địa của thế giới hóa thành Thập Nhị Tổ Vu, tinh huyết của Thập Nhị Tổ Vu có thể diễn hóa thành Đại Vu, tinh huyết của Đại Vu lại có thể diễn hóa thành Tiểu Vu.

Một luồng Nguyên thần của Bàn Huyền thì trong tiên thiên thanh khí diễn hóa thành Tam Thanh.

Cây dương liễu đầu tiên của thiên địa, con khuu thiện đầu tiên... … Tây Côn Lôn Ngọc Kinh Sơn, trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đang cảm ngộ Thiên Đạo.

Sau khi thành Thánh, Nguyên thần ký thác Thiên Đạo, cảm ngộ Thiên Đạo cũng sẽ dễ dàng hơn.

Trong khi cảm ngộ Thiên Đạo, Hồng Quân lĩnh ngộ các loại pháp tắc.

Hồng Hoang tam thiên pháp tắc, Hồng Quân một năm không thể lĩnh ngộ toàn bộ, nhưng muốn lĩnh ngộ mỗi loại pháp tắc đến đại thành lại có độ khó không nhỏ.

Bỗng nhiên, Nguyên thần ký thác Hồng Hoang Thiên Đạo của Hồng Quân nhảy lên một cái.

"Hả?" Hồng Quân ngừng cảm ngộ Thiên Đạo, đôi mắt nhắm chặt mở ra.

Khi Hồng Quân cẩn thận cảm ứng, lại phát hiện một thế giới Hồng Hoang khác, có Thập Nhị Tổ Vu, có Tam Thanh.

Nhưng, Hồng Quân phát hiện Hồng Hoang khác này chỉ là một thế giới Hỗn Nguyên cấp một.

"Một Hồng Hoang khác?" Hồng Quân kinh ngạc.

Thế giới Hỗn Nguyên cấp mười hình chiếu đại thiên thế giới, nhưng không đạt đến thế giới cấp Thái Ất, càng đừng nói đến Hỗn Nguyên cấp một.

Cũng vì Nguyên thần của Hồng Quân ký thác Hồng Hoang Thiên Đạo, mới phát hiện ra một Hồng Hoang khác.

Chương 126

Sau khi kinh ngạc, Hồng Quân cũng có tính toán.

Tiếp theo Hồng Quân cần tăng cường khí vận để hợp đạo, sau khi hợp đạo phải từng bước khống chế Thiên Đạo.

Nhưng muốn khống chế Thiên Đạo của một thế giới Hỗn Nguyên cấp mười, độ khó cũng lớn, sau khi hợp đạo muốn khống chế Thiên Đạo phản khách vi chủ, cần có ngoại lực.

Lượng kiếp, thánh nhân đệ tử, đều có thể là ngoại lực.

Một Hồng Hoang khác, cũng có thể trở thành ngoại lực.

"Nếu khống chế được Hồng Hoang khác, rồi nâng cấp Hồng Hoang khác lên Hỗn Nguyên cấp chín, tuyệt đối sẽ là một trợ lực lớn cho Ngô." Hồng Quân thầm nghĩ.

Về phần nâng cấp Hồng Hoang khác từ Hỗn Nguyên cấp một lên Hỗn Nguyên cấp mười, lại quá khó, Hồng Quân cũng không cần thiết phải hợp đạo trong thế giới Hồng Hoang, nhưng nâng cấp một thế giới Hỗn Nguyên cấp một lên thế giới Hỗn Nguyên cấp chín lại tương đối dễ dàng.

Hỗn Nguyên Nhất Trọng đến Hỗn Nguyên Cửu Trọng, đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên cấp mười là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, có sự khác biệt về bản chất.

Lập tức, Hồng Quân thử một chút, lại phát hiện không thể đi đến Hồng Hoang khác.

Không thể đi đến Hồng Hoang khác, cũng không thể khống chế Hồng Hoang khác.

"Cấp bậc của Hồng Hoang khác thấp quá, nếu có khoảng Hỗn

Nguyên cấp ba, Ngô hẳn là có thể đi.” Hồng Quân đang nghĩ.

Để thế giới khác thăng cấp, Hồng Quân quyết định truyền tống bản nguyên chi lực của Hồng Hoang qua.

Khiến một thế giới Hỗn Nguyên cấp một thăng cấp Hỗn Nguyên cấp ba, bản nguyên chi lực cần thiết là bàng bạc, nhưng đối với Hồng Hoang Hỗn Nguyên cấp mười lại chỉ là giọt nước trong biển cả.

“Nếu đã là thế giới khai tịch trong Hỗn Nguyên Châu, thì gọi là Hỗn Nguyên Giới đi.” Nhìn thế giới mình đã khai tịch, Bàn Huyền lẩm bẩm.

Giống như Hồng Hoang, thế giới cũng chia làm Thiên, Nhân và U Minh tam giới.

Thiên giới chia làm Tam Thập Tam Thiên, nhật nguyệt tinh thần ở tầng thứ ba mươi ba cao nhất, Nhân giới chia làm Tứ Hải Bát Hoang, U Minh có Hoàng Tuyền, có địa ngục, có Âm Sơn Huyết Hải.

Nhưng, tuy trông có vẻ giống Hồng Hoang, nhưng kém xa, không chỉ vì nhỏ, mà còn vì không hoàn thiện.

Suy nghĩ một chút, một con mắt màu tím hồng hiện ra giữa mi tâm của Bàn Huyền.

Thiên phạt chi nhãn vừa hiện, hình chiếu của Hồng Hoang Thiên Đạo xuất hiện trong thế giới.

Khi hình chiếu của Hồng Hoang Thiên Đạo xuất hiện, Thiên Đạo của Hỗn Nguyên Giới cũng ẩn đi.

Dựa vào Thiên phạt chi nhãn ở mi tâm, Bàn Huyền lập ra thiên kiếp và thiên khiển cho thế giới.

Thiên kiếp chia làm Tứ Cửu, Lục Cửu và Cửu Cửu.

Trên Cửu Cửu thiên kiếp là thiên khiển.

Vì công đức ẩn chứa trong Trấn Thiên Bia, Hỗn Nguyên Giới tồn tại liên hệ vi diệu với Hồng Hoang, Thánh Nhân Hồng Hoang có thể cảm ứng được Hỗn Nguyên Giới, khi hình chiếu của Hồng Hoang Thiên Đạo xuất hiện trong thế giới, Thánh Nhân Hồng Hoang càng dễ cảm ứng thế giới hơn.

Nhưng, Thánh Nhân Hồng Hoang muốn vào thế giới, cần thế giới thăng cấp Hỗn Nguyên cấp ba, đương nhiên, nếu Bàn Huyền cho phép, Hồng Quân bây giờ có thể vào.

"Hồng Quân chắc chắn đã cảm ứng được Hỗn Nguyên Giới của Ngô, vậy thì..." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nếu Bàn Huyền đoán không sai, Hồng Quân sau khi cảm ứng được Hỗn Nguyên Giới, chắc chắn sẽ muốn khống chế thế giới này, trở thành một trợ lực lớn cho y.

Muốn khống chế thế giới, phải luyện hóa bản nguyên của thế giới, cũng phải vào được thế giới trước.

Không có gì bất ngờ, tiếp theo Hồng Quân sẽ truyền tống bản nguyên chi lực của Hồng Hoang đến thế giới này, khiến thế giới thăng cấp.

Thành Thánh tại Hồng Hoang, cũng có thể vận dụng bản nguyên chi lực của Hồng Hoang, nhưng sẽ sinh ra phản phệ, nếu vận dụng quá nhiều bản nguyên chi lực, thậm chí sẽ mất đi thánh vị.

Bỗng nhiên, tâm thần Bàn Huyền khẽ động, cảm giác được có một luồng bản nguyên chi lực bị truyền tống đến Hỗn Nguyên Giới.

So với bản nguyên chi lực của Hỗn Nguyên Giới, luồng bản nguyên chi lực được truyền tống có cấp độ cao hơn rất nhiều.

Cấp bậc thế giới khác nhau, cấp độ bản nguyên chi lực cũng khác nhau.

Tuy đều là thế giới cấp Hỗn Nguyên, nhưng bản nguyên chi lực của Hỗn Nguyên cấp mười và Hỗn Nguyên cấp một hoàn toàn khác nhau.

"Hồng Quân hiệu suất đủ nhanh a!" Bàn Huyền cũng kinh ngạc, nhanh hơn y nghĩ.

Xem ra, sau khi cảm ứng được Hỗn Nguyên Giới, Hồng Quân lập tức hành động, thật là sấm rền gió cuốn.

Nhưng, cũng bình thường, dù sao Hỗn Nguyên Giới mới là thế giới Hỗn Nguyên cấp một, Hồng Quân không cần phải lo trước lo sau, dù thế giới có chủ nhân, Hồng Quân cũng không để ý, đợi khi thế giới thăng cấp Hỗn Nguyên cấp ba, Hồng Quân có thể giáng lâm thế giới, nếu thế giới không có chủ nhân thì trực tiếp luyện hóa bản nguyên, nếu có chủ nhân thì đánh giết.

Nhưng, Hồng Quân lại không biết đây là thế giới do Bàn Huyền khai tịch.

Chỉ cần Bàn Huyền muốn, đợi khi thế giới thăng cấp Hỗn Nguyên cấp ba, Hồng Quân cũng không thể giáng lâm thế giới.

Đứng trên thiên trụ Trấn Thiên Đại Sơn của Hỗn Nguyên Giới, Bàn Huyền cảm ngộ Đại Đạo.

Khai tịch Hỗn Nguyên Giới, Bàn Huyền dĩ lực chứng đạo, cuối cùng có thể chứng được Hỗn Nguyên đạo quả.

Bàn Cổ dĩ lực chứng đạo là chứng Đại Đạo Thánh Nhân, Bàn Huyền dĩ lực chứng đạo lại chỉ chứng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chia làm Cửu Trọng Thiên, trên Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng gọi là Vô Cực đạo quả, trên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên là Đại Đạo Thánh Nhân.

Đại Đạo Thánh Nhân Nguyên thần ký thác Hỗn Độn Đại Đạo, chứng Hỗn Độn đạo quả.

Về phần trên Đại Đạo Thánh Nhân, chính là Hỗn Độn Đại Đạo.

Đối với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là con kiến, trước mặt Đại Đạo Thánh Nhân, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng là con kiến.

Cho nên, Bàn Cổ trước khi khai thiên xem Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là con kiến.

Bàn Huyền cũng có thể ký thác Nguyên thần vào Thiên Đạo của Hỗn Nguyên Giới, nhưng đây chỉ là một thế giới Hỗn Nguyên cấp một, Thiên Đạo lại không đủ hoàn thiện, nếu Nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo của giới này, có khả năng khiến Thiên Đạo của giới này sụp đổ.

Nếu Nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo của Hỗn Nguyên Giới, còn kém xa ký thác vào Hồng Hoang Thiên Đạo.

Bàn Huyền không định trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, cho nên, lựa chọn ký thác Nguyên thần vào hỗn độn hư không.

So với ký thác Nguyên thần vào Thiên Đạo của Hỗn Nguyên Giới, ký thác vào hỗn độn hư không tốt hơn.

Nhưng so với ký thác Nguyên thần vào hỗn độn hư không, lại không bằng ký thác vào Hồng Hoang Thiên Đạo, vì Hồng Hoang là thế giới Hỗn Nguyên cấp mười.

Nếu Nguyên thần ký thác vào thế giới Hỗn Nguyên cấp chín, thì cũng gần như ký thác vào hỗn độn hư không.

Giống như Dương Mi lựa chọn ký thác Nguyên thần vào hỗn độn hư không, tương đương với Nguyên thần ký thác vào thế giới Hỗn Nguyên cấp chín.

Cho nên, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ký thác Nguyên thần vào hỗn độn hư không trong thế giới Hỗn Nguyên cấp chín, cũng gần như Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng nếu Thiên Đạo Thánh Nhân ở trong hỗn độn, thì yếu thế hơn rất nhiều.

Thánh Nhân của Hồng Hoang Thiên Đạo Hỗn Nguyên cấp mười, ở Hồng Hoang chiếm ưu thế, ngoài Hồng Hoang thì yếu thế hơn.

Tâm không tạp niệm cảm ngộ Đại Đạo, Bàn Huyền chỉ cảm thấy mọi thứ đều biến mất, chỉ còn lại hỗn độn vô tận.

Một màu xám mịt mù hỗn độn, không có trên dưới, cũng không có xưa nay, không có bắt đầu cũng không có kết thúc.

Hỗn độn vừa là khởi đầu của thiên địa vạn vật, cũng là điểm kết thúc.

Cũng không biết qua bao lâu, có lẽ là một khoảnh khắc, có lẽ là vô số năm, tâm thần của Bàn Huyền chấn động, ngay sau đó Nguyên thần ký thác vào hỗn độn hư không.

Khoảnh khắc này, đạo quả của Bàn Huyền đang xảy ra biến hóa.

Hỗn Nguyên đạo vận xuất hiện trên người Bàn Huyền, tu vi Nguyên thần từ Chuẩn Thánh đại viên mãn đột phá Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Cũng sau khi Bàn Huyền chứng được Hỗn Nguyên đạo quả, khí vận chi thể và Hỗn Độn thánh thể của hắn đều có biến hóa.

Hỗn Độn thánh thể hơi tăng cường một chút.

Quan trọng là khí vận chi thể, căn cước của Bàn Huyền là một phần khí vận của Hồng Hoang, không thể siêu thoát Hồng Hoang Thiên Đạo, rời khỏi Hồng Hoang cũng không được.

Nhưng bây giờ, trong căn cước của Bàn Huyền lại xuất hiện một

chút Đại Đạo khí vận.

Thiên Đạo khí vận bị giới hạn trong một thế giới, Đại Đạo khí vận lại chỉ bị Hỗn Độn Đại Đạo hạn chế.

Giống như Đại Đạo Thánh Nhân mà Bàn Cổ theo đuổi, đối với Đại Đạo khí vận không có quá nhiều khó khăn, chỉ cần khí vận đủ, trong phút chốc có thể thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Hơn nữa, Đại Đạo khí vận không dễ dàng mất đi.

So với Thiên Đạo, Đại Đạo bao dung rộng hơn.

Có một chút Đại Đạo khí vận, căn cước của Bàn Huyền từ Thiên Đạo khí vận chuyển hóa thành Đại Đạo khí vận cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Bàn Huyền biết chứng được Hỗn Nguyên đạo quả sẽ khiến căn cước có sự biến hóa, nhưng không ngờ lại chuyển hóa thành Đại Đạo khí vận. … Hồng Hoang, Tây Côn Lôn Ngọc Kinh Sơn, Tử Tiêu Cung.

Sắc mặt Hồng Quân trắng bệch, khí tức của cả người không ổn định.

Sau khi truyền tống một chút bản nguyên chi lực của Hồng Hoang đến một Hồng Hoang khác (Hỗn Nguyên Giới), Hồng Quân cũng bị phản phệ.

Khiến Hồng Hoang mất đi một chút bản nguyên chi lực, là tội nghiệt, Thánh Nhân tạo nghiệt, tội thêm một bậc.

Không có mấy chục vạn năm, Hồng Quân không thể nào khôi phục.

Do đó, Hồng Quân phải mấy chục vạn năm sau mới có thể lại truyền tống một chút bản nguyên chi lực của Hồng Hoang đến Hỗn Nguyên Giới.

“Mấy chục vạn năm mới có thể truyền tống một chút bản nguyên chi lực của Hồng Hoang, muốn nâng cấp một Hồng Hoang khác lên Hỗn Nguyên cấp ba, ít nhất cũng phải mấy lượng kiếp.” Hồng Quân nhíu mày.

Bước tiếp theo của Hồng Quân là hợp đạo, sau khi hợp đạo, không thể lại truyền tống bản nguyên chi lực của Hồng Hoang đến thế giới khác.

Đợi khi Hồng Hoang xuất hiện Thánh Nhân thứ hai, thứ ba..., họ cũng sẽ cảm ứng được Hồng Hoang khác, đó là điều Hồng Quân lo lắng.

Phát hiện ra một Hồng Hoang khác, Hồng Quân không muốn làm lợi cho các Thánh Nhân còn lại, nhưng bây giờ lại không thể đi.

Bỗng nhiên, Hồng Quân có một ý nghĩ, nếu có hai đại năng Hồng Hoang chiến đấu, khiến Hồng Hoang vỡ nát một phần, dẫn đến một phần bản nguyên chi lực của Hồng Hoang thất thoát ra hỗn độn vực ngoại, trước khi bản nguyên chi lực thất thoát biến mất, truyền tống đến Hồng Hoang khác, cũng không cần gánh chịu phản phệ từ Hồng Hoang Thiên Đạo.

Nhưng, khiến Hồng Hoang vỡ nát, là tội nghiệt trời ban, các đại năng Hồng Hoang cũng không phải kẻ ngốc. … Dưới sự giúp đỡ của Hồng Quân, tu vi của Càn Khôn lão tổ đột phá mạnh mẽ, trong vòng trăm vạn năm ngắn ngủi đã đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Phía trên Tu Di Sơn ở phương Tây, Càn Khôn lão tổ giao thủ với La Hầu.

Chỉ thấy, trên đầu Càn Khôn lão tổ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Đỉnh.

La Hầu tay cầm Thí Thần Thương, chân đạp hắc liên hai mươi ba

phẩm.

Hắc liên mười ba phẩm là Tiên Thiên Chí Bảo, hai mươi ba phẩm cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, nếu là hai mươi bốn phẩm, lại là Hỗn Độn Linh Bảo, ba mươi sáu phẩm thì là Hỗn Độn Chí Bảo, về phần bốn mươi tám phẩm, thì không biết, dưới Đại Đạo hẳn là không thể tồn tại bốn mươi tám phẩm, nhưng bốn mươi bảy phẩm có lẽ có thể tồn tại.

Khi đã nâng cấp hắc liên mười hai phẩm thành mười ba phẩm, lại nâng cấp lên hai mươi ba phẩm cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Hắc liên mười ba phẩm và hai mươi ba phẩm đều là Tiên Thiên Chí Bảo, nâng cấp tự nhiên dễ dàng.

"Càn Khôn, nhữ lá gan không nhỏ, dám vuốt râu cọp của Ngô, quả thực là tìm chết." La Hầu cười lạnh.

Tuy đều là tu vi Chuẩn Thánh đại viên mãn, nhưng pháp bảo của La Hầu lại mạnh hơn Càn Khôn lão tổ.

Pháp bảo lợi hại nhất của Càn Khôn lão tổ là Càn Khôn Đỉnh, nhưng Càn Khôn Đỉnh cũng chỉ là một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà thôi.

Hơn nữa, Càn Khôn Đỉnh không giống Thí Thần Thương, Thí Thần Thương tuy cũng là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng uy lực lại sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Công năng lớn nhất của Càn Khôn Đỉnh là nghịch phản tiên thiên, có thể chuyển hóa hậu thiên linh bảo thành tiên thiên linh bảo, nhưng vì Càn Khôn Đỉnh chỉ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhiều nhất cũng chỉ có thể chuyển hóa hậu thiên linh bảo thành thượng phẩm tiên thiên linh bảo.

Ngoài Càn Khôn Đỉnh, Hồng Hoang còn có một Tạo Hóa Đỉnh,

nhưng không biết ở đâu, nếu thu thập đủ Càn Khôn Đỉnh và Tạo Hóa Đỉnh, hợp hai làm một, có thể thành Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Đỉnh.

"La Hầu, đừng có ngông cuồng." Càn Khôn lão tổ hiển nhiên có chỗ dựa.

Càn Khôn lão tổ tự tin mười phần, là vì có Hồng Quân chống lưng.

Nhưng, Càn Khôn lão tổ lại không biết, Hồng Quân cũng chỉ đang lợi dụng y.

Hồng Quân đã tính kế mấy chục vạn năm, muốn Càn Khôn lão tổ và La Hầu một trận chiến, khiến Hồng Hoang vỡ nát một chút.

Chỉ cần Hồng Hoang vỡ nát, sẽ có bản nguyên chi lực thất thoát, đương nhiên, nếu bản nguyên chi lực thất thoát quá nhiều, Hồng Hoang cũng sẽ bị hạ cấp.

Về phần tội nghiệt khiến Hồng Hoang vỡ nát, Hồng Quân sẽ không gánh chịu.

Cười lạnh một tiếng, Càn Khôn lão tổ lấy ra một lá Tử Tiêu Thần Phù, là do Hồng Quân luyện chế sau khi thành Thánh.

"Rắc!" Theo Càn Khôn lão tổ bóp nát Tử Tiêu Thần Phù, một luồng thánh nhân chi lực phát ra, công kích về phía La Hầu.

Sắc mặt La Hầu đột nhiên đại biến.

Chương 127

"Oanh!" Toàn bộ Tu Di Sơn chấn động, Hắc Liên hai mươi ba phẩm bị Thánh nhân chi lực đánh vỡ.

"Phụt!" La Hầu phun ra một ngụm máu lớn, sắc mặt trắng bệch.

"Hồng Quân!" La Hầu nghiến răng nghiến lợi.

La Hầu cuối cùng cũng đã hiểu được chỗ dựa của Càn Khôn Lão Tổ.

Không, trong lòng La Hầu có thắc mắc, vì sao Hồng Quân không tự mình ra tay?

Vì cân nhắc khí vận chăng?

Giết La Hầu không có nghiệp lực, còn về nhân quả, người chết như đèn tắt.

Huống hồ, bản thân Hồng Quân là do Nhân Quả Ma Thần chuyển sinh.

Vậy chỉ còn lại khí vận, khí vận trên người La Hầu quả thật không nhỏ, nhưng nếu Hồng Quân ra tay giết La Hầu, cũng sẽ không mất đi Thánh vị.

Dù có phần không hiểu mục đích của Hồng Quân, nhưng trước mắt La Hầu phải đối phó với Càn Khôn Lão Tổ.

Bị thương khiến thực lực La Hầu suy giảm, nhưng cũng không phải là Càn Khôn Lão Tổ có thể tùy tiện đánh bại.

Hai người đánh nhau đến trời đất u ám, không ít linh mạch ở Tây phương đại địa đều bị phá hủy.

Đấu suốt trăm năm, Càn Khôn Lão Tổ có phần không cam lòng rời

đi.

Tại Tây Côn Lôn Ngọc Kinh Sơn, Hồng Quân vô cùng thất vọng, Càn Khôn Lão Tổ và La Hầu chiến đấu lại không khiến Hồng Hoang bị phá vỡ.

Dù chỉ khiến Hồng Hoang vỡ nát một phần ức triệu, Hồng Quân cũng đã mãn nguyện, nhưng Hồng Hoang lại không hề vỡ nát chút nào.

Thất bại một lần, Hồng Quân cũng không nản lòng, lại bắt đầu mưu đồ kế hoạch khác... ... ...

Bên một vách núi nào đó ở Bất Chu Sơn, dưới một gốc đại thụ chọc trời, Bàn Huyền ngồi trên một tảng đá xanh, xung quanh mây mù lượn lờ.

Càn Khôn Lão Tổ có tu vi Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, chiến đấu với La Hầu suốt trăm năm cũng khiến Bàn Huyền có chút kinh ngạc.

Suy tính một chút, Bàn Huyền cũng biết được kế hoạch của Hồng Quân.

Khi Càn Khôn Lão Tổ và La Hầu chiến đấu, có một luồng Thánh nhân chi lực làm La Hầu bị thương trước, mà Hồng Hoang hiện tại chỉ có một Thánh nhân.

Bề ngoài xem ra, Hồng Quân muốn đối phó La Hầu, nhưng lại không tự mình ra tay, mà lợi dụng Càn Khôn Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ cũng cam tâm tình nguyện bị lợi dụng.

Nhưng Bàn Huyền lại biết, mục đích thật sự của Hồng Quân là phá vỡ Hồng Hoang, khiến một phần bản nguyên chi lực của Hồng Hoang thất thoát, sau đó truyền tống phần bản nguyên chi lực thất thoát đó đến Hỗn Nguyên Giới.

Như vậy sẽ không cần phải gánh chịu sự phản phệ của Thiên Đạo

Hồng Hoang.

Chính vì biết kế hoạch của Hồng Quân, Bàn Huyền không những không ngăn cản, ngược lại còn hy vọng kế hoạch của Hồng Quân thành công.

Nếu kế hoạch của Hồng Quân thành công, Hỗn Nguyên Giới có thể thăng lên Hỗn Nguyên tam cấp, lợi ích đối với Bàn Huyền không hề nhỏ.

Nhưng dù Hỗn Nguyên Giới thăng lên Hỗn Nguyên tam cấp, Hồng Quân cũng không cách nào giáng lâm Hỗn Nguyên Giới được.

Tiếc là, cả Càn Khôn Lão Tổ và La Hầu đều không ngốc, sẽ không dễ dàng phá vỡ Hồng Hoang.

Chỉ cần phá vỡ một phần ức triệu của Hồng Hoang, hậu quả cũng rất nghiêm trọng, trừ phi giống như Dương Mi rời khỏi Hồng Hoang.

... ...

Đông Hải, biển xanh trời biếc, nước trời một màu, xa xa từng đàn hải điểu bay lượn trên cao.

Cá tôm sò hến trong biển lại càng nhiều không đếm xuể.

Bỗng nhiên, một đám mây lành xuất hiện trên Đông Hải, Hồng Quân đứng trên mây.

Theo sự xuất hiện của Hồng Quân, hương thơm lạ bay đến mũi, khí lành lan tỏa khắp nơi.

Hồng Quân đến Đông Hải là vì muốn tìm một phúc địa ở đây.

Hồng Quân vốn định đến vực ngoại Hỗn Độn để khai tịch một phương thế giới, sau đó di chuyển Tử Tiêu Cung đến đó.

Nhưng vì không thể phong ấn Bàn Huyền, có Bàn Huyền ở Hồng Hoang, hắn không dám rời khỏi Hồng Hoang để giảng đạo.

Vì vậy, Hồng Quân quyết định tìm một phúc địa ở Đông Hải để giảng đạo.

Nhiều lần bày mưu tính kế, để người khác phá vỡ Hồng Hoang, nhưng cuối cùng vẫn không thành công, Hồng Quân cũng quyết định hợp đạo trước.

Còn về Hồng Hoang kia, có thể để một trong Tam Thanh đến chưởng khống.

Để đệ tử dưới trướng chưởng khống Hồng Hoang kia, Hồng Quân chỉ cần chưởng khống tốt đệ tử của mình, cũng tương đương với việc chưởng khống Hồng Hoang kia.

Hồng Quân cũng không còn cách nào khác, đã sớm cho Tam Thanh Hồng Mông Tử Khí, lại truyền cho pháp môn Trảm Tam Thi.

Dù Tam Thanh không có pháp môn Tam Thi Hợp Nhất, nhưng đã trảm được Tam Thi, lại thêm Hồng Mông Tử Khí, có một phần công đức khai thiên của Bàn Cổ, muốn thành Thánh không khó.

Trước khi Tam Thanh thành Thánh, Hồng Quân nhất định phải hợp đạo, nếu không, muốn hợp đạo sẽ rất khó.

Là người thành Thánh đầu tiên, chiếm được tiên cơ, nhưng đợi đến khi Thánh nhân thứ hai xuất hiện, tiên cơ cũng sẽ mất đi.

Phúc địa ở Đông Hải không ít, chủ yếu là ba đảo mười châu.

Ba đảo chính là Bồng Lai, Doanh Châu và Phương Trượng.

Khi Bàn Cổ khai thiên, có ba mảnh vỡ Hỗn Độn rơi xuống Đông Hải, diễn hóa thành ba đảo Bồng Lai.

Bồng Lai là đứng đầu ba đảo, nhưng lại là đạo trường của Bàn Huyền ở Đông Hải, cũng là cứ điểm đầu tiên của Vu tộc tại Đông Hải, Hồng Quân đành phải từ bỏ.

Còn về Doanh Châu và Phương Trượng, Hồng Quân lại không biết vị trí của chúng.

Vì vậy, Hồng Quân đã chọn một trong mười châu.

Không gian trong thế giới Hồng Hoang, dù có xa xôi cách trở, đều mất đi ý nghĩa trước mặt Hồng Quân.

Không lâu sau, Hồng Quân đã đến trên một hòn đảo, nhìn xuống, đó là một hòn đảo hình con ngao lớn.

Trên đảo sương khói bao phủ, kim quang vạn trượng, thụy thái rực rỡ, kỳ hoa dị thảo vô số, trân cầm dị thú đông đảo.

Tuy không bằng Bồng Lai, nhưng cũng là một phúc địa khó có được.

Đó chính là Kim Ngao Đảo, một trong mười châu.

"Đảo này cũng không tệ." Hồng Quân càng nhìn càng hài lòng, quyết định sẽ giảng đạo trên Kim Ngao Đảo.

Khi thần thức của Hồng Quân quét qua, hắn cũng đã nắm rõ mọi thứ trên Kim Ngao Đảo.

Trên Kim Ngao Đảo có hơn mười Đại La Kim Tiên, đều là Chân Long tiên thiên, còn Thái Ất Kim Tiên thì có mấy trăm.

Hiển nhiên, Kim Ngao Đảo hiện đang bị Long tộc chiếm giữ, nhưng đối với Hồng Quân, đây chỉ là vấn đề nhỏ.

Lúc này, trên Kim Ngao Đảo vang lên một tiếng rồng ngâm, tiếp đó có một Đại La Kim Tiên bay ra, đến trước mặt Hồng Quân.

"Này đạo nhân, nhữ là thần thánh phương nào?" Cường giả Long tộc lại không nhận ra Hồng Quân.

"Bần đạo là Hồng Quân." Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Hồng Quân?

Cường giả Long tộc vô cùng kinh hãi.

Ở Hồng Hoang, không ai dám mạo xưng là Hồng Quân.

Một khi có người mạo xưng, Hồng Quân chắc chắn sẽ biết ngay lập tức.

Đừng nói là Hồng Quân đã thành Thánh, dù là Chuẩn Thánh hay Đại La Kim Tiên, khi có người gọi thẳng chân danh, cũng có thể cảm ứng được.

Nhưng điều này cũng không tuyệt đối, ví dụ như ở trong thánh địa Bàn Cổ Giới của Vu tộc gọi thẳng chân danh một Chuẩn Thánh nào đó, đối phương khó mà cảm ứng được.

Nhưng ở trong Bàn Cổ Giới gọi thẳng chân danh của Hồng Quân, Hồng Quân cũng sẽ có cảm ứng.

Vì vậy, sau khi Hồng Quân thành Thánh, rất ít người gọi thẳng chân danh của ngài.

"Long tộc Ngao Khiết, ra mắt Thánh nhân, có chỗ nào bất kính với Thánh nhân, xin Thánh nhân lượng thứ cho." Hồng Quân cũng không chấp nhặt với cường giả Long tộc.

"Bần đạo định giảng đạo trên Kim Ngao Đảo này." Hồng Quân nói.

Ngao Khiết sững sờ một lúc, sau đó cũng hiểu ra.

Hồng Quân từng giảng đạo ở Hỗn Độn ngoài ba mươi ba tầng trời, nhưng vì phong ấn Bàn Huyền thất bại, Hồng Quân không dám giảng đạo ở ngoài Hồng Hoang nữa.

Đối với việc Hồng Quân giảng đạo ở Hồng Hoang, Ngao Khiết không hề ngạc nhiên, nhưng không ngờ Hồng Quân lại chọn Kim

Ngao Đảo, vốn tưởng ngài sẽ ở Ngọc Kinh Sơn.

Ngao Khiết không chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, mà đạo hạnh cũng ở mức Đại La Kim Tiên, tự nhiên có đại trí tuệ.

Tu vi có thể dùng đan dược và linh quả để đề thăng, nhưng đạo hạnh lại cần phải ngộ.

Người có đạo hạnh Đại La Kim Tiên, ngộ tính sẽ không thấp, cũng có đại trí tuệ.

Vì vậy, Ngao Khiết có thể đoán được Hồng Quân sẽ không đến vực ngoại Hỗn Độn giảng đạo.

Không chỉ Ngao Khiết, mà nhiều sinh linh ở Hồng Hoang cũng có thể đoán được.

Có thể nói, không có mấy sinh linh sẽ đến ngoài ba mươi ba tầng trời để tìm Tử Tiêu Cung.

"Thánh nhân muốn giảng đạo trên Kim Ngao Đảo, cũng là làm cho Kim Ngao Đảo được vẻ vang." Ngao Khiết cười nói.

Vì một hòn Kim Ngao Đảo mà đắc tội với Hồng Quân là không sáng suốt.

Nếu Hồng Quân đã muốn giảng đạo trên Kim Ngao Đảo, Long tộc cũng không thể ngăn cản.

Nhanh chóng, lại có mấy cường giả Long tộc cấp Đại La Kim Tiên từ Kim Ngao Đảo bay ra, cũng đều đến trước mặt Hồng Quân.

Khi biết được thân phận của Hồng Quân, ai nấy đều cung kính hết mực.

Khi Hồng Quân giáng lâm Kim Ngao Đảo, hơn mười Đại La Kim Tiên trên đảo đều bị kinh động.

Tiếp đó, Hồng Quân chọn một nơi trên Kim Ngao Đảo, thi triển

thủ đoạn của Thánh nhân, di chuyển Tử Tiêu Cung ở Tây Côn Lôn Ngọc Kinh Sơn đến.

"Ầm ầm ầm!" Ở Tây Côn Lôn Ngọc Kinh Sơn xa xôi, Tử Tiêu Cung nhổ tận gốc, phá vỡ hư không, bay về phía Đông Hải... ... ...

Tại một nơi dưới chân Bất Chu Sơn, ánh mắt Bàn Huyền nhìn về phía Đông Hải.

Khi Hồng Quân thi triển thủ đoạn của Thánh nhân để di chuyển Tử Tiêu Cung, Bàn Huyền cũng đã phát giác.

Nếu không chứng được Hỗn Nguyên đạo quả, Bàn Huyền thật sự không chắc có thể phát giác ngay lập tức.

"Hồng Quân di chuyển Tử Tiêu Cung đến Đông Hải?" Bàn Huyền có chút kinh ngạc.

Vận dụng pháp nhãn quan sát, Bàn Huyền nhanh chóng phát hiện ra Hồng Quân đang ở Kim Ngao Đảo tại Đông Hải.

Tử Tiêu Cung cũng đã bị Hồng Quân di chuyển đến Kim Ngao Đảo.

"Chẳng lẽ Hồng Quân muốn giảng đạo trên Kim Ngao Đảo?" Bàn Huyền không khỏi kinh ngạc.

Dù Hồng Quân muốn giảng đạo ở vực ngoại Hỗn Độn, nhưng đó là trong trường hợp phong ấn được Bàn Huyền.

Nếu đã không thể phong ấn Bàn Huyền, Hồng Quân không thể nào đến vực ngoại Hỗn Độn giảng đạo.

Bàn Huyền vốn tưởng Hồng Quân sẽ trực tiếp giảng đạo ở Tây Côn Lôn Ngọc Kinh Sơn, không ngờ Hồng Quân lại đến Kim Ngao Đảo ở Đông Hải.

Nếu Hồng Quân đã di chuyển Tử Tiêu Cung đến Kim Ngao Đảo,

vậy chắc không sai rồi.

Nói đi cũng phải nói lại, Kim Ngao Đảo cũng là một phúc địa không tệ.

Chương 128

Trong thần thoại kiếp trước của Bàn Huyền, sau khi Tam Thanh thành Thánh và phân nhà, đạo trường của Nguyên Thủy ở Ngọc Hư Cung trên Côn Lôn Sơn, Thái Thượng rời Côn Lôn, đến Thủ Dương Sơn khai tịch Bát Cảnh Cung, còn Thông Thiên thì đi xa đến Đông Hải, khai tịch Bích Du Cung trên Kim Ngao Đảo.

Có thể được Thánh nhân chọn làm đạo trường, Kim Ngao Đảo tự nhiên không thể quá tầm thường.

"Hồng Quân có lẽ sẽ không giảng đạo ba lần." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nếu Hồng Quân chỉ giảng đạo một lần, sau lần giảng đạo đó sẽ hợp đạo.

Không, hợp đạo cần đại khí vận, khí vận hiện tại của Hồng Quân còn xa mới đủ, sau một lần giảng đạo có lẽ cũng không đủ, nhưng cũng có khả năng sẽ đủ.

Nếu Hồng Quân hợp đạo thành công, đối với Bàn Huyền, đối với Vu tộc, đều không phải chuyện tốt.

Dù chỉ là có khả năng, nhưng Bàn Huyền thấy cần phải tính toán sớm. ... ...

Long Cung Đông Hải, Long Vương và Chúc Long huynh đệ hai người cũng nhận được tin tức.

"Hồng Quân di chuyển Tử Tiêu Cung đến Kim Ngao Đảo?" Long Vương cũng có chút bất ngờ.

Chúc Long cũng kinh ngạc.

Kim Ngao Đảo tuy là một phúc địa không tệ, nhưng cũng không

tốt hơn Ngọc Kinh Sơn, theo lý mà nói, Hồng Quân căn bản không cần phải di chuyển Tử Tiêu Cung đến Kim Ngao Đảo.

"Xem ra, Hồng Quân muốn giảng đạo trên Kim Ngao Đảo, đối với tộc chúng ta hẳn là có lợi." Chúc Long nói.

"Như vậy, Hồng Quân chọn giảng đạo trên Kim Ngao Đảo quả là nhất cử lưỡng tiện, vừa đạt được mục đích, lại vừa khiến Long tộc ta được lợi." Long Vương mỉm cười.

"So với Bất Tử Hỏa Sơn của Phượng Hoàng tộc, phong cảnh Đông Hải tốt hơn nhiều." "Đúng là như vậy!" Nếu đã muốn giảng đạo ở một nơi nào đó tại Hồng Hoang, Hồng Quân tất nhiên phải cân nhắc kỹ lưỡng.

Chọn ở Đông Hải, quả thật có thể khiến Long tộc được lợi.

Kỳ Lân tộc đã suy tàn, Vu tộc ngày càng cường thịnh, chỉ riêng Long tộc và Phượng Hoàng tộc liên thủ cũng khó mà đánh bại Vu tộc, vì vậy, Hồng Quân muốn để Long tộc được lợi.

"Bần đạo Hồng Quân, mười nguyên hội sau sẽ giảng đạo tại Kim Ngao Đảo ở Đông Hải, người có duyên đều có thể đến." Thanh âm của Hồng Quân truyền khắp Hồng Hoang, tuy khiến không ít sinh linh chế giễu, nhưng số người chạy đến Kim Ngao Đảo cũng không hề ít.

Nếu phải đến vực ngoại Hỗn Độn, Hồng Hoang sẽ không có nhiều sinh linh đi, nhưng đến Kim Ngao Đảo ở Đông Hải thì lại khác.

Tuy nhiên, đông đảo sinh linh đến Kim Ngao Đảo lại không biết, bên ngoài đảo đã có thêm một đại trận, do Hồng Quân dùng thủ đoạn của Thánh nhân bố trí, có Hỗn Nguyên Nhất Khí lưu chuyển, muốn thông qua đại trận, độ khó không kém gì đi đến vực ngoại Hỗn Độn.

Vì vậy, bề ngoài Hồng Quân hữu giáo vô loại, nhưng số người có thể vào Tử Tiêu Cung nghe giảng đạo sẽ không quá nhiều.

Đứng dưới Bất Chu Sơn, Bàn Huyền pháp nhãn quét qua, thấy lượng lớn sinh linh chạy đến Đông Hải, quả thật là ùn ùn kéo đến.

Thánh nhân giảng đạo, sức hấp dẫn đối với sinh linh Hồng Hoang quá lớn.

Vu tộc cũng có không ít người đi Đông Hải.

Vu tộc chia làm hai loại, một loại có huyết mạch Bàn Cổ, một loại không có huyết mạch Bàn Cổ.

Loại không có huyết mạch Bàn Cổ đại đa số đều có nguyên thần.

Loại có huyết mạch Bàn Cổ, một phần nhỏ có nguyên thần là Thiên Vu.

Đối với những người trong Vu tộc đi nghe Hồng Quân giảng đạo, Bàn Huyền cũng không ngăn cản.

Hồng Quân giảng đạo cũng chỉ vì khí vận, tích lũy đủ khí vận, Hồng Quân sẽ hợp đạo.

Không, Bàn Huyền sớm đã có kế sách.

Khi Hồng Quân thành Thánh giảng đạo, cũng là lúc diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi.

Đương nhiên, Bàn Huyền cũng sẽ không để Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi.

Liên quan đến luân hồi, Bàn Huyền đã sớm bắt đầu nghiên cứu.

Chứng được Hỗn Nguyên đạo quả, khiến Bàn Huyền càng có thêm nắm chắc.

Hậu Thổ có nguyên thần, lại lĩnh ngộ Tạo Hóa pháp tắc.

"Cần phải diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi." Bàn Huyền vừa nghĩ, vừa triệu hoán Hậu Thổ.

Hậu Thổ vốn đang cùng Nữ Oa du lịch Hồng Hoang, cảm nhận được triệu hoán của Bàn Huyền, cũng không kháng cự.

Không lâu sau, thời không trước mặt Bàn Huyền vặn vẹo, tiếp đó, Hậu Thổ xuất hiện từ hư không.

"Đại huynh!" "Hồng Quân giảng đạo ở Kim Ngao Đảo tại Đông Hải, muội thấy thế nào?" Bàn Huyền mở lời, trước đó thuận tay tế ra Hỗn Nguyên Kỳ.

Có Hỗn Nguyên Kỳ ngăn cách, Bàn Huyền gọi thẳng chân danh của Hồng Quân, Hồng Quân cũng sẽ không cảm ứng được.

"Hồng Quân đang giúp đỡ Long tộc, đồng thời khuếch trương Huyền giáo." Hậu Thổ suy nghĩ rồi đáp.

Điều Hậu Thổ nói cũng không sai, nhưng lại không phải trọng điểm, có phần phiến diện.

"So với điều muội nói, mục đích lớn nhất của Hồng Quân là tích lũy khí vận, để dĩ thân hợp đạo." Bàn Huyền nhàn nhạt nói.

Vừa nghe Bàn Huyền nói, Hậu Thổ không còn bình tĩnh được nữa: "Cái gì?

Hồng Quân muốn dĩ thân hợp đạo?" "Đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn chín, độn đi một.

Nếu có người đại công vô tư dĩ thân hợp đạo, chưa hẳn không phải là tạo phúc cho Hồng Hoang.

Nhưng Hồng Quân dã tâm bừng bừng, hợp đạo không phải để tạo phúc Hồng Hoang, mà là để chưởng khống Thiên Đạo, nô dịch thương sinh." Bàn Huyền mặt mày bình tĩnh nói.

Bình thường, muốn hợp đạo phải thành Thánh trước, nhưng cũng không phải tuyệt đối.

Nếu có căn cước Đại Đạo Khí Vận, muốn ở Hồng Hoang hợp đạo, Thiên Đạo sẽ không kháng cự, ngược lại còn cầu còn không được.

Đại Đạo Khí Vận dung nhập, đối với Thiên Đạo Hồng Hoang lợi ích cực lớn.

"..." Hậu Thổ lại kinh hãi thất sắc.

"Hồng Quân vừa thành Thánh đã muốn phong ấn Ngô, nếu để hắn hợp đạo thành công, đối với Ngô không phải chuyện tốt, đối với cả Vu tộc cũng không phải chuyện tốt." Bàn Huyền lạnh lùng nói.

"Vậy... chúng ta đến Kim Ngao Đảo ngăn cản?" Hậu Thổ hỏi.

"Không, Hồng Quân chắc chắn có phòng bị.

Chúng ta đến U Minh Giới." Bàn Huyền nói.

Dựa trên sự hiểu biết của Bàn Huyền về Hồng Quân, Hồng Quân là lão mưu thâm toán, luôn thích mưu tính kỹ rồi mới hành động.

Chuyện lớn như tích lũy khí vận hợp đạo, cân nhắc sẽ không thể không chu toàn, chắc chắn đã phòng bị Vu tộc đến gây rối.

"Đến U Minh Giới?" Hậu Thổ mặt đầy dấu hỏi, có phần không theo kịp tiết tấu của Bàn Huyền.

"Hồng Hoang chưa đủ hoàn thiện, nếu có thể diễn hóa ra Lục Đạo Luân Hồi, sẽ có thể hoàn thiện Hồng Hoang rất nhiều.

Đồng thời, đây cũng là một công đức lớn." Diễn hóa luân hồi, tuyệt đối là công đức đệ nhất dưới Thiên Đạo.

Còn về Bàn Cổ khai thiên, đó là Đại Đạo công đức, vượt lên trên cả Thiên Đạo.

"Luân hồi?" Hậu Thổ như có điều suy nghĩ.

Ngay sau đó, Bàn Huyền giải thích đơn giản về Lục Đạo Luân Hồi cho Hậu Thổ nghe.

Khi đã hiểu biết đôi chút về Lục Đạo Luân Hồi, trong lòng Hậu Thổ cũng không bình tĩnh, nét mặt lộ rõ vẻ vui mừng: "Nếu có thể diễn hóa luân hồi, chắc chắn công đức vô lượng, khí vận Hồng Hoang cũng sẽ có biến hóa lớn." "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ xuất phát đến U Minh Giới." Bàn Huyền nói với Hậu Thổ.

Hậu Thổ cũng không phản đối.

Diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi không hề dễ dàng, không phải trong thời gian ngắn có thể làm được, có lẽ cần mấy trăm vạn năm, cũng có lẽ cần mấy ngàn vạn năm, thậm chí mấy ức năm.

Dù nhân gian một ngày, U Minh Giới một năm, nhưng cũng phải diễn hóa ra luân hồi trước khi Hồng Quân hợp đạo.

Hồng Quân thông qua giảng đạo tích lũy khí vận, một khi hợp đạo thất bại, lần nữa giảng đạo để tích lũy khí vận sẽ rất khó.

Đem theo Hậu Thổ, Bàn Huyền phá vỡ lưỡng giới Âm Dương, bước vào U Minh.

Vừa tiến vào thế giới U Minh, âm phong ào ào, khắp nơi đều không thấy ánh mặt trời, một vầng huyết nguyệt treo cao, tỏa ra ánh sáng quỷ dị.

Tử khí và sát khí lan tràn khắp nơi.

Trong U Minh Giới rất ít sinh linh, hầu hết đều là tử linh. ... ...

Tại một vùng biển nào đó ở Đông Hải, sương mù trắng xóa bao phủ, Đại La Kim Tiên cũng không thể xua tan sương mù, tiến vào trong sương mù sẽ dễ bị lạc đường.

Trong làn sương trắng bao phủ, có một hòn đảo, bên ngoài có Hỗn

Nguyên Nhất Khí lưu chuyển, trên đảo sương tím lượn lờ, mây lành giăng tỏa ánh sáng tốt lành.

Càng có đủ loại dị tượng xuất hiện trên Kim Ngao Đảo, có long phượng cùng hót, có kỳ lân chạy nhảy, có tiên hạc kêu vang.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, kỳ hoa dị thảo trường thanh.

Nằm trên linh mạch lớn nhất của Kim Ngao Đảo, có một cái hồ nước, nước hồ trong vắt, nhìn qua không lớn, nhưng bước vào trong lại như đang ở giữa biển lớn, biển xanh trời biếc.

Một đạo quan cổ kính nằm ở trung tâm hồ nước, chính là Tử Tiêu Cung.

Nếu không có duyên, Đại La Kim Tiên muốn vào Tử Tiêu Cung cũng khó.

Đối với Hồng Quân, tiêu chuẩn có duyên và vô duyên chính là khí vận.

Bình thường, căn cước càng tốt, tu vi càng cao, khí vận cũng càng lớn, nhưng cũng không phải tuyệt đối.

Cửa Tử Tiêu Cung đang đóng chặt, đã có hơn trăm sinh linh đang chờ đợi, Long Vương và Chúc Long huynh đệ hai người cũng ở đó.

Có cả đại năng của Tử Phủ Châu là Đông Vương Công.

Đạo hiệu của Đông Vương Công là Đông Hoa, là chủ của Tử Phủ Châu, một trong mười châu của Đông Hải, có tu vi Đại La Kim Tiên.

Theo thời gian trôi qua, ngày càng nhiều đại năng chạy đến, có Bắc Minh Côn Bằng, có Bàn Cổ Tam Thanh, cùng với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Tây Vương Mẫu, Hi Hòa và Thường Hi.

Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cũng từ xa chạy đến.

Thánh nhân giảng đạo, đối với Chuẩn Thánh cũng có sức hấp dẫn không nhỏ.

Trong số mọi người, Tam Thanh là bình tĩnh nhất.

"Mười ba Tổ Vu không có một ai đến." Thông Thiên liếc mắt một vòng, không thấy một Tổ Vu nào.

Còn về Đại Vu, lại thấy được mấy người, đều là Thiên Vu có nguyên thần.

"Đúng như dự liệu." Nguyên Thủy cười lạnh.

Hồng Quân vừa thành Thánh đã muốn phong ấn Bàn Huyền, đã kết thù lớn với Vu tộc, Bàn Huyền và các Tổ Vu khác không đến cũng là bình thường.

"Lại tiện nghi cho Long tộc rồi." Nguyên Phượng liếc nhìn Long Vương một cái, trong lòng không khỏi phiền muộn.

Nếu Hồng Quân chọn giảng đạo ở Bất Tử Hỏa Sơn ở phía nam, Phượng Hoàng tộc có thể được lợi không nhỏ, nhưng Hồng Quân lại chọn giảng đạo ở Đông Hải.

Dù trong lòng phiền muộn, nhưng Nguyên Phượng cũng đành chịu.

Thủy Kỳ Lân lại ra vẻ lão thần tại tại.

Từ khi Kỳ Lân tộc thoái ẩn, cuộc sống ngày càng không tốt, linh bảo, linh căn vốn thuộc về Kỳ Lân tộc đều đã vào tay người khác.

Địa bàn do Kỳ Lân tộc chưởng khống cũng ngày càng nhỏ lại.

Ở Hồng Hoang, ngày càng có nhiều người lấy tiên thiên Kỳ Lân làm tọa kỵ.

Thủy Kỳ Lân sớm đã hối hận, ban đầu không nên để Kỳ Lân tộc

thoái ẩn.

Gần đây, Thủy Kỳ Lân đang cân nhắc để Kỳ Lân tộc trở thành phụ dung cho một chủng tộc nào đó.

Chủng tộc nhỏ yếu phụ thuộc vào chủng tộc cường đại, vốn là quy tắc sinh tồn ở Hồng Hoang.

Chương 129

Tiếp Dẫn thần sắc khẽ động, ánh mắt nhìn về một bóng người trong đám đông, chính là Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề cũng đã đến.

Khi Tiếp Dẫn nhìn chằm chằm Chuẩn Đề, Chuẩn Đề cũng đang nhìn lại hắn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người có mối thù không nhỏ, xác nhận ánh mắt, suýt chút nữa đã động thủ. ... ...

Hồng Hoang đại địa, Vu tộc cũng không hề nhàn rỗi, bắt đầu chinh chiến khắp nơi, mở rộng địa bàn.

Hồng Quân giảng đạo, đại bộ phận cường giả Hồng Hoang đều đã đến Đông Hải, đây chính là một cơ hội cho Vu tộc.

"Oanh!" Tổ Vu Đế Giang đang suất lĩnh mấy Đại Vu và một đám tiểu Vu công đả một chủng tộc nọ.

Chủng tộc này không chịu thần phục Vu tộc, lại là phụ dung của Phượng Hoàng tộc.

Đúng lúc Đế Giang đại hoạch toàn thắng, Hồng Quân lại đột ngột xuất hiện.

"Trong vòng một ngàn nguyên hội, Vu tộc không được rời khỏi Đông Hoang." Hồng Quân mặt không biểu cảm nói.

"Hồng Quân, nhữ tuy là Hỗn Nguyên Thánh nhân, nhưng cũng quản quá rộng rồi, Vu tộc của Ngô không đến lượt nhữ quản." Đế Giang cười lạnh.

"Thánh nhân thay trời hành đạo, lời nói cử chỉ, đều tuân theo thiên

số.” Hồng Quân nói.

“Thiên số trong miệng nhữ đối với Vu tộc của Ngô chỉ là cái rắm.” Theo lời nói của Đế Giang ngày càng khó nghe, trong lòng Hồng Quân cũng nổi giận, uy thế của Thánh nhân phát ra.

Dưới sự đè nén của uy thế Thánh nhân, Đế Giang gần như không thể hô hấp.

Áp lực kinh khủng, khiến Đế Giang muốn quỳ xuống.

Nghiến răng, Đế Giang triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân.

Khi Bàn Cổ chân thân phụ thể, chiến lực của Đế Giang cũng đạt đến Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Uy thế của Thánh nhân Hồng Quân tuy đáng sợ, nhưng lại không làm gì được Bàn Cổ chân thân.

Triệu hoán Bàn Cổ chân thân phụ thể, Đế Giang cũng chỉ có thể trong thời gian ngắn kháng cự lại Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Bàn Cổ chân thân tuy cường đại, nhưng với thân thể Tổ Vu của Đế Giang cũng phải chịu phụ tải không nhỏ.

“Oanh!” Đế Giang tung một quyền, lại bị Hồng Quân đỡ được.

Chỉ đấu với Hồng Quân mấy hiệp, Bàn Cổ chân thân mà Đế Giang triệu hoán cũng đã sụp đổ.

Khi Bàn Cổ chân thân sụp đổ, Đế Giang cũng rơi vào trạng thái suy yếu.

Có thể trong thời gian ngắn kháng cự lại Hồng Quân, cũng đã rất kinh người.

Không có Bàn Huyền xuất hiện, chỉ dựa vào từng Tổ Vu một, triệu hoán Bàn Cổ chân thân cũng chỉ có thể trong thời gian ngắn kháng cự lại Hồng Quân. ... ...

Trong U Minh Giới.

Bàn Huyền và Hậu Thổ đang lựa chọn nơi để diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi.

Hồng Hoang tam giới, nơi thích hợp nhất để diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi chính là U Minh Giới.

Nếu diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi ở Thiên giới hoặc Nhân giới, đều không thích hợp.

U Minh Giới rất lớn, không hề nhỏ hơn Thiên giới hay Nhân giới chút nào.

Bàn Huyền phóng ra thần thức, trong nháy mắt đã bao phủ toàn bộ U Minh Giới.

Chứng được Hỗn Nguyên đạo quả, tu vi nguyên thần của Bàn Huyền cũng là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, thần thức bao phủ toàn bộ U Minh Giới không thành vấn đề.

Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn và Hỗn Nguyên nhất trọng thiên có sự khác biệt về bản chất, gần như là sự khác biệt giữa 0 và 1.

Đông Hải, trên Kim Ngao Đảo.

Bên ngoài Tử Tiêu Cung đã tụ tập mấy ngàn người, có Chuẩn Thánh, cũng có Đại La Kim Tiên, tu vi thấp nhất cũng là Thái Ất Kim Tiên, khí vận trên người mỗi người đều không nhỏ.

Bỗng nhiên, cửa Tử Tiêu Cung mở ra, hai đồng tử bước ra, một nam một nữ, nhìn qua đều khoảng bảy tám tuổi, nữ hài phấn điêu ngọc trác.

Họ là do hai khối đá Hỗn Độn ngoan thạch được Hồng Quân điểm hóa sau khi thành Thánh, nam đồng tên là Hạo Thiên, nữ đồng tên là Dao Trì.

“Chưởng giáo lão gia sắp khai giảng đại đạo, các vị mời vào, không được huyên náo đánh nhau.” Hạo Thiên mở lời.

Mọi người nhìn nhau, lần lượt bước vào Tử Tiêu Cung.

Tử Tiêu Cung bên trong rộng rãi, quang quái lục ly, sâm la vạn tượng.

Mọi người vừa bước vào Tử Tiêu Cung liền thấy bảy cái bồ đoàn, một lớn sáu nhỏ.

Bồ đoàn lớn không nghi ngờ gì là chỗ ngồi của Hồng Quân, sáu cái bồ đoàn còn lại hiển nhiên có huyền cơ khác.

Dù không biết sáu cái bồ đoàn nhỏ có huyền cơ gì, nhưng mọi người vẫn chen lấn tranh giành.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người đồng lòng hợp sức, ngồi lên ba cái bồ đoàn nhỏ đầu tiên.

Phục Hy ngồi lên một cái bồ đoàn nhỏ, Tiếp Dẫn và Côn Bằng cũng mỗi người ngồi một cái.

Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân các đại năng Chuẩn Thánh lại không tranh được, vận khí không được tốt lắm.

Khi sáu cái bồ đoàn nhỏ đều đã có người ngồi, Hồng Quân cũng xuất hiện trên bồ đoàn lớn.

Liếc mắt một vòng, Hồng Quân nhàn nhạt nói: “Sau này cũng sẽ như vậy.” Lời vừa dứt, Hồng Quân bắt đầu giảng đạo.

Hồng Quân giảng đạo bắt đầu từ cơ sở, trước là luyện tinh hóa khí, sau là luyện khí hóa thần, rồi đến luyện thần phản hư, tiếp đó lại luyện hư hợp đạo, sau đó là thuần dương chân tiên, huyền tiên, kim tiên đại đạo, Thái Ất đạo quả và Đại La đạo quả.

Sau Đại La, liền là đạo của Chuẩn Thánh, cuối cùng là Hỗn

Nguyên đạo quả.

Mọi người nghe Hồng Quân giảng đạo, đều có sở đắc riêng, trong đó Tam Thanh, Phục Hy, Tiếp Dẫn và Côn Bằng sáu người thu hoạch nhiều hơn, điều này có liên quan đến bồ đoàn mà sáu người ngồi.

Những bồ đoàn này có thể giúp người ngộ đạo.

Thời gian trôi qua trong lúc Hồng Quân giảng đạo.

Theo đạo mà Hồng Quân giảng ngày càng uyên thâm cao sâu, số người có thể hoàn toàn nghe hiểu cũng ngày càng ít.

Khi Hồng Quân giảng về Hỗn Nguyên đạo quả, Tam Thanh cũng chỉ có thể nghe hiểu chưa đến ba thành.

Không, đạo của mỗi người đều không giống nhau, nghe Hồng Quân giảng đạo cũng chỉ là một sự tham khảo, chứ không phải trực tiếp học theo Hồng Quân.

Còn về Tam Thanh tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi, vì đã trảm đi thiện ác và chấp niệm, nên càng dễ ngộ đạo hơn.

Trảm Tam Thi cũng chỉ là pháp, chứ không phải đạo.

Bao gồm cả Cửu Chuyển Huyền Công của Bàn Cổ, cũng chỉ là pháp.

Đạo chỉ có thể ý hội, không thể ngôn truyền.

Pháp từ trong đạo mà có, cũng là công pháp tu luyện.

Thuật lại từ trong pháp mà ra.

Bất luận là hậu thiên thần thông, tiên thiên thần thông, hay là Hỗn Độn thần thông, nghiêm ngặt mà nói đều là thuật.

Ví dụ như Khai Thiên Cửu Thức, là thuật cấp Hỗn Độn.

Thánh nhân giảng đạo cũng có dị tượng, chỉ cần nhìn dị tượng khi

Thánh nhân giảng đạo, cũng có thể có sở ngộ.

Đồng thời, bên trong Tử Tiêu Cung tràn ngập Hỗn Độn linh khí, tu luyện ở đây, tốt hơn bên ngoài rất nhiều.

Hồng Quân giảng đạo chỉ có ba ngàn năm, sau ba ngàn năm, không ít người nghe giảng đạo đều có tu vi đột phá.

Ba ngàn năm thời gian nói dài không dài, nói ngắn không ngắn.

Vừa giảng đạo, Hồng Quân cũng vừa quan sát đám người nghe đạo, khi giảng về Hỗn Nguyên đạo quả, phản ứng của mọi người đều khác nhau, cũng có thể nhìn ra ngộ tính của mỗi người.

Triêu văn đạo, tịch tử khả hĩ. (Sáng nghe đạo, tối chết cũng cam lòng) Thượng sĩ văn đạo, cần nhi hành chi; trung sĩ văn đạo, nhược tồn nhược vong; hạ sĩ văn đạo, đại tiếu chi, bất tiếu bất túc dĩ vi đạo. (Bậc thượng sĩ nghe đạo, chuyên cần thực hành; bậc trung sĩ nghe đạo, nửa tin nửa ngờ; bậc hạ sĩ nghe đạo, cười lớn, không cười không đủ để là đạo.) Trong Tử Tiêu Cung nghe đạo, hơn chín thành nghe không hiểu Hỗn Nguyên đạo quả, đều không biết đang nói gì.

Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân, nghe về Hỗn Nguyên đạo quả cũng chỉ hiểu được khoảng một thành.

Khi Hồng Quân kết thúc giảng đạo, mọi người như tỉnh mộng.

Không ít sinh linh bái Hồng Quân, nhưng cũng có người không bái, như Long Vương không bái.

Nghe Hồng Quân giảng đạo đã nợ một cái nhân quả, nhưng Long Vương cũng sẽ không hạ thấp tư thái.

"Tam Thanh là đồ đệ của Ngô, Phục Hy có nguyện nhập môn hạ của Ngô không?" Hồng Quân suy nghĩ rồi nhìn về phía Phục Hy.

"Phục Hy bái kiến lão sư." Phục Hy cũng không do dự, lập tức bái

lạy.

Lúc này, Tiếp Dẫn cầu xin Hồng Quân thu làm đồ đệ.

Côn Bằng do dự một lúc, cũng mở lời cầu xin Hồng Quân thu đồ.

"Các ngươi có thể làm đệ tử ký danh của Ngô." Nhìn Tiếp Dẫn và Côn Bằng, Hồng Quân suy nghĩ rồi nói.

Vừa nghe chỉ là đệ tử ký danh, Tiếp Dẫn và Côn Bằng không khỏi thất vọng.

Không, đệ tử ký danh cũng là đệ tử.

"Lão sư, thế nào là Thánh nhân?" Thái Thượng mở lời hỏi.

"Thánh nhân nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, vạn kiếp bất ma, nhân quả không dính, bất tử bất diệt..., dưới Thánh nhân đều là con kiến." Hồng Quân ngữ khí bình đạm nói.

Dưới Thánh nhân đều là con kiến?

Tâm thần mọi người chấn động.

"Dám hỏi lão sư, làm sao để thành Thánh?" Nguyên Thủy hỏi.

"Pháp môn thành Thánh rất nhiều, quy nạp lại có ba, một là dĩ lực chứng đạo, dùng đại pháp lực phá vỡ gông cùm của Thiên Đạo; hai là trảm tam thi chứng đạo; ba là công đức chứng đạo." Khi Hồng Quân nói xong, Thông Thiên lại hỏi: "Thánh nhân có số lượng không?" "Hồng Hoang hiện tại nhiều nhất có thể dung nạp tám Thánh nhân, Thánh nhân thứ chín xuất hiện cần phải đợi đến Vô Lượng Lượng Kiếp." Không, Hồng Hoang mỗi thời mỗi khắc đều đang trưởng thành, theo sự trưởng thành của Hồng Hoang, số lượng Thánh nhân có thể dung nạp cũng ngày càng nhiều.

"Không biết ai có thể thành Thánh?" Tiếp Dẫn hỏi.

"Môn hạ của Ngô sẽ có mấy Thánh nhân.

Tam Thanh là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, có đại công đức, sau này có công giáo hóa, có thể thành Thánh.

Phục Hy, Tiếp Dẫn và Côn Bằng, cũng có thể thành Thánh." Ba đạo Hồng Mông Tử Khí xuất hiện trong tay Hồng Quân, một đạo bay về phía Phục Hy, một đạo bay về phía Tiếp Dẫn, một đạo thì rơi trên người Côn Bằng.

Mọi người cũng không ngốc, thấy Hồng Quân không đưa Hồng Mông Tử Khí cho Tam Thanh, biết là đã cho từ sớm rồi.

Hồng Quân tổng cộng có bảy đạo Hồng Mông Tử Khí, đã dùng một đạo, cho Tam Thanh mỗi người một đạo, bây giờ lại cho ra ba đạo, đã không còn nữa.

Lúc này, những người đang đứng đều nhìn về phía bồ đoàn dưới thân Phục Hy, Tiếp Dẫn và Côn Bằng ba người.

Hóa ra, sáu cái bồ đoàn nhỏ đều là Thánh vị.

"Ngô năm xưa du lịch Hồng Hoang có được một số bảo vật, đều đặt ở Phân Bảo Nham bên ngoài, các ngươi tùy theo cơ duyên." Hồng Quân nói.

Khi lời của Hồng Quân vừa dứt, mọi người tranh nhau chạy ra ngoài, Tam Thanh cũng vội vàng không kém.

Trong nháy mắt, Tử Tiêu Cung rộng lớn chỉ còn lại một mình Hồng Quân.

Giảng đạo, thu đồ, ban Hồng Mông Tử Khí, lại phân bảo, Hồng Quân làm tất cả đều là để tích lũy khí vận.

Cảm nhận khí vận trên người, Hồng Quân thầm tính toán: "Hẳn là đủ để Ngô hợp đạo." ...

Chương 130

...

Mấy ngàn người từ trong Tử Tiêu Cung ra, liền thấy Phân Bảo Nham ở nơi xa ức vạn dặm.

Khi Hồng Quân giảng đạo xong, Phân Bảo Nham ẩn giấu trong hư không cũng đã hiện ra.

Bản thân Phân Bảo Nham là một khối Hỗn Độn nguyên thạch, trên đó có từng món tiên thiên linh bảo.

Các loại bảo quang lưu chuyển, có mấy trăm món tiên thiên linh bảo.

Long Vương và Nguyên Phượng các đại năng, nhìn mấy trăm món tiên thiên linh bảo trên Phân Bảo Nham xa xa, cũng kinh ngạc không thôi.

"Không ngờ Hồng Quân lại thu thập được nhiều tiên thiên linh bảo như vậy." "Nếu không phải tận mắt chứng kiến, quả thật không dám tin." "Rốt cuộc Hồng Quân có mục đích gì?

Nhiều tiên thiên linh bảo như vậy, vì sao lại lấy ra phân phát?" "Có thể lấy ra mấy trăm món tiên thiên linh bảo, mưu đồ của Hồng Quân rất lớn." Nhìn Phân Bảo Nham, mọi người đều có suy nghĩ riêng, nhưng ai nấy đều không chậm trễ.

Đầu tiên chạy đến trước Phân Bảo Nham là các Chuẩn Thánh, tiếp đó là Đại La Kim Tiên, cuối cùng mới là Thái Ất Kim Tiên.

Dù trên Phân Bảo Nham có đặt mấy trăm món tiên thiên linh bảo, nhưng đều có cấm chế.

Tam Thanh liên thủ, mỗi người đều được mấy chục món tiên

thiên linh bảo.

Long Vương được mười mấy món tiên thiên linh bảo, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cũng đều có thu hoạch.

Mỗi Chuẩn Thánh đều có thu hoạch, trong số Đại La Kim Tiên lại chỉ có hai mươi mấy người có thu hoạch, trong Thái Ất Kim Tiên cũng có hai người có thu hoạch, mỗi người được một món tiên thiên linh bảo.

Khi trên Phân Bảo Nham không còn một món tiên thiên linh bảo nào, nó cũng độn vào hư không, Chuẩn Thánh cũng không thể tìm ra.
... ...

U Minh Giới, Bàn Huyền và Hậu Thổ hai người đang ở Âm Sơn.

Âm Sơn là sơn mạch lớn nhất của U Minh Giới.

Nhìn khắp nơi, trong Âm Sơn có vô số điều kinh khủng, sát khí lan tràn, tử khí cuồn cuộn, độc hỏa lan rộng, có đầm lầy đáng sợ có thể ăn mòn vạn vật, có tử linh cường đại.

Đi trong Âm Sơn, Bàn Huyền và Hậu Thổ hợp lực thôi diễn luân hồi.

Trước khi diễn hóa luân hồi, cần phải thôi diễn hoàn thiện trước.

Luân hồi chia làm sáu đạo, là Thiên đạo, Nhân đạo, Địa ngục đạo, Ngạ quỷ đạo, Súc sinh đạo và A Tu La đạo.

Vạn vật sinh linh có được thân người đều ở trong Nhân đạo, còn Thiên đạo là thiên nhân, Súc sinh đạo là cầm thú bay lượn.

Địa ngục đạo và Ngạ quỷ đạo cũng không khó hiểu.

“Đại huynh, muội muội kiến thức nông cạn, không biết A Tu La đạo là gì?” Hậu Thổ tò mò hỏi.

Minh Hà Lão Tổ chưa sáng tạo ra A Tu La nhất tộc, bây giờ Hồng

Hoang cũng không có A Tu La, Hậu Thổ không biết cũng là bình thường.

"U Minh Huyết Hải là nơi ô uế nhất Hồng Hoang, có vô biên sát khí, A Tu La tộc hợp lẽ nên từ trong Huyết Hải đản sinh..." Bàn Huyền giải thích đơn giản về A Tu La.

Hậu Thổ trong lòng lại không bình tĩnh, một chủng tộc không tồn tại, lại là một đạo trong Lục Đạo Luân Hồi.

"Chẳng lẽ đại huynh từ trong trường hà thời gian của Hồng Hoang đã nhìn thấy một góc tương lai?" Hậu Thổ trong lòng khẽ động.

Đạo hạnh cao thâm có thể biết quá khứ vị lai.

Đại La Kim Tiên đã có thể siêu thoát khỏi trường hà thời gian của thế giới Hồng Hoang.

Hậu Thổ cũng đã nhiều lần nhìn trộm tương lai, nhưng tương lai lại tồn tại vô số biến hóa.

"Vậy, muốn diễn hóa ra Lục Đạo Luân Hồi, phải sáng tạo ra A Tu La tộc trước?" Hậu Thổ như có điều suy nghĩ.

Quả thật, nếu không có A Tu La tộc, Lục Đạo Luân Hồi sẽ không đủ hoàn thiện.

Dù A Tu La tộc tiên thiên bất túc, nhưng cũng không thể thiếu.

"Đi xuyên qua Âm Sơn là đến Huyết Hải.

Tại Huyết Hải, muội có thể thi triển thủ đoạn tạo hóa để sáng tạo ra A Tu La tộc." Bàn Huyền nói với Hậu Thổ.

Sáng tạo A Tu La tộc cũng là một công đức không nhỏ.

Theo kế hoạch của Bàn Huyền, diễn hóa luân hồi không chỉ để ngăn cản Hồng Quân hợp đạo, mà còn là để giúp Hậu Thổ thành Thánh.

Bàn Huyền không muốn trở thành Thánh nhân của Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng Vu tộc lại cần một Thánh nhân.

Hậu Thổ nguyện ý thành Thánh, Bàn Huyền cũng định giúp Hậu Thổ thành Thánh.

Với tu vi hiện tại của Hậu Thổ, sáng tạo ra A Tu La tộc, sau đó lại diễn hóa luân hồi, công đức có được tuyệt đối có thể giúp nàng thành Thánh.

Sau khi thành Thánh, Hậu Thổ có thể tu thành Bàn Cổ chân thân, sau đó lại dĩ lực chứng đạo, không chừng có thể đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên sớm hơn cả Hồng Quân.

Nếu Hồng Quân tu vi đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, đối với Bàn Huyền không phải chuyện tốt, nhưng Hậu Thổ thì khác.

Tu vi của Hậu Thổ càng cao, đối với Bàn Huyền, đối với Vu tộc, đều có lợi.

Trong U Minh Giới, âm u vô tận.

Vầng huyết nguyệt tỏa ra ánh sáng quỷ dị treo cao, trong Âm Sơn sát khí lan tràn, tử khí lượn lờ, thỉnh thoảng có âm phong ào ào thổi qua.

Càng đến gần chỗ sâu trong Âm Sơn, tử linh cường đại cũng càng nhiều.

Tử linh cũng thiên kỳ bách quái, có cái là âm hồn chi thể, có cái là hài cốt chi thân, có cái là bất hủ thi.

Một cọng cỏ một cái cây trong Âm Sơn, cũng đều có sự kinh khủng riêng.

Tử linh cấp thấp không có lý trí, chỉ có bản năng.

Thỉnh thoảng có tử linh không biết điều ra tay với hai người Bàn

Huyền, đều bị Bàn Huyền dùng ánh mắt diệt sát.

"Hống!" Một bộ hài cốt màu đỏ máu từ trong khu rừng hắc ám xa xa bay ra, hài cốt thân cao mười trượng, ba đầu bốn tay, nửa thân trên hình người, nửa thân dưới hình hổ.

Đó là một tử linh tu vi Thái Ất Kim Tiên, sát khí kinh người bao quanh thân thể.

Trong chớp mắt, tử linh đã đến trước mặt, mắt thấy sắp công kích hai người Bàn Huyền, ánh mắt của Bàn Huyền hóa thành thực chất quét qua.

"Bành!" Dưới ánh mắt của Bàn Huyền, tử linh tu vi Thái Ất Kim Tiên cũng hóa thành tro bụi.

Đừng nói là tử linh tu vi Thái Ất Kim Tiên, dù là tu vi Đại La Kim Tiên, trong mắt Bàn Huyền cũng không khác gì con kiến.

"Phải tăng tốc độ lên." Lời Bàn Huyền vừa dứt, liền đem theo Hậu Thổ nhanh chóng hướng về Huyết Hải.

Ức ức triệu quang niên trong nháy mắt.

Chưa đến nửa giờ, hai người Bàn Huyền đã bay qua Âm Sơn, đến bên bờ U Minh Huyết Hải.

Nhìn ra xa, máu nước sền sệt cuồn cuộn.

U Minh Huyết Hải là do một đoàn ô huyết từ rốn của Bàn Cổ hóa thành, cũng là nơi ô uế nhất Hồng Hoang, sát khí lan tràn, chim không bay đến, cá tôm không sống được.

Chỉ thấy, trong Huyết Hải một mảng tĩnh lặng chết chóc.

Nhưng cũng có một số oan hồn đang giãy giụa trong Huyết Hải, thống khổ vạn phần.

Nhìn Huyết Hải, Hậu Thổ chau mày, hiển nhiên không thích nơi

này.

Không, Hậu Thổ tuy không thích Huyết Hải, nhưng cũng biết tầm quan trọng của Huyết Hải đối với Hồng Hoang.

Bất kỳ thế giới nào, đều có quang minh và hắc ám.

Nếu không có Huyết Hải, đối với Hồng Hoang hại nhiều hơn lợi, nếu Huyết Hải không ngừng trưởng thành, cũng hại nhiều hơn lợi.

"Minh Hà, ra đây đi!" Bàn Huyền nói với Huyết Hải.

Huyết Hải rất lớn, nhưng cũng không quá lớn, ước chừng bằng một phần mười Đông Hải.

Bàn Huyền biết trong Huyết Hải đang thai nghén một sinh linh tiên thiên, chính là Minh Hà Lão Tổ.

Hồng Quân giảng đạo, Minh Hà lại không đi.

Thần thức bao phủ toàn bộ Huyết Hải, Bàn Huyền dễ dàng cảm tri được Minh Hà.

Minh Hà lại đang tu luyện, đang ở vào một thời điểm quan trọng.

Hiện nay, Minh Hà có tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nếu có thể đột phá, sẽ là Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn.

Suy nghĩ một chút, Bàn Huyền quyết định giúp Minh Hà, dù sao đối với hắn cũng không khó.

"Oanh!" Hai luồng pháp lực vô lượng lượng kiếp từ tay Bàn Huyền phát ra, phân biệt từ Hỗn Độn Thánh Thể và Hỗn Độn Nguyên Thần.

Dưới tác dụng của đại pháp lực của Bàn Huyền, sức mạnh của toàn bộ Huyết Hải hướng về Minh Hà hội tụ.

Cùng lúc đó, ở một nơi nào đó dưới đáy Huyết Hải, Minh Hà

trước kinh ngạc, sau đó mặt lộ vẻ vui mừng.

Không lâu sau, Minh Hà thuận lợi đột phá, tu vi một bước đạt đến Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn.

Sau khi tu vi đột phá, Minh Hà cũng không củng cố, liền từ trong Huyết Hải bay ra.

Khi thấy Bàn Huyền và Hậu Thổ, Minh Hà chắp tay: "Minh Hà ra mắt hai vị Tổ Vu." Bàn Huyền và Hậu Thổ đều là lần đầu tiên gặp Minh Hà, nhưng Minh Hà lại từng thấy Bàn Huyền và Hậu Thổ.

Dù không nhận ra Bàn Huyền và Hậu Thổ, nhưng có thể dùng đại pháp lực bao phủ toàn bộ Huyết Hải, ngoài Hồng Quân, cũng chỉ có Bàn Huyền.

Ma Tổ La Hầu, cũng không có pháp lực như vậy.

Vì không biết hai người Bàn Huyền đến Huyết Hải làm gì, trong lòng Minh Hà cũng có chút lo lắng.

Bàn Huyền liếc nhìn Minh Hà.

Chỉ thấy, Minh Hà nhìn qua là một lão giả từ mi thiện mục, tóc râu đều bạc trắng, một thân bạch bào, không giống như được U Minh Huyết Hải ô uế thai nghén ra.

Minh Hà cũng có đại khí vận, có ba món bạn sinh linh bảo, là thượng phẩm tiên thiên linh bảo Nguyên Đồ Kiếm và A Tỳ Kiếm, có cực phẩm tiên thiên linh bảo Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Nguyên Đồ, A Tỳ và Nghiệp Hỏa Hồng Liên đều là đồ tốt, nhưng trong mắt Bàn Huyền hiện tại cũng chẳng là gì.

"Muội muội của Ngô là Hậu Thổ muốn ở Huyết Hải sáng tạo một chủng tộc, tên là A Tu La, nhữ có thể toàn lực tương trợ, cũng sẽ có một phần công đức." Bàn Huyền nói với Minh Hà.

Minh Hà cũng là một nhân vật, nếu có thể dùng được, thì không gì tốt hơn.

Có Minh Hà tương trợ, Hậu Thổ sáng tạo A Tu La tộc cũng sẽ dễ dàng hơn.

Dù phải chia một ít công đức cho Minh Hà, nhưng cũng không sao.

"A Tu La tộc?

Công đức?" Minh Hà sững sờ.

Huyết Hải rộng lớn chỉ có một mình Minh Hà, cũng cảm thấy cô độc, nếu có thể xuất hiện một chủng tộc, cũng có thể khiến Huyết Hải thêm chút sinh khí.

Không, Minh Hà tu luyện Huyết Thần Tử, luyện hóa Huyết Hải, thành bốn ức tám ngàn vạn Huyết Thần Tử.

Nếu Minh Hà có thể luyện hóa Huyết Hải, sẽ đạt đến Huyết Hải Bất Khô, Minh Hà Bất Tử.

Vì vậy, việc sáng tạo ra A Tu La tộc ở Huyết Hải, đối với việc Minh Hà luyện hóa Huyết Hải lại là một trở ngại.

Nhưng Bàn Huyền đã mở lời, cho Minh Hà mấy lá gan cũng không dám từ chối.

Vì vậy, Minh Hà tuy không mấy tình nguyện, nhưng vẫn toàn lực giúp đỡ Hậu Thổ.

Có Minh Hà toàn lực giúp đỡ, Hậu Thổ bắt đầu sáng tạo A Tu La tộc.

Không có Minh Hà giúp đỡ, một mình Hậu Thổ cũng có thể sáng tạo ra A Tu La tộc, nhưng cần không ít thời gian, có Minh Hà giúp đỡ sẽ nhanh hơn nhiều.

Phải diễn hóa ra Lục Đạo Luân Hồi trước khi Hồng Quân hợp

đạo, vì vậy, sáng tạo ra A Tu La tộc càng nhanh càng tốt.

Minh Hà vung tay, huyết thủy sền sệt của U Minh cuồn cuộn, tiếp đó, một khối huyết thủy lớn từ đáy Huyết Hải bay ra, rơi vào tay hắn, đó là tinh hoa của Huyết Hải, ức vạn tấn huyết thủy U Minh ngưng luyện cũng chỉ được một giọt.

Khi khối huyết thủy lớn trong tay Minh Hà được giao cho Hậu Thổ, Hậu Thổ cũng thi triển thủ đoạn tạo hóa.

Chương 131

Pháp lực Chuẩn Thánh, Tạo Hóa pháp tắc, có cả Tạo Hóa thần thông, xuất hiện trong tay Hậu Thổ.

Dưới sự xoay chuyển tạo hóa của Hậu Thổ, huyết thủy biến hóa.

Hậu Thổ trước tiên sáng tạo mười mấy A Tu La, có nam có nữ.

Nam tính A Tu La đều có dung mạo xấu xí, nữ tính A Tu La thì kiều diễm vô cùng.

Hình thái của A Tu La khác nhau, có ba đầu tám tay, có bốn đầu mười tay, có mười đầu sáu tay, không đồng nhất.

Ban đầu, Hậu Thổ định để nam tính A Tu La có dung mạo tuấn mỹ, nhưng lại thất bại.

A Tu La tuy tiên thiên bất túc, nhưng có thể tu luyện nguyên thần.

Ngoài ra, A Tu La một khi chết, có thể không nhập luân hồi, trực tiếp quay về Huyết Hải, sau đó tái sinh trong Huyết Hải.

Tiếp theo, Bàn Huyền đặt tên cho mười mấy A Tu La, A Tu La đầu tiên tên là Ba Tuần, A Tu La thứ hai tên là Thấp Bà, ngoài ra còn có Nhân Đà La, Quỷ Mẫu, Đế Thích Thiên, Đại Phạn Thiên.

Tinh hoa của Huyết Hải dù sao cũng không nhiều, sáng tạo mười mấy A Tu La đã dùng hết một phần mười tinh hoa của Huyết Hải.

Tiếp đó, Hậu Thổ trực tiếp dùng huyết thủy U Minh để sáng tạo A Tu La.

Ba Tuần các A Tu La là Đại A Tu La, mỗi người cần tu vi Kim Tiên mới có thể hóa hình.

A Tu La bình thường được tạo ra từ huyết thủy U Minh, tu vi

Thiên Tiên là có thể hóa hình.

Hậu Thổ một hơi dùng huyết thủy U Minh sáng tạo ra mấy chục vạn A Tu La bình thường.

Mười mấy Đại A Tu La, mấy chục vạn A Tu La bình thường.

Trong cõi u minh, vì A Tu La nhất tộc được sáng tạo ra, trời giáng công đức.

Công đức khá lớn, chín thành rơi trên người Hậu Thổ, một thành rơi trên người Minh Hà.

Hấp thu công đức, tu vi và đạo hạnh của Hậu Thổ lại tinh tiến không ít, cách thành Thánh lại gần thêm một bước.

Được một phần công đức, Minh Hà cũng tâm tình đại hảo.

"Được rồi, A Tu La tộc đã sáng tạo xong, việc này không nên chậm trễ, có thể diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi." Bàn Huyền nói với Hậu Thổ.

"Lục Đạo Luân Hồi?" Minh Hà mặt đầy dấu hỏi.

Hậu Thổ giải thích đơn giản về Lục Đạo Luân Hồi cho Minh Hà.

Minh Hà cũng có đại trí tuệ, đã chứng Đại La đạo quả, nghe Hậu Thổ giải thích đơn giản một lần, cũng biết được tầm quan trọng của Lục Đạo Luân Hồi.

Lục Đạo Luân Hồi tuyệt đối có thể hoàn thiện Thiên Đạo Hồng Hoang rất nhiều, có thể được công đức vô lượng.

So với diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, công đức sáng tạo A Tu La tộc căn bản không đáng kể.

Dù Minh Hà cũng muốn được chia một ít công đức diễn hóa luân hồi, nhưng biết khả năng không lớn.

“Hai vị muốn diễn hóa luân hồi, Ngô có thể toàn lực tương trợ.” Minh Hà nói.

“Không cần.” Bàn Huyền trực tiếp từ chối.

Công đức sáng tạo A Tu La tộc để Minh Hà chia một ít cũng thôi, diễn hóa luân hồi thì lại khác.

Lần này diễn hóa luân hồi, Bàn Huyền cũng cố gắng hết sức để nhường công đức cho Hậu Thổ.

Với sức mạnh của một mình Hậu Thổ, chỉ có thể xả thân hóa luân hồi, có Bàn Huyền giúp đỡ mới không cần xả thân.

Nhưng Bàn Huyền không thể tránh khỏi việc sẽ chia một ít công đức diễn hóa luân hồi. ... ...

Đông Hải, trên Kim Ngao Đảo.

Tiên thiên linh bảo trên Phân Bảo Nham đều đã bị các đại năng lấy đi.

Người được linh bảo thì vui mừng, người không được gì thì tâm tình không tốt.

Khi mọi người trở lại Tử Tiêu Cung, Hồng Quân giữ lại Tam Thanh và Phục Hy.

Hai đệ tử ký danh của Hồng Quân là Tiếp Dẫn và Côn Bằng, cũng thất vọng rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Tam Thanh và Phục Hy bị Hồng Quân giữ lại biết là sắp được dạy riêng, trong lòng đều vui mừng.

Khi Tử Tiêu Cung rộng lớn chỉ còn lại Hồng Quân, Tam Thanh và Phục Hy năm người, Hồng Quân mở lời.

Còn Hạo Thiên và Dao Trì, đều ở bên ngoài Tử Tiêu Cung.

“Sau khi trảm tam thi, là tam thi hợp nhất.” Hồng Quân truyền xuống pháp môn Trảm Tam Thi, bây giờ, cuối cùng cũng truyền xuống pháp môn Tam Thi Hợp Nhất.

Hồng Quân cũng vì sắp hợp đạo, nên mới truyền xuống pháp môn Tam Thi Hợp Nhất.

Hiện nay, trên người Hồng Quân có khí vận khổng lồ, qua nguyên thần thôi diễn, tỷ lệ hợp đạo thành công có hơn chín thành.

“Tam thi hợp nhất?” “Hóa ra sau khi trảm tam thi còn phải tam thi hợp nhất?” Khi Hồng Quân truyền xuống pháp môn Tam Thi Hợp Nhất, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Phục Hy đều kinh ngạc.

Vì Hồng Quân giảng đạo, pháp môn Trảm Tam Thi được ngày càng nhiều đại năng biết đến, nhưng Tam Thi Hợp Nhất lại không có mấy người biết.

Hiện nay, Tam Thanh và Phục Hy đều đã biết Tam Thi Hợp Nhất, nhưng bốn người cũng sẽ không tốt bụng mà truyền ra ngoài.

Nhanh chóng, Hồng Quân truyền thụ pháp môn Tam Thi Hợp Nhất cho Tam Thanh và Phục Hy.

Tam Thanh và Phục Hy đều có đại trí tuệ, đạo hạnh không thấp, lại có ngộ tính cao, dưới sự giảng giải tỉ mỉ của Hồng Quân, đều đã lĩnh hội được Tam Thi Hợp Nhất.

“Được rồi, các ngươi đi đi.” Hồng Quân nhắm mắt lại.

“Đệ tử cáo lui!” Tam Thanh và Phục Hy cúi đầu bái, cũng đều rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Theo sự rời đi của Tam Thanh và Phục Hy, trong Tử Tiêu Cung chỉ còn lại một mình Hồng Quân.

“Tiếp theo, dĩ thân hợp đạo.” Hồng Quân lẩm bẩm.

Sở hữu Thánh nhân đạo thể, nguyên thần ký thác Thiên Đạo, lại có đại khí vận, liền có thể dĩ thân hợp đạo.

Với sự giúp đỡ toàn lực của Minh Hà Lão Tổ, Hậu Thổ không mất quá nhiều thời gian đã thành công sáng tạo ra A Tu La tộc.

Công đức sáng tạo A Tu La tộc, Hậu Thổ được chín thành, sau khi hấp thu, tu vi và đạo hạnh cũng tinh tiến không ít.

Theo tu vi và đạo hạnh của Hậu Thổ tinh tiến, việc diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi cũng sẽ dễ dàng hơn.

Vì phải diễn hóa ra luân hồi trước khi Hồng Quân hợp đạo, Bàn Huyền và Hậu Thổ không hề lãng phí thời gian.

Ngay sau đó, Bàn Huyền và Hậu Thổ rời khỏi Huyết Hải, đến một nơi dưới chân Âm Sơn.

Ngay sau đó, liền thấy Hậu Thổ triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân.

Trên Bàn Cổ huyết trì có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Tổ Vu ở bên ngoài có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân.

Hiện tại, Vu tộc trừ Bàn Huyền ra, tu vi của Hậu Thổ là cao nhất.

Chỉ cần không có Tổ Vu nào khác đang triệu hoán Bàn Cổ chân thân, Hậu Thổ cũng có thể triệu hoán.

Sau khi triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân, Hậu Thổ cũng không để Bàn Cổ chân thân phụ vào người, mà để Bàn Cổ chân thân diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi.

Muốn ở thế giới Hỗn Nguyên thập cấp diễn hóa luân hồi, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng không thể vô trung sinh hữu, cần có một cơ sở.

Chân thân của Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh có thể trở thành cơ sở của

luân hồi, Bàn Cổ chân thân càng có tư cách hơn.

Tuy nhiên, Bàn Cổ chân thân mà Hậu Thổ triệu hoán ra không ổn định, nếu phụ vào người, sẽ có thể ổn định hơn rất nhiều.

Nhưng nếu trước phụ vào người, sau đó mới diễn hóa luân hồi, thân thể của Hậu Thổ sẽ bị luân hồi đồng hóa.

Hậu Thổ dù có để Bàn Cổ chân thân triệu hoán phụ vào người, cũng không hoàn toàn ổn định, vì vậy, không chắc có thể thành công diễn hóa ra luân hồi.

Cũng vào lúc này, Bàn Huyền ra tay.

Một luồng pháp lực vô lượng lượng kiếp từ huyết mạch Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền phát ra, rơi trên Bàn Cổ chân thân mà Hậu Thổ triệu hoán.

Lập tức, Bàn Cổ chân thân mà Hậu Thổ triệu hoán ngày càng ổn định.

Bỗng nhiên, Bàn Huyền cảm giác huyết mạch của Hỗn Độn Thánh Thể có chút biến hóa.

Trước khi Bàn Huyền chứng được Hỗn Nguyên đạo quả, đã tu thành Bàn Cổ chân thân.

Sau khi chứng được Hỗn Nguyên đạo quả, lại thêm Khí Vận Chi Thể từng chút một chuyển hóa thành Đại Đạo Khí Vận, Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền cũng tăng cường không ít, mơ hồ có xu thế đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Hiện nay, Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền lại sắp đột phá.

Cảm nhận Hỗn Độn Thánh Thể sắp đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, Bàn Huyền cũng không quá kinh ngạc.

Khi Bàn Cổ chân thân mà Hậu Thổ triệu hoán hoàn toàn ổn định,

Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền cũng đã đột phá.

Do Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền đã có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, Hỗn Độn Thánh Thể cũng đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, không có cảm giác gì quá lớn.

Không, đi kèm với tu vi Hỗn Độn Thánh Thể đột phá, thực lực của Bàn Huyền không nghi ngờ gì đã tăng cường không ít.

Ngoài ra, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền cũng càng không dễ bị bại lộ.

Thực ra, Bàn Huyền hiện tại cũng không quá lo lắng về việc căn cước bị bại lộ.

Đợi Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền hoàn toàn chuyển hóa thành Đại Đạo Khí Vận, một khi bại lộ, tuyệt đối sẽ có vô số sinh linh khóc lóc cầu xin gia nhập Vu tộc.

Thiên Đạo Khí Vận của thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, so với Hỗn Độn Đại Đạo Khí Vận cũng kém quá xa.

Hậu Thổ cũng cảm giác được Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền có đột phá, trong lòng cũng vui mừng cho Bàn Huyền.

Nhưng diễn hóa luân hồi vẫn phải tiếp tục, Hậu Thổ cũng tập trung tinh thần, tâm không tạp niệm thi triển Tạo Hóa thần thông.

Dưới Tạo Hóa thần thông của Hậu Thổ, Bàn Cổ chân thân được triệu hoán ra đang chậm rãi biến hóa.

Không xa, Minh Hà mắt tha thiết nhìn.

Dù biết diễn hóa luân hồi là công đức vô lượng, nhưng Minh Hà cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn hai người Bàn Huyền và Hậu Thổ diễn hóa.

Trước đó sáng tạo A Tu La tộc đã chia một thành công đức cho

Minh Hà, nhưng diễn hóa luân hồi không có chỗ cho Minh Hà nhúng tay vào.

Minh Hà cũng chỉ có thể nhìn, căn bản không dám làm loạn, nếu dám nhúng tay, Bàn Huyền sẽ cho hắn bay màu.

Công đức tuy tốt, nhưng mạng quan trọng hơn, Minh Hà cũng sẽ không tự tìm đường chết.

Trong trường hợp không xả thân hóa luân hồi, một mình Hậu Thổ không thể diễn hóa ra luân hồi, Bàn Huyền không thể không ra tay tương trợ, không thể tránh khỏi việc sẽ chia công đức.

Nhưng nếu để Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi, thành Thánh cũng sẽ bị khốn trong luân hồi.

"Khí tức của Bàn Huyền Tổ Vu dường như có biến hóa." Minh Hà vừa nghĩ, vừa liếc về phía Bàn Huyền.

Do tu vi chênh lệch quá lớn, Minh Hà không nhìn ra tu vi Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền đã đột phá, chỉ mơ hồ cảm giác khí tức của Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền có biến hóa.

Thời gian trôi qua, pháp lực của Hậu Thổ không ngừng tiêu hao.

Khi pháp lực tiêu hao cạn kiệt, Hậu Thổ lập tức hồi phục, vừa hồi phục lại tiếp tục.

Cứ như vậy, pháp lực của Hậu Thổ không ngừng tiêu hao, hồi phục, tiêu hao...

Đến lần thứ mấy vạn pháp lực của Hậu Thổ tiêu hao cạn kiệt, luân hồi cũng cuối cùng đã diễn hóa ra.

Nhìn qua, luân hồi là sự kết hợp của sáu cái hắc động, nhưng bên trong hắc động có vòng xoáy vô hình.

Đồng thời, luân hồi cũng kết nối với Thiên Đạo Hồng Hoang.

Thiên, Nhân, Súc Sinh, Địa Ngục, Ngạ Quỷ và A Tu La, lục đạo luân chuyển, không ngừng nghỉ, huyền diệu vô cùng.

Khi Lục Đạo Luân Hồi được diễn hóa ra, Thiên Đạo Hồng Hoang càng hoàn thiện hơn, khí vận Hồng Hoang cũng có biến hóa cực lớn.

...

Chương 132

...

Đông Hải, Kim Ngao Đảo.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân bắt đầu hợp đạo.

Một mảnh khánh vân xuất hiện trên đỉnh đầu Hồng Quân, trên khánh vân là một mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Hiện nay, trừ một mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Quân đã không còn mấy món bảo vật.

Hỗn Nguyên đạo vận lưu chuyển toàn thân Hồng Quân, Thiên Đạo Chi Luân màu tím đỏ nửa hư nửa thực xuất hiện, đó là hình chiếu của Thiên Đạo Hồng Hoang.

"Cái gì?" Khí vận trên người Hồng Quân đang nhanh chóng thất thoát, hợp đạo lại thất bại.

Hồng Quân cũng biết được nguyên nhân hợp đạo thất bại, là vì Lục Đạo Luân Hồi đã được diễn hóa ra.

Lục Đạo Luân Hồi xuất hiện, không chỉ hoàn thiện Thiên Đạo, mà còn có ảnh hưởng cực lớn đến khí vận Hồng Hoang.

Hợp đạo thất bại, khí vận trên người Hồng Quân thất thoát hơn một nửa.

Lúc này, Hồng Quân vừa kinh vừa giận, mặt mày tái mét.

Nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo thôi diễn một chút, Hồng Quân biết Bàn Huyền và Hậu Thổ đang ở U Minh Giới diễn hóa luân hồi.

Trùng hợp?

Hay là vì biết hắn muốn hợp đạo, nên mới diễn hóa luân hồi?

"Chẳng lẽ Bàn Huyền biết Ngô muốn hợp đạo?" Hồng Quân trong lòng cũng kinh hãi.

Nếu sau khi Hồng Quân hợp đạo, Lục Đạo Luân Hồi mới được diễn hóa ra, đối với Hồng Quân có lợi rất lớn.

Nhưng hiện tại, không chỉ khiến Hồng Quân hợp đạo thất bại, mà còn tăng thêm độ khó cho lần hợp đạo tiếp theo của Hồng Quân.

Hiện tại, trong lòng Hồng Quân chỉ muốn chửi thề.

Sau cơn kinh nộ, Hồng Quân hoảng hốt.

Vì cảm thấy chắc chắn có thể hợp đạo thành công, Hồng Quân mới lấy mấy trăm món tiên thiên linh bảo ra phân phát, truyền pháp môn Tam Thi Hợp Nhất cho Tam Thanh và Phục Hy, nhưng lại hợp đạo thất bại.

Diễn hóa luân hồi có công đức vô lượng, tu vi của Bàn Huyền có thể tinh tiến không ít, tu vi của Hậu Thổ chỉ sợ cũng sắp đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đối với Hồng Quân không phải chuyện tốt.

Lúc này, trong lòng Hồng Quân gần như muốn phát điên.

Lần này hợp đạo thất bại, lần sau không biết đến lúc nào mới có thể hợp đạo, có lẽ không có cơ hội lần thứ hai.

"Bàn Huyền và Hậu Thổ đáng ghét, phá hỏng đại sự của Ngô." Hồng Quân thầm hận.

Nhưng mọi chuyện đã thành định cục, Hồng Quân cũng đành chịu.

Sớm biết sẽ hợp đạo thất bại, Hồng Quân cũng sẽ không lấy ra mấy trăm món tiên thiên linh bảo để phân phát, nhưng bây giờ hối hận cũng đã muộn.

Tiên thiên linh bảo đã phân phát đi, không thể nào đòi lại được. ...

...

Các đại năng Chuẩn Thánh của Hồng Hoang cũng nhanh chóng biết được Lục Đạo Luân Hồi đã được diễn hóa ra.

Tại một nơi nào đó ở Đông Hải, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người chân đạp tường vân, hương thơm lạ bay đến mũi, khí lành lượn lờ.

Thái Thượng có đạo hạnh cao nhất trong Tam Thanh bỗng nhiên sững sờ, dừng lại trên tường vân.

Thấy Thái Thượng dừng lại, Nguyên Thủy và Thông Thiên không hiểu, cũng dừng lại.

"Đại huynh, sao vậy?" Nguyên Thủy hỏi.

"Lục Đạo Luân Hồi!" Thái Thượng thần sắc ngưng trọng nói.

"Lục Đạo Luân Hồi?" Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau.

Tiếp đó, Nguyên Thủy và Thông Thiên bấm ngón tay tính toán, nhanh chóng cũng biết được.

Biết được Lục Đạo Luân Hồi, với đạo hạnh và đại trí tuệ của Tam Thanh, tự nhiên rõ ràng tầm quan trọng của luân hồi đối với Hồng Hoang.

Sau khi Bàn Cổ khai thiên, diễn hóa luân hồi có thể là công đức đệ nhất.

Hiện nay Vu tộc cường thế vô cùng, luân hồi lại do Bàn Huyền và Hậu Thổ diễn hóa ra, lẽ dĩ nhiên sẽ bị Vu tộc chưởng khống.

Chưởng khống được luân hồi, đối với sự phát triển của Vu tộc có lợi, nhưng lại sẽ khiến các chủng tộc ngoài Vu tộc rơi vào thế bị động.

Ngoài ra, diễn hóa luân hồi có công đức vô lượng, có thể khiến khí

vận của Vu tộc tăng mạnh. ... ...

Long Cung Đông Hải.

"Bàn Huyền và Hậu Thổ đã diễn hóa ra Lục Đạo Luân Hồi, muốn đối phó với Vu tộc lại càng khó hơn." Long Vương cười khổ nói.

Chúc Long cũng tâm tình nặng nề.

Tam giới lục đạo, vạn vật sinh linh sinh tử luân chuyển, dù là Đại La Kim Tiên hay Chuẩn Thánh chết đi, cũng khó thoát khỏi luân hồi.

"Huynh trưởng, không thể để Vu tộc hoàn toàn chưởng khống luân hồi." Chúc Long nói.

"Liên hợp với Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân, Ma Tổ La Hầu..., gây áp lực cho Vu tộc." Long Vương nói.

Vì tầm quan trọng của luân hồi, Long Vương không muốn nhìn luân hồi bị Vu tộc hoàn toàn chưởng khống, hy vọng Long tộc cũng có thể có chút quyền khống chế luân hồi.

"Phải mời Hồng Quân Thánh nhân ra mặt." Chúc Long nói.

Ngay sau đó, Long Vương và Chúc Long lập tức hành động. ... ...

Luân hồi đã được diễn hóa ra, nhưng lại không có công đức giáng xuống ngay lập tức.

Bàn Huyền, Hậu Thổ, và cả Minh Hà, ba người đứng trước Lục Đạo Luân Hồi.

Bàn Huyền có thể cảm nhận được công đức vô lượng, nhưng cần một ít thời gian mới có thể giáng xuống.

Công đức diễn hóa luân hồi, Bàn Huyền sẽ có ba thành, Hậu Thổ có bảy thành.

Dù Bàn Huyền cố gắng hết sức nhường công đức diễn hóa luân

hồi cho Hậu Thổ, nhưng cũng chỉ có thể để Hậu Thổ được bảy thành.

"Công đức diễn hóa luân hồi, bảy thành hẳn là đủ để Hậu Thổ công đức thành Thánh." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Dù diễn hóa luân hồi chủ yếu là công lao của Hậu Thổ, nhưng về quyền chưởng khống luân hồi, Bàn Huyền lại vượt qua Hậu Thổ.

Dù sao luân hồi cũng không phải do Hậu Thổ xả thân hóa thành.

Bàn Cổ chân thân diễn hóa luân hồi, Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền chính là Bàn Cổ chân thân.

Hiện nay, Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, ở trong luân hồi ước chừng có thể có chiến lực Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Sau khi Hậu Thổ thành Thánh, tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên ở trong luân hồi cũng có thể phát huy ra chiến lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Công đức chưa giáng xuống, nhưng đã có từng đại năng đến U Minh Giới.

Hồng Quân là người đầu tiên giáng lâm U Minh Giới, sau đó là Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân, La Hầu, Càn Khôn Lão Tổ, Tam Thanh, Côn Bằng...

Các đại năng hiển nhiên đều không hy vọng luân hồi bị Vu tộc hoàn toàn chưởng khống, liền liên hợp lại gây áp lực cho Bàn Huyền và Hậu Thổ.

Đế Giang, Huyền Minh các Tổ Vu cũng bắt đầu chạy đến U Minh Giới.

Luân hồi là một lợi ích khổng lồ, các thế lực, đông đảo đại năng, đều muốn chia chút lợi lộc.

Tại U Minh giới, gần Huyết Hải, dưới Âm Sơn, Lục Đạo Luân Hồi đang vận chuyển.

Cùng với sự xuất hiện của Lục Đạo Luân Hồi, Hồng Hoang càng trở nên hoàn thiện hơn.

Khi Hồng Quân đến nơi, Thiên Đạo đã hạ xuống vô lượng công đức.

Ba thành công đức rơi xuống người Bàn Huyền, bị hắn tiện tay thu lấy, bảy thành công đức còn lại rơi xuống người Hậu Thổ.

Mặc dù chỉ là ba thành công đức từ việc diễn hóa Luân Hồi, nhưng cũng không phải chuyện nhỏ, đủ để luyện chế một kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo mà không có vấn đề gì.

Bàn Huyền lại định đem số công đức này dung nhập vào Trấn Thiên Bia.

Trấn Thiên Bia dùng để ổn định Hỗn Nguyên giới, công đức ẩn chứa bên trong càng lớn càng tốt.

Vừa đến đã thấy vô lượng công đức hạ xuống, Hồng Quân mặt mày âm trầm.

Nếu vô lượng công đức diễn hóa Luân Hồi này rơi vào tay Hồng Quân, có lẽ lão đã có thể hợp đạo.

Dù trong lòng tức giận, nhưng Hồng Quân cũng không phát tác, chỉ gây áp lực cho Bàn Huyền và Hậu Thổ, không muốn Vu tộc hoàn toàn nắm giữ Luân Hồi.

Dù sao Luân Hồi quá quan trọng, nếu bị Vu tộc hoàn toàn chưởng khống, cộng thêm thế lực hùng mạnh hiện tại của Vu tộc, e rằng việc trở thành nhân vật chính của thiên địa cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Còn việc bắt Vu tộc từ bỏ quyền kiểm soát Luân Hồi cũng không

thực tế, bởi Bàn Huyền và Hậu Thổ là người diễn hóa ra Luân Hồi, thực lực của Bàn Huyền lại không thua kém Hồng Quân.

Nhìn thấy Hồng Quân, sắc mặt Hậu Thổ biến đổi, trong lòng cũng có chút căng thẳng.

Bàn Huyền lại cười lạnh một tiếng.

Hồng Quân sẽ đến cũng nằm trong dự liệu của Bàn Huyền.

Không chỉ Hồng Quân, mà gần như tất cả đại năng Hồng Hoang đều sẽ tới.

Trong kế hoạch của Bàn Huyền, bước tiếp theo là kiến lập Địa Phủ, mà ý nghĩa tồn tại của Địa Phủ chính là vì Luân Hồi.

Vậy thì, tiếp theo phải xem xét đến các chức vị trong Địa Phủ.

Cùng với việc Hậu Thổ hấp thu đại công đức, tu vi và đạo hạnh của nàng đều tăng tiến vượt bậc, một đạo Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần cũng được luyện hóa nhanh chóng.

Khi công đức rơi xuống người Hậu Thổ được hấp thu hết, Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần cũng được luyện hóa hoàn toàn.

Tức thì, tu vi nguyên thần của Hậu Thổ đột phá Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, đồng thời ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang.

Hỗn Nguyên Đạo quả, thành!

Cùng lúc Hậu Thổ thành Thánh, dị tượng xuất hiện.

Trong chốc lát, hoa trời rơi loạn, sen vàng trào dâng từ đất, mây lành lượn lờ, ánh sáng tốt lành ngàn vạn, hào quang vạn đạo.

Hương thơm lạ lùng lan tỏa khắp nơi.

“Hậu Thổ... thành Thánh?” Hồng Quân trừng lớn mắt.

Hồng Quân không ngờ Hậu Thổ lại thành Thánh.

Như vậy, Hồng Hoang không còn chỉ có một mình lão là Thánh nhân.

Vu tộc cũng đã có một Thánh nhân, cộng thêm Bàn Huyền, ưu thế quá lớn rồi.

Không chỉ Hồng Quân sắc mặt đại biến, mà các đại năng đang trên đường tới cũng đều kinh hãi thất sắc.

Hậu Thổ đã thành Thánh, việc muốn Vu tộc nhường ra một phần quyền kiểm soát Luân Hồi lại càng khó hơn.

"Hồng Quân, nhữ làm vậy là ý gì?" Bàn Huyền cũng không khách khí, hỏi thẳng.

Hồng Quân lạnh mặt, nếu là người bình thường dám bất kính với Thánh nhân, lão đã trực tiếp ra tay, nhưng thực lực Bàn Huyền cường đại, không dễ đối phó.

"Luân Hồi đã được diễn hóa, nên tuân theo quy tắc Thiên Đạo, cũng nên tuân theo trật tự Hồng Hoang." Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Chương 133

“Việc này, Vu tộc của Ngô tự sẽ sắp xếp ổn thỏa, không cần nhữ phải bận tâm.” Bàn Huyền cười nói.

“Vu tộc các ngươi định sắp xếp thế nào?” Hồng Quân truy hỏi.

“Hậu Thổ muội muội của Ngô sẽ hóa ra phân thân Bình Tâm, tọa trấn trong Luân Hồi, bên ngoài Luân Hồi, sẽ có Địa Phủ, Địa Phủ có Ngũ Phương Quỷ Đế, Thập Đại Diêm Vương, Phán Quan, Vô Thường, Âm Sai…” Bàn Huyền nói sơ qua về Địa Phủ trong kế hoạch của mình.

“Địa Phủ?

Đại thiện!” Nghe Bàn Huyền miêu tả về Địa Phủ, Hồng Quân cũng gật đầu tán thành.

Hậu Thổ cũng cảm thấy việc kiến lập Địa Phủ không tệ.

Còn việc một phân thân tọa trấn Luân Hồi, đối với Hậu Thổ chỉ là chuyện nhỏ.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân có thể phân thân vô số, một phân thân chẳng là gì.

Đương nhiên, cũng phải xem tu vi phân thân cao thấp, nếu là phân thân tu vi Chuẩn Thánh, Thánh nhân cũng không thể tùy tiện phân ra được.

Nếu là phân thân tu vi Thiên Tiên, Thánh nhân có thể dễ dàng phân ra hàng trăm triệu.

Tiếp đó, Hồng Quân cũng không nói nữa, nhắm mắt dưỡng thần, nhưng là đang chờ các đại năng tới. ...

Không ít đại năng đã đến U Minh giới, đều đang tiến về phía Lục Đạo Luân Hồi.

Khi thấy dị tượng giữa trời đất, hoặc bấm tay tính toán, hoặc vận dụng pháp nhãn khuy thị bên phía Luân Hồi, cũng biết được Hậu Thổ đã thành Thánh.

Theo lời Hồng Quân, khi Thánh nhân thứ chín xuất hiện, cũng là lúc Vô Lượng Lượng Kiếp đến.

Hiện tại, đã có hai Thánh nhân.

Nếu Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Phục Hy, và Côn Bằng sáu người đều thành Thánh, sẽ là tám Thánh nhân.

Tam Thanh và Phục Hy đều là đệ tử thân truyền của Hồng Quân, Tiếp Dẫn và Côn Bằng là đệ tử ký danh, sáu người đều có Hồng Mông Tử Khí.

Có Hồng Mông Tử Khí dễ thành Thánh hơn, nhưng không có Hồng Mông Tử Khí cũng không hẳn là không thể thành Thánh.

Nhưng Hậu Thổ có thể thành Thánh cũng là vì đã hoàn toàn luyện hóa một đạo Hồng Mông Tử Khí. ...

Dưới thủ đoạn của Thánh nhân Hồng Quân, mấy đệ tử của lão, cùng với Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân đều nhanh chóng tới nơi.

Chỉ trong vòng chưa đầy một tháng, gần như toàn bộ Chuẩn Thánh Hồng Hoang đều đã đến, Đại La Kim Tiên cũng tới không ít.

Đối với việc một phân thân của Hậu Thổ tọa trấn Luân Hồi, người phản đối không ít, nhưng đã là chuyện đã rồi.

Cuộc tranh luận về các chức vị trong Địa Phủ lại không hề nhỏ, đặc biệt là Ngũ Phương Quỷ Đế và Thập Đại Diêm Vương.

“Đệ đệ của ta có thể làm Đông Phương Quỷ Đế của Địa Phủ.” Long Vương mở lời.

Với căn cước của Chúc Long, cộng thêm địa vị dưới một người của Long tộc, tu vi Chuẩn Thánh, đảm nhiệm một phương Quỷ Đế của Địa Phủ là thừa sức.

“Tộc của ta nên có Nam Phương Quỷ Đế.” Nguyên Phượng lên tiếng.

“Tộc của ta nên có một vị Diêm Vương.” Thủy Kỳ Lân đến, nhưng không đòi vị trí Quỷ Đế, chỉ muốn một ghế Diêm Vương.

Đế Tuấn thì đòi hai ghế Diêm Vương.

Côn Bằng cũng mở lời muốn một vị trí Diêm Vương.

“Ngũ Phương Quỷ Đế đều do Đại Vu đảm nhiệm, Thập Đại Diêm Vương, bảy người do Đại Vu đảm nhiệm, ba người còn lại, các ngươi có thể thương lượng.” Bàn Huyền mặt không biểu cảm nói.

Quyền hành của Ngũ Phương Quỷ Đế vượt trên Thập Đại Diêm Vương, nhường ra ba vị trí Diêm Vương cũng là quyết định sau khi Bàn Huyền đã suy nghĩ kỹ càng.

Nếu một chức vị cũng không nhường, sẽ lợi bất cập hại.

Dưới Diêm Vương là Phán Quan, phần lớn cũng phải do Tiểu Vu đảm nhiệm.

Còn Vô Thường và Âm Sai thì không quá quan trọng.

Khi lời của Bàn Huyền vừa dứt, Hậu Thổ không có ý kiến gì, các đại năng bao gồm cả Hồng Quân đều chau mày.

Phân thân Bình Tâm của Hậu Thổ tọa trấn Luân Hồi, cộng thêm Ngũ Phương Quỷ Đế và bảy Diêm Vương đều là Đại Vu, không thể làm Hồng Quân và những người khác hài lòng.

Nhưng đó cũng là giới hạn cuối cùng của Bàn Huyền.

Nếu Hồng Quân và những người khác không hài lòng, cứ việc đánh một trận.

Tuy Hồng Quân là tam thi hợp nhất thành Thánh, Hậu Thổ là công đức thành Thánh, đạo hạnh có chút chênh lệch, nhưng tu vi đều là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, thực lực Hậu Thổ kém hơn một chút, nhiều nhất cũng chỉ mất chút mặt mũi, nhưng chặn được Hồng Quân không khó, còn với Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền, nghiền ép Long Vương, Tam Thanh và những người khác không hề có áp lực.

Còn về Khí Vận Chi Thể và Hỗn Độn Nguyên Thần của Bàn Huyền, đều không cần dùng đến.

Lần này diễn hóa Luân Hồi, Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền đã từ tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên đột phá lên Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Hỗn Nguyên nhất trọng thiên và Hỗn Nguyên nhị trọng thiên tuy đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng thực lực lại chênh lệch không nhỏ.

Đối đầu với Hồng Quân, Bàn Huyền chỉ cần dùng Hỗn Độn Thánh Thể cũng có thể không rơi vào thế hạ phong, cộng thêm Khai Thiên Cửu Thức là thần thông cấp Hỗn Độn đệ nhất vạn cổ, đánh bại Hồng Quân cũng có khả năng.

Có thực lực cường đại, lại có khí vận to lớn, thêm vào đó Luân Hồi cũng do Bàn Huyền và Hậu Thổ hợp lực diễn hóa ra, vì vậy, Bàn Huyền vô cùng tự tin.

Nhường ra ba vị trí Diêm Vương, chủ yếu là để phân hóa các đại năng đang dòm ngó Luân Hồi.

Vu tộc ăn thịt, cũng phải ném một khúc xương cho kẻ khác tranh

giành chứ!

Nếu không sẽ bị cả đám tấn công.

Có ba vị trí Diêm Vương để phân hóa, tuy không thể giải quyết vấn đề, nhưng có thể làm vấn đề nhỏ đi.

"Ngũ Phương Quỷ Đế, Long tộc và Phượng Hoàng tộc nên có một suất." "Thập Đại Diêm Vương có thể một nửa là Đại Vu." "Bên cạnh mỗi Quỷ Đế và Diêm Vương nên có bao nhiêu Phán Quan?" Mọi người mỗi người một ý, tranh luận không ngừng.

"Lời tương tự, Ngô không nói lần thứ hai." Bàn Huyền nói.

"Ý của đại huynh cũng là ý của Ngô, cũng là ý của Vu tộc." Hậu Thổ lên tiếng ủng hộ Bàn Huyền.

Bàn Huyền không cho một chút đường lui nào để thương lượng, thái độ vô cùng cứng rắn, khiến người ta bất mãn.

Không ít đại năng đều nhìn về phía Hồng Quân.

Nhưng, Hồng Quân liếc nhìn Bàn Huyền, lại nhìn về phía Hậu Thổ, mày nhíu chặt.

Đối đầu với Hậu Thổ, Hồng Quân có tự tin chiến thắng, nhưng lão nhận ra Bàn Cổ chân thân của Bàn Huyền đã có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Hồng Quân không chắc có thể đánh bại Bàn Huyền.

Còn La Hầu, Càn Khôn Lão Tổ, Long Vương, Nguyên Phượng các Chuẩn Thánh đại năng, cộng lại cũng không địch lại một Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mạnh hơn Hỗn Nguyên Kim Tiên quá nhiều, không phải là thứ có thể dùng số lượng bù đắp.

Trong mắt Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, Chuẩn Thánh đại viên

mãn và con kiến không có nhiều khác biệt.

Hồng Quân không biết, khi Bàn Huyền và Hậu Thổ hợp lực diễn hóa ra Lục Đạo Luân Hồi, khí vận Vu tộc tăng mạnh, khi Hậu Thổ thành Thánh, khí vận Vu tộc lại tăng thêm không ít.

Có thể nói, Bàn Huyền chỉ cần tu luyện Khí Vận Chi Thể một chút, cũng có thể đột phá Hỗn Nguyên tam trọng thiên, thậm chí Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Chỉ là, Vu tộc còn cách vị trí nhân vật chính của thiên địa khá xa!

Nếu Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền cũng sẽ vượt qua Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, có thể đối kháng với Thiên Đạo Hồng Hoang.

Trong lòng cân nhắc một hồi, Hồng Quân biết ra tay cũng không chiếm được lợi thế.

Lại vì ba vị trí Diêm Vương mà Bàn Huyền đưa ra, các đại năng dòm ngó quyền hành Luân Hồi bị phân hóa, không thể đoàn kết nhất trí.

"Cứ từ từ tính, trước mắt cứ lấy ba vị trí Diêm Vương đã!" Hồng Quân thầm nghĩ.

Có suy tính, Hồng Quân cũng gật đầu đồng ý với sự sắp xếp của Bàn Huyền.

Thấy Hồng Quân không phản đối, không ít đại năng sắc mặt khó coi.

La Hầu khinh thường cười lạnh.

Bàn Huyền, Hậu Thổ, và Hồng Quân đã đạt được nhất trí, các đại năng cũng đành bất lực, chỉ có thể thảo luận về quyền sở hữu ba vị trí

Diêm Vương.

Cuối cùng, Long tộc được một vị trí Diêm Vương, Phượng Hoàng tộc một vị trí, còn một vị trí Diêm Vương thuộc về Yêu tộc Thiên Đình.

Ngũ Phương Quỷ Đế và Thập Đại Diêm Vương đã được thương lượng xong, tiếp theo là Phán Quan, Vô Thường...

Mọi người thương lượng suốt nửa ngày, các chức vị trong Địa Phủ cũng được phân chia.

Về phía Vu tộc, đã bắt đầu tuyển chọn kỹ lưỡng.

Các Đại Vu đảm nhiệm Ngũ Phương Quỷ Đế và bảy Diêm Vương đều phải làm Bàn Huyền hài lòng, thực lực là thứ yếu, đầu óc mới là quan trọng nhất, tốt nhất đều có nguyên thần. ...

Trên đại địa Hồng Hoang, các Đại Vu và Tiểu Vu được chọn, lần lượt tiến về U Minh giới.

Địa Phủ cũng bắt đầu được xây dựng, Quỷ Môn Quan, Hoàng Tuyền Lộ, cầu Nại Hà, Vọng Hương Đài, Tam Sinh Thạch..., lần lượt được thiết lập.

Gió âm vi vu, tử khí tràn ngập, một tòa thành hùng vĩ được dựng lên dưới chân Âm Sơn.

Tòa thành này tên là Phong Đô, là trung tâm của Địa Phủ, Lục Đạo Luân Hồi lại là trục chính của Phong Đô.

Ngũ Phương Quỷ Đế tọa trấn Phong Đô, Thập Đại Diêm Vương đều ở tại Âm Phủ bên ngoài Phong Đô.

Cùng với việc các chức vị trong Địa Phủ được phân chia xong, tất cả bắt đầu thực hiện nhiệm vụ của mình.

Có trật tự Địa Phủ, Lục Đạo Luân Hồi cũng càng thêm hoàn thiện,

Luân Hồi càng hoàn thiện, lợi ích đối với Hồng Hoang cũng càng lớn.

Khi Phong Đô được kiến lập, Bàn Huyền và Hậu Thổ cùng nhau rời đi.

Có phân thân Bình Tâm của Hậu Thổ tọa trấn trong Luân Hồi, Bàn Huyền cũng không cần quá lo lắng.

Mười mấy Đại Vu và đông đảo Tiểu Vu ở Địa Phủ, kẻ tầm thường cũng không làm gì được họ.

Rời khỏi Phong Đô, Bàn Huyền và Hậu Thổ không vội trở về đại địa Hồng Hoang, mà đi về phía Cửu U chi địa.

Khi kiến lập xong Địa Phủ, Bàn Huyền và Hậu Thổ đều cảm ứng được Cửu U chi địa có một bảo vật hữu duyên với Địa Phủ.

"Chắc là Sổ Sinh Tử!" Bàn Huyền thầm nghĩ.

Hồng Hoang có Thiên Địa Nhân tam thư.

Thiên thư là Phong Thần Bảng, chân linh lên bảng, có thể thành thần vị.

Địa thư do Đại Địa Thai Mô hóa thành, còn gọi là Sơn Hải Kinh, có thể diễn hóa Địa Tiên giới, người nắm giữ Địa thư là Địa Tiên chi tổ.

Nhân thư còn gọi là Minh thư, chính là Sổ Sinh Tử, ghi chép thọ mệnh, công tích, tội nghiệt của vạn vật sinh linh.

Nếu siêu thoát khỏi dòng sông thời gian của Hồng Hoang, sẽ không còn tên trên Sổ Sinh Tử.

Ngoài ra, chủ nhân của Sổ Sinh Tử cũng có thể xóa bỏ thông tin hiển thị trên sách.

Muốn siêu thoát khỏi dòng sông thời gian của Hồng Hoang, ít nhất cũng phải là Đại La Kim Tiên.

Nhưng không phải Đại La Kim Tiên nào cũng nhất định có thể siêu thoát khỏi dòng sông thời gian của Hồng Hoang.

Vì vậy, trong số các Đại La Kim Tiên của Hồng Hoang, có một bộ phận không có tên trên Sổ Sinh Tử, cũng có một bộ phận có tên.

Còn Chuẩn Thánh thì chắc chắn đều không có tên trên Sổ Sinh Tử.

Khi Luân Hồi được diễn hóa, lại kiến lập trật tự Địa Phủ, Sổ Sinh Tử cũng hợp thời xuất thế.

Nếu Bàn Huyền không đoán sai, bảo vật mà hắn và Hậu Thổ cùng cảm ứng được, mười phần thì hết tám chín phần là Sổ Sinh Tử.

Cửu U chi địa, hữu duyên với Địa Phủ, ngoài Sổ Sinh Tử, Bàn Huyền không nghĩ ra thứ gì khác.

Sau khi Hậu Thổ thành Thánh, không gian và khoảng cách trong thế giới Hồng Hoang đều mất đi ý nghĩa trước mặt nàng, chỉ cần nàng muốn, có thể dịch chuyển tức thời đến bất kỳ nơi nào trong Hồng Hoang.

Bàn Huyền tuy không phải Thánh nhân, nhưng thần thông cũng không hề thua kém Hậu Thổ.

Chương 134

Không lâu sau, Bàn Huyền và Hậu Thổ hai người đã đến Cửu U chi địa.

Cửu U chi địa tuy không ô uế như Huyết Hải, nhưng lại là một vùng tăm tối.

Một khi rơi xuống dưới Cửu U, sẽ vĩnh thế không được siêu sinh.

Vừa đến Cửu U chi địa, Bàn Huyền cảm nhận được vô biên sát khí, tử khí, oán khí...

Trong khoảnh khắc, thần thức của Bàn Huyền và Hậu Thổ bao trùm toàn bộ Cửu U chi địa.

Dưới sự cảm tri của thần thức hai người, nhanh chóng có phát hiện.

Toàn bộ Cửu U chi địa có hàng trăm triệu tử linh, dưới Cửu U có không ít oán hồn.

Có tu vi Đại La Kim Tiên lên đến vài trăm.

"Cửu U chi địa cũng có một Chuẩn Thánh?" Hậu Thổ nhìn về một nơi cách đó hàng trăm triệu triệu quang niên.

Phía dưới Cửu U, ẩn giấu một đại năng, vì Hậu Thổ là Thánh nhân, cộng thêm thần thức cảm tri cẩn thận, mới phát hiện ra.

"Chắc là một bán Thánh." Bàn Huyền cũng nhận ra.

"Bán Thánh?" Hậu Thổ ngẩn người.

Chuẩn Thánh và bán Thánh là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau, bán Thánh là tồn tại giữa Chuẩn Thánh và Thánh nhân, mạnh hơn Chuẩn Thánh.

Nhưng, trước mặt Bàn Huyền và Hậu Thổ, bán Thánh cũng chỉ là con kiến.

Do Bàn Huyền và Hậu Thổ không che giấu thân hình, cũng không tỏa ra khí thế, một số tử linh cấp thấp gần đó lại tấn công hai người.

Một quả cầu Thái Dương Thần Hỏa xuất hiện trong tay Bàn Huyền.

Khi Thái Dương Thần Hỏa xuất hiện, các tử linh gần đó đều bản năng sợ hãi.

Dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, Thái Dương Thần Hỏa trong tay hóa thành một biển lửa.

Trong nháy mắt, hàng vạn tử linh hóa thành tro bụi trong Thái Dương Thần Hỏa.

Vừa tiện tay điều khiển Thái Dương Thần Hỏa, Bàn Huyền vừa cẩn thận cảm ứng.

"Bảo vật hữu duyên với Địa Phủ dường như là vị đại năng bán Thánh dưới Cửu U kia." Bàn Huyền nói với Hậu Thổ.

Hậu Thổ cũng đang cẩn thận cảm ứng, đồng tình với lời Bàn Huyền.

Một số đại năng tiên thiên của Hồng Hoang là do tiên thiên linh căn đắc đạo, cũng có tiên thiên linh bảo đắc đạo.

Khi trong tiên thiên linh bảo có khí linh, khí linh có thể tu luyện thành nguyên thần, sau đó hóa hình, khiến tiên thiên linh bảo biến thành thân người.

Phẩm cấp của tiên thiên linh bảo càng cao, việc hóa hình càng khó.

"Huynh trưởng ở đây chờ một lát." Hậu Thổ định một mình đi đến Cửu U.

Đại La Kim Tiên bình thường đến Cửu U cũng sẽ vĩnh thế không được siêu sinh.

"Không cần thiết." Bàn Huyền cười.

Lời vừa dứt, Bàn Huyền tế ra Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Ánh sáng Đại Đạo công đức lưu chuyển, chói mắt rực rỡ, huyền hoàng chi khí cuồn cuộn, bảo tháp lung linh phá khai hư không, bay xuống Cửu U.

Trong nháy mắt, Huyền Hoàng Bảo Tháp đã đến dưới Cửu U.

Đại năng bán Thánh ẩn giấu dưới Cửu U không thể tránh né Huyền Hoàng Bảo Tháp, cũng không thể chống cự, trong chốc lát đã bị thu vào trong tháp.

Uy lực của Huyền Hoàng Bảo Tháp có thể sánh với Tiên Thiên Chí Bảo, Bàn Huyền tuy chỉ tiện tay tế ra, nhưng cũng đã dùng đến mấy chục triệu lượng kiếp pháp lực, không phải là thứ mà đại năng bán Thánh ẩn giấu dưới Cửu U có thể so sánh.

Không lâu sau, Huyền Hoàng Bảo Tháp trở lại trong tay Bàn Huyền.

Bên trong Huyền Hoàng Bảo Tháp, một khối hắc ám đang giãy giụa, nhưng không thể thoát ra.

Tuy là bán Thánh, nhưng cũng chỉ có khoảng hai mươi mấy vạn lượng kiếp pháp lực, chưa đến ba mươi vạn lượng kiếp.

"Huyết mạch Bàn Cổ, Vu tộc." Giọng nói oán độc phẫn hận phát ra từ miệng đại năng bán Thánh bị nhốt trong Huyền Hoàng Bảo Tháp.

"Nhữ hẳn là do một Hỗn Độn Ma Thần nào đó chuyển sinh!" Giọng Bàn Huyền truyền vào trong Huyền Hoàng Bảo Tháp.

"Ngô là Cửu U Lão Tổ, nếu Ngô vẫn lạc, Cửu U chi địa cũng sẽ

sụp đổ, nghiệp lực ngút trời sẽ rơi xuống người nữ." "Một kiện tiên thiên linh bảo do một phần bản nguyên của Cửu U chi địa đắc đạo, trong mắt Ngô cũng chẳng là gì." Bàn Huyền khinh thường.

Cực phẩm tiên thiên linh bảo do một phần bản nguyên Cửu U chi địa sinh ra, căn cước so với Tổ Vu cũng không kém bao nhiêu.

La Hầu, tu vi hiện tại cũng không bằng Cửu U Lão Tổ.

Luân Hồi xuất thế, trật tự Địa Phủ được kiến lập, đối với Cửu U Lão Tổ là một cơ duyên, nếu Cửu U Lão Tổ trở thành chủ nhân Địa Phủ, có lẽ không cần đến mấy lượng kiếp đã có thể chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo quả.

Nhưng, Bàn Huyền sẽ không để Cửu U Lão Tổ trở thành chủ nhân Địa Phủ.

"Do một Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh?

Tiên thiên linh bảo do một phần bản nguyên Cửu U đắc đạo?

Đại huynh dường như đã biết về tiên thiên linh bảo này." Hậu Thổ đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm vào Huyền Hoàng Bảo Tháp trong tay Bàn Huyền, thầm nghĩ. ...

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, do Đại Đạo công đức hóa thành, uy lực sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Chỉ thấy, Huyền Hoàng Bảo Tháp chia làm bốn mươi chín tầng, đáy tháp một màu đen kịt, như một hố đen, tựa như có thể nuốt chửng mọi thứ.

Bên trong Huyền Hoàng Bảo Tháp, tự thành bốn mươi chín thế giới, mỗi thế giới đều tràn ngập huyền hoàng chi khí.

Hiện tại, trong một thế giới nào đó của Huyền Hoàng Bảo Tháp,

Cửu U Lão Tổ đang dùng hết sức lực, muốn phá vỡ không gian bình chướng để trốn thoát, nhưng dù đã dùng hết mọi thủ đoạn cũng không thể phá vỡ không gian bình chướng của Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Huyền Hoàng Bảo Tháp nằm trong tay Bàn Huyền, với tu vi của hắn, một Thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên bị nhốt trong tháp, muốn thoát thân cũng không dễ dàng.

Thân thể của Cửu U Lão Tổ là một khối vật chất hắc ám, có thể biến hóa khôn lường, có thể hóa thành hình người, cũng có thể hóa thành chim bay, cá trùng...

Tiên Thiên U Minh Sát Khí đáng sợ từ người Cửu U Lão Tổ tỏa ra, chặn lại huyền hoàng chi khí xung quanh.

"Dù là huyền hoàng chi khí ẩn chứa Đại Đạo công đức, cũng không thể diệt được Ngô." Cửu U Lão Tổ hét lớn.

"Ầm!" Tiên Thiên U Minh Sát Khí và huyền hoàng chi khí va chạm, trông có vẻ Tiên Thiên U Minh Sát Khí mạnh hơn, nhưng huyền hoàng chi khí lại phảng phất như vô cùng vô tận, còn Tiên Thiên U Minh Sát Khí lại không ngừng tiêu hao pháp lực của Cửu U Lão Tổ.

Bị nhốt trong Huyền Hoàng Bảo Tháp, khi pháp lực tiêu hao, muốn hồi phục lại khó hơn bên ngoài gấp mười lần.

Hình ảnh của Bàn Huyền và Hậu Thổ xuất hiện sau lưng Cửu U Lão Tổ không xa, nhưng Cửu U Lão Tổ lại hoàn toàn không nhận ra.

"Căn cước của Cửu U Lão Tổ là một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo?" Hậu Thổ nhìn về phía Bàn Huyền.

"Cực phẩm tiên thiên linh bảo Sổ Sinh Tử, còn được gọi là Nhân thư hoặc Minh thư." Bàn Huyền nhàn nhạt nói.

"Sổ Sinh Tử?" Hậu Thổ thần sắc khẽ động.

Hậu Thổ vốn biết về Thiên Địa Nhân tam thư.

Chỉ cần thành Thánh, sẽ biết tên của một kiện tiên thiên linh bảo, cũng biết phẩm cấp, công năng của nó, nhưng điều kiện tiên quyết là tiên thiên linh bảo đó tồn tại ở Hồng Hoang, được Thiên Đạo ghi lại.

Dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, huyền hoàng chi khí từ bốn phương tám hướng vây lấy Cửu U Lão Tổ.

Đầu tiên là để Cửu U Lão Tổ không thể tự bạo, tránh cho y hủy đi Sổ Sinh Tử.

Tiếp theo, tách rời một phần bản nguyên Cửu U trên người Cửu U Lão Tổ.

Nếu không tách rời một phần bản nguyên Cửu U trên người Cửu U Lão Tổ, giết y sẽ khiến Cửu U chi địa sụp đổ, gánh lấy nhân quả nghiệp lực ngút trời.

Mặc dù Bàn Huyền có thể chịu được nhân quả nghiệp lực từ việc Cửu U chi địa sụp đổ, nhưng sẽ mất đi không ít khí vận.

Pháp lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên từ Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền tuôn ra, rót vào Huyền Hoàng Bảo Tháp.

"Pháp lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên?" Cửu U Lão Tổ kinh hãi.

Dưới sự nghiền ép của pháp lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, Cửu U Lão Tổ bị cấm cố, không thể động đậy.

Tiếp theo, bản nguyên Cửu U trên người Cửu U Lão Tổ từng chút một bị tách ra.

Cùng với việc bản nguyên Cửu U bị tách rời, căn cước của Cửu U Lão Tổ đang hạ xuống, tu vi cũng tuột dốc không phanh.

Trong thời gian ngắn, tu vi của Cửu U Lão Tổ từ bán Thánh hạ xuống Chuẩn Thánh đại viên mãn, rồi Chuẩn Thánh hậu kỳ, Chuẩn

Thánh trung kỳ, Chuẩn Thánh sơ kỳ, Đại La Kim Tiên đại viên mãn...

Khi bản nguyên Cửu U trên người Cửu U Lão Tổ bị tách rời hoàn toàn, tu vi của y cũng hạ xuống Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Ngay sau đó, là nguyên thần của Cửu U Lão Tổ.

"Không!" Một tiếng hét tuyệt vọng, Hỗn Độn nguyên thần của Cửu U Lão Tổ bị tiêu diệt.

Khi nguyên thần của Cửu U Lão Tổ bị diệt, thân thể cũng phản bản quy nguyên, biến thành Sổ Sinh Tử.

Sổ Sinh Tử trông như một cuốn sách cổ xưa, cũng không quá dày.

Tiên thiên linh quang lưu chuyển trên Sổ Sinh Tử.

"Vèo!" Sổ Sinh Tử bay vào tay Bàn Huyền.

Mở Sổ Sinh Tử ra, đầu tiên là chủng loại, có tiên thiên sinh linh, có hậu thiên sinh linh, có Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, có Vu tộc, có Yêu tộc, có các chủng tộc khác.

Lướt qua một lượt, sinh linh có thọ mệnh vô hạn quá nhiều.

Thay đổi Sổ Sinh Tử, có thể khiến người vốn có thọ mệnh vô hạn biến thành thọ mệnh ngắn ngủi, nhưng sẽ phải gánh chịu phản phệ từ trong cõi u minh.

U Minh giới, Cửu U chi địa.

Biển lửa màu vàng đang lan rộng, Thái Dương Thần Hỏa đáng sợ, còn bá đạo hơn cả Thái Dương Chân Hỏa.

Tử linh cường đại với tu vi Đại La Kim Tiên cũng khó lòng chống lại uy thế của Thái Dương Thần Hỏa.

Bàn Huyền và Hậu Thổ hai người đứng giữa biển lửa.

Huyền Hoàng Bảo Tháp được Bàn Huyền nâng trong tay, cực

phẩm tiên thiên linh bảo Sổ Sinh Tử lại từ trong Huyền Hoàng Bảo Tháp bay ra.

"Sổ Sinh Tử cứ giao cho Bình Tâm chưởng quản đi!" Bàn Huyền nói, ném Sổ Sinh Tử cho Hậu Thổ.

Bình Tâm là phân thân của Hậu Thổ, tọa trấn trong Luân Hồi, giao Sổ Sinh Tử cho Bình Tâm, rồi làm một bản sao cho Ngũ Phương Quỷ Đế hoặc Thập Đại Diêm Vương.

Bắt lấy Sổ Sinh Tử, Hậu Thổ khẽ điểm một cái, thi triển thủ đoạn Thánh nhân, đưa Sổ Sinh Tử vào trong Luân Hồi.

Khi Sổ Sinh Tử vừa vào Luân Hồi, cũng rơi vào tay Bình Tâm.

Sổ Sinh Tử không cần luyện hóa cũng có thể tra xem thọ mệnh, công tích và tội nghiệt của vô số sinh linh, nhưng nếu muốn thay đổi thông tin trên Sổ Sinh Tử thì phải luyện hóa.

Hơn nữa, Sổ Sinh Tử cũng có năng lực công kích và phòng ngự.

Nếu Hậu Thổ luyện hóa Sổ Sinh Tử, ước chừng một năm có thể luyện hóa hoàn toàn, nhưng Bình Tâm muốn hoàn toàn luyện hóa Sổ Sinh Tử lại cần không ít thời gian.

Có Sổ Sinh Tử, trật tự của Địa Phủ càng thêm hoàn thiện.

Khi Bàn Huyền thu hồi thần thông, biển lửa do Thái Dương Thần Hỏa hóa thành cũng biến mất.

Tiếp đó, Bàn Huyền định cùng Hậu Thổ rời khỏi Cửu U chi địa.

Ở Cửu U chi địa không thấy ánh mặt trời, Bàn Huyền cũng không thoải mái lắm.

Cũng nên trở về đại địa Hồng Hoang.

Nhưng, khi Bàn Huyền định rời đi, lại phát hiện dưới Cửu U dường như có tiếng gọi.

“?” Bàn Huyền có chút kinh ngạc.

“Đại huynh, sao vậy?” Hậu Thổ khó hiểu nhìn Bàn Huyền.

“Dưới Cửu U dường như có thứ gì đó đang gọi Ngô.” Bàn Huyền nói.

Nghe Bàn Huyền nói vậy, Hậu Thổ cũng tò mò.

Chương 135

Bàn Huyền phá khai hư không, đi xuống dưới Cửu U.

Thấy vậy, Hậu Thổ vội vàng theo sau Bàn Huyền.

Không lâu sau, Bàn Huyền và Hậu Thổ lần lượt đến dưới Cửu U.

Cửu U chi địa đã là một vùng tăm tối, dưới Cửu U lại càng là bóng tối trong bóng tối.

Bóng tối vô tận khiến người ta ngột ngạt.

Một khi đã xuống dưới Cửu U, muốn ra ngoài lại rất khó.

Thần thức của Chuẩn Thánh ở dưới Cửu U cũng sẽ bị hạn chế, nhưng thần thức của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại không bị hạn chế.

Ngoài thần thức không bị hạn chế, khi Bàn Huyền vận dụng pháp nhãn, cũng có thể nhìn thấy mọi thứ dưới Cửu U.

Dưới pháp nhãn của Bàn Huyền, dưới Cửu U là một mảng tối tăm.

Không ít oán hồn đang khổ sở giãy giụa, đau đớn gào thét, đều đã điên cuồng vô cùng, tinh thần sụp đổ.

Bất chợt, Bàn Huyền thấy một điểm sáng.

Có thể phát ra một điểm sáng dưới Cửu U, tuyệt không phải chuyện nhỏ.

"Tiên thiên linh bảo?" Bàn Huyền đi về phía ánh sáng, Hậu Thổ theo sau.

Khi Bàn Huyền bước một bước, đã đi được hàng vạn vạn dặm.

Đi không bao lâu, Bàn Huyền đã đến trước ánh sáng.

Ánh sáng chói mắt, trong bóng tối vô tận dưới Cửu U lại càng chói mắt, người bình thường tuyệt đối không thể nhìn thẳng, nhưng Bàn Huyền và Hậu Thổ lại không bị ảnh hưởng.

Khi ánh mắt của Bàn Huyền và Hậu Thổ xuyên qua ánh sáng, đã thấy một mảnh ngọc giản.

"..." Hậu Thổ đôi mắt đẹp trừng lớn.

"Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp." Bàn Huyền cũng không còn bình tĩnh.

Mặc dù chỉ là một mảnh vỡ nhỏ của Tạo Hóa Ngọc Điệp, nhưng cũng là hạ phẩm tiên thiên linh bảo.

Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh là Hỗn Độn Chí Bảo, ẩn chứa ba ngàn đại đạo pháp tắc.

Hiện tại, những người đã biết sở hữu mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp chỉ có Hồng Quân và Dương Mi hai người.

Bây giờ, một mảnh vỡ nhỏ của Tạo Hóa Ngọc Điệp đang ở ngay trước mắt Bàn Huyền, trong tầm tay.

Không chút do dự, Bàn Huyền đưa tay chộp lấy mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp này, cũng có thể giúp Bàn Huyền cảm ngộ đại đạo một chút.

"Không ngờ dưới Cửu U lại có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp." Hậu Thổ cũng bất ngờ.

"Tạo Hóa Ngọc Điệp có duyên với Ngô." Bàn Huyền cười nói.

Nếu không phải mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp này gọi hắn, Bàn Huyền đã bỏ lỡ.

Nói Bàn Huyền có duyên với Tạo Hóa Ngọc Điệp, không bằng nói Bàn Cổ chân thân có duyên với Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tạo Hóa Ngọc Điệp, Khai Thiên Phủ, và Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên đều là pháp bảo của Bàn Cổ.

Nắm trong tay mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, Bàn Huyền lại tìm kiếm cẩn thận, nhưng không phát hiện thêm mảnh vỡ nào nữa.

Ngay sau đó, Bàn Huyền và Hậu Thổ cùng rời khỏi Cửu U. ...

Xuyên qua không gian bình chướng của U Minh giới, Bàn Huyền và Hậu Thổ đã đến Nhân giới.

Tại một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang, nhìn núi xanh nước biếc, trời xanh mây trắng, hít thở tiên thiên linh khí, khiến người ta tâm hồn thư thái, không thể so sánh với ở U Minh giới.

Về đến Nhân giới, Bàn Huyền và Hậu Thổ mỗi người trở về bộ lạc của mình.

Dưới chân Bất Chu Sơn, mười ba bộ lạc Tổ Vu phân tán ra.

Các bộ lạc Đại Vu thì phân tán ở các nơi trên đại địa Hồng Hoang.

Ngoài Đông phương đại địa, Nam phương đại địa, Bắc phương đại địa cũng có bộ lạc Đại Vu, chỉ là ít hơn.

Bộ lạc của Bàn Huyền.

Bàn Huyền vừa về đến bộ lạc, đã dùng Khí Vận Chi Thể giúp một số tộc nhân trong bộ lạc đột phá tu vi.

Khí vận giúp ích cho việc tinh tiến tu vi, khí vận Vu tộc là căn cơ của Bàn Huyền, khi Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền giúp bất kỳ người nào trong Vu tộc, hiệu quả đều rõ rệt, nhưng khí vận cũng sẽ bị tiêu hao, vì vậy, Bàn Huyền cũng chỉ thỉnh thoảng giúp một số tộc nhân.

Người được Bàn Huyền giúp đỡ nhiều nhất, không nghi ngờ gì là người trong bộ lạc của hắn.

Hiện tại, trong các bộ lạc của Vu tộc, bộ lạc của Bàn Huyền là lớn nhất, đông người nhất, thực lực cũng mạnh nhất.

Sau khi giúp một số người trong bộ lạc đột phá tu vi, Bàn Huyền bắt đầu bế quan.

Trước tiên là đột phá tu vi của Khí Vận Chi Thể.

Sáng tạo A Tu La tộc, diễn hóa Luân Hồi, Hậu Thổ thành Thánh, kiến lập Địa Phủ..., đã khiến Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền tăng cường không ít.

Tu luyện đơn giản một chút, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền từ Hỗn Nguyên nhị trọng thiên đột phá lên Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Điều khiến Bàn Huyền buồn bực là, khí vận của hắn chỉ còn thiếu một chút là có thể đột phá Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Khi tu luyện Khí Vận Chi Thể không còn hiệu quả lớn, Bàn Huyền chuyển sang luyện hóa mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Do chỉ là một mảnh vỡ nhỏ của Tạo Hóa Ngọc Điệp, chỉ là hạ phẩm tiên thiên linh bảo, với tu vi nguyên thần hiện tại của Bàn Huyền, dễ dàng luyện hóa hoàn toàn.

Tạo Hóa Ngọc Điệp có duyên với Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền, sau khi luyện hóa, việc tìm kiếm các mảnh vỡ khác cũng sẽ dễ dàng hơn.

Ngoài mảnh vỡ trong tay Bàn Huyền, và các mảnh vỡ trong tay Hồng Quân và Dương Mi, vẫn còn các mảnh vỡ khác, chỉ không biết ở đâu.

Sau khi Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo quả đã rời khỏi

Hồng Hoang, muốn tìm y trong hỗn độn ngoại vực cũng không dễ.

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân là Tiên Thiên Chí Bảo, nếu có thể đoạt được thì tốt, nhưng Bàn Huyền cũng biết rõ độ khó của việc này.

Nhưng, nếu có thể tìm đủ các mảnh vỡ còn lại, dù không thể hợp thành Hỗn Độn Linh Bảo, hợp thành một kiện Tiên Thiên Chí Bảo cũng không thành vấn đề. ...

Tây Côn Luân, Ngọc Kinh Sơn.

Tử Tiêu Cung lại bị Hồng Quân từ Kim Ngao đảo chuyển về Ngọc Kinh Sơn.

Còn Kim Ngao đảo, Hồng Quân đã cho Long tộc.

Ngồi trên một chiếc bồ đoàn lớn trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đang cảm ngộ Thiên Đạo.

Vì là tam thi hợp nhất thành Thánh, đạo hạnh của Hồng Quân cao hơn công đức thành Thánh một chút, nhưng tu vi lại tương đương.

Hiện tại, tu vi của Hồng Quân là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, muốn đề thăng một trọng thiên rất khó, tu luyện mấy chục lượng kiếp mới từ Hỗn Nguyên nhất trọng thiên đột phá lên Hỗn Nguyên nhị trọng thiên cũng là chuyện bình thường.

Hình chiếu ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang xuất hiện quanh thân Hồng Quân, hóa thành vô số pháp tắc đạo vận.

Một đóa khánh vân xuất hiện trên đỉnh đầu Hồng Quân, do hung trung ngũ khí ngưng tụ thành, khánh vân màu tím hồng, đã bị lực lượng Thiên Đạo nhuộm màu.

Có ba đóa Thập Nhị Phẩm Liên Hoa trên khánh vân đỉnh đầu Hồng

Quân, tinh khí thần tụ.

Một mảnh ngọc điệp vỡ đang xoay tròn trên tam hoa đỉnh đầu Hồng Quân.

Bỗng nhiên, ánh sáng trên mảnh ngọc điệp lóe lên, đôi mắt đang nhắm của Hồng Quân cũng mở ra.

Hồng Quân đã luyện hóa mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp thành bản mệnh pháp bảo, cùng với việc thành Thánh, khi Hồng Hoang có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp xuất thế, Hồng Quân cũng sẽ biết.

"Có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp xuất thế?" Hồng Quân mừng rỡ.

Tạo Hóa Ngọc Điệp của lão càng hoàn chỉnh, lợi ích đối với lão cũng càng lớn.

Dù chỉ được một mảnh vỡ nhỏ, cũng có lợi ích vô cùng lớn đối với Hồng Quân.

Giữ vững tâm thần, Hồng Quân bấm tay tính toán, nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo cũng đang suy diễn.

Không lâu sau, Hồng Quân mày nhíu chặt.

Qua suy diễn, Hồng Quân biết một mảnh vỡ nhỏ của Tạo Hóa Ngọc Điệp đã xuất thế, nhưng hiện tại lại đang ở trong bộ lạc của Bàn Huyền dưới chân Bất Chu Sơn.

Biết nó đang ở trong tay Bàn Huyền, khiến Hồng Quân đành bất lực.

Đối đầu với Bàn Huyền, Hồng Quân không có tự tin.

Muốn dùng thực lực đoạt lấy mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Bàn Huyền, độ khó quá lớn, nhưng trong lòng Hồng Quân lại nhất định phải có được.

Ngay lập tức, Hồng Quân bắt đầu suy tính, mưu đồ làm sao để có được mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Bàn Huyền.

Nếu Hồng Quân hiện tại có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, sẽ cân nhắc trực tiếp ra tay đoạt lấy, nhưng lão không có tự tin trong thời gian ngắn có thể đột phá tu vi lên Hỗn Nguyên nhị trọng thiên. ...

Trong bộ lạc của Hậu Thổ.

Vừa trở về bộ lạc, Hậu Thổ đã bắt đầu giảng đạo.

Khi Hậu Thổ giảng đạo, không ít người trong bộ lạc đều đến nghe, trong đó có cả Nữ Oa.

Đối với việc Hậu Thổ thành Thánh, Nữ Oa không khỏi ngưỡng mộ, nhưng không ghen tị, thật lòng mừng cho Hậu Thổ.

Đối với Nữ Oa, Hậu Thổ thành Thánh cũng là một chuyện tốt.

Như lần Hậu Thổ giảng đạo này, Nữ Oa thu hoạch được nhiều nhất.

Bản mệnh pháp tắc của Hậu Thổ tuy là thổ, nhưng cũng đi con đường tạo hóa giống Nữ Oa.

Sau khi Hậu Thổ chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo quả, đạo tạo hóa của nàng cũng đã đại thành.

Thánh nhân giảng đạo, dị tượng muôn màu, Hậu Thổ giảng đạo lần này tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Chỉ thấy, khi Hậu Thổ bắt đầu giảng đạo, mây lành lượn lờ, ánh sáng tốt lành rực rỡ, hào quang vạn trượng, khí lành lan tỏa khắp nơi, lại có hương thơm lạ lùng, trong các loại dị tượng cũng ẩn chứa Hỗn Nguyên đạo vận.

Sinh linh nghe Hậu Thổ giảng đạo rất đông, thậm chí có cả Vu tộc không có nguyên thần.

Nữ Oa ngồi gần Hậu Thổ nhất, nghe Hậu Thổ giảng về đạo tạo hóa, thu hoạch cực lớn, còn lớn hơn cả khi nghe Hồng Quân giảng đạo.

Khi Hậu Thổ giảng đến Hỗn Nguyên Đạo quả, Nữ Oa càng vui mừng lộ rõ trên mặt.

Lần đầu tiên Hậu Thổ giảng đạo sau khi thành Thánh, sau khi giảng đạo được một trăm năm, Hậu Thổ cũng kết thúc.

Trong một trăm năm Hậu Thổ giảng đạo, những người nghe giảng, chỉ cần có nguyên thần, ít nhiều đều có thu hoạch, đạo hạnh của Nữ Oa càng tinh tiến không nhỏ.

Luyện hóa xong mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, Bàn Huyền cảm ngộ đại đạo cũng dễ dàng hơn một chút.

Tiếp đó, Bàn Huyền bắt đầu du lịch Hồng Hoang.

Vì Tạo Hóa Ngọc Điệp có duyên với Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền, chỉ cần khoảng cách không quá xa, dựa vào mảnh vỡ đã luyện hóa, có thể cảm ứng được các mảnh vỡ khác phân tán ở Hồng Hoang.

Ngoài việc biết Hồng Quân và Dương Mi đều có mảnh vỡ, những mảnh còn lại, Bàn Huyền không biết, chỉ có thể đi khắp nơi, thử vận may.

Rời khỏi bộ lạc của mình, Bàn Huyền liếc nhìn Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn là đệ nhất thần sơn của Hồng Hoang, nhưng từ khi Bàn Cổ khai thiên đến nay, quá nhiều đại năng đã đến Bất Chu Sơn tìm bảo vật.

Những nơi càng ít đại năng đặt chân, càng có khả năng có mảnh vỡ Ngọc Điệp.

"Đến Thiên giới tìm thử xem." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Tiện thể xem có cơ hội đoạt được Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất hay không.

Chương 136

Trong Khai Thiên Tam Bảo, Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên hiện đều ở trong tay Bàn Huyền, chỉ còn lại Hỗn Độn Chung.

Chỉ cần tập hợp đủ Khai Thiên Tam Bảo, Bàn Huyền sẽ dung hợp chúng thành Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Phủ.

Nếu có Khai Thiên Phủ, khi chiến đấu với Thánh nhân ở Hồng Hoang, Bàn Huyền có thể thu hẹp thế yếu.

Có ý định, Bàn Huyền lập tức lên đường đến Thiên giới. ...

Trong U Minh giới.

Sau khi trật tự Địa Phủ được kiến lập, mỗi ngày đều có vô số âm hồn xếp hàng tiến vào Luân Hồi.

Thập Đại Diêm Vương dựa vào công tích và tội nghiệt lúc sinh thời của mỗi âm hồn, hoặc chuyển thế vào Thiên Đạo, Nhân Đạo, hoặc vào Súc Sinh Đạo và A Tu La Đạo, cũng có kẻ vào Địa Ngục Đạo và Ngạ Quỷ Đạo.

Cũng có âm hồn gây sự, hoặc quỷ vương nào đó ở U Minh giới khai chiến với Địa Phủ.

Nhưng, những kẻ dám thách thức quyền uy của Địa Phủ, hoặc là thần hình câu diệt, hoặc bị đày xuống dưới Cửu U, vĩnh thế không được siêu sinh.

A Tu La tộc chiến đấu vì Địa Phủ, dũng mãnh không sợ chết, chết rồi trở về Huyết Hải, chờ đợi trọng sinh.

Cùng với việc ngày càng nhiều người chuyển thế vào A Tu La Đạo, số lượng A Tu La tộc cũng không ngừng tăng lên.

Tại một nơi nào đó trong Huyết Hải, Minh Hà đang ngồi trên Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Ba Tuần, Thấp Bà, Quỷ Mẫu, Nhân Đà La... các đại A Tu La đều đứng trước mặt.

A Tu La tộc do Hậu Thổ sáng tạo, nhưng cũng tôn sùng Minh Hà.

Đương nhiên, nếu Minh Hà hiện tại đối đầu với Hậu Thổ, ước chừng cũng không có mấy A Tu La sẽ ủng hộ Minh Hà.

"Hồng Quân có thể lập Huyền giáo, ta cũng có thể lập một A Tu La giáo, giáo hóa A Tu La tộc." Minh Hà thầm nghĩ.

Giáo hóa A Tu La tộc, có thể tăng cường sự khống chế của Minh Hà đối với A Tu La tộc, cũng giúp ích cho việc khống chế Huyết Hải.

Nếu Thiên Đạo công nhận A Tu La giáo, sẽ có công đức hạ xuống.

Hiện tại, tu vi của Minh Hà là Đại La Kim Tiên đại viên mãn, giúp Hậu Thổ sáng tạo A Tu La tộc, được một thành công đức, nhưng không đủ để y đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Bất kể Thiên Đạo có công nhận A Tu La giáo hay không, Minh Hà nhất định phải lập.

Nếu A Tu La tộc công nhận A Tu La giáo, càng có khả năng được Thiên Đạo công nhận.

Nhưng, A Tu La tộc dù sao cũng do Hậu Thổ sáng tạo, lập A Tu La giáo là nợ Hậu Thổ một nhân quả, nếu làm Hậu Thổ không vui, Minh Hà không thể gánh nổi hậu quả.

Nghĩ vậy, Minh Hà đứng dậy, thu lại Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, ra khỏi Huyết Hải, đi về phía Phong Đô, định đến Luân Hồi gặp Bình Tâm.

Bình Tâm là phân thân của Hậu Thổ, có Bình Tâm gật đầu, Minh Hà mới dám yên tâm lập A Tu La giáo.

Là đại năng tiên thiên được Huyết Hải thai nghén, lại có tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, tốc độ của Minh Hà trong Huyết Hải rất nhanh.

Đến Phong Đô, Minh Hà lấy ra một tấm Luân Hồi Lệnh, liền có thể đi lại không bị cản trở.

Luân Hồi Lệnh là lệnh bài cấp cao nhất của Địa Phủ, toàn bộ Hồng Hoang cũng không có mấy người sở hữu.

Bình Tâm sở dĩ cho Minh Hà một tấm Luân Hồi Lệnh, cũng là để lôi kéo.

A Tu La tộc hiếu chiến, hiện tại chiến đấu vì Địa Phủ, sau này có thể sẽ chiến đấu vì Vu tộc.

Tình cảnh hiện tại của Minh Hà không tệ, nhưng cũng chỉ là tạm thời, nếu không gia nhập Vu tộc, sẽ ngày càng bị động.

Đối với việc gia nhập Vu tộc, Minh Hà trong lòng cũng không quá kháng cự.

Minh Hà tuy cũng có dã tâm, nhưng không giống Long Vương, Nguyên Phượng.

Có thể nói, Minh Hà từ sau khi khống chế A Tu La tộc, chưa từng nghĩ đến việc để A Tu La tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa.

A Tu La tộc có khiếm khuyết tiên thiên, không thể trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Minh Hà cũng không sáng tạo một chủng tộc mới, hoặc khống chế một chủng tộc có thể trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Trở thành nhân vật chính của thiên địa có đại khí vận, dưới sự giúp đỡ của đại khí vận không khó để chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo quả.

Nhưng ngoài khí vận, có rất nhiều pháp môn có thể chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo quả.

Minh Hà đi con đường sát phạt chi đạo, sát thần, sát tiên, sát ma, sát yêu...

Lần này tìm Bình Tâm, Minh Hà ngoài việc muốn lập A Tu La giáo, cũng muốn gia nhập Vu tộc.

Nếu Minh Hà không gia nhập Vu tộc, Bình Tâm không chắc sẽ đồng ý cho y lập A Tu La giáo, nếu không được Bình Tâm đồng ý, Minh Hà tuy cũng có thể lập A Tu La giáo, nhưng hậu quả phải tự gánh.

Còn việc gia nhập Vu tộc, hiện tại, đối với Minh Hà cũng không phải chuyện xấu.

Bước vào Phong Đô, Minh Hà đi về phía Lục Đạo Luân Hồi.

Khi Minh Hà đến bên ngoài Lục Đạo Luân Hồi, bị hai Đại Vu chặn lại, sau đó, một Đại Vu đi gặp Bình Tâm, Bình Tâm đồng ý gặp Minh Hà, Đại Vu bên ngoài Luân Hồi mới cho đi.

Bên trong Luân Hồi, sáu vòng xoáy vô hình, đều có sức mạnh khủng khiếp vô song.

Ở trung tâm Luân Hồi, một cung điện vàng son lộng lẫy, từ ngoài nhìn không lớn, nhưng khi vào trong lại là một thế giới khác.

"Minh Hà đạo hữu hôm nay sao có thời gian đến chỗ Ngô?" Bình Tâm mặc cung trang Lục Đạo, tua rua bay phấp phới, đoan trang xinh đẹp, dung mạo có bảy tám phần giống Hậu Thổ.

Hiện tại, tu vi của Bình Tâm chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng ở trong Luân Hồi có thể sánh với Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Không có tu vi bán Thánh, đừng mong đánh bại được Bình Tâm

trong Luân Hồi.

Một khi ra tay đối phó Bình Tâm, kết giới mà Thánh nhân bố trí cũng vô dụng, không thể giấu được Hậu Thổ, khi Hậu Thổ biết được, có thể trực tiếp dịch chuyển tức thời đến trong Luân Hồi.

"Ngô định gia nhập Vu tộc." Minh Hà nói.

Nghe Minh Hà muốn gia nhập Vu tộc, Bình Tâm đầu tiên là ngẩn người, sau đó cũng vui mừng.

Nếu Minh Hà muốn gia nhập Vu tộc, Bình Tâm tự nhiên sẽ không từ chối.

Ngay sau đó, Minh Hà lại nói ra việc lập A Tu La giáo.

"A Tu La giáo?" Bình Tâm nhíu mày, đây không phải chuyện nhỏ.

Nghe tên giáo đã biết là để giáo hóa A Tu La tộc, A Tu La tộc là một thế lực không thể xem thường, cùng với việc ngày càng nhiều người chuyển thế vào A Tu La Đạo, số lượng A Tu La tộc cũng ngày càng đông.

Với sự rộng lớn của Huyết Hải, chứa được hàng trăm triệu A Tu La cũng không thành vấn đề.

Trong kế hoạch của Bàn Huyền và Hậu Thổ, A Tu La tộc sẽ là một trợ lực lớn giúp Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Để Minh Hà lập A Tu La giáo, cùng với việc giáo hóa A Tu La tộc, sự khống chế của Minh Hà đối với A Tu La tộc cũng ngày càng mạnh, tuy hiện tại Minh Hà đã gia nhập Vu tộc, nhưng sau này chưa chắc sẽ không phản bội.

Sau khi cân nhắc, Bình Tâm đồng ý cho Minh Hà lập A Tu La giáo.

Nhưng, Bình Tâm định thu Ba Tuần, Quỷ Mẫu, Thấp Bà và Đế Thích Thiên bốn người làm đồ đệ, và để Minh Hà sắc phong Ba Tuần

làm Phó giáo chủ A Tu La giáo.

Ngoài ra, trong Ngũ Phương Quỷ Đế cũng sẽ có người phụ trách theo dõi động tĩnh của A Tu La tộc.

Phải đảm bảo nếu Minh Hà phản bội Vu tộc, đại bộ phận A Tu La tộc sẽ đứng về phía Vu tộc.

Theo lời của Bình Tâm, sự khống chế của Minh Hà đối với A Tu La tộc sẽ không quá mạnh, ước chừng y sẽ bất mãn, nhưng so với sự bất mãn của Minh Hà, nguy hiểm của việc để y hoàn toàn khống chế A Tu La tộc lớn hơn.

Nếu một ngày nào đó Vu tộc và Long Phượng nhị tộc quyết chiến, để A Tu La tộc trợ chiến, lúc quan trọng A Tu La tộc phản bội, đánh úp bất ngờ, không phải chuyện đùa. ...

Gia nhập Vu tộc, được Bình Tâm cho phép lập A Tu La giáo, Minh Hà cũng rời khỏi Phong Đô, trở về Huyết Hải.

Minh Hà cũng biết, muốn giáo hóa A Tu La tộc, Bình Tâm chắc chắn sẽ có hành động, không thể để y hoàn toàn khống chế A Tu La tộc, nhưng y cũng phải cố gắng hết sức để khống chế A Tu La tộc.

Sự tồn tại của A Tu La tộc là một trở ngại cho việc Minh Hà khống chế Huyết Hải, vì vậy, Minh Hà phải khống chế A Tu La tộc.

Vừa về đến Huyết Hải, Minh Hà tế ra Thập Nhị Phẩm Hồng Liên.

"Thiên Đạo ở trên, Ngô Minh Hà hôm nay lập một giáo, giáo hóa A Tu La tộc, lấy Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên trấn áp khí vận, A Tu La giáo, lập!" Khi Minh Hà lập A Tu La giáo, Thiên Đạo cảm ứng, và công nhận.

Thế là, một đoàn công đức hạ xuống.

Công đức lập A Tu La giáo không bằng sáng tạo A Tu La tộc,

nhưng cũng bằng khoảng một phần ba công đức sáng tạo A Tu La tộc.

Thấy trời giáng công đức, Minh Hà trong lòng cũng vui mừng.

Minh Hà vui mừng không chỉ vì nhận được công đức, mà còn vì A Tu La giáo được Thiên Đạo công nhận.

Được Thiên Đạo công nhận, A Tu La giáo cũng có đại khí vận, vì giáo hóa A Tu La tộc, khí vận của A Tu La giáo và A Tu La tộc liên kết với nhau.

Thực ra, khi Minh Hà gia nhập Vu tộc, khí vận của y cũng dung nhập vào khí vận Vu tộc.

Khí vận A Tu La tộc và khí vận Địa Phủ liên kết, khí vận Địa Phủ lại liên kết với khí vận Vu tộc.

Khi công đức lập A Tu La giáo rơi xuống người Minh Hà, Minh Hà không chút do dự hấp thu.

Hấp thu xong công đức, tu vi của Minh Hà đột phá, từ Đại La Kim Tiên đại viên mãn đột phá lên Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Tu vi đột phá Chuẩn Thánh, Minh Hà trong lòng cũng không khỏi phấn khích. ...

Hồng Hoang Thiên giới, một nơi nào đó ở đệ thập tam trọng thiên.

Bàn Huyền đang lang thang, bỗng nhiên cảm giác Khí Vận Chi Thể lại tăng cường một chút, cũng lấy làm lạ, cẩn thận cảm nhận một chút, biết được Minh Hà đã gia nhập Vu tộc, biết được Minh Hà đã lập A Tu La giáo.

Khí vận trên người Minh Hà không nhỏ, gia nhập Vu tộc, khiến khí vận Vu tộc tăng thêm một chút.

Còn việc Minh Hà lập A Tu La giáo, Bàn Huyền không lo lắng.

Hậu Thổ tính cách ổn trọng, Bình Tâm sẽ xử lý tốt.

Dù một ngày nào đó Minh Hà phản bội Vu tộc, tin rằng đại bộ phận A Tu La đều sẽ đứng về phía Vu tộc.

Đợi khi Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền hoàn toàn chuyển hóa thành Đại Đạo khí vận, một khi lộ ra, Minh Hà càng không thể phản bội Vu tộc.

Khí vận giúp ích cho tu hành, nhưng Đại Đạo khí vận vượt xa Thiên Đạo khí vận.

Tam thiên Ma Thần thời Hỗn Độn, đều có Đại Đạo khí vận, nhưng sau khi bị Bàn Cổ chém giết, chuyển sinh ở Hồng Hoang lại không còn Đại Đạo khí vận.

Có Đại Đạo khí vận tương trợ, muốn siêu thoát Thiên Đạo Hồng Hoang cũng dễ dàng hơn.

Vì Thiên Đạo khí vận của Hồng Hoang, các đại năng tranh đoạt, khi Đại Đạo khí vận xuất hiện, người đổ xô đến cũng không ít.

Nhưng, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền chỉ có một phần chuyển hóa thành Đại Đạo khí vận, đợi khi toàn bộ chuyển hóa thành Đại Đạo khí vận, mới cân nhắc việc lộ ra.

Cùng lúc Minh Hà lập A Tu La giáo, đệ tam thập nhị trọng thiên cũng bùng nổ một trận chiến.

Yêu tộc Thiên Đình và Hoang Cổ Thiên Đình quyết chiến.

Một núi không thể có hai hổ, từ khi Yêu tộc Thiên Đình được thành lập, Hoang Cổ Thiên Đình vẫn luôn chèn ép, nhưng cùng với việc Đế Tuấn và Phục Hy sáng tạo ra Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, cũng miễn cưỡng có thể đối kháng với Thương Khung Lão Tổ.

Cho đến hôm nay, Đế Tuấn và những người khác dám quyết chiến với Thương Khung Lão Tổ, rõ ràng cũng có không ít tự tin.

Yêu binh yêu tướng dưới trướng Đế Tuấn đã vượt quá trăm ức, so với đó, số lượng người của Hoang Cổ Thiên Đình ít hơn.

Tiếng hò hét chấn động cửu tiêu, tiếng trống như sấm, rung chuyển vũ trụ, tiếng tù và của chiến tranh khiến chư thiên vạn đạo chấn động.

Khi khí vận của Yêu tộc Thiên Đình và Hoang Cổ Thiên Đình va chạm, càng nghịch loạn âm dương, đảo lộn càn khôn.

"Keng!" Một tiếng chuông vang, trấn áp vạn cổ, chính là Hỗn Độn Chung trên đầu Đông Hoàng Thái Nhất nghênh chiến Thương Khung Lão Tổ.

Thương Khung Lão Tổ là Chuẩn Thánh đại năng, Đông Hoàng Thái Nhất chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, nhưng nhờ vào Hỗn Độn Chung cũng có thể chiến đấu với Chuẩn Thánh trong thời gian ngắn.

Đế Tuấn và Phục Hy cũng đều là Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Đại La Kim Tiên muốn đột phá Chuẩn Thánh không dễ dàng.

Trên bầu trời sao Hồng Hoang, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đang vận chuyển.

Chương 137

Cùng với việc Chu Thiên Tinh Đấu đại trận vận chuyển, vô số thái cổ tinh thần rơi xuống.

Vô biên tinh quang ngoài việc tấn công Thương Khung Lão Tổ, cũng gia trì lên người Đông Hoàng Thái Nhất, khiến thực lực của y tăng lên không nhỏ.

Càng có một hư ảnh Tam Túc Kim Ô xuất hiện sau lưng Đông Hoàng Thái Nhất, hư ảnh Tam Túc Kim Ô bễ nghễ cửu thiên thập địa, ngạo thị cổ kim.

Ánh sáng mặt trời xuất hiện dưới chân phải Đông Hoàng Thái Nhất, ánh sáng mặt trăng xuất hiện dưới chân trái.

Nhật nguyệt chi hành, thủy vu túc hạ.

Vừa chống đỡ công kích của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, Thương Khung Lão Tổ vừa đối phó với Đông Hoàng Thái Nhất, cũng có chút vất vả.

Hỗn Độn Chung công thủ toàn diện, Đông Hoàng Thái Nhất có Hỗn Độn Chung hộ thân, trước tiên đã đứng ở thế bất bại.

Thương Khung Lão Tổ tuy cũng có tiên thiên linh bảo, nhưng kém xa Hỗn Độn Chung.

Tiếp đó, Phục Hy phụ trách Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, Đế Tuấn đến trợ giúp Đông Hoàng Thái Nhất.

Thực lực của Đế Tuấn không bằng Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng cũng không thể xem thường.

Một chọi hai, áp lực của Thương Khung Lão Tổ càng lớn.

Bạch Trạch, Kế Mông các yêu thần cũng dũng mãnh vô cùng.

Bất chợt, ba trăm sáu mươi lăm ngôi Chu Thiên chủ tinh trên bầu trời sao Hồng Hoang tỏa sáng rực rỡ, sát cơ đáng sợ đã được ấp ủ từ lâu bùng phát.

Tinh quang vẫn diệt, khóa chặt Thương Khung Lão Tổ. ...

Đệ thập thất trọng thiên, trong sương mù do tiên linh chi khí hóa thành, một ngọn tiên sơn lơ lửng ẩn hiện, Bàn Huyền từ trong Hỗn Nguyên giới bước ra.

Diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, Bàn Huyền cũng nhận được không ít công đức, đều dung nhập vào Trấn Thiên Bia.

Nhưng, Trấn Thiên Bia hiện tại cũng chỉ sánh với Tiên Thiên Chí Bảo, không thể sánh với Hỗn Độn Linh Bảo.

Ngẩng đầu, Bàn Huyền một đôi pháp nhãn khuy thị trận chiến ở đệ tam thập nhị trọng thiên.

Yêu tộc Thiên Đình và Hoang Cổ Thiên Đình quyết chiến.

Bàn Huyền có thể nhìn rõ khí vận của Yêu tộc Thiên Đình và Hoang Cổ Thiên Đình.

Hiện tại, khí vận của Yêu tộc Thiên Đình, và khí vận của Hoang Cổ Thiên Đình, đều đang thay đổi.

Trong chiến tranh, khí vận của hai bên đều đang mất đi, nhưng khi một bên chiến thắng, có thể cướp đoạt khí vận, nhưng khí vận cướp được có thể bù đắp được phần đã mất hay không thì không chắc.

Nhìn từ khí vận, Hoang Cổ Thiên Đình sẽ bị diệt, Thương Khung Lão Tổ cũng có thể sẽ vẫn lạc.

Nhưng Bàn Huyền lại quan tâm hơn đến Hỗn Độn Chung.

Có lẽ là một cơ hội để đoạt lấy Hỗn Độn Chung.

Nhưng, Hỗn Độn Chung hiện tại liên kết với khí vận của Đông Hoàng Thái Nhất, lại trấn áp khí vận của Yêu tộc Thiên Đình.

Trừ khi Đông Hoàng Thái Nhất thân tử đạo tiêu, và Yêu tộc Thiên Đình diệt vong, nếu không, đoạt Hỗn Độn Chung ít nhiều sẽ mất đi khí vận.

Bàn Huyền hiện tại đang cân nhắc làm sao để đoạt Hỗn Độn Chung mà mất ít khí vận nhất.

Có được Hỗn Độn Chung có thể tăng khí vận, dung hợp Khai Thiên Tam Bảo, có Hỗn Độn Chí Bảo, khí vận sẽ tăng lên rất nhiều.

Vì vậy, Bàn Huyền hiện tại ra tay đoạt Hỗn Độn Chung cũng không lỗ, nhưng có thể kiếm được nhiều hơn thì tốt nhất. ...

"Ầm ầm ầm!" Hàng trăm triệu thái cổ tinh thần vỡ nát.

Hai Thiên Đình quyết chiến, tàn sát thảm liệt.

Cùng với thời gian trôi qua, thương vong của hai bên ngày càng lớn, càng có nhiều sinh linh tự bạo.

Yêu tộc Thiên Đình đã vẫn lạc hơn mười Đại La Kim Tiên, Đại La Kim Tiên vẫn lạc của Hoang Cổ Thiên Đình chỉ nhiều hơn chứ không ít.

Chu Thiên Tinh Đấu đại trận tăng cường chiến lực của Yêu tộc Thiên Đình một cách đáng kể, khiến Yêu tộc Thiên Đình bắt đầu chiếm thế thượng phong.

Dưới đại thế của Thiên Đạo, bất luận là Thương Khung Lão Tổ, hay Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, đều chỉ đang giãy giụa.

Cuối cùng thần thông không địch lại thiên số.

Thiên số lần này đứng về phía Yêu tộc Thiên Đình.

Thiên số đã định, Hoang Cổ Thiên Đình không thể thoát khỏi kiếp

nạn bị diệt, dưới sự quấn lấy của nhân quả, Thương Khung Lão Tổ cũng khó lòng thoát thân.

Phần lớn uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận nhắm vào Thương Khung Lão Tổ, lại có hai huynh đệ Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vây công, tình cảnh của Thương Khung Lão Tổ ngày càng bất lợi.

Lúc này, Thương Khung Lão Tổ cũng có thể trốn thoát, nhưng dưới sự bao vây của đại thế, lại không thể trốn.

Nếu chọn trốn chạy, không chỉ mất hết mặt mũi, mà còn cắt đứt một tia sinh cơ.

Trừ phi, Thương Khung Lão Tổ chọn rời khỏi Hồng Hoang.

Đương nhiên, Thương Khung Lão Tổ trong lòng cũng có do dự, nhưng không chọn trốn.

Chỉ cần Thương Khung Lão Tổ còn chiến đấu, trận chiến này cũng chưa kết thúc.

Hơn nửa tháng nữa trôi qua, quân đội của Hoang Cổ Thiên Đình bắt đầu tan rã.

Cùng với việc quân đội Hoang Cổ Thiên Đình binh bại như núi đổ, Thương Khung Lão Tổ cũng không thể xoay chuyển tình thế.

Chiến đấu đến hiện tại, Thương Khung Lão Tổ cũng bị thương không nhẹ.

Thấy tình thế không ổn, Thương Khung Lão Tổ định trốn, nhưng lúc này muốn trốn đã muộn.

"Đại thế đã mất, Thiên Đạo không còn phù hộ ta." Thương Khung Lão Tổ trong lòng căm hận.

Không thể thoát thân, Thương Khung Lão Tổ chỉ đành tử chiến.

“Bành!” Một chút sơ suất, Thương Khung Lão Tổ tuy tránh được Yêu Hoàng Kiếm trong tay Đế Tuấn, nhưng lại bị Hỗn Độn Chung đập trúng.

Mặc dù Đông Hoàng Thái Nhất chưa hoàn toàn luyện hóa Hỗn Độn Chung, nhưng cũng có thể phát huy ra uy năng không nhỏ, đập vào người Thương Khung Lão Tổ, suýt nữa đánh nổ thân thể y.

Vốn đã bị thương không nhẹ, bây giờ, Thương Khung Lão Tổ càng thương chồng thêm thương.

Một luồng lệ khí xuất hiện trên người Thương Khung Lão Tổ.

Đế Tuấn vừa tấn công Thương Khung Lão Tổ, vừa quan sát, từ sự thay đổi thần sắc của Thương Khung Lão Tổ, nhận ra y muốn tự bạo.

“Không ổn!

Y muốn tự bạo!” Đế Tuấn kinh hãi.

Nghe Đế Tuấn nói Thương Khung Lão Tổ muốn tự bạo, Đông Hoàng Thái Nhất cũng thất sắc.

Đại La Kim Tiên đại viên mãn tự bạo đều có khả năng trọng thương hoặc giết chết Chuẩn Thánh, một Chuẩn Thánh tự bạo, ở khoảng cách gần, hai Đại La Kim Tiên quá nguy hiểm.

Không kịp nghĩ nhiều, Đông Hoàng Thái Nhất vội vàng dùng toàn lực thúc đẩy Hỗn Độn Chung bảo vệ mình và Đế Tuấn, lại phun ra một ngụm tinh huyết lên Hỗn Độn Chung.

Hấp thu tinh huyết của Đông Hoàng Thái Nhất, uy năng của Hỗn Độn Chung tăng mạnh.

Đế Tuấn cũng dùng toàn lực tế ra Hà Đồ Lạc Thư.

Năng lực phòng ngự của Hà Đồ Lạc Thư tuy không bằng Hỗn

Độn Chung, nhưng cũng không thể xem thường, dưới sự thúc đẩy của toàn bộ pháp lực Đế Tuấn, cộng thêm một ít tinh huyết, cũng bộc phát ra uy lực kinh người.

"Ầm!" Pháp bảo của Thương Khung Lão Tổ tự bạo, thân thể tự bạo, nguyên thần cũng tự bạo.

Nhưng, một điểm chân linh của Thương Khung Lão Tổ lại trốn thoát, liền bị yêu thần Quỷ Xa tiêu diệt.

Yêu tộc Thiên Đình và Hoang Cổ Thiên Đình đều có không ít sinh linh bị ảnh hưởng, hoặc chết hoặc bị thương.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ở trung tâm vụ nổ, không kịp kéo dài khoảng cách.

"Thiên Đế!" "Đông Hoàng đại nhân!" Các đại yêu và tiểu yêu của Yêu tộc Thiên Đình đều hoảng sợ.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều chỉ là Đại La Kim Tiên, dù có chí bảo hộ thân, ở khoảng cách gần chịu đựng một Chuẩn Thánh tự bạo, cũng lành ít dữ nhiều.

Phục Hy cũng đồng tử co rút, lo lắng cho an nguy của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Dư chấn của vụ nổ một lúc lâu sau mới lắng xuống.

Khi thấy Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều còn sống, Phục Hy trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều không ổn.

Hỗn Độn Chung ánh sáng ảm đạm, kêu lên bi thương, Đông Hoàng Thái Nhất mất đi một cánh tay, toàn thân máu tươi đầm đìa.

Hà Đồ Lạc Thư có vết nứt, đã bị tổn hại, không biết cần bao nhiêu nguyên hội mới có thể phục hồi.

Đế Tuấn càng biến trở lại thân Kim Ô, thương thế còn nặng hơn Đông Hoàng Thái Nhất.

Có thể sống sót đã là vạn hạnh.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều lòng còn sợ hãi.

"Kết thúc rồi." Đế Tuấn nói với Đông Hoàng Thái Nhất.

Quân đội của Hoang Cổ Thiên Đình vốn đã binh bại như núi đổ, bây giờ Thương Khung Lão Tổ lại thân tử đạo tiêu, trận chiến này cũng đã kết thúc.

Một trận chiến, khí vận của Yêu tộc Thiên Đình mất đi không ít, nhưng diệt được Hoang Cổ Thiên Đình, lại thành công cướp đoạt không ít khí vận.

So với khí vận đã mất, Yêu tộc Thiên Đình cướp được lại nhiều hơn.

Từ sự thay đổi khí vận, Yêu tộc Thiên Đình lần này đã lãi, không nhỏ.

Cũng vào lúc này, hư không phía trước không xa của Đông Hoàng Thái Nhất vỡ nát, thời gian cũng đang vặn vẹo.

Bàn Huyền từ trong hư không bước ra, đến trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất.

"Bàn Huyền!" Vừa thấy Bàn Huyền, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất cũng biến đổi.

Đế Tuấn cũng thần sắc ngưng trọng.

"Bàn Cổ Khai Thiên Phủ một chia làm ba, là Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung, Ngô là Bàn Cổ chính tông, Hỗn Độn Chung vốn nên thuộc về Ngô." Bàn Huyền nói với Đông Hoàng Thái Nhất.

"Hỗn Độn Chung là bạn sinh chí bảo của ta, lại trấn áp khí vận

Yêu tộc.” Đông Hoàng Thái Nhất lạnh mặt.

“Không biết thuận nghịch.” Bàn Huyền lắc đầu.

Trong mắt Bàn Huyền, Đông Hoàng Thái Nhất với tu vi Đại La Kim Tiên quèn chỉ là một con kiến, hắn đã hạ mình nói với con kiến mấy câu, nhưng con kiến lại không biết điều.

Ngay lập tức, Bàn Huyền cũng không nói nhiều với Đông Hoàng Thái Nhất nữa.

“Ầm!” Một luồng khí thế khủng bố từ người Bàn Huyền tỏa ra, khí thế chỉ Hỗn Nguyên nhất trọng thiên mới có.

Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền có thể tỏa ra khí thế Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nhưng đối phó với Đông Hoàng Thái Nhất không cần thiết.

Dưới sự nghiền ép của khí thế Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, Đông Hoàng Thái Nhất không thể thở, càng không thể động đậy.

Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất mới biết rõ khoảng cách giữa mình và Bàn Huyền lớn đến mức nào.

Có thể nói, Bàn Huyền chỉ cần động ngón tay là có thể nghiền chết Đông Hoàng Thái Nhất.

Giết chết Đông Hoàng Thái Nhất cũng có hậu quả, nhưng Bàn Huyền hiện tại có thể gánh chịu, nhưng lại lợi bất cập hại.

Hiện tại, mục tiêu của Bàn Huyền là Hỗn Độn Chung.

Mặc dù khí thế của Bàn Huyền nhắm vào Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng Đế Tuấn ở bên cạnh cũng khó mà động đậy.

“Khốn kiếp!” “Bàn Huyền quá mạnh.” Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều sắc mặt khó coi.

Bước một bước, Bàn Huyền đến trước Hỗn Độn Chung, đưa tay

định thu lấy nó.

Mắt thấy Hỗn Độn Chung sắp rơi vào tay Bàn Huyền.

Chương 138

"Oanh!" Một luồng uy thế Thánh nhân đột ngột giáng lâm, cùng lúc đó, một cỗ pháp lực kinh khủng chấn hám vạn cổ chư thiên đã chặn đứng Bàn Huyền, khiến Bàn Huyền không cách nào chạm tới Hỗn Độn Chung.

Là Hồng Quân đã tới.

Trong Khai Thiên Tam Bảo, Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên đều đã nằm trong tay Bàn Huyền, nếu Hỗn Độn Chung lại rơi vào tay hắn, chúng có thể dung hợp thành Khai Thiên Phủ.

Hồng Quân tuyệt đối sẽ không trơ mắt nhìn Bàn Huyền gom đủ Khai Thiên Tam Bảo.

Hơn nữa, Hỗn Độn Chung trấn áp khí vận của Yêu tộc Thiên đình, cũng liên quan đến khí vận của Đông Hoàng Thái Nhất, nếu bị Bàn Huyền đoạt được, Yêu tộc Thiên đình sẽ càng khó quật khởi.

"Hồng Quân!" Bàn Huyền mặt không biểu cảm nhìn Hồng Quân vừa xuất hiện.

Hồng Quân xuất hiện hoàn toàn nằm trong dự liệu của Bàn Huyền.

Đổi lại Bàn Huyền là Hồng Quân, y cũng sẽ làm như vậy.

Yêu tộc Thiên đình diệt Hoang Cổ Thiên đình, Thương Khung lão tổ tự bạo, chuyện lớn như vậy, Hồng Quân không thể không biết.

Vì thế, dù Bàn Huyền ẩn nấp kỹ càng, một khi ra tay đoạt Hỗn Độn Chung, Hồng Quân cũng sẽ biết ngay.

"Bàn Huyền, Hỗn Độn Chung tuy là một trong Khai Thiên Tam Bảo, nhưng lại có duyên với Thái Nhất, lại còn trấn áp khí vận Yêu

tộc.” Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Nghe những lời của Hồng Quân, Bàn Huyền chỉ cười lạnh.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất mặt lộ vẻ vui mừng.

Hồng Quân nói Hỗn Độn Chung trấn áp khí vận Yêu tộc, cũng có nghĩa là chỉ thừa nhận Yêu tộc Thiên đình, còn về Bắc Minh Yêu tộc và các Yêu tộc khác, đều không được Hồng Quân công nhận.

Tuy sau khi Hậu Thổ thành Thánh, đối đầu với Hồng Quân đã có hai vị Thánh nhân, địa vị của Hồng Quân có phần suy giảm, nhưng y vẫn là sự tồn tại vĩ đại mà vô số sinh linh ngưỡng vọng.

Có được sự ủng hộ của Hồng Quân, lợi ích đối với Yêu tộc Thiên đình là quá lớn.

“Như vậy, phải làm một trận rồi.” Bàn Huyền nói.

“Chính là phải làm một trận.” Hồng Quân đáp.

Bàn Huyền đã ra tay với Hỗn Độn Chung, Hồng Quân chỉ nói vài câu không thể nào khiến Bàn Huyền từ bỏ, vì vậy, hai người phải có một trận chiến.

Mặc dù Hồng Quân không muốn chiến đấu với Bàn Huyền, nhưng y không thể trơ mắt nhìn Hỗn Độn Chung rơi vào tay hắn.

Thái độ của đôi bên đều đã rõ ràng, lại lời không hợp ý, chỉ có thể động thủ.

Một tiếng sấm vang động cả vũ trụ, trong tay Bàn Huyền xuất hiện một đạo Điều Thiên Thần Lôi, đánh thẳng về phía Hồng Quân.

Mặc dù chỉ là một đạo Điều Thiên Thần Lôi do Bàn Huyền tiện tay phát ra, nhưng cũng có uy lực khai thiên tích địa.

“Đây chỉ là tiểu đạo, sao có thể làm thương tổn Ngô?” Hồng Quân khinh thường cười một tiếng, trên đỉnh đầu hiện ra khánh vân tam

hoa, phát ra ánh sáng tường thụy, chặn lại đạo Điều Thiên Thần Lôi của Bàn Huyền.

"Ầm ầm ầm!" Điều Thiên Thần Lôi tuy bị thần thông của Hồng Quân chặn lại, nhưng lại khiến tầng trời thứ ba mươi hai lung lay sắp đổ.

Trong tinh không Hồng Hoang, vô số thái cổ tinh thần vỡ nát hoặc rơi xuống.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy đám người ai nấy đều kinh hãi thất sắc, vội vàng kéo giãn khoảng cách, không dám lại gần.

Tu vi của Hồng Quân tuy chỉ là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng nguyên thần ký thác vào Thiên đạo Hồng Hoang, chỉ cần ở trong Hồng Hoang là có được Thiên đạo chi lực gia trì.

Dưới sự gia trì của Thiên đạo chi lực, thực lực của Hồng Quân có thể sánh ngang Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Thánh nhân đạo thể của Hồng Quân cũng có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng lại không quá cường hoành, so với Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền thì kém xa.

Cho dù tu vi thân thể đều là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền cũng vượt xa Thánh nhân đạo thể của Hồng Quân.

Vì không muốn bại lộ Khí Vận Chi Thể, Bàn Huyền chỉ vận dụng Hỗn Độn Thánh Thể và nguyên thần pháp lực.

Hiện tại, Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nhưng Hỗn Độn nguyên thần chỉ là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Còn về Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền, đã là Hỗn Nguyên tam

trọng thiên, mơ hồ sắp đột phá Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Trong tình huống không sử dụng Khí Vận Chi Thể, Bàn Huyền muốn đánh bại Hồng Quân cũng không quá dễ dàng.

Nếu sử dụng Khí Vận Chi Thể, Bàn Huyền có thể đánh bại Hồng Quân một cách gọn gàng dứt khoát, nhưng như vậy sẽ bại lộ căn cước.

Hiện giờ, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền chưa hoàn toàn chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, một khi bại lộ, Vu tộc sẽ đại loạn, thậm chí toàn bộ cục diện Hồng Hoang cũng sẽ thay đổi lớn.

Hiện tại, Vu tộc là đại tộc đệ nhất Hồng Hoang, phát triển cũng rất tốt, ưu thế lớn như vậy, Bàn Huyền không muốn đánh mất.

Bàn Huyền gần như có thể khẳng định, một khi căn cước bại lộ, trong Vu tộc sẽ có người lựa chọn rời đi.

Nữ Oa, Chuẩn Đề, Minh Hà..., đều có khả năng vạch rõ giới tuyến với Vu tộc.

Đế Giang, Hậu Thổ và các Tổ Vu khác, cũng chưa chắc sẽ nhận Bàn Huyền làm huynh trưởng.

Suy cho cùng, Bàn Cổ huyết mạch của Bàn Huyền nói một cách nghiêm khắc chỉ là thân ngoại hóa thân.

Nếu Hồng Quân tu luyện ra một thân ngoại hóa thân có Bàn Cổ huyết mạch, liệu Đế Giang và các Tổ Vu khác có nhận phân thân của Hồng Quân làm huynh trưởng không?

Hiện thực là vậy, nhưng Bàn Huyền không thể không cân nhắc.

Chỉ dựa vào pháp lực và thần thông, Bàn Huyền nhất thời không chiếm được chút lợi thế nào.

Thế là, Bàn Huyền cũng tế ra mấy món pháp bảo.

Tiên thiên chí bảo Bàn Cổ Phiên xuất hiện trong tay Bàn Huyền, tiên thiên chí bảo Thái Cực Đồ hóa thành một cây cầu vàng ngọc trắng xuất hiện dưới chân hắn.

Tiên thiên chí bảo Hỗn Nguyên Kỳ, tiên thiên chí bảo Diệt Thế Đại Ma, hậu thiên công đức chí bảo Huyền Hoàng Bảo Tháp, hậu thiên công đức chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Nhìn từng món pháp bảo mà Bàn Huyền tế ra, Hồng Quân trong lòng thầm chửi một câu.

Hỗn Nguyên Kỳ là do Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ dung hợp thành, uy lực cực lớn, công kích lực vượt qua Bàn Cổ Phiên, lực phòng ngự vượt qua Thái Cực Đồ.

Diệt Thế Đại Ma tuy là tiên thiên chí bảo, uy lực lại sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo.

Thực ra, Khai Thiên Tam Bảo vốn không nên yếu như vậy.

Khai Thiên Phủ là Hỗn Độn chí bảo, một chia làm ba, cũng nên là ba kiện Hỗn Độn Linh Bảo.

Bởi vì Bàn Cổ khai thiên, Khai Thiên Phủ phải chịu áp lực quá lớn mới một chia làm ba, sau khi một chia làm ba lại tiếp tục khai thiên, lại chịu thêm không ít áp lực, cộng thêm sự hạn chế của Thiên đạo Hồng Hoang.

Phẩm cấp Hỗn Độn Linh Bảo quá cao, không được Thiên đạo Hồng Hoang dung thứ.

Hỗn Nguyên Châu của Bàn Huyền cũng là một dị số.

Chính vì bản nguyên tổn hại rồi lại tổn hại, cộng thêm sự hạn chế của Thiên đạo Hồng Hoang, Khai Thiên Tam Bảo mới chỉ là tiên thiên chí bảo.

Có nhiều chí bảo tương trợ, thực lực của Bàn Huyền tăng phúc không ít, một lần áp chế Hồng Quân.

Ở xa quan chiến, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy đám người thấy Hồng Quân bị áp chế, ai nấy đều sắc mặt khó coi.

Một khi Hồng Quân bại trận, Hỗn Độn Chung cũng sẽ rơi vào tay Bàn Huyền.

Tuy áp chế được Hồng Quân, nhưng Bàn Huyền cũng mãi không đánh bại được y.

Không đợi Bàn Huyền và Hồng Quân phân ra thắng bại, Hậu Thổ lại đến.

Dưới trận chiến của Bàn Huyền và Hồng Quân, Thiên giới cũng bị phá hoại không nhỏ.

Hậu Thổ vừa đến, sắc mặt Hồng Quân trở nên khó coi.

Một mình Bàn Huyền đã có thể áp chế Hồng Quân, nay lại thêm một Hậu Thổ, Hồng Quân căn bản không có cửa thắng.

Biết Bàn Huyền muốn đoạt Hỗn Độn Chung, Hậu Thổ cũng không phản đối, thế là ra tay cầm chân Hồng Quân.

Pháp lực và đạo hạnh của Hậu Thổ đều kém Hồng Quân một bậc, nhưng thực lực lại không chênh lệch bao nhiêu.

Khi Thiên đạo chi lực gia trì lên người Hậu Thổ, thực lực của nàng so với Hồng Quân cũng không kém là mấy.

Có Hậu Thổ ra tay cầm chân Hồng Quân, Bàn Huyền dễ dàng đoạt được Hỗn Độn Chung.

Thấy Hỗn Độn Chung rơi vào tay Bàn Huyền, Hồng Quân trong lòng thầm than.

Đế Tuấn và Phục Hy đều đại kinh, Đông Hoàng Thái Nhất càng

tức đến nứt cả khóe mắt.

Hỗn Độn Chung vào tay, tâm tình Bàn Huyền cũng vô cùng tốt đẹp.

Bên trong Hỗn Độn Chung có ấn ký nguyên thần của Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng hắn chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, lại chưa hoàn toàn luyện hóa Hỗn Độn Chung, với tu vi hiện tại của Bàn Huyền, có thể dễ dàng xóa bỏ ấn ký nguyên thần bên trong.

Khi Hỗn Độn Chung trở thành vật vô chủ, nó và Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên lại có một sự cộng hưởng vi diệu.

"Không ổn!" Sắc mặt Bàn Huyền biến đổi.

Khi Hỗn Độn Chung, Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên ba kiện tiên thiên chí bảo có sự cộng hưởng, nguyên thần của Bàn Huyền ký thác trong hư không Hỗn Độn liền rung động, Khí Vận Chi Thể của hắn cũng tỏa ra một tia khí tức.

Tuy chỉ là một khoảnh khắc, nhưng Hồng Quân và Hậu Thổ đều đã cảm nhận được.

Trong chốc lát, Hậu Thổ và Hồng Quân dừng tay, cùng lúc nhìn về phía Bàn Huyền, đều kinh nghi bất định.

"Căn cước của Bàn Huyền không phải Tổ Vu? ...Khí vận?

Vu tộc khí vận?" Hồng Quân trừng lớn mắt.

"Đại huynh..." Hậu Thổ không dám tin.

Hồng Quân và Hậu Thổ đều là Hỗn Nguyên Thánh nhân có nguyên thần ký thác vào Thiên đạo Hồng Hoang, sẽ không cảm giác sai.

Biết được căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, cả Hồng Quân và Hậu Thổ trong lòng đều không thể bình tĩnh.

Bàn Huyền trong lòng âm thầm cười khổ, đã cẩn thận như vậy,

mà vẫn bại lộ.

Cũng do Bàn Huyền quá nóng vội, nếu tìm một nơi không người rồi mới xóa bỏ ấn ký nguyên thần trong Hỗn Độn Chung, bố trí một trận pháp kết giới che đậy, hoặc đi đến ngoại vực Hỗn Độn, cũng sẽ không bại lộ căn cước.

Nhưng mà, bây giờ đã quá muộn.

"Bàn Huyền, căn cước của nhữ là Vu tộc khí vận?" Hồng Quân tuy đã có thể xác định, nhưng vẫn mở miệng hỏi.

"Đại huynh." Ánh mắt Hậu Thổ cũng nhìn chằm chằm vào Bàn Huyền.

Ở xa, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và không ít người khác đều nghe được câu hỏi của Hồng Quân, cũng đều ngây người.

Căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận?

"Hồng Quân Thánh nhân?" "Căn cước của Bàn Huyền là khí vận?" "Khí vận cũng có thể trở thành căn cước?" "Bàn Huyền không phải Tổ Vu sao?" "Nếu căn cước của Bàn Huyền thật sự là khí vận, Bàn Cổ chân thân chỉ là thân ngoại hóa thân tu luyện ra, nói cách khác, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều bị lừa."...

Đã căn cước bại lộ, Bàn Huyền cũng nhún vai, thản nhiên thừa nhận: "Không sai, căn cước của Ngô là Vu tộc khí vận." Nếu chỉ có Hồng Quân và Hậu Thổ biết, Hậu Thổ có khả năng giữ bí mật, nhưng Hồng Quân chắc chắn sẽ không giữ bí mật cho Bàn Huyền.

Hiện tại không chỉ Hồng Quân và Hậu Thổ biết, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và không ít sinh linh Yêu tộc đều đã biết.

Nhưng Bàn Huyền cũng không hoảng sợ, Khí Vận Chi Thể của hắn cũng sắp chuyển hóa thành Đại đạo khí vận.

Đợi Khí Vận Chi Thể hoàn toàn chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, khi đó, sẽ có sinh linh đổ xô tới.

Về phần Hậu Thổ, có Đế Giang và các Tổ Vu khác, tiếp tục nhận Bàn Huyền làm huynh trưởng là tốt nhất, nếu không chấp nhận được, muốn vạch rõ giới tuyến với Bàn Huyền, thậm chí là làm địch, Bàn Huyền cũng sẽ không nương tay.

Bàn Huyền từ trên người Đế Giang và các Tổ Vu khác nhận được không ít lợi ích, nhưng cũng đã cho đi không ít.

Nếu không có Bàn Huyền, Thập Nhị Tổ Vu có lẽ bây giờ mới xuất thế, càng đừng nói đến việc hóa hình người.

Hậu Thổ có thể thành Thánh, cũng là nhờ Bàn Huyền trợ giúp, trước cho Hồng Mông Tử Khí, sau lại để Hậu Thổ nhận được đại công đức.

Sau cơn kinh ngạc, trong lòng Hồng Quân lại là một trận cuồng hỉ.

Lấy khí vận làm căn cước là điều không thể tưởng tượng nổi, nhưng đối với Hồng Quân, căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, đủ để khiến Vu tộc đại loạn, thực lực suy giảm gần như là điều chắc chắn, khí vận Vu tộc cũng nhất định sẽ thất thoát trên diện rộng.

Đã căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, theo sự thất thoát trên diện rộng của khí vận Vu tộc, tổn thất của Bàn Huyền cũng sẽ rất lớn.

Tâm tình của Hậu Thổ lại vô cùng phức tạp.

Lúc này, nàng cũng không biết nên đối mặt với Bàn Huyền như thế nào.

Hồng Hoang Thiên giới, tầng trời thứ ba mươi hai, ngẩng đầu liền có thể thấy rõ tinh không bao la.

Chương 139

Vô số tinh thần lấy Thái Dương tinh và Thái Âm tinh làm trung tâm vận hành.

Tinh không Hồng Hoang phảng phất như có thể chạm tay tới.

Vì căn cước bị bại lộ, lại nhìn Hỗn Độn Chung trong tay, Bàn Huyền cảm thấy nó cũng không còn thơm nữa.

Hồng Quân lúc này rất vui, nhưng nếu biết Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền đang chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, e rằng sẽ không vui như vậy nữa.

Tâm tình của Hậu Thổ thì phức tạp.

Đã căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, vậy Bàn Cổ chân thân cũng là thân ngoại hóa thân của Bàn Huyền.

Phân thân sở hữu Bàn Cổ huyết mạch, bản thể lại không có, không được coi là Vu.

Nhưng Vu tộc khí vận lại cùng Vu tộc có liên hệ mật thiết.

Nhưng, khi biết khí vận trên người mình chỉ là một phần căn cước của Bàn Huyền, Hậu Thổ cũng không thể làm như không để ý.

Ngay cả Hậu Thổ trong lòng còn để ý, huống chi là các Tổ Vu khác.

Ánh mắt nhìn chằm chằm vào Bàn Huyền, Hậu Thổ trong lòng cũng đang trầm tư.

Đã căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, Vu tộc càng hưng thịnh, khí vận càng bàng bạc, căn cước của Bàn Huyền cũng càng cường đại.

Hiện nay, Vu tộc là nhân vật chính của lượng kiếp, bản thể của Bàn Huyền có thể địch lại Hỗn Nguyên Thánh nhân.

Đợi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, Bàn Huyền e rằng có thể kháng cự lại Thiên đạo Hồng Hoang.

Nhưng toàn bộ khí vận Vu tộc đều nằm trên người Bàn Huyền, Hậu Thổ dù tin tưởng Bàn Huyền, trong lòng cũng không thể không để ý.

"Thân là Vu tộc khí vận, Ngô sẽ giúp đỡ tất cả mọi người trong Vu tộc." Bàn Huyền vẻ mặt nghiêm túc nói với Hậu Thổ.

Bất kể Bàn Huyền có luôn giúp đỡ Vu tộc hay không, bất kể Bàn Huyền có dụng tâm khó lường hay không, vì Vu tộc, Hậu Thổ cũng nên lấy đại cục làm trọng.

Hiện tại, ngoại trừ Bàn Huyền, tu vi của Hậu Thổ trong Vu tộc là cao nhất, lại là Thánh nhân, uy vọng cực cao.

Có Hậu Thổ ổn định đại cục, Bàn Huyền cũng có thể yên tâm.

Theo việc căn cước của Bàn Huyền bị bại lộ, Vu tộc loạn chắc chắn sẽ loạn, nhưng chỉ cần đại cục ổn định một thời gian là được.

Đợi Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền hoàn toàn chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, Bàn Huyền lại lật bài ngửa, có thể đại đại ngưng tụ Vu tộc, có thể khiến vô số sinh linh tranh nhau gia nhập Vu tộc.

Về phần tiếp theo sẽ có những ai rời khỏi Vu tộc, Bàn Huyền cũng sẽ rửa mắt chờ xem.

Đối với tất cả mọi người trong Vu tộc đều là một thử thách.

Thấy Bàn Huyền có thể giữ được bình tĩnh, không một chút hoảng loạn, Hồng Quân trong lòng cũng có chút bội phục.

Nhưng, Hồng Quân chỉ cho rằng Bàn Huyền tâm thái tốt, thành

phủ sâu, lại không biết át chủ bài của Bàn Huyền.

"Đại huynh, nếu như nguyện ý, có thể đổi một căn cước khác." Suy nghĩ một lát, Hậu Thổ mở miệng.

Nếu Bàn Huyền đổi căn cước từ Vu tộc khí vận thành Bàn Cổ chân thân, Hậu Thổ nguyện ý tiếp tục nhận Bàn Huyền làm huynh trưởng.

Với tu vi đạo hạnh hiện tại của Bàn Huyền, cộng thêm Lục Đạo Luân Hồi, có Hậu Thổ giúp đỡ, đổi căn cước từ Vu tộc khí vận thành Bàn Cổ chân thân cũng không quá khó.

"Không cần thiết." Bàn Huyền mỉm cười nói.

Trước đây, Bàn Huyền từng có ý định đổi căn cước, nhưng bây giờ căn cước sắp chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, nên không định đổi nữa.

Về phần Bàn Cổ chân thân, Bàn Huyền cũng có cân nhắc.

Bàn Huyền dự định trước tiên đợi Khí Vận Chi Thể hoàn toàn chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, sau đó mới luyện hóa Bàn Cổ chân thân, đem Bàn Cổ chân thân dung nhập vào Khí Vận Chi Thể.

Bàn Cổ chân thân được xưng là Hỗn Độn Thánh Thể đệ nhất dưới Đại đạo, so với Đại đạo Thánh nhân đạo thể cũng không kém bao nhiêu, nếu dung nhập vào Đại đạo khí vận, căn cước có thể so với Đại đạo Thánh nhân đạo thể, thậm chí là vượt qua.

Khi Hậu Thổ bảo Bàn Huyền đổi căn cước, Hồng Quân trong lòng cũng có chút căng thẳng, cho rằng Bàn Huyền nhất định sẽ đồng ý, chỉ cần Bàn Huyền đổi căn cước từ Vu tộc khí vận thành Bàn Cổ chân thân, Vu tộc cũng sẽ không đại loạn.

Nhưng, Hậu Thổ không ngờ Bàn Huyền lại từ chối, Hồng Quân cũng rất bất ngờ.

Dụng tâm của Hậu Thổ rõ ràng, Bàn Huyền không thể không biết, nhưng lại từ chối, khiến Hậu Thổ không hiểu.

Nhíu chặt đôi mày thanh tú, Hậu Thổ không cam lòng khuyên Bàn Huyền, nhưng Bàn Huyền lại không hề động lòng.

"Bàn Huyền có át chủ bài gì?

Cảm thấy có thể ổn định đại cục Vu tộc?

Sau đó mưu đồ để Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất?

Khi đó bản thể có thể kháng cự Thiên đạo, rồi cầu siêu thoát?" Hồng Quân trong lòng âm thầm suy đoán.

Ở xa, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy đám người cũng có những suy nghĩ riêng.

Hậu Thổ một phen khuyên nhủ, động chi dĩ tình, hiểu chi dĩ lý, nhưng Bàn Huyền lại trước sau không hề động lòng, khiến Hậu Thổ bất lực.

Đã Bàn Huyền không muốn đổi căn cước, Hậu Thổ cũng không còn gọi Bàn Huyền là huynh trưởng nữa.

"Ngô đi đây, một vạn năm sau, Ngô sẽ đến dưới chân núi Bất Chu." Bàn Huyền dứt lời, phá khai hư không, trong nháy mắt đã không biết đi về hướng nào.

"Một vạn năm?

Tuyệt đối không thể dung hợp Khai Thiên Tam Bảo thành Khai Thiên Phủ." Hồng Quân thầm nghĩ. ...Hồng Quân sẽ không giữ bí mật cho Bàn Huyền, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đám người càng không.

Rất nhanh, chuyện căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận đã lan truyền khắp Hồng Hoang.

Vu tộc là đại tộc đệ nhất Hồng Hoang hiện nay, người đông thế mạnh, cũng nhanh chóng biết được tin tức.

Đầu tiên là các Tổ Vu biết, tiếp đến là các Thiên Vu ở Thiên giới, sau đó là các Địa Vu.

Khi biết được căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, toàn bộ Vu tộc trở nên hỗn loạn.

Trong phút chốc, người người đều cảm thấy bất an.

"Nghe nói chưa?

Căn cước của Bàn Huyền đại nhân không phải Bàn Cổ huyết mạch, mà là Vu tộc khí vận." "Cũng không biết có thật không." "Xem ra không phải là giả." "Như vậy, khí vận của chúng ta cũng chỉ là một phần căn cước của Bàn Huyền." "Không chỉ chúng ta, Đế Giang đại nhân, Xa Bỉ Thi đại nhân..., thậm chí Hậu Thổ nương nương, khí vận cũng đều là một phần căn cước của Bàn Huyền." "Như vậy khí vận bị người khác khống chế, nếu Bàn Huyền một ngày nào đó không vừa mắt chúng ta, chẳng phải chúng ta sẽ khí số tận sao?" "Dù sao Ngô cũng định rời khỏi Vu tộc."...

Khoảng cách từ lúc căn cước của Bàn Huyền bị bại lộ mới chỉ vỏn vẹn trăm năm, nhân khẩu Vu tộc không tăng mà còn giảm, số người rời khỏi Vu tộc ngày càng nhiều.

Nữ Oa, Chuẩn Đề, Minh Hà và các đại năng khác cũng đều đang cân nhắc có nên rời khỏi Vu tộc hay không.

Các Tổ Vu lại có thái độ khác nhau, nhưng đại bộ phận đều không còn nhận Bàn Huyền làm huynh trưởng nữa.

Dưới sự khuyên giải của Hậu Thổ, Đế Giang và các Tổ Vu khác tạm thời cũng lấy đại cục làm trọng.

Thập Nhị Tổ Vu đồng tâm hiệp lực, ổn định đại cục Vu tộc.

Ngoài ra, Bàn Huyền vẫn mãi không xuất hiện.

Đế Giang và những người khác có nhiều câu hỏi muốn hỏi Bàn Huyền.

Các Tổ Vu sau nhiều lần thương lượng, cho rằng để Bàn Huyền đổi căn cước thành Bàn Cổ chân thân là tốt nhất.

Nếu căn cước của Bàn Huyền đổi thành Bàn Cổ chân thân, Thập Nhị Tổ Vu đều nguyện ý tiếp tục nhận Bàn Huyền làm huynh trưởng.

Nhưng, Hậu Thổ đã khuyên Bàn Huyền, nhưng không có tác dụng. ...Bên trong Hỗn Nguyên Châu, Hỗn Nguyên Giới mà Bàn Huyền khai tịch đã thăng cấp thành thế giới cấp Hỗn Nguyên nhị cấp.

Tuy Hỗn Nguyên Giới còn xa mới bằng Hồng Hoang, nhưng dù sao cũng là thế giới Hỗn Nguyên nhị cấp.

Nằm ở trung tâm Hỗn Nguyên Giới, một ngọn núi nguy nga nối trời liền đất, chính là do hậu thiên công đức chí bảo Trấn Thiên Bia hóa thành.

Trấn Thiên Sơn nhìn thoáng qua có chút giống phiên bản cấp thấp của Bất Chu Sơn.

Hiện nay, Hỗn Nguyên Giới cũng tràn đầy sinh cơ, phi cầm tẩu thú vô số, còn có cả Nhân tộc.

Hồng Hoang tuy có vô số sinh linh hóa hình người, nhưng lại không có Nhân tộc.

Ngồi ở một nơi nào đó trên Trấn Thiên Sơn, Bàn Huyền đang luyện hóa Hỗn Độn Chung.

Muốn dung hợp Khai Thiên Tam Bảo, không cần phải luyện hóa hoàn toàn, nhưng ít nhất cũng phải luyện hóa một phần.

Hiện tại, bên trong Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên đều có ấn ký

nguyên thần của Bàn Huyền, nhưng trong Hỗn Độn Chung lại không có.

Vừa luyện hóa Hỗn Độn Chung, Bàn Huyền cũng vừa quan sát Vu tộc bên ngoài.

Vu tộc tuy loạn, nhưng đại cục vẫn ổn định.

Nhưng, khí vận Vu tộc lại đang không ngừng thất thoát.

Vốn dĩ, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền sắp đột phá Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, theo tốc độ thất thoát hiện tại, không đến một nguyên hội, có thể sẽ hạ xuống Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Nếu không phải Bàn Huyền có nhiều chí bảo trấn áp khí vận, cộng thêm đại bộ phận Khí Vận Chi Thể đã chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, lượng khí vận thất thoát sẽ còn nhiều hơn gấp mấy lần.

Bỗng nhiên, một tiếng chuông vang lên, là Bàn Huyền đã hoàn toàn luyện hóa Hỗn Độn Chung.

Chỉ trong vòng trăm năm, hoàn toàn luyện hóa một kiện tiên thiên chí bảo, một mặt là do tu vi nguyên thần của Bàn Huyền không thấp, mặt khác cũng là nhờ sức mạnh thế giới của Hỗn Nguyên Giới tương trợ.

Về phần Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên, cũng đều đã được Bàn Huyền hoàn toàn luyện hóa.

Cũng có nghĩa là, Bàn Huyền đã hoàn toàn luyện hóa Khai Thiên Tam Bảo.

Khai Thiên Tam Bảo mỗi món đều có một phần ba ấn ký khai thiên, khi ba món được gom đủ, ấn ký khai thiên cũng trở nên hoàn chỉnh.

Ngoài ra, sau khi hoàn toàn luyện hóa Khai Thiên Tam Bảo, Bàn

Huyền phát hiện bản nguyên của chúng đều bị tổn hại.

Nếu bản nguyên của Khai Thiên Tam Bảo được khôi phục, chúng có thể từ tiên thiên chí bảo thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Bảo.

Bản nguyên của Bàn Cổ Phiên tổn hại khoảng 93%, bản nguyên của Thái Cực Đồ tổn hại 86%, bản nguyên của Hỗn Độn Chung tổn hại 91%.

Cho Bàn Huyền mấy chục lượng kiếp, hắn cũng không có lòng tin để một trong Khai Thiên Tam Bảo khôi phục bản nguyên.

Với mức độ tổn hại bản nguyên của Khai Thiên Tam Bảo, nếu bây giờ dung hợp thành Khai Thiên Phủ, sau khi dung hợp Khai Thiên Phủ rất có thể chỉ là Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng chỉ cần bản nguyên khôi phục, nó sẽ thăng cấp thành Hỗn Độn chí bảo.

Bản nguyên bị tổn hại, nhẹ thì uy lực giảm đi, nặng thì phẩm cấp hạ xuống, thậm chí là bị hủy diệt.

Bản nguyên của Khai Thiên Phủ bị tổn hại, một chia làm ba, sau đó lại tiếp tục bị tổn hại bản nguyên, nhưng may là không bị hủy diệt.

Chư Thiên Khánh Vân xuất hiện trên đỉnh đầu Bàn Huyền, Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung ba kiện tiên thiên chí bảo xuất hiện trên khánh vân, phía trên và bốn phía của ba món bảo vật đều có vạn đóa kim liên, mỗi đóa kim liên có kim đằng, quang hoa chói mắt, có anh lạc thùy châu... ...U Minh giới, Địa Phủ.

Theo tin tức căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận lan truyền, Địa Phủ cũng có chút loạn tượng, khiến Bình Tâm không thể không từ trong luân hồi bước ra.

Có Bình Tâm ra mặt, cộng thêm Ngũ Phương Quỷ Đế, đại cục Địa Phủ cũng ổn định.

Bốn đệ tử thân truyền của Bình Tâm là Ba Tuần, Quỷ Mẫu, Thấp

Bà và Đế Thích Thiên, đều suất lĩnh mấy chục vạn A Tu La nghe theo mệnh lệnh của Bình Tâm.

Trong Huyết Hải, Minh Hà đang cân nhắc có nên rời khỏi Vu tộc hay không... ...Côn Lôn Sơn.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người tụ tập lại một chỗ, cũng đang bàn luận về căn cước của Bàn Huyền.

"Thật không ngờ, căn cước của Bàn Huyền lại là Vu tộc khí vận." "Bàn Huyền ẩn giấu quá sâu." "Có thể tu luyện một phân thân thành Bàn Cổ chân thân, cũng là điều không thể tưởng tượng nổi." "Khí vận Vu tộc chắc chắn đang thất thoát, thất thoát không ít." "Nhưng đến giờ, Bàn Huyền vẫn không xuất hiện, át chủ bài của hắn là gì?" Tuy Tam Thanh đều không thể nhìn trộm khí vận Vu tộc, nhưng ba người biết khí vận Vu tộc tất nhiên đang thất thoát, thất thoát không ít.

Theo sự thất thoát của khí vận Vu tộc, tổn thất lớn nhất không ai khác chính là Bàn Huyền, nhưng Bàn Huyền lại mãi không xuất hiện, không thể không khiến người ta cảm thấy kỳ lạ.

Hỗn Nguyên Giới, thế giới do Bàn Huyền khai tịch trong Hỗn Nguyên Châu, vốn là Hỗn Nguyên nhất cấp, nay đã thăng cấp thành Hỗn Nguyên nhị cấp, nhưng còn xa mới bằng Hồng Hoang Hỗn Nguyên thập cấp.

Nằm ở vị trí trung tâm Hỗn Nguyên Giới là Trấn Thiên Sơn, Bàn Huyền đã hoàn toàn luyện hóa Hỗn Độn Chung.

Chư Thiên Khánh Vân nâng đỡ Khai Thiên Tam Bảo, lơ lửng trên đỉnh đầu Bàn Huyền.

Tiếp theo, Bàn Huyền tu luyện Tam Hoa Tụ Đỉnh.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ đã được Bàn Huyền gom đủ, dung hợp thành Hỗn Nguyên Kỳ, có liên quan đến Ngũ Khí Triều Nguyên.

Chương 140

Nay, muốn dung hợp Khai Thiên Tam Bảo, hắn định mượn sức của Tam Hoa Tụ Đỉnh.

Về phần loạn tượng của Vu tộc, Bàn Huyền trong lòng tuy không hy vọng, nhưng cũng không ra mặt.

Căn cước bị bại lộ, nhìn bề ngoài có vẻ là Bàn Huyền quá sơ suất, nhưng thực ra không hẳn vậy.

Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền muốn hoàn toàn chuyển hóa thành Đại đạo khí vận cần phải trải qua một kiếp số, không phải thiên kiếp, mà là kiếp số bại lộ căn cước.

Một chủng tộc muốn trở thành nhân vật chính của trời đất, cũng phải trải qua kiếp số thử thách.

Cho nên, việc căn cước của Bàn Huyền bị bại lộ vừa là kiếp số của hắn, cũng là một kiếp số của Vu tộc.

Theo việc Bàn Huyền tu luyện Tam Hoa Tụ Đỉnh, tinh khí thần của Hỗn Độn Thánh Thể bắt đầu ngưng tụ thành ba đóa hoa.

Nhân hoa là luyện tinh hóa khí, do tinh hóa sinh, là duyên hoa.

Địa hoa là luyện khí hóa thần, do khí hóa sinh, là ngân hoa.

Thiên hoa là luyện thần hoàn hư, do thần hóa sinh, là kim hoa.

Nhưng, căn cước khác nhau, tam hoa tu luyện ra cũng khác nhau, có người tam hoa trắng như ngọc không tì vết, có người đỏ rực như lửa.

Chỉ trong thời gian ngắn, Bàn Huyền đã tu thành Tam Hoa Tụ Đỉnh, ba đóa hoa trên đỉnh đầu đều có màu hỗn độn.

Ba đóa hoa trên đỉnh đầu Bàn Huyền đều là nhị thập tứ phẩm.

Thông thường, tam hoa trên đỉnh đầu có được bảy phẩm hoặc tám phẩm đã là căn cước không tồi, cửu phẩm là căn cước đỉnh cấp của Hồng Hoang.

Vượt qua thập nhị phẩm, Hỗn Nguyên Thánh nhân cũng khó làm được.

Về phần nhị thập tứ phẩm, quả thực kinh khủng như vậy, nhưng đối với Bàn Cổ chân thân có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, cũng là điều bình thường.

Nếu Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền đạt đến tu vi Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, ba đóa hoa trên đỉnh đầu e rằng đều sẽ có ba mươi sáu phẩm.

Khi Bàn Huyền tu thành Tam Hoa Tụ Đỉnh, liền sắp xếp theo thế tam tài Thiên - Địa - Nhân.

Khai Thiên Tam Bảo dung nhập vào ba đóa hoa trên đỉnh đầu Bàn Huyền, tiếp đó, bắt đầu dung hợp.

So với việc dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, độ khó dung hợp Khai Thiên Tam Bảo lớn hơn rất nhiều.

Dù là Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền, Khí Vận Chi Thể, có Hỗn Độn nguyên thần, tập trung pháp lực, cộng thêm Tam Hoa Tụ Đỉnh, cũng không thể dung hợp Khai Thiên Tam Bảo.

Sau một thời gian dài, pháp lực của Bàn Huyền cũng tiêu hao hơn một nửa, Khai Thiên Tam Bảo vẫn chưa thể dung hợp.

Tuy Khai Thiên Tam Bảo chưa dung hợp, nhưng hư ảnh của Khai Thiên Phủ lại hiện ra.

Suy nghĩ một lát, Bàn Huyền lại điều khiển sức mạnh thế giới của

Hỗn Nguyên Giới.

Sức mạnh của một thế giới Hỗn Nguyên nhị cấp gia trì lên người Bàn Huyền, cũng có một số trợ giúp đối với hắn. ...Mấy nghìn năm thời gian thoáng qua.

Bàn Huyền ra khỏi Hỗn Nguyên Giới, ở một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang, có thể nhìn thấy Bất Chu Sơn ở phía xa.

Tuy có thể nhìn thấy Bất Chu Sơn, nhưng Chuẩn Thánh cũng phải mất không ít thời gian mới có thể đến nơi.

Một chiếc rìu lớn cổ phác xuất hiện trong tay Bàn Huyền, chiếc rìu màu xám xịt, nhưng lại có những đường vân đại đạo, diễn hóa huyền ảo vô biên.

Nỗ lực mấy nghìn năm, lại có sức mạnh thế giới của Hỗn Nguyên Giới tương trợ, Bàn Huyền mới dung hợp sơ bộ được Khai Thiên Tam Bảo.

Muốn dung hợp hoàn toàn Khai Thiên Tam Bảo, e rằng phải mất mấy nguyên hội.

Mặc dù chỉ là dung hợp sơ bộ, Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền cũng đã là Hỗn Độn Linh Bảo.

Đợi Khai Thiên Tam Bảo dung hợp hoàn toàn, Khai Thiên Phủ tuy vẫn là Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng uy lực sẽ vượt xa hiện tại.

Về phần để Khai Thiên Phủ khôi phục bản nguyên, thì khó rồi.

Bàn Cổ khai thiên, áp lực mà Khai Thiên Phủ phải chịu thực sự quá lớn, quả thực không thể tưởng tượng, bản nguyên tổn hại quá nghiêm trọng, khôi phục lại vô cùng khó khăn.

Tiện tay vung vẩy Khai Thiên Phủ, rất vừa tay.

So với Diệt Thế Đại Ma, Hỗn Nguyên Kỳ và Hồng Mông Lượng

Thiên Xích, uy lực của Khai Thiên Phủ hiện giờ mạnh hơn nhiều, đợi Khai Thiên Tam Bảo dung hợp hoàn toàn, uy lực sẽ chỉ càng lớn hơn.

Có Khai Thiên Phủ, khí vận của Bàn Huyền tăng thêm không ít, nhưng lượng khí vận thất thoát lại quá nhiều.

Hiện tại, Khai Thiên Phủ của Bàn Huyền đã hoàn toàn chuyển hóa thành Đại đạo khí vận.

So với khí vận chi thể cấp Thiên đạo, khí vận chi thể cấp Đại đạo lại mạnh hơn quá nhiều.

Có Đại đạo khí vận, tu vi và đạo hạnh muốn đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng tương đối dễ dàng.

Theo việc Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền hoàn toàn chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, kiếp số cũng qua đi, tiếp theo là đến lượt Vu tộc.

Thập Nhị Tổ Vu ổn định đại cục, nhưng Vu tộc có không ít người rời đi, dẫn đến khí vận thất thoát không ít.

Vốn dĩ, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền mơ hồ sắp đột phá tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, hiện tại tuy vẫn là Hỗn Nguyên tam trọng thiên, nhưng lại mơ hồ sắp hạ xuống Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, có thể thấy khí vận Vu tộc thất thoát lớn đến mức nào.

"Không thể để khí vận Vu tộc tiếp tục thất thoát nữa." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nếu để khí vận Vu tộc tiếp tục thất thoát, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền sẽ hạ xuống tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Dùng Đại đạo khí vận, đủ để ngưng tụ Vu tộc, cũng có thể thu hút vô số sinh linh gia nhập Vu tộc.

Nếu Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền chỉ là khí vận cấp Thiên

đạo, dù khí vận bàng bạc, sức hấp dẫn cũng sẽ không quá lớn, nhưng Đại đạo khí vận thì khác.

Cùng với việc Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, mỗi người trong Vu tộc đều được hưởng lợi.

Khí vận trên người mỗi người trong Vu tộc đều là khí vận cấp Thiên đạo Hồng Hoang, nhưng khí vận Vu tộc hiện tại lại là khí vận cấp Đại đạo, cho nên, tương đương với việc mỗi người trong Vu tộc đều có Đại đạo khí vận.

Giống như hiện tại, khí vận trên người mỗi người trong Vu tộc tuy đều là khí vận cấp Thiên đạo, nhưng hiệu quả của khí vận lại sánh ngang với khí vận cấp Đại đạo. ...Dưới chân núi Bất Chu Sơn, bộ lạc Hậu Thổ.

Hậu Thổ thở dài một tiếng, khoảng cách từ lúc căn cước của Bàn Huyền bị bại lộ cũng đã gần một vạn năm.

Mặc dù có Hậu Thổ và các Tổ Vu khác ổn định đại cục, nhưng cục diện của Vu tộc ngày càng không tốt.

"Hửm?" Đột nhiên, thần sắc Hậu Thổ khẽ động, cảm thấy có chút không đúng, nhưng lại không nói ra được.

Nhắm mắt lại, Hậu Thổ cẩn thận cảm nhận.

Không bao lâu, Hậu Thổ đột nhiên mở mắt, kinh ngạc không nhỏ.

"Khí vận trên người Ngô không thay đổi, nhưng tác dụng của khí vận đối với Ngô lại... không giống nữa, quả thực không thể so sánh với trước đây." Hậu Thổ có chút không dám tin.

Khí vận trên người Hậu Thổ rõ ràng không thay đổi, vẫn là khí vận cấp Thiên đạo Hồng Hoang, vừa không tăng mạnh, cũng không thất thoát nhiều, nhưng tác dụng đối với Hậu Thổ lại lớn hơn rất nhiều.

Dưới tác dụng của khí vận, Hậu Thổ bất luận là tu luyện, cảm ngộ Thiên đạo, hay là luyện khí, luyện đan, trận pháp..., đều không thể so sánh với trước đây.

Dù Hậu Thổ là Thánh nhân, nguyên thần ký thác vào Thiên đạo Hồng Hoang, cũng không hiểu rõ.

Nhưng, Hậu Thổ lại biết chắc chắn có liên quan đến Bàn Huyền.

"Chỉ có mình Ngô thôi sao? ..., tất cả tộc nhân đều..." Hậu Thổ trong lòng khẽ động, không thể ngồi yên được nữa.

Nếu tất cả mọi người trong Vu tộc đều giống như Hậu Thổ, khí vận tuy không thay đổi, nhưng tác dụng của khí vận lại tăng lên hơn mười lần, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Lập tức, Hậu Thổ ra khỏi Tổ Vu Điện.

Đầu tiên, Hậu Thổ đi tìm Nữ Oa.

Nếu không phải quan hệ giữa Hậu Thổ và Nữ Oa tốt, Nữ Oa có lẽ đã sớm rời khỏi Vu tộc.

Hiện nay, Nữ Oa cũng đang ở bộ lạc Hậu Thổ.

Không lâu sau, Hậu Thổ tìm được Nữ Oa.

Khi Hậu Thổ đem phát hiện của mình nói cho Nữ Oa, Nữ Oa không khỏi há hốc mồm.

Nhưng, Nữ Oa biết rõ con người của Hậu Thổ, biết Hậu Thổ sẽ không nói bừa.

Nữ Oa vừa tu luyện, vừa cẩn thận cảm nhận.

Từ vẻ mặt kích động của Nữ Oa, Hậu Thổ cũng biết được đáp án, Nữ Oa cũng giống như mình, tuy khí vận trên người không thay đổi, nhưng tác dụng của khí vận lại tăng lên hơn mười lần.

"..." Nữ Oa không còn bình tĩnh được nữa, quả thực tương đương với việc khí vận tăng lên hơn mười lần.

"Ngô tạm thời cũng không biết, nhưng, cũng sắp một vạn năm rồi." Hậu Thổ nói.

Nữ Oa cũng hiểu ý của Hậu Thổ.

Sau khi căn cước của Bàn Huyền bị bại lộ, hắn nói một vạn năm sau sẽ xuất hiện dưới chân núi Bất Chu, khoảng cách từ lúc căn cước của Bàn Huyền bị bại lộ cũng đã gần một vạn năm.

Nếu nói việc tác dụng của khí vận đột nhiên tăng lên không có chút quan hệ nào với Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa đều không tin.

Cho nên, đợi Bàn Huyền xuất hiện, mọi chuyện sẽ có câu trả lời.

"Chẳng lẽ, mỗi một tộc nhân đều?" Nữ Oa trừng lớn mắt, nếu tác dụng khí vận của mỗi người trong Vu tộc đều tăng lên hơn mười lần, quả thực kinh khủng như vậy.

Lợi ích lớn như vậy, tuyệt đối có thể thu hút vô số sinh linh gia nhập Vu tộc.

Tuy gia nhập Vu tộc sau này khí vận sẽ bị Bàn Huyền khống chế, nhưng chỉ cần lợi ích đủ lớn, cũng có vô số sinh linh có thể chấp nhận.

Nhưng, nếu Bàn Huyền có thể đối với Thiên đạo phát một lời thề, định ra quy củ ràng buộc, tất cả tộc nhân trong Vu tộc đều có thể yên tâm hơn nhiều.

Nếu khí vận bị Bàn Huyền khống chế, mà Bàn Huyền lại không có một sự ràng buộc nào, thực sự khiến người ta không có cảm giác an toàn.

Sự việc trọng đại, Hậu Thổ và Nữ Oa tiếp theo đã tìm mấy nữ

Đại Vu trong bộ lạc, cùng với mấy vị Đại La Kim Tiên không có Bàn Cổ huyết mạch.

Chỉ trong một ngày, Hậu Thổ gần như có thể xác định, e rằng tác dụng khí vận của tất cả mọi người trong Vu tộc đều đã tăng lên.

Hậu Thổ là người đầu tiên trong Vu tộc phát hiện, trong bộ lạc của nàng cũng có một số người phát hiện, các bộ lạc khác cũng có người phát hiện.

Khi ngày càng nhiều người trong Vu tộc biết được, cũng không thể tránh khỏi việc lan truyền ra ngoài.

Trong một thời gian, ngày càng nhiều sinh linh biết được.

Tác dụng khí vận của mỗi người trong Vu tộc đều tăng lên, khiến người Vu tộc đều hưng phấn.

Một số người đã rời khỏi Vu tộc cũng có chút hối hận. ...Không biết tự lúc nào, khoảng cách từ lúc căn cước của Bàn Huyền bị bại lộ đã là một vạn năm.

Một ngày, dưới chân núi Bất Chu Sơn, bên ngoài bộ lạc của Bàn Huyền, mười hai Tổ Vu tề tựu, có Hậu Thổ, có Đế Giang, có Chúc Cửu Âm...

Các Tổ Vu lúc này đang chờ Bàn Huyền hiện thân.

Tác dụng khí vận của mỗi người trong Vu tộc đều tăng lên, về cơ bản đều cho rằng đó là thần thông của Bàn Huyền.

Khi biết tác dụng khí vận của người Vu tộc sẽ tăng lên, số người rời khỏi Vu tộc ngày càng ít, người gia nhập ngày càng nhiều.

Nhưng, những kẻ phản bội Vu tộc, Vu tộc sẽ không bao giờ tiếp nhận lại.

Hậu Thổ và những người khác chờ không bao lâu, Bàn Huyền từ

trong hư không bước ra.

Cách nhau một vạn năm, lại một lần nữa gặp Bàn Huyền, các Tổ Vu đều có tâm tình phức tạp, có cảm giác vật còn người mất.

Cũng không có một Tổ Vu nào gọi Bàn Huyền là đại huynh.

Phía sau các Tổ Vu, có không ít Đại Vu, cùng với đông đảo Tiểu Vu, có cả những sinh linh không có Bàn Cổ huyết mạch.

Nữ Oa, Chuẩn Đề, có cả Minh Hà, cũng đều ở đó.

Ánh mắt của mọi người đều nhìn Bàn Huyền, chờ đợi một câu trả lời.

Dưới chân núi Bất Chu Sơn, bên ngoài bộ lạc của Bàn Huyền.

Chương 141

Do mười hai Tổ Vu dẫn đầu, hàng trăm triệu sinh linh nhìn Bàn Huyền.

Có đại năng đang âm thầm quan sát.

Hồng Quân, La Hầu, Côn Bằng, Càn Khôn lão tổ, Đế Tuấn..., đều đang chăm chú theo dõi.

Bàn Huyền từ trong hư không bước ra, ánh mắt quét qua mọi người, những người bị ánh mắt quét qua, trừ Hậu Thổ, đều không thể nhìn thẳng.

"Lật bài ngửa vậy, căn cước của Ngô là Đại đạo khí vận, về phần Bàn Cổ chân thân, sẽ dung nhập vào Đại đạo khí vận." Bàn Huyền mở miệng, giọng nói của hắn tuy không lớn, nhưng tất cả sinh linh đều nghe rõ ràng.

Khi giọng nói của Bàn Huyền vừa dứt, lập tức như vỡ chợ.

Hàng trăm triệu sinh linh có mặt tại hiện trường có một phen xôn xao nhỏ.

Các đại năng đang âm thầm quan sát cũng đều trừng lớn mắt.

Đại đạo khí vận?

Về phần Bàn Huyền nói sẽ đem Bàn Cổ chân thân dung nhập vào Đại đạo khí vận, tuy lấy Đại đạo khí vận làm chủ, nhưng dù sao cũng có Bàn Cổ huyết mạch, điều này đối với Vu tộc rất quan trọng.

Vu tộc rất coi trọng Bàn Cổ huyết mạch.

"Cái gì?

Căn cước của Bàn Huyền là Đại đạo khí vận?" "Thì ra là vậy."

“Chẳng trách tác dụng khí vận của chúng ta lại tăng lên.” “So với Đại đạo khí vận, Thiên đạo khí vận quả thực kém quá nhiều.”...

Hậu Thổ, cũng kinh ngạc, vốn dĩ cho rằng tác dụng khí vận của tất cả mọi người trong Vu tộc tăng lên là do thần thông của Bàn Huyền, là Bàn Huyền cho tộc nhân lợi ích, để tộc nhân dễ dàng chấp nhận hắn hơn, lại không ngờ khí vận Vu tộc đã biến thành Đại đạo khí vận.

Cấp độ thế giới càng cao, Thiên đạo cũng càng cường đại, muốn chuyển hóa Thiên đạo khí vận thành Đại đạo khí vận, trở lực cũng càng lớn.

Nhưng cấp độ thế giới thấp, tầng thứ của Thiên đạo khí vận cũng thấp, muốn chuyển hóa thành Đại đạo khí vận cũng khó, nhưng đó chỉ là tương đối.

Hồng Hoang là thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, tầng thứ Thiên đạo khí vận cao, muốn chuyển hóa thành Đại đạo khí vận tương đối dễ dàng, nhưng trở lực từ Thiên đạo cũng lớn.

Trong một lúc, Hậu Thổ lại bán tín bán nghi.

Có người thì khịt mũi coi thường, hoàn toàn không tin những gì Bàn Huyền nói, cho rằng Bàn Huyền thi triển thần thông khiến tác dụng khí vận của tất cả mọi người trong Vu tộc tăng lên, để mọi người tin rằng khí vận Vu tộc là Đại đạo khí vận.

Nhưng, khi Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền từ trong Hỗn Độn Thánh Thể bước ra, không ai còn hoài nghi, cũng không ai còn không tin nữa.

Sự thật bày ra trước mắt.

Khí vận vô hình vô chất, Đại đạo khí vận cũng không ngoại lệ, nhưng khí vận cường đại có thể hiển hóa.

Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền hiển hóa thành một người khổng lồ vạn trượng màu hỗn độn, thân hình vạm vỡ, tay cầm Khai Thiên Phủ, chính là Bàn Cổ.

Bàn Cổ do khí vận chi thể hóa thành, nhưng Khai Thiên Phủ lại là hàng thật giá thật.

"..." "Thật sự là Đại đạo khí vận." Đại đạo khí vận xuất hiện tại Hồng Hoang, cũng sẽ xuất hiện dị tượng.

Theo việc Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền hiển hiện, giữa trời đất xuất hiện dị tượng, so với dị tượng thành Thánh, hoặc dị tượng Thánh nhân giảng đạo, đều có hơn chứ không kém.

Hồng Hoang chi lực màu tím hồng cuồn cuộn, hóa thành mây lành ánh sáng tốt lành, lại có vạn đạo hà quang, càng có đạo vận đại đạo biến địa.

Ba nghìn pháp tắc trong Thiên đạo Hồng Hoang trực tiếp hiển hóa, khiến vô số sinh linh trừng lớn mắt.

Mãi một lúc lâu sau, dị tượng mới biến mất, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền cũng trở về trong Hỗn Độn Thánh Thể.

"Đại huynh." Đế Giang lúc này mở miệng.

Một tiếng đại huynh từ miệng Đế Giang phát ra, cũng đã cho thấy y đã công nhận Bàn Huyền làm huynh trưởng.

Bàn Cổ chân thân tu thành tại Hồng Hoang cũng không có Đại đạo khí vận, hiện tại, căn cước của Bàn Huyền là Đại đạo khí vận, sức hấp dẫn đối với mỗi sinh linh Hồng Hoang đều rất lớn.

Giống như Dương Mi lựa chọn trở thành Hỗn Độn Ma Thần, hẳn là không phải do Đại đạo dựng dục, mà là hậu thiên tu thành, đến ngoại vực Hỗn Độn cũng không thể có Đại đạo khí vận ngay lập tức, ít nhất cũng cần mấy vô lượng lượng kiếp.

Cho nên, tu thành Bàn Cổ chân thân tại Hồng Hoang, đến ngoại vực Hỗn Độn cũng phải mất mấy vô lượng lượng kiếp mới có thể có Đại đạo khí vận.

Ngoại trừ Bàn Cổ, bất kỳ Hỗn Độn Ma Thần nào bước vào Hồng Hoang đều sẽ bị thiên khiển.

Dương Mi sau khi rời khỏi Hồng Hoang không trở về, cũng không thể trở về.

Hiện tại, Vu tộc có thể ngưng tụ Bàn Cổ chân thân, có thể triệu hoán, nhưng người tu thành Bàn Cổ chân thân chỉ có một mình Bàn Huyền.

Trong tình huống bình thường, có Bàn Cổ chân thân, Bàn Huyền chỉ cần đến ngoại vực Hỗn Độn ở lại mấy vô lượng lượng kiếp là có thể có Đại đạo khí vận, đương nhiên, cũng có thể là mười mấy vô lượng lượng kiếp, hoặc mấy chục vô lượng lượng kiếp, nhưng lúc đó, Hồng Hoang có tồn tại hay không cũng là một vấn đề. ...Tây Côn Lôn, Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân ngồi trên chiếc bồ đoàn lớn nhất trong Tử Tiêu Cung, sắc mặt âm trầm như nước.

Khi biết tác dụng khí vận của mỗi người trong Vu tộc tăng lên hơn mười lần, Hồng Quân đã hoài nghi khí vận Vu tộc chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, nhưng lại cảm thấy khả năng không lớn.

Hiện nay, đã xác định khí vận Vu tộc là Đại đạo khí vận, Hồng Quân cũng đỏ mắt, càng thêm uất ức.

Vốn dĩ, căn cước của Bàn Huyền bị bại lộ, Vu tộc bắt đầu loạn, đã loạn một vạn năm, nếu lại tiếp tục mấy nguyên hội, có lẽ có thể khiến Vu tộc mất đi vị trí nhân vật chính của lượng kiếp.

Nhưng hiện tại, cục diện lại phát triển theo hướng mà Hồng Quân

không mong muốn.

Khi khí vận chi thể cấp Đại đạo của Bàn Huyền xuất hiện, đối với Hồng Quân cũng có sức hấp dẫn không nhỏ, huống chi là đối với người khác.

Bàn Huyền lại nói sẽ đem Bàn Cổ chân thân dung nhập vào Đại đạo khí vận, không chỉ có thể tăng cường căn cước của Bàn Huyền, cũng khiến Bàn Huyền có Bàn Cổ huyết mạch, ngăn cách với Vu tộc về cơ bản đã biến mất.

Nếu Bàn Huyền lại có sự ràng buộc, người của Vu tộc cũng sẽ yên tâm. ...Đế Giang uyển chuyển nói ra hy vọng của đại bộ phận người trong Vu tộc, để Bàn Huyền đối với Thiên đạo phát thệ, định ra quy củ.

Hiện tại, khí vận của tất cả mọi người trong Vu tộc đều tập trung vào bản thể của Bàn Huyền, nếu Bàn Huyền không có một sự ràng buộc nào, các Tổ Vu cũng không thể yên tâm.

Những Vu tộc không có nguyên thần, cũng đều hiểu rõ tầm quan trọng của khí vận.

"Không vấn đề." Bàn Huyền sảng khoái đáp ứng.

Trước khi căn cước bị bại lộ, Bàn Huyền đã nghĩ, một khi căn cước một ngày nào đó bị bại lộ, sẽ định ra quy củ ràng buộc.

Bàn Huyền có sự ràng buộc, tất cả mọi người trong Vu tộc cũng mới có thể yên tâm.

Nếu Bàn Huyền thật sự muốn đối phó với một người nào đó trong Vu tộc, cũng không cần thiết phải cướp đoạt khí vận, trực tiếp ra tay là được, không ngại phiền phức cũng có thể dùng kế.

Khi Bàn Huyền nói ra quy củ sẽ định, Vu tộc cũng không ai phản đối, tuy có chút khác biệt với một số quy củ đã xuất hiện trong Vu tộc,

nhưng vấn đề không lớn, một số chi tiết nhỏ không cần thiết phải quá để ý.

Bàn Huyền có thể định ra quy củ ràng buộc, khiến mọi người trong Vu tộc hài lòng, vì một số chi tiết nhỏ mà làm Bàn Huyền không vui, quả thực là được không bù mất. ...Bàn Huyền cuối cùng cũng có thể thở phào một hơi.

Khí vận Vu tộc không còn thất thoát, mà đang không ngừng tăng lên.

Yêu tộc Thiên đình, tuy mất đi Hỗn Độn Chung, nhưng sau một vạn năm phát triển, so với một vạn năm trước đã mạnh hơn không ít.

Nhưng, Bắc Minh Yêu tộc lại còn mạnh hơn Yêu tộc Thiên đình, đương nhiên là không tính đến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Nếu Yêu tộc Thiên đình và Bắc Minh Yêu tộc khai chiến, không sử dụng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, phe trước sẽ đại bại, nếu sử dụng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Bắc Minh Yêu tộc cũng khó thắng.

Bắc Minh Yêu tộc được Vu tộc ủng hộ, cộng thêm Côn Bằng lại là ký danh đệ tử của Hồng Quân, cho nên, có nhiều đại yêu đầu quân.

Hơn nữa, Côn Bằng cũng là Chuẩn Thánh duy nhất hiện tại của Yêu tộc.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, có cả Đồ Sơn và Bạch Trạch.

Đồ Sơn và Bạch Trạch đều là Yêu thần.

Yêu tộc Thiên đình, địa vị Thiên Đế cao nhất, Yêu Hoàng kém Thiên Đế một chút, nhưng về cơ bản có thể ngang hàng, dưới Yêu

Hoàng là Yêu thần, dưới Yêu thần là Yêu vương, rồi đến Yêu tướng, Yêu binh.

Năm người đều có tu vi Đại La Kim Tiên, nhưng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy ba người lại có tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, Đồ Sơn và Bạch Trạch đều chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ.

"Căn cước của Bàn Huyền không chỉ là Vu tộc khí vận, mà còn đem Vu tộc khí vận chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, chẳng lẽ..." Ánh mắt Phục Hy lóe lên, trong lòng lại có một suy đoán.

"Hy Hoàng, đang nghĩ gì vậy?" Đông Hoàng Thái Nhất thuận miệng hỏi.

"Không có gì." Phục Hy cũng không đem suy đoán trong lòng nói ra, bởi vì quá kinh người, bất luận suy đoán của mình đúng hay sai, một khi nói ra đều không thỏa đáng.

Có lúc, biết càng nhiều cũng không nhất định là chuyện tốt.

"Vu tộc có Đại đạo khí vận, Bàn Huyền lại chịu ràng buộc, sẽ đem Bàn Cổ chân thân dung nhập vào Đại đạo khí vận, hiện tại, căn cước của Bàn Huyền không chỉ có lợi cho sự phát triển của Vu tộc, mà còn giúp Vu tộc ngưng tụ." Bạch Trạch nói.

"Có biện pháp nào đối phó không?" Đế Tuấn hỏi.

"Thần hạ không nghĩ ra." Bạch Trạch cười khổ.

Khi Đế Tuấn nhìn về phía Đồ Sơn, Cửu Vĩ lão hồ cũng lắc đầu.

"Hiện tại, đau đầu nhất hẳn là Long tộc và Phượng Hoàng tộc." Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Đúng như Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Yêu tộc chưa trở thành nhân vật chính của lượng kiếp.

Nếu Yêu tộc Thiên đình và Bắc Minh Yêu tộc hợp nhất, có khả năng trở thành nhân vật chính của lượng kiếp.

Kỳ Lân tộc đã mất đi vị trí nhân vật chính của lượng kiếp, hiện tại Vu tộc, Long tộc và Phượng Hoàng tộc là nhân vật chính của lượng kiếp.

Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của trời đất, Long tộc và Phượng Hoàng tộc là hai tảng đá ngáng đường lớn, Yêu tộc cũng là một tảng đá ngáng đường, tạm thời chỉ là một tảng đá nhỏ. ...Phương Tây, Tu Di Sơn.

Tu vi của La Hầu cuối cùng đã đạt đến Bán Thánh, nhưng trước mặt Hỗn Nguyên nhất trọng thiên cũng chỉ là con kiến.

Hồng Hoang hiện nay, Bàn Huyền, Hồng Quân, có cả Hậu Thổ, đều có thể dễ dàng nghiền chết La Hầu.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác, đều có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân, tuy chỉ có thể tác chiến trong thời gian ngắn, nhưng với sự cường đại của Bàn Cổ chân thân, muốn đánh chết La Hầu cũng không khó.

Cùng với việc trở thành nhân vật chính của lượng kiếp càng lâu, tu vi của Long Vương và Nguyên Phượng cũng không ngừng tinh tiến.

Hiện tại, Long Vương và Nguyên Phượng đều có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, tuy đều không bằng La Hầu, nhưng cũng không thể xem thường.

Cường giả Hồng Hoang ngày càng nhiều, áp lực của La Hầu cũng ngày càng lớn.

“Khí vận Vu tộc lại chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, Bàn Huyền chẳng lẽ...” Sắc mặt La Hầu đại biến.

Đè nén một tia sợ hãi trong lòng, La Hầu đang cân nhắc làm thế

nào để chứng Hỗn Nguyên đạo quả.

Không nhanh chóng đột phá tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, La Hầu thực sự không có cảm giác an toàn.

Nhưng, đạo của La Hầu là nghịch thiên.

Hồng Hoang hiện tại có hai vị Thánh nhân, khả năng La Hầu nghịch thiên thành công không nghi ngờ gì là rất nhỏ.

Nhưng nếu rời khỏi Hồng Hoang, đến ngoại vực Hỗn Độn, La Hầu muốn chứng Hỗn Nguyên đạo quả sẽ chỉ càng khó hơn.

"Nếu Bàn Huyền có thể dùng Đại đạo khí vận giúp Ngô thì tốt rồi." La Hầu thầm nghĩ, nhưng cũng biết điều đó không có khả năng.

Trừ phi có thể cho Bàn Huyền lợi ích to lớn, nếu không, Bàn Huyền sao lại dùng Đại đạo khí vận giúp La Hầu chứng Hỗn Nguyên đạo quả?

La Hầu hiện tại không thể cho Bàn Huyền đủ lợi ích.

Theo việc Khí Vận Chi Thể hoàn toàn chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, cũng không dễ dàng thất thoát nữa.

Tiên thiên chí bảo trấn áp khí vận đối với Đại đạo khí vận gần như không có tác dụng.

Trấn áp Thiên đạo khí vận có thể dùng cực phẩm tiên thiên linh bảo hoặc tiên thiên chí bảo, nhưng muốn trấn áp Đại đạo khí vận, ít nhất cũng phải là Hỗn Độn Linh Bảo.

Về phần hậu thiên chí bảo ẩn chứa Đại đạo công đức, lại có thể trấn áp Đại đạo khí vận, tùy theo lượng công đức nhiều ít, hiệu quả trấn áp cũng khác nhau.

Dưới chân núi Bất Chu Sơn, trong bộ lạc Tổ Vu lớn nhất.

Trong cung điện nguy nga tráng lệ, Bàn Huyền ngồi trấn giữ.

Hiện nay, Bàn Huyền đang luyện hóa Bàn Cổ chân thân.

Bàn Cổ chân thân của Bàn Huyền hiện tại có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, muốn dung nhập vào Khí Vận Chi Thể không quá dễ dàng.

Chương 142

May là Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền hiện tại có tu vi Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Đem Bàn Cổ chân thân dung nhập vào Khí Vận Chi Thể, đối với Bàn Huyền có lợi ích không nhỏ, vừa có thể xóa bỏ ngăn cách với Vu tộc, lại có thể tăng cường căn cước.

Trước đây, vì Bàn Cổ chân thân là thân ngoại hóa thân của Bàn Huyền, cũng không thể phát huy hoàn toàn.

Lại vì căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, nếu đem Bàn Cổ chân thân dung nhập vào Khí Vận Chi Thể, sẽ có lợi cho việc ngưng luyện Khí Vận Chi Thể, khiến khí vận càng không dễ dàng thất thoát.

Hiện tại, Khí Vận Chi Thể của Bàn Huyền cũng chịu sự chi phối của tất cả mọi người trong Vu tộc.

Mỗi người trong Vu tộc đều có khí vận, cũng đều là một phần căn cước của Bàn Huyền, khi người của Vu tộc rời khỏi Vu tộc, khí vận Vu tộc không thể tránh khỏi việc thất thoát, dù khí vận Vu tộc đã chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, nhưng vấn đề vẫn chưa được giải quyết hoàn toàn.

Nhưng chỉ cần đem Bàn Cổ chân thân dung nhập vào Vu tộc khí vận, vấn đề có thể được giải quyết một phần.

Chính vì lợi ích của việc đem Bàn Cổ chân thân dung nhập vào Khí Vận Chi Thể quá lớn, Bàn Huyền mới quyết định làm như vậy.

Nhưng, cũng cần phải tăng cường sự khống chế đối với người trong Vu tộc.

Những kẻ phản bội Vu tộc, tất phải trả giá đắt.

Hơn nữa, một khi phản bội Vu tộc, vĩnh sinh vĩnh thế đều không thể gia nhập Vu tộc lần nữa. ...Trong vạn năm, những sinh linh phản bội Vu tộc, thậm chí có một bộ phận có Bàn Cổ huyết mạch.

Hiện nay, những kẻ phản bội Vu tộc không phải toàn bộ đều hối hận, nhưng cũng có đại bộ phận đã hối hận.

Khí vận Vu tộc trở thành Đại đạo khí vận, đối với tất cả mọi người ở Hồng Hoang đều có sức hấp dẫn vô cùng lớn, Bàn Huyền cũng đã đối với Thiên đạo phát thệ, có quy củ ràng buộc, người của Vu tộc cũng không cần quá lo lắng khí vận của bản thân biến mất.

Trong tình huống như vậy, người gia nhập Vu tộc ngày càng nhiều.

Nếu bây giờ có một người nào đó của Vu tộc rời khỏi Vu tộc, tuyệt đối sẽ bị cho là đầu óc có vấn đề.

Nhưng, việc gia nhập Vu tộc đã khó hơn rất nhiều so với vạn năm trước.

Trước khi căn cước của Bàn Huyền bị bại lộ, tuy không phải ai cũng có thể tùy tiện gia nhập Vu tộc, nhưng độ khó cũng không quá lớn, nhưng bây giờ, độ khó lại cực lớn, hơn nữa, độ khó ngày càng lớn.

Rõ ràng, Vu tộc hiện tại thà thiếu chứ không ẩu.

Trong vạn năm, Vu tộc tuy loạn, nhưng cũng đã bộc lộ ra vấn đề.

Về phần những kẻ phản bội Vu tộc, có đội chấp pháp Vu tộc xử lý.

Dưới ý chí của Bàn Huyền, Vu tộc đã thành lập đội chấp pháp, do Tổ Vu Cộng Công phụ trách, dưới Cộng Công có một trăm Đại Vu,

mười vạn Tiểu Vu, có cả những sinh linh không có Bàn Cổ huyết mạch.

Đối với những kẻ phản bội Vu tộc, không chỉ phải giết, một người phản bội, giết cả nhà, thậm chí diệt cả tộc.

Dù đại khai sát giới sẽ có nhân quả nghiệp lực, thậm chí khiến khí vận Vu tộc thất thoát, nhưng nếu không nghiêm trị những kẻ phản bội Vu tộc, lại không thỏa đáng.

Do trong vạn năm trước có quá nhiều sinh linh phản bội Vu tộc, nay Vu tộc truy cứu, cả Hồng Hoang đều không yên bình.

Dưới lưỡi đao của đội chấp pháp Vu tộc, đầu người lăn lóc, máu chảy thành sông, xương trắng chất thành núi.

Mặc dù có người không hài lòng với sự bá đạo của Vu tộc, nhưng người dám đối kháng lại không nhiều. ...Phía nam, núi lửa Bất Tử, thánh địa của Phượng Hoàng tộc.

Chỉ trong trăm năm, đã có mấy chục triệu sinh linh đầu quân cho Phượng Hoàng tộc, trong đó có một bộ phận là những kẻ phản bội Vu tộc, có cả những người bị những kẻ phản bội Vu tộc liên lụy.

Một ngày, đội chấp pháp Vu tộc đã đến bên ngoài núi lửa Bất Tử.

Cộng Công thích nước, không thích núi lửa Bất Tử.

Chưa vào núi lửa Bất Tử, Cộng Công đã cảm thấy không thoải mái.

Tuy Cộng Công có thể tạo ra một trận hồng thủy lớn nhấn chìm núi lửa Bất Tử, nhưng cũng biết điều đó không thỏa đáng.

Thực lực của Phượng Hoàng tộc không thể xem thường, Vu tộc hiện tại cũng chưa có ý định quyết chiến với Phượng Hoàng tộc.

Nguyên Phượng dẫn theo một đám cường giả Phượng Hoàng tộc

xuất hiện, Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bằng theo sau Nguyên Phượng.

"Cộng Công, nhữ đến núi lửa Bất Tử của Ngô làm gì?" Nguyên Phượng lạnh mặt nói.

"Giao ra những kẻ phản bội Vu tộc, hôm nay không gây khó dễ cho các ngươi." Cộng Công nói.

Nghe Cộng Công nói như vậy, Nguyên Phượng có chút cạn lời, gây khó dễ rồi còn gì!

Theo cách nhìn của Cộng Công, y đã khách khí rồi, chỉ cần Phượng Hoàng tộc giao ra những kẻ phản bội Vu tộc, về phần những người bị liên lụy, có thể giơ cao đánh khẽ.

"Cộng Công, nhữ đang làm khó tộc Ngô." Một cường giả Phượng Hoàng tộc tức giận nói.

"Hỗn xược, ngươi là cái thá gì, dám đối với Cộng Công đại nhân bất kính." Đại Vu Tướng Liễu sau lưng Cộng Công cũng tức giận.

"Cùng một lời, Ngô không nói lần thứ hai." Ánh mắt băng lãnh của Cộng Công nhìn chằm chằm vào Nguyên Phượng.

Nguyên Phượng mày nhíu chặt.

Những kẻ phản bội Vu tộc đầu quân cho Phượng Hoàng tộc không ít, trước sau cộng lại cũng có hàng trăm triệu, nếu đều giao ra, thực lực của Phượng Hoàng tộc sẽ giảm đi không ít, người khác cũng sẽ xem thường Phượng Hoàng tộc, uy vọng của Nguyên Phượng trong Phượng Hoàng tộc cũng sẽ bị đả kích.

Nhưng nếu không giao ra, Cộng Công tuyệt đối sẽ động thủ.

Hiện tại khai chiến với Vu tộc không phải là điều Nguyên Phượng mong muốn.

Trong một lúc, Nguyên Phượng cũng rơi vào tình thế khó xử.

"Đã gia nhập tộc Ngô, Ngô tự nhiên sẽ che chở." Nguyên Phượng cắn răng, nói với Cộng Công.

Tuy không muốn khai chiến với Vu tộc, nhưng Nguyên Phượng không thể bán đứng những người đã gia nhập Phượng Hoàng tộc, nếu không, sau này còn ai dám gia nhập Phượng Hoàng tộc nữa?

"Tốt, vậy để Ngô xem nhữ có bản lĩnh lớn đến đâu." Cộng Công cũng không nhiều lời nữa, đã Nguyên Phượng muốn che chở những kẻ phản bội Vu tộc, vậy thì chiến.

Tất cả những Vu có Bàn Cổ huyết mạch, cũng giống như A Tu La, đều rất hiếu chiến.

Trong các Tổ Vu, Cộng Công không phải là người hiếu chiến nhất, cũng có thể xếp vào top ba.

Dứt lời, Cộng Công động thủ, bàn tay lớn vung lên, sức mạnh của pháp tắc Hỗn Độn Thủy xuất hiện, ngay sau đó hồng thủy ngập trời hướng về phía Nguyên Phượng lao tới.

Phóng mắt nhìn lại, hồng thủy hung ác cuồn cuộn trời đất, tựa như có thể nhấn chìm bát hoang.

"Hừ!" Nguyên Phượng hừ lạnh một tiếng, cũng vung tay, lượng lớn Nam Minh Ly Hỏa xuất hiện, hóa thành một biển lửa.

"Oanh!" Hồng thủy và biển lửa va chạm, một mảng lớn hư không vỡ vụn.

Vụ nổ kinh khủng đủ để trong một khoảnh khắc khiến Đại La Kim Tiên hình thần câu diệt, dưới sức va chạm, trong phạm vi hàng trăm triệu quang niên, đất rung núi chuyển.

Nham tương chảy xuôi, núi lửa phun trào.

Do ở dưới núi lửa Bất Tử, biển lửa dần dần áp chế hồng thủy.

Về pháp lực, Nguyên Phượng và Cộng Công ngang nhau.

Về thần thông, Nguyên Phượng và Cộng Công cũng chênh lệch không lớn.

Điều Nguyên Phượng lo lắng nhất chính là Cộng Công triệu hoán Bàn Cổ chân thân, nhưng Cộng Công lại không triệu hoán.

"Hống!" Khi hồng thủy sắp bị biển lửa đánh tan, Cộng Công hiển hóa ra Tổ Vu chân thân.

Thân hình Tổ Vu cao ức vạn trượng, đầu mãng thân người, mình mặc vảy đen, chân đạp hắc long, tay quấn đại mãng, uy thế đủ để rung chuyển cửu thiên thập địa, băng diệt vô số tinh thần, chấn động chư thiên vạn đạo.

Cùng với việc Cộng Công hiển hóa ra Tổ Vu chân thân, uy thế của hồng thủy bùng nổ, không còn bị biển lửa áp chế, ngược lại còn hơi áp chế biển lửa. ...Đông Hải Long Cung.

Long Vương và Chúc Long hai huynh đệ cũng đang quan sát trận chiến bên núi lửa Bất Tử.

Cũng có hàng trăm triệu kẻ phản bội Vu tộc đã gia nhập Long tộc, đội chấp pháp Vu tộc hiện đang ở bên ngoài núi lửa Bất Tử, nếu đến Đông Hải, Long tộc cũng không thể không chiến.

Người đầu quân cho Phượng Hoàng tộc, Nguyên Phượng sẽ không tùy tiện giao ra, tương tự, người gia nhập Long tộc, Long Vương cũng sẽ không tùy tiện giao ra.

"Chỉ dựa vào sức mạnh của đội chấp pháp Vu tộc, không thể nào đánh bại Phượng Hoàng tộc." Chúc Long nói.

"Nếu Cộng Công triệu hoán Bàn Cổ chân thân, đánh chết Nguyên

Phượng cũng có khả năng.” Long Vương trầm giọng.

Mỗi một Tổ Vu đều có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân, nhưng Cộng Công chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, nếu triệu hoán Bàn Cổ chân thân chiến đấu, gánh nặng quá lớn, cũng chỉ có thể trong thời gian ngắn.

Nhưng, Bàn Cổ chân thân thấp nhất cũng có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, chiến đấu trong thời gian ngắn, muốn giết Nguyên Phượng cũng không khó.

“Khí vận Vu tộc lại chuyển hóa thành Đại đạo khí vận, thật không biết Bàn Huyền đã làm thế nào.” Chúc Long thở dài.

“Đại đạo khí vận..., khiến người ta khó có thể từ chối, Ngô cũng muốn gia nhập Vu tộc.” Long Vương tự giễu cười một tiếng.

Chúc Long kinh ngạc nhìn về phía Long Vương.

May mà ở đây chỉ có Long Vương và Chúc Long hai người, nếu tin này truyền ra ngoài, biết được Long Vương cũng muốn gia nhập Vu tộc, tuyệt đối sẽ gây ra sóng gió lớn.

Nhưng, nghĩ thì nghĩ vậy, nhưng Long Vương hiện tại sẽ không gia nhập Vu tộc.

Về phần tương lai, Long Vương cũng không dám chắc.

“Có cần xuất binh đi giúp Phượng Hoàng tộc không?” Chúc Long đổi chủ đề.

Hiện nay đội chấp pháp Vu tộc đang chiến đấu với Phượng Hoàng tộc bên ngoài núi lửa Bất Tử, nếu Phượng Hoàng tộc bại, đối với Long tộc cũng không phải chuyện tốt, dù sao cũng môi hở răng lạnh.

“Có kịp không?” Long Vương hỏi.

“...” Nếu chỉ có Long Vương và Chúc Long hai người chạy đến núi lửa Bất Tử hẳn là kịp, nhưng nếu đại quân Long tộc chạy đến, có

lẽ trận chiến bên đó cũng đã kết thúc.

"Nhữ cùng Ngô đi một chuyến đến núi lửa Bất Tử." Long Vương nói.

"Được!" Chúc Long gật đầu.

Lập tức, Long Vương và Chúc Long hai người ra khỏi Đông Hải Long Cung, hướng về đại địa Hồng Hoang.

Long Vương là tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, Chúc Long là tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ, hai người dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến núi lửa Bất Tử.

Do tu vi và thần thông của Long Vương đều trên Chúc Long, tốc độ bung hết sức, bỏ xa Chúc Long.

Long Vương cũng không đợi Chúc Long, đi trước một bước. ...Chỉ dựa vào sức mạnh của đội chấp pháp Vu tộc, đối phó với sức mạnh của Phượng Hoàng tộc trong núi lửa Bất Tử, lại lực bất tòng tâm.

Cộng Công lại không triệu hoán Bàn Cổ chân thân.

Cho nên, sau một hồi chiến đấu, đội chấp pháp Vu tộc rơi vào thế hạ phong.

Khi Long Vương chạy đến, sắc mặt Cộng Công cũng khó coi.

Triệu hoán Bàn Cổ chân thân sẽ khiến trận chiến leo thang, nhưng Cộng Công cũng liều mình.

Cùng với việc Cộng Công triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân, chiến đấu một lúc rồi dẫn theo thủ hạ rời đi.

Trong trận chiến ngắn ngủi sau khi Cộng Công triệu hoán Bàn Cổ chân thân, Long Vương và Nguyên Phượng đều bị trọng thương, cường giả Phượng Hoàng tộc chết một số, núi lửa Bất Tử cũng bị

phá hoại không ít.

Nguyên Phượng chỉ cần một ngày không giao ra hàng trăm triệu sinh linh phản bội Vu tộc, chuyện này sẽ chưa kết thúc.

Cộng Công sẽ lại đến núi lửa Bất Tử, cũng sẽ đến Đông Hải.

Tại đại địa Hồng Hoang, dưới chân núi Bất Chu.

Trong bộ lạc Bàn Huyền, một bầu không khí phồn hoa náo nhiệt.

Vu tộc ngày nay đang hưng thịnh, phát triển nhanh chóng, muốn khôi phục lại thời kỳ một vạn năm trước cũng không phải là chuyện khó.

Ước chừng chưa đến trăm năm, Vu tộc có thể trở lại thời kỳ hưng thịnh như vạn năm trước.

Cung điện nguy nga, trang nghiêm túc mục, cổ xưa mênh mông, ẩn hiện có đạo vận Hỗn Nguyên lưu chuyển.

Lúc này, Bàn Huyền đang luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể.

Bởi vì Bàn Cổ chân thân có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nên việc luyện hóa cũng rất khó khăn.

Dù cho Đại đạo khí vận chi thể có tu vi Hỗn Nguyên tam trọng thiên cũng khó có thể luyện hóa Bàn Cổ chân thân tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên trong thời gian ngắn.

Chương 143

"Có lẽ, có thể lập một đại hoành nguyện." Bàn Huyền đột nhiên ngừng luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể, mở mắt ra, trong lòng suy tư.

Có thể lập đại hoành nguyện với Thiên Đạo, cũng có thể lập đại hoành nguyện với Đại Đạo.

Nếu lập đại hoành nguyện với Thiên Đạo, được Thiên Đạo công nhận, sẽ giáng xuống công đức; tương tự, lập hoành nguyện với Đại Đạo, được Đại Đạo công nhận cũng sẽ giáng xuống công đức.

Nhưng đã lập hoành nguyện thì phải hoàn thành, nếu không hoàn thành được, hậu quả cũng tự gánh chịu.

"Thiên Đạo tại thượng, Ngô Bàn Huyền hôm nay lập đại hoành nguyện, trong vòng một vô lượng lượng kiếp, sẽ khiến thế giới Hồng Hoang thăng cấp lên trên Hỗn Nguyên thập cấp." Giọng Bàn Huyền không lớn, cũng không truyền ra khỏi tòa cung điện này.

Cấp bậc thế giới, thấp nhất là tiểu thiên thế giới, dưới tiểu thiên thế giới căn bản không có tư cách được gọi là thế giới, chỉ có thể gọi là động thiên, phúc địa, vị diện...

Trên tiểu thiên thế giới có trung thiên thế giới, đại thiên thế giới, thế giới cấp Thái Ất, thế giới cấp Đại La và thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Thế giới cấp Hỗn Nguyên có thể chia nhỏ thành mười cấp bậc, Hồng Hoang chính là Hỗn Nguyên thập cấp.

Nếu thăng cấp lên trên Hỗn Nguyên thập cấp, cũng là đã vượt qua thế giới cấp Hỗn Nguyên rồi.

Bàn Cổ đã trực tiếp khai tịch một thế giới vượt qua Hỗn Nguyên thập cấp, nhưng lại thất bại.

Nếu là Đại Đạo Thánh Nhân, liền có thể khai tịch một thế giới vượt qua Hỗn Nguyên thập cấp trong Hỗn Độn.

Thế giới vượt qua Hỗn Nguyên thập cấp được gọi là tuyên cổ bất hủ vĩnh hằng.

Nay, Bàn Huyền lập đại hoành nguyện, muốn nâng cấp Hồng Hoang thành thế giới cấp Vĩnh Hằng, Thiên Đạo Hồng Hoang đã có cảm ứng, xem có công nhận hay không.

Nếu đổi lại là một Chuẩn Thánh lập hoành nguyện như vậy, Thiên Đạo Hồng Hoang ước chừng sẽ không công nhận, nhưng Bàn Huyền dù sao cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lại là dị số, mang khí vận Bàn Cổ và Đại Đạo.

Bàn Huyền cảm thấy khả năng Thiên Đạo Hồng Hoang công nhận hoành nguyện là rất lớn.

Chỉ chờ không bao lâu, vô lượng công đức từ trên trời giáng xuống, rơi vào người Bàn Huyền.

Còn nhiều hơn cả công đức diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi.

Bàn Huyền cũng giật nảy mình, mặc dù biết nếu Thiên Đạo công nhận, công đức sẽ không nhỏ, nhưng cũng không ngờ lại nhiều đến thế.

Công đức gần như gấp mười lần diễn hóa luân hồi.

Phần lớn công đức từ việc diễn hóa luân hồi có thể khiến một Chuẩn Thánh thành Thánh.

Công đức mà Bàn Huyền nhận được bây giờ, để nâng Bàn Cổ chân thân lên Hỗn Nguyên tam trọng thiên hoàn toàn không có vấn đề, thậm chí có thể nâng lên Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Nhưng công đức Thiên Đạo lại không có tác dụng với khí vận Đại

Đạo.

Đừng nói là công đức của Thiên Đạo Hồng Hoang, dù là công đức do Chí cao Thiên Đạo của thế giới cấp Vĩnh Hằng giáng xuống, cũng không có tác dụng với khí vận Đại Đạo.

Nếu là công đức Đại Đạo, thì lại có thể hấp thu để tăng cường khí vận Đại Đạo.

"Một khối công đức lớn như vậy, sau khi Trấn Thiên Bia hấp thu, e rằng có thể sánh ngang với Hỗn Độn Linh Bảo, Hỗn Nguyên Giới cũng có thể thăng cấp." Cảm nhận được công đức khổng lồ trong cơ thể, Bàn Huyền trong lòng cũng đang tính toán.

Công đức Thiên Đạo Hồng Hoang mà Bàn Huyền thu được, về cơ bản đều dung nhập vào Trấn Thiên Bia.

Hiện nay, Trấn Thiên Bia là trung tâm của Hỗn Nguyên Giới, đối với sự phát triển của Hỗn Nguyên Giới vô cùng quan trọng, theo sự gia tăng công đức ẩn chứa trong Trấn Thiên Bia, cấp bậc của Hỗn Nguyên Giới cũng có thể được nâng cao.

Vừa nghĩ, Bàn Huyền vừa lấy ra Hỗn Nguyên Châu.

Ánh sáng của Hỗn Độn Linh Bảo lưu chuyển, Bàn Huyền bước một bước, tiến vào bên trong Hỗn Nguyên Giới.

Vừa tiến vào Hỗn Nguyên Giới, một mảng xám xịt mông lung, hỗn độn chi khí cuồn cuộn, phảng phất như đang ở trong Hỗn Độn ngoài vũ trụ.

Trong không gian Hỗn Độn, một thế giới Hỗn Nguyên nhị cấp đang phát triển, trông khá giống với Hồng Hoang.

Hỗn Nguyên Giới cũng bị Bàn Huyền gọi là phiên bản Hồng Hoang cấu hình thấp.

Hiện tại, Hỗn Nguyên Giới còn xa mới có thể so sánh với Hồng Hoang, nhưng tương lai thì chưa chắc.

Bởi vì Bàn Huyền là chủ nhân của Hỗn Nguyên Giới, khi chân thân giáng lâm, trong Hỗn Nguyên Giới cũng xuất hiện dị tượng.

Vô số sinh linh kính sợ nhìn dị tượng giữa trời đất.

Trên núi Trấn Thiên, Bàn Huyền lấy công đức trong cơ thể ra, dung nhập vào trong Trấn Thiên Bia.

Theo sự dung nhập của một khối công đức lớn, trong không gian bản nguyên của núi Trấn Thiên, kim bia cũng không ngừng trở nên mạnh mẽ hơn.

Trong thời gian ngắn, Trấn Thiên Bia đã có thể sánh ngang với Hỗn Độn Linh Bảo.

Hỗn Nguyên Giới lại bắt đầu thăng cấp.

Việc thăng cấp thế giới không phải là chuyện một sớm một chiều, cũng cần có thời gian.

Cảm nhận đơn giản một chút, Bàn Huyền biết lần thăng cấp này của Hỗn Nguyên Giới cần bảy trăm ba mươi ba năm.

Hơn bảy trăm năm, đối với Bàn Huyền chẳng là gì.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ngủ một giấc cũng còn lâu hơn bảy trăm năm nhiều.

Khi cấp bậc Hỗn Nguyên Giới được nâng cao, Thiên Đạo cũng sẽ mạnh hơn bây giờ, sự trợ giúp cho Bàn Huyền cũng sẽ lớn hơn.

Đợi sau khi Hỗn Nguyên Giới thăng cấp xong, việc Bàn Huyền muốn luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể cũng sẽ dễ dàng hơn. ...

Không nói đến Bàn Huyền ở trong Hỗn Nguyên Giới, Hồng Hoang lại không hề yên tĩnh.

Một khối công đức lớn giáng xuống bộ lạc Bàn Huyền.

Không chỉ tất cả sinh linh trong bộ lạc Bàn Huyền đều nhìn thấy, mà bên ngoài bộ lạc cũng có vô số sinh linh trông thấy.

Các đại năng trong tam giới lục đạo cũng đều phát hiện ra.

"Vầng kim quang vừa rồi là gì vậy?" "Quá chói mắt, khiến người ta không thể nhìn thẳng!" "Có một cảm giác uy nghiêm thần thánh." "Công đức!" "Một khối công đức thật lớn, rơi vào trong cung điện của Bàn Huyền đại nhân." "Nhất định là Bàn Huyền đại nhân đã làm chuyện có lợi cho Hồng Hoang, Thiên Đạo mới giáng xuống đại công đức." "Thiên Đạo chí công, đã giáng xuống đại công đức, tất phải là đã làm một việc tốt kinh thiên động địa." ...

Bộ lạc Hậu Thổ.

Hậu Thổ chân đạp tường vân, đứng trên không trung cao vạn trượng, một đôi mắt đẹp không dám tin nhìn về phía bộ lạc Bàn Huyền.

Hai bộ lạc tuy cách nhau rất xa, nhưng khoảng cách đối với Thánh nhân không có ý nghĩa gì.

Chỉ một bước chân, Hậu Thổ đã đến bên ngoài bộ lạc Bàn Huyền.

"Đại huynh rốt cuộc đã làm gì?

Lại có được công đức lớn như vậy, ... quả thực quá kinh người." Kể từ khi thành Thánh, tâm cảnh của Hậu Thổ cũng đã siêu nhiên, nhưng hiện tại lại không cách nào bình tĩnh được.

Thực sự là công đức mà Thiên Đạo ban cho Bàn Huyền quá lớn.

Diễn hóa luân hồi đại công đức, Hậu Thổ chỉ nhận được phần lớn, lập địa thành Thánh, công đức vừa giáng xuống bộ lạc Bàn Huyền lại gấp mười lần diễn hóa luân hồi.

Cũng không cho người thông báo, Hậu Thổ đã tiến vào cung điện của Bàn Huyền.

Nhưng mà, trong cung điện lại không một bóng người.

Hiện giờ, Bàn Huyền đang ở trong Hỗn Nguyên Giới, Hỗn Nguyên Châu ẩn nấp trong hư không, Hậu Thổ cũng không phát hiện ra.

Không thấy Bàn Huyền, Hậu Thổ khẽ nhíu mày.

Tiếp đó, thần thức Hậu Thổ quét qua, trước tiên là toàn bộ bộ lạc, tiếp đến là Đông Hoang, sau đó là toàn bộ Hồng Hoang.

Thần thức của Thánh nhân có thể bao phủ tam giới lục đạo trong nháy mắt.

"Đại huynh không có ở Hồng Hoang?" Hậu Thổ kinh ngạc.

Hoặc là, Bàn Huyền đang ở Hồng Hoang, chỉ là ẩn thân đi, Hậu Thổ không phát hiện ra được.

Với tu vi hiện tại của Bàn Huyền, nếu ẩn thân đi, Hậu Thổ quả thực cũng khó tìm.

Tìm không thấy Bàn Huyền, Hậu Thổ liền thôi diễn thiên cơ.

Bởi vì nguyên thần ký thác Thiên Đạo, lại thêm có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, chỉ thôi diễn một lúc, Hậu Thổ cũng biết được đại hoành nguyện mà Bàn Huyền đã lập.

"Hoành nguyện khiến Hồng Hoang thăng cấp thành thế giới cấp Vĩnh Hằng?

Đại huynh..." Hậu Thổ kinh hãi.

Muốn nâng cấp một thế giới Hỗn Nguyên thập cấp thành thế giới cấp Vĩnh Hằng, độ khó quá lớn, Hậu Thổ hiện tại không dám nghĩ đến.

Thiên Đạo không thể lừa gạt, Bàn Huyền đã lập đại hoành nguyện, nếu không thể hoàn thành, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Theo Hậu Thổ thấy, Bàn Huyền lập đại hoành nguyện này thực sự không ổn, nếu sớm biết, chắc chắn sẽ ngăn cản Bàn Huyền.

Nhưng hiện tại, mọi chuyện đã thành định cục, Thiên Đạo đã giáng xuống đại công đức.

Trước khi Thiên Đạo giáng xuống đại công đức, Bàn Huyền có lẽ còn có thể hối hận, nhưng khi Thiên Đạo đã giáng xuống đại công đức, cũng đã muộn rồi.

"Tu vi đạo hạnh của đại huynh, trí tuệ, đều hơn Ngô, lập ra hoành nguyện như vậy, tất có sự cân nhắc của mình." Hậu Thổ lại nghĩ trong lòng.

Sự việc đã đến nước này, Hậu Thổ cũng chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Bàn Huyền. ...

Tây Côn Lôn, núi Ngọc Kinh, trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân vẻ mặt kinh hãi.

"Bàn Huyền..., sao dám?" Hồng Quân trong lòng không thể bình tĩnh được nữa.

Ánh mắt Hồng Quân cũng xuyên qua Tử Tiêu Cung, nhìn về phía bộ lạc Bàn Huyền dưới chân núi Bất Chu.

Vừa rồi, Hồng Quân cảm ngộ Thiên Đạo, phát hiện thiên số biến hóa, từ đó biết được Bàn Huyền đã lập một đại hoành nguyện.

Bàn Huyền không phải là người đầu tiên ở Hồng Hoang lập đại hoành nguyện, nhưng đại hoành nguyện mà Bàn Huyền lập lại là cái đầu tiên được Thiên Đạo công nhận.

Không phải ai tùy tiện lập một hoành nguyện, Thiên Đạo cũng sẽ

công nhận.

Giống như ngân hàng cho vay, ngân hàng cũng phải xem xét tín dụng, tài sản các thứ, không thể tùy tiện cho vay được.

Bàn Huyền lập đại hoành nguyện ở Hồng Hoang, tuy rằng có thể quỵt nợ, trực tiếp rời khỏi Hồng Hoang, đi vào trong Hỗn Độn.

Nhưng nếu Bàn Huyền chứng được Đại Đạo Thánh Nhân, đại hoành nguyện này lại phải giải quyết, hoặc là hoàn thành, hoặc là diệt Thiên Đạo Hồng Hoang, giải quyết dứt điểm.

Hiện tại, sự kinh ngạc trong lòng Hồng Quân quả thực không nhỏ, cả người đều ngây ra.

Nếu là Hồng Quân, chắc chắn không dám lập hoành nguyện khiến Hồng Hoang thăng cấp thành thế giới cấp Vĩnh Hằng.

"Lập đại hoành nguyện lớn như vậy, có lẽ Bàn Huyền không có ý định hoàn thành, mà là muốn kiếm một khối công đức lớn dùng trước, sau một vô lượng lượng kiếp mới gánh chịu hậu quả, hoặc là, muốn diệt Thiên Đạo Hồng Hoang trước một vô lượng lượng kiếp." Ánh mắt Hồng Quân lóe lên, trong lòng suy tư.

Hồng Quân không tin Bàn Huyền có thể trong một vô lượng lượng kiếp khiến Hồng Hoang thăng cấp thành thế giới cấp Vĩnh Hằng.

Một vô lượng lượng kiếp là bốn trăm tám mươi triệu lượng kiếp, một lượng kiếp là năm vạn nguyên hội, một nguyên hội là mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm, quả thực là một khoảng thời gian dài đằng đẵng, nhưng muốn nâng cấp một thế giới Hỗn Nguyên thập cấp thành cấp Vĩnh Hằng, một vô lượng lượng kiếp là quá ngắn. ...

Sau hai vị Thánh nhân là Hậu Thổ và Hồng Quân, có một số Chuẩn Thánh đạo hạnh cao thâm cũng từ biến hóa thiên số mà thôi diễn ra được.

Cũng có những Chuẩn Thánh tu vi cao thâm nhưng đạo hạnh không cao.

Trong số các Đại La Kim Tiên, Phục Hy có năng lực thôi diễn rất cao.

Có lẽ, năng lực thôi diễn của Phục Hy đã không kém La Hầu và Càn Khôn Lão Tổ bao nhiêu.

Biết được Bàn Huyền lập đại hoành nguyện khiến Hồng Hoang thăng cấp thành thế giới cấp Vĩnh Hằng, ai nấy đều kinh ngạc không thôi, cũng có người chế giễu Bàn Huyền không biết tự lượng sức mình.

Kể từ khi Hoang Cổ Thiên Đình bị diệt, Thương Khung Lão Tổ thân tử đạo tiêu, Yêu tộc Thiên Đình đã là thế lực số một ở thiên giới Hồng Hoang.

Nam Thiên Môn nguy nga sừng sững, tường vân lượn lờ, thụy thái vạn thiên.

Hai yêu tướng mặc kim giáp mỗi người dẫn một đội yêu binh chịu trách nhiệm bảo vệ Nam Thiên Môn.

Các cung điện hoa lệ san sát, quỳnh lâu ngọc vũ, đình đài lầu các, có long phượng cùng hót, có đan hạc kêu vang nơi cửu cao.

Chương 144

Các loại kỳ hoa dị thảo khiến người ta không kịp nhìn.

Cách Lăng Tiêu Bảo Điện không xa là Hy Hoàng Cung, cung điện của Phục Hy.

Lúc này, Phục Hy tay trái cầm Hà Đồ, tay phải cầm Lạc Thư, tiên thiên bát quái diễn hóa xung quanh thân, đang thôi diễn thiên cơ.

Có đại công đức giáng xuống bộ lạc Bàn Huyền, công đức lớn đến mức gần gấp mười lần diễn hóa luân hồi, sau khi phát hiện, Phục Hy cũng kinh hãi.

Tu vi và đạo hạnh của Phục Hy tuy chỉ ở Đại La Kim Tiên đại viên mãn, nhưng năng lực thôi diễn thiên cơ lại có thể sánh ngang với Chuẩn Thánh.

Lại mượn được Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn, Phục Hy thôi diễn thiên cơ càng dễ dàng hơn.

Sau một hồi thôi diễn, Phục Hy cũng biết được đại hoành nguyện mà Bàn Huyền đã lập.

"Bàn Huyền lại lập đại hoành nguyện lớn như vậy, rốt cuộc là vì sao?" Phục Hy trong lòng không hiểu.

Vừa nghĩ, Phục Hy vừa rời khỏi Hy Hoàng Cung.

Hà Đồ Lạc Thư phải trả lại cho Đế Tuấn, tiện thể Phục Hy cũng sẽ nói cho Đế Tuấn biết kết quả thôi diễn.

Nhưng mà, trong lòng Phục Hy vẫn luôn không thể bình tĩnh được.

...

Bàn Huyền từ trong Hỗn Nguyên Châu đi ra.

Hỗn Nguyên Giới đang trong quá trình thăng cấp, cần mấy trăm năm.

Đợi cấp bậc Hỗn Nguyên Giới được nâng cao, việc Bàn Huyền muốn luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Khi Bàn Huyền từ trong Hỗn Nguyên Châu bước ra, đã phát hiện ra Hậu Thổ.

Hậu Thổ phát hiện có đại công đức giáng xuống bộ lạc Bàn Huyền, thôi diễn ra việc Bàn Huyền lập đại hoành nguyện, cũng ở lại Tổ Vu Điện của Bàn Huyền chờ đợi.

Khi Bàn Huyền phát hiện ra Hậu Thổ, Hậu Thổ cũng phát hiện ra Bàn Huyền.

Tuy tu vi hiện tại của Hậu Thổ không bằng Bàn Huyền, nhưng dù sao cũng là Thánh nhân.

Sau khi gặp Bàn Huyền, Hậu Thổ liền hỏi về đại hoành nguyện thăng cấp Hồng Hoang.

"Vi huynh tự có tính toán." Bàn Huyền nhàn nhạt nói.

Nghe Bàn Huyền nói vậy, Hậu Thổ cũng không nói thêm gì nữa.

Tiếp đó, Bàn Huyền lại cùng Hậu Thổ ngồi luận đạo.

Ở Hồng Hoang hiện nay, người có tư cách luận đạo cùng Bàn Huyền chỉ đếm trên đầu ngón tay, người có tư cách luận đạo cùng Hậu Thổ cũng vậy.

Về tu vi, Hậu Thổ còn kém xa Bàn Huyền, dù có Thiên Đạo chi lực gia trì, cũng không địch lại Bàn Huyền, nhưng chênh lệch về đạo hạnh lại không quá lớn.

Tu vi và đạo hạnh không giống nhau, tu vi cao không có nghĩa là đạo hạnh cũng cao.

Đạo hạnh của tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên vượt qua Hỗn Nguyên nhị trọng thiên hay Hỗn Nguyên tam trọng thiên, cũng không có gì kỳ lạ.

Nguyên thần của Thánh nhân ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, đạo hạnh tiến triển cũng nhanh.

Hiện tại, tốc độ tiến triển đạo hạnh của Bàn Huyền chưa chắc đã bằng Hậu Thổ và Hồng Quân.

Trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân có cái tốt của việc trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nguyên thần ký thác Thiên Đạo có lợi có hại, tương tự, nguyên thần ký thác hư không Hỗn Độn cũng vậy.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng không phải là hoàn mỹ tuyệt đối.

Trong cung điện rộng lớn, Bàn Huyền và Hậu Thổ mỗi người ngồi trên một cái bồ đoàn.

Theo cuộc luận đạo của Bàn Huyền và Hậu Thổ, hai đạo quả Hỗn Nguyên hiển hiện, diễn hóa ra dị tượng kinh người.

Một vầng khánh vân xuất hiện trên đỉnh đầu Hậu Thổ, tuy không bằng Chư Thiên Khánh Vân, nhưng cũng không phải tầm thường.

Theo thủ đoạn của Hậu Thổ Thánh nhân, khánh vân trên đỉnh rộng ba vạn trượng, biến ảo thân hình, hà quang lượn lờ, thải vân bay múa.

Có thể nói huyền trung diệu pháp ít người biết.

Hậu Thổ đôi mắt mở ra, ánh mắt vận tường quang, đất trời di chuyển.

Trên đỉnh đầu Bàn Huyền là Chư Thiên Khánh Vân, trên khánh vân có vô số kim liên, trên kim liên có kim đăng, ánh sáng như chuỗi anh

lạc ngọc châu, rơi xuống không ngừng.

Lại có ba đóa hoa màu hỗn độn xuất hiện trên Chư Thiên Khánh Vân, một đóa nâng Thái Cực Đồ, một đóa nâng Bàn Cổ Phiên, một đóa thì nâng Hỗn Độn Chung, ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo cùng cộng hưởng, thỉnh thoảng dung hợp thành Khai Thiên Phủ, nhưng một lúc sau lại phân hóa.

Hiện tại, Bàn Huyền cũng chỉ có thể dung hợp sơ bộ Khai Thiên Tam Bảo.

Trong nhất thời, thiên hoa loạn trụy vô cùng diệu, địa dũng kim liên trường thụy trinh.

Trong cuộc luận đạo, Bàn Huyền và Hậu Thổ đều có thu hoạch không nhỏ.

Bỗng nhiên, một vầng hào quang màu vàng xuất hiện sau gáy Bàn Huyền, chính là Đại Đạo quang hoàn được tu thành từ công đức Đại Đạo.

Đại Đạo quang hoàn thực sự quá chói mắt, Chuẩn Thánh cũng khó có thể nhìn thẳng.

Hậu Thổ nhìn thẳng vào Đại Đạo quang hoàn của Bàn Huyền, hai mắt cũng có chút không thoải mái.

Hậu Thổ biết, trên người mình vốn có một phần khai thiên công đức, nhưng đã chuyển sang cho Bàn Huyền.

"Có thể chuyển hóa thành khí vận Đại Đạo, có lẽ có liên quan đến khai thiên công đức!" Hậu Thổ thầm nghĩ.

Trong lòng Hậu Thổ lại rất bình tĩnh, tuy mất đi một ít công đức Đại Đạo, nhưng lợi ích mà Bàn Huyền cho nàng lại còn hơn thế.

Về phần các Tổ Vu khác, Hậu Thổ cũng không quản nhiều.

Thời gian trôi đi trong cuộc luận đạo của Bàn Huyền và Hậu Thổ.

Không biết tự bao giờ, Bàn Huyền và Hậu Thổ đã luận đạo mấy trăm năm.

Hỗn Nguyên Giới đã thăng cấp thành công.

Khi Hỗn Nguyên Giới thăng cấp xong, Bàn Huyền cũng kết thúc cuộc luận đạo lần này với Hậu Thổ.

Tiếp theo, Bàn Huyền định mượn sức mạnh của Hỗn Nguyên Giới, cũng như sức mạnh của Bàn Cổ Huyết Trì, một lần luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể.

Nhưng mà, đúng lúc này, Bàn Huyền dường như cảm ứng được điều gì.

Trong cõi u minh, Hồng Hoang có hai biến số, một lớn một nhỏ, biến số lớn là Bàn Huyền, biến số nhỏ là...

Phục Hy!

"Phục Hy cũng là dị số?" Bàn Huyền trong lòng cũng kinh ngạc.

Lẽ nào Phục Hy cũng là người xuyên việt?

Bàn Huyền nhíu mày.

Lúc này, Bàn Huyền nghĩ lại, Phục Hy quả thực có chút kỳ lạ.

Thái độ của Phục Hy đối với Bàn Huyền không mấy thân thiện, có chút bất thường.

Càng nghĩ, Bàn Huyền càng cảm thấy Phục Hy cũng là người xuyên việt.

Nếu Phục Hy cũng là người xuyên việt, và có hiểu biết về Hồng Hoang, chắc chắn đã sớm biết Bàn Huyền cũng là người xuyên việt.

"Nếu Phục Hy là người xuyên việt, thì những hành động trước

đây cũng trở nên bình thường.” Bàn Huyền nghĩ.

Phục Hy vốn nên gia nhập Yêu tộc, Nữ Oa cũng nên là Oa Hoàng của Yêu tộc.

Nếu Phục Hy cũng là người xuyên việt, lại vẫn luôn không có thực lực chống lại Bàn Huyền, việc cẩn thận ẩn mình là cần thiết.

“Đại huynh, sao vậy?” Hậu Thổ phát hiện sắc mặt Bàn Huyền không đúng, liền mở miệng hỏi.

“Ngô có việc cần đi tìm Phục Hy.” Bàn Huyền thuận miệng nói.

Phục Hy?

Hậu Thổ trong lòng không khỏi tò mò, nhưng cũng không hỏi nhiều. ...

Ra khỏi bộ lạc của mình, Bàn Huyền bay về phía thiên giới.

Phục Hy hiện đang ở thiên giới.

Với tu vi và thần thông của Bàn Huyền, chẳng mấy chốc đã đến thiên giới.

Vừa đến thiên giới, phóng tầm mắt nhìn ra, thanh khí lan tỏa, tiên linh vân vụ phiêu diêu.

Thiên giới vốn do tiên thiên thanh khí diễn hóa thành.

Hiện nay, ở thiên giới khó tìm được tiên thiên thanh khí, nhưng hậu thiên thanh khí thì có.

Hậu thiên thanh khí đối với Bàn Huyền cũng vô dụng.

Bước một bước, Bàn Huyền từ tầng trời thứ nhất lên tầng trời thứ hai.

Rất nhanh, Bàn Huyền đã đến tầng trời thứ ba mươi hai.

Trên đường đi, Bàn Huyền không bị ai phát hiện, cũng không ai

hay biết.

Khi Bàn Huyền ẩn nấp thân hình, thu liễm khí tức, Thánh nhân cũng khó có thể phát hiện.

Lực lượng phòng thủ của Yêu tộc Thiên Đình cũng có thể coi là nghiêm ngặt, nhưng đối với Bàn Huyền lại như không có.

Khi Bàn Huyền đến bên ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện, trong Thiên Đình không một ai phát hiện.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, chỉ có Đế Tuấn và Phục Hy hai người.

Bàn Huyền vừa bước vào Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn và Phục Hy đều kinh hãi.

"Bàn Huyền?" Đế Tuấn và Phục Hy đều biến sắc, thần sắc căng thẳng.

"Phục Hy, Ngô có lời muốn nói riêng với nhữ." Bàn Huyền không để ý đến Đế Tuấn, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Phục Hy.

Phục Hy nhíu mày, nhìn về phía Đế Tuấn.

Mặc dù trong lòng có chút không vui, có chút uất ức, nhưng Đế Tuấn cũng rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện.

Khi Đế Tuấn rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, Bàn Huyền tế ra Hỗn Nguyên Kỳ.

Có Hỗn Nguyên Kỳ phong tỏa, cuộc nói chuyện của Bàn Huyền và Phục Hy sẽ không bị bên ngoài nghe thấy.

"Nhữ có lời gì muốn nói với Ngô?" Phục Hy trong lòng có chút thấp thỏm, nhưng vẫn không lộ vẻ gì, mặt không biểu cảm hỏi.

"Hiện nay, Hồng Hoang có hai biến số, một là Ngô, còn một là nhữ." Bàn Huyền nói.

Theo lời Bàn Huyền vừa dứt, sắc mặt Phục Hy đại biến.

“Phục Hy quả nhiên là người xuyên việt sao?” Bàn Huyền vẫn luôn quan sát sự thay đổi sắc mặt của Phục Hy.

Từ phản ứng của Phục Hy xem ra, mười phần thì có đến tám chín phần cũng là người xuyên việt.

Người xuyên việt và người xuyên việt, có thể trở thành bạn bè, tiến hành hợp tác, nhưng khả năng lớn hơn là sẽ trở thành kẻ thù.

Nếu Phục Hy thật sự là người xuyên việt, từ thái độ đối với Bàn Huyền xem ra, chắc chắn đã sớm biết Bàn Huyền cũng là người xuyên việt, như vậy, giữ lại Phục Hy không tốt lắm.

Có thể nói, Bàn Huyền đã nảy sinh sát tâm với Phục Hy.

“Không ngờ lại bị nhữ phát hiện.” Phục Hy thản nhiên thừa nhận.

“Hồng Hoang chỉ cần một dị số.” Lời Bàn Huyền vừa dứt, không khí lập tức thay đổi.

Áp lực vô hình khiến Phục Hy khó có thể chịu đựng.

“Tồn tại ắt có lý do, Ngô sở dĩ trở thành dị số, cũng hoàn toàn là vì nhữ, giết Ngô, nhữ sau này e rằng sẽ hối hận.” Phục Hy nói.

Chương 145

Nghe Phục Hy nói vậy, Bàn Huyền không khỏi ngẩn ra.

Nghe giọng điệu của Phục Hy, dường như tình huống không giống với Bàn Huyền lắm.

"Có lẽ, Phục Hy và Ngô không phải xuyên việt từ cùng một thế giới." Bàn Huyền nghĩ. ...

Bên ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn không nhìn thấy tình hình bên trong điện, cũng không nghe thấy một chút âm thanh nào.

Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất lại chạy tới.

"Vu tộc Bàn Huyền quả thực không coi Yêu tộc chúng ta ra gì, ngang nhiên đến Lăng Tiêu Bảo Điện, còn bắt huynh trưởng đi ra." Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng căm phẫn, dù sao Bàn Huyền cũng đã cướp đi Hỗn Độn Chung.

"Hay là Phục Hy, muốn phản tộc sao?" "Đủ rồi, đừng nói bậy, Phục Hy sẽ không phản tộc, Ngô tin tưởng hắn." Đế Tuấn thấy Đông Hoàng Thái Nhất càng nói càng không ra gì, không khỏi trầm mặt.

"Huynh trưởng, Bàn Huyền và Phục Hy đang nói chuyện gì?" Đông Hoàng Thái Nhất hỏi.

"Không biết." Đế Tuấn nói.

Mặc dù miệng Đế Tuấn nói tin tưởng Phục Hy, nhưng cũng đã nảy sinh nghi ngờ.

Dù sao muội muội của Phục Hy là Nữ Oa đã gia nhập Vu tộc, Vu tộc lại có khí vận Đại Đạo, thực lực cũng vượt xa Yêu tộc Thiên Đình.

Nếu đổi lại là Đế Tuấn, là Phục Hy, e rằng cũng sẽ phản tộc đi đầu quân cho Vu tộc.

"Huynh trưởng, đối với Phục Hy, không thể không đề phòng." Đông Hoàng Thái Nhất do dự một chút, thấp giọng nói với Đế Tuấn.

"Không cần nói nhiều." Đế Tuấn trừng mắt nhìn Đông Hoàng Thái Nhất.

Việc đề phòng Phục Hy cần Đông Hoàng Thái Nhất nhắc nhở sao?

Nhìn vào bên trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Đông Hoàng Thái Nhất nhận ra nó đã bị một kiện Tiên Thiên Chí Bảo che đậy.

Đông Hoàng Thái Nhất muốn xông vào, nhưng cuối cùng vẫn không bước nổi một bước.

Thực lực của Bàn Huyền quá mạnh mẽ, không phải là Đông Hoàng Thái Nhất hiện tại có thể địch lại.

Dù Đông Hoàng Thái Nhất không mất đi Hỗn Độn Chung, hoàn toàn luyện hóa Hỗn Độn Chung, cũng không đánh lại được Bàn Huyền.

Không khí trong Lăng Tiêu Bảo Điện trầm mặc, áp lực vô hình đè lên người Phục Hy, khiến Phục Hy sắp không chịu nổi.

Về phần chạy trốn, Phục Hy lại âm thầm cười khổ.

Với thực lực hiện tại của Phục Hy, muốn chạy trốn trước mặt một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, gần như không có một chút khả năng nào, lại thêm Bàn Huyền đã tế ra Hỗn Nguyên Kỳ phong tỏa thời không.

"Nhữ có biết vĩnh kiếp luân hồi không?" Phục Hy hỏi.

Vĩnh kiếp luân hồi?

Bàn Huyền trong lòng có dấu chấm hỏi.

Vạn kiếp bất ma còn làm được, nhưng vĩnh kiếp bất diệt thì ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không làm được.

"Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng không thể vĩnh kiếp bất diệt, cho nên phải luân hồi dưới Đại Đạo." Bàn Huyền trầm tư một lát, không chắc chắn lắm nói.

"Dưới Đại Đạo Thánh Nhân, tất cả đều đang luân hồi, Hồng Hoang, bao gồm cả Bàn Cổ và các Hỗn Độn Ma Thần, đều không ngoại lệ." Phục Hy trầm giọng nói.

Nghe những gì Phục Hy nói, trong lòng Bàn Huyền cũng không bình tĩnh.

"Đại Đạo định số?" "Vận mệnh có thể bị phá vỡ, nhưng Đại Đạo định số lại phải tuân theo, không thành Đại Đạo Thánh Nhân, dưới Đại Đạo định số, không thoát khỏi vĩnh kiếp luân hồi, mạnh như Bàn Cổ, cũng chỉ là con kiến giãy giụa trong vĩnh kiếp luân hồi mà thôi, trong ký ức của Ngô có ba lần Bàn Cổ khai thiên." Phục Hy cười khổ nói.

"Ba lần Bàn Cổ khai thiên?" Bàn Huyền nhíu mày.

"Trong vĩnh kiếp luân hồi, có thể thức tỉnh ký ức của Đại Đạo thời đại trước đã là không thể tưởng tượng nổi rồi, Ngô lại thức tỉnh được ký ức của hai Đại Đạo thời đại." Bốn trăm tám mươi triệu lượng kiếp là một vô lượng lượng kiếp, tám trăm bốn mươi triệu vô lượng lượng kiếp thì là một Hỗn Độn kỷ nguyên, một Đại Đạo thời đại ít nhất cũng có hàng ngàn vạn Hỗn Độn kỷ nguyên.

"Đại Đạo thời đại trước và Đại Đạo thời đại trước nữa, quá khứ." Bàn Huyền nói.

"Trong mỗi Đại Đạo thời đại, căn cước, thân phận, vận mệnh của Ngô, gần như đều giống nhau, gia nhập Yêu tộc trở thành Hy Hoàng,

vẫn lạc trong Vu Yêu đại chiến, chuyển thế Nhân tộc, trở thành Nhân Hoàng, ở Hỏa Vân Động trấn áp khí vận Nhân tộc." Nghe những gì Phục Hy nói, trong lòng Bàn Huyền càng không bình tĩnh.

Hồng Hoang chưa có Nhân tộc, Phục Hy lại nói ra.

Trong cõi u minh có định số, Thiên Đạo định số trước mặt Đại Đạo định số lại không đáng nhắc đến.

Bàn Cổ khai thiên là Đại Đạo định số, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần ngăn cản Bàn Cổ khai thiên bị giết cũng là Đại Đạo định số.

Hồng Quân, La Hầu, Dương Mi, Tam Thanh, Tổ Vu, Phục Hy, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất..., càng không ngoại lệ.

Nghĩ kỹ lại cực kỳ đáng sợ, Bàn Huyền nhớ lại kiếp trước.

"Có lẽ, Ngô đã ngược dòng thời gian Hỗn Độn, nhưng cũng có khả năng là từ Đại Đạo thời đại trước xuyên việt đến, như vậy, sức mạnh nào khiến Ngô xuyên việt?

Là do một Đại Đạo Thánh Nhân nào đó làm?

Đại Đạo xuất hiện bug?

Bàn Cổ?" Nghi vấn trong lòng Bàn Huyền ngày càng nhiều, nhưng Phục Hy hiển nhiên không thể cho hắn câu trả lời.

Dưới Đại Đạo Thánh Nhân, Bàn Cổ có thể coi là mạnh nhất.

Trong vĩnh kiếp luân hồi, Bàn Cổ có lẽ đã vô số lần khai thiên.

Trong vĩnh kiếp luân hồi, Bàn Huyền không nhất định là biến số đầu tiên, cũng chưa chắc là cuối cùng.

"Ký ức của Ngô." Phục Hy do dự một lúc lâu, hiển hiện ra ký ức của mình.

Một khối ký ức vô hình xuất hiện ở mi tâm của Phục Hy, Bàn

Huyền có thể dùng thần thức tra xem ký ức của Phục Hy.

Những gì Phục Hy nói có lẽ là giả, nhưng ký ức khổng lồ của ba Đại Đạo thời đại lại không dễ dàng thay đổi mà không có chút sơ hở nào.

Cho nên, tra xem ký ức của Phục Hy có thể xác định những gì Phục Hy nói là thật hay không.

Bàn Huyền phóng ra thần thức, tra xem ký ức của Phục Hy.

Phục Hy và Nữ Oa là tiên thiên sinh linh được Hồng Hoang thai nghén, từ lúc thiên địa mới mở đã được thai nghén.

Căn cước của Phục Hy và Nữ Oa cũng có chút nguồn gốc với hai Hỗn Độn Ma Thần, nhưng không phải là Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh.

Hồng Quân, Dương Mi, La Hầu, Càn Khôn Lão Tổ... là Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh, nhưng Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu, không phải là Bàn Cổ chuyển sinh, nhưng lại có liên quan mật thiết với Bàn Cổ.

Ký ức của Phục Hy ở Đại Đạo thời đại này không có gì hay ho, Bàn Huyền gần như đều biết.

Ở Đại Đạo thời đại trước, Phục Hy và Nữ Oa tu luyện hóa hình, gia nhập Yêu tộc, đến Tử Tiêu Cung nghe Hồng Quân đã thành Thánh giảng đạo, tranh đấu với Vu tộc, nhưng bị Tổ Vu đánh chết, nguyên thần được Thái Thượng dùng Thái Cực Đồ cứu, sau đó bị đưa vào luân hồi, chuyển thế Nhân tộc.

Ở bộ lạc Phong Duyện của Nhân tộc, một thiếu nữ tên Hoa Tư, đi chơi ở Lôi Trạch, thấy một dấu chân khổng lồ, đi vào trong dấu chân, có cảm mà mang thai, sinh ra Phục Hy chuyển thế, sau đó, Phục Hy giúp Nhân tộc phát triển, trở thành Nhân Hoàng, khi công đức viên

mãn mới thức tỉnh ký ức kiếp trước, sau đó gần như đều ngồi trấn ở thánh địa Hỏa Vân Động của Nhân tộc, nhìn Nhân tộc phát triển.

Hồng Hoang không có nhân vật chính vĩnh hằng, Nhân tộc cũng không ngoại lệ.

Nhân tộc cuối cùng cũng đi đến diệt vong, có chủng tộc khác nổi lên, cuối cùng, Thánh nhân cũng diệt vong, Thiên Đạo cũng hủy diệt.

Ở Đại Đạo thời đại trước nữa, vận mệnh của Phục Hy không có gì thay đổi.

"Ngô xuất hiện, nhữ có cảm thấy có một luồng sức mạnh nào không?" Tra xem ký ức của Phục Hy xong, Bàn Huyền trầm mặc hồi lâu, mở miệng hỏi.

Đối với câu hỏi của Bàn Huyền, Phục Hy cũng không chỉ suy nghĩ một lần, nhưng cũng không có câu trả lời.

"Nếu là Đại Đạo thời đại này, nên là Bàn Cổ, nếu là Đại Đạo thời đại trước, khả năng của Hồng Quân nên là lớn nhất." Phục Hy đưa ra quan điểm của mình.

"Thật thú vị." Bàn Huyền nói.

"Tương lai càng không hay ho." Đối với Đại Đạo thời đại trước và Đại Đạo thời đại trước nữa, Phục Hy có ký ức, cũng có hiểu biết.

Nhưng tồn tại ở tương lai là Đại Đạo thời đại tiếp theo, có tiếp theo nữa, tiếp theo nữa nữa...

Tương lai có tất cả khả năng, muốn thoát khỏi vĩnh kiếp luân hồi dưới Đại Đạo, quá khứ quan trọng, nhưng tương lai lại càng quan trọng hơn.

Rất có khả năng, một tồn tại nào đó lợi dụng Bàn Huyền để phá vỡ vĩnh kiếp luân hồi, nhưng cũng có khả năng vĩnh kiếp luân hồi là

một bug.

Đại Đạo có thể dung túng bug tồn tại trong vĩnh kiếp luân hồi.

Càng nghĩ, Bàn Huyền càng đau đầu.

"Không thể trở thành Đại Đạo Thánh Nhân thì phải giãy giụa trong vĩnh kiếp luân hồi, thật đáng buồn." Bàn Huyền trong lòng than một tiếng.

Bỗng nhiên, Bàn Huyền lại nhớ đến thần thoại của các quốc gia khác ở kiếp trước.

Hỗn Độn rộng lớn, có giới vô biên, ngoài Hồng Hoang, nên tồn tại vô số thế giới cấp Hỗn Nguyên, có lẽ là do Đại Đạo tự nhiên diễn hóa, cũng có lẽ là do một Hỗn Độn Ma Thần nào đó khai tịch.

"Bàn Cổ lấy lực chứng đạo thất bại, Hồng Quân, Tam Thanh, Dương Mi Đại Tiên... cũng đều thất bại, nên là không có đủ khí vận Đại Đạo, nếu Ngô không đoán sai, muốn phá vỡ vĩnh kiếp luân hồi cần có khí vận Đại Đạo khổng lồ." Phục Hy lại nói.

"Khí vận Đại Đạo sao?" Bàn Huyền cũng đang suy tư.

Khí vận Đại Đạo khổng lồ nên là mấu chốt để phá vỡ vĩnh kiếp luân hồi, nhưng chỉ có khí vận Đại Đạo là không đủ.

Giống như Hồng Quân muốn hợp đạo, trước tiên phải thành Thánh, nếu không thành Thánh, có khí vận khổng lồ cũng không thể hợp đạo.

Muốn phá vỡ vĩnh kiếp luân hồi, không có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thì không cần nghĩ đến.

"Nếu một tồn tại nào đó để Ngô xuyên việt, vậy thì, là muốn đoạt xá Ngô?

Hay đoạt lấy khí vận Đại Đạo của Ngô?

Hay là...” Bàn Huyền trong lòng có vô số suy đoán.

“Nhữ biết Nhân tộc, cũng biết Vu Yêu suy tàn, Nhân tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, là đến từ Đại Đạo thời đại quá khứ?

Hay là từ tương lai?” Phục Hy cũng tò mò về lai lịch của Bàn Huyền.

Ở Đại Đạo thời đại trước và Đại Đạo thời đại trước nữa, đều không có Bàn Huyền.

Ở Đại Đạo thời đại này xuất hiện Bàn Huyền, tất cả đều xảy ra biến hóa, Hồng Quân thành Thánh, nhưng lại hợp đạo thất bại.

Nữ Oa, Chuẩn Đề, còn có Minh Hà..., đều gia nhập Vu tộc.

Hậu Thổ thành Thánh rồi.

Biến hóa ngày càng lớn, nhưng theo Phục Hy thấy, chút biến hóa này còn xa mới đủ để phá vỡ vĩnh kiếp luân hồi.

Biến số càng mạnh mẽ, mới có thể thay đổi càng lớn, khi thay đổi đủ lớn mới có thể phá vỡ vĩnh kiếp luân hồi.

Giống như Phục Hy, cũng là biến số, nhưng tu vi đạo hạnh của hắn còn kém xa Bàn Huyền, có thể thay đổi được càng nhỏ hơn.

“Quá khứ?

Tương lai?” Bàn Huyền cũng không biết, càng không thể cho Phục Hy câu trả lời được.

Có lẽ, trong vĩnh kiếp luân hồi nên có nguyên do Bàn Huyền xuyên việt, nhưng câu trả lời lại cần Bàn Huyền tự đi tìm. ...

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hai người ở bên ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện.

Bàn Huyền và Phục Hy hai người ở trong Lăng Tiêu Bảo Điện đã

nửa ngày rồi, vẫn chưa ra, cũng không biết đang làm gì.

Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất âm trầm, hoài nghi Phục Hy muốn phản tộc.

"Phục Hy thật sự muốn phản bội Yêu tộc sao?" Đế Tuấn trong lòng cũng có hoài nghi.

Đế Tuấn không thể không hoài nghi, dù sao Vu tộc có khí vận Đại Đạo, có Thánh nhân, có muội muội của Phục Hy.

Hiện nay, Yêu tộc Thiên Đình nếu không có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, thậm chí không địch lại được Bắc Minh Yêu tộc, chênh lệch với Vu tộc càng lớn hơn.

Phục Hy lựa chọn phản bội Yêu tộc, đầu quân cho Vu tộc, cũng là bình thường.

Nhưng nếu Phục Hy phản bội Yêu tộc, tổn thất của Yêu tộc Thiên Đình sẽ rất lớn. ...

Chương 146

Đại địa Hồng Hoang, Hậu Thổ, còn có Hồng Quân, đều đang chú ý đến Lăng Tiêu Bảo Điện của thiên giới.

La Hầu, Càn Khôn Lão Tổ, Côn Bằng... cũng đang mật thiết quan sát.

Bàn Huyền lập đại hoành nguyện, được một khối công đức lớn, tiếp đó cùng Hậu Thổ luận đạo một phen, rồi đến Thiên Đình tìm Phục Hy, khiến người ta có chút không hiểu.

Nếu là mời Phục Hy gia nhập Vu tộc, cũng không cần thiết phải bí mật như vậy.

Cũng có đại năng đang nghĩ Bàn Huyền có phải là vì một đạo hồng mông tử khí của Phục Hy không.

Phục Hy được Hồng Quân thu làm đệ tử thân truyền, được một đạo hồng mông tử khí.

Nhưng, nếu là vì hồng mông tử khí, mục tiêu đầu tiên của Bàn Huyền cũng nên là Tiếp Dẫn mới đúng.

Tiếp Dẫn chỉ là đệ tử ký danh của Hồng Quân, lại là tán tu.

Về phần Côn Bằng, tuy cũng là đệ tử ký danh của Hồng Quân, nhưng lại là chủ của Bắc Minh Yêu tộc.

Cho nên, nếu là vì hồng mông tử khí, mục tiêu đầu tiên nên là Tiếp Dẫn, tiếp theo hoặc là Phục Hy, hoặc là Côn Bằng.

Nếu Bàn Huyền vừa không phải mời Phục Hy gia nhập Vu tộc, lại không phải vì một đạo hồng mông tử khí của Phục Hy, vậy thì là vì cái gì? ...

Tây Côn Lôn, núi Ngọc Kinh.

Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung mặt lạnh như băng.

Nếu Bàn Huyền cướp đi hồng mông tử khí của Phục Hy, Hồng Quân cũng có cách đối phó.

"Bàn Huyền tìm Phục Hy rốt cuộc là vì sao?" Hồng Quân cũng không hiểu.

Lúc này, Hồng Quân đang cân nhắc có nên đến Thiên Đình một chuyến không.

Phục Hy là đệ tử thân truyền của Hồng Quân, Hồng Quân đi bảo vệ đệ tử cũng không có gì sai.

Lại qua một lúc, Hồng Quân cuối cùng cũng ngồi không yên.

Đứng dậy, Hồng Quân ra khỏi Tử Tiêu Cung, hướng về Thiên Đình.

Hồng Quân có thể một lần dịch chuyển tức thời đến Thiên Đình, nhưng lại bay đi.

Chân đạp cửu trọng tường vân, Hồng Quân trông có vẻ bay không nhanh, phảng phất như ức vạn năm cũng không đến được thiên giới, nhưng thực ra chỉ cần nửa giờ là có thể đến Thiên Đình.

Nhìn Phục Hy, Bàn Huyền trong lòng cũng đang suy nghĩ.

Phục Hy có thể thức tỉnh ký ức của Đại Đạo thời đại trước và Đại Đạo thời đại trước nữa, dường như có quan hệ rất lớn với việc Bàn Huyền xuyên việt.

Cũng có nghĩa là, việc Bàn Huyền xuyên việt ít nhất đã thông suốt ba Đại Đạo thời đại.

"Ngô bây giờ gia nhập Vu tộc có kịp không?" Phục Hy đột nhiên mở miệng hỏi.

Trước đây, Phục Hy sở dĩ từ chối gia nhập Vu tộc, là để tránh xa Bàn Huyền, lo lắng bí mật của mình bị bại lộ, lựa chọn gia nhập Yêu tộc Thiên Đình, cũng là để Bàn Huyền lơ là cảnh giác.

Nhưng đã bị bại lộ rồi, Phục Hy tạm thời cũng không cần quá lo lắng.

So với việc làm Hy Hoàng của Yêu tộc, gia nhập Vu tộc có thể nhận được lợi ích lớn hơn.

Nữ Oa ở Vu tộc sống không tồi, sau khi căn cước của Bàn Huyền bị bại lộ một vạn năm, Nữ Oa cũng không rời khỏi Vu tộc.

Hiện tại, sinh linh gia nhập Vu tộc quá nhiều rồi, trong lòng Phục Hy cũng muốn gia nhập.

"Có thể!" Bàn Huyền suy nghĩ một chút, cũng gật đầu đồng ý.

Khí vận trên người Phục Hy không nhỏ, có hắn gia nhập Vu tộc, đối với Bàn Huyền cũng có lợi.

Phục Hy cũng là một biến số, để biến số ở lại Yêu tộc, Bàn Huyền cũng không thể yên tâm.

Sau khi biết tình hình của Phục Hy, Bàn Huyền cũng tạm thời từ bỏ ý định giết Phục Hy.

Cũng đúng lúc này, tâm thần Bàn Huyền khẽ động, đã cảm nhận được Hồng Quân.

Hồng Quân đã đến Thiên Đình, đang công kích Hỗn Nguyên Kỳ.

Hỗn Nguyên Kỳ phong tỏa Lăng Tiêu Bảo Điện, Phục Hy không ra được, người bên ngoài cũng không vào được.

Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng phải phá vỡ phòng ngự của Hỗn Nguyên Kỳ mới có thể tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hỗn Nguyên Kỳ là Tiên Thiên Chí Bảo, lực phòng ngự còn mạnh

hơn Thái Cực Đồ một chút, lại thêm pháp lực của Bàn Huyền thúc đẩy, Hồng Quân cũng khó có thể phá vỡ trong thời gian ngắn.

Nghĩ vậy, Bàn Huyền đưa tay thu lại Hỗn Nguyên Kỳ.

Khi Bàn Huyền thu lại Hỗn Nguyên Kỳ, Hồng Quân cũng tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện.

Phía sau Hồng Quân là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hai người.

Thấy Phục Hy không có chuyện gì, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau.

"Bàn Huyền đạo hữu, nhữ có phải muốn làm khó đồ nhi của Ngô là Phục Hy không?" Ánh mắt Hồng Quân nhìn chằm chằm vào Bàn Huyền.

"Đạo hữu không cần lo lắng, Ngô chỉ mời Phục Hy gia nhập Vu tộc, hắn đã đồng ý rồi, cho nên, từ bây giờ, hắn không còn là Hy Hoàng của Thiên Đình, mà là trưởng lão của Vu tộc." Bàn Huyền nhàn nhạt nói.

"?" Hồng Quân cũng kinh ngạc.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất càng thất sắc.

"Phục Hy, nhữ muốn phản bội Thiên Đình?" Đế Tuấn không dám tin nhìn Phục Hy, hắn tin tưởng Phục Hy, nhưng Phục Hy lại phụ lòng tin của hắn.

"Không sai, Ngô đã quyết định, gia nhập Vu tộc." Phục Hy mặt không biểu cảm nói.

Trước đây, Phục Hy cũng chỉ là đang lợi dụng Đế Tuấn mà thôi, bây giờ, không cần thiết phải diễn kịch cùng Đế Tuấn nữa.

Về phần Hồng Quân, Phục Hy cũng không để ý.

Nếu không thức tỉnh ký ức của Đại Đạo thời đại trước và Đại Đạo thời đại trước nữa, trở thành đệ tử của Hồng Quân, sở hữu một đạo hồng mông tử khí, Phục Hy sẽ vui mừng, nhưng thức tỉnh ký ức của hai Đại Đạo thời đại, Phục Hy đã bình tĩnh rồi.

Từ bỏ việc thành Thánh, Phục Hy cũng có thể.

Hồng Hoang còn chưa đạt đến thế giới cấp Vĩnh Hằng, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang đối với Phục Hy hiện tại không có sức hấp dẫn lớn.

Thiên Đạo của thế giới cấp Vĩnh Hằng là Chí cao Thiên Đạo, tuy không thể siêu thoát vĩnh kiếp luân hồi, nhưng thế giới cấp Vĩnh Hằng lại có thể lưu lại dấu vết trong vĩnh kiếp luân hồi.

Có thể lưu lại dấu vết trong vĩnh kiếp luân hồi, không phải là Hồng Hoang hiện tại có thể so sánh được.

"Phục Hy, nhữ nói thật sao?" Hồng Quân trầm mặt, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Phục Hy.

Rõ ràng, Hồng Quân không hài lòng với việc Phục Hy gia nhập Vu tộc.

Nhưng, Phục Hy hoàn toàn không để ý đến thái độ của Hồng Quân: "Đệ tử nói thật." Trong nhất thời, sắc mặt Hồng Quân khó coi, ánh mắt âm trầm.

Phục Hy đồng ý gia nhập Vu tộc, Bàn Huyền cũng chấp nhận, thế là, Phục Hy cũng trở thành người của Vu tộc.

Nhưng, Phục Hy và Yêu tộc Thiên Đình lại có nhân quả, nhưng cũng không cần Bàn Huyền lo lắng, Phục Hy có thể giải quyết.

Sau khi gia nhập Vu tộc, Phục Hy cảm giác tác dụng khí vận của mình đã lớn hơn gấp mười lần.

Mặc dù khí vận trên người Phục Hy là cấp Thiên Đạo, nhưng vì liên kết với căn cước của Bàn Huyền, nên có hiệu quả của khí vận Đại Đạo.

Đừng nói là khí vận Hồng Hoang hiện tại, khí vận của thế giới cấp Vĩnh Hằng, so với khí vận Đại Đạo cũng kém xa.

Khí vận Đại Đạo và khí vận Thiên Đạo có sự khác biệt về bản chất, khí vận Thiên Đạo dù mạnh mẽ đến đâu cũng không thể siêu thoát vĩnh kiếp luân hồi, khí vận Đại Đạo thì không như vậy.

Tu vi và đạo hạnh của Phục Hy vốn ở Đại La Kim Tiên đại viên mãn, hiện nay, theo tác dụng khí vận tăng lên gấp mười lần, tu vi và đạo hạnh của hắn lại đồng thời đột phá.

Đương nhiên, tu vi và đạo hạnh của Phục Hy có thể đột phá cũng không chỉ vì khí vận, mà còn liên quan đến một đạo hồng mông tử khí trong nguyên thần.

Một tiên thiên bát quái xuất hiện xung quanh Phục Hy, diễn hóa vô cùng huyền diệu.

Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, nhân pháp địa, địa pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên.

Trong sự biến hóa không ngừng của tiên thiên bát quái, tu vi và đạo hạnh của Phục Hy cùng đột phá.

"Ầm!" Khí thế Chuẩn Thánh sơ kỳ xuất hiện trên người Phục Hy.

Ngay lúc này, tu vi và đạo hạnh của Phục Hy đều từ Đại La Kim Tiên đại viên mãn đột phá lên Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Thấy Phục Hy vừa gia nhập Vu tộc tu vi và đạo hạnh liền đột phá, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi ghen tị, nhưng hai người lại không gia nhập Vu tộc.

Hồng Quân mặt lạnh như băng, thất vọng về Phục Hy.

Nhưng Hồng Quân hiện tại cũng sẽ không trục xuất Phục Hy khỏi sư môn.

"Phục Hy là đệ tử thân truyền của Ngô, Bàn Huyền sẽ tin tưởng sao?

Hừ, có lẽ có thể lợi dụng Phục Hy để tính kế Bàn Huyền và Hậu Thổ." Hồng Quân trong lòng cười lạnh.

Cục diện hiện tại, Hồng Quân cũng sẽ không ra tay với Bàn Huyền.

Thấy Hồng Quân mặt lạnh như băng, không nói một lời, xoay người trở về Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân rời đi, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không nói một lời.

Bàn Huyền trực tiếp không để ý đến Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, mang theo Phục Hy rời khỏi Thiên Đình.

Khi Bàn Huyền và Phục Hy đều rời đi, Đông Hoàng Thái Nhất mới lớn tiếng chửi rủa: "Phục Hy đúng là không phải con người." "Phục Hy, nhữ quá làm Ngô thất vọng rồi." Đế Tuấn trong lòng thầm hận. ...

Bộ lạc Hậu Thổ.

Nữ Oa cũng đã có tu vi Chuẩn Thánh.

Biết được Phục Hy cũng gia nhập Vu tộc, tâm trạng của Nữ Oa rất tốt.

Nhưng, đám yêu ở Thiên Đình lại đều lớn tiếng chửi rủa Phục Hy.

Ngoài Yêu tộc Thiên Đình, cũng có sinh linh coi thường Phục Hy.

Dù sao Phục Hy là Hy Hoàng của Thiên Đình, với thân phận địa vị của hắn, phản bội Thiên Đình, thực sự không thể chấp nhận được.

Theo người khác thấy, Phục Hy gia nhập Vu tộc là vì khí vận Đại Đạo.

Đương nhiên, khí vận Đại Đạo quả thực cũng là một nguyên nhân hấp dẫn Phục Hy gia nhập Vu tộc, nhưng còn có những nguyên nhân khác.

Từ thiên giới xuống, Phục Hy và Bàn Huyền đã chia tay, hiện tại lại đến bộ lạc Hậu Thổ.

Kể từ khi thức tỉnh ký ức của hai Đại Đạo thời đại, thái độ của Phục Hy đối với Nữ Oa cũng đã có thay đổi.

Hiện nay, Phục Hy đã gia nhập Vu tộc, có cần thiết phải làm tốt quan hệ với Nữ Oa.

Nữ Oa ở Vu tộc sống không tồi, Phục Hy là huynh trưởng của Nữ Oa, quan hệ huynh muội có chút xa cách, nhưng chỉ cần Phục Hy đồng ý, muốn làm tốt quan hệ cũng không khó.

Có Nữ Oa giúp đỡ, Phục Hy ở Vu tộc cũng có thể nhận được nhiều lợi ích hơn.

Bàn Huyền lại sẽ không chiếu cố Phục Hy nhiều. ...

Bàn Cổ Giới.

Thánh địa của Vu tộc do trái tim Bàn Cổ hóa thành.

"Ầm ầm ầm!" Toàn bộ Bàn Cổ Giới đều đang chấn động, là đang thăng cấp.

Bàn Cổ Giới vốn chỉ là thế giới cấp Đại La, vì Bàn Huyền phá vỡ một gông xiềng Thiên Đạo, khiến Bàn Cổ Giới thăng cấp lên Hỗn Nguyên nhất cấp.

Hiện nay, lại là Bàn Huyền khiến Bàn Cổ Giới thăng cấp.

Khiến Bàn Cổ Giới thăng cấp lên Hỗn Nguyên nhị cấp, đối với việc Bàn Huyền luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể cũng có trợ giúp.

Chương 147

Về phần nâng cấp Bàn Cổ Giới lên Hỗn Nguyên tam cấp, đối với Bàn Huyền hiện tại cũng khó, đương nhiên, khó không có nghĩa là không làm được.

Có lẽ, Bàn Huyền nỗ lực mấy vạn nguyên hội có thể nâng cấp Bàn Cổ Giới lên Hỗn Nguyên tam cấp.

Theo sự thăng cấp của Bàn Cổ Giới, Bàn Cổ Huyết Trì cũng có thay đổi, tốc độ thai nghén Đại Vu và Tiểu Vu nhanh hơn.

Hậu Thổ cũng đến Bàn Cổ Giới, chân thân của mười một Tổ Vu khác đều không ở Bàn Cổ Giới, nhưng lại có phân thân ở đây.

"Thực lực của đại huynh thật khủng khiếp." Hậu Thổ nghĩ.

Sau khi thành Thánh, Hậu Thổ muốn nâng cấp Bàn Cổ Giới, nhưng lại không thành công.

Hiện tại, việc Hậu Thổ không làm được, Bàn Huyền đã làm được.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm... các Tổ Vu đều lộ vẻ vui mừng.

Bàn Cổ Giới thăng cấp, đối với toàn bộ Vu tộc là một việc tốt trời ban.

Mười một Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh, đều một lòng muốn tu thành Bàn Cổ chân thân, rồi tu luyện Hỗn Độn nguyên thần.

Chỉ cần tu thành Bàn Cổ chân thân, cũng là Hỗn Độn Thánh Thể, có thể tu luyện Hỗn Độn nguyên thần.

Cấp bậc Bàn Cổ Giới càng cao, đối với việc các Tổ Vu tu thành Bàn Cổ chân thân trợ giúp cũng càng lớn.

"Bàn Cổ Giới lại thăng cấp." "Đã là thế giới Hỗn Nguyên nhị

cấp.” Theo sự thăng cấp lần nữa của Bàn Cổ Giới, chênh lệch với Hồng Hoang lại được rút ngắn rất nhiều.

Nhưng, Bàn Cổ Giới so với Hỗn Nguyên Giới của Bàn Huyền lại kém không ít.

Với sự khống chế của Bàn Huyền đối với Bàn Cổ Giới, sau này có lẽ có thể để Hỗn Nguyên Giới thôn phệ Bàn Cổ Giới.

Nếu đợi Hỗn Nguyên Giới và Bàn Cổ Giới đều thăng cấp lên Hỗn Nguyên cửu cấp, Hỗn Nguyên Giới lại thôn phệ Bàn Cổ Giới, không chừng có thể thăng cấp lên Hỗn Nguyên thập cấp, cũng là cùng cấp bậc với Hồng Hoang rồi.

“Ào ào ào!” Do Bàn Cổ Giới thăng cấp, hỗn độn linh khí càng thêm dồi dào.

“Ngô muốn luyện hóa Bàn Cổ chân thân, Hậu Thổ muội muội hãy trợ giúp Ngô.” Bàn Huyền nói.

Có Hậu Thổ tương trợ, việc Bàn Huyền muốn luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể cũng sẽ dễ dàng hơn một chút.

Về phần Đế Giang... các Tổ Vu, không phải là chân thân không ở Bàn Cổ Giới, mà là dù chân thân ở đây, sự trợ giúp cho Bàn Huyền cũng có hạn.

Hậu Thổ tự nhiên không có ý kiến.

Ngay sau đó, Bàn Huyền đi về phía Bàn Cổ Huyết Trì.

Hậu Thổ thì theo sau Bàn Huyền.

Khi đến phía trên Bàn Cổ Huyết Trì, phóng tầm mắt nhìn ra, phạm vi Bàn Cổ Huyết Trì đã lớn hơn gấp mười lần, cũng sâu hơn.

Bàn Cổ tinh huyết trong huyết trì cũng nhiều hơn.

Bàn Huyền cảm nhận một chút, sức mạnh của Bàn Cổ Huyết Trì

kinh người.

Mặc dù Bàn Cổ Giới hiện tại chỉ là thế giới Hỗn Nguyên nhị cấp, nhưng nếu sức mạnh của Bàn Cổ Huyết Trì hoàn toàn bộc phát, e rằng có thể sánh ngang với Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Tiến vào trong Bàn Cổ Huyết Trì, Bàn Huyền vận dụng một phần sức mạnh của huyết trì để hỗ trợ luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể.

Hậu Thổ cũng toàn lực ra tay tương trợ.

Ngoài một phần sức mạnh của Bàn Cổ Huyết Trì, sức mạnh của Hậu Thổ, Bàn Huyền cũng vận dụng sức mạnh thế giới của Hỗn Nguyên Giới.

Có ngoại lực mạnh mẽ tương trợ, lại thêm tu vi của khí vận chi thể của Bàn Huyền, nhanh chóng luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể.

Theo tốc độ này, chưa đến trăm năm, Bàn Huyền có thể hoàn toàn luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể.

Ầm ầm ầm...

Bàn Cổ Huyết Trì nổi lên sóng to gió lớn.

Các Đại Vu và Tiểu Vu đang được thai nghén trong huyết trì đều trôi theo dòng nước, tránh xa trung tâm bão táp.

Cùng lúc đó, hỗn độn linh khí trong toàn bộ Bàn Cổ Giới cũng điên cuồng tuôn vào.

Mười một phân thân Tổ Vu đứng bên cạnh Bàn Cổ Huyết Trì nhìn, nhưng không thể can thiệp.

Hiện giờ, Bàn Huyền đang luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể, mượn một phần sức mạnh của huyết trì.

Hậu Thổ cũng đang toàn lực giúp đỡ Bàn Huyền.

Tại một nơi nào đó trong huyết trì, Hậu Thổ vừa toàn lực trợ giúp Bàn Huyền luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể, vừa kinh ngạc trong lòng.

Lúc này, Hậu Thổ có thể cảm nhận được trên người Bàn Huyền có một luồng sức mạnh thế giới cường đại.

Một luồng sức mạnh thế giới có tầng thứ cao hơn Bàn Cổ Giới, khiến Hậu Thổ cũng không khỏi kinh ngạc.

"Đại huynh đã khai tịch một phương thế giới cấp Hỗn Nguyên ở ngoài Hỗn Độn sao?

Nhưng khai tịch thế giới trong Hỗn Độn, ở Hồng Hoang cũng không thể triệu hồi sức mạnh thế giới chứ!

Hoặc là nội thế giới trong cơ thể?" Khi cảm nhận được luồng sức mạnh thế giới cường đại xuất hiện trên người Bàn Huyền, trong lòng Hậu Thổ cũng không bình tĩnh.

Theo sự luyện hóa của Bàn Huyền, Hỗn Độn Thánh Thể hiện ra bộ mặt thật của nó, là một thân hình cơ bắp cuồn cuộn, thân thể vĩ ngạn.

Trăm trượng... ngàn trượng... vạn trượng...

Chớp mắt, Bàn Cổ chân thân của Bàn Huyền đã không chỉ ức vạn trượng.

Bàn Cổ chân thân Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, khí thế cũng đáng sợ, Hậu Thổ ở khoảng cách gần cảm nhận cũng thấy áp bức.

Mặc dù áp bức, Hậu Thổ vẫn cẩn thận cảm nhận, nhưng không phát hiện trong Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền có thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Khai tịch nội thế giới trong cơ thể, không có gì lạ, quá nhiều sinh linh ở Hồng Hoang có nội thế giới, phần lớn đều chỉ là tiểu thiên thế

giới, cũng có trung thiên thế giới, về phần đại thiên thế giới thì tương đối ít.

Ngay cả Hậu Thổ, trong thánh nhân đạo thể của nàng cũng có nội thế giới, là một thế giới cấp Đại La.

"Trong Hỗn Độn Thánh Thể của đại huynh không hề có thế giới cấp Hỗn Nguyên, vậy là đã khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên ở ngoài Hỗn Độn?

Rồi triệu hồi sức mạnh của thế giới đó ở Hồng Hoang?" Hậu Thổ không dám tin.

Theo lý, triệu hồi sức mạnh thế giới từ bên ngoài ở Hồng Hoang, Thiên Đạo Hồng Hoang sẽ ngăn cản, giáng xuống thiên kiếp và thiên khiển cũng không có gì lạ.

Không cần biết suy nghĩ của Hậu Thổ hiện tại, Bàn Huyền lại chuyên tâm luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể.

Pháp lực của khí vận chi thể, pháp lực của Hỗn Độn nguyên thần, lại thêm sức mạnh thế giới của Hỗn Nguyên Giới, một phần sức mạnh của Bàn Cổ Huyết Trì, còn có sự giúp đỡ của một Thiên Đạo Thánh Nhân Hồng Hoang là Hậu Thổ.

Dưới sự luyện hóa, Hỗn Độn Thánh Thể của Bàn Huyền bị luyện hóa từng chút một.

Chớp mắt, mấy chục năm đã trôi qua.

Sau mấy chục năm luyện hóa, Bàn Huyền cuối cùng đã hoàn toàn luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể.

Sau khi hoàn toàn luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể, Bàn Huyền bắt đầu dung nhập Hỗn Độn Thánh Thể vào căn cước.

Cũng là dung nhập phân thân vào bản thể.

Vì dung nhập Hỗn Độn Thánh Thể vào khí vận chi thể, cho nên, lấy khí vận Đại Đạo làm chủ.

Đại Đạo vô biên, bao dung vạn vật, đừng nói là Bàn Cổ chân thân tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, dù là Bàn Cổ chân thân tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên trước mặt Đại Đạo cũng không đáng kể, giống như chênh lệch giữa một hạt bụi và vũ trụ.

Cho nên, việc Bàn Huyền dung nhập Hỗn Độn Thánh Thể vào khí vận chi thể rất thuận lợi.

Luyện hóa Hỗn Độn Thánh Thể mất mấy chục năm, mượn một phần sức mạnh của Bàn Cổ Huyết Trì, cũng như sức mạnh thế giới của Hỗn Nguyên Giới, còn có Hậu Thổ toàn lực tương trợ.

Bây giờ dung nhập Hỗn Độn Thánh Thể vào khí vận chi thể, chỉ trong một giờ ngắn ngủi đã xong.

Chỉ thấy, khi Hỗn Độn Thánh Thể dung nhập vào khí vận Đại Đạo, căn cước của Bàn Huyền cũng lột xác.

Lúc này, căn cước của Bàn Huyền trông như một khối hỗn độn mông lung, nhưng lại có thể biến hóa vô cùng.

Bất luận là hình người, chim bay, thú chạy, loài có vảy, hay là thực vật, chỉ cần Bàn Huyền muốn, căn cước của hắn có thể biến thành.

Ngoài ra, căn cước của Bàn Huyền còn có huyết mạch Bàn Cổ.

Huyết mạch Bàn Cổ phân theo cấp bậc, thấp nhất là Bàn Cổ huyết, tiếp theo là Bàn Cổ tinh huyết, rồi đến Bàn Cổ thần huyết, cuối cùng là Bàn Cổ thánh huyết.

Bàn Cổ thánh huyết có thể đạt đến cực hạn của Hỗn Độn Thánh Thể, lên nữa là Đại Đạo thánh huyết.

Chỉ có thánh nhân đạo thể của Đại Đạo Thánh Nhân mới có Đại Đạo thánh huyết.

Hiện tại, Bàn Cổ thánh huyết trên người Bàn Huyền dường như muốn chuyển hóa thành Đại Đạo thánh huyết, nhưng không biết có phải là ảo giác không.

Dung nhập Hỗn Độn Thánh Thể tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên vào khí vận chi thể cấp Đại Đạo, căn cước của Bàn Huyền có sự nâng cao, tu vi cũng đột phá.

Hiện nay, tu vi bản thể của Bàn Huyền là Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, nhưng Hỗn Độn nguyên thần lại chỉ đột phá lên Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

So với tu vi thân thể, tu vi nguyên thần của Bàn Huyền lại tụt hậu.

Hỗn độn nhuyễn động, nhanh chóng biến trở lại hình người.

Cẩn thận cảm nhận sự biến hóa của Bàn Cổ thánh huyết trong cơ thể, Bàn Huyền có chút minh ngộ.

Từ sự biến hóa vi diệu của Bàn Cổ thánh huyết trên người xem ra, đợi tu vi bản thể của Bàn Huyền đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng như tu vi nguyên thần cũng đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Bàn Cổ thánh huyết trên người có lẽ có thể chuyển hóa thành Đại Đạo thánh huyết.

Một khi có Đại Đạo thánh huyết, việc trở thành Đại Đạo Thánh Nhân còn xa sao?

"Tu vi của huynh trưởng đột phá rồi sao?" Cảm nhận sự biến hóa khí tức của Bàn Huyền, Hậu Thổ cũng biết tu vi của Bàn Huyền đã đột phá.

Hiện tại, tu vi thân thể của Bàn Huyền là Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, tu vi nguyên thần và đạo hạnh lại chỉ là Hỗn Nguyên nhị trọng

thiên, không hề cân bằng.

Từ tu vi Huyền Tiên trở đi, về cơ bản tu vi nguyên thần cũng tương đương với đạo hạnh, nhưng cũng không phải là tuyệt đối.

Hiện tại, tu vi nguyên thần và đạo hạnh của Bàn Huyền đang ở trạng thái cân bằng, nhưng tu vi thân thể lại cao hơn quá nhiều, cũng tồn tại không ít tệ đoan.

"Cần phải nhanh chóng nâng tu vi nguyên thần lên Hỗn Nguyên tứ trọng thiên." Bàn Huyền nghĩ.

Khi Bàn Huyền và Hậu Thổ từ trong Bàn Cổ Huyết Trì bước ra, mười một phân thân Tổ Vu của Đế Giang... cũng vội vàng đón lên.

"Chúc mừng đại huynh!" ...

Khi Bàn Huyền bước ra khỏi Bàn Cổ Giới, có dị tượng xuất hiện, vận hành của Thiên Đạo cũng có chút thay đổi.

Các đại năng trong tam giới lục đạo cũng đều phát hiện, dù không thôi diễn được, cũng có thể đoán ra Bàn Huyền đã dung nhập Bàn Cổ chân thân vào khí vận Đại Đạo.

Khí vận Đại Đạo là căn cước của Bàn Huyền, Bàn Cổ chân thân chỉ là một thân ngoại hóa thân mà Bàn Huyền tu luyện, hiện nay, Bàn Cổ chân thân dung nhập vào khí vận Đại Đạo, lợi ích đối với Bàn Huyền không thể tưởng tượng nổi.

Khi Bàn Huyền chuyển hóa khí vận chi thể thành khí vận Đại Đạo, tất cả người trong Vu tộc đều có lợi, hiện tại, tất cả người trong Vu tộc lại được lợi.

Một người đắc đạo, gà chó lên trời, Bàn Huyền đắc đạo, cả Vu tộc cũng sẽ được hưởng lợi.

Nếu có một ngày Bàn Huyền có thể trở thành Đại Đạo Thánh

Nhân, lợi ích mà người trong Vu tộc có thể nhận được cũng sẽ không thể tưởng tượng nổi.

Dưới chân núi Bất Chu, bộ lạc Bàn Huyền.

Tường vân lượn lờ, thụy thái ngàn dặm, hà quang vạn đạo, dị hương thoang thoảng, lại có thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Đại Đạo âm vận biến địa, hồng mông tử quang chiếu diệu chư thiên, Hỗn Nguyên chi uy chấn động hoàn vũ.

Sau khi Bàn Huyền từ Bàn Cổ Giới ra, lại bắt đầu giảng đạo.

Bàn Huyền ít khi giảng đạo, hiện nay lại muốn giảng đạo, khiến tất cả mọi người trong bộ lạc đều vô cùng kích động.

Bên ngoài bộ lạc cũng có không ít người chạy đến nghe đạo.

Chương 148

Lần này, Bàn Huyền giảng đạo cũng chỉ vỏn vẹn mười năm, nhưng sinh linh có duyên nghe đạo cũng có đến ức vạn.

Mỗi một người có duyên nghe Bàn Huyền giảng đạo, ít nhiều đều có thu hoạch.

Giảng đạo kết thúc, Bàn Huyền nhìn ra ngoài bộ lạc.

Người khác không phát hiện, nhưng Bàn Huyền lại nhận ra khí tức của Thông Thiên.

Khoảng một năm sau khi Bàn Huyền giảng đạo, Thông Thiên đã đến ngoài vạn dặm.

Mặc dù Thông Thiên ở ngoài vạn dặm, nhưng với tu vi Chuẩn Thánh của Thông Thiên, cũng có thể nghe rõ Bàn Huyền giảng đạo.

Có thể nói, Thông Thiên đã nghe được chín năm.

"Mười hai viên Định Hải Châu còn lại nên ở trong tay Thông Thiên rồi." Bàn Huyền trong lòng thầm nghĩ.

Định Hải Châu tổng cộng có ba mươi sáu viên, là do mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu hóa thành.

Hiện tại, trong tay Bàn Huyền có hai mươi bốn viên Định Hải Châu, nếu có thêm mười hai viên nữa, cũng là đủ bộ.

Chỉ cần gom đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu, Bàn Huyền sẽ để Định Hải Châu phản bản quy nguyên, khôi phục bản chất, hóa thành ba mươi sáu mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, rồi dung nhập vào Hỗn Nguyên Châu.

Nếu không gom đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu để phản bản

quy nguyên, thì không ổn, tuyệt đối là được không bù mất.

Thần sắc khẽ động, Bàn Huyền lại phát hiện Thông Thiên ở ngoài vạn dặm muốn rời đi.

Ngay sau đó, Bàn Huyền cũng đứng dậy, một bước bước ra, không gian dao động, thời gian bóp méo.

Khi Bàn Huyền một bước bước ra, trời đất vạn vật đều phảng phất như hư ảo.

Khi Bàn Huyền chân đạp thực địa, đã ở ngoài vạn dặm, trước mặt Thông Thiên.

Phát hiện Bàn Huyền giảng đạo, Thông Thiên không khỏi ở ngoài vạn dặm nghe lén, nhưng một lần nghe là chín năm.

Thấy Bàn Huyền giảng đạo kết thúc, Thông Thiên cũng đang định rời đi, nhưng không ngờ Bàn Huyền lại đột nhiên xuất hiện.

Nhìn Bàn Huyền xuất hiện từ hư không, Thông Thiên chắp tay: "Kiến quá đạo huynh!" Đạo hữu là xưng hô bình đẳng, xưng là đạo huynh là tự hạ thấp một bậc, cũng là tôn kính.

"Đã đến ngoài bộ lạc của Ngô, sao không vào ngồi một chút?" Bàn Huyền cười nói.

Đứng trước mặt Thông Thiên, dựa vào hai mươi bốn viên Định Hải Châu trên người, Bàn Huyền đã cảm ứng được trên người Thông Thiên có mười hai viên Định Hải Châu.

Xác định trên người Thông Thiên có mười hai viên Định Hải Châu, Bàn Huyền nhất định phải có được.

Nhưng, nếu có thể để Thông Thiên tự lấy ra mười hai viên Định Hải Châu là tốt nhất.

Nếu Bàn Huyền động thủ, thì không hay lắm.

Có được thực lực mạnh mẽ, thường thích trực tiếp dùng thực lực giải quyết mọi việc, nhưng thực lực của Bàn Huyền đã là số một Hồng Hoang, không ai sánh kịp, lại cũng không thể muốn làm gì thì làm.

Đối mặt với lời mời của Bàn Huyền, Thông Thiên cũng không tiện từ chối. ...

Bộ lạc Bàn Huyền, trong Tổ Vu Điện.

Bàn Huyền lấy ra hai quả Hoàng Trung Lý chiêu đãi Thông Thiên, khiến Thông Thiên cũng thụ sủng nhược kinh.

Hoàng Trung Lý không phải là thứ tầm thường, so với Nhân Sâm Quả, Nhâm Thủy Bàn Đào... còn hơn chứ không kém.

Ngoài hai quả Hoàng Trung Lý, Bàn Huyền còn lấy ra không ít linh quả, cũng như quỳnh tương ngọc dịch...

"Chẳng lẽ mời Ngô gia nhập Vu tộc?" Thông Thiên trong lòng nghĩ.

Đối với việc gia nhập Vu tộc, trong lòng Thông Thiên cũng không quá kháng cự.

Chủ yếu là khí vận Đại Đạo đối với Thông Thiên có sức hấp dẫn rất lớn.

Nhưng, nếu Thái Thượng và Nguyên Thủy không gia nhập Vu tộc, Thông Thiên cũng sẽ không gia nhập.

Mặc dù gia nhập Vu tộc sẽ có lợi ích không nhỏ, nhưng Thông Thiên càng coi trọng tình huynh đệ.

"Đạo hữu ngày trước ở Phân Bảo Nham thu hoạch không nhỏ nhỉ!

Không biết có Định Hải Châu không?" Bàn Huyền cũng không vòng vo, trực tiếp mở miệng hỏi.

“Định Hải Châu?” Thông Thiên trong lòng ngẩn ra, cũng biết Bàn Huyền muốn gì rồi.

Rõ ràng, Bàn Huyền muốn mười hai viên Định Hải Châu trong tay Thông Thiên.

Thông Thiên đối với mười hai viên Định Hải Châu không coi trọng lắm, nếu là ba mươi sáu viên Định Hải Châu, Thông Thiên sẽ coi trọng.

Tuy nhiên Thông Thiên không coi trọng mười hai viên Định Hải Châu, nhưng Bàn Huyền đã muốn thì chắc chắn không tầm thường.

Thông Thiên biết rằng, Định Hải Châu có tổng cộng ba mươi sáu viên, trong tay hắn có mười hai viên, lấy được từ Phân Bảo Nham.

“Hai mươi bốn viên Định Hải Châu còn lại đang ở trong tay Bàn Huyền, mười hai viên trong tay Ngô đưa cho hắn là đủ bộ.” Thông Thiên thầm nghĩ.

Về phần bản chất của Định Hải Châu là mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, Thông Thiên hiện giờ vẫn chưa biết.

“Đạo huynh, Ngô có mười hai viên Định Hải Châu.” Thông Thiên vừa nói, vừa bất động thanh sắc.

“Định Hải Châu hữu duyên với Ngô, đạo hữu nếu có thể cắt ái, Ngô có thể giúp đạo hữu dẫn xuất đại đạo công đức trên người.” Bàn Huyền vẻ mặt bình tĩnh nói với Thông Thiên.

Nghe Bàn Huyền nói vậy, Thông Thiên không còn giữ được bình tĩnh nữa.

Thông Thiên do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, có một phần đại đạo công đức khai thiên của Bàn Cổ.

Bây giờ, Thông Thiên có tu vi Chuẩn Thánh, lại có Hồng Mông Tử

Khí, nếu có thể kích hoạt đại đạo công đức trên người thì khả năng công đức thành thánh cũng có.

Dù không thể công đức thành thánh, ước chừng tu vi của Thông Thiên cũng có thể đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn, thậm chí là Bán Thánh.

Trước đây, Thông Thiên đã dùng đủ mọi cách nhưng vẫn không thể dẫn xuất đại đạo công đức trên người.

Dẫn xuất đại đạo công đức trên người là điều Thông Thiên hằng mong ước, dùng mười hai viên Định Hải Châu để đổi, hắn không chút do dự.

"Được, nếu đạo huynh có thể giúp Ngô dẫn xuất đại đạo công đức trên người, mười hai viên Định Hải Châu này tất sẽ hai tay dâng lên." Thông Thiên nói.

"Nhất ngôn vi định." Bàn Huyền mỉm cười gật đầu.

Trong Tam Thanh, Bàn Huyền tán thưởng nhất là Thông Thiên.

Tam Thanh sớm muộn gì cũng sẽ phân gia, thậm chí đối đầu nhau.

Bây giờ giúp Thông Thiên dẫn xuất đại đạo công đức, sau này có lẽ sẽ có lợi ích bất ngờ.

Hơn nữa, đây cũng là một bước lót đường.

So với mười hai viên Định Hải Châu của Thông Thiên, Bàn Huyền thực ra còn muốn Bàn Cổ lạc ấn của hắn hơn.

Bây giờ, Bàn Huyền đã có ấn ký khai thiên hoàn chỉnh, sao chép một bản để đổi lấy Bàn Cổ lạc ấn của Thông Thiên.

Trong lòng đã có tính toán, Bàn Huyền lấy ra Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Hai kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo vừa xuất hiện, ánh sáng

đại đạo công đức chiếu rọi vạn cổ.

Khi thấy Bàn Huyền lấy ra Huyền Hoàng Bảo Tháp, sắc mặt Thông Thiên không được tốt lắm.

Dù sao Huyền Hoàng Bảo Tháp vốn là vật của Thái Thượng, lại bị Bàn Huyền đoạt mất, Thông Thiên có thể có sắc mặt tốt mới là lạ.

Đại đạo công đức ẩn giấu trên người Thông Thiên là một phần của công đức khai thiên của Bàn Cổ, mà Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng đều ẩn chứa một phần công đức khai thiên của Bàn Cổ.

Bàn Huyền định dùng Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích làm môi giới, kích phát đại đạo công đức trên người Thông Thiên.

Ánh kim quang công đức chói lòa đủ để Chuẩn Thánh không thể nhìn thẳng, nhưng lại không làm gì được Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích một trái một phải bay lên đỉnh đầu Thông Thiên.

Sức mạnh của hai kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo bao trùm lấy Thông Thiên.

Thông Thiên cũng không kháng cự.

Nếu Bàn Huyền muốn gây bất lợi cho hắn, cũng không cần phải dùng đến hai kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo.

Hơn nữa, nếu Bàn Huyền ra tay đoạt lấy mười hai viên Định Hải Châu trong tay hắn, Thông Thiên cũng không giữ được.

Dưới sự thúc đẩy của đại pháp lực Bàn Huyền, uy lực của Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích đều được phát

huy đến cực hạn.

Không lâu sau, Thông Thiên cảm giác có thứ gì đó trong nguyên thần đang tỉnh lại từ giấc ngủ sâu.

Đại đạo công đức của Thập Nhị Tổ Vu nằm trong huyết mạch, còn đại đạo công đức của Tam Thanh lại nằm trong nguyên thần.

Một lát sau, đại đạo công đức trên người Thông Thiên đã được dẫn xuất ra.

Bàn Cổ khai thiên, Đại Đạo giáng xuống công đức, vì Bàn Cổ thân hóa vạn vật, ba thành công đức khai thiên dung nhập vào Huyền Hoàng Bảo Tháp, hai thành công đức khai thiên ở Hồng Mông Lượng Thiên Xích, một thành công đức dung nhập vào Khai Thiên Tam Bảo.

Tam Thanh có hai thành công đức khai thiên, Thập Nhị Tổ Vu cũng có hai thành công đức khai thiên.

Thông Thiên chỉ là một trong Tam Thanh, cho nên tuy có một phần công đức khai thiên của Bàn Cổ, nhưng chỉ khoảng 0,6 đến 0,7 thành, còn chưa được một thành.

Dù vậy, công đức khai thiên của Bàn Cổ vô cùng khổng lồ, chưa đến một thành cũng không phải chuyện nhỏ.

Chỉ thấy, sau khi công đức khai thiên trên người Thông Thiên được dẫn xuất, hắn liền hấp thu để đề thăng tu vi và đạo hạnh.

Mặc dù không được một thành công đức khai thiên, nhưng sau khi hấp thu, tu vi và đạo hạnh của Thông Thiên đều tăng mạnh.

Khi Thông Thiên hấp thu xong công đức, tu vi đạt đến Bán Thánh, còn đạo hạnh thì là Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Không thể một bước thành thánh, Thông Thiên cũng có chút buồn bực.

Nếu đại đạo công đức trên người Thông Thiên nhiều hơn một chút, có lẽ đã một bước thành thánh.

Tuy có chút buồn bực, nhưng tu vi và đạo hạnh tăng mạnh cũng khiến Thông Thiên khá vui vẻ.

Ít nhất hiện tại, tu vi và đạo hạnh của Thông Thiên đã vượt xa Thái Thượng và Nguyên Thủy.

Thông Thiên không so sánh với Thái Thượng, nhưng lại không ít lần tranh đấu với Nguyên Thủy.

Về tu vi và đạo hạnh đã vượt qua Nguyên Thủy, khiến tâm tình Thông Thiên vô cùng tốt.

Sau khi dẫn xuất đại đạo công đức trên người Thông Thiên, Bàn Huyền cũng thu lại Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Lúc này, Thông Thiên cũng đưa mười hai viên Định Hải Châu cho Bàn Huyền.

Có được mười hai viên Định Hải Châu từ tay Thông Thiên, Bàn Huyền cũng đã gom đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu.

Gom đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu, bước tiếp theo là khiến Định Hải Châu phản bản quy nguyên.

Bàn Huyền không khỏi nhớ đến Càn Khôn Đỉnh của Càn Khôn Lão Tổ.

Thiên địa có Càn Khôn Đỉnh và Tạo Hóa Đỉnh, đều là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, dung hợp lại sẽ thành Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Đỉnh.

Tuy nhiên, nếu Càn Khôn Đỉnh và Tạo Hóa Đỉnh đều được thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, rồi hợp hai làm một thì có khả năng sẽ

thành Hỗn Độn Linh Bảo.

Tạo Hóa Đỉnh chưa xuất thế, Càn Khôn Đỉnh thì đang ở trong tay Càn Khôn Lão Tổ.

Tuy không có Càn Khôn Đỉnh, Bàn Huyền cũng có thể khiến ba mươi sáu viên Định Hải Châu phản bản quy nguyên, nhưng dù sao cũng phiền phức, có Càn Khôn Đỉnh sẽ đơn giản hơn nhiều.

Thu lại Định Hải Châu, Bàn Huyền lại nói với Thông Thiên: "Đạo hữu, Ngô dùng ấn ký khai thiên hoàn chỉnh để trao đổi Bàn Cổ lạc ấn của nhữ, có được không?" "Ấn ký khai thiên hoàn chỉnh đổi lấy Bàn Cổ lạc ấn của Ngô?" Thông Thiên cũng kinh ngạc.

Tam Thanh mỗi người có một phần ba Bàn Cổ lạc ấn, nhưng đều đã đưa cho Bàn Huyền một phần mười.

Nếu Thông Thiên đưa hết Bàn Cổ lạc ấn cho Bàn Huyền, Bàn Cổ lạc ấn mà Bàn Huyền sở hữu cũng sẽ vượt quá một phần ba.

Đối mặt với ấn ký khai thiên hoàn chỉnh, Thông Thiên có chút khó lòng từ chối.

Hơn nữa, Bàn Huyền đã giúp Thông Thiên dẫn phát đại đạo công đức, tuy Thông Thiên đã đưa mười hai viên Định Hải Châu, nhưng vẫn cảm thấy mình đã chiếm được hời.

Trong nhất thời, Thông Thiên không vội từ chối, nhưng cũng không đồng ý, đang nghiêm túc cân nhắc.

Chương 149

Sự việc trọng đại, Thông Thiên quả thật cần phải suy nghĩ kỹ.

Thấy Thông Thiên đang suy tư, Bàn Huyền cũng không vội.

Gom đủ Khai Thiên Tam Bảo, Bàn Huyền có ấn ký khai thiên hoàn chỉnh, có thể tiến hành sao chép.

Bản sao ấn ký khai thiên của Bàn Huyền chỉ có thể tồn tại một ức vạn năm.

Thời gian một ức vạn năm ở Hồng Hoang không được coi là quá dài.

Đương nhiên, Bàn Huyền hiện tại sẽ không nói cho Thông Thiên biết.

Thông Thiên vốn đang do dự, nếu biết ấn ký khai thiên mà Bàn Huyền đưa chỉ có thể tồn tại một ức vạn năm, chỉ sợ sẽ từ chối.

Sao chép ấn ký khai thiên đối với Bàn Huyền hiện tại cũng không dễ dàng, cần phải mượn sức mạnh của thiên đạo Hỗn Nguyên Giới và Bàn Cổ Huyết Trì.

Về phần sao chép Bàn Cổ lạc ấn, về lý thuyết là có thể, nhưng Bàn Huyền hiện tại không làm được.

Hơn nữa, khi Bàn Huyền đã sao chép ấn ký khai thiên, nếu bản sao chưa biến mất thì không thể sao chép lần nữa.

Nếu có thể tùy tiện sao chép ấn ký khai thiên, Bàn Huyền đã sớm sao chép cho Hậu Thổ và Đế Giang mấy bản rồi.

Một lúc lâu sau, Thông Thiên quyết định: "Như ý của đạo huynh." Thấy Thông Thiên đồng ý, Bàn Huyền trong lòng cũng âm thầm thở

phào nhẹ nhõm.

“Đạo hữu ở đây chờ một lát, Ngô đi rồi về ngay.” Bàn Huyền nói.

Tiếng nói vừa dứt, để lại Thông Thiên ở đó, Bàn Huyền thì đi đến Bàn Cổ Giới.

Tại Bàn Cổ Huyết Trì, lại câu thông với thiên đạo Hỗn Nguyên Giới, Bàn Huyền bắt đầu sao chép ấn ký khai thiên.

Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung dung hợp thành đại phủ xuất hiện trong tay Bàn Huyền.

Mặc dù Khai Thiên Tam Bảo chưa hoàn toàn dung hợp, nhưng ấn ký khai thiên đã hoàn chỉnh. ...

Thông Thiên chỉ chờ chưa đến nửa canh giờ.

Khi Bàn Huyền quay lại, thấy trong tay hắn có thêm một viên hỗn độn ngọc phù, bên trong ngọc phù là ấn ký khai thiên hoàn chỉnh.

Thần thức của Thông Thiên quét qua ngọc phù trong tay Bàn Huyền, cũng cảm nhận được ấn ký khai thiên hoàn chỉnh.

Đương nhiên, Thông Thiên không biết rằng ấn ký khai thiên trong viên hỗn độn ngọc phù này là bản sao.

So với hàng thật, bản sao dù sao cũng kém hơn một chút.

Bàn Huyền trực tiếp đưa hỗn độn ngọc phù cho Thông Thiên.

Sau khi có được ấn ký khai thiên hoàn chỉnh, Thông Thiên cũng giao ra Bàn Cổ lạc ấn.

Cứ như vậy, Thông Thiên không còn Bàn Cổ lạc ấn, còn Bàn Huyền đã có hơn một phần ba Bàn Cổ lạc ấn.

“Chỉ còn lại Thái Thượng và Nguyên Thủy.” Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nhưng mà, Thái Thượng và Nguyên Thủy lại không dễ lừa như Thông Thiên.

Không phải Thông Thiên ngu xuẩn, thân là Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, Thông Thiên cũng có đại trí tuệ, chỉ là do tính cách mà thôi.

Muốn có được Bàn Cổ lạc ấn của Thái Thượng và Nguyên Thủy, độ khó vốn đã lớn hơn so với việc lấy của Thông Thiên.

Khi Thái Thượng và Nguyên Thủy biết Thông Thiên đã đưa Bàn Cổ lạc ấn cho Bàn Huyền, Bàn Huyền sẽ càng khó có được Bàn Cổ lạc ấn của hai người họ hơn.

Nhưng mà, Bàn Cổ lạc ấn hoàn chỉnh đối với Bàn Huyền cũng rất quan trọng, thế tại tất đắc.

Tạm thời, Bàn Huyền chưa tìm được cơ hội để có được Bàn Cổ lạc ấn của Thái Thượng và Nguyên Thủy, nhưng sau này chưa chắc đã không có cơ hội.

Bàn Huyền cũng có thể tạo ra cơ hội, nhưng cần phải mưu hoạch cẩn thận.

Lần này, Bàn Huyền thu hoạch rất lớn.

Về phần mời Thông Thiên gia nhập Vu tộc, Bàn Huyền không mở lời. ...

Thông Thiên rời khỏi bộ lạc của Bàn Huyền, tiếp tục du lịch Hồng Hoang.

Tại bộ lạc của Bàn Huyền, Thông Thiên mất đi mười hai viên Định Hải Châu và Bàn Cổ lạc ấn, nhưng được cũng không ít.

Hiện giờ, tu vi của Thông Thiên là Bán Thánh, đạo hạnh Chuẩn Thánh đại viên mãn, lại có được ấn ký khai thiên hoàn chỉnh.

Ngoài ra, Thông Thiên ở bộ lạc của Bàn Huyền còn được ăn một

quả Hoàng Trung Lý, lại còn gói mang về mấy quả.

Vốn dĩ, Bàn Huyền chỉ lấy ra hai quả Hoàng Trung Lý để chiêu đãi Thông Thiên, Thông Thiên chỉ ăn một quả, muốn gói một quả mang đi.

Trước khi Thông Thiên rời đi, Bàn Huyền lại lấy thêm mấy quả tặng hắn.

Tu vi và đạo hạnh của Thông Thiên tăng lên, lại mất đi Bàn Cổ lạc ấn, khí vận trên người cũng có biến hóa, nhưng không hề bị thất thoát.

"Có ấn ký khai thiên hoàn chỉnh, Ngô nhất định có thể lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức." Thông Thiên thầm nghĩ.

Khai Thiên Cửu Thức là thần thông do Bàn Cổ sáng tạo, cũng là Hỗn Độn thần thông, tầng thứ còn trên cả Tiên Thiên Thần Thông.

Vào thời đại hỗn độn khi thiên địa chưa mở, Hỗn Độn thần thông không ít, nhưng Khai Thiên Cửu Thức lại là mạnh nhất.

Tiếp theo, vừa du lịch Hồng Hoang, Thông Thiên vừa cảm ngộ ấn ký khai thiên.

Cùng với việc không ngừng cảm ngộ ấn ký khai thiên, Khai Thiên Cửu Thức cũng ngày càng gần với Thông Thiên. *** Tây Côn Luân, hai tiểu đạo đồng chân đạp tường vân, bay ra từ Ngọc Kinh Sơn.

Ngọc Kinh Sơn là đạo trường của thánh nhân, người bình thường không thể đặt chân đến, càng đừng nói là đằng vân giá vũ ở Ngọc Kinh Sơn.

Hai đạo đồng bay ra từ Ngọc Kinh Sơn lúc này chính là Hạo Thiên và Dao Trì.

Hạo Thiên và Dao Trì là hai đồng tử được Hồng Quân điểm hóa.

"Sư huynh, chúng ta đến Dao Đài trước nhé!" Dao Trì quay đầu nói với Hạo Thiên.

“Tất nhiên, nếu không chẳng phải là bỏ gần tìm xa sao.” Hạo Thiên mỉm cười nói.

Dao Đài cũng là một phúc địa ở Tây Côn Luân, là đạo trường của Tây Vương Mẫu.

Tây Vương Mẫu đắc đạo từ sớm, căn cước bất phàm, hiện nay cũng có tu vi đạo hạnh Đại La Kim Tiên đại viên mãn, ở Tây Côn Luân cũng là một cường giả.

Ngọc Kinh Sơn cách Dao Đài cũng ức triệu quang niên, với tốc độ bay của Hạo Thiên và Dao Trì, nửa ngày cũng không đến nơi.

Nhìn từ xa, trên Dao Đài khói mù bao phủ, mây lành ngũ sắc lan tỏa, lại có vạn đạo hà quang.

Hoa trường sinh, cỏ bất tử nở rộ khắp nơi.

Trong tiên linh chi khí nồng đậm có quỳnh lâu ngọc vũ, đẹp đẽ vô cùng.

Dưới Dao Đài có một quốc độ do các nữ tiên tạo thành, được gọi là Tây Vương Mẫu quốc.

Nữ tiên của Tây Vương Mẫu quốc cũng có ức vạn người, không thiếu Thái Ất Kim Tiên và Đại La Kim Tiên, cũng là một thế lực không thể xem thường.

Khi Hạo Thiên và Dao Trì vừa tiếp cận Dao Đài, đã có một nữ tiên tu vi Đại La Kim Tiên chặn hai người lại.

“Các ngươi là ai?

Đến Dao Đài có việc gì?” Nữ tiên hỏi.

“Chúng ta là đồng tử của Huyền Giáo thánh nhân, phụng thánh nhân pháp chỉ sắc phong Tây Vương Mẫu.” Hạo Thiên nói.

Nghe Hạo Thiên nói vậy, nữ tiên cũng kinh ngạc, không dám chậm

trễ.

Huyền Giáo do Hồng Quân thành lập, pháp chỉ của Hồng Quân, Tây Vương Mẫu cũng không dám vi nghịch.

Khi Hạo Thiên và Dao Trì hai người nói rõ thân phận, trên đường đi cũng thông suốt không bị cản trở.

Khi Hạo Thiên và Dao Trì hai người đến Dao Đài, Tây Vương Mẫu đã chờ sẵn.

Tây Vương Mẫu dung mạo tú mỹ, một thân bạch quần, khí chất phiêu miểu thoát tục.

Lúc này, trong lòng Tây Vương Mẫu cũng có nghi hoặc, không biết Hồng Quân muốn sắc phong mình cái gì.

Thấy Tây Vương Mẫu, Hạo Thiên và Dao Trì đều chắp tay chào, Tây Vương Mẫu cũng không tỏ ra kiêu ngạo.

Hạo Thiên và Dao Trì tuy chỉ là đồng tử của Hồng Quân, nhưng gọi các đệ tử của Hồng Quân là sư huynh cũng không có vấn đề gì.

Cho nên, đối với hai người Hạo Thiên mà giao hảo ngang vai vế, cũng không hề làm mất mặt Tây Vương Mẫu.

Tiếp đó, Dao Trì lấy ra một đạo phù chiếu của Hồng Quân.

Đối mặt với phù chiếu của Hồng Quân, Tây Vương Mẫu cũng cúi đầu bái lạy.

"Sinh tử luân hồi, tuần hoàn vô dĩ, nghiệp oan tương trục, chuyển báo vô hưu.

Ngô rất thương xót, đặc mệnh phong Tây Vương Mẫu vi Nữ Tiên Chi Thủ, họa phúc từ nay ngươi thi hành, sinh tử từ nay siêu thoát.

Có công chi nhật, tuần tự thăng thiên.

Ngươi hãy khắc thủ hoằng quy, không được tư lợi vọng động, tự rước phiền toái.

Vâng theo ý ta, vĩnh hưởng bảo lục, thường nắm ti luân.

Cố nay sắc phong, ngươi hãy kính cẩn nhận lấy!" Dao Trì tay cầm phù chiếu của Hồng Quân, sắc phong Tây Vương Mẫu làm Nữ Tiên Chi Thủ.

Hiện nay ở Hồng Hoang, nữ tiên vô số, có sắc phong của Hồng Quân, Tây Vương Mẫu liền có thể lĩnh phù chiếu của Hồng Quân để quản hạt.

"Cẩn tuân thánh nhân phù chiếu." Tây Vương Mẫu không dám từ chối, cũng không từ chối, cung kính bái lạy, nhận lấy phù chiếu của Hồng Quân.

Bây giờ ở Hồng Hoang không chỉ có một mình Hồng Quân là thánh nhân, nhưng ngoại trừ Vu tộc, chỉ sợ cũng không có một chủng tộc nào dám đắc tội Hồng Quân.

Hồng Quân dù sao cũng là thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang, sau khi thành thánh đã giảng đạo tại đảo Kim Ngao ở Đông Hải, phân phát rất nhiều Tiên Thiên Linh Bảo.

Vì thế, không ít người ở Hồng Hoang đều tôn Hồng Quân là Đạo Tổ.

Trao phù chiếu của Hồng Quân cho Tây Vương Mẫu, trong lòng Dao Trì không khỏi ngưỡng mộ, cũng muốn trở thành Nữ Tiên Chi Thủ, nhưng hiện tại còn kém xa.

Nhận phù chiếu của Hồng Quân, Tây Vương Mẫu muốn chiêu đãi Hạo Thiên và Dao Trì một phen, nhưng Hạo Thiên và Dao Trì lại từ chối.

Sắc phong xong Nữ Tiên Chi Thủ, Hạo Thiên và Dao Trì phải đến

Đông Hải để sắc phong Đông Vương Công làm Nam Tiên Chi Thủ.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu giống nhau, cũng có tu vi đạo hạnh Đại La Kim Tiên đại viên mãn, đạo trường ở đảo Tử Phủ, Đông Hải.

Đảo Tử Phủ là một trong mười châu ở Đông Hải, tuy không bằng ba đảo Bồng Lai, Doanh Châu và Phương Trượng, nhưng có thể so sánh với đảo Kim Ngao. ...

Hạo Thiên và Dao Trì từ Tây Côn Luân xa xôi chạy đến Đông Hải, tìm kiếm đảo Tử Phủ.

Trên biển cả mênh mông, Hạo Thiên và Dao Trì cũng phải tìm một lúc lâu mới thấy đảo Tử Phủ.

Tại đảo Tử Phủ, Hạo Thiên hai người nói rõ thân phận, dễ dàng gặp được Đông Vương Công.

Vừa gặp Đông Vương Công, Hạo Thiên lấy ra phù chiếu của Hồng Quân, sắc phong Đông Vương Công làm Nam Tiên Chi Thủ.

Đông Vương Công vô cùng bất ngờ, không ngờ Hồng Quân lại sắc phong mình làm Nam Tiên Chi Thủ, nhưng cũng khiến hắn vui mừng như điên.

Hưng phấn nhận lấy phù chiếu của Hồng Quân, Đông Vương Công ý khí phong phát.

Theo Đông Vương Công thấy, có sắc phong của Hồng Quân, ngoại trừ Vu tộc, không cần phải e sợ bất kỳ chủng tộc nào.

So với Tây Vương Mẫu, dã tâm của Đông Vương Công lớn hơn, tính tình lại tự đại cuồng vọng.

Tây Vương Mẫu đối với hai người Hạo Thiên có thể lấy lễ đối đãi, Đông Vương Công lại khinh thị, hoàn toàn không để Hạo Thiên và

Dao Trì vào mắt.

Nếu không phải tu vi của Hạo Thiên và Dao Trì không tệ, lại là đồng tử của Hồng Quân, Đông Vương Công càng không thèm để ý.

Mặc dù Đông Vương Công che giấu sự khinh thị đối với hai người Hạo Thiên, nhưng hai người Hạo Thiên vẫn cảm nhận được.

Chương 150

Tuy trong lòng không vui, nhưng Hạo Thiên hai người cũng không tiện phát tác. ...

Dưới chân Bất Chu Sơn, bộ lạc của Bàn Huyền.

Tổ Vu Điện nguy nga tráng lệ, trang nghiêm túc mục.

Bàn Huyền đang cảm ngộ Bàn Cổ lạc ấn.

Có được Bàn Cổ lạc ấn của Thông Thiên, Bàn Cổ lạc ấn mà Bàn Huyền sở hữu đã vượt qua Thái Thượng và Nguyên Thủy.

Cùng với việc cảm ngộ Bàn Cổ lạc ấn, Bàn Huyền thu hoạch cũng không nhỏ.

Bỗng nhiên có thần thức truyền âm của Hậu Thổ: "Đại huynh, Hồng Quân sắc phong Đông Vương Công làm Nam Tiên Chi Thủ, sắc phong Tây Vương Mẫu làm Nữ Tiên Chi Thủ." Hậu Thổ hiện đang ở trong bộ lạc, cách bộ lạc của Bàn Huyền không gần, nhưng khoảng cách đối với Thiên Đạo Thánh Nhân không có ý nghĩa gì.

"Nam Tiên Chi Thủ?

Nữ Tiên Chi Thủ?" Bàn Huyền nhíu mày.

Dừng việc cảm ngộ Bàn Cổ lạc ấn, Bàn Huyền bấm tay tính toán, từ sự biến hóa của thiên đạo Hồng Hoang, phát hiện quả nhiên như lời Hậu Thổ nói.

Hậu Thổ sở dĩ phát hiện trước, cũng là vì nguyên thần của nàng ký thác vào thiên đạo.

Hồng Quân không che giấu thiên cơ, vì không cần thiết.

Đã là Hồng Quân sắc phong Đông Vương Công làm Nam Tiên Chi

Thủ, sắc phong Tây Vương Mẫu làm Nữ Tiên Chi Thủ, không cần phải bảo mật, cũng không thể bảo mật.

Bàn Huyền cũng đang trầm tư.

Đối với Vu tộc, chuyện này có thể lớn có thể nhỏ.

Về phần dụng ý của Hồng Quân, cũng không khó đoán.

Vu tộc ngày càng hưng thịnh, cũng ngày càng cường thế.

Long tộc và Phượng Hoàng tộc nếu lại bị Vu tộc đánh bại, Vu tộc chỉ sợ sẽ trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Hồng Quân không hy vọng Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Sắc phong Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, Hồng Quân muốn bồi dưỡng hai thế lực để đối phó với Vu tộc.

Ngoài ra, có lẽ cũng là sự thăm dò của Hồng Quân.

Nếu Vu tộc ra tay với Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, sẽ làm phật lòng Hồng Quân, được không bù mất.

Sau một hồi cân nhắc, Bàn Huyền quyết định trước tiên tĩnh quan kỳ biến.

Có lẽ Hồng Quân sắc phong Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu còn có kế hoạch sâu xa hơn.

Hồng Quân vốn tinh thông tính kế, sau khi thành thánh càng thông hiểu thiên số, thuận theo đại thế mà làm.

Cho nên, đối với Hồng Quân, Bàn Huyền không dám có chút đại ý.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu phát triển, muốn uy hiếp Vu tộc cũng khó, Bàn Huyền tạm thời không cần quá lo lắng.

“Tây Vương Mẫu còn đỡ, Đông Vương Công tính cách bá đạo,

mục trung vô nhân, cuồng vọng tự đại, đạo trường lại ở Đông Hải, chỉ sợ trước tiên sẽ xung đột với Long tộc." Bàn Huyền thầm tính.

Bỗng nhiên, Bàn Huyền trong lòng khẽ động.

Nếu Hồng Quân có kế hoạch sâu xa hơn, rất có khả năng là vì hợp đạo.

Hồng Quân hợp đạo đã thất bại một lần, nhưng sẽ không từ bỏ.

Có Hậu Thổ thành thánh, Hồng Quân muốn hợp đạo càng khó hơn.

Rất có khả năng, Hồng Quân lo lắng Hậu Thổ hợp đạo.

Khí vận trên người Hậu Thổ cũng không nhỏ, nếu lại có Bàn Huyền tương trợ, Hậu Thổ hợp đạo thành công suất rất lớn.

Lợi dụng Đông Vương Công để mưu đoạt khí vận Long tộc?

"Hừ, Hồng Quân dù tích lũy đủ khí vận, cũng đừng hòng hợp đạo." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Hồng Quân một khi hợp đạo, tuy sẽ bị quy tắc thiên đạo hạn chế, mất đi tự do, nhưng cũng không hoàn toàn bị trói buộc sau thiên đạo, thỉnh thoảng xuất hiện cũng không khó.

Chỉ cần hợp đạo, cũng là một phần của thiên đạo, với sự cường đại của thiên đạo Hồng Hoang, sau khi hợp đạo tu vi ít nhất cũng là Hỗn Nguyên cửu trọng thiên.

Vì thế, nếu thật sự để Hồng Quân hợp đạo, một khi ra tay đánh giết hoặc phong ấn Bàn Huyền, Bàn Huyền không có sức chống cự.

Nhưng nếu Hồng Quân không thể hợp đạo, tu vi dù đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, với tu vi hiện tại của Bàn Huyền cũng không sợ.

Trừ phi tu vi của Hồng Quân đột phá Hỗn Nguyên tam trọng thiên, mới có khả năng ở Hồng Hoang đánh bại Bàn Huyền. ...

Đông Hải Long Cung.

Long Vương sắc mặt âm trầm vô cùng.

Chúc Long cũng sắc mặt khó coi: "Đạo Tổ sắc phong Đông Hoa làm Nam Tiên Chi Thủ, Đông Hoa có đức hạnh gì?

Cũng xứng sao?" "Có Đạo Tổ phù chiếu, thật không tiện động đến Đông Hoa." Long Vương nói.

"Chẳng lẽ cứ trơ mắt nhìn Đông Hoa đắc ý?

Cứ thế này, vô số thủy tộc ở Đông Hải chỉ sợ sẽ coi đảo Tử Phủ là đầu tàu." "Chỉ cần Đông Hoa không quá phận, chúng ta không so đo với hắn, cũng là nể mặt Đạo Tổ.

Nhưng nếu Đông Hoa quá phận, vi huynh sẽ ra tay dạy hắn cách làm người." Long Vương lạnh lùng nói.

Long Vương không muốn đắc tội Hồng Quân, nhưng cũng không sợ.

Mặc dù dưới thánh nhân đều là lâu nghĩ, Long Vương đối đầu với Hồng Quân như châu chấu đá xe, nhưng Long tộc dù sao cũng là nhân vật chính của lượng kiếp, Hồng Quân không dám giết Long Vương.

Nếu bị ép đến đường cùng, Long Vương có thể đầu quân cho Vu tộc. ...

Thiên Nam Bất Tử Hỏa Sơn.

Biết được Hồng Quân sắc phong Đông Vương Công làm Nam Tiên Chi Thủ, sắc phong Tây Vương Mẫu làm Nữ Tiên Chi Thủ, Nguyên Phượng cũng kinh ngạc.

Tuy nhiên, đối với Phượng Hoàng tộc cũng không có ảnh hưởng gì.

Đạo trường của Đông Vương Công ở Đông Hải, đạo trường của

Tây Vương Mẫu ở Tây Côn Luân, đều cách lãnh địa của Phượng Hoàng tộc rất xa. ...

Yêu tộc Thiên Đình, Bắc Minh Yêu Tộc, Địa Phủ, Huyết Hải A Tu La tộc...

Hồng Hoang vốn đã không yên tĩnh nay lại càng không yên tĩnh.

Ánh mắt quan chú đến Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu cũng ngày càng nhiều.

Sau khi sắc phong Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, không lâu sau, Hồng Quân lại ban tặng hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Hồng Quân ban cho Đông Vương Công là một cây trượng đầu rồng màu vàng, là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng là một trong những binh khí của Hồng Quân.

Về phần Hồng Quân ban cho Tây Vương Mẫu là một cái bát vu tử kim, cũng là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể phòng ngự, có thể thu người thu bảo, diệu dụng vô cùng.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu đều sững sờ, không ngờ Hồng Quân lại ban tặng Tiên Thiên Linh Bảo, lại còn là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Sau khi sững sờ, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu đều trong lòng vui mừng. *** Cùng với việc được Hồng Quân sắc phong làm Nam Tiên Chi Thủ, Đông Vương Công bắt đầu bay bổng.

Đã là đảo Tử Phủ ở Đông Hải, Đông Vương Công muốn trở thành bá chủ Đông Hải trước, Long tộc chính là tảng đá ngáng đường.

Đông Vương Công cũng biết rõ thực lực của Long tộc, sẽ không dễ dàng khai chiến với Long tộc.

Hiện tại, Long tộc có mấy vị đại năng Chuẩn Thánh, ngoài hai

huynh đệ Long Vương và Chúc Long, còn có Thanh Long và Huyền Long.

Về phần Đại La Kim Tiên, Long tộc có mấy trăm người, Thái Ất Kim Tiên càng lên đến hàng vạn.

Về phần đảo Tử Phủ, không có một Chuẩn Thánh nào, Đại La Kim Tiên tính cả Đông Vương Công cũng chỉ có mười mấy người.

Đông Vương Công tuy cuồng vọng tự đại, nhưng cũng không ngu xuẩn.

Sau mấy ngàn năm Hồng Quân sắc phong Đông Vương Công làm Nam Tiên Chi Thủ, thiên số biến hóa.

Thiên số như vậy, Đông Vương Công là Nam Tiên Chi Thủ, Tây Vương Mẫu là Nữ Tiên Chi Thủ.

Có thiên mệnh gia thân, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu đều đại hỉ.

Mặc dù thực lực không đủ cường đại, nhưng có phù chiếu của Hồng Quân, lại có thiên mệnh, Đông Vương Công cũng ngày càng tự đại.

Nếu không phải Vu tộc có Bàn Huyền và Hậu Thổ, Đông Vương Công chỉ sợ cũng không để Vu tộc vào mắt.

Một ngày, biển xanh trời biếc, trời quang ức vạn dặm.

Chín con giao long kéo xe, Đông Vương Công ngồi trên đó, phía sau là mấy trăm nam tiên, trên đường đi tiên âm trận trận, khói mù lan tỏa.

Rời đảo Tử Phủ mới được ức vạn vạn dặm, phía trước có một Kim Tiên ngự kiếm bay tới, chính là tiên nhân dưới trướng Đông Vương Công.

Từ sau mấy trăm tiên nhân theo sau Đông Vương Công bay ra một người chặn lại người kia.

"Lớn mật, xông vào Đế quân là tội chết." Đông Vương Công còn được gọi là Đông Hoa Đế Quân, hoặc Mộc Công, vì phương Đông là Mộc trong Ngũ Hành.

Tây Vương Mẫu thì được gọi là Dao Đài Thánh Mẫu, hoặc Kim Mẫu, vì phương Tây là Kim trong Ngũ Hành.

"Đế quân cứu thần." Kim Tiên ngự kiếm trông thảm hại, toàn thân đầy vết thương.

Không lâu sau, lại có tiếng rồng ngâm truyền đến, là hai Thái Ất Kim Tiên của Long tộc đuổi theo.

"Xảy ra chuyện gì?" Đông Vương Công hỏi.

Kiếm tiên bị thương không nhẹ kia ở Đông Hải nhặt được một kiện hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo vô chủ, hai cường giả Long tộc đuổi theo lại là người của Long tộc phát hiện trước, nhưng bị kiếm tiên cướp mất.

Hai Thái Ất Kim Tiên của Long tộc cũng biết Đông Vương Công là Nam Tiên Chi Thủ, tu vi Đại La Kim Tiên, dường như chỉ còn một bước là đến Chuẩn Thánh, cũng không dám đắc tội, chỉ yêu cầu Đông Vương Công ra lệnh cho Kim Tiên của Tử Phủ bị thương giao ra Tiên Thiên Linh Bảo đã cướp, có thể bỏ qua chuyện cũ.

Tiên Thiên Linh Bảo hiếm có, chỉ là một kiện hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng không phải chuyện nhỏ.

Quan trọng hơn là uy nghiêm của Đông Vương Công.

Chỉ cần bấm tay tính toán, Đông Vương Công đã biết đúng như lời hai Thái Ất Kim Tiên của Long tộc nói, Kim Tiên dưới trướng mình đã cướp Tiên Thiên Linh Bảo của Long tộc.

Nhưng mà, Tiên Thiên Linh Bảo vô chủ, Long tộc cũng chỉ là phát hiện trước một bước.

"Tiên thiên bảo vật, người hữu duyên được nó, đã là vô duyên với Long tộc, các ngươi không thể cưỡng cầu." Đông Vương Công lạnh lùng nói.

Theo Đông Vương Công thấy, vì một kiện hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Long Vương hẳn sẽ không trở mặt với hắn.

Nghe Đông Vương Công nói vậy, hai Thái Ất Kim Tiên của Long tộc kinh ngạc và tức giận.

Nhìn nhau một cái, hai Thái Ất Kim Tiên của Long tộc liền ra tay, tấn công Kim Tiên của Tử Phủ đang bị thương.

"Phóng tứ!" Đông Vương Công nổi giận, cây trượng đầu rồng trong tay tế ra.

Khi cây trượng đầu rồng của Đông Vương Công tế ra, kim quang một mảnh, khiến Thái Ất Kim Tiên cũng khó có thể nhìn thẳng, càng chiếu rọi chư thiên hoàn vũ, chấn động vạn cổ thương khung.

Mặc dù chỉ là một đòn tùy tay của Đông Vương Công, nhưng cũng không phải là Thái Ất Kim Tiên có thể chống đỡ.

Hai Thái Ất Kim Tiên của Long tộc kinh hãi thất sắc, cũng không kịp nghĩ nhiều, vội vàng toàn lực chống đỡ.

"Ầm!" Ức vạn vạn dặm hư không vỡ nát, hai Thái Ất Kim Tiên của Long tộc thân tử đạo tiêu, long khu và bản mệnh long châu đều hóa thành tro bụi.

Giết chết hai Thái Ất Kim Tiên của Long tộc, Đông Vương Công vẻ mặt bình tĩnh.

"Đông Hoa, ngươi dám!" Một tiếng rồng ngâm phẫn nộ truyền

đến.

Là Long Vương đích thân đến.

Chương 151

Thấy Long Vương đến, Đông Vương Công cũng có chút sững sờ.

"Hai người của Long tộc phóng tứ trước mặt ta, ta ra tay giết chết, không thể trách ta." Đông Vương Công nói.

"Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế, người của tộc ta được, tiên nhân dưới trướng ngươi cướp đoạt, ngươi không những bao che, còn giết chết hai Thái Ất Kim Tiên của tộc ta, quả thật khi người quá đáng, hôm nay quyết không tha cho ngươi." Long Vương tức giận đến bật cười.

Trước đây, hành vi của Đông Vương Công đã khiến Long Vương không vui, tích tụ ngày càng sâu, hôm nay cuối cùng cũng bùng nổ.

Nếu không phải nể mặt Hồng Quân, Long Vương đã sớm diệt Đông Vương Công.

Nhưng mà, Đông Vương Công hiện tại không chỉ có phù chiếu của Hồng Quân, còn có thiên mệnh tại thân.

Có thiên mệnh tại thân, khí số chưa tận, thánh nhân giết Đông Vương Công cũng phải gánh chịu hậu quả không nhỏ.

Long Vương hiện tại cũng không định giết Đông Vương Công, chỉ muốn dạy hắn cách làm người.

Đông Vương Công quá bay bổng, Long Vương cần phải cho hắn một bài học.

Tiếng nói vừa dứt, Long Vương động thủ.

Chỉ thấy, Long Vương tế ra Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ tự thành không gian, huyền diệu vô cùng.

Với tu vi của Long Vương, cộng thêm đã hoàn toàn luyện hóa Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Chuẩn Thánh cầm chí bảo tiến vào trong đồ cũng khó thoát thân.

Ngoài Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Long Vương còn lấy ra một cây phương thiên họa kích, tuy là hậu thiên, nhưng là Cực phẩm Linh Bảo.

Ngoài ra, bản mệnh long châu của Long Vương càng bá đạo vô song.

Thấy Long Vương không nói một lời đã trực tiếp động thủ, Đông Vương Công ngây người, chuyện này không giống như hắn nghĩ.

Với tu vi Chuẩn Thánh của Long Vương, đối phó với Đông Vương Công không hề có áp lực.

Mấy trăm tiên nhân sau lưng Đông Vương Công, Long Vương cũng không để vào mắt.

Khi Long Vương dùng Tiên Thiên Linh Bảo và bản mệnh long châu, chênh lệch thực lực hai bên càng lớn.

"Bành!" Dưới một đòn long châu của Long Vương, mấy trăm tiên nhân sau lưng Đông Vương Công chết và bị thương quá nửa.

Khi phương thiên họa kích trong tay Long Vương vung lên, lại có mấy chục tiên nhân hoặc chết hoặc bị thương.

Đông Vương Công vừa kinh vừa giận, tâm thần càng hoảng loạn.

Cắn răng, cây trượng đầu rồng của Đông Vương Công tấn công Long Vương.

"Bảo vật như vậy bị ngươi sử dụng, đúng là bảo vật bị phủ bụi."

Long Vương lắc đầu, nhưng cũng không dám cướp bảo vật của Đông Vương Công, dù sao cũng là Hồng Quân ban tặng.

Uy thế của cây trượng đầu rồng vô song, nhưng bị Sơn Hà Xã Tắc Đồ chặn lại, không rơi xuống người Long Vương được.

Dùng Sơn Hà Xã Tắc Đồ chặn lại cây trượng đầu rồng, bản mệnh long châu của Long Vương khóa chặt Đông Vương Công.

"Ầm!" Hộ thân pháp bảo của Đông Vương Công bị đánh vỡ.

Tiếp đó, phương thiên họa kích trong tay Long Vương rạch phá hư không.

Tiên huyết bay tung tóe, trên vai Đông Vương Công có thêm một vết thương sâu thấy xương, suýt nữa mất một cánh tay.

Long Vương cũng không tiếp tục tấn công, sau khi làm bị thương Đông Vương Công thì thu tay.

Nếu Long Vương muốn giết Đông Vương Công, thậm chí không cần dùng đến pháp bảo và bản mệnh long châu.

Chênh lệch giữa Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên không nhỏ, Long Vương không phải là Chuẩn Thánh bình thường.

Phải biết, Long Vương hiện tại là tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Tu vi chênh lệch quá lớn, thực lực càng chênh lệch, trong tình huống này, Long Vương một đòn diệt sát Đông Vương Công cũng không có gì kỳ lạ.

"Hai kiện trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo bồi tội, chuyện này coi như xong." Long Vương nói với Đông Vương Công.

Nếu Đông Vương Công không đồng ý, Long Vương sẽ tiếp tục ra tay, đảo Tử Phủ cũng sẽ bị Long tộc tấn công.

Mặc dù mất mặt, lại mất hai kiện trung phẩm Tiên Thiên Linh

Bảo, nhưng nếu từ chối Long Vương, tổn thất sẽ còn lớn hơn.

Sắc mặt Đông Vương Công âm tình bất định, cuối cùng cũng thỏa hiệp.

Cường giả vi tôn, yếu đuối là nguyên tội. ...

Hồng Hoang đại địa, phương Đông, dưới chân Bất Chu Sơn.

Trong bộ lạc của Bàn Huyền.

Tổ Vu Điện nguy nga tráng lệ.

Khi Bàn Huyền ở trong Tổ Vu Điện, thỉnh thoảng sẽ có dị tượng xuất hiện.

Long Vương ra tay với Đông Vương Công, Bàn Huyền đều biết.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu sở dĩ có được thiên mệnh, cũng là vì Hồng Quân sắc phong Đông Vương Công làm Nam Tiên Chi Thủ, sắc phong Tây Vương Mẫu làm Nữ Tiên Chi Thủ.

Thánh nhân nguyên thần ký thác thiên đạo, nhất ngôn nhất hành, đều có ảnh hưởng đến sự vận hành của thiên đạo.

Thiên đạo là quy tắc chí cao của Hồng Hoang.

Dưới sự ảnh hưởng của thánh nhân, sẽ sản sinh ra thiên số.

Nếu ý của Hồng Quân là để Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu phát triển lớn mạnh, sau này đối phó với Vu tộc, bây giờ xem ra không giống.

Đông Vương Công chưa đối đầu với Vu tộc, mâu thuẫn với Long tộc lại ngày càng lớn.

Khi Long Vương ra tay với Đông Vương Công, mâu thuẫn giữa Long tộc và đảo Tử Phủ cũng leo thang.

Hiện tại, Đông Vương Công cũng vì thực lực không đủ, nếu

không, tuyệt đối sẽ khai chiến với Long tộc.

Hiện tại, việc Đông Vương Công trở thành Nam Tiên Chi Thủ dường như có lợi cho Vu tộc!

Đảo Tử Phủ đang không ngừng phát triển lớn mạnh, nhưng Long tộc lại phát triển nhanh hơn, cho nên chênh lệch ngày càng lớn.

Đảo Tử Phủ muốn chiến thắng Long tộc, hoặc là phát triển nhanh hơn Long tộc, lại có đủ thời gian phát triển, nhưng Long Vương cũng không ngốc.

Khi tốc độ phát triển của đảo Tử Phủ vượt qua Long tộc, tuyệt đối sẽ đả áp đảo Tử Phủ, hoặc là gây nội hồng cho Long tộc, hoặc là khiêu khích Long tộc và các chủng tộc khác khai chiến, hoặc là lôi kéo cường giả khác đối phó Long tộc. ...

Bờ Đông Hải, Đế Tuấn và yêu thần Bạch Trạch hai người đang tự do tìm kiếm.

"Bệ hạ, thật sự ở bờ Đông Hải sao?" Bạch Trạch hỏi.

"Hẳn là không sai." Đế Tuấn nói.

Chuyện là Đế Tuấn cảm ứng được ở bờ Đông Hải có một bảo vật hữu duyên với mình, liền mang theo Bạch Trạch đi tìm.

Đông Hoàng Thái Nhất và Đồ Sơn Lão Hồ, cùng với yêu thần Kế Mông, đang trấn thủ Thiên Đình.

Long Vương ra tay với Đông Vương Công, Đế Tuấn cũng phát hiện, nhưng không quản được.

Hiện tại, Đế Tuấn chỉ muốn mau chóng đột phá tu vi lên Chuẩn Thánh.

Tu vi của Côn Bằng sắp đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, Đế Tuấn lại chưa đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Đế Tuấn muốn đột phá Chuẩn Thánh trước khi Côn Bằng đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ.

"Bờ Đông Hải hẳn là có một bảo vật hữu duyên với ta, chỉ là chưa xuất thế.

Có lẽ, đó cũng là cơ duyên để ta đột phá Chuẩn Thánh." Đế Tuấn vừa tìm kiếm vừa nói.

Thần thức của Đế Tuấn bao phủ ức vạn vạn dặm không chỉ, nhưng không thu hoạch được gì, cũng không nản lòng, đổi chỗ khác tiếp tục tìm kiếm. ...

Đưa cho Long Vương hai kiện trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Long Vương mới rời đi.

Vết thương trên người Đông Vương Công cũng đã hồi phục gần hết.

Hai kiện trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khiến Đông Vương Công cũng có chút đau lòng.

Một số thủ hạ của Đông Vương Công bị Long Vương giết chết, khiến thực lực của đảo Tử Phủ cũng có phần suy giảm.

Quan trọng nhất là mặt mũi của Đông Vương Công.

Nhưng Đông Vương Công cũng không có cách nào, thực lực không bằng Long Vương, nếu không thỏa hiệp, tổn thất sẽ còn lớn hơn.

"Long Vương, sẽ có một ngày ta bắt ngươi phải trả giá." Đông Vương Công trong lòng âm thầm thề.

Với vẻ mặt âm trầm, Đông Vương Công dẫn thủ hạ trở về đảo Tử Phủ. *** Một nơi nào đó ở bờ Đông Hải, Đế Tuấn và Bạch Trạch đang tấn công một tiên thiên đại trận.

Sau khi tìm kiếm hơn trăm năm ở bờ Đông Hải, Đế Tuấn cuối cùng cũng tìm thấy.

Hiện tại, ngăn cản Đế Tuấn và Bạch Trạch là Thái Dương Chân Hỏa do tiên thiên đại trận vận chuyển sinh ra.

Thái Dương Chân Hỏa tuy có thể đốt trời nấu biển, uy lực cực lớn, nhưng không làm gì được Kim Ô nhất tộc.

Tam Túc Kim Ô là sinh linh được Thái Dương Tinh dựng dục, bản mệnh thần thông là Thái Dương Chân Hỏa.

Mất nửa tháng, Đế Tuấn và Bạch Trạch mới phá được trận.

Nếu không phải Thái Dương Chân Hỏa trong trận pháp, cộng thêm Bạch Trạch tương trợ, Đế Tuấn cũng không nhanh phá được trận như vậy.

Khi tiên thiên đại trận bị phá, trước mắt Đế Tuấn hiện ra một sơn cốc.

Trong sơn cốc đầy hoa thơm cỏ lạ, nhưng đều nóng rực vô cùng.

"...

Thang Cốc!" Bạch Trạch quan sát kỹ, không khỏi kinh ngạc.

Thang Cốc ở phương Đông, Ngu Uyên ở phương Tây, đối ứng với Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh.

Ánh mắt của Đế Tuấn lại chăm chú nhìn vào một cây đại thụ ở trung tâm Thang Cốc.

Đó là một cây dâu, cao lớn vô cùng, không phải một cây thành rừng, mà là một cây thành giới, hình thành một thế giới cấp Thái Ất.

Thái Dương Chân Hỏa màu vàng đỏ đang cháy trên cây đại thụ đó.

"Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Phù Tang Thụ." Ánh mắt Đế

Tuấn sáng lên, vui mừng lộ rõ trên mặt.

Phù Tang Thụ là một trong mười Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn của Hồng Hoang.

Đối với Tam Túc Kim Ô, Phù Tang Thụ quan trọng vô cùng.

Lúc này, Đế Tuấn vô cùng kích động.

Có Phù Tang Thụ, hắn có chín phần chắc chắn đột phá tu vi Chuẩn Thánh.

Cùng lúc đó, trên bầu trời Thang Cốc xuất hiện dị tượng.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn xuất thế, dị tượng không nhỏ.

Một cây Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, tuyệt đối sẽ thu hút không ít đại năng, Đế Tuấn lập tức đến dưới Phù Tang Thụ.

Vừa đến dưới Phù Tang Thụ, Đế Tuấn bắt đầu luyện hóa nó.

Độ khó luyện hóa Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn không nhỏ hơn luyện hóa Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Để luyện hóa Phù Tang Thụ nhanh hơn, Đế Tuấn phun ra một ngụm tinh huyết dung nhập vào Phù Tang Thụ.

Sau khi hấp thu tinh huyết của Đế Tuấn, một số Thái Dương Chân Hỏa trên Phù Tang Thụ đã biến thành Thái Dương Thần Hỏa.

Chương 152

...

Ra khỏi Tổ Vu Điện, Bàn Huyền nhìn về phía bờ Đông Hải.

Khi Phù Tang Thụ xuất thế, Bàn Huyền cũng đã biết.

"Thang Cốc Phù Tang!" Một cây Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Bàn Huyền sẽ không bỏ qua.

Nhưng mà, khi Bàn Huyền định khởi hành đến bờ Đông Hải, lại dừng lại.

Bấm tay tính toán, Bàn Huyền bất đắc dĩ thở dài.

Thiên số như vậy, Phù Tang Thụ hữu duyên với Đế Tuấn.

Chính xác hơn, Phù Tang Thụ hữu duyên với con Tam Túc Kim Ô đầu tiên của thiên địa, mà Đế Tuấn chính là con Tam Túc Kim Ô đầu tiên của Hồng Hoang.

Cái gọi là thần thông không địch lại thiên số, Bàn Huyền có thể đến bờ Đông Hải đoạt lấy Phù Tang Thụ, nhưng chỉ sợ được không bù mất.

Thông thường, không có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đi ngược lại thiên số Hồng Hoang không có lợi ích gì.

Ví dụ như thiên số định rằng Vu tộc sẽ chết một Đại Vu, Bàn Huyền ra tay ngăn cản, có thể sẽ chết hai hoặc nhiều Đại Vu hơn.

Nếu không có thực lực kháng cự thiên đạo, đi ngược lại thiên số thường sẽ dẫn đến kết quả tồi tệ hơn.

Vì Bàn Huyền đã chứng Hỗn Nguyên đạo quả, nên mới thấu hiểu thiên số.

Tuy nhiên, Hồng Quân và Hậu Thổ đối với thiên số Hồng Hoang lại rõ ràng hơn Bàn Huyền.

Mặc dù đạo hạnh của Hồng Quân và Hậu Thổ đều không bằng Bàn Huyền, nhưng hai người họ là thánh nhân, nguyên thần ký thác thiên đạo, ưu thế quá lớn.

Đến cả Bàn Huyền cũng đã phát hiện, Hồng Quân và Hậu Thổ lúc này cũng đều biết Phù Tang Thụ xuất thế, và hữu duyên với Đế Tuấn.

Vì vậy, không chỉ Bàn Huyền không đến Thang Cốc, Hồng Quân và Hậu Thổ cũng không một ai đến Thang Cốc. ...

Chưa đợi Đế Tuấn sơ bộ luyện hóa Phù Tang Thụ, Huyền Long đã đến Thang Cốc.

Huyền Long là một trong những Chuẩn Thánh của Long tộc, hiện tại tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Vừa đến Thang Cốc, nhìn thấy Phù Tang Thụ, ánh mắt Huyền Long sáng lên.

Tuy Phù Tang Thụ thuộc tính hỏa, Long tộc là thủy tộc, thuộc tính tương khắc, nhưng Long tộc cũng có số ít hỏa long.

Dù không có hỏa long, một cây Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn cũng có thể dùng để trao đổi bảo vật với người khác.

Đã bị Huyền Long nhìn thấy, sẽ không cho phép Đế Tuấn luyện hóa Phù Tang Thụ.

Rễ của Phù Tang Thụ và Thang Cốc gắn kết chặt chẽ, muốn di chuyển Phù Tang Thụ đến nơi khác rất khó.

Dù thánh nhân ra tay, muốn di chuyển Phù Tang Thụ cũng không dễ dàng.

“Thang Cốc đã nằm ở bờ Đông Hải, hợp lẽ nên thuộc về Long tộc

ta.” Huyền Long bá đạo nói.

Trước Huyền Long, đã có không ít sinh linh đến trước một bước.

Lúc này, trong Thang Cốc có mấy chục Đại La Kim Tiên.

Bên ngoài Thang Cốc, Thái Ất Kim Tiên có hơn ngàn người, Kim Tiên có mấy vạn, dưới Kim Tiên còn nhiều hơn.

Một cây Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn xuất thế, dị tượng gây ra quá lớn.

Huyền Long là Chuẩn Thánh đầu tiên chạy đến.

Đế Tuấn tiếp tục luyện hóa Phù Tang Thụ.

Lạnh lùng hừ một tiếng, Huyền Long định ra tay.

Lúc này, ban ngày đột nhiên biến thành đêm đen, chu thiên tinh đấu vận chuyển.

Là Đông Hoàng Thái Nhất đang trấn thủ Thiên Đình đã lệnh cho quần yêu bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Ba trăm sáu mươi lăm chủ tinh vận chuyển, hơn một vạn phụ tinh, có ức vạn tinh thần.

Quần tinh lấp lánh, lại lấy Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh làm trận nhãn.

Dưới sự vận chuyển của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Thái Dương Tinh ở tầng trời thứ ba mươi ba, và Phù Tang Thụ ở bờ Đông Hải có sự cộng hưởng vi diệu.

“Không ổn!” Huyền Long kinh ngạc, vội vàng tế ra một kiện pháp bảo, muốn bao trùm Phù Tang Thụ, nhưng sức mạnh của bản thân Phù Tang Thụ đã khủng bố, lại còn có sự hủy diệt của tinh quang.

Trong nháy mắt, pháp bảo Huyền Long tế ra đã bị phá vỡ.

Pháp bảo bị phá, tâm thần Huyền Long bị tổn thương, không khỏi hừ một tiếng.

Tuy Huyền Long có tu vi Chuẩn Thánh, nhưng sức mạnh của Phù Tang Thụ chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hiện nay cũng vượt qua Huyền Long.

Nhìn thấy Thái Dương Tinh và Phù Tang Thụ không ngừng cộng hưởng, Huyền Long lòng như lửa đốt, nhưng lại không thể ngăn cản.

Thời gian từng chút trôi qua.

"Ầm!" Thái Dương Tinh trên cửu thiên bỗng nhiên chấn động.

Là khí vận của Phù Tang Thụ đã kết nối với Thái Dương Tinh.

Tình huống này, bất kể là Long tộc hay Vu tộc, đoạt lấy Phù Tang Thụ đều phải gánh chịu cái giá rất lớn.

Huyền Long dù sao cũng là một Chuẩn Thánh, lúc này cũng đã hiểu rõ thiên số.

"Thần thông không địch lại thiên số, Phù Tang Thụ hữu duyên với Đế Tuấn." Huyền Long trong lòng cũng bất đắc dĩ.

Thiên số như vậy, mặc dù không phải là đại thế của thiên đạo, nhưng cũng không phải là một Chuẩn Thánh có thể tùy tiện nghịch lại.

Đế Tuấn lại vui mừng lộ rõ trên mặt.

Được rồi, Đế Tuấn hiện ra bản thể, bay lên Phù Tang Thụ.

Bản thể Kim Ô của Đế Tuấn bay lên Phù Tang Thụ, mượn sức mạnh của Phù Tang Thụ để đột phá tu vi.

Trong thời gian ngắn, Đế Tuấn mượn được một phần mười sức mạnh của Phù Tang Thụ, tiếp đó là một phần chín... một phần tám... một phần bảy...

Dưới sự giúp đỡ của sức mạnh Phù Tang Thụ, tu vi của Đế Tuấn một bước đột phá.

Trong nhất thời, bất kể là thân thể tu vi hay nguyên thần tu vi của Đế Tuấn, đều đạt đến Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Về phần đạo hạnh của Đế Tuấn, cũng là Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Cùng với việc đột phá Chuẩn Thánh, tốc độ luyện hóa Phù Tang Thụ của Đế Tuấn cũng tăng mạnh.

Vừa củng cố tu vi, Đế Tuấn vừa luyện hóa Phù Tang Thụ.

Cùng với việc tu vi và đạo hạnh tăng lên, cộng thêm sự giúp đỡ của Phù Tang Thụ, Đế Tuấn cũng thành công tu luyện ra Thái Dương Thần Hỏa.

Thái Dương Chân Hỏa thăng cấp thành Thái Dương Thần Hỏa, uy lực tăng vọt. ...

Thiên Đình, Đông Hoàng Thái Nhất vừa chủ đạo Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, vừa quan sát chặt chẽ Thang Cốc ở hạ giới.

Thấy khí vận của Phù Tang Thụ kết nối với Thái Dương Tinh, Đế Tuấn lại đột phá Chuẩn Thánh, Đông Hoàng Thái Nhất cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tu vi của Đông Hoàng Thái Nhất cũng chỉ còn cách Chuẩn Thánh một bước.

Đợi Đế Tuấn sơ bộ luyện hóa Phù Tang Thụ sẽ trở về Thiên Đình, lúc đó, Đông Hoàng Thái Nhất cũng sẽ hạ giới đến Thang Cốc.

Đế Tuấn có thể mượn sức mạnh của Phù Tang Thụ để đột phá Chuẩn Thánh, Đông Hoàng Thái Nhất cũng có thể.

“Huynh trưởng đã đột phá Chuẩn Thánh, đợi ta cũng đột phá Chuẩn Thánh, chính là lúc diệt Bắc Minh Yêu Tộc.” Đông Hoàng Thái

Nhất thầm nghĩ.

Nếu có thể diệt Bắc Minh Yêu Tộc, Thiên Đình muốn chỉnh hợp thiên hạ quần yêu sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Trước đây, ưu thế lớn nhất của Côn Bằng là tu vi Chuẩn Thánh, nhưng hiện tại, Đế Tuấn cũng là Chuẩn Thánh.

Thực lực của Đế Tuấn không bằng Côn Bằng, nhưng chênh lệch cũng không lớn.

Sau khi Đông Hoàng Thái Nhất đột phá Chuẩn Thánh, cùng Đế Tuấn liên thủ đối phó Côn Bằng, cộng thêm Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận... ...

Bắc Minh, nằm ở phía bắc của Bắc Hải, trời lạnh đất đóng băng, âm lãnh thấu xương.

Nhược Thủy ở Bắc Minh tràn lan, có Quý Thủy, Nhất Nguyên Trọng Thủy, Thiên Nhất Chân Thủy...

Băng sơn trôi nổi trên mặt biển.

Do môi trường khắc nghiệt của Bắc Minh, cộng thêm tài nguyên khan hiếm, yêu tộc ở Bắc Minh không nhiều.

Gần vùng biển Bắc Minh, lại là quần yêu loạn vũ.

Quần yêu dưới trướng Côn Bằng, đã xây dựng không ít yêu quốc ở Bắc Hải, còn có yêu vương chúa tể một phương hải vực.

Một tảng băng sơn khổng lồ nằm sâu trong Bắc Minh, trên băng sơn sừng sững một cung điện nguy nga tinh oánh, đó là đạo trường của Côn Bằng.

Lúc này, Côn Bằng đang nhìn về phía bờ Đông Hải.

Phù Tang Thụ xuất thế, Đế Tuấn đột phá Chuẩn Thánh, đối với Côn Bằng không phải là chuyện tốt.

Hiện tại, Đế Tuấn đã đột phá Chuẩn Thánh, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không còn xa nữa.

"Không được, ta phải mau chóng đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ mới được." Côn Bằng thầm nghĩ.

Cùng với việc Phù Tang Thụ xuất thế, tình cảnh của Côn Bằng ngày càng bất lợi. ...

Ra khỏi bộ lạc của mình, Bàn Huyền đi về phía bộ lạc của Đại Vu Khoa Phụ.

Đối với Phù Tang Thụ, Bàn Huyền tạm thời gác lại.

Khi tu vi của Đế Tuấn đột phá Chuẩn Thánh, khí vận của Vu tộc cũng có chút biến hóa, đương nhiên, không liên quan đến Đế Tuấn.

Khí vận Vu tộc là căn cước của Bàn Huyền, cho nên, khi khí vận Vu tộc có biến hóa, dù biến hóa nhỏ đến đâu cũng không qua mắt được Bàn Huyền.

Sau khi Bàn Huyền cẩn thận cảm nhận, biết được sự biến hóa của khí vận Vu tộc đến từ bộ lạc của Khoa Phụ.

Hện nay ở Vu tộc, Đại Vu không ít, đã sớm lên đến hàng ngàn hàng vạn.

Trong số các Đại Vu, Khoa Phụ cũng là một nhân vật xuất chúng.

Nhưng mà, thực lực của Khoa Phụ trong số các Đại Vu xếp không vào được top một trăm.

Bàn Huyền gặp Khoa Phụ mấy lần, ấn tượng là một người khổng lồ.

Đại Vu chân thân của Khoa Phụ rất lớn, sau khi hóa hình thành người, thân cao hơn mười trượng.

Cùng tu vi, bất kể là bản thể hay thân người sau khi hóa hình,

Khoa Phụ đều là Đại Vu có thân thể to lớn nhất.

Lúc này, trong lòng Bàn Huyền cũng có chút tò mò.

Có thể khiến khí vận Vu tộc phát sinh biến hóa, không phải chuyện nhỏ, không biết là Đại Vu Khoa Phụ, hay là một người nào đó trong bộ lạc Khoa Phụ.

Vừa nghĩ, Bàn Huyền vừa thong thả đi về phía bộ lạc Khoa Phụ.

Bộ lạc Khoa Phụ thuộc bộ lạc của Hậu Thổ, nằm giữa bộ lạc của Bàn Huyền và bộ lạc của Hậu Thổ, cách bộ lạc của Bàn Huyền có chút xa, nhưng cách bộ lạc của Hậu Thổ cũng ức vạn vạn quang niên.

Không lâu sau, Bàn Huyền đã đến ngoài bộ lạc Khoa Phụ.

Khi Bàn Huyền đến ngoài bộ lạc Khoa Phụ, thấy một khối công đức lớn giáng xuống.

Chương 153

*** Một khối công đức lớn từ trên trời giáng xuống, rơi vào bộ lạc Khoa Phụ, thấy cảnh này, Bàn Huyền cũng không khỏi kinh ngạc.

Công đức này không nhỏ, tuy xa không bằng diễn hóa luân hồi, cũng không bằng Bàn Huyền lập đại hoành nguyện, nhưng có thể so sánh với việc sáng tạo A Tu La tộc.

"Là Khoa Phụ sao?" Bàn Huyền trong lòng tự hỏi.

Tuy thủ lĩnh của bộ lạc Khoa Phụ là Khoa Phụ, nhưng tu vi cao nhất chưa chắc đã là hắn.

Bàn Huyền biết rằng, trong bộ lạc Khoa Phụ có mấy người tu vi không dưới Khoa Phụ.

Một bước bước ra, súc địa thành thốn, Bàn Huyền đã tiến vào bộ lạc Khoa Phụ.

Lúc này, trong bộ lạc Khoa Phụ đang cử hành một nghi lễ tế tự long trọng, nhưng không phải tế tự thiên địa, mà là tế tự Bàn Cổ.

Các chủng tộc khác có lẽ thích tế trời, nhưng Vu tộc lại tế tự Bàn Cổ.

Trên tế đàn ngũ sắc khổng lồ, một tấm bia đá sừng sững, trên bia có từng chữ một.

Khoa Phụ đứng trước tấm bia đá khổng lồ, công đức to lớn rơi xuống người hắn.

Nguyên lai, là Khoa Phụ đã sáng tạo ra văn tự của Vu tộc, được thiên đạo công nhận, mới giáng xuống đại công đức.

Côn Bằng sáng tạo văn tự Yêu tộc được đại công đức, Khoa Phụ

lại sáng tạo ra văn tự Vu tộc.

So với công đức của Côn Bằng khi sáng tạo văn tự Yêu tộc, công đức của Khoa Phụ khi sáng tạo văn tự Vu tộc có hơn chứ không kém.

Hấp thu đại công đức, Khoa Phụ lại có nguyên thần.

Địa Vu trọc khí quấn thân, không thể tu luyện ra nguyên thần, nhưng có đại công đức lại có thể sinh ra nguyên thần.

Trời thanh đất trọc, thanh khí có lợi cho việc ngưng luyện nguyên thần, trọc khí thì phân giải nguyên thần.

Khi Đại Vu có nguyên thần, muốn thăng cấp thành Tổ Vu cũng sẽ dễ dàng hơn.

Văn tự chia làm tiên thiên và hậu thiên.

Khi thiên địa chưa mở, các hỗn độn ma thần đều sử dụng văn tự tiên thiên.

Hiện nay ở Hồng Hoang, cũng có người sử dụng văn tự tiên thiên.

Như Tổ Vu và Đại Vu của Vu tộc, hầu như đều sử dụng văn tự tiên thiên.

Tiên thiên sinh linh dễ dàng nắm giữ văn tự tiên thiên, nhưng hậu thiên sinh linh lại khó, cho nên, văn tự hậu thiên cũng xuất hiện.

Hiện nay, các loại văn tự hậu thiên xuất hiện ở Hồng Hoang rất đa dạng.

Nhưng mà, văn tự hậu thiên được thiên đạo công nhận lại đếm trên đầu ngón tay.

Mỗi một chủng tộc, chỉ có thể xuất hiện một loại văn tự được thiên đạo công nhận.

Hiện nay, Khoa Phụ đã sáng tạo ra một loại văn tự hậu thiên cho

Vu tộc, và được thiên đạo công nhận.

Trước khi Khoa Phụ tạo chữ, Vu tộc cũng có văn tự hậu thiên, không chỉ một loại, nhưng thiên đạo đều không công nhận.

Cùng với việc một loại văn tự được thiên đạo công nhận xuất hiện, lợi ích đối với Vu tộc cũng hiển nhiên.

Đầu tiên, khí vận của Vu tộc tăng lên không ít.

Nhìn Khoa Phụ, Bàn Huyền cũng đang cân nhắc.

"Có lẽ, Khoa Phụ có thể trở thành Tổ Vu thứ mười bốn." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Hiện tại, Vu tộc chỉ có mười ba Tổ Vu, Bàn Huyền là đệ nhất Tổ Vu, Đế Giang là đệ nhị Tổ Vu, còn có Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Chúc Dung, Cộng Công...

Đến nay chưa có một Đại Vu nào thành công thăng cấp thành Tổ Vu.

Nguồn sức mạnh của Vu tộc là huyết mạch, thăng cấp huyết mạch có thể từ Tiểu Vu biến thành Đại Vu, Đại Vu biến thành Tổ Vu.

Huyết mạch của Tổ Vu thăng cấp có thể thành Bàn Cổ chân thân.

Tổ Vu muốn tu thành Bàn Cổ chân thân khó, Đại Vu muốn thăng cấp thành Tổ Vu cũng không dễ dàng.

Hiện nay, Khoa Phụ tuy có nguyên thần, nhưng muốn thăng cấp thành Tổ Vu còn xa.

Tình huống bình thường, có lẽ Khoa Phụ phải mất mấy chục vạn nguyên hội mới có khả năng thăng cấp thành Tổ Vu, mà cũng chỉ là có khả năng.

Hiện tại, Bàn Huyền quyết định giúp Khoa Phụ, nhưng Khoa Phụ có thể thăng cấp thành Tổ Vu hay không cũng chưa chắc.

Vì căn cước của Bàn Huyền là khí vận Vu tộc + Bàn Cổ chân thân, khí vận của Khoa Phụ cũng nằm trong khí vận Vu tộc.

Cho nên, khí vận của Khoa Phụ là một phần căn cước của Bàn Huyền. ...

Khoa Phụ lúc này trong lòng cũng không bình tĩnh, không ngờ văn tự mình sáng tạo ra lại được thiên đạo công nhận.

Mặc dù bất ngờ, nhưng Khoa Phụ cũng không khởi kích động.

Được thiên đạo công nhận, văn tự do Khoa Phụ sáng tạo cũng là văn tự đệ nhất của Vu tộc, các Tổ Vu cũng sẽ công nhận.

Công đức to lớn từ việc sáng tạo văn tự khiến Khoa Phụ có nguyên thần.

Trước đây, Khoa Phụ phải chuyển hóa thành Thiên Vu, rồi tu luyện ra nguyên thần, sau đó thăng cấp thành Tổ Vu, cuối cùng tu thành Bàn Cổ chân thân, nhưng mỗi bước đều vô cùng khó khăn.

Hiện tại có nguyên thần, Khoa Phụ cũng không cần chuyển hóa thành Thiên Vu.

Về phần mục tiêu tiếp theo của Khoa Phụ, chính là thăng cấp thành Tổ Vu.

Các Đại Vu của Vu tộc sau này có người vượt qua Khoa Phụ, ví dụ như Hình Thiên, Xi Vưu, Tương Liễu, Cửu Phượng, Hậu Nghệ..., nhưng Khoa Phụ có nguyên thần, đó là một ưu thế lớn.

Bỗng nhiên, Khoa Phụ sắc mặt khẽ động, quay đầu nhìn về phía không xa, liền thấy Bàn Huyền.

Thấy Bàn Huyền đến bộ lạc của mình, Khoa Phụ không dám chậm trễ, vội vàng xuống tế đàn, nghênh đón.

"Khoa Phụ bái kiến Bàn Huyền đại nhân." Trước mặt Bàn Huyền,

Khoa Phụ cung kính bái lạy.

Tất cả sinh linh xung quanh cũng bái lạy Bàn Huyền.

"Nhữ có thể làm Vạn Vu Chi Sư." Bàn Huyền vẻ mặt nghiêm túc nói với Khoa Phụ.

Khoa Phụ vì Vu tộc sáng tạo ra văn tự được thiên đạo công nhận, là đại công đức, đối với Vu tộc lợi ích không nhỏ, có tư cách được gọi là Vu Sư.

Đương nhiên, Khoa Phụ trở thành Vạn Vu Chi Sư, cũng chỉ đứng trên Tiểu Vu và một số Đại Vu.

Nhưng nếu Khoa Phụ có thể thăng cấp thành Tổ Vu, ngoại trừ mười ba Tổ Vu như Bàn Huyền và Hậu Thổ, những người còn lại của Vu tộc đều ở dưới Khoa Phụ.

"Bàn Huyền đại nhân nói quá lời rồi." Khoa Phụ cười cười.

"Trăm năm sau, Ngô sẽ giúp nhữ thăng cấp thành Tổ Vu, nhưng có thành công hay không, phải xem nhữ." Bàn Huyền nói.

Nghe Bàn Huyền nói vậy, Khoa Phụ cũng tinh thần phấn chấn: "Nhất định sẽ không để đại nhân thất vọng." ...

Trong vòng trăm năm ngắn ngủi, văn tự do Khoa Phụ sáng tạo đã truyền khắp toàn bộ Vu tộc.

Ngoài văn tự tiên thiên và văn tự do Khoa Phụ sáng tạo, các văn tự hậu thiên khác của Vu tộc đều bị phế bỏ.

Mấy vị Tổ Vu, không ít Đại Vu, cùng với các cường giả không có huyết mạch Bàn Cổ của Vu tộc, đều đến bộ lạc của Khoa Phụ để chúc mừng.

Đại Vu Hình Thiên, Đại Vu Xi Vưu, Đại Vu Hậu Nghệ..., lại có chút buồn bực.

Trong số các Đại Vu của Vu tộc, Khoa Phụ xếp không vào top một trăm, nhưng hiện nay có nguyên thần, thực lực tăng nhanh.

Bàn Huyền ở bộ lạc Khoa Phụ trăm năm.

Hiện nay, thân thể tu vi và nguyên thần tu vi của Khoa Phụ đều là Đại La Kim Tiên.

Nhưng mà, tu vi nguyên thần của Khoa Phụ tuy đạt Đại La Kim Tiên, nhưng chưa chứng Đại La đạo quả.

Hiện tại, đạo hạnh của Khoa Phụ chỉ là Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, cách Đại La Kim Tiên một bước.

Khi thân thể tu vi và nguyên thần tu vi của Khoa Phụ đều là Đại La Kim Tiên, Bàn Huyền cũng giúp hắn thăng cấp huyết mạch.

Có đại đạo khí vận to lớn tương trợ, Khoa Phụ thăng cấp huyết mạch cũng là sự bán công bội.

"Ầm!" Một luồng khí thế khủng bố từ trong bộ lạc Khoa Phụ phát ra, Khoa Phụ hiện ra Đại Vu chân thân.

Chỉ thấy, Đại Vu chân thân của Khoa Phụ cao ức vạn trượng, nguy nga như núi.

Đứng trên mặt đất ngước nhìn, nửa thân trên của Khoa Phụ ở trong mây mù.

Cùng lúc đó, huyết mạch trong cơ thể Khoa Phụ như hồng thủy hung dữ.

Tiếng máu chảy trong cơ thể ẩn hiện như tiếng sấm, lại như nước thiên hà rơi xuống cửu thiên.

Tất cả mọi người trong bộ lạc Khoa Phụ đều đang nhìn.

"Thủ lĩnh Khoa Phụ?" "Dường như muốn thăng cấp huyết mạch." "Thăng cấp huyết mạch?

Thủ lĩnh Khoa Phụ là Đại Vu mà!

Nếu thăng cấp huyết mạch, chẳng phải là Tổ Vu sao?" "Thủ lĩnh có đại trí tuệ, có đại công đức, chưa chắc không thể trở thành Tổ Vu thứ mười bốn." "Có Bàn Huyền đại nhân tương trợ, hy vọng thủ lĩnh Khoa Phụ thăng cấp thành Tổ Vu rất lớn." "Nếu thủ lĩnh Khoa Phụ có thể thăng cấp thành Tổ Vu, bộ lạc của chúng ta cũng không phải là bộ lạc Đại Vu nữa, mà là bộ lạc Tổ Vu." "Nhất định có thể thành công, thủ lĩnh nhất định có thể thăng cấp thành Tổ Vu." ...

Ngoài những người trong bộ lạc Khoa Phụ, bên ngoài bộ lạc cũng có không ít người đang quan chú.

Hồng Quân, La Hầu, Hậu Thổ... cũng đang dùng pháp nhãn quan sát.

Khoa Phụ có thể thăng cấp thành Tổ Vu hay không, đối với Vu tộc rất quan trọng.

Tăng thêm một Tổ Vu, khí vận, thực lực của Vu tộc đều sẽ tăng lên.

Lúc này, Khoa Phụ đang tâm không tạp niệm mà thăng cấp huyết mạch, Bàn Huyền thì đang giúp Khoa Phụ.

Trong quá trình giúp đỡ Khoa Phụ, đại đạo khí vận của Bàn Huyền cũng đang thất thoát.

Sử dụng khí vận, khí vận tự nhiên cũng sẽ thất thoát.

Nhưng mà, với tốc độ thất thoát khí vận như hiện tại, dù thêm mấy nguyên hội nữa, tu vi của Bàn Huyền cũng không hạ xuống dưới Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Trong nháy mắt, mấy năm đã trôi qua.

Một ngày, Khoa Phụ đang nhắm mắt bỗng nhiên mở ra.

“Ầm!” Khí thế trên người Khoa Phụ thay đổi, từ khí thế Đại Vu biến thành khí thế Tổ Vu.

Tại khoảnh khắc này, huyết mạch của Khoa Phụ đã thăng cấp.

Cùng với việc huyết mạch thăng cấp, Khoa Phụ cũng từ Đại Vu biến thành Tổ Vu.

Thành công giúp Khoa Phụ thăng cấp thành Tổ Vu, Bàn Huyền cũng lộ vẻ vui mừng.

Thêm một Tổ Vu, Vu tộc cũng mạnh hơn, muốn trở thành nhân vật chính của thiên địa cũng sẽ dễ dàng hơn.

“Ta thành công rồi, ta là Tổ Vu!” Khoa Phụ càng kích động không thôi.

Từ Đại Vu thăng cấp thành Tổ Vu, khiến Khoa Phụ kích động đến không thể nói thành lời.

Để Khoa Phụ thăng cấp thành Tổ Vu, khí vận của Vu tộc thất thoát không ít, đương nhiên, đối với khí vận khổng lồ của Vu tộc, thất thoát cũng không nhiều, còn chưa đến một phần ức vạn.

Không thể không nói, một Đại Vu muốn thăng cấp thành Tổ Vu thật khó.

Khoa Phụ sở hữu nguyên thần, thân thể tu vi và nguyên thần tu vi lại đều là Đại La Kim Tiên, cộng thêm khí vận không nhỏ, cần Bàn Huyền tiêu hao không ít đại đạo khí vận để giúp đỡ mới có thể thăng cấp thành Tổ Vu, có thể thấy độ khó của việc Đại Vu thăng cấp thành Tổ Vu lớn đến mức nào.

Kích động một lúc lâu, Khoa Phụ mới bình tĩnh lại.

Tiếp đó, Khoa Phụ biến lại thành thân người.

Vì thăng cấp thành Tổ Vu, thân người của Khoa Phụ cũng cao

mấy chục trượng.

“Nhữ đã thành Tổ Vu, sau này cũng gọi Ngô một tiếng huynh trưởng.” Bàn Huyền nói với Khoa Phụ.

Chương 154

"Đại huynh!" Khoa Phụ thái độ cung kính.

Trong lòng Khoa Phụ càng vô cùng cảm kích Bàn Huyền.

Nếu không có Bàn Huyền giúp đỡ, Khoa Phụ không biết phải mất bao lâu mới có thể thăng cấp thành Tổ Vu.

Bản mệnh pháp tắc của Khoa Phụ là Mộc, khi thăng cấp thành Tổ Vu, bản mệnh pháp tắc cũng phát sinh biến hóa, nhưng lại tăng cường rất nhiều.

Khi Khoa Phụ đưa tay ra, một khu rừng đào mười dặm bên ngoài bộ lạc Khoa Phụ hóa thành một cây trượng đào, bay vào tay Khoa Phụ.

Bỗng nhiên, không gian xuất hiện dao động, là Hậu Thổ đến.

Vì Khoa Phụ không phải là Đại Vu nữa, gặp Hậu Thổ cũng không cần phải tôn xưng một tiếng Hậu Thổ nương nương, có thể trực tiếp gọi Hậu Thổ là tỷ tỷ.

Đối với việc Khoa Phụ thăng cấp thành Tổ Vu, Hậu Thổ cũng thật lòng vui mừng.

Vu tộc có thể có thêm một Tổ Vu, không phải là chuyện xấu.

Hơn nữa, Khoa Phụ là Đại Vu dưới trướng Hậu Thổ, Hậu Thổ đối với Khoa Phụ khá hiểu.

Trong số các Đại Vu của Vu tộc, Khoa Phụ là một người tốt, tính tình trượng nghĩa.

"Vu tộc có Tổ Vu thứ mười bốn, thật là chuyện tốt lớn." Hậu Thổ mỉm cười nói.

Tiểu Vu thăng cấp thành Đại Vu không phải là số ít, nhưng Đại Vu thăng cấp thành Tổ Vu thì Khoa Phụ lại là người đầu tiên, cũng đủ để hắn tự hào.

Có thể thăng cấp thành Tổ Vu, một phương diện là do công đức tạo chữ của Khoa Phụ, một phương diện khác là nhờ Bàn Huyền trợ giúp.

Đối với Vu tộc, đây là một đại sự đáng mừng.

Cả Vu tộc hân hoan vui mừng không cần phải nói.

Bộ lạc của Khoa Phụ cũng chính thức trở thành bộ lạc Tổ Vu thứ mười bốn của Vu tộc.

Không ít người trong Vu tộc đến bộ lạc Khoa Phụ, cũng có không ít sinh linh phụ thuộc Vu tộc đến nịnh bợ lấy lòng.

Bàn Huyền, sau khi Khoa Phụ thành công thăng cấp thành Tổ Vu, đã rời khỏi bộ lạc của Khoa Phụ.

Hậu Thổ cũng không ở lại bộ lạc Khoa Phụ, cũng không về bộ lạc của mình, mà đi cùng Bàn Huyền du lịch Hồng Hoang.

Do Bàn Huyền là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hậu Thổ lại là Thánh Nhân, nơi hai người ở, ít nhiều sẽ xuất hiện một vài dị tượng.

Đương nhiên, nếu Bàn Huyền và Hậu Thổ muốn kín đáo cũng không khó.

Bất tri bất giác, Bàn Huyền và Hậu Thổ đã du lịch mấy trăm năm.

Một ngày nọ, trong một tòa tiên sơn phúc địa, Bàn Huyền và Hậu Thổ ngồi luận đạo một phen.

"Có lẽ, nên cho Hậu Thổ hai kiện chí bảo." Bàn Huyền đột nhiên nghĩ trong lòng.

Hiện giờ, bảo vật tốt nhất mà Hậu Thổ sở hữu cũng chỉ là Cửu

Thiên Tức Nhưỡng.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng tuy là thứ tốt, nhưng trong mắt Bàn Huyền lại không được xem là bảo vật.

Nếu Hậu Thổ có hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, đối chiến với Hồng Quân cũng có khả năng làm hắn mất mặt.

Tiên Thiên Chí Bảo đối với Thánh Nhân tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên có chút trợ giúp, có thể trấn áp khí vận.

Đối với Bàn Huyền, Tiên Thiên Chí Bảo đã là có cũng được, không có cũng không sao.

Thứ nhất, uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo đối với Bàn Huyền không có trợ giúp lớn, thứ hai, Tiên Thiên Chí Bảo có thể trấn áp Thiên Đạo khí vận, nhưng lại không thể trấn áp Đại Đạo khí vận.

Bàn Huyền có Khai Thiên Phủ, có Hỗn Nguyên Châu, Chư Thiên Khánh Vân, Đại Đạo Quang Hoàn, Huyền Hoàng Bảo Tháp, Hồng Mông Lượng Thiên Xích, v.v.

Nghĩ rồi, Bàn Huyền cũng quyết định đem Hỗn Nguyên Kỳ và Diệt Thế Đại Ma đưa cho Hậu Thổ.

Hỗn Nguyên Kỳ và Diệt Thế Đại Ma đều là Tiên Thiên Chí Bảo, cái trước do Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ dung hợp thành, công thủ kiêm bị, uy lực cực lớn, bất luận công kích hay phòng ngự, gần như đều đạt đến cực hạn của Tiên Thiên Chí Bảo, có thể bố trí Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, còn uy lực của Diệt Thế Đại Ma có thể sánh với Hỗn Độn Linh Bảo.

Đã quyết định, Bàn Huyền liền lấy ra Hỗn Nguyên Kỳ và Diệt Thế Đại Ma.

"Đại huynh, đây là?" Thấy Bàn Huyền đột nhiên lấy ra hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, một đôi mắt đẹp của Hậu Thổ mở to, cũng có

chút không hiểu.

"Đây là Hỗn Nguyên Kỳ dung hợp từ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, còn Diệt Thế Đại Ma thì không cần nói nhiều, vi huynh cho muội để hộ thân đối địch." Bàn Huyền vừa nói, vừa đem hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo trong tay giao cho Hậu Thổ.

Trong Hỗn Nguyên Kỳ và Diệt Thế Đại Ma đều có ấn ký nguyên thần của Bàn Huyền, lúc này cũng bị Bàn Huyền xóa đi.

Mất đi ấn ký nguyên thần của Bàn Huyền, hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo cũng đều trở thành vật vô chủ.

"Cho muội?" Hậu Thổ trừng lớn mắt.

Hậu Thổ không ngờ Bàn Huyền lại cho mình hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Đây chính là Tiên Thiên Chí Bảo a!

Toàn bộ Hồng Hoang mới có mấy kiện Tiên Thiên Chí Bảo?

Hồng Quân hiện giờ cũng chỉ còn lại một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, mà đó cũng chỉ là mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân, Đế Tuấn, Côn Bằng, Càn Khôn Lão Tổ, La Hầu...

đều không có Tiên Thiên Chí Bảo, có thể thấy sự quý giá của Tiên Thiên Chí Bảo.

"Không, muội không thể nhận." Hậu Thổ vội vàng từ chối.

"Hai kiện chí bảo này đối với vi huynh vô dụng, nhưng ở trong tay nhữ lại khác hẳn." Bàn Huyền trầm giọng nói.

Khai Thiên Phủ do Khai Thiên Tam Bảo dung hợp sơ bộ, uy lực không dưới Diệt Thế Đại Ma, lại thích hợp cho Bàn Huyền thi triển Khai Thiên Cửu Thức.

Về phòng ngự, thực ra thân thể của Bàn Huyền hiện tại đã có thể sánh với Tiên Thiên Chí Bảo, thậm chí vượt qua Tiên Thiên Chí Bảo.

Vốn dĩ, nếu Bàn Huyền có Thiên Đạo khí vận, Tiên Thiên Chí Bảo có thể trấn áp khí vận, nhưng hiện tại hắn lại có Đại Đạo khí vận.

Hậu Thổ hiện tại có Thiên Đạo khí vận, Tiên Thiên Chí Bảo có thể trấn áp khí vận của nàng.

Phân thân của Hậu Thổ trấn giữ Luân Hồi, lại là Thánh Nhân duy nhất hiện tại của Vu tộc, Hỗn Nguyên Kỳ và Diệt Thế Đại Ma ở trong tay Hậu Thổ sẽ tốt hơn, cũng là vật tận kỳ dụng.

Vô số sinh linh truy cầu Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng thứ Bàn Huyền truy cầu hiện giờ lại là Hỗn Độn Chí Bảo.

Đợi Khai Thiên Tam Bảo hoàn toàn dung hợp, bản nguyên khôi phục, Khai Thiên Phủ cũng sẽ là Hỗn Độn Chí Bảo.

Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh cũng là một kiện Hỗn Độn Chí Bảo.

Khó nhất là Tạo Hóa Ngọc Điệp, Bàn Huyền hiện tại chỉ có một chút mảnh vỡ, còn kém quá xa.

Còn ba mươi sáu phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, Bàn Huyền căn bản không có.

Sau khi từ chối hai lần, Hậu Thổ đã nhận lấy.

Sau khi cảm tạ Bàn Huyền, Hậu Thổ bắt đầu luyện hóa, đầu tiên là luyện hóa Hỗn Nguyên Kỳ.

Hỗn Nguyên Kỳ tuy lực công kích không bằng Diệt Thế Đại Ma, nhưng lại có diệu dụng vô cùng.

Hỗn nguyên chi lực do Tiên Thiên ngũ hành dung hợp thành lưu chuyển, công thủ kiêm bị, lại có thể bố trí Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, có thể luyện hóa thiên địa vạn vật.

Ngoài lực công kích ra, Diệt Thế Đại Ma không có điểm nào có thể so sánh với Hỗn Nguyên Kỳ.

Thánh Nhân tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, muốn hoàn toàn luyện hóa một kiện Tiên Thiên Chí Bảo cũng cần một ít thời gian.

Có Bàn Huyền trợ giúp, chỉ cần hơn một trăm năm, Hậu Thổ cũng có thể hoàn toàn luyện hóa Hỗn Nguyên Kỳ và Diệt Thế Đại Ma.

Luyện hóa Hỗn Nguyên Kỳ, có thể lĩnh ngộ Ngũ Hành pháp tắc.

Luyện hóa Diệt Thế Đại Ma, có thể lĩnh ngộ Hủy Diệt pháp tắc...

"Oanh long long!" Mây đen che kín bầu trời, sấm sét vang dội.

Sâu trong tiên sơn phúc địa nguy nga, có một đoàn hỗn nguyên chi khí lưu chuyển, nhanh chóng diễn hóa thành Tiên Thiên ngũ hành chi lực.

Lấy Tiên Thiên ngũ hành chi lực làm cơ sở, một tòa tiên thiên đại trận hình thành.

Tại vị trí trận nhãn của Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, Hỗn Nguyên Kỳ tung bay.

Hậu Thổ và Bàn Huyền đều ở trong trận.

Trong trận tràn ngập Tiên Thiên ngũ hành chi lực.

Lại có một cây đại ma đen kịt xuất hiện trên đỉnh đầu Hậu Thổ, tựa như có thể hủy diệt tất cả.

"Uy lực của Diệt Thế Đại Ma kinh người, còn Hỗn Nguyên Kỳ lại huyền diệu vô cùng." Hậu Thổ nói.

Hoàn toàn luyện hóa Hỗn Nguyên Kỳ và Diệt Thế Đại Ma, Hậu Thổ cũng rõ ràng tất cả huyền ảo của hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Có hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp khí vận, khí vận trên

người Hậu Thổ cũng ổn định hơn.

Ngoài ra, có hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo trong tay, thực lực của Hậu Thổ tăng cường không ít.

Hiện giờ, tái chiến với Hồng Quân, Hậu Thổ có tự tin làm hắn mất mặt.

Hiện tại, Hậu Thổ có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, Hồng Quân cũng vậy.

Cùng là tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, tu vi và đạo hạnh của Hồng Quân tuy hơn Hậu Thổ, nhưng chênh lệch không lớn, khi đều có Thiên Đạo chi lực gia trì, chênh lệch thực lực lại càng nhỏ.

"Có Hỗn Nguyên Kỳ, phóng mắt khắp Hồng Hoang, khả năng tạo hóa của nhữ không ai sánh bằng." Bàn Huyền cười nói.

Nữ Oa cũng đi con đường tạo hóa chi đạo, nhưng sau khi thành Thánh, cũng khó mà vượt qua Hậu Thổ.

Sáng tạo A Tu La tộc, diễn hóa Luân Hồi, thành Thánh, đều khiến cho sự lĩnh ngộ tạo hóa chi đạo của Hậu Thổ càng thêm sâu sắc...

Tây Côn Luân, Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân trấn giữ Tử Tiêu Cung, thần sắc ngưng trọng.

Bàn Huyền đem hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo tặng cho Hậu Thổ, Hậu Thổ lại hoàn toàn luyện hóa, không thể giấu được Hồng Quân.

Thực ra, nếu Bàn Huyền và Hậu Thổ cẩn thận một chút có thể giấu được Hồng Quân, nhưng Bàn Huyền và Hậu Thổ đều cảm thấy không cần thiết.

"Bàn Huyền đem hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo tặng cho Hậu Thổ." Hồng Quân trong lòng không thể bình tĩnh.

Nếu là Hồng Quân, nếu muốn hợp đạo, có thể đem Tiên Thiên Chí

Bảo tặng người, nhưng nếu không hợp đạo, lại sẽ không đem Tiên Thiên Chí Bảo tặng người.

Nhưng nghĩ đến việc Bàn Huyền đã gom đủ Khai Thiên Tam Bảo, cộng thêm Huyền Hoàng Bảo Tháp, Chư Thiên Khánh Vân..., Hồng Quân cũng cảm thấy không có gì lạ.

Căn cước của Bàn Huyền là Đại Đạo khí vận, Tiên Thiên Chí Bảo không thể trấn áp Đại Đạo khí vận.

Có thể nói, Tiên Thiên Chí Bảo đối với Bàn Huyền có chút tác dụng, nhưng tác dụng không lớn.

Đại Vu Khoa Phụ thăng cấp thành Tổ Vu, Bàn Huyền lại lấy ra hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo cho Hậu Thổ, đều là việc phi thường.

Nếu Hồng Quân chưa hợp đạo, tất sẽ ngăn cản Khoa Phụ thăng cấp thành Tổ Vu...

Dao Đài, Tây Vương Mẫu đang cảm ngộ Thiên Đạo.

Bỗng nhiên, Tây Vương Mẫu ngừng cảm ngộ Thiên Đạo, thân hình rời khỏi Dao Đài, hướng về Tử Tiêu Cung.

Dao Đài cách Tử Tiêu Cung không xa, Tây Vương Mẫu nhanh chóng đã đến bên ngoài Tử Tiêu Cung.

Tiến vào Tử Tiêu Cung, thấy Hồng Quân, Tây Vương Mẫu vội vàng cúi lạy: "Bái kiến Đạo Tổ, Đạo Tổ thánh thọ vô cực." "Không cần đa lễ, Ngô có một việc muốn nhữ làm." Hồng Quân vừa nói, vừa lấy ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo đưa cho Tây Vương Mẫu.

Nhận lấy Tiên Thiên Linh Bảo do Hồng Quân ban tặng, Tây Vương Mẫu trừng lớn mắt.

Đó lại là một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Cẩn thận quan sát, cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo là một quả tú

cầu màu hồng.

Tú cầu lớn bằng nắm tay, màu hồng phấn, cả quả tú cầu có tua rua châu ngọc rủ xuống, chuông ngọc reo vang, có tiên thiên hào quang lưu chuyển.

Khi Tây Vương Mẫu dùng thần thức quét qua, cảm nhận được Hồng Tú Cầu vô chủ ẩn chứa nhân duyên chi lực.

Hồng Tú Cầu lại là một kiện nhân duyên chí bảo.

"Giai ngẫu thiên thành, hữu tình nhân chung thành quyến chúc, Hồng Hoang nên có nhân duyên chi đạo, hợp lúc hoàn thành Thiên Hôn, Địa Hôn và Nhân Hôn, đều là đại công đức, nhữ đi đi!" Hồng Quân nói với Tây Vương Mẫu.

Chương 155

Thiên Địa Nhân tam hôn?

Nghe Hồng Quân nói, lại nhìn Hồng Tú Cầu trong tay, Tây Vương Mẫu như có điều suy nghĩ.

Theo lời Hồng Quân, Thiên Địa Nhân tam hôn đều là đại công đức, nhưng lại cần Hồng Tú Cầu định ra.

Có Hồng Tú Cầu, định ra Thiên Hôn, khi Thiên Hôn hoàn thành, Hồng Tú Cầu và chủ nhân của Hồng Tú Cầu mỗi người được một thành công đức, Địa Hôn và Nhân Hôn cũng đều như vậy.

Khi Thiên Địa Nhân tam hôn đều xuất hiện, Hồng Hoang Thiên Đạo sẽ càng hoàn thiện.

Hơn nữa, theo sự xuất hiện của Thiên Địa Nhân tam hôn, uy lực của Hồng Tú Cầu cũng sẽ tăng lên.

Hồng Tú Cầu không thể thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng sau khi định ra Thiên Địa Nhân tam hôn, uy lực chỉ sợ cách Tiên Thiên Chí Bảo cũng không xa.

"Đạo Tổ cho ta Hồng Tú Cầu, muốn ta định ra Thiên Địa Nhân tam hôn?

Mưu cầu công đức?" Tây Vương Mẫu không rõ trong lòng Hồng Quân nghĩ gì, nhưng lại không tiện mở miệng hỏi, Hồng Quân hiển nhiên không định nói nhiều.

Nghĩ vậy, Tây Vương Mẫu thu hồi Hồng Tú Cầu, ra khỏi Tử Tiêu Cung.

"Thiên Hôn nên xuất hiện rồi." Hồng Quân lẩm bẩm.

Thực ra, Hậu Thổ và Nữ Oa đều thích hợp với Hồng Tú Cầu hơn Tây Vương Mẫu, nhưng Hậu Thổ và Nữ Oa đều là người của Vu tộc.

Còn có Hi Hòa và Thường Hi trên Thái Âm Tinh, cũng đều không kém Tây Vương Mẫu, nhưng Hồng Quân đã chọn Tây Vương Mẫu.

Một nụ cười xuất hiện trên khóe miệng Hồng Quân, rồi biến mất, phảng phất như một ảo giác.

Ngay sau đó, trên đỉnh đầu Hồng Quân xuất hiện khánh vân, trên khánh vân là mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tuy chỉ là mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp, nhưng cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Hồng Quân vận dụng mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp che đậy thiên cơ, như vậy, ngay cả Hậu Thổ cũng khó mà suy tính ra.

Chẳng mấy chốc, Hồng Quân đã che đậy thiên cơ.

Khi che đậy thiên cơ xong, khánh vân và mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trên đỉnh đầu Hồng Quân biến mất.

Rời khỏi Ngọc Kinh Sơn, Tây Vương Mẫu trở về đạo trường của mình.

Vừa về đến Dao Đài, lấy ra Hồng Tú Cầu, Tây Vương Mẫu trong lòng không hiểu.

Hồng Tú Cầu là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tuy không bằng Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng cũng phi thường, không chỉ uy lực cực lớn, có thể trấn áp khí vận, quan trọng nhất là, có thể định ra Thiên Địa Nhân tam hôn, hoàn thiện Hồng Hoang nhân duyên đại đạo, mưu cầu công đức.

Theo Tây Vương Mẫu thấy, Hồng Quân không dùng, cũng nên cho đệ tử dưới trướng mới đúng.

Hồng Quân có bốn đệ tử thân truyền, Phục Hy gia nhập Vu tộc, không được Hồng Quân ưa thích, nhưng còn có Tam Thanh.

Lại có Tiếp Dẫn và Côn Bằng hai người là đệ tử ký danh của Hồng Quân.

Nhưng, Hồng Tú Cầu vừa nhìn đã thấy thích hợp cho nữ tiên dùng.

Không hiểu, Tây Vương Mẫu cũng dứt khoát không nghĩ nữa, bắt đầu luyện hóa Hồng Tú Cầu.

Bởi vì Hồng Tú Cầu là vật vô chủ, Tây Vương Mẫu có thể trực tiếp luyện hóa.

Nhưng, dù sao cũng là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, với tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn của Tây Vương Mẫu hiện giờ, muốn hoàn toàn luyện hóa Hồng Tú Cầu cũng cần không ít thời gian.

Ngoài luyện hóa Hồng Tú Cầu, Tây Vương Mẫu cũng cảm ngộ nhân duyên chi đạo.

Ngoài ra, nước của Tây Vương Mẫu dưới Dao Đài thỉnh thoảng cũng có chuyện phiền nhiễu Tây Vương Mẫu.

Khi Tây Vương Mẫu sơ bộ luyện hóa Hồng Tú Cầu, đã lĩnh ngộ được Hồng Hoang nhân duyên pháp tắc.

Trong ba ngàn pháp tắc, nhân duyên pháp tắc không nằm trong thập đại pháp tắc, thậm chí không xếp được vào top một trăm, nhưng cũng không thể xem thường.

Khi Tây Vương Mẫu sơ bộ luyện hóa Hồng Tú Cầu, lĩnh ngộ Hồng Hoang nhân duyên pháp tắc, Hồng Tú Cầu đã định ra Thiên Hôn.

Một sợi tơ nhân duyên từ Hồng Tú Cầu bay ra, vô hình vô chất, pháp nhãn của Đại La Kim Tiên cũng không nhìn thấy được, chính là

sợi tơ nhân duyên Thiên Hôn.

Tây Vương Mẫu có thể cảm nhận, hai đầu của sợi tơ nhân duyên Thiên Hôn đều ở trong hư không, nối liền đến nơi không biết.

Cùng lúc đó, thiên số cũng xảy ra biến hóa.

"Ta mới sơ bộ luyện hóa Hồng Tú Cầu, sao lại định ra Thiên Hôn?" Tây Vương Mẫu cũng cảm thấy kỳ lạ.

Nhưng, Thiên Hôn đã định rồi.

Ngoài cảm thấy kỳ lạ, Tây Vương Mẫu cũng tò mò Thiên Hôn sẽ do hai người nào hoàn thành.

Đã là Thiên Hôn, cũng là trời tác hợp.

"Quần tinh chi chủ Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, Đế Tuấn và Hi Hòa?

Đông Hoàng Thái Nhất và Thường Hi?

Hoặc là Đế Tuấn và Thường Hi?

Hay là..." Tây Vương Mẫu trong lòng nghĩ.

Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công thực ra cũng có thể hoàn thành Thiên Hôn, nhưng Thiên Hôn hiển nhiên không liên quan đến họ.

Một khi hoàn thành Thiên Hôn, phu thê một thể, dù cách xa hai nơi, khí vận cũng tương liên, một vinh cùng vinh, một tổn cùng tổn.

Vừa nghĩ, Tây Vương Mẫu vừa bấm ngón tay suy tính.

Sau một hồi suy tính, lại không ra kết quả.

Lông mày nhíu lại, Tây Vương Mẫu mượn Hồng Tú Cầu suy tính thiên cơ.

Thiên Hôn do Hồng Tú Cầu định ra, dùng Hồng Tú Cầu suy tính Thiên Hôn, cộng thêm đạo hạnh của Tây Vương Mẫu, không đến một

canh giờ đã có kết quả.

"Cái... cái gì, Thiên Hôn lại là..." Tây Vương Mẫu bị dọa không nhẹ, tay mềm nhũn, Hồng Tú Cầu rơi xuống đất.

Qua suy tính, Tây Vương Mẫu biết được Thiên Hôn là Bàn Huyền và Vọng Thư.

Bàn Huyền là khí vận của Vu tộc, Tổ Vu đệ nhất của Vu tộc, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thực lực còn trên cả Hồng Quân.

Còn Vọng Thư, Tây Vương Mẫu lại hiểu biết nông cạn.

Nhưng, Thiên Hôn tuy có công đức, Bàn Huyền chỉ sợ không thèm.

Nếu Bàn Huyền nổi giận, Tây Vương Mẫu không thể chịu nổi.

Lúc này, Tây Vương Mẫu nghiêm trọng hoài nghi mình bị Hồng Quân lừa.

Có thể là Hồng Quân muốn Thiên Hôn thuộc về Bàn Huyền và Vọng Thư, nhưng không dám, nên đã đưa Hồng Tú Cầu cho mình.

Nhất thời, Tây Vương Mẫu trong lòng hoảng hốt, càng muốn khóc mà không có nước mắt.

Thiên Hôn đã định, là do thiên số.

Vậy thì, Bàn Huyền hoặc là phải hoàn thành Thiên Hôn, hoặc là phải nghịch thiên...

"Thiên Hôn?

Ngô và Vọng Thư?" Tại một tiên sơn phúc địa nào đó trên đại địa Hồng Hoang, Bàn Huyền vốn đang tu luyện, bỗng nhiên nguyên thần nhảy lên, cũng suy tính một chút, kết quả khiến hắn vô cùng kinh ngạc, mình và Vọng Thư có nhân duyên Thiên Hôn.

Đối với Vọng Thư, Bàn Huyền cũng biết sơ qua, là một Hỗn Độn

Ma Thần chuyển sinh, đắc đạo tại Thái Âm Tinh.

Hiện giờ, Vọng Thư ít nhất cũng có tu vi Chuẩn Thánh, thậm chí Bán Thánh.

Nhưng, hoàn thành Thiên Hôn với Vọng Thư đối với Bàn Huyền không có lợi ích gì lớn.

Hơn nữa, Bàn Huyền cũng chưa từng gặp Vọng Thư, càng không nói đến tình cảm.

"Hồng Tú Cầu sao?

Hồng Quân!" Ánh mắt Bàn Huyền lạnh đi.

Theo Bàn Huyền biết, nhân duyên chi bảo Hồng Tú Cầu đang ở trong tay Hồng Quân.

Với đạo hạnh hiện tại của Bàn Huyền lại không suy tính ra được.

Người có thể che đậy thiên cơ ở Hồng Hoang cũng không nhiều, người có thể khiến Bàn Huyền không suy tính ra, La Hầu cũng không làm được.

Tuyệt đối là Hồng Quân đã che đậy thiên cơ.

Nhưng Bàn Huyền lại phát hiện trong lúc suy tính rằng Hồng Tú Cầu hiện đang ở trong tay Tây Vương Mẫu.

Xem ra, Hồng Quân đã đưa Hồng Tú Cầu cho Tây Vương Mẫu.

"Tại sao lại muốn tìm chết?" Ánh mắt Bàn Huyền nhìn về phía Ngọc Kinh Sơn ở Tây Côn Luân, trong lòng thầm nghĩ.

Trong đó tuyệt đối có kế của Hồng Quân.

Nếu Bàn Huyền và Vọng Thư hoàn thành Thiên Hôn, Hồng Quân tất nhiên sẽ có kế hoạch tiếp theo.

Nếu Bàn Huyền nghịch lại thiên số, cũng là điều Hồng Quân hy

vọng.

Có thể nói, Bàn Huyền tiến thoái lưỡng nan.

Không thể không nói, Hồng Quân đây là một dương mưu.

Lại vì Hồng Tú Cầu ở trong tay Tây Vương Mẫu, Hồng Quân có thể đứng ngoài cuộc.

Nhưng, Hồng Quân lại đánh giá thấp Bàn Huyền.

Nhìn thoáng qua Hậu Thổ đang cảm ngộ Thiên Đạo ở phía sau không xa, Bàn Huyền dùng thần thức truyền âm: "Vi huynh có việc phải làm, sau này sẽ cùng muội muội du lịch." Dứt lời, Bàn Huyền thi triển một không gian thần thông.

Sức mạnh của Hỗn Độn không gian pháp tắc xuất hiện trên người Bàn Huyền.

Vận dụng pháp tắc, uy lực thần thông của Bàn Huyền cũng tăng lên đáng kể.

Sức mạnh không gian đủ để chấn động cửu thiên thập địa dâng trào, ức vạn vạn dặm hư không vặn vẹo.

"Hả?" Hậu Thổ ngừng cảm ngộ Thiên Đạo, đứng dậy, thấy Bàn Huyền đã không biết đi đâu, không khỏi kinh ngạc.

Bàn Huyền vội vàng rời đi như vậy, tất nhiên không phải chuyện nhỏ.

"Đại huynh đi làm gì?" Hậu Thổ không khỏi tò mò...

Sâu trong tinh không Hồng Hoang rộng lớn, vô số thái cổ tinh thần vận chuyển.

Trên một thái cổ tinh thần nào đó, một đoàn thái âm thần quang chói mắt lóe lên, tiếp theo, một nữ thần dung mạo tuyệt mỹ bước ra.

Nữ thần mặc cung trang màu trắng, khí chất tương tự Hi Hòa, nhưng bất luận tu vi và đạo hạnh, đều vượt xa Hi Hòa, khí chất và dung mạo cũng hơn Hi Hòa.

Đó chính là Vọng Thư.

Vọng Thư không phải là sinh linh được Thái Âm Tinh thai nghén, nhưng lại là một trong những sinh linh tiên thiên đầu tiên của Hồng Hoang.

Lúc này, Vọng Thư mày liễu nhíu chặt, nhìn thấu thiên số.

Thiên số đã định, Bàn Huyền và Vọng Thư có nhân duyên Thiên Hôn.

Kết thành Thiên Hôn với Bàn Huyền, đối với Vọng Thư có lợi ích to lớn, nhưng trong lòng nàng lại không hề nguyện ý.

Nhưng Vọng Thư cũng không dám nghịch lại thiên số, điều này khiến nàng khó xử.

Ngoài khó xử, Vọng Thư cũng kinh nghi bất định, tuy không suy tính ra, nhưng cảm thấy mọi việc không hề đơn giản, bởi vì thiên cơ bị che đậy, với đạo hạnh Chuẩn Thánh đại viên mãn, có tu vi Bán Thánh, cũng không suy tính ra được, đã nói lên một số vấn đề.

"Không thể là Bàn Huyền hoặc Hậu Thổ che đậy thiên cơ, La Hầu và Càn Khôn Lão Tổ... cũng không làm được." Vọng Thư mắt đẹp nhìn quanh, trong lòng trầm tư.

Khi tất cả những điều không thể đều bị loại trừ, điều còn lại dù không thể tin nổi cũng là sự thật.

Qua phân tích và suy đoán của Vọng Thư, gần như có thể kết luận, Hồng Quân không thể thoát khỏi liên quan.

Chương 156

Vừa nghĩ, Vọng Thư vừa rời khỏi thái cổ tinh thần này, hướng về đại địa Hồng Hoang, định tìm Bàn Huyền nói chuyện.

Bất kể thế nào, cũng phải có một giải pháp.

Nhưng, Vọng Thư hiện giờ không thể nghịch lại thiên số, nhưng nếu Bàn Huyền muốn nghịch thiên, nàng có thể giúp đỡ, nhưng tiền đề là không bị cuốn vào.

Thiên số có thể chia làm hai loại, một loại là Thiên Đạo đại thế, Thánh Nhân cũng không thể nghịch, một loại là Thiên Đạo tiểu thế, Thánh Nhân có thể thay đổi.

Tuy nhiên, nguyên thần của Thánh Nhân ký thác vào Thiên Đạo, lại không thể nghịch thiên, một khi nghịch thiên, bất luận thành công hay thất bại, đều phải chịu sự trừng phạt của Thiên Đạo.

Nếu không phải Thánh Nhân, nghịch thiên thất bại sẽ bị Thiên Đạo trừng phạt, nghịch thiên thành công thì không bị Thiên Đạo trừng phạt.

Cho nên, khi không hài lòng với một thiên số nào đó, nhưng lại nghịch thiên thất bại, kết quả sẽ càng tệ hơn.

Ví dụ như thiên số định rằng một đệ tử dưới trướng phải chết, vì không muốn đệ tử chết mà nghịch thiên, sau khi nghịch thiên thất bại, có thể sẽ chết hai đệ tử, hoặc đệ tử chết hết, thậm chí bản thân cũng sẽ bị liên lụy.

Do đó, sinh linh nghịch thiên không phải là số ít, nhưng nếu không chắc chắn nghịch thiên thành công, lại không có mấy ai dám thử.

Đạo hạnh càng cao, càng rõ ràng xác suất nghịch thiên thành công.

Giống như nhân duyên Thiên Hôn với Bàn Huyền, Vọng Thư trong lòng kháng cự, nhưng nếu nghịch thiên, khả năng thành công không đến 1%, thậm chí có thể gần bằng 0%, trong tình huống này, tự nhiên sẽ không nghịch thiên, dù sao nghịch thiên thất bại sẽ còn tệ hơn hiện tại.

Nghịch thiên không phải là chuyện đùa, dù là Thiên Đạo tiểu thế, cũng không thể tùy tiện nghịch...

Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân bước ra khỏi Tử Tiêu Cung, lại đột nhiên tâm thần bất an.

Bấm ngón tay tính toán, sắc mặt Hồng Quân biến đổi.

Cùng lúc đó, không gian cách Hồng Quân không xa phía trước vặn vẹo, Bàn Huyền từ trong hư không bước ra.

Bàn Huyền cười mà như không cười, hiển nhiên là kẻ đến không thiện.

Nhân duyên Thiên Hôn đã định, có liên quan đến Bàn Huyền, với đạo hạnh của Bàn Huyền tự nhiên sẽ không không biết, chỉ cần Bàn Huyền suy tính một chút, sẽ phát hiện thiên cơ bị che đậy.

Cho nên, Bàn Huyền sẽ đến Ngọc Kinh Sơn, Hồng Quân cũng không ngạc nhiên, chỉ là không ngờ Bàn Huyền lại nhanh như vậy.

Chỉ thấy, Hồng Quân trấn định, không một chút hoảng loạn.

"Bàn Huyền, nhữ đến đạo trường của Ngô có việc gì?" Hồng Quân mặt không biểu cảm hỏi.

Thiên Hôn do Hồng Tú Cầu định ra, nhưng đó là sau khi Hồng Quân đưa Hồng Tú Cầu cho Tây Vương Mẫu, sau khi Tây Vương Mẫu luyện hóa Hồng Tú Cầu.

Về phần che đậy thiên cơ, Hồng Quân cũng sẽ có lời giải thích.

"Hồng Tú Cầu là nhữ đưa cho Tây Vương Mẫu phải không!" Bàn Huyền cười lạnh.

"Không sai, Ngô tình cờ có được Hồng Tú Cầu, phát hiện nàng có duyên với nó, nên đã đưa cho nàng." Hồng Quân ngữ khí bình thản.

"Liên quan đến Thiên Hôn, nhữ có gì muốn nói?" Bàn Huyền nheo mắt, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hồng Quân.

Tuy Bàn Huyền không muốn động thủ, nhưng Hồng Quân tìm chết như vậy, lại không thể không động thủ.

Về phần Thiên Hôn, tuy là một phiền phức, nhưng may mà chỉ là Thiên Đạo tiểu thế.

Dưới Thiên Đạo, tiểu thế dễ đổi, đại thế không thể nghịch.

Với tu vi đạo hạnh hiện tại của Bàn Huyền, lại có Đại Đạo khí vận, dám nghịch Thiên Đạo tiểu thế.

"Đã là thiên số sắp đặt, chúng ta cũng nên thuận theo.

Phải biết rằng thuận thiên thì nhàn, nghịch thiên thì mệt, dù là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng thần thông không địch lại thiên số a!" Hồng Quân vẻ mặt bình tĩnh nói.

"Ha ha!" Nghe Hồng Quân nói vậy, Bàn Huyền lại cười.

Bàn Huyền tuy đang cười, nhưng ánh mắt lại càng lúc càng băng giá.

Tây Côn Luân, Ngọc Kinh Sơn.

Bên ngoài Tử Tiêu Cung, Bàn Huyền cười lạnh nhìn chằm chằm Hồng Quân.

"Hồng Quân, nhữ đang dạy Ngô làm việc sao?" Lần này đến Ngọc

Kinh Sơn tìm Hồng Quân, Bàn Huyền không muốn cùng Hồng Quân nói nhảm.

Đã là Hồng Quân tìm chết, Bàn Huyền có cần thiết phải để Hồng Quân nhớ lâu một chút.

Cũng cần để Hồng Quân nhận thức lại Bàn Huyền.

Hồng Quân cũng không đủ hiểu rõ Bàn Huyền, nếu không, đoán chừng cũng sẽ không có chuyện phiền phức này.

"Oanh!" Một cỗ khí thế cường đại của Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên từ trên người Bàn Huyền phát ra, như phô thiên cái địa, nghiền ép về phía Hồng Quân.

Khí thế của Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên gần như có thể bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Thánh Nhân tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên có thể dùng khí thế bao phủ toàn bộ Hồng Hoang sao?

Lại là mượn nhờ sức mạnh của Thiên Đạo.

Đạo hạnh của Thánh Nhân càng cao, sức mạnh Thiên Đạo có thể mượn nhờ cũng càng mạnh.

Nếu Thánh Nhân lấy thân hợp đạo, sức mạnh Thiên Đạo có thể vận dụng còn nhiều hơn.

Dưới sự khống chế của Bàn Huyền, khí thế phát ra chỉ bao phủ toàn bộ Ngọc Kinh Sơn.

Hạo Thiên và Dao Trì hai người trốn trong Tử Tiêu Cung, dù có Tử Tiêu Cung ngăn cách, cũng vẫn tim đập chân run.

Còn phi cầm tẩu thú trên Ngọc Kinh Sơn, đều hóa thành tro bụi dưới khí thế của Bàn Huyền.

Hoa cỏ cây cối cũng đều mất đi sinh cơ.

Hồng Quân, dưới khí thế này cũng gần như không thể hô hấp.

"Khí thế của Bàn Huyền?

Khí thế lại khủng bố đến vậy? ...Tu vi Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên mới có thể có khí thế này." Hồng Quân trong lòng dâng lên sóng to gió lớn.

Từ trước đến nay, Hồng Quân đều đánh giá thấp Bàn Huyền.

Cùng lúc phóng ra khí thế, Bàn Huyền cũng lấy ra Khai Thiên Phủ.

Tuy Khai Thiên Tam Bảo chỉ mới dung hợp sơ kỳ, nhưng cũng là Hỗn Độn Linh Bảo.

Khi Bàn Huyền lấy ra Khai Thiên Phủ, cả tòa Ngọc Kinh Sơn bắt đầu sụp đổ.

Thực ra, dưới khí thế của Bàn Huyền, Ngọc Kinh Sơn đã gần sụp đổ, Khai Thiên Phủ vừa xuất hiện, cuối cùng không chịu nổi nữa.

Mồ hôi lạnh, xuất hiện trên trán Hồng Quân.

Tử Tiêu Cung sau lưng Hồng Quân cũng lung lay sắp đổ.

Dù cửa Tử Tiêu Cung đóng chặt, nhưng Hạo Thiên và Dao Trì trong Tử Tiêu Cung sắp hình thần câu diệt.

Cắn răng một cái, Hồng Quân mượn một cỗ Thiên Đạo chi lực.

Theo một cỗ Thiên Đạo chi lực gia thân, Hồng Quân ở Hồng Hoang có thực lực sánh ngang Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Thiên Đạo chi lực không chỉ tăng cường đáng kể cho Hồng Quân, cũng ổn định lại Ngọc Kinh Sơn và Tử Tiêu Cung.

Hạo Thiên và Dao Trì trốn trong Tử Tiêu Cung thở phào nhẹ nhõm, đều quỳ xuống đất, kinh hồn chưa định.

Nếu Thiên Đạo chi lực xuất hiện muộn hơn một chút, Hạo Thiên

và Dao Trì cũng đều hóa thành tro bụi.

"Quá khủng bố, Tổ Vu Bàn Huyền thực sự khủng bố đến vậy, chưởng giáo lão gia tuy là Thánh Nhân, chỉ sợ cũng không địch lại Bàn Huyền." Hạo Thiên trong lòng nghĩ.

Dao Trì cũng hoa dung thất sắc.

"Oanh long!" Ngọc Kinh Sơn, không, gần như toàn bộ Tây Côn Luân rung chuyển một cái.

Bàn Huyền tiện tay một búa, phủ quang bổ đôi Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân tế ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp chống đỡ, Bàn Huyền lại thi triển Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang.

Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang ứng với ngũ hành, Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang lại là âm dương + ngũ hành.

Từ khi dung hợp Hỗn Độn Thánh Thể vào Đại Đạo khí vận, Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang của Bàn Huyền cũng có chút biến hóa, mơ hồ muốn thăng cấp thành Hỗn Độn Thần Quang.

"Phanh!" Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang tuy có thể quét người rơi bảo, nhưng lại không thể quét rơi mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân.

Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang của Bàn Huyền tuy không thể quét rơi mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân, nhưng cũng khiến uy lực của mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp giảm mạnh.

Sau khi quét mấy lần, Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang của Bàn Huyền hóa thành một bàn tay lớn.

Thần thông của Bàn Huyền sánh ngang cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thậm chí Tiên Thiên Chí Bảo, cộng thêm pháp lực của Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên, trực tiếp cấm cố thời không trấn áp xuống,

Hồng Quân tuy có Thiên Đạo chi lực gia trì, nhưng cũng không thể né tránh.

Một tiếng vang lớn, đất rung núi chuyển, Hồng Quân bị đánh ngã xuống đất, suýt chút nữa bị đánh về nguyên hình.

"Nói thật, Ngô chưa từng đồ Thánh." Bàn Huyền vừa trấn áp Hồng Quân, vừa vác đại phủ, cười lạnh nói.

Đồ Thánh?

Hồng Quân cũng giật mình.

Thánh Nhân vì nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, nên bất tử bất diệt.

Thánh Nhân đạo thể của Hồng Quân bị chém giết, chỉ cần nguyên thần bất diệt, có thể ngưng tụ lại một thánh nhân đạo thể khác.

Nhưng, với tu vi nguyên thần hiện tại của Hồng Quân, thánh nhân đạo thể ngưng tụ ra lại không bằng thân thể hiện tại.

Dù sao đây cũng là thánh nhân đạo thể do con giun đất tiên thiên đầu tiên trong trời đất chuyển hóa.

Muốn ngưng tụ ra thánh nhân đạo thể có thể sánh với thân thể hiện tại của Hồng Quân, ít nhất cũng cần tu vi nguyên thần của Hồng Quân đạt đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, thậm chí Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên.

Với chênh lệch thực lực hiện tại giữa Bàn Huyền và Hồng Quân, chém giết thân thể Hồng Quân không khó, nhưng muốn diệt nguyên thần của Hồng Quân lại không làm được.

Về phần mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, lại bị Hồng Quân luyện hóa thành pháp bảo bản mệnh, tùy thời có thể quay về nguyên thần, Bàn Huyền cũng khó mà đoạt lấy.

Hiện tại, chém giết thân thể Hồng Quân, Bàn Huyền lại được không bù mất.

Cho nên, Bàn Huyền hôm nay không muốn đồ Thánh, chỉ giáo huấn Hồng Quân một trận.

Không giáo huấn Hồng Quân, ý niệm của Bàn Huyền không thông suốt.

"Chết tiệt, sao lại như vậy?" Sắc mặt Hồng Quân âm trầm, trong lòng cũng hoảng hốt, không thể mất đi thân thể hiện tại.

Một khi mất đi thân thể hiện tại, thánh nhân đạo thể mà Hồng Quân ngưng tụ lại không thể sánh bằng, cũng khiến thực lực hạ xuống một ít.

Hơn nữa, nếu bị chém giết, đối với uy vọng của Hồng Quân cũng là một đả kích.

Hiện tại bị trấn áp, Hồng Quân tuy mất mặt, nhưng cũng tốt hơn là thánh thể bị chém.

Mọi chuyện phát triển hoàn toàn không theo những gì Hồng Quân nghĩ.

Lúc này, Hồng Quân mới biết, mình đối với Bàn Huyền không đủ hiểu rõ.

Nếu đối với Bàn Huyền có đủ sự hiểu rõ, Hồng Quân tuyệt đối sẽ không tìm chết như vậy...

Bàn Cổ Giới, thánh địa của Vu tộc, do trái tim của Bàn Cổ hóa thành.

Bàn Cổ Giới vốn là thế giới cấp Đại La, nhưng Bàn Huyền lại để Bàn Cổ Giới thăng cấp hết lần này đến lần khác, hiện tại đã là thế giới cấp Hỗn Nguyên nhị cấp.

Nằm ở trung tâm Bàn Cổ Giới là một huyết trì, thai nghén Đại Vu và Tiểu Vu.

Bàn Huyền có huyết mạch Bàn Cổ, còn có Hậu Thổ, Đế Giang... mười hai Tổ Vu, cũng đều từ huyết trì Bàn Cổ mà ra.

Gần huyết trì Bàn Cổ, cung điện san sát, cổ kính hùng vĩ, trang nghiêm túc mục, vàng son lộng lẫy.

Cung điện có lớn có nhỏ.

Chương 157

Bất chợt, bên ngoài một tòa cung điện khổng lồ, có dị hương phảng phất, mây lành bao phủ, lại là Hậu Thổ giáng lâm.

Sau khi Hậu Thổ thành Thánh, bất luận ở nơi nào trong Hồng Hoang, một cái thuấn di là có thể về Bàn Cổ Giới.

Lúc này, ngoài Hậu Thổ, có Xa Bỉ Thi và Thiên Ngô hai Tổ Vu chân thân cũng ở Bàn Cổ Giới, còn các Tổ Vu khác, trừ Bàn Huyền, đều có một phân thân ở Bàn Cổ Giới.

Một bước bước ra, Hậu Thổ đã đến phía trên huyết trì Bàn Cổ.

Mượn sức mạnh của huyết trì Bàn Cổ, Hậu Thổ suy tính một phen.

Chân thân của Xa Bỉ Thi và Thiên Ngô hai Tổ Vu, cùng với phân thân của Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh, Chúc Dung và Cộng Công... các Tổ Vu, tụ tập bên cạnh Hậu Thổ.

Thấy Hậu Thổ mượn một phần sức mạnh của huyết trì Bàn Cổ suy tính, Xa Bỉ Thi và những người khác nhìn nhau, đều ý thức được đã xảy ra đại sự.

Một lúc lâu sau, khi Hậu Thổ ngừng suy tính, Đế Giang mở miệng hỏi: "Hậu Thổ muội muội, đã xảy ra chuyện gì?" Nhìn các Tổ Vu xung quanh, Hậu Thổ vẻ mặt ngưng trọng nói: "Nhân duyên Thiên Hôn đã định, là thiên số." "Thiên Hôn?" Các Tổ Vu nhìn nhau, đều có chút không hiểu.

Hậu Thổ cười khổ giải thích về Thiên Địa Nhân tam hôn.

"Như muội muội nói, Thiên Hôn là để hoàn thiện Hồng Hoang nhân duyên đại đạo, là một đại công đức." Chúc Dung nói.

“Muội muội thần sắc ngưng trọng, chẳng lẽ Long tộc hoặc Phượng Hoàng tộc muốn hoàn thành Thiên Hôn?” Hậu Thổ thở dài: “Đại huynh phải cùng Nguyệt Thần Vọng Thư hoàn thành Thiên Hôn.” Nghe Hậu Thổ nói vậy, các Tổ Vu cũng đều không bình tĩnh được nữa.

Bàn Huyền không chỉ là Tổ Vu đệ nhất của Vu tộc, mà còn là khí vận của Vu tộc.

Một nữ thần thực lực cường đại hoàn thành Thiên Hôn với Bàn Huyền, lại sẽ cùng Bàn Huyền khí vận tương liên, cũng là chia sẻ khí vận của Vu tộc, đây không phải là chuyện nhỏ.

“Vọng Thư?

Nguyệt Thần?” “Hai nữ thần do Thái Âm Tinh thai nghén là Hi Hòa và Thường Hi, chưa từng nghe nói đến Vọng Thư a!” “Chẳng lẽ Thái Âm Tinh lại thai nghén ra một nữ thần?” “Hừ, Hồng Hoang có nữ thần nào xứng với đại huynh?” “Đương nhiên, nếu Hậu Thổ muội muội và Huyền Minh muội muội không phải là Tổ Vu, thì có thể xứng với đại huynh.”...

Nhìn các Tổ Vu, Hậu Thổ bất đắc dĩ lắc đầu.

Đối với Vọng Thư, Hậu Thổ cũng không hiểu rõ lắm.

Hiện giờ, Hậu Thổ chỉ biết Vọng Thư là sinh linh đầu tiên xuất hiện trên Thái Âm Tinh, nhưng không phải do Thái Âm Tinh thai nghén.

Về căn cước của Vọng Thư, tạm thời lại không biết.

Ngoài ra, Hậu Thổ cũng biết Vọng Thư là một Hỗn Độn Ma Thần nào đó chuyển sinh.

Cũng có nghĩa là, tình huống của Vọng Thư và Hồng Quân, La Hầu, Dương Mi... không khác nhau nhiều.

Nhưng, Vọng Thư so với Dương Mi lại kín đáo hơn.

Thực ra, trong số những sinh linh chuyển sinh từ Hỗn Độn Ma Thần, người kín đáo hơn Dương Mi không chỉ có Vọng Thư, còn có Tinh Thần Lão Tổ, và một số đại năng khác.

Nhưng đã là Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh, bị Bàn Cổ chém giết thân thể, tất nhiên căm hận huyết mạch Bàn Cổ.

Cho nên, Hậu Thổ kiên quyết phản đối Bàn Huyền và Vọng Thư hoàn thành Thiên Hôn.

Ngoài việc vì Bàn Huyền là khí vận của Vu tộc, Vọng Thư là Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh, cũng là vì Bàn Huyền có nhân duyên với người phụ nữ khác khiến Hậu Thổ không thoải mái.

Huyền Minh vừa nghe Hậu Thổ nói Bàn Huyền và Vọng Thư có nhân duyên Thiên Hôn, trong lòng cũng không thoải mái.

Nghĩ rồi, Hậu Thổ đem những hiểu biết về Vọng Thư nói ra hết.

Tiếp theo, mỗi một Tổ Vu đều kiên quyết phản đối Bàn Huyền và Vọng Thư hoàn thành Thiên Hôn...

"Oanh long long!" Tiếng sấm chấn thiên động địa, gần như muốn làm vỡ nát chư thiên vạn đạo.

Từng đạo thiên đạo thần lôi màu tím hồng xuất hiện trên người Hồng Quân.

Hồng Quân đã phát huy đến cực hạn sức mạnh Thiên Đạo mượn được, nhưng thực lực cũng chỉ sánh ngang Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Nếu tu vi của Hồng Quân đột phá Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, ở Hồng Hoang đoán chừng thực lực có thể sánh ngang Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên.

Nhưng Bàn Huyền hiện tại lại có tu vi Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên.

Bàn tay lớn do Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang hóa thành vẫn đang cấm cố thời không, trấn áp Hồng Quân, khiến Hồng Quân không thể động đậy.

Nhưng, Bàn Huyền lúc này lại cảm nhận được Hồng Hoang Thiên Đạo.

Hồng Hoang Thiên Đạo dường như muốn Bàn Huyền hợp đạo.

Lúc này, Bàn Huyền có thể khẳng định, hiện tại nếu hợp đạo, 100% thành công.

Thông thường, chỉ có Thánh Nhân mới có thể hợp đạo, cần khí vận khổng lồ.

Nhưng mọi thứ đều không tuyệt đối, như Bàn Huyền, vì căn cước là Đại Đạo khí vận, tuy không phải Thánh Nhân, nhưng nếu muốn hợp đạo, Hồng Hoang Thiên Đạo sẽ không từ chối.

Đại Đạo khí vận dung nhập vào Hồng Hoang Thiên Đạo, đối với việc Hồng Hoang Thiên Đạo thăng cấp thành Chí Cao Thiên Đạo sẽ có trợ giúp lớn.

Trong mỗi thế giới có thiên đạo, thiên đạo đều tồn tại khắp nơi, Hồng Hoang cũng không ngoại lệ.

Lúc này, Bàn Huyền rõ ràng cảm nhận được Hồng Hoang Thiên Đạo.

Thiên Đạo là ý chí của thế giới, cũng là quy tắc.

Hiện tại, Hồng Hoang Thiên Đạo không có tư duy, mọi thứ vận hành theo quy tắc.

Nhưng bây giờ, Thiên Đạo lại hy vọng Bàn Huyền có thể hợp đạo.

Đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn chín, độn đi một, cho nên, thiên đạo không hoàn chỉnh, thế giới cấp Vĩnh Hằng chí cao thiên đạo cũng không ngoại lệ.

Chính vì thiên đạo không hoàn chỉnh, Thánh Nhân mới có thể lấy thân hợp đạo.

Căn cước là Đại Đạo khí vận, không phải Thánh cũng có thể hợp đạo.

Với tu vi đạo hạnh hiện tại của Bàn Huyền, cộng thêm Đại Đạo khí vận, chỉ cần đồng ý, hiện tại có thể hợp đạo.

Một khi hợp đạo, Bàn Huyền cũng sẽ trở thành một bộ phận của Hồng Hoang Thiên Đạo, địa vị thậm chí có thể chủ đạo Hồng Hoang Thiên Đạo, quyết định đại thế.

Với đẳng cấp của thế giới Hồng Hoang, cộng thêm Thiên Đạo đã hoàn thiện, chỉ cần hợp đạo, ít nhất cũng sẽ có tu vi Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên.

Nhưng, Bàn Huyền và Hồng Quân không giống nhau.

Hợp đạo có thể được, nhưng cũng sẽ mất, bị trói buộc với Thiên Đạo, không còn tự do, nếu không thể chủ đạo Thiên Đạo, dưới sự hạn chế của quy tắc Thiên Đạo, còn không tự do hơn hiện tại, tất cả sức mạnh cường đại cũng không thể tùy tâm sở dục.

Cho nên... hợp đạo?

Không làm!

“Oanh long long!” Thiên uy mênh mông, một con mắt màu tím hồng xuất hiện trên cửu thiên, lãnh đạm nhìn xuống tam giới lục đạo.

Đó là Thượng Thương Chi Nhãn.

Thánh Nhân, dưới Thượng Thương Chi Nhãn cũng phảng phất

như con kiến.

Dưới Thánh Nhân đều là con kiến, dưới Thiên Đạo, Thánh Nhân cũng là con kiến.

Thánh Nhân bất tử bất diệt trước mặt Thiên Đạo cũng chỉ là một con côn trùng nhỏ không đáng kể mà thôi.

Thông thường, chỉ khi giáng xuống thiên khiển, hoặc giáng xuống đại công đức, Thượng Thương Chi Nhãn mới xuất hiện.

Nhưng hiện tại không giáng xuống thiên khiển, cũng không có công đức giáng xuống, Thượng Thương Chi Nhãn lại xuất hiện.

"Thượng Thương Chi Nhãn?

Sao lại xuất hiện?" Hồng Quân trừng lớn mắt, cũng không thể tin nổi.

Không chỉ Hồng Quân không dám tin, lúc này có không ít đại năng phát hiện sự xuất hiện của Thượng Thương Chi Nhãn cũng đều kinh ngạc không thôi.

Sau khi chấn kinh, Hồng Quân phát hiện Thượng Thương Chi Nhãn đang nhìn chằm chằm Bàn Huyền.

Tuy Thượng Thương Chi Nhãn lãnh đạm, không có một chút dao động tình cảm, nhưng thân là Thánh Nhân, Hồng Quân lại biết được ý tứ của Hồng Hoang Thiên Đạo, đó là Thiên Đạo hy vọng Bàn Huyền hợp đạo.

Tuy nhiên, Bàn Huyền ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thượng Thương Chi Nhãn, lại không hề động lòng.

Từ phản ứng của Bàn Huyền, hiển nhiên hắn biết ý tứ của Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng lại không chút do dự từ chối.

Khoảnh khắc này, tâm tình của Hồng Quân phức tạp, hợp đạo

không thể cầu, Bàn Huyền có thể hợp đạo lại không thèm.

Nhưng, Bàn Huyền tuy không thèm hợp đạo, cũng sẽ không để Hồng Quân hợp đạo.

Nếu Hậu Thổ muốn hợp đạo, Bàn Huyền tuyệt đối ủng hộ.

Hậu Thổ hợp đạo đối với Bàn Huyền có lợi, đối với Vu tộc cũng có lợi, Hồng Quân nếu hợp đạo, lại không phải chuyện tốt...

Dao Đài, đạo trường của Tây Vương Mẫu, giống như Ngọc Kinh Sơn, cũng nằm ở Tây Côn Luân.

Vì cách Ngọc Kinh Sơn không quá xa, khi Bàn Huyền động thủ ở Ngọc Kinh Sơn, Tây Vương Mẫu cũng đã phát hiện.

Lúc này, Tây Vương Mẫu vận dụng pháp nhãn, nhìn về phía Ngọc Kinh Sơn.

Thấy Bàn Huyền nhẹ nhàng trấn áp Hồng Quân, Tây Vương Mẫu cũng chấn động.

Tuy Tây Vương Mẫu biết thực lực của Bàn Huyền cường đại, có thể trên cả Hồng Quân, nhưng cũng không ngờ lại cường đại đến mức độ này, đơn giản đã trấn áp được Hồng Quân.

Hiển nhiên, thực lực của Bàn Huyền và Hồng Quân căn bản không cùng một cấp bậc.

Hồng Quân có Thiên Đạo chi lực gia trì, cũng xa không phải là đối thủ của Bàn Huyền.

Nếu ở trong hỗn độn ngoài vực, chênh lệch giữa Bàn Huyền và Hồng Quân chỉ có thể lớn hơn.

Ngoài kinh ngạc về thực lực của Bàn Huyền, Tây Vương Mẫu trong lòng cũng thấp thỏm.

Nhân duyên Thiên Hôn vừa định ra, Bàn Huyền đã đến Ngọc Kinh

Sơn tìm Hồng Quân gây sự.

Đợi giáo huấn xong Hồng Quân, Bàn Huyền có đến Dao Đài không?

Nghĩ đến việc phải đối mặt với Bàn Huyền, Tây Vương Mẫu hoảng sợ.

Hồng Quân động ngón tay cũng có thể nghiền chết Tây Vương Mẫu, Bàn Huyền lại có thể dễ dàng trấn áp Hồng Quân, có thể thấy hắn mạnh hơn Tây Vương Mẫu bao nhiêu, quả thực không thể tưởng tượng...

Thần lôi màu tím hồng xuất hiện xung quanh Thượng Thương Chi Nhãn.

Hình chiếu Thiên Đạo xuất hiện.

Vì Bàn Huyền không muốn hợp đạo, Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện một lát rồi biến mất.

Hồng Quân tuy tâm tình phức tạp, nhưng cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, may mà Bàn Huyền không thèm hợp đạo, để hắn còn có khả năng hợp đạo.

Nếu Bàn Huyền hiện tại hợp đạo, Hồng Quân sẽ không còn khả năng hợp đạo nữa.

Phải biết rằng, khi một người hợp đạo, không thể có người thứ hai hợp đạo.

Một thiên đạo chỉ có thể để một người hợp đạo, bất kể là Chí Cao Thiên Đạo hay thiên đạo của tiểu thiên thế giới, đều không ngoại lệ.

Khi Thượng Thương Chi Nhãn biến mất, ánh mắt Bàn Huyền lại rơi trên người Hồng Quân.

“Hồng Quân, Ngô đem như trấn áp dưới Ngọc Kinh Sơn một trăm

năm.” Bàn Huyền nói.

Hồng Quân tức giận, Bàn Huyền muốn trấn áp hắn một trăm năm, trấn áp dưới Ngọc Kinh Sơn, quả thực là khi người quá đáng.

Thánh Nhân không thể nhục!

Thân là Thánh Nhân, lại bị trấn áp dưới đạo trường của mình, tuyệt đối sẽ bị vô số sinh linh Hồng Hoang chế giễu.

“Bàn Huyền, nhữ đừng quá đáng.” Hồng Quân giận dữ nhìn Bàn Huyền.

Dù ánh mắt của Hồng Quân hóa thành thực chất, thậm chí có thể diệt sát Đại La Kim Tiên, nhưng lại bị Bàn Huyền phớt lờ.

Không để Hồng Quân nhớ lâu, hắn sẽ tiếp tục tìm chết.

Đã quyết định, Bàn Huyền cũng không cùng Hồng Quân nói nhảm, trực tiếp bắt đầu động thủ.

Chương 158

Bàn tay lớn do Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang hóa thành cấm cố thời không, trấn áp Hồng Quân, khiến Hồng Quân không thể động đậy.

"Oanh long long!" Bàn Huyền phân ra một bộ phận pháp lực, khiến Ngọc Kinh Sơn nhổ lên khỏi mặt đất.

Ngọc Kinh Sơn bị Bàn Huyền một búa bổ đôi trước đó, lơ lửng trên không, rồi lại ngưng tụ.

Tử Tiêu Cung trên Ngọc Kinh Sơn sụp đổ, Hạo Thiên và Dao Trì chạy ra, đều kinh hoảng thất sắc.

Trong mắt Bàn Huyền, Hạo Thiên và Dao Trì chỉ là hai con kiến nhỏ, căn bản không để ý.

Bán Thánh, trong mắt Bàn Huyền cũng là con kiến.

Do Bàn Huyền phân ra một bộ phận pháp lực để nhổ Ngọc Kinh Sơn lên, sức mạnh trấn áp Hồng Quân có phần suy giảm, nhưng Hồng Quân cũng không thể động đậy.

"Không!" Hồng Quân kinh hãi kêu lên.

Theo Ngọc Kinh Sơn rơi xuống, Hồng Quân cũng bị trấn áp.

Một trăm năm sau, Hồng Quân tự nhiên sẽ thoát khốn.

Ngắn ngủi một trăm năm, ở Hồng Hoang không đáng kể, thường thì đại năng Chuẩn Thánh tu luyện cũng xa không chỉ một trăm năm.

Trấn áp Hồng Quân xong, Bàn Huyền cũng rời khỏi Ngọc Kinh Sơn.

Liếc nhìn Dao Đài một cái, Bàn Huyền không hề đi đến.

Một Tây Vương Mẫu nho nhỏ, không đáng để Bàn Huyền đến.

Nhưng Bàn Huyền truyền âm cho Hậu Thổ, chỉ nói một câu, Hồng Tú Cầu cùng Tây Vương Mẫu vô duyên.

Tiếp theo, sẽ có Hậu Thổ ra tay đoạt lấy Hồng Tú Cầu.

Về phần Hậu Thổ sẽ đem Hồng Tú Cầu chiếm làm của riêng, hay tặng người, không phải là điều Bàn Huyền hiện tại cân nhắc.

Tin rằng Hậu Thổ sẽ không làm người ta thất vọng...

Đông Hải.

Long tộc, Long Vương, Chúc Long, Thanh Long, Huyền Long... mấy Chuẩn Thánh tụ tập một chỗ, ai nấy đều tâm tình nặng trĩu.

"Đạo Tổ bị trấn áp dưới Ngọc Kinh Sơn." "Tổ Vu Bàn Huyền quá đáng sợ." "Không ngờ Bàn Huyền lại khủng bố đến vậy." "Mạnh như Thánh Nhân, lại bị Bàn Huyền dễ dàng trấn áp, thực lực của Bàn Huyền rốt cuộc..." Khi phát hiện Hồng Quân bị Bàn Huyền trấn áp, Long Vương và những người khác đều vô cùng kinh ngạc.

Hồng Quân là Thánh Nhân đầu tiên của Hồng Hoang.

Thánh Nhân ở Hồng Hoang so với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có ưu thế, ưu thế rất lớn.

Có thể nói, Thánh Nhân tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên ở Hồng Hoang có thể bất bại trước Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, thậm chí chiến thắng, có thể thấy ưu thế lớn đến mức nào.

Bàn Huyền có thể dễ dàng trấn áp Hồng Quân, chỉ có thể nói lên một điều, đó là thực lực của Bàn Huyền vượt xa Hồng Quân quá nhiều.

Bàn Huyền cường đại khiến Long Vương và những người khác

cảm thấy sợ hãi.

Ngoài Bàn Huyền, Vu tộc còn có Hậu Thổ.

Ngoài Bàn Huyền và Hậu Thổ, Vu tộc còn có mười hai Tổ Vu, đều có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân.

Sức mạnh cấp Chuẩn Thánh, để đối phó Vu tộc là xa xa không đủ.

Mà, Long tộc hiện tại cũng không có sức mạnh cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hiện tại, Long tộc có khí vận khổng lồ, nhưng một khi khí số của Long tộc đã tận, hoặc lượng kiếp bùng nổ.

Khí vận của Long tộc không có vấn đề, nhưng theo khí vận của Vu tộc ngày càng khổng lồ, sớm muộn sẽ khai chiến với Long tộc.

Với sức mạnh cường đại của Vu tộc, muốn đánh bại Long tộc có khó không?

Bàn Huyền và Hậu Thổ không ra tay, lại chỉ có thể từng Tổ Vu một triệu hoán Bàn Cổ chân thân, muốn nghiền ép Long tộc cũng không có gì khó.

So với chênh lệch khí vận, thực lực của Long tộc kém Vu tộc còn nhiều hơn.

“Thực lực của Vu tộc quá cường đại, phải cùng Phượng Hoàng tộc kết minh, hợp lực đối kháng Vu tộc.” Thanh Long nói.

“Cùng Phượng Hoàng tộc kết minh có thể đối kháng Vu tộc sao?” “Hoàn toàn không thể, nhưng ít nhất sẽ tốt hơn là một mình đối đầu với Vu tộc.” “Còn có Kỳ Lân tộc, Yêu tộc, đều có thể lôi kéo.” “Vu tộc quá mạnh rồi, không phải một chủng tộc có thể chống lại.”...

Nơi nào đó trên thiên giới, một đôi mắt đẹp của Vọng Thư cũng trừng lớn.

Vọng Thư tuy có tu vi Bán Thánh, nhưng muốn từ sâu trong tinh không Hồng Hoang đến đại địa Hồng Hoang cũng cần không ít thời gian.

Ở thiên giới, Vọng Thư cũng đã biết Hồng Quân bị Bàn Huyền trấn áp.

"Hồng Quân là Thánh Nhân, chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, ở Hồng Hoang có Thiên Đạo chi lực gia trì, thực lực có thể sánh ngang Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, Bàn Huyền có thể dễ dàng trấn áp Hồng Quân, ít nhất cũng có tu vi Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên, chỉ sợ tu vi thực sự của Bàn Huyền là Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên." Vọng Thư trong lòng thầm đoán.

Căn cước của Bàn Huyền là Đại Đạo khí vận, lại tu thành Bàn Cổ chân thân, cùng với những chuyện trước đây, Vọng Thư trong lòng khẽ động, chẳng lẽ...

Hồng Quân bị trấn áp dưới Ngọc Kinh Sơn một trăm năm, ở Hồng Hoang gây ra không ít chấn động.

Tam giới lục đạo, tất cả các đại năng đều kinh ngạc không nhỏ.

Ngoài các đại năng, có vô số sinh linh cũng đều biết được, chỉ cần biết được, đều không khỏi kinh ngạc.

Dao Đài Tây Vương Mẫu, trong lòng lại thở phào nhẹ nhõm.

Bàn Huyền sau khi trấn áp Hồng Quân đã rời khỏi Tây Côn Luân, không hề tìm Tây Vương Mẫu.

Bởi vì Tây Vương Mẫu quá yếu, Bàn Huyền không thèm để ý.

Nhưng, Bàn Huyền không đến, lại để Hậu Thổ đến một chuyến.

Đối với Bàn Huyền, đây chỉ là chuyện nhỏ, Hậu Thổ xử lý là được rồi.

Hơn nữa, người tìm chết là Hồng Quân, Tây Vương Mẫu cũng chỉ bị lợi dụng.

Hiện giờ, Tây Vương Mẫu chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, nếu là Chuẩn Thánh, không, nếu là Bán Thánh, Bàn Huyền có lẽ sẽ đến.

Còn về việc để Hậu Thổ đến, là vì Hậu Thổ một cái thuấn di là có thể đến Dao Đài, nếu đổi thành Tổ Vu khác, chạy đến Dao Đài cũng cần không ít thời gian.

Một cái thuấn di, Hậu Thổ đã đến Dao Đài ở Tây Côn Luân.

Hậu Thổ là Thánh Nhân, chỉ cần không cố ý thu liễm, nơi đi qua tất có dị tượng đi kèm.

Giống như lúc này, khi Hậu Thổ giáng lâm Dao Đài, có dị hương phảng phất, mây lành bao phủ.

Tây Vương Mẫu lập tức nhận ra.

Từ trong cung điện hoa lệ quỳnh lâu ngọc vũ bước ra, khi nhìn thấy Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu trong lòng kinh hãi.

Bàn Huyền sau khi trấn áp Hồng Quân đã rời khỏi Tây Côn Luân, Tây Vương Mẫu vừa thở phào nhẹ nhõm, Hậu Thổ lại đến.

Hiển nhiên, Tây Vương Mẫu vừa rồi vui mừng quá sớm.

Trong lòng tuy hoảng sợ, nhưng Tây Vương Mẫu lại không dám chậm trễ, vội vàng cúi lạy: "Bái kiến Hậu Thổ nương nương, không biết nương nương đại giá quang lâm." Tây Vương Mẫu không phải là Bàn Huyền, không dám đối với Thánh Nhân bất kính.

"Nhữ tội không nhỏ, giao ra Hồng Tú Cầu, Ngô lại phong ấn nhữ một ngàn năm, tự lo cho tốt." Hậu Thổ cũng không nói nhảm.

Hiện giờ Tây Vương Mẫu chỉ là một Đại La Kim Tiên, còn chưa

đạt đến Chuẩn Thánh, trong mắt Hậu Thổ cũng là một con kiến.

Người có gì hay để nói với một con kiến?

Tây Vương Mẫu hoa dung thất sắc.

Hồng Tú Cầu là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Tây Vương Mẫu đã sơ bộ luyện hóa, không muốn mất đi, càng không muốn bị phong ấn một ngàn năm.

Nhưng Tây Vương Mẫu lại không dám mở miệng từ chối.

Hậu Thổ không phải đang thương lượng, mà là mệnh lệnh, nếu Tây Vương Mẫu dám kháng cự, hậu quả tự gánh.

Bàn Huyền đã để Hậu Thổ xử lý, nếu Hậu Thổ không trừng phạt Tây Vương Mẫu, lại không hay lắm.

Vẻ mặt bình tĩnh nhìn Tây Vương Mẫu, Hậu Thổ không nói một lời, nhưng áp lực vô hình lại khiến Tây Vương Mẫu gần như tâm thần sụp đổ.

Nếu động thủ, Hậu Thổ động một ngón tay cũng có thể nghiền chết Tây Vương Mẫu.

Trong lòng thở dài, Tây Vương Mẫu lấy ra Hồng Tú Cầu, xóa đi ấn ký nguyên thần trong Hồng Tú Cầu, giao cho Hậu Thổ.

Khi Hồng Tú Cầu đến tay, Hậu Thổ tiện tay vung lên, hư không vỡ nát, nuốt chửng Tây Vương Mẫu, Tây Vương Mẫu cũng không giãy giụa.

Dưới thủ đoạn phong ấn của Thánh Nhân mà Hậu Thổ vận dụng, Tây Vương Mẫu giãy giụa cũng là vô ích.

Phong ấn Tây Vương Mẫu xong, Hậu Thổ cũng xoay người rời khỏi Dao Đài.

Hồng Quân bị trấn áp một trăm năm, Tây Vương Mẫu bị phong ấn

một ngàn năm, Hồng Tú Cầu thì rơi vào tay Hậu Thổ, nhưng nhân duyên Thiên Hôn lại không hề thay đổi.

Thiên số sẽ không dễ dàng thay đổi...

Trở về bộ lạc của mình, Hậu Thổ lấy ra Hồng Tú Cầu, lại đang cân nhắc có nên luyện hóa hay không.

Hồng Tú Cầu dù sao cũng là một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể trấn áp khí vận, có thể định ra Thiên Địa Nhân tam hôn, hoàn thiện Thiên Đạo, có đại công đức.

Luyện hóa Hồng Tú Cầu có thể có không ít lợi ích, nhưng đối với Hậu Thổ lại không có sức hấp dẫn lớn.

Lúc này, Hậu Thổ nghĩ đến Huyền Minh, đáng tiếc Huyền Minh không có nguyên thần, nếu không, có thể đem Hồng Tú Cầu tặng cho Huyền Minh.

"Cho Nữ Oa là được rồi." Hậu Thổ nghĩ.

Hậu Thổ và Nữ Oa quan hệ không tệ.

Tuy địa vị của Nữ Oa trong lòng Hậu Thổ không bằng Huyền Minh, nhưng dù sao Huyền Minh không có nguyên thần.

Đã là Hậu Thổ không định luyện hóa Hồng Tú Cầu, quyết định tặng cho Nữ Oa.

Có quyết định, Hậu Thổ cũng truyền âm cho Nữ Oa.

Không lâu sau, Nữ Oa đến.

Khi Hậu Thổ đem Hồng Tú Cầu tặng cho Nữ Oa, Nữ Oa cũng ngẩn ra.

Nữ Oa cũng biết Bàn Huyền trấn áp Hồng Quân, nhưng không biết vì sao.

Về phần Hậu Thổ phong ấn Tây Vương Mẫu, Nữ Oa hiện giờ lại không biết.

Nhưng, đối mặt với một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể mưu cầu công đức, Nữ Oa lại không thể từ chối.

Cảm tạ Hậu Thổ, Nữ Oa cũng hai tay nhận lấy Hồng Tú Cầu.

Tiếp theo, trong điện Tổ Vu của Hậu Thổ, Nữ Oa bắt đầu luyện hóa Hồng Tú Cầu.

Nữ Oa hiện tại cũng có tu vi Chuẩn Thánh, muốn hoàn toàn luyện hóa một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cần không ít thời gian, nhưng nếu sơ bộ luyện hóa, lại cũng không tốn quá lâu.

Khi Hậu Thổ đưa Hồng Tú Cầu cho Nữ Oa, Bàn Huyền lại đến trên U Minh Huyết Hải.

Biển máu, ức vạn A Tu La ở trong đó, có người đang tu luyện, có người đang tỷ thí, có người đang tiến hành 'giao thông'.

Cúi đầu nhìn xuống biển máu, Bàn Huyền trong lòng lại đang tính toán.

Nhân duyên Thiên Hôn là thiên số, tuy chỉ là Thiên Đạo tiểu thế, nhưng cũng không thể tùy tiện nghịch.

Bàn Huyền định trước tiên cứ trì hoãn, đợi tu vi cao hơn một chút rồi nói.

"Đã là Hồng Quân sắp xếp cho Ngô một cái Thiên Hôn, vậy thì, Ngô cũng sắp xếp cho hắn một cái Địa Hôn là được rồi." Bàn Huyền trong lòng nghĩ.

Nhưng, Hồng Quân là Thánh Nhân, nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, lại có Hồng Tú Cầu, muốn sắp xếp cho Hồng Quân Địa Hôn cũng không dễ.

Bàn Huyền sở dĩ đến biển máu, lại là định lợi dụng Minh Hà.

Minh Hà tu luyện Huyết Thần Tử, trước khi tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Minh Hà nhiều nhất có thể tu thành bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử.

Nếu tu vi của Minh Hà đạt đến Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, tu luyện ức triệu Huyết Thần Tử cũng không thành vấn đề.

Theo Bàn Huyền thấy, Huyết Thần Tử của Minh Hà hiện giờ không hoàn thiện, thượng hạn quá thấp.

Chương 159

Nếu lấy Huyết Thần Tử làm căn cước, tu vi có lẽ có thể đạt đến Đại La Kim Tiên, nếu dùng Huyết Thần Tử làm thân ngoại hóa thân, đạt đến tu vi Đại La Kim Tiên quá khó.

"Tuy là lợi dụng Minh Hà, nhưng cũng cho hắn một cái tạo hóa." Bàn Huyền trong lòng thầm nghĩ.

Hồng Quân truyền xuống Trảm Tam Thi chi pháp, quá nhiều sinh linh ở Hồng Hoang tu luyện, Bàn Huyền tuy không tu luyện, nhưng cũng biết được Trảm Tam Thi chi pháp.

Bàn Huyền biết, sau khi chém đi tam thi phải tam thi hợp nhất.

Tam thi hợp nhất chi pháp, Bàn Huyền cũng đã suy diễn ra.

Khi suy diễn tam thi hợp nhất, Bàn Huyền cũng suy diễn ra tam thi phân hóa.

Cái gọi là tam thi phân hóa, cũng là sau khi chém đi tam thi, tam thi lại trảm thi, có thể vô hạn tiếp diễn, nhưng đối với sự tinh tiến của đạo hạnh không có trợ giúp.

Trảm tam thi, tam thi hợp nhất, hoặc tam thi phân hóa, cuối cùng đều chỉ để chứng Hỗn Nguyên đạo quả.

Cho nên, đem Trảm Tam Thi chi pháp chơi ra nhiều trò, cũng nhiều nhất là đạo hạnh Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Giống như học sinh tiểu học thi cử, độ khó của đề thi như vậy, thi vô số lần, đổi đủ trò thi, chẳng lẽ có thể lên trung học và đại học?

Qua quan sát của Bàn Huyền, hiện tại ở Hồng Hoang, không ai thích hợp tu luyện tam thi phân hóa hơn Minh Hà.

Hơn nữa, Bàn Huyền muốn nghiệm chứng một suy đoán.

Lại một lát sau, Bàn Huyền phóng ra thần thức.

Chỉ trong nháy mắt, thần thức của Bàn Huyền đã bao phủ toàn bộ biển máu.

Nếu Bàn Huyền không muốn bị người phát hiện, không ai trong biển máu có thể phát hiện thần thức của hắn, nhưng lại để Minh Hà nhận ra.

Tại một nơi nào đó trong biển máu, Minh Hà đang giảng đạo cho một đám A Tu La, nhận ra thần thức của Bàn Huyền, trong lòng cũng kinh hãi.

Nhưng, Minh Hà sớm đã gia nhập Vu tộc, lại có lợi ích hợp tác với Địa Phủ, Bàn Huyền nên sẽ không đối với hắn bất lợi, như vậy nghĩ, cũng bình tĩnh lại.

"Lần giảng đạo này đến đây là hết, các ngươi hãy tu hành cho tốt, không được lười biếng." Minh Hà nói với một đám A Tu La đang nghe giảng đạo.

Khi đám A Tu La rời đi, Minh Hà cũng đứng dậy.

Thi triển huyết độn, Minh Hà ra khỏi biển máu.

Vừa ra khỏi biển máu, Minh Hà chẳng mấy chốc đã phát hiện ra Bàn Huyền.

"Minh Hà bái kiến Bàn Huyền đại nhân." Trước mặt Bàn Huyền, Minh Hà cung kính hành lễ.

Cùng lúc đó, Minh Hà trong lòng cũng có nghi hoặc, lại không biết Bàn Huyền đến biển máu làm gì.

Cẩn thận đánh giá Minh Hà, Bàn Huyền cười nói: "Nhữ đã chém đi một thi?" Minh Hà hiện tại có tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ, Bàn

Huyền nhìn ra Minh Hà đã chém đi một thi.

Trảm Tam Thi chi pháp do Hồng Quân truyền xuống, nhưng người của Vu tộc tu luyện Trảm Tam Thi chi pháp không phải là số ít.

"Đã chém đi ác thi." Nghe Minh Hà trả lời, Bàn Huyền nói: "Rất tốt!" Tiếp theo, Bàn Huyền lại hỏi Minh Hà dùng gì để ký thác ác thi.

Hỏi người khác dùng gì để ký thác tam thi, có chút không ổn.

Cho nên, Minh Hà trong lòng không vui, nhưng lại không dám phát tác.

"Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Nguyên Đồ và A Tỳ song kiếm." Hơi do dự một chút, Minh Hà nói thật.

"Nhữ hiện tại có bao nhiêu Huyết Thần Tử?" Bàn Huyền lại hỏi.

Minh Hà nhíu mày, đây cũng là bí mật của hắn.

Tuy trong lòng không muốn trả lời, nhưng Minh Hà lại không dám không trả lời.

"Hơn bảy mươi triệu!" Minh Hà nói.

"Ngô trước tiên giúp nhữ tu thành bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử, sau đó cho nhữ một cái đại tạo hóa." Bàn Huyền nói.

Tức thì, sự bất mãn trong lòng Minh Hà đều biến mất, cả người cũng ngây ra, không nghe lầm chứ?

Minh Hà không ngờ Bàn Huyền lại muốn giúp mình.

Có Bàn Huyền trợ giúp, Minh Hà muốn tu thành bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử lại dễ dàng.

Hiện tại, Huyết Thần Tử của Minh Hà mới hơn bảy mươi triệu, cách bốn trăm tám mươi triệu còn xa, nhưng, có thể tu thành bốn trăm tám mươi triệu là tốt rồi, Bàn Huyền còn nói... cho đại tạo hóa?

Có thể từ miệng Bàn Huyền nói ra ba chữ đại tạo hóa, tuyệt đối không đơn giản.

Một lúc lâu sau, Minh Hà mới hoàn hồn.

Minh Hà cũng không cho rằng Bàn Huyền sẽ lừa mình, nên kích động cúi lạy tạ ơn.

Một khi Minh Hà tu thành bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử, muốn luyện hóa biển máu cũng dễ dàng.

Luyện hóa biển máu, chỉ cần biển máu không cạn, Minh Hà cũng bất tử.

"Nên có Huyết Hải Địa Ngục." Bàn Huyền đột nhiên nói một câu.

"Hả?" Minh Hà trước tiên không hiểu, tiếp theo cũng hiểu ra.

A Tu La nhất tộc không thể rời khỏi biển máu, nếu Minh Hà luyện hóa biển máu, mạch sống của A Tu La tộc cũng bị Minh Hà nắm trong tay.

Nhưng địa ngục lại do Địa Phủ quản, có một Huyết Hải Địa Ngục, nếu Minh Hà tạo phản, Địa Phủ cũng có thể trấn áp.

Đương nhiên, Minh Hà luyện hóa biển máu, chỉ cần chưa thành Thánh, vẫn là con kiến, bất luận là Bàn Huyền, Hậu Thổ, thậm chí tùy tiện một Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh triệu hoán Bàn Cổ chân thân cũng có thể diệt Minh Hà.

Nhưng, Huyết Hải Địa Ngục có cần thiết phải xuất hiện, cũng là hoàn thiện địa ngục.

Minh Hà trong lòng không hy vọng Huyết Hải Địa Ngục xuất hiện, nhưng Bàn Huyền đã mở miệng, dù không cho Minh Hà lợi ích, Minh Hà cũng không dám phản đối...

Trong địa ngục, đột nhiên có thêm một biển máu, nối liền với U

Minh Huyết Hải.

Theo sự xuất hiện của Huyết Hải Địa Ngục, địa ngục càng thêm hoàn thiện, thực lực của Địa Phủ cũng có phần tăng cường.

Minh Hà nếu có ý đồ lôi kéo A Tu La tộc tạo phản, Địa Phủ muốn trấn áp cũng không khó.

Cùng lúc Huyết Hải Địa Ngục xuất hiện, một nơi nào đó trong U Minh Huyết Hải, Minh Hà đang chuyên tâm tu luyện Huyết Thần Tử.

Mấy chục triệu Huyết Thần Tử xuất hiện xung quanh.

Mấy chục triệu Huyết Thần Tử đều là huyết ảnh nửa hư nửa thực, có thể ẩn nấp trong hư không, lên có thể đến ba mươi ba tầng trời, xuống có thể dò chín u.

Bàn Huyền đứng trước mặt Minh Hà.

Dưới sự trợ giúp của Bàn Huyền, Minh Hà tu luyện Huyết Thần Tử lại càng lúc càng nhanh.

Chỉ thấy, số lượng Huyết Thần Tử của Minh Hà ngày càng nhiều.

Rất nhanh, Huyết Thần Tử của Minh Hà đã vượt qua một trăm triệu, hướng đến hai trăm triệu.

Khi Minh Hà có hai trăm triệu Huyết Thần Tử, lại hướng đến ba trăm triệu.

Cuối cùng, có bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử, Huyết Thần Tử của Minh Hà cũng không thể nhiều hơn nữa.

Hồng Hoang, U Minh giới, tại một nơi nào đó trong Huyết Hải.

Vô số huyết ảnh dày đặc xuyên qua hư không, nửa hư nửa thực, chính là Minh Hà Huyết Thần Tử.

Dưới sự giúp đỡ của Bàn Huyền, Minh Hà đã tu thành bốn trăm

tám mươi triệu Huyết Thần Tử.

Trước khi tu vi đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, số lượng Huyết Thần Tử của Minh Hà không thể tăng thêm được nữa.

Tiếp theo, Minh Hà sẽ luyện hóa Huyết Hải.

Nhưng không, vì sự tồn tại của Huyết Hải Địa Ngục, dù Minh Hà luyện hóa Huyết Hải cũng sẽ bị Địa Phủ áp chế. "Nhữ có định dùng bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử để ký thác Ác Thi không?" Bàn Huyền hỏi Minh Hà.

Hiện tại, Minh Hà chỉ mới trảm một thi, ký thác vào Tiên Thiên Linh Bảo Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm, nhưng Bàn Huyền lại muốn Minh Hà ký thác Ác Thi vào bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử. "Dùng bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử để ký thác một thi?" Minh Hà nghe Bàn Huyền nói vậy, cũng không khỏi trừng lớn mắt, kinh ngạc vô cùng.

Minh Hà vốn định dùng Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm để ký thác một thi, việc này đã hoàn thành, còn Nghiệp Hỏa Hồng Liên để ký thác một thi khác thì vẫn chưa xong.

Cuối cùng, sau khi luyện hóa Huyết Hải, bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử sẽ dung hợp, hình thành Huyết Thần hoàn mỹ, rồi lại dùng Huyết Thần đó ký thác một thi.

Hiện tại, bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử đều chưa hoàn thiện, không cách nào dung hợp.

Thực lực quá yếu, số lượng dù nhiều cũng không thể bù đắp.

Giống như bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử hiện tại của Minh Hà cộng lại cũng khó mà uy hiếp được Đại La Kim Tiên.

Cho nên, theo Minh Hà thấy, dùng Nguyên Đồ A Tỳ ký thác một thi còn tốt hơn xa so với dùng bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần

Tử.

Một luồng linh quang từ ngón trỏ tay phải của Bàn Huyền bắn ra, chui vào mi tâm của Minh Hà.

Minh Hà căn bản không kịp phản ứng.

Khi linh quang chui vào mi tâm, Minh Hà cũng đã có được Tam Thi Phân Hóa chi pháp. "..." Minh Hà chấn kinh không thôi.

Có được Tam Thi Phân Hóa chi pháp, Minh Hà có thể dùng một Huyết Thần Tử để ký thác Ác Thi trước, sau khi Ác Thi phân hóa lại ký thác vào Huyết Thần Tử khác, cứ như vậy một phân thành hai, hai phân thành bốn, bốn phân thành tám..., cuối cùng là bốn trăm tám mươi triệu Ác Thi.

Điều này không chỉ có thể nâng cao tu vi và đạo hạnh của Minh Hà, mà còn có thể hoàn thiện Huyết Thần Tử, lợi ích đối với y là cực lớn.

Bàn Huyền trong lòng mỉm cười, đối mặt với Tam Thi Phân Hóa chi pháp, Minh Hà không thể nào kháng cự. "Tam Thi Phân Hóa chi pháp huyền diệu vô cùng, Bàn Huyền tại sao lại truyền thụ cho Ngô?

Trong đó phải chăng có âm mưu gì?" Minh Hà thầm nghĩ. "Ngô thôi diễn ra Tam Thi Phân Hóa chi pháp, trong Hồng Hoang người thích hợp tu luyện nhất là nhữ, vả lại nhữ cũng là người của Vu tộc," Bàn Huyền nói.

Lời của Bàn Huyền cũng không sai, nhưng chưa nói hết.

Hồng Tú Cầu hiện đang ở trong tay Nữ Oa, Bàn Huyền muốn sắp đặt một trận Địa Hôn cho Hồng Quân, mà việc Minh Hà tu luyện ức vạn Ác Thi lại có ích cho việc định hạ nhân duyên Địa Hôn cho Hồng Quân.

Ngoài ra, Bàn Huyền còn có một nghi ngờ.

Hồng Quân truyền xuống Tam Thi chi pháp, lại không truyền xuống pháp môn Tam Thi hợp nhất, cũng thôi đi.

Có lẽ, những ai tu luyện Tam Thi chi pháp đều đang giúp Hồng Quân hoàn thiện nó.

Cũng có thể Bàn Huyền đã nghĩ nhiều, nhưng nếu đúng như Bàn Huyền suy đoán, tất cả những ai tu luyện Tam Thi chi pháp đều sẽ căm hận Hồng Quân.

Phải biết rằng, Hồng Quân là Nhân Quả Ma Thần chuyển thế, những ai tu luyện Tam Thi chi pháp do Hồng Quân truyền xuống cũng đã kết hạ nhân quả với y.

Dùng nhân quả làm mối liên kết, truyền xuống Tam Thi chi pháp, để người tu luyện đều giúp y hoàn thiện pháp môn, cũng không phải hoàn toàn không có khả năng.

Bàn Huyền tuy không tu luyện Tam Thi chi pháp, nhưng trong Vu tộc lại có không ít người đang tu luyện.

Long tộc, Phượng Hoàng tộc, Kỳ Lân tộc, Yêu tộc..., cũng đều có người tu luyện Tam Thi chi pháp.

Nếu mỗi người tu luyện Tam Thi chi pháp đều đang giúp Hồng Quân, vậy thì Tam Thi chi pháp của Hồng Quân sẽ ngày càng hoàn thiện, đối với Bàn Huyền không phải là chuyện tốt.

Nếu Bàn Huyền nghĩ nhiều thì tốt nhất, còn nếu đúng là như vậy, đây chính là một con bài tẩy để đối phó với Hồng Quân.

Minh Hà suy nghĩ một chút, quả thật đúng như Bàn Huyền nói.

Trong Hồng Hoang có nhiều người tu luyện thân ngoại hóa thân, nhưng ngoài Bàn Huyền, Hậu Thổ, Hồng Quân ba người có thể phân thân vô số ra, thì cũng chỉ có Minh Hà là có nhiều phân thân nhất.

La Hầu, Long Vương, Nguyên Phượng..., thân ngoại hóa thân của họ cũng kém xa Minh Hà.

Minh Hà lại là người của Vu tộc, khí vận tương liên với Bàn Huyền.

Cho nên, Minh Hà dùng bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử tu luyện Tam Thi phân hóa, đối với Bàn Huyền, đối với Vu tộc, đều có lợi.

Theo Minh Hà thấy, Tam Thi phân hóa cũng không có vấn đề gì.

Chương 160

Quan trọng nhất là, Bàn Huyền muốn Minh Hà tu luyện Tam Thi phân hóa, Minh Hà cũng không dám cự tuyệt.

Trong lòng cân nhắc một phen, Minh Hà cũng đã có quyết định.

Ngay lập tức, Ác Thi của Minh Hà xuất hiện.

Nguyên Đồ đạo nhân và A Tỳ đạo nhân, một người mặc đạo bào màu xanh biếc, một người mặc đạo bào màu xám trắng, thân hình tướng mạo có bảy tám phần tương tự Minh Hà. "Hai vị đạo hữu, tách khỏi Nguyên Đồ và A Tỳ đi," Minh Hà nói.

Vì là Ác Thi của Minh Hà, Nguyên Đồ đạo nhân lập tức tách khỏi Nguyên Đồ kiếm, A Tỳ đạo nhân cũng lập tức tách khỏi A Tỳ kiếm.

Dùng Tiên Thiên Linh Bảo để ký thác Tam Thi đã không dễ, sau khi ký thác muốn tách ra lại càng khó hơn. "Ầm!" Bàn Huyền tiện tay tung ra một luồng đại pháp lực giúp đỡ Minh Hà.

Dưới đại pháp lực của Bàn Huyền, Ác Thi của Minh Hà trong nháy mắt đã tách khỏi Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm.

Tam Thi bản chất là ác niệm, thiện niệm và chấp niệm, đều là vô hình.

Cho nên, khi Ác Thi của Minh Hà tách khỏi Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm, tuy không thể nhìn thấy, nhưng lại có thể cảm giác được.

Khi Ác Thi tách khỏi Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm, tu vi đạo hạnh của Minh Hà cũng có phần sụt giảm.

Ngay sau đó, Minh Hà dùng một Huyết Thần Tử để ký thác Ác Thi.

Dùng thân ngoại hóa thân để ký thác Tam Thi, phân thân càng tốt, Tam Thi càng khó ký thác, nhưng sau khi ký thác thành công cũng sẽ càng mạnh mẽ.

Minh Hà từ ức vạn phân thân chọn ra một cái có tu vi thấp nhất.

Không có Bàn Huyền giúp đỡ, trong vòng một ngày y cũng có thể ký thác Ác Thi, có Bàn Huyền giúp đỡ thì càng nhanh hơn.

Sau khi ký thác thành công, Minh Hà tu luyện Tam Thi Phân Hóa chi pháp.

Trong quá trình Minh Hà tu luyện, Ác Thi một phân thành hai.

Cứ như vậy, hai Huyết Thần Tử đã trở thành Ác Thi của Minh Hà.

Khi Ác Thi phân hóa, đạo hạnh của Minh Hà có chút tinh tiến, Huyết Thần Tử dùng để ký thác Ác Thi cũng đang hoàn thiện dần.

Lần phân hóa thứ hai, Ác Thi của Minh Hà từ hai biến thành bốn, lợi ích thu được càng lớn hơn.

Minh Hà trong lòng kích động không thôi, đợi đến khi bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử đều trở thành Ác Thi, đạo hạnh của y chỉ e có thể tăng lên đến Chuẩn Thánh đại viên mãn, Huyết Thần Tử cũng sẽ vô cùng hoàn thiện. "Tu luyện Tam Thi Phân Hóa chi pháp, không cần trảm Thiện Thi và Chấp Niệm Thi, Ngô có thể đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn, sau đó dùng Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm, cùng với Nghiệp Hỏa Hồng Liên để ký thác Thiện Thi và Chấp Niệm Thi, tất có thể một bước thành Thánh," Minh Hà thầm nghĩ.

Tuy không có Hồng Mông Tử Khí, nhưng không có Hồng Mông Tử Khí cũng có thể thành Thánh, chỉ là khó hơn rất nhiều so với người có Hồng Mông Tử Khí.

Không thành Thánh, cuối cùng cũng chỉ là sâu kiến, điều Minh Hà theo đuổi chính là thành Thánh.

Còn về việc trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có nguyên thần ký thác vào hư không Hỗn Độn, tuy cũng không tệ, nhưng Minh Hà lại thích thành Thánh hơn.

Mỗi người đều có mục tiêu theo đuổi khác nhau.

Người có cùng mục tiêu như Minh Hà, ở Hồng Hoang nhiều vô số kể. "Tự lo liệu cho tốt, Ngô đi đây," Bàn Huyền nói.

Dứt lời, Bàn Huyền phá khai hư không rời đi. ...

Trở lại đại địa Hồng Hoang, Bàn Huyền không vội về bộ lạc của mình mà đi đến bộ lạc của Hậu Thổ.

Bàn Huyền biết Hậu Thổ đã phong ấn Tây Vương Mẫu, lại còn đưa Hồng Tú Cầu cho Nữ Oa.

Hiện giờ, Nữ Oa đang ở trong bộ lạc của Hậu Thổ luyện hóa Hồng Tú Cầu.

Đã muốn định Địa Hôn cho Hồng Quân, tự nhiên cần dùng đến Hồng Tú Cầu, vậy nên cần có sự phối hợp của Nữ Oa.

Ngoài ra, Bàn Huyền cũng đang theo dõi sát sao Ngọc Kinh Sơn dưới Tây Côn Luân.

Hồng Quân đang bị trấn áp.

Ác Thi của Minh Hà ngày càng nhiều, nếu Hồng Quân thật sự lợi dụng người khác để giúp y hoàn thiện Tam Thi chi pháp, thì theo việc Minh Hà phân hóa ra ức vạn Ác Thi, phía Hồng Quân chắc chắn sẽ có động tĩnh.

Vừa quan sát Ngọc Kinh Sơn, Bàn Huyền vừa thong thả đi đến bộ lạc của Hậu Thổ. ...

Hồng Quân bị trấn áp, nhìn khắp Hồng Hoang, ngoài Bàn Huyền ra, cũng chỉ có Hậu Thổ là mạnh nhất.

Minh Hà tu luyện ức vạn Huyết Thần Tử, Ác Thi lại không ngừng phân hóa, Hậu Thổ cũng biết chuyện này. "Bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử?

Tam Thi phân hóa?

Đại huynh hẳn không chỉ đơn giản là tăng cường thực lực cho Vu tộc," Hậu Thổ thầm nghĩ.

Suy nghĩ một lát, Hậu Thổ trong lòng chợt động, lẽ nào là muốn tính kế Hồng Quân?

Tam Thi chi pháp do Hồng Quân truyền xuống, Bàn Huyền lại đem Tam Thi Phân Hóa chi pháp truyền cho Minh Hà, khiến Hậu Thổ không thể không nghĩ nhiều.

Nhưng lập trường của Hậu Thổ cũng rất rõ ràng, nàng sẽ toàn lực ủng hộ Bàn Huyền.

Đúng lúc này, hồng quang chói mắt từ tay Nữ Oa phát ra, có tiếng chuông ngọc leng keng, có anh lạc rủ xuống, có mây lành ráng đẹp, hà quang vạn trượng.

Nữ Oa tuy chưa hoàn toàn luyện hóa Hồng Tú Cầu, nhưng cũng đã luyện hóa được một phần.

Liếc nhìn Hồng Tú Cầu trong tay Nữ Oa, Hậu Thổ như có điều suy nghĩ. ...

Tây phương Tu Di Sơn, La Hầu mở cặp ma nhãn, nhìn trộm U Minh Huyết Hải. "Tam Thi phân hóa?

Có chút thú vị, Bàn Huyền cho Minh Hà lợi ích lớn như vậy, e là muốn tính kế Hồng Quân," La Hầu trong lòng thầm tính toán.

Nhưng việc này không liên quan đến La Hầu.

La Hầu chỉ muốn đứng ngoài cuộc, nếu Bàn Huyền và Hồng Quân

đấu đến lưỡng bại câu thương thì tốt, nhưng Bàn Huyền có thể dễ dàng trấn áp Hồng Quân, thực lực hiển nhiên vượt xa Hồng Quân quá nhiều.

Tu vi của Hồng Quân đã đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, lại có Thiên Đạo chi lực gia trì, muốn cùng Bàn Huyền lưỡng bại câu thương cũng không mấy khả năng. ... "Ầm ầm ầm!" Cả Huyết Hải dấy lên sóng to gió lớn.

Huyết thủy cuồn cuộn, dưới chân Minh Hà hình thành một vòng xoáy.

Xung quanh Minh Hà, từng đạo nhân huyết sắc hiện ra, đều là Ác Thi.

Bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử, lần lượt trở thành Ác Thi của Minh Hà.

Tam Thi là một bộ phận của bản thể, có sự khác biệt về bản chất so với phân thân.

Khi số lượng Ác Thi của Minh Hà lên đến hàng chục triệu, đạo hạnh của y đã đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Minh Hà có thể khẳng định, chỉ cần bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử đều trở thành Ác Thi, đạo hạnh của y có thể đột phá đến Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Còn về chứng Hỗn Nguyên đạo quả, khoảng cách với Minh Hà hiện tại còn quá xa, Minh Hà cũng không phải kẻ hảo cao vụ viễn.

Bây giờ, Minh Hà chỉ cần đem bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử đều ký thác Ác Thi, sau đó tu luyện bốn trăm tám mươi triệu Ác Thi, thuận tiện luyện hóa Huyết Hải.

Nếu có thể trảm đi Thiện Thi và Chấp Niệm Thi thì không còn gì tốt hơn.

Thiện Ác nhị thi dễ trảm, Minh Hà đã trảm được Ác Thi, muốn trảm Thiện Thi cũng đơn giản hơn nhiều.

Theo đạo hạnh của Minh Hà tinh tiến, việc trảm Thiện Thi cũng sẽ ngày càng dễ dàng.

Ước chừng đợi đến khi bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử đều trở thành Ác Thi, Minh Hà cũng gần như có thể trảm được Thiện Thi.

Tu vi và đạo hạnh Chuẩn Thánh đại viên mãn đối với Minh Hà là vô cùng dễ dàng, Bán Thánh cũng sẽ không quá khó.

Dưới Ngọc Kinh Sơn, một luồng đại pháp lực lưu chuyển, chính là pháp lực Bàn Huyền để lại.

Pháp lực của Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, Thánh Nhân tu vi Hỗn Nguyên tam trọng thiên mượn sức Thiên Đạo chi lực cũng chưa chắc phá vỡ được.

Hồng Quân bị trấn áp, lúc đầu còn giãy giụa, thấy không cách nào thoát ra, cũng tiến vào trạng thái tu luyện.

Tuy bị trấn áp, nhưng Hồng Quân vẫn có thể tu luyện.

Trong quá trình tu luyện, pháp lực của Hồng Quân không hề tinh tiến, nhưng tâm cảnh của y lại đang đề cao.

Đột ngột, khí tức toàn thân Hồng Quân hỗn loạn, tâm cảnh suýt chút nữa sụp đổ. "Chuyện gì vậy?" Hồng Quân cũng giật mình.

Suýt chút nữa tẩu hỏa nhập ma, khiến Hồng Quân kinh ngạc.

Đây là lần đầu tiên Hồng Quân suýt tẩu hỏa nhập ma trong lúc tu luyện.

Ổn định tâm thần, Hồng Quân cẩn thận cảm nhận, không lâu sau đã hiểu rõ.

Chính là do Ác Thi của Minh Hà phân hóa gây nên.

Vì ức vạn Ác Thi của Minh Hà mà Hồng Quân suýt chút nữa tẩu hỏa nhập ma. "Minh Hà tu luyện ra ức vạn Huyết Thần Tử?

Dùng Huyết Thần Tử để ký thác một thi?

Tam Thi phân hóa?" Hồng Quân nhíu chặt mày.

Nhưng, đối với Hồng Quân đây cũng không phải là chuyện xấu.

Khi Hồng Quân truyền xuống Tam Thi chi pháp, người khác chỉ cần tu luyện là sẽ giúp y hoàn thiện nó.

Minh Hà một thi phân hóa ức vạn, cũng khiến cho Tam Thi chi pháp của Hồng Quân càng thêm hoàn thiện.

Còn về Tam Thi chi pháp sau khi đã hoàn thiện, Hồng Quân tạm thời sẽ không truyền xuống, sau này có lẽ sẽ truyền thụ cho thân truyền đệ tử.

Tam Thi Phân Hóa chi pháp, Hồng Quân cũng đã sáng tạo ra, nhưng y không cho rằng Minh Hà có thể tự mình sáng tạo ra, nếu không phải Minh Hà, vậy thì...

Bàn Huyền? "Chắc chỉ là trùng hợp thôi!" Hồng Quân có chút lo lắng.

Hồng Quân truyền xuống Tam Thi chi pháp, bề ngoài là vì khí vận, nhưng thực chất là lợi dụng người khác giúp y hoàn thiện pháp môn.

Lúc này, Hồng Quân lo lắng Bàn Huyền biết được bí mật, một khi Bàn Huyền biết, y không cho rằng Bàn Huyền sẽ giữ bí mật.

Nếu chuyện này truyền ra ngoài, tất cả mọi người trong Hồng Hoang đều biết tu luyện Tam Thi chi pháp là đang giúp Hồng Quân hoàn thiện pháp môn, Hồng Quân sẽ gặp phiền phức lớn, Tam Thanh, Phục Hy, Côn Bằng, Tiếp Dẫn..., tuyệt đối sẽ trở mặt. ... "Quả nhiên,

Ngô không nghĩ nhiều, hay cho một Hồng Quân, thật âm hiểm." Bàn Huyền nhìn về phía Ngọc Kinh Sơn.

Lúc này, Bàn Huyền đang ở bên ngoài bộ lạc của Hậu Thổ.

Cũng chính lúc này, Bàn Huyền có thể xác định.

Tu luyện Tam Thi chi pháp sẽ giúp Hồng Quân hoàn thiện nó.

Phải thừa nhận, Tam Thi chi pháp là một cái hố, Hồng Quân chỉ truyền pháp môn Tam Thi hợp nhất cho thân truyền đệ tử.

Trảm xong Tam Thi mà không thể hợp nhất, đành phải tiếp tục tu luyện, cũng chính là giúp Hồng Quân hoàn thiện Tam Thi chi pháp.

Còn về nhân quả, Hồng Quân là Nhân Quả Ma Thần chuyển thế, căn bản không thèm để ý.

Chương 161

Ánh mắt lấp lóe, Bàn Huyền trong lòng cũng đang tính toán.

Hồng Quân chắc chắn biết Minh Hà phân hóa ức vạn Ác Thi, cũng có thể đoán ra Bàn Huyền đã truyền Tam Thi Phân Hóa chi pháp cho Minh Hà.

Với trí tuệ của Hồng Quân, chỉ e đã nghi ngờ Bàn Huyền biết được bí mật.

Nhưng, Bàn Huyền tạm thời không định truyền bí mật của Hồng Quân ra ngoài.

Bây giờ truyền ra, Hồng Quân sẽ gặp phiền phức lớn, nhưng vẫn chưa đủ.

Thời gian kéo dài, người tu luyện Tam Thi chi pháp ngày càng nhiều, tu luyện ngày càng sâu, lúc đó biết được mình bị Hồng Quân lợi dụng, sẽ càng thêm phẫn nộ.

Tốt nhất là lợi dụng bí mật này để Hồng Quân mất đi Thánh vị.

Nếu Hồng Quân không còn là Thánh, muốn giết y chắc chắn sẽ đơn giản hơn nhiều.

Nhưng thời gian càng lâu, Tam Thi chi pháp của Hồng Quân cũng càng hoàn thiện.

Cho nên, Bàn Huyền cũng sẽ không đợi quá lâu.

Còn về những người trong Vu tộc tu luyện Tam Thi chi pháp, Bàn Huyền cũng sẽ không bỏ mặc.

Những ai có huyết mạch Bàn Cổ bắt buộc phải cấm tu luyện Tam Thi chi pháp, còn Nữ Oa, Chuẩn Đề..., cũng phải cấm tu luyện.

Nhưng nếu không có lý do mà trực tiếp cấm tu luyện, cũng sẽ phiền phức.

Không thể vội vàng, phải suy nghĩ kỹ càng.

Thu lại suy nghĩ, Bàn Huyền bước vào bộ lạc của Hậu Thổ.

Lần này đến bộ lạc của Hậu Thổ, Bàn Huyền muốn mượn Hồng Tú Cầu để định một mối nhân duyên Địa Hôn cho Hồng Quân.

Bàn Huyền vừa đến, cả bộ lạc Hậu Thổ đều long trọng nghênh đón.

Hậu Thổ cũng bước ra khỏi Tổ Vu Điện, Nữ Oa ngừng việc luyện hóa Hồng Tú Cầu.

Trong Tổ Vu Điện của Hậu Thổ, ngoài Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa, còn có mấy vị Đại Vu. "Đại huynh, muội đã tự ý chủ trương, đưa Hồng Tú Cầu cho Nữ Oa," Hậu Thổ nói. "Không sao," Bàn Huyền mỉm cười.

Hồng Tú Cầu rơi vào tay Nữ Oa, Bàn Huyền không hề để tâm.

Thiên Địa Nhân tam hôn tuy công đức không nhỏ, nhưng Bàn Huyền cũng không mấy để ý.

Còn về nhân duyên Thiên Hôn với Vọng Thư, Bàn Huyền rất bình thản, tạm thời cứ gác lại, sau này nghịch thiên một phen cũng được.

Dĩ nhiên, nếu lợi ích đủ lớn, cùng Vọng Thư hoàn thành Thiên Hôn cũng không phải không thể cân nhắc, nhưng khả năng này rất nhỏ, dù Vọng Thư nguyện ý, Bàn Huyền bây giờ cũng không muốn.

Nữ Oa cũng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nếu Bàn Huyền không hài lòng việc Hồng Tú Cầu ở trong tay Nữ Oa, Hậu Thổ cũng sẽ khó xử, Nữ Oa cũng đành phải từ bỏ Hồng Tú Cầu.

Tiếp theo, Bàn Huyền trước tiên cùng Hậu Thổ tán gẫu vài câu, rồi lại chỉ điểm cho Nữ Oa và mấy vị Đại Vu.

Với đạo hạnh của Bàn Huyền, việc chỉ điểm cho Nữ Oa và mấy vị Đại Vu không khó.

Mấy vị Đại Vu trong Tổ Vu Điện của Hậu Thổ, cùng với Nữ Oa, được Bàn Huyền chỉ điểm, không ít vấn đề trên con đường tu hành đều được khai sáng. "Các ngươi lui xuống trước, Nữ Oa ở lại," Bàn Huyền nói.

Khi trong điện chỉ còn lại Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa ba người, Bàn Huyền nói với Nữ Oa: "Ngô muốn định một mối nhân duyên Địa Hôn cho Hồng Quân, cần nhữ phối hợp." Vừa nghe Bàn Huyền muốn định Địa Hôn cho Hồng Quân, Nữ Oa kinh ngạc, Hậu Thổ cũng trừng lớn cặp mắt đẹp. "Hồng Quân lại không biết điều đi chọc giận Đại huynh (Bàn Huyền đại nhân)," Hậu Thổ và Nữ Oa thầm nghĩ. "Nữ Oa tất sẽ dốc hết toàn lực," Nữ Oa nói.

Còn về việc Hồng Quân có báo thù hay không, Nữ Oa không hề lo lắng, Hậu Thổ có thể bảo vệ nàng, còn có Bàn Huyền nữa mà!

Bàn Huyền có thể dễ dàng trấn áp Hồng Quân, Hồng Quân cũng nên biết điều một chút rồi.

Nếu Nữ Oa bây giờ cự tuyệt, đối với nàng chẳng có lợi lộc gì. "Nữ Oa vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa Hồng Tú Cầu," Hậu Thổ lên tiếng.

Định Địa Hôn cho Hồng Quân, độ khó không nhỏ, nếu Nữ Oa hoàn toàn luyện hóa Hồng Tú Cầu, khả năng thành công cũng sẽ lớn hơn một chút. "Chuyện này không khó," Bàn Huyền mỉm cười.

Dưới sự giúp đỡ của Bàn Huyền, Nữ Oa lại bắt đầu luyện hóa Hồng Tú Cầu.

Có Bàn Huyền giúp đỡ, Nữ Oa nhanh chóng luyện hóa Hồng Tú Cầu.

Chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, Nữ Oa đã hoàn toàn luyện hóa Hồng Tú Cầu, khiến nàng cũng không dám tin.

Hậu Thổ cũng kinh ngạc.

Hậu Thổ luyện hóa Hồng Tú Cầu, cũng không thể trong vài ngày ngắn ngủi mà hoàn toàn luyện hóa được. "Thủ đoạn của Đại huynh, thật sự khủng bố đến mức này," Hậu Thổ thầm nghĩ. "Bàn Huyền đại nhân thật sâu không lường được," Nữ Oa trong lòng cũng không yên tĩnh.

Sau khi hoàn toàn luyện hóa Hồng Tú Cầu, Nữ Oa cũng có thể phát huy ra uy lực chân chính của nó.

Nhân duyên chi quang từ Hồng Tú Cầu phát ra, chiếu rọi chư thiên, chấn động hoàn vũ.

Dưới sự điều khiển của Nữ Oa, Hồng Tú Cầu phát huy ra uy thế kinh người.

Sức mạnh của Nhân Duyên pháp tắc cũng lưu chuyển trên Hồng Tú Cầu.

Càng kinh người hơn là, Hồng Tú Cầu cùng với Nhân Duyên chi đạo của Hồng Hoang cộng hưởng.

Lúc này, Bàn Huyền vận dụng khí vận của Minh Hà.

Khi Minh Hà gia nhập Vu tộc, khí vận của Minh Hà cũng trở thành một phần khí vận của Vu tộc, cũng là một phần căn cước của Bàn Huyền, cho nên, Bàn Huyền có thể tùy thời vận dụng khí vận của Minh Hà.

Hiện giờ, Bàn Huyền cũng chỉ dùng khí vận của Minh Hà làm môi

giới.

Giúp Minh Hà tu thành bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử, lại truyền xuống Tam Thi Phân Hóa chi pháp, Bàn Huyền cũng là nhất cử tam đắc.

Biết được bí mật của Hồng Quân.

Khí vận và thực lực của Vu tộc đều được nâng cao.

Có thể tăng thêm tỷ lệ thành công khi định Địa Hôn cho Hồng Quân.

Dĩ nhiên, có lợi cũng có hại, theo thực lực của Minh Hà tăng cường, lại luyện hóa Huyết Hải, chưa chắc sẽ an phận.

Chỉ bằng sức của một mình Nữ Oa, dù đã hoàn toàn luyện hóa Hồng Tú Cầu, cũng tuyệt đối không thể định nhân duyên cho Hồng Quân, nhưng có Bàn Huyền ra tay thì khác.

Có khí vận của Minh Hà làm môi giới, Bàn Huyền vừa ra tay, Địa Hôn liền được định hạ.

Căn cước của Bàn Huyền là Đại Đạo khí vận cộng thêm Bàn Cổ chân thân.

Hiện tại, độ thân hòa với Thiên Đạo của Bàn Huyền tuy không bằng Thánh Nhân, nhưng cũng là đệ nhất dưới Thánh Nhân.

Ngoài Hồng Quân và Hậu Thổ có nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, hiện nay trong Hồng Hoang không có ai có độ thân hòa với Thiên Đạo bằng Bàn Huyền.

Chính vì độ thân hòa với Thiên Đạo của Bàn Huyền, cộng thêm tu vi đạo hạnh của hắn, lại có khí vận Minh Hà làm môi giới, thêm nữa là sự phối hợp toàn lực của Nữ Oa, mới có thể một lần định hạ nhân duyên cho Hồng Quân.

Theo nhân duyên Địa Hôn được định hạ, thiên số cũng đã sản sinh. "Hồng Quân và ai có nhân duyên?" Nữ Oa không khỏi tò mò hỏi.

Hậu Thổ và Bàn Huyền đều thôi diễn một phen, sắc mặt lại trở nên cổ quái. "Hồng Quân và một con rùa biển lớn có nhân duyên," Bàn Huyền nói với Nữ Oa.

Hồng Hoang hiện nay, nữ tính sinh linh có tư cách đế kết nhân duyên với Hồng Quân không nhiều, Bàn Huyền cũng không chỉ định một ai cụ thể. "Rùa biển lớn?" Nữ Oa một đầu dấu chấm hỏi.

Tiếp đó, Nữ Oa không khỏi trừng lớn mắt.

Nếu Bàn Huyền đã nói là rùa biển, lại sống ở trong biển lớn, thuộc loài rùa, có tư cách đế kết nhân duyên với Hồng Quân, ngoài con Huyền Quy ở Bắc Hải kia, Nữ Oa không nghĩ ra được con thứ hai.

Bắc Hải có một con Huyền Quy, cũng là con rùa đầu tiên giữa trời đất.

Bắc Hải Huyền Quy đắc đạo từ rất sớm, nhưng vẫn chưa hóa hình.

Mỗi năm, thân thể của Bắc Hải Huyền Quy đều sẽ lớn hơn.

Là một người xuyên việt, Bàn Huyền hiểu biết về Bắc Hải Huyền Quy nhiều hơn.

Theo thần thoại kiếp trước của Bàn Huyền, Cộng Công húc đầu vào Bất Chu Sơn, khiến Bất Chu Sơn gãy đoạn, bầu trời cũng xuất hiện một lỗ thủng lớn, trời đất sắp hợp lại, vạn vật sẽ trở về hỗn độn, Nữ Oa luyện Ngũ Sắc Thạch vá trời, lại chém giết Bắc Hải Huyền Quy, lấy bốn chân luyện chế thành bốn cây cột trời chống đỡ trời đất.

Bốn chân của Bắc Hải Huyền Quy có thể dùng để luyện chế cột trời chống đỡ trời đất, có thể biết thân thể của con Huyền Quy kia khổng lồ đến mức nào. "Đại huynh, Long Vương..." Hậu Thổ muốn

nói lại thôi.

Bàn Huyền biết Hậu Thổ muốn nói gì.

Long tính vốn dâm, Long Vương và không ít nữ tính sinh linh có một chân, trong đó bao gồm cả Bắc Hải Huyền Quy.

Theo Bàn Huyền được biết, Bắc Hải Huyền Quy có thể đã sinh cho Long Vương một trai một gái, con trai là Bá Hạ, còn con gái, ước chừng sẽ là Quy Linh Thánh Mẫu, đệ tử dưới trướng Thông Thiên, nhưng có hiệu ứng hồ điệp từ người xuyên việt Bàn Huyền, tương lai lại khó nói.

Trọng điểm là, Bắc Hải Huyền Quy là nữ nhân của Long Vương, bây giờ lại có nhân duyên với Hồng Quân, đây chẳng phải là cắm sừng Long Vương sao!

Nhân duyên Địa Hôn do Bàn Huyền và Nữ Oa định hạ, Hồng Tú Cầu lại là pháp bảo của Nữ Oa, Long Vương không dám đắc tội Bàn Huyền, chỉ e sẽ không bỏ qua cho Nữ Oa.

Hiểu rõ tình cảnh của mình, Nữ Oa lại không hề hoảng sợ.

Với thực lực hiện tại của Nữ Oa, chưa chắc không thể cùng Long Vương một trận chiến.

Dưới Bất Chu Sơn, bộ lạc của Hậu Thổ.

Trong Tổ Vu Điện, Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa ba người nhìn nhau.

Thành công định hạ nhân duyên Địa Hôn cho Hồng Quân, lại không ngờ là Hồng Quân và Bắc Hải Huyền Quy, có chút đau đầu.

Nhưng, ước chừng Hồng Quân còn đau đầu hơn.

Nhân Duyên chi đạo của Hồng Hoang cần phải hoàn thiện, hợp lẽ Thiên Địa Nhân tam hôn xuất hiện, nhưng không có thứ tự, có thể

định Thiên Hồn trước, cũng có thể định Địa Hồn hoặc Nhân Hồn trước.

Trước có Thiên Hồn của Bàn Huyền và Vọng Thư, chưa hoàn thành đã xuất hiện Địa Hồn. "Thánh Nhân không thể nghịch thiên, xem con rùa biển lớn ở Bắc Hải kia có dám nghịch thiên hay không," trầm mặc một hồi, Bàn Huyền nói.

Nếu Bắc Hải Huyền Quy không nghịch thiên, muốn thuận theo thiên số, Hồng Quân trừ phi từ bỏ Thánh vị để nghịch thiên, nếu không cũng chỉ có thể ngoan ngoãn tuân theo.

Thật sự cưới Bắc Hải Huyền Quy, Hồng Quân cũng không thiệt, cắm sừng Long Vương, lại được không một đứa con trai và một đứa con gái.

Tiếp theo cứ để Hồng Quân đau đầu đi!

Còn về cơn giận của Bắc Hải Huyền Quy, có cả Long Vương, Bàn Huyền đều không để ý. ...

Dưới Ngọc Kinh Sơn, Hồng Quân bị trấn áp nhíu chặt mày.

Tuy đang bị trấn áp, nhưng nhân duyên Địa Hồn xuất hiện, lại có liên quan đến Hồng Quân, Hồng Quân cũng đã biết.

Biết được mình có nhân duyên với Bắc Hải Huyền Quy, sắc mặt Hồng Quân rất khó coi.

Lúc này, Hồng Quân trong lòng có một câu muốn nói. "Bàn Huyền!" Hồng Quân nghiến răng nghiến lợi, hận ý đối với Bàn Huyền đã không thể diễn tả bằng lời.

Hồng Tú Cầu rơi vào tay Vu tộc, cộng thêm việc Thánh Nhân Hồng Quân bị định Địa Hồn, nếu nói không liên quan đến Bàn Huyền, đánh chết Hồng Quân cũng không tin.

Chương 162

Hồng Quân phẫn nộ đến mức muốn tự bạo.

Nhưng, tâm thái của Hồng Quân rất mạnh, nhanh chóng đối mặt với hiện thực.

Thánh Nhân không thể nghịch thiên, Bắc Hải Huyền Quy lại chưa chắc dám nghịch thiên, không, chỉ cần Bắc Hải Huyền Quy vẫn lạc là được.

Hồng Quân tự nhiên sẽ không ra tay giết Bắc Hải Huyền Quy, nhưng có thể dùng kế. ...

Bắc Hải, hai cỗ thế lực tranh bá, một là Long tộc, hai là Bắc Minh Yêu tộc.

Thế lực trung tâm của Côn Bằng ở Bắc Minh, nhưng đám yêu quái dưới trướng lại tung hoành khắp Bắc Hải.

Vô số chủng tộc ở Bắc Hải hoặc là ôm đoàn giữ ấm, hoặc là âm thầm ẩn náu, nhiều hơn là đầu quân cho Long tộc hoặc Bắc Minh Yêu tộc.

Mâu thuẫn giữa Long tộc và Bắc Minh Yêu tộc ngày càng sâu, xung đột không ngừng.

Côn Bằng cũng đã ra tay không ít lần, nhưng Long tộc cũng có Chuẩn Thánh.

Nếu không phải Vu tộc kìm hãm phần lớn sức mạnh của Long tộc ở Đông Hải, Long Vương và Chúc Long các cường giả khác mà đến Bắc Hải, Côn Bằng tuyệt đối không chống đỡ nổi.

Hiện tại, Bắc Minh Yêu tộc tuy thực lực không thể xem thường, nhưng so với Long tộc vẫn có chênh lệch không nhỏ.

Ở nơi sâu nhất của Bắc Hải, dưới đáy biển.

Vì đáy biển nơi này quá sâu, không thấy ánh mặt trời, bỗng nhiên, một mảnh đáy biển tối tăm xuất hiện hai luồng sáng, mỗi luồng sáng có đường kính vượt quá vạn mét.

Trong luồng sáng, chính là một đôi mắt.

Tiếp đó, lại xuất hiện hai luồng sáng khác, mỗi luồng có đường kính hơn mười vạn mét.

Sau đó, là hai luồng sáng có đường kính ức vạn mét.

Ánh sáng chiếu rọi không chỉ ức vạn vạn dặm.

Chính là ba con rùa lớn từ trong bùn đáy biển hiện ra.

Con rùa lớn nhất thân thể vô cùng khổng lồ, hoa văn trên mai rùa như những dãy núi, hai con rùa còn lại nhỏ hơn nhiều, đều nằm trên mai của con rùa lớn nhất.

Mắt rùa vốn nhỏ, con rùa nhỏ nhất mắt cũng có đường kính khoảng vạn mét, từ đó có thể thấy thân thể nó khổng lồ đến mức nào, con rùa lớn hơn thì mắt có đường kính khoảng mười vạn mét, con rùa lớn nhất mắt lại có đường kính ức vạn mét.

Chính là Huyền Quy, Bá Hạ và Quy Linh.

Huyền Quy chỉ là một con rùa biển lớn, cũng là con rùa đầu tiên giữa trời đất, căn cước bất phàm, hiện nay tu vi đã là Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Về tu vi, Huyền Quy còn trên cả Long Vương.

Bá Hạ lại là một con Long Quy, đầu rồng thân rùa.

Quy Linh tuy cũng có huyết mạch Long Vương, nhưng trông lại là một con rùa biển lớn, không có đặc trưng của Long tộc.

Trên lưng Huyền Quy, Bá Hạ và Quy Linh nhìn nhau, đều không hiểu, phản ứng của Huyền Quy có chút không đúng.

Huyền Quy tính cách lười biếng, thường ngủ một giấc cả trăm vạn năm hoặc ngàn vạn năm.

Bá Hạ và Quy Linh thỉnh thoảng sẽ bơi lội trong biển.

Hiện nay, Bá Hạ có tu vi Kim Tiên hậu kỳ, Quy Linh lại mới chỉ là Chân Tiên sơ kỳ.

Lúc này, trong mắt Huyền Quy mang theo vẻ bối rối. "?" Huyền Quy có một cảm giác không nói nên lời.

So với tu vi, đạo hạnh của Huyền Quy lại thấp hơn rất nhiều, không giỏi về thôi diễn.

Lúc này, Huyền Quy lại đang thôi diễn.

Thấy mẫu thân đang thôi diễn thiên cơ, Bá Hạ và Quy Linh đều trừng lớn mắt, kinh ngạc.

Hai huynh muội Bá Hạ và Quy Linh lần đầu tiên thấy Huyền Quy thôi diễn thiên cơ. "Huynh trưởng, mẫu thân làm sao vậy?" Quy Linh thấp giọng hỏi Bá Hạ. "Có thể khiến mẫu thân tỉnh lại từ giấc ngủ say, còn thôi diễn thiên cơ, tuyệt đối không phải chuyện nhỏ," Bá Hạ nói.

Còn là chuyện gì, Bá Hạ lại không biết.

Huyền Quy thôi diễn mất mấy tháng.

Sau khi thôi diễn mấy tháng, Huyền Quy cuối cùng cũng động tất được thiên số, biết mình có nhân duyên với Hồng Quân. "?" Huyền Quy nói.

Biết được mình có nhân duyên với Hồng Quân, Huyền Quy cũng giật nảy mình, quả thực hoài nghi mình đã thôi diễn sai.

Hồng Quân được xưng là Đạo Tổ, là Thánh Nhân đầu tiên của Hồng Hoang.

Có nhân duyên với Thánh Nhân?

Có lẽ là chuyện tốt thiên đại, nhưng khả năng lớn hơn là chuyện xấu.

Nhưng, nếu Hồng Quân nguyện ý hoàn thành Địa Hôn, Huyền Quy cũng vui lòng.

Huyền Quy không quan trọng việc chung thủy, cùng Long Vương cũng không có tình cảm quá sâu đậm.

Nữ nhân của Long Vương càng nhiều không đếm xuể.

Hơn nữa, hoàn thành Địa Hôn không nhất định phải xảy ra quan hệ thân mật, chỉ cần khí vận tương liên là được. "Mẫu thân, có phải đã xảy ra chuyện gì không?" Quy Linh không khỏi tò mò hỏi. "Không có gì," Huyền Quy lại không nói nhiều. ...

Trong Bàn Cổ Giới.

Bàn Huyền mượn một phần sức mạnh của huyết trì để tu luyện.

Thân ở trong huyết trì, có mấy giọt Bàn Cổ tinh huyết lơ lửng xung quanh Bàn Huyền, nhưng lại không hấp thu vào cơ thể.

Chư Thiên Khánh Vân xuất hiện trên đỉnh đầu Bàn Huyền, Huyền Hoàng Bảo Tháp, Hồng Mông Lượng Thiên Xích, cùng với Khai Thiên Phủ, ba món bảo vật lần lượt hiện ra.

Phía sau đầu Bàn Huyền lại hiện ra Đại Đạo quang hoàn.

Huyền Hoàng Bảo Tháp, Hồng Mông Lượng Thiên Xích, và Khai Thiên Phủ, đều ẩn chứa Đại Đạo công đức, cộng thêm Đại Đạo công đức ẩn chứa trong Đại Đạo quang hoàn, chính là tám thành công đức khai thiên của Bàn Cổ, hai thành công đức còn lại ở trên người Tam

Thanh.

Bàn Huyền lại tách rời Đại Đạo công đức trong Huyền Hoàng Bảo Tháp, Hồng Mông Lượng Thiên Xích và Khai Thiên Phủ, dung nhập vào Đại Đạo quang hoàn, khiến cho uy năng của Đại Đạo quang hoàn tăng mạnh.

Chư Thiên Khánh Vân nâng đỡ ba món bảo vật, Đại Đạo quang hoàn bao phủ.

Lại có một luồng pháp lực khổng lồ từ trên người Bàn Huyền phát ra, cộng thêm Đại Đạo khí vận.

Đầu tiên Khai Thiên Phủ có phản ứng.

Chỉ thấy, Khai Thiên Phủ khẽ rung động, ba hư ảnh xuất hiện, chính là Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung.

Khai Thiên tam bảo hiện tại chỉ mới sơ bộ dung hợp, cách hoàn toàn dung hợp còn xa.

Tuy đều ẩn chứa Đại Đạo công đức, nhưng Huyền Hoàng Bảo Tháp ẩn chứa nhiều nhất, thứ hai là Hồng Mông Lượng Thiên Xích, cuối cùng mới là Khai Thiên Phủ.

Không lâu sau, một điểm công đức kim quang xuất hiện trên Khai Thiên Phủ.

Dần dần, Đại Đạo công đức xuất hiện trên Khai Thiên Phủ ngày càng khổng lồ.

Rất lâu sau, Đại Đạo công đức ẩn chứa trong Khai Thiên Phủ đã được hoàn toàn tách ra.

Tuy chỉ là một thành công đức khai thiên của Bàn Cổ, nhưng cũng đã kinh người.

May mà Khai Thiên tam bảo đã sơ bộ dung hợp, nếu không, Bàn

Huyền thật sự không cách nào tách ra Đại Đạo công đức.

Nếu Khai Thiên tam bảo hoàn toàn dung hợp, muốn tách ra công đức lại càng dễ dàng hơn.

Đối với pháp bảo cấp Tiên Thiên, Đại Đạo công đức dung nhập cũng chỉ là dệt hoa trên gấm, càng đừng nói dung nhập vào pháp bảo cấp Hỗn Độn.

Cũng chỉ có dung nhập vào Hậu Thiên Linh Bảo, sự huyền diệu của công đức mới có thể phát huy tốt hơn.

Một món Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, dù ẩn chứa công đức khổng lồ đến đâu, cũng không thể chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Bảo, càng đừng nói Hỗn Độn Linh Bảo.

Dù đem mười thành công đức khai thiên của Bàn Cổ đều dung nhập vào một món Hậu Thiên Chí Bảo, cũng không thể chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Đại Đạo quang hoàn bao phủ Khai Thiên Phủ, khi trên Khai Thiên Phủ tách ra một đoàn Đại Đạo công đức, bắt đầu từng chút một dung nhập vào Đại Đạo quang hoàn.

Theo Đại Đạo công đức dung nhập, Đại Đạo quang hoàn càng thêm chói mắt.

Cảm nhận rõ ràng uy lực của Đại Đạo quang hoàn đang tăng lên, trong lòng Bàn Huyền lại bình tĩnh.

Ẩn chứa tám thành công đức khai thiên của Bàn Cổ, Đại Đạo quang hoàn ước chừng cũng có thể sánh ngang với Hỗn Độn Linh Bảo.

Rất lâu sau, Đại Đạo công đức tách ra từ Khai Thiên Phủ mới hoàn toàn dung nhập vào Đại Đạo quang hoàn.

Một thành công đức khai thiên của Bàn Cổ dung nhập, uy lực Đại Đạo quang hoàn của Bàn Huyền tăng mạnh.

Mất đi Đại Đạo công đức, Khai Thiên tam bảo dung hợp cũng khó hơn một chút, nhưng vấn đề không lớn.

Tiếp theo, là tách ra khai thiên công đức ẩn chứa trong Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Huyền Hoàng Bảo Tháp ẩn chứa ba thành khai thiên công đức, Hồng Mông Lượng Thiên Xích chỉ ẩn chứa hai thành.

Hai thành khai thiên công đức cũng không phải chuyện nhỏ.

Phải biết rằng, khai thiên công đức trên người Tam Thanh cộng lại cũng chỉ có hai thành.

Mười hai Tổ Vu khai thiên công đức cộng lại cũng chỉ có hai thành.

Không khoa trương mà nói, hai thành khai thiên công đức đủ để một người bình thường công đức thành Thánh.

Theo uy lực của Đại Đạo quang hoàn tăng mạnh, Hồng Mông Lượng Thiên Xích đang bị Đại Đạo quang hoàn bao phủ không ngừng rung động.

Một lúc lâu sau, mới có Đại Đạo công đức từ Hồng Mông Lượng Thiên Xích tách ra, nhưng chỉ là một phần Đại Đạo công đức mà Hồng Mông Lượng Thiên Xích ẩn chứa.

Hiện tại, Bàn Huyền không thể tách toàn bộ Đại Đạo công đức ẩn chứa trong Hồng Mông Lượng Thiên Xích ra được.

Cuối cùng là Huyền Hoàng Bảo Tháp, cũng tách ra được một phần Đại Đạo công đức.

Cuối cùng, Đại Đạo quang hoàn của Bàn Huyền ẩn chứa khoảng

năm thành khai thiên công đức.

Thở dài một hơi, Bàn Huyền thu lại Chư Thiên Khánh Vân.

Huyền Hoàng Bảo Tháp, Hồng Mông Lượng Thiên Xích và Khai Thiên Phủ cũng đều được thu lại.

Với thực lực hiện tại của Bàn Huyền, muốn hủy đi Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng không khó, nhưng nếu hủy đi Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích, cũng không thu được bao nhiêu Đại Đạo công đức.

Đáng nói là, vì tách ra một phần công đức, dẫn đến uy lực của Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích có phần sụt giảm.

Theo tu vi của Bàn Huyền ngày càng cao, uy lực của Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích vốn đã có thể có hoặc không.

Đợi đến khi hoàn toàn tách ra Đại Đạo công đức trong Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích, hai món bảo vật đều trở thành Hậu Thiên Chí Bảo, lúc đó, có thể cho người khác dùng.

Tuy Đại Đạo quang hoàn của Bàn Huyền chỉ ẩn chứa khoảng năm thành khai thiên công đức, nhưng uy lực cũng đã có thể sánh ngang với Hỗn Độn Linh Bảo.

Lại thêm Hỗn Nguyên Châu và Khai Thiên Phủ, tương đương với việc Bàn Huyền sở hữu ba món Hỗn Độn Linh Bảo. "Vèo!", "Vèo!", "Vèo!"...

Từng giọt Bàn Cổ tinh huyết xung quanh Bàn Huyền hóa thành lưu quang bay xa, ẩn náu sâu trong huyết trì.

Trong Bàn Cổ Giới, không thể tách ra toàn bộ Đại Đạo công đức ẩn chứa trong Huyền Hoàng Bảo Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên

Xích, Bàn Huyền cũng không quá thất vọng.

Đợi tu vi đột phá Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, lúc đó lại tách ra cũng không muộn.

Chương 163

Nghĩ rồi, Bàn Huyền lấy ra Hỗn Nguyên Châu, tiến vào bên trong.

Bên trong Hỗn Nguyên Châu tự thành một không gian Hỗn Độn, một thế giới cấp Hỗn Nguyên do Bàn Huyền khai tịch đang ở trong đó.

Vì quan hệ của Trấn Thiên Bia, Hỗn Nguyên Giới và Hồng Hoang tồn tại một mối liên hệ vi diệu, Chuẩn Thánh và Bán Thánh của Hồng Hoang đều không thể cảm nhận được, nhưng Thánh Nhân có nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo lại sẽ phát hiện ra.

Hậu Thổ sau khi phát hiện liền nói cho Bàn Huyền biết ngay lập tức.

Thiên Đạo của Hỗn Nguyên Giới vận hành theo ý chí của Bàn Huyền.

Trong Hỗn Nguyên Giới, Bàn Huyền vận dụng Đại Đạo quang hoàn để ổn định lại bình chướng thế giới, lại giải quyết một số vấn đề tồn tại trong Thiên Đạo.

Khi Thiên Đạo của một thế giới sản sinh, cần phải từng bước hoàn thiện, trong quá trình trưởng thành của thế giới, cũng như sự phát triển của vạn vật sinh linh, sẽ khiến cho Thiên Đạo bộc lộ vấn đề, giải quyết vấn đề cũng là hoàn thiện Thiên Đạo.

Ở trong Hỗn Nguyên Giới không lâu, Bàn Huyền liền ra ngoài.

Trở về Hồng Hoang.

Khi Bàn Huyền trở về bộ lạc của mình, nghe nói có một Đại Vu lập giáo.

Hồng Hoang hiện nay có không ít giáo phái, Vu tộc có cả trăm ngàn Vu giáo.

Nhưng giáo phái được Thiên Đạo công nhận chỉ có hai, một là Huyền giáo do Hồng Quân lập ra, hai là Ma giáo do La Hầu lập ra.

Long tộc, Phượng Hoàng tộc, Yêu tộc, Kỳ Lân tộc..., cũng đều có giáo phái.

Còn Vu tộc hiện tại đã có hàng ngàn Vu giáo, giáo nghĩa mỗi giáo phái đều khác nhau, có đại đồng tiểu dị, cũng có hoàn toàn đối lập.

Bàn Huyền cũng hoàn toàn có thể lập một Vu giáo, chỉ cần giáo nghĩa không có vấn đề lớn, lập giáo chắc chắn có thể được Thiên Đạo công nhận, nhưng, đối với việc lập giáo lại không có hứng thú.

Khí vận Vu tộc chính là căn cước của Bàn Huyền, có cần thiết phải lập giáo không? "Hậu Thổ nên lập một Vu giáo," Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nhưng, lập giáo dù sao cũng không phải chuyện nhỏ, nếu Hậu Thổ muốn lập giáo, Bàn Huyền sẽ ủng hộ, nhưng Hậu Thổ không mở lời, Bàn Huyền cũng không tiện mở lời.

Với tính cách của Hậu Thổ, nàng không lập giáo, nếu Bàn Huyền hé lộ ý muốn Hậu Thổ lập giáo, Hậu Thổ chỉ sợ cũng sẽ lập một giáo.

Nói đi cũng phải nói lại, Hậu Thổ hiện tại ước chừng đang suy nghĩ đối phó với Long Vương.

Hồng Quân đã thoát khốn được mấy trăm năm.

Nhân duyên Địa Hôn là thiên số, đạo hạnh của Long Vương cũng không thấp.

Hiện nay, Long Vương chắc chắn cũng đã biết.

Nếu Long Vương không để ý đến Bắc Hải Huyền Quy cũng thôi đi, nhưng không mấy khả năng.

Nữ nhân của Long Vương nhiều không đếm xuể, nhưng Bắc Hải

Huyền Quy là Chuẩn Thánh đại năng, Long Vương chắc chắn vô cùng coi trọng. ... "Ầm!" Đông Hải, một vùng biển nào đó, nước biển hình thành vòng xoáy, thông thẳng xuống đáy biển.

Trên trời mây đen dày đặc, sấm sét lượn lờ.

Thân ảnh Long Vương xuất hiện dưới đáy biển.

Đáy biển nơi này không sâu, cũng ức vạn vạn trượng.

Dưới đáy biển là một dãy núi khổng lồ, núi lửa lớn nhỏ có đến hàng vạn.

Hàng ngàn ngọn núi lửa đồng thời phun trào, giống như cơn thịnh nộ của Long Vương lúc này.

Từ trong thiên số biết được Hồng Quân và Huyền Quy có nhân duyên Địa Hôn, Long Vương kinh nộ không thôi.

Tuy Huyền Quy chưa hóa hình, nhưng với thẩm mỹ của Long Vương, Huyền Quy cũng là mỹ nhân động lòng người, thứ hai, chủ yếu là tu vi của Huyền Quy cao.

Tuy đều là tu vi Chuẩn Thánh, nhưng tu vi của Huyền Quy hiện nay còn trên cả Long Vương.

Ngoài tu vi, căn cước của Huyền Quy cũng không thể xem thường, tuy không có huyết mạch Bàn Cổ, nhưng so với Đại Vu lại có hơn chứ không kém.

Mai của Huyền Quy, lực phòng ngự có thể sánh ngang với Tổ Vu.

Huyền Quy tuy không gia nhập Long tộc, nhưng cũng bị Long Vương xem như một cỗ sức mạnh của Long tộc. "Bàn Huyền, còn có Nữ Oa," Long Vương trong lòng thầm hận.

Hồng Quân là Thánh Nhân, nhân duyên của một Thánh Nhân, không phải Nữ Oa có thể dùng Hồng Tú Cầu định hạ được.

Long Vương tuy chưa thành Thánh, nhưng cũng biết Thánh Nhân không thể nghịch thiên.

Nguyên thần của Thánh Nhân ký thác vào Thiên Đạo, nghịch lại thiên số tội thêm một bậc.

Nhân duyên Địa Hôn tuy không phải đại thế của Thiên Đạo, nhưng Hồng Quân cũng không mấy khả năng sẽ ra tay nghịch thiên.

Còn về Huyền Quy, với sự hiểu biết của Long Vương về nàng, cũng không có khả năng nghịch thiên.

Không nghịch thiên, hoàn thành Địa Hôn cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Không dám chọc Hồng Quân, cũng không dám chọc Bàn Huyền, nhưng Long Vương lại dám đi tìm Nữ Oa trút giận.

Trong lòng nghĩ vậy, Long Vương đã có ý định, quyết định đi tìm Nữ Oa trước, dạy dỗ Nữ Oa một trận, nếu không ý niệm không thông đạt.

Còn về việc giết Nữ Oa, Long Vương lại không dám.

Chỉ riêng mối quan hệ của Nữ Oa và Hậu Thổ, hậu quả của việc giết Nữ Oa không phải Long Vương có thể gánh nổi.

Hơn nữa, thực lực của Nữ Oa cũng không yếu, nếu bức bách quá, nàng tự bạo, Long Vương cũng có khả năng sẽ vẫn lạc.

Ngay lập tức, Long Vương thân hóa độn quang, trong nháy mắt rời khỏi đáy biển.

Trên mặt biển, Long Vương bay về phía đại địa Hồng Hoang.

Đến đại địa Hồng Hoang, Long Vương cũng phiền muộn.

Nữ Oa đang ở bộ lạc của Hậu Thổ, có Hậu Thổ trấn giữ, Long Vương không dám đến bộ lạc của Hậu Thổ làm càn. ...

Ở một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang, Long Vương đang phiền muộn, huynh trưởng của Nữ Oa là Phục Hy lại đến. "Đạo hữu, một uống một mổ đều là thiên số," Phục Hy mặt mày bình tĩnh. "Thiên số?

Hừ!" Long Vương ánh mắt lạnh đi.

Thiên số sản sinh, tuy là do Thiên Đạo vận chuyển, nhưng cũng có liên quan đến con người.

Việc làm của vạn vật trong trời đất đều có thể ảnh hưởng đến sự vận chuyển của thiên số, từ đó quyết định một số thiên số.

Thiên Địa Nhân tam hôn xuất hiện là đại thế của Thiên Đạo, còn về Thiên Hôn, Địa Hôn và Nhân Hôn là ai với ai, lại là tiểu thế.

Trước có Hồng Quân tự tìm đường chết, lợi dụng Tây Vương Mẫu để định Thiên Hôn, cục diện hiện nay, cũng là do Hồng Quân tự tìm lấy. "Chỉ bằng nhữ cũng dám ở trước mặt Ngô bàn về thiên số?

Thật đáng cười," Long Vương khinh thường chế giễu, hoàn toàn không để Phục Hy vào mắt.

Theo Long Vương biết, Phục Hy sau khi gia nhập Vu tộc mới đột phá Chuẩn Thánh.

Theo Long Vương thấy, tu vi hiện tại của Phục Hy ước chừng cũng chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhiều nhất là Chuẩn Thánh trung kỳ. "Ngô có một trận, không biết đạo hữu có dám vào trận không?" Phục Hy nói. "Có gì mà không dám!" Long Vương lạnh lùng cười.

Chỉ thấy, Phục Hy mỉm cười lấy ra một cái la bàn trận pháp, chính là Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo mà y luyện chế, la bàn chia làm tám phương vị, dựa theo Bát Quái mà lập, mỗi phương vị vật liệu đều không giống nhau, có kim loại, có gỗ, có ngọc thạch, có băng, hoặc mây mù và đất bùn.

Khi Bát Quái la bàn vừa được Phục Hy tế ra, liền diễn hóa thành một tòa Tiên Thiên Bát Quái đại trận.

Nhìn từ ngoài trận, sắc mặt Long Vương hơi biến đổi.

Tuy chưa vào trận, Long Vương đã nhìn ra trận này không phải tầm thường.

Hơi do dự một chút, Long Vương vào trận.

Vừa vào trận, sắc mặt Long Vương lại biến đổi.

Đại trận vận chuyển, diễn hóa vô cùng huyền diệu, có trời đất nước lửa gió sấm núi đầm.

Càn Khôn Chấn Tốn Khảm Ly Cấn Đoài, Bát Quái tổ hợp, đủ loại huyền ảo được diễn hóa ra.

Tuy không bằng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận, cũng không bằng Tru Tiên Kiếm Trận và Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, nhưng Tiên Thiên Bát Quái trận của Long Vương cũng uy lực cực lớn.

Khi Long Vương vào trận, Phục Hy cũng bộc lộ ra tu vi hiện tại, chính là Chuẩn Thánh hậu kỳ. "Phục Hy có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ rồi?" Long Vương quả thực không dám tin. "Ầm!" Một cỗ khí thế từ trên người Phục Hy phát ra, chính là lúc Phục Hy đột phá Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Phục Hy trước khi gia nhập Vu tộc đã tích lũy rất lâu.

Thức tỉnh ký ức của hai thời đại Đại Đạo, Phục Hy nếu không tích lũy lâu dài, trước khi Hung Thú tộc bị diệt đã có thể đột phá Chuẩn Thánh.

Sau khi gia nhập Vu tộc, tác dụng của khí vận biến lớn, cộng thêm tích lũy trước đó, tu vi của Phục Hy liền đột phá mạnh mẽ. "..." Long Vương khó có thể tin nổi.

Thực ra, Phục Hy không định chiến đấu với Long Vương.

Nhưng Phục Hy đã đến, khó tránh khỏi phải cùng Long Vương giao đấu một trận.

Hồng Tú Cầu ở trong tay Nữ Oa, nhân duyên Địa Hôn lại do Hồng Tú Cầu định hạ, Long Vương không dám chọc Bàn Huyền, lại đi tìm Nữ Oa trút giận.

Phục Hy giúp Nữ Oa giải quyết, cũng có thể làm tốt mối quan hệ huynh muội.

Tu vi đột phá Chuẩn Thánh đại viên mãn, Phục Hy trong lòng cũng vui mừng.

Phục Hy vốn chỉ thiếu một cơ duyên là có thể đột phá tu vi, đối đầu với Long Vương, lại khiến y có được cơ duyên.

Theo tu vi đột phá, Phục Hy đối phó Long Vương càng dễ dàng hơn.

Dưới đại pháp lực của Phục Hy, uy lực của Tiên Thiên Bát Quái trận tăng lên rất nhiều.

Tiên Thiên Bát Quái trận vốn đã huyền diệu vô cùng lại thêm không ít biến hóa. "Đạo hữu có bản lĩnh phá được Tiên Thiên Bát Quái trận của Ngô không?" Phục Hy hỏi. "Trận pháp nhỏ nhoi, phá nó có gì khó?" Long Vương nói.

Nhưng, Long Vương trong lòng lại thầm kêu khổ, bề ngoài khinh thường trận này, nhưng trong lòng lại ngưng trọng.

Ở ngoài trận quan sát, sau khi vào trận lại cẩn thận quan sát, nhưng Long Vương lại không thể tìm ra trận nhãn.

Không tìm được trận nhãn, muốn phá trận này rất khó.

Lúc này, Phục Hy phát động công kích.

Khi Phục Hy phát động công kích, trong Tiên Thiên Bát Quái trận có vô biên sát cơ.

Thiên địa chi lực nghiền ép, Đại La Kim Tiên cũng trong khoảnh khắc hóa thành tro bụi.

Nước lửa gió sấm cuồn cuộn, tựa như có thể phá nát tất cả, hủy diệt vạn vật.

Núi đầm rung động, chấn hám vạn cổ.

Thái Cực sinh Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng sinh Bát Quái.

Bát Quái nghịch chuyển, có thể diễn hóa địa thủy hỏa phong, địa thủy hỏa phong lại có thể diễn hóa âm dương thanh trọc.

Chương 164

Có thể nói, vạn vật trong trời đất không gì không bao hàm trong Tiên Thiên Bát Quái trận.

Với tu vi của Phục Hy, cộng thêm lĩnh ngộ về Bát Quái, dùng Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo Bát Quái la bàn bố trí trận này, Bán Thánh muốn phá trận cũng không dễ.

Trừ phi Phục Hy nương tay, nếu không Long Vương không thể nào trong thời gian ngắn phá được trận này.

Long Vương muốn thoát khỏi trận, cũng không dễ dàng. "Đạo hữu thủ đoạn thật cao," Long Vương nói. "Lúc này dừng tay, trăng vẫn còn tròn," Phục Hy nói. "Chung quy vẫn khó nuốt trôi," Long Vương lạnh lùng nói. "Nếu đã như vậy, liền thi triển sở học, phân cao thấp." ...

Trong nháy mắt, đã mấy ngàn năm kể từ khi Hồng Quân thoát khốn.

Tây Vương Mẫu cũng đã thoát khốn.

Một ngày nọ, Bàn Huyền lại rời khỏi bộ lạc của mình, đi đến Côn Luân Sơn.

Bàn Huyền cảm ứng được ở Đông Côn Luân có một bảo vật sắp xuất thế, có duyên với mình.

Từ cảm ứng mà xem, không phải Tiên Thiên Linh Bảo hay Tiên Thiên Linh Căn, đáng để Bàn Huyền đi một chuyến đến Đông Côn Luân.

Trong lòng Bàn Huyền lại bình tĩnh.

Một món Tiên Thiên Chí Bảo xuất thế, Bàn Huyền cũng sẽ không

quá kích động.

Tiên Thiên Chí Bảo đối với Bàn Huyền hiện nay cũng không có tác dụng, vừa không thể trấn áp Đại Đạo khí vận, lại không tăng phúc thực lực cho Bàn Huyền.

Bộ lạc của Bàn Huyền cách Đông Côn Luân cũng không gần, trong tình huống bình thường Chuẩn Thánh cũng phải mất không ít thời gian mới đến được, nhưng Bàn Huyền lại chỉ trong chốc lát đã đến Đông Côn Luân.

Vừa đến Đông Côn Luân, cảm ứng của Bàn Huyền càng mạnh mẽ hơn.

Nhắm mắt lại, cẩn thận cảm ứng một chút, Bàn Huyền cũng biết vị trí của bảo vật có duyên với mình.

Mở mắt ra, Bàn Huyền nhìn về một hướng.

Nguy nga Côn Luân, phong cảnh tú mỹ, khí thế bàng bạc.

Đến Đông Côn Luân, cảm ứng một chút, Bàn Huyền đi thẳng đến một nơi.

Không lâu sau, Bàn Huyền đã đến dưới một ngọn tiên sơn ở Đông Côn Luân.

Nhìn ra xa, thế núi hiểm trở, tiên thiên linh khí nồng đậm hóa thành mây mù lượn lờ, còn có một số nơi linh khí hóa lỏng, hình thành ao nước, suối nhỏ, chảy không ngừng.

Nhưng, trong cả Đông Côn Luân, ngọn núi này cũng chỉ miễn cưỡng là một phúc địa.

So với đạo trường của Tam Thanh, ngọn tiên sơn này không đáng nhắc tới. "Đã đến nơi này rồi, lại không biết khi nào bảo vật xuất thế," Bàn Huyền thầm nghĩ.

Đã có duyên với Bàn Huyền, sẽ không quá sơ cấp.

Bàn Huyền đợi không lâu, xa xa lại có mây lành bay tới, chính là Tam Thanh đang đến.

Cũng có duyên với Tam Thanh?

Lẽ nào...

Bàn Huyền nhíu mày, trong lòng đã có suy đoán.

Rất nhanh, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người cũng đã đến.

Nhìn thấy Bàn Huyền, sắc mặt Tam Thanh đều biến đổi. "Xin chào đạo hữu!" Thái Thượng trước tiên chào một tiếng. "Các ngươi đến đây làm gì?" Thái độ của Bàn Huyền không tốt lắm.

Tam Thanh là thân truyền đệ tử của Hồng Quân, Bàn Huyền tự nhiên sẽ không có thái độ tốt, huống hồ nơi này có một bảo vật sắp xuất thế, lại có duyên với Bàn Huyền, nhưng Tam Thanh lại cũng đến, chỉ sợ cũng có duyên với Tam Thanh, khiến Bàn Huyền càng không có thái độ tốt.

Thái độ của Bàn Huyền khiến trong mắt Nguyên Thủy và Thông Thiên đều có nộ ý.

Thái Thượng lại tâm cơ sâu, dù thái độ của Bàn Huyền không tốt, cũng không hề biến sắc, chỉ nhẹ nhàng như gió thoảng mây bay.

Thái Thượng đã thấu hiểu sâu sắc Vô Vi chi đạo. "Nơi này có một bảo vật có duyên với ba huynh đệ chúng ta," Thái Thượng nói. "Đạo hữu lại vì sao ở đây?" Nguyên Thủy ánh mắt nhìn chằm chằm Bàn Huyền. "Nơi này có một bảo vật có duyên với Ngô," Bàn Huyền cũng không nói nhiều lời.

Có duyên không có nghĩa là nhất định sẽ có được.

Đợi bảo vật xuất thế, mỗi người tự dựa vào thủ đoạn.

Tam Thanh hiện nay đều chỉ là tu vi Chuẩn Thánh, Bàn Huyền căn bản không để vào mắt.

Người mạnh nhất trong Tam Thanh là Thông Thiên, trong mắt Bàn Huyền cũng chỉ là một con kiến mạnh hơn một chút.

Sở hữu thực lực tuyệt đối, nếu Tam Thanh dám tranh đoạt bảo vật, Bàn Huyền tiện tay có thể trấn áp.

Tam Thanh nhìn nhau, đều nhíu chặt mày.

Bất luận là Thái Thượng, Nguyên Thủy hay Thông Thiên, đều rõ ràng sự chênh lệch to lớn với Bàn Huyền.

Dù Tam Thanh cộng lại, cũng không địch nổi Hồng Quân, Hồng Quân lại bị Bàn Huyền dễ dàng trấn áp trăm năm.

Hai bên hoàn toàn không cùng một đẳng cấp, chênh lệch thực lực quá lớn.

Không khoa trương mà nói, giống như ba con sâu nhỏ đối kháng với vũ trụ.

Nhưng, Tam Thanh lại không cam tâm rời đi như vậy.

Dù không thể có được, Tam Thanh cũng muốn nhìn xem bảo vật đó là gì.

Trong lúc Bàn Huyền và Tam Thanh chờ đợi, mấy tháng đã trôi qua.

Một ngày nọ, phía trước Bàn Huyền và Tam Thanh xuất hiện thanh sắc tiên thiên thần thai quang. "...Tiên thiên tạo hóa chi lực!" Nguyên Thủy kinh hô một tiếng.

Quả thật, thanh quang chói mắt khiến Đại La Kim Tiên cũng không thể nhìn thẳng ẩn chứa tiên thiên tạo hóa chi lực. "Quả nhiên là

Tạo Hóa Thanh Liên," Bàn Huyền ánh mắt lóe lên, thầm nghĩ.

Bảo vật có duyên với Bàn Huyền, sẽ không quá đơn giản, lại có duyên với cả Tam Thanh, khiến Bàn Huyền nghĩ đến Tạo Hóa Thanh Liên.

Khi trời đất chưa mở, có một gốc Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm, là Hỗn Độn Chí Bảo.

Trong quá trình Bàn Cổ khai thiên, Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm vỡ nát, có mấy hạt sen rơi xuống các nơi trong Hồng Hoang, diễn hóa thành Tạo Hóa Thanh Liên, Diệt Thế Hắc Liên, Tịnh Thế Bạch Liên, Công Đức Kim Liên và Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Công Đức Kim Liên vốn ở trong tay Hồng Quân, hiện nay lại ở trong tay Tiếp Dẫn đạo nhân.

Nghiệp Hỏa Hồng Liên trấn áp khí vận A Tu La giáo, là pháp bảo của Minh Hà.

Diệt Thế Hắc Liên đã thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, là bản mệnh pháp bảo của La Hầu.

Còn về Tịnh Thế Bạch Liên, lại một phân thành ba, hóa thành Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm, lần lượt ở trong tay Tam Thanh.

Cuối cùng, là Tạo Hóa Thanh Liên.

Đúng như tên gọi, Tạo Hóa Thanh Liên có đại tạo hóa.

Diệt Thế Hắc Liên, Tịnh Thế Bạch Liên, Công Đức Kim Liên và Nghiệp Hỏa Hồng Liên, tiềm lực cũng chỉ là Hỗn Độn Linh Bảo.

Tiềm lực của Tạo Hóa Thanh Liên lại là Hỗn Độn Chí Bảo.

Cũng có nghĩa là, Tạo Hóa Thanh Liên có thể thăng cấp lên ba mươi sáu phẩm, bốn đóa sen còn lại tối đa chỉ thăng cấp lên ba mươi

lăm phẩm.

Căn cước của sinh linh khác nhau, tiềm lực cũng không giống nhau, tương tự, pháp bảo cũng có tiềm lực.

Dĩ nhiên, tiềm lực có thể đề thăng.

Ví dụ như tiềm lực của Diệt Thế Hắc Liên chỉ là Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng nếu phá vỡ gông cùm, đề thăng tiềm lực, cũng có thể thăng cấp thành Hỗn Độn Chí Bảo. "Chẳng lẽ là Tạo Hóa Thanh Liên?" Thái Thượng cũng không còn bình tĩnh nữa. "Tạo Hóa Thanh Liên?" Nguyên Thủy và Thông Thiên đều trừng lớn mắt.

Trong nhất thời, Tam Thanh và Bàn Huyền đều nhìn chằm chằm vào thanh quang phía trước.

Thần quang chiếu rọi hoàn vũ, Chuẩn Thánh đại năng nhìn thẳng cũng có chút không thoải mái.

Trong tiên thiên tạo hóa thần quang có một vật, Tam Thanh nhìn thấy mơ hồ, Bàn Huyền lại nhìn thấy rất rõ.

Một đóa sen tiên thiên màu xanh, có hai mươi phẩm. "Nhị thập phẩm Tạo Hóa Thanh Liên?" Bàn Huyền cũng kinh ngạc.

So với Diệt Thế Hắc Liên, Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Công Đức Kim Liên và Tịnh Thế Bạch Liên, Tạo Hóa Thanh Liên mạnh hơn.

Vì vậy, chỉ cần là Tạo Hóa Thanh Liên mười hai phẩm, phẩm cấp tuy chỉ là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy năng lại có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo.

Tạo Hóa Thanh Liên từ mười ba phẩm đến hai mươi ba phẩm, là Tiên Thiên Chí Bảo.

Hiện tại, là nhị thập phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Uy năng của nhị thập phẩm Tạo Hóa Thanh Liên chỉ e đã gần bằng Hỗn Độn Linh Bảo.

Trước đây, Bàn Huyền tưởng rằng Tạo Hóa Thanh Liên cũng chỉ mười hai phẩm, vượt quá mười hai phẩm cũng tối đa là mười ba, mười bốn phẩm, lại không ngờ lại là hai mươi phẩm.

Tiếp theo, tiên thiên tạo hóa thần quang mà nhị thập phẩm Tạo Hóa Thanh Liên phát ra liền thu lại.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người cuối cùng cũng nhìn rõ. "Nhị thập phẩm Thanh Liên?" "Nhị thập phẩm?" "..." Nhìn rõ nhị thập phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, Tam Thanh đều không còn bình tĩnh nữa. "Bốn người chúng ta đã đều có duyên với nhị thập phẩm thanh liên, thanh liên hợp lẽ nên chia làm bốn," Thái Thượng nói với Bàn Huyền. "Với phẩm cấp của Tạo Hóa Thanh Liên, một phân thành bốn, hẳn đều là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo," Nguyên Thủy thầm nghĩ.

Bảo vật chỉ có một kiện, Tam Thanh tuy đều muốn độc chiếm, nhưng cũng biết không có khả năng.

Thái Thượng là người đứng đầu Tam Thanh, Thông Thiên tu vi đạo hạnh lại là người cao nhất trong Tam Thanh.

Quan trọng nhất là, có Bàn Huyền ở đây.

Chính vì biết không đánh lại Bàn Huyền, Thái Thượng mới đề xuất chia nhị thập phẩm thanh liên làm bốn, như vậy, Tam Thanh cũng không đến nỗi không có gì.

Lúc này, Bàn Huyền trong lòng đang trầm tư.

Nhị thập phẩm thanh liên có duyên với Tam Thanh không kỳ quái, nhưng lại có duyên với cả Bàn Huyền, là vì Bàn Huyền từng đưa Tịnh Thế Bạch Liên cho Tam Thanh.

Tịnh Thế Bạch Liên bị Tam Thanh một phân thành ba, khiến Bàn Huyền và nhị thập phẩm thanh liên có duyên.

Nhưng, Bàn Huyền tuy có duyên với nhị thập phẩm thanh liên, Tam Thanh lại không phải là vô duyên. "Đạo hữu ý như thế nào?" Thông Thiên hỏi Bàn Huyền. "Một phân thành bốn?" Bàn Huyền lại chỉ mỉm cười.

Nhị thập phẩm thanh liên là Tiên Thiên Chí Bảo, nếu một phân thành bốn, hẳn có thể được bốn kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng có khả năng là ba kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thậm chí là hai kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và hai kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đừng nói Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo, đối với Bàn Huyền cũng không quan trọng.

Nhưng nếu độc chiếm nhị thập phẩm thanh liên, lại đem thanh liên thăng cấp lên hai mươi bốn phẩm, chính là một món Hỗn Độn Linh Bảo.

Chương 165

Tuy có Hỗn Nguyên Châu và Khai Thiên Phủ, Đại Đạo quang hoàn cũng có thể sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng Bàn Huyền không hề chê Hỗn Độn Linh Bảo nhiều.

Từ sắc mặt Bàn Huyền, Tam Thanh biết Bàn Huyền muốn độc chiếm nhị thập phẩm thanh liên.

Dù trong lòng không hài lòng, nhưng Tam Thanh lại cũng không thể làm gì.

Mắt thấy nhị thập phẩm thanh liên ở ngay trước mắt, tuy trong tầm tay, nhưng Tam Thanh lại đều không dám đưa tay ra.

Lẽ nào phải trơ mắt nhìn nhị thập phẩm thanh liên rơi vào tay Bàn Huyền? "Nếu hai vị đạo hữu có thể giao Bàn Cổ lạc ấn cho Ngô, nhị thập phẩm thanh liên nhường lại cho các ngươi cũng không phải là không thể," Bàn Huyền nói với Thái Thượng và Nguyên Thủy.

Bàn Cổ lạc ấn của Thông Thiên đã sớm giao cho Bàn Huyền.

Bàn Cổ lạc ấn mà Bàn Huyền sở hữu đã vượt quá một phần ba, vượt quá bất kỳ ai trong Thái Thượng và Nguyên Thủy, nhưng Thái Thượng và Nguyên Thủy hai người cộng lại, số Bàn Cổ lạc ấn sở hữu lại vượt qua Bàn Huyền.

Tạo Hóa Thanh Liên tuy tốt, nhưng dù sao cũng là vật ngoài thân.

Nếu Bàn Cổ vứt bỏ ba món Hỗn Độn Chí Bảo là Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm, Tạo Hóa Ngọc Điệp và Khai Thiên Phủ mà có thể chứng Đại Đạo Thánh Nhân, Bàn Cổ tuyệt đối sẽ không do dự vứt bỏ.

Đối với vật ngoài thân quá coi trọng, vốn không nên.

Tạo Hóa Thanh Liên dù thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, đối với Bàn Huyền cũng không bằng Bàn Cổ lạc ấn mà Thái Thượng và Nguyên Thủy hai người sở hữu.

Vừa nghe Bàn Huyền muốn Bàn Cổ lạc ấn, sắc mặt Thái Thượng và Nguyên Thủy đều biến đổi.

Tuy Thái Thượng và Nguyên Thủy đều muốn có nhị thập phẩm thanh liên, nhưng lại đều không muốn dùng Bàn Cổ lạc ấn để đổi.

Thấy Thái Thượng và Nguyên Thủy không muốn dùng Bàn Cổ lạc ấn để đổi, Bàn Huyền cũng không khỏi thất vọng. ...

Hồng Quân rời khỏi Ngọc Kinh Sơn, từ Tây Côn Luân đến Đông Côn Luân.

Bàn Huyền ở một nơi nào đó ở Đông Côn Luân, Tam Thanh cũng đến, đã thu hút sự tò mò của Hồng Quân.

Trước khi Tạo Hóa Thanh Liên xuất thế, Hồng Quân cũng ẩn náu ở ngoài ức vạn dặm.

Tu vi của Hồng Quân tuy kém xa Bàn Huyền, nhưng cẩn thận ẩn náu, Bàn Huyền cũng khó có thể cách ức vạn dặm mà phát hiện ra.

Khi nhị thập phẩm thanh liên xuất thế, Hồng Quân cũng giật mình. "Tạo Hóa Thanh Liên, nhị thập phẩm," Hồng Quân nói.

Hồng Quân trong lòng tính toán.

Nếu Hồng Quân có thể có được nhị thập phẩm thanh liên, vận dụng mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, cộng thêm thủ đoạn Thánh Nhân, trong vòng vạn năm có thể đem Tạo Hóa Thanh Liên đề thăng lên hai mươi ba phẩm, trong vòng một lượng kiếp có hy vọng đề thăng lên hai mươi bốn phẩm, như vậy, Hồng Quân cũng có một món Hỗn Độn Linh Bảo.

Pháp bảo của Hồng Quân vốn nhiều, nhưng lại gần như đều lấy ra phân phát hết, cũng vì y cho rằng có thể hợp đạo thành công, lại không ngờ hợp đạo thất bại.

Nếu không phải Bàn Huyền và Hậu Thổ diễn hóa luân hồi, Hồng Quân cũng sẽ không hợp đạo thất bại.

Thời cơ Bàn Huyền và Hậu Thổ diễn hóa luân hồi nắm bắt quá tốt, hiển nhiên là đang nhắm vào Hồng Quân.

Hiện tại, Hồng Quân muốn ra tay đoạt lấy nhị thập phẩm thanh liên, nhưng có Bàn Huyền ở đó, không khác nào nhổ răng trong miệng cọp.

Trong nhất thời, Hồng Quân trong lòng cũng đang do dự. "Thực lực của Bàn Huyền tuy trên Ngô, nhưng nếu Ngô xuất kỳ bất ý, chưa chắc không thể đoạt được nhị thập phẩm thanh liên," Hồng Quân thầm nghĩ.

Chỉ cần nhị thập phẩm thanh liên vào tay, Hồng Quân một cái thuấn di có thể thoát thân, lại ẩn náu, Bàn Huyền cũng khó tìm ra.

Bị trấn áp trăm năm, Hồng Quân cũng đã nhớ đời, không dễ gì chọc vào Bàn Huyền, nhưng Nhị Thập Phẩm Thanh Liên lại đáng để Hồng Quân ra tay.

Vả lại, Bàn Huyền đã mạnh, nếu Nhị Thập Phẩm Thanh Liên lại rơi vào tay Bàn Huyền, Bàn Huyền sẽ chỉ càng cường đại hơn, đây không phải là điều Hồng Quân hy vọng nhìn thấy.

Đã có quyết định, Hồng Quân cũng không do dự, lập tức động thủ.

Chỉ một bước bước ra, khoảng cách ức vạn dặm đã biến mất.

Đến bên cạnh Nhị Thập Phẩm Thanh Liên, Hồng Quân đưa tay ra lấy, cùng lúc đó, tế ra pháp bảo phòng ngự.

“Ngươi dám!” Hồng Quân ra tay nhanh, Tam Thanh hoàn toàn không phản ứng kịp, nhưng Bàn Huyền lại phản ứng kịp thời.

Hồng Quân sẽ xuất hiện, Bàn Huyền cũng không quá kinh ngạc.

Bàn Huyền đến Đông Côn Luân, Hồng Quân chưa chắc đã phát hiện ngay lập tức, nhưng sau khi Tam Thanh gặp Bàn Huyền, lại cố ý tạo ra chút dị tượng, tuyệt đối sẽ thu hút sự chú ý của Hồng Quân.

Không chỉ Hồng Quân, mà e rằng các đại năng trong tam giới cũng sẽ phát hiện.

Giống như Hậu Thổ tuyệt đối đã phát hiện.

Dị tượng khi Nhị Thập Phẩm Thanh Liên xuất thế cũng không nhỏ, lại sẽ kinh động vô số sinh linh.

Có Bàn Huyền ở đây, Hồng Quân ra tay đoạt Nhị Thập Phẩm Thanh Liên, quả thực là không đặt Bàn Huyền vào mắt.

Nộ quát một tiếng, Bàn Huyền cũng không tế ra pháp bảo, trực tiếp tung một quyền.

Nhìn qua chỉ là một quyền tùy ý của Bàn Huyền, nhưng một quyền này lại uy thế vô song, đủ để hủy thiên diệt địa, đánh nát cửu thiên thập địa không thành vấn đề.

Khi Bàn Huyền tung ra một quyền, trời đất vạn vật đều phảng phất biến mất.

Thời gian và không gian cũng dưới một quyền này mà mất đi ý nghĩa.

Tay của Hồng Quân sắp chạm vào Nhị Thập Phẩm Thanh Liên, nhưng một chút khoảng cách ấy lại biến thành xa không thể với tới.

Vẻ kinh hãi xuất hiện trong mắt Hồng Quân.

“Phanh!” Tiên khí hộ thân của Hồng Quân bị đánh vỡ, tiếp đó,

nắm đấm của Bàn Huyền rơi xuống người Hồng Quân.

Dưới một quyền của Bàn Huyền, Hồng Quân phát ra một tiếng kêu thảm thiết, bị đánh trở về nguyên hình.

Chỉ thấy, bản thể của Hồng Quân là một con khúc thiện tiên thiên.

Khi nhìn thấy bản thể của Hồng Quân, Tam Thanh trong lòng cũng thầm nói: "Một con khúc thiện thật lớn!" Con huyền quy ở Bắc Hải kia so với bản thể của Hồng Quân cũng là châu chấu đá xe.

Thánh thể khúc thiện tiên thiên khổng lồ của Hồng Quân từ trên không trung rơi xuống, gần như toàn bộ Đông Côn Luân đều đất rung núi chuyển, có thể thấy thân thể của y khổng lồ đến mức nào.

Cái gọi là khúc thiện, cũng là khâu dẫn, lại xưng địa long.

Hồng Quân lúc này thê thảm, toàn thân da tróc thịt bong, máu tươi đầm đìa.

Nếu không dùng pháp bảo giảm bớt một chút sức mạnh của quyền Bàn Huyền, thân thể Hồng Quân có khả năng đã bị đánh nổ.

"Hồng Quân, xem ra bị trấn áp trăm năm vẫn chưa khiến ngươi nhớ đời nhỉ!" Ánh mắt Bàn Huyền lạnh băng nhìn chằm chằm Hồng Quân.

"..." Hồng Quân không nói một lời.

Tuy bị đánh về nguyên hình, nhưng Hồng Quân không hề hối hận, chỉ thiếu một chút nữa là đoạt được Nhị Thập Phẩm Thanh Liên, chỉ cần thanh liên tới tay, y có thể trốn đi, đợi hoàn toàn luyện hóa thanh liên, đem thanh liên thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Bảo rồi mới ra ngoài.

Nếu sở hữu một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, thực lực của Hồng Quân có thể tăng mạnh, muốn đột phá Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên

cũng sẽ dễ dàng hơn.

Tiếc thay, Hồng Quân đã đánh giá quá cao mình.

Mặc dù chỉ thiếu một chút, nhưng Hồng Quân cuối cùng cũng không có cơ hội đoạt được Nhị Thập Phẩm Thanh Liên.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều trợn to mắt, vẻ mặt không thể tin nổi.

Tuy biết Bàn Huyền có thể dễ dàng trấn áp Hồng Quân, nhưng tận mắt thấy Bàn Huyền một quyền khiến Hồng Quân biến thành một con giun bầy nhầy, Tam Thanh vô cùng chấn động.

"Chẳng phải dưới Thánh nhân đều là sâu kiến sao?

Khi tu vi chênh lệch không lớn, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ở Hồng Hoang không đánh lại Thánh nhân." "Bàn Huyền một quyền đánh lão sư trở về nguyên hình? ..." "Khủng bố như vậy, không, bản thể của lão sư..." Giờ phút này, trong lòng Tam Thanh đều không thể bình tĩnh.

Dù cho Tam Thanh mấy lá gan, cũng không dám nhúng chàm Nhị Thập Phẩm Thanh Liên.

Mạnh như Hồng Quân còn dưới một quyền của Bàn Huyền mà lộ nguyên hình, đổi lại là Tam Thanh, e rằng sẽ thân tử đạo tiêu.

Tuy Tam Thanh có đại khí vận, đại công đức, được Thiên đạo ưu ái, hậu quả của việc đánh giết Tam Thanh ngay cả Thánh nhân cũng không chịu nổi, nhưng Bàn Huyền hiện nay chưa chắc đã không chịu nổi.

Có điều, hậu quả của việc đánh giết Tam Thanh quá nghiêm trọng, Bàn Huyền có thể chịu đựng, cũng sẽ không ra tay.

Nhìn Hồng Quân bị đánh về nguyên hình, lại nhìn về phía Nhị

Thập Phẩm Thanh Liên, Tam Thanh tuy đều thèm thuồng, nhưng không ai dám làm càn.

Khinh thường nhìn Hồng Quân, Bàn Huyền đưa tay thu lấy Nhị Thập Phẩm Thanh Liên.

Còn về phần Tam Thanh, đã bị Bàn Huyền phớt lờ.

Mắt thấy Bàn Huyền thu lấy Nhị Thập Phẩm Thanh Liên, Tam Thanh không dám ra tay ngăn cản, Hồng Quân tuy muốn ngăn cản, nhưng cũng hữu tâm vô lực.

Lực lượng Tạo Hóa Tiên Thiên cuộn trào, thần quang lưu chuyển, Nhị Thập Phẩm Thanh Liên đã ở trong tay Bàn Huyền.

Thấy Nhị Thập Phẩm Thanh Liên rơi vào tay Bàn Huyền, Hồng Quân trong lòng thầm than.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người nhìn nhau, đều bất lực.

Hồng Quân và Tam Thanh đều biết, bằng thủ đoạn của Bàn Huyền, muốn đem Tạo Hóa Thanh Liên thăng cấp thành hai mươi ba phẩm không khó.

Còn việc đem Tạo Hóa Thanh Liên thăng cấp thành hai mươi bốn phẩm, tức là Tiên Thiên Chí Bảo thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Bảo, độ khó không nhỏ.

Tay nâng Nhị Thập Phẩm Thanh Liên, Bàn Huyền trực tiếp luyện hóa.

Thấy Bàn Huyền coi như không có ai mà luyện hóa Nhị Thập Phẩm Thanh Liên, Hồng Quân và Tam Thanh đều sắc mặt khó coi.

"Đáng ghét!" "Bàn Huyền hoàn toàn không đặt chúng ta vào mắt." "Quá mức cuồng vọng!" "Quá tự đại!" Tuy nhiên, Hồng Quân và Tam

Thanh trong lòng khó chịu, nhưng cũng không làm gì được.

Thực lực không bằng người bị bắt nạt là chuyện bình thường.

Mỗi ngày, Hồng Hoang đều có vô số sinh linh bị bắt nạt, bị đàn áp, không nhẫn nhục chịu đựng thì bị diệt sát.

Khi không có thực lực, có thể tìm một chỗ dựa vững chắc, có thể tụ lại sưởi ấm cho nhau, cũng có thể tìm một xó xỉnh không người mà ẩn náu.

Với tu vi nguyên thần hiện tại của Bàn Huyền, rất nhanh đã có thể sơ bộ luyện hóa một kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Vừa luyện hóa Nhị Thập Phẩm Thanh Liên, ánh mắt Bàn Huyền vừa rơi xuống người Hồng Quân.

Thân thể khổng lồ của Hồng Quân đang ngọ nguậy trên mặt đất, giãy giụa biến trở về hình người.

Khi thân thể khổng lồ của Hồng Quân động đậy, một vùng đất rộng lớn đất rung núi chuyển.

Càng có không ít tiên sơn vỡ nát.

Sinh linh chết vì Hồng Quân càng nhiều không đếm xuể.

Lượng lớn nghiệp lực rơi xuống người Hồng Quân.

Nếu nghiệp lực quấn thân, sẽ phải chịu thiên kiếp, thậm chí là thiên khiển.

Thiên kiếp có phân chia đẳng cấp, thiên khiển cũng vậy.

Thiên khiển cấp thấp nhất đối với Hồng Quân không có uy hiếp, nhưng thiên khiển cấp thứ hai đã có uy hiếp không nhỏ, nếu là cấp thứ ba, Hồng Quân chỉ có nước vẫn lạc.

Thiên khiển là sự trừng phạt của Thiên đạo, Thánh nhân tuy bất tử

bất diệt, nhưng thiên khiển cũng có thể diệt Thánh nhân.

Không thể không nói, năng lực hồi phục của Hồng Quân quả thực biến thái, vết thương trên người đều đã biến mất.

Đạo không thể thấy, nhưng có thể dùng tâm để lĩnh ngộ; sinh mệnh không thể vĩnh hằng, nhưng có thể dùng Đạo để giữ gìn.

Nếu sinh mệnh mất thì Đạo cũng phế, Đạo phế thì sinh mệnh cũng mất.

Sinh và Đạo hợp nhất, mới có thể trường sinh cửu thị.

Nguyên thần của Thánh nhân ký thác vào Thiên đạo, chính là Thần cùng Đạo hợp.

Bởi vì Thần cùng Đạo hợp, thân thể cũng sẽ phát sinh biến đổi, trở thành đạo thể của Thánh nhân.

Cái gọi là phúc trạch chúng sinh, máu của Thánh nhân có thể nuôi dưỡng vạn vật trời đất.

"Nếu có thể hấp thu lượng lớn máu của Thánh nhân, Tạo Hóa Thanh Liên thăng cấp hai mươi ba phẩm không khó, thậm chí là hai mươi bốn phẩm." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Chương 166

Tuy nhiên, Bàn Huyền không định đi tìm Hậu Thổ.

Mất quá nhiều máu, đối với Thánh nhân cũng có ảnh hưởng.

Bản thể của Hồng Quân khổng lồ như vậy, thánh huyết ước chừng không ít.

"Cho Hồng Quân chảy ít máu." Bàn Huyền thầm nói.

Ánh mắt của Bàn Huyền khiến Hồng Quân toàn thân không tự tại, lông tóc dựng đứng.

"Bàn Huyền, nhữ muốn làm gì?" Hồng Quân căng thẳng cuộn tròn thân thể khổng lồ, hai mắt nhìn chằm chằm Bàn Huyền.

Tam Thanh thì lại kéo dãn khoảng cách.

Tuy Hồng Quân là lão sư của Tam Thanh, nhưng Tam Thanh cũng sẽ không ra tay.

Rốt cuộc thực lực của Bàn Huyền quá cường đại, xa không phải là thứ Tam Thanh có thể địch lại.

Tam Thanh hợp lực, cũng xa không thể chống lại Bàn Huyền, trong tình huống này, tự vệ là quan trọng nhất.

"Ba tên nghiệt đồ." Thấy hành động của Tam Thanh, Hồng Quân trong lòng thầm hận.

Tam Thanh tuy đều chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, xa không thể chống lại Bàn Huyền, nhưng dù sao cũng là Bàn Cổ chính tông, có đại khí vận, đại công đức, Hồng Quân không tin Bàn Huyền dám ra tay giết Tam Thanh.

Cho nên, nếu Tam Thanh giúp Hồng Quân, tình cảnh của Hồng

Quân sẽ tốt hơn một chút.

Nhị Thập Phẩm Thanh Liên đã rơi vào tay Bàn Huyền, Hồng Quân tuy trong lòng không cam, cũng chỉ đành đối mặt hiện thực.

Ngay lập tức, Hồng Quân muốn dùng một cái thuấn di để bỏ chạy.

Tuy nhiên, Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang của Bàn Huyền đã giam cầm thời không, khiến Hồng Quân không thể trốn thoát. ...

Tại một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang, một tòa tiên sơn phúc địa.

Non xanh nước biếc, phong cảnh tú mỹ, hoa đua khoe sắc, cây cối um tùm vươn cao.

Trân cầm dị thú vạn ngàn, một bầu không khí tường hòa.

Mây núi sương mù lượn lờ trên tiên sơn, một nữ tiên dung mạo tuyệt mỹ lăng không đứng đó.

Vạn vật trong phạm vi ức triệu quang niên đều vì nữ tiên mà ảm đạm thất sắc.

Nguyệt Thần Vọng Thư.

Vọng Thư vốn là một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, vì ngăn cản Bàn Cổ khai thiên, bị Bàn Cổ chém giết, nguyên thần may mắn thoát được, chuyển sinh ở Hồng Hoang, đắc đạo tại Thái Âm Tinh.

Hiện nay, Vọng Thư có tu vi bán thánh.

Trừ Bàn Huyền, Hậu Thổ và Hồng Quân ba người, Vọng Thư cũng ngang hàng với La Hầu, Càn Khôn Lão Tổ và vài đại năng khác.

Vọng Thư hạ giới định tìm Bàn Huyền để bàn về vấn đề Thiên hôn.

Khi Nhị Thập Phẩm Thanh Liên xuất thế, Vọng Thư cũng đã phát

hiện.

Nhìn về phía Đông Côn Luân.

Khi thấy Bàn Huyền một quyền khiến Hồng Quân lộ nguyên hình, Vọng Thư cũng kinh ngạc không nhỏ.

Tuy Bàn Huyền từng dễ dàng trấn áp Hồng Quân, nhưng Vọng Thư hiển nhiên đã đánh giá thấp Bàn Huyền.

"Nếu có thể cùng Bàn Huyền hoàn thành Thiên hôn, ngô muốn đột phá Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên cũng dễ như trở bàn tay." Vọng Thư thầm nghĩ.

Nhưng Vọng Thư lại biết Bàn Huyền không thể nào đồng ý, Vu tộc cũng sẽ phản đối. ...

Tây phương Tu Di Sơn, La Hầu cũng trợn to hai mắt.

Tuy Tu Di Sơn cách Đông Côn Luân xa xôi, nhưng dị tượng một kiện Tiên Thiên Chí Bảo xuất thế không hề nhỏ, cho nên, Nhị Thập Phẩm Thanh Liên xuất thế đã kinh động đến La Hầu.

Khi Bàn Huyền một quyền đánh Hồng Quân trở về nguyên hình, La Hầu cũng không dám tin.

"Sao có thể?

Chênh lệch giữa Hồng Quân và Bàn Huyền sao lại lớn đến vậy?" La Hầu không dám tin.

Tuy biết thực lực của Hồng Quân xa không bằng Bàn Huyền, dù Hồng Quân có Thiên đạo chi lực gia trì, thực lực có thể sánh với Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, cũng xa không bằng Bàn Huyền, nhưng La Hầu đã đánh giá thấp Bàn Huyền.

"Tu vi của Bàn Huyền...

ít nhất là Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên, căn cước của hắn...

Hồng Hoang không ai sánh bằng.” La Hầu lẩm bẩm.

Đối với La Hầu, Bàn Huyền quá cường đại không phải là chuyện tốt.

Cắn răng một cái, La Hầu quyết định đẩy nhanh một số kế hoạch.

Thần quang do bảy loại lực lượng tiên thiên Âm Dương Ngũ Hành dung hợp thành đã giam cầm thời không, chiếu rọi vạn cổ.

Chư thiên vạn giới và hoàn vũ tinh không đều chấn động dưới sự chiếu rọi của Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang của Bàn Huyền.

Thân thể khổng lồ của Hồng Quân không ngừng giãy giụa, nhưng không cách nào phá vỡ thời không đang bị giam cầm.

“Bàn Huyền, nhữ định làm gì?” Hồng Quân phẫn nộ gào thét.

“Mượn Thánh nhân chi huyết của đạo hữu để thăng cấp Tạo Hóa Thanh Liên.” Bàn Huyền cũng không nói nhảm, trực tiếp nói ra mục đích.

Biết được mục đích của Bàn Huyền, Hồng Quân trợn to hai mắt, Tam Thanh cũng đều trợn to hai mắt.

Máu của Thánh nhân có thể nuôi dưỡng vạn vật, cũng có thể thăng cấp Tiên Thiên Chi Bảo.

Chỉ cần có lượng lớn máu của Thánh nhân, đem Tiên Thiên Chí Bảo thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Bảo cũng không phải là không thể.

Hoàn hồn lại, Hồng Quân tức giận không thể kiềm chế: “Thánh nhân không thể nhục!” Thánh nhân không thể nhục?

Bàn Huyền lại cười lạnh, Thánh nhân không thể nhục là đối với người khác, không bao gồm hắn.

Khi Hồng Quân ra tay với Nhị Thập Phẩm Thanh Liên, y nên nghĩ

đến hậu quả.

“Chỉ là một ít thánh huyết mà thôi, đạo hữu chắc sẽ không quá keo kiệt chứ!” Bàn Huyền cười nói.

“Bàn Huyền, nhữ sỉ nhục ngô quá đáng.” Hồng Quân phẫn hận đến tột cùng.

Lúc này, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người do dự một chút, rồi lên tiếng.

“Bàn Huyền đạo hữu, Thánh nhân không thể nhục.” Thái Thượng nói.

“Đạo hữu không thể sỉ nhục sư phụ ta quá đáng.” Nguyên Thủy nói.

“Nên biết điểm dừng.” Thông Thiên nói.

Thế nhưng, Tam Thanh bị Bàn Huyền phớt lờ, đối với lời nói của Tam Thanh, Bàn Huyền chỉ coi như không nghe thấy.

Bị Bàn Huyền phớt lờ, Tam Thanh trong lòng cũng thầm tức giận.

Nguyên Thủy siết chặt Tam Bảo Ngọc Như Ý, muốn tế ra tấn công Bàn Huyền, nhưng bị Thái Thượng kéo lại.

Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên đã ra khỏi vỏ nửa tấc.

“Các ngươi đừng tự lượng sức mình.” Bàn Huyền liếc mắt nhìn Tam Thanh.

Khi ánh mắt Bàn Huyền quét qua, trong lòng Tam Thanh nỗi sợ hãi tự sinh.

Dưới một cái liếc mắt của Bàn Huyền, Tam Thanh cảm nhận được áp lực vô hình, ý chí tuy chưa sụp đổ, nhưng cũng chỉ có thể khổ sở chống đỡ.

Ít nhất phải có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên mới có thể khiến Bàn Huyền liếc mắt nhìn.

Bất luận là Chuẩn Thánh hay Bán Thánh, trong mắt Bàn Huyền đều không đáng nhắc tới.

Nếu không phải Tam Thanh có đại khí vận, đại công đức, được Thiên đạo ưu ái, Bàn Huyền tiện tay cũng có thể nghiền chết.

"Thái Thượng đồ nhi, Nguyên Thủy đồ nhi, cả Thông Thiên đồ nhi nữa, các ngươi đều là Bàn Cổ chính tông, Bàn Huyền không dám đánh giết." Hồng Quân mở miệng.

Nghe lời Hồng Quân, ba người Thái Thượng khinh bỉ liếc mắt, Bàn Huyền sẽ không đánh giết ba người họ, nhưng có thể phong ấn mà!

Nếu bị phong ấn một thời gian, Tam Thanh không chịu nổi.

Cho nên, cục diện hiện tại, Tam Thanh cũng chỉ dám lên tiếng, chứ không dám trực tiếp động thủ.

Nếu Tam Thanh đều là Thánh nhân, tuyệt đối dám ra tay.

Thấy Tam Thanh không hề động đậy, Hồng Quân trong lòng thầm bực bội, nhưng lại không làm gì được.

Lúc này, Bàn Huyền cũng không nói nhiều với Hồng Quân nữa, lấy ra Khai Thiên Phủ.

Chỉ thấy, Bàn Huyền tay trái nâng Nhị Thập Phẩm Thanh Liên, tay phải cầm Khai Thiên Phủ, đi về phía Hồng Quân.

Trong thời gian ngắn, Bàn Huyền đã sơ bộ luyện hóa Nhị Thập Phẩm Thanh Liên.

"Đáng ghét!" Hồng Quân liều mạng giãy giụa.

Trước mặt Hồng Quân, Bàn Huyền tế ra Nhị Thập Phẩm Thanh

Liên.

Tuy Bàn Huyền chỉ sơ bộ luyện hóa, nhưng cũng có thể phát huy uy lực không nhỏ của thanh liên.

Thời không bị giam cầm khiến Hồng Quân không thể thoát thân, nhưng Hồng Quân không mất đi năng lực phản kháng.

Khi Nhị Thập Phẩm Thanh Liên sắp rơi xuống người Hồng Quân, Hồng Quân tế ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, dưới sự điều khiển của Hồng Quân, thần quang tiên thiên chói mắt.

"Ầm!" Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp dễ dàng chặn được Nhị Thập Phẩm Thanh Liên.

Bị mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp chặn lại, Nhị Thập Phẩm Thanh Liên cũng chỉ có thể xoay tròn giữa không trung, không thể rơi xuống người Hồng Quân.

"Phản kháng cũng vô ích." Bàn Huyền cười lạnh.

Cũng không thi triển Khai Thiên Cửu Thức, Bàn Huyền chỉ vung Khai Thiên Phủ trong tay, phủ quang sắc bén bá đạo vô song xé rách hư không.

Thân thể của Hồng Quân quá khổng lồ, cộng thêm bị hạn chế, không thể né tránh phủ quang của Khai Thiên Phủ.

Đã không thể né tránh, Hồng Quân cũng chỉ đành toàn lực chống đỡ.

"Phanh!" Phòng ngự của mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp bị phủ quang của Khai Thiên Phủ đánh vỡ, nhưng uy lực của phủ quang cũng bị suy yếu, nhưng khi phủ quang rơi xuống người Hồng Quân, Hồng

Quân vẫn bị thương.

Không đợi vết thương trên người Hồng Quân biến mất, Nhị Thập Phẩm Thanh Liên đã rơi xuống vết thương, điên cuồng hấp thu máu của Thánh nhân.

Vừa phẫn nộ gào thét, Hồng Quân vừa lăn lộn trên mặt đất, không ngừng phóng thích pháp lực.

Dưới sự xung kích của pháp lực Hồng Quân, Nhị Thập Phẩm Thanh Liên lung lay, không ổn định.

Tiếp đó, Hồng Quân lại thi triển đủ loại thần thông, có Tử Tiêu Thần Lôi, có Tiên Thiên Thần Thai Hỏa, có Cửu Thiên Cương Phong...

Khi các loại thần thông của Hồng Quân tấn công Nhị Thập Phẩm Thanh Liên, thanh liên càng không ổn định.

Tuy nhiên, không đợi Hồng Quân thoát khỏi thanh liên, Bàn Huyền tay cầm Khai Thiên Phủ đã lao tới.

Bất đắc dĩ, Hồng Quân cũng chỉ đành dốc toàn lực ứng phó Bàn Huyền trước.

Do tu vi của Bàn Huyền xa hơn Hồng Quân, cộng thêm Khai Thiên Phủ trong tay, dù Hồng Quân có Thiên đạo chi lực gia trì, cũng xa không phải là đối thủ.

Phủ quang của Khai Thiên Phủ không ngừng xuất hiện, khiến Hồng Quân vất vả đối phó.

Chỉ một lát sau, Hồng Quân đã mình đầy thương tích.

Nhìn thoáng qua, thân thể khổng lồ của Hồng Quân đã có không ít vết thương sâu thấy xương, máu tươi chảy ra, như suối nhỏ róc rách.

Hấp thu máu của Thánh nhân Hồng Quân, Tạo Hóa Thanh Liên

cũng đang nhanh chóng trưởng thành.

Chương 167

Chỉ một lát sau, Tạo Hóa Thanh Liên sắp thăng cấp.

Lại qua một lát, thanh liên từ nhị thập phẩm thăng cấp lên nhị thập nhất phẩm.

Theo đó thăng cấp lên nhị thập nhất phẩm, tuy thanh liên vẫn là Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng uy lực lại tăng lên đáng kể.

Tốc độ hấp thu thánh huyết của Hồng Quân của thanh liên cũng nhanh hơn rất nhiều.

Cùng một khoảng thời gian, lượng thánh huyết hấp thu được nhiều hơn trước không ít.

Về phần Hồng Quân, vì thánh huyết không ngừng mất đi, thánh thể khúc thiện tiên thiên cũng ngày càng suy yếu.

Mặc dù Hồng Quân đã cố hết sức, nhưng vẫn bị Bàn Huyền dễ dàng hành hạ.

Phủ quang tùy tay của Bàn Huyền cũng không phải là thứ Hồng Quân có thể chống đỡ.

Khi tu vi chênh lệch quá lớn, một đòn tùy tay cũng có thể kết thúc trận chiến.

Khai Thiên Phủ đã tăng cường chiến lực của Bàn Huyền.

Nếu Bàn Huyền thi triển Khai Thiên Cửu Thức, thánh thể của Hồng Quân sẽ bị chém giết.

Tạm thời, Bàn Huyền không định chém giết Hồng Quân.

Có một số quy tắc không thể không để ý.

Hôm nay Bàn Huyền có thể chém giết thánh thể khúc thiện tiên

thiên của Hồng Quân, nhưng không thể diệt được nguyên thần của y, đợi sau khi Hồng Quân tái tạo đạo thể Thánh nhân, đối phó không được Bàn Huyền, nhưng có thể ra tay với các Đại Vu.

Nếu Bàn Huyền không có giới hạn, Hồng Quân cũng có thể như vậy.

Hơn nữa, chém giết đạo thể của Thánh nhân sẽ mất đi không ít khí vận, nhân quả cũng không nhỏ.

Hồng Quân lại là Nhân Quả Ma Thần chuyển sinh.

Có thể nói, pháp tắc thứ nhất của Hồng Quân chính là nhân quả pháp tắc.

Do đó, nếu Bàn Huyền chém giết thánh thể của Hồng Quân, tuyệt đối là được không bù mất. ...

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng chỉ có thể đứng nhìn.

Dưới công thế của Bàn Huyền, Hồng Quân không thể chống cự, vết thương trên người ngày càng nhiều.

Tạo Hóa Thanh Liên không ngừng hấp thu thánh huyết của Hồng Quân.

Tu vi của Thánh nhân càng cao, đẳng cấp của thánh huyết cũng càng cao.

Do Hồng Quân chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, cho nên, thánh huyết cũng là loại có đẳng cấp thấp nhất.

Chính vì là thánh huyết đẳng cấp thấp nhất, Tạo Hóa Thanh Liên thăng cấp cần phải hấp thu lượng lớn.

Tuy cách một khoảng, nhưng Tam Thanh cũng có thể cảm ứng rõ ràng khí tức của Hồng Quân.

Máu mất đi càng ngày càng nhiều, khí tức của Hồng Quân cũng ngày càng yếu.

"Tạo Hóa Thanh Liên thăng cấp nhị thập tam phẩm không thành vấn đề, có khả năng thăng cấp nhị thập tứ phẩm không?" Thông Thiên dùng thần thức giao lưu với Thái Thượng.

"Khả năng không lớn, trừ phi hút cạn thánh huyết của lão sư mới có khả năng." Thái Thượng đáp.

Cũng lúc đó, Tạo Hóa Thanh Liên lại thăng cấp, từ nhị thập nhất phẩm lên nhị thập nhị phẩm.

Nếu Tạo Hóa Thanh Liên thăng cấp lên nhị thập tam phẩm nữa, cũng là cực hạn của Tiên Thiên Chí Bảo. ...

Bộ lạc Hậu Thổ, Tổ Vu Điện.

Hậu Thổ một đôi pháp nhãn Thánh nhân đang nhìn về phía Đông Côn Luân.

Khi thấy Bàn Huyền một quyền khiến Hồng Quân lộ nguyên hình, Hậu Thổ cũng kinh ngạc, tuy biết Bàn Huyền mạnh, nhưng cũng không nghĩ sẽ mạnh đến mức độ này.

Khi phát hiện Bàn Huyền dùng thánh huyết của Hồng Quân để thăng cấp Tạo Hóa Thanh Liên, Hậu Thổ khẽ nhíu mày.

"Đại huynh làm như vậy, mối thù với Hồng Quân càng sâu thêm." Hậu Thổ trong lòng thầm than.

Ban đầu vì diễn hóa luân hồi mà khiến Hồng Quân hợp đạo thất bại, đó chỉ là trùng hợp chứ không phải cố ý, nhưng trong đó hiển nhiên có sự nhắm vào của Bàn Huyền.

Bàn Huyền lại trấn áp Hồng Quân, bây giờ còn đánh Hồng Quân về nguyên hình, lại hút máu của y.

Đây là không cho Hồng Quân chút thể diện nào.

Hậu Thổ không hy vọng kết đại thù với Hồng Quân, dù sao Hồng Quân cũng là Thánh nhân.

Bàn Huyền và Hậu Thổ không sợ Hồng Quân báo thù, nhưng những người khác trong Vu tộc thì sao?

Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công và các Tổ Vu khác, tuy có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân, nhưng triệu hoán Bàn Cổ chân thân cũng chỉ có thể chống lại Hồng Quân trong thời gian ngắn.

Tuy trong lòng không mấy tán đồng việc làm của Bàn Huyền, nhưng Hậu Thổ cũng sẽ không đi ngăn cản. ...

Tại một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang.

Trận Tiên Thiên Bát Quái đang vận chuyển, Phục Hy và Long Vương hai người đang ở trong trận.

Mặc cho Long Vương dùng hết mọi cách, cũng không thể phá được trận Tiên Thiên Bát Quái của Phục Hy.

Thời gian càng lâu, Long Vương muốn thoát thân càng khó.

Dưới sự điều khiển của Phục Hy, lực công kích của trận Tiên Thiên Bát Quái không phát huy đến cực hạn, nhưng khả năng vây địch lại phát huy đến cực hạn.

Nếu không có gì bất ngờ, Long Vương ít nhất cũng phải vài trăm năm sau mới có thể thoát khỏi trận.

"Ầm ầm ầm!" Long Vương không chịu nhận thua, cho nên, chỉ có thể toàn lực công kích.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ được triển khai, muốn hút Phục Hy vào trong đồ, nhưng Phục Hy lại không hề nhúc nhích.

Bản mệnh long châu của Long Vương càng uy lực cực lớn, có thể

sánh với cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đối mặt với bản mệnh long châu của Long Vương, Phục Hy cũng không dám sơ suất. ...

Đông Hải Long Cung, Chúc Long.

Thiên Nam Bất Tử Hỏa Sơn, Nguyên Phượng.

Cả Kỳ Lân tộc, Yêu tộc Thiên Đình, Bắc Minh Yêu tộc, Địa Phủ, Huyết Hải...

Các thế lực khắp nơi đều không yên tĩnh.

Các đại năng trong tam giới lục đạo gần như đều đang chú ý đến Đông Côn Luân.

Thực lực của Bàn Huyền khiến các đại năng tam giới chấn động.

Không ít đại năng đều có cùng một suy nghĩ, Bàn Huyền quá cường đại, hay Hồng Quân quá yếu?

Nói Hồng Quân quá yếu, hiển nhiên là không thể.

Hồng Quân từng là một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, là kẻ kiệt xuất trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, lại là người đầu tiên thành Thánh ở Hồng Hoang, nhân vật như vậy, sao có thể quá yếu?

Đã không phải Hồng Quân quá yếu, vậy thì là Bàn Huyền quá cường đại. ...

"Ầm!" Thân thể khổng lồ của Hồng Quân ngày càng suy yếu, đã mất quá nhiều máu.

Cũng vào lúc này, Tạo Hóa Thanh Liên đã thăng cấp lên nhị thập tam phẩm.

Thông qua việc hấp thu thánh huyết của Hồng Quân, Tạo Hóa Thanh Liên đã ba lần thăng cấp, từ nhị thập phẩm đạt đến nhị thập

tam phẩm hiện tại.

Thăng cấp lên nhị thập tứ phẩm nữa, sẽ là Hỗn Độn Linh Bảo.

Phần lớn Đông Côn Luân đều đang đất rung núi chuyển.

Thân thể khổng lồ của Hồng Quân đã không còn sức giãy giụa.

Tạo Hóa Thanh Liên ít nhất cũng đã hấp thu một nửa thánh huyết của Hồng Quân.

Nhìn Tạo Hóa Thanh Liên đang hấp thu thánh huyết của Hồng Quân, Bàn Huyền trong lòng thầm than.

Hiện tại, Tạo Hóa Thanh Liên mới là nhị thập tam phẩm, muốn thăng cấp lên nhị thập tứ phẩm còn xa.

Hút cạn thánh huyết của Hồng Quân cũng không thể làm Tạo Hóa Thanh Liên thăng cấp lên nhị thập tứ phẩm, nếu tu vi của Hồng Quân đạt đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, hoặc Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên, hút cạn thánh huyết của y mới có khả năng làm Tạo Hóa Thanh Liên thăng cấp lên nhị thập tứ phẩm.

Nhị Thập Tứ Phẩm Thanh Liên dù sao cũng là Hỗn Độn Linh Bảo, không phải tùy tiện là có thể đạt được.

"Cũng gần đủ rồi." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nếu hút cạn thánh huyết của Hồng Quân có thể làm Tạo Hóa Thanh Liên thăng cấp lên nhị thập tứ phẩm, Bàn Huyền có thể làm, nhưng vấn đề là hút cạn thánh huyết của Hồng Quân cũng không thể làm Tạo Hóa Thanh Liên thăng cấp lên nhị thập tứ phẩm, vậy thì không cần tiếp tục nữa.

Ngay lập tức, Bàn Huyền cũng thu tay.

Thanh quang chói mắt, lực lượng Tạo Hóa Tiên Thiên cuộn trào, Nhị Thập Tam Phẩm Thanh Liên thoát ly khỏi thân thể Hồng Quân.

Hồng Quân cuối cùng cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp theo, vết thương trên người Hồng Quân đang nhanh chóng biến mất.

Chỉ trong nháy mắt, vết thương trên người Hồng Quân đã hoàn toàn biến mất.

Về phần mất quá nhiều máu, Hồng Quân cần một thời gian mới có thể hồi phục.

Thời không bị giam cầm cũng đã trở lại bình thường.

Hận thù liếc nhìn Bàn Huyền một cái, Hồng Quân không nói một lời mà rời đi.

Hồng Quân không nói gì, nhưng mối thù với Bàn Huyền càng lớn hơn, có thể là không chết không thôi.

Tam Thanh nhìn nhau, cũng đều xoay người rời đi.

Trong chốc lát, chỉ còn lại một mình Bàn Huyền.

Đương nhiên, có không ít đại năng đang âm thầm quan sát, Bàn Huyền có thể cảm nhận được, nhưng cũng không để ý.

Nhìn Nhị Thập Tam Phẩm Thanh Liên trong tay, Bàn Huyền định thu lại, nhưng đột nhiên cảm ứng được điều gì đó, không khỏi ngẩng đầu nhìn trời.

Thượng Thương Chi Nhãn màu tím hồng xuất hiện trên bầu trời.

"Thiên Khiển?" Thấy Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện, Bàn Huyền không khỏi ngẩn ra.

Ngay sau đó, Bàn Huyền cũng hiểu ra.

Vì Tạo Hóa Thanh Liên đã hấp thu lượng lớn máu của Thánh nhân, nên phải chịu Thiên Khiển.

Nguyên thần của Thánh nhân ký thác vào Thiên đạo, cùng tồn tại với Đạo.

Hấp thu máu của Thánh nhân sẽ phải chịu thiên kiếp hoặc thiên khiển.

"Ầm ầm ầm!" Thần lôi Thiên đạo màu tím hồng gầm vang.

Lực lượng Hồng Hoang cuộn trào, Thiên đạo giáng xuống trừng phạt, khóa chặt Nhị Thập Tam Phẩm Thanh Liên trong tay Bàn Huyền.

Nhìn đám mây Thiên Khiển đang dần thành hình, Bàn Huyền cũng nhíu mày.

Tuy nhận ra đây chỉ là Thiên Khiển cấp thấp nhất, nhưng cũng không phải chuyện nhỏ, vượt xa Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Đặt trước mặt Tạo Hóa Thanh Liên là hai con đường, một là bị Thiên Khiển hủy diệt, hai là vượt qua Thiên Khiển.

Nếu có thể vượt qua Thiên Khiển, Tạo Hóa Thanh Liên có lẽ sẽ thăng cấp lên nhị thập tứ phẩm.

Chương 168

Đây là nguy cơ, trong nguy hiểm tồn tại cơ duyên.

"Xem ra, hôm nay Tạo Hóa Thanh Liên số mệnh phải thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Bảo." Bàn Huyền lẩm bẩm.

Bàn Huyền sở hữu Thiên Phạt Chi Nhãn, có thể giúp Tạo Hóa Thanh Liên vượt qua thiên kiếp dễ dàng hơn.

Tam Thanh kinh ngạc quay đầu lại.

"Thượng Thương Chi Nhãn?" Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều biết, chỉ khi giáng xuống Thiên Khiển hoặc vô lượng công đức, Thượng Thương Chi Nhãn mới xuất hiện.

Nhìn từ phương vị, là Tạo Hóa Thanh Liên đã dẫn Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện.

Tạo Hóa Thanh Liên có vô lượng công đức?

Hiển nhiên là không thể, vậy thì tất nhiên là Thiên Khiển.

"Hiểu rồi, Tạo Hóa Thanh Liên hấp thu lượng lớn máu của Thánh nhân, giờ đây phải chịu Thiên Khiển." Thông Thiên chợt hiểu ra.

"Bàn Huyền e là không ngờ tới." Nguyên Thủy cười lạnh.

"Thánh nhân không thể nhục." Thái Thượng nói.

"Nhưng, họa phúc đi đôi, nếu Tạo Hóa Thanh Liên vượt qua Thiên Khiển, e rằng sẽ thăng cấp lên nhị thập tứ phẩm." Thông Thiên nhíu mày.

"Tạo Hóa Thanh Liên muốn từ nhị thập tam phẩm thăng cấp lên nhị thập tứ phẩm không hề dễ dàng, không nói đến việc sau khi vượt qua Thiên Khiển có thể thăng cấp hay không, khả năng vượt qua Thiên

Khiển đã rất nhỏ.” Nguyên Thủy lại không cho rằng Tạo Hóa Thanh Liên có thể vượt qua Thiên Khiển.

“Đúng như Nguyên Thủy nói.” Thái Thượng phụ họa.

Vừa trao đổi, Tam Thanh vừa vận dụng pháp nhãn quan sát bên phía Bàn Huyền.

Dưới pháp nhãn của Tam Thanh, có thể nhìn thấy Bàn Huyền, cũng như Nhị Thập Tam Phẩm Thanh Liên trong tay hắn.

Quan sát Nhị Thập Tam Phẩm Thanh Liên trong tay Bàn Huyền một lúc, Tam Thanh càng thêm chắc chắn.

Quả nhiên là Tạo Hóa Thanh Liên đã gây ra Thiên Khiển. ...

Hồng Quân biến trở lại hình người, trở về Ngọc Kinh Sơn, vừa định bước vào Tử Tiêu Cung, cũng phát hiện Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện.

“Thượng Thương Chi Nhãn?” Vận dụng pháp nhãn quan sát một lúc, khóe miệng Hồng Quân hiện lên một nụ cười lạnh.

“Máu của Thánh nhân không phải tùy tiện hấp thu được, có thể chiến thắng ngô, chẳng lẽ còn có thể chiến thắng Thiên đạo Hồng Hoang?” Hồng Quân thầm nghĩ.

Ở Hồng Hoang, Thánh nhân không chỉ có Thiên đạo chi lực gia trì, còn có đủ loại lợi ích khác.

Đối địch với Thánh nhân, một chút bất cẩn sẽ phải chịu thiên kiếp hoặc thiên khiển.

Tuy chỉ là Thiên Khiển cấp thấp nhất, nhưng Hồng Quân không cho rằng Nhị Thập Tam Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên có thể vượt qua.

Hiện giờ, Hồng Quân chỉ mong Tạo Hóa Thanh Liên bị Thiên Khiển hủy diệt, mình không có được, cũng không để Bàn Huyền có

được. ...

"Không ổn!" Hậu Thổ ngồi không yên, vội vã ra khỏi Tổ Vu Điện, một cái thuấn di đã đến bên cạnh Bàn Huyền.

Cùng lúc đó, không ít đại năng trong tam giới đều đang chú ý.

Hậu Thổ không hy vọng Tạo Hóa Thanh Liên trong tay Bàn Huyền bị Thiên Khiển hủy diệt, nhưng cũng không giúp được.

Nếu Hậu Thổ ra tay bảo vệ Tạo Hóa Thanh Liên, sẽ cùng Tạo Hóa Thanh Liên độ Thiên Khiển, Thiên Khiển tuyệt đối sẽ thăng cấp, không khéo sẽ thăng cấp thành Thiên Khiển cấp cao nhất, lúc đó, không chỉ Tạo Hóa Thanh Liên bị hủy diệt, Hậu Thổ cũng sẽ vẫn lạc.

"Vù!" Nhị Thập Tam Phẩm Thanh Liên bay thẳng lên chín vạn dặm.

Phía trên Đông Côn Luân, mây Thiên Khiển che trời lấp đất, thần lôi Thiên đạo du tẩu, như rồng rắn.

Thiên uy cuồn cuộn hóa thành sự hủy diệt kinh khủng.

Bay đến bên dưới mây Thiên Khiển, thanh liên bùng phát ra thần quang Tạo Hóa Tiên Thiên chói mắt.

Vạn cổ thanh thiên một đóa sen, quang hoa chiếu rọi hoàn vũ, uy thế chấn động chư thiên.

Không lâu sau, mây Thiên Khiển đã tích tụ xong bắt đầu cuộn trào, một đạo thần lôi đánh xuống.

Do bị Thiên Khiển khóa chặt, thanh liên không thể né tránh, chỉ có thể chống đỡ.

Phía dưới, Hậu Thổ lo lắng, Bàn Huyền lại mặt không biểu cảm mà nhìn.

Thanh liên không nhất định có thể vượt qua Thiên Khiển, nhưng

Bàn Huyền sở hữu Thiên Phạt Chi Nhãn.

Chỉ cần Bàn Huyền vận dụng Thiên Phạt Chi Nhãn, giúp thanh liên vượt qua Thiên Khiển không thành vấn đề.

Đương nhiên, nếu thanh liên không cần Thiên Phạt Chi Nhãn trợ giúp mà có thể vượt qua Thiên Khiển là tốt nhất.

Sau khi quan sát, Bàn Huyền thầm nghĩ: "Nếu ngô không dùng Thiên Phạt Chi Nhãn giúp đỡ, tỷ lệ thành công vượt qua Thiên Khiển của Tạo Hóa Thanh Liên là hơn 60%, không quá cao, nhưng cũng không thấp." "Ầm!" Thần lôi không lệch đi đâu mà đánh trúng thanh liên, thanh liên lại hoàn toàn không bị tổn hại.

Một đạo thần lôi đánh xuống, ngay sau đó lại là một đạo thần lôi khác.

So với đạo thần lôi thứ nhất, uy lực của đạo thần lôi thứ hai lớn hơn.

Mây Thiên Khiển không ngừng cuộn trào, thần lôi hết đạo này đến đạo khác giáng xuống.

Thanh liên toàn lực chống đỡ.

Bàn Huyền tuy sơ bộ luyện hóa thanh liên, nhưng không thể cung cấp pháp lực.

Chỉ có thể dựa vào sức mạnh bản thân của thanh liên.

May mà đây chỉ là Thiên Khiển cấp thấp nhất, thanh liên lại đã đạt đến cực hạn của Tiên Thiên Chí Bảo.

Dưới sự oanh kích không ngừng của thần lôi Thiên Khiển, trên thanh liên xuất hiện một vết nứt nhỏ.

"Không ổn!" Hậu Thổ sắc mặt biến đổi.

"Không sao!" Bàn Huyền lại bình tĩnh.

Mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát của Bàn Huyền.

Một vết nứt nhỏ xuất hiện trên thanh liên chỉ là bắt đầu, tiếp theo, hết vết nứt này đến vết nứt khác.

Mỗi vết nứt đều đang lớn dần, vết nứt đầu tiên càng khiến người ta kinh hãi.

Nhìn bộ dạng này, thanh liên e rằng sắp bị Thiên Khiển hủy diệt, nhưng Bàn Huyền lại không hề vận dụng Thiên Phạt Chi Nhãn.

Khi thanh liên sắp bị hủy diệt, Thiên Khiển cũng kết thúc.

Mây Thiên Khiển tiêu tan.

Sau khi thành công vượt qua Thiên Khiển, các vết nứt trên thanh liên lần lượt biến mất.

Lúc này, Hậu Thổ cũng thở phào nhẹ nhõm.

Thanh liên có thể vượt qua Thiên Khiển thực sự là may mắn.

Nếu không nhận ra thanh liên có thể vượt qua Thiên Khiển, Bàn Huyền đã vận dụng Thiên Phạt Chi Nhãn.

Nếu Bàn Huyền vận dụng Thiên Phạt Chi Nhãn, lợi ích mà thanh liên nhận được sau khi vượt qua Thiên Khiển sẽ nhỏ đi, khả năng thăng cấp lên nhị thập tứ phẩm tự nhiên cũng nhỏ hơn.

"Thật kinh hiểm." Hậu Thổ nói.

Nhưng thấy Bàn Huyền từ đầu đến cuối đều bình tĩnh, Hậu Thổ cũng sinh lòng bội phục.

Tâm cảnh của Bàn Huyền vượt xa Hậu Thổ.

"Không biết có thể thăng cấp lên nhị thập tứ phẩm không." Bàn Huyền nhìn thanh liên vừa vượt qua Thiên Khiển.

"Chắc là có thể!" Hậu Thổ cũng không chắc chắn.

Chỉ thấy, thần quang Tạo Hóa Tiên Thiên lưu chuyển trên thanh liên ngày càng chói mắt, lại đang phát sinh biến hóa.

Đột nhiên, một điểm Hỗn Độn chi quang xuất hiện trên thanh liên, khiến Bàn Huyền lộ vẻ vui mừng.

Tiếp theo, Nhị Thập Tam Phẩm Thanh Liên đã thăng cấp thành Nhị Thập Tứ Phẩm.

Thứ mà Nhị Thập Tứ Phẩm Thanh Liên phát ra không còn là thần quang Tạo Hóa Tiên Thiên, mà là thần quang Tạo Hóa Hỗn Độn.

"Thành công rồi!" Hậu Thổ cũng mừng rỡ ra mặt.

Theo đó Tạo Hóa Thanh Liên thăng cấp lên nhị thập tứ phẩm, đã là Hỗn Độn Linh Bảo.

Cộng thêm Hỗn Nguyên Châu và Khai Thiên Phủ, Bàn Huyền đã có ba kiện Hỗn Độn Linh Bảo, lại thêm Đại Đạo Quang Hoàn có thể sánh với Hỗn Độn Linh Bảo, thực sự kinh người.

Có thêm một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, Bàn Huyền muốn đột phá Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên cũng sẽ dễ dàng hơn một chút.

Tuy tu vi của Bàn Huyền hiện tại là đệ nhất Hồng Hoang, nhưng hắn không hề tự mãn. ...

"Vận khí cũng quá tốt rồi." "Tạo Hóa Thanh Liên thăng cấp lên nhị thập tứ phẩm." "Hỗn Độn Linh Bảo." Sắc mặt Tam Thanh đều không tốt lắm.

Vốn tưởng Thiên Khiển sẽ hủy diệt Nhị Thập Tam Phẩm Thanh Liên, nhưng không ngờ thanh liên lại vượt qua được Thiên Khiển.

Có thể thấy, thanh liên có thể vượt qua Thiên Khiển là do may mắn.

Thực ra, không chỉ Tam Thanh, mà cả Hậu Thổ cũng cảm thấy lần

này thanh liên vượt qua Thiên Khiển là do may mắn, nhưng Bàn Huyền lại biết không phải như vậy, nếu thanh liên không thể vượt qua Thiên Khiển, Bàn Huyền sẽ vận dụng Thiên Phạt Chi Nhãn.

"Có thêm một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, Bàn Huyền càng cường đại hơn." Thông Thiên cười khổ nói.

"Bàn Huyền muốn Bàn Cổ lạc ấn, không biết dùng Bàn Cổ lạc ấn của ngô có thể đổi được Nhị Thập Tứ Phẩm Thanh Liên không?" Nguyên Thủy đột nhiên nghĩ.

Nguyên Thủy sở hữu một phần Bàn Cổ lạc ấn, vốn là một phần ba, nhưng bây giờ đã không đủ một phần ba.

Lợi ích của Bàn Cổ lạc ấn đối với Nguyên Thủy tuy lớn, nhưng nếu có thể đổi một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, y cũng sẽ cân nhắc.

"Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất e rằng không còn xa nữa." Thái Thượng trong lòng thầm than.

Nếu không có sự tồn tại của Hồng Quân, có lẽ Vu tộc đã là nhân vật chính của trời đất.

Có một Thánh nhân phản đối Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, lại làm tăng thêm độ khó cho Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất.

Thu hoạch được Nhị Thập Tứ Phẩm Thanh Liên, tâm tình của Bàn Huyền cũng tốt lên.

Ngay sau đó, Bàn Huyền trở về bộ lạc của mình.

Dưới chân Bất Chu Sơn, bộ lạc của Bàn Huyền.

Vừa về đến bộ lạc, Bàn Huyền bắt đầu bế quan luyện hóa Nhị Thập Tứ Phẩm Thanh Liên.

Nhị Thập Tam Phẩm Thanh Liên là Tiên Thiên Chí Bảo, còn Nhị

Thập Tứ Phẩm Thanh Liên là Hỗn Độn Linh Bảo.

So với Tiên Thiên Chí Bảo, độ khó luyện hóa Hỗn Độn Linh Bảo không nghi ngờ gì là lớn hơn.

Trong thời gian ngắn, Bàn Huyền cũng không thể hoàn toàn luyện hóa Nhị Thập Tứ Phẩm Thanh Liên.

Ngoài ra, theo đó Tạo Hóa Thanh Liên đạt đến nhị thập tứ phẩm, muốn thăng cấp lên ba mươi lăm phẩm cũng không quá khó.

Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên là Hỗn Độn Linh Bảo, ba mươi lăm phẩm cũng là Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng uy lực lại không thể so sánh.

Chớp mắt, Bàn Huyền đã bế quan mấy ngàn năm.

Trong mấy ngàn năm, Bàn Huyền vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa Nhị Thập Tứ Phẩm Thanh Liên.

Một ngày nọ, Bàn Huyền tâm thần khẽ động, dừng việc luyện hóa Nhị Thập Tứ Phẩm Thanh Liên.

Thì ra là khí vận của Vu tộc có biến hóa.

Vì khí vận của Vu tộc là căn cước của Bàn Huyền, cho nên, khi khí vận của Vu tộc có sự biến hóa, Bàn Huyền cũng biết được ngay lập tức.

Nhắm mắt lại, Bàn Huyền bấm tay suy tính.

Sau một hồi suy tính, sắc mặt Bàn Huyền không khỏi biến đổi.

Chương 169

Thiên số đã định, Nhân tộc sắp xuất thế.

Là Nữ Oa sắp tạo ra người.

Thật ra, Bàn Huyền không hy vọng Nhân tộc xuất thế vào lúc này, dù sao Vu tộc vẫn chưa trở thành nhân vật chính của trời đất.

Một khi Nhân tộc xuất thế, e rằng Hồng Quân sẽ ủng hộ Nhân tộc trở thành nhân vật chính của trời đất.

Sau khi Tam Thanh thành Thánh, cũng chắc chắn sẽ ủng hộ Nhân tộc.

Nhân tộc không cần hóa hình, được trời ưu ái, trời sinh linh tuệ, chỉ cần căn cước không quá kém, tiềm lực không thể tưởng tượng, nhưng nếu không có một Thánh nhân nào ủng hộ Nhân tộc, Bàn Huyền cũng không quá lo lắng.

Ưu thế của Vu tộc lớn hơn, chỉ cần không xảy ra vấn đề lớn, trở thành nhân vật chính của trời đất là chuyện chắc chắn.

"Nếu Nữ Oa thành Thánh, Vu tộc sẽ có hai Thánh nhân, muốn trở thành nhân vật chính của trời đất sẽ dễ dàng hơn nhiều." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Tuy Nữ Oa không có Hồng Mông Tử Khí, nhưng không có Hồng Mông Tử Khí chưa chắc đã không thể thành Thánh.

Dưới Thiên đạo có một tia sinh cơ, có Hồng Mông Tử Khí sẽ dễ thành Thánh hơn, không có Hồng Mông Tử Khí tuy cũng có thể thành Thánh, nhưng độ khó lớn hơn.

Phải biết rằng, số lượng Hồng Mông Tử Khí có thể đếm trên đầu ngón tay, còn sinh linh không có Hồng Mông Tử Khí thì vô số, lại có

mấy ai không theo đuổi việc thành Thánh?

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Long Vương, Nguyên Phượng, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử..., đều muốn thành Thánh, nhưng đều không có Hồng Mông Tử Khí.

Có Hồng Mông Tử Khí tự nhiên là tốt nhất, nhưng nếu không có Hồng Mông Tử Khí nhất định không thể thành Thánh, Hồng Quân cũng sẽ không nói ra.

Nhân tộc xuất thế là thiên số, cũng là đại thế của Thiên đạo, còn khi nào xuất thế, lại là tiểu thế.

Bàn Huyền có thể để Nhân tộc muộn vài nguyên hội mới xuất thế, nhưng không cần thiết.

Nhân tộc muộn vài nguyên hội xuất thế, cũng không có khác biệt quá lớn.

Thay vì cân nhắc để Nhân tộc muộn xuất thế, không bằng cân nhắc để Nữ Oa thành Thánh.

Có lẽ sau này Nữ Oa vì Nhân tộc mà phản bội Vu tộc, nhưng đó cũng là chuyện rất lâu sau.

Chỉ cần Nữ Oa thành Thánh, trước mắt có thể giúp đỡ Vu tộc rất nhiều.

Có điều, Nữ Oa dù sao cũng không có Hồng Mông Tử Khí, độ khó thành Thánh lớn hơn người có Hồng Mông Tử Khí gấp mười lần không chỉ.

Phục Hy sở hữu một đạo Hồng Mông Tử Khí, nhưng không hề đưa cho Nữ Oa.

Hiển nhiên, Phục Hy cũng muốn thành Thánh. ...

Tại một nơi nào đó dưới chân Bất Chu Sơn, Nữ Oa đang suy tư.

Nhìn núi non trùng điệp xung quanh, hoa cỏ cây cối, chim hót hoa thơm, tâm cảnh của Nữ Oa bình hòa.

Đột nhiên, Nữ Oa đốn ngộ.

Trong trạng thái đốn ngộ, tuy chỉ một lát, nhưng Nữ Oa lại cảm thấy như đã trôi qua ức vạn năm.

Từ rất lâu trước, Nữ Oa đã muốn sáng tạo một chủng tộc.

Vạn vật trời đất hóa hình thành người, tuy cũng có một số sinh linh bản thể trông giống người, nhưng không phải là thân người thực sự, Nữ Oa muốn sáng tạo một chủng tộc có thân người.

Trời sinh thân người, không cần hóa hình, mới là Nhân tộc thực sự.

Có điều, Nữ Oa đã nhiều lần thử sáng tạo Nhân tộc nhưng đều thất bại.

Độ khó sáng tạo Nhân tộc rất lớn.

"Lần này, có thể thành công." Nữ Oa có một trực giác không rõ nguyên do.

Vừa nghĩ, Nữ Oa vừa tế ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, là một cái đỉnh màu phỉ thúy, ba chân hai tai, hình bầu dục.

Đỉnh phỉ thúy là thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Tế ra đỉnh phỉ thúy xong, Nữ Oa lại lấy ra một khối Cửu Thiên Tức Nhưỡng, ném vào trong đỉnh, pha thêm Tam Quang Thần Thủy.

Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy hỗn hợp lại, sản sinh ra lực lượng tạo hóa kinh người.

Tiếp đó, Nữ Oa lại dung nhập một giọt tinh huyết của mình.

Khi Tức Nhưỡng, Tam Quang Thần Thủy, và một giọt tinh huyết

của Nữ Oa, hỗn hợp lại, dung hợp hoàn mỹ, hình thành một loại vật chất tạo hóa.

Tiếp đó, Nữ Oa thúc đẩy đỉnh phỉ thúy luyện hóa.

Sau bảy bảy bốn mươi chín ngày, một khối đất sét đặc thù từ trong đỉnh phỉ thúy bay ra, rơi vào tay Nữ Oa.

Đất sét này so với Cửu Thiên Tức Nhưỡng chỉ hơn chứ không kém, được Nữ Oa gọi là Tạo Hóa Chi Thổ.

Trong tay Nữ Oa, đất sét được nặn thành từng người đất nhỏ, sống động như thật.

Tạo hóa pháp tắc xuất hiện trên người Nữ Oa, lại hình thành một lĩnh địa.

Lúc này, Nữ Oa không hề phân tâm mà thi triển đại thần thông tiên thiên Tạo Hóa Oát Toàn.

Một hơi nặn ra ba trăm sáu mươi lăm người đất, hợp với số Chu Thiên, Nữ Oa dừng việc nặn người đất, đặt đất sét xuống đất, lấy ra một sợi dây tiên quất vào, bùn đất văng ra, rơi xuống đất hóa thành người đất.

Mỗi một roi của Nữ Oa, bùn đất văng ra đều có thể hình thành mười hai vạn chín ngàn sáu trăm người đất.

Khi số lượng người đất có đến mấy chục vạn, đất sét cũng đã tiêu hao hết.

Nhìn những người đất khắp nơi, Nữ Oa thi triển tạo hóa thần thông.

Trong chốc lát, từng người đất đều biến thành thân thể máu thịt, có linh hồn, nhưng ai nấy đều mờ mịt, không biết gì cả, như một tờ giấy trắng.

“Từ nay về sau các ngươi là Nhân tộc.” Nữ Oa nói với mấy chục vạn sinh vật được tạo ra.

Ba trăm sáu mươi lăm người được Nữ Oa tự tay nặn ra có căn cước tốt hơn, cũng thông minh hơn, tuy chưa tu luyện, nhưng có thể sánh với Thiên Tiên bình thường, những người còn lại chỉ có thể sánh với Địa Tiên.

Sở hữu căn cước sánh với Thiên Tiên, huyết mạch nếu có thể sản sinh pháp lực, cũng có thể dễ dàng sở hữu tu vi Thiên Tiên.

Lứa nhân loại đầu tiên, ba trăm sáu mươi lăm người có thực lực Thiên Tiên, mấy chục vạn người có thực lực Địa Tiên, đặt ở Hồng Hoang rất yếu ớt.

Mấy chục vạn nhân loại cũng đều biết Nữ Oa đã sáng tạo ra Nhân tộc, từng người quỳ xuống, thành kính bái lạy, miệng hô Thánh Mẫu.

Và nơi đây cách bộ lạc Hậu Thổ không xa, Nhân tộc yếu ớt, Nữ Oa định để Nhân tộc ở đây sinh sôi nảy nở trước, rồi nhờ người chiếu cố một chút.

Về phần sự phát triển của Nhân tộc, Nữ Oa sẽ không can thiệp nhiều.

Nữ Oa có thể truyền thụ kiến thức cho Nhân tộc, để Nhân tộc phát triển trong thời gian ngắn, nhưng đối với Nhân tộc lại hại nhiều hơn lợi.

Để Nhân tộc tự phát triển, về lâu dài sẽ tốt hơn.

Trong lòng khẽ động, Nữ Oa ngẩng đầu nhìn trời, thấy Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện.

“Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện?” Nữ Oa cũng kinh ngạc.

Nữ Oa biết sáng tạo Nhân tộc sẽ có đại công đức, nhưng không

ngờ Thượng Thương Chi Nhãn sẽ xuất hiện.

Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện, hoặc là Thiên Khiển, hoặc là giáng xuống vô lượng công đức, nhưng cũng không tuyệt đối.

Hiện tại, Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện hiển nhiên là muốn giáng xuống công đức.

Nữ Oa vừa kinh ngạc vừa vui mừng, hiển nhiên, công đức sáng tạo Nhân tộc nhiều hơn cô tưởng.

Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc không hoàn toàn vì công đức, dù không có công đức, cô cũng sẽ sáng tạo ra Nhân tộc.

Sáng tạo Nhân tộc cũng có thể giúp Tạo Hóa chi đạo của Nữ Oa có thêm tiến bộ.

Sau khi vui mừng, sắc mặt Nữ Oa biến đổi, sáng tạo ra Nhân tộc có vô lượng công đức, các Tổ Vu của Vu tộc sẽ nghĩ gì?

Long tộc sẽ nhìn thế nào?

Phượng Hoàng tộc và Yêu tộc... lại sẽ ra sao?

Hiện tại Nhân tộc yếu ớt, nhưng tiềm lực của Nhân tộc lại cực lớn, tương lai có khả năng uy hiếp Vu tộc.

Chủng tộc do Nữ Oa sáng tạo ra, Vu tộc muốn diệt cũng có thể diệt, không diệt Nhân tộc, cũng có thể khống chế Nhân tộc.

Tâm tình tốt của Nữ Oa đều không còn nữa.

Có điều, đã đi bước này, sau này cũng chỉ có thể đi một bước xem một bước.

"Nhân tộc tương lai có khả năng uy hiếp Vu tộc, nhưng cũng có thể trở thành một trợ lực lớn cho Vu tộc." Nữ Oa thầm nghĩ.

Lúc này, vô lượng công đức từ trên trời giáng xuống, rơi vào

người Nữ Oa.

Đỉnh phỉ thúy và sợi dây tiên trong tay Nữ Oa cũng nhận được một ít công đức, nhưng cộng lại cũng chưa đến một thành.

"Đỉnh này sau này gọi là Tạo Nhân Đỉnh, dây tiên này là Tạo Nhân Tiên." Nữ Oa thu lại đỉnh phỉ thúy và sợi dây tiên trong tay, hấp thu công đức.

Công đức sáng tạo Nhân tộc rất lớn, Nữ Oa nhận được hơn 99%.

Hấp thu công đức, tu vi và đạo hạnh của Nữ Oa không ngừng tăng lên.

Cùng lúc đó, khí vận của Vu tộc cũng đang giúp đỡ Nữ Oa.

Khi cảm nhận được khí vận Đại Đạo khổng lồ đang giúp đỡ, Nữ Oa biết là Bàn Huyền đang giúp.

Có khí vận Đại Đạo giúp đỡ, lại thêm vô lượng công đức, Nữ Oa tuy không có Hồng Mông Tử Khí, cũng có khả năng thành Thánh.

"Thành Thánh?" Nữ Oa trước đây cũng chỉ dám nghĩ, nhưng bây giờ, lại gần với việc thành Thánh.

Hỗn Nguyên đạo quả cũng ngày càng gần Nữ Oa.

Chưa đầy nửa giờ sau, Nữ Oa đã hấp thu hết toàn bộ công đức trên người.

Lúc này, tu vi của Nữ Oa là bán thánh, đạo hạnh cũng là Chuẩn Thánh đại viên mãn, chỉ cách thành Thánh một bước.

Cũng lúc đó, Hậu Thổ đến.

Dưới sự giúp đỡ toàn lực của Hậu Thổ, việc nguyên thần của Nữ Oa ký thác vào Thiên đạo cũng dễ dàng hơn không ít.

Dưới sự giúp đỡ của khí vận Đại Đạo và một vị Thánh nhân, cộng

thêm nội tình tích lũy từ việc hấp thu vô lượng công đức, nguyên thần của Nữ Oa đã thành công ký thác vào Thiên đạo Hồng Hoang.

Khi Nữ Oa thành công ký thác nguyên thần vào Thiên đạo, tu vi nguyên thần của cô cũng đột phá Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Cùng lúc đó, Nữ Oa chứng Hỗn Nguyên đạo quả.

Sau Hồng Quân và Hậu Thổ, Nữ Oa là người thứ ba thành Thánh.

Hồng Quân và Hậu Thổ đều có Hồng Mông Tử Khí, Nữ Oa lại không có Hồng Mông Tử Khí, có chút đáng sợ.

Vì không có Hồng Mông Tử Khí, độ khó thành Thánh của Nữ Oa vượt xa Hồng Quân và Hậu Thổ.

Cũng vì có Bàn Huyền và Hậu Thổ tương trợ, nếu không, Nữ Oa không thể thành Thánh.

Theo đó Nữ Oa thành Thánh, trời đất xuất hiện dị tượng, một luồng uy thế Thánh nhân bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Toàn bộ Hồng Hoang chấn động.

Vì Nữ Oa thành Thánh, đối với những người không có Hồng Mông Tử Khí mà quyết chí thành Thánh lại là một sự cổ vũ. ...

Tây Côn Luân Ngọc Kinh Sơn, Tử Tiêu Cung.

"Nữ Oa thành Thánh?" Hồng Quân ngồi không yên.

Nhân tộc xuất hiện là thiên số, cho nên, Nữ Oa sáng tạo ra Nhân tộc, Hồng Quân không hề kinh ngạc.

Trong một số kế hoạch của Hồng Quân, Nhân tộc là một mắt xích quan trọng.

Chỉ là, Hồng Quân không ngờ Nữ Oa nhận được công đức tạo nhân sẽ một bước thành Thánh.

Chương 170

Bất Chu Sơn là xương sống của Bàn Cổ hóa thành, cũng là thần sơn đệ nhất Hồng Hoang, thông thiên triệt địa, nguy nga vô song.

Mười bốn bộ lạc Tổ Vu tọa lạc dưới chân Bất Chu Sơn, bao vây Bất Chu Sơn.

Gần bộ lạc Hậu Thổ, Nữ Oa đã phân chia một khu đất cho Nhân tộc sinh sôi.

Thế hệ đầu tiên của Nhân tộc chỉ có mấy chục vạn, con số này ở Hồng Hoang không đáng kể.

Do đó, khu đất không lớn mà Nữ Oa phân chia đã đủ cho Nhân tộc sinh sôi.

Theo lệnh của Nữ Oa, bộ lạc Hậu Thổ có hai Đại Vu và mấy ngàn Tiểu Vu phụ trách chăm sóc Nhân tộc.

Ba trăm sáu mươi lăm nhân loại do Nữ Oa tự tay nặn ra mạnh hơn và thông tuệ hơn những nhân loại còn lại, đương nhiên trở thành người lãnh đạo.

Dưới sự giúp đỡ của Vu tộc, Nhân tộc đã thành lập ba trăm sáu mươi lăm bộ lạc, khoảng cách xa nhất giữa hai bộ lạc cũng là mấy vạn dặm.

Địa vị của Vu tộc trong Nhân tộc cũng vô cùng sùng cao, một Tiểu Vu, trong bất kỳ bộ lạc nào của Nhân tộc cũng có thể đứng trên cả thủ lĩnh.

Có thể nói, Vu tộc hoàn toàn chi phối Nhân tộc. ...

Bàn Cổ Giới.

Mười bốn Tổ Vu do Bàn Huyền đứng đầu đã tụ tập.

Không chỉ Bàn Huyền và Hậu Thổ là chân thân, các Tổ Vu khác cũng vậy.

"Tốc độ sinh sôi của Nhân tộc quá nhanh, tiềm lực cũng kinh người, nếu cứ để phát triển, e rằng sẽ là một mối uy hiếp." Cộng Công trầm giọng nói.

"Ngô không cho là vậy, tốc độ sinh sôi của Nhân tộc quả thực nhanh, nhưng căn cước lại một đời không bằng một đời, không đáng lo ngại." Chúc Dung phản bác.

"Trừ Nhân tộc, mỗi một sinh linh ở Hồng Hoang muốn có thân người đều phải hóa hình, ngay cả Vu tộc chúng ta có huyết mạch Bàn Cổ cũng không ngoại lệ." "Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc nhận được vô lượng công đức, đủ để nói lên điều đó." "Nhân tộc tôn Nữ Oa làm Thánh Mẫu, khí vận tương liên với một vị Thánh nhân." "Không thể không phòng." "Nhân tộc không thể xuất hiện Đại La Kim Tiên." "Ngô thấy, số lượng Nhân tộc không thể đạt đến ức triệu." ...

Trừ Bàn Huyền và Hậu Thổ, mười hai Tổ Vu còn lại đều đưa ra ý kiến.

Trong số các Tổ Vu, địa vị của Khoa Phụ thấp nhất, tiếng nói cũng nhỏ nhất.

Lần này, các Tổ Vu tụ tập ở Bàn Cổ Giới cũng là để thương thảo thái độ đối với Nhân tộc.

"Đại huynh thấy thế nào?" Hậu Thổ nhìn về phía Bàn Huyền.

Trong số các Tổ Vu, Bàn Huyền và Hậu Thổ đều biết có người đang âm thầm thêm dầu vào lửa, lợi dụng Nhân tộc để chia rẽ Vu tộc.

Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc nhận được vô lượng công đức là sự thật không thể chối cãi, Nhân tộc sinh sôi nhanh, trời sinh linh tuệ, không

cần hóa hình, đủ loại ưu thế.

Có điều, căn cước của Nhân tộc lại không quá tốt.

Thế hệ đầu tiên của Nhân tộc căn cước không tệ, thế hệ thứ hai kém đi nhiều, thế hệ thứ ba, thứ tư..., càng ngày càng kém.

Nếu căn cước của Nhân tộc tốt hơn nữa, e rằng sẽ bị trời ghen ghét.

Nhân tộc vốn khí vận khổng lồ, tôn Nữ Oa làm Thánh Mẫu, khí vận càng kinh người hơn.

Tuy khí vận của Nhân tộc hiện tại xa không bằng khí vận của Vu tộc, nhưng thế phát triển lại kinh người, cũng đã gây ra sự ghen tị của không ít người trong Vu tộc.

"Tạm thời không cần đàn áp Nhân tộc, để Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất là quan trọng nhất." Bàn Huyền nhàn nhạt nói.

Đối với Nhân tộc, Bàn Huyền cũng phức tạp, dù sao kiếp trước hắn cũng là nhân loại.

Có điều, đã trở thành khí vận của Vu tộc, Bàn Huyền tự nhiên phải vì Vu tộc mà cân nhắc.

Do đó, Nhân tộc tuy trong lòng Bàn Huyền có khác biệt, nhưng nếu uy hiếp Vu tộc, hắn cũng sẽ không nương tay.

Nếu có một ngày Nhân tộc và Vu tộc đối địch, Bàn Huyền cũng có thể diệt Nhân tộc.

Hiện tại, ngày càng nhiều người trong Vu tộc ghen tị với Nhân tộc, có Tổ Vu, cũng có Đại Vu và Tiểu Vu, có đại năng không có huyết mạch Bàn Cổ, nhưng có người đang đứng sau thúc đẩy, có thể là Long tộc, cũng có thể là Phượng Hoàng tộc, Kỳ Lân tộc, Yêu tộc, Ma tộc, có thể là Hồng Quân, Càn Khôn Lão Tổ...

Hiện tại, nếu Vu tộc đàn áp Nhân tộc, sẽ được không bù mất.

Nhân tộc có thể gây ra uy hiếp cho Vu tộc, cũng là chuyện tương lai, trong thời gian ngắn không có khả năng.

So với việc đàn áp Nhân tộc được không bù mất, nhanh chóng trở thành nhân vật chính của trời đất quan trọng hơn.

Chỉ cần Vu tộc có thể trở thành nhân vật chính của trời đất, Bàn Huyền cũng có thể chống lại Thiên đạo, lúc đó, dù Hồng Quân hợp đạo, Bàn Huyền cũng có thể địch lại.

Theo lời Bàn Huyền, Hậu Thổ trong lòng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, cô không hy vọng Vu tộc đàn áp Nhân tộc.

Về phần Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi, Cường Lương... các Tổ Vu khác, bất kể trong lòng nghĩ gì, khi Bàn Huyền đã lên tiếng, cũng đều không phản đối.

Tiếp theo, các Tổ Vu thương thảo làm thế nào để Vu tộc nhanh chóng trở thành nhân vật chính của trời đất.

Hiện tại, Vu tộc cách nhân vật chính của trời đất không còn xa.

Sau một hồi thương thảo, các Tổ Vu cũng ra khỏi Bàn Cổ Giới, trở về bộ lạc của mình.

Không lâu sau, mười ba Tổ Vu lần lượt rời khỏi bộ lạc của Bàn Huyền.

Trong Tổ Vu Điện của bộ lạc Bàn Huyền, Phục Hy đã đợi mấy ngày.

Thấy Bàn Huyền, Phục Hy vội vàng cung kính cúi chào.

“Đạo hữu có việc?” Bàn Huyền hỏi.

Mục đích của Phục Hy, Bàn Huyền có thể khẳng định là liên quan đến Nhân tộc.

Có lẽ, Phục Hy đến khuyên Bàn Huyền đừng đàn áp Nhân tộc, có điều, Bàn Huyền cảm thấy khả năng Phục Hy muốn trở thành Nhân Hoàng cao hơn.

Thời đại Đại Đạo trước, và thời đại Đại Đạo trước nữa, Phục Hy đều là Hy Hoàng của Yêu tộc trước, sau đó luân hồi chuyển thế vào Nhân tộc, trở thành Nhân Hoàng, đứng đầu Tam Hoàng Ngũ Đế.

"Vì Nhân tộc." Phục Hy nói.

"Ồ?" Bàn Huyền không tỏ ý kiến.

"Ngô muốn lập nên Nhân giáo." Phục Hy nói ra lời kinh người.

Vừa nghe Phục Hy muốn lập Nhân giáo, Bàn Huyền cũng kinh ngạc.

Muốn lập Nhân giáo, không thể bỏ qua Nữ Oa, Nhân tộc hiện tại phụ thuộc vào Vu tộc, cũng tự nhiên cần sự ủng hộ của Bàn Huyền.

Nếu không được Bàn Huyền và Nữ Oa đồng ý, lập Nhân giáo sẽ mắc nợ nhân quả.

"Nhữ muốn lập Nhân giáo?" Bàn Huyền khẽ nhíu mày, trong lòng cũng đang suy tính.

Bàn Huyền không ngờ Phục Hy muốn lập Nhân giáo.

Phục Hy sở hữu một đạo Hồng Mông Tử Khí, nếu lập Nhân giáo, chỉ cần Thiên đạo công nhận, tất sẽ có công đức không nhỏ giáng xuống.

Với tu vi đạo hạnh hiện tại của Phục Hy, công đức nhận được khi lập Nhân giáo chưa chắc đã đủ để hắn thành Thánh, nhưng cũng có thể giúp hắn đến gần hơn với việc thành Thánh.

Nhìn Phục Hy, Bàn Huyền trong lòng trầm tư.

Nếu Phục Hy lập Nhân giáo, Thái Thượng nếu cũng lập Nhân

giáo, là tiểu thừa Nhân giáo, e rằng sẽ không lập.

Đối với Bàn Huyền, so với việc Thái Thượng lập Nhân giáo, dường như Phục Hy lập sẽ tốt hơn.

"Ngô lập Nhân giáo, Nhân tộc sẽ không trở thành nhân vật chính của trời đất." Phục Hy nói.

"Thế nào là Nhân giáo?" Bàn Huyền hỏi, muốn làm rõ giáo nghĩa của Phục Hy.

Muốn lập một đại giáo, trước tiên phải có giáo nghĩa.

Có được Thiên đạo công nhận hay không, giáo nghĩa rất quan trọng.

Phục Hy lập Nhân giáo rất đơn giản, nhưng có được Thiên đạo công nhận hay không thì khó nói, nếu không được Thiên đạo công nhận, cũng không có ý nghĩa.

"Giáo hóa Nhân tộc." Phục Hy nói.

Chỉ giáo hóa Nhân tộc, trong mắt Bàn Huyền là tiểu thừa Nhân giáo.

Đại thừa Nhân giáo nên là giáo hóa Nhân đạo.

Trong cõi đời có tứ đại, Đạo lớn, Trời lớn, Đất lớn, Người cũng lớn, cái "người" này không chỉ đơn thuần là Nhân tộc, mà là Nhân đạo.

Bất kỳ sinh linh nào, chỉ cần hóa hình thành thân người, đều thuộc về Nhân đạo.

Long, Phượng, Kỳ Lân hóa hình thành thân người là Nhân đạo, Vu tộc và Yêu tộc hóa hình thành thân người cũng là Nhân đạo, các chủng tộc khác cũng vậy.

Hiện tại, sinh linh hóa hình thành thân người ở Hồng Hoang vô số,

xa không phải là Nhân tộc có thể so sánh.

Cho nên, trong Nhân đạo của Hồng Hoang hiện tại, Nhân tộc chỉ chiếm chưa đến 1%, xa không thể đại diện cho toàn bộ Nhân đạo.

Nhưng Phục Hy hiện tại lại không dám lập đại thừa Nhân giáo.

Nếu giáo hóa tất cả những sinh linh có được thân người, Tổ Vu, Long Vương, Nguyên Phượng..., cũng đều nằm trong phạm vi được giáo hóa, nhân quả quá lớn, xa không phải là Phục Hy hiện tại có thể chịu đựng.

Sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, Bàn Huyền gật đầu: "Thiện!" Có được sự ủng hộ của Bàn Huyền, Phục Hy vui mừng.

Bên Nữ Oa sẽ không có vấn đề gì, tuyệt đối sẽ ủng hộ Phục Hy.

Có được Bàn Huyền và Nữ Oa đồng ý, Phục Hy cũng dám lập Nhân giáo, nhưng có được Thiên đạo công nhận hay không lại phải xem Phục Hy.

Bàn Huyền tuy đồng ý Phục Hy lập Nhân giáo, nhưng sẽ không giúp Phục Hy.

Nếu lập một giáo phái cũng cần người khác giúp đỡ, thực sự không ra gì.

Đã là tiểu thừa Nhân giáo giáo hóa Nhân tộc, cũng cần được một bộ phận nhân loại công nhận. ...

Rời khỏi bộ lạc của Bàn Huyền, Phục Hy đi thẳng đến Nhân tộc.

Nhân tộc được chia thành ba trăm sáu mươi lăm bộ lạc, trong một bộ lạc nào đó, một đám người đang ăn lông ở lỗ, có ba Vu tộc tọa trấn, đều chỉ là Tiểu Vu.

Phục Hy ở trong bộ lạc Nhân tộc, trước tiên truyền thụ một số pháp môn luyện khí sơ sài.

Công pháp tu hành, thần thông, đều là những thứ Nhân tộc thiếu thốn.

Khi Phục Hy truyền thụ một số pháp môn luyện khí sơ sài, không ít người trong Nhân tộc được lợi.

"Thiên đạo tại thượng, ngô Phục Hy hôm nay lập nên Nhân giáo." Thiên đạo giám chi!

Nhân giáo, lập!

Thế nhưng, sau khi Phục Hy lập Nhân giáo, lại chậm chạp không thấy có công đức giáng xuống.

Hiển nhiên, Thiên đạo không công nhận Nhân giáo do Phục Hy lập ra.

Giáo nghĩa của Phục Hy không có vấn đề lớn.

Đổi lại là Hậu Thổ hoặc Nữ Oa lập Nhân giáo, e rằng Thiên đạo đã công nhận.

Mặc dù Phục Hy chỉ cách thành Thánh một bước, nhưng lập giáo, Thiên đạo cũng không nhất định sẽ đồng ý.

Lập giáo càng quan trọng, Thiên đạo càng không dễ dàng công nhận.

Nhân tộc quan trọng, Nhân giáo cũng quan trọng, cho nên, lập Nhân giáo để Thiên đạo công nhận rất khó.

Tuy biết Thiên đạo có thể sẽ không công nhận, nhưng sắc mặt Phục Hy vẫn khó coi. ...

Dưới chân Bất Chu Sơn, Bàn Huyền liếc mắt nhìn về phía Nhân tộc.

Phục Hy lập Nhân giáo không được Thiên đạo công nhận, khiến Bàn Huyền lắc đầu.

“Phục Hy đánh giá quá cao mình rồi!” Bàn Huyền lẩm bẩm.

Về phần Bàn Huyền, hắn không định lập Nhân giáo, nếu lập đại thừa Nhân giáo, nhân quả quá lớn, dưới Thánh nhân, ai có thân người đều nằm trong phạm vi giáo hóa, bao gồm cả La Hầu, Long Vương..., nếu lập tiểu thừa Nhân giáo, chỉ giáo hóa Nhân tộc, lại cũng không thỏa đáng.

Chương 171

Thân là Tổ Vu đệ nhất của Vu tộc, căn cước là khí vận của Vu tộc, lại đi giáo hóa Nhân tộc, không ổn, một chút sơ sẩy sẽ khiến khí vận của Vu tộc chuyển sang Nhân tộc, lúc đó thì vui lớn.

Hậu Thổ, cũng không thể lập Nhân giáo. ...

Bộ lạc Hậu Thổ, Hậu Thổ và Nữ Oa đều nhìn về phía Nhân tộc, thấy Phục Hy lập Nhân giáo không được Thiên đạo công nhận, đều trầm mặc.

"Huynh trưởng chỉ cách thành Thánh một bước, lại có đại khí vận, giáo nghĩa của huynh ấy cũng không có vấn đề, Nhân giáo lập ra không được Thiên đạo công nhận, chỉ có thể nói lên một điều, Nhân giáo không phải chuyện nhỏ." Nữ Oa trong lòng thầm đoán.

"Phục Hy lập Nhân giáo còn không được Thiên đạo công nhận." Hậu Thổ khẽ nhíu mày, cũng đang âm thầm cân nhắc.

Lúc này, Hậu Thổ và Nữ Oa đều coi trọng Nhân giáo hơn.

Tại một khu vực dưới chân núi Bất Chu, từng bộ lạc của Nhân tộc đang sinh sôi nảy nở.

Nơi đây núi non trùng điệp, non xanh nước biếc, tài nguyên phong phú.

Bên ngoài một bộ lạc Nhân tộc, cạnh dòng sông nhỏ chảy róc rách, sắc mặt Phục Hy âm trầm.

Phục Hy đã lập ra Nhân giáo, nhưng Thiên Đạo lại không công nhận, cũng không có công đức giáng xuống, càng không có khí vận đại giáo.

Trong mắt các đại năng Tam giới, Nhân giáo do Phục Hy thành lập

không nghi ngờ gì là một trò cười.

Phục Hy không để tâm đến việc bị người khác chế nhạo, nhưng chỉ khi lập Nhân giáo mới có thể danh chính ngôn thuận mà giáo hóa Nhân tộc.

Hơn nữa, đợi đến khi cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Không Động Ấn xuất thế, cũng hợp lẽ do giáo chủ Nhân giáo nắm giữ.

Dựa vào Hồng Tú Cầu có thể định ra Thiên, Địa, Nhân tam hôn, hoàn thiện đại đạo nhân duyên của Hồng Hoang.

Trật tự Địa Phủ đã được kiến lập, Sổ Sinh Tử vô cùng quan trọng.

Khi Nhân tộc được tạo ra, ngày Không Động Ấn xuất thế cũng không còn xa, kẻ nắm giữ Không Động Ấn có thể định ra Tam Hoàng Ngũ Đế.

Theo sau Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc quy vị, khí vận sẽ tăng lên đáng kể.

Nhưng cục diện hiện tại, Vu tộc hùng mạnh vô song, Nhân tộc muốn trở thành nhân vật chính của trời đất lại quá khó khăn.

"Bàn Huyền sẽ không lập Nhân giáo, Hậu Thổ?

Nữ Oa muội muội?

Nếu để Bàn Cổ Thái Thanh lập Nhân giáo, đối với Vu tộc sẽ không phải chuyện tốt." Phục Hy thầm tính toán.

Bởi vì Thiên Đạo không công nhận, Phục Hy cũng chỉ có thể đối mặt với hiện thực.

Giáo phái giáo hóa Nhân tộc rất quan trọng, Phục Hy cũng rất quan tâm. … Tại đại địa phương Tây, núi Tu Di.

"Oanh long long!" Đất rung núi chuyển, tiên thiên ma khí đen kịt cuộn trào, xông thẳng lên trời, hóa thành đám mây đen che trời lấp đất.

Kèm theo ma khí kinh khủng là bốn đạo kiếm quang, chính là Tru, Lục, Hãm, Tuyệt, bốn thanh tiên thiên sát kiếm.

La Hầu bày ra Tru Tiên Kiếm Trận tại núi Tu Di.

Dưới chân núi Tu Di là linh khí tổ mạch của phương Tây, kết nối với Tru Tiên Kiếm Trận.

Bên ngoài Tru Tiên Kiếm Trận, hàng trăm triệu Ma tộc đang cúi đầu bái lạy.

Một đóa hắc liên hai mươi ba phẩm xuất hiện bên trong Tru Tiên Kiếm Trận, La Hầu đứng trên đài sen.

Chân đạp Diệt Thế Hắc Liên hai mươi ba phẩm, tay cầm Thí Thần Thương, bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, sắc mặt La Hầu lạnh lùng.

Cảm nhận được luồng sát khí lượng kiếp nhàn nhạt giữa đất trời, ánh mắt La Hầu càng thêm băng giá.

Lượng kiếp lần trước, Hung Thú tộc bị diệt, vô số sinh linh chết thảm, trong đó bao gồm cả Thú hoàng Thần Nghịch.

Hiện tại, lượng kiếp lại xuất hiện.

Chính La Hầu đã khiến lượng kiếp đến sớm.

La Hầu muốn nghịch thiên chứng đạo, nhưng cục diện Hồng Hoang bất lợi cho hắn, thời gian càng kéo dài, khả năng nghịch thiên thành công của La Hầu càng nhỏ.

Cuối cùng, La Hầu không nhịn được nữa, lựa chọn đẩy nhanh lượng kiếp.

Trong trận lượng kiếp này, Vu tộc, Long tộc, Phượng Hoàng tộc đều là trung tâm của lượng kiếp.

La Hầu đẩy nhanh lượng kiếp, bất luận là Vu tộc, Long tộc hay Phượng Hoàng tộc, đều sẽ không dễ dàng bỏ qua. … “La Hầu, ngươi

dám!" Một tiếng gầm phẫn nộ vang lên từ Đông Hải, chính là Long Vương.

Phát hiện ra lượng kiếp, Long Vương kinh hãi thất sắc, cẩn thận suy tính, biết được La Hầu đã đẩy nhanh lượng kiếp, không khỏi phẫn hận.

Nếu không phải La Hầu đẩy nhanh lượng kiếp, có lẽ lượng kiếp phải một hai vạn nguyên hội nữa mới đến, thậm chí còn lâu hơn.

Long Vương giận dữ muốn đến núi Tu Di phương Tây quyết một trận tử chiến với La Hầu, nhưng việc Long tộc ứng phó với lượng kiếp còn quan trọng hơn.

Trong lượng kiếp này, Long tộc là một trong những nhân vật chính, không thể nào trốn tránh.

Nếu Long tộc lui về ẩn thế, Kỳ Lân tộc chính là tấm gương tày liếp.

Dưới đại kiếp, tiến có một tia sinh cơ, lùi là tự tìm diệt vong.

Kỳ Lân tộc vốn cũng là một trong những nhân vật chính của lượng kiếp, nhưng vì lui về ẩn thế mà dẫn đến ngày càng suy yếu.

Hiện nay, bất luận là Yêu tộc Thiên đình, Yêu tộc Bắc Minh, hay Địa Phủ, thực lực đều vượt xa Kỳ Lân tộc.

Việc dùng kỳ lân làm tọa kỵ, hoặc dùng kỳ lân kéo xe cũng không hiếm thấy ở Hồng Hoang.

Khi Kỳ Lân tộc còn là nhân vật chính của lượng kiếp, có mấy kẻ dám công khai dùng kỳ lân làm tọa kỵ?

"Vu tộc quá hùng mạnh, chỉ dựa vào tộc ta vạn vạn không thể địch lại, tất phải kết minh với Phượng Hoàng tộc, sau đó lôi kéo cả Yêu tộc và Kỳ Lân tộc." Long Vương thầm tính toán.

Cây cao hơn rừng, gió sẽ quật đổ, Vu tộc quá mạnh mẽ, trong lượng kiếp này, kẻ địch tự nhiên sẽ không thiếu.

Trong phút chốc, Long Vương cũng bắt đầu hành động.

Dưới mệnh lệnh của Long Vương, Long tộc bắt đầu toàn lực chuẩn bị chiến tranh.

Em trai Long Vương là Chúc Long đích thân đến Bất Tử Hỏa Sơn ở phía nam, diện kiến Nguyên Phượng.

Đối với việc kết minh cùng Long tộc, Nguyên Phượng không hề phản đối, hai tộc nhanh chóng đi đến thống nhất.

Kỳ Lân tộc thì bế thế không ra.

Yêu tộc Thiên đình cũng kết minh với Long tộc.

Yêu tộc Bắc Minh, Tử Phủ Châu và Địa Phủ, các thế lực khắp nơi đều không thể đứng ngoài cuộc. … Dưới chân núi Bất Chu, ngoài Nhân tộc đang sinh sôi, đây cũng là trung tâm của Vu tộc.

Có Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa tọa trấn, chỉ cần có thể nhìn thấy núi Bất Chu, sẽ không có sát phạt quá lớn.

Để tránh cho lượng kiếp leo thang, Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa đều không ra tay.

Bất luận là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hay Thánh Nhân, một khi ra tay trong lượng kiếp đều có khả năng khiến nó leo thang.

Nếu lượng kiếp leo thang thành Vô Lượng Lượng Kiếp thì không hay chút nào.

“La Hầu thật to gan.” Hậu Thổ hiếm khi phẫn nộ.

Trong lòng Nữ Oa cũng có nộ khí.

Bởi vì La Hầu, lượng kiếp đã đến sớm.

Bàn Huyền lại khá bình tĩnh.

Thực ra, việc La Hầu làm như vậy cũng nằm trong dự liệu của Bàn Huyền.

La Hầu không giống Dương Mi.

La Hầu muốn nghịch thiên, bây giờ dẫn phát lượng kiếp, hắn còn có khả năng thành công, nếu cứ chờ đợi, sẽ không còn khả năng nào nữa.

Dù sao Hồng Hoang đã có ba vị Thánh Nhân, lại có một Bàn Huyền hùng mạnh vô song.

Con đường bày ra trước mắt La Hầu, ngoài việc đi đến cùng con đường đen tối, chỉ còn cách thay đổi con đường chứng đạo và làm lại từ đầu.

Phủ định con đường mình kiên trì, đổi một con đường chứng đạo khác, đạo tâm của La Hầu trước tiên sẽ sụp đổ.

Hiện tại, lượng kiếp đột ngột nổi lên, Vu tộc, Long tộc, Phượng Hoàng tộc, cùng không ít chủng tộc khác đều không thể đứng ngoài cuộc.

Sát khí vô biên cuồn cuộn, sát phạt bao trùm khắp cả Hồng Hoang.

Lần này, nếu La Hầu không thể chứng đạo thành công, sẽ phải thân tử đạo tiêu.

Vì vậy, La Hầu tất nhiên đã có giác ngộ. … Mười hai vị Tổ Vu, do Đế Giang dẫn đầu, cùng với Khoa Phụ có tu vi thấp nhất, đang dẫn dắt các Đại vu và Tiểu vu, cũng như các chiến sĩ không có huyết mạch Bàn Cổ, bắt đầu cuộc chiến.

Đã ở trong lượng kiếp, nếu không giết người, sẽ bị người giết.

Vu tộc là đại tộc đệ nhất Hồng Hoang, bất luận thực lực hay khí

vận, đều đứng đầu.

Cũng chính vì Vu tộc hùng mạnh, nên trong lượng kiếp, họ phải hứng chịu mũi nhọn đầu tiên.

Long tộc khai chiến với Vu tộc, Phượng Hoàng tộc cũng khai chiến với Vu tộc, ngoài ra còn có Yêu tộc Thiên đình, Ma tộc của La Hầu… Dù bị các thế lực vây công, Vu tộc cũng không hề sợ hãi.

Vu tộc ngày nay, bễ nghễ cửu thiên thập địa.

Phần lớn sức mạnh của Vu tộc ở trên đại địa Hồng Hoang, nhưng trong tứ hải cũng có lực lượng của họ, Thiên giới và U Minh giới cũng đều có sự hiện diện của Vu tộc.

Tại U Minh giới, đại quân Địa Phủ cũng đang chinh chiến, tộc A Tu La cam nguyện làm tiên phong. … Tây Côn Luân, núi Ngọc Kinh, Hồng Quân bước ra khỏi Tử Tiêu Cung.

Hạo Thiên và Dao Trì hai người đi theo sau Hồng Quân.

Vừa cảm nhận sát khí lượng kiếp ngày càng mạnh mẽ giữa đất trời, Hồng Quân vừa nhìn về hướng núi Tu Di.

Lúc này, trong lòng Hồng Quân có một tia bội phục đối với La Hầu.

Theo Hồng Quân thấy, khả năng nghịch thiên thành công của La Hầu rất nhỏ, nhưng La Hầu vẫn kiên quyết đi con đường đó đến cùng.

Bởi vì La Hầu đẩy nhanh lượng kiếp, không ít đại năng đã đến núi Tu Di để đối phó với hắn.

Cũng có không ít quân đội của các chủng tộc đang tiến về núi Tu Di.

Đẩy nhanh lượng kiếp, tự nhiên sẽ đắc tội với vô số sinh linh.

“La Hầu tạo nghiệt chưa đủ.” Hồng Quân thầm nghĩ.

Lúc này, Hồng Quân lại đang cân nhắc việc lợi dụng La Hầu.

Trước tiên cứ để La Hầu tạo nghiệt, đợi thời cơ chín muồi, Hồng Quân sẽ ra tay, giết La Hầu tế thiên, như vậy, Hồng Quân sẽ có đại công đức, việc hợp đạo cũng dễ dàng hơn.

Mặc dù Hồng Hoang có Bàn Huyền thực lực hùng mạnh, có Hậu Thổ và Nữ Oa hai vị Thánh Nhân, nhưng Hồng Quân vẫn chưa bao giờ từ bỏ ý định hợp đạo.

Lần trước hợp đạo thất bại, Hồng Quân tuy uất ức, nhưng không hề nản lòng.

Kể từ sau lần hợp đạo thất bại đó, Hồng Quân vẫn luôn mưu hoạch.

Nếu đợi La Hầu gây ra tội nghiệt vô biên, Hồng Quân lại giết hắn tế thiên, sau đó, đợi Tam Thanh đều thành Thánh, Hồng Quân có hơn bảy thành nắm chắc có thể hợp đạo thành công.

Tam Thanh đều là đệ tử thân truyền của Hồng Quân, khí vận tương liên, cho nên, khi Tam Thanh thành Thánh, lợi ích của Hồng Quân cũng không nhỏ.

Trong lòng tính toán, Hồng Quân ngồi xem phong vân biến ảo. … “Giết!” Tiếng hô giết chấn động hoàn vũ, chư thiên vạn đạo hỗn loạn, vô số tinh thần rơi rụng.

Bờ Đông Hải, ức triệu đại quân Long tộc, do Chúc Long thống lĩnh.

Chương 172

Đây chỉ là một chi quân đội của Long tộc.

Chỉ riêng Đông Hải, tổng số quân đội của Long tộc đã hơn con số này hàng ức triệu vạn lần.

Nhưng, đội quân mà Chúc Long thống lĩnh là tinh nhuệ của Long tộc.

Đối đầu với Chúc Long là đại quân Vu tộc.

Số lượng quân đội Vu tộc chỉ có trăm ức, trong đó những người có huyết mạch Bàn Cổ chỉ chiếm một phần nhỏ, nhân số ở thế hạ phong, nhưng chiến lực lại không hề thua kém.

Đại vu Hình Thiên và Đại vu Xi Vưu hai người hợp lực vây công Chúc Long.

Cần một khoảng thời gian nữa mới có Tổ vu đến.

Chúc Long định trước khi có Tổ vu đến sẽ đánh tan đại quân Vu tộc, nhưng hắn đã quá xem thường Hình Thiên và Xi Vưu.

Tuy Hình Thiên và Xi Vưu đều chỉ là Đại vu, nhưng thực lực lại vô cùng kinh người.

Hình Thiên được xưng là Đại vu mạnh nhất của Vu tộc.

Chỉ thấy, Hình Thiên một tay cầm đại phủ, một tay cầm cự thuẫn.

Đại phủ trong tay Hình Thiên là Hồng Liên Phủ do Bàn Huyền luyện chế.

Hồng Liên Phủ là Hậu Thiên Chí Bảo, uy lực cực lớn, còn có thể phát ra Hồng Liên Nghiệp Hỏa.

Cự thuẫn trong tay Hình Thiên cũng không phải tầm thường, đó là

một kiện pháp bảo do Hậu Thổ luyện chế.

Trong tay Xi Vưu là một thanh Hổ Phách Đao, hung ác vô cùng, sát khí lan tràn.

Hình Thiên và Xi Vưu hai người đều chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, còn Chúc Long lại là Chuẩn Thánh.

Mặc dù vượt cấp chiến đấu đối với Vu tộc không có gì lạ, nhưng chênh lệch giữa Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên là quá lớn.

Căn cước của Chúc Long tuy không bằng Tổ vu, nhưng lại hơn Đại vu.

Nhưng huyết mạch Bàn Cổ cũng không thể xem thường.

Chỉ thấy, Hình Thiên và Xi Vưu hai người tuy hoàn toàn rơi vào thế hạ phong, nhưng cũng miễn cưỡng chống đỡ được.

Chúc Long vốn định tốc chiến tốc thắng, nhưng thực lực của Hình Thiên và Xi Vưu lại khiến hắn kinh ngạc.

Trong trận chiến kịch liệt, Hình Thiên và Xi Vưu hai người đều bị thương không nhẹ.

Mặc dù Đại vu đều có thân bất tử, nhưng cũng không phải là tuyệt đối.

Thân bất tử của Đại vu trong mắt Chuẩn Thánh chỉ là trò cười.

Thấy Hình Thiên và Xi Vưu sắp không trụ nổi, một cỗ khí thế bá tuyệt thiên địa kinh khủng từ xa nghiền ép tới, khiến sắc mặt Chúc Long biến đổi.

Đó là một vị Tổ vu đã đến.

"Khốn kiếp!" Sắc mặt Chúc Long khó coi.

Vốn là một cơ hội tốt, nếu không có Hình Thiên và Xi Vưu, trước

khi có Tổ vu đến, Chúc Long đã có thể đánh bại đại quân Vu tộc, đợi khi Tổ vu đến, đại quân Vu tộc sẽ binh bại như núi đổ.

"Chúc Long, nhữ tìm chết!" Một giọng nói phẫn nộ truyền đến.

Bờ Đông Hải, hàng ức triệu sinh linh đang tàn sát lẫn nhau.

Đại quân Long tộc chiếm ưu thế về số lượng, nhưng chiến lực của đại quân Vu tộc lại không hề thua kém.

Có tiên thiên chân long, có hậu thiên chân long, có giao long, hải quái, tôm binh cua tướng, đủ các loại.

Cũng có Đại vu, Tiểu vu, và các loại phi cầm tẩu thú.

Theo trận chiến ngày càng kịch liệt, đa số đều hiện ra bản thể.

Khí thế Chuẩn Thánh ngút trời, một bóng người phá không mà đến, chính là Tổ vu Chúc Cửu Âm.

Lúc này, Chúc Cửu Âm đang phẫn nộ, nếu không phải Hình Thiên và Xi Vưu quá mạnh, tổn thất của Vu tộc sẽ không nhỏ.

Chúc Long đã nắm bắt được một cơ hội tốt, đáng tiếc lại xem thường Hình Thiên và Xi Vưu.

Điều này cũng bình thường, Chúc Long dù sao cũng là Chuẩn Thánh đại năng, xem thường Đại vu cũng không có gì lạ.

"Chúc Long, chịu chết đi!" Giọng nói phẫn nộ của Chúc Cửu Âm vang vọng khắp trời đất, chấn động càn khôn.

Trong lòng thầm than, cơ hội tốt đã mất, Chúc Long không khỏi uất ức, nhưng hiện tại lại không thể không nghênh chiến Chúc Cửu Âm.

Nếu Chúc Long lúc này sợ chiến, ức triệu đại quân Long tộc sẽ bại trận, tổn thất không thể lường được.

Cứng rắn nghênh chiến Chúc Cửu Âm, trong lòng Chúc Long lại thầm kêu khổ.

Bất luận tu vi, thần thông, hay căn cước, Chúc Long đều không bằng Chúc Cửu Âm.

Nếu nói Chúc Long có ưu thế, có lẽ chính là có nguyên thần!

Chúc Long đã đem nguyên thần tu luyện thành mệnh long châu.

Chúc Long tay cầm một cây cương xoa, là cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, uy lực không nhỏ, nhưng hắn biết không thể làm tổn thương Chúc Cửu Âm.

Chúc Cửu Âm tổ vu chân thân có thể sánh với cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo muốn làm tổn thương Chúc Cửu Âm cũng không dễ dàng.

Đầu tiên, hắn vung cương xoa tấn công Chúc Cửu Âm, tiếp đó, Chúc Long hiện ra bản thể.

Chỉ thấy, cương xoa trong tay Chúc Long hóa thành sóng to gió lớn, tựa như có thể phá hủy tứ hải bát hoang, xóa sổ chư thiên vạn giới.

Đối mặt với công kích của Chúc Long, Chúc Cửu Âm không né không tránh, trong mắt lóe lên một tia khinh miệt.

Mặc dù đều là tu vi Chuẩn Thánh, nhưng chênh lệch thực lực lại không nhỏ.

Gầm lên một tiếng, Chúc Cửu Âm tung ra một quyền.

Chúc Cửu Âm đi theo con đường của Bàn Cổ, nhất lực phá vạn pháp.

Lực chi pháp tắc xuất hiện trên người Chúc Cửu Âm, nhưng

không phải là Hỗn Độn Lực Chi Pháp Tắc, mà là Hồng Hoang Lực Chi Pháp Tắc.

Là Vu tộc khí vận, Bàn Huyền có thể tải về pháp tắc của người khác, cũng có thể ban tặng pháp tắc cho người khác.

Không chỉ Chúc Cửu Âm, mà cả Đế Giang, Chúc Dung và các Tổ vu khác, đều được Bàn Huyền ban tặng Hồng Hoang Lực Chi Pháp Tắc.

Khi ban tặng pháp tắc cho người trong Vu tộc, pháp tắc của Bàn Huyền không hề mất đi, giống như khi Bàn Huyền tải về pháp tắc của Mười hai Tổ vu, pháp tắc của họ cũng không hề biến mất.

Bất luận là tải về hay ban tặng pháp tắc, đều là một dạng sao chép.

Nhưng, cả hai đều sẽ tiêu hao khí vận, vế sau tiêu hao nhiều hơn.

Đương nhiên, cũng tùy từng người, tải về (hoặc ban tặng) pháp tắc của Tổ vu và Đại vu là khác nhau.

Còn về Khai Thiên Cửu Thức, tiêu hao đại đạo khí vận có thể ban cho người khác, nhưng tiêu hao quá lớn.

Dưới sự gia trì của Hồng Hoang Lực Chi Pháp Tắc, một quyền của Chúc Cửu Âm phá nát hư không, hủy diệt vạn vật, nghịch loạn âm dương, đảo lộn càn khôn.

Công kích của Chúc Long bị một quyền của Chúc Cửu Âm đánh tan.

"?....." Chúc Long trợn to mắt, vẻ mặt không thể tin nổi.

Một quyền phá tan công kích của Chúc Long, nhìn Chúc Long đã hiện ra bản thể, thần sắc Chúc Cửu Âm có chút cổ quái.

Đây là lần đầu tiên Chúc Cửu Âm nhìn thấy bản thể của Chúc Long.

Chúc Long đầu người thân rắn, dài ngàn dặm, toàn thân đỏ rực, phủ đầy long lân, mở mắt là ban ngày, nhắm mắt là ban đêm, hô hấp thành gió mây.

Sức mạnh của Thời Gian Pháp Tắc lưu chuyển trên người Chúc Long.

Cười lạnh một tiếng, Chúc Cửu Âm cũng hiện ra bản thể, cũng là đầu người thân rắn, nhưng thân dài không chỉ vạn dặm.

Giống như Chúc Long, bản thể của Chúc Cửu Âm cũng có màu đỏ rực.

Phải thừa nhận, bản thể của Chúc Cửu Âm và Chúc Long quá giống nhau, quả thực như đúc từ một khuôn.

Thực ra, có nhiều bản thể tương tự nhau.

Ví dụ như bản thể của Đại vu Cửu Phượng và Yêu thần Quỷ Xa, hay Đại vu Tương Liễu và Yêu thần Cửu Anh.

Mặc dù bản thể của Chúc Cửu Âm và Chúc Long tương tự, nhưng bản chất lại khác nhau một trời một vực.

Chúc Cửu Âm có huyết mạch Bàn Cổ, thân thể cường hãn, vượt xa Chúc Long.

Ngoài ra, bản mệnh pháp tắc của hai người cũng hoàn toàn khác nhau, Chúc Cửu Âm là Hỗn Độn Thời Gian Pháp Tắc, còn Chúc Long chỉ là Hồng Hoang Thời Gian Pháp Tắc.

Hỗn Độn Pháp Tắc là Đại Đạo Pháp Tắc, Hồng Hoang Pháp Tắc chỉ là Thiên Đạo Pháp Tắc, không thể đánh đồng.

Nhưng, uy lực của pháp tắc cũng tùy người mà khác nhau, cùng một pháp tắc trên người khác nhau, uy lực cũng sẽ khác.

Cho nên, Hỗn Độn Pháp Tắc tuy cấp bậc cao hơn Hồng Hoang

Pháp Tắc, nhưng Hồng Hoang Pháp Tắc chưa chắc không thể đánh bại Hỗn Độn Pháp Tắc.

Nếu Bàn Huyền hoặc Hồng Quân đối đầu với Chúc Cửu Âm, dù khống chế tu vi ở mức Chuẩn Thánh, sử dụng Hồng Hoang Pháp Tắc cũng có thể đánh bại Hỗn Độn Thời Gian Pháp Tắc của Chúc Cửu Âm.

Nhưng Chúc Long lại bị Chúc Cửu Âm nghiền ép.

Dưới sự xung kích của Thời Gian Pháp Tắc của Chúc Cửu Âm, Thời Gian Pháp Tắc của Chúc Long bị phá diệt.

Hai luồng sức mạnh thời gian vô hình va chạm, luồng phát ra từ Chúc Cửu Âm lớn hơn, cấp bậc cũng cao hơn.

Khi sức mạnh pháp tắc ngang bằng, bên có cấp bậc cao hơn sẽ có ưu thế áp đảo.

Cấp bậc cao thấp của pháp tắc, cũng là chất.

Khi chênh lệch về chất đủ lớn, lượng cũng không thể bù đắp.

Theo sau sức mạnh thời gian phát ra từ Chúc Long bị phá diệt, sức mạnh thời gian của Chúc Cửu Âm giáng xuống người hắn.

Thời gian hóa thành năm tháng vô tình, khiến thân thể và nguyên thần của Chúc Long mục ruỗng.

"Oanh long long!" Ngoài việc vận dụng bản mệnh pháp tắc, thân thể khổng lồ của Chúc Cửu Âm cũng công kích về phía Chúc Long.

So với thân thể của Chúc Long, Chúc Cửu Âm còn to lớn hơn.

Một tiếng long ngâm, Chúc Long thi triển thần thông pháp tướng thiên địa, thân thể lập tức lớn hơn gấp mười lần, không nhỏ hơn thân thể Chúc Cửu Âm.

"Phanh!" "Rắc!" Hai gã khổng lồ đối đầu, Chúc Long lại hét thảm

một tiếng, thân thể bay ngược ra xa ức vạn vạn dặm, rơi xuống trần ai.

Thân thể Chúc Long gãy xương nát thịt, bản mệnh long châu trong cơ thể cũng suýt vỡ nát, đã bị thương không nhẹ.

"Rút!" Chúc Long không dám chiến đấu nữa, bắt đầu rút lui.

Ức triệu đại quân Long tộc lập tức hỗn loạn.

"Giết!" "Giết!" "Giết!"… Dưới sự truy sát của đại quân Vu tộc, ức triệu đại quân Long tộc do Chúc Long thống lĩnh tử thương quá nửa.

Chúc Long bị thương trốn vào Đông Hải, Chúc Cửu Âm lại không định bỏ qua.

Trong đại dương, dòng chảy ngầm cuộn trào, vô số xoáy nước.

Thực lực của Chúc Cửu Âm tuy vượt qua Chúc Long, nhưng tốc độ trong biển lại hơi kém hơn, chỉ có thể trơ mắt nhìn Chúc Long chạy thoát. … Trong trận lượng kiếp này, mười hai Tổ vu đều ra tay, mỗi người phụ trách một chiến trường.

Tại Bồng Lai ở Đông Hải, Cửu Trảo Hắc Long, người kéo Cửu Long Trầm Hương Liễn của Bàn Huyền, cũng thống lĩnh quân đội Bồng Lai khai chiến với Long tộc.

Đông Vương Công của Tử Phủ Châu cũng tham gia náo nhiệt.

Chiến tranh ở Đông Hải không ngừng leo thang, sinh linh tử thương cũng ngày càng nhiều.

Những nơi khác cũng có chiến tranh.

Sát khí lượng kiếp giữa trời đất ngày càng đậm đặc.

Chương 173

Địa Phủ lại bận đến không thở nổi.

Mỗi ngày đều có lượng lớn âm hồn đến Địa Phủ để chuyển thế đầu thai.

Chuyển thế đầu thai, thường chưa kịp sinh ra đã quay lại Địa Phủ.

Trong Lục đạo luân hồi, phân thân của Hậu Thổ là Bình Tâm đang tọa trấn.

Mỗi một lần luân hồi chuyển thế, dưới Đại La, Hậu Thổ đều có thể xem xét ký ức.

Cũng có nghĩa là, dưới Đại La Kim Tiên, mọi bí mật thông qua luân hồi chuyển thế đều bị phơi bày trước mặt Bình Tâm. … Linh Đài Phương Thốn Sơn, nằm ở một nơi phía tây nam đại địa Hồng Hoang, là đạo trường của Chuẩn Đề.

Sâu trong Linh Đài Phương Thốn Sơn, có không ít cấm chế mạnh mẽ, một động phủ lúc ẩn lúc hiện.

Tà Nguyệt Tam Tinh Động.

Hai bóng người ngồi trên hai bồ đoàn, chính là Bàn Huyền và Chuẩn Đề.

Trong lượng kiếp lần này, Chuẩn Đề đóng chặt động phủ, không can dự.

Nhưng, Chuẩn Đề không ngờ Bàn Huyền sẽ đến.

Sự xuất hiện của Bàn Huyền cũng khiến đạo trường của Chuẩn Đề bồng tất sinh huy.

Hỗn độn thần quang chiếu rọi, đại đạo huyền ảo hóa thành tường

vân khắp nơi, lại có dị hương thoang thoảng, tường vân thụy thái lượn lờ.

"Nhữ có tư chất Thánh Nhân." Nhìn Chuẩn Đề, Bàn Huyền nói.

Bởi vì Bàn Huyền là một xuyên việt giả, Chuẩn Đề đã gia nhập Vu tộc, không thể trở thành đệ tử ký danh của Hồng Quân.

Hồng Quân cũng không cho Chuẩn Đề hồng mông tử khí.

Không có hồng mông tử khí, độ khó thành Thánh cực lớn.

Nếu có thể, Bàn Huyền cũng hy vọng Chuẩn Đề có thể thành Thánh.

Nếu Chuẩn Đề thành Thánh, Vu tộc cũng sẽ có ba vị Thánh Nhân.

Ngoài ra, để Chuẩn Đề đối đầu với Tiếp Dẫn cũng có chút thú vị.

Căn cước của Chuẩn Đề không tầm thường, lại có đại trí tuệ, đại nghị lực, chỉ cần có đại cơ duyên, thành Thánh cũng không phải là không thể.

"Bàn Huyền đại nhân nói đùa rồi." Chuẩn Đề cười nói.

"Không lâu nữa sẽ có một trận đại công đức, xem nhữ có dám đi lấy không." Bàn Huyền nói với Chuẩn Đề.

"Đại công đức?" Chuẩn Đề ngẩn người, thỉnh giáo Bàn Huyền.

"La Hầu tạo nghiệt, Hồng Quân sẽ ra tay giết hắn tế thiên." Bây giờ đi giết La Hầu có công đức, theo thời gian trôi qua, công đức khi giết La Hầu chỉ càng lớn hơn.

Chuẩn Đề cũng không ngốc, lập tức hiểu ra ý của Bàn Huyền.

Hồng Quân muốn giết La Hầu tế thiên, Bàn Huyền lại muốn Chuẩn Đề đi cướp mạng hắn.

Hiện tại, Chuẩn Đề cũng chỉ là Chuẩn Thánh đại năng, trước mặt

Hồng Quân không khác gì con kiến.

Hồng Quân muốn giết La Hầu, nếu Chuẩn Đề cướp mạng hắn, hậu quả sẽ ra sao?

Nhưng, nhìn Bàn Huyền, Chuẩn Đề cắn răng, gật đầu đồng ý.

Chuẩn Đề tin tưởng Bàn Huyền.

Chỉ cần có Bàn Huyền che chở, Chuẩn Đề cũng không sợ Hồng Quân.

Khi Chuẩn Đề đã đồng ý, mọi việc tiếp theo cũng đều nghe theo sự sắp xếp của Bàn Huyền. … Hồng Hoang, đại địa phương Tây.

Núi Tu Di bị Tru Tiên Kiếm Trận bao phủ.

La Hầu toàn lực thúc đẩy Tru Tiên Kiếm Trận, cộng thêm linh khí tổ mạch của Tây hoang, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận đã thập phần kinh người.

Lại vì đang trong lượng kiếp, trời đất tràn ngập sát khí lượng kiếp.

Hấp thụ sát khí lượng kiếp, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận cũng càng mạnh mẽ hơn.

Trong trận, khóe miệng La Hầu nở một nụ cười.

Dựa vào uy thế hiện tại của Tru Tiên Kiếm Trận, dưới Thánh Nhân, La Hầu đều không đặt vào mắt.

Nhưng nếu Thánh Nhân ra tay, Tru Tiên Kiếm Trận của La Hầu cũng không thể chống đỡ.

Nhưng, nếu tự bạo đại địa linh khí tổ mạch, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận có thể tăng mạnh trong thời gian ngắn, chống lại Hỗn Nguyên nhất trọng thiên cũng không phải là không thể.

Diệt Thế Hắc Liên hai mươi ba phẩm xuất hiện trong Tru Tiên

Kiếm Trận, La Hầu ngồi xếp bằng trên đó, đang tu luyện.

La Hầu muốn mượn uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận để nghịch thiên.

Giờ phút này, La Hầu cảm giác Hỗn Nguyên đạo quả đã ở ngay trước mắt.

Chỉ cần đạo hạnh của La Hầu có tiến bộ, có thể nhất cử chứng được Hỗn Nguyên đạo quả.

"Thiếu một chút, chỉ thiếu một chút nữa thôi…" La Hầu thầm gào thét.

Bỗng nhiên, La Hầu cảm giác không khí giữa trời đất không ổn, không khỏi nhíu mày, ánh mắt nhìn ra ngoài trận.

"Oanh!" Hồng Hoang đại địa, phương Tây, lấy núi Tu Di làm trung tâm, trong phạm vi ức vạn triệu quang niên đều đất rung núi chuyển.

Dưới lòng đất, từng linh mạch uốn lượn như rồng rắn.

Sức mạnh bàng bạc hội tụ về núi Tu Di, lại được truyền vào Tru Tiên Kiếm Trận.

Hấp thụ sức mạnh của đại địa linh mạch, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận không ngừng tăng cường.

Đồng thời, Tru Tiên Kiếm Trận cũng hấp thụ sát khí lượng kiếp giữa trời đất.

Được xưng là đệ nhất sát trận dưới Thiên Đạo, Tru Tiên Kiếm Trận có thể hấp thụ mọi sức mạnh giữa trời đất để tăng uy lực, bao gồm cả sát khí lượng kiếp.

Nhưng, bị giới hạn bởi Tru Tiên Tứ Kiếm và trận đồ, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận tồn tại một giới hạn.

Hiện tại, Tru Tiên Tứ Kiếm đều chỉ là thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, trận đồ lại là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu Tru Tiên Tứ Kiếm đều thăng cấp thành cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, giới hạn của Tru Tiên Kiếm Trận có thể tăng lên đáng kể.

Nếu Tru Tiên Tứ Kiếm và trận đồ đều thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, Tru Tiên Kiếm Trận sẽ còn kinh người hơn, càng chưa nói đến việc thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Bảo và Hỗn Độn Chí Bảo.

Nhưng việc thăng cấp Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Kiếm Trận Đồ đều rất khó, Thánh Nhân cũng không dễ làm được.

La Hầu cũng không phải chưa từng nghĩ đến việc thăng cấp chúng, nhưng độ khó quá lớn, cũng đành tạm thời từ bỏ.

La Hầu định sau khi chứng được Hỗn Nguyên đạo quả sẽ xem xét việc thăng cấp Tru Tiên Tứ Kiếm.

"Hồng Quân!" Đứng trên đài sen hắc liên hai mươi ba phẩm, một đôi ma nhãn của La Hầu nhìn ra ngoài trận, cũng nhìn thấy Hồng Quân.

Hồng Quân giáng lâm, có tường vân lượn lờ, có thụy thái ngàn vạn, hà quang vạn đạo, càng có dị hương thoang thoảng, tường vân khắp nơi.

Thánh Nhân dị tượng, khiến người ta kinh thán.

Nhưng, La Hầu lại một mặt âm trầm.

Hồng Quân hiển nhiên đến đây không có ý tốt.

La Hầu nghịch thiên chứng đạo, nhưng Hồng Quân lại không hy vọng La Hầu chứng được Hỗn Nguyên đạo quả.

Ngoài Tru Tiên Kiếm Trận, Hồng Quân cũng không vội vào trận, tế ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, thi triển thủ đoạn Thánh Nhân.

Tử Tiêu Thần Lôi nổ vang trời động đất.

Thiên Đạo Thần Quang chiếu rọi chư thiên.

Một cỗ sức mạnh cường đại từ tay Hồng Quân phát ra.

Một Vô Lượng Lượng Kiếp pháp lực, cũng là bốn ức tám ngàn vạn lượng kiếp pháp lực.

Mỗi lượng kiếp năm vạn nguyên hội, một nguyên hội mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm.

Dưới sự xung kích của pháp lực Hồng Quân, Tru Tiên Kiếm Trận bị lay động.

Núi Tu Di cũng đang rung chuyển, tựa như sắp bị nhổ lên khỏi mặt đất.

Một khi núi Tu Di bay lên, cũng sẽ cắt đứt liên kết với đại địa linh khí tổ mạch.

Tình thế như vậy, La Hầu nếu không ngồi chờ chết, chỉ có thể đánh cược một lần.

La Hầu điều khiển Tru Tiên Kiếm Trận, mặt lạnh như băng.

Cắn răng, La Hầu đã có quyết định.

Đã đến bước này, La Hầu cũng không ngại đánh cược một phen.

Ngay lập tức, La Hầu đánh cược tất cả, bắt đầu dẫn bạo linh mạch của đại địa phương Tây.

Trong thời gian ngắn, La Hầu có thể dẫn bạo hơn chín thành linh mạch của đại địa phương Tây.

Khi hơn chín thành linh mạch của đại địa phương Tây bị dẫn bạo, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận có thể bạo tăng trong thời gian ngắn, hắc liên hai mươi ba phẩm của La Hầu cũng có khả năng thăng cấp

lên hai mươi bốn phẩm.

Nhưng, hủy đi hơn chín thành linh mạch của phương Tây, nhân quả nghiệp lực cũng không thể tưởng tượng.

Nhưng đã đến bước này, La Hầu cũng quyết tâm.

La Hầu vốn định đi một con đường đến cùng, Hồng Quân lại ép La Hầu phải đánh cược tất cả.

Sau khi có quyết định, La Hầu liền hành động.

Lập tức, dưới sự điều khiển của La Hầu, Tru Tiên Kiếm Trận không ngừng vận chuyển, bắt đầu dẫn bạo đại địa linh mạch.

"Oanh!" Đầu tiên là một linh mạch dài mấy chục vạn dặm dưới chân núi Tu Di bị dẫn bạo, sức mạnh sinh ra đủ để trong nháy mắt oanh sát Kim Tiên.

"Oanh!", "Oanh!", "Oanh!"… Một rồi lại một linh mạch bị La Hầu dẫn bạo.

Trong thời gian ngắn, hàng ngàn vạn linh mạch bị dẫn bạo.

Các linh mạch bị dẫn bạo có lớn có nhỏ, nhỏ thì vài trăm dặm, lớn thì ức vạn dặm, không giống nhau.

Mỗi khi một linh mạch bị hủy, sát khí lượng kiếp giữa trời đất cũng nhiều hơn.

Sát khí cuồn cuộn, hóa thành sương mù, hướng về Tru Tiên Kiếm Trận.

Sát khí lượng kiếp tràn vào Tru Tiên Kiếm Trận, một phần bị Diệt Thế Hắc Liên hai mươi ba phẩm dưới chân La Hầu hấp thụ.

Khí tức trên người La Hầu đang dao động, mơ hồ có xu thế đột phá Hỗn Nguyên nhất trọng thiên. … Theo sau ngày càng nhiều linh mạch ở đại địa phương Tây bị dẫn bạo, cũng có vô số sinh linh chết

thảm.

Sinh linh còn sống không ai không kinh hãi.

Ngoài đại địa phương Tây, cũng có vô số sinh linh chấn kinh không thôi.

“Ma tổ La Hầu bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, dẫn bạo đại địa linh mạch.” “La Hầu sao lại tang tâm bệnh cuồng như vậy.” “Thật không phải người.” “Tội nghiệt lớn nhất kể từ khi Bàn Cổ khai thiên.” “Gây ra tội nghiệt như vậy, La Hầu tự tìm diệt vong.” “La Hầu muốn tìm đường sống trong cõi chết, lại đánh cược tất cả, thật có phách lực.” … Dưới chân núi Bất Chu, Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng đều nhìn về hướng núi Tu Di phương Tây.

“La Hầu điên rồi, dẫn bạo linh mạch của phương Tây.” Hậu Thổ và Nữ Oa đều kinh ngạc không nhỏ.

Nếu biết sớm, Hậu Thổ tuyệt đối sẽ đi ngăn cản.

Trong lòng Bàn Huyền lại cười lạnh.

Việc La Hầu dẫn bạo linh mạch phương Tây nằm trong dự liệu của hắn.

Hồng Quân cũng muốn La Hầu dẫn bạo linh mạch phương Tây, chỉ có như vậy, La Hầu mới tội nghiệt ngập trời, giết hắn công đức mới lớn.

Chương 174

La Hầu tất nhiên cũng biết mục đích của Hồng Quân, nhưng La Hầu cũng đang ở thế cưỡi hổ khó xuống.

Nếu không có Bàn Huyền xuất hiện, khi Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc bùng nổ lượng kiếp, đó là cơ hội tốt nhất của La Hầu.

Nhưng, nếu không có biến số, số mệnh của La Hầu là bị Hồng Quân đánh giết.

Vì có Bàn Huyền xuất hiện, Hồng Hoang có biến số, nhưng biến số này đối với La Hầu lại không hề thân thiện.

Thực ra, khi Hồng Quân thành Thánh, việc La Hầu nghịch thiên chứng đạo đã không còn khả năng.

Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng sẽ không giúp La Hầu.

Ý chí của ba vị Thánh Nhân, cộng thêm Bàn Huyền, đủ để ảnh hưởng đến thiên số.

Thiên số đã định La Hầu thất bại.

"Trời làm nghiệt còn có thể thứ, tự làm nghiệt không thể sống." Nữ Oa lắc đầu. … "Oanh!" "Oanh!" Hơn chín thành linh mạch của đại địa phương Tây bị hủy.

Hấp thụ lượng sát khí lượng kiếp kinh người, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận được đẩy lên đến cực hạn.

Diệt Thế Hắc Liên dưới chân La Hầu cũng từ hai mươi ba phẩm thăng cấp lên hai mươi bốn phẩm.

Khí tức trên người La Hầu càng đạt đến Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Giờ khắc này, tu vi của La Hầu đột phá Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng đạo hạnh của hắn vẫn là Chuẩn Thánh.

Nhưng, có một Vô Lượng Lượng Kiếp pháp lực, cộng thêm Hỗn Độn Linh Bảo Diệt Thế Hắc Liên, có uy lực đáng sợ của Tru Tiên Kiếm Trận, nếu không ai ngăn cản, khả năng La Hầu nghịch thiên chứng đạo thành công không nhỏ.

Lúc này, thời gian của La Hầu cũng không còn nhiều, hủy đi hơn chín thành linh mạch của đại địa phương Tây, nhân quả nghiệp lực phải gánh chịu quá lớn, chỉ lát nữa thôi sẽ có thiên khiển giáng xuống.

Cho nên, La Hầu phải chứng đạo Hỗn Nguyên trước khi thiên khiển giáng xuống, sau đó rời khỏi Hồng Hoang, sau này có thể tìm cơ hội quay lại.

"Thiên số là vậy, La Hầu, ngươi sẽ thất bại vào hôm nay, dù có vô lượng lượng kiếp pháp lực, cũng chỉ là con kiến giãy giụa dưới Thiên Đạo, dưới chân người giẫm đạp, kiến có giãy giụa thế nào cũng vô ích." Hồng Quân vừa nói, vừa từ Tru Tiên môn vào trận.

Xuyên qua Tru Tiên môn, tiến vào Tru Tiên cung.

"Số mệnh của ngô do ngô không do trời." La Hầu cười lạnh.

"Thật nực cười, đại thế thuộc về ta, giết ngươi tế thiên." Hồng Quân nói.

Đỉnh đầu mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Quân thi triển thủ đoạn Thánh Nhân công kích La Hầu.

La Hầu cũng không hề sợ hãi, vừa thúc đẩy Tru Tiên Kiếm Trận công kích Hồng Quân, vừa chân đạp hắc liên hai mươi bốn phẩm, tay cầm Thí Thần Thương.

Thí Thần Thương có thể xâm thực nguyên thần, hủy diệt chân linh, Thánh Nhân tuy nguyên thần ký thác Thiên Đạo, nếu bị Thí Thần

Thương làm tổn thương, nguyên thần cũng sẽ bị xâm thực.

Về lý thuyết, Thí Thần Thương có thể đồ Thánh, không chỉ chém giết đạo thể của Thánh Nhân, mà còn diệt cả nguyên thần của Thánh Nhân.

Thánh Nhân sở dĩ bất tử bất diệt, là vì nguyên thần ký thác Thiên Đạo, Thiên Đạo không diệt, nguyên thần Thánh Nhân cũng không diệt.

Như Bàn Huyền thực lực vượt xa Hồng Quân, có thể dễ dàng chém giết thánh thể của Hồng Quân, nhưng không thể diệt được nguyên thần của hắn.

Hiện tại, La Hầu cũng có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, dưới sự thúc đẩy của một Vô Lượng Lượng Kiếp pháp lực, Thí Thần Thương cũng bộc phát ra sức mạnh kinh khủng.

Đối với Thí Thần Thương trong tay La Hầu, Hồng Quân cũng kiêng dè.

"Tuy có pháp lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng chỉ có đạo hạnh Chuẩn Thánh." Hồng Quân trong lòng cười lạnh.

Sức mạnh cường đại cũng cần cảnh giới cường đại để điều khiển.

La Hầu tuy có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng đạo hạnh chỉ là Chuẩn Thánh, căn bản không thể phát huy hoàn toàn.

Hồng Quân dù không có Thiên Đạo chi lực gia trì, cũng không khó để đánh bại La Hầu.

Mặc dù đều là tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng pháp lực lại không giống nhau.

Pháp lực của La Hầu chỉ có một Vô Lượng Lượng Kiếp, Hồng Quân lại có mấy Vô Lượng Lượng Kiếp pháp lực.

Sau khi thành Thánh, tu vi của Hồng Quân cũng không ngừng tăng lên.

Nhưng, hiện tại Tru Tiên Kiếm Trận đối với Hồng Quân lại có chút uy hiếp.

Tru, Lục, Hãm, Tuyệt bốn loại tiên thiên kiếm khí dung hợp.

Kiếm khí hủy thiên diệt địa, cộng thêm phong mang của Thí Thần Thương hủy diệt tất cả, khiến Hồng Quân cũng có chút chật vật.

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp phát ra huyền quang bảo vệ Hồng Quân, nhưng dưới công thế của La Hầu lại ngày càng không ổn định.

La Hầu có hắc liên hai mươi bốn phẩm, công thủ kiêm bị, trước tiên đã đứng ở thế bất bại.

Phòng ngự của Diệt Thế Hắc Liên không bằng Tạo Hóa Thanh Liên, nhưng lực công kích lại đáng sợ.

Nhưng La Hầu chỉ dùng hắc liên hộ thân, công kích lại là Tru Tiên Kiếm Trận và Thí Thần Thương trong tay. … Bên ngoài Tru Tiên Kiếm Trận, cách ức vạn vạn dặm.

Chuẩn Đề tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, ẩn mình trong hư không.

Lúc này, Chuẩn Đề có pháp lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Đó là Bàn Huyền đã khiến Chuẩn Đề trong vòng một giờ đồng hồ có được tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Sau một giờ, pháp lực trên người Chuẩn Đề sẽ biến mất, sẽ suy yếu trong vài trăm vạn năm.

Mặc dù căn cước của Chuẩn Đề không tầm thường, nhưng không bằng Tổ vu, cộng thêm lại chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, gánh chịu pháp lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên có gánh nặng không nhỏ, nếu không có thần thông thủ đoạn của Bàn Huyền, Chuẩn Đề đã bạo thể mà

chết.

Hồng Quân muốn giết La Hầu tế thiên, Bàn Huyền lại để Chuẩn Đề cướp mạng hắn.

Nhưng với tu vi Chuẩn Thánh mà hổ khẩu đoạt thực là không thực tế, cho nên, Bàn Huyền mới để Chuẩn Đề trong thời gian ngắn có được tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Hồng Quân hiện tại cũng chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực có thể sánh với Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Do Bàn Huyền cũng chỉ có tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, hiện tại tối đa chỉ có thể để Chuẩn Đề trong thời gian ngắn có được tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Gánh chịu tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên cũng gần như là cực hạn của Chuẩn Đề.

Vừa quan sát Tru Tiên Kiếm Trận ở xa, Chuẩn Đề vừa cảm nhận tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Trong thời gian ngắn có được tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nếu nghiêm túc cảm nhận, đối với Chuẩn Đề cũng có lợi ích lớn.

Núi Tu Di đang sụp đổ.

Hằng hà sa số thế giới nhỏ bị phá diệt.

Tru Tiên Kiếm Trận vẫn đang vận chuyển, Hồng Quân và La Hầu chiến đấu không ngừng trong trận.

Mặc dù tu vi của La Hầu đã đạt đến Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng đạo hạnh dù sao cũng chỉ là Chuẩn Thánh.

Vì đạo hạnh không theo kịp, dẫn đến tu vi của La Hầu không thể phát huy hoàn hảo.

Hồng Quân lại có Thiên Đạo chi lực gia thân, thực lực sánh với Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, đã vượt xa La Hầu một đoạn.

Dù không có Thiên Đạo chi lực gia trì, Hồng Quân cũng có thể áp chế La Hầu hiện tại, có Thiên Đạo chi lực gia trì, chênh lệch càng lớn hơn.

"Oanh long long!" Dư chấn từ cuộc chiến của Hồng Quân và La Hầu không ngừng xung kích Tru Tiên Kiếm Trận, nếu ở ngoài trận, dư chấn từ cuộc chiến của hai người đủ để hủy thiên diệt địa.

Uy lực hiện tại của Tru Tiên Kiếm Trận, cùng với Thí Thần Thương trong tay La Hầu, khiến Hồng Quân có phần kiêng dè, nhưng không đủ để La Hầu chiến thắng Hồng Quân.

Chỉ chiến đấu vài vạn hiệp, La Hầu đã hoàn toàn bị áp chế.

Nếu không có phòng ngự của hắc liên hai mươi bốn phẩm, La Hầu sợ rằng đã bị thương.

"Khốn kiếp!" La Hầu trong lòng thầm hận.

Tình cảnh của La Hầu ngày càng bất lợi, với thực lực hiện tại, cộng thêm Tru Tiên Kiếm Trận, cũng không đủ để đánh bại Hồng Quân.

Lát nữa, thiên khiển sẽ giáng xuống.

Khác với La Hầu, Hồng Quân lại rất ung dung.

"La Hầu, thiên số đã định, ngươi có giãy giụa cũng vô ích, nhận mệnh đi!" Hồng Quân nói.

Nhận mệnh?

La Hầu không nói một lời, đã chọn con đường này, cũng không hối hận.

Sự việc đã đến nước này, La Hầu cũng chỉ có thể tiến không lùi.

Hôm nay vẫn lạc, La Hầu cũng phải giữ lại tôn nghiêm cuối cùng, ra đi một cách thể diện.

La Hầu không phải kẻ tham sống sợ chết, vẫn lạc trên con đường cầu đạo, cũng là chết đúng chỗ.

Nhưng, La Hầu sẽ không để Hồng Quân được lợi.

Tự bạo?

La Hầu thầm nghĩ.

Tru Tiên Kiếm Trận có thể tự bạo.

Hắc liên hai mươi bốn phẩm và Thí Thần Thương có thể tự bạo.

Thân thể và nguyên thần của La Hầu cũng đều có thể tự bạo.

"Không thể diệt nguyên thần của Hồng Quân, ít nhất cũng phải diệt thánh thể của hắn." La Hầu nghĩ.

Diệt đạo thể của Thánh Nhân, cũng là đồ Thánh.

Hồng Quân giết La Hầu tế thiên.

Nếu Hồng Quân thành công, sẽ nhận được công đức không nhỏ, tu vi đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên không thành vấn đề, khí vận cũng sẽ tăng mạnh, tuy chưa thể hợp đạo, nhưng cũng không còn xa, đợi Tam Thanh thành Thánh, cũng gần như có thể hợp đạo.

Điều Hồng Quân lo lắng là Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa ba người ra tay.

Nữ Oa ra tay, cũng sẽ tăng thêm biến số không nhỏ, nếu Hậu Thổ ra tay, biến số chỉ càng lớn hơn.

Nếu Bàn Huyền ra tay, căn bản không phải Hồng Quân hiện tại có thể chống đỡ.

Mặc dù Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa hiện tại đều không xuất

hiện, nhưng Hồng Quân sẽ không xem nhẹ.

Lúc này, Hồng Quân cũng nhìn ra La Hầu muốn tự bạo.

"Oanh long!" Đầu tiên là Tru Tiên Kiếm Trận tự bạo.

Nhưng, khi Tru Tiên Kiếm Trận tự bạo, lại có Thiên Đạo chi lực trấn áp.

Thánh Nhân đều có thể vận dụng Thiên Đạo chi lực, tu vi càng cao, Thiên Đạo chi lực có thể vận dụng càng lớn.

Hiện tại, Hồng Quân, Hậu Thổ và Nữ Oa ba người có thể vận dụng Thiên Đạo chi lực gần như ngang nhau.

Lúc này, Hồng Quân vận dụng Thiên Đạo chi lực trấn áp Tru Tiên Kiếm Trận.

Dưới sự trấn áp của Thiên Đạo chi lực, Tru Tiên Kiếm Trận tuy đã tự bạo, nhưng uy lực đã giảm đi không ít.

Tiếp đó, thấy Tru, Lục, Hãm, Tuyệt bốn thanh tiên thiên sát phạt chi kiếm, cùng với Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, đều bị hư hại.

Hư không vỡ nát, Tru Tiên Tứ Kiếm và trận đồ bị hư hại rơi vào dòng chảy hỗn loạn của hư không, không biết đi đâu.

"Chết tiệt!" La Hầu giận không thể át.

"Đại Đạo tại thượng, ngô La Hầu lấy hắc liên hai mươi bốn phẩm diễn hóa Ma giới, lấy Thí Thần Thương trấn áp, từ nay về sau, đạo tiêu ma trưởng." La Hầu ngửa mặt lên trời hét lớn.

Hồng Quân lại không thèm để ý, hiển nhiên không cho rằng Đại Đạo sẽ công nhận.

Nhưng, điều khiến Hồng Quân không ngờ là, Đại Đạo thật sự đã công nhận.

Hồng Hoang Thiên Đạo cũng không phản đối.

Một thế giới hoàn thiện, nên có Ma giới, La Hầu dùng hắc liên hai mươi bốn phẩm diễn hóa Ma giới, cũng là hoàn thiện Hồng Hoang, vốn nên có đại công đức, nhưng La Hầu đã hủy đi hơn chín thành linh mạch của phương Tây, nhân quả nghiệp lực quá lớn, công đức hoàn toàn bị triệt tiêu.

Chương 175

Lập tức, hắc liên hai mươi bốn phẩm dưới chân La Hầu biến mất, Thí Thần Thương trong tay cũng không thấy đâu.

Vì không ít nghiệp lực trên người đã bị triệt tiêu, La Hầu tạm thời không phải đối mặt với thiên khiển.

"Sao có thể?

Đại Đạo đã công nhận!" Hồng Quân không dám tin.

Hắc liên hai mươi bốn phẩm là Hỗn Độn Linh Bảo, dùng để diễn hóa một thế giới cấp Hỗn Nguyên cũng có thể.

Bị Hồng Hoang Thiên Đạo hạn chế, Ma giới do hắc liên hai mươi bốn phẩm diễn hóa hẳn chỉ là thế giới cấp Đại La.

Nhưng, muốn dùng Hỗn Độn Linh Bảo diễn hóa thế giới, pháp lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên cũng khó làm được.

Nhưng Đại Đạo đã công nhận, trong cõi u minh có một cỗ Đại Đạo chi lực giáng xuống hắc liên hai mươi bốn phẩm.

Dưới Đại Đạo chi lực, việc hắc liên hai mươi bốn phẩm diễn hóa thành Ma giới dễ như trở bàn tay.

Thí Thần Thương trấn áp Ma giới.

Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Kiếm Trận Đồ lại không biết tung tích.

La Hầu tuy còn sống, nhưng lợi ích từ việc giết hắn lại nhỏ đi.

Trong phút chốc, sắc mặt Hồng Quân âm trầm.

Bây giờ, Hồng Quân giết La Hầu, rồi đợi Tam Thanh thành Thánh, cũng không chắc có thể hợp đạo thành công.

Nhưng, đã đến nước này, Hồng Quân càng không thể tha cho La Hầu.

"La Hầu, chịu chết đi!" Hồng Quân lạnh lùng nói.

Hồng Quân phẫn nộ tung ra toàn lực một kích, La Hầu không thể né tránh, chỉ đành dốc toàn lực chống đỡ.

"Phanh!" Dưới toàn lực một kích của Hồng Quân, La Hầu thân bị trọng thương.

Chỉ cần Hồng Quân ra tay thêm một kích, La Hầu tất nhiên sẽ thân tử đạo tiêu.

Ngay khi Hồng Quân định ra tay lần nữa, Chuẩn Đề đã đến.

Chuẩn Đề xuất hiện đột ngột, Hồng Quân hoàn toàn không ngờ.

Vừa đến, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề phát ra thất thải thần quang.

Tiên thiên âm dương ngũ hành chi lực lưu chuyển trên Thất Bảo Diệu Thụ.

Thất Bảo Diệu Thụ vung lên, thất thải thần quang quét về phía La Hầu.

Dưới một kích của Thất Bảo Diệu Thụ, đầu La Hầu vỡ nát, nguyên thần tan biến.

Tất cả nói thì dài, nhưng từ lúc Chuẩn Đề xuất hiện đến lúc La Hầu bị giết, thực chất chỉ diễn ra trong một khoảnh khắc sinh diệt.

Một cái búng tay có sáu mươi sát na, một sát na có chín trăm lần sinh diệt, có thể biết một lần sinh diệt ngắn ngủi đến mức nào.

Chuẩn Đề hiện có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, lại xuất kỳ bất ý, nắm bắt đúng thời cơ, mới một kích thành công.

Khi Hồng Quân phản ứng lại, La Hầu đã thân tử đạo tiêu.

"Bàn Huyền, nhữ khi ngô quá đáng." Hồng Quân trong lòng bạo nộ.

Bàn Huyền không ra tay, lại để Chuẩn Đề cướp mạng hắn.

Chuẩn Đề vốn chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, trong thời gian ngắn lại có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nhìn khắp Hồng Hoang cũng chỉ có Bàn Huyền làm được.

Nếu Bàn Huyền ra tay cướp mạng hắn, Hồng Quân cũng sẽ không phẫn nộ như bây giờ.

Trong mắt Hồng Quân, Bàn Huyền đang sỉ nhục mình.

Thánh Nhân bất khả nhục!

Hồng Quân vất vả một trận, lại không thu được gì, tự nhiên tức giận vô cùng.

Cũng vào lúc này, có đại công đức từ trên trời giáng xuống, rơi vào người Chuẩn Đề.

Đám công đức này tuy lớn, nhưng lại xa không bằng công đức Nữ Oa nặn đất tạo người.

Dù Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa ba người giúp Chuẩn Đề, cũng không thể để Chuẩn Đề thành Thánh.

Nếu Chuẩn Đề có một đạo hồng mông tử khí, bây giờ nhận được đám công đức này, lại có Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa tương trợ, có khả năng thành Thánh.

Hấp thụ công đức, tu vi và đạo hạnh của Chuẩn Đề đều đang tinh tiến.

Đồng thời, Chuẩn Đề cũng minh ngộ được đạo.

Nguyên thần của Chuẩn Đề ngưng luyện thành ba viên xá lợi tử, một là quá khứ xá lợi, một là hiện tại xá lợi, một là vị lai xá lợi.

Ba viên xá lợi tử lúc này xuất hiện sau đầu Chuẩn Đề, phát ra phật quang trang nghiêm vô cùng, chiếu rọi hoàn vũ.

"Phật pháp vô biên, ngô là Chuẩn Đề Phật Tổ." Chuẩn Đề hai tay chắp lại, bảo tướng trang nghiêm.

Phật và ma đối lập.

Nếu ma là ác, phật cũng là thiện.

Nhưng đại đạo tam thiên, thù đồ đồng quy, không có phân biệt thiện ác.

Đối với đại đạo, phật không phải thiện, ma cũng không phải ác.

Tiếp đó, Chuẩn Đề hiện ra kim thân vạn trượng, có hai mươi bốn đầu, mười tám tay, mỗi tay đều cầm một vật, có kinh thư, có bảo tràng, có châu tử, không giống nhau, hoặc là Tiên Thiên Linh Bảo, hoặc là Hậu Thiên Linh Bảo.

Đây là tiên thiên Bồ Đề Phật Tổ kim thân.

Phật đạo của Hồng Hoang bắt đầu từ Chuẩn Đề, Phật Tổ là thành tựu cao nhất, dưới Phật Tổ là Cẩu Đà, dưới Cẩu Đà là Bồ Tát, dưới Bồ Tát là Tôn Giả, dưới Tôn Giả là La Cẩu.

Thấy Chuẩn Đề giờ đây đại triệt đại ngộ, sắc mặt Hồng Quân càng khó coi.

Khí vận của Chuẩn Đề tăng mạnh, thực lực cũng tăng cường không ít.

Nhưng, Chuẩn Đề tuy có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nhưng thời gian không còn nhiều.

"Hồng Quân đạo hữu, cáo từ." Chuẩn Đề cười nói.

Phật quang lóe lên, Chuẩn Đề định bỏ chạy, Hồng Quân do dự một chút, lại đuổi theo.

Không gian và khoảng cách của Hồng Hoang, trước mặt Hồng Quân không có ý nghĩa.

Do đó, Hồng Quân chỉ một bước đã đuổi kịp Chuẩn Đề.

Thấy không thể thoát thân, Chuẩn Đề trong lòng thầm kêu khổ, thời gian không còn nhiều.

Hiện tại, Chuẩn Đề tuy có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nhưng đạo hạnh chỉ là Chuẩn Thánh, xa không thể phát huy hoàn hảo.

Nếu Hồng Quân không có Thiên Đạo chi lực gia trì, Chuẩn Đề có thể đánh bại Hồng Quân, nhưng nếu Hồng Quân vận dụng Thiên Đạo chi lực gia trì, cơ hội thắng của Chuẩn Đề quá nhỏ.

Hơn nữa, Thánh Nhân ở Hồng Hoang pháp lực vô cùng vô tận, căn bản không sợ tiêu hao, bị thương cũng có thể hồi phục trong nháy mắt.

Hồng Quân dù không vận dụng Thiên Đạo chi lực gia trì, chiến đấu với Chuẩn Đề đến cùng cũng có thể thắng, chỉ là sẽ bị đánh cho một trận.

Ngay khi Hồng Quân định động thủ, một cây thước tử quang mông lung xuất hiện, chính là Hồng Mông Lượng Thiên Xích của Bàn Huyền.

Thấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Chuẩn Đề vội vàng cúi chào, sắc mặt Hồng Quân âm tình bất định.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích xuất hiện, không nghi ngờ gì là Bàn Huyền đang cảnh cáo Hồng Quân.

Hồng Quân lúc này thu tay thì thôi, nếu không, Bàn Huyền tất sẽ ra

tay giáo huấn một trận.

Mặc dù trong lòng không cam, nhưng Hồng Quân đã sáng suốt quay người rời đi.

Thấy Hồng Quân rời đi, Chuẩn Đề cũng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Lát sau, pháp lực trên người Chuẩn Đề biến mất, cả người cũng rơi vào trạng thái suy yếu.

Vì đại công đức đã tăng tu vi và đạo hạnh, lại đại triệt đại ngộ, trạng thái hiện tại của Chuẩn Đề cũng không quá tệ.

Nhưng, Chuẩn Đề muốn hoàn toàn hồi phục cũng cần không ít thời gian. … Ma tổ La Hầu vẫn lạc, oanh động cả Hồng Hoang.

Sát khí lượng kiếp giữa trời đất ngày càng đậm đặc.

Vô số sinh linh tàn sát lẫn nhau, mỗi ngày đều có lượng lớn sinh linh chết thảm.

Tổn thất của Vu tộc cũng ngày càng lớn.

Tiểu vu không đếm xuể, Đại vu chiến tử cũng ngày càng nhiều.

Vu tộc tôn Bàn Cổ là Phụ Thần, Bàn Cổ thân hóa vạn vật, đại địa cũng do thân thể Bàn Cổ hóa thành, cho nên, đối với Vu tộc, chết cũng là quy về với Bàn Cổ.

La Hầu tuy đã vẫn lạc, nhưng lượng kiếp vẫn tiếp tục.

Do La Hầu hủy đi hơn chín thành linh mạch của đại địa phương Tây, cộng thêm trận chiến của Hồng Quân và La Hầu, dẫn đến đại địa phương Tây tan hoang, vô số sinh linh chết thảm, chúng đa thiên tài địa bảo cũng hủy trong một sớm.

Hiện nay, ở đại địa phương Tây tìm một phúc địa cũng khó.

Nhìn khắp nơi, chỉ thấy một mảnh cằn cỗi.

Chuẩn Đề trong lòng cũng bi thán.

Còn về Ma tộc, lại trở thành chuột chạy qua đường.

Khi hắc liên hai mươi bốn phẩm diễn hóa thành Ma giới, Ma tộc trên đại địa Hồng Hoang chỉ cần tu luyện đạt đến Kim Tiên, là có thể phi thăng đến Ma giới.

Ma tộc có tu vi dưới Kim Tiên, không thể phi thăng, chỉ có thể đông trốn tây nấp trên đại địa Hồng Hoang.

Còn về núi Tu Di, cũng là một phúc địa, nhưng tạm thời lại vô chủ.

Tiếp đó, Chuẩn Đề đi khắp các nơi trên đại địa phương Tây.

Phật quang từ người Chuẩn Đề phát ra, chiếu rọi tám phương, bảo tướng trang nghiêm.

Mặc dù phật pháp của Chuẩn Đề không thể hóa giải sát khí lượng kiếp giữa trời đất, nhưng có thể hóa giải ma khí, oán khí… … Dưới chân núi Bất Chu, Bàn Huyền thu hồi ánh mắt.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng từ phương Tây bay về, rơi vào tay Bàn Huyền.

Sự tàn phá của phương Tây, khiến Bàn Huyền cũng có chút thổn thức.

Chuẩn Đề tuy không thể thành Thánh, nhưng tu vi và đạo hạnh đều đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn, thực lực càng sánh với Bán Thánh.

Quan trọng nhất, khí vận trên người Chuẩn Đề tăng mạnh.

Một tia kích động xuất hiện trong mắt Bàn Huyền.

Giờ khắc này, khí vận của Vu tộc có sự thay đổi không nhỏ.

Vu tộc, dường như sắp trở thành nhân vật chính của trời đất.

Một khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, khí vận có thể sánh với Hồng Hoang Thiên Đạo, lăng giá trên cả Hỗn Nguyên cửu trọng thiên.

Cũng có nghĩa là, chỉ cần Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, thân thể tu vi của Bàn Huyền dễ dàng có thể đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ở trên Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, cách Đại Đạo Thánh Nhân cũng chỉ một bước.

Căn cước của Bàn Huyền là khí vận của Vu tộc, cho nên, cảm giác của hắn sẽ không sai.

Cảm nhận rõ ràng sự thay đổi của khí vận Vu tộc, Bàn Huyền cũng ngày càng kích động.

Từ sự thay đổi của khí vận Vu tộc mà xem, không cần đến trăm năm, Vu tộc có thể trở thành nhân vật chính của trời đất.

Khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, phần lớn khí vận của Hồng Hoang đều thuộc về Vu tộc, lúc đó, khí vận của Long tộc và Phượng Hoàng tộc tất nhiên sẽ thất thoát lớn.

Không chỉ Long tộc và Phượng Hoàng tộc, mà Yêu tộc, Tử Phủ Châu…, khí vận cũng chắc chắn ít nhiều sẽ thất thoát, thậm chí, khí vận của Hồng Quân và Tam Thanh cũng có thể sẽ có chút thất thoát.

Chương 176

Dù sao khí vận của Hồng Hoang cũng có hạn, khi khí vận của Vu tộc nhiều lên, khí vận của người khác đương nhiên phải ít đi, đây là sự cân bằng của Thiên Đạo.

Trăm năm không dài, trong mắt Bàn Huyền chỉ là một cái chớp mắt.

"Hy vọng Hồng Quân đừng phá hỏng chuyện tốt của ngô." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Hồng Hoang hiện nay, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chỉ có bốn người, Bàn Huyền, Hậu Thổ, Nữ Oa, và Hồng Quân.

Hậu Thổ, Nữ Oa và Hồng Quân đều là Thánh Nhân.

Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chưa chắc là Thánh Nhân.

Như Bàn Huyền, không phải là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nói một cách nghiêm khắc, Bàn Huyền là Hỗn Độn Ma Thần.

Nguyên thần ký thác hư không Hỗn Độn của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng là Hỗn Độn Ma Thần.

Tiên thiên nguyên thần ký thác hư không Hỗn Độn, cũng sẽ chuyển hóa thành Hỗn Độn nguyên thần, tiếp đó, thân thể sẽ dần dần chuyển hóa thành Hỗn Độn thể, rồi thăng cấp thành Hỗn Độn thánh thể.

Nếu Hậu Thổ và Nữ Oa biết Vu tộc sắp trở thành nhân vật chính của trời đất, chắc chắn sẽ không ngăn cản, nhưng Hồng Quân thì khác.

Nhìn về hướng Tây Côn Luân núi Ngọc Kinh, Bàn Huyền đang cân nhắc có nên trấn áp Hồng Quân thêm trăm năm không.

Suy nghĩ một lúc, Bàn Huyền từ bỏ.

Trấn áp Hồng Quân không khó, nhưng Hồng Quân dù sao cũng là Thánh Nhân.

Nếu trấn áp Hồng Quân, sẽ ảnh hưởng đến sự vận hành của Thiên Đạo.

Hiện tại, Bàn Huyền chỉ cầu ổn định.

"Chỉ ngắn ngủi trăm năm thôi, hẳn sẽ không có chuyện gì." Bàn Huyền nghĩ.

Hiện tại đang là lượng kiếp, trọng điểm quan tâm của Hồng Quân hẳn là Long tộc và Phượng Hoàng tộc, hai nhân vật chính của lượng kiếp.

Trong lượng kiếp, thiên cơ hỗn loạn, Thánh Nhân cũng khó mà khuy tri thiên số.

Bình thường, Hồng Quân cũng khó nhìn ra khí vận của Vu tộc, càng đừng nói là quan sát sự thay đổi khí vận của Vu tộc, trong lượng kiếp lại càng khó hơn.

Cho nên, Bàn Huyền cho rằng Hồng Quân không có khả năng phát hiện.

Đợi đến khi Hồng Quân biết, Vu tộc tất đã trở thành nhân vật chính của trời đất.

Trong lòng cân nhắc một chút, Bàn Huyền quyết định báo cho Hậu Thổ và Nữ Oa.

Hậu Thổ và Nữ Oa đều hy vọng Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, hai người lại đều là Thánh Nhân.

Nếu Bàn Huyền trăm mật một sơ, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng có thể bù đắp thiếu sót, liền có thể vạn vô nhất thất.

Thần thức khẽ động, Bàn Huyền trực tiếp truyền âm cho Hậu Thổ và Nữ Oa.

Lúc này, Hậu Thổ và Nữ Oa đều đang ở một nơi nào đó trên núi Bất Chu, cách Bàn Huyền ức triệu quang niên, nhưng khoảng cách này đối với Chuẩn Thánh cũng không là gì.

Biết được Vu tộc chỉ trong vòng trăm năm có thể trở thành nhân vật chính của trời đất, Hậu Thổ và Nữ Oa đều không còn bình tĩnh.

Nếu Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, lợi ích của Hậu Thổ và Nữ Oa cũng không nhỏ.

Có Hậu Thổ và Nữ Oa tương trợ, càng vạn vô nhất thất.

"Dù Hồng Quân biết, trong vòng trăm năm ngắn ngủi, hắn cũng không thể ngăn cản ngô Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất." Bàn Huyền ánh mắt lóe lên, thầm nghĩ.

Nghĩ đến những lợi ích sau khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, khóe miệng Bàn Huyền cũng nở một nụ cười. … Côn Luân hùng vĩ, núi non trùng điệp, khí tượng vạn thiên.

Từ trên mây nhìn xuống, toàn bộ cảnh sắc Đông Côn Luân tráng lệ, tường vân lượn lờ, thụy thái lan tràn.

Kỳ hoa dị thảo vô số, trân cầm dị thú không biết bao nhiêu.

Nhưng trong lượng kiếp, Đông Côn Luân cũng không còn bao nhiêu khí tức tường hòa.

Nhìn khắp nơi, Đông Côn Luân cũng có không ít tranh đoan.

Khi lượng kiếp bùng nổ, sát khí giữa trời đất cuộn trào, vô số sinh linh dưới sự ràng buộc của nhân quả mà tàn sát lẫn nhau.

Ngoài nhân quả ràng buộc, nghiệp lực sâu nặng cũng khó mà đứng ngoài cuộc trong lượng kiếp.

Một tòa tiên sơn lơ lửng, là đạo trường của Tam Thanh.

Tam Thanh đều là Chuẩn Thánh đại năng, tu vi của Thông Thiên càng đạt đến Bán Thánh.

Tu vi và đạo hạnh của Thông Thiên có thể vượt qua Thái Thượng và Nguyên Thủy, cũng là vì khai thiên công đức trên người.

Tam Thanh do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, đều có khai thiên công đức, nhưng muốn dẫn phát ra lại không dễ dàng.

Thái Thượng và Nguyên Thủy cũng tích lũy được một ít công đức, nhưng không thể dẫn phát công đức trên người mình.

Hiện nay, Thông Thiên đã trảm thiện ác nhị thi, Thái Thượng cũng vậy, còn Nguyên Thủy chỉ trảm một thi.

Nếu Thái Thượng có tu vi đạo hạnh như Thông Thiên hiện tại, có lẽ đã trảm được cả tam thi.

Trảm tam thi khó, tam thi hợp nhất lại càng khó hơn.

Thông Thiên cảm ngộ được hoàn chỉnh khai thiên ấn ký, cũng lĩnh ngộ được mấy đại thần thông.

Dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Thông Thiên hiện tại không sợ bất kỳ ai.

Đứng bên vách núi cheo leo, mây mù lướt qua bên người.

Cảnh sắc trước mắt phiêu miểu.

Cảm nhận sát khí lượng kiếp giữa trời đất, Thông Thiên cũng thầm than.

Lượng kiếp đã bùng nổ toàn diện.

Vu tộc, Long tộc, và Phượng Hoàng tộc, ba nhân vật chính của lượng kiếp là trung tâm của lần này.

"Đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn mươi chín, độn đi một, cũng là một tia sinh cơ của vạn vật sinh linh, ngô nên đoạt lấy một tia sinh cơ, tạo phúc cho trời đất vạn vật." Thông Thiên thầm nghĩ.

Hồng Quân lập ra Huyền giáo, nhờ sự trợ giúp của công đức lập giáo mới tam thi hợp nhất.

Phục Hy lập ra Nhân giáo, lại không được Thiên Đạo công nhận.

Có La Hầu lập Ma giáo, được Thiên Đạo công nhận.

Thông Thiên cũng muốn lập một giáo.

Nếu lập ra một đại giáo được Thiên Đạo công nhận, công đức không nhỏ, có lẽ Thông Thiên có thể nhất cử thành Thánh.

Nhưng, lập giáo trước tiên phải có giáo nghĩa, muốn được Thiên Đạo công nhận, giáo nghĩa phải hoàn thiện.

Lập một Nhân giáo để giáo hóa Nhân tộc?

Thông Thiên không có hứng thú, huống hồ là nhặt lại thứ người khác đã làm, Thông Thiên không thèm.

Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Thông Thiên quyết định lập một đại giáo để đoạt lấy một tia sinh cơ cho trời đất vạn vật.

Dưới Thiên Đạo có một tia sinh cơ, được Thiên Đạo cho phép, nếu có thể đoạt lấy, lợi ích tự nhiên không cần phải nói.

Nhưng muốn đoạt lấy một tia sinh cơ, độ khó cũng cực lớn.

Đến hiện tại, giáo nghĩa trong lòng Thông Thiên cũng đã hoàn thiện gần xong.

Hít sâu một hơi, thành bại tại lần này, trong lòng Thông Thiên cũng

có chút căng thẳng.

"Thiên Đạo tại thượng, ngô Bàn Cổ Thượng Thanh hôm nay lập một giáo, tên là 'Tiệt', vì trời đất vạn vật đoạt lấy một tia sinh cơ, lấy Thanh Bình Kiếm trấn áp khí vận, mong Thiên Đạo giám chi, Tiệt giáo, lập!" Thanh Bình Kiếm do Tịnh Thế Bạch Liên một phần ba hóa thành, là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực cực lớn, cũng có thể trấn áp khí vận, là bản mệnh linh bảo của Thông Thiên.

Khi Thông Thiên lập giáo, Thái Thượng đang luyện đan ở xa tay run lên, một lò lục chuyển kim đan báo hỏng.

Nguyên Thủy đang tu luyện cũng đột nhiên mở mắt.

Trong phút chốc, Thái Thượng và Nguyên Thủy đều ngồi không yên.

Không lâu sau, Thái Thượng và Nguyên Thủy đã đến nơi.

Cùng lúc đó, một đoàn công đức lớn từ trên trời giáng xuống, rơi vào người Thông Thiên.

Hiển nhiên, Tiệt giáo do Thông Thiên lập ra đã được Thiên Đạo công nhận.

Từ công đức lớn mà Thiên Đạo giáng xuống, có thể thấy Tiệt giáo đã hoàn thiện Thiên Đạo rất nhiều.

Chỉ có lợi cho Hồng Hoang, Thiên Đạo mới giáng xuống công đức.

La Hầu lập Ma giáo, Ma giáo cũng không phải hủy diệt Hồng Hoang, ngược lại còn có lợi cho Hồng Hoang, cho nên, Thiên Đạo mới giáng xuống công đức.

Hiện tại, công đức lập Tiệt giáo lại không nhỏ.

Thấy Tiệt giáo do mình lập ra được Thiên Đạo công nhận, Thông

Thiên cũng vui mừng ra mặt.

Thái Thượng và Nguyên Thủy lại nhíu mày.

Tu vi đạo hạnh của Thông Thiên vượt qua Thái Thượng và Nguyên Thủy, khiến trong lòng hai người có chút không thoải mái.

Nếu Thông Thiên thành Thánh trước hai người, Thái Thượng và Nguyên Thủy lại càng không vui.

Nhưng Thái Thượng và Nguyên Thủy cũng không thể ngăn cản, chỉ có thể hy vọng Thông Thiên không thành Thánh.

Hấp thụ công đức, Thông Thiên tuy chưa trảm ra chấp niệm chi thi, nhưng lại hoàn toàn luyện hóa được một đạo hồng mông tử khí trong nguyên thần.

Cũng vào lúc Thông Thiên hoàn toàn luyện hóa một đạo hồng mông tử khí, nguyên thần nhất cử ký thác vào Thiên Đạo.

Giờ khắc này, tu vi nguyên thần của Thông Thiên đột phá Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, cũng chứng được Hỗn Nguyên đạo quả.

Khi Thông Thiên thành Thánh, trời đất xuất hiện dị tượng.

Có long phượng cùng hót, có tử khí cuộn trào, có thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Dị hương thoang thoảng, tường vân khắp nơi, tường vân lượn lờ, thiên quang đại khai.

Sau Hồng Quân, Hậu Thổ và Nữ Oa ba người, Thông Thiên trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân thứ tư của Hồng Hoang.

Một cỗ uy thế Thánh Nhân từ người Thông Thiên phát ra, khiến Thái Thượng và Nguyên Thủy gần như không thể hô hấp.

Thấy Thông Thiên thành Thánh, sắc mặt Thái Thượng và Nguyên Thủy đều không tốt lắm.

Người khác sẽ chỉ cho rằng hai người họ không bằng Thông Thiên.

Trong lòng tuy không thoải mái, nhưng Thái Thượng và Nguyên Thủy không thể không chúc mừng Thông Thiên thành Thánh.

Tại một phúc địa ở Đông Côn Luân, tiên sơn nguy nga lơ lửng vạn trượng, mây lành khói lành lượn lờ.

Uy thế của Thánh nhân bao trùm cả Hồng Hoang phát ra từ trong tiên sơn.

Hồi lâu sau, dị tượng giữa trời đất mới tan biến.

Sau khi thành Thánh, Thông Thiên vốn kích động, nhưng giờ đây lại chau mày.

Bởi vì sau khi thành Thánh, Thông Thiên phát hiện Vu tộc sắp trở thành nhân vật chính của trời đất.

Chưa đến trăm năm nữa, Vu tộc sẽ trở thành nhân vật chính của trời đất.

Nhưng do Thông Thiên thành Thánh, đã có biến số.

Nếu Thông Thiên ủng hộ Vu tộc làm nhân vật chính của trời đất, Vu tộc có thể trong vòng một năm rưỡi trở thành nhân vật chính.

Nhưng nếu Thông Thiên phản đối, Vu tộc dù có thêm vạn năm cũng khó mà thành được.

“Sao vậy?” Thấy sắc mặt Thông Thiên không đúng, Thái Thượng không khỏi hỏi.

Hơi do dự, Thông Thiên bèn nói ra phát hiện của mình.

Chương 177

“Cái gì?

Vu tộc sắp trở thành nhân vật chính của trời đất?” Thái Thượng và Nguyên Thủy đều không còn bình tĩnh được nữa.

Vu tộc hiện tại đang mạnh mẽ, một khi trở thành nhân vật chính của trời đất sẽ chỉ càng thêm mạnh mẽ.

Hơn nữa, một khi Vu tộc trở thành nhân vật chính, phần lớn khí vận của Hồng Hoang đều sẽ thuộc về Vu tộc.

Thánh nhân muốn mưu đoạt khí vận của Vu tộc cũng khó.

“Thông Thiên, nhữ đã thành Thánh, vạn lần không thể để Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất.” Nguyên Thủy nói với Thông Thiên.

Trong lòng Thông Thiên cũng không ủng hộ Vu tộc.

Thế là, Thông Thiên ký thác nguyên thần vào Thiên Đạo, bắt đầu ảnh hưởng đến thiên số.

Cùng lúc đó, Hồng Quân ở xa tận núi Ngọc Kinh Tây Côn Luân trong lòng cũng không yên.

Thông Thiên đột ngột thành Thánh khiến Hồng Quân bất ngờ.

Nhưng Thông Thiên là đệ tử thân truyền của Hồng Quân, theo việc Thông Thiên thành Thánh, khí vận của Hồng Quân cũng tăng lên không ít.

Khi Thông Thiên ngăn cản Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, Hồng Quân cũng phát hiện ra, không khỏi có chút may mắn.

Nếu không phải Thông Thiên thành Thánh, e rằng Hồng Quân cũng

chẳng biết gì...

"Đáng ghét, Thông Thiên thành Thánh lúc nào không thành, lại phá hỏng đại sự của Ngô." Dưới chân Bất Chu Sơn, Bàn Huyền vừa tức giận lại vừa phiền muộn.

Vốn dĩ Vu tộc trong vòng trăm năm có thể trở thành nhân vật chính của trời đất, lại vì Thông Thiên thành Thánh mà thay đổi.

Bây giờ, Hồng Quân chắc chắn cũng đã biết.

Có Thông Thiên và Hồng Quân ngăn cản, Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của trời đất lại càng khó khăn.

Nói đi cũng phải nói lại, Thông Thiên có thể thành Thánh, Bàn Huyền cũng có công lao.

Nếu không phải hắn dẫn ra công đức khai thiên trên người Thông Thiên, y cũng không thể thành Thánh nhanh như vậy.

Cũng do Bàn Huyền tham lam Bàn Cổ lạc ấn trên người Thông Thiên.

"Đúng là nhất ẩm nhất trác." Bàn Huyền trong lòng cười khổ.

Xem ra, để Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất trong lượng kiếp này là không thể.

Chỉ có thể chờ lượng kiếp kết thúc.

Với khí vận và thực lực hiện tại của Vu tộc, cộng thêm Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa ba vị Thánh nhân, sẽ không thể suy vong trong lượng kiếp, càng không thể bị hủy diệt.

Mặc dù trong lòng phiền muộn, nhưng mọi chuyện đã thành định cục, Bàn Huyền cũng chỉ có thể chấp nhận hiện thực.

Theo việc Thông Thiên thành Thánh, Thái Thượng và Nguyên Thủy cũng sắp rồi.

Dù sao Tam Thanh cùng một thể, khí vận tương liên.

Khi một trong Tam Thanh thành Thánh, hai người còn lại cũng không còn xa nữa.

Nhưng, Thông Thiên là người đầu tiên trong Tam Thanh thành Thánh, Thái Thượng và Nguyên Thủy tất sẽ sinh lòng bất hòa.

Thân là huynh trưởng, lại bị đệ đệ vượt mặt, thật mất mặt!

So với một Tam Thanh đoàn kết, Bàn Huyền càng muốn thấy một Tam Thanh lục đục nội bộ...

Thông Thiên thành Thánh, đối với lượng kiếp ảnh hưởng cũng rất lớn.

Không ít chủng tộc đều phái người đến Đông Côn Luân, cũng có đại năng đến, ngoài việc chúc mừng Thông Thiên thành Thánh, còn để lôi kéo.

Lập trường của một Thánh nhân, trong lượng kiếp vô cùng quan trọng.

Thông Thiên sau khi thành Thánh cũng giảng đạo một lần, tuy chỉ ngắn ngủi vài tháng, nhưng dù sao cũng là giảng Hỗn Nguyên đạo quả.

Ngoài ra, Thông Thiên cũng đi một chuyến đến Tử Tiêu Cung trên núi Ngọc Kinh, một ngày sau mới trở về Đông Côn Luân.

Còn về việc Thông Thiên và Hồng Quân đã bàn chuyện gì, thì không ai biết được.

Thời gian trôi đi, lượng kiếp cũng tiếp tục.

Chẳng biết từ lúc nào, Thông Thiên thành Thánh cũng đã được mấy chục năm.

Một ngày nọ, Thái Thượng chém đi Chấp niệm thi, cộng với

Thiện Ác nhị thi đã chém từ sớm, đã chém hết cả ba thi.

Tam thi chi pháp là để thành Thánh, sau khi thành Thánh, Thông Thiên không còn tu luyện Tam thi chi pháp nữa.

Tu luyện Tam thi chi pháp là để chứng Hỗn Nguyên đạo quả, đã chứng Hỗn Nguyên đạo quả rồi lại tu luyện Tam thi chi pháp có chút thừa thãi.

Nhưng, nếu đạo hạnh chỉ ở Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, tu luyện Tam thi chi pháp có thể tinh tiến không ít, nhưng khi đạo hạnh đạt đến Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, tu luyện Tam thi chi pháp gần như vô dụng.

Chém đi tam thi, tâm cảnh của Thái Thượng cũng xảy ra biến đổi lớn, đại triệt đại ngộ.

Trong khoảnh khắc, tu vi và đạo hạnh của Thái Thượng đều đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn.

"Chúc mừng đại huynh chém đi tam thi." Giọng nói của Thông Thiên truyền đến.

Khi Thái Thượng chém hết tam thi, Nguyên Thủy không hề hay biết, nhưng Thông Thiên đã thành Thánh lại phát hiện ra.

Lúc này, trong lòng Thông Thiên cũng không khỏi bội phục.

Ngoài Hồng Quân, Thái Thượng có thể là người thứ hai ở Hồng Hoang chém đi tam thi.

Về phần tam thi hợp nhất, ngay cả Hồng Quân cũng cần đại công đức tương trợ.

"Vi huynh cũng định lập một giáo." Thái Thượng nói.

Đối với việc Thái Thượng cũng muốn lập giáo, Thông Thiên không hề bất ngờ.

Lập một giáo phái được Thiên Đạo công nhận, sẽ có công đức, có lẽ có thể dẫn ra công đức khai thiên trên người Thái Thượng.

Với tu vi và đạo hạnh hiện tại của Thái Thượng, một khi công đức khai thiên trên người được dẫn ra, chắc chắn có thể thành Thánh, dù sao y cũng có một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Đạo của Thông Thiên là một chữ "Tiệt", muốn tiệt thủ một tia sinh cơ.

Đạo của Thái Thượng lại là vô vi.

Thanh tịnh vô vi, thông qua tư duy hữu vi, thuận thế mà làm, lại thuận theo tự nhiên, cho nên, vô vi mà không gì không làm.

Vô vi không phải là không làm gì, cũng không phải không màng thế sự, mà là thuận theo đại thế Thiên Đạo, đạt đến đạo pháp tự nhiên.

Chính là thuận thiên thì nhàn, nghịch thiên thì mệt.

"Đại huynh chuẩn bị lập giáo gì?" Thông Thiên không khỏi tò mò hỏi.

"...

Nhân giáo!" "Nhân giáo?" "Giáo hóa Nhân tộc!" Nghe Thái Thượng muốn lập Nhân giáo, tuy chỉ giáo hóa Nhân tộc, không giáo hóa Nhân đạo, nhưng cũng không phải chuyện nhỏ.

Thứ nhất, lập Nhân giáo là nợ Nữ Oa nhân quả.

Thứ hai, Nhân tộc hiện đang nương tựa vào Vu tộc, nếu không có sự đồng ý của Bàn Huyền, lập Nhân giáo sẽ đắc tội với Vu tộc.

Trầm mặc một lúc, Thông Thiên lại hỏi: "Đại huynh đã suy nghĩ kỹ chưa?" Chuyện này vô cùng quan trọng, Thông Thiên cũng cực kỳ xem trọng.

“Ngô ý đã quyết!” “Đại huynh có định đi gặp Nữ Oa và Bàn Huyền không?” Thông Thiên hỏi.

“...” Thái Thượng không trả lời.

Theo lý, Thái Thượng muốn lập một giáo phái giáo hóa Nhân tộc, nên nói với Nữ Oa một tiếng, cũng cần có sự đồng ý của Bàn Huyền, nhưng Thái Thượng lại định tiên trảm hậu tấu.

Thái Thượng muốn lập Nhân giáo trước, chỉ cần Thiên Đạo công nhận, công đức sẽ không nhỏ, tuyệt đối có thể dẫn ra công đức khai thiên trên người, đủ để thành Thánh.

“Lượng kiếp chưa kết thúc, Vu tộc chắc cũng không muốn thụ địch quá nhiều, Ngô cứ thành Thánh trước rồi tính sau.” Thái Thượng thầm tính toán.

Trong lòng đã có kế hoạch, Thái Thượng cũng không chần chừ.

“Thiên Đạo ở trên, Ngô là Bàn Cổ Thái Thanh, hôm nay lập nên một giáo, lấy Thái Ất Phất Trần trấn áp khí vận, mong Thiên Đạo chứng giám, Nhân giáo, lập!” Mặc dù giọng Thái Thượng không lớn, nhưng sinh linh trong phạm vi ức vạn dặm đều có thể nghe thấy.

Trong cõi u minh, Thiên Đạo cảm ứng.

Trong lòng Thái Thượng cũng có chút lo lắng, Phục Hy lập Nhân giáo không được Thiên Đạo công nhận, mình liệu có thành công không?

Không lâu sau, một khối đại công đức giáng xuống.

So với công đức Thông Thiên lập Tiệt giáo, công đức Thái Thượng lập Nhân giáo lại lớn hơn.

Thấy đại công đức từ trên trời giáng xuống, Thái Thượng vui mừng ra mặt.

Thông Thiên cũng thật lòng mừng cho Thái Thượng, nhưng lại có chút lo lắng, dù sao không có sự đồng ý của Nữ Oa và Bàn Huyền mà lập Nhân giáo, chuyện này có thể lớn có thể nhỏ.

Thực ra, Thái Thượng cũng đã suy nghĩ kỹ.

Nhân tộc do Nữ Oa tạo ra, tôn Nữ Oa làm Thánh Mẫu, cũng liên kết khí vận với Nữ Oa, khí vận Nữ Oa lại kết nối với Vu tộc, khiến khí vận Nhân tộc gián tiếp kết nối với Vu tộc.

Khi Thái Thượng lập Nhân giáo, khí vận Nhân giáo cũng sẽ liên kết với Nhân tộc.

Có thể nói, Nhân tộc đã liên kết khí vận với hai vị Thánh nhân.

Tuy Nhân tộc hiện tại yếu nhỏ, nhưng tiềm lực lại lớn.

Theo ý Thái Thượng, Bàn Huyền và Hậu Thổ đều sẽ kiêng dè Nhân tộc.

Nếu Nhân tộc sau này đối lập với Vu tộc, chưa chắc không thể tranh thủ được Nữ Oa.

Nếu có thể tranh thủ được Nữ Oa, Hồng Quân, Thông Thiên, Thái Thượng, cộng thêm Nữ Oa, nếu Nguyên Thủy cũng thành Thánh, năm vị Thánh nhân ủng hộ Nhân tộc.

Bàn Huyền thực lực cường đại, nhưng dù sao cũng không phải Thánh nhân, ảnh hưởng đến thiên số không bằng Thánh nhân.

Khi phần lớn Thánh nhân đều chọn Nhân tộc, thiên số có thể sẽ chọn Nhân tộc.

Một khi thiên số đã định Nhân tộc là nhân vật chính của trời đất, đó là đại thế Thiên Đạo, không có thực lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thì không thể nghịch lại, có thực lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng chưa chắc nghịch thiên thành công, nếu

nghịch thiên thất bại, chỉ càng thêm tồi tệ.

Vì Thông Thiên, Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của trời đất đã khó hơn, Bàn Huyền và Nữ Oa liệu có hy vọng Thái Thượng thành Thánh?

Có khả năng đồng ý Thái Thượng lập Nhân giáo không?

Chính vì những cân nhắc này, Thái Thượng mới quyết định như vậy.

Đi tìm Nữ Oa và Bàn Huyền, chỉ rơi vào thế bị động, Thái Thượng lại không muốn bị động.

Chỉ thấy, công đức lập Nhân giáo rơi xuống người Thái Thượng, dẫn phát công đức khai thiên trên người y.

Công đức lập Nhân giáo chỉ là công đức Thiên Đạo, công đức khai thiên lại là công đức Đại Đạo.

Hấp thu hai loại công đức này, Thái Thượng hoàn toàn luyện hóa một đạo Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần, nguyên thần thành công ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang...

Sau khi Thái Thượng thành Thánh, không lâu sau, Nguyên Thủy cũng lập giáo thành Thánh, lập nên Xiển giáo.

Nguyên Thủy thành Thánh có phần miễn cưỡng, tuy đã dẫn phát công đức khai thiên trên người, nhưng nếu không có Thông Thiên và Thái Thượng giúp đỡ, e rằng không thể thành Thánh.

Tam Thanh đều đã thành Thánh, nhưng thực lực cũng có cao thấp.

Thực lực của Thông Thiên và Thái Thượng ngang nhau, Nguyên Thủy kém hơn không ít...

"Ầm!" Một dòng sông khí vận Đại Đạo xung kích khí vận Nhân giáo, chính là Bàn Huyền phẫn nộ ra tay.

Thái Thượng dám trực tiếp lập Nhân giáo, quả thực không đặt Bàn Huyền vào mắt.

Khí vận Nhân giáo tuy lớn, nhưng so với khí vận Vu tộc thì kém xa.

Nếu khí vận Nhân giáo là một con sông nhỏ, khí vận Vu tộc là một con sông lớn, hơn nữa, cái trước là khí vận Thiên Đạo, cái sau lại là khí vận Đại Đạo, chênh lệch càng lớn hơn.

Dưới sự xung kích của khí vận Vu tộc, khí vận Nhân giáo sụp đổ.

"Ngô, Vu tộc Bàn Huyền, hôm nay phế bỏ Nhân giáo!" Giọng Bàn Huyền vang vọng khắp trời đất.

Chương 178

Khi Bàn Huyền phế bỏ Nhân giáo do Thái Thượng lập nên, Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện, nhưng lại không giáng xuống thiên kiếp hay thiên khiển.

Bởi vì khí vận Đại Đạo đánh tan khí vận Nhân giáo, lăng giá trên cả Thiên Đạo Hồng Hoang.

Hơn nữa, Bàn Huyền sở hữu Thiên Phạt Chi Nhãn.

Nhưng, tuy Thiên Đạo không giáng xuống trừng phạt, khí vận Vu tộc lại hao tổn đi một ít.

Trên bầu trời Đông Côn Luân, cao ức vạn trượng, cương phong gào thét, lôi hỏa vang dội.

Bàn Huyền từ trong hư không bước ra, ánh mắt lạnh lùng nhìn xuống phía dưới.

Trước là Thông Thiên thành Thánh, tiếp đó là Thái Thượng, cuối cùng là Nguyên Thủy.

Vì Tam Thanh thành Thánh, khiến cho Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của trời đất càng thêm khó khăn.

Vốn dĩ sắp trở thành nhân vật chính của trời đất, lại bị Tam Thanh phá hỏng chuyện, trong lòng Bàn Huyền cũng tức giận.

Tam Thanh thành Thánh cũng là bản lĩnh của họ, nhưng Thái Thượng dám lập Nhân giáo, phân chia khí vận.

Không có sự đồng ý của Bàn Huyền và Nữ Oa mà lập Nhân giáo, khiến Bàn Huyền không nhịn được phải ra tay.

Phế bỏ Nhân giáo, khiến khí vận Đại Đạo của Bàn Huyền cũng

hao tổn một ít, nhưng lại đáng giá.

Nếu không phế bỏ Nhân giáo do Thái Thượng lập nên, Thái Thượng có thể danh chính ngôn thuận giáo hóa Nhân tộc, khí vận liên kết với Nhân tộc, tất nhiên sẽ ủng hộ Nhân tộc trở thành nhân vật chính của trời đất.

Dù Vu tộc đã là nhân vật chính của trời đất, Bàn Huyền cũng không thể dung túng Thái Thượng lập Nhân giáo, huống chi Vu tộc hiện tại còn chưa phải là nhân vật chính.

Theo việc khí vận Nhân giáo bị đánh tan, Nhân giáo do Thái Thượng lập nên cũng bị hủy diệt.

Khi Nhân giáo bị hủy diệt, khí vận của Thái Thượng cũng hao tổn rất nhiều...

"Bàn Huyền!" Một giọng nói phẫn nộ truyền đến, Thái Thượng bay lên.

Lúc này, khuôn mặt Thái Thượng âm u dày đặc.

Ngọn lửa giận và sát ý trên người Thái Thượng đều hóa thành thực chất.

Ngay sau đó, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng chạy đến.

Tam Thanh đối mặt với Bàn Huyền, Thái Thượng tay cầm Thái Ất Phất Trần, mặt đầy giận dữ, chỉ cần một lời không hợp là động thủ.

Nguyên Thủy tay cầm Tam Bảo Ngọc Như Ý, Thông Thiên tay cầm Thanh Bình Kiếm.

"Giáo hóa Nhân tộc?

Hừ, đã hỏi qua Ngô chưa?" Bàn Huyền cười lạnh.

Nhân giáo bị phế, Thái Thượng ngoài việc khí vận hao tổn, tu vi và đạo hạnh cũng giảm xuống một chút.

Tu vi và đạo hạnh của Thái Thượng phần lớn là do công đức đề thăng, khi Nhân giáo bị phế, công đức lập Nhân giáo đương nhiên cũng tan biến.

Về phần Thái Thượng nợ Nữ Oa nhân quả, lại không biến mất.

Nếu có người khác lập Nhân giáo, chỉ cần Thiên Đạo công nhận, sẽ có công đức giáng xuống.

"Nhữ là Tổ Vu, việc giáo hóa Nhân tộc thì liên quan gì đến nhữ?" Thái Thượng tuy tu đạo vô vi, nhưng lúc này cũng phẫn nộ vô cùng.

Lúc này, tam thi thần của Thái Thượng tức giận nhảy dựng.

"Chỉ phế Nhân giáo thôi chưa đủ, hôm nay nhất định phải giáo huấn nhữ một trận ra trò." Bàn Huyền lấy ra Khai Thiên Phủ.

Nhị Thập Tứ Phẩm Thanh Liên cũng xuất hiện dưới chân Bàn Huyền.

Chân đạp Nhị Thập Tứ Phẩm Thanh Liên, tay cầm Khai Thiên Phủ, ánh sáng của hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo giao nhau tỏa sáng, diễn hóa vô cùng huyền ảo.

Tam Thanh đều chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, có thiên đạo chi lực gia trì, cũng chỉ có chiến lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nhưng Bàn Huyền lại có tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Không động dụng pháp bảo, Bàn Huyền cũng có tuyệt đối tự tin đánh bại Tam Thanh.

Theo việc Bàn Huyền động dụng hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo, chênh lệch giữa hai bên càng lớn hơn.

Khí thế khủng bố từ trên người Bàn Huyền phát ra, đè ép về phía Tam Thanh.

Dù Tam Thanh hợp lực, cũng không chống đỡ nổi khí thế của Bàn

Huyền.

Dưới sự đè ép của khí thế Bàn Huyền, Tam Thanh cảm thấy áp lực chưa từng có.

Lúc này, Tam Thanh cũng có chút chùn bước.

Nhưng, đã đến bước này, Thái Thượng cũng chỉ có thể cứng rắn mà tiến.

Nghiến răng, Thái Ất Phất Trần trong tay Thái Thượng động.

Thái Ất Phất Trần của Thái Thượng là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng là chứng đạo thánh khí của y.

Khi Thái Thượng thành Thánh, Thái Ất Phất Trần cũng có sự thay đổi.

Thái Thượng có thể dùng thiên đạo chi lực, cùng với Hỗn Nguyên đạo quả, đề thăng phẩm cấp của Thái Ất Phất Trần.

Nhưng với Hỗn Nguyên đạo quả hiện tại của Thái Thượng, cùng với thiên đạo chi lực có thể động dụng, muốn nâng cấp Thái Ất Phất Trần thành Tiên Thiên Chí Bảo không phải dễ.

Hiện tại, Thái Ất Phất Trần tuy chỉ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng uy lực lại gần bằng Tiên Thiên Chí Bảo.

"Phanh!" Công kích của Thái Ất Phất Trần bị Nhị Thập Tứ Phẩm Thanh Liên chặn lại.

Uy lực pháp bảo mạnh yếu, ngoài bản thân pháp bảo, còn phải xem người sử dụng.

Như Thái Ất Phất Trần, tuy uy lực gần bằng Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng vì do một Thánh nhân sử dụng, uy lực vô cùng đáng sợ.

Thấy một kích không thể lay động Nhị Thập Tứ Phẩm Thanh Liên, sắc mặt Thái Thượng khó coi.

Tu vi của Bàn Huyền vượt xa Thái Thượng, phẩm cấp của Nhị Thập Tứ Phẩm Thanh Liên cũng vượt xa Thái Ất Phất Trần, dù có một cỗ thiên đạo chi lực gia trì trên người Thái Thượng, cũng khó lay động Thanh Liên, càng đừng nói là phá vỡ phòng ngự của nó.

"Đại huynh, Ngô cũng đến đây!" Nguyên Thủy cũng ra tay, tế ra Tam Bảo Ngọc Như Ý tấn công Bàn Huyền.

Thanh Bình Kiếm trong tay Thông Thiên cũng đã ra khỏi vỏ.

Tam Thanh cùng một thể, một vinh đều vinh, một tổn đều tổn.

Bàn Huyền tuy không phải Thánh nhân Hồng Hoang, nhưng thực lực quá mạnh, Tam Thanh cũng không thể không hợp lực tấn công.

Bị ba vị Thánh nhân tấn công, Bàn Huyền lại không hề có áp lực.

Dựa vào Nhị Thập Tứ Phẩm Thanh Liên, Bàn Huyền đã đứng ở thế bất bại.

Thân thể của Bàn Huyền cũng cường hãn vô song, bằng sức mạnh hiện tại của Tam Thanh không thể làm hắn bị thương.

Khai Thiên Phủ có thể chém tan nhân quả, cũng có thể chém tan khí vận.

Cho nên, dùng Khai Thiên Phủ chiến đấu, đại nhân quả có thể biến thành tiểu nhân quả, khí vận trên người hao tổn cũng có thể giảm bớt.

Hơn nữa, sử dụng Khai Thiên Phủ có lợi cho việc cảm ngộ Khai Thiên ấn ký và Bàn Cổ lạc ấn.

Mỗi lần sử dụng Khai Thiên Phủ, lĩnh ngộ của Bàn Huyền đối với Khai Thiên cửu thức cũng sâu hơn một chút.

Phế bỏ Nhân giáo khiến khí vận Vu tộc hao tổn một ít, khiến Bàn Huyền cũng xót ruột, nhưng lại không thể không làm vậy.

Hiện tại, Bàn Huyền đang cân nhắc làm thế nào để giáo huấn Thái

Thượng.

"Ầm!" "Phanh!" Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm đồng xuất nhất nguyên, hiện tại đều là chứng đạo chi bảo của Thánh nhân, uy lực đều gần bằng Tiên Thiên Chí Bảo.

Khi Tam Thanh liên thủ, ba kiện chứng đạo thánh khí kết hợp, uy lực có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng, tu vi, pháp bảo, thần thông của Tam Thanh đều không gây ra uy hiếp đối với Bàn Huyền.

Trong chiến đấu, Bàn Huyền lại động dụng Hỗn Nguyên đạo quả.

Hỗn Nguyên đạo quả của Bàn Huyền bám trên Khai Thiên Phủ, không hề đề thăng uy lực của Khai Thiên Phủ, nhưng lại khiến Khai Thiên Phủ có một loại đạo vận Hỗn Nguyên huyền diệu.

"Cái gì?

Bàn Huyền động dụng Hỗn Nguyên đạo quả để chiến đấu." "Điên rồi sao?" "Đáng ghét, hoàn toàn không đặt chúng ta vào mắt." Khi phát hiện Hỗn Nguyên đạo quả của Bàn Huyền bám trên Khai Thiên Phủ, Tam Thanh cũng không dám tin.

Sử dụng Hỗn Nguyên đạo quả trong chiến đấu rất nguy hiểm, nếu đạo quả bị tổn thương, đạo hạnh cũng sẽ giảm sút.

Nếu đạo quả bị hủy trong chiến đấu, tâm cảnh cũng có thể sụp đổ, một thân pháp lực khó khống chế, dễ bị mất kiểm soát, không cẩn thận sẽ bạo thể mà chết.

Tu vi đạo hạnh càng cao, hậu quả của việc đạo quả bị hủy càng nghiêm trọng.

Như Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà Hỗn Nguyên đạo quả bị hủy, khả năng bạo thể mà chết rất lớn, nguyên thần cũng khó thoát.

Nhưng, dùng đạo quả làm tổn thương đối thủ, vết thương cũng khó phục hồi.

Thái Thượng hiện tại là Thánh nhân bất tử bất diệt, pháp lực vô biên, bị thương cũng có thể trong nháy mắt phục hồi.

Nhưng nếu Hỗn Nguyên đạo quả của Bàn Huyền làm Thái Thượng bị thương, ước chừng Thái Thượng mấy chục vạn nguyên hội cũng không thể phục hồi.

Đối chiến với Hồng Quân, Bàn Huyền chưa bao giờ động dụng Hỗn Nguyên đạo quả.

Mặc dù tu vi của Bàn Huyền vượt xa Hồng Quân, nhưng Hồng Quân dù sao cũng là Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh, nếu dùng Hỗn Nguyên đạo quả đối phó Hồng Quân, rủi ro quá lớn.

Còn đối chiến với Tam Thanh, Bàn Huyền không quá kiêng dè.

Thanh Liên chặn lại công kích của Tam Thanh, Bàn Huyền tùy tay một rìu đã khiến Tam Thanh khó chống đỡ.

Chỉ mấy hiệp, Tam Thanh đã tim đập chân run.

"Đại huynh, chúng ta cũng động dụng Hỗn Nguyên đạo quả." "Tuy tu vi Bàn Huyền trên chúng ta, nhưng đạo quả của hắn chưa chắc vượt qua chúng ta." "Đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên đạo quả của ba người chúng ta hợp lực, chưa chắc không thể đánh bại đạo quả của Bàn Huyền." Dùng thần thức trao đổi, Tam Thanh cũng động dụng Hỗn Nguyên đạo quả để chiến đấu.

Hỗn Nguyên đạo quả của mỗi người đều không giống nhau, Hỗn Nguyên đạo quả của Thái Thượng là một chữ "Vô vi", hiện tại bám trên Thái Ất Phất Trần.

Đạo quả của Nguyên Thủy là một chữ "Xiển", đạo quả của Thông Thiên là một chữ "Tiệt".

Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền phá vỡ hư không, chém tan tất cả, thiêu rụi vạn vật.

Ánh sáng sắc lẹm của Khai Thiên Phủ khiến trời đất thất sắc, nhật nguyệt vô quang.

"Phanh!" Khai Thiên Phủ đấu với Thái Ất Phất Trần + Tam Bảo Ngọc Như Ý + Thanh Bình Kiếm.

Một Hỗn Nguyên đạo quả đấu với ba Hỗn Nguyên đạo quả.

Về uy lực, Tam Thanh vừa chạm đã bại, nhưng về so kè đạo quả, Bàn Huyền không chiếm được nhiều lợi thế.

Tam Thanh tuy thành Thánh không lâu, nhưng Hỗn Nguyên đạo quả của ba người không thể xem thường, lại có sự gia tăng, cũng chỉ kém đạo quả của Bàn Huyền một chút.

"Có chút đánh giá thấp Tam Thanh, nhưng vấn đề không lớn." Bàn Huyền thầm nghĩ.

"Đáng ghét, đạo hạnh của Bàn Huyền cũng vượt xa chúng ta." Sắc mặt Nguyên Thủy khó coi.

Vừa áp chế đạo quả của Tam Thanh, Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền vừa chém về phía Thái Thượng.

"Choang!" Thái Thượng giơ Thái Ất Phất Trần lên đỡ, nhưng lại không đỡ nổi.

Chỉ thấy, trên Thái Ất Phất Trần xuất hiện vết nứt, suýt nữa gãy đôi.

Chân phải của Thái Thượng bị cán rìu của Khai Thiên Phủ đánh trúng.

Hừ một tiếng, Thái Thượng lùi về phía sau.

Nhìn lại, một bên chân phải của Thái Thượng đã què rồi.

Do Hỗn Nguyên đạo quả của Bàn Huyền bám trên Khai Thiên Phủ, cho nên, cái chân què này của Thái Thượng phải mất mấy chục vạn nguyên hội mới có thể phục hồi.

Năm vạn nguyên hội là một lượng kiếp, cũng khoảng mười lượng kiếp đi!

Lúc này, Bàn Huyền cũng thu tay.

Thấy Bàn Huyền thu tay, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều âm thầm thở phào.

Nhưng nhìn thấy một chân của Thái Thượng đã què, sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không tốt.

Chương 179

"Xem ở việc nhữ là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, Ngô chỉ trừng phạt nhẹ, liệu mà làm, lần sau sẽ không đơn giản như vậy nữa." Bàn Huyền nói với Thái Thượng.

Sắc mặt Thái Thượng tái xanh, không nói một lời.

Phế bỏ Nhân giáo, lại đánh què một chân của Thái Thượng, ý niệm của Bàn Huyền cũng thông suốt.

Thế là, Bàn Huyền thu lại Khai Thiên Phủ, xoay người rời đi.

Khi Bàn Huyền rời đi, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều đến bên Thái Thượng.

"Đại huynh, Ngô cùng Thông Thiên giúp..." Lời của Nguyên Thủy chưa nói xong đã bị Thái Thượng ngắt lời.

Thái Thượng một mình, cần mấy chục vạn nguyên hội mới có thể phục hồi cái chân què, nhưng nếu Nguyên Thủy và Thông Thiên giúp, có lẽ mấy chục vạn nguyên hội có thể phục hồi, thậm chí vài vạn nguyên hội, nhưng Thái Thượng lại không cần.

Cũng chỉ mấy chục vạn nguyên hội thôi, đối với Thái Thượng không là gì...

Ở Bất Chu Sơn có Hậu Thổ và Nữ Oa, ở Tây Côn Luân có Hồng Quân, cùng với không ít đại năng, như Nguyệt Thần Vọng Thư, Càn Khôn Lão Tổ, Tinh Thần Lão Tổ, đều thấy Bàn Huyền phế bỏ Nhân giáo, đánh què một chân của Thái Thượng, trong lòng đều không bình tĩnh.

Què một chân, đối với Thái Thượng cũng không có ảnh hưởng quá lớn, chỉ là mất mặt.

Về phần Tam Thanh có vì vậy mà trong lượng kiếp đối địch với Vu tộc hay không, Bàn Huyền không hề quan tâm.

Tam Thanh cộng thêm Hồng Quân cùng ra tay, Bàn Huyền cũng không sợ, huống chi, Vu tộc cũng có hai vị Thánh nhân.

Tại Bất Chu Sơn, Hậu Thổ và Nữ Oa thu hồi ánh mắt.

Bàn Huyền đến Đông Côn Luân, trước phế bỏ Nhân giáo do Thái Thượng lập nên, sau đó lại đánh què một chân của Thái Thượng.

Khí vận Vu tộc tất nhiên đã hao tổn không ít, Bàn Huyền cũng và Thái Thượng kết hạ đại nhân quả.

Nữ Oa đồng tình với việc làm của Bàn Huyền, nhưng trong lòng Hậu Thổ lại không hoàn toàn đồng ý.

Hiện đang là lượng kiếp, Vu tộc cây cao đón gió, Hậu Thổ cảm thấy không nên thụ địch quá nhiều.

Bây giờ, trong số kẻ địch của Vu tộc đã có thêm ba vị Thánh nhân.

"Vu tộc vốn có thể trở thành nhân vật chính của trời đất, vì Tam Thanh thành Thánh, không biết đến khi nào mới có thể trở thành nhân vật chính của trời đất." Nữ Oa nói với Hậu Thổ.

Nghe vậy, sắc mặt Hậu Thổ khẽ động, quả thực như Nữ Oa nói.

Vu tộc không muốn đối địch với Tam Thanh, cũng chỉ là đơn phương tình nguyện.

Tam Thanh thành Thánh đều phản đối Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, cũng đã biểu minh lập trường.

Chính vì ba vị Thánh nhân phản đối, dẫn đến sự thay đổi trong vận hành của Thiên Đạo, khiến Vu tộc mất đi một cơ hội lớn để trở thành nhân vật chính của trời đất.

Hiện tại, con đường duy nhất trước mắt Vu tộc là đánh bại Long

tộc và Phượng Hoàng tộc, kết thúc lượng kiếp.

Về phần Yêu tộc, Tử Phủ Châu các thế lực, đều không trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, uy hiếp đối với Vu tộc có hạn...

Trên Hồng Hoang đại địa, trong một bộ lạc Đại Vu, Phục Hy vốn đang nghiên cứu Tiên Thiên Bát Quái, cũng dừng lại, nhìn về phía Đông Côn Luân.

Thái Thượng lập Nhân giáo, Phục Hy trong lòng cũng thầm than, tuy có thêm một biến số, nhưng lại có một biến số lớn hơn là Bàn Huyền, nhưng Thông Thiên lập Tiệt giáo, Thái Thượng lập Nhân giáo, Nguyên Thủy lập Xiển giáo.

Nhưng, phản ứng của Bàn Huyền lại ngoài dự liệu của Phục Hy.

"Trực tiếp phế bỏ Nhân giáo, đánh què một chân của Thái Thượng, Bàn Huyền là loại người gì vậy?" Phục Hy trong lòng tự hỏi.

Trong lòng Phục Hy có câu hỏi, nhưng tạm thời không có câu trả lời...

"Ầm!" Tại nơi giao giới giữa phương đông và phương nam của Hồng Hoang đại địa, núi non trùng điệp vô số, hiện tại lại là một biển lửa lớn, có hồng thủy tràn lan.

Hàng triệu con chim bay lượn trên không, một bộ phận trong đại quân Vu tộc đang tác chiến trên không.

Phượng Hoàng tộc có hai vị đại năng Chuẩn Thánh, hiện tại lại đang chiến đấu với hai vị Tổ Vu.

Chúc Dung và Cộng Công xưa nay nước lửa không dung, nhưng hiện tại lại kề vai tác chiến.

Bất luận là Nguyên Phượng, hay một con phượng hoàng khác có

tu vi Chuẩn Thánh, thực lực đều không bằng Chúc Dung và Cộng Công.

Chúc Dung và Cộng Công đều chưa triệu hoán Bàn Cổ chân thân.

Tuy chỉ có thể một Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ chân thân, nhưng Chúc Dung và Cộng Công hoàn toàn có thể luân phiên triệu hoán, mặc dù gánh nặng lớn, nhưng trong thời gian ngắn dùng sức mạnh Bàn Cổ chân thân chiến đấu cũng không phải Phượng Hoàng tộc có thể chống đỡ.

Chúc Dung đối chiến Nguyên Phượng, Cộng Công thì đối đầu với một con Tiên Thiên Phượng Hoàng khác có tu vi Chuẩn Thánh.

"Hống!" Một tiếng gầm giận dữ, Chúc Dung hiện hóa ra Tổ Vu chân thân.

Chỉ thấy, Tổ Vu chân thân của Chúc Dung cao ngàn vạn trượng, đầu thú thân người, mình mặc vảy đỏ, tai xỏ rắn lửa, chân đạp rồng lửa.

Sức mạnh của Hỗn Độn Hỏa chi pháp tắc cuồn cuộn trên người Chúc Dung.

Khi Chúc Dung giơ tay nhấc chân, đều có tiên thiên thần hỏa khủng bố tàn phá.

Dùng lửa đối phó Phượng Hoàng tộc, lại là làm nhiều công ít.

Cho nên, thực lực của Chúc Dung tuy trên Nguyên Phượng, nhất thời cũng không làm gì được Nguyên Phượng.

Bên kia, Cộng Công lại chiếm ưu thế lớn.

Khi Chúc Dung hiện hóa ra Tổ Vu chân thân, Cộng Công cũng hiện hóa ra Tổ Vu chân thân.

Giống như Tổ Vu chân thân của Chúc Dung, Tổ Vu chân thân của

Cộng Công cũng cao ngàn vạn trượng, nhưng lại là đầu rắn thân người, mình mặc vảy đen, chân đạp rồng đen, tay quấn rắn xanh.

Tiên Thiên Phượng Hoàng chiến đấu với Cộng Công vốn đã ở thế yếu, theo việc Cộng Công hiện hóa ra Tổ Vu chân thân, càng thêm nguy kịch.

Lại chiến đấu không lâu, đại quân Phượng Hoàng tộc bắt đầu bại lui.

"Vu tộc quá mạnh." Nguyên Phượng trong lòng cười khổ.

Khi lượng kiếp bắt đầu, Vu tộc tác chiến trên nhiều mặt trận.

Mặc dù Long tộc, Phượng Hoàng tộc, Yêu tộc các thế lực tấn công Vu tộc, Vu tộc lại thắng nhiều bại ít.

Nếu Phượng Hoàng tộc đơn độc đối đầu với Vu tộc, Vu tộc chỉ cần động dụng một phần nhỏ sức mạnh là có thể đè Phượng Hoàng tộc xuống đất mà chà đạp...

Rời khỏi Đông Côn Luân, Bàn Huyền vừa không nhanh không chậm bay về phía Bất Chu Sơn, vừa quan sát tứ hải bát hoang, cùng với chiến tranh ở Thiên giới và U Minh giới.

Kẻ địch của Vu tộc tuy nhiều, nhưng cục diện lại không tệ.

"Tiếp theo, để Nữ Oa lập Nhân giáo, có Chuẩn Đề có thể lập một Phật giáo." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc, là Thánh Mẫu của Nhân tộc, do nàng lập Nhân giáo cũng không tồi.

Quan trọng nhất, Nữ Oa hiện tại là người của Vu tộc.

Tương lai không nói chắc, nhưng hiện tại, Nữ Oa là một sức mạnh lớn của Vu tộc.

Về phần Chuẩn Đề, nếu lập Phật giáo, lại phát thêm một số đại

hồng nguyện, công đức chắc chắn sẽ không nhỏ.

Nếu có khả năng, Bàn Huyền cũng hy vọng Chuẩn Đề có thể thành Thánh.

Tiếp Dẫn là đệ tử ký danh của Hồng Quân, sở hữu một đạo Hồng Mông Tử Khí, độ khó thành Thánh nhỏ hơn Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề không thể thành Thánh, cũng không sao.

Tây phương nhị thánh biến thành một Thánh nhân, đối với Bàn Huyền cũng đủ rồi.

Cho nên, Chuẩn Đề nếu có thể thành Thánh thì tốt nhất, không thể thành Thánh cũng không sao.

Bỗng nhiên, mây lành dưới chân Bàn Huyền dừng lại.

Tiếp đó, một luồng ma khí nhàn nhạt xuất hiện trước mặt Bàn Huyền, là Bàn Cổ tâm ma.

"Cũng đến lúc nhữ ra sân rồi, đi đi!

Đừng làm Ngô thất vọng." Bàn Huyền nói với Bàn Cổ tâm ma.

Bàn Cổ tâm ma có thể mê hoặc lòng người, trong lượng kiếp lại càng như cá gặp nước.

Có sự mê hoặc của Bàn Cổ tâm ma, kẻ địch mà Vu tộc phải đối mặt có thể sẽ ít đi một chút.

Do sinh tử nằm trong một niệm của Bàn Huyền, Bàn Cổ tâm ma tuy có dị tâm, nhưng cũng không dám phát tác, chỉ đành ngoan ngoãn nghe lệnh.

Thực ra, sự phát triển của Vu tộc, Bàn Cổ tâm ma cũng có công lao không nhỏ.

Chỉ cần Bàn Cổ giới do tim Bàn Cổ hóa thành không bị hủy diệt,

Bàn Cổ tâm ma cũng bất diệt.

Cho nên, Bàn Cổ tâm ma chỉ cần cẩn thận không bị phong ấn là được.

Phái Bàn Cổ tâm ma đi, Bàn Huyền lại quay đầu nhìn một cái về hướng Đông Côn Luân.

Thái Thượng lập Nhân giáo bị Bàn Huyền phế bỏ, Thái Thượng không thể nào lập lại Nhân giáo.

Có lẽ, Thái Thượng sẽ không lập giáo, nhưng Bàn Huyền cảm thấy Thái Thượng có lẽ sẽ lập giáo.

Không lập Nhân giáo, không biết Thái Thượng sẽ lập giáo gì.

Đương nhiên, Thái Thượng cũng có thể một lần nữa lập Nhân giáo, nhưng Bàn Huyền sẽ một lần nữa phế bỏ Nhân giáo, xem Thái Thượng có bao nhiêu khí vận để hao tổn.

Khí vận của Thái Thượng tuy lớn, nhưng so với khí vận của cả Vu tộc thì kém xa...

Tại một nơi ở Đông Côn Luân, không ít sinh linh đang bàn tán.

"Tam Thanh Thánh nhân tuy đều là Bàn Cổ chính tông, nhưng Thượng Thanh mạnh nhất." "Thượng Thanh Thánh nhân là người đầu tiên trong Tam Thanh thành Thánh, đạo hạnh sâu không lường được, pháp lực càng không thể tưởng tượng." "Nếu có thể gia nhập Tiệt giáo thì tốt rồi." "Thái Thanh Thánh nhân lập Nhân giáo bị phế rồi." "Nghe nói một chân của Thái Thanh Thánh nhân đã què, có thật không?" "Thánh nhân bất tử bất diệt, sao lại què chân?

Thiếu tay gãy chân, không phải trong nháy mắt là phục hồi sao."...

Trong đạo trường của Tam Thanh.

Thái Thượng không thể nào bình tĩnh, trong lòng kìm nén một cỗ

lệ khí.

Mặc dù đã chém tam thi, không có nghĩa là Thái Thượng không còn thiện ác và chấp niệm, chỉ là không bị thiện ác và chấp niệm che mờ mà thôi.

Sinh linh đều lầm tưởng rằng chém tam thi là không còn thiện ác và chấp niệm, trở nên vô tình vô dục, thực ra không phải vậy.

Hồng Quân trước khi thành Thánh đã chém tam thi, có vô tình vô dục không?

Thái Thượng cũng đã chém tam thi, chưa tam thi hợp nhất, cũng không phải vô tình vô dục.

Như Thông Thiên chỉ chém thiện ác nhị thi, có khả năng bị chấp niệm ảnh hưởng.

Cúi đầu nhìn cái chân què, Thái Thượng trong lòng căm hận.

Què một chân, thánh thể của Thái Thượng có khuyết hãm, cảm ngộ Thiên Đạo cũng bị ảnh hưởng.

Nhưng, Thái Thượng hiện tại đang cân nhắc việc lập giáo.

Bàn Huyền phế bỏ Nhân giáo do Thái Thượng lập, Thái Thượng cũng không thể nào một lần nữa lập Nhân giáo.

Đã không định lập Nhân giáo, vậy thì lập giáo gì đây?

Thái Thượng trong lòng cân nhắc.

Hồi lâu, Thái Thượng có ý định.

Thân là thủ đồ của Hồng Quân, nên truyền thừa đạo thống của Hồng Quân.

“Lão sư lập Huyền giáo, Ngô cũng lập một Huyền giáo, của lão sư là Đại thừa Huyền giáo, của Ngô lập sẽ là Tiểu thừa Huyền giáo.”

Thái Thượng trong lòng nghĩ.

Nhưng, lập Tiểu thừa Huyền giáo, không tránh khỏi sẽ phân chia khí vận của Đại thừa Huyền giáo.

Quan hệ đến khí vận của Hồng Quân, Thái Thượng không dám làm càn, cần có sự đồng ý của Hồng Quân mới được.

Trong lòng đã có ý định, Thái Ất Phất Trần trong tay Thái Thượng biến thành một cây Bàn Long Biển Quải, chống đỡ thân thể, một chân què một chân chống gậy ra khỏi cửa.

Thái Thượng cũng thu một con tọa kỵ, là một con Thanh Ngưu một sừng.

Cưỡi lên Thanh Ngưu một sừng, Thái Thượng để Thanh Ngưu đi đến núi Ngọc Kinh ở Tây Côn Luân.

Tu vi của Thanh Ngưu không cao, cũng chỉ Chân Tiên hậu kỳ, cước lực tự nhiên không nhanh, nhưng dưới thủ đoạn của Thái Thượng Thánh nhân, vốn dĩ Thanh Ngưu phải bay mấy trăm năm, lại chỉ trong nháy mắt.

Chương 180

Tốc độ của Thanh Ngưu ngày càng nhanh.

Ổn định ngồi trên lưng trâu, Thái Thượng nhắm mắt dưỡng thần.

Hồi lâu, dưới núi Ngọc Kinh, đôi mắt nhắm chặt của Thái Thượng cũng mở ra.

Xuống khỏi Thanh Ngưu một sừng, để Thanh Ngưu lại dưới núi, Thái Thượng một mình đi đến Tử Tiêu Cung.

Khi Thái Thượng đến ngoài Tử Tiêu Cung, thấy hai đồng tử của Hồng Quân, Hạo Thiên và Dao Trì.

"Gặp qua tiểu lão gia." Thấy Thái Thượng, Hạo Thiên và Dao Trì vội vàng hành lễ.

Hồng Quân lập Huyền giáo, cũng là một giáo chủ, Hạo Thiên và Dao Trì xưng y là chưởng giáo lão gia, về phần đệ tử dưới trướng Hồng Quân, tự nhiên là tiểu lão gia.

Hồng Quân biết Thái Thượng đến, cho nên mới để Hạo Thiên và Dao Trì chờ ở ngoài Tử Tiêu Cung.

Thái Thượng cũng không nói nhiều với Hạo Thiên và Dao Trì, đi vào Tử Tiêu Cung.

"Đệ tử Thái Thượng, bái kiến lão sư, lão sư thánh thọ vô cực." Vừa thấy Hồng Quân, Thái Thượng liền bái.

"Không cần đa lễ, nhữ đến tìm vi sư có việc gì?" Hồng Quân hỏi.

Nếu là để đối phó Bàn Huyền, Hồng Quân cũng chỉ có câu đó, thời cơ chưa đến.

"Nhân giáo do đệ tử lập bị Vu tộc Bàn Huyền phế bỏ, cho nên

muốn lập lại một giáo mới, hy vọng lão sư có thể thành toàn.” Thái Thượng nói.

“Muốn vi sư thành toàn?” Hồng Quân ngẩn ra, có chút không hiểu.

“Đệ tử muốn lập một Tiểu thừa Huyền giáo.” Thái Thượng nói ra mục đích của mình.

“Tiểu thừa Huyền giáo?” Hồng Quân trong lòng cũng kinh ngạc.

Lúc này, ánh mắt Hồng Quân nhìn Thái Thượng cũng thay đổi.

Hồng Quân không ngờ Thái Thượng có ý nghĩ như vậy.

Nếu Thái Thượng lập Tiểu thừa Huyền giáo, lại phân chia khí vận của Đại thừa Huyền giáo, đối với Hồng Quân không phải chuyện tốt.

Nếu thật sự để Thái Thượng lập Tiểu thừa Huyền giáo, Hồng Quân muốn hợp đạo càng khó hơn.

“Cầu lão sư thành toàn.” Thái Thượng lại bái.

“...” Hồng Quân.

Trong Tử Tiêu Cung, nhìn Thái Thượng, Hồng Quân mặt không đổi sắc, trong lòng lại thầm mắng.

Để hợp đạo, Hồng Quân trăm phương ngàn kế tích lũy khí vận, nếu thật sự để Thái Thượng lập Tiểu thừa Huyền giáo, một phần khí vận của Hồng Quân sẽ chuyển sang Tiểu thừa Huyền giáo.

“Thái Thượng đồ nhi, học Ngô giả sinh, tự Ngô giả tử, Huyền giáo không nên có phân chia Đại thừa và Tiểu thừa, con đường của nhữ, sai rồi!” Hồng Quân mặt vô biểu tình, lại từ chối yêu cầu của Thái Thượng.

Chuyện khác đều dễ nói, nhưng khí vận lại không phải chuyện đùa.

Tuy vì quan hệ sư đồ, khí vận của Hồng Quân và Thái Thượng tương liên, nhưng cũng sẽ không đồng ý để Thái Thượng lập Tiểu thừa Huyền giáo.

Bị Hồng Quân từ chối, Thái Thượng trong lòng không khỏi thất vọng.

Nhưng, thái độ của Hồng Quân đã rõ ràng, Thái Thượng có mở miệng cầu xin nữa cũng vô dụng.

"Đã Thiên Đạo công nhận nhữ lập Nhân giáo, vậy thì, nhữ nên là giáo chủ của Nhân giáo." Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Nghe Hồng Quân nói, tâm thần Thái Thượng chấn động.

Quả thực, chỉ cần đủ mạnh, mạnh đến mức có thể chống lại Bàn Huyền, lập Nhân giáo liệu có bị Bàn Huyền phế bỏ không?

Người khác lập Nhân giáo, chỉ cần đủ mạnh, cũng có thể phế bỏ.

"Lão sư nói đúng." Thái Thượng gật đầu.

Trong khoảnh khắc, Thái Thượng cũng hạ quyết tâm, nhất định phải một lần nữa lập Nhân giáo.

Nhưng, bây giờ không phải lúc.

Tam Thanh cộng thêm Hồng Quân, cũng không địch lại Bàn Huyền, huống chi Vu tộc còn có hai vị Thánh nhân.

Thực lực không đủ mạnh, chỉ có thể tạm thời ẩn nhẫn.

"Căn cước của Bàn Huyền đã là khí vận Vu tộc, thành cũng do Vu tộc, bại cũng do Vu tộc." Khóe miệng Hồng Quân hiện lên một tia cười lạnh.

Đối với lời nói của Hồng Quân, Thái Thượng gật đầu đồng tình.

Hiện tại, trong số các đệ tử của Hồng Quân, bốn đệ tử thân

truyền, Tam Thanh đã thành Thánh, Phục Hy lại không biết khi nào mới có thể thành Thánh.

Tiếp Dẫn và Côn Bằng đều là đệ tử ký danh của Hồng Quân, thành Thánh đối với Hồng Quân giúp đỡ cũng có hạn.

Nhưng, Phục Hy gia nhập Vu tộc, khiến trong lòng Hồng Quân có chút mâu thuẫn.

Nếu Phục Hy thành Thánh, Vu tộc lại có thêm một Thánh nhân.

Nhưng nếu Phục Hy nguyện ý làm nội gián, đối phó Vu tộc sẽ dễ hơn nhiều.

"Mặc dù căn cước của Bàn Huyền là khí vận Đại Đạo, nhưng cũng là khí vận Vu tộc, nếu Vu tộc suy vong, thậm chí hủy diệt, hắn có thể đắc ý được sao?

Hừ!" Thái Thượng trong lòng thầm nghĩ.

Tiếp theo, Hỗn Nguyên đạo quả của Hồng Quân hiển hiện ra, diễn hóa tam thiên Hồng Hoang pháp tắc, lại có quang quái lục ly, sâm la vạn tượng.

Thái Thượng cũng hiển hiện ra Hỗn Nguyên đạo quả, cũng diễn hóa ra đủ loại huyền diệu.

Hai Hỗn Nguyên đạo quả có sự tiếp xúc, đạo hạnh của Hồng Quân và Thái Thượng đều có sự tinh tiến.

Lại một lúc lâu sau, ba thân ảnh xuất hiện bên cạnh Thái Thượng, thân hình tướng mạo đều giống Thái Thượng bảy tám phần, chính là tam thi của Thái Thượng.

Tam thi hóa thân của Thái Thượng xuất hiện, lại muốn tam thi hợp nhất.

Lúc này, Hồng Quân toàn lực giúp đỡ Thái Thượng.

Có Hồng Quân giúp đỡ, Thái Thượng muốn tam thi hợp nhất cũng dễ dàng hơn.

Hồng Quân lập Huyền giáo, mượn công đức lập giáo mới tam thi hợp nhất, Thái Thượng cũng đã lập Nhân giáo, công đức to lớn, cộng thêm Thái Thượng có công đức khai thiên, nhưng lại không thể tam thi hợp nhất.

Sau khi thành Thánh, Thái Thượng lại thử tam thi hợp nhất, nhưng lại mãi không thành công.

Tam thi hợp nhất chi pháp không có vấn đề, nhưng độ khó tam thi hợp nhất lại quá lớn, vượt xa dự liệu của Thái Thượng.

"Tập trung tâm thần, bỏ tạp niệm, bão nguyên thủ nhất, tam thi hợp nhất." Hồng Quân trầm giọng nói.

Đại pháp lực của Hồng Quân, cùng với một cỗ thiên đạo chi lực, đồng thời hướng về tam thi hóa thân của Thái Thượng.

Mặc dù đều là tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng pháp lực của Hồng Quân vượt xa Thái Thượng không ít.

Thiên đạo chi lực có thể động dụng, Hồng Quân cũng vượt qua Thái Thượng.

Thánh nhân cũng có cao thấp, xét theo mấy phương diện, tu vi một phương diện, thiên đạo chi lực có thể vận dụng một phương diện, còn có pháp bảo, cùng với thần thông.

Bất luận là pháp lực, hay thiên đạo chi lực có thể vận dụng, Hồng Quân đều vượt qua Thái Thượng.

"Tu vi của lão sư e rằng cách Hỗn Nguyên nhị trọng thiên không xa rồi." Cảm nhận pháp lực của Hồng Quân, Thái Thượng trong lòng cũng không bình tĩnh.

Nếu tu vi của Hồng Quân đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, lại có thiên đạo chi lực gia trì, thậm chí có thể sánh ngang Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Thu liễm tâm thần, Thái Thượng cũng phóng thích pháp lực, đồng thời vận dụng thiên đạo chi lực.

Lập tức, hai cỗ pháp lực cường đại, cùng hai cỗ thiên đạo chi lực, muốn hợp nhất tam thi của Thái Thượng.

Nhưng, nỗ lực hồi lâu, tam thi của Thái Thượng vẫn không thể hợp nhất.

Lại một lần nữa tam thi hợp nhất thất bại, Thái Thượng cũng không khỏi phiền muộn.

Khi thành Thánh, Thái Thượng cũng định tam thi hợp nhất, học theo Hồng Quân, nhưng Hồng Quân thành công, y lại thất bại.

Nếu Hồng Quân không thể tam thi hợp nhất, chỉ bằng công đức lập Huyền giáo, cũng không đủ để y thành Thánh.

Thái Thượng nếu không có công đức khai thiên, không thể tam thi hợp nhất cũng khó thành Thánh.

Lần này, có Hồng Quân tương trợ, Thái Thượng vốn tưởng có thể tam thi hợp nhất, nhưng đã đánh giá thấp độ khó của việc này.

Thấy Thái Thượng tam thi hợp nhất thất bại, Hồng Quân mặt vô biểu tình thu lại pháp lực.

"Có lẽ vì nhữ đã thành Thánh, tam thi hợp nhất mới càng khó." Hồng Quân nói.

Hỗn Nguyên Kim Tiên tam thi hợp nhất và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tam thi hợp nhất, độ khó tự nhiên không giống nhau, nếu nguyên thần đã ký thác Thiên Đạo, lại càng khác.

Tiếp theo, Thái Thượng lại nêu ra các vấn đề trong tu hành.

Sư giả, truyền đạo, thụ nghiệp, giải hoặc.

Đã là đệ tử của Hồng Quân, vấn đề trong tu hành tự nhiên có thể thỉnh giáo Hồng Quân.

Đối với các vấn đề của Thái Thượng, Hồng Quân lại chỉ có thể trả lời một phần.

Dù sao đều là Thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, có chênh lệch, nhưng cũng không quá xa.

Đối với một phần vấn đề có được đáp án, Thái Thượng cũng đã mãn nguyện.

Lại một lúc, Thái Thượng cũng cáo lui.

Ra khỏi Tử Tiêu Cung, Thái Thượng xuống núi Ngọc Kinh, ở dưới núi tìm tọa kỵ của mình.

Cưỡi Thanh Ngưu, Thái Thượng lại trở về Đông Côn Luân.

Không thể lập Tiểu thừa Huyền giáo, tam thi hợp nhất lại thất bại, tâm tình của Thái Thượng cũng không tốt lắm...

Đại địa phương Tây, nhìn ra xa chỉ thấy cằn cỗi vô cùng.

Sinh linh thưa thớt, phúc địa khó tìm, linh khí trong trời đất cũng thiếu thốn.

Một luồng phật quang phổ chiếu, là Chuẩn Đề đang tích đức hành thiện.

Chuẩn Đề cũng xuất thế ở phương Tây, đối mặt với phương Tây tan hoang hiện tại, tâm tình cũng khá thương cảm.

“Ngô nhất định phải khôi phục phương Tây.” Chuẩn Đề âm thầm hạ quyết tâm.

Nhưng, muốn để phương Tây khôi phục như trước lượng kiếp, Thánh nhân cũng khó, huống chi là Chuẩn Đề hiện tại.

Để chấn hưng phương Tây, Chuẩn Đề càng muốn thành Thánh, nhưng không có Hồng Mông Tử Khí, cũng không có công đức khai thiên, muốn thành Thánh lại khó.

Lại đi một đoạn đường, Chuẩn Đề dừng lại, bắt đầu tu sửa một địa mạch.

Tu sửa địa mạch không dễ, Chuẩn Đề cũng chỉ có thể tu sửa một số địa mạch nhỏ, lớn hơn một chút thì khó.

Tu sửa địa mạch bị phá hoại cũng có công đức, cho nên, trong lượng kiếp cũng có một số đại năng ở phương Tây tu sửa địa mạch.

Ví như Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán núi Vạn Thọ, nghe nói đã tu sửa không ít địa mạch.

Địa mạch tốt mới có thể thai nghén ra linh mạch, nhưng cũng cần thời gian.

Hơn chín thành linh mạch của phương Tây đều bị La Hầu hủy diệt, tu sửa địa mạch dễ, nhưng linh mạch lại là vấn đề lớn.

Muốn chấn hưng phương Tây, khí vận là quan trọng nhất.

Nếu phương Tây có đại khí vận, được Thiên Đạo chiếu cố, tự nhiên sẽ khác.

Thất thải thần quang từ Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề phát ra, âm dương ngũ hành lưu chuyển, tu sửa địa mạch.

Hồi lâu, Chuẩn Đề mới tu sửa được một phần nhỏ địa mạch dưới chân.

Cũng lúc này, Chuẩn Đề tự có cảm ứng, ngừng tu sửa địa mạch, ngẩng đầu nhìn về phía xa.

Thất Bảo Diệu Thụ trong tay khẽ vung, dưới chân Chuẩn Đề sinh ra mây lành, bay về phía xa.

Ức vạn dặm chỉ trong chớp mắt.

Chương 181

Không lâu sau, Chuẩn Đề thấy một con ma thú.

Một con ma thú tu vi Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, thân thể to lớn, hình như nhím, toàn thân đen kịt, hai mắt đỏ rực, ma khí lượn lờ.

Ma thú cao trăm trượng, như một ngọn núi nhỏ.

Khi thấy con ma thú, Chuẩn Đề cũng có chút kinh ngạc.

Sau khi La Hầu vẫn lạc, Nhị Thập Tứ Phẩm Hắc Liên diễn hóa thành Ma giới, cường giả Ma tộc trên Hồng Hoang đại địa gần như đều đã phi thăng đến Ma giới.

Hiện tại, có thể thấy một con ma thú tu vi Thái Ất Kim Tiên trên Hồng Hoang đại địa, cũng là hiếm.

"Hừ!" Hừ lạnh một tiếng, trên đầu Chuẩn Đề hiện ra một viên xá lợi tử.

Đó là quá khứ xá lợi của Chuẩn Đề, tỏa ra phật quang, chiếu sáng vũ trụ, chấn động chư thiên.

Khi phật quang xá lợi của Chuẩn Đề xuất hiện, lại có tiếng phạm âm vang vọng.

Con ma thú ở xa xa bản năng cảm thấy không ổn, muốn chạy trốn, nhưng đã muộn.

Chớp mắt, phật quang xá lợi của Chuẩn Đề phá vỡ hư không, bao trùm lên con ma thú ở xa.

Bị phật quang bao trùm, ma thú đau đớn không thôi, một thân ma khí bị hóa giải.

Trong khoảnh khắc, ma thú không còn một tia ma khí, thân thể to

lớn hóa thành tro bụi, linh hồn thì rơi vào U Minh.

Theo một ý niệm của Chuẩn Đề, xá lợi quay về đỉnh đầu.

Tiếp đó, trên đầu Chuẩn Đề lại xuất hiện hai viên xá lợi.

Ba viên xá lợi, ứng với quá khứ, hiện tại và vị lai, tạo thành tam thế pháp thân của Chuẩn Đề, ngưng tụ tiên thiên bồ đề phật tổ kim thân, gần như vạn kiếp bất ma.

Hiện tại, Chuẩn Đề cách Hỗn Nguyên đạo quả cũng chỉ một bước chân, nhưng một bước chân này lại là trời vực.

Nếu không có đại cơ duyên, đại tạo hóa, có lẽ Chuẩn Đề tu luyện một vô lượng lượng kiếp cũng chưa chắc chứng được Hỗn Nguyên đạo quả.

Diệt ma thú, cũng là tạo phúc cho đại địa phương Tây.

Khi Chuẩn Đề lại đi về phía trước một đoạn đường, thấy oán khí ngút trời, vội vàng chạy đến độ hóa...

Dưới chân Bất Chu Sơn.

Bàn Huyền vừa trở về, Hậu Thổ và Nữ Oa đã ra đón.

Ba người vào bộ lạc của Bàn Huyền.

Trong Tổ Vu điện, Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa giao đàm.

"Nhân tộc do nữ sáng tạo, lại tôn nữ làm Thánh Mẫu, nên lập Nhân giáo." Bàn Huyền nói với Nữ Oa.

Nữ Oa hoàn toàn có tư cách lập Nhân giáo, Bàn Huyền gần như có thể xác định, Nữ Oa lập Nhân giáo sẽ được Thiên Đạo công nhận.

Công đức lập Nhân giáo là thứ yếu, việc giáo hóa Nhân tộc không thể để người ngoài nhúng tay.

Hơn nữa, Nhân tộc xuất thế cũng đã một thời gian, Không Động

Ấn e rằng cũng sắp xuất thế.

"Lập Nhân giáo?" Nữ Oa cũng cân nhắc, nhưng lập giáo không phải chuyện nhỏ, không thể đùa giỡn.

Lập giáo là truyền thừa đạo thống, đối với việc giáo hóa Nhân tộc, Nữ Oa không có hứng thú lắm, nhưng Bàn Huyền đã mở lời muốn nàng lập Nhân giáo, hơi suy nghĩ liền đồng ý.

Trước là Phục Hy lập Nhân giáo, sau là Thái Thượng lập Nhân giáo, Nhân tộc lại ngày càng quan trọng.

Chỉ cần là Thánh nhân, sẽ không xem thường Nhân tộc.

Mặc dù căn cước của Nhân tộc một đời không bằng một đời, nhưng tiềm lực lại kinh người.

Một khi tiềm lực Nhân tộc hoàn toàn bùng nổ, không thể tưởng tượng.

"Thiên Đạo ở trên, Ngô là Nữ Oa, lập nên một giáo, lấy Hồng Tú Cầu, Tạo Nhân Đỉnh và Tạo Nhân Tiên trấn áp khí vận, mong Thiên Đạo chứng giám, Nhân giáo, lập!" Giọng Nữ Oa vang lên dưới chân Bất Chu Sơn.

Bàn Huyền và Hậu Thổ đều đứng bên cạnh xem.

Theo việc Nữ Oa lập Nhân giáo, không bao lâu, trời giáng công đức, là Thiên Đạo đã công nhận.

Nhưng, nếu Nhân giáo bị phế, công đức Nữ Oa hiện tại có được cũng sẽ tan biến.

Không thể không nói, thật là một phen ba bận, trước là Phục Hy lập Nhân giáo, đáng tiếc không được Thiên Đạo công nhận, sau có Thái Thượng lập Nhân giáo, tuy được Thiên Đạo công nhận, nhưng Bàn Huyền lại phế bỏ Nhân giáo.

Hiện tại, Nữ Oa lại lập Nhân giáo.

Thánh nhân lập giáo, chỉ cần giáo nghĩa không có vấn đề lớn, cơ bản đều có thể được Thiên Đạo công nhận, huống chi uy vọng của Nữ Oa trong Nhân tộc không ai sánh bằng, khí vận tương liên.

Trực tiếp hấp thu công đức lập Nhân giáo, đạo hạnh của Nữ Oa cũng có sự tinh tiến.

Đối với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đạo hạnh quan trọng hơn tu vi, cho nên, Nữ Oa hấp thu công đức không đề thăng tu vi, toàn bộ dùng để đề thăng đạo hạnh.

Hiện tại, Nhân tộc đang phồn thịnh ở một nơi dưới chân Bất Chu Sơn, nơi Nữ Oa ở cũng cách Nhân tộc ức triệu quang niên, không quá xa, khi Nữ Oa mở miệng lập Nhân giáo, giọng tuy không lớn, nhưng cũng truyền đến bên Nhân tộc.

Trong nhất thời, gần như mỗi người đều nghe thấy.

Biết tin Nữ Oa lập Nhân giáo, muốn giáo hóa Nhân tộc, gần như tất cả mọi người đều kích động không thôi.

Ngày càng nhiều người quỳ xuống đất bái lạy.

"Nữ Oa nương nương từ bi."...

Đông Côn Luân, một ngọn tiên sơn nguy nga lơ lửng, đạo trường của Tam Thanh ở trong ngọn núi này.

Theo việc Tam Thanh thành Thánh, đạo trường của ba người cũng thay đổi.

Nhà tranh vách đất ngày xưa, nay đã là đạo quan cổ kính.

Thái Thanh Quan, Đâu Suất Cung.

Thái Thượng đang luyện đan.

Sau khi thành Thánh, Thái Thượng có thể luyện chế Cửu chuyển kim đan, chỉ bị hạn chế bởi dược liệu, hiện tại lại chỉ luyện chế Bát chuyển kim đan.

Trong Tam Thanh, Thái Thượng giỏi luyện đan, Nguyên Thủy thì giỏi luyện khí, còn Thông Thiên thì giỏi trận pháp chi đạo.

Muốn luyện chế một lò Bát chuyển kim đan, Thánh nhân cũng cần một thời gian.

Nhưng, sau khi thành Thánh, Thái Thượng luyện đan chưa từng thất bại một lần.

Cũng lúc này, nguyên thần ký thác Thiên Đạo của Thái Thượng nhảy lên.

Trong lượng kiếp, thiên cơ hỗn loạn, Thánh nhân cũng khó mà biết hết, nhưng Thái Thượng lúc này lại từ vận hành của Thiên Đạo biết được Nữ Oa đã lập Nhân giáo.

"Nữ Oa lập Nhân giáo?" Thái Thượng cũng chau mày.

Thái Thượng vốn định lập một Tiểu thừa Huyền giáo, nhưng Hồng Quân phản đối, sau đó, Thái Thượng cũng hạ quyết tâm lập lại Nhân giáo.

Bây giờ, Nữ Oa đã lập Nhân giáo, Thái Thượng muốn lập lại Nhân giáo phải phế bỏ Nhân giáo trước.

Nhưng Thái Thượng hiện tại không có thực lực phế bỏ Nhân giáo, dù có thể làm được, phế bỏ Nhân giáo của Nữ Oa, Nhân tộc có chịu được giáo hóa không?

Ký ức có thể xóa đi, nhưng theo sự phát triển của Nhân tộc, muốn xóa đi ký ức của tất cả mọi người cũng không dễ.

Nếu Thái Thượng phế bỏ Nhân giáo của Nữ Oa, lại ra tay xóa đi

ký ức của Nhân tộc, Nữ Oa chắc chắn sẽ ngăn cản.

Cho nên, độ khó để Thái Thượng lập lại Nhân giáo rất lớn.

Nhưng, Thái Thượng cũng không định từ bỏ.

"Nâng cao tu vi!" Thái Thượng thầm nghĩ.

Chỉ cần tu vi đủ cao, mọi vấn đề cũng không còn là vấn đề.

Thành Thánh không phải là điểm cuối, Hỗn Nguyên nhất trọng thiên càng chỉ là điểm khởi đầu của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mới là mục tiêu theo đuổi của Thái Thượng hiện tại, về phần Đại Đạo Thánh Nhân, Bàn Cổ đều đã thất bại, y không dám nghĩ tới...

Sau khi Nữ Oa lập Nhân giáo, Bàn Huyền và Hậu Thổ lại đi đến U Minh giới.

Không phải Địa Phủ xảy ra chuyện, cũng không phải Luân Hồi xảy ra chuyện.

Lần lượng kiếp này, U Minh giới cũng có không ít sát phạt, nhưng Địa Phủ lại càng cường thịnh hơn.

Khi Bàn Huyền và Hậu Thổ vừa đến U Minh giới, thấy Âm Sơn ở xa xa sát khí ngút trời.

Âm Sơn là dãy núi lớn nhất trong U Minh giới hiện tại, âm u khủng bố, đá lởm chởm, vô số quỷ quái chiếm cứ.

Sau khi Địa Phủ được thành lập, không ít quỷ vương trong Âm Sơn coi thường trật tự Địa Phủ, thậm chí khai chiến với Địa Phủ.

Tộc A Tu La không ít lần tác chiến với một số thế lực trong Âm Sơn.

Lúc này, hai quỷ đế của Địa Phủ, suất lĩnh ức vạn đại quân, cùng

trăm vạn A Tu La, xông vào sâu trong Âm Sơn.

Trăm vạn A Tu La do Ba Tuần cầm đầu, dũng mãnh không sợ chết.

Tộc A Tu La trời sinh hiếu chiến, trên chiến trường cũng dễ đột phá tu vi hơn.

Về phần Minh Hà lão tổ, lại không ra tay.

Bay trên Âm Sơn, liếc nhìn cuộc chém giết bên dưới, Bàn Huyền không hề động lòng, Hậu Thổ do dự một chút, cũng không ra tay.

So với chiến tranh ở Thiên giới và Nhân giới, U Minh giới càng tàn khốc hơn.

Sinh linh ở Thiên giới và Nhân giới chết đi phần lớn có thể vào luân hồi, trong U Minh giới gần như đều là hồn phi phách tán.

Quỷ loại là âm linh, vạn kiếp âm linh khó nhập thánh, vì vậy, quỷ quái muốn thành chính quả rất khó, khó hơn thân người ức vạn lần.

Ngoài ra, người chết thành quỷ, quỷ chết thành nễ, nễ chết thành hi, hi chết thành di.

Nhìn không thấy gọi là di, nghe không được gọi là hi, nắm không trúng, gọi là vi, ba thứ này không thể truy xét đến cùng, nên hợp lại làm một.

Phía trên không sáng, phía dưới không tối, kéo dài không thể gọi tên, lại quay về không vật, gọi là trạng thái không trạng thái, hình tượng không vật, gọi là hốt hoảng, đón không thấy đầu, theo không thấy đuôi, nắm đạo xưa, để cai quản việc nay, có thể biết khởi thủy xưa, gọi là đạo kỷ.

Hồn phi phách tán, vận khí tốt cũng có thể vào luân hồi, chỉ là độ khó cũng lớn.

Địa Phủ không phải là bông hoa trong nhà kính, Bàn Huyền cũng không phải là bảo mẫu, lần lượng kiếp này đối với Địa Phủ cũng là một sự rèn luyện.

Trừ phi Địa Phủ có phiền phức lớn, nếu không, Bàn Huyền sẽ không dễ dàng ra tay.

"Đừng xem nhiều, chính sự quan trọng." Bàn Huyền nói với Hậu Thổ bên cạnh.

Bàn Huyền và Hậu Thổ hiện tại muốn đi đến Luân Hồi.

Luân Hồi chia làm sáu đạo, đã hoàn thiện, nhưng Bàn Huyền và Hậu Thổ lại định nâng cấp Luân Hồi.

Hiện tại, Luân Hồi có Thiên đạo, Nhân đạo, Súc sinh đạo, Địa ngục đạo, Ngạ quỷ đạo và A Tu La đạo, nhưng lại không có Vu đạo.

Tuy Vu tộc hóa hình người ở trong Nhân đạo, nhưng Vu chưa hóa hình lại không vào Nhân đạo.

Vì vậy, Bàn Huyền sớm đã muốn thêm một Vu đạo vào Luân Hồi.

Qua thương lượng của Bàn Huyền và Hậu Thổ, hai người quyết định nâng cấp Luân Hồi, để trong Luân Hồi xuất hiện một Vu đạo luân hồi.

Vu đạo kết nối với Thiên đạo, Nhân đạo, Súc sinh đạo, Địa ngục đạo, Ngạ quỷ đạo và A Tu La đạo, lấy tinh hoa của sáu đạo.

Hơn nữa, Vu đạo cũng sẽ kết nối với Bàn Cổ huyết trì.

Có Vu đạo xuất hiện, sẽ có người chuyển thế thành Vu, hơn nữa, người có thể chuyển thế thành Vu đều sẽ là những người ưu tú.

Chỉ cần diễn hóa ra Vu đạo luân hồi, lợi ích đối với Vu tộc là hiển nhiên.

"Nhưng, Thiên Đạo Hồng Hoang e rằng sẽ không cho phép Vu đạo

luân hồi xuất hiện.” Bàn Huyền thầm nghĩ.

Có thể chuyển thế thành Vu có huyết mạch Bàn Cổ, có phần nghịch thiên, Thiên Đạo không cho phép cũng không lạ, nhưng Bàn Huyền sẽ không dễ dàng từ bỏ.

“Đại huynh, diễn hóa Vu đạo luân hồi, chắc chắn sẽ có thiên khiển.” Hậu Thổ không nhịn được nói.

Chương 182

Mặc dù Hậu Thổ cũng hy vọng nâng cấp Luân Hồi, để trong Luân Hồi có thêm một Vu đạo luân hồi, nhưng qua suy diễn cẩn thận, phát hiện sẽ có thiên khiển.

"Thiên khiển giáng xuống, đã có vi huynh." Bàn Huyền vẻ mặt bình tĩnh.

Trả một cái giá nào đó, Bàn Huyền cũng muốn diễn hóa ra Vu đạo luân hồi.

Theo việc Tam Thanh thành Thánh, Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của trời đất cũng ngày càng khó.

Vu đạo luân hồi xuất hiện đối với Vu tộc có lợi ích lớn, Bàn Huyền sẽ không từ bỏ.

Hậu Thổ cũng không nói thêm, đã Bàn Huyền quyết định, nàng sẽ toàn lực ủng hộ.

Lại một lúc, Bàn Huyền và Hậu Thổ đến ngoài Lục đạo luân hồi.

Có hai Đại Vu canh giữ bên ngoài Luân Hồi.

Nhưng, hai Đại Vu canh giữ bên ngoài Luân Hồi hoàn toàn không phát hiện ra Bàn Huyền và Hậu Thổ.

Với tu vi đạo hạnh, cùng với thần thông thủ đoạn của Bàn Huyền và Hậu Thổ, không bị người khác phát hiện, ngay cả Hồng Quân cũng khó phát hiện, huống chi là hai Đại Vu nhỏ bé.

Bước vào trong Luân Hồi, một vòng xoáy vô hình.

Trước mắt là một mảnh tối đen.

Rất nhanh, phân thân Bình Tâm của Hậu Thổ xuất hiện trước mắt.

Bình Tâm tay cầm Sổ Sinh Tử.

Sổ Sinh Tử đã kết nối với bản nguyên của Luân Hồi, phẩm cấp ẩn ẩn muốn đề thăng thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Tiếp theo, Bàn Huyền và Hậu Thổ phân công, Hậu Thổ phụ trách diễn hóa Vu đạo luân hồi, Bàn Huyền thì phụ trách đối phó thiên khiển.

Chỉ thấy, Bình Tâm đưa Sổ Sinh Tử cho Hậu Thổ.

Khi Sổ Sinh Tử vào tay Hậu Thổ, nàng toàn lực điều khiển Lục đạo luân hồi.

Luân Hồi vận chuyển, lục đạo chi lực cuồn cuộn.

Một giọt Bàn Cổ tinh huyết xuất hiện trong tay Hậu Thổ.

Dùng một giọt Bàn Cổ tinh huyết làm cơ sở, Hậu Thổ thi triển thủ đoạn Thánh nhân, bắt đầu diễn hóa Vu đạo luân hồi.

Không bao lâu, một hư ảnh luân hồi xuất hiện.

Chính là hư ảnh Vu đạo luân hồi.

Thiên đạo luân hồi, Nhân đạo luân hồi, Súc sinh đạo luân hồi, Ngạ quỷ đạo luân hồi, Địa ngục đạo luân hồi và A Tu La đạo luân hồi, lần lượt hiển hóa, đều là thực chất, Vu đạo luân hồi lại chỉ là một hư ảnh.

Theo thời gian trôi đi, Luân Hồi bắt đầu nâng cấp.

Một khi Luân Hồi nâng cấp hoàn tất, Vu đạo luân hồi cũng sẽ được diễn hóa ra.

Hơn nữa, Vu đạo sẽ là luân hồi trong luân hồi, là hạt nhân của luân hồi.

Lúc này, Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện bên ngoài Luân Hồi, có thiên khiển giáng xuống.

Bàn Huyền động dụng Thiên Phạt Chi Nhãn, tay cầm Khai Thiên Phủ, chân đạp Nhị Thập Ngũ Phẩm Thanh Liên. (Tạo Hóa Thanh Liên đã từ Nhị Thập Tứ Phẩm thăng lên Nhị Thập Ngũ Phẩm.) Ra khỏi Luân Hồi, Bàn Huyền bay vào trong mây thiên khiển.

Theo việc Bàn Huyền tiến vào mây thiên khiển, thấy mây thiên khiển cuồn cuộn, sấm chớp vang dội, nhưng không thấy một đạo thần lôi nào rơi xuống.

Hồi lâu, mây thiên khiển tan biến.

Khi thân ảnh Bàn Huyền xuất hiện, lại có phần chật vật.

Chỉ thấy, Khai Thiên Phủ và Nhị Thập Ngũ Phẩm Thanh Liên đều ánh sáng ảm đạm, Bàn Huyền cũng đầu bù tóc rối, tuy không bị thương, nhưng trên người có chút cháy đen.

Thiên khiển lần này uy lực không nhỏ, suýt nữa khiến Bàn Huyền bị thương nhẹ.

Nếu không động dụng Thiên Phạt Chi Nhãn, Bàn Huyền ước chừng đã bị thương, nhưng cũng sẽ không bị thương quá nặng...

Khi mây thiên khiển tan biến, Thượng Thương Chi Nhãn cũng nhanh chóng ẩn đi.

Lại mấy ngày nữa, Vu đạo luân hồi mới được Hậu Thổ diễn hóa ra.

Khi Vu đạo luân hồi được diễn hóa ra, Luân Hồi cũng được nâng cấp.

Luân Hồi nâng cấp, cũng là hoàn thiện Hồng Hoang, cho nên, Thiên Đạo giáng xuống công đức.

Diễn hóa Vu đạo luân hồi có thiên khiển, nhưng nâng cấp Luân Hồi lại có công đức, Thiên Đạo chí công, không hề thiên vị, chuyện

nào ra chuyện đó.

Bề ngoài nhìn, Luân Hồi là Lục đạo luân hồi, thực tế lại là Thất đạo luân hồi.

Nhưng, muốn chuyển thế thành Vu không phải tùy tiện là được.

Mỗi một đạo trong Luân Hồi đều có yêu cầu, Vu đạo yêu cầu cao nhất.

Vu có huyết mạch Bàn Cổ, nhưng huyết mạch Bàn Cổ không phải tùy tiện có được, nếu không khống chế, vô số sinh linh chuyển thế thành Vu, huyết mạch Bàn Cổ căn bản không đủ.

Thành công diễn hóa ra Vu đạo luân hồi, Hậu Thổ cũng vui mừng.

Dù đang trong lượng kiếp, thiên cơ hỗn loạn, Thánh nhân khó mà biết được mọi chuyện, nhưng việc luân hồi được nâng cấp, các vị Thánh nhân có nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo đều biết được ngay lập tức.

Tại núi Ngọc Kinh ở Tây Côn Luân, trong Tử Tiêu Cung.

"Vu Đạo Luân Hồi?" Hồng Quân cũng kinh ngạc.

Trước có Nữ Oa lập Nhân giáo, tiếp đó trong Lục Đạo Luân Hồi lại có thêm Vu Đạo Luân Hồi.

Khí vận của Vu tộc chắc chắn sẽ tăng mạnh.

Căn cước của Bàn Huyền là khí vận Vu tộc, theo đà khí vận Vu tộc tăng mạnh, Bàn Huyền không nghi ngờ gì cũng trở nên cường đại hơn.

Hơn nữa, cùng với sự xuất hiện của Vu Đạo Luân Hồi, Vu tộc sẽ phát triển nhanh hơn.

Đối với Hồng Quân, đây đều không phải là chuyện tốt.

“Không được, phải mau chóng hợp đạo.” Hồng Quân thầm nghĩ.

Thời gian càng kéo dài, Hồng Quân muốn hợp đạo sẽ càng khó khăn.

Tuy nhiên, với khí vận hiện tại của Hồng Quân, còn xa mới đủ để hợp đạo.

Trong lòng tính toán, Hồng Quân cũng đã có không ít phương pháp.

...

Tại một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn, Nữ Oa lại không quá kinh ngạc.

Việc Bàn Huyền và Hậu Thổ đi nâng cấp luân hồi, diễn hóa Vu Đạo, Nữ Oa cũng biết.

Sở dĩ Nữ Oa không đi cùng là vì nàng phải trấn giữ dưới chân Bất Chu Sơn.

Mười bốn bộ lạc Tổ Vu đều ở dưới Bất Chu Sơn, lối vào Bàn Cổ Giới cũng ở dưới Bất Chu Sơn.

Trong thời kỳ lượng kiếp, nếu không có một cường giả trấn giữ sẽ rất nguy hiểm.

“Trong luân hồi đã diễn hóa ra Vu Đạo, Vu tộc trở thành nhân vật chính của đất trời cũng chỉ là chuyện sớm muộn.” Nữ Oa thầm nghĩ.

Mặc dù Nữ Oa là Thánh Mẫu của Nhân tộc, giáo chủ của Nhân giáo, nhưng trong lòng hiện giờ lại càng hy vọng Vu tộc trở thành nhân vật chính của đất trời.

Dù Nữ Oa không có huyết mạch Bàn Cổ, nhưng khí vận của nàng lại gắn liền với Vu tộc.

Khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của đất trời, Nữ Oa cũng sẽ nhận được không ít lợi ích.

Một khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của đất trời, tự nhiên Bàn Huyền sẽ là người được lợi nhiều nhất, sau đó là Hậu Thổ và Nữ Oa, tiếp theo mới đến các Tổ Vu như Đế Giang, Chúc Dung...

Bỗng nhiên, Nữ Oa thần sắc khẽ động, quay đầu nhìn về một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn.

Nàng vận dụng pháp nhãn của Thánh nhân để quan sát, rồi lại bấm ngón tay tính toán.

Một lúc lâu sau, Nữ Oa lộ vẻ vui mừng.

Thì ra trên Bất Chu Sơn có một bảo vật sắp xuất thế, không biết là Tiên Thiên Linh Bảo hay Tiên Thiên Linh Căn.

Đương nhiên, cũng có thể là Tiên Thiên Chí Bảo.

Còn về Hỗn Độn Linh Bảo hoặc Hỗn Độn Linh Căn, khả năng là quá nhỏ.

Đã phát hiện ra, Nữ Oa cũng lập tức chạy đến.

Cho dù chỉ là một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, hoặc Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Nữ Oa không vừa mắt cũng có thể tặng cho người khác.

Khoảng cách hơn trăm triệu quang niên mất đi ý nghĩa trước mặt Nữ Oa, chỉ một bước chân, nàng đã vượt qua trăm triệu quang niên.

Trong nháy mắt, Nữ Oa đã đến bên một sườn núi.

Một Tiên Thiên Đại Trận ẩn giấu trong hư không hiện ra.

Đứng ngoài trận, Nữ Oa chỉ quan sát hai lượt đã nhận ra đó là Tiên Thiên Tam Tài Đại Trận.

Nếu cứ chờ đợi, đại trận phải mất mấy năm nữa mới tiêu tan, lúc đó, bảo vật bị đại trận che giấu mới xuất thế.

Mấy năm thời gian tuy ngắn, thoáng chốc là qua, nhưng Nữ Oa lại không muốn chờ.

Thế là, Nữ Oa lấy ra Tạo Nhân Tiên.

Tay cầm Tạo Nhân Tiên, Nữ Oa tiến vào trong trận.

Vừa vào trận, lực lượng Tiên Thiên Tam Tài từ bốn phương tám hướng ập tới.

Đối mặt với lực lượng Tiên Thiên Tam Tài xung kích như vậy, Chuẩn Thánh nếu không có chí bảo cũng sẽ chật vật, thậm chí bị thương nhẹ.

Nhưng trong mắt Thánh nhân, nó chẳng là gì cả.

"Bùm!" Theo một cái vung nhẹ của Tạo Nhân Tiên trong tay Nữ Oa, lực lượng Tiên Thiên Tam Tài đang ập tới đã bị phá tan.

Không lâu sau, Nữ Oa đã tìm thấy trận nhãn.

Lại một roi nữa, trận nhãn bị hủy diệt.

Cùng với việc trận nhãn bị hủy, đại trận cũng bị phá.

"Ầm!" Khi Tiên Thiên Tam Tài Đại Trận bị phá, bảo vật bị đại trận che giấu cũng lộ ra trước mắt Nữ Oa.

Đó là một gốc Tiên Thiên Linh Căn, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

"...Kiến Mộc!" Nữ Oa trừng lớn hai mắt.

Kiến Mộc thông thiên triệt địa, trên có thể thông thiên, dưới có thể vào U Minh.

Vì có thể kết nối Tam Giới, Kiến Mộc còn được gọi là trái tim của Tam Giới.

Nhìn kỹ Kiến Mộc, chỉ thấy nó xanh biếc mơn mởn, cao ức vạn

trượng, đỉnh ngọn chìm vào hư không, rễ cây bên dưới tuy ở trong đất đá, nhưng cũng kết nối với hư không.

Trên Kiến Mộc có vô số dị tượng.

Điều khiến Nữ Oa kinh ngạc là, Kiến Mộc một thân cây lại tạo thành ba ngàn thế giới.

Lá cây, hoa, quả của Kiến Mộc đều là những thế giới nhỏ, mỗi chiếc lá ẩn chứa một Tiểu Thiên Thế Giới, trong mỗi đóa hoa ẩn chứa một Trung Thiên Thế Giới, còn trong quả lại ẩn chứa một Đại Thiên Thế Giới.

Còn cành cây thì ẩn chứa Thái Ất cấp thế giới.

Không, Thái Ất cấp thế giới trong mắt Nữ Oa chẳng là gì, huống chi là Đại Thiên Thế Giới.

Điều thực sự khiến Nữ Oa kinh ngạc là thân cây Kiến Mộc lại ẩn chứa ba ngàn Đại La cấp thế giới.

Ba ngàn Đại La cấp thế giới, ức vạn Thái Ất cấp thế giới, hơn ức triệu Đại Thiên Thế Giới, cùng với vô số Trung Thiên Thế Giới và Tiểu Thiên Thế Giới, sức mạnh thế giới mà Kiến Mộc ẩn chứa e rằng có thể sánh ngang với một Hỗn Nguyên nhất cấp thế giới.

Hoàn hồn sau cơn kinh ngạc, Nữ Oa vội vàng muốn luyện hóa bản nguyên của Kiến Mộc.

Chương 183

Tuy nhiên, ngay khi Nữ Oa bắt đầu luyện hóa bản nguyên Kiến Mộc, lại có một người ngâm nga bài ca đi tới.

"Tích địa khai thiên Huyền Hoàng cảnh, Lô trung luyện xuất cẩm càn khôn, Hỗn Độn thì hề nhậm Ngô vi, Ngũ Hành hề tại Ngô chưởng ác, Lưỡng thủ bao la thiên địa ngoại, Phúc an Ngũ Nhạc cộng Tu Di." Người đến chính là Thái Thượng cưỡi trên con thanh ngưu một sừng.

Theo sau Thái Thượng, mây lành cuồn cuộn, ánh sáng lan tỏa khắp nơi, hương thơm lạ lùng bay phấp phới.

Thấy Thái Thượng đến, sắc mặt Nữ Oa cũng không được tốt cho lắm.

Chỉ cần cho Nữ Oa một chút thời gian, nàng có thể sơ bộ luyện hóa Kiến Mộc.

Nhưng Thái Thượng đến, lại có thêm biến số.

Cùng là Thánh nhân, Nữ Oa không có tự tin đánh bại Thái Thượng.

Nhanh chóng, Thái Thượng đến trước mặt Nữ Oa, ánh mắt không dừng lại trên người nàng mà lại nhìn chằm chằm vào Kiến Mộc.

"Đúng là một gốc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn." Thái Thượng không khỏi khen ngợi.

"Đạo hữu đến muộn một bước rồi." Nữ Oa nói, ý tứ là trước sau có khác, Nữ Oa là người đầu tiên phát hiện, Kiến Mộc đương nhiên thuộc về nàng.

Nhưng Thái Thượng đã đến, tự nhiên sẽ không nhường Kiến Mộc cho Nữ Oa.

“Kiến Mộc có duyên với bần đạo.” Thái Thượng nói.

“Nếu vậy, đành phải đấu một trận thôi.” Nữ Oa lạnh mặt.

Nữ Oa không từ bỏ Kiến Mộc, Thái Thượng cũng không chịu buông tay, vậy thì chỉ có thể đấu một trận.

“Mỗi người tự dựa vào bản lĩnh của mình.” Thái Thượng cũng không nói nhiều, cây Thái Ất Phất Trần trong tay vung lên.

Trong tay Nữ Oa, Tạo Nhân Tiên như một con rắn linh, xé không khí quất thẳng vào mặt già của Thái Thượng.

Đánh người không đánh mặt, Nữ Oa vừa ra tay đã khiến Thái Thượng có chút tức giận.

Thái Thượng cũng không né tránh, Thái Ất Phất Trần trong tay nhẹ nhàng đỡ lấy đòn tấn công của Nữ Oa.

Vì khoảng cách với Kiến Mộc quá gần, lại vì không muốn phá hủy Kiến Mộc, Nữ Oa và Thái Thượng đều không bung hết sức.

Trong nháy mắt, Nữ Oa và Thái Thượng đã đấu mấy ngàn hiệp, nhưng không phân thắng bại.

Các Thánh nhân có tu vi tương đương muốn phân thắng bại là không dễ dàng, thường chỉ là tranh giành thể diện.

Như trận chiến của Nữ Oa và Thái Thượng, nếu một bên mất mặt, cũng nên thu tay rời đi.

Nhưng, một gốc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn ở ngay trước mắt, dù có mất chút thể diện, Nữ Oa và Thái Thượng cũng đều sẽ không rời đi.

Không lâu sau, Nữ Oa và Thái Thượng lại đấu thêm mấy chục vạn hiệp, vẫn không phân được thắng bại.

Lúc này, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đã đến.

Hồng Quân thì ẩn mình trong hư không.

Nhìn Nữ Oa và Thái Thượng giao thủ, Hồng Quân không ra tay, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều không ra tay.

Kiến Mộc xuất thế, dị tượng không nhỏ, lại ở trên Bất Chu Sơn, cũng đã kinh động mấy vị Thánh nhân.

Kiến Mộc cũng đáng để Hồng Quân, Nguyên Thủy và Thông Thiên tranh đấu một phen.

Nữ Oa không phát hiện ra Hồng Quân, Tam Thanh cũng đều không phát hiện.

Chỉ nhìn thấy Nguyên Thủy và Thông Thiên, trong lòng Nữ Oa kinh hãi.

Đối phó một mình Thái Thượng, Nữ Oa mãi không chiếm được lợi thế, nếu Nguyên Thủy và Thông Thiên ra tay giúp Thái Thượng, Nữ Oa chắc chắn sẽ bại.

May mà Nguyên Thủy và Thông Thiên đều không ra tay, cũng khiến Nữ Oa thầm thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, Nữ Oa chỉ hy vọng Bàn Huyền và Hậu Thổ nhanh chóng đến.

"Mau luyện hóa Kiến Mộc." Thái Thượng nói với Nguyên Thủy.

"Không hay rồi!" Nữ Oa cũng kinh hãi.

Thì ra Thái Thượng muốn giữ chân Nữ Oa, để Nguyên Thủy luyện hóa Kiến Mộc.

Sau khi Nguyên Thủy luyện hóa Kiến Mộc dù không đưa cho Thái Thượng, nhưng Tam Thanh là một thể, Thái Thượng cũng có thể chia sẻ lợi ích.

Còn việc không để Thông Thiên luyện hóa, bề ngoài là tôn ti

trưởng ấu, Nguyên Thủy là huynh, Thông Thiên là đệ, thực tế cũng là do trong lòng Thái Thượng không thích Thông Thiên.

Thông Thiên là người đầu tiên trong Tam Thanh thành Thánh, khiến Thái Thượng và Nguyên Thủy đều không vui.

Nguyên Thủy trong lòng vui mừng, lập tức đi đến chỗ Kiến Mộc, Thông Thiên do dự một chút, cũng không tranh giành với Nguyên Thủy, mặc dù cũng muốn luyện hóa Kiến Mộc, nhưng Nguyên Thủy là huynh trưởng, lại là ý của Thái Thượng, Thông Thiên đành nhẫn nhịn, không vì một gốc linh căn mà phá hỏng tình huynh đệ.

Phản ứng của Thông Thiên hoàn toàn nằm trong dự liệu của Thái Thượng và Nguyên Thủy.

Tam Thanh đều rất hiểu nhau.

Trước khi thành Thánh, Thái Thượng tự cho rằng cũng hiểu Bàn Huyền, nhưng đã sai, hắn không hiểu đủ về Bàn Huyền.

Hồng Quân cũng cho rằng hiểu Bàn Huyền, nhưng sự thật cũng không hiểu đủ.

Nếu hiểu đủ về Bàn Huyền, Hồng Quân cũng sẽ không bị trấn áp, bị đánh về nguyên hình, Thái Thượng cũng không bị phế Nhân giáo, mất một chân.

Đến dưới Kiến Mộc, Nguyên Thủy bắt đầu luyện hóa.

Chưa đợi Nguyên Thủy sơ bộ luyện hóa Kiến Mộc, Bàn Huyền và Hậu Thổ đã đến.

“Nguyên Thủy, dừng tay!” Bàn Huyền lạnh lùng nói.

Nhìn thấy Bàn Huyền, Nguyên Thủy cũng kinh hãi.

Nguyên Thủy không sợ Hậu Thổ và Nữ Oa, nhưng lại kiêng dè Bàn Huyền.

Mặc dù Bàn Huyền không phải Thánh nhân, nhưng thực lực lại vượt xa mọi Thánh nhân của Hồng Hoang hiện tại.

Tuy nhiên, Nguyên Thủy không hề dừng tay.

Thấy Nguyên Thủy không dừng tay, Hậu Thổ hừ lạnh một tiếng, tế ra Diệt Thế Đại Ma công tới.

Diệt Thế Đại Ma tuy là Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng uy lực sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo, Hậu Thổ vừa tế ra, uy lực càng vô biên.

Nguyên Thủy khó mà tránh được Diệt Thế Đại Ma.

Vì thể diện của Thánh nhân, Nguyên Thủy cũng sẽ không né tránh.

Ngay lập tức, Nguyên Thủy không thể không dừng việc luyện hóa Kiến Mộc, tế ra Tam Bảo Ngọc Như Ý để chống đỡ.

Tam Bảo Ngọc Như Ý uy lực tuy không nhỏ, nhưng so với Diệt Thế Đại Ma lại kém xa.

Chỉ xét phẩm cấp, Tam Bảo Ngọc Như Ý cũng chỉ là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực chỉ gần bằng Tiên Thiên Chí Bảo.

Phẩm cấp của Diệt Thế Đại Ma vượt xa Tam Bảo Ngọc Như Ý, uy lực càng vượt trội hơn nhiều.

"Bùm!" Trong hư không, Diệt Thế Đại Ma và Tam Bảo Ngọc Như Ý va chạm, bùng phát ra sức mạnh hủy thiên diệt địa, Tam Bảo Ngọc Như Ý lại bị áp chế.

Chỉ một hiệp đã rơi vào thế hạ phong, cũng khiến Nguyên Thủy mất mặt.

Trong Tam Thanh, Nguyên Thủy kiêu ngạo nhất, cũng coi trọng thể diện nhất, bây giờ lại không chịu nổi.

Tại một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn, đất rung núi chuyển.

Bốn vị Thánh nhân ra tay, Thái Thượng đối chiến Nữ Oa, Hậu Thổ đối chiến Nguyên Thủy.

Ánh sáng của Tiên Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Chí Bảo chiếu rọi khắp chư thiên.

Mấy vị Thánh nhân đều có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, lại có nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, giơ tay nhấc chân cũng đủ làm rung chuyển càn khôn vũ trụ, đảo lộn âm dương ngũ hành, phá diệt vạn cổ tuế nguyệt.

Bàn Huyền tế ra Nhị Thập Ngũ Phẩm Thanh Liên, bảo vệ Kiến Mộc.

Khi trận chiến của bốn vị Thánh nhân ngày càng kịch liệt, cộng thêm khoảng cách với Kiến Mộc quá gần, sẽ bị ảnh hưởng, nhưng có Bàn Huyền ra tay dùng Tạo Hóa Thanh Liên bảo vệ, cho dù là Tam Thanh, Hậu Thổ và Nữ Oa năm vị Thánh nhân hợp lực cũng khó mà phá vỡ được phòng ngự của Thanh Liên.

Nữ Oa và Thái Thượng thế lực ngang nhau, Hậu Thổ lại chiếm chút ưu thế.

Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên ra khỏi vỏ, hắn cũng đã ra tay, một kiếm công hướng Nữ Oa.

Có Thông Thiên giúp Thái Thượng, một mình Nữ Oa không thể địch lại.

"Hừ!" Cùng với một tiếng hừ lạnh của Bàn Huyền, Khai Thiên Phủ chợt hiện, ánh phủ sắc bén, chém tan hư không, cũng đỡ lấy đòn của Thông Thiên.

Tiếng kim loại va chạm chói tai, kèm theo tiếng kêu bi thương của Thanh Bình Kiếm.

Giao phong với Khai Thiên Phủ, Thanh Bình Kiếm suýt nữa vỡ

nát.

Sắc mặt Thông Thiên trắng bệch, hừ một tiếng bay ngược vạn dặm, một ngụm máu tươi trào lên cổ họng, nhưng lại bị hắn nuốt xuống.

Khí huyết sôi trào, pháp lực cũng có chút hỗn loạn, sắc mặt Thông Thiên khó coi.

Khi Bàn Huyền ra tay, Thái Thượng đã đẩy lùi Nữ Oa, thu tay trước, tiếp đó, Nguyên Thủy cũng thu tay.

Thấy Thái Thượng và Nguyên Thủy thu tay, Nữ Oa và Hậu Thổ cũng không tiếp tục tấn công.

Sau đó, Thông Thiên đến bên cạnh Thái Thượng.

Tam Thanh tụ lại một chỗ, căng thẳng nhìn Bàn Huyền.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều có tự biết mình, biết rằng ba người hợp lực cũng không đủ để địch lại Bàn Huyền.

"Hồng Quân, đã đến rồi, sao phải lén lút như vậy." Bàn Huyền nhàn nhạt lên tiếng.

Tam Thanh, Hậu Thổ và Nữ Oa không phát hiện, nhưng Bàn Huyền lại phát hiện Hồng Quân đang ẩn nấp trong hư không gần đó.

"Lão sư?" Tam Thanh nhìn nhau.

Hậu Thổ và Nữ Oa cũng đều nhíu mày.

Nhưng, Kiến Mộc xuất thế, Hồng Quân đến cũng không có gì lạ.

Cùng với lời nói của Bàn Huyền, Hồng Quân từ trong hư không cách đó vạn dặm bước ra.

Hồng Quân cũng có chút ngượng ngùng.

"Kiến Mộc có duyên với Tam Thanh." Hồng Quân đứng trước

Tam Thanh, đối mặt với Bàn Huyền, mặt bình tĩnh nói.

“Ngô cũng là Thánh nhân Thiên Đạo, sao không biết Kiến Mộc có duyên với Tam Thanh?” Nữ Oa nói.

Tam Thanh ngơ ngác nhìn nhau, đều nhìn về phía Hồng Quân, Hồng Quân nói thật sao?

Tam Thanh cũng không phát hiện mình và Kiến Mộc có duyên.

Hồng Quân lại nhìn chằm chằm vào Bàn Huyền.

Bàn Huyền mặt không biểu cảm.

Tam Thanh đều do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, Kiến Mộc quả thật cũng có duyên với nguyên thần Bàn Cổ.

Cho nên, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều có duyên với Kiến Mộc.

Nhưng, bảo vật không phải cứ có duyên là có thể có được.

“Ngô có một Tiên Thiên Đại Trận, nếu Tam Thanh trong vòng một ngày phá được trận, nhường Kiến Mộc cho Tam Thanh cũng không sao.” Bàn Huyền lên tiếng.

“Đại huynh muốn bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận?” Hậu Thổ thầm nghĩ.

Không chỉ Hậu Thổ, Hồng Quân và Nữ Oa, cả Tam Thanh, cũng đều cho rằng Bàn Huyền muốn bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

“Đại huynh, Bàn Huyền tu vi cao thâm, nếu bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngưng tụ Bàn Cổ chân thân, chúng ta muốn trong vòng một ngày phá trận sẽ rất khó.” Nguyên Thủy dùng thần thức truyền âm cho Thái Thượng.

“Đồng ý thì có khả năng được Kiến Mộc.” Thái Thượng nói.

“Thực lực của ta tuy kém xa Bàn Huyền, nhưng trình độ trận pháp chưa chắc đã dưới Bàn Huyền.” Thông Thiên tự tin.

Dùng thần thức giao lưu một lúc, Thái Thượng lên tiếng với Bàn Huyền: “Nhữ cứ việc bày trận, bọn ta ắt sẽ phá được trận.” Chỉ thấy, Bàn Huyền phân ra năm phân thân, cộng với bản thể, sáu Bàn Huyền, trông giống hệt nhau, nhưng thực lực lại chênh lệch rất lớn.

Chương 184

Bản thể Bàn Huyền có tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, năm phân thân được phân ra chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Tiếp đó, bản thể và năm phân thân của Bàn Huyền hợp lực bố trí thành một trận pháp.

"Không phải Đô Thiên Thần Sát Đại Trận?" "Trận pháp gì vậy?" Thấy trận pháp Bàn Huyền bày ra không phải Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Hồng Quân, Tam Thanh, Hậu Thổ và Nữ Oa đều kinh ngạc.

Cùng với đại trận thành hình, nó chia thành sáu cửa.

"Trận này tên là Lưỡng Nghi Vi Trần, các ngươi nếu có bản lĩnh thì hãy phá." Giọng Bàn Huyền từ trong trận truyền ra.

"Lưỡng Nghi Vi Trần Trận?" Nguyên Thủy nhíu chặt mày.

Hồng Quân thì lại nhìn về phía Thái Thượng.

Thái Thượng lại sững sờ.

"Đại huynh." Thông Thiên nhìn Thái Thượng.

Chỉ thấy Thái Thượng lấy ra một tấm thần phù lưu chuyển thanh khí, đó là Tiên Thiên Nhất Khí Thái Thanh Thần Phù, cũng gọi là Hỗn Nguyên Nhất Khí Thần Phù, một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Sở hữu Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù, có thể lĩnh ngộ ra Lưỡng Nghi Vi Trần Trận.

Có Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù trấn áp trận nhãn, uy lực của Lưỡng Nghi Vi Trần Trận mới có thể phát huy đến cực hạn.

Thái Thượng sau khi nhận được Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù ở Phân Bảo Nham cũng thỉnh thoảng cảm ngộ, trước khi thành Thánh đã lĩnh ngộ được Lưỡng Nghi Vi Trần Trận, nhưng không đủ hoàn thiện.

"Bàn Huyền không có Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù, làm sao cũng có thể bố trí được Lưỡng Nghi Vi Trần Trận?" Thái Thượng trong lòng kinh ngạc không nhỏ.

Hơn nữa, quan sát kỹ, Thái Thượng phát hiện Lưỡng Nghi Vi Trần Trận mà Bàn Huyền bày ra vô cùng hoàn thiện.

Rõ ràng, sự lĩnh ngộ của Bàn Huyền đối với Lưỡng Nghi Vi Trần Trận đã vượt xa Thái Thượng không ít.

Lúc này, Hồng Quân lên tiếng: "Trận này tổng cộng chia làm sáu cửa Sinh, Tử, Huyễn, Diệt, Hối, Minh, người vào trận chỉ cần không rơi vào hai cửa Huyễn, Diệt, sinh tử sẽ nằm trong một ý niệm, muốn vào trận này, không thể không đi từ cửa Tử." Nghe lời Hồng Quân nói, Nguyên Thủy và Thông Thiên như có điều ngộ ra, lại quan sát kỹ Lưỡng Nghi Vi Trần Trận mà Bàn Huyền bày ra.

"Trận này cửa Tử ở phía Đông Bắc, cửa Sinh ở phía Tây Nam, cửa Huyễn ở trung ương, cửa Diệt ở phía Đông, cửa Hối ở phía Nam, cửa Minh ở phía Tây Bắc, cửa Tử khó vào, dễ cầu sinh, cửa Sinh dễ vào, dễ bị khốn, cửa Diệt là trung tâm của đại trận, Huyễn Diệt biến hóa vô cùng, dễ lạc đường, sa vào chân linh, cửa Hối tối tăm vô cùng, e không phải tầm thường có thể đối phó, chỉ có cửa Minh ở phía Tây Bắc là có thể mở ra." Những gì Hồng Quân nói, Thái Thượng đều biết, Nguyên Thủy và Thông Thiên sau khi nghe xong lại quan sát Lưỡng Nghi Vi Trần Trận đều bừng tỉnh.

Sự huyền diệu của Lưỡng Nghi Vi Trần Trận đối với Tam Thanh đều không còn là bí mật.

"Sinh tử huyễn diệt đồng bóng ảnh, hai cõi đều là hạt bụi, Lưỡng

Nghi Vi Trần Trận có thể làm cho một hạt bụi nhỏ diễn hóa ra cả vũ trụ chư thiên.” Thái Thượng lên tiếng.

Vừa nói, Thái Thượng vừa vung Thái Ất Phất Trần đi vào trận.

Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau, cũng theo sát Thái Thượng.

Trong nháy mắt, Tam Thanh đều đã vào trận.

Từ cửa Tử tiến vào trong trận, Tam Thanh thấy vô số vũ trụ ở dưới chân.

Trong một hạt bụi nhỏ có hàng ngàn hàng vạn vũ trụ đang vận chuyển, dưới chân Tam Thanh bụi bặm không đếm xuể.

Chỉ một tấc đất, đã có hơn trăm triệu vũ trụ, vừa thật vừa ảo, mỗi vũ trụ đều diễn hóa vô số sinh linh.

“Đúng là Lưỡng Nghi Vi Trần Trận, thật huyền diệu, nhưng trận này không thể vây khốn bọn ta.” Nguyên Thủy nói với Thái Thượng.

“Với sức của ba người chúng ta, muốn trong vòng một ngày phá được trận này chắc không khó.” Thông Thiên vừa quan sát sự vận chuyển của đại trận, vừa lên tiếng.

“Năm phân thân của Bàn Huyền không khó đối phó, nhưng bản thể của Bàn Huyền lại quá mạnh.” Thái Thượng thở dài.

“Trước tiên tìm trận nhãn rồi nói sau.” Nguyên Thủy nói.

Khi Nguyên Thủy bước một bước, ức vạn vũ trụ dưới chân hủy diệt, nhưng hắn cũng rơi vào một vũ trụ khác.

Thái Thượng và Thông Thiên cũng đều bước một bước, cũng khiến ức vạn vũ trụ hủy diệt.

Tam Thanh mỗi người rơi vào một vũ trụ vi trần.

Mặc dù các vũ trụ vi trần đều là Tiểu Thiên Thế Giới, nhưng lại không thể chịu đựng được bản thể của Thánh nhân giáng lâm.

Lại có sức mạnh của Hỗn Độn thời gian pháp tắc xuất hiện trong đại trận.

Thông Thiên rơi vào một vũ trụ vi trần, nhìn xung quanh, là không gian đen tối lạnh lẽo, những dải ngân hà như cát chảy trong sông Hằng.

Khi một tia khí tức của Thông Thiên va chạm, vũ trụ bắt đầu vỡ nát.

Khi vũ trụ diệt vong, Thông Thiên lại ở trong một vũ trụ khác.

Bàn Huyền tuy không có Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù, nhưng cũng đã phát huy Lưỡng Nghi Vi Trần Trận gần đến cực hạn.

Trong một hạt bụi diễn hóa vạn thiên vũ trụ, Thông Thiên xuất hiện ở vũ trụ nào, vũ trụ đó sẽ diệt vong.

Chỉ trong một khoảnh khắc, Thông Thiên thấy hàng vạn vũ trụ bị hủy diệt.

Những vũ trụ này đều chỉ là Tiểu Thiên Thế Giới, một phần là thật, một phần là ảo, hư thực lại có thể chuyển đổi lẫn nhau.

"Hừ!" Thông Thiên hừ lạnh một tiếng, phóng ra khí tức Thánh nhân, trong nháy mắt khiến hàng trăm triệu vũ trụ hủy diệt. ...

"Bùm!", "Bùm!", "Bùm!"...

Vô số hạt bụi hóa thành hư vô.

Tam Thanh chỉ mất bảy giờ đồng hồ đã tìm được nơi có trận nhãn.

Tác dụng của Hỗn Độn thời gian pháp tắc, đã biến một phút thành một giờ.

Cho nên, đối với Tam Thanh chỉ là bảy phút, nhưng thực tế đã gần bảy giờ đồng hồ.

"Thời gian pháp tắc?" "Sức mạnh của thời gian pháp tắc, Đại Đạo pháp tắc." "Bản mệnh pháp tắc của Tổ Vu Chúc Cửu Âm là thời gian pháp tắc, căn cước của Bàn Huyền là khí vận Vu tộc, thời gian pháp tắc của hắn chắc là từ Chúc Cửu Âm." Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên thầm nghĩ.

Tìm được trận nhãn, cũng đã thấy được bản thể của Bàn Huyền.

Đối mặt với bản thể Bàn Huyền, Tam Thanh thần sắc ngưng trọng.

"Ngô sẽ không ra tay." Bàn Huyền nói ra lời kinh người.

Nghe Bàn Huyền không ra tay, Tam Thanh cũng đều không dám tin.

"Phá trận!" Thái Thượng vung phất trần trong tay, công hướng trận nhãn.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không nói nhiều.

Phất trần, Ngọc Như Ý, cùng với Thanh Bình Kiếm, hợp lực công kích, trận nhãn lung lay sắp đổ.

Thấy Tam Thanh sắp hủy được trận nhãn, Bàn Huyền lại vẫn bình tĩnh.

Dù thấy có thể hủy được trận nhãn, nhưng phản ứng của Bàn Huyền khiến Tam Thanh dừng tay.

"Tiếp tục đi!" Bàn Huyền cười nói.

"Không đúng, trận nhãn này là giả, nếu hủy đi trận nhãn giả này, muốn tìm trận nhãn thật sẽ càng khó hơn." Thái Thượng là người đầu tiên nhìn ra.

Nghe lời Thái Thượng nói, Nguyên Thủy và Thông Thiên quan sát kỹ, phát hiện quả thật như Thái Thượng nói.

Giả làm thật thì thật cũng là giả, dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, trận nhãn cũng thật thật giả giả.

"Chúng ta tách ra." Thái Thượng nói.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không phản đối.

Tam Thanh tách ra, cơ hội cũng có thể lớn hơn một chút.

Thấy Tam Thanh tách ra, Bàn Huyền cũng không ngạc nhiên. ...

Bên ngoài Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận, Hồng Quân, Hậu Thổ và Nữ Oa ba người đang chờ.

Thấy đại trận mãi không bị phá, Hồng Quân nhíu mày: "Chẳng lẽ Bàn Huyền đã ra tay?" Nếu bản thể Bàn Huyền ra tay, đánh bại Tam Thanh không khó.

Cho nên, nếu Bàn Huyền ra tay, Tam Thanh muốn phá trận này quá khó.

Hậu Thổ và Nữ Oa trong lòng cũng có chút căng thẳng.

Thời gian trôi qua từng chút một, tâm trạng của ba người Hồng Quân mỗi người mỗi khác.

Thần thụ Kiến Mộc cao ức vạn trượng mọc trên Bất Chu Sơn, tán cây và rễ lại chìm vào hư không, kết nối cửu thiên thập địa.

Gốc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn này thông thiên triệt địa, diễn hóa vô số huyền ảo.

Dù trong tầm tay, nhưng Hồng Quân đã kìm nén lại.

Có Hậu Thổ và Nữ Oa ở đây, Hồng Quân muốn ra tay đoạt lấy Kiến Mộc là rất khó.

Bàn Huyền tuy hiện đang đối phó với Tam Thanh, chưa chắc đã không chú ý đến Hồng Quân.

Nếu Hồng Quân có hành động thiếu suy nghĩ, không chừng Bàn Huyền sẽ từ trong Lưỡng Nghi Vi Trần Trận đi ra.

Không biết từ lúc nào, Tam Thanh tiến vào Lưỡng Nghi Vi Trần Trận đã được một ngày.

Trong vòng một ngày không thể phá được Tiên Thiên Đại Trận, duyên phận của Tam Thanh và Kiến Mộc cũng không còn.

Hồng Quân trong lòng cũng thở dài.

Cũng vào lúc duyên phận của Tam Thanh và Kiến Mộc không còn, Lưỡng Nghi Vi Trần Trận đã bị Bàn Huyền thu lại.

"Kiến Mộc đã vô duyên với các ngươi." Bàn Huyền quét mắt qua Tam Thanh.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều sắc mặt không tốt.

Dù Tam Thanh đã dốc toàn lực, nhưng vẫn không thể trong vòng một ngày phá được Lưỡng Nghi Vi Trần Trận mà Bàn Huyền bày ra.

Thậm chí Thái Thượng đã dùng đến Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù.

Cũng nhờ Tam Thanh, khiến Bàn Huyền phát hiện ra Lưỡng Nghi Vi Trần Trận mà mình bày ra có nhiều điểm chưa đủ, có thể hoàn thiện thêm.

Còn về Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù trong tay Thái Thượng, có thể hoàn thiện Lưỡng Nghi Vi Trần Trận, nhưng đối với Bàn Huyền hiện tại lại là có cũng được, không có cũng không sao.

"Đại huynh!" Nguyên Thủy trong lòng không cam tâm, nhìn về

phía Thái Thượng.

Thông Thiên cũng trong lòng không cam tâm.

"Đi!" Thái Thượng cưỡi lên tọa kỵ rời đi.

Thấy Thái Thượng rời đi, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng chỉ đành theo sau.

Dù không cam tâm, nhưng Tam Thanh cũng phải đối mặt với thực tế.

Sau khi Tam Thanh rời đi, Hồng Quân cũng đi.

"Kiến Mộc, di thực đến Bàn Cổ Giới." Bàn Huyền nói với Hậu Thổ.

Trong Bàn Cổ Giới cũng có một số Tiên Thiên Linh Căn, trong đó có Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Hoàng Trung Lý.

Các Tiên Thiên Linh Căn mà Vu tộc thu thập được, đại bộ phận đều ở trong Bàn Cổ Giới.

Việc di thực Kiến Mộc đến Bàn Cổ Giới, Bàn Huyền giao cho Hậu Thổ xử lý.

Hậu Thổ cũng có thể luyện hóa Kiến Mộc trước.

Để lại Hậu Thổ và Nữ Oa, Bàn Huyền trở về bộ lạc của mình. ...

Thái Thượng cưỡi thanh ngưu, Nguyên Thủy cưỡi tứ bất tượng, Thông Thiên cưỡi khuê ngưu, mây lành lượn lờ, ánh sáng đi cùng, hương thơm phảng phất.

Tam Thanh đi song song, không nhanh không chậm trở về Côn Luân.

Sát khí lượng kiếp trong trời đất không ảnh hưởng đến Tam Thanh.

Bỗng nhiên, phất trần trong tay Thái Thượng nhẹ nhàng gõ lên đầu thanh ngưu, thanh ngưu dừng lại, thấy vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng vội vàng dừng lại, đều khó hiểu nhìn về phía Thái Thượng.

Chương 185

Chỉ thấy Thái Thượng tế ra mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo, bố trí một trận pháp cách tuyệt.

"Đại huynh, làm gì vậy?" Thông Thiên hỏi.

"Khí vận Vu tộc tại sao lại thai nghén ra chân linh?

Bí mật trên người Bàn Huyền, e rằng..." Thái Thượng nói.

Lúc này, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đã biết tại sao Thái Thượng lại phải dùng Tiên Thiên Linh Bảo bố trí trận pháp cách tuyệt rồi.

Dù lượng kiếp làm cho thiên cơ hỗn loạn, nhưng Thái Thượng trực tiếp gọi tên Bàn Huyền, Bàn Huyền cũng nên cảm ứng được ngay lập tức, nhưng hiện tại có trận pháp cách tuyệt, Bàn Huyền lại không cảm ứng được.

Nguyên Thủy nhíu mày, Thông Thiên cũng đang suy tư.

Quả thật, căn cước là khí vận của một chủng tộc, rất kỳ lạ.

Hồng Hoang có vô số chủng tộc, nhưng chỉ có khí vận Vu tộc hóa thành Bàn Huyền, cũng khiến các đại năng không hiểu.

"Bàn Huyền là một biến số dưới Thiên Đạo, không đúng, khi khí vận Vu tộc chuyển hóa thành khí vận Đại Đạo, Bàn Huyền cũng không còn dưới Thiên Đạo, tầng thứ đã vượt lên trên Thiên Đạo." Thái Thượng như đang tự nói với mình, lại như đang nói với Nguyên Thủy và Thông Thiên.

"Bàn Huyền là Bàn Cổ?" Nguyên Thủy nói ra lời kinh người.

"Bàn Huyền là Bàn Cổ?" Thông Thiên cũng không khỏi trừng lớn

hai mắt.

“Khả năng rất lớn, Bàn Cổ thân hóa vạn vật, nguyên thần mượn tiên thiên thanh khí hóa thành chúng ta, trái tim Bàn Cổ hóa thành Bàn Cổ Giới, thai nghén ra Vu tộc, có lẽ, một chút chân linh của Bàn Cổ đã dung nhập vào khí vận Vu tộc.” Thái Thượng nói.

Thực ra, những gì Thái Thượng nói cũng là suy đoán của một số người.

Không chỉ Thái Thượng suy đoán, Nguyên Thủy cũng có suy đoán.

Cả Hồng Quân, Phục Hy và một số đại năng khác, đều có suy đoán.

Thông Thiên trước đây không nghĩ nhiều, nay nghe Thái Thượng nói vậy, cũng cảm thấy rất có khả năng.

“Nếu Bàn Huyền quả thật là Bàn Cổ, vậy chúng ta...” Thông Thiên hoảng hốt.

Đối với một sinh linh, nguyên thần quan trọng hơn thân thể, những người giãy giụa trong luân hồi kiếp này sang kiếp khác thay đổi thân thể, cũng có kẻ thích đoạt xá, có người nhiều lần tái tạo chân thân, cho nên, nếu chân linh của Bàn Cổ không bị tiêu diệt, chưa chắc sẽ động đến Vu tộc, nhưng khả năng ra tay với Tam Thanh là rất lớn.

“Nguyên thần của chúng ta ký thác vào Thiên Đạo, cho dù Bàn Huyền là Bàn Cổ, muốn ra tay với chúng ta, cũng không thể tránh được Thiên Đạo.” Thái Thượng cười lạnh.

“Đại huynh nói rất đúng.” Nguyên Thủy gật đầu.

“Không có Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù, sự lĩnh ngộ đối với Lưỡng Nghi Vi Trần Trận lại trên cả ta, khả năng Bàn Huyền là chân linh của Bàn Cổ... rất lớn.” Thái Thượng trầm giọng.

“Bất kể là khí vận của sinh linh nào, khí vận của chủng tộc nào, việc thai nghén ra chân linh đều không thực tế, nếu là khí vận của một kiện tiên thiên bảo vật, hoặc khí vận của một phúc địa, còn có một chút khả năng, nhưng căn cước của Bàn Huyền là khí vận Vu tộc, khả năng là chân linh của Bàn Cổ là cực lớn.” Nguyên Thủy phân tích.

“Vu tộc nếu bị diệt, Bàn Huyền cũng sẽ không còn tồn tại nữa phải không!” Thông Thiên ánh mắt lạnh lùng.

Khí vận của một chủng tộc, khi chủng tộc bị diệt, khí vận tự nhiên cũng tiêu tan.

“Nếu căn cước của Bàn Huyền chỉ là khí vận Thiên Đạo, Vu tộc bị diệt, hắn cũng sẽ vẫn lạc, nhưng hiện tại là khí vận Đại Đạo, Vu tộc bị diệt, hắn cũng không chắc sẽ vẫn lạc, nhưng thực lực giảm mạnh là điều chắc chắn.” “Phải diệt Vu tộc.” “Đúng, nhất định phải diệt Vu tộc.” ...

Dưới thần thụ Kiến Mộc, Hậu Thổ đang luyện hóa bản nguyên của gốc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn này.

Hoàng Trung Lý đã bị Bàn Huyền luyện hóa, Bàn Huyền không luyện hóa Kiến Mộc, cũng là để cho Hậu Thổ luyện hóa.

Nữ Oa đứng một bên nhìn, không khỏi hâm mộ, cũng có chút uất ức.

Nếu không phải Thái Thượng, Nữ Oa đã có thể sơ bộ luyện hóa Kiến Mộc.

Nếu Nữ Oa sơ bộ luyện hóa Kiến Mộc, Bàn Huyền và Hậu Thổ đều sẽ không đến.

Nhưng bây giờ, tuy quan hệ giữa Hậu Thổ và Nữ Oa rất tốt, nhưng Hậu Thổ cũng sẽ không nhường Kiến Mộc cho Nữ Oa luyện hóa.

Phải biết rằng, cùng phẩm cấp, Tiên Thiên Linh Căn quý giá hơn Tiên Thiên Linh Bảo.

Cho nên, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn quý giá hơn Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Sự quý giá của Kiến Mộc có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo.

Hậu Thổ là Thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, luyện hóa một gốc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn cũng rất nhanh.

Chỉ một lát, Hậu Thổ đã sơ bộ luyện hóa được Kiến Mộc.

Muốn hoàn toàn luyện hóa Kiến Mộc, Hậu Thổ cũng cần một năm rưỡi.

Sau khi sơ bộ luyện hóa Kiến Mộc, Hậu Thổ không vội luyện hóa nữa.

"Tiếp theo, di thực Kiến Mộc đến Bàn Cổ Giới." Hậu Thổ thầm nghĩ.

Kiến Mộc mọc trên Bất Chu Sơn, lại kết nối với Thiên giới và U Minh giới, muốn di thực đến Bàn Cổ Giới cũng không dễ dàng, độ khó lớn hơn di thực Hoàng Trung Lý rất nhiều.

Nhưng, với thủ đoạn của Thánh nhân Hậu Thổ, cũng chỉ là một chút phiền phức nhỏ mà thôi.

Trong vòng chưa đầy một ngày, trên Bất Chu Sơn đã không còn thấy Kiến Mộc.

Cùng lúc đó, trong Bàn Cổ Giới.

Gần Bàn Cổ huyết trì, Kiến Mộc đáp xuống bên cạnh Hoàng Trung Lý.

Khi Kiến Mộc vừa hạ xuống, tán cây và rễ cây đã chìm vào hư

không.

Hỗn Độn linh khí tràn ngập trong Bàn Cổ Giới cũng điên cuồng ùa vào.

Hỗn Độn linh khí có tầng thứ cao hơn Tiên Thiên linh khí, lợi ích đối với Tiên Thiên Linh Căn càng lớn hơn.

Khi hấp thu Hỗn Độn linh khí, tốc độ trưởng thành của Kiến Mộc nhanh hơn trước đây hơn mười lần.

Có Kiến Mộc ở bên cạnh, đối với Hoàng Trung Lý cũng có lợi. ...

Không biết từ lúc nào, lượng kiếp đã trôi qua hơn một nguyên hội.

Hai mươi mấy vạn năm, sinh linh Hồng Hoang mười phần không còn một.

Số lượng Vu tộc cũng giảm đi một phần bảy, có thể thấy sự thảm khốc của lượng kiếp lần này.

So với Vu tộc, thương vong của Long tộc và Phượng Hoàng tộc còn lớn hơn.

Dù sau khi diễn hóa ra Vu Đạo Luân Hồi, tỷ lệ sinh sản của Vu tộc tăng mạnh, nhưng việc thai nghén Đại Vu và Tiểu Vu cũng cần thời gian, sau khi ra đời cũng cần thời gian để trưởng thành.

Bất kể là Tổ Vu, Đại Vu hay Tiểu Vu, tu vi đều phải tu luyện.

Đương nhiên, cũng có phương pháp nhanh chóng, ví dụ như dùng linh quả, đan dược..., nhưng phương pháp này không thể bồi dưỡng ra cường giả, không khác gì đốt cháy giai đoạn.

Nhưng, dù Vu tộc trong hai mươi mấy vạn năm tổn thất không nhỏ, nhưng đại bộ phận đều là sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ, một phần nhỏ có huyết mạch Bàn Cổ cũng đa số là Tiểu Vu.

Đại Vu cũng có hy sinh, nhưng không nhiều.

Với nội tình của Vu tộc, nếu chiến tranh kết thúc, nghỉ ngơi bồi dưỡng mấy nguyên hội, tuyệt đối có thể hồi phục, sẽ còn cường thịnh hơn.

"Ầm!" Tại một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang, trên một chiến trường giao chiến giữa Vu tộc và Phượng Hoàng tộc.

Tổ Vu Cú Mang triệu hoán Bàn Cổ chân thân, trong thời gian ngắn phát huy ra chiến lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Khi Cú Mang triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân, đại quân Phượng Hoàng tộc vừa chạm trán đã tan vỡ, phân tán bỏ chạy.

Trong lượng kiếp lần này, Cú Mang không phải là Tổ Vu đầu tiên triệu hoán Bàn Cổ chân thân, có lẽ cũng không phải là người cuối cùng.

Ngoài triệu hoán Bàn Cổ chân thân, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận, đều là những thứ mà Vu tộc dựa vào. ...

"Đại thế của Long tộc và Phượng Hoàng tộc đã qua, kỳ lạ, không thể quan sát được khí vận của Yêu tộc Thiên Đình." Bàn Huyền nhìn rõ khí vận của Long tộc và khí vận của Phượng Hoàng tộc.

Hiện tại, khí vận của Long tộc và Phượng Hoàng tộc đang nhanh chóng trôi đi.

Vu tộc cũng đã cướp đoạt một phần khí vận của hai tộc Long Phượng.

Không chỉ cướp đoạt khí vận của hai tộc Long Phượng, Vu tộc còn cướp đoạt khí vận của không ít chủng tộc và thế lực.

Như khí vận của Đông Vương Công ở đảo Tử Phủ, Vu tộc cũng đã thành công cướp đoạt một phần nhỏ.

Nhưng, khí vận của Vu tộc cũng đang không ngừng tiêu hao.

Tổng thể, khí vận cướp đoạt được hoàn toàn có thể bù đắp cho sự tiêu hao khí vận của Vu tộc.

So với lúc bắt đầu lượng kiếp, khí vận của Vu tộc đã mạnh hơn một chút.

Tu vi của Bàn Huyền cách Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên cũng không xa nữa.

Điều khiến Bàn Huyền cảnh giác là, không thể nhìn thấy khí vận của Yêu tộc Thiên Đình.

Nhật nguyệt tinh thần che giấu khí vận của Yêu tộc Thiên Đình, không thể không liên quan đến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nhưng có bóng dáng của Thánh nhân.

Hậu Thổ và Nữ Oa có thể loại trừ.

Hồng Quân?

Tam Thanh?

Bàn Huyền ánh mắt băng lãnh.

Vì thấy Long tộc và Phượng Hoàng tộc sắp suy vong, Vu tộc lại không bị tổn thương nguyên khí, cho nên, nâng đỡ Yêu tộc để đối kháng với Vu tộc.

Nếu Bàn Huyền không đoán sai, người mà Hồng Quân và Tam Thanh xem trọng là Nhân tộc, chỉ vì Nhân tộc quá yếu đuối, lại phụ thuộc vào Vu tộc, mới không thể không lựa chọn để Yêu tộc trỗi dậy.

Nếu vậy, Yêu tộc Bắc Minh bị từ bỏ rồi sao?

Nếu là Tam Thanh, thì có mâu thuẫn lớn với Côn Bằng.

Dưới chân Bất Chu Sơn, bộ lạc của Bàn Huyền.

Bên trong Tổ Vu Điện nguy nga tráng lệ, Bàn Huyền đang suy tư.

Từ khi căn cước của Bàn Huyền bị lộ, muốn quan sát khí vận của một đại năng nào đó, hoặc khí vận của một chủng tộc nào đó, độ khó đều tăng lên.

Trước lượng kiếp lần này, Bàn Huyền muốn quan sát khí vận của Long tộc và Phượng Hoàng tộc đều không dễ dàng.

Hiện tại, Bàn Huyền lại thành công quan sát được khí vận của Long tộc và Phượng Hoàng tộc.

Từ tốc độ trôi đi của khí vận hai tộc Long Phượng, việc suy vong gần như là chắc chắn.

Thậm chí, hai tộc Long Phượng có khả năng bị diệt tộc, giống như Hung Thú tộc, trở thành một phần của lịch sử.

Việc hai tộc Long Phượng bị diệt vong suy vong, Bàn Huyền không quan tâm, chỉ cần không uy hiếp đến Vu tộc là được.

Như sau khi Kỳ Lân tộc suy vong, Bàn Huyền cũng không ra tay diệt Kỳ Lân tộc.

Nếu lợi dụng lượng kiếp lần này để diệt Kỳ Lân tộc, đối với Vu tộc không khó, nhưng thật sự không cần thiết.

Bây giờ, Bàn Huyền quan tâm hơn lại là Yêu tộc Thiên Đình.

Dù Đông Hoàng Thái Nhất không còn Hỗn Độn Chung, nhưng Đế Tuấn có Hà Đồ Lạc Thư, Thiên Đình cũng có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Hiện tại, khí vận của Yêu tộc Thiên Đình bị nhật nguyệt tinh thần che giấu, có thể là Hồng Quân đang âm thầm tương trợ, cũng có thể là Tam Thanh, khả năng cao hơn là Hồng Quân và Tam Thanh cùng nhau.

Nếu Yêu tộc không thể trỗi dậy, sau lượng kiếp lần này, Vu tộc có

lẽ sẽ nhanh chóng trở thành nhân vật chính của đất trời.

Yêu tộc nếu trỗi dậy, ít nhiều cũng sẽ trì hoãn thời gian Vu tộc trở thành nhân vật chính của đất trời, tranh thủ thời gian, có thể sẽ xuất hiện chuyển cơ.

Yêu tộc là một đám ô hợp, hai thế lực mạnh nhất là Thiên Đình và Yêu tộc Bắc Minh.

Theo lý, Côn Bằng là đệ tử ký danh của Hồng Quân, cũng là sư đệ của Tam Thanh, nên ủng hộ Yêu tộc Bắc Minh mới phải.

Tuy nhiên, khí vận của Yêu tộc Thiên Đình bị nhật nguyệt tinh thần che giấu, khí vận của Yêu tộc Bắc Minh lại có thể quan sát, lập trường của Hồng Quân và Tam Thanh đã rõ ràng.

Côn Bằng hiện tại chỉ là một Chuẩn Thánh, cũng không biết điều này.

Chương 186

Một khi Côn Bằng biết, có lẽ sẽ không còn nhận Hồng Quân là lão sư nữa.

Đệ tử ký danh đi hay ở tùy ý, Côn Bằng phản xuất Huyền Môn, Hồng Quân cũng không có tổn thất gì lớn.

Khí vận của Yêu tộc Thiên Đình bị che giấu có bóng dáng của Thánh nhân, dù không phải Hồng Quân, Hồng Quân cũng chắc chắn biết, nhưng không ngăn cản, cũng không nói cho Côn Bằng biết, có thể thấy rõ lập trường. ...

Lượng kiếp đã kéo dài ba mươi vạn năm.

Phía Nam Thiên, núi lửa bất tử, thánh địa của Phượng Hoàng tộc, đã tàn phá không chịu nổi.

Từng thi thể tiên thiên phượng hoàng nằm rải rác khắp nơi, vận khí tốt có thể niết bàn trùng sinh, vận khí không tốt thì hình thần đều diệt.

Còn về luân hồi chuyển thế, vì luân hồi bị Vu tộc nắm giữ, người của Phượng Hoàng tộc ít khi đi luân hồi.

Sớm từ một nguyên hội trước, hơn trăm triệu thành viên Phượng Hoàng tộc đã trở thành cô hồn dã quỷ.

Ngoài Phượng Hoàng tộc, còn có Long tộc, Yêu tộc...

Có thể nói, trong lượng kiếp lần này, Tam Giới đã có thêm rất nhiều cô hồn dã quỷ.

U Minh giới có nhiều quỷ quái nhất, đại địa Hồng Hoang thứ hai, Thiên giới cũng đã có.

Quỷ tộc hiện tại lại là tộc có số lượng đông nhất.

Nhưng, Quỷ tộc còn hỗn loạn hơn cả Yêu tộc.

Hơn nữa, Đại La Kim Tiên của Quỷ tộc cũng không nhiều, Chuẩn Thánh càng không có một ai, khí vận ít ỏi.

Dưới quy tắc Thiên Đạo, khí vận của Quỷ tộc ít đến đáng thương.

Không có khí vận thì không đáng lo ngại, vì không thể trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, càng đừng nói đến nhân vật chính của đất trời.

Nhưng cũng có những cường giả Quỷ tộc không biết gì về khí vận muốn thống nhất Quỷ tộc, sau đó dẫn dắt Quỷ tộc trỗi dậy, trở thành nhân vật chính của đất trời.

"Ầm!" Bàn Cổ chân thân cao ức vạn trượng một quyền đánh về phía Nguyên Phượng.

Phượng Hoàng tộc có hai đại năng Chuẩn Thánh, một đã tự bạo, hiện tại chỉ còn lại Nguyên Phượng.

Lúc này, Nguyên Phượng cũng đã bị thương nặng.

Nhìn Tổ Vu Chúc Dung triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân, trong mắt Nguyên Phượng cũng đã có sự tuyệt vọng.

Một tiếng kêu vang, chấn động chư thiên, Nguyên Phượng một mình bay về phía Bàn Cổ chân thân.

Khi vừa tiếp cận Bàn Cổ chân thân, Nguyên Phượng đã tự bạo.

Một đại năng tiên thiên tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ tự bạo, sức phá hoại sinh ra thật sự kinh khủng.

Bán Thánh, ở cự ly gần chịu đựng sức mạnh này cũng có khả năng vẫn lạc.

Trong lượng kiếp lần này, đã có cả trường hợp Đại La Kim Tiên tự bạo khiến Chuẩn Thánh vẫn lạc.

Nếu Chuẩn Thánh bị thương, ở cự ly gần chịu đựng một Đại La Kim Tiên đại viên mãn tự bạo, vẫn lạc cũng không có gì lạ.

Sự tự bạo của Chuẩn Thánh hậu kỳ, khả năng khiến Bán Thánh vẫn lạc không hề nhỏ.

Chỉ thấy, trong vụ tự bạo của Nguyên Phượng, Bàn Cổ chân thân khổng lồ cũng bay ngược vạn dặm, một đầu ngã xuống đất.

Tiếp đó, Bàn Cổ chân thân giãy giụa một lúc, không thể đứng dậy.

"Bùm!" Bàn Cổ chân thân tan vỡ, Chúc Dung trong trạng thái thân người nằm trên đất, suy yếu.

Dù suy yếu, nhưng khóe miệng Chúc Dung lại hiện lên một nụ cười.

Hai đại năng Chuẩn Thánh của Phượng Hoàng tộc đều đã vẫn lạc.

Tiên thiên phượng hoàng của Phượng Hoàng tộc cũng mười phần không còn một. ...

"Thiên Đạo ở trên, Ngô là Chu Tước của Phượng Hoàng tộc, nguyện vĩnh trấn phương Nam." Một cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn của Phượng Hoàng tộc lập đại nguyện.

Thiên Đạo công nhận, một đoàn công đức giáng xuống, tu vi của Chu Tước cũng đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ, sau đó bay về phương Nam, qua hoang mạc phía Nam, qua biển lớn, đến tận cùng phía Nam của Hồng Hoang.

Ngoài Chu Tước của Phượng Hoàng tộc trấn áp phương Nam, còn có Thanh Long của Long tộc trấn áp phương Đông, Huyền Vũ trấn áp phương Bắc.

Bạch Hổ của Hổ tộc trấn áp phương Tây.

Thủy Kỳ Lân của Kỳ Lân tộc trấn áp trung ương.

Đông phương Thanh Long, Nam phương Chu Tước, Bắc phương Huyền Vũ, Tây phương Bạch Hổ, cùng với trung ương Kỳ Lân, trở thành Ngũ Đại Thánh Thú của Hồng Hoang.

Vì sự tồn tại của Ngũ Đại Thánh Thú, Long tộc, Phượng Hoàng tộc, Quy tộc, Hổ tộc, Kỳ Lân tộc, đều là loài điềm lành.

Ví dụ như Long tộc gia nhập Yêu tộc, cũng không phải là yêu, mà là thụy thú (thú điềm lành).

Tương tự, Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc... gia nhập Yêu tộc cũng đều không phải là yêu.

Trong lượng kiếp, hai tộc Long Phượng tích lũy nghiệp lực ngập trời, Chu Tước hóa giải nghiệp lực cho Phượng Hoàng tộc, hai đại thánh thú Thanh Long và Huyền Vũ thì hóa giải nghiệp lực cho Long tộc.

Bạch Hổ hóa giải nghiệp lực cho Hổ tộc, Thủy Kỳ Lân hóa giải nghiệp lực cho Kỳ Lân tộc.

Nghiệp lực của Hổ tộc và Kỳ Lân tộc đều ít.

Thực ra, nếu Kỳ Lân tộc không ẩn thế, thánh thú Bạch Hổ cũng sẽ là cường giả của Kỳ Lân tộc. ...

Bờ Đông Hải, Long Vương bị mấy vị Tổ Vu vây công.

Khi bản mệnh long châu của Long Vương tự bạo, vốn có thể khiến Tổ Vu Huyền Minh vẫn lạc, nhưng Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Nguyên Kỳ lại xuất hiện, bảo vệ Huyền Minh.

Hỗn Nguyên Kỳ là Tiên Thiên Chí Bảo được dung hợp từ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, vốn là vật của Bàn Huyền, Bàn Huyền đã đưa

cho Hậu Thổ.

Không nghi ngờ gì, Hậu Thổ đã ra tay cứu Huyền Minh một mạng.

Bàn Huyền không ra tay, Vu tộc cũng có hai Thánh nhân.

Các Tổ Vu, cùng một số Đại Vu, một khi có nguy hiểm đến tính mạng, Hậu Thổ hoặc Nữ Oa sẽ ra tay.

Vì có Bàn Huyền chấn nhiếp, khi Hậu Thổ ra tay cứu Huyền Minh, Hồng Quân và Tam Thanh đều không dám ra tay ngăn cản.

"Thánh nhân, ha ha ha..." Long Vương cười thảm.

Long Vương dựa vào việc tự bạo bản mệnh long châu, vốn có thể giết một Tổ Vu, nhưng lại bị pháp bảo của Hậu Thổ đỡ lấy.

Dưới sức công kích từ việc tự bạo bản mệnh long châu của Long Vương, phòng ngự của Hỗn Nguyên Kỳ không một chút dao động, như châu chấu đá xe.

Sự thật là, việc tự bạo bản mệnh long châu của Long Vương đối với Thánh nhân không đáng nhắc đến.

Do tự bạo bản mệnh long châu, tu vi của Long Vương cũng từ Chuẩn Thánh đại viên mãn hạ xuống Chuẩn Thánh sơ kỳ.

"Thiên Đạo ở trên, Ngô nguyện lấy thân bổ địa mạch." Bàn Cổ thân hóa vạn vật, Long Vương lại muốn lấy thân bổ địa mạch.

Trong lượng kiếp, quá nhiều địa mạch của Hồng Hoang bị phá hủy.

Long Vương lựa chọn xả thân bổ địa mạch, là tạo phúc cho Hồng Hoang, nhưng cũng là vì Long tộc.

Có thánh thú Thanh Long và thánh thú Huyền Vũ, lại có Long Vương bổ địa mạch, có thể hóa giải nghiệp lực của Long tộc, tích lũy công đức cho Long tộc, khiến khí vận Long tộc tăng lên.

Thiên Đạo công nhận, tiếp đó, Long Vương hiện ra bản thể, dung nhập vào đại địa, tu phục từng địa mạch.

Thân thể của Long Vương cũng chỉ có thể tu phục một phần nhỏ địa mạch của đại địa phương Đông.

Những địa mạch được thân thể Long Vương tu phục, đều hóa thành long mạch. ...

Lượng kiếp sắp kết thúc.

Long tộc thương vong thảm trọng, Long Vương và Huyền Long... hy sinh, Chúc Long không rõ tung tích, Thanh Long trở thành thánh thú, không được tự do.

Sau lượng kiếp này, tiên thiên chân long của Hồng Hoang e rằng không đủ mười vạn con.

Tiên thiên phượng hoàng còn ít hơn tiên thiên chân long, tiên thiên kỳ lân lại tương đối nhiều.

Chủ yếu là vì Kỳ Lân tộc ẩn thế sớm, tiên thiên kỳ lân luân lạc thành tọa kỵ, hoặc làm chân kéo xe.

Thiên giới, tầng trời thứ ba mươi hai.

Dưới bầu trời sao Hồng Hoang, Yêu tộc Thiên Đình.

Nhìn xung quanh, Thiên Đình nguy nga tráng lệ, xa hoa lộng lẫy, mây lành sương mù.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hai huynh đệ đứng ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đang vận chuyển.

Nhật nguyệt tinh thần vốn che giấu khí vận Thiên Đình, hiện tại, khí vận nhật nguyệt tinh thần đang tiêu hao, khí vận Thiên Đình lại không ngừng tăng lên.

Ngoài khí vận của Thái Dương tinh và Thái Âm tinh, còn có khí vận của mấy ngàn ức ngôi sao.

Lúc này, khí vận Thái Dương tinh tiêu hao lớn nhất.

Trên Thái Âm tinh, Hi Hòa và Thường Hi hai chị em phát hiện khí vận Thái Âm tinh đang trôi đi, cũng đều kinh hãi.

Chỉ trong vòng nửa giờ đồng hồ, Yêu tộc Thiên Đình đã trỗi dậy thành nhân vật chính của lượng kiếp. ...

Tại một nơi nào đó trên bầu trời sao Hồng Hoang, Hồng Quân, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên bốn vị Thánh nhân cũng đã thu tay.

Lợi dụng khí vận nhật nguyệt tinh thần để làm cho Yêu tộc Thiên Đình trỗi dậy, nói thì dễ, làm mới khó.

Nếu không có bốn vị Thánh nhân như Hồng Quân âm thầm ra tay, Yêu tộc Thiên Đình không thể trỗi dậy.

Thực ra, Hồng Quân và Tam Thanh cũng đã cân nhắc Côn Bằng, nhưng cảm thấy Yêu tộc Thiên Đình thích hợp hơn.

Đã muốn để Yêu tộc trỗi dậy đối phó Vu tộc, tự nhiên phải chọn bên thích hợp nhất.

Còn về sự bất mãn của Côn Bằng, Hồng Quân và những người khác không quan tâm.

“Long tộc và Phượng Hoàng tộc suy vong, Vu tộc một mình lớn mạnh, hiện tại Yêu tộc Thiên Đình trỗi dậy, lượng kiếp tiếp theo sẽ là Vu Yêu lượng kiếp.” Thông Thiên nói.

“Thông Thiên, nhữ nói quá nhiều rồi, Yêu tộc Thiên Đình tuy đã trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, nhưng so với Vu tộc lại chênh lệch lớn, có thể trong vòng một trăm nguyên hội không bị diệt

đã tốt lắm rồi.” Nguyên Thủy nói.

“Không sai.” Hồng Quân và Thái Thượng phụ họa.

“Tiếp theo..., ra tay với Côn Bằng?” Thông Thiên hỏi.

Nếu Yêu tộc Thiên Đình thôn tính Yêu tộc Bắc Minh, thực lực cũng sẽ tăng mạnh, khí vận cũng có thể tăng lên rất nhiều.

“Cũng chỉ có thể làm khó Côn Bằng thôi.” Hồng Quân mặt không biểu cảm nói.

“Khổ tâm của lão sư, tin rằng Côn Bằng sớm muộn sẽ hiểu.” Thái Thượng nói.

Một đệ tử ký danh, Hồng Quân cũng không quá để ý.

Sở dĩ thu Côn Bằng làm đệ tử ký danh, cũng là vì Côn Bằng lúc đó chiếm được một cái bồ đoàn.

Còn việc đưa cho Côn Bằng Hồng Mông Tử Khí, lại có kế hoạch của Hồng Quân trong đó.

Theo Hồng Quân thấy, Tam Thanh chắc chắn sẽ thành Thánh, khả năng Phục Hy thành Thánh cũng không nhỏ, còn về Tiếp Dẫn và Côn Bằng, khả năng thành Thánh đều không lớn, trong đó, khả năng Côn Bằng thành Thánh là nhỏ nhất.

Nguyên Phượng vẫn lạc, Long Vương cũng đã vẫn lạc.

Chương 187

Hai tộc Long Phượng từ nay suy vong.

Do Chu Tước, Thanh Long và Huyền Vũ trở thành thánh thú, cộng thêm Long Vương bổ địa mạch, muốn khiến hai tộc Long Phượng bị diệt cũng không dễ dàng.

Sát khí lượng kiếp trong trời đất đang tiêu tán.

Lượng kiếp lần này cuối cùng cũng kết thúc, không ít người đều thở phào nhẹ nhõm.

Một số đại năng Vu tộc lại sắc mặt khó coi, hai tộc Vu Yêu suy vong, Vu tộc tuy tổn thất cũng không nhỏ, nhưng không tổn thương đến căn bản, trở thành nhân vật chính của đất trời cũng là vấn đề thời gian, tuy nhiên, Yêu tộc Thiên Đình lại bất ngờ trỗi dậy.

Khi một chủng tộc trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, thiên số không còn ẩn giấu, Đại La Kim Tiên có đạo hạnh cũng không khó khuy thám.

Cùng với sự tiêu tán của sát khí lượng kiếp, thiên cơ hỗn loạn cũng bắt đầu có trật tự.

Khí vận Thiên Đình bị nhật nguyệt tinh thần che giấu cũng đã lộ ra.

Dưới chân Bất Chu Sơn, trong bộ lạc của Bàn Huyền.

Hậu Thổ và Nữ Oa đến Tổ Vu Điện của Bàn Huyền.

Cùng lúc đó, có mấy vị Tổ Vu cũng đang chạy đến.

Việc Thiên Đình trỗi dậy là đại sự của Vu tộc, không thể không thận trọng.

Với thực lực hiện tại của Vu tộc, đi diệt Thiên Đình cũng không khó, nhưng Thiên Đình dù sao cũng đã trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, khí vận to lớn.

Nếu bây giờ diệt Thiên Đình, khí vận phản phệ không phải chuyện đùa.

Có lẽ Hồng Quân và Tam Thanh lại hy vọng Vu tộc bây giờ đi diệt Thiên Đình.

"Tiêu hao khí vận nhật nguyệt tinh thần, tăng thêm khí vận Thiên Đình, hừ!

Thủ đoạn hay." Bàn Huyền thầm nghĩ.

So với khí vận mà Thiên Đình tăng thêm, khí vận mà nhật nguyệt tinh thần tiêu hao còn lớn hơn.

"Đại huynh, Thiên Đình trỗi dậy, chắc chắn có Thánh nhân âm thầm ra tay." Hậu Thổ nói.

"Hiện tại Hồng Hoang cũng chỉ có sáu vị Thánh nhân, ngoài Ngô và Hậu Thổ tỷ tỷ, cũng chỉ có Hồng Quân và Tam Thanh." Nữ Oa nói.

"Bước tiếp theo của Thiên Đình chắc chắn là Côn Bằng." Bàn Huyền mặt bình tĩnh.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tiếp theo không thể chủ động khai chiến với Vu tộc, chỉ có thể chỉnh hợp Yêu tộc, kết minh với các thế lực khác.

Ba tộc Long Phượng Kỳ Lân tuy đều đã suy vong, nhưng cũng có chút thực lực, Thiên Đình chắc chắn sẽ kết minh.

Còn có Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, cùng với Hổ tộc...

Còn về việc chỉnh hợp toàn bộ Yêu tộc, Côn Bằng lại là một trở ngại mà Thiên Đình không thể bỏ qua.

Đã Thiên Đình trỗi dậy, Hồng Quân và Tam Thanh cũng đã từ bỏ Côn Bằng.

Với thực lực hiện tại của Thiên Đình, muốn đối phó Côn Bằng rất khó, nhưng nếu có Thánh nhân âm thầm tương trợ, lại dễ dàng hơn. ...

Bắc Minh, mây đen dày đặc, không khí âm u khiến người ta ngột ngạt.

Khí lạnh thấu xương, từng ngọn núi băng, kỳ lạ muôn hình vạn trạng.

Trên ngọn núi băng lớn nhất, khí thế kinh khủng bùng nổ, đó là sự phẫn nộ của Côn Bằng.

Côn Bằng có đạo hạnh tu vi Chuẩn Thánh, khuy thám được thiên cơ, biết được Thiên Đình trỗi dậy thành nhân vật chính của lượng kiếp.

Lúc này, Côn Bằng trong lòng kinh ngạc và phẫn nộ, càng phẫn hận không thôi.

Thiên Đình có thể trỗi dậy, nói không liên quan đến Thánh nhân, Côn Bằng không tin.

Vu tộc đầu tiên có thể loại trừ, vậy chỉ còn Hồng Quân và Tam Thanh.

Có thể là Hồng Quân ra tay, cũng có thể là Tam Thanh, cũng có thể là Hồng Quân và Tam Thanh cùng ra tay, nhưng không quan trọng, quan trọng là lập trường của Hồng Quân và Tam Thanh.

Từ việc Thiên Đình trỗi dậy, Côn Bằng cũng biết Hồng Quân và Tam Thanh đã từ bỏ hắn.

Suy cho cùng, Côn Bằng cũng chỉ là đệ tử ký danh của Hồng Quân mà thôi.

Với trí tuệ của Côn Bằng cũng không khó hiểu, cùng với sự suy vong của hai tộc Long Phượng, Vu tộc một mình lớn mạnh, nếu không nâng đỡ một chủng tộc nào đó để cản trở, Vu tộc không lâu nữa sẽ trở thành nhân vật chính của đất trời.

Yêu tộc Bắc Minh và Vu tộc đi lại gần nhau.

Vu tộc không ít lần ủng hộ Yêu tộc Bắc Minh, cũng là một nguyên nhân khiến Hồng Quân và Tam Thanh lựa chọn Thiên Đình.

Nếu Côn Bằng là Hồng Quân hoặc Tam Thanh, cũng sẽ có lựa chọn tương tự.

Nhưng hiện tại, Côn Bằng lại không có cách nào khác, chỉ có phẫn nộ, và hận ý.

Cũng từ lúc này, trong lòng Côn Bằng không còn nhận Hồng Quân là lão sư nữa.

Bỗng nhiên, mây đen che trời tan biến, trời quang mây tạnh, mây lành sương mù, hương thơm phảng phất.

Trên mặt biển lạnh lẽo vô cùng, ánh sáng bao phủ, dị tượng như vậy, chính là Thánh nhân giáng lâm.

Nhanh chóng, thấy một lão đạo đạp trên mây chín tầng, chính là Hồng Quân.

Không lâu sau, Hồng Quân đến trước mặt Côn Bằng.

Đối mặt với Hồng Quân, Côn Bằng cũng không bái lạy.

"Đạo hữu đến Bắc Minh của ta làm gì?" Côn Bằng lên tiếng hỏi.

Hồng Quân sắc mặt trầm xuống, Côn Bằng không chỉ không bái lạy, ngay cả lão sư cũng không gọi nữa, mà xưng là đạo hữu.

Nhưng Côn Bằng vốn chỉ là đệ tử ký danh của Hồng Quân.

Đệ tử ký danh không bị ràng buộc.

"Nhữ đã không còn là đệ tử ký danh của bần đạo, vậy giao ra Hồng Mông Tử Khí đi!" Hồng Quân mặt không biểu cảm nói.

Hồng Mông Tử Khí dùng tốt có thể bồi dưỡng một Thánh nhân, đã không còn tình sư đồ với Côn Bằng, lại đã từ bỏ Côn Bằng, Hồng Quân có lý do để thu hồi.

Nếu Hồng Quân hợp đạo thành công, có lẽ sẽ không quá để ý, nhưng hiện tại lại không thể không để ý.

"Đã đưa cho Ngô, sao lại có đạo lý thu hồi?" Côn Bằng lạnh mặt, trong lòng lại hoảng hốt.

Dưới Thánh nhân đều là con kiến, nếu Hồng Quân ra tay, một ngón tay có thể nghiền chết Côn Bằng.

Nhưng bảo Côn Bằng ngoan ngoãn giao ra Hồng Mông Tử Khí, Côn Bằng lại không làm được.

Côn Bằng tuy chưa hoàn toàn luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, nhưng cũng đã luyện hóa một phần, nếu bị tách ra khỏi nguyên thần, tu vi nguyên thần chắc chắn sẽ giảm xuống, đạo hạnh e rằng cũng sẽ giảm.

"Bần đạo có thể cho, tự nhiên cũng có thể thu hồi." Hồng Quân cười lạnh.

Côn Bằng phẫn nộ không thể tả, nhưng lại tuyệt vọng vô lực.

Dù biết là vô ích, nhưng Côn Bằng vẫn lựa chọn giãy giụa.

Chỉ thấy, Côn Bằng một chiêu thủy độn trốn xuống đáy biển.

Thấy Côn Bằng bỏ chạy, Hồng Quân lại khinh thường cười một tiếng.

Khi Hồng Quân chỉ tay xuống mặt biển, nước biển cứng lại như

thép.

Có một thần thông gọi là chỉ địa thành cương, có thể phá thủy độn của thuật độn địa, chỉ thủy thành cương lại càng cao thâm hơn.

Dưới một thần thông tùy tay của Hồng Quân, ức vạn vạn dặm nước biển bị cấm cố.

Côn Bằng nửa thân người bị cấm cố trong nước biển.

Dù Côn Bằng giãy giụa thế nào cũng không thể thoát thân.

Khi Côn Bằng vận dụng pháp lực, pháp lực tiêu tán, không thể ngưng tụ.

Thủ đoạn của Thánh nhân, thật sự không thể tưởng tượng, vượt xa nhận thức của Chuẩn Thánh.

"Dù sao cũng từng là sư đồ một phen, hôm nay Ngô không giết nhữ, nhưng Hồng Mông Tử Khí đã cho nhữ phải thu hồi." Hồng Quân mặt bình tĩnh nói với Côn Bằng.

Một bước tiến lên, Hồng Quân đến trước mặt Côn Bằng, muốn tách một đạo Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần của Côn Bằng ra.

Trong mắt Côn Bằng lại là kinh khủng và tuyệt vọng.

Khi tay Hồng Quân sắp chạm vào người Côn Bằng, lại có dị tượng xuất hiện.

Khí lành lan tỏa, ánh sáng chiếu rọi, hương thơm phảng phất, đó là Hậu Thổ cưỡi một con tiên thiên phượng hoàng.

Hậu Thổ sau khi thành Thánh đã thu một con tiên thiên phượng hoàng làm tọa kỵ.

Nữ Oa sau khi thành Thánh cũng đã thu một con phượng hoàng làm tọa kỵ.

Còn về Đế Giang, Chúc Dung..., đại bộ phận đều dùng tiên thiên kỳ lân làm tọa kỵ, cũng có người dùng tiên thiên chân long làm tọa kỵ.

Bàn Huyền lại thích ngồi Cửu Long Trầm Hương Liễn.

Thấy Hậu Thổ, Côn Bằng lộ vẻ vui mừng, Hồng Quân lại sắc mặt biến đổi.

Hậu Thổ rõ ràng muốn che chở Côn Bằng.

Tình thế hiện tại, che chở Côn Bằng có lợi cho Vu tộc.

Không có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ là quân cờ.

Hồng Hoang hiện tại cũng chỉ có Bàn Huyền, Hậu Thổ, Nữ Oa, Hồng Quân và Tam Thanh là người chơi cờ.

Côn Bằng cũng chỉ là một quân cờ quan trọng trong ván cờ của hai bên, thân bất do kỷ.

Dưới Thiên Đạo đại thế mênh mông, Chuẩn Thánh và Bán Thánh cũng đều không đáng kể.

"Bần đạo từng cho Côn Bằng một đạo Hồng Mông Tử Khí, hiện tại thu hồi, không liên quan đến đạo hữu." Hồng Quân nói với Hậu Thổ.

"Đã cho Côn Bằng, thì là của Côn Bằng, hiện tại lại muốn thu hồi, không có đạo lý." Hậu Thổ cười nói.

"Đạo hữu nhất định muốn gây khó dễ cho bần đạo?" Hồng Quân ánh mắt lạnh lùng.

"Nhữ hiện tại rời đi thì trăng tròn vẫn tròn, không bị khuyết." Hậu Thổ cũng không nói nhiều nữa.

Khi lời vừa dứt, Hậu Thổ tế ra ba kiện bảo vật, đầu đội Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Nguyên Kỳ, một tay cầm Cửu Thiên Tức Nhưỡng, một tay cầm Diệt Thế Đại Ma.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng trong tay Hậu Thổ biến hóa khôn lường, có thể hóa thành một thanh kiếm, cũng có thể hóa thành đao, phương thiên họa kích, roi tiên, rìu, hoặc cung tên...

Binh khí do Cửu Thiên Tức Nhưỡng hóa thành cũng có uy lực không nhỏ, cộng thêm pháp lực của Hậu Thổ gia trì, càng kinh khủng hơn.

Nhìn Hỗn Nguyên Kỳ, Diệt Thế Đại Ma và Cửu Thiên Tức Nhưỡng của Hậu Thổ, trong lòng Côn Bằng cũng ghen tị, nhưng không dám biểu lộ.

Hồng Quân sắc mặt khó coi, thực lực của hắn trên Hậu Thổ, nhưng chênh lệch cũng không quá lớn, dựa vào pháp bảo, Hậu Thổ hoàn toàn có thể bù đắp.

Thực ra, khi diễn hóa ra Vu Đạo Luân Hồi, đạo hạnh của Hậu Thổ lại có chút tinh tiến, thực lực hiện tại tuy không bằng Hồng Quân, nhưng chênh lệch lại nhỏ.

Dù Hồng Quân thành Thánh sớm hơn Hậu Thổ, nhưng đối với Thánh nhân, mấy lượng kiếp cũng không phải là thời gian quá dài.

Tu vi đạo hạnh của Hồng Quân vượt qua Hậu Thổ, không chỉ vì thành Thánh sớm hơn Hậu Thổ một chút, mà mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, cùng với việc là Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh, mới là mấu chốt.

Dù sao khi trời đất chưa mở, Hồng Quân đã là một Hỗn Độn Ma Thần cường đại.

Dám ngăn cản Bàn Cổ khai thiên, thực lực tự nhiên không yếu.

Nếu thực lực chênh lệch quá lớn, Bàn Cổ một ý niệm đã tiêu diệt, cũng không cần dùng Khai Thiên Phủ chém giết.

Có thể từ dưới Khai Thiên Phủ của Bàn Cổ trốn thoát được

nguyên thần, càng đáng nể.

Côn Bằng cho rằng Hồng Quân sẽ đấu một trận với Hậu Thổ, nhưng, Hồng Quân lại không hề động thủ.

Chỉ thấy, Hồng Quân cân nhắc một lúc, bất đắc dĩ thở dài: "Thôi bỏ đi, duyên phận của Hồng Mông Tử Khí và Côn Bằng chưa hết." Lời vừa dứt, Hồng Quân một cái thuấn di rời đi.

Chương 188

Đi rồi?

Côn Bằng trừng lớn hai mắt.

Hậu Thổ cũng có chút bất ngờ, không ngờ Hồng Quân trực tiếp rời đi.

Khi Hồng Quân rời đi, nước biển bị cấm cố cũng đã khôi phục, Côn Bằng được tự do.

"Đa tạ Hậu Thổ nương nương ra tay cứu giúp." Côn Bằng cúi đầu bái Hậu Thổ.

"Thiên Đình e rằng không lâu nữa sẽ khai chiến với Bắc Minh, sớm chuẩn bị, tự lo cho tốt." Hậu Thổ nói.

Khi Hậu Thổ cũng rời đi, Côn Bằng mới đứng thẳng người dậy.

Lúc này, trong lòng Côn Bằng cũng đã bình tĩnh hơn không ít, Hậu Thổ đã ra tay, Bàn Huyền và Nữ Oa lúc cần thiết cũng chắc chắn sẽ ra tay, cũng không cần lo lắng về Hồng Quân và Tam Thanh.

Nhưng nếu Thiên Đình khai chiến với Bắc Minh, lại cần Côn Bằng tự đối phó, không thể quá đặt hy vọng vào Vu tộc.

Trừ phi, Côn Bằng lựa chọn gia nhập Vu tộc.

"Gia nhập Vu tộc?" Côn Bằng trong lòng cũng do dự.

Gia nhập Vu tộc có không ít lợi ích.

Khí vận Vu tộc to lớn không nói, còn là khí vận Đại Đạo.

Nếu Côn Bằng gia nhập Vu tộc, muốn thành Thánh cũng sẽ dễ dàng hơn. ...

Thiên giới.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đang quan sát Bắc Minh.

Hồng Quân đến Bắc Minh, ra tay với Côn Bằng, hai người Đế Tuấn không khỏi kích động, nhưng Hậu Thổ xuất hiện, Hồng Quân rời đi, hai người thất vọng.

"Hồng Quân cũng quá yếu thế rồi!

Yếu thế trước mặt Bàn Huyền thì thôi đi, đằng này lại còn yếu thế cả trước mặt Hậu Thổ nữa?" Đông Hoàng Thái Nhất thầm nghĩ.

Tại Hồng Hoang đại địa, Tây phương Tu Di Sơn.

Một đóa Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên hiển hiện, Tiếp Dẫn đạo nhân ngồi xếp bằng trên đó, đang giảng đạo cho một số sinh linh.

Tiếp Dẫn đã chém đi thiện thi và ác thi, nhưng chấp niệm chi thi lại mãi không thể chém được.

Ngoài việc tu luyện pháp Tam Thi, Tiếp Dẫn cũng tu luyện Mộng Trung Chứng Đạo pháp và cả Phật pháp.

Chuẩn Đề là vị Phật Tổ đầu tiên của Hồng Hoang, nhưng nguồn gốc của Phật pháp lại không phải từ Chuẩn Đề.

Đại đạo ba ngàn, trong đó có Phật đạo.

Trong Thiên đạo Hồng Hoang cũng có Phật pháp, nhưng cần phải lĩnh ngộ.

Thuở trước sau khi thành Thánh, Hồng Quân từng giảng đạo tại Kim Ngao đảo, trong đó một số bàng môn đã có bóng dáng của Phật pháp.

Mấy trăm sinh linh đang nghe Tiếp Dẫn giảng đạo, bọn họ đều là sinh linh của Tây phương đại địa, nhưng căn cước đều không tốt, kẻ có tu vi cao nhất cũng chỉ là Huyền Tiên sơ kỳ.

Theo lời giảng đạo của Tiếp Dẫn, trên đỉnh đầu ông hiển hiện ba viên xá lợi tử, ứng với quá khứ, hiện tại và vị lai.

Xá lợi nguyên quang bùng phát, phật quang trang nghiêm túc mục xuất hiện giữa hai hàng lông mày của Tiếp Dẫn.

Mọi người đều không thể nhìn thẳng vào phật quang, hoặc nhắm mắt, hoặc cúi đầu.

Dần dần, trên người Tiếp Dẫn xuất hiện những phù văn chữ 'Vạn' do phật quang ngưng tụ thành.

Lắng nghe Tiếp Dẫn giảng đạo, mọi người đều cảm thấy tứ đại giai không, lục căn thanh tịnh, trong lòng không còn vướng bận, bình tĩnh tường hòa.

Trong Phật pháp có đại từ bi, đại trí tuệ.

Đột nhiên, ba viên xá lợi trên đỉnh đầu Tiếp Dẫn xảy ra biến hóa, xuất hiện vô lượng quang, vô biên quang, vô ngại quang, vô đối quang, thanh tịnh quang, hoan hỉ quang, trí tuệ quang...

"Ngô nên lập Phật giáo, dùng Phật pháp giáo hóa chúng sinh," Tiếp Dẫn thầm nghĩ.

Lúc này, Tiếp Dẫn đã có hơn sáu phần chắc chắn rằng nếu lập ra Phật giáo, Thiên đạo sẽ công nhận.

Hơn sáu phần chắc chắn cũng không phải là nhỏ.

Lập tức, Tiếp Dẫn ngừng giảng đạo, phật quang trên người cũng hội tụ sau gáy, hình thành một vầng hào quang màu vàng kim.

Toàn bộ những người nghe đạo đều nhìn về phía Tiếp Dẫn, không biết vì sao ông lại đột ngột dừng lại.

Do Tiếp Dẫn dừng lại ngay chỗ vi diệu, khiến mọi người trong lòng ngứa ngáy khó chịu.

Tiếp Dẫn không để ý đến mọi người, đứng dậy trên Thập Nhị Phẩm Kim Liên.

Ánh sáng công đức lưu chuyển trên kim liên, cũng bao phủ lấy thân thể Tiếp Dẫn.

"Thiên đạo ở trên, Ngô là Tiếp..." Chưa đợi Tiếp Dẫn lập xong Phật giáo, một giọng nói đã vang lên từ ngoài ức triệu quang niên.

"Thiên đạo ở trên, Ngô là Chuẩn Đề, hôm nay lập ra một giáo, dùng Thất Bảo Diệu Thụ trấn áp khí vận, mong Thiên đạo giám xét, Phật giáo, lập!" Hóa ra là Chuẩn Đề đã đi trước một bước lập ra Phật giáo.

Khi Chuẩn Đề lập Phật giáo, không lâu sau liền có đại công đức giáng xuống.

Thiên đạo đã công nhận Phật giáo do Chuẩn Đề lập ra.

Chậm một bước, khiến Tiếp Dẫn nhíu chặt mày.

Tuy Phật giáo mà Tiếp Dẫn muốn lập chắc chắn không giống với của Chuẩn Đề, nhưng Chuẩn Đề đã lập Phật giáo rồi, nếu Tiếp Dẫn cũng lập Phật giáo, sẽ có hai Phật giáo.

Khi xuất hiện hai Phật giáo, sẽ phải phân ra Đại thừa và Tiểu thừa.

Cuối cùng, Tiếp Dẫn mở miệng: "Thiên đạo ở trên, Ngô là Tiếp Dẫn, hôm nay lập ra một giáo, dùng Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên trấn áp khí vận, mong Thiên đạo giám xét, Thích giáo, lập!" Nếu đã không thể lập Phật giáo, Tiếp Dẫn cũng lập một Thích giáo.

Về giáo nghĩa của Phật giáo và Thích giáo, lại khá tương tự, đều diễn hóa từ Phật pháp, độ người hướng thiện.

Khi Tiếp Dẫn lập xong Thích giáo, Thiên đạo cũng công nhận,

giáng xuống một khối công đức.

So với công đức Chuẩn Đề lập Phật giáo, công đức Tiếp Dẫn lập Thích giáo lại ít hơn một chút.

Hấp thu công đức, tu vi và đạo hạnh của Tiếp Dẫn đều có phần tinh tiến.

Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần của Tiếp Dẫn lại được luyện hóa thêm một phần. ...

"Thích giáo?" Chuẩn Đề vừa lập Phật giáo xong, chưa kịp hấp thu công đức, lại nghe thấy Tiếp Dẫn ở Tu Di Sơn xa xôi lập ra Thích giáo, khiến y cũng bất ngờ.

"Nếu ta cũng có Hồng Mông Tử Khí thì tốt rồi," Chuẩn Đề không khỏi hâm mộ nhìn về phía Tu Di Sơn.

Lập Phật giáo xong, bước tiếp theo của Chuẩn Đề là lập đại hoành nguyện, chỉ cần Thiên đạo công nhận, lại sẽ có đại công đức.

Nếu sở hữu Hồng Mông Tử Khí, Chuẩn Đề tự tin có thể một bước thành Thánh.

Thế nhưng, vì không có Hồng Mông Tử Khí, Chuẩn Đề muốn thành Thánh lại khó hơn Tiếp Dẫn quá nhiều.

Không hề khoa trương, độ khó thành Thánh của Chuẩn Đề gấp mười lần Tiếp Dẫn trở lên.

Về việc đến Tu Di Sơn đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề không phải chưa từng nghĩ đến, nhưng khả năng thành công quá nhỏ.

Thu lại ánh mắt, Chuẩn Đề cũng không nghĩ nhiều nữa, bắt đầu lập hoành nguyện.

"Ngô nếu chứng được Vô Thượng Bồ Đề, thành Chánh Giác rồi,

cõi Phật nơi Ngô ở, đầy đủ vô lượng công đức trang nghiêm không thể nghĩ bàn, không có địa ngục, ngạ quỷ, cầm thú, các loài côn trùng bay lượn hay bò trườn; tất cả chúng sinh, cùng với cõi Diêm Ma La, trong ba đường ác, sinh vào cõi Ngô, thụ pháp hóa của Ngô, đều sẽ thành A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề, không bao giờ đọa vào ác thú nữa.

Nếu được như nguyện, Ngô mới làm Phật; nếu không được như nguyện, Ngô không nhận Vô Thượng Chánh Giác." Khi Chuẩn Đề lập xong một hoành nguyện, dị tượng xuất hiện giữa trời đất.

Thiên hoa rơi tán loạn, đất vọt kim liên.

Phạn âm hòa cùng phật quang bao phủ tứ diện bát phương.

Có ức vạn sinh linh quỳ lạy.

Ngay sau đó, Chuẩn Đề lại lập thêm một đại hoành nguyện: "Khi Ngô làm Phật, mười phương thế giới, tất cả chúng sinh, sinh vào cõi của Ngô, đều có thân sắc vàng tím ròng, ba mươi hai tướng đại trượng phu, đoan chính trong sạch, tất cả đều giống nhau.

Nếu hình mạo khác biệt, có tốt xấu, Ngô không nhận Chánh Giác." Khi Chuẩn Đề lập xong hai đại hoành nguyện, Tiếp Dẫn ở Tu Di Sơn xa xôi cũng bắt đầu lập đại hoành nguyện.

"Khi Ngô làm Phật, tất cả chúng sinh, sinh vào nước Ngô, tự biết được túc mệnh vô lượng kiếp, những việc thiện ác đã làm, đều có thể thấy rõ, nghe thấu, biết được mọi việc trong mười phương quá khứ, vị lai và hiện tại.

Nếu không được như nguyện, Ngô không nhận Chánh Giác." Sắc mặt Chuẩn Đề biến đổi, tuy y và Tiếp Dẫn chí đồng đạo hợp, nhưng giữa hai người có không ít khúc mắc, sớm đã không còn chung đường.

Lạnh mặt, Chuẩn Đề đứng dậy, lập hết đại hoành nguyện này đến

đại hoành nguyện khác.

Tiếp Dẫn cũng lập từng đại hoành nguyện một.

Không lâu sau, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều dừng lại.

Chuẩn Đề lập hai mươi tám đại hoành nguyện, còn Tiếp Dẫn lập hai mươi đại hoành nguyện.

Khi cộng lại số đại hoành nguyện của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, lại đúng con số bốn mươi tám.

Tiếp đó, chỉ thấy Thượng Thương chi nhãn xuất hiện.

Chỉ có một Thượng Thương chi nhãn xuất hiện, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cách nhau hơn ức triệu quang niên, nhưng cả hai người vừa ngẩng đầu đã thấy Thượng Thương chi nhãn.

Theo Chuẩn Đề thấy, Thượng Thương chi nhãn ở trên cao không trung, còn theo Tiếp Dẫn thấy, nó lại ở ngay phía trên mình.

Đây là do sức mạnh Thiên đạo chồng chéo thời không.

Thấy Thượng Thương chi nhãn xuất hiện, Chuẩn Đề lộ vẻ vui mừng, Tiếp Dẫn ở Tu Di Sơn xa xôi cũng vậy.

Thông thường, Thượng Thương chi nhãn xuất hiện có hai khả năng, hoặc là giáng thiên khiển, hoặc là giáng đại công đức, hiện tại rõ ràng là về sau.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, một khối công đức khổng lồ từ trời giáng xuống, lớn hơn công đức mà Chuẩn Đề lập Phật giáo lúc nãy.

Công đức khổng lồ rơi xuống người Chuẩn Đề, y liền trực tiếp hấp thu.

Không lâu sau, công đức khổng lồ đã bị Chuẩn Đề hấp thu hết.

Chuẩn Đề không thể thành Thánh, chỉ có tu vi đạt đến bán thánh, đạo hạnh ở mức Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Không thể một bước thành Thánh, Chuẩn Đề cũng đành bất lực.

Nếu Chuẩn Đề có Hồng Mông Tử Khí, lúc này đã thành Thánh rồi.

Hồng Mông Tử Khí được gọi là nền tảng thành Thánh, không phải để nói đùa.

"Không biết Tiếp Dẫn có thành Thánh không," Chuẩn Đề thầm nghĩ.

Tiếp Dẫn vốn là đại năng Chuẩn Thánh, lập Thích giáo, lại lập hai mươi đại hoành nguyện, công đức không hề nhỏ.

Quan trọng nhất, Tiếp Dẫn có một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Vì vậy, theo Chuẩn Đề thấy, Tiếp Dẫn có khả năng sẽ thành Thánh.

Nhưng đợi một lúc lâu, cũng không thấy dị tượng thành Thánh xuất hiện, điều này cũng khiến Chuẩn Đề thở phào nhẹ nhõm. ...

Tại một nơi nào đó trên Tu Di Sơn, có một Bát Bảo Công Đức Trì.

Bát Bảo Công Đức Trì cũng là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, nước trong hồ là công đức thủy.

Nghiệp lực có thể hình thành nghiệp hỏa, công đức cũng có thể hình thành công đức thủy.

Công đức thủy so với Tam Quang Thần Thủy cũng không hề thua kém, thậm chí còn hơn.

Trong Bát Bảo Công Đức Trì có hàng trăm hàng ngàn đóa tiên thiên liên hoa.

Một đóa Thập Nhị Phẩm Kim Liên nằm ở chính giữa Bát Bảo

Công Đức Trì, Tiếp Dẫn đang đứng trên đó.

Lúc này, Tiếp Dẫn đang hấp thu công đức từ hai mươi đại hoành nguyện đã lập.

Chương 189

So với công đức lập Thích giáo, công đức từ hai mươi đại hoành nguyện lớn hơn rất nhiều.

Theo đà hấp thu công đức, tu vi và đạo hạnh của Tiếp Dẫn không ngừng tinh tiến.

Một đạo Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần của Tiếp Dẫn cũng đang được luyện hóa.

"Có hy vọng thành Thánh," Tiếp Dẫn trong lòng vui mừng.

Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần của Tiếp Dẫn có khả năng sẽ được luyện hóa hoàn toàn.

Một khi Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần của Tiếp Dẫn được luyện hóa hoàn toàn, nguyên thần của ông cũng có thể ký thác vào Thiên đạo.

Theo cấp bậc của Thiên đạo, lợi ích của việc ký thác nguyên thần vào Thiên đạo cũng khác nhau.

Nguyên thần ký thác vào Thiên đạo Hồng Hoang, tu vi nguyên thần đạt đến Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Nếu nguyên thần ký thác vào chí cao Thiên đạo của thế giới Vĩnh Hằng cấp, tu vi nguyên thần chắc chắn sẽ vượt qua Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Thế nhưng, khi Tiếp Dẫn hấp thu hết công đức trên người, lại vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa được Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần.

Hiện tại, tu vi đạo hạnh của Tiếp Dẫn cũng giống như Chuẩn Đề.

Cuối cùng vẫn không thể một bước thành Thánh.

Quả là hy vọng càng lớn, thất vọng càng nhiều.

Dù tâm cảnh của Tiếp Dẫn rất tốt, lúc này cũng không thể bình tĩnh.

Một lúc lâu sau, Tiếp Dẫn bất lực thở dài một hơi.

Lập một giáo, lại lập hai mươi đại hoành nguyện, mà vẫn không thể thành Thánh, đả kích đối với Tiếp Dẫn không hề nhỏ.

Tuy nhiên, Tiếp Dẫn cũng sẽ không nản lòng thoái chí.

Địa mạch Tây phương đại địa vẫn chưa hoàn toàn phục hồi, còn không ít sát khí, oán khí...

Ngoài Tây phương, các nơi khác cũng không phải là một mảnh thái bình.

Tiếp Dẫn có thể từ từ tích lũy công đức.

Với tu vi đạo hạnh và nội tình hiện tại của Tiếp Dẫn, nếu vận may tốt, tích lũy công đức vài vạn năm là có thể thành Thánh.

Cũng có thể sẽ phải tích lũy mười mấy vạn năm công đức, hoặc mấy chục vạn năm, không thể nói chắc được. ...

Dưới chân Bất Chu Sơn, Tổ Vu Điện của bộ lạc Bàn Huyền.

Bàn Huyền đang cảm ngộ đại đạo, bỗng nhiên mở mắt, nhìn về phía Tây phương.

Phật giáo và Thích giáo xuất hiện, cộng thêm bốn mươi tám đại hoành nguyện, với đạo hạnh của Bàn Huyền, không khó để khuy biết từ thiên cơ.

Khi Bàn Huyền cảm ngộ đại đạo, càng thấu tỏ thiên cơ.

“Phật giáo và Thích giáo sao?” Bàn Huyền như có điều suy tư.

Không có dị tượng thành Thánh, rõ ràng Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều chưa thành Thánh.

Chuẩn Đề không thành Thánh là chuyện bình thường, dù sao cũng không có Hồng Mông Tử Khí, độ khó thành Thánh rất lớn, nhưng Tiếp Dẫn là đệ tử ký danh của Hồng Quân, có một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Tuy nhiên, dù Tiếp Dẫn chưa thành Thánh, chắc chắn cũng đã rất gần với việc thành Thánh rồi.

Tiếp Dẫn có thể thành Thánh bất cứ lúc nào.

"Phục Hy có một đạo Hồng Mông Tử Khí, nhưng sẽ không đưa cho Chuẩn Đề, còn đạo Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng thì sao?" Bàn Huyền trong lòng tính toán.

Nếu Chuẩn Đề bây giờ có một đạo Hồng Mông Tử Khí, việc thành Thánh chắc chắn không khó.

Một khi Chuẩn Đề thành Thánh, Vu tộc sẽ có ba vị Thánh nhân.

Nhìn về phía Bắc phương, Bàn Huyền đang cân nhắc làm thế nào để đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng.

Chỉ cần một đạo Hồng Mông Tử Khí, Chuẩn Đề có thể thành Thánh trong thời gian ngắn, như vậy, Vu tộc cũng có thể thêm một vị Thánh nhân.

Dù cũng có thể đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí của Phục Hy, nhưng Phục Hy dù sao cũng đã gia nhập Vu tộc, cũng là một biến số.

Còn Côn Bằng, đã không còn là đệ tử ký danh của Hồng Quân, bị Hồng Quân và Tam Thanh từ bỏ.

Tuy nhiên, đến Bắc Minh trực tiếp đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng cũng không ổn.

Bất chợt, thần sắc Bàn Huyền khẽ động, bước ra khỏi Tổ Vu Điện.

Vừa ra khỏi Tổ Vu Điện, Bàn Huyền nhìn về phía Bất Chu Sơn.

Chính xác hơn, Bàn Huyền đang nhìn khí vận của Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn là đệ nhất thần sơn của Hồng Hoang, chống đỡ trời đất, không chỉ là đệ nhất phúc địa, sở hữu vô số thiên tài địa bảo, mà còn có khí vận khổng lồ.

Chỉ cần là phúc địa của Hồng Hoang, ít nhiều đều có khí vận, nhưng khí vận của Bất Chu Sơn không thể tranh cãi là đệ nhất.

Bất kể là Côn Luân Sơn, Tu Di Sơn, Tam đảo Thập châu ở Đông Hải, hay Vạn Thọ Sơn, Hỏa Vân Sơn, Thủ Dương Sơn, Thường Dương Sơn..., khí vận đều không thể sánh bằng Bất Chu Sơn.

Lúc này, khí vận của Bất Chu Sơn có chút biến hóa.

Quan sát kỹ khí vận của Bất Chu Sơn, Bàn Huyền bấm ngón tay suy tính.

Từ khí vận của Bất Chu Sơn mà xem, vấn đề không nằm ở Bất Chu Sơn, mà là...

"Tây Côn Luân?" Bàn Huyền nhíu mày.

Côn Luân được mệnh danh là vạn sơn chi tổ, có mối liên hệ vi diệu với Bất Chu Sơn.

Hiện tại, vì khí vận của Tây Côn Luân xảy ra biến hóa cực lớn, mới dẫn đến khí vận của Bất Chu Sơn cũng không quá ổn định.

Quay đầu nhìn về hướng Tây Côn Luân, Bàn Huyền khuy thị khí vận của Tây Côn Luân.

Không nhìn thì thôi, vừa nhìn đã giật nảy mình.

Hiện tại, khí vận của Tây Côn Luân đang xảy ra biến hóa kinh người.

Từ biến hóa khí vận của Tây Côn Luân mà xem, nó đang điên cuồng đổ về Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân?

"Hồng Quân lại muốn hợp đạo!" Ánh mắt Bàn Huyền sâu thẳm, tựa như đã thấu tỏ tất cả.

Vì có căn cước là Đại Đạo khí vận, Bàn Huyền tuy không phải Thánh nhân, nhưng cũng có thể hợp đạo, có điều hắn lại không hợp đạo.

Thánh nhân chỉ cần có đủ lượng khí vận là có thể hợp đạo.

Vì Thiên đạo không hoàn chỉnh, nên có thể cho phép một người hợp đạo.

Hồng Quân là Thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang, tu vi đạo hạnh cũng được xem là đệ nhất trong số các Thánh nhân hiện nay của Hồng Hoang, nguyên thần ký thác Thiên đạo, chỉ cần có khí vận là có thể dùng thân hợp đạo.

Hiện tại, toàn bộ khí vận của Tây Côn Luân bắt đầu đổ về Ngọc Kinh Sơn, rõ ràng là do Hồng Quân gây ra.

Lợi dụng toàn bộ khí vận của Tây Côn Luân, không cần phải nói, chắc chắn là Hồng Quân lại muốn hợp đạo.

Lần trước Hồng Quân hợp đạo thất bại, là vì Bàn Huyền và Hậu Thổ diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi.

Thất bại một lần, Hồng Quân chắc chắn sẽ không dễ dàng từ bỏ.

"Hừ, hợp đạo, đã hỏi qua Ngô chưa?" Bàn Huyền trong lòng cười lạnh.

Để cho Hồng Quân hợp đạo thành công thì còn gì nữa?

Một khi Hồng Quân hợp đạo thành công, Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của trời đất sẽ chỉ càng khó khăn hơn.

Sau khi hợp đạo, thực lực của Hồng Quân cũng tuyệt đối vượt xa Bàn Huyền hiện tại.

Hơn nữa, sau khi hợp đạo thành công sẽ trở thành một phần của Thiên đạo, ảnh hưởng đến thiên số sẽ rất lớn.

Thần thông không địch lại thiên số không phải là nói suông.

Tiểu thế của Thiên đạo cũng không dễ nghịch chuyển.

Vì vậy, dù phải trả giá đắt, Bàn Huyền cũng nhất định phải ngăn cản Hồng Quân, không thể để Hồng Quân hợp đạo thành công.

Vừa nghĩ, Bàn Huyền vừa động thân bay về phía Tây Côn Luân.

Bộ lạc của Bàn Huyền cách Tây Côn Luân không quá xa xôi, nhưng Chuẩn Thánh muốn đến đó cũng cần một chút thời gian, có điều căn cước của Bàn Huyền đặc thù, lại có tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, Bàn Huyền đã đến Tây Côn Luân, đây còn xa mới là tốc độ nhanh nhất của hắn.

Đến Tây Côn Luân, Bàn Huyền không chỉ khuy thị biến hóa khí vận của Tây Côn Luân, mà còn có thể cảm nhận được nó.

Muốn cảm nhận khí vận, còn khó hơn là nhìn khí vận.

Thánh nhân, muốn cảm nhận khí vận của một phúc địa cũng khó.

Càng lúc càng nhiều khí vận đổ về Ngọc Kinh Sơn, nhưng Tây Vương Mẫu lại không hề hay biết.

Thánh nhân tuy có thể hợp đạo, nhưng tu vi đạo hạnh cao thấp lại

quyết định lượng khí vận cần thiết nhiều hay ít.

Tu vi và đạo hạnh càng cao, khí vận cần để hợp đạo càng ít.

Hồng Quân cũng có thể chọn cách nâng cao tu vi và đạo hạnh trước, như vậy khí vận cần để hợp đạo sẽ ít đi, nhưng có câu nói "đêm dài lắm mộng, trì hoãn ắt sinh biến"!

Phải biết rằng, Hồng Quân thành Thánh cũng đã một thời gian dài, nhưng vẫn chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên muốn đề thăng một trọng thiên thường cần hàng trăm hàng ngàn lượng kiếp, thậm chí là vô lượng lượng kiếp.

Bàn Huyền vì có căn cước là khí vận của Vu tộc, theo sự phát triển của Vu tộc, thực lực mới có thể đột phá mạnh mẽ, cộng thêm huyết mạch Bàn Cổ quá mạnh.

Nếu căn cước của Hồng Quân mà như của Bàn Huyền, lại có Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh phụ trợ, Bàn Huyền có lẽ bây giờ còn chưa chắc đã đạt đến Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, chứ đừng nói đến Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Lấy khí vận của một chủng tộc làm căn cước, lợi ích lớn, nhưng tệ đoan cũng lớn.

Tuy nhiên, theo sự chuyển hóa từ khí vận chi thể thành Đại Đạo khí vận, tệ đoan của Bàn Huyền đã nhỏ đi.

Vừa quan sát khí vận của Tây Côn Luân, vừa cảm nhận kỹ lưỡng, Bàn Huyền không nhanh không chậm bay về phía Ngọc Kinh Sơn.

Muốn ngăn cản Hồng Quân hợp đạo, tốt nhất là ra tay từ khí vận.

...

Ngọc Kinh Sơn sừng sững ở Tây Côn Luân, là đạo trường của

Thánh nhân, cũng là một đại phúc địa.

Toàn bộ Ngọc Kinh Sơn bị khói mây bao phủ, tường vân lượn lờ, ánh sáng lành điểm xuyết, khí tượng vạn thiên, cảnh sắc hùng vĩ.

Nhìn qua, kỳ hoa dị thảo vô số, trân cầm dị thú không biết bao nhiêu.

Một đạo quan cổ kính nằm trên Ngọc Kinh Sơn, chính là Tử Tiêu Cung.

Lúc này, khí vận khổng lồ ngưng tụ trên Tử Tiêu Cung, hình thành một chiếc lọng hoa.

Nếu Đại La Kim Tiên dùng pháp nhãn có thể thấy lọng hoa khí vận phía trên Tử Tiêu Cung có màu tím vàng.

"Không đủ!" Thân ảnh Hồng Quân xuất hiện bên ngoài Tử Tiêu Cung, cảm nhận khí vận đang ngưng tụ, lẩm bẩm một mình.

Nhân lúc lượng kiếp kết thúc, Hồng Quân muốn lợi dụng toàn bộ khí vận của Tây Côn Luân để trợ giúp hợp đạo.

Theo tính toán của Hồng Quân, khí vận của Tây Côn Luân sẽ tiêu hao khoảng bảy thành, còn khí vận trên người ông thì sẽ tiêu hao toàn bộ.

Dùng hết bảy thành khí vận của Tây Côn Luân, nhân quả cực lớn, nhưng chỉ cần Hồng Quân hợp đạo thành công, việc hóa giải cũng không khó.

Hiện tại, điều Hồng Quân lo lắng nhất là Bàn Huyền ra tay.

Căn cước của Bàn Huyền là Đại Đạo khí vận, Bàn Cổ chân thân dung nhập vào Đại Đạo khí vận, chắc chắn sẽ phát hiện biến hóa khí vận của Tây Côn Luân.

Ngoài ra, Hồng Quân cũng lo lắng Hậu Thổ, Nữ Oa, và cả Tam

Thanh.

Chương 190

Hiện tại, Hồng Quân và Tam Thanh đều là Thiên đạo Thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nếu Hồng Quân hợp đạo thành công, Tam Thanh trong mắt Hồng Quân cũng chỉ như con kiến.

Ở lập trường của Tam Thanh, họ cũng sẽ không hy vọng Hồng Quân hợp đạo thành công.

Tuy nhiên, Tam Thanh không nhất định sẽ ra tay ngăn cản Hồng Quân.

Còn Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa, khả năng ra tay ngăn cản Hồng Quân là rất lớn.

Vì vậy, Hồng Quân định hợp đạo trong thời gian ngắn nhất.

Nhưng muốn để bảy thành khí vận của Tây Côn Luân ngưng tụ trên Tử Tiêu Cung cũng cần thời gian.

Hồng Quân hiện tại chỉ hy vọng Bàn Huyền đừng phát hiện quá sớm.

Chỉ cần Bàn Huyền không ra tay, mà Hậu Thổ, Nữ Oa và Tam Thanh ra tay ngăn cản, Hồng Quân cũng có khoảng sáu phần chắc chắn có thể hợp đạo thành công, nhưng nếu Bàn Huyền ra tay, sự chắc chắn của Hồng Quân không tới một thành.

Khi hành động lần này của Hồng Quân bắt đầu, đến nay chưa đầy nửa canh giờ, một thành khí vận của Tây Côn Luân đã hội tụ trên Tử Tiêu Cung.

Một canh giờ có thể ngưng tụ hơn hai thành khí vận của Tây Côn Luân.

Nói cách khác, chỉ cần hơn ba canh giờ, Hồng Quân có thể hợp

đạo.

Khoảng ba canh giờ nữa, Hồng Quân sẽ có đủ khí vận để hợp đạo.

Thời gian không ngừng trôi đi, Hồng Quân lại lo lắng thấp thỏm, hoàn toàn là đang lén lút!

Không biết tự lúc nào, đã ba canh giờ trôi qua kể từ khi Hồng Quân bắt đầu hành động.

Khí vận của Tây Côn Luân đã có hơn sáu thành ngưng tụ trên Tử Tiêu Cung.

Chưa đầy nửa canh giờ nữa, Hồng Quân sẽ có đủ khí vận để hợp đạo. ...

Đông Côn Luân, tiên sơn nguy nga, lơ lửng trên không, tiên linh mây mù phiêu diêu, nhân uân khắp nơi.

Một người bay ra từ đạo trường của Tam Thanh, chính là Thông Thiên, ngay sau đó lại có Thái Thượng bay ra, cuối cùng là Nguyên Thủy.

Bay lên cao không, xung quanh là cửu thiên cương phong gào thét, trên đầu có lôi hỏa vang dội, nhưng không làm gì được Tam Thanh.

"Khí vận của Tây Côn Luân đang hội tụ trên Tử Tiêu Cung," Thông Thiên không khỏi kinh ngạc.

"Chắc chắn là do lão sư làm, thủ đoạn thật lợi hại," Nguyên Thủy trong lòng cũng không bình tĩnh.

Để Nguyên Thủy ngưng tụ phần lớn khí vận của Tây Côn Luân, cũng khó mà làm được.

"Lão sư ngưng tụ khí vận của Tây Côn Luân để làm gì?" Thái Thượng có chút không hiểu.

Nhưng, là do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, có thể thành Thánh, tự nhiên đều có đại trí tuệ.

Chỉ trong một khoảnh khắc, Tam Thanh đều đã đoán được mục đích của Hồng Quân.

"Lão sư muốn dùng thân hợp đạo," Nguyên Thủy trầm giọng nói.

Đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn mươi chín, độn đi một, cho nên chí cao Thiên đạo cũng không hoàn chỉnh.

Hồng Hoang Thiên đạo chỉ là Hỗn Nguyên thập cấp, cách chí cao Thiên đạo một cấp bậc, tự nhiên cũng không hoàn chỉnh.

Thiên đạo không hoàn chỉnh, Thánh nhân có thể hợp đạo.

Sau khi hợp đạo tuy mất đi tự do, nhưng cũng trở thành một phần của Thiên đạo.

Khi một người hợp đạo, ban đầu chỉ là một phần nhỏ của Thiên đạo, cũng chỉ có một phần nhỏ quyền hành của Thiên đạo, nhưng có thể từng bước phản khách vi chủ, cuối cùng, nắm giữ toàn bộ Thiên đạo.

Giống như Tam Thanh, ở Hồng Hoang có Thiên đạo chi lực gia trì, nhưng ra khỏi Hồng Hoang thì không còn Thiên đạo chi lực gia trì nữa.

Nếu nắm giữ Thiên đạo, dù rời khỏi Hồng Hoang cũng có thể tùy lúc sử dụng Thiên đạo chi lực.

Nếu nắm giữ Hồng Hoang Thiên đạo, thực lực dù không bằng Bàn Cổ thời khai thiên, e rằng cũng không kém xa.

Nếu Hồng Hoang thăng cấp thành thế giới Vĩnh Hằng cấp, nắm giữ chí cao Thiên đạo, thực lực có thể vượt qua Bàn Cổ thời khai thiên.

“Đại huynh!” Thông Thiên nhìn Thái Thượng.

Nguyên Thủy cũng nhìn Thái Thượng.

Tam Thanh có thể chọn đi giúp Hồng Quân, cũng có thể chọn ngăn cản, hoặc có thể đứng ngoài quan sát.

“Thiên đạo chí công, tuy có khuyết thiếu, nhưng cũng không cần có người hợp đạo,” Thái Thượng cuối cùng cũng nói.

Ý của Thái Thượng rõ ràng, lúc cần thiết sẽ ra tay ngăn cản Hồng Quân.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không hy vọng có người hợp đạo.

Về việc hợp đạo, Thái Thượng có thể cân nhắc, nhưng Nguyên Thủy và Thông Thiên thì không.

Nói cách khác, nếu có cơ hội hợp đạo, Thái Thượng có thể sẽ hợp đạo, nhưng Nguyên Thủy và Thông Thiên sẽ từ chối.

Dù hợp đạo có lợi, nhưng cũng có hại, không phải Thánh nhân nào cũng muốn.

“Đi, đến Tây Côn Luân trước đã,” Thái Thượng nói.

Lời vừa dứt, Thái Thượng cũng không cưỡi tọa kỵ, trực tiếp đạp tường vân bay về phía Tây Côn Luân.

Thấy Thái Thượng đi về phía Tây Côn Luân, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau một cái, hai người cũng đi theo.

Phía trên Tử Tiêu Cung, khí vận khổng lồ hình thành lọng hoa màu tím vàng.

Nhìn lọng hoa khí vận phía trên, trong mắt Hồng Quân không khỏi kích động, nhưng cũng có lo lắng.

Đến giờ, Bàn Huyền chưa xuất hiện, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng chưa xuất hiện.

Tam Thanh cũng đều chưa xuất hiện.

Theo lý, Bàn Huyền không xuất hiện, cũng không có Thánh nhân nào xuất hiện, Hồng Quân nên vui mừng mới phải, nhưng lại lo lắng thấp thỏm.

Tuy nhiên, đã đến bước này, Hồng Quân cũng không còn đường lui.

Hồng Quân nếu hợp đạo, khí vận trên Tử Tiêu Cung sẽ hoàn toàn mất đi, nếu bây giờ từ bỏ, cũng sẽ mất đi một phần khí vận.

Khó khăn lắm mới có cơ hội hợp đạo, Hồng Quân cũng sẽ không từ bỏ.

Hít sâu một hơi, ổn định tâm thần, lại ra lệnh cho Hạo Thiên và Dao Trì khởi động đại trận bên ngoài Ngọc Kinh Sơn.

Dù đại trận bên ngoài Ngọc Kinh Sơn đối với Bàn Huyền không có tác dụng, cũng không cản được bất kỳ Thánh nhân nào, nhưng ít nhiều cũng có chút tác dụng.

Tường vân xuất hiện dưới chân Hồng Quân, bay lên trên Tử Tiêu Cung.

Lọng hoa khí vận khổng lồ đã ở trong tầm tay, Hồng Quân cũng tế ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Hồng Hoang Thiên đạo hình chiếu hiển hiện, Thiên đạo chi lực màu tím đỏ tuôn ra.

Hồng Quân hiển hóa ra bản thể, là một con giun đất tiên thiên.

Dưới sự khống chế của Hồng Quân, bản thể của ông chỉ dài vài trăm mét.

Khi Thiên đạo chi lực bao phủ con giun, con giun cũng từng chút một dung nhập vào Thiên đạo.

Cùng lúc đó, khí vận khổng lồ cũng đang nhanh chóng trôi đi.

Chỉ cần một lát nữa, khí vận trên Tử Tiêu Cung sẽ hoàn toàn biến mất, Hồng Quân cũng sẽ hợp đạo thành công.

Nhưng, điều Hồng Quân lo lắng nhất đã xảy ra.

Đầu tiên là một luồng phủ quang lăng lệ xuất hiện, tiếp đó, đại trận bên ngoài Ngọc Kinh Sơn bị phá.

Hạo Thiên và Dao Trì hai người may mắn không chết, nhưng đều bị lộ ra nguyên hình.

Căn cước của Hạo Thiên và Dao Trì đều là Hỗn Độn Thạch.

Bàn Huyền tay cầm Khai Thiên Phủ tùy tay phá vỡ đại trận dưới Ngọc Kinh Sơn, một bước đã đến trước Tử Tiêu Cung.

Nhìn con giun tiên thiên đang hợp đạo, Bàn Huyền chỉ cười lạnh một tiếng.

Lúc này, Hậu Thổ, Nữ Oa, và cả Tam Thanh, đều ở gần đó, ẩn mình trong hư không, Hồng Quân không hay biết, nhưng Bàn Huyền đã phát hiện ra.

Bảy thành khí vận của Tây Côn Luân hội tụ trên Tử Tiêu Cung mất hơn ba canh giờ, Bàn Huyền là người đầu tiên phát hiện, các Thánh nhân cũng lần lượt khuy biết.

Không chỉ Bàn Huyền muốn ngăn cản Hồng Quân, mà Hậu Thổ và Nữ Oa, cả Tam Thanh, cũng sẽ ngăn cản Hồng Quân.

Đối với Hồng Quân, kết quả tồi tệ nhất, Hồng Quân cũng đã có chuẩn bị tâm lý.

Hiện nay, ngoài Hồng Quân, Hồng Hoang còn có năm Thánh nhân,

Bàn Huyền tuy không phải Thánh nhân, nhưng lại mạnh hơn cả mấy Thánh nhân cộng lại, cộng thêm căn cước là Đại Đạo khí vận.

Vì vậy, Hồng Quân muốn hợp đạo, khó mà qua mắt được Bàn Huyền và mấy Thánh nhân.

"Một con giun đất mà cũng đòi hợp đạo?" Bàn Huyền khinh thường.

"Bàn Huyền, nhữ lại muốn phá hỏng chuyện tốt của Ngô." Hồng Quân giận dữ trừng mắt nhìn Bàn Huyền.

Ánh mắt phẫn nộ của Hồng Quân hóa thành thực chất, có thể diệt sát Đại La Kim Tiên, nhưng vừa tiếp cận Bàn Huyền đã tan biến vô hình.

Thân thể của Hồng Quân đã có một phần mười dung nhập vào Thiên đạo, chỉ cần cho thêm một chút thời gian, cũng có thể hợp đạo thành công, nhưng Bàn Huyền đã đến, hiển nhiên sẽ không cho thời gian.

"Ầm!" Bàn Huyền cũng lười nói nhảm, trực tiếp phóng ra khí thế, Khai Thiên Phủ trong tay cũng lưu chuyển phong mang sắc bén.

Chưa đến một khoảnh khắc, khí thế của Bàn Huyền đã nghiền ép Hồng Quân.

Dưới sự nghiền ép của khí thế Bàn Huyền, tốc độ hợp đạo của Hồng Quân chậm lại rồi lại chậm.

Vốn chỉ cần một lát là có thể hợp đạo thành công, bây giờ cho Hồng Quân mấy ngày cũng không thể hợp đạo thành công.

Phong mang của Khai Thiên Phủ càng đáng sợ hơn.

Hỗn Độn hư không dưới phong mang của Khai Thiên Phủ cũng phải vỡ nát.

Dù Khai Thiên Tam Bảo chưa hoàn toàn dung hợp, bản nguyên của Khai Thiên Phủ cũng còn lâu mới khôi phục, nhưng uy lực cũng đã khủng bố như vậy.

Ở Hồng Hoang hiện tại, Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền có thể nói là công kích đệ nhất.

"Bàn Huyền, Ngô cùng nhữ không chết không thôi." Hồng Quân tức giận mất đi lý trí.

Cản đường tu đạo, là đại thù không chết không thôi.

Thân thể con giun khẽ động, hóa thành hình người.

Hồng Quân đỉnh đầu là mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, tay cầm một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, là một viên gạch đen tuyền.

Thấy Hồng Quân cầm một viên gạch đen thui công tới, sắc mặt Bàn Huyền cũng có chút cổ quái, phong cách có chút kỳ lạ.

Đối mặt với Hồng Quân, Bàn Huyền không né không tránh, vung Khai Thiên Phủ trong tay, phá vỡ hư không, nghênh đón.

"Keng!" Khai Thiên Phủ và viên gạch đen tuyền va chạm, một tiếng kim thiết giao tranh chói tai chấn động cửu thiên thập địa.

Viên gạch phát ra tiếng bi thương, quang hoa ảm đạm, xuất hiện một vết nứt nhỏ.

Ánh sáng của Khai Thiên Phủ cũng giảm đi một chút.

Sự chênh lệch lớn đến mức vừa nhìn đã rõ.

Hừ một tiếng, Hồng Quân bay ngược vạn dặm, mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trên đầu chao đảo muốn rơi.

Khí vận trên người Hồng Quân, cùng với khí vận của Tây Côn Luân hội tụ trên Tử Tiêu Cung, đang không ngừng trôi đi.

Bàn Huyền cũng phải chịu đựng khí vận phản phệ.

Hồng Quân sớm đã có chuẩn bị, nếu cản trở hợp đạo sẽ phải chịu khí vận phản phệ.

Khí vận phản phệ không phải chuyện đùa, nếu Hậu Thổ, Nữ Oa và Tam Thanh bất kỳ ai phải chịu đựng, đều sẽ bị thương, nhưng lại không làm gì được Bàn Huyền.

Nếu khí vận phản phệ tăng cường thêm gấp mười, có lẽ có thể khiến Bàn Huyền bị thương nhẹ, còn hiện tại, kém quá xa.

Chương 191

Không chỉ là chênh lệch thực lực, mà còn là chênh lệch khí vận.

Bảy thành khí vận của Tây Côn Luân, cộng thêm khí vận của Hồng Quân, cũng không bằng khí vận của Vu tộc.

Khí vận lớn hơn khí vận của Vu tộc, cũng chỉ có khí vận của Hỗn Nguyên thập cấp Thiên đạo, đều không bằng khí vận của Vĩnh Hằng cấp chí cao Thiên đạo, càng đừng nói so với Đại Đạo khí vận.

Thực ra, Hồng Quân có một số bố trí, Bàn Huyền đã đến Tây Côn Luân từ ba canh giờ trước, nhưng vẫn luôn âm thầm quan sát Hồng Quân.

Vừa chịu đựng khí vận phản phệ từ trên Tử Tiêu Cung, Bàn Huyền vừa thi triển Khai Thiên Cửu Thức.

"Ầm ầm!" Chỉ mới là thức thứ nhất của Khai Thiên Cửu Thức, đã chém mở thời không.

Một vết nứt thời không khổng lồ xuất hiện, thông qua vết nứt thời không có thể thấy Hỗn Độn ngoài vực.

Lượng lớn Hỗn Độn chi khí tràn vào Hồng Hoang, muốn biến thiên địa vạn vật thành Hỗn Độn, nhưng có Bàn Huyền ở đây, toàn bộ Hỗn Độn chi khí đều điên cuồng đổ về phía hắn.

Vừa chiến đấu, vừa hấp thu lượng lớn Hỗn Độn chi khí, pháp lực của Bàn Huyền có thể nói là không hao tổn.

"Rắc!" Viên gạch trong tay Hồng Quân bị Khai Thiên Phủ chém vỡ.

Phòng ngự của mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng không chịu nổi một kích.

Dù Hồng Quân có Thiên đạo chi lực gia trì, thực lực sánh ngang Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, trước mặt Hỗn Nguyên tứ trọng thiên Bàn Huyền cũng không là gì.

Do căn cước mạnh mẽ, cộng thêm pháp bảo và thần thông, Bàn Huyền thậm chí có thể vượt cấp chiến đấu.

Một Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên bình thường chưa chắc đã thắng được Bàn Huyền.

Tu vi càng cao, vượt cấp chiến đấu càng khó, tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Bàn Cổ chân thân cũng khó vượt cấp chiến đấu, nhưng Bàn Huyền lại dung hợp Bàn Cổ chân thân vào Đại Đạo khí vận.

Sau khi Bàn Cổ chân thân dung hợp vào Đại Đạo khí vận, căn cước của Bàn Huyền đã vượt lên trên Bàn Cổ.

Ngăn cản Hồng Quân hợp đạo, phá hủy một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo của Hồng Quân, Bàn Huyền cũng thu tay.

Dù có thể tiếp tục, thậm chí chém giết Thánh nhân đạo thể của Hồng Quân, nhưng hiện tại không cần thiết.

Chém giết Thánh nhân đạo thể không phải không cần trả giá.

Về việc phong ấn Hồng Quân, ở Hồng Hoang rất khó.

Nếu ở Hỗn Độn ngoài vực, Bàn Huyền muốn phong ấn Hồng Quân không quá khó.

Vì nhiều lý do, Bàn Huyền thấy tốt thì thu.

Sau khi Bàn Huyền thu tay, Hồng Quân cũng không tấn công nữa.

Sau một khoảnh khắc mất đi lý trí, Hồng Quân cũng đã bình tĩnh lại.

Lúc này, Hậu Thổ, Nữ Oa, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông

Thiên lần lượt hiện thân.

Hậu Thổ và Nữ Oa ở bên cạnh Bàn Huyền, còn Tam Thanh thì ở bên cạnh Hồng Quân.

Hồng Quân liếc mắt nhìn Tam Thanh, trong lòng thầm hận, Tam Thanh chắc chắn đã đến sớm, nhưng bây giờ mới hiện thân.

Nếu Tam Thanh hiện thân sớm giúp Hồng Quân, có lẽ Hồng Quân đã hợp đạo thành công rồi.

Nếu Tam Thanh chưa thành Thánh, Hồng Quân có lẽ có thể lừa được Tam Thanh, nhưng sau khi Tam Thanh thành Thánh, họ đã hiểu rõ về việc hợp đạo.

Chính vì hiểu rõ về hợp đạo, Tam Thanh mới không hy vọng Hồng Quân hợp đạo thành công.

"Bàn Huyền, sư phụ của ta muốn dùng thân hợp đạo, cũng là tạo phúc cho Hồng Hoang, là đại công đức, nhữ lại ra tay ngăn cản, thật là không phải con người," Nguyên Thủy nói.

Trong mắt Bàn Huyền lóe lên vẻ khinh thường, nếu hắn không ra tay, Hậu Thổ và Nữ Oa nếu cũng không ra tay, Tam Thanh tuyệt đối sẽ ra tay.

Tạo phúc cho Hồng Hoang?

Đại công đức?

Nguyên Thủy thật là nghiêm trang.

"Họa từ miệng mà ra," Bàn Huyền nói với Nguyên Thủy.

"..." Sắc mặt Nguyên Thủy tái mét.

Cũng không thèm để ý đến Nguyên Thủy nữa, Bàn Huyền liếc mắt qua Thái Thượng và Thông Thiên, cuối cùng dừng lại trên người Hồng Quân. ...

Sau khi Bàn Huyền dẫn Hậu Thổ và Nữ Oa rời đi, Tam Thanh an ủi Hồng Quân một chút rồi cũng đi.

Tử Tiêu Cung đã thành phế tích.

Ngọc Kinh Sơn suýt sụp đổ.

Hạo Thiên và Dao Trì bị đánh trở lại nguyên hình, hiện tại vẫn chưa khôi phục.

Điều khiến Hồng Quân tức giận nhất là, khí vận trên người ông đã mất đi một nửa, khí vận của Tây Côn Luân cũng mất đi khoảng hai thành.

Làm cho khí vận của Tây Côn Luân mất đi khoảng hai thành, nhân quả không hề nhỏ.

Lần thứ hai hợp đạo thất bại, Hồng Quân tức giận.

"Xem ra, không diệt được Vu tộc, Ngô không cách nào hợp đạo," một đôi mắt già nua của Hồng Quân trở nên âm u, trong lòng thầm nghĩ.

Về kế hoạch diệt Vu tộc, Hồng Quân cũng đã có. ...

"Hồng Quân lợi dụng khí vận của Tây Côn Luân để hợp đạo, suýt chút nữa đã thành công rồi," Hậu Thổ nói.

"Hợp đạo ư, Ngô không đồng ý, Khai Thiên Phủ trong tay Ngô cũng sẽ không đồng ý," Bàn Huyền lạnh lùng nói.

Trao đổi một lúc, Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa chia tay nhau.

Nữ Oa muốn đến Nhân tộc xem xét.

Sau khi lập Nhân giáo, Nữ Oa để Phục Hy làm phó giáo chủ.

Hiện tại, Phục Hy đang giáo hóa Nhân tộc, nhưng Nữ Oa cũng không hề thờ ơ, thỉnh thoảng lại đến Nhân tộc xem xét.

Hậu Thổ đi vào trong Luân Hồi.

Ngộ đạo trong Luân Hồi, đạo hạnh của Hậu Thổ tăng lên rất nhanh.

Bàn Huyền cũng không vội trở về bộ lạc của mình, mà đi du lịch khắp Hồng Hoang, thỉnh thoảng cũng tích lũy chút công đức.

Sau lượng kiếp, Hồng Hoang trăm phế chờ hưng, việc tích lũy công đức cũng tương đối dễ dàng.

Trong ba giới, Tây phương đại địa là nơi đổ nát nhất, vì vậy, các đại năng tích lũy công đức ở Tây phương đại địa khá nhiều.

Vừa du lịch, Bàn Huyền vừa suy nghĩ.

Bàn Huyền hiện tại tuy mạnh mẽ, nhưng cũng không phải không có nhược điểm, Vu tộc là nhược điểm lớn nhất, Hồng Quân biết, Tam Thanh cũng biết.

Nếu Vu tộc suy tàn, hoặc bị diệt, căn cước của Bàn Huyền sẽ hạ xuống, thực lực cũng sẽ giảm mạnh.

Bề ngoài, kẻ địch lớn nhất của Vu tộc hiện tại là Yêu tộc.

Còn những kẻ như Đông Vương Công, Bàn Huyền căn bản không để vào mắt.

Ngoài ra, phải coi trọng Nhân tộc.

"Gào!" Trong một khu rừng rậm rạp, một con Kiếm Hổ thú há to cái miệng máu, lộ ra răng nanh, móng vuốt sắc lạnh, đang tiến gần đến một con người.

Dù Kiếm Hổ thú chỉ là mãnh thú, không có pháp lực, nhưng một con Kiếm Hổ thú trưởng thành có thể sánh ngang với cường giả tu vi Nguyên Anh của Nhân tộc.

Con đường tu luyện, đầu tiên là Luyện Khí cửu trọng thiên, tiếp đó

là ngưng luyện Kim Đan, sau đó Kim Đan hóa Nguyên Anh, trên Nguyên Anh là Hóa Thần, rồi đến Luyện Hư và Độ Kiếp.

Sau khi độ kiếp là Nhân Tiên, trên Nhân Tiên là Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, Huyền Tiên, Kim Tiên, Thái Ất...

Hiện tại, kẻ mạnh nhất trong Nhân tộc cũng chỉ có tu vi Huyền Tiên.

Thế hệ nhân loại đầu tiên, đặc biệt là những người do Nữ Oa tự tay nặn ra, căn cước đều không tồi, cũng rất thông minh.

Hồng Hoang linh khí dồi dào, đều là tiên thiên linh khí.

Không có công pháp, chỉ cần đủ thông minh, từ sự sinh trưởng của hoa cỏ cây cối, đến hơi thở của chim bay thú chạy, đều có thể sáng tạo ra pháp môn Luyện Khí thô sơ.

Hiện tại, Nhân tộc đã có một số công pháp, hoặc do Nhân tộc tự sáng tạo, hoặc do Nữ Oa truyền xuống, cũng có do Phục Hy truyền thụ, có cả do Vu tộc cung cấp.

Tuy nhiên, công pháp đỉnh cấp nhất của Nhân tộc hiện tại cũng chỉ cho phép người tu luyện đến Huyền Tiên, và cần phải có căn cước tốt.

Thế hệ nhân loại đầu tiên có tuổi thọ không ngắn, thế hệ thứ hai chỉ có hơn một ngàn năm tuổi thọ, đến thế hệ thứ ba, không mấy ai có được ngàn năm tuổi thọ.

Dù khả năng sinh sôi của Nhân tộc rất mạnh, nhưng tuổi thọ là một hạn chế, cộng thêm môi trường khắc nghiệt của Hồng Hoang, có thức ăn, bệnh tật, các loại tai nạn..., số lượng người tăng lên cũng không quá nhanh.

May mắn là Nhân tộc ở dưới chân Bất Chu Sơn, có Vu tộc che chở, nên trong lượng kiếp cũng không bị ảnh hưởng.

Đối mặt với một con Kiếm Hổ thú trưởng thành đang đến gần, chiến sĩ Nhân tộc sắc mặt ngưng trọng, trên trán đổ mồ hôi lạnh.

Đây là một chiến sĩ nhân loại khoảng ba mươi tuổi, vì không có linh căn, tiến triển tu tiên luyện khí chậm, chỉ có tu vi Kim Đan viên mãn.

Lại một tiếng gầm giận dữ, Kiếm Hổ thú lao tới.

Không thể né tránh, chiến sĩ nhân loại chỉ đành nhắm mắt liều mình nghênh chiến.

Ngưng tụ toàn bộ sức mạnh, chiến sĩ nhân loại vung chiếc rìu đá trong tay chém ra.

"Bốp!" Chiếc rìu đá chém vào một móng vuốt của Kiếm Hổ thú, lập tức vỡ tan.

Dưới tác động của sức mạnh cường đại, chiến sĩ nhân loại hét thảm, phun máu bay ngược mấy chục mét, đâm gãy một cây đại thụ, trên người gãy mấy chiếc xương sườn.

"Mạng ta xong rồi!" Chiến sĩ nhân loại trong lòng tuyệt vọng.

Mắt thấy chiến sĩ nhân loại sắp chết dưới miệng Kiếm Hổ thú, một ngọn lửa phá không bay tới.

Kiếm Hổ thú không kịp phản ứng đã bị ngọn lửa đánh trúng, trong chớp mắt hóa thành tro bụi.

"Toại đại nhân!" Chiến sĩ nhân loại bị thương nặng lộ vẻ vui mừng.

Nhanh chóng, một bóng người phá không bay đến, là một Huyền Tiên của Nhân tộc.

Người này tóc tai bạc trắng, thân hình vạm vỡ, mình khoác da thú.

Đây chính là đại đồ đệ của phó giáo chủ Nhân giáo Phục Hy, tên là

Toại.

Toại phát minh ra cách khoan gỗ lấy lửa, giúp Nhân tộc có thể truyền lại ngọn lửa.

Nhân tộc tân hỏa tuy là hậu thiên hỏa diễm, nhưng uy lực phi thường, tiềm lực cực lớn.

Theo sự phát triển của Nhân tộc, uy lực của tân hỏa cũng ngày càng lớn.

Nếu một ngày nào đó Nhân tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, uy lực của tân hỏa e rằng sẽ vượt qua Thái Dương Chân Hỏa.

Toại tuy không phải là thế hệ nhân loại đầu tiên, nhưng hiện tại đã được tôn là một trong ba tổ của Nhân tộc.

Sau khi Phục Hy trở thành phó giáo chủ Nhân giáo, ông đã thu ba đệ tử thân truyền trong Nhân tộc, người đầu tiên là Toại, hai người còn lại là Hữu Sào và Truy Y.

Nhân là vạn vật chi linh, Vu tộc có huyết mạch Bàn Cổ sau khi xuất thế cũng phải hóa thành hình người.

Vì vậy, khoan gỗ lấy lửa là công đức, vì nó giúp Nhân tộc truyền lại ngọn lửa.

Hữu Sào dựng gỗ làm tổ, phát minh ra nhà cửa, giải quyết vấn đề ở cho Nhân tộc, cũng là đại công đức.

Truy Y phát minh ra quần áo, cũng là công đức.

Y thực trụ hành, y đứng đầu, có thể thấy công đức của Truy Y.

Trên người mỗi chiến sĩ nhân loại đều có phù văn tân hỏa, khi gặp nguy hiểm, Toại có thể cảm ứng được, nhưng khoảng cách không thể quá xa.

Chiến sĩ nhân loại này quả là may mắn, suýt chút nữa đã chết trong

miệng hổ rồi.

Chương 192

...

Bộ lạc lớn nhất của Nhân tộc, được Nữ Oa và Phục Hy đặt tên là bộ lạc Phong Duyện.

So với bộ lạc Tổ Vu của Vu tộc tự nhiên kém xa, so với bộ lạc Đại Vu cũng không bằng, nhưng quy mô cũng không quá nhỏ.

Những ngôi nhà gỗ và nhà đá đơn sơ mọc san sát, sắp xếp có trật tự.

Khi Toại trở về bộ lạc Phong Duyện, hay tin Nữ Oa lại một lần nữa giáng lâm, không dám chậm trễ, vội vàng đi bái kiến.

Hữu Sào và Truy Y cũng đều ở trong bộ lạc Phong Duyện.

Hiện tại, đệ tử đời thứ hai của Nhân giáo cũng chỉ có ba người là Toại, Hữu Sào và Truy Y.

Nhân giáo đã giáo hóa Nhân tộc, chỉ thu nhận nhân loại.

Còn đệ tử ký danh của Phục Hy, đã có mấy chục người rồi.

Toại, Hữu Sào và Truy Y ba người cũng đã thu một số đệ tử ký danh.

Hiện nay, ảnh hưởng của Nhân giáo trong Nhân tộc có thể nói là rất lớn.

Vu tộc cũng không hề đàn áp Nhân giáo.

Phục Hy cũng biết điều, không hề có ý định để Nhân tộc tranh giành vị trí nhân vật chính của trời đất với Vu tộc.

Trong ký ức của Phục Hy, ở đại đạo thời đại trước, và cả đại đạo thời đại trước nữa, Nhân tộc tuy trở thành nhân vật chính của trời đất,

nhưng lại bị Thánh nhân khống chế, Tam Hoàng Ngũ Đế trấn giữ Hỏa Vân Động, cũng không khác gì bị tù giam.

Sau đó, Nhân tộc ở dưới Thiên đình, Nhân Vương bị hạ cấp thành Thiên Tử.

Tiếp sau nữa, bất kỳ một con yêu quái có chút bản lĩnh nào cũng dám ăn thịt người.

Vu tộc nếu trở thành nhân vật chính của trời đất, Nhân tộc phụ thuộc vào Vu tộc, có lẽ sẽ tốt hơn so với đại đạo thời đại trước.

Quan trọng nhất, dù Phục Hy có lòng ủng hộ Nhân tộc làm nhân vật chính của trời đất, cũng không cho rằng có thể thành công.

Vu tộc đại thế đã thành, thuận theo thì thịnh, nghịch lại thì vong.

Hơn nữa, Phục Hy giáo hóa Nhân tộc như thế nào cũng không qua mắt được Vu tộc.

Ngoài ra, khi khí vận của Nhân tộc xảy ra biến hóa cực lớn, cũng không qua mắt được Bàn Huyền.

Trong mỗi bộ lạc của Nhân tộc đều có Vu.

Vu ở trong Nhân tộc có địa vị cực cao.

Hầu như trong mỗi bộ lạc của Nhân tộc, địa vị của Vu đều vượt qua thủ lĩnh.

Lúc này, Phục Hy đang trao đổi với Nữ Oa.

Toại đi cùng Hữu Sào và Truy Y.

"Đệ tử Toại, bái kiến Nương Nương, Nương Nương thánh thọ vô cực." Vừa thấy Nữ Oa, Toại quỳ lạy xuống.

"Không cần đa lễ," Nữ Oa mỉm cười nói.

Đối với ba đệ tử thân truyền mà Phục Hy thu nhận, Nữ Oa cũng

rất hài lòng.

Toại, Hữu Sào và Truy Y ba người đều là đại hiền của Nhân tộc, được Nhân tộc tôn là Tam Tổ.

"Muội muội không bằng giúp Toại, Hữu Sào và Truy Y ba người đề thăng căn cước," Phục Hy nói.

Nhân tộc là do Nữ Oa sáng tạo, giúp ba đệ tử của Phục Hy đề thăng căn cước cũng không phải là không làm được.

"Bây giờ đề thăng căn cước cho ba người không bằng đợi ba người đột phá tu vi Kim Tiên," Nữ Oa nói. ...

"Ầm!" Tạo Hóa Thanh Liên xoay chuyển giữa không trung, thần quang của Hỗn Độn Linh Bảo chiếu rọi chư thiên.

Nhìn chăm chú vào thanh liên, Bàn Huyền thi triển Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang.

Khi Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang của Bàn Huyền vừa xuất hiện, âm dương ngũ hành chi lực dũng động.

Tiên thiên âm dương chi lực có thể tu thành Tiên Thiên Âm Dương Thần Quang, tiên thiên ngũ hành chi lực có thể tu thành Tiên Thiên Ngũ Hành Thần Quang, khi hai loại thần quang hợp nhất, chính là Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang.

Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề ẩn chứa Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang.

Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang thăng cấp nữa, có thể thành Hỗn Độn Thần Quang.

Âm dương ngũ hành bắt đầu từ Hỗn Độn, cũng kết thúc ở Hỗn Độn.

Nhìn lại thanh liên của Bàn Huyền, hiện tại đã là hai mươi sáu

phẩm.

Tiên thiên liên đài, một đến ba phẩm là hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bốn đến sáu phẩm là trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bảy đến chín phẩm là thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, mười đến mười hai phẩm là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, mười ba đến hai mươi ba phẩm là Tiên Thiên Chí Bảo.

Hai mươi bốn đến ba mươi lăm phẩm là Hỗn Độn Linh Bảo, còn ba mươi sáu đến bốn mươi bảy phẩm là Hỗn Độn Chí Bảo.

Nếu là liên đài bốn mươi tám phẩm, lại vượt qua cả Hỗn Độn Chí Bảo.

Tuy nhiên, Bàn Cổ cũng chỉ có một Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm.

Thực ra, nếu Bàn Cổ không vội khai thiên, hoàn toàn có thể nâng cấp Hỗn Độn Thanh Liên lên bốn mươi bảy phẩm, đối với Bàn Cổ hẳn là không quá khó, nhưng Bàn Cổ lại không làm vậy, cũng không biết vì sao.

Hiện tại, Bàn Huyền muốn mượn thanh liên hai mươi sáu phẩm để tu thành Hỗn Độn Thần Quang.

Dưới sự thúc đẩy của đại pháp lực của Bàn Huyền, Hỗn Độn Thần Quang của thanh liên ngày càng chói mắt.

Khi Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang tiếp xúc với Hỗn Độn Thần Quang, bắt đầu xảy ra biến hóa.

Chỉ thấy, âm dương ngũ hành hợp nhất, diễn hóa thành Hỗn Độn.

Hỗn Độn Thần Quang màu xám mịt mờ vừa quét qua, thiên địa vạn vật đều không thể chống đỡ.

Còn Hỗn Độn Thần Quang do thanh liên phát ra, chỉ là quang hoa

của Hỗn Độn Linh Bảo mà thôi, hoàn toàn không cùng một khái niệm với Hỗn Độn Thần Quang mà Bàn Huyền tu thành hiện tại.

Trong lòng khẽ động, Bàn Huyền quét một đạo Hỗn Độn Thần Quang về phía thanh liên giữa không trung.

Khi Hỗn Độn Thần Quang quét lên thanh liên, thanh liên giãy giụa một chút, rồi rơi vào trong thần quang.

Nếu là Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang, căn bản không thể quét động Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng Hỗn Độn Thần Quang thì khác.

Bàn Huyền cũng rất hài lòng với uy lực của Hỗn Độn Thần Quang.

Thu lại thần thông, Bàn Huyền bắt đầu cảm ngộ.

Tu thành một Hỗn Độn thần thông, cảm ngộ kỹ lưỡng một phen, đối với Bàn Huyền cũng có lợi, giúp đạo hạnh của hắn có phần tinh tiến. ...

Đông Côn Luân, đạo trường của Tam Thanh.

Thái Thượng đang cảm ngộ Thiên đạo, hiện tại cũng ít luyện đan rồi.

Luyện chế ra Cửu Chuyển Kim Đan, đối với Thánh nhân cũng vô dụng, thay vì lãng phí thời gian luyện đan, Thái Thượng không bằng đề thăng tu vi và đạo hạnh.

Dường như cảm ứng được điều gì, Thái Thượng mở đôi mắt đang nhắm chặt, trong đôi mắt tưởng chừng như vẩn đục lóe lên một tia tinh quang.

Thái Thượng nhíu mày.

"Bàn Huyền tu thành một Hỗn Độn cấp thần thông?" Hỗn Độn thần thông cao hơn tiên thiên thần thông một bậc.

Khi có người ở Hồng Hoang tu thành Hỗn Độn thần thông, khó mà qua mắt được Thánh nhân.

Bàn Huyền chưa chắc không thể qua mắt Thánh nhân, nhưng lại cảm thấy không cần thiết.

Cũng chính vì Thái Thượng đang cảm ngộ Thiên đạo, nên mới biết nhanh như vậy.

Thái Thượng trong lòng trầm tư.

Đầu tiên là dùng tiên thiên ngũ hành chi lực tu luyện thành Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang, sau đó luyện hóa tiên thiên âm dương chi lực, thăng cấp thành Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang, cuối cùng thăng cấp Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang thành Hỗn Độn Thần Quang.

Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang có thể quét âm dương ngũ hành, nhưng Hỗn Độn Thần Quang lại có thể quét Hỗn Độn.

Chỉ cần Hỗn Độn Thần Quang đủ mạnh, quét Hỗn Độn Chí Bảo hay Hỗn Độn Ma Thần cũng không thành vấn đề.

Thế giới Vĩnh Hằng cấp, Hỗn Độn Thần Quang đủ mạnh cũng có thể quét. ...

Sau Thái Thượng, người thứ hai biết Bàn Huyền tu thành Hỗn Độn thần thông là Hồng Quân.

Sau Hồng Quân là Hậu Thổ và Nữ Oa, cuối cùng là Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Khi biết Bàn Huyền tu thành Hỗn Độn thần thông, tâm tình của mấy vị Thánh nhân cũng khác nhau.

Tam Thanh và Hồng Quân đều tâm tình nặng nề, Hậu Thổ và Nữ Oa lại tâm tình không tệ.

Thêm một Hỗn Độn thần thông, thực lực của Bàn Huyền ít nhiều cũng có đề thăng, đối với Vu tộc không phải là chuyện xấu.

Hậu Thổ và Nữ Oa đều là người của Vu tộc, tự nhiên cũng có lợi.

Mượn sức mạnh của Tạo Hóa Thanh Liên tu thành Hỗn Độn Thần Quang, Bàn Huyền lại tiếp tục du lịch.

Sau lượng kiếp, Hồng Hoang đại địa tàn phá, Tây phương bị phá hoại nặng nề nhất, nhưng Đông phương cũng có không ít linh mạch bị hủy trong một sớm một chiều.

Tuy nhiên, Bất Chu Sơn vẫn còn nguyên vẹn, địa bàn quan trọng của Vu tộc cũng đều tốt.

Bất chợt, thần sắc Bàn Huyền khẽ động, nhìn về phía xa.

Có một luồng Hồng Hoang chi lực mạnh mẽ dao động.

Cảm nhận kỹ lưỡng, Bàn Huyền lại bấm ngón tay suy tính một chút.

Theo lượng kiếp kết thúc, thiên cơ cũng không còn hỗn loạn, suy tính dễ dàng hơn.

Nhanh chóng, Bàn Huyền cũng biết chuyện gì đã xảy ra, là có người đang thu thập mảnh vỡ Hồng Hoang.

So với Hung Thú lượng kiếp, lượng kiếp do Vu tộc và Long Phượng hai tộc diễn dịch thảm liệt hơn, Hồng Hoang cũng có phần vỡ nát, có một ít mảnh vỡ Hồng Hoang trôi nổi trong ba giới.

"Dường như là sức mạnh của Địa Thư, Trấn Nguyên Tử đang thu thập mảnh vỡ Hồng Hoang?

Để làm gì?" Bàn Huyền lẩm bẩm một mình.

Hồng Hoang có Thiên Địa Minh tam thư, Thiên thư là Phong Thần Bảng, Địa thư là Sơn Hải Kinh, Minh thư là Sổ Sinh Tử.

Hiện tại, Sổ Sinh Tử đang ở trong tay phân thân Bình Tâm của Hậu Thổ, còn Phong Thần Bảng, hẳn là đang ở trong tay Hồng Quân.

Sơn Hải Kinh thì ở trong tay Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử đắc đạo ở Vạn Thọ Sơn, có bạn sinh linh bảo là Địa Thư, có bạn sinh linh căn là Nhân Sâm Quả Thụ.

Địa Thư là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Nhân Sâm Quả Thụ là cực phẩm tiên thiên linh căn, có thể thấy phúc duyên của Trấn Nguyên Tử sâu dày.

Hiện nay, Bàn Huyền lại phát hiện Trấn Nguyên Tử đang dùng Địa Thư thu thập mảnh vỡ Hồng Hoang, đây không phải là chuyện nhỏ.

Trong lòng phân tích một chút, Bàn Huyền gần như có thể xác định Trấn Nguyên Tử muốn diễn hóa một giới.

Dùng mảnh vỡ Hồng Hoang, cộng thêm sức mạnh của Địa Thư, diễn hóa ra một Địa Tiên Giới?

Nếu Trấn Nguyên Tử thật sự diễn hóa ra một Địa Tiên Giới, cũng có tư cách xưng là Địa Tiên chi tổ.

Vừa nghĩ, Bàn Huyền vừa vận dụng pháp nhãn khuy thị nơi xa. ...

"Ầm ầm ầm!" Một luồng Hồng Hoang chi lực dũng động, khiến hư không ức triệu dặm chấn động.

Trấn Nguyên Tử đứng sừng sững trên đại địa, tế ra bản mệnh linh bảo Địa Thư.

Chỉ thấy Trấn Nguyên Tử đầu đội tử kim quan, mình mặc áo hạc vô ưu, chân đi hài mây, lưng thắt đai lụa, thân như đồng tử, mặt tựa mỹ nhân, ba chòm râu phất phơ dưới cằm, răng trắng môi hồng, đúng là một vị toàn chân có đạo.

Chương 193

Khí tức Chuẩn Thánh trên người Trấn Nguyên Tử lúc ẩn lúc hiện.

Nhìn lại Địa Thư mà Trấn Nguyên Tử tế ra, đã hóa thành đại địa thai mô, diễn hóa ra vô vàn huyền ảo.

Theo luồng Hồng Hoang chi lực khổng lồ tràn vào đại địa thai mô do Địa Thư hóa thành, Trấn Nguyên Tử cũng gia tăng pháp lực xuất ra.

Mỗi khoảnh khắc, Trấn Nguyên Tử đều xuất ra hơn trăm vạn năm pháp lực.

Dù pháp lực của Trấn Nguyên Tử mạnh mẽ, cũng có chút không chịu nổi.

Cùng lúc đó, có đủ loại cảnh tượng nửa hư nửa thực hiển hiện, hoặc là nhật nguyệt tinh thần, hoặc là sơn xuyên hà lưu, hoặc là chim bay thú chạy, hoặc là hoa cỏ cây cối, không kể xiết.

Một lúc lâu sau, Trấn Nguyên Tử mới thu tay.

Đại địa thai mô cũng hóa thành Địa Thư bay về trong tay Trấn Nguyên Tử.

Trong thời gian ngắn, pháp lực của Trấn Nguyên Tử đã tiêu hao gần hết.

Hồng Hoang tuy có chút vỡ nát, nhưng cộng lại các mảnh vỡ cũng không bằng một phần ức vạn của Hồng Hoang, Trấn Nguyên Tử mới chỉ thu thập được một phần nhỏ mảnh vỡ.

Trấn Nguyên Tử sở dĩ thu thập mảnh vỡ Hồng Hoang, là định diễn hóa ra một thế giới.

“Hẳn là gần đủ rồi,” nhìn Địa Thư trong tay, Trấn Nguyên Tử thầm nghĩ.

Tiếp đó, Trấn Nguyên Tử tiến vào vô tận hư không.

Hư không cũng là một phần của Hồng Hoang, không phải ở bên ngoài Hồng Hoang.

Trấn Nguyên Tử không định đến Hỗn Độn ngoài vực để diễn hóa thế giới, mà muốn diễn hóa trong hư không của Hồng Hoang.

Vừa vào hư không Hồng Hoang, Trấn Nguyên Tử đã dùng Địa Thư diễn hóa thế giới.

Vì có mảnh vỡ Hồng Hoang, theo thế giới do Địa Thư diễn hóa dần thành hình, một hình chiếu của Hồng Hoang cũng dung nhập vào.

Có hình chiếu Hồng Hoang dung nhập, mối quan hệ giữa thế giới và Hồng Hoang càng thêm khăng khít.

Do quy tắc Thiên đạo hạn chế, đây chỉ là một thế giới Đại La cấp, cách thế giới Hỗn Nguyên nhất cấp chỉ một bước chân.

Nhìn qua giống như một phiên bản cấu hình thấp của Hồng Hoang.

Ba mươi ba tầng trời, Hồng Hoang đại địa, tứ hải, u minh, như được đúc ra từ một khuôn.

“Đây là Địa Tiên Giới, cũng gọi là Sơn Hải Giới, Hồng Hoang đại địa có thể chia thành Đông Thắng Thần Châu, Nam Chiêm Bộ Châu, Tây Ngưu Hạ Châu và Bắc Câu Lô Châu,” Trấn Nguyên Tử nói.

Theo lời Trấn Nguyên Tử vừa dứt, Hồng Hoang Thiên đạo công nhận.

Sự tồn tại của Địa Tiên Giới, đối với Hồng Hoang có lợi không nhỏ.

Cũng chính vì sự tồn tại của Địa Tiên Giới đối với Hồng Hoang có lợi ích to lớn, Hồng Hoang Thiên đạo không chỉ giáng xuống đại công đức, mà còn quyến luyến Trấn Nguyên Tử.

Trong Địa Tiên Giới, Trấn Nguyên Tử là Địa Tiên chi tổ không ai sánh bằng, cũng là cùng thế giới tồn tại.

Dù Trấn Nguyên Tử biết diễn hóa Địa Tiên Giới sẽ có công đức, nhưng không ngờ công đức lại lớn đến vậy, khiến ông cũng kinh ngạc không nhỏ.

Công đức khổng lồ từ trời giáng xuống, rơi lên người Trấn Nguyên Tử.

Khi một khối đại công đức rơi lên người, Trấn Nguyên Tử cũng lập tức hấp thu.

Trong phút chốc, tu vi đạo hạnh của Trấn Nguyên Tử tăng lên trong quá trình hấp thu công đức.

Chỉ một lát, Trấn Nguyên Tử đã hấp thu hết công đức trên người, tu vi và đạo hạnh của ông đều đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Dùng công đức đề thăng tu vi và đạo hạnh thật là sảng khoái.

Chỉ cần công đức đủ lớn, Thiên Tiên cũng có thể thành Thánh trong phút chốc, muốn tùy hứng thế nào cũng được.

Tuy nhiên, quá phụ thuộc vào công đức cũng có hại.

Phải biết rằng, nghiệp lực có thể triệt tiêu công đức, để đối phó với người có đại công đức, nghiệp lực sẽ rất hiệu quả.

Có thể nói, dùng nghiệp lực khiến Thánh nhân thành Thánh nhờ công đức mất đi thánh vị cũng không phải là không thể.

Nhìn trong Địa Tiên Giới, sinh linh đã bắt đầu được thai nghén.

Dưới sự bao phủ của Thiên đạo chi lực, vạn vật sinh sôi.

Thậm chí có cả nhân loại đang được thai nghén trong Địa Tiên Giới, cũng không cần Nữ Oa tạo người.

Còn Vu tộc, trong Địa Tiên Giới lại không có.

Muốn thai nghén Vu tộc không thể thiếu máu Bàn Cổ, mà Địa Tiên Giới hiện tại lại không có máu Bàn Cổ.

Khi Trấn Nguyên Tử diễn hóa ra Địa Tiên Giới, mấy vị Thánh nhân của Hồng Hoang, và cả Bàn Huyền, đều đã biết.

Theo sự xuất hiện của Địa Tiên Giới, vận hành của Hồng Hoang Thiên đạo cũng có không ít biến hóa.

Trấn Nguyên Tử quan sát biến hóa của Địa Tiên Giới, nhưng cũng không vội rời đi, ông biết Bàn Huyền và mấy vị Thánh nhân sẽ sớm đến.

Nếu sự xuất hiện của Địa Tiên Giới có thể qua mắt được Bàn Huyền và mấy vị Thánh nhân, có đánh chết Trấn Nguyên Tử cũng không dám tin.

Quả nhiên, không lâu sau có một người đến Địa Tiên Giới, chính là Bàn Huyền.

"Bàn Huyền đạo hữu." Thấy Bàn Huyền, Trấn Nguyên Tử không kiêu ngạo cũng không tự ti chắp tay chào.

"Đạo hữu thủ đoạn hay, hành động này cũng là đại công đức," Bàn Huyền liếc mắt qua Địa Tiên Giới, khen một tiếng.

Dù Địa Tiên Giới không bằng Hỗn Nguyên Giới của Bàn Huyền, nhưng cũng không tệ.

Tuy nhiên, Địa Tiên Giới suy cho cùng cũng chỉ là một thế giới Đại La cấp, Bàn Huyền không hề coi trọng.

Tiếp đó, lại có Hậu Thổ, Nữ Oa, Nguyên Thủy và Thông Thiên

bốn vị Thánh nhân đến Địa Tiên Giới.

Còn Thái Thượng và Hồng Quân, lại đều không đến.

Thực ra, vì Hỗn Nguyên Giới của Bàn Huyền có mối liên hệ vi diệu với Hồng Hoang, nên mỗi Thánh nhân đều có thể cảm ứng được sự tồn tại của Hỗn Nguyên Giới, chỉ là không thể giáng lâm Hỗn Nguyên Giới.

Cùng là phiên bản cấu hình thấp của Hồng Hoang, Hỗn Nguyên Giới là thế giới Hỗn Nguyên cấp, Địa Tiên Giới lại chỉ là Đại La cấp, không thể so sánh cùng một ngày.

Vì vậy, các Thánh nhân đều không quá coi trọng Địa Tiên Giới.

Thái Thượng và Hồng Quân không đến, khiến Trấn Nguyên Tử có chút ngạc nhiên.

Bàn Huyền, Hậu Thổ, Nữ Oa, Nguyên Thủy và Thông Thiên hiển nhiên đều không quan tâm, lại khiến Trấn Nguyên Tử càng thêm kinh ngạc.

Theo Trấn Nguyên Tử thấy, diễn hóa ra một Địa Tiên Giới tuy chỉ là thế giới Đại La cấp, nhưng đối với Hồng Hoang khá quan trọng, đáng để Bàn Huyền và các Thánh nhân coi trọng.

Tuy nhiên, sự thật lại chứng minh Trấn Nguyên Tử đã nghĩ nhiều.

"Thế giới này tên là Địa Tiên Giới cũng hợp lý, còn thế giới kia có thể đặt tên là Thiên Tiên Giới," Nguyên Thủy sắc mặt bình thản nói.

Về "thế giới kia" trong miệng Nguyên Thủy, tự nhiên là Hỗn Nguyên Giới do Bàn Huyền khai tịch.

Nguyên Thủy tuy cảm ứng được Hỗn Nguyên Giới, nhưng không biết Hỗn Nguyên Giới là do Bàn Huyền khai tịch, càng không biết Hỗn Nguyên Giới ở trong Hỗn Độn Linh Bảo Hỗn Nguyên Châu.

“Huynh trưởng nói rất phải,” Thông Thiên cũng tán đồng.

Trấn Nguyên Tử có chút mộng mị.

Thiên Tiên Giới?

Tình huống gì đây?

“Bên ngoài Hồng Hoang có một thế giới, tuy cấp bậc kém xa Hồng Hoang, nhưng cũng là thế giới Hỗn Nguyên cấp, và rất giống Hồng Hoang,” Hậu Thổ tùy miệng nói với Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử tầng thứ không đủ, không cảm ứng được Hỗn Nguyên Giới, Hậu Thổ cũng tốt bụng nói vài câu.

Địa Tiên Giới cũng giống Hồng Hoang, nhưng trong mắt mấy vị Thánh nhân, lại không bằng ‘Thiên Tiên Giới’.

Thế giới kia cũng có ba mươi ba tầng trời và tứ hải bát hoang, có u minh huyết hải, Vu tộc, Tam Thanh, Hồng Quân và Dương Mi...

Vừa nghe Hậu Thổ nói, Trấn Nguyên Tử cũng không còn bình tĩnh được nữa.

Bên ngoài Hồng Hoang có một thế giới Hỗn Nguyên cấp?

Giống Hồng Hoang?

Hậu Thổ không nói Địa Tiên Giới giống Hồng Hoang, lại nói Thiên Tiên Giới, chẳng lẽ Thiên Tiên Giới còn giống Hồng Hoang hơn cả Địa Tiên Giới?

Trong một lúc, Trấn Nguyên Tử đối với thế giới trong miệng Hậu Thổ nảy sinh không ít hứng thú.

“Nhân tộc của Hồng Hoang sẽ có một bộ phận chuyển đến Địa Tiên Giới,” Nữ Oa cuối cùng cũng mở miệng.

Bàn Huyền và Hậu Thổ không nói gì.

Vu tộc không coi trọng Địa Tiên Giới, để Nhân tộc làm nhân vật chính của Địa Tiên Giới cũng không sao.

"Có lẽ, Phong Thần và Tây Du đều sẽ diễn ra ở Địa Tiên Giới," Bàn Huyền trong lòng nghĩ.

Tuy nhiên, vì có Bàn Huyền là một biến số, hướng đi của Hồng Hoang sớm đã thay đổi, dưới hiệu ứng hồ điệp, vận mệnh của vô số sinh linh đã bị thay đổi.

Sau này có xuất hiện Phong Thần và Tây Du hay không cũng khó nói.

Đối với Bàn Huyền, Địa Tiên Giới cũng chỉ là một thế giới trong hộp cát giữa Hồng Hoang mà thôi.

Về tài nguyên, khí vận... trong Địa Tiên Giới, Bàn Huyền không coi trọng.

Nhưng Nữ Oa đã muốn chuyển một bộ phận nhân loại Hồng Hoang đến Địa Tiên Giới, sau này nhân vật chính của trời đất trong Địa Tiên Giới sẽ là Nhân tộc.

Hậu Thổ vẻ mặt bình tĩnh, đối với nàng đây cũng chỉ là chuyện nhỏ.

Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau một cái, cũng đều không phản đối.

Để nhân loại Hồng Hoang trở thành nhân vật chính của trời đất trong Địa Tiên Giới, đối với Nhân tộc không phải là chuyện xấu, tuy Nhân tộc hiện tại phụ thuộc vào Vu tộc, nhưng Nguyên Thủy và Thông Thiên đều có những cân nhắc lâu dài.

Tiếp đó, Nữ Oa, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người phân chia lợi ích ở Địa Tiên Giới.

Còn Trấn Nguyên Tử, lại ngượng ngùng đứng một bên.

Dù Trấn Nguyên Tử là Địa Tiên chi tổ, nhưng Nữ Oa, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều không quan tâm đến thái độ của Trấn Nguyên Tử.

Chỉ cần mấy vị Thánh nhân thương lượng xong, Trấn Nguyên Tử có dám phản đối không?

Cho ông mấy lá gan cũng không dám!

Một lúc sau, Nữ Oa, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người cũng thương lượng gần xong.

Thái Thượng và Hồng Quân không xuất hiện, Bàn Huyền và Hậu Thổ không quan tâm.

Lại ở trong Địa Tiên Giới xem xét một chút, Bàn Huyền cũng rời đi.

Địa Tiên Giới hiện tại dường như không có gì thú vị, không bằng Thiên Tiên Giới của Bàn Huyền, không, là Hỗn Nguyên Giới.

Trấn Nguyên Tử thu thập vô số mảnh vỡ Hồng Hoang, cộng thêm sức mạnh của Địa Thư, diễn hóa ra Địa Tiên Giới, lập được một đại công đức.

Địa Tiên Giới xuất hiện, chuyện này ở Hồng Hoang cũng không còn là bí mật.

Đầu tiên Bàn Huyền và mấy vị Thánh nhân biết được, tiếp đó, các Chuẩn Thánh hay tin, rồi đến Đại La Kim Tiên, và các tu sĩ dưới Đại La.

Bàn Huyền và mấy vị Thánh nhân đều không có hứng thú gì lớn với Địa Tiên Giới.

Nữ Oa lại cho một bộ phận nhân loại ở Hồng Hoang di dời đến

Địa Tiên Giới.

Địa Tiên Giới cũng dựng dục ra nhân loại, nhưng căn cước và trí tuệ đều không bằng nhân loại Hồng Hoang.

Đối với Nhân tộc Hồng Hoang, việc một bộ phận tộc nhân di dời đến Địa Tiên Giới chưa hẳn là chuyện tốt.

Từ đầu đến cuối, Thái Thượng và Hồng Quân đều không lộ diện.

Nguyên Thủy và Thông Thiên phân chia một vài lợi ích ở Địa Tiên Giới, nhưng Nữ Oa mới là người đắc được lợi ích lớn nhất.

Chương 194

Từ Địa Tiên Giới đi ra, Nữ Oa đến bộ lạc Phong Duyện của Nhân tộc dưới chân núi Bất Chu.

Bởi vì Thánh nhân Hồng Hoang, nguyên thần ký thác Thiên Đạo, không gian Hồng Hoang dù có khoảng cách xa xôi thế nào, ở trước mặt Nữ Oa cũng mất đi ý nghĩa.

Chỉ một cái dịch chuyển, Nữ Oa đã đến bộ lạc Phong Duyện.

Gặp Phục Hy xong, Nữ Oa bảo Phục Hy tuyển chọn một bộ phận tộc nhân di chuyển đến Địa Tiên Giới.

Dưới thủ đoạn của Thánh nhân Nữ Oa, bộ lạc Phong Duyện có thêm một truyền tống trận, có thể truyền tống đến Địa Tiên Giới. … Trên núi Ngọc Kinh, Tử Tiêu Cung đã trở thành một đống phế tích.

Hồng Quân không xây dựng lại Tử Tiêu Cung, mà đi đến Thiên Ngoại Thiên.

Theo sự trưởng thành của Hồng Hoang, trên Ba Mươi Ba Tầng Trời lại diễn hóa ra một tầng trời nữa, gọi là Đại La Thiên, cũng xưng là Thiên Ngoại Thiên.

Tối thiểu phải là Đại La Kim Tiên mới có thể đặt chân đến Đại La Thiên, Thái Ất Kim Tiên thì không cách nào đặt chân tới.

Tại Đại La Thiên, phóng mắt nhìn ra, thanh khí mờ mịt, diễn hóa ra đủ loại cảnh tượng huyền diệu, quang quái lục ly.

Đứng ở một nơi trong Đại La Thiên, Hồng Quân ngẩng đầu nhìn về phía thế giới bình chướng.

Xuyên qua thế giới bình chướng là vực ngoại Hỗn Độn.

Ở Hồng Hoang, Hồng Quân có Thiên Đạo chi lực gia trì, nhưng nếu ra khỏi Hồng Hoang, sẽ không còn Thiên Đạo chi lực gia trì nữa.

Hơn nữa, ở Hồng Hoang khó mà phong ấn Hồng Quân, nếu ra khỏi Hồng Hoang, việc phong ấn Hồng Quân sẽ dễ dàng hơn.

Nhìn thế giới bình chướng, Hồng Quân cũng đang suy tư.

Hồi lâu, Hồng Quân hạ quyết tâm.

Một bước bước ra, Hồng Quân đã ở chỗ thế giới bình chướng.

Vượt qua thế giới bình chướng, y đã đến trong vực ngoại Hỗn Độn.

Phóng mắt nhìn ra, trong Hỗn Độn là một mảng xám xịt, vô tận Hỗn Độn chi khí đang cuộn trào.

Ra khỏi Hồng Hoang, Hồng Quân thử một chút, quả nhiên không còn Thiên Đạo chi lực gia trì.

Khoảng cách với Hồng Hoang còn gần.

Cũng là do tu vi của Hồng Quân quá thấp, nếu có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, có lẽ còn có thể triệu hoán một chút Thiên Đạo chi lực của Hồng Hoang.

Nếu tu vi đạo hạnh đủ cao, khoảng cách với Hồng Hoang lại không quá xa, ở ngoài Hồng Hoang cũng có thể triệu hoán Thiên Đạo chi lực, chỉ là kém xa so với ở trong Hồng Hoang.

Ở vực ngoại Hỗn Độn, Hồng Quân cũng mạo hiểm không nhỏ, nếu Bàn Huyền biết được, rất có thể sẽ ra tay phong ấn y.

Ở Hồng Hoang còn không phải là đối thủ của Bàn Huyền, trong Hỗn Độn thì chênh lệch càng lớn hơn.

Nếu ở trong Hỗn Độn gặp phải Bàn Huyền bị phong ấn, Hồng Quân có thể một lượng kiếp cũng không cách nào thoát thân.

Mạo hiểm không nhỏ khi ở trong Hỗn Độn, nhưng mưu đồ của Hồng Quân cũng không nhỏ.

"Dương Mi đạo hữu, xin hiện thân gặp mặt." Hồng Quân mở lời.

Dương Mi sau khi chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả đã rời khỏi Hồng Hoang, không biết đang ở nơi nào trong Hỗn Độn, nhưng chắc chắn vẫn đang quan sát Hồng Hoang, khi một Thánh nhân ra khỏi Hồng Hoang, nhất định sẽ bị phát giác.

Không sai, Hồng Quân đến vực ngoại Hỗn Độn chính là để tìm Dương Mi.

Chính xác hơn, Hồng Quân muốn có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Dương Mi.

Nếu có thể lấy được mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Dương Mi, tu vi của Hồng Quân muốn đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Chỉ cần tu vi đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, ở Hồng Hoang, thực lực của Hồng Quân có thể sánh với Hỗn Nguyên tam trọng thiên, chênh lệch với Bàn Huyền cũng sẽ nhỏ đi.

Hai lần hợp đạo thất bại, Hồng Quân quyết định trước tiên nâng cao tu vi.

Nếu có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên hoặc tam trọng thiên, Hồng Quân chưa chắc đã thất bại cả hai lần hợp đạo.

Khi tiếng nói của Hồng Quân vừa dứt, mãi không thấy Dương Mi xuất hiện, y cũng không khỏi nhíu mày.

Lại qua một lúc lâu, trong hư không Hỗn Độn cách Hồng Quân không xa, một người bước ra, chính là Dương Mi.

Chỉ thấy, Dương Mi thân mặc đạo bào màu xanh biếc, tóc râu đều

bạc trắng.

Căn cước của Dương Mi tuy là Không Tâm Dương Liễu Thụ, nhưng đã từ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn thăng cấp thành Hạ phẩm Hỗn Độn Linh Căn.

Bây giờ, Dương Mi là Hỗn Độn Ma Thần.

Linh căn chia thành Hậu Thiên Linh Căn, Tiên Thiên Linh Căn và Hỗn Độn Linh Căn, lại chia nhỏ thành hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm và cực phẩm.

Tuy Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả trước Hồng Quân, nhưng hiện tại cũng chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Tốc độ đề thăng tu vi của Thánh nhân Hồng Hoang nhanh hơn Hỗn Độn Ma Thần.

Cho nên, Hồng Quân đạt đến Hỗn Nguyên nhị trọng thiên trước Dương Mi cũng là bình thường.

Sức mạnh của Thiên Đạo Hồng Hoang có thể sánh với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đứng trên cả Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, lợi ích đối với việc đề thăng tu vi có thể thấy rõ, nhưng có lợi có hại, nguyên thần ký thác Thiên Đạo cũng là một loại gông cùm.

Nếu không phá vỡ gông cùm này, Thánh nhân Hồng Hoang có thể vĩnh viễn không thể đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Hỗn Độn Ma Thần từ Hỗn Nguyên nhất trọng thiên tu luyện đến Hỗn Nguyên cửu trọng thiên chậm hơn Thánh nhân Hồng Hoang, nhưng độ khó để đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lại nhỏ hơn Thánh nhân Hồng Hoang rất nhiều.

Tuy nhiên, nếu có thể khống chế Thiên Đạo Hồng Hoang, tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên là chuyện dễ như trở bàn

tay.

Đơn giản mà nói, thành Thánh ở Hồng Hoang có lợi ích, lựa chọn trở thành Ma Thần nguyên thần ký thác vào hư không Hỗn Độn cũng có lợi ích của nó.

"Hồng Quân, nhữ tìm ngô có việc gì?" Dương Mi mặt không biểu cảm hỏi, y và Hồng Quân không có giao tình, đạo cũng bất đồng, hơn nữa còn vì mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp mà có chút khúc mắc.

Với trí tuệ của Dương Mi cũng có thể đoán ra, Hồng Quân đến Hỗn Độn tìm y, mười phần thì hết tám chín phần là vì mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Nếu Hồng Quân có thể đưa ra đủ lợi ích, Dương Mi cũng không phải không thể cân nhắc việc đưa mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp cho Hồng Quân.

"Ngô muốn cùng đạo hữu làm một giao dịch." Hồng Quân mỉm cười nói.

"Giao dịch?

Nói nghe thử." Dương Mi có chút hứng thú.

"Ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang, đổi lấy mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của đạo hữu." Hồng Quân nói ra lời kinh người.

"Ba ngàn pháp tắc của thế giới Hồng Hoang?" Dương Mi cũng chấn động trong lòng.

Thánh nhân Thiên Đạo Hồng Hoang không khó để lĩnh ngộ ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang, nhưng muốn đem ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang cho người khác, cũng không phải chuyện dễ.

"Thế nào?" Hồng Quân hỏi.

"Nhữ làm sao đưa cho ngô ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang?"

Dương Mi hỏi ngược lại.

Hiển nhiên, Dương Mi có chút động lòng.

Nếu có thể có được ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang, đối với Dương Mi lợi ích cũng không nhỏ.

Tuy ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang không bằng ba ngàn pháp tắc Hỗn Độn, nhưng có ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang, việc lĩnh ngộ ba ngàn pháp tắc Hỗn Độn cũng sẽ dễ dàng hơn.

"Ngô đã lĩnh ngộ ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang, có thể đưa cho nhữ, ngô lĩnh ngộ lại từ đầu." Hồng Quân mặt mày kiên định.

Trực tiếp đem pháp tắc đã lĩnh ngộ cho người khác, rồi lĩnh ngộ lại, không phải chuyện đùa, sẽ làm đạo hạnh giảm xuống, thậm chí đạo quả vỡ nát.

Dương Mi cũng kinh ngạc nhìn Hồng Quân, không ngờ Hồng Quân có thể trả giá lớn như vậy.

"Được!" Suy nghĩ một chút, Dương Mi gật đầu đồng ý.

Thấy Dương Mi đồng ý, trong lòng Hồng Quân cũng vui mừng.

Chỉ cần có được mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Dương Mi, Hồng Quân muốn đột phá tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên chỉ trong tầm tay.

Ngay lập tức, Hồng Quân và Dương Mi trước tiên đối với Đại Đạo phát thệ, tiếp đó, Hồng Quân đem ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang đã lĩnh ngộ đưa cho Dương Mi.

Kỳ thực, bất luận là ba ngàn pháp tắc Thiên Đạo Hồng Hoang, hay ba ngàn pháp tắc Đại Đạo Hỗn Độn, đều không phải chỉ có ba ngàn loại pháp tắc.

Đại Đạo ba ngàn, con số ba ngàn này không phải là con số cố định.

Đạo sinh một, một sinh hai, hai sinh ba, ba sinh vạn vật, ba ngàn pháp tắc cũng chỉ là cách gọi cho vô số pháp tắc.

Nếu cho rằng Thiên Đạo Hồng Hoang chỉ có ba ngàn loại pháp tắc, Đại Đạo Hỗn Độn cũng chỉ có ba ngàn loại pháp tắc, là sai lầm lớn, cũng là xem thường Thiên Đạo Hồng Hoang và Đại Đạo Hỗn Độn.

Một loại pháp tắc Hồng Hoang lại một loại pháp tắc Hồng Hoang mà Hồng Quân đã lĩnh ngộ từ nguyên thần tách ra, hóa thành lạc ấn pháp tắc bay về phía Dương Mi.

Cũng may nguyên thần của Hồng Quân ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, lại có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nếu không, muốn tách ra pháp tắc Hồng Hoang đã lĩnh ngộ là vô cùng khó khăn.

Từng cái lạc ấn pháp tắc bay vào tay Dương Mi, mỗi cái lạc ấn pháp tắc đều là một loại pháp tắc Hồng Hoang hoàn chỉnh, chỉ cần luyện hóa lạc ấn pháp tắc là tự nhiên lĩnh ngộ được.

Mỗi khi tách ra một loại pháp tắc Hồng Hoang đã lĩnh ngộ, Hồng Quân cũng phải chịu đựng không ít đau đớn.

Ngoài đau đớn, đạo hạnh của Hồng Quân cũng đang giảm xuống.

Cứ như vậy, đạo quả Hỗn Nguyên của Hồng Quân thậm chí sẽ bị tổn hại.

Một khi đạo quả bị tổn hại, muốn khôi phục là rất khó.

Dương Mi dường như đang nhìn nhận lại Hồng Quân.

Vì một mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Quân trả giá lớn như vậy, theo Dương Mi thấy có chút không đáng.

Nhưng Hồng Quân và Dương Mi dù sao cũng khác nhau, một là Thánh nhân Hồng Hoang, một là Hỗn Độn Ma Thần, hướng suy nghĩ cũng tồn tại khác biệt.

Tuy nhiên, chỉ cần có được ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang, Dương Mi có thể đem mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay mình đưa cho Hồng Quân.

Do đang ở ngoài Hồng Hoang, việc Hồng Quân tách từng pháp tắc Hồng Hoang đã lĩnh ngộ ra cũng khó khăn hơn.

Khi hàng trăm, hàng ngàn lạc ấn pháp tắc bay vào tay Dương Mi, Hồng Quân cũng tạm thời dừng lại, cần phải khôi phục.

Hơn nửa giờ sau, Hồng Quân lại tiếp tục.

Lại hàng trăm, hàng ngàn lạc ấn pháp tắc, sau đó, Hồng Quân lại dừng lại khôi phục.

Cứ lặp đi lặp lại.

Dương Mi nhận được lạc ấn pháp tắc cũng ngày càng nhiều.

Một ngàn lạc ấn pháp tắc... hai ngàn... ba ngàn...

Với tu vi của Dương Mi, muốn luyện hóa một lạc ấn pháp tắc cũng cần mấy giờ đồng hồ.

Trong vòng vài giờ ngắn ngủi lĩnh ngộ một loại pháp tắc Hồng Hoang, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Cuối cùng, ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang mà Hồng Quân đã lĩnh ngộ đều được tách ra đưa cho Dương Mi.

Đạo hạnh của Hồng Quân suýt nữa thì giảm xuống Chuẩn Thánh.

Đạo quả Hỗn Nguyên của Hồng Quân cũng bị tổn hại nhẹ, ước chừng cần mấy nguyên hội mới có thể khôi phục.

Cái giá phải trả rất lớn, nhưng khi Dương Mi đem một mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp giao cho Hồng Quân, Hồng Quân lại cho rằng đáng giá.

Giao dịch hoàn thành, thân ảnh Dương Mi biến mất trong hư không Hỗn Độn.

Thấy Dương Mi rời đi, Hồng Quân liền lấy ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Hai mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, một lớn một nhỏ, trong tay Hồng Quân bắt đầu tổ hợp.

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp rất dễ tổ hợp.

Cũng có nghĩa là, chỉ cần tìm đủ mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, việc tổ hợp thành Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh không khó.

Khi hai mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp tổ hợp hoàn tất, tuy chưa trở thành Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng uy lực cũng đã tăng lên rất nhiều.

Chương 195

Đại La Thiên của Hồng Hoang, nằm trên Ba Mươi Ba Tầng Trời, còn được gọi là Thiên Ngoại Thiên.

Tối thiểu phải có tu vi Đại La Kim Tiên mới có thể đặt chân đến Đại La Thiên.

Ở Đại La Thiên, ngẩng đầu không thấy nhật nguyệt tinh thần, chỉ có cúi đầu mới thấy được.

Ngoài ra, linh khí ở Đại La Thiên sung túc vô cùng, nhật nguyệt tinh hoa và tinh thần chi lực cũng kinh người.

Tam Quang Thần Thủy ở Đại La Thiên cũng tương đối phổ biến.

Do Hồng Hoang trưởng thành, Thiên Đạo mới diễn hóa ra Đại La Thiên.

Theo sự trưởng thành không ngừng của Hồng Hoang, Thiên Đạo cũng sẽ ngày càng hoàn thiện, trên Đại La Thiên lại diễn hóa thêm mấy tầng trời nữa cũng đều có khả năng.

Ngoài Thiên giới có thêm Đại La Thiên, Nhân giới và U Minh giới cũng có một số thay đổi.

Bàn Huyền đang ở một nơi trong Đại La Thiên.

Lúc này, một con mắt màu tím hồng xuất hiện ở mi tâm của Bàn Huyền, chính là Thiên Phạt Chi Nhãn.

Là người đầu tiên tu thành Bàn Cổ chân thân, Thiên Đạo Hồng Hoang đã ban thưởng Thiên Phạt Chi Nhãn.

Không lâu trước đó, Hậu Thổ và Nữ Oa phát hiện Thiên Đạo có dị thường, nhưng lại không thể suy diễn ra, bèn nói cho Bàn Huyền.

Bàn Huyền cũng không suy diễn ra được.

Tam Thanh chắc chắn cũng đều đã biết.

Thánh nhân nguyên thần ký thác Thiên Đạo, đều có thể biết trước Bàn Huyền.

Tuy không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng Bàn Huyền có thể khẳng định có liên quan đến Hồng Quân.

Có thể làm cho Thiên Đạo xảy ra dị thường, Hồng Quân tất nhiên đã làm chuyện lớn.

Nhờ vào Thiên Phạt Chi Nhãn, Bàn Huyền khuy thám được nhiều thiên cơ hơn.

"Hồng Quân hiện không ở Hồng Hoang?

Đã đi vực ngoại?" Bàn Huyền như có điều suy nghĩ.

Xác định Hồng Quân hiện không ở Hồng Hoang, chắc chắn đang ở vực ngoại Hỗn Độn.

Nếu có cơ hội, Bàn Huyền cũng không ngại phong ấn Hồng Quân ở vực ngoại Hỗn Độn.

Suy nghĩ một chút, Bàn Huyền thấy được Dương Mi, cũng như mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Dương Mi.

Bàn Huyền nếu không đoán sai, Hồng Quân đi vực ngoại Hỗn Độn tìm Dương Mi, là vì muốn có được mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Dương Mi.

Nếu thật sự để Hồng Quân có được mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Dương Mi, đối với Bàn Huyền không phải là chuyện tốt.

Thu lại Thiên Phạt Chi Nhãn, Bàn Huyền xuyên qua thế giới bình chướng, đến vực ngoại.

Trong Hỗn Độn xám xịt, vô lượng Hỗn Độn chi khí cuộn trào.

So với ở Hồng Hoang, Bàn Huyền chỉ cảm thấy ở trong Hỗn Độn càng sảng khoái hơn.

Hồng Hoang lớn, Hỗn Độn còn vô biên vô tế.

Muốn ở trong Hỗn Độn tìm Hồng Quân, độ khó cũng không nhỏ.

Nghĩ vậy, Bàn Huyền lấy ra Khai Thiên Phủ.

Tay phải cầm Khai Thiên Phủ, trong tay trái Bàn Huyền xuất hiện một giọt máu.

Một giọt máu của Hồng Quân.

Bôi giọt máu của Hồng Quân lên Khai Thiên Phủ, Bàn Huyền cũng buông tay.

Khi Bàn Huyền vừa buông tay, Khai Thiên Phủ trong tay hóa thành một đạo lưu quang hỗn độn bay đi.

Trừ phi Hồng Quân đổi căn cước, nếu không, dựa vào một giọt máu của Hồng Quân, Khai Thiên Phủ có thể tìm được Hồng Quân.

Tốc độ của Khai Thiên Phủ rất nhanh, trong nháy mắt đã không thấy bóng dáng.

Bàn Huyền có thể cảm ứng được vị trí của Khai Thiên Phủ.

"Khai Thiên Phủ tìm Hồng Quân không khó, nhưng Hồng Quân không dễ đối phó." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Thời đại Hỗn Độn, Hồng Quân có thể từ ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần mà nổi bật lên, tự nhiên không đơn giản.

Khi Bàn Cổ khai thiên, nguyên thần của Hồng Quân có thể thoát khỏi dưới Khai Thiên Phủ, cũng là bản lĩnh.

Có thể trở thành Thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang, càng cho

thấy sự lợi hại của Hồng Quân.

Khi Hồng Quân phát hiện Khai Thiên Phủ, sẽ biết Bàn Huyền cũng đã đến Hỗn Độn.

Với trí tuệ của Hồng Quân, chắc chắn sẽ biết ở trong Hỗn Độn gặp Bàn Huyền sẽ có kết cục gì.

Do đó, Bàn Huyền muốn phong ấn thánh thể của Hồng Quân không dễ dàng. … Ở một nơi trong Hỗn Độn, Hồng Quân đã tổ hợp hai mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp lại với nhau.

Huyền quang chói mắt từ mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp phát ra, chiếu rọi lên người Hồng Quân.

Đang lúc Hồng Quân định thu lại mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp để trở về Hồng Hoang, thì trong lòng lại có cảm giác không lành.

Ngay sau đó, Hồng Quân lại cảm nhận được một loại sát khí khủng bố mà quen thuộc.

"Khai Thiên Phủ?" Sắc mặt Hồng Quân cũng biến đổi.

Phủ quang sắc bén xé rách hư không Hỗn Độn, Khai Thiên Phủ chém về phía Hồng Quân.

Không kịp suy nghĩ nhiều, Hồng Quân vội vàng thúc giục mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp để chống đỡ.

Mặc dù mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân không phải Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng uy lực đã lớn hơn trước rất nhiều.

"Phanh!" Khai Thiên Phủ bị huyền quang do mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp phát ra chặn lại.

Cũng là vì Bàn Huyền không có ở đây, nếu không, uy lực của Khai Thiên Phủ sẽ lớn hơn bây giờ rất nhiều, phá vỡ phòng ngự của mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp không thành vấn đề.

Mặc dù chặn được một đòn của Khai Thiên Phủ, nhưng Hồng Quân theo bản năng sinh ra một tia sợ hãi.

Khoảnh khắc này, Hồng Quân lại có cảm giác sợ hãi bị Khai Thiên Phủ chi phối.

"Không ổn, phải thoát khỏi Khai Thiên Phủ." Trong lòng Hồng Quân cũng hoảng loạn.

Khai Thiên Phủ là do Bàn Huyền dung hợp Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung mà thành, nếu đã xuất hiện ở Hỗn Độn, Bàn Huyền hiển nhiên cũng đã đến Hỗn Độn.

Hồng Quân rõ ràng, một khi gặp phải Bàn Huyền, rất có khả năng sẽ bị phong ấn.

Ở trong Hỗn Độn bị Bàn Huyền phong ấn, Hồng Quân một lượng kiếp cũng khó thoát khốn, Bàn Huyền chỉ cần cách một khoảng thời gian lại gia cố phong ấn, Hồng Quân không biết phải bao lâu mới có thể thoát khốn.

Hơn nữa, dù Hồng Quân thoát khốn, Bàn Huyền cũng có thể phong ấn lại lần nữa.

Trong lòng tính toán, Hồng Quân trước tiên cố gắng thoát khỏi Khai Thiên Phủ, nếu gặp phải Bàn Huyền, Bàn Huyền muốn phong ấn, trong tình huống cần thiết, y sẽ từ bỏ thánh thể.

Nguyên thần của Hồng Quân ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, nếu từ bỏ thánh thể hiện tại, có thể ở Hồng Hoang dùng Thiên Đạo chi lực tái tạo một đạo thể Thánh nhân, tuy không bằng thánh thể hiện tại, nhưng cũng tốt hơn là bị phong ấn.

Nhìn kỹ một chút, Hồng Quân phát hiện trên Khai Thiên Phủ có một luồng huyết khí.

"Dùng một giọt thánh huyết của ngô làm dẫn!" Hồng Quân lòng

trầm xuống.

Nếu không xóa đi luồng huyết khí trên Khai Thiên Phủ, Hồng Quân khó mà thoát được, Khai Thiên Phủ chỉ sẽ bám theo như hình với bóng.

Nghĩ vậy, Hồng Quân vừa đội mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trên đầu, vừa thi triển một chưởng tâm lôi.

Lôi minh ầm ầm, một đạo Tử Tiêu Thần Lôi hiện ra.

Trong phạm vi ức triệu quang niên, Hỗn Độn chi khí dưới đạo Tử Tiêu Thần Lôi này nổ tung.

Tức thì, địa thủy hỏa phong cuồng bạo, cũng có tiên thiên thanh khí và tiên thiên trọc khí hỗn tạp khó phân.

Với tu vi hiện tại của Hồng Quân, cùng với pháp bảo và thần thông của y, việc khai tịch một thế giới cấp Đại La trong Hỗn Độn là dễ dàng, khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên nhất cấp thì có chút khó khăn.

"Oanh!" Tiên thiên địa thủy hỏa phong xung kích, tiếp đó Tử Tiêu Thần Lôi oanh xuống.

Khai Thiên Phủ tuy không hề hấn gì, nhưng thần quang cũng tối đi một chút.

Luồng huyết khí trên Khai Thiên Phủ đã biến mất.

Thấy luồng huyết khí trên Khai Thiên Phủ biến mất, Hồng Quân cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp đó, thân hình Hồng Quân hóa thành một đạo hồng quang màu tím hồng bay đi, trong nháy mắt đã biến mất trong Hỗn Độn.

Khai Thiên Phủ không còn phản ứng gì nữa.

Qua một lát, Bàn Huyền đuổi tới.

Lúc này, tiên thiên thanh khí và tiên thiên trọc khí hỗn tạp đã biến mất, địa thủy hỏa phong cũng đang bình ổn lại.

Khai Thiên Phủ sau một trận chiến, bay trở về tay Bàn Huyền.

Nhìn thanh Khai Thiên Phủ trong tay, Bàn Huyền lại lấy ra một giọt thánh huyết của Hồng Quân.

Bàn Huyền đã thu thập được một ít thánh huyết của Hồng Quân, bây giờ có thể dùng đến.

Chỉ cần Hồng Quân không đổi căn cước, dựa vào thánh huyết của Hồng Quân có thể truy tung.

Tiện tay bôi thánh huyết của Hồng Quân lên Khai Thiên Phủ, Khai Thiên Phủ phá không bay đi. … Dùng hết ba giọt thánh huyết của Hồng Quân, Bàn Huyền đã thành công đuổi kịp Hồng Quân.

Thế giới bình chướng của Hồng Hoang ngay trước mắt, nhưng Hồng Quân muốn trở về Hồng Hoang trước tiên phải đột phá qua Bàn Huyền.

Chỉ chậm một bước, khiến Hồng Quân buồn bực.

"Dùng pháp tắc Hồng Hoang đổi lấy mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp?" Gặp Hồng Quân, quan sát kỹ một chút, Bàn Huyền phát hiện Hồng Quân không còn pháp tắc Hồng Hoang.

Thánh nhân có nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang muốn lĩnh ngộ ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang không khó, Hồng Quân có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, càng dễ dàng hơn.

Cho nên, Hậu Thổ, Nữ Oa và Tam Thanh hiện tại chỉ lĩnh ngộ được một phần ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang, Hồng Quân tất nhiên đã lĩnh ngộ toàn bộ, nhưng hiện tại, Hồng Quân lại không còn pháp tắc Hồng Hoang, một loại cũng không còn.

Theo Bàn Huyền biết, Hậu Thổ hiện tại đã lĩnh ngộ hơn hai ngàn loại pháp tắc Hồng Hoang, Nữ Oa lĩnh ngộ hơn một ngàn loại.

Kỳ thực, nếu không phải Hậu Thổ và Nữ Oa đặt phần lớn tinh lực vào pháp tắc tạo hóa, số pháp tắc Hồng Hoang đã lĩnh ngộ sớm đã vượt qua vạn loại.

Cũng vì đang ở trong Hỗn Độn, nếu ở Hồng Hoang, Bàn Huyền cũng không dễ dàng nhìn ra như vậy.

Tuy nhiên, nhìn ra Hồng Quân đã mất đi ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang, Bàn Huyền cũng đoán ra y đã dùng nó để đổi lấy mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Dương Mi.

Vì để có được mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Dương Mi, Hồng Quân đem ba ngàn pháp tắc Hồng Hoang đã lĩnh ngộ ra, khiến Bàn Huyền trong lòng cũng có chút kinh ngạc.

"Bàn Huyền, nhữ đừng có khi ngô quá đáng." Sắc mặt Hồng Quân âm trầm, không nén được lửa giận trong lòng.

Hồng Quân đã rất cẩn thận, nhưng vẫn gặp phải Bàn Huyền trong Hỗn Độn.

"Giao ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, hoặc là bị ngô phong ấn, chọn một trong hai." Bàn Huyền nói.

Có Bàn Huyền chặn đường đi của Hồng Quân, Hồng Quân muốn trở về Hồng Hoang khó khăn vô cùng.

"Ngô có con đường thứ ba." Hồng Quân cười lạnh.

Hồng Quân không thể giao ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, nhưng cũng không muốn bị phong ấn, lại không cách nào trốn thoát, vì thế, Hồng Quân có ý định tự bạo thánh thể.

Chỉ cần nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, có thể vận dụng một

phần Thiên Đạo chi lực, vận dụng Thiên Đạo chi lực có thể tạo ra thánh nhân đạo thể, nhưng dùng Thiên Đạo chi lực tạo ra thánh nhân đạo thể không thể so với thân thể hiện tại của Hồng Quân.

"Oanh!" Khí thế khủng bố từ trên người Hồng Quân phát ra.

Trong nháy mắt, Hồng Quân hiện ra bản thể, một con Khúc Thiện khổng lồ.

Là con tiên thiên Khúc Thiện đầu tiên của Hồng Hoang, căn cước của Hồng Quân cũng bất phàm, sau khi thành Thánh, căn cước của y đã chuyển hóa thành thánh nhân đạo thể.

Chương 196

Khi bản thể của Hồng Quân hiện ra, ban đầu dài mấy vạn dặm, trong nháy mắt đã mấy chục vạn dặm, tiếp đó là trăm vạn dặm.

Chỉ một lúc, thân thể của Hồng Quân dài ức vạn dặm, nhưng vẫn chưa dừng lại.

Rất nhanh, chiều dài thân thể của Hồng Quân phải dùng quang niên để tính.

Khi thân thể của Hồng Quân ngừng biến hóa, dài đến mười mấy vạn quang niên.

Pháp lực gần Hỗn Nguyên nhị trọng thiên cuộn trào trên thân con Khúc Thiện khổng lồ này.

Nhìn bộ dạng của Hồng Quân, Bàn Huyền biết y muốn tự bạo.

"Muốn tự bạo, trước tiên hỏi qua Thanh Liên của ngô đã." Bàn Huyền nói.

Tạo Hóa Thanh Liên được Bàn Huyền tế ra.

Bây giờ, Tạo Hóa Thanh Liên đã là nhị thập thất phẩm.

Từ nhị thập tứ phẩm đến tam thập ngũ phẩm đều là Hỗn Độn Linh Bảo, cho nên, khi Tạo Hóa Thanh Liên đạt nhị thập tứ phẩm, thăng cấp sẽ rất nhanh, nhưng sau khi đề thăng lên tam thập ngũ phẩm, muốn thăng cấp lên tam thập lục phẩm độ khó rất lớn.

Dưới sự khống chế của Bàn Huyền, nhị thập thất phẩm Thanh Liên trấn áp về phía Hồng Quân.

Hồng Quân toàn lực dùng mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp chống đỡ, nhưng dưới uy thế của nhị thập thất phẩm Thanh Liên, phòng ngự

của mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp bị phá vỡ.

Ngoài Hồng Hoang, Hồng Quân cách thế giới bình chướng chỉ vạn dặm, khoảng cách này đối với y vốn không có ý nghĩa gì, nhưng hiện tại có Bàn Huyền cản trở.

Nếu không thể đột phá sự cản trở của Bàn Huyền, Hồng Quân cũng không cách nào trở về Hồng Hoang.

Bây giờ, Hồng Quân lại chuẩn bị tự bạo.

"Căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, tuy đã chuyển hóa thành Đại Đạo khí vận, nhưng rời khỏi Hồng Hoang cũng ảnh hưởng đến thực lực, ngô nếu tự bạo, chưa chắc không thể làm hắn vẫn lạc." Hồng Quân thầm nghĩ.

Cùng lúc đó, phòng ngự của mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp bị phá vỡ.

Nhị thập thất phẩm Thanh Liên ầm ầm rơi xuống đầu Hồng Quân.

Thân thể của Hồng Quân quá khổng lồ, cộng thêm bị Thanh Liên khóa chặt, không thể né tránh.

"Phanh!" Thanh Liên rơi xuống đầu Hồng Quân.

Nếu không phải nguyên thần của Hồng Quân ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, Thanh Liên bây giờ sẽ cấm cố nguyên thần của y.

Hiện tại, Thanh Liên lại trấn áp pháp lực của Hồng Quân, khiến Hồng Quân không thể tự bạo.

"Sao có thể?

Bàn Huyền ở ngoài Hồng Hoang có pháp lực Hỗn Nguyên tứ trọng thiên?" Hồng Quân trợn to mắt.

Từ sức mạnh của Thanh Liên, Hồng Quân phân tích ra pháp lực mà Bàn Huyền sử dụng là Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Nếu ở Hồng Hoang, Bàn Huyền sử dụng pháp lực Hỗn Nguyên tứ trọng thiên không kỳ lạ, nhưng đây là trong Hỗn Độn.

Hồng Quân cũng biết khi Vu tộc khí vận chuyển hóa thành Đại Đạo khí vận, hạn chế của Hồng Hoang đối với Bàn Huyền đã nhỏ đi.

Đem Bàn Cổ chân thân dung nhập vào Đại Đạo khí vận, hạn chế của Hồng Hoang đối với Bàn Huyền sẽ càng nhỏ hơn.

Nhưng Bàn Huyền một khi rời khỏi Hồng Hoang, thực lực cũng sẽ bị ảnh hưởng không nhỏ.

"Chẳng lẽ… tu vi thực sự của Bàn Huyền là Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên?

Hoặc là, một loại thần thông nào đó?

Một hậu thủ nào đó của Bàn Cổ?" Hồng Quân thầm nghĩ.

Hồng Quân cũng nghi ngờ Bàn Huyền là Bàn Cổ.

Bàn Cổ dĩ lực chứng đạo thất bại, khai thiên vẫn lạc, thân hóa vạn vật, tinh huyết hóa Tổ Vu, nguyên thần hóa Tam Thanh, nhưng một điểm chân linh chưa chắc đã tiêu tan.

Theo Hồng Quân thấy, một điểm chân linh của Bàn Cổ không diệt, dung nhập vào Vu tộc khí vận, tu thành Bàn Huyền như bây giờ.

"Rời khỏi Hồng Hoang, tu vi của ngô suýt nữa giảm xuống Hỗn Nguyên tam trọng thiên." Bàn Huyền thầm than.

Khi ở Hồng Hoang, Bàn Huyền là Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, bây giờ cũng là Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, nhưng thực lực đã giảm đi không ít.

Nguyên thần của Bàn Huyền tuy ký thác vào hư không Hỗn Độn, nhưng dù sao cũng không phải là Hỗn Độn Ma Thần thuần túy.

Đại Đạo khí vận ở trong Hỗn Độn không bị hạn chế, ở bất kỳ thế

giới nào dưới Đại Đạo cũng không có ràng buộc, nhưng Bàn Huyền dù sao cũng là Vu tộc khí vận, Vu tộc bị trói buộc ở Hồng Hoang.

Tuy nhiên, việc Bàn Huyền cần làm bây giờ là phong ấn Hồng Quân.

Khó có được cơ hội Hồng Quân rời khỏi Hồng Hoang, phong ấn Hồng Quân là một cơ hội tốt.

Nguyên thần của Hồng Quân ở Hồng Hoang, nhưng thánh thể là căn cước của y.

Nếu thánh thể bị phong ấn, nguyên thần của Hồng Quân có thể ở Hồng Hoang tái tạo thân thể, nhưng đó chỉ là phân thân.

Bản thể và phân thân có sự khác biệt về bản chất.

Về phần phong ấn nguyên thần của Hồng Quân, Bàn Huyền hiện tại không làm được.

Muốn phong ấn một nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, độ khó không nhỏ.

Nếu thánh thể của Hồng Quân tự bạo, ở Hồng Hoang tái tạo thân thể không phải là phân thân, mà là căn cước.

Dưới sự trấn áp của nhị thập thất phẩm Thanh Liên, thánh thể Khúc Thiện khổng lồ giãy giụa ngày càng yếu.

Qua một lát, toàn bộ pháp lực của Hồng Quân đều bị trấn áp.

“Muốn tự bạo không đơn giản như vậy đâu.” Bàn Huyền cười nói.

Hồng Quân lại cười lạnh, mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp khẽ động, triệu hoán một chút Thiên Đạo chi lực.

Vì khoảng cách với Hồng Hoang gần, cộng thêm dùng mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp làm môi giới, cũng như một số bố trí của Hồng

Quân, mới thành công triệu hoán một chút Thiên Đạo chi lực.

Mặc dù chỉ là một chút Thiên Đạo chi lực, nhưng đối với Hồng Quân cũng đủ rồi.

"Oanh!" Thiên Đạo chi lực rơi xuống thân thể khổng lồ của Hồng Quân bắt đầu nổ tung.

Nếu không có Thanh Liên trấn áp, thân thể khổng lồ của Hồng Quân tự bạo, nhưng hiện tại lại khác.

Giống như một lượng lớn thuốc nổ chất thành núi, khi toàn bộ nổ tung, có một phản ứng dây chuyền, một khối thuốc nổ nổ tung sẽ kéo theo khối thứ hai, khối thứ hai lại kéo theo khối thứ ba, uy lực không ngừng tăng lên.

Hiện tại, một bộ phận thánh thể của Hồng Quân đang nổ tung, phạm vi nổ tung đang mở rộng với tốc độ kinh người.

Cứ như vậy, thánh thể của Hồng Quân không đến một ngày sẽ nổ tung toàn bộ.

Về phần tách rời bộ phận thân thể đang nổ tung của Hồng Quân, cũng đã không kịp nữa.

"Hồng Quân giỏi lắm." Bàn Huyền sắc mặt âm trầm.

Thật đã đánh giá thấp Hồng Quân.

Mặc dù căn cước và tu vi của Bàn Huyền đều hơn Hồng Quân, nhưng khi Hồng Quân muốn tự bạo, ngăn cản lại rất khó.

Quay đầu nhìn Hồng Hoang một cái, Bàn Huyền đang cân nhắc có nên ném Hồng Quân đang tự bạo vào Hồng Hoang hay không.

Hồng Quân nếu tự bạo ở Hồng Hoang, nhân quả nghiệp lực sẽ rất lớn, không chừng có thể làm Hồng Quân mất đi thánh vị, thậm chí thân tử đạo tiêu.

Thánh nhân không dính nhân quả, nhưng không phải là tuyệt đối, giống như Thánh nhân bất tử bất diệt cũng không phải tuyệt đối, đều chỉ là tương đối.

Tuy nhiên, nếu ném Hồng Quân vào Hồng Hoang, Bàn Huyền cũng không thể đứng ngoài cuộc.

Hơn nữa, muốn ném Hồng Quân vào Hồng Hoang cũng không dễ dàng.

"Oanh!", "Oanh!", "Oanh long!"… Sức mạnh do Hồng Quân tự bạo sinh ra ngày càng lớn, ảnh hưởng đến thế giới bình chướng của Hồng Hoang.

Bàn Huyền đội Chư Thiên Khánh Vân trên đầu, nhưng không bảo vệ thế giới bình chướng của Hồng Hoang.

Nếu Hồng Quân tự bạo phá hoại thế giới bình chướng của Hồng Hoang, Bàn Huyền lại ra tay tu phục, sẽ là một đại công đức.

Hồng Quân nếu phá hoại thế giới bình chướng của Hồng Hoang, không chừng sẽ mất đi thánh vị.

Hồng Quân lại muốn cố gắng hết sức để tránh xa thế giới bình chướng của Hồng Hoang.

Nhưng, có Bàn Huyền ở đây, Hồng Quân muốn tránh xa thế giới bình chướng của Hồng Hoang là không thể. … Hậu Thổ, Nữ Oa, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên năm vị Thánh nhân đều ở Đại La Thiên.

Thế giới bình chướng của Hồng Hoang bị sức mạnh cường đại xung kích, kinh động đến các Thánh.

Tại Đại La Thiên, ánh mắt của mấy vị Thánh nhân xuyên qua thế giới bình chướng, nhìn thấy vật thể khổng lồ đang tự bạo.

“Thân thể khổng lồ đang tự bạo ở vực ngoại đó là…” Thông Thiên trợn to mắt.

Thái Thượng, Nguyên Thủy, Hậu Thổ và Nữ Oa bốn người cũng đều kinh ngạc không nhỏ.

“Thánh nhân đạo thể.” “Khúc Thiện?” “Lão sư!” “Hồng Quân!” Hồng Hoang hiện tại cũng chỉ có sáu vị Thánh nhân, năm vị Thánh nhân ở đây, nếu đã ở vực ngoại đang tự bạo là một đạo thể Thánh nhân, tự nhiên là Hồng Quân.

Các Thánh đều biết chân thân của Hồng Quân là một con Khúc Thiện, càng không thể nhầm lẫn.

Tiếp đó, các Thánh lại nhìn thấy Bàn Huyền.

Tam Thanh nhìn nhau, Hậu Thổ và Nữ Oa liếc nhau một cái.

Các Thánh đều có đại trí tuệ, cục diện hiện tại, hiển nhiên là vì Bàn Huyền cản trở, Hồng Quân mới lựa chọn tự bạo.

“Bàn Huyền muốn phong ấn lão sư, lão sư bị ép tự bạo, nhưng lão sư rời khỏi Hồng Hoang làm gì?

Trong Hỗn Độn có bảo vật sao?” Nguyên Thủy vừa phân tích trong lòng, vừa nghĩ.

Thái Thượng cũng đang suy tư.

“Lão sư rời khỏi Hồng Hoang có phải là đi tìm Dương Mi không?” Thông Thiên nói.

“Dương Mi đại tiên?” “Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp?” “Thì ra là vậy!” Nghe Thông Thiên nói, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Hậu Thổ và Nữ Oa đều bừng tỉnh.

Hồng Quân rời khỏi Hồng Hoang có khả năng là đi tìm Dương Mi, tìm Dương Mi là vì mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tam Thanh, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng đều biết trong tay Dương Mi có một mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

"Có đi giúp lão sư không?" Thông Thiên hỏi Thái Thượng.

Nguyên Thủy cũng nhìn về phía Thái Thượng.

Thái Thượng lắc đầu.

Thân thể khổng lồ của Hồng Quân đã tự bạo một phần, hiện tại Hồng Quân cũng chưa chắc đã dừng lại được.

Bàn Huyền đang ở vực ngoại, Tam Thanh nếu đi giúp Hồng Quân, chưa chắc đã giúp được, không chừng còn bị Bàn Huyền phong ấn.

Sau khi cân nhắc trong lòng, Thái Thượng cũng quyết định đứng ngoài quan sát.

Hơn nữa, có Hậu Thổ và Nữ Oa ở đây.

Hậu Thổ và Nữ Oa nếu hợp lực, cản trở Tam Thanh một khoảng thời gian không khó.

"Lão sư tự bạo, có thể sẽ phá hoại thế giới bình chướng, chúng ta chuẩn bị sẵn sàng." Thái Thượng dùng thần thức truyền âm cho Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Phá hoại thế giới bình chướng của Hồng Hoang là nhân quả nghiệp lực to lớn, nhưng tu phục những chỗ bị tổn hại của thế giới bình chướng cũng là đại công đức.

Không chỉ Tam Thanh có ý định, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng đã có chuẩn bị, một khi thế giới bình chướng bị tổn hại, lập tức ra tay tu phục. … Thánh thể khổng lồ của Hồng Quân vẫn đang tiếp tục tự bạo, đã kéo dài hơn mười mấy giờ.

Đến hiện tại, thân thể của Hồng Quân đã tự bạo hơn một nửa.

Sức mạnh do Hồng Quân tự bạo sinh ra cũng ngày càng mạnh,

không ngừng xung kích thế giới bình chướng của Hồng Hoang.

"Khốn kiếp!" Hồng Quân thầm hận trong lòng.

Bàn Huyền tuy cách Hồng Quân gần nhất, nhưng lại không hề bị thương.

Chương 197

Phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân và Tạo Hóa Thanh Liên không hề bị phá vỡ.

Không có Chư Thiên Khánh Vân và Tạo Hóa Thanh Liên, với thân thể cường hãn của Bàn Huyền, cũng sẽ không bị thương, nhiều nhất là mặt mày xám xịt, y phục rách nát, có chút chật vật mà thôi.

Một tu sĩ Hỗn Nguyên nhất trọng thiên tự bạo, có thể uy hiếp Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, thậm chí làm Hỗn Nguyên tam trọng thiên bị thương nhẹ không đáng kể, nhưng trước mặt Hỗn Nguyên tứ trọng thiên thì không đáng kể.

Tu vi của Hồng Quân có một phần là từ Thiên Đạo Hồng Hoang, cho nên, sau khi rời khỏi Hồng Hoang, tu vi của Hồng Quân cũng bị ảnh hưởng.

Khi thánh thể của Hồng Quân hoàn toàn tự bạo, dưới sự xung kích của lực lượng kinh khủng, thế giới bình chướng của Hồng Hoang xuất hiện những vết nứt lớn nhỏ.

Tuy nhiên, so với toàn bộ thế giới bình chướng của Hồng Hoang, những vết nứt xuất hiện rất nhỏ, phạm vi cũng không lớn.

Do đó, dưới sự vận hành của Thiên Đạo Hồng Hoang, mấy nguyên hội có thể tu phục.

Nhưng, khi những vết nứt xuất hiện trên thế giới bình chướng, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Hậu Thổ và Nữ Oa năm vị Thánh nhân đồng thời ra tay.

Dưới thủ đoạn của năm vị Thánh nhân, không đến một giờ đã tu phục toàn bộ vết nứt trên thế giới bình chướng.

Khi vết nứt cuối cùng trên thế giới bình chướng cũng biến mất, Thiên Đạo Hồng Hoang có cảm ứng, giáng xuống công đức.

Đại công đức một phần chia làm năm, Hậu Thổ được nhiều nhất, thứ hai là Nữ Oa, rồi đến Thái Thượng, sau đó là Thông Thiên, Nguyên Thủy ít nhất, cũng làm Nguyên Thủy lạnh mặt.

Nhìn lại vực ngoại, thánh thể của Hồng Quân đã biến mất.

Bàn Huyền cũng không còn ở đó, có lẽ đã trở về Hồng Hoang, có lẽ đang ở trong Hỗn Độn.

Nguyên thần của Hồng Quân ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, có thể tái tạo một thánh thể làm căn cước, nhưng so với thánh thể tiên thiên Khúc Thiện thì kém hơn không ít. … Ở Tây Côn Luân của Hồng Hoang, một cỗ Thiên Đạo chi lực màu tím hồng xuất hiện, tiếp đó, một thánh thể được tạo ra, không còn là tiên thiên Khúc Thiện, mà là Hỗn Nguyên nhất khí.

Căn cước trở nên kém đi, trên mặt Hồng Quân mây đen dày đặc, tâm tình cũng không tốt lắm.

Ngoài ra, vì Hồng Quân tự bạo làm tổn hại thế giới bình chướng, nhân quả nghiệp lực không nhỏ, cũng cần phải hóa giải.

"Bàn Huyền, ngô nhất định cùng ngươi không chết không thôi." Hồng Quân ý khó bình, trong lòng phẫn hận vô cùng, trong mắt đầy oán độc.

Trong Hỗn Độn, một mảng xám xịt, không phân thiên địa.

Ở một khu vực Hỗn Độn xa xôi cách Hồng Hoang, thân ảnh Bàn Huyền từ hư không Hỗn Độn bước ra.

Sau khi thánh thể của Hồng Quân tự bạo, Bàn Huyền vốn định trở về Hồng Hoang, nhưng cảm ứng được khu vực Hỗn Độn này có dao động đặc biệt, liền đến xem xét.

Với tốc độ nhanh nhất của Bàn Huyền, cũng mất khoảng nửa giờ mới đến được đây.

Ánh mắt quét qua, Hỗn Độn chi khí ở khu vực này có chút dị thường.

"Chắc là có bảo vật, Tiên Thiên Linh Bảo?

Tiên Thiên Chí Bảo?

Hay bảo vật cấp Hỗn Độn?

Hoặc là linh căn?" Bàn Huyền thầm nghĩ.

Trong Hỗn Độn, Đại Đạo vận hành, sẽ diễn hóa thế giới, cũng sẽ dựng dục ra Hỗn Độn Ma Thần, dựng dục ra bảo vật cấp Tiên Thiên hoặc Hỗn Độn.

Bàn Huyền cẩn thận cảm nhận, khu vực Hỗn Độn này chỉ có một sinh linh, cũng không thể có Hỗn Độn Ma Thần.

Tuy nhiên, nếu có Ma Thần tu vi vượt qua Hỗn Nguyên tứ trọng thiên ẩn nấp trong hư không, Bàn Huyền cũng không dễ phát hiện.

Phóng thích thần thức, bao phủ khu vực Hỗn Độn, Bàn Huyền cẩn thận tìm kiếm.

Không lâu sau, Bàn Huyền có phát hiện.

Ở một vị trí trong khu vực Hỗn Độn này, Bàn Huyền một quyền oanh ra.

"Phanh!" Hư không Hỗn Độn bị Bàn Huyền một quyền đánh vỡ, tiếp đó, một đoàn quang hoa hiện ra.

"… Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang!" Bàn Huyền trước tiên sững sờ, tiếp đó lộ vẻ vui mừng.

Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang là thứ tốt, có thể đề thăng phẩm

cấp của Tiên Thiên Linh Bảo hoặc Tiên Thiên Linh Căn, cũng có thể làm cho Hậu Thiên Linh Bảo (Linh Căn) chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Bảo (Linh Căn).

Nếu luyện hóa Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang dung nhập vào thân thể, có thể tăng thêm đặc tính bất hủ, thành bất tử chi thân, cũng có thể thăng cấp bất tử chi thân.

Bây giờ, đoàn Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang trước mắt Bàn Huyền không nhỏ.

Nếu đem đoàn Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang này dung nhập vào một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có lẽ có thể làm cho Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thăng cấp thành Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu đem đoàn Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang này dung nhập vào Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, có thể chuyển hóa thành Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Không có được bảo vật cấp Hỗn Độn, cũng không có được Tiên Thiên Linh Bảo hay Tiên Thiên Linh Căn, nhưng có được một đoàn Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang lớn như vậy, Bàn Huyền cũng hài lòng.

Không chút do dự, Bàn Huyền vươn tay thu lấy đoàn Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang này.

Về phần sử dụng đoàn Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang này như thế nào, Bàn Huyền cũng đang cân nhắc.

Dung nhập vào thân thể?

Với bản thể hiện tại của Bàn Huyền, dung nhập đoàn Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang này cũng không có tác dụng gì.

“Trước tiên cứ giữ lấy, sau này hãy nói.” Thu lấy Tiên Thiên Bất

Diệt Linh Quang, Bàn Huyền trong lòng cũng đã có dự tính ban đầu, đó là dùng nó trên Đô Thiên Thần Sát Phiên.

Bàn Huyền đã luyện chế mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên, có thể dùng để bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhưng chúng đều là Hậu Thiên Linh Bảo, nếu dùng Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sẽ lớn hơn.

Kỳ thực, không chỉ Bàn Huyền luyện chế Đô Thiên Thần Sát Phiên, Hậu Thổ cũng đã luyện chế, còn có Nữ Oa, Chuẩn Đề, cũng như một số cường giả của Vu tộc cũng đều đã luyện chế Đô Thiên Thần Sát Phiên.

Nhưng, đại trận do Đô Thiên Thần Sát Phiên của Hậu Thổ bố trí cũng không thể ngưng tụ Bàn Cổ chân thân.

Đại trận do Đô Thiên Thần Sát Phiên của Bàn Huyền bố trí cũng tương tự không thể ngưng tụ Bàn Cổ chân thân.

Giới hạn trên của Bàn Cổ chân thân là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng là giới hạn uy lực của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Mỗi một trận pháp dưới Đại Đạo đều tồn tại giới hạn.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc cũng không ngoại lệ.

Khi Hồng Hoang thăng cấp thành thế giới cấp Vĩnh Hằng, sức mạnh của nhật nguyệt tinh thần về cơ bản cũng là giới hạn của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Về phần Tru Tiên Kiếm Trận, uy lực quyết định bởi Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Kiếm Trận Đồ.

Hiện tại, Tru Tiên Tứ Kiếm đều chỉ là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Tru Tiên Kiếm Trận Đồ cũng chỉ là Cực phẩm Tiên Thiên

Linh Bảo, nếu đều thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực tự nhiên đáng sợ, nếu đều thăng cấp Hỗn Độn Linh Bảo, thậm chí Hỗn Độn Chí Bảo, uy lực càng không thể tưởng tượng.

Tiếp đó, Bàn Huyền lại cẩn thận tìm kiếm trong khu vực Hỗn Độn này, nhưng không có thu hoạch gì.

Từ Hỗn Độn chi khí ở khu vực này xem ra, chắc cũng không còn bảo vật gì nữa.

Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang do Đại Đạo diễn hóa ra, Đại Đạo diễn hóa thế giới, dựng dục Hỗn Độn Ma Thần, Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Căn, Hỗn Độn bảo vật, v.v., hầu như đều không thể thiếu Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang.

Mỗi một kiện Tiên Thiên Linh Bảo đều ẩn chứa Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, nhưng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng khó có thể rút ra Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang ẩn chứa trong Tiên Thiên Linh Bảo, nếu cưỡng ép phá hủy Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang ẩn chứa trong đó cũng sẽ biến mất.

Cho nên, Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang rất khó có được.

Hỗn Độn vô biên vô giới, không có điểm cuối.

Cũng vì Hỗn Độn quá lớn, muốn tìm một bảo vật trong Hỗn Độn không khác gì mò kim đáy bể, nhưng đối với Đại La Kim Tiên, hay Hỗn Nguyên Kim Tiên, việc tìm bảo vật trong Hỗn Độn dễ dàng hơn nhiều, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên càng dễ dàng hơn.

Ở khu vực này không có thu hoạch, Bàn Huyền cũng rời đi. … Du đãng trong Hỗn Độn mấy năm, Bàn Huyền ngoài việc thu hoạch một đoàn Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, cũng tìm được hai khối Hỗn Độn ngoan thạch, dùng để luyện khí cũng tạm được.

Từ Thiên giới trở xuống, Bàn Huyền trở về bộ lạc của mình.

Sau lượng kiếp, Hồng Hoang hiếm có được sự bình yên, cũng không có quá nhiều tranh đấu.

Các thế lực đều nghỉ ngơi dưỡng sức, từng vị Thánh nhân đang tính kế.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đều đã suy tàn, xa không đủ để chống lại Vu tộc.

Hiện tại đại địa Hồng Hoang là thiên hạ của Vu tộc.

Tứ hải, có Thiên giới và U Minh giới, Vu tộc cũng có nhúng tay.

Tổ Vu Cộng Công được gọi là Tứ Hải chi chủ.

Tổ Vu Khoa Phụ trấn giữ Địa Phủ, cộng thêm Bình Tâm, nếu lại thêm Minh Hà, chỉ cần Thánh nhân không ra tay, trật tự Địa Phủ cũng ổn định.

Tổ Vu Câu Mang trấn giữ Thiên giới.

Ngoài Vu tộc, hiện tại Hồng Hoang có nhân vật chính của lượng kiếp thứ hai, Yêu tộc Thiên Đình.

Nhưng, thực lực của Yêu tộc Thiên Đình kém xa Vu tộc, nếu khai chiến với Vu tộc không khác gì lấy trứng chọi đá.

Vì Yêu tộc Thiên Đình cũng là nhân vật chính của lượng kiếp, có đại khí vận, cộng thêm có Hồng Quân và Tam Thanh tính kế, Vu tộc tạm thời cũng không nhất cử diệt Yêu tộc Thiên Đình, chỉ là chèn ép.

Yêu tộc Thiên Đình hiện tại lại đang muốn thôn tính Yêu tộc Bắc Minh.

Yêu tộc tuy như một đĩa cát rời, nhưng sau khi Yêu tộc Thiên Đình trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, có không ít lực ngưng tụ, nếu lại thôn tính Yêu tộc Bắc Minh, việc chỉnh hợp quần yêu tam giới cũng chỉ trong tầm tay.

Yêu tộc như một đĩa cát rời một khi được chỉnh hợp, tuyệt đối là một cỗ sức mạnh không thể xem thường, đối với Vu tộc uy hiếp không nhỏ.

Trở về bộ lạc của mình, Bàn Huyền đang suy nghĩ làm thế nào để sử dụng Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang.

Thăng cấp Tiên Thiên Linh Bảo hoặc Tiên Thiên Linh Căn?

Hay là đem Hậu Thiên Linh Bảo chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Bảo?

"Trước tiên đem mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên đều chuyển hóa thành Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo rồi nói." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Trong Tổ Vu điện của bộ lạc Bàn Huyền, vàng son lộng lẫy, khôi vĩ cổ xưa.

Trong đại điện chỉ có một mình Bàn Huyền.

Theo Bàn Huyền vung tay, tế ra mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên.

Mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên đều chỉ là Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Muốn luyện chế ra Hậu Thiên Chí Bảo không dễ, theo dược liệu luyện khí cực phẩm ở Hồng Hoang ngày càng ít, muốn luyện chế ra Hậu Thiên Chí Bảo cũng càng khó.

Đem Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo chuyển hóa thành Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực lại giảm đi nhiều, nhưng Tiên Thiên Linh Bảo và Hậu Thiên Linh Bảo là hai khái niệm khác nhau.

Chỉ cần đem mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên chuyển hóa thành Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo chỉ cần dùng một phần nhỏ Tiên

Thiên Bất Diệt Linh Quang của Bàn Huyền.

Nếu Bàn Huyền đem toàn bộ Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang vào mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên, cũng chỉ có thể đều chuyển hóa thành Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Có dự tính, Bàn Huyền cũng không do dự, lấy ra Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, tách ra một phần nhỏ dung nhập vào một cây Đô Thiên Thần Sát Phiên.

Theo một đoàn nhỏ Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang dung nhập, Đô Thiên Thần Sát Phiên có biến hóa.

Hậu Thiên sát khí quấn quanh phiên chuyển hóa thành Tiên Thiên sát khí.

Phẩm cấp đang nhanh chóng giảm xuống, nhưng theo phẩm cấp giảm xuống cũng nghịch phản tiên thiên.

Khi từ cực phẩm giảm xuống hạ phẩm, cũng từ Hậu Thiên Linh Bảo chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Thành công đem một cây Đô Thiên Thần Sát Phiên chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Bảo, Bàn Huyền lại tách ra một đoàn nhỏ Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang dung nhập vào một cây Đô Thiên Thần Sát Phiên khác.

Tiếp đó, vì Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang dung nhập, một cây lại một cây Đô Thiên Thần Sát Phiên từ Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo chuyển hóa thành Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Mỗi khi một cây Đô Thiên Thần Sát Phiên từ Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo chuyển hóa thành Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, trong Tổ Vu điện rộng lớn cũng sẽ xuất hiện một số dị tượng, nếu sinh linh dưới Đại La thấy được, có thể sẽ có cảm ngộ, từ đó đạo hạnh tinh tiến.

Bàn Huyền lại không để ý đến các loại dị tượng xuất hiện.

Không thể không nói, Tiên Thiên Linh Bảo huyền diệu hơn Hậu Thiên Linh Bảo rất nhiều, chỉ tiếc phẩm cấp quá thấp.

Thông thường, cùng phẩm cấp, uy lực của Tiên Thiên Linh Bảo hơn Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng cũng không tuyệt đối.

Đem mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên từ Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo chuyển hóa thành Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực lại giảm đi rất nhiều.

Nhưng, khi Bàn Huyền bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, uy lực của đại trận tuy nhỏ đi, nhưng lại càng viên mãn hơn, những vấn đề tồn tại trước đây đều biến mất. … Hồng Hoang, đại địa Tây phương, trên núi Tu Di, cổ sát tự miếu, trang nghiêm túc mục, là đạo tràng của Thích giáo.

Chương 198

Tiếp Dẫn lập Thích giáo, dùng Phật pháp độ hóa vạn linh, cũng tích lũy được một ít công đức.

Khí vận của Thích giáo cũng ngày càng lớn mạnh.

Nhưng, đại hoành nguyện mà Tiếp Dẫn lập ra lại chưa hoàn thành cái nào.

Không chỉ Tiếp Dẫn, đại hoành nguyện mà Chuẩn Đề lập ra cũng chưa hoàn thành cái nào.

Lúc này, Phật quang bao phủ núi Tu Di, có phạm âm từng trận.

Là Tiếp Dẫn đang đại giảng Phật pháp.

Trong Bát Bảo Công Đức Trì có một đóa thập nhị phẩm kim liên, Tiếp Dẫn ngồi xếp bằng trên đó.

Bên cạnh Bát Bảo Công Đức Trì có hàng trăm hàng ngàn sinh linh, trong đó có mấy vị thân truyền đệ tử của Tiếp Dẫn, còn lại đều là ký danh đệ tử, cũng có đồ tôn.

Mấy vị thân truyền đệ tử của Tiếp Dẫn, có Dược Sư Phật, có Đại Thế Chí Bồ Tát, có Khẩn Na La Bồ Tát, có hai vị La Hán.

Mặc dù Tiếp Dẫn chưa thành Thánh, nhưng giảng đạo cũng có không ít dị tượng.

Kim liên nở rộ, quang hoa chiếu rọi chư thiên.

Chúng nhân nghe Tiếp Dẫn giảng đạo đều có thu hoạch.

Khi Tiếp Dẫn giảng đạo xong, chúng nhân cũng lần lượt rời đi.

Không lâu sau, chỉ còn lại một mình Tiếp Dẫn.

Lúc này, Tiếp Dẫn nhắm mắt lại, nguyên thần nhập mộng.

Trong mộng cảnh, Tiếp Dẫn hoặc khai thiên tích địa, hoặc sáng tạo Nhân tộc, hoặc chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả.

Đây là Mộng Trung Chứng Đạo Pháp.

Mộng Trung Chứng Đạo Pháp là pháp môn mà Tiếp Dẫn chủ tu, thứ hai mới là Tam Thi chi pháp.

Về phần Phật pháp, đã bị Tiếp Dẫn dung nhập vào Mộng Trung Chứng Đạo Pháp.

Hồng Hoang, đại địa Tây phương.

Núi Tu Di nguy nga sừng sững, Hằng Hà chảy dưới chân núi, khí thế hùng vĩ, trong vô lượng lưu sa dưới đáy sông có vô số tiểu thế giới sinh diệt.

Đệ tử Thích giáo khai tịch động phủ ở các nơi trên núi Tu Di, tiếng tụng kinh niệm Phật không dứt bên tai.

Hoa cỏ cây cối lay động, chim bay thú chạy thôn thổ tường hòa chi khí.

Thiền ý không linh diễn hóa ra đủ loại dị tượng.

Đạo tràng của Tiếp Dẫn có xá lợi nguyên quang vắt ngang trời ức vạn trượng, lại có vô biên Phật quang chiếu rọi cửu thiên thập địa.

Lúc này, Tiếp Dẫn ngồi xếp bằng trên thập nhị phẩm kim liên, đang nằm mộng.

Mộng Trung Chứng Đạo Pháp là từ Mộng Chi Ma Thần, Mộng Chi Ma Thần là một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, vì cản trở Bàn Cổ khai thiên bị chém giết, nhưng có một điểm truyền thừa rơi xuống Hồng Hoang, bị Tiếp Dẫn cơ duyên xảo hợp có được.

Sau khi dung hợp Phật pháp, Mộng Trung Chứng Đạo Pháp cũng

có nhiều thay đổi.

Trong nháy mắt, mấy trăm năm đã trôi qua.

Khí vận của Thích giáo càng lớn mạnh hơn.

"Hôm nay, ngô sẽ thành Thánh." Tiếp Dẫn đứng dậy, đi ra khỏi Bát Bảo Công Đức Trì, trong một khu rừng trúc tím, khắp nơi là hoa ba la nở rộ, ẩn ẩn có phạm âm lưu chuyển.

Đột nhiên, ma khí nhàn nhạt xuất hiện trong thiên địa, là một đám vực ngoại thiên ma giáng lâm.

Vực ngoại thiên ma vô hình vô chất, lại có thể biến hóa vạn thiên, sẽ mê hoặc lòng người, thực lực cường đại.

Vực ngoại thiên ma lại chia thành sơ cấp thiên ma, trung cấp thiên ma, cao cấp thiên ma, đại thiên ma và đại thiên ma vương.

Đại thiên ma vương chỉ có một, đại thiên ma cũng không nhiều, chỉ mười mấy, cao cấp thiên ma tương đối nhiều, tối thiểu trên vạn.

Đám thiên ma giáng lâm lần này, có một cao cấp thiên ma, còn lại đều là trung cấp thiên ma, không có một sơ cấp thiên ma nào.

Thiên ma loạn vũ, vây quanh Tiếp Dẫn, ma khí mờ mịt, ma quang chiếu rọi.

Khoảnh khắc này, Tiếp Dẫn có một loại ảo giác, chỉ cần đọa lạc, lập tức có thể chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng, Tiếp Dẫn lại không bị mê hoặc.

Hỗn Nguyên đạo quả?

Đại thiên ma vương cũng chưa chứng đắc được đâu!

"Đọa lạc đi!

Chỉ cần đọa lạc, nhữ có thể được đại tự tại." "Đọa lạc có thể trở thành chủ của Thiên Ma giới, chúng ta phụng nhữ làm vua." "Hỗn Nguyên đạo quả ngay trước mắt." "Đừng do dự nữa, đọa lạc có thể trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên."… Đối mặt với sự mê hoặc của chúng thiên ma, Tiếp Dẫn không hề động lòng, hai tay chắp lại, đứng trên thập nhị phẩm kim liên, khi có thiên ma không nhịn được tấn công, lại bị công đức chi quang của kim liên cản lại.

Phật quang chói mắt từ sau gáy Tiếp Dẫn phát ra, khiến chúng thiên ma không thể nhìn thẳng.

Phật quang ngưng tụ, diễn hóa ra Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác.

Khoảnh khắc này, Tiếp Dẫn cũng trở thành Đại Giác Kim Tiên.

Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác cũng là trí tuệ vô cùng hoàn toàn, đại giác ngộ.

Chính không tà, giác không mê, tịnh không nhiễm, đây là chính giác quả vị của Phật gia, có thể xưng là La Hán.

Chính Đẳng Chính Giác, có thể xưng là Tôn Giả hoặc Bồ Tát.

Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác, có thể xưng là Phật Đà hoặc Phật Tổ.

Chuẩn Đề là Phật Tổ đầu tiên của Hồng Hoang, Tiếp Dẫn bây giờ trở thành Phật Tổ thứ hai của Hồng Hoang.

Cùng lúc đó, Hồng Mông Tử Khí trong một viên xá lợi tử của Tiếp Dẫn cũng được hoàn toàn luyện hóa.

Theo việc hoàn toàn luyện hóa một đạo Hồng Mông Tử Khí, nguyên thần của Tiếp Dẫn ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, nhất cử chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả.

Khoảnh khắc này, tu vi của Tiếp Dẫn đột phá Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Thành Thánh!

Tiếp Dẫn cũng lộ vẻ vui mừng.

Theo Tiếp Dẫn thành Thánh, Hồng Hoang cũng có bảy vị Thiên Đạo Thánh nhân.

Tiếp đó, vì Tiếp Dẫn thành Thánh mà xuất hiện đủ loại dị tượng, lại có thánh uy bao phủ tam giới lục đạo.

Vô số sinh linh cúi đầu bái lạy.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, Phật quang phổ chiếu, một kim thân ức vạn trượng xuất hiện trên núi Tu Di, trang nghiêm vô cùng, thần uy như ngục, thần ân như hải.

Theo Tiếp Dẫn thành Thánh, khí vận của Thích giáo tăng lên rất nhiều.

Sau khi thành Thánh, Tiếp Dẫn mới rõ sự cường đại của Thánh nhân.

Không thành Thánh sẽ không rõ sự cường đại của Thánh nhân.

Thánh nhân chi hạ giai vi lâu nghĩ không phải là nói suông.

Trước khi thành Thánh, Tiếp Dẫn không nắm chắc đánh bại Chuẩn Đề, nhưng bây giờ nếu đối chiến Chuẩn Đề, một ngón tay có thể nghiền chết.

Thánh nhân và dưới Thánh nhân, chênh lệch về duy độ cũng không nhỏ.

Hơn nữa, dưới Hỗn Nguyên đạo quả của Tiếp Dẫn, Phật pháp cũng đã viên mãn. … Linh Đài Phương Thốn Sơn, Tà Nguyệt Tam Tinh Động.

Đang cảm ngộ Thiên Đạo, Chuẩn Đề mở mắt, mặt đầy kinh ngạc.

"Tiếp Dẫn… thành Thánh!" Lúc này, trong lòng Chuẩn Đề cũng phức tạp, y lập Phật giáo, lập ra đủ loại đại hoành nguyện, đi trước Tiếp Dẫn một bước, nhưng vì không có Hồng Mông Tử Khí, mà mãi chưa thành Thánh.

Hồng Mông Tử Khí được gọi là cơ sở thành Thánh, có Hồng Mông Tử Khí và không có, khác biệt quá lớn.

Tuy Nữ Oa không có Hồng Mông Tử Khí cũng thành Thánh, nhưng đó là trường hợp cá biệt.

"Bảy vị Thánh nhân." Chuẩn Đề nhíu chặt mày.

Hồng Quân, Tam Thanh, Hậu Thổ, Nữ Oa, cộng thêm Tiếp Dẫn vừa thành Thánh, bảy vị Thánh nhân.

Hồng Hoang chỉ là thế giới cấp Hỗn Nguyên thập cấp, chịu đựng tám vị Thánh nhân không vấn đề, nhưng khi Thánh nhân thứ chín xuất hiện, sẽ là Vô Lượng Lượng Kiếp.

Dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, thiên địa vạn vật trở về Hỗn Độn, Thiên Đạo Hồng Hoang cũng có thể diệt vong, nhưng không tuyệt đối, cũng có thể Thiên Đạo luân hồi.

Thiên Đạo nếu luân hồi thành công, sau khi Hồng Hoang trở về Hỗn Độn, không cần Bàn Cổ khai thiên, trong sự diễn hóa của Thiên Đạo sẽ xuất hiện một thế giới Hồng Hoang, lúc đó, một số sinh linh sẽ xuất hiện, nhưng La Hầu, Long vương, v.v. sẽ không xuất hiện.

Cũng có nghĩa là, khi trong thế giới cấp Hỗn Nguyên thập cấp xuất hiện chín vị Thánh nhân sẽ phải trải qua một lần Vô Lượng Lượng Kiếp, nếu Thiên Đạo luân hồi thành công, lại xuất hiện Thánh nhân thứ mười, lại là Vô Lượng Lượng Kiếp.

Khi thế giới cấp Hỗn Nguyên thập cấp có mười hai vị Thánh nhân,

có thể thăng cấp thành thế giới cấp Vĩnh Hằng.

Thế giới cấp Vĩnh Hằng có Chí Cao Thiên Đạo, có thể chứa đựng mấy chục vị Thánh nhân, thậm chí hàng trăm vị Thánh nhân.

Chuẩn Đề không muốn trở thành Thánh nhân thứ chín của Hồng Hoang.

Phải biết, vì Thánh nhân thứ chín xuất hiện mà sinh ra Vô Lượng Lượng Kiếp, trong Thiên Đạo luân hồi, nếu muốn một vị Thánh nhân vẫn lạc, đầu tiên là Thánh nhân thứ chín.

Khi Chuẩn Đề đang trầm tư, hình chiếu của Tiếp Dẫn xuất hiện trước mặt.

"Đạo hữu!" Chuẩn Đề mặt không biểu cảm cúi đầu chào.

Tiếp Dẫn hai tay chắp lại, làm một lễ, cũng gọi Chuẩn Đề là đạo hữu.

"Ngô có ý hợp nhất Thích giáo và Phật giáo, thành Tây Phương giáo, đạo hữu có thể làm nhị giáo chủ, không biết ý đạo hữu thế nào?" Tiếp Dẫn nói lời kinh người.

Hợp nhất hai giáo?

Nhị giáo chủ của Tây Phương giáo?

Chuẩn Đề nhíu chặt mày, không ngờ Tiếp Dẫn có ý định này.

Cùng tu hành Phật pháp, Phật pháp của Tiếp Dẫn đã viên mãn, nếu giúp đỡ Chuẩn Đề, Chuẩn Đề muốn thành Thánh sẽ dễ dàng hơn.

"Đạo hữu làm nhị giáo chủ của Tây Phương giáo cũng không cần phải phản bội Vu tộc." Tiếp Dẫn lại nói thêm một câu.

Sau khi gia nhập Vu tộc, Chuẩn Đề cũng được không ít lợi ích, khi Vu tộc khí vận chuyển hóa thành Đại Đạo khí vận, lợi ích mà Chuẩn Đề được càng lớn hơn.

Nếu không cần phản bội Vu tộc, Chuẩn Đề có thể cân nhắc đề nghị của Tiếp Dẫn.

Nhưng, việc này quan trọng, Chuẩn Đề nhất thời cũng không thể đưa ra câu trả lời.

"Đạo hữu có thể suy nghĩ kỹ, đến núi Tu Di." Tiếp Dẫn mỉm cười nói.

Tiếng nói vừa dứt, hình chiếu của Tiếp Dẫn cũng biến mất.

Nghĩ vậy, Chuẩn Đề động thân đến bộ lạc của Bàn Huyền.

Tiếp Dẫn dù sao cũng là ký danh đệ tử của Hồng Quân, Vu tộc và Hồng Quân có quan hệ đối địch. … Đại La Thiên nằm trên Ba Mươi Ba Tầng Trời.

Hồng Quân đã khai tịch một thế giới cấp Đại La, tên là Tử Tiêu Thiên.

Tử Tiêu Thiên kết nối với vực ngoại, hấp thu Hỗn Độn chi khí, chuyển hóa thành tiên thiên linh khí, tạo phúc cho Hồng Hoang, tích lũy công đức, lại củng cố thế giới bình chướng của Hồng Hoang.

Ngoài Hồng Quân, Tam Thanh, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng đều đã khai tịch thế giới ở Đại La Thiên, đều là thế giới cấp Đại La.

Quy tắc Thiên Đạo hạn chế, muốn ở Hồng Hoang khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên rất khó, chỉ là thế giới cấp Hỗn Nguyên nhất cấp thấp nhất, độ khó cũng cực lớn.

Thái Thượng khai tịch Đại Xích Thiên, Nguyên Thủy khai tịch Thanh Vi Thiên, Thông Thiên khai tịch Vũ Dư Thiên, Hậu Thổ khai tịch Tạo Hóa Thiên, Nữ Oa khai tịch Cẩm Tú Thiên.

Sáu thế giới do sáu vị Thánh nhân khai tịch mỗi giờ mỗi khắc hấp thu Hỗn Độn chi khí từ vực ngoại, chuyển hóa thành linh khí, làm cho

tốc độ trưởng thành của Hồng Hoang nhanh hơn không ít, lại củng cố thế giới bình chướng rất nhiều.

Chương 199

Khi Tiếp Dẫn thành Thánh, dị tượng và uy thế làm cho tất cả sinh linh ở Hồng Hoang đều biết, mấy vị Thánh nhân tự nhiên không thể không biết.

Tiếp Dẫn cũng đến Đại La Thiên.

Ở Đại La Thiên chọn một chỗ, Tiếp Dẫn cũng ra tay khai tịch một phương thế giới.

Chỉ thấy, Tiếp Dẫn tay cầm Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, chỉ một vung, một khu vực lớn hóa thành Hỗn Độn, tiếp đó, Hỗn Độn phân, diễn hóa âm dương lưỡng nghi, thanh thăng trọc giáng, thiên địa sơ khai.

Chỉ khai tịch thế giới cấp Đại La, đối với Thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên không khó, huống hồ là khai tịch ở Hồng Hoang.

Nếu ở vực ngoại Hỗn Độn khai tịch một thế giới cấp Đại La, độ khó sẽ lớn hơn không ít.

Rất nhanh, thế giới do Tiếp Dẫn khai tịch đã diễn hóa ra nhật nguyệt tinh thần, sơn xuyên hà lưu, cũng như hoa cỏ cây cối, chim bay thú chạy, v.v.

"Đây là Tây Phương Cực Lạc thế giới." Tiếp Dẫn nói.

Phật quang chiếu rọi toàn bộ Cực Lạc thế giới, cũng làm cho Cực Lạc thế giới vô cùng tường hòa.

Qua một lát, Hồng Quân, Tam Thanh, Hậu Thổ và Nữ Oa đều đến.

Có không ít đại năng cũng đang đến, có Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, có Côn Bằng, có Trấn Nguyên Tử.

Có người thành Thánh, đại năng tam giới cũng sẽ đến chúc mừng.

Bất kể trong lòng nghĩ thế nào, trên mặt mũi tổng phải đi. … Dưới chân núi Bất Chu, trong bộ lạc của Bàn Huyền.

Bàn Huyền không đi chúc mừng Tiếp Dẫn thành Thánh, Hậu Thổ và Nữ Oa đi cũng đủ rồi.

Đế Giang và Chúc Dung các Tổ Vu cũng không ai đi.

Tiếp Dẫn sẽ thành Thánh, Bàn Huyền cũng không quá ngạc nhiên.

Tiếp Dẫn gần trảm tam thi, lập Thích giáo, lại lập đại hoành nguyện, giáo hóa Tây phương, tu phục một số địa mạch, hóa giải sát khí, v.v., tích lũy không ít công đức, quan trọng nhất là, Hồng Quân đã cho Tiếp Dẫn một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Về phần Tiếp Dẫn muốn hợp nhất Thích giáo và Phật giáo, hình thành Tây Phương giáo, để Chuẩn Đề làm nhị giáo chủ, Bàn Huyền cũng đã biết.

Không thể không nói, Tiếp Dẫn mưu tính rất hay.

Chuẩn Đề nếu không phản bội Vu tộc, là người của Vu tộc, khí vận liên kết với Vu tộc, nếu lại làm nhị giáo chủ của Tây Phương giáo, chỉ cần mưu tính thỏa đáng, Tây Phương giáo không khó đại hưng, lúc đó, lợi ích của Tiếp Dẫn tự nhiên không cần phải nói.

Có thể thành Thánh, không ai là đơn giản.

Nhưng, Bàn Huyền sẽ không để Phật giáo và Thích giáo hợp nhất thành Tây Phương giáo.

“Cần phải nhanh chóng lấy được đạo Hồng Mông Tử Khí kia của Côn Bằng.” Bàn Huyền thầm nghĩ.

Côn Bằng tuy có một đạo Hồng Mông Tử Khí, nhưng khoảng cách thành Thánh còn xa vời.

Bàn Huyền tuy có thể giúp Côn Bằng thành Thánh, nhưng cái giá phải trả quá lớn, sẽ làm Vu tộc mất đi vị trí nhân vật chính của lượng kiếp.

Côn Bằng sau khi thành Thánh cũng chưa chắc đã cùng một lòng với Bàn Huyền.

Cho nên, Bàn Huyền cũng đã nghĩ kỹ, đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng cho Chuẩn Đề, để Chuẩn Đề thành Thánh, như vậy, Vu tộc sẽ có ba vị Thánh nhân.

Đã mấy chục năm kể từ khi Tiếp Dẫn thành Thánh.

Tại Thánh địa Vu tộc, bên cạnh Huyết Trì của Bàn Cổ Giới.

Bàn Huyền, cùng Tổ Vu Đế Giang, Tổ Vu Xa Bỉ Thi, và Tổ Vu Nhục Thu, đang nhìn không chớp mắt vào trong Huyết Trì.

Bên trong Huyết Trì có một quả 'trứng'.

Kể từ khi thai nghén ra mười hai Tổ Vu, Huyết Trì Bàn Cổ chỉ thai nghén ra tiểu vu và đại vu.

Nay lại thai nghén thêm một Tổ Vu nữa khiến Bàn Huyền cũng cảm thấy bất ngờ.

Cùng lúc đó, một lượng lớn hỗn độn linh khí cuồn cuộn đổ vào Huyết Trì.

"Tộc ta lại sắp có thêm một Tổ Vu," Đế Giang vui vẻ cười nói.

Xa Bỉ Thi và Nhục Thu cũng vui mừng lộ rõ trên mặt.

Thêm một Tổ Vu, lợi ích đối với Vu tộc là vô cùng to lớn.

Bàn Huyền cũng có chút kích động.

Vu tộc hiện tại, tính cả Bàn Huyền và Tổ Vu Khoa Phụ, tổng cộng có mười bốn Tổ Vu, nay trong Huyết Trì lại thai nghén thêm một

người nữa, Vu tộc sẽ có mười lăm Tổ Vu.

Thêm một Tổ Vu, Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của thiên địa tự nhiên sẽ càng dễ dàng hơn.

Hồng Quân và Tam Thanh đều phản đối Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa, thái độ của Tiếp Dẫn lại mập mờ, vừa không ủng hộ, cũng không phản đối rõ ràng.

Không, trong lòng Tiếp Dẫn có lẽ cũng không hy vọng Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa, nhưng hiện tại lại không đối đầu với Vu tộc.

Bàn Huyền lật mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên trên Huyết Trì, bố trí thành đại trận, ánh quang hoa của mười hai kiện hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo giao nhau tỏa sáng.

Dưới sự trợ giúp của Đô Thiên Thần Sát đại trận, Tổ Vu đang được Huyết Trì thai nghén cũng có thể xuất thế nhanh hơn.

"Ước chừng phải mất mấy chục vạn năm mới có thể xuất thế," Nhục Thu nói.

Một Tổ Vu mất mấy chục vạn năm mới xuất thế, thật kinh người.

Sau khi Tổ Vu xuất thế, còn phải tu luyện hóa hình mới viên mãn.

Nếu không hóa thành hình người, sẽ bất lợi cho việc tu hành.

Bỗng nhiên, trong Huyết Trì xuất hiện vài gợn sóng, một hư ảnh hiện ra, là Tổ Vu chưa xuất thế.

Nhìn hư ảnh Tổ Vu xuất hiện, thân cao chừng mười trượng, đầu chó mình người, phía trước có hai tay, sau lưng sáu tay, có hai cái đuôi.

"Nếu không có đuôi và sáu tay sau lưng, có chút giống tử thần Anubis trong thần thoại Ai Cập," Bàn Huyền thầm nghĩ.

“Trụ Dĩ ra mắt bốn vị huynh trưởng!” Hư ảnh Tổ Vu xuất hiện trên biển máu cúi chào.

Trụ Dĩ?

Kiếp trước Bàn Huyền chưa từng nghe qua, nhưng cũng không quan trọng.

Không biết Tổ Vu Trụ Dĩ có phải là một biến số không.

Hiện tại, Hồng Hoang có hai biến số, một là Bàn Huyền, người còn lại là Phục Hy.

Bàn Huyền là kẻ xuyên việt, còn Phục Hy thì lại thức tỉnh ký ức của đại đạo thời đại trước và đại đạo thời đại trước nữa.

Cũng vì Bàn Huyền xuyên việt, mới dẫn đến việc Phục Hy thức tỉnh ký ức của hai đại đạo thời đại.

Trụ Dĩ có thể xuất hiện, cũng có liên quan đến Bàn Huyền.

Nếu không có Bàn Huyền, Phục Hy sẽ không trở thành biến số, Tổ Vu Trụ Dĩ cũng sẽ không xuất hiện.

Mặc dù Trụ Dĩ chưa xuất thế, nhưng đã có khí vận, khí vận cùng Vu tộc liên kết chặt chẽ.

Giống như những người khác trong Vu tộc, khí vận của Tổ Vu Trụ Dĩ cũng là một bộ phận của bản thể Bàn Huyền.

Nhưng Trụ Dĩ chưa xuất thế, Bàn Huyền cũng không biết y có phải là biến số không.

Chỉ có thể đợi Trụ Dĩ xuất thế rồi, Bàn Huyền mới có thể làm rõ được.

Các Tổ Vu do Huyết Trì Bàn Cổ thai nghén đều nắm giữ một loại hỗn độn pháp tắc, Trụ Dĩ cũng không ngoại lệ.

Thông qua liên kết khí vận, Bàn Huyền cảm nhận một chút, bản mệnh pháp tắc của Trụ Dĩ là nhân quả.

"Nhân quả pháp tắc?" Bàn Huyền trong lòng suy tư.

Hồng Quân là Nhân Quả Ma Thần chuyển thế.

Trong ba ngàn pháp tắc, không gian vi vương, thời gian vi tôn, nhân quả bất hiển, vận mệnh chí cao, lực phá vạn pháp.

Bản mệnh pháp tắc của Đế Giang là không gian, bản mệnh pháp tắc của Chúc Cửu Âm là thời gian, nay lại xuất hiện một Trụ Dĩ có bản mệnh pháp tắc là nhân quả.

Nghĩ vậy, Bàn Huyền liền tải xuống bản mệnh pháp tắc của Trụ Dĩ.

Trong thời gian ngắn, Bàn Huyền đã tải xuống thành công bản mệnh pháp tắc của Trụ Dĩ.

Như vậy, Bàn Huyền lại có thêm một loại hỗn độn pháp tắc.

Có hỗn độn nhân quả pháp tắc, đối phó Hồng Quân cũng sẽ dễ dàng hơn một chút.

Trò chuyện vài câu, Bàn Huyền truyền thụ Cửu Chuyển Huyền Công hoàn chỉnh cho Trụ Dĩ.

Cửu Chuyển Huyền Công do Bàn Cổ sáng tạo, nội ngoại kiêm tu, vừa có thể tu luyện thân thể, cũng có thể tu luyện nguyên thần.

Chỉ cần tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ tám, đạt tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, ít nhất cũng có pháp lực của một vô lượng lượng kiếp.

Còn nếu tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ chín, ít nhất cũng là Hỗn Nguyên cửu trọng thiên.

Bàn Huyền cũng mới chỉ tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến

chuyển thứ tám, còn cách chuyển thứ chín rất xa.

Tuy tiểu vu, đại vu và Tổ Vu do Huyết Trì Bàn Cổ thai nghén đều có truyền thừa của Bàn Cổ, nhưng tiểu vu có ít nhất, đại vu truyền thừa nhiều hơn một chút, còn Tổ Vu thì nhiều nhất.

Nhưng, truyền thừa Bàn Cổ của Trụ Dĩ không bằng được Đế Giang, Chúc Dung và những người khác.

Cho nên, Trụ Dĩ tuy cũng có Cửu Chuyển Huyền Công, nhưng lại không hoàn chỉnh, chỉ có thể tu luyện đến chuyển thứ sáu.

Cửu Chuyển Huyền Công chuyển thứ sáu tương ứng với Đại La Kim Tiên.

"Đa tạ đại huynh!" Nhận được Cửu Chuyển Huyền Công hoàn chỉnh, Trụ Dĩ cũng kích động.

"Cố gắng tu luyện, sớm ngày xuất thế," Bàn Huyền thuận miệng nói. .....

Thiên giới, Đại La Thiên trên ba mươi ba tầng trời.

Sau khi Tiếp Dẫn thành Thánh đã khai tịch Cực Lạc thế giới, hiện tại, có bảy vị Thánh Nhân đang luận đạo trong Cực Lạc thế giới.

Ngoài Thánh Nhân ra, còn có một số Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên cũng ở trong Cực Lạc thế giới, ví như Thiên Đình Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, yêu thần Bạch Trạch, yêu thần Kế Mông...

Các đại năng đến Cực Lạc thế giới cũng để chúc mừng Tiếp Dẫn thành Thánh.

Lúc này, những người dưới Thánh Nhân đều đang chăm chú lắng nghe các Thánh luận đạo.

Hồng Quân ngồi xếp bằng trên một chiếc bồ đoàn Tiên Thiên Ngộ Đạo, đỉnh đầu là khánh vân màu tím, trên khánh vân có mảnh vỡ Tạo

Hóa Ngọc Điệp xoay chuyển.

Trong khánh vân trên đầu Hồng Quân có một Hỗn Nguyên đạo quả lúc ẩn lúc hiện.

Thái Thượng thì ngồi trên một chiếc bồ đoàn phong hỏa, tay cầm phất trần Thái Ất, có thái thanh tiên khí vờn quanh thân.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Hậu Thổ và Nữ Oa bốn người cũng thi triển thần thông.

Tường vân lượn lờ, thụy thái ngàn vệt, thiên hoa loạn trụy vô cùng diệu, địa dũng kim liên sinh nhân uân, lại có dị hương phác tị.

Không một Thánh Nhân nào mở miệng, nhưng lúc này lại là vô thanh thắng hữu thanh.

Có đại năng mắt nhìn chằm chằm, cũng có người nhắm mắt cảm thụ cẩn thận.

Hỗn Nguyên đạo vận lưu chuyển, một người bình thường ở đây, trong trăm năm cũng có thể thành tiên.

Bảy vị Thánh Nhân, bảy Hỗn Nguyên đạo quả, lại mỗi người mỗi khác.

Đại đạo ba ngàn, khác đường nhưng cùng đích, nếu chứng được Đại Đạo Thánh Nhân, đạo quả cũng sẽ giống nhau, nhưng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lại khác.

Trong các Thánh, đạo của Hậu Thổ và Nữ Oa gần nhau, chí đồng đạo hợp.

Đạo của Hồng Quân và Thái Thượng cũng tương đối gần.

Đạo của Nguyên Thủy và Thông Thiên lại có mâu thuẫn không nhỏ.

Về phần đạo của Tiếp Dẫn, không mâu thuẫn với Thánh Nhân nào, nhưng lại không quá gần với đạo của Thánh Nhân nào.

Chương 200

Bỗng nhiên, Hồng Quân có đạo hạnh cao nhất tâm thần khẽ động, thu thần thông lại trước tiên.

Tiếp đó, nguyên thần Hồng Quân nhảy lên, suy diễn một phen, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, lông mày cũng nhíu lại.

Thì ra Hồng Quân nhìn trộm thiên cơ, biết được Huyết Trì Bàn Cổ lại thai nghén ra một Tổ Vu.

Với căn cước của Tổ Vu, chỉ cần xuất thế, dựa vào khí vận và tài nguyên của Vu tộc, muốn tu luyện đến Chuẩn Thánh không khó.

Điều Hồng Quân lo lắng nhất là Vu tộc vì có thêm một Tổ Vu mà trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Hơn nữa, Huyết Trì Bàn Cổ hiện tại thai nghén ra một Tổ Vu, sau này không chừng sẽ lại thai nghén ra Tổ Vu nữa.

Cùng với việc số lượng Tổ Vu ngày càng nhiều, Vu tộc cũng ngày càng mạnh mẽ, đây không phải điều Hồng Quân muốn thấy.

Sau Hồng Quân, Tam Thanh, Hậu Thổ, Nữ Oa và Tiếp Dẫn cũng lần lượt thu thần thông lại.

"Vu tộc lại có thêm một Tổ Vu?" Thái Thượng cũng biến sắc.

"Thêm một Tổ Vu, khí vận Vu tộc tất nhiên sẽ tăng mạnh, không chừng sẽ trở thành nhân vật chính của thiên địa." "Bàn Huyền càng mạnh hơn rồi." .....

Hậu Thổ và Nữ Oa trong lòng lại mừng rỡ.

Không hẹn mà gặp, Hậu Thổ và Nữ Oa đều cẩn thận cảm nhận.

Vừa cảm nhận, Hậu Thổ và Nữ Oa đều phát hiện khí vận Vu tộc

quả nhiên đã tăng lên một chút.

"Ngô cùng Nữ Oa muội muội có việc, đi trước một bước," Hậu Thổ nói.

Dứt lời, Hậu Thổ và Nữ Oa đứng dậy, rời khỏi Cực Lạc thế giới, đi đến Bàn Cổ Giới.

Khi Hậu Thổ và Nữ Oa đến Bàn Cổ Giới, Bàn Huyền và đám người Đế Giang đã không còn ở đó.

Tuy nhiên, Hậu Thổ và Nữ Oa hai người nhìn Trụ Dĩ chưa xuất thế trong Huyết Trì Bàn Cổ một lúc, Bàn Huyền đã rời khỏi Bàn Cổ Giới để cảm ngộ nhân quả chi đạo.

Tải xuống hỗn độn nhân quả pháp tắc từ trên người Trụ Dĩ, Bàn Huyền cũng có thêm một pháp tắc mạnh mẽ, nhưng còn kém xa hỗn độn nhân quả pháp tắc của Hồng Quân.

Pháp tắc mạnh yếu, ngoài bản thân pháp tắc ra, còn phải xem mức độ lĩnh ngộ, cũng như tu vi cao thấp.

Tu vi của Bàn Huyền vượt qua Hồng Quân, nhưng sự lĩnh ngộ của Hồng Quân đối với nhân quả chi đạo lại vượt xa Bàn Huyền hiện tại.

Vận dụng nhân quả pháp tắc, Bàn Huyền có thể thấy những sợi tơ nhân quả chằng chịt trong bộ lạc, rối rắm phức tạp, trông như một mớ bòng bong.

Nhân quả cũng chia thành thiên đạo nhân quả và đại đạo nhân quả.

Thiên đạo nhân quả lại có phân cấp, thiên đạo nhân quả của vĩnh hằng cấp thế giới là cao cấp nhất, thiên đạo nhân quả của Hỗn Nguyên thập cấp thế giới kém một cấp, xuống nữa là Hỗn Nguyên cửu cấp thế giới, Hỗn Nguyên bát cấp thế giới...

Có nhân quả pháp tắc, có thể thao túng nhân quả, nhưng nếu không cẩn thận cũng sẽ bị nhân quả phản phệ.

Nhưng, có hỗn độn nhân quả pháp tắc, Bàn Huyền sau này cũng không cần phải quá bó tay bó chân.

Trước đây, những việc như trực tiếp cướp đoạt khí vận Long tộc, cướp đoạt khí vận Phượng Hoàng tộc, cướp đoạt khí vận Yêu tộc, cướp đoạt khí vận của một Thánh Nhân hay đại năng nào đó, Bàn Huyền đều không làm, một mặt là không muốn gây phẫn nộ cho quần chúng, mặt khác cũng lo lắng bị nhân quả phản phệ, còn có một số cân nhắc khác.

Bây giờ, Bàn Huyền tuy không thể làm theo ý mình, nhưng sự trói buộc của Hồng Hoang thiên đạo đối với y đã nhỏ hơn nhiều.

Cùng với việc Bàn Huyền cảm ngộ, sự lĩnh ngộ đối với nhân quả pháp tắc cũng ngày càng sâu sắc.

Thoáng chốc, trăm năm đã trôi qua.

Một ngày nọ, Bàn Huyền ngừng cảm ngộ đại đạo.

Mở đôi mắt nhắm nghiền, ánh mắt Bàn Huyền xuyên qua Tổ Vu Điện, nhìn về phía xa.

"Khí vận của Càn Khôn lão tổ đã mất đi hơn phân nửa?

Tình huống gì đây?" Càn Khôn lão tổ tu vi bán Thánh, đạo hạnh Chuẩn Thánh đại viên mãn, cũng có khí vận lớn, nhưng đột nhiên mất đi hơn phân nửa, chuyện này không hề nhỏ.

Nhưng đối với Bàn Huyền lại không phải chuyện xấu.

Nếu khí vận của Càn Khôn lão tổ đã mất đi hơn phân nửa, Bàn Huyền cũng có thể ra tay 'mượn' Càn Khôn đỉnh một phen.

Càn Khôn đỉnh là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể nghịch

phản tiên thiên, uy năng cực lớn, là bạn sinh linh bảo của Càn Khôn lão tổ.

Càn Khôn lão tổ là tiên thiên đại năng, cũng là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế.

Bàn Huyền muốn thu thập đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu, cũng cần Càn Khôn đỉnh.

Ngoài ra, Vu tộc cũng có chỗ cần dùng đến Càn Khôn đỉnh.

Nghĩ vậy, Bàn Huyền liền động thân đi đến đạo trường của Càn Khôn lão tổ.

Hồng Hoang, đại địa phía đông nam, một tòa tiên sơn phúc địa sừng sững, sương khói bao phủ, tường quang thụy thái, kỳ hoa dị thảo vạn thiên, trân cầm dị thú không biết bao nhiêu.

Nơi đây cũng miễn cưỡng được xem là phúc địa đỉnh cấp của Hồng Hoang, trong phúc địa có một vị đại năng, chính là Càn Khôn lão tổ.

Càn Khôn lão tổ hiện đang đứng ở đỉnh điểm dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Sâu trong núi, một tòa động phủ cổ kính, ẩn hiện đạo vận lưu chuyển.

"Phụt!" Càn Khôn lão tổ lại phun ra một ngụm máu, sắc mặt càng thêm tái nhợt.

Vì nóng lòng đột phá tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, kết quả lại thất bại, dẫn đến khí vận mất đi hơn phân nửa, bị thương không nhẹ.

Nếu không có mấy cái nguyên hội, thương thế của Càn Khôn lão tổ khó mà lành lại được.

So với thương thế, Càn Khôn lão tổ càng quan tâm đến khí vận hơn.

Khí vận mất đi hơn phân nửa, rất nguy hiểm.

Không có khí vận, bất kỳ Thánh Nhân nào cũng dám trực tiếp ra tay.

Khí vận khổng lồ là tấm bùa hộ mệnh, khiến Thánh Nhân cũng không dám tùy tiện, nhưng nếu không có khí vận, khí số đã tận, Thánh Nhân cũng không còn kiêng dè gì nữa, giết cũng đã giết.

Vì cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn đỉnh, đáng để Thánh Nhân ra tay.

"Có lẽ, ngô nên đổi chỗ khác," Càn Khôn lão tổ thầm nghĩ.

Đối với Càn Khôn lão tổ hiện tại, đạo trường không an toàn, tìm một xó xỉnh nào đó trốn đi thì ổn thỏa hơn.

Tuy nhiên, chưa đợi Càn Khôn lão tổ quyết định, động phủ lại chấn động một cái, sắc mặt y cũng đại biến.

Trong nháy mắt, cấm chế bên ngoài động phủ của Càn Khôn lão tổ đã bị phá.

Chuẩn Thánh đại năng cũng không thể trong nháy mắt phá được cấm chế bên ngoài động phủ của Càn Khôn lão tổ.

Bàn Huyền?

Mấy vị Thánh Nhân?

Sắc mặt Càn Khôn lão tổ âm tình bất định.

"Càn Khôn đạo hữu, ra gặp mặt đi!" Giọng nói của Bàn Huyền truyền đến.

Nghe thấy giọng của Bàn Huyền, Càn Khôn lão tổ giật nảy mình.

Mặc dù động phủ của Càn Khôn lão tổ có cửa sau, có thể độn thổ, nhưng Càn Khôn lão tổ cũng biết mình không thể trốn thoát.

Cắn răng, lau đi vết máu ở khóe miệng, Càn Khôn lão tổ đứng dậy, cứng rắn đi ra khỏi động phủ.

Vừa ra khỏi động phủ, Càn Khôn lão tổ đã thấy Bàn Huyền.

"Bàn Huyền đạo hữu đến đạo trường của ngô, phá hoại cấm chế bên ngoài động phủ của ngô, là có ý gì?" Càn Khôn lão tổ trong lòng tuy hoảng hốt, nhưng trên mặt lại không chút biểu cảm.

"Ngô hôm nay đến đây, là muốn mượn đạo hữu một vật," Bàn Huyền phớt lờ lời nói của Càn Khôn lão tổ.

Tim Càn Khôn lão tổ đập thịch một tiếng, biết rằng Bàn Huyền chắc chắn đến vì Càn Khôn đỉnh.

Càn Khôn đỉnh tuy chỉ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng huyền diệu vô cùng, hơn nữa còn là bạn sinh linh bảo của Càn Khôn lão tổ, không thể giao ra.

"Đạo hữu muốn mượn gì?" Càn Khôn lão tổ hỏi.

"Càn Khôn đỉnh!" Bàn Huyền đáp.

Mặc dù đã đoán được, nhưng khi Bàn Huyền mở miệng nói ra, Càn Khôn lão tổ trong lòng vẫn thầm kêu khổ.

Càn Khôn lão tổ cũng uất ức, khí vận của mình vừa mới mất đi hơn phân nửa, Bàn Huyền đã đến, cũng quá nhanh rồi, quả thực không cho một chút thời gian nào.

Tình hình hiện tại, Càn Khôn lão tổ không thể trốn thoát.

Còn về việc động thủ?

Mấy vị Thánh Nhân cộng lại còn không địch lại Bàn Huyền, bất kỳ Thánh Nhân nào cũng có thể dùng một ngón tay nghiền chết Càn

Khôn lão tổ, làm sao Càn Khôn lão tổ dám động thủ?

Nếu có khí vận lớn trong người, Càn Khôn lão tổ cũng không lo Bàn Huyền sẽ giết, nhưng khí vận của y hiện tại không còn nhiều.

Với khí vận hiện tại của Càn Khôn lão tổ, giết y sẽ phải trả một cái giá, nhưng Bàn Huyền hoàn toàn có thể gánh chịu được.

Nhưng, Bàn Huyền đến vì Càn Khôn đỉnh.

Nếu Càn Khôn lão tổ ngoan ngoãn giao ra Càn Khôn đỉnh, Bàn Huyền có thể giữ lại cho y một mạng.

Còn việc Càn Khôn lão tổ ôm hận trong lòng, sau này thực lực mạnh lên sẽ báo thù, Bàn Huyền không hề lo lắng.

Một cường giả gần Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, lại đi lo lắng một bán Thánh sau này báo thù sao?

Giống như một người lo lắng một con kiến sau này sẽ báo thù vậy.

Một cường giả thực sự, tâm cảnh không yếu đuối như vậy.

Nhưng nếu Càn Khôn lão tổ không giao ra Càn Khôn đỉnh, Bàn Huyền cũng sẽ dùng thực lực để 'mượn' Càn Khôn đỉnh.

Càn Khôn lão tổ mặt mày âm trầm, không nói một lời, nhưng chần chừ không lấy ra Càn Khôn đỉnh.

Thấy Càn Khôn lão tổ không biết điều như vậy, Bàn Huyền trong lòng cũng bất mãn.

Bàn Huyền cũng không kéo dài nữa, nếu để Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn đến, lại có chút phiền phức.

Xem ra, phải dùng thực lực để mượn rồi.

Ngay lập tức, Bàn Huyền trực tiếp động thủ.

Tùy tay dùng pháp lực của mấy vô lượng lượng kiếp hóa thành bàn tay vô hình, che trời lấp đất, ầm ầm hạ xuống, Càn Khôn lão tổ không kịp phản ứng đã bị trấn áp.

"Bành!" Đầu óc choáng váng nằm sấp trên đất, Càn Khôn lão tổ không thể động đậy.

Vốn đã bị thương, Càn Khôn lão tổ lại bị thương nặng hơn.

Một đoàn tiên thiên thần thai quang từ trên người Càn Khôn lão tổ bay ra, trong thần quang là một cái đỉnh.

Bàn Huyền vươn tay ra, dưới sự dẫn dắt của pháp lực, Càn Khôn đỉnh bay đến.

Khi Càn Khôn đỉnh đến tay, Bàn Huyền tùy tay lau lên đỉnh, ấn ký nguyên thần bên trong liền bị xóa đi.

Không còn ấn ký nguyên thần của Càn Khôn lão tổ, Càn Khôn đỉnh cũng trở thành vật vô chủ.

"Phụt!" Càn Khôn lão tổ tức giận công tâm, lại phun ra một ngụm máu.

Liếc nhìn Càn Khôn lão tổ một cái, Bàn Huyền thu lại pháp lực.

Lúc này, Càn Khôn lão tổ thê thảm, đạo hạnh bị tổn thương, tu vi cũng sụt giảm.

Hiện tại, tu vi và đạo hạnh của Càn Khôn lão tổ đều đã giảm xuống mức Chuẩn Thánh trung kỳ.

Bán Thánh, đột phá Hỗn Nguyên nhất trọng thiên thất bại cũng phải chịu sự phản phệ không nhỏ.

Nếu Càn Khôn lão tổ vừa rồi ngoan ngoãn giao ra Càn Khôn đỉnh, tu vi và đạo hạnh cũng sẽ không sụt giảm, đúng là tự tìm lấy.

"Đã mượn, khi nào trả?" Càn Khôn lão tổ mặt mày không cam

lòng hỏi, nhưng cũng biết Bàn Huyền không có khả năng sẽ trả lại.

"Trả?" Bàn Huyền khinh thường cười một tiếng, đồ vật dùng thực lực mượn được, tại sao phải trả?

Buồn cười!

Chương 201

Thu Càn Khôn đỉnh, Bàn Huyền cũng xoay người rời đi.

Nhìn bóng lưng Bàn Huyền đi xa, Càn Khôn lão tổ mặt mày tro tàn. .....

Đại La Thiên.

Đạo trường của bảy vị Thánh Nhân, nhưng chỉ có Hồng Quân, Thái Thượng và Tiếp Dẫn ba người ở Đại La Thiên.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Hậu Thổ và Nữ Oa đều ở Hồng Hoang đại địa.

Tử Tiêu Thiên, Hồng Quân vốn đang cảm ngộ thiên đạo, bỗng nhiên tâm thần khẽ động, biết được một số thiên cơ.

Vừa dùng nguyên thần biết được thiên cơ, Hồng Quân vừa bấm tay suy diễn, sắc mặt cũng không tốt lắm.

Từ thiên cơ, Hồng Quân biết được khí vận của Càn Khôn lão tổ đã mất đi hơn phân nửa, Càn Khôn đỉnh cũng bị Bàn Huyền đoạt lấy.

"Khí vận của Càn Khôn sao lại mất đi hơn phân nửa?

Hắn đã làm gì?

Bàn Huyền ra tay cũng quá nhanh rồi," Hồng Quân trong lòng có chút không hiểu, cũng có chút uất ức, có chút ngạc nhiên.

Hồng Quân biết được quá muộn, mọi chuyện đã thành định cục.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đối với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tác dụng không lớn, đối với cường giả như Bàn Huyền, càng có thể xem thường cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng Càn Khôn đỉnh lại không phải là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo bình thường.

Phải biết rằng, Càn Khôn đỉnh có thể nghịch phản tiên thiên, biến hậu thiên linh bảo thành tiên thiên linh bảo.

Hơn nữa, Hồng Hoang ngoài Càn Khôn đỉnh ra, còn có một cái Tạo Hóa đỉnh.

Nếu Càn Khôn đỉnh và Tạo Hóa đỉnh hợp hai làm một, sẽ trở thành Hỗn Độn đỉnh.

Hiện tại, Càn Khôn đỉnh và Tạo Hóa đỉnh đều chỉ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nếu hợp hai làm một, Hỗn Độn đỉnh hẳn chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo, nếu Càn Khôn đỉnh và Tạo Hóa đỉnh đều thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, hai Tiên Thiên Chí Bảo dung hợp, Hỗn Độn đỉnh có khả năng là Hỗn Độn Linh Bảo.

Nhưng, Tạo Hóa đỉnh đến bây giờ vẫn chưa xuất thế.

Theo những gì Hồng Quân biết, Càn Khôn đỉnh tuy có thể biến hậu thiên linh bảo thành tiên thiên linh bảo, nhưng cái giá phải trả cũng lớn, nhưng với nội tình của Vu tộc, thì không thành vấn đề.

Ít nhất, Vu tộc có Càn Khôn đỉnh rồi, một năm tăng thêm vài kiện thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không phải vấn đề.

Mặc dù Hồng Quân không rõ nội tình của Vu tộc, nhưng những gì thể hiện ra ngoài cũng đủ để dùng Càn Khôn đỉnh biến vài trăm kiện hậu thiên linh bảo thành thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Ngoài ra, bản thân Càn Khôn đỉnh cũng có khí vận.

Bàn Huyền có lẽ có thể dựa vào khí vận của bản thân Càn Khôn đỉnh để tìm ra Tạo Hóa đỉnh, sau đó hợp hai làm một, càng đáng sợ hơn.

Nếu có Hỗn Độn đỉnh, nếu Hỗn Độn đỉnh là Tiên Thiên Chí Bảo, thì có thể dùng Hỗn Độn đỉnh biến hậu thiên linh bảo thành cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nếu Hỗn Độn đỉnh là Hỗn Độn Linh Bảo, có thể

biến hậu thiên chí bảo thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Mặc dù ý niệm không thông đạt, Hồng Quân cũng chỉ có thể thở dài trong lòng.

Hiện tại, Càn Khôn đỉnh đã rơi vào tay Bàn Huyền, Hồng Quân cũng không thể làm gì được. .....

Đại Xích Thiên, Bát Cảnh Cung.

Thái Thượng cũng biết Càn Khôn đỉnh đã rơi vào tay Bàn Huyền, sắc mặt cũng không tốt lắm.

"Càn Khôn lão tổ làm sao vậy?

Khí vận của hắn sao lại đột nhiên mất đi hơn phân nửa?

Không thể nào là Bàn Huyền cướp đoạt," Thái Thượng không hiểu.

Bàn Huyền có năng lực cướp đoạt hơn phân nửa khí vận của Càn Khôn lão tổ, nhưng tuyệt đối là được không bù mất. .....

Cực Lạc thế giới.

Tiếp Dẫn cũng nhíu mày. .....

Hồng Hoang đại địa, Đông Côn Luân, Nguyên Thủy và Thông Thiên sắc mặt cũng không tốt.

Dưới chân núi Bất Chu, trong bộ lạc của Bàn Huyền.

Hậu Thổ và Nữ Oa cùng nhau đến.

Trong Tổ Vu Điện cổ kính uy nghiêm, Bàn Huyền lấy ra Càn Khôn đỉnh.

Bàn Huyền không hề luyện hóa Càn Khôn đỉnh, mà đưa Càn Khôn đỉnh cho Hậu Thổ.

Càn Khôn đỉnh trong tay Hậu Thổ có thể phát huy tác dụng lớn

hơn.

Bàn Huyền muốn dùng Càn Khôn đỉnh cũng có thể tìm Hậu Thổ.

Đối mặt với Càn Khôn đỉnh mà Bàn Huyền đưa ra, Hậu Thổ do dự một chút rồi nhận lấy.

So với hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo mà Bàn Huyền tặng, một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng không là gì.

"Nữ Oa, nhữ có thể đến Đông Hải, có lẽ có thể tìm được Tạo Hóa đỉnh," Bàn Huyền lại nói với Nữ Oa.

"Tạo Hóa đỉnh ở Đông Hải?" Hậu Thổ và Nữ Oa đều kinh ngạc.

"Hẳn là ở Đông Hải, nhưng Nữ Oa có cơ duyên hay không cũng không nói trước được," Bàn Huyền nói.

Sau khi có được Càn Khôn đỉnh, Bàn Huyền tuy không luyện hóa, nhưng cũng quan sát kỹ khí vận của Càn Khôn đỉnh, lại suy diễn một phen.

Tuy Bàn Huyền không thể xác định Tạo Hóa đỉnh nhất định ở Đông Hải, nhưng khả năng vượt qua tám thành.

Ngoài ra, Nữ Oa có khả năng tìm được Tạo Hóa đỉnh.

Nghe Bàn Huyền nói, Nữ Oa nóng lòng đi đến Đông Hải tìm kiếm Tạo Hóa đỉnh.

Hậu Thổ lại không đi cùng Nữ Oa đến Đông Hải, mà luyện hóa Càn Khôn đỉnh.

Do Càn Khôn đỉnh chỉ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Hậu Thổ luyện hóa cũng nhanh.

Tiên Thiên Linh Bảo đều ẩn chứa tiên thiên bất diệt linh quang, Càn Khôn đỉnh cũng không ngoại lệ, khi Càn Khôn đỉnh biến một kiện hậu thiên linh bảo thành tiên thiên linh bảo, nó sẽ phân ra một phần

tiên thiên bất diệt linh quang dung nhập vào, sau đó, Càn Khôn đỉnh cần một thời gian để hồi phục, mới có thể lại phân ra một phần tiên thiên bất diệt linh quang.

Dùng Càn Khôn đỉnh biến hậu thiên linh bảo thành tiên thiên linh bảo cần tiêu hao khí vận, thậm chí sẽ có nhân quả.

Càn Khôn lão tổ cũng không dùng Càn Khôn đỉnh biến vài kiện hậu thiên linh bảo thành tiên thiên linh bảo, điều này có thể nói lên một số vấn đề.

Vùng đất hoang vu, ngọn núi hùng vĩ.

Thế giới do Bàn Huyền khai tịch trong Hỗn Nguyên Châu, được Bàn Huyền gọi là Hỗn Nguyên Giới, nhưng các đại năng Hồng Hoang lại gọi nó là Thiên Tiên Giới.

So với Địa Tiên Giới của Hồng Hoang, thế giới này có tầng thứ cao hơn.

Hồng Quân cũng thèm thuồng thế giới này, nhưng Thánh Nhân Hồng Hoang không thể giáng lâm thế giới này.

Bàn Huyền lại một lần nữa tiến vào thế giới này.

Khi chân thân của Bàn Huyền tiến vào thế giới này, thiên đạo hiển hóa, dị tượng phân trình.

Ba mươi sáu đoàn hỗn độn nguyên khí cuồn cuộn trong thiên địa, chính là do Định Hải Châu hóa thành.

Định Hải Châu là Tiên Thiên Linh Bảo do mảnh vỡ Hỗn Độn Châu diễn hóa, Bàn Huyền thu thập đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu, khiến Định Hải Châu phản bản quy nguyên.

Trong mỗi đoàn hỗn độn nguyên khí đều có một mảnh vỡ Hỗn Độn Châu.

Mặc dù ba mươi sáu viên Định Hải Châu đều đã khôi phục bản chất, nhưng muốn dung hợp ba mươi sáu mảnh vỡ Hỗn Độn Châu vào Hỗn Nguyên Châu cũng không dễ dàng.

Ngoài Bàn Huyền ra, không một ai trong thế giới này có thể nhìn thấy ba mươi sáu đoàn hỗn độn nguyên khí, cũng không thể cảm nhận được.

Trong lòng Bàn Huyền cũng đã có tính toán. .....

Ngay khi Bàn Huyền ở trong Hỗn Nguyên Giới.

Hậu Thổ sau khi sơ bộ luyện hóa Càn Khôn đỉnh cũng rời khỏi bộ lạc của Bàn Huyền, Nữ Oa thì đã đến Đông Hải.

Bàn Huyền nói Tạo Hóa đỉnh có thể ở Đông Hải, và có duyên với Nữ Oa, khiến Nữ Oa cũng để tâm.

Thân là Thánh Nhân, Nữ Oa một cái thuấn di đã đến Đông Hải.

Nhưng, Đông Hải rộng lớn, cùng với sự trưởng thành của Hồng Hoang ngày càng lớn.

Trên mặt biển, sóng dữ cuồn cuộn, xa xa có một đàn quái điểu bay lượn, có cá lớn từ trong biển nhô đầu lên.

Bầu không khí an lành yên bình, khiến tâm cảnh người ta sảng khoái.

Đôi mắt đẹp quét qua, phạm vi hàng ức vạn vạn dặm đều thu vào đáy mắt, tiếp đó, Nữ Oa thả ra thần thức.

Chỉ trong nháy mắt, thần thức của Nữ Oa đã bao trùm toàn bộ Đông Hải.

Thực ra, nếu chỉ dựa vào tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, thần thức cũng khó bao trùm toàn bộ Đông Hải, dù sao Hồng Hoang cũng là Hỗn Nguyên thập cấp thế giới, Đông Hải được xem là hải vực lớn

nhất Hồng Hoang, nhưng Nữ Oa không chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nguyên thần ký thác vào thiên đạo Hồng Hoang, có thể sử dụng một chút thiên đạo chi lực.

Dưới sự gia trì của thiên đạo chi lực, Nữ Oa ở Hồng Hoang không chỉ có thực lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, còn có không ít lợi ích.

Đừng nói chỉ là thần thức bao trùm Đông Hải, Nữ Oa nếu muốn, thần thức của nàng bao trùm tam giới lục đạo cũng không khó.

Khi thần thức của Nữ Oa bao trùm toàn bộ Đông Hải, nhất cử nhất động của hầu hết sinh linh ở Đông Hải đều không thể giấu được cảm tri của nàng.

Đông Hải cũng có một số đại năng cảm nhận được, nhưng đều không dám tùy tiện.

Đại La Kim Tiên có thể miễn cưỡng cảm nhận được, Chuẩn Thánh thì dễ dàng cảm nhận hơn.

Cảm nhận một lúc lâu, Nữ Oa khẽ nhíu mày, lại không tìm thấy Tạo Hóa đỉnh.

Nhưng, cũng không có gì lạ.

Nếu thần thức của Thánh Nhân bao trùm Đông Hải là có thể tìm được Tạo Hóa đỉnh, e rằng cũng không đến lượt Nữ Oa.

Tiên Thiên Linh Bảo thường không phải là người có thần thông quảng đại là có thể tìm được, duyên phận rất quan trọng.

Nhưng khí vận lớn cũng dễ có duyên với bảo vật.

Lại một lúc sau, Nữ Oa thu hồi thần thức.

“Cũng chỉ có thể tùy duyên,” Nữ Oa cười khổ.

Mấy trăm năm tiếp theo, Nữ Oa du lịch khắp nơi ở Đông Hải.

Bồng Lai, có mấy tòa tiên đảo trong thập châu, Nữ Oa đều đã đặt chân đến.

Một ngày nọ, ngũ sắc tường vân dưới chân Nữ Oa dừng lại ở một vùng biển.

"Tiên thiên đại trận?

Một cái phúc địa sao?" Nữ Oa đôi mắt ngưng lại nhìn phía trước, mây mù nhàn nhạt lượn lờ, sinh linh bình thường có lẽ không nhìn ra, nhưng Nữ Oa lại nhìn ra một cái tiên thiên đại trận.

Có một hòn đảo bị đại trận che lấp, từ sự dao động tinh tế của thiên địa linh khí, hẳn là một phúc địa.

Phúc địa của Đông Hải tuy không nhiều bằng Hồng Hoang đại địa, nhưng cũng không ít, thỉnh thoảng gặp một phúc địa cũng không có gì lạ.

Quan sát kỹ hai mắt, Nữ Oa tiến vào tiên thiên đại trận phía trước.

Vừa vào trận, liền cảm thấy âm dương nghịch loạn, ngũ hành điên đảo.

Trận này cũng không tầm thường, Đại La Kim Tiên bình thường không có chí bảo cũng khó phá trận, nhưng trong mắt Nữ Oa lại không là gì.

Dạo quanh trong trận, Nữ Oa như đi dạo trong sân nhà.

Chốc lát, Nữ Oa bàn tay ngọc vung lên, pháp lực của vô lượng lượng kiếp tuôn ra.

Chương 202

Tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên pháp lực ít nhất là một vô lượng lượng kiếp, Nữ Oa hiện tại ra tay pháp lực đã vượt quá năm trăm triệu cái lượng kiếp pháp lực, hiển nhiên đã vượt qua một vô lượng lượng kiếp pháp lực không ít.

Một vô lượng lượng kiếp pháp lực bằng bốn trăm tám mươi triệu cái lượng kiếp pháp lực.

Dưới pháp lực của Nữ Oa, trận nhãn của trận này bị phá trước tiên.

Cùng với việc tiên thiên đại trận bị Nữ Oa tùy tay phá đi, một hòn đảo bị che lấp hiện ra.

Khi nhìn thấy hòn đảo tiên sơn hiện ra, Nữ Oa ánh mắt sáng lên, cũng không kìm được mà khen một tiếng.

Chỉ thấy, thế trấn vương dương, uy ninh dao hải.

Triều dũng ngân sơn ngư nhập huyệt, ba phiên tuyết lãng thận ly uyên, thủy hỏa phương ngung cao tích thổ, đông hải chi xử tủng sùng điên, đan nhai quái thạch, tước bích kỳ phong, đan nhai thượng, thải phượng song minh, tước bích tiền, kỳ lân độc ngọa, phong đầu thì thính cẩm kê minh, thạch quật mỗi quan long xuất nhập, lâm trung hữu thọ lộc tiên hồ, thụ thượng hữu linh cầm huyền hạc, dao thảo kỳ hoa bất tạ, thanh tùng thúy bách trường xuân, tiên đào thường kết quả, tu trúc mỗi lưu vân, nhất điều giản hác đằng la mật, tứ diện nguyên đê thảo sắc tân, chính bách xuyên hội xử kình thiên trụ, vạn kiếp vô di đại địa căn.

Quan sát kỹ hai mắt, Nữ Oa càng không bình tĩnh.

Núi này là tổ mạch của thập châu, là rồng của tam đảo, tự khi thanh trọc phân lập đã có.

So với thập châu, như Tử Phủ Châu, Kim Ngao Đảo, tiên sơn này không hề thua kém, nhưng so với Bồng Lai thì còn kém một chút.

Khi Nữ Oa đặt chân lên phúc địa, thấy phồn hoa như gấm, các loại quả thực tươi xanh, trong lòng lại mừng rỡ.

"Phúc địa này có thể đặt tên là Hoa Quả Sơn," Nữ Oa tự nhủ, đã đặt tên cho phúc địa này.

Hoa Quả Sơn cũng tự thành một giới, nhưng chỉ là một đại thiên thế giới.

Nhưng, Hoa Quả Sơn có tiềm lực trưởng thành thành đại la cấp thế giới.

Hoa Quả Sơn cũng thai nghén vô số sinh linh, nhưng tu vi cao nhất cũng chỉ là Kim Tiên mà thôi.

Trên Hoa Quả Sơn một bầu không khí yên bình, không thấy tranh đoạt, Nữ Oa đến Hoa Quả Sơn, cũng có không ít sinh linh tò mò nhìn từ xa, có con gan lớn tiếp cận Nữ Oa.

Có linh viên cầm qua quả dâng cho Nữ Oa, có chim nhỏ hót líu lo.

Bỗng nhiên, Nữ Oa cảm ứng được ở một nơi nào đó trên Hoa Quả Sơn có tiếng gọi, trước tiên sững sờ, tiếp đó, lại vui mừng trong lòng.

"Chẳng lẽ Tạo Hóa đỉnh ở Hoa Quả Sơn?" Nghĩ vậy, Nữ Oa vội vàng đi đến.

Không lâu sau, Nữ Oa xa xa nhìn thấy một thác nước, như ngân hà rơi từ cửu thiên, khí thế hùng vĩ.

Thật là một dải bạch hồng, ngàn tầm tuyết lãng bay, hải phong thổi không đứt, giang nguyệt chiếu sáng ngời, lãnh khí phân thanh

chướng, dư lưu nhuận thúy vi, sàn tế danh bộc bố, chân tự quải liêm duy.

Khi Nữ Oa đến gần, thác nước tự nhiên tách ra.

Phía sau thác nước lại là một động quật, hồn nhiên thiên thành, là kiệt tác của tự nhiên.

Tiến vào trong động quật, lại có một cái tiên thiên đại trận.

Chỉ ở ngoài trận, Nữ Oa đã cảm nhận được tiên thiên tạo hóa chi lực cuồn cuộn.

Thì ra là một tiên thiên tạo hóa đại trận.

So với tiên thiên đại trận bên ngoài Hoa Quả Sơn trước đó, muốn phá tiên thiên tạo hóa đại trận này lại dễ dàng hơn.

Bước vào trong trận, Nữ Oa tùy tay phá vỡ.

Không còn đại trận che lấp, một kiện tiên thiên linh bảo hiện ra.

Khi nhìn rõ tiên thiên linh bảo trước mắt, Nữ Oa vui mừng lộ rõ: "Quả nhiên là Tạo Hóa đỉnh!" Thoạt nhìn, Tạo Hóa đỉnh và Càn Khôn đỉnh như một khuôn đúc ra, nhưng ở những chỗ tinh vi lại khác nhau.

Giống như Càn Khôn đỉnh, Tạo Hóa đỉnh cũng là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu dung hợp Tạo Hóa đỉnh và Càn Khôn đỉnh thành Hỗn Độn đỉnh, hẳn sẽ là Tiên Thiên Chí Bảo.

Bàn Huyền tặng Càn Khôn đỉnh cho Hậu Thổ, Nữ Oa cũng không khỏi ngưỡng mộ, nay tìm được Tạo Hóa đỉnh, cũng không kém gì Càn Khôn đỉnh.

Về phần công năng của Tạo Hóa đỉnh và Càn Khôn đỉnh cũng gần như nhau.

“Ông!” Lúc này, Tạo Hóa đỉnh chấn động, trên bầu trời Hoa Quả Sơn cũng xuất hiện dị tượng.

Một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế, dị tượng tự nhiên không nhỏ.

E rằng một số đại năng trong tam giới đều đã bị kinh động.

Nữ Oa cũng không suy nghĩ nhiều, vội vàng đưa tay thu lấy Tạo Hóa đỉnh.

Tạo Hóa đỉnh cũng có duyên với Nữ Oa, không hề giãy giụa muốn bay đi, khi Nữ Oa vươn tay ra, nó liền bay vào tay nàng.

Tay nâng Tạo Hóa đỉnh, Nữ Oa luyện hóa ngay trong động quật.

Trong lúc luyện hóa Tạo Hóa đỉnh, Nữ Oa cũng vận dụng pháp lực cải tạo động quật thành một động phủ.

Chỉ thấy, dưới pháp lực của Nữ Oa, trong động quật có cầu đá, dưới cầu là dòng nước chảy róc rách, thông thẳng ra biển lớn.

Có giường đá, bàn đá, ghế đá...

“Gọi là Thủy Liêm Động được rồi,” nhìn thác nước bên ngoài động, như một tấm rèm, Nữ Oa thuận miệng nói.

Ngay sau đó, bên ngoài động xuất hiện hai hàng tiên thiên văn tự, chính là Hoa Quả Sơn phúc địa, Thủy Liêm Động động thiên. .....

Tạo Hóa đỉnh xuất thế, Bàn Huyền và mấy vị Thánh Nhân biết được đầu tiên.

Một nơi nào đó trên núi Bất Chu, Bàn Huyền nhìn về hướng Đông Hải.

“Xem ra, Nữ Oa đã tìm được Tạo Hóa đỉnh,” Bàn Huyền cười một tiếng.

Hậu Thổ có Càn Khôn đỉnh, Nữ Oa lại tìm được Tạo Hóa đỉnh, sau này có thể hợp hai cái đỉnh lại.

Nhưng, muốn hợp hai kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thành một cũng không dễ dàng.

Bàn Huyền càng hy vọng Càn Khôn đỉnh và Tạo Hóa đỉnh đều thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo rồi mới dung hợp.

Nếu bây giờ dung hợp, Hỗn Độn đỉnh cũng chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo, muốn thăng cấp Tiên Thiên Chí Bảo thành Hỗn Độn Linh Bảo rất khó, nhưng nếu Càn Khôn đỉnh và Tạo Hóa đỉnh đều thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, dung hợp xong có khả năng là Hỗn Độn Linh Bảo.

Đương nhiên, dung hợp hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo cũng khó hơn dung hợp hai kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Có được có mất, cũng không thể hoàn mỹ tuyệt đối, không tránh khỏi phải có sự lựa chọn. .....

Nguy nga Côn Luân.

Nguyên Thủy và Thông Thiên đang có mâu thuẫn, chỉ vì Thông Thiên thu một đệ tử thân truyền là Đa Bảo đạo nhân, cùng một đám đệ tử ký danh, trong đó đại bộ phận đều chưa hóa hình, không phải là loại lông lá sừng sỏ, sinh ra từ trứng, đại bộ phận là sinh linh hậu thiên, khiến Nguyên Thủy không vừa mắt.

Hiện tại, Nguyên Thủy và Thông Thiên lại không hẹn mà cùng nhìn về hướng Đông Hải.

"Một kiện tiên thiên linh bảo xuất thế?" "Phẩm cấp dường như không thấp, là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo sao?" "Bị người ta nhanh chân đến trước rồi." Nguyên Thủy và Thông Thiên đang định đến Đông Hải, lại dừng lại, thì ra bảo vật xuất thế đã bị Nữ Oa lấy

được.

Nếu bảo vật đã ở trong tay Nữ Oa, lúc này đến Đông Hải cũng vô dụng. .....

"Tìm được Tạo Hóa đỉnh rồi!" Hậu Thổ cũng nhìn về hướng Đông Hải, cũng mừng cho Nữ Oa.

Ngoài ra, Hậu Thổ cũng đang suy nghĩ có nên đi tìm Nữ Oa, dung hợp Càn Khôn đỉnh và Tạo Hóa đỉnh không. .....

Đại La Thiên, Hồng Quân, Thái Thượng và Tiếp Dẫn ba người cũng đều nhìn trộm Đông Hải, khi phát hiện bảo vật xuất thế rơi vào tay Nữ Oa, cũng thu hồi ánh mắt.

Khi Nữ Oa ở Hoa Quả Sơn Đông Hải có được Tạo Hóa đỉnh, Bắc Minh lại không yên tĩnh.

Thiên Đình xuất binh công đả Côn Bằng, do Đông Hoàng Thái Nhất thống lĩnh.

Ngoài Đông Hoàng Thái Nhất ra, còn có thập đại yêu thần, cùng mấy trăm yêu vương, số lượng yêu vương, yêu tướng và yêu binh còn vượt quá ngàn vạn.

Có thể nói, để công đả Côn Bằng, tinh nhuệ của Thiên Đình đã xuất động hơn phân nửa.

Sau khi trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, Thiên Đình cũng không có đường lui, chỉ có thể đi hết con đường này.

Hiện tại Hồng Hoang có hai nhân vật chính của lượng kiếp, một là Vu tộc, một là Yêu tộc Thiên Đình.

Vu tộc quá mạnh mẽ, vượt xa Thiên Đình hiện tại có thể địch lại.

Đứng trên lập trường của Thiên Đình, việc chỉnh hợp Yêu tộc tản mạn là cần thiết, Bắc Minh Yêu tộc lại là một vấn đề không thể bỏ

qua.

Muốn chỉnh hợp quần yêu thiên hạ, Thiên Đình trước tiên phải thôn tính Bắc Minh Yêu tộc, nhưng Côn Bằng cũng không phải là kẻ dễ đối phó.

Hơn nữa, Vu tộc và Côn Bằng có hợp tác.

Tử Phủ Châu Đông Vương Công cũng công khai qua lại với Côn Bằng.

Nhưng, khí vận Thiên Đình ngày càng lớn, ngược lại khí vận Bắc Minh Yêu tộc lại đang không ngừng mất đi.

"Giết!" Tiếng hét giết vang vọng khắp Bắc Minh.

Trong môi trường khắc nghiệt trời đông đất lạnh, ức vạn yêu quái đang tàn sát lẫn nhau.

Ở Bắc Hải, lại có nhiều yêu quái hơn đang tàn sát.

Cùng với đại chiến nổ ra, quần yêu Thiên Đình bố trí Chu Thiên Tinh Đấu đại trận.

Lực lượng Chu Thiên Tinh Đấu từ ba mươi ba tầng trời hạ xuống, giúp đỡ Đông Hoàng Thái Nhất không ít.

Dưới sự tấn công của đại quân Thiên Đình, phòng tuyến Bắc Minh không ngừng bị đột phá.

Côn Bằng nổi giận thi triển thần thông chiến đấu với Đông Hoàng Thái Nhất.

"Ầm ầm ầm!" Dưới thần thông của Côn Bằng, nhược thủy dâng trào, tựa như muốn nhấn chìm tứ hải bát hoang.

Ngoài nhược thủy, Côn Bằng thi triển ra thần thông mạnh nhất, Thiên Yêu Diệt Thần.

Khí thiên yêu kinh khủng từ trên người Côn Bằng tuôn ra, hoặc diễn hóa thành Thiên Yêu Thần Lôi, hoặc diễn hóa thành Thiên Yêu Thần Hỏa, đều có uy lực cực lớn.

Đông Hoàng Thái Nhất hồn nhiên không sợ, thi triển ra Thái Dương Thần Hỏa.

Thái Dương Chân Hỏa có thể đốt trời nấu biển, Thái Dương Thần Hỏa so với Thái Dương Chân Hỏa còn bá đạo hơn gấp mười lần.

Ngoài sự va chạm của thần thông, Đông Hoàng Thái Nhất và Côn Bằng cũng tế ra từng món pháp bảo, có tiên thiên linh bảo, cũng có hậu thiên linh bảo.

Về tu vi, mặc dù Đông Hoàng Thái Nhất và Côn Bằng đều là Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng pháp lực của Côn Bằng lại sâu dày hơn.

Một mặt là Côn Bằng sớm bước vào tầng thứ Chuẩn Thánh hơn, mặt khác Côn Bằng có một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Hồng Mông Tử Khí là cơ sở thành Thánh, mặc dù Côn Bằng chỉ luyện hóa được một phần, nhưng lợi ích cũng không thể tưởng tượng được.

Nếu Hỗn Độn Chung còn trong tay Đông Hoàng Thái Nhất, bằng vào uy thế của Tiên Thiên Chí Bảo, Đông Hoàng Thái Nhất muốn đánh bại Côn Bằng cũng không quá khó.

"Đang!" Một tiếng chuông vang lên, chính là Đông Hoàng Chung.

Đông Hoàng Chung là hậu thiên linh bảo do Đông Hoàng Thái Nhất luyện chế sau khi mất Hỗn Độn Chung, hiện là cực phẩm hậu thiên linh bảo, uy lực không thua kém cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Dưới sự thôi động của Đông Hoàng Thái Nhất, Đông Hoàng Chung cũng bộc phát ra uy năng không nhỏ.

Đông Hoàng Chung trông giống như một phiên bản cấp thấp của Hỗn Độn Chung, cũng công thủ kiêm bị.

Đỉnh đầu đội Đông Hoàng Chung, có thể đứng vào thế bất bại, nhưng dưới sự tấn công của Côn Bằng, phòng ngự của Đông Hoàng Chung cũng ngày càng không ổn định.

Một bên, Đông Hoàng Thái Nhất và Côn Bằng khó phân thắng bại, phía dưới lại là thập đại yêu thần Thiên Đình phát uy.

Đệ tử của Côn Bằng căn bản không thể chống lại yêu thần Thiên Đình.

Yêu thần Bạch Trạch chỉ huy bình tĩnh, phụ trách đại cục.

Dưới sự chỉ huy của Bạch Trạch, đại quân Thiên Đình bày binh bố trận, tiến thoái có trật tự, công thì xâm lược như lửa, thủ thì bất động như núi, vững như bàn thạch.

Mấy yêu thần còn lại, như Kế Mông, Anh Chiêu, Quỷ Xa, Cửu Anh, đều đại phát thần uy.

Đệ tử của Côn Bằng từng người một vẫn lạc.

Chương 203

Đại quân Bắc Minh cũng đang từng bước bại lui.

Cán cân thắng lợi của cuộc chiến này đã nghiêng về phía Thiên Đình.

Cùng với tình thế ngày càng tồi tệ, Côn Bằng vừa gấp vừa giận, càng điên cuồng tấn công, lại tự loạn trận cước.

Một nụ cười hiện lên trên khóe miệng Đông Hoàng Thái Nhất.

"Côn Bằng, nhữ đại thế đã mất, đừng làm những cuộc giãy giụa vô ích nữa, nếu thần phục, có thể làm yêu sư của Thiên Đình, nếu chống cự ngoan cố, tự tìm đường chết," Đông Hoàng Thái Nhất nói với Côn Bằng.

Về phần một đạo Hồng Mông Tử Khí trên người Côn Bằng, Đông Hoàng Thái Nhất tuy thèm thuồng, nhưng hiện tại lại không mở miệng đòi, trước tiên để Côn Bằng thần phục, đợi Côn Bằng gia nhập Thiên Đình làm yêu sư rồi, ngày tháng còn dài.

Tuy nhiên, Côn Bằng lại chửi ầm lên.

Gia nhập Thiên Đình?

Côn Bằng không hề nghĩ đến.

Trước đây, Côn Bằng nhiều lần công đả Thiên Đình, nếu không phải Thiên Đình có Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, có lẽ đã sớm đổi chủ.

Mặc dù Thiên Đình đã trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, nhưng so với Vu tộc lại kém quá nhiều.

Do đó, gia nhập Thiên Đình không bằng gia nhập Vu tộc, còn về

việc cùng là Yêu tộc, Côn Bằng cười khẩy.

"Ngu muội cứng đầu," nghe Côn Bằng chửi ngày càng khó nghe, Đông Hoàng Thái Nhất cũng sắc mặt âm trầm.

Lại chiến đấu một lúc lâu, đại quân Bắc Minh binh bại như núi đổ, Côn Bằng cũng rơi vào thế hạ phong.

"Thiên La Địa Võng, trói buộc!" Cùng với một tiếng hét lớn của Đông Hoàng Thái Nhất, hư không xung quanh Côn Bằng vặn vẹo, một tấm lưới lớn màu vàng đỏ xuất hiện.

Để đối phó Côn Bằng, Thiên Đình đã dùng một lượng lớn thiên tài địa bảo để luyện chế Thiên La Địa Võng, dung nhập một điểm bản nguyên của Thái Dương Tinh.

Thiên La Địa Võng tuy chỉ là cực phẩm hậu thiên linh bảo, nhưng uy lực lại ngang với hậu thiên chí bảo.

Cũng không phải Côn Bằng quá sơ suất, mà là Thiên Đình đã mưu tính.

Nếu không có nắm chắc nhất định, Thiên Đình cũng sẽ không xuất binh công đả Côn Bằng.

Nếu Thiên Đình đã xuất động đại bộ phận tinh nhuệ công đả Côn Bằng, tự nhiên có nắm chắc không nhỏ.

Bị vây khốn trong Thiên La Địa Võng, Côn Bằng cũng lên trời không đường, xuống biển không cửa.

Ngoài trời và đất ra, bốn phương tám hướng cũng không thể trốn thoát.

Lực lượng Chu Thiên Tinh Đấu ngày càng mạnh mẽ gia trì cho Thiên La Địa Võng.

Lại có mấy trăm vạn yêu binh Thiên Đình liều mạng truyền pháp

lực.

“Khốn kiếp!” Côn Bằng nổi giận, không tiếc tự bạo hai kiện tiên thiên linh bảo, nhưng cũng không thể phá được Thiên La Địa Võng.

Các loại thần thông của Côn Bằng cũng không phá được Thiên La Địa Võng.

Sau khi khống chế được Côn Bằng, Thiên La Địa Võng bắt đầu nhanh chóng thu nhỏ lại.

Không lâu sau, Thiên La Địa Võng đã trói chặt trên người Côn Bằng.

Bị trói buộc, Côn Bằng không thể duy trì hình người, biến thành một con cá lớn không biết mấy ngàn dặm, chính là Côn, tiếp đó lại biến thành một con chim lớn, hai cánh dang ra che trời lấp đất.

Bản thể của Côn Bằng có hai hình thái, ở trong biển lớn là Côn, rời khỏi biển lớn là Bằng.

Dưới sự giãy giụa của Côn Bằng, lực trói buộc của Thiên La Địa Võng lại càng tăng mạnh.

Do đó, sự giãy giụa của Côn Bằng cũng ngày càng yếu đi.

“Côn Bằng, chịu chết đi!” Đông Hoàng Thái Nhất vung tay, một đám lớn Thái Dương Thần Hỏa thiêu về phía Côn Bằng.

Vì bị Thiên La Địa Võng trói buộc, Côn Bằng không thể tránh được Thái Dương Thần Hỏa của Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong nháy mắt, Thái Dương Thần Hỏa đã rơi xuống người Côn Bằng.

Dưới sự thiêu đốt của Thái Dương Thần Hỏa, Côn Bằng đau đớn kêu thảm.

Nhưng, căn cước của Côn Bằng không tầm thường, cộng thêm tu

vi Chuẩn Thánh, Thiên La Địa Võng cũng không thể trói buộc quá lâu, Thái Dương Thần Hỏa tuy bá đạo, nhưng trong thời gian ngắn cũng không thể khiến Côn Bằng thân tử đạo tiêu.

Nhưng Chu Thiên Tinh Đấu đại trận của Thiên Đình lại đang ấp ủ sát cơ.

Khi Thiên La Địa Võng không thể trói buộc được Côn Bằng nữa, sát cơ của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận cũng sẽ giáng xuống.

Tình cảnh ngày càng tồi tệ, Côn Bằng cũng hoảng sợ.

Vừa chịu đựng nỗi đau bị Thái Dương Thần Hỏa thiêu đốt, Côn Bằng vừa hét lớn: "Bàn Huyền đạo huynh, cứu ngô!" Mặc dù Bàn Huyền không phải là Thánh Nhân, nhưng tu vi lại vượt qua bất kỳ Thánh Nhân nào của Hồng Hoang hiện tại.

Khi có người ở Hồng Hoang gọi thẳng chân danh của Bàn Huyền, Bàn Huyền sẽ có cảm ứng.

Mặc dù Thiên Đình đã phong tỏa thời không của Bắc Minh, nhưng khi Côn Bằng gọi thẳng chân danh của Bàn Huyền, Bàn Huyền tất nhiên sẽ cảm ứng được.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng có chút lo lắng.

Lần này Thiên Đình xuất binh công đả Côn Bằng, chuyện lớn như vậy không thể giấu được Vu tộc, nhưng hiện tại cũng không thấy một người Vu tộc nào ra tay, nhưng không có nghĩa là Vu tộc sẽ ngồi yên nhìn Côn Bằng diệt vong.

Có Côn Bằng tồn tại, ít nhiều cũng có thể kiềm chế Thiên Đình.

Huống hồ, trên người Côn Bằng có một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều muốn có Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng, Vu tộc chắc chắn cũng muốn.

Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa ba người không ra tay, tùy tiện một Tổ Vu, hoặc Chuẩn Đề, Minh Hà những Chuẩn Thánh đại năng này, cũng không dễ đối phó. .....

Bàn Huyền rời khỏi núi Bất Chu, hướng về Bắc Minh.

Côn Bằng có thể chết, Bắc Minh Yêu tộc cũng có thể bị diệt, nhưng một đạo Hồng Mông Tử Khí trên người Côn Bằng lại không thể rơi vào tay Đông Hoàng Thái Nhất.

Bàn Huyền đối với Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng là thế tất phải có được.

Chỉ cần có được Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng, Chuẩn Đề có thể trong thời gian ngắn thành Thánh.

Nếu Vu tộc có thể có thêm một Thánh Nhân, để Thiên Đình chỉnh hợp thiên hạ quần yêu cũng không sao.

Mặc dù Bàn Huyền muốn có được tất cả lợi ích, nhưng điều đó không thực tế, cuối cùng vẫn phải có sự lựa chọn.

Có được đạo Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng, không tránh khỏi phải từ bỏ một số thứ.

Vu tộc sở dĩ không giúp Côn Bằng đối phó đại quân Thiên Đình, Bàn Huyền cũng có nhiều cân nhắc.

Không chỉ vì Hồng Quân và Tam Thanh đều ủng hộ Thiên Đình diệt Bắc Minh Yêu tộc, còn có những yếu tố khác.

Không mưu vạn thế, không đủ để mưu nhất thời, Vu tộc đừng nói là chưa trở thành nhân vật chính của thiên địa, dù có trở thành nhân vật chính của thiên địa, nếu đi sai một bước, cũng phải trả giá đắt, không thể chỉ mong người khác phạm sai lầm hoặc lòng dạ mềm yếu, cũng không thể xem thường sự tồn tại của quy tắc thiên đạo.

Núi Bất Chu cách Bắc Minh xa xôi, nhưng Bàn Huyền muốn đến cũng không mất bao lâu.

Ngắn ngủi mấy phút, Bàn Huyền đã đến Bắc Minh.

Núi Bất Chu bốn mùa như xuân, phong cảnh tú mỹ, Bắc Minh lại trời đông đất lạnh, mây đen dày đặc.

Những tảng băng lớn nhỏ trôi nổi trên mặt biển.

Nước độc ngập trời.

Vô số thi thể yêu quái trôi nổi trên mặt biển, máu tươi nhuộm đỏ một vùng biển lớn.

Xa xa, Thái Dương Thần Hỏa đang cháy, ẩn hiện tiếng kêu thảm của Côn Bằng.

Mặc dù Côn Bằng vẫn luôn không ngừng giãy giụa, nhưng vẫn không thể thoát khỏi sự trói buộc của Thiên La Địa Võng.

Trên cửu thiên, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đang ấp ủ sát cơ đáng sợ.

Khi Bàn Huyền đến Bắc Minh, đã cảm nhận được Hồng Quân, Tam Thanh, và Tiếp Dẫn đều đã đến, chỉ là chưa hiện thân.

Hiển nhiên, Hồng Quân và những người khác cũng vẫn luôn đang quan sát.

Nếu đã vì Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng, Bàn Huyền cũng không che giấu thân hình.

Che giấu tốt đến đâu, khi Bàn Huyền ra tay cũng sẽ bị lộ.

Một bước bước ra, Bàn Huyền đã đến không xa Đông Hoàng Thái Nhất.

"Bàn Huyền đạo huynh cứu ngô!" Vừa thấy Bàn Huyền, Côn

Bằng trong mắt lóe lên niềm vui.

Đông Hoàng Thái Nhất lại vô cùng kiêng dè, bản năng giữ khoảng cách với Bàn Huyền.

Thập đại yêu thần của Thiên Đình cũng đều kiêng dè vô cùng.

Ánh mắt Bàn Huyền quét qua quần yêu, cuối cùng dừng lại trên người Côn Bằng.

Thiên La Địa Võng là cực phẩm hậu thiên linh bảo do Thiên Đình chuyên môn luyện chế để đối phó với Côn Bằng, dù Côn Bằng có thần thông quảng đại, sau khi bị trói buộc cũng khó có thể thoát thân trong thời gian ngắn.

Lúc này, Thái Dương Thần Hỏa do Đông Hoàng Thái Nhất thi triển đang cháy hừng hực, khiến Côn Bằng khổ không tả xiết.

"Thiên La Địa Võng có chút thú vị," quan sát hai mắt, Bàn Huyền thầm nghĩ.

Bị Thiên La Địa Võng trói buộc, nguyên thần xuất khiếu cũng không thể trốn thoát.

Nói cách khác, Thiên La Địa Võng không phá, Thánh Nhân trở xuống khó thoát.

Nhưng trước mặt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Thiên La Địa Võng lại chỉ như hư không.

"Đạo huynh cứu ngô!" Côn Bằng cầu xin Bàn Huyền ra tay cứu giúp.

Bàn Huyền mỉm cười lấy ra Khai Thiên Phủ.

Thấy Bàn Huyền lấy ra Khai Thiên Phủ, Đông Hoàng Thái Nhất và thập đại yêu thần của Thiên Đình đều kinh hãi thất sắc, từng người một sắc mặt khó coi vô cùng, muốn ngăn cản, nhưng lại không dám.

Tuy nhiên, mấy vị Thánh Nhân ẩn thân trong hư không lúc này lại bước ra.

Cùng với sự xuất hiện của mấy vị Thánh Nhân, dị tượng đi kèm, có tường vân thụy khí, dị hương phảng phất, tiên âm vang dội, phật quang phổ chiếu.

Hồng Quân, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, và Tiếp Dẫn, năm vị Thánh Nhân chắn trước mặt Bàn Huyền.

Không chỉ Hồng Quân và Tam Thanh ủng hộ Thiên Đình diệt Bắc Minh Yêu tộc, Tiếp Dẫn tuy không tỏ thái độ rõ ràng, nhưng trong lòng cũng ủng hộ.

Bây giờ, Hồng Quân và những người khác không hy vọng Bàn Huyền cứu được Côn Bằng, càng không hy vọng Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng rơi vào tay Bàn Huyền.

"Không thể để Bàn Huyền có được một đạo Hồng Mông Tử Khí trên người Côn Bằng." "Bàn Huyền không cần Hồng Mông Tử Khí, cũng có thể khiến Vu tộc có thêm một Thánh Nhân." "Vu tộc đã có hai Thánh Nhân, nếu có thêm một người nữa..." Năm vị Thánh Nhân trong lòng mỗi người một suy nghĩ, nhưng lập trường lại nhất trí.

Cũng vào lúc này, Hậu Thổ lại đến.

Thấy Hậu Thổ xuất hiện, trong lòng Hồng Quân và những người khác lại trầm xuống.

Năm vị Thánh Nhân đối chiến Bàn Huyền đều không có nắm chắc, lại thêm một Hậu Thổ, phần thắng càng nhỏ đi.

"Khí số của Côn Bằng chưa tận," Bàn Huyền nói với Hồng Quân và những người khác.

Bàn Huyền cũng không mù, trên người Côn Bằng có khí vận không nhỏ, cũng đích thực khí số chưa tận.

Nhưng khí số chưa tận chưa chắc đã không thể giết, chỉ cần gánh chịu một cái giá nào đó mà thôi.

Thiên Đình có thể gánh chịu cái giá khi giết Côn Bằng, nhưng Bàn Huyền lại không để Thiên Đình được như ý.

Có Côn Bằng ở đó, Bắc Minh Yêu tộc có thể cầm cự một thời gian, nếu Côn Bằng vẫn lạc, Bắc Minh Yêu tộc sẽ bị diệt vong trong nháy mắt.

Nhưng, so với sự sống chết của Côn Bằng, Hồng Mông Tử Khí trên người Côn Bằng lại càng quan trọng hơn.

"Đây là chuyện của Yêu tộc, không liên quan đến Vu tộc các ngươi," Nguyên Thủy lạnh lùng nói.

"Côn Bằng có kiếp này cũng là do thiên số, đạo hữu nên biết thuận nghịch," Thái Thượng mặt không biểu cảm nói.

Côn Bằng lúc này cũng hoảng sợ.

Nữ Oa đang ở Hoa Quả Sơn luyện hóa Tạo Hóa đỉnh, lại không biết chuyện xảy ra ở Bắc Minh.

Chương 204

Chỉ bằng Bàn Huyền và Hậu Thổ hai người, đối đầu với năm vị Thánh Nhân, Côn Bằng cũng không có quá nhiều tự tin.

Không thể phủ nhận thực lực của Bàn Huyền mạnh mẽ, nhưng dù sao cũng không phải là Thánh Nhân.

Không phải là Thánh Nhân sẽ bị thiên đạo Hồng Hoang hạn chế, Hồng Quân và những người khác không chừng có cách đối phó.

"Các ngươi lúc này lui ra, trăng có lúc tròn lúc khuyết," Bàn Huyền nhàn nhạt nói.

"Vô lượng thọ phật!" Tiếp Dẫn hai tay chắp lại, phật quang phát ra, hiện ra một trượng lục kim thân.

Trượng lục kim thân là vạn kiếp bất ma, cũng là bản tướng do Tiếp Dẫn tu luyện sau khi thành Thánh.

Chân thân không nhất định càng lớn càng tốt.

Không ít Chuẩn Thánh có chân thân ức vạn trượng, nhưng chân thân của Tiếp Dẫn hiện tại lại chỉ có trượng lục.

Trong số đạo thể của mấy vị Thánh Nhân, của Hồng Quân là kém nhất.

Căn cước của Hồng Quân vốn là con giun tiên thiên đầu tiên của Hồng Hoang, tuy không bằng Tam Thanh, nhưng có thể so với Tiếp Dẫn, nhưng lại tự bạo rồi.

Dùng thiên đạo chi lực tạo ra thánh nhân đạo thể tuy cũng không tầm thường, nhưng so với căn cước của Hồng Quân lại kém đi không ít.

Chiến đấu sắp nổ ra, Hậu Thổ cũng tế ra hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Về phần Đông Hoàng Thái Nhất và thập đại yêu thần của Thiên Đình, cùng vô số đại yêu và tiểu yêu, đều lùi ra xa, không dám đến quá gần.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chiến đấu, nếu khoảng cách quá gần, Chuẩn Thánh bị ảnh hưởng cũng có thể vẫn lạc.

Côn Bằng muốn lùi ra xa lại không được, chỉ có thể thầm kêu khổ trong lòng.

Thiên La Địa Võng có lực phòng ngự nhất định, nhưng còn lâu mới đủ để bảo vệ Côn Bằng.

"Bành!" Thì ra là Nguyên Thủy ra tay đầu tiên, Tam Bảo Ngọc Như Ý bay ra, đánh về phía Bàn Huyền, nhưng bị Chư Thiên Khánh Vân chặn lại.

Tiếp đó, Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Hậu Thổ cũng đều ra tay.

Hậu Thổ trực tiếp hiển hóa ra Bàn Cổ chân thân.

Diệt Thế Đại Ma hóa thành một chiếc rìu lớn, Hỗn Nguyên Kỳ thì ở trên đầu Hậu Thổ.

Hỗn Nguyên Kỳ công thủ kiêm bị.

Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn tuy có không ít pháp bảo, nhưng không có một kiện pháp bảo nào có lực công kích bằng Hỗn Nguyên Kỳ, cũng không có một kiện pháp bảo nào có lực phòng ngự bằng Hỗn Nguyên Kỳ.

Về phần Diệt Thế Đại Ma, lực công kích thậm chí còn vượt qua Hỗn Nguyên Kỳ, nhưng phòng ngự thì kém.

Dựa vào hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, cộng thêm Bàn Cổ chân thân, Hậu Thổ một mình địch năm, trong thời gian ngắn cũng có thể đứng vào thế bất bại, đương nhiên, thời gian ngắn đối với Thánh Nhân, có thể là mấy trăm năm, cũng có thể là mấy ngàn năm hoặc mấy vạn năm.

Hậu Thổ tấn công về phía Tiếp Dẫn.

Hồng Quân và Tam Thanh thì vây công Bàn Huyền.

Mặc dù đối mặt với bốn vị Thánh Nhân, Bàn Huyền cũng không có quá nhiều áp lực.

Hồng Quân và Tam Thanh đều chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, dưới sự gia trì của thiên đạo chi lực có thực lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nhưng Bàn Huyền lại có tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Một Hỗn Nguyên tứ trọng thiên đấu với bốn Hỗn Nguyên nhị trọng thiên là chuyện dễ dàng.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng thiên, mỗi một trọng thiên chênh lệch không nhỏ, tuy không phải là một trời một vực, nhưng cũng là ưu thế áp đảo.

Nếu tu vi của Bàn Huyền chỉ là Hỗn Nguyên tam trọng thiên, bị bốn chiến lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên vây công thật sự có chút áp lực, nhưng cũng chỉ là một chút áp lực.

Đỉnh đầu đội Chư Thiên Khánh Vân, Bàn Huyền đứng vào thế bất bại.

Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền tỏa ra phong mang khiến Hồng Quân và Tam Thanh run rẩy.

Chiếc rìu lớn do Diệt Thế Đại Ma của Hậu Thổ hóa thành đã đáng sợ rồi, Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền lại càng mạnh hơn.

Thực ra, với thân thể cường hãn của Bàn Huyền, có Bàn Cổ chân thân của Hậu Thổ, không có pháp bảo hộ thân cũng không có khả năng bị thương, nhưng đầu bù tóc rối thì không hay, nếu quần áo bị rách thì càng không hay.

Cho nên, không phải vạn bất đắc dĩ, Bàn Huyền và Hậu Thổ đều không thích dùng thân thể trực tiếp chống đỡ công kích của địch nhân.

"Ầm!" Khi Bàn Huyền thi triển ra thức đầu tiên của Khai Thiên Cửu Thức, ánh sáng của Khai Thiên Phủ đã đẩy lui Hồng Quân và Tam Thanh.

Lại tùy tay một rìu, Bàn Huyền chém tan Thiên La Địa Võng.

Côn Bằng tuy thoát thân thành công, nhưng cũng bị ảnh hưởng.

Phun ra một ngụm máu, Côn Bằng mặt mày trắng bệch, đã bị thương.

Khi Côn Bằng thoát khốn, Bàn Huyền, Hậu Thổ, Hồng Quân, Tam Thanh, và Tiếp Dẫn, đồng thời ra tay.

Bảy luồng đại pháp lực gần như cùng lúc rơi xuống người Côn Bằng, trong đó có sáu luồng thiên đạo chi lực.

Luồng pháp lực yếu nhất cũng có một vô lượng lượng kiếp.

Mỗi một luồng pháp lực, hoặc mỗi một luồng thiên đạo chi lực, đều có thể trong nháy mắt biến Côn Bằng thành tro bụi, nguyên thần diệt vong, nhưng vài luồng pháp lực và thiên đạo chi lực lại ở trong một trạng thái cân bằng vi diệu, Côn Bằng mới không thần hình câu diệt.

Nhưng Côn Bằng lúc này cũng vô cùng sợ hãi, suýt chút nữa đã hồn bay phách tán.

Khi cảm nhận được Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần đang

tách ra, Côn Bằng trong lòng cũng muốn chửi thề.

Không chỉ Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn, Bàn Huyền và Hậu Thổ cũng ra tay đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí trên người Côn Bằng.

Tuy nhiên, yếu đuối là nguyên tội, Côn Bằng trong lòng dù có phẫn nộ đến đâu cũng vô dụng.

Chỉ trong chốc lát, Hồng Mông Tử Khí bị Côn Bằng luyện hóa được một phần đã tách ra khỏi nguyên thần.

"Vút!" Một đạo Hồng Mông Tử Khí từ trên người Côn Bằng bay ra, Bàn Huyền và sáu vị Thánh Nhân tranh đoạt.

Trong cuộc tranh đoạt của Bàn Huyền, Hậu Thổ, Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn, hư không vỡ nát, Hồng Mông Tử Khí rơi vào dòng chảy thời không hỗn loạn, không biết đi về đâu.

Hậu Thổ trong lòng thở dài, Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều thở phào nhẹ nhõm.

Đối với Hồng Quân và những người khác, chỉ cần Hồng Mông Tử Khí không rơi vào tay Vu tộc là được.

Bàn Huyền lại bình tĩnh.

Đáng chú ý là, khi hư không vỡ nát, Côn Bằng cũng đã trốn thoát.

Hiện tại, muốn tìm Côn Bằng cũng không dễ dàng, nhưng Bàn Huyền và mấy vị Thánh Nhân lại không hề quan tâm đến một Côn Bằng nhỏ bé.

Thu Khai Thiên Phủ, Bàn Huyền một bước bước vào hư không Hồng Hoang. .....

Trong hư không không có một vật gì, không có nhật nguyệt tinh thần, không có đại địa sơn xuyên, cũng không có hoa cỏ cây cối và

chim bay thú chạy, thậm chí ngay cả một tia linh khí cũng không có.

Đắc đạo chân tiên ở trong hư không mãi mãi, cũng sẽ theo thời gian mà đi đến diệt vong.

Trong hư không, Bàn Huyền lại tìm kiếm đạo Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng.

Nhưng, muốn tìm một đạo Hồng Mông Tử Khí trong hư không Hồng Hoang, độ khó còn lớn hơn cả mò kim đáy bể.

Lúc này, Bàn Huyền lại lấy ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích là bảo vật do huyền hoàng chi khí, một luồng hồng mông tử khí, kết hợp với đại đạo công đức diễn hóa thành.

Nhưng đại đạo công đức ẩn chứa trong Hồng Mông Lượng Thiên Xích đã bị Bàn Huyền rút ra.

Hiện tại, Hồng Mông Lượng Thiên Xích không phải là hậu thiên công đức chí bảo, chỉ là một kiện hậu thiên chí bảo.

"Ầm!" Lấy ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích xong, Bàn Huyền không chút do dự tự bạo hậu thiên chí bảo.

Khi Hồng Mông Lượng Thiên Xích tự bạo xong, còn lại một đoàn huyền hoàng chi khí, và một luồng hồng mông tử khí.

Bàn Huyền lại tế ra Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Đại đạo công đức ẩn chứa trong Huyền Hoàng Bảo Tháp chỉ bị rút đi đại bộ phận, vẫn còn một phần, do đó, nó vẫn là hậu thiên công đức chí bảo.

Đoàn huyền hoàng chi khí cuồn cuộn dung nhập vào Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Toàn bộ huyền hoàng chi khí do Bàn Cổ khai thiên, đại đạo giáng

xuống đều ở trong bảo tháp này.

Về phần một luồng hồng mông tử khí, lại là mấu chốt để tìm đạo Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng.

Hủy đi một kiện hậu thiên chí bảo, tăng cường uy năng của Huyền Hoàng Bảo Tháp, lại có thể tìm được một đạo Hồng Mông Tử Khí, rất đáng giá.

Khi đối mặt với sự lựa chọn, chỉ cần lợi lớn hơn hại, phải nhanh chóng quyết đoán.

Thời gian kéo dài càng lâu càng không tốt.

Huyền Hoàng Bảo Tháp dù bị rút đi toàn bộ đại đạo công đức, uy lực cũng có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích trước đó, tuy là hậu thiên chí bảo, nhưng uy lực thực ra cũng ngang với cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Sau khi chút huyền hoàng chi khí cuối cùng cũng dung nhập vào Huyền Hoàng Bảo Tháp, Bàn Huyền thu hồi Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Một luồng hồng mông tử khí ở trong tay Bàn Huyền, thông qua luồng hồng mông tử khí này, Bàn Huyền có cảm ứng.

Hướng về một phương hướng bay đi.

Hơn hai canh giờ sau, Bàn Huyền thấy một đạo hồng mông tử khí, chính là đạo bay ra từ người Côn Bằng.

Thu lấy hồng mông tử khí, khóe miệng Bàn Huyền hiện lên một nụ cười.

Rời khỏi hư không Hồng Hoang, Bàn Huyền đi đến Đông Hải.

Hoa Quả Sơn, Thủy Liêm Động.

Nữ Oa đang luyện hóa Tạo Hóa Đỉnh, tuy đã sơ bộ luyện hóa,

nhưng để hoàn toàn luyện hóa lại cần một khoảng thời gian.

Khi Bàn Huyền đến Hoa Quả Sơn, Hậu Thổ cũng ở đó.

Ngoài ra, Chuẩn Đề cũng đang trên đường chạy tới.

Sau khi đoạt được đạo Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng, Bàn Huyền đã truyền tin cho Chuẩn Đề.

Đợi Chuẩn Đề đến Hoa Quả Sơn, Bàn Huyền sẽ đưa Hồng Mông Tử Khí cho hắn.

Với tu vi đạo hạnh, khí vận cùng công đức hiện tại của Chuẩn Đề, việc hoàn toàn luyện hóa một đạo Hồng Mông Tử Khí cũng không quá khó khăn.

Có thể nói, chỉ cần Chuẩn Đề có được đạo Hồng Mông Tử Khí, ngày thành Thánh cũng không còn xa.

Tiếp Dẫn muốn hợp nhất Thích giáo và Phật giáo thành Tây Phương Giáo, để Chuẩn Đề làm nhị giáo chủ, Chuẩn Đề cũng có chút động lòng, nhưng nếu Chuẩn Đề thành Thánh, những lợi ích mà Tiếp Dẫn đưa ra đối với Chuẩn Đề sẽ không còn sức hấp dẫn nữa.

Lần này đến Hoa Quả Sơn, Bàn Huyền lại định mượn sức mạnh của Càn Khôn Đỉnh và Tạo Hóa Đỉnh để thăng cấp Tạo Hóa Thanh Liên.

Chính xác hơn là chuyển hóa Tạo Hóa Thanh Liên thành Hỗn Độn Thanh Liên.

Bất luận là Tạo Hóa Thanh Liên, Diệt Thế Hắc Liên, hay Công Đức Kim Liên, Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Tịnh Thế Bạch Liên, đều có thể chuyển hóa thành Hỗn Độn Thanh Liên.

Nếu không chuyển hóa Tạo Hóa Thanh Liên thành Hỗn Độn Thanh Liên, gần như không có khả năng đề thăng lên ba mươi sáu phẩm.

Thực ra, khi Tạo Hóa Thanh Liên trở thành Hỗn Độn Linh Bảo, đặc tính Hỗn Độn ngày càng mạnh, khoảng cách tới Hỗn Độn Thanh Liên cũng ngày càng gần.

Nếu Tạo Hóa Thanh Liên trở thành Hỗn Độn Chí Bảo, tự nhiên sẽ chuyển hóa thành Hỗn Độn Thanh Liên, vì vậy, chuyển hóa thành Hỗn Độn Thanh Liên trước khi trở thành Hỗn Độn Chí Bảo sẽ tốt hơn.

Khi Chuẩn Đề đến Hoa Quả Sơn, Nữ Oa cũng đã hoàn toàn luyện hóa Tạo Hóa Đỉnh.

Trước Nữ Oa, Hậu Thổ đã hoàn toàn luyện hóa Càn Khôn Đỉnh.

Bên ngoài Thủy Liêm Động, dưới thác nước khổng lồ, Hậu Thổ tế ra Càn Khôn Đỉnh, Nữ Oa tế ra Tạo Hóa Đỉnh.

Ánh sáng của hai kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo giao thoa rực rỡ.

Tạo hóa lưu chuyển, càn khôn dũng động, diễn hóa ra đủ loại huyền ảo.

Tạo Hóa Thanh Liên cũng được Bàn Huyền tế ra, nằm ngay bên dưới hai chiếc đỉnh.

Sức mạnh của hai chiếc đỉnh từ hai phía trái phải rót vào Tạo Hóa Thanh Liên.

Chương 205

Nhờ sức mạnh của Càn Khôn Đỉnh và Tạo Hóa Đỉnh, Tạo Hóa Thanh Liên cũng đang phát sinh biến hóa.

Hiện tại, Tạo Hóa Thanh Liên đã là hai mươi chín phẩm, nhưng chưa chuyển hóa thành Hỗn Độn Thanh Liên.

Đột nhiên, Bàn Huyền lại thi triển thần thông, Hỗn Độn Thần Quang từ trên người phát ra.

Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang sau khi thăng cấp đã trở thành Hỗn Độn Thần Quang, dưới sự gia trì của thần quang, biến hóa của Tạo Hóa Thanh Liên cũng nhanh hơn.

"...Muốn chuyển hóa Tạo Hóa Thanh Liên thành Hỗn Độn Thanh Liên sao?" Chuẩn Đề trừng lớn mắt, trong lòng kinh ngạc.

Nếu Tạo Hóa Thanh Liên có bản chất là Tiên Thiên Linh Căn, thì Hỗn Độn Thanh Liên có bản chất là Hỗn Độn Linh Căn, đẳng cấp hoàn toàn khác nhau.

Tạo hóa chỉ là một trong ba ngàn đại đạo, còn Hỗn Độn lại bao quát cả ba ngàn đại đạo, vì vậy, không thể nào so sánh được.

Diệt Thế Hắc Liên, Nghiệp Hỏa Hồng Liên,... cũng đều nằm trong Hỗn Độn.

Chuẩn Đề thấy Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa đều chưa thu tay, nên cũng không làm phiền.

"Vút!" Một tia sáng tím từ trên người Bàn Huyền bay ra, hướng về phía Chuẩn Đề.

Hắn theo bản năng đưa tay bắt lấy, vừa nhìn thấy đó lại là Hồng Mông Tử Khí, Chuẩn Đề kinh ngạc không thôi.

"..." Không chỉ Chuẩn Đề kinh ngạc, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng không dám tin.

"Hồng Mông Tử Khí?" "Đại huynh có Hồng Mông Tử Khí?" Đối mặt với ánh mắt kinh ngạc của Hậu Thổ và Nữ Oa, Bàn Huyền thản nhiên nói: "Đạo Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng, Ngô đã tìm được rồi." Nghe Bàn Huyền nói vậy, Hậu Thổ và Nữ Oa nhìn nhau.

Đạo Hồng Mông Tử Khí của Côn Bằng rơi vào thời không loạn lưu, Bàn Huyền lại có thể tìm thấy trong thời gian ngắn, thật sự khiến người ta kinh ngạc.

Nhưng đối với Vu tộc, đây cũng không phải chuyện xấu.

Hậu Thổ và Nữ Oa cũng đều hy vọng Vu tộc có thể có thêm một Thánh nhân.

So với việc có thêm một Tổ Vu, lợi ích của việc Vu tộc có thêm một Thánh nhân chỉ lớn hơn chứ không kém.

"Đa tạ Bàn Huyền đại nhân." Chuẩn Đề có được đạo Hồng Mông Tử Khí cũng mừng như điên.

Trong lòng Chuẩn Đề cũng vô cùng cảm kích Bàn Huyền.

Kể từ khi gia nhập Vu tộc, Bàn Huyền đã cho hắn không ít lợi ích, nay lại cho thêm một đạo Hồng Mông Tử Khí, nhân quả này đã không thể trả hết, dù sao sau khi Chuẩn Đề thành Thánh cũng khó mà trả được.

Nhưng chỉ cần Chuẩn Đề không phản bội Vu tộc thì cũng không cần lo lắng.

"Hãy luyện hóa cho tốt, sớm ngày thành Thánh." Bàn Huyền nói.

Nếu Chuẩn Đề có thể thành Thánh, khí vận Vu tộc lại có thể tăng lên một bậc, trở thành nhân vật chính của trời đất cũng không phải là

không thể.

Một chủng tộc muốn trở thành nhân vật chính của trời đất, khí vận rất quan trọng, nhưng cũng cần được Thiên Đạo công nhận.

Còn thực lực của một chủng tộc ngược lại không quá quan trọng.

Nếu không có Bàn Huyền xuất hiện, Nhân tộc sẽ trở thành nhân vật chính của trời đất, nhưng thực lực của Nhân tộc lại không hề cường đại, Vu Yêu hai tộc suy tàn, cũng đều không khó để đánh bại Nhân tộc, nhưng có Thánh nhân chống lưng cho Nhân tộc, Hồng Quân sau khi hợp đạo cũng ủng hộ Nhân tộc, Nhân tộc không có thực lực cũng vẫn là nhân vật chính của trời đất.

Tuy nhiên, hiện tại Hồng Quân và Tam Thanh đều phản đối Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, Tiếp Dẫn cũng không ủng hộ.

May mà Hồng Quân chưa hợp đạo thành công, nếu không, Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của trời đất chỉ càng khó hơn.

Nếu không có ba người Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa, Vu tộc dù là chủng tộc đệ nhất Hồng Hoang, thực lực cường đại, nội tình thâm hậu, nhưng có mấy vị Thánh nhân cao cao tại thượng, gần như không thể trở thành nhân vật chính của trời đất.

Vì vậy, một chủng tộc có thể trở thành nhân vật chính của trời đất, thực lực và khí vận thực ra thiếu một cũng không được.

Chủng tộc thực lực yếu, nhưng có Thánh nhân chống lưng, cũng tương đương với thực lực cường đại.

So với thực lực, khí vận lại càng quan trọng hơn.

Nếu một chủng tộc không có khí vận, dù Thánh nhân có ủng hộ cũng không thể trở thành nhân vật chính của trời đất, vì Thiên Đạo sẽ không công nhận.

Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề hóa thành một tòa liên đài bảy màu mười hai phẩm, hắn ngồi xếp bằng trên đó, hấp thu đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay vào cơ thể, dung nhập vào Nguyên Thần Xá Lợi.

Tiếp theo, Chuẩn Đề cũng chuyên tâm luyện hóa Hồng Mông Tử Khí.

Có Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa ở đây, Chuẩn Đề cũng không cần lo lắng.

Trong nháy mắt, Chuẩn Đề luyện hóa Hồng Mông Tử Khí cũng đã mấy chục năm.

Mấy chục năm qua, Chuẩn Đề cũng đã luyện hóa được một phần Hồng Mông Tử Khí.

Một ngày nọ, thanh liên của Bàn Huyền cuối cùng cũng chuyển hóa thành Hỗn Độn Thanh Liên.

Nhờ sức mạnh của Càn Khôn Đỉnh và Tạo Hóa Đỉnh, cộng thêm Hỗn Độn Thần Quang của Bàn Huyền, Tạo Hóa Thanh Liên hai mươi chín phẩm đã chuyển hóa thành Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi phẩm.

Không chỉ từ Tạo Hóa Thanh Liên chuyển hóa thành Hỗn Độn Thanh Liên, mà còn đề thăng thêm một phẩm.

Lúc này, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng thu tay.

Bàn Huyền cũng thu lại thần thông, Hỗn Độn Thần Quang cũng đột nhiên biến mất.

Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi phẩm bay đến dưới chân Bàn Huyền.

Chân đạp Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi phẩm, Bàn Huyền cảm ngộ đại đạo cũng dễ dàng hơn một chút.

So với Tạo Hóa Thanh Liên, Hỗn Độn Thanh Liên huyền diệu hơn nhiều.

"Ngô đi đây!" Nói xong, Bàn Huyền hướng về Thiên giới bay đi.

Để lại ba người Hậu Thổ, Nữ Oa và Chuẩn Đề ở Hoa Quả Sơn.

Chỉ một lát, Bàn Huyền từ Hoa Quả Sơn Đông Hải bay lên Thiên giới, tiếp đó lại bay qua ba mươi ba tầng trời, đến Đại La Thiên.

Xuyên qua bình chướng thế giới, tiến vào Hỗn Độn ngoại vực.

Bàn Huyền đến Hỗn Độn ngoại vực là để thăng cấp Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi phẩm.

Tiên Thiên linh khí ở Hồng Hoang tuy nhiều, nhưng Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi phẩm hấp thu vô lượng Tiên Thiên linh khí cũng không chắc có thể thăng cấp lên ba mươi mốt phẩm, còn về Hỗn Độn linh khí, ở Hồng Hoang cũng không có nhiều.

Vì vậy, Bàn Huyền dứt khoát ra ngoại vực, để Hỗn Độn Thanh Liên trực tiếp hấp thu Hỗn Độn chi khí.

Trong Hỗn Độn, Hỗn Độn chi khí có thể nói là vô cùng vô tận.

Để không ảnh hưởng đến sự phát triển của Hồng Hoang, Bàn Huyền hướng về phía xa bay đi.

Khi khoảng cách với Hồng Hoang đã là hàng triệu triệu triệu... năm ánh sáng, Bàn Huyền mới dừng lại.

Lúc này, Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi phẩm dưới chân Bàn Huyền mới bắt đầu hấp thu Hỗn Độn chi khí xung quanh.

Chỉ thấy, Hỗn Độn chi khí xung quanh điên cuồng ùa vào Hỗn Độn Thanh Liên, khi Bàn Huyền dùng pháp lực thôi động Hỗn Độn Thanh Liên, hiệu suất hấp thu Hỗn Độn chi khí càng nhanh hơn.

Khi Bàn Huyền dùng mười thành pháp lực thôi động, hiệu suất

hấp thu Hỗn Độn chi khí của Hỗn Độn Thanh Liên thật đáng sợ.

Ngoài hiệu suất hấp thu Hỗn Độn chi khí không ngừng đề thăng, tốc độ tiêu hóa Hỗn Độn chi khí của Hỗn Độn Thanh Liên cũng rất nhanh.

Chưa đến một ngày, pháp lực của Bàn Huyền đã tiêu hao bảy tám phần, không thể không dừng lại để khôi phục pháp lực, Hỗn Độn Thanh Liên lại không ngừng hấp thu Hỗn Độn chi khí, chỉ là hiệu suất chậm lại.

Đợi pháp lực của Bàn Huyền khôi phục, hắn lại toàn lực thôi động Hỗn Độn Thanh Liên.

Theo việc hấp thu vô lượng Hỗn Độn chi khí, Hỗn Độn Thanh Liên cũng bắt đầu thăng cấp.

Ba mươi mốt phẩm... ba mươi hai phẩm... ba mươi ba phẩm...

Cũng không biết đã qua bao lâu, Hỗn Độn Thanh Liên đã đạt đến ba mươi lăm phẩm.

Đây cũng là cực hạn của Hỗn Độn Linh Bảo, nếu có thể thăng cấp lên ba mươi sáu phẩm, sẽ là Hỗn Độn Chí Bảo.

Nhưng, muốn thăng cấp Hỗn Độn Thanh Liên lên Hỗn Độn Chí Bảo, chỉ hấp thu Hỗn Độn chi khí là không đủ.

"E rằng phải đợi ta đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mới có thể thăng cấp Hỗn Độn Thanh Liên thành Hỗn Độn Chí Bảo." Bàn Huyền thầm tính toán trong lòng.

Tuy Hỗn Độn Thanh Liên không thể thăng cấp thành Hỗn Độn Chí Bảo, nhưng Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm cũng đã không phải tầm thường.

Bất luận là công kích, phòng ngự, hay phụ trợ, khốn địch,...

Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm đều xứng đáng là đệ nhất Hồng Hoang.

Khai Thiên Phủ của Bàn Huyền, cũng phải nhường ngôi vị đệ nhất công kích cho Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm.

Khai Thiên Tam Bảo dung hợp thành Khai Thiên Phủ, nhưng dù sao cũng chưa hoàn toàn luyện hóa.

Nếu Khai Thiên Tam Bảo được hoàn toàn luyện hóa, lực công kích của Khai Thiên Phủ có lẽ có thể sánh với Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm.

Nếu bản nguyên bị tổn thương của Khai Thiên Phủ được khôi phục, lực công kích còn xa không phải là thứ mà Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm có thể so sánh, ngay cả Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm cũng không bằng.

Đứng trên Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm, Bàn Huyền bất luận là tu luyện, cảm ngộ đại đạo, đều có sự gia tăng không nhỏ.

"Cũng sắp có thể đột phá Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên rồi." Bàn Huyền nghĩ.

Lúc này, Bàn Huyền cũng không vội trở về Hồng Hoang, định đột phá tu vi Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên ngay trong Hỗn Độn.

Nếu đột phá tu vi trong Hỗn Độn, sự ước thúc của Hồng Hoang đối với Bàn Huyền cũng có thể nhỏ đi một chút.

Bàn Huyền cũng đã sớm có kế hoạch, sau này đột phá tu vi đều sẽ chỉ thực hiện trong Hỗn Độn.

Lập tức, Bàn Huyền ngồi trên Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm, tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Cửu Chuyển Huyền Công do Bàn Cổ sáng tạo cũng không phải là

thích hợp nhất với Bàn Huyền hiện tại, nhưng Bàn Huyền chưa lĩnh ngộ ra công pháp thích hợp hơn, nên cũng tạm thời tu luyện.

Công pháp đối với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không quá quan trọng.

Sau khi chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả, sự tinh tiến của đạo hạnh còn quan trọng hơn tu vi rất nhiều, sự phụ thuộc vào công pháp cũng không lớn.

Trong Hỗn Độn mịt mù, một đóa Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm đang chậm rãi xoay chuyển.

Bàn Huyền ngồi trên Hỗn Độn Thanh Liên, chuyên tâm tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Trong lúc tu luyện, Bàn Huyền cũng có thể cảm ngộ đại đạo.

Lượng lớn Hỗn Độn chi khí điên cuồng ùa tới, bị Bàn Huyền hấp thu vào cơ thể.

Có Hỗn Độn Thanh Liên gia tăng, tốc độ tu luyện của Bàn Huyền nhanh hơn trước đây rất nhiều.

Bởi vì khí vận Vu tộc tăng lên, căn cước của Bàn Huyền vốn đã tiếp cận Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên.

Chỉ tu luyện ngắn ngủi chưa đến trăm năm, tu vi của Bàn Huyền đã một lần đột phá Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên.

Nhưng tu vi đột phá Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, đạo hạnh lại kém đi không ít.

Sự tinh tiến của đạo hạnh vốn dĩ khó hơn đề thăng tu vi, tu vi càng cao, đạo hạnh muốn có sự tinh tiến chỉ càng khó hơn.

Nếu không có Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm gia tăng, Bàn Huyền đừng nói là tu luyện trong Hỗn Độn chưa đến trăm năm,

dù tu luyện mấy ngàn năm, cũng không thể đột phá.

Theo tu vi của Bàn Huyền đột phá, khí vận Vu tộc đương nhiên lại tăng thêm.

Theo Bàn Huyền đứng dậy trên Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm, một cỗ khí thế cường đại cũng từ trên người tỏa ra, chính là khí thế của Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên.

"Tu vi Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên sao?" Cảm nhận sự biến hóa của thân thể, cũng như nguyên thần ký thác trong hư không Hỗn Độn, Bàn Huyền khẽ mỉm cười.

So với Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, pháp lực của Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên cường đại hơn rất nhiều.

Vì tu vi đột phá, thân thể cũng cường hãn hơn.

Cùng một loại căn cước, tu vi càng cao, thân thể cũng càng cường hãn, giống như các Tổ Vu của Vu tộc có mạnh có yếu, các Đại Vu cũng có mạnh có yếu, chủ yếu là do chênh lệch tu vi.

Ngoài thực lực tăng mạnh, Bàn Huyền rõ ràng cảm nhận được sự ước thúc của Hồng Hoang đối với mình đã nhỏ đi một chút.

Vì Vu tộc là một phần của Hồng Hoang, căn cước của Bàn Huyền lại là khí vận Vu tộc, tuy đã chuyển hóa thành đại đạo khí vận, lại dung nhập Bàn Cổ chân thân vào đại đạo khí vận, nhưng vẫn chịu sự ước thúc của Hồng Hoang, một khi rời khỏi Hồng Hoang tu vi sẽ giảm xuống.

Chương 206

Giống như hiện tại, Bàn Huyền tuy có tu vi Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, nhưng nếu trở về Hồng Hoang, tu vi của hắn sẽ cao hơn một chút.

Theo suy đoán của Bàn Huyền, e rằng tu vi đạt đến Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, rời khỏi Hồng Hoang cũng vẫn sẽ bị giảm đi một chút tu vi, chỉ có tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, mới có khả năng không bị Hồng Hoang ước thúc.

Thông thường, một vị Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên muốn đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên rất khó, nhưng Bàn Huyền lại khác, chỉ cần Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang, muốn tu thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên sẽ rất dễ dàng.

Đứng trên Hỗn Độn Thanh Liên, Bàn Huyền hơi củng cố lại tu vi, định trở về Hồng Hoang.

Để không quá phô trương, Bàn Huyền thu lại Hỗn Độn Thanh Liên, không nhanh không chậm bay về phía Hồng Hoang.

Tuy tốc độ của Bàn Huyền nhìn có vẻ chậm, nhưng chưa đến một giờ đã có thể trở về Hồng Hoang.

Bay được chưa đến một triệu triệu năm ánh sáng, Bàn Huyền lại dừng lại.

Ở phía xa, một cây Tiên Thiên Linh Căn đang lay động.

Tìm thấy một cây Tiên Thiên Linh Căn trong Hỗn Độn, cũng là vận khí tốt rồi.

Cẩn thận nhìn về phía cây Tiên Thiên Linh Căn ở xa, chỉ là một

cây thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Tuy không phải cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, nhưng thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn cũng được, Bàn Huyền bay tới thu lấy.

Thiên Tiên Quả Thụ, thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn, hai ngàn năm ra hoa một lần, hai ngàn năm kết quả một lần, hai ngàn năm nữa mới chín, ngắn nhất cũng phải gần bảy ngàn năm mới có thể ăn, mà bảy ngàn năm cũng chỉ có chín quả.

Ăn một quả Thiên Tiên, có thể đắc được Thiên Tiên đạo quả.

"Một quả có thể khiến người ta đắc được Thiên Tiên đạo quả?" Bàn Huyền cũng có chút kinh ngạc.

Cây Tiên Thiên Linh Căn này có chút thú vị.

Nếu tiên quả đề thăng tu vi, không có gì lạ, nhưng khiến người ta sở hữu Thiên Tiên đạo quả, thì thật là hiếm có.

Tuy Bàn Huyền không coi trọng Thiên Tiên đạo quả, nhưng đối với vô số sinh linh, Thiên Tiên đạo quả lại là thứ xa không thể với tới.

Trong Vu tộc, cũng có đại bộ phận chưa đắc được Thiên Tiên đạo quả.

Nếu có đủ Thiên Tiên quả, người của Vu tộc ít nhất đều sẽ có Thiên Tiên đạo quả.

Bảy ngàn năm mới có chín quả thì quá ít.

Nhưng có khả năng tạo hóa của hai người Hậu Thổ và Nữ Oa, đem một cây Thiên Tiên Quả Thụ bồi dưỡng thành một rừng cây cũng không khó.

Thu lại Thiên Tiên Quả Thụ, Bàn Huyền tiếp tục đi về phía Hồng Hoang.

Đợi trở về Hồng Hoang, sẽ đưa Thiên Tiên Quả Thụ cho Hậu

Thổ, do Hậu Thổ và Nữ Oa hai người phụ trách.

Lại hơn nửa giờ, Bàn Huyền đến bên ngoài bình chướng thế giới Hồng Hoang, xuyên qua bình chướng thế giới tiến vào Đại La Thiên.

Mặc dù Bàn Huyền đã ẩn giấu tu vi, nhưng không thể qua mắt được Thiên Đạo Hồng Hoang, vì vậy, vừa trở về Hồng Hoang đã có dị tượng xuất hiện.

Nếu Bàn Huyền đột phá Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên ở Hồng Hoang, dị tượng sẽ còn lớn hơn.

Nhìn ra xa, trong Đại La Thiên có tường vân lượn lờ, thụy khí mịt mờ, nhân uân khắp nơi.

Ở Đại Xích Thiên có Thái Thượng, ở Cực Lạc thế giới có Tiếp Dẫn, đều bị kinh động.

Hồng Quân hiện tại lại không ở Đại La Thiên.

Bốn người Nguyên Thủy, Thông Thiên, Hậu Thổ và Nữ Oa đều ở Nhân giới.

Bát Cảnh Cung, Thái Thượng lại một lần nữa tam thi hợp nhất thất bại, lại phát hiện trong Đại La Thiên xuất hiện dị tượng.

Cẩn thận quan sát, lại suy tính một hồi, sắc mặt Thái Thượng biến đổi.

"Dị tượng... tu vi của Bàn Huyền đột phá rồi?" Thái Thượng có chút ngồi không yên, tu vi của Bàn Huyền vốn đã vượt xa ông, nay lại có đột phá, khoảng cách lại càng lớn hơn.

Cực Lạc thế giới, Đại Lôi Âm Tự.

Tiếp Dẫn vốn đang gõ mõ, đột nhiên dừng lại.

"Bàn Huyền đột phá Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên?" Tiếp Dẫn nhíu chặt mày.

Bàn Huyền tuy đột phá tu vi Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên ở Hỗn Độn ngoại vực, nhưng lại không thể qua mắt được Thiên Đạo Hồng Hoang, vì vậy, khi Bàn Huyền vừa trở về Hồng Hoang đã có dị tượng xuất hiện, dị tượng này khó mà qua mắt được các Thánh nhân Hồng Hoang.

Vì hai người Thái Thượng và Tiếp Dẫn ở Đại La Thiên, nên mới phát hiện ra đầu tiên.

Không lâu sau khi Bàn Huyền đến Hỗn Độn ngoại vực, Hậu Thổ cũng rời khỏi Hoa Quả Sơn.

Lúc này, Hậu Thổ đang ở trong Luân Hồi.

Đột nhiên, trong Luân Hồi vặn vẹo, một cây Tiên Thiên Linh Căn xuất hiện, rơi xuống trước mặt Hậu Thổ.

Chính là Bàn Huyền dùng đại thần thông truyền tống Thiên Tiên Quả Thụ cho Hậu Thổ, để Hậu Thổ phụ trách trồng.

Tiên Thiên Nhâm Thủy Bàn Đào có thể bồi dưỡng thành một vườn đào, Thiên Tiên Quả Thụ chưa chắc đã không thể bồi dưỡng thành một rừng cây.

Còn về Phù Tang Thụ, Kiến Mộc, Hoàng Trung Lý,... muốn bồi dưỡng thành rừng cây lại rất khó.

"Một quả có thể khiến người ta đắc được Thiên Tiên đạo quả?

Linh căn tốt." Hậu Thổ nhìn cây linh căn, cũng có chút kinh ngạc.

Tuy chỉ là một cây thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn, nhưng có thể khiến người ta sở hữu Thiên Tiên đạo quả, đối với Vu tộc có sự trợ giúp không nhỏ.

Nói xong, Hậu Thổ thu lại Thiên Tiên Quả Thụ, ra khỏi Luân Hồi, đi đến Bàn Cổ Giới.

Tuy có thể trồng ở Hoa Quả Sơn, Bồng Lai, Bất Chu Sơn,... nhưng trồng ở Bàn Cổ Giới là tốt nhất.

Không chỉ vì Bàn Cổ Giới là thánh địa của Vu tộc, mà còn vì trong Bàn Cổ Giới tràn ngập Hỗn Độn linh khí.

Hiện tại, muốn tìm một chút Hỗn Độn linh khí ở Bất Chu Sơn và Bồng Lai đều khó.

Tiên Thiên linh khí tuy tốt, nhưng không thể sánh với Hỗn Độn linh khí.

Nếu muốn dùng Thiên Tiên quả để tạo phúc cho toàn bộ Vu tộc, số lượng không thể thiếu.

Muốn bồi dưỡng một cây thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn thành một rừng cây, cần đại tạo hóa, chỉ một mình Hậu Thổ tuy có thể làm được, nhưng lại cần không ít thời gian, nếu có Nữ Oa tương trợ, lại có thể rút ngắn thời gian rất nhiều.

Nguyên Thủy và Thông Thiên ở Đông Côn Luân, Nữ Oa ở Hoa Quả Sơn Đông Hải, cũng đều biết tu vi của Bàn Huyền có đột phá.

Nhưng suy nghĩ của mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang lại khác nhau.

Ngoại vực, một nơi nào đó trong Hỗn Độn, Hồng Quân lại đang tu luyện.

Thân là Thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang, tu vi của Hồng Quân lại đã đạt đến cực hạn Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Hồng Quân có thể đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên ở Hồng Hoang, nhưng lại chọn đột phá trong Hỗn Độn, một mặt là để ẩn giấu tu vi, khiến Bàn Huyền và các Thánh nhân khác đánh giá thấp, nhưng cũng có những cân nhắc khác.

Sau khi dùng lực lượng của Thiên Đạo Hồng Hoang tái tạo thánh nhân đạo thể, rời khỏi Hồng Hoang, tu vi giảm xuống càng lợi hại hơn.

Hiện tại, Hồng Quân tuy có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng trong Hỗn Độn, thực lực cũng chỉ ngang với Bán Thánh.

"Ầm!" Pháp lực của Hồng Quân bạo tăng.

Khí thế Hỗn Nguyên nhị trọng thiên xuất hiện trên người Hồng Quân, tu vi của ông vào khoảnh khắc này đã đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Từ khi Hồng Quân thành Thánh đến nay, đối với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chỉ là thời gian ngắn, lại đột phá tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, có thể nói là thần tốc.

Bàn Huyền là trường hợp đặc thù.

Giống như Dương Mi chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả sớm hơn Hồng Quân, hiện tại cũng chỉ là tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Khi tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, muốn đề thăng một trọng thiên không phải là chuyện dễ dàng.

Mấy triệu vạn nguyên hội thời gian từ Hỗn Nguyên nhất trọng thiên đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên đều đã là nhanh.

Theo tu vi đột phá, thực lực của Hồng Quân đại tăng, nhưng trong Hỗn Độn lại chỉ có thể phát huy ra chiến lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Nếu ở Hồng Hoang, thực lực của Hồng Quân e rằng có thể địch lại Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Trở thành Thánh nhân Hồng Hoang, có lợi cũng có hại, nhưng đây là lựa chọn của Hồng Quân, sẽ không hối hận.

“Cũng không biết cây Hỗn Độn Linh Căn năm đó còn ở đó không.” Hồng Quân lẩm bẩm.

Trước khi Bàn Cổ khai thiên, Hồng Quân là một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, trong Hỗn Độn cũng đã đoạt được không ít bảo vật, có Hỗn Độn Linh Bảo, có Tiên Thiên Chí Bảo, cũng có Tiên Thiên Linh Bảo, có Hỗn Độn Linh Căn và Tiên Thiên Linh Căn, trong đó có một cây Hỗn Độn Linh Căn bị ông giấu ở một khu vực Hỗn Độn nào đó.

Có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, tuy chỉ có thể phát huy ra thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng Hồng Quân cũng có thể đi mở cấm chế năm đó, nếu cây Hỗn Độn Linh Căn giấu năm đó còn ở đó, đối với việc hợp đạo sẽ là một trợ lực lớn.

Vừa nghĩ, Hồng Quân vừa hướng về một khu vực Hỗn Độn trong ký ức bay đi.

Vì khoảng cách với Hồng Hoang khá xa, Hồng Quân dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến cũng phải mất hơn nửa tháng, nhưng lại đáng để đi một chuyến.

Bàn Cổ Giới, gần Huyết Trì.

Trên đại địa được tạo thành từ Cửu Thiên Tức Nhưỡng, từng cây linh căn mọc lên.

Hậu Thổ đã trồng Thiên Tiên Quả Thụ.

Dưới thần thông tạo hóa của Hậu Thổ, một cành cây của Thiên Tiên Quả Thụ bị bẻ gãy, rơi xuống đất mọc rễ nảy mầm, dần dần lớn lên thành cây Thiên Tiên Quả Thụ thứ hai.

Muốn bồi dưỡng một cây thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn thành một rừng cây, độ khó cực lớn, có hạn chế.

Giống như cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Nhâm Thủy Bàn Đào,

một cây có thể phân hóa thành ba ngàn sáu trăm cây, nhưng chỉ có một ngàn hai trăm cây là thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn, chín ngàn năm mới chín, một ngàn hai trăm cây là trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn, sáu ngàn năm mới chín, một ngàn hai trăm cây là hạ phẩm Tiên Thiên Linh Căn, ba ngàn năm mới chín.

Đem một cây Tiên Thiên Linh Căn bồi dưỡng thành rừng cây, bản nguyên không thể tránh khỏi bị phân tán, phẩm cấp giảm xuống là chuyện bình thường.

Trong Hỗn Độn không tính năm tháng, một màu xám mịt mù, dù cho thánh nhân đạo thể của Hồng Quân ở trong Hỗn Độn cũng có chút áp chế.

Sau khi tu vi đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, Hồng Quân cũng không vội trở về Hồng Hoang, mà chạy đến một khu vực Hỗn Độn.

Thời đại Hỗn Độn, không ít Hỗn Độn Ma Thần đều để lại hậu thủ, Hồng Quân cũng không ngoại lệ.

Ở một khu vực Hỗn Độn nào đó, Hồng Quân đã giấu một cây Hỗn Độn Linh Căn, ít nhất cần tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên mới có thể mở cấm chế.

Vì vậy, sau khi Hồng Quân thành Thánh mới không đi.

Trong Hỗn Độn chi khí xung quanh Hồng Quân vặn vẹo, trực tiếp na di trong hư không Hỗn Độn.

Lại vượt qua hàng triệu triệu... năm ánh sáng, Hồng Quân dừng lại.

"Đến rồi." Hồng Quân pháp nhãn quét qua, nhìn khu vực Hỗn Độn này, lẩm bẩm.

Tuy thực lực của Hồng Quân trong Hỗn Độn giảm xuống, nhưng dù sao cũng là tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Không lâu sau, Hồng Quân cảm tri được một cấm chế cấp Hỗn Độn.

Cấm chế còn đó, tốt rồi.

Lập tức, Hồng Quân lộ vẻ vui mừng.

Chỉ cần phá vỡ cấm chế, có thể có được một cây Hỗn Độn Linh Căn.

Hàng triệu vạn lượng kiếp pháp lực ngưng tụ trong tay Hồng Quân, pháp lực cũng chỉ có Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

May mà tu vi của Hồng Quân đã đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nếu là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, trong Hỗn Độn lại chỉ có thể phát huy ra thực lực Bán Thánh.

Đổi căn cước, đối với Hồng Quân ảnh hưởng quá lớn.

"Ầm!" Dưới sự va chạm của pháp lực Hồng Quân, một cấm chế bị kích hoạt.

Chỉ thấy, theo một cấm chế bị kích hoạt, Hỗn Độn chi khí dũng động, một vòng xoáy đáng sợ màu xám mịt mù hình thành.

Cường giả tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên tiến vào vòng xoáy Hỗn Độn này cũng phải bị thương không nhẹ, có thể thấy cấm chế cường đại.

Chương 207

Do trong Hỗn Độn chỉ có thể phát huy ra thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, Hồng Quân cũng không dám tiến vào cấm chế.

Cũng là do cấm chế tồn tại quá lâu, uy lực không ngừng giảm xuống, nếu là lúc ban đầu, uy lực của nó đủ để diệt sát Hỗn Nguyên thất trọng thiên.

Đây cũng là một hậu thủ của Hồng Quân năm đó, năm đó tuy toàn lực ngăn cản Bàn Cổ khai thiên, nhưng cũng đã có sự chuẩn bị tồi tệ nhất.

Nhìn cấm chế trước mắt, Hồng Quân lại nhớ về chuyện cũ.

"Năm đó thật quá xem thường Bàn Cổ." Hồng Quân thở dài một tiếng.

Gạt bỏ tạp niệm, Hồng Quân tế ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tuy mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng uy lực lại tiếp cận Hỗn Độn Linh Bảo.

Dưới sự điều khiển của Hồng Quân, mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp phát ra ánh sáng thần diệu.

Lượng lớn Hỗn Độn chi khí dũng động, không ngừng va chạm vào cấm chế.

Dưới sự va chạm của ngày càng nhiều Hỗn Độn chi khí, cấm chế trước mắt Hồng Quân cũng ngày càng không ổn định.

Nếu Hồng Quân có thể phát huy ra thực lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, muốn phá vỡ cấm chế lại rất dễ dàng, nhưng với thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên lại cần một chút thời gian.

Cũng là do tu vi của Hồng Quân đạt đến Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nếu tu vi là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, lại không thể phá vỡ cấm chế.

Tu vi và thực lực là hai chuyện khác nhau, muốn phá cấm chế ít nhất cần tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Nếu chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, thực lực ngang với Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, cũng không thể phá vỡ cấm chế, ngược lại, có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, chỉ có thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, vẫn có thể phá vỡ cấm chế.

Sự huyền diệu của cấm chế cấp Hỗn Độn không phải là thứ mà cấm chế Tiên Thiên hay Hậu Thiên có thể so sánh.

Dưới pháp lực và thần thông của Hồng Quân, cấm chế trước mắt cuối cùng cũng bị phá vỡ.

"Ầm!" Theo cấm chế Hỗn Độn bị phá vỡ, Hỗn Độn chi khí trong phạm vi hàng triệu triệu... năm ánh sáng điên cuồng dũng động, có lượng lớn Hỗn Độn chi khí hóa thành thanh trọc nhị khí, lại có địa thủy hỏa phong hoành hành.

Cùng lúc đó, một cây Hỗn Độn Linh Căn hiện ra.

Nhìn cây Hỗn Độn Linh Căn xuất hiện, trong lòng Hồng Quân cũng vui mừng.

Có cây Hỗn Độn Linh Căn này, Hồng Quân có thể đổi một căn cước tốt hơn, sẽ là một trợ lực lớn cho việc hợp đạo.

"Có cây Hỗn Độn Linh Căn này, trong vòng một lượng kiếp, ngô nhất định có thể hợp đạo." Hồng Quân tự tin.

Một lượng kiếp là năm vạn nguyên hội, đối với Hồng Quân cũng không phải quá lâu.

Nếu có thể hợp đạo trong vòng một lượng kiếp, Hồng Quân đã mãn nguyện.

Lúc này, Hỗn Độn Linh Căn vô chủ muốn độn đi, Hồng Quân lại đã sớm có chuẩn bị, kịp thời dùng đại pháp lực cấm cố.

Dưới sự cấm cố pháp lực của Hồng Quân, cây Hỗn Độn Linh Căn này không ngừng giãy giụa, nhưng không thể thoát ra.

Vừa cấm cố cây Hỗn Độn Linh Căn, Hồng Quân vừa bắt đầu luyện hóa.

Dù sao cũng là một cây Hỗn Độn Linh Căn, tuy Hồng Quân là tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nhưng muốn sơ bộ luyện hóa cây Hỗn Độn Linh Căn này cũng cần không ít thời gian.

Nhưng Hồng Quân muốn để cây Hỗn Độn Linh Căn này trở thành trợ lực hợp đạo, cần phải hoàn toàn luyện hóa.

Đợi hoàn toàn luyện hóa cây Hỗn Độn Linh Căn, Hồng Quân sẽ dùng linh căn làm căn cước.

Dùng Hỗn Độn Linh Căn làm căn cước, tốt hơn thân thể Tiên Thiên Khúc Thiện của Hồng Quân rất nhiều.

Căn cước của Tam Thanh, cũng chưa chắc đã tốt hơn cây Hỗn Độn Linh Căn này.

Dưới sự luyện hóa của Hồng Quân, độ giãy giụa của Hỗn Độn Linh Căn bị pháp lực cấm cố ngày càng nhỏ.

"Thiên Đạo lại có biến hóa?

Chẳng lẽ Hồng Quân lại muốn hợp đạo?

Không thể nào?" Một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang, Bàn Huyền kinh ngạc.

Khi Thiên Đạo có biến hóa, các Thánh nhân có nguyên thần ký thác

Thiên Đạo sẽ nhận ra đầu tiên, nhưng Bàn Huyền lại cũng nhận ra đầu tiên.

Hiện tại, Thiên Đạo Hồng Hoang có biến hóa, khiến Bàn Huyền hoài nghi Hồng Quân lại muốn hợp đạo.

Hồng Quân đã hai lần hợp đạo thất bại, nhưng Hồng Quân chắc chắn sẽ không dễ dàng từ bỏ.

Nhưng, khí vận của Hồng Quân hẳn là kém đi.

Tu vi của Hồng Quân đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, khí vận có phần tăng lên, nhưng khoảng cách với việc hợp đạo cũng nên còn xa mới đúng.

Nhưng đối với Hồng Quân, Bàn Huyền lại không dám xem thường.

Tu vi của hắn vượt xa Hồng Quân, nếu quá xem thường Hồng Quân, cũng có khả năng sẽ phải chịu thiệt lớn.

Khi tu vi của Bàn Huyền đột phá Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, từ Hỗn Độn trở về Hồng Hoang, phát hiện Hồng Quân không ở Hồng Hoang, nhưng hiện tại, Hồng Quân đã trở về Hồng Hoang.

Hiện tại, Hồng Quân đang ở Tử Tiêu Thiên.

Tử Tiêu Thiên là một thế giới do Hồng Quân khai tịch ở Đại La Thiên.

Biến hóa của Thiên Đạo lần này có chút giống với lần trước Hồng Quân hợp đạo, nhưng lại có vẻ không giống lắm, khiến Bàn Huyền cũng có chút không chắc chắn.

Chỉ có thể nói, Hồng Quân hiện tại có khả năng đang hợp đạo.

“Xem ra, cần phải đi một chuyến Tử Tiêu Thiên.” Bàn Huyền nghĩ.

Có ý định, Bàn Huyền động thân hướng về Tử Tiêu Thiên đi.

Khi Bàn Huyền đến bên ngoài Tử Tiêu Thiên, lại phát hiện Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Hậu Thổ và Nữ Oa đều đã đến trước.

Chuẩn Đề chưa hoàn toàn luyện hóa đạo Hồng Mông Tử Khí, nhưng khoảng cách với việc thành Thánh cũng sắp rồi.

Mấy vị Thánh nhân đều chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng vì nguyên thần ký thác Thiên Đạo, cũng đã phát hiện Thiên Đạo có biến hóa đầu tiên.

Hậu Thổ và Nữ Oa trước đó cũng đã truyền tin cho Bàn Huyền, nhưng khi Bàn Huyền nhận được tin của Hậu Thổ và Nữ Oa, đã ở Đại La Thiên.

Thấy Bàn Huyền cũng đến, Tam Thanh mặt lạnh như băng, Tiếp Dẫn không nói một lời.

Ánh mắt quét qua các Thánh, không chỉ Hậu Thổ và Nữ Oa lo lắng Hồng Quân hợp đạo thành công, Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng có lo lắng.

Cổng lớn của Tử Tiêu Thiên đóng chặt, Hạo Thiên và Dao Trì ngăn cản mọi người.

"Bảo Hồng Quân ra đây gặp Ngô!" Bàn Huyền cũng không khách khí.

Sớm đã cùng Hồng Quân vạch mặt, cũng không cần khách khí nữa.

Hạo Thiên và Dao Trì tuy trong lòng hoảng sợ, nhưng Hồng Quân hiện tại lại không gặp bất kỳ ai, vì vậy, cũng chỉ có thể cứng đầu ngăn cản Bàn Huyền và mọi người.

Thấy Hạo Thiên và Dao Trì không biết điều như vậy, Bàn Huyền trừng mắt.

"Phụt!", "Phụt!" Dưới một cái trừng mắt của Bàn Huyền, Hạo Thiên và Dao Trì đều phun ra một ngụm máu, mặt không còn chút máu, đều bị trọng thương, suýt nữa hiện ra bản diện.

"Tổ Vu Bàn Huyền thật đáng sợ đến mức này!" Hạo Thiên và Dao Trì đều kinh hãi trong lòng.

Hiện tại, tu vi của Hạo Thiên và Dao Trì đều là Chuẩn Thánh sơ kỳ, đặt ở Hồng Hoang cũng không tệ, nhưng trước mặt Bàn Huyền lại không đáng nhắc đến.

Chuẩn Thánh đại viên mãn, trong mắt Bàn Huyền cũng không khác gì con kiến.

Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng đều kinh hãi trong lòng.

Ngay cả Hậu Thổ và Nữ Oa cũng không bình tĩnh được.

Một ánh mắt đã khiến hai vị Chuẩn Thánh sơ kỳ bị trọng thương, thật sự đáng sợ.

"Thực lực của Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên sao?

Quá mạnh." Thái Thượng thầm tính toán trong lòng.

"Khốn kiếp!" Nguyên Thủy mặt âm trầm, trong mắt lóe lên một tia ghen ghét.

Trong mắt Thông Thiên lại không hề che giấu sự ngưỡng mộ.

Trong lòng Thông Thiên, Bàn Huyền là mục tiêu cần vượt qua.

Tiếp Dẫn lúc này cũng không thể tứ đại giai không, tâm cảnh của ông cũng không thể thanh tịnh.

Hậu Thổ và Nữ Oa phương tâm đều chấn động.

“Bành!” Cổng lớn của Tử Tiêu Cung đang đóng chặt bị Bàn Huyền tiện tay đánh vỡ.

“Bàn Huyền, đây là đạo trường của sư phụ ta, nhữ sao có thể phóng túng như vậy?” Thông Thiên không nhịn được tức giận hét lên.

Liếc nhìn Thông Thiên đang phẫn nộ, cũng như Thái Thượng và Nguyên Thủy tuy tức giận nhưng không dám nói, Bàn Huyền khinh thường cười một tiếng: “Ồn ào!” Thánh nhân không thể bị sỉ nhục, Thông Thiên rút ra Thanh Bình Kiếm, tuy nhiên, chưa đợi Thanh Bình Kiếm trong tay ra khỏi vỏ đã bị Thái Thượng kéo lại.

Thái Thượng và Nguyên Thủy đều lý trí, rõ ràng một khi động thủ với Bàn Huyền là tự rước lấy nhục.

Tam Thanh là một thể, nếu Thông Thiên động thủ với Bàn Huyền chịu thiệt, Thái Thượng và Nguyên Thủy ra tay cũng không tốt, không ra tay cũng không được, lại rơi vào thế lưỡng nan, vì vậy, phải ngăn cản Thông Thiên.

Bị Thái Thượng kéo lại, lửa giận của Thông Thiên khó mà bình tĩnh, nhưng lại không thể làm gì.

“Ánh mắt của các ngươi... thật yếu đuối!” Bàn Huyền quét mắt qua Tam Thanh, trào phúng.

Sự khinh thường của Bàn Huyền khiến Tam Thanh càng phẫn nộ, nhưng không dám động thủ.

Bàn Huyền cũng lười để ý đến Tam Thanh, tìm Hồng Quân.

Vì Thiên Đạo có biến hóa, Bàn Huyền hoài nghi Hồng Quân đang hợp đạo, nếu quả thật Hồng Quân đang hợp đạo, lại phải ngăn cản một lần nữa.

Nếu Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, Bàn Huyền cũng không quá kiêng kỵ Hồng Quân hợp đạo, nhưng nếu Hồng Quân hợp

đạo trước khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, có thể Vu tộc muốn trở thành nhân vật chính của trời đất sẽ xa vời vợi.

Bước vào Tử Tiêu Cung, nhìn ra xa, cảnh sắc kỳ lạ, ba ngàn pháp tắc của Hồng Hoang hiện ra rồi biến mất.

Mọi thứ như mộng ảo, như sương cũng như điện.

Sáu người Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Hậu Thổ và Nữ Oa muốn tìm Hồng Quân cần một chút thời gian, nhưng Bàn Huyền vừa bước vào Tử Tiêu Cung đã cảm tri được vị trí cụ thể của Hồng Quân.

Ngoài việc cảm tri được nơi Hồng Quân ở, Bàn Huyền còn mơ hồ cảm ứng được một loại sức mạnh Hỗn Độn.

Không phải Hỗn Độn Linh Bảo, cũng không phải Hỗn Độn Ma Thần, dường như...

"Hỗn Độn Linh Căn?" Bàn Huyền trong lòng khẽ động.

Chẳng lẽ, trong Tử Tiêu Cung có một cây Hỗn Độn Linh Căn?

Hỗn Độn Linh Căn cũng phân hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm và cực phẩm.

Hạ phẩm Hỗn Độn Linh Căn cao hơn cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn một bậc.

Sau khi Dương Mi tu thành Hỗn Độn Ma Thần, Không Tâm Dương Liễu Thụ hẳn đã từ cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Căn.

Thiên giới Hồng Hoang, tinh không mênh mông nằm ở tầng trời thứ ba mươi ba, nhật nguyệt tinh thần vận hành.

Phía trên tinh không Hồng Hoang lại có một tầng trời, được gọi là Thiên Ngoại Thiên, cũng gọi là Đại La Thiên.

Mấy vị Thánh nhân đều khai tịch thế giới trong Đại La Thiên.

Trong Tử Tiêu Thiên do Hồng Quân khai tịch, một đạo quan cổ xưa, chính là Tử Tiêu Cung.

Có Hỗn Nguyên đạo vận lưu chuyển trong Tử Tiêu Cung, diễn hóa ra đủ loại dị tượng.

Lúc này, không chỉ Bàn Huyền xông vào Tử Tiêu Cung, mấy vị Thánh nhân cũng lần lượt bước vào Tử Tiêu Cung.

Nếu Hồng Quân quả thật đang hợp đạo, Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng sẽ không đồng ý.

Thánh nhân cao cao tại thượng, lại không hy vọng có người đè lên đầu mình.

Nếu một Thánh nhân nào đó lấy thân hợp đạo, từ Thánh nhân biến thành một phần của Thiên Đạo, địa vị sẽ cao hơn Thánh nhân rất nhiều.

Chương 208

Nhưng suy nghĩ của mấy vị Thánh nhân hiện tại không quan trọng, Bàn Huyền hướng về vị trí của Hồng Quân đi tới.

Khi bước vào Tử Tiêu Cung, Bàn Huyền mơ hồ cảm ứng được một loại sức mạnh Hỗn Độn, nếu không sai, hẳn là Hỗn Độn Linh Căn.

"Chẳng lẽ là Dương Mi?" Bàn Huyền thầm nghĩ.

Lần trước Hồng Quân rời khỏi Hồng Hoang tìm Dương Mi, lần này có lẽ cũng vậy.

Huống hồ, Hỗn Độn Linh Căn không phải tầm thường, sau khi Dương Mi tu thành Hỗn Độn Ma Thần, Không Tâm Dương Liễu Thụ tuyệt đối đã từ cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Căn.

Nhưng không phải Hỗn Độn Ma Thần nào cũng có thể xuất hiện ở Hồng Hoang.

Hỗn Độn Ma Thần có huyết mạch Bàn Cổ có thể xuất hiện ở Hồng Hoang, nếu Hỗn Độn Ma Thần không có huyết mạch Bàn Cổ xuất hiện ở Hồng Hoang sẽ phải chịu thiên khiển.

Cũng có thể là một cây Hỗn Độn Linh Căn do Hồng Quân tìm được trong Hỗn Độn, nếu quả thật như vậy, vận khí của Hồng Quân quá tốt rồi.

Trong lúc Bàn Huyền suy tư, đã thấy Hồng Quân.

Hồng Quân ngồi xếp bằng trên một cái bồ đoàn ngộ đạo Tiên Thiên, sắc mặt tái xanh.

"Bàn Huyền, nhữ làm bị thương đồng tử của ngô, xông vào đạo

trường của ngô, có phải là khinh ngô quá đáng rồi không.” Hồng Quân lạnh lùng nói.

Khi nhìn thấy Hồng Quân, Bàn Huyền nhận ra Hồng Quân không hề đang hợp đạo.

Nếu Hồng Quân không hợp đạo, biến hóa của Thiên Đạo lại là sao?

Có liên quan đến Hỗn Độn Linh Căn?

“Ngô có hứng thú với Hỗn Độn Linh Căn trong Tử Tiêu Cung.” Bàn Huyền nói với Hồng Quân.

Theo sau các Thánh nghe Bàn Huyền nói vậy, đều kinh ngạc.

Hỗn Độn Linh Căn?

Trong Tử Tiêu Cung có Hỗn Độn Linh Căn?

Trong nhất thời, các Thánh đều phóng xuất thần thức cảm tri, nhưng không phát hiện ra Hỗn Độn Linh Căn.

“Nếu không cho ngô một lời giải thích, hôm nay nhật nguyệt khó tròn.” Hồng Quân đứng dậy, giận dữ nhìn Bàn Huyền.

Bàn Huyền hết lần này đến lần khác phá hỏng chuyện tốt của Hồng Quân, sự nhẫn nại của Hồng Quân cũng có giới hạn.

“Giao phó?

Trước tiên hãy hỏi Khai Thiên Phủ của ngô đã.” Bàn Huyền cười lạnh rút ra Khai Thiên Phủ.

Hồng Quân muốn lời giải thích, thật nực cười.

Bất luận là thời đại Hỗn Độn, hay sau khi Bàn Cổ khai thiên, đều là cường giả vi tôn.

Có thực lực cường đại, tự nhiên phải đả áp Hồng Quân.

Trong lòng Bàn Huyền, đối với Hồng Quân cũng rất kiêng kỵ, vì vậy, chỉ cần có cơ hội sẽ không tiếc sức đả áp.

Nếu có thể diệt Hồng Quân, trả một chút giá, ví dụ như khí vận Vu tộc thất thoát ba thành, Bàn Huyền cũng nguyện ý.

Nhưng muốn diệt Hồng Quân lại không dễ dàng.

Hiện tại, Bàn Huyền muốn chém giết thánh thể của Hồng Quân không khó, nhưng muốn diệt nguyên thần của Hồng Quân lại quá khó.

Thấy Bàn Huyền nói không hợp đã rút ra Khai Thiên Phủ, sắc mặt Hồng Quân âm tình bất định.

Mặc dù trong lòng tức giận, nhưng Hồng Quân lại không động thủ.

Hồng Quân đã đột phá tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên trong Hỗn Độn, lại đoạt được một cây Hỗn Độn Linh Căn từng giấu ở thời đại Hỗn Độn, tạm thời lại không muốn bộc lộ.

Dựa vào tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, dưới sự gia trì của lực lượng Thiên Đạo, chiến lực của Hồng Quân có thể sánh với Hỗn Nguyên tam trọng thiên, nhưng tu vi của Bàn Huyền lại đã là Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, có sự chênh lệch không nhỏ.

Tuy nhiên, Hồng Quân không động thủ, Bàn Huyền lại bổ một rìu.

Đối mặt với một rìu của Bàn Huyền, Hồng Quân cũng không kịp suy nghĩ nhiều, chỉ đành toàn lực chống đỡ.

Pháp lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, cộng thêm sự gia tăng của lực lượng Thiên Đạo, Hồng Quân miễn cưỡng phát huy ra thực lực Hỗn Nguyên tam trọng thiên, nhưng chỉ miễn cưỡng đỡ được một rìu tùy tay của Bàn Huyền.

Bàn Huyền không hề lay động, Hồng Quân lại có phần chật vật lùi

lại mấy bước.

“Quả nhiên đã đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.” Bàn Huyền nói.

Khi nhìn thấy Hồng Quân lần đầu, Bàn Huyền đã phát hiện Hồng Quân có chút không giống, hoài nghi tu vi của Hồng Quân đã đột phá, ra tay thử một lần, quả nhiên không ngoài dự đoán.

“Lão sư tu vi đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên?” Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng kinh hãi trong lòng.

Hậu Thổ và Nữ Oa cũng trừng lớn mắt.

Nếu không phải Bàn Huyền ra tay thử một lần, Tam Thanh và những người khác thật sự không nhận ra.

Sau khi một rìu đẩy lùi Hồng Quân, Bàn Huyền lại bổ một rìu, nhưng trực tiếp thi triển ra thức thứ bảy trong Khai Thiên Cửu Thức.

Ánh sáng của Khai Thiên Phủ bá đạo vô song lóe lên, khiến Thánh nhân run rẩy, ngưng đọng vạn cổ tuế nguyệt, đủ để yên diệt thiên địa vạn vật.

“Ầm ầm!” Dưới một rìu của Bàn Huyền, Tử Tiêu Cung tuy không sụp đổ, nhưng hư không bị phá vỡ.

Một cây đại thụ từ trong hư không vỡ nát hiện ra.

Đó là một cây đại thụ cao hàng ức vạn trượng.

“...Thế Giới Thụ!” Bàn Huyền cũng kinh ngạc.

Thế Giới Thụ cũng phân cấp bậc, có Hậu Thiên Linh Căn, cũng có Tiên Thiên Linh Căn, cây Thế Giới Thụ trước mắt lại là Hỗn Độn Linh Căn, trung phẩm Hỗn Độn Linh Căn.

Thế Giới Thụ cấp Hậu Thiên Linh Căn, trong lá cây ẩn chứa tiểu thiên thế giới, trong đóa hoa ẩn chứa trung thiên thế giới, trong quả ẩn

chứa đại thiên thế giới.

Thế Giới Thụ cấp Tiên Thiên Linh Căn, trong lá cây ẩn chứa đại thiên thế giới, trong đóa hoa ẩn chứa Thái Ất cấp thế giới, trong quả ẩn chứa Đại La cấp thế giới.

Thế Giới Thụ cấp Hỗn Độn Linh Căn, trong mỗi một chiếc lá đều diễn hóa Đại La cấp thế giới, ra hoa là Hỗn Nguyên cấp thế giới, quả có tiềm năng trưởng thành thành Vĩnh Hằng cấp thế giới.

Kiến Mộc cũng ẩn chứa thế giới, so với Thế Giới Thụ cấp Hậu Thiên Linh Căn có hơn chứ không kém, nhưng không thể sánh với Thế Giới Thụ cấp Tiên Thiên Linh Căn, càng không thể so sánh với Thế Giới Thụ cấp Hỗn Độn Linh Căn.

Sau khi kinh ngạc, Bàn Huyền trầm ngâm suy tư.

"Thế Giới Thụ!" "..." "Hỗn Độn Linh Căn, trung phẩm Hỗn Độn Linh Căn." "Thế Giới Thụ trung phẩm Hỗn Độn Linh Căn, ..." Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng đều kinh ngạc nhìn Thế Giới Thụ.

Sau khi kinh ngạc, các Thánh cũng đều trầm ngâm suy tư.

Nếu có trung phẩm Hỗn Độn Linh Căn, Hồng Quân chắc chắn sẽ luyện hóa làm căn cước.

Căn cước hiện tại của Hồng Quân tuy cũng không tệ, nhưng lại là kém nhất trong các Thánh nhân, nếu dùng trung phẩm Hỗn Độn Linh Căn làm căn cước, lại là đệ nhất trong các Thánh nhân.

Thế Giới Thụ nếu dung nhập vào Hồng Hoang, lợi ích cho Hồng Hoang cũng cực lớn.

Vì vậy, nếu dùng Thế Giới Thụ làm căn cước, lại là trung phẩm Hỗn Độn Linh Căn, độ khó hợp đạo không lớn.

Nếu đợi Hồng Quân luyện hóa Thế Giới Thụ, mọi chuyện cũng đã quá muộn.

Tuy nhiên, Bàn Huyền không đi theo lẽ thường, không chỉ khiến cây Hỗn Độn Linh Căn của Hồng Quân bị bộc lộ, tu vi của Hồng Quân cũng bị bộc lộ.

"Bàn Huyền!" Hồng Quân nghiến răng nghiến lợi, không hề che giấu sát ý.

Hồng Quân giận dữ mất đi lý trí, toàn lực thôi động Thế Giới Thụ.

Pháp lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, cùng một cỗ lực lượng Thiên Đạo, đồng thời thôi động Thế Giới Thụ.

Lập tức, Thế Giới Thụ lay động, uy thế của cây trung phẩm Hỗn Độn Linh Căn này bùng nổ.

Do Hồng Quân chưa hoàn toàn luyện hóa cây Thế Giới Thụ này, vì vậy, không thể phát huy ra uy năng lớn nhất.

Trên cây Thế Giới Thụ cao ức vạn trượng cũng chỉ có mấy trăm quả, có hơn vạn đóa hoa.

Thế giới ẩn chứa trong quả ít nhất cũng là Hỗn Nguyên tứ cấp, thế giới ẩn chứa trong đóa hoa thấp nhất là Hỗn Nguyên nhất cấp.

Trong hàng triệu triệu lá cây đều ẩn chứa Đại La cấp thế giới.

Siêu triệu triệu sức mạnh thế giới Đại La cấp.

Hàng vạn sức mạnh thế giới Hỗn Nguyên cấp.

Sức mạnh thế giới to lớn, phức tạp oanh kích về phía Bàn Huyền, Bàn Huyền lại không hề hoảng sợ, dùng Chư Thiên Khánh Vân chống đỡ.

"Ầm!" Vạn đóa kim liên trên Chư Thiên Khánh Vân lần lượt bị phá diệt, nhưng một đóa kim liên vừa bị phá diệt lại sinh ra một đóa

khác, sinh sôi không ngừng, không bao giờ dứt.

Trên kim liên còn có kim đẳng, có anh lạc thùy châu, ánh sáng chiếu rọi chư thiên vạn đạo.

Chỉ dựa vào sức mạnh của Chư Thiên Khánh Vân khó mà chống đỡ, nhưng có đại pháp lực của Bàn Huyền gia trì lại khác.

Nhìn bề ngoài, phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân đang lung lay sắp đổ, nhưng thực ra lại rất ổn định.

Nếu Hồng Quân hoàn toàn luyện hóa cây Thế Giới Thụ này, dùng Thế Giới Thụ làm căn cước, có lẽ có thể phá vỡ Chư Thiên Khánh Vân của Bàn Huyền, nhưng hiện tại còn kém quá xa.

"Lực lượng thật đáng sợ." "Sức mạnh tuyệt đối vượt xa Hỗn Nguyên tam trọng thiên, có lẽ đạt đến Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, thậm chí còn cao hơn." Sáu người Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Hậu Thổ và Nữ Oa trong lòng đều không bình tĩnh.

Thực lực của Hồng Quân có thể sánh với Hỗn Nguyên tam trọng thiên, cộng thêm một phần sức mạnh của trung phẩm Hỗn Độn Linh Căn, lại vô cùng kinh người.

Nhìn bề ngoài, Bàn Huyền chống đỡ cũng rất vất vả, vì Chư Thiên Khánh Vân nhìn đã lung lay sắp đổ, phảng phất như giây tiếp theo sẽ bị phá vỡ.

Tuy nhiên, Bàn Huyền lại một mực bình tĩnh.

"Mạnh hơn lần trước không ít, nhưng muốn đánh bại ngô, lại không đủ." Bàn Huyền nhàn nhạt nói.

"Hừ!" Hồng Quân hừ lạnh.

Bàn Huyền không hề tế ra Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm, cũng không động đến Khai Thiên Phủ, mà sử dụng Thiên Phạt

Chi Nhãn.

Theo Bàn Huyền sử dụng Thiên Phạt Chi Nhãn, một con mắt màu tím đỏ xuất hiện ở mi tâm.

Thiên Phạt Chi Nhãn vừa xuất hiện, khí tức thượng thương nhàn nhạt tỏa ra, đủ để khiến Thánh nhân run rẩy.

"Thiên Phạt Chi Nhãn!" Nhìn con mắt màu tím đỏ ở mi tâm Bàn Huyền, sắc mặt Hồng Quân vô cùng khó coi.

Sáu người Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng đều chăm chú nhìn Thiên Phạt Chi Nhãn ở mi tâm Bàn Huyền.

"Vút!" Một tia sáng màu tím đỏ từ Thiên Phạt Chi Nhãn phát ra, phá vỡ sức mạnh thế giới to lớn.

Với căn cước và tu vi của Bàn Huyền, uy lực của Thiên Phạt Chi Nhãn vượt qua Tiên Thiên Chí Bảo, sánh với Hỗn Độn Linh Bảo.

Quan trọng nhất, Thánh nhân có dám đối đầu với Thiên Phạt Chi Nhãn không?

Thiên Phạt Chi Nhãn đại diện cho Thiên Đạo, đối địch với Thiên Phạt Chi Nhãn tương đương với nghịch thiên.

Chỉ thấy, khi Thiên Phạt Chi Nhãn của Bàn Huyền vừa xuất hiện, Hồng Quân đã ngừng tấn công.

Đối mặt với Thiên Phạt Chi Nhãn, Hồng Quân kiêng kỵ.

Bàn Huyền đã động dụng Thiên Phạt Chi Nhãn, nếu Hồng Quân tiếp tục chiến đấu, dù cẩn thận đến đâu, cũng chắc chắn sẽ nghịch thiên.

Thánh nhân nghịch thiên, tội thêm một bậc, không phải chuyện đùa.

“Hồng Quân, có muốn tiếp tục không?” Bàn Huyền cười lạnh.

“...” Hồng Quân.

“Cây Thế Giới Thụ này không bằng đem trồng ở Bất Chu Sơn, tạo phúc cho Hồng Hoang, cũng là một đại công đức.” Hậu Thổ lúc này lên tiếng.

Nếu Vu tộc muốn cây Thế Giới Thụ này, khó mà đảm bảo Hồng Quân sẽ không hủy đi cây trung phẩm Hỗn Độn Linh Căn này.

Nếu đem Thế Giới Thụ trồng ở Thế Giới Thụ, mỗi Thánh nhân đều có thể nhìn thấy, Hồng Quân cũng không có cơ hội dùng Hỗn Độn Linh Căn làm căn cước.

Đối mặt với Thiên Phạt Chi Nhãn ở mi tâm Bàn Huyền, Hồng Quân kiêng kỵ.

Thánh nhân không nghịch thiên, nghịch thiên không làm Thánh.

Bàn Huyền có Thiên Phạt Chi Nhãn, nếu Hồng Quân tiếp tục chiến đấu, rất dễ nghịch thiên.

Chương 209

Nếu thực lực có thể chống lại Bàn Huyền, Hồng Quân cũng không quá kiêng kỵ Thiên Phạt Chi Nhãn, nhưng thực lực lại kém xa Bàn Huyền.

Đề nghị của Hậu Thổ vừa đưa ra, Nữ Oa liền phụ họa.

Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn về phía Thái Thượng, Thái Thượng nói, hỏi Hồng Quân: "Lão sư ý hạ như thế nào?" Tuy Thái Thượng đang hỏi Hồng Quân, nhưng Hồng Quân cũng không ngốc, biết rằng trong lòng Thái Thượng chắc chắn đã tán thành đề nghị của Hậu Thổ.

Đem Thế Giới Thụ di dời đến Bất Chu Sơn, vừa không rơi vào tay Vu tộc, lại không để Hồng Quân dùng Thế Giới Thụ làm căn cước, còn có thể tạo phúc cho Hồng Hoang, quả là một công đôi việc.

Hồng Quân trong lòng không cam tâm, nếu hoàn toàn luyện hóa Thế Giới Thụ, dùng Thế Giới Thụ làm căn cước, muốn hợp đạo cũng sẽ dễ dàng hơn.

Nhưng muốn hoàn toàn luyện hóa một cây trung phẩm Hỗn Độn Linh Căn không phải là chuyện dễ, với tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, cũng phải mất mấy chục nguyên hội, thậm chí mấy trăm nguyên hội.

Hiện tại, Hồng Quân không có thời gian để hoàn toàn luyện hóa Thế Giới Thụ.

Hồng Quân có chút hối hận, sớm biết như vậy, không nên vội vã trở về Hồng Hoang, mà nên hoàn toàn luyện hóa Thế Giới Thụ trong Hỗn Độn.

Hồng Quân tự cho rằng có thể qua mắt Bàn Huyền, qua mắt các Thánh, nhưng Bàn Huyền lại không đi theo lẽ thường.

Cục diện hiện tại, Hồng Quân bị động.

Chỉ một mình Bàn Huyền đã có thể đánh bại Hồng Quân.

Hồng Quân nhìn về phía Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng nhìn về phía Bàn Huyền.

Ánh mắt của Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng rơi vào người Bàn Huyền.

Nếu Bàn Huyền không đồng ý đề nghị của Hậu Thổ, lại không thể làm gì được.

"Đề nghị của Hậu Thổ muội muội, đại thiện!" Bàn Huyền suy nghĩ một chút, gật đầu đồng ý đề nghị của Hậu Thổ.

Còn về suy nghĩ trong lòng Bàn Huyền, lại chỉ có mình hắn mới biết.

Thấy Bàn Huyền đồng ý đề nghị của mình, Hậu Thổ cũng vui mừng.

Hồng Quân trong lòng giãy giụa một hồi lâu, bất đắc dĩ gật đầu: "Cứ theo lời Hậu Thổ đạo hữu nói." Thấy Hồng Quân thỏa hiệp, Tam Thanh và những người khác cũng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nếu Hồng Quân không đáp ứng, sẽ có chút phiền phức.

Nếu Hồng Quân hủy đi Hỗn Độn Linh Căn thì quá đáng tiếc.

Mọi người ý kiến nhất trí, cũng không cần động thủ nữa, Bàn Huyền thu lại Khai Thiên Phủ.

Chư Thiên Khánh Vân trên đầu Bàn Huyền cũng ẩn đi.

Thiên Phạt Chi Nhãn khiến Hồng Quân kiêng kỵ cũng biến mất

khỏi mi tâm Bàn Huyền.

Hồng Quân vung tay, Thế Giới Thụ cao ức vạn trượng biến nhỏ, trong nháy mắt chỉ còn bằng bàn tay, bay vào tay ông.

Cầm Thế Giới Thụ, Hồng Quân mặt không biểu cảm đi ra khỏi Tử Tiêu Thiên, hướng về hạ giới đi tới.

Đỉnh Bất Chu Sơn nối liền tầng trời thứ nhất, chân núi nối liền U Minh.

Hồng Quân hướng về đỉnh Bất Chu Sơn đi, muốn đem Thế Giới Thụ trồng ở đỉnh Bất Chu Sơn.

Vì Hồng Quân đã luyện hóa một phần bản nguyên của Thế Giới Thụ, vì vậy, có ấn ký nguyên thần, nhưng lại không vội xóa đi.

Đợi đến đỉnh Bất Chu Sơn rồi nói.

Tuy biết khả năng không lớn, nhưng Hồng Quân cố gắng kéo dài thời gian, hy vọng có thể xuất hiện chuyển cơ.

Tuy nhiên, có Bàn Huyền, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Hậu Thổ và Nữ Oa nhìn chằm chằm, Hồng Quân trong lòng thầm cười khổ, xem ra không có chuyển cơ.

"Thôi vậy, trước tiên đem Thế Giới Thụ trồng ở đỉnh Bất Chu Sơn, sau này tính tiếp." Hồng Quân thầm tính toán.

So với việc rơi vào tay Vu tộc, đem Thế Giới Thụ trồng ở đỉnh Bất Chu Sơn khiến Hồng Quân chấp nhận hơn.

Nhìn ra Hồng Quân đang kéo dài thời gian, Bàn Huyền cũng không nói gì, Tam Thanh và những người khác cũng không để ý.

Trong một thoáng chạy đến đỉnh Bất Chu Sơn và một tháng, không có quá nhiều khác biệt.

Từ Đại La Thiên đi xuống, xuyên qua tinh không Hồng Hoang, đến

tầng trời thứ ba mươi hai.

Suốt đường đi, Bàn Huyền đi trước Hồng Quân.

Đột nhiên, Hồng Quân phía sau Bàn Huyền dừng lại.

Bàn Huyền cũng dừng lại, quay đầu nhìn Hồng Quân, chỉ thấy Hồng Quân đang ngây người.

"?" Tam Thanh.

"?" Tiếp Dẫn.

"?" Hậu Thổ và Nữ Oa.

Các Thánh trong lòng không hiểu, không biết Hồng Quân lại diễn trò gì.

Hồi thần, Hồng Quân nhìn mọi người một cái, mặt không đổi sắc, trong lòng lại cuồng hỉ.

Ngay lúc đó, Hồng Quân đã cảm ứng được Thiên Tiên Giới.

Hồng Quân có thể đem Thế Giới Thụ truyền tống đến Thiên Tiên Giới.

Nếu Thế Giới Thụ được truyền tống đến Thiên Tiên Giới, sự trưởng thành của Thiên Tiên Giới sẽ nhanh hơn, sau này Hồng Quân hàng lâm đến cũng sẽ có lợi lớn.

So với việc Thế Giới Thụ rơi vào tay Vu tộc, đem Thế Giới Thụ trồng ở đỉnh Bất Chu Sơn tốt hơn, nhưng so với việc đem Thế Giới Thụ trồng ở đỉnh Bất Chu Sơn, Hồng Quân cho rằng đem Thế Giới Thụ truyền tống đến Thiên Tiên Giới tốt hơn.

Trấn Nguyên Tử đã diễn hóa ra Địa Tiên Giới ở Hồng Hoang, nhưng Địa Tiên Giới lại kém xa Thiên Tiên Giới.

Cấp bậc của Thiên Tiên Giới không chỉ cao hơn Địa Tiên Giới, mà

còn ở bên ngoài Hồng Hoang, không thuộc sự quản lý của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Tuy nhiên, Hồng Quân lại không biết Thiên Tiên Giới chính là thế giới do Bàn Huyền khai tịch trong Hỗn Nguyên Châu.

Bàn Huyền vốn đặt tên cho thế giới trong Hỗn Nguyên Châu là Hỗn Nguyên Giới, nếu mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang đều thích gọi là Thiên Tiên Giới, dứt khoát cũng đổi tên thành Thiên Tiên Giới.

Không cần nói, việc Hồng Quân hiện tại cảm ứng được Thiên Tiên Giới chính là kế của Bàn Huyền.

Nếu trực tiếp đoạt lấy Thế Giới Thụ, Hồng Quân có khả năng sẽ hủy đi Thế Giới Thụ.

Đem Thế Giới Thụ trồng ở đỉnh Bất Chu Sơn tuy cũng không tệ, nhưng nếu sinh trưởng ở Thiên Tiên Giới, Bàn Huyền có thể được lợi lớn.

Hiện tại, Bàn Huyền đã cho Hồng Quân một cơ hội.

Hồng Quân tuy không thể hàng lâm đến Thiên Tiên Giới, nhưng có thể đem Thế Giới Thụ truyền tống đến Thiên Tiên Giới.

Cục diện hiện tại, Hồng Quân vui lòng đem Thế Giới Thụ truyền tống đến Thiên Tiên Giới.

Nhưng Hồng Quân lại không biết, khi đem Thế Giới Thụ truyền tống đến Thiên Tiên Giới, cũng đồng nghĩa với việc tặng cho Bàn Huyền.

“Có thể đem Thế Giới Thụ truyền tống đến Thiên Tiên Giới, nhưng hiện tại không được, cần khoảng nửa tháng.” Hồng Quân thầm tính toán.

Tiếp theo, Hồng Quân không đổi sắc kéo dài thời gian đến đỉnh

Bất Chu Sơn.

Thiên đình, hai huynh đệ Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng phát hiện ra Bàn Huyền và mấy vị Thánh nhân, nhưng cũng không dám nói, cũng không dám hỏi, thậm chí không dám khuy thị.

Khuy thị Thánh nhân cũng là một loại bất kính đối với Thánh nhân, nếu chọc giận Thánh nhân không vui, hậu quả không nhỏ.

"Huynh trưởng, cây linh căn trong tay Đạo Tổ là gì?" Đông Hoàng Thái Nhất nhìn về phía Đế Tuấn bên cạnh.

"Thứ đó, đến mấy vị đại Thánh nhân cũng vô cùng coi trọng, dường như đã vượt qua cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, có thể là Hỗn Độn Linh Căn." Đế Tuấn nói.

"Hỗn Độn Linh Căn?" Đông Hoàng Thái Nhất kinh ngạc không thôi.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn đã không phải tầm thường, Hỗn Độn Linh Căn còn kinh người hơn.

Trước đây, Đông Hoàng Thái Nhất cũng chỉ biết đến Hỗn Độn Linh Căn, chứ chưa từng thấy.

Trong nhận thức của Đông Hoàng Thái Nhất, Hỗn Độn Linh Căn quá xa vời, dù đã thành Thánh, khoảng cách với Hỗn Độn Linh Căn vẫn xa vời.

"Hẳn là Hỗn Độn Linh Căn, hiện tại đang ở trong tay Đạo Tổ, có thể là do Đạo Tổ cơ duyên xảo hợp tìm được ở Hỗn Độn ngoại vực." Đế Tuấn nói.

"Vậy Đạo Tổ và những người khác..." "Hẳn là đang đi đến một nơi nào đó để trồng Hỗn Độn Linh Căn, khả năng lớn nhất là Bất Chu Sơn." Đế Tuấn phân tích trong lòng một hồi lâu, đưa ra suy đoán.

Đối với suy đoán của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng đồng ý.

Nhưng có một điểm có thể khẳng định, cây linh căn trong tay Hồng Quân đó không liên quan gì đến Thiên đình.

Đế Tuấn cũng không dám đi làm càn.

Linh căn tốt đến đâu cũng phải có mạng mới hưởng thụ được, sống là tốt nhất, cũng không nên tự tìm chết.

Đi đi dừng dừng, Hồng Quân chân đạp cửu trọng tường vân, tốc độ lại không nhanh.

Từ Đại La Thiên đi xuống đã nửa tháng, mới đến tầng trời thứ mười ba.

Theo tốc độ này, phải mất khoảng nửa tháng nữa mới có thể đến đỉnh Bất Chu Sơn.

Cũng vào lúc này, Hồng Quân không giả vờ nữa.

"Ầm!" Thế Giới Thụ trong tay Hồng Quân bùng nổ một cỗ sức mạnh cường đại.

Chịu đựng sức mạnh bùng nổ của Thế Giới Thụ ở khoảng cách gần, Bàn Huyền mặt không đổi sắc, Tam Thanh và những người khác lại đại kinh, đều theo bản năng lùi ra một khoảng.

"Hồng Quân, nhữ làm gì?" Bàn Huyền thần sắc bình tĩnh nhìn chằm chằm Hồng Quân.

"So với Bất Chu Sơn, cây Thế Giới Thụ này có một nơi tốt hơn để đi." Hồng Quân nói.

"Nơi tốt hơn?" Bàn Huyền.

Tam Thanh và những người khác cũng vậy.

Đều đã nói sẽ đem Thế Giới Thụ trồng ở Bất Chu Sơn, Vu tộc sẽ không chiếm làm của riêng, Hồng Quân cũng không thể luyện hóa làm căn cước.

Hơn nữa, khi Thế Giới Thụ được trồng ở Bất Chu Sơn, không thuộc về bất kỳ ai, lại có thể tạo phúc cho Hồng Hoang, là đại công đức.

Đương nhiên, đó cũng chỉ là tạm thời, sau này, còn phải xem mưu đồ và thủ đoạn của mỗi người.

Nhưng đi được nửa đường, Hồng Quân lại đổi ý.

"Lão sư, Hồng Hoang có nơi nào tốt hơn Bất Chu Sơn sao?" Nguyên Thủy không hiểu hỏi.

Nguyên Thủy cũng không thể không thừa nhận Bất Chu Sơn là thần sơn đệ nhất Hồng Hoang, Côn Luân Sơn không bằng, Bồng Lai ở Đông Hải cũng không bằng, còn về Tu Di Sơn ở Tây phương,... càng không bằng.

"Ở Hồng Hoang không có nơi nào tốt hơn Bất Chu Sơn, nhưng bên ngoài Hồng Hoang lại có." Hồng Quân nói.

Bên ngoài Hồng Hoang?

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Hậu Thổ và Nữ Oa đều trong lòng chấn động.

"Chẳng lẽ, lão sư muốn đem Thế Giới Thụ truyền tống đến Hỗn Độn ngoại vực?

Sau này lại đi tìm về!" Thông Thiên thầm tính toán.

Thái Thượng, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng có suy nghĩ tương tự Thông Thiên, cho rằng Hồng Quân muốn đem Thế Giới Thụ truyền tống đến Hỗn Độn ngoại vực.

Hồng Quân suốt đường đi kéo dài thời gian, rõ ràng đã sớm có kế hoạch, vì đã chuẩn bị xong, cũng bắt đầu lật bài.

Lúc này, Hồng Quân tế ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, tay trái cầm Thế Giới Thụ, tay phải cầm mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tiếp đó, có một đoàn hư ảnh xuất hiện phía sau Hồng Quân, mơ hồ không rõ, nhưng các Thánh đều nhận ra, đó là hư ảnh của một thế giới khác, tuy không bằng Hồng Hoang, nhưng cũng có nhật nguyệt tinh thần, đại địa sơn xuyên, giang hà hồ hải, hoa điểu ngư trùng, không thiếu thứ gì.

Thoạt nhìn, rất giống Hồng Hoang.

"Địa Tiên Giới?" "Không đúng, không phải Địa Tiên Giới." "Địa Tiên Giới không ở bên ngoài Hồng Hoang." "Chẳng lẽ..." "Thiên Tiên Giới!" "Không hay rồi, Hồng Quân muốn đem Thế Giới Thụ truyền tống đến Thiên Tiên Giới, phải ngăn cản, không thể để ông ta được như ý." Nữ Oa là người đầu tiên ra tay, tế ra Hồng Tú Cầu ném về phía Hồng Quân.

Đối mặt với Hồng Tú Cầu do Nữ Oa tế ra, Hồng Quân lại không hề sợ hãi.

Tuy đều là Thánh nhân, nhưng Nữ Oa chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, Hồng Quân lại là tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, thực lực hai bên chênh lệch không nhỏ.

Chỉ thấy, Hồng Quân thi triển một thần thông, trên đầu hiện ra một đóa liên hoa đỡ lấy Hồng Tú Cầu.

Chương 210

Bị liên hoa do thần thông của Hồng Quân hiện ra đỡ lấy, Hồng Tú Cầu cũng không rơi xuống được, chỉ xoay tròn trên không trung.

Hậu Thổ lúc này lại tế ra Diệt Thế Đại Ma và Hỗn Nguyên Kỳ.

Đối với Hồng Tú Cầu, cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà Nữ Oa tế ra, Hồng Quân chẳng hề để ý, nhưng khi Hậu Thổ tế ra Diệt Thế Đại Ma và Hỗn Nguyên Kỳ, Hồng Quân cũng có chút kiêng dè.

Dù dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, Hồng Quân có chiến lực khoảng Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên, Hậu Thổ chỉ có chiến lực Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, nhưng Diệt Thế Đại Ma và Hỗn Nguyên Kỳ đều không thể xem thường.

Diệt Thế Đại Ma tuy là Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng uy lực sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo.

Hỗn Nguyên Kỳ thì do Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ dung hợp thành, công thủ toàn diện, uy lực vô song.

Dưới sự điều khiển của Hậu Thổ, Diệt Thế Đại Ma và Hỗn Nguyên Kỳ một trái một phải công kích Hồng Quân.

Kể ra thì dài, nhưng từ lúc Nữ Oa ra tay, đến lúc Hậu Thổ xuất thủ, cũng chỉ trong nháy mắt.

Thánh nhân ra tay và phản ứng đều quá nhanh.

Trong một khoảnh khắc, thánh nhân có thể giao thủ hàng ức vạn hiệp.

Không kể sức mạnh, khi thánh nhân phát huy tốc độ đến cực hạn, Chuẩn Thánh cũng không kịp phản ứng.

“Phanh!” “Oanh!” Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp phát ra huyền quang, chặn lại Diệt Thế Đại Ma, cùng lúc đó, Hồng Quân tung ra một chưởng tâm lôi, Tử Tiêu Thần Lôi nổ vang, khiến công kích của Hỗn Nguyên Kỳ bị lệch đi.

Thế Giới Thụ trong tay Hồng Quân lại hóa thành một luồng lưu quang màu hỗn độn bay vào hư ảnh sau lưng hắn.

Chuẩn bị khoảng nửa tháng, Hồng Quân cảm thấy đã vạn vô nhất thất.

Nhìn Nữ Oa, Hậu Thổ và Hồng Quân ra tay, Bàn Huyền thần sắc bình tĩnh.

Phản ứng của Hồng Quân hoàn toàn nằm trong dự liệu của Bàn Huyền.

Nhìn Hồng Quân, trong mắt Bàn Huyền lóe lên một tia hứng thú.

Thực ra, Hồng Quân tuy đã chuẩn bị nửa tháng, nhưng cũng không phải là vạn vô nhất thất, những sơ hở tồn tại đã được Bàn Huyền bù đắp.

Cho nên, Hồng Quân sẽ thành công, có thể đưa Thế Giới Thụ đến Thiên Tiên Giới.

Đối mặt với sự vây công của Nữ Oa và Hậu Thổ, Hồng Quân tuy lấy một địch hai, nhưng áp lực cũng không lớn.

Cùng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tu vi chênh lệch một trọng thiên, thực lực chênh lệch không hề nhỏ.

Lại vì đều là thánh nhân, dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, thực lực tăng mạnh, Hồng Quân phát huy ra chiến lực Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên, còn Nữ Oa và Hậu Thổ chỉ có thực lực Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

So với chênh lệch giữa Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên và Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, chênh lệch giữa Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên và Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên không nghi ngờ gì còn lớn hơn.

Về phần Tam Thanh và Tiếp Dẫn, lúc này đều đang do dự có nên ra tay hay không.

Tam Thanh dù sao cũng là đệ tử thân truyền của Hồng Quân, Tiếp Dẫn thì là đệ tử ký danh của Hồng Quân.

Nếu Tam Thanh và Tiếp Dẫn ra tay với Hồng Quân, đó chính là khi sư diệt tổ, là đại nghịch bất đạo.

Trừ phi có ý định phản bội Hồng Quân, nếu không Tam Thanh và Tiếp Dẫn sẽ không ra tay với Hồng Quân.

Phản bội Hồng Quân?

Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tiếp Dẫn đều đang do dự.

Cũng đúng lúc này, hư ảnh sau lưng Hồng Quân xảy ra biến hóa.

Trong hư ảnh, Thế Giới Thụ phát ra hỗn độn thần quang, nguyên thần ấn ký của Hồng Quân đã biến mất.

Không còn nguyên thần ấn ký của Hồng Quân, gốc trung phẩm Hỗn Độn linh căn này cũng trở thành vật vô chủ.

Khi Thế Giới Thụ thành vật vô chủ, nó dần dần biến mất trong hư ảnh.

“Không hay!” Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều không nhịn được ra tay.

Thái Ất Phất Trần trong tay Thái Thượng biến thành một cây biển quải, tay cầm biển quải đánh về phía Thế Giới Thụ.

Nguyên Thủy thì tế ra Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Thông Thiên tay cầm Thanh Bình Kiếm.

Tiếp Dẫn chân đạp Thập Nhị Phẩm Kim Liên.

Từ sau lần đó, Thái Thượng thường xuyên biến Thái Ất Phất Trần thành biển quải để dùng.

Tiếp Dẫn sau khi thành thánh thì đã nâng cấp Thập Nhị Phẩm Kim Liên thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Tịnh Thế Bạch Liên có thể nâng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lại bị chia làm ba.

La Hầu cũng đã nâng cấp Diệt Thế Hắc Liên thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Còn có Tạo Hóa Thanh Liên.

Chỉ có Công Đức Kim Liên và Nghiệp Hỏa Hồng Liên là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Chỉ cần Thập Nhị Phẩm Kim Liên nâng cấp thành Thập Tam Phẩm, nó cũng sẽ là Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng muốn nâng cấp Công Đức Kim Liên từ Thập Nhị Phẩm lên Thập Tam Phẩm, độ khó cũng cực lớn.

Thập Nhị Phẩm Kim Liên và Thập Tam Phẩm Kim Liên, tuy chỉ chênh một phẩm, nhưng đó là chênh lệch giữa cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Chí Bảo.

Chỉ cần nâng cấp thành công Thập Tam Phẩm Kim Liên, việc nâng cấp lên Nhị Thập Tam Phẩm Kim Liên sẽ đơn giản hơn nhiều, vì Thập Tam Phẩm Kim Liên là Tiên Thiên Chí Bảo, Nhị Thập Tam Phẩm Kim Liên cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

"Nghiệt đồ!" Thấy Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều ra tay, tuy đã nằm

trong dự liệu, nhưng Hồng Quân vẫn tức giận.

Mắt thấy Thế Giới Thụ sắp được truyền tống đến Thiên Tiên Giới, Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều không nhịn được ra tay.

Theo Tam Thanh và mọi người thấy, cùng với sự trưởng thành của Thiên Tiên Giới, thánh nhân Hồng Hoang sớm muộn cũng có thể giáng lâm Thiên Tiên Giới, bây giờ Hồng Quân đem một gốc Hỗn Độn linh căn truyền tống đi, chính là chiếm lấy tiên cơ, đợi sau này có thể giáng lâm Thiên Tiên Giới, Hồng Quân sẽ được lợi ích to lớn.

Hồng Quân cũng có suy nghĩ tương tự, nếu không, vì sao lại phải truyền tống Thế Giới Thụ đến Thiên Tiên Giới?

Không có lợi ích, Hồng Quân cũng sẽ không dụng tâm tính kế như vậy.

"Phanh!" "Oanh!" Sau khi Tam Thanh và Tiếp Dẫn ra tay, hư ảnh sau lưng Hồng Quân nhanh chóng vặn vẹo, tiếp đó, Thế Giới Thụ biến mất không thấy đâu.

Nếu không phải Tam Thanh và Tiếp Dẫn ra tay, Thế Giới Thụ cần một chút thời gian mới có thể truyền tống đến Thiên Tiên Giới, nhưng vì Tam Thanh và Tiếp Dẫn ra tay, nó đã được truyền tống đi ngay lập tức.

Hồng Quân cũng có chút bất ngờ, có sai lệch so với kế hoạch, nhưng thành công đưa Thế Giới Thụ đến Thiên Tiên Giới, Hồng Quân vẫn phá lên cười lớn.

"Sao lại thế này?" Sắc mặt Nguyên Thủy khó coi.

"Chúng ta đã đánh giá thấp lão sư." Thái Thượng nói.

Thông Thiên và Tiếp Dẫn sắc mặt cũng không tốt lắm.

"Các ngươi đúng là đệ tử tốt của vi sư." Hồng Quân đảo mắt qua

Tam Thanh và Tiếp Dẫn, cười nói.

Tuy Hồng Quân đang cười, nhưng sâu trong đôi mắt lại lạnh như băng.

"Đệ tử đáng tội!" Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều nhận sai.

Nếu Hồng Quân truy cứu, Tam Thanh và Tiếp Dẫn sẽ lập tức phản bội, nếu Hồng Quân không truy cứu, Tam Thanh và Tiếp Dẫn vẫn nhận Hồng Quân làm sư phụ.

Mọi người đều là thánh nhân, tuy tu vi Hồng Quân cao hơn, nhưng Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng chỉ kiêng dè, chứ không quá sợ hãi.

Nhìn khắp Hồng Hoang, cũng chỉ có một mình Bàn Huyền khiến Tam Thanh và Tiếp Dẫn trong lòng sợ hãi.

Hồng Quân trong lòng tuy tức giận, nhưng đã kìm nén lại.

Bây giờ trở mặt, đối với Hồng Quân không có lợi gì.

Nhưng tình thầy trò đã có rạn nứt.

Thấy Hồng Quân thành công đưa Thế Giới Thụ đến Thiên Tiên Giới, Hậu Thổ và Nữ Oa sắc mặt cũng không tốt.

Tiếp tục chiến đấu cũng không còn ý nghĩa, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng thu tay lại.

Hồng Quân đảo mắt qua Hậu Thổ và Nữ Oa, cuối cùng liếc nhìn Bàn Huyền một cái, không nói một lời quay người rời đi.

Bàn Huyền không ra tay, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng không ra tay nữa, về phần Tam Thanh và Tiếp Dẫn lại càng không ra tay.

Vì vậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn Hồng Quân đi xa.

"Có một gốc trung phẩm Hỗn Độn linh căn ở Thiên Tiên Giới, tốc độ trưởng thành của Thiên Tiên Giới cũng sẽ tăng nhanh đáng kể,

ngày chúng ta giáng lâm Thiên Tiên Giới không còn xa nữa.” Thông Thiên nói. ...

Cùng với sự rời đi của Hồng Quân, mọi chuyện cũng tạm thời kết thúc.

Thái Thượng trở về Đại La Thiên, Nguyên Thủy và Thông Thiên thì đến Hồng Hoang đại địa.

Tiếp Dẫn cũng trở về Đại La Thiên.

Hậu Thổ và Nữ Oa hai người thì đến Bàn Cổ Giới bồi dưỡng Thiên Tiên Quả Thụ.

Sản lượng Thiên Tiên Quả càng lúc càng nhiều, khiến một số người trong Vu tộc đạt được Thiên Tiên đạo quả.

Nhưng những Vu tộc không có nguyên thần, không thể cảm ngộ Thiên Đạo hay Đại Đạo, muốn thành tựu Thiên Tiên đạo quả rất khó.

Bàn Huyền tránh mặt mấy vị thánh nhân, lại tiến vào bên trong Thiên Tiên Giới.

Khóe miệng Bàn Huyền mang theo một nụ cười.

Nếu trực tiếp đoạt lấy, Hồng Quân rất có thể sẽ chọn hủy đi Thế Giới Thụ.

Đem Thế Giới Thụ trồng ở Bất Chu Sơn, Vu tộc muốn có được cũng không dễ dàng.

Nhưng Bàn Huyền chỉ thi triển một chút tiểu kế, Hồng Quân lại tự mình đem Thế Giới Thụ truyền tống đến Thiên Tiên Giới, khiến nụ cười trên khóe miệng Bàn Huyền mãi không tan.

Tiến vào Hỗn Nguyên Châu, xuyên qua một vùng hỗn độn mờ mịt, Bàn Huyền đã đến Thiên Tiên Giới.

Hồng Hoang có Bất Chu Sơn, Thiên Tiên Giới lại có một tòa Trấn

Thiên Sơn.

Trấn áp thiên địa, ổn định thế giới, lại có đại công đức của thế giới Hồng Hoang.

"Oanh long long!" Nhật nguyệt tinh thần hỗn loạn, đại địa sơn xuyên chấn động, một gốc cây đại thụ cao không chỉ ức vạn trượng xuất hiện trong Thiên Tiên Giới, rơi xuống Trấn Thiên Sơn.

Khi Thế Giới Thụ vừa rơi xuống cắm rễ, rễ cây đã kết nối với bản nguyên của Trấn Thiên Sơn.

Có một gốc trung phẩm Hỗn Độn linh căn, Thiên Tiên Giới càng thêm ổn định.

Đồng thời, tốc độ trưởng thành của Thiên Tiên Giới cũng nhanh hơn.

Bàn Huyền ở trong Thiên Tiên Giới mấy ngày.

Khi Bàn Huyền rời khỏi Thiên Tiên Giới, Thiên Tiên Giới đã là thế giới cấp Hỗn Nguyên Tứ cấp, tuy còn kém xa Hồng Hoang cấp Hỗn Nguyên Thập cấp, nhưng đã vượt xa Địa Tiên Giới của Hồng Hoang.

...

Bàn Cổ Giới, thánh địa của Vu tộc, do trái tim của Bàn Cổ đại thần hóa thành.

Hiện nay Bàn Cổ Giới cũng là thế giới Hỗn Nguyên Tứ cấp.

Có Bàn Huyền, Hậu Thổ, có Nữ Oa, ba người hợp lực, phá vỡ gông cùm của Thiên Đạo, khiến Bàn Cổ Giới được thăng cấp.

Nhưng muốn nâng cấp Bàn Cổ Giới lên thế giới Hỗn Nguyên Ngũ cấp lại rất khó, so với nó, Thiên Tiên Giới muốn nâng cấp lên Hỗn Nguyên Ngũ cấp lại dễ dàng hơn.

Nhưng, Thiên Tiên Giới tồn tại bên trong Hỗn Nguyên Châu, mà

Hỗn Nguyên Châu lại do phần lớn mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu hóa thành, chỉ là Hỗn Độn Linh Bảo.

Bị giới hạn bởi Hỗn Nguyên Châu, Thiên Tiên Giới tối đa chỉ có thể nâng cấp lên Hỗn Nguyên Thất cấp.

Nếu là Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh, thế giới được khai tịch bên trong châu tối đa cũng chỉ có thể nâng cấp lên Hỗn Nguyên Cửu cấp.

Trước đây, đạo hạnh của Bàn Huyền không đủ, nhận thức cũng không đủ, nhưng cùng với việc đạo hạnh tăng lên, những điều hắn biết cũng nhiều hơn.

Vì vậy, nếu không thể khiến Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh, Thiên Tiên Giới tối đa cũng chỉ đạt tới thế giới Hỗn Nguyên Cửu cấp.

Muốn đột phá nút thắt chỉ có hai con đường, một là để Hỗn Độn Châu thăng cấp, hai là di chuyển Thiên Tiên Giới ra Vực Ngoại Hỗn Độn, như vậy, giới hạn của Thiên Tiên Giới sẽ không phải là Hỗn Nguyên Cửu cấp, mà là thế giới cấp Vĩnh Hằng.

Chương 211

Hiện tại, Hỗn Độn Châu không hoàn chỉnh, muốn có được Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh cũng rất khó.

Hỗn Độn Châu là Hỗn Độn Chí Bảo, muốn Hỗn Độn Châu thăng cấp, cũng tức là vượt qua Hỗn Độn Chí Bảo...

Nhưng, Thiên Tiên Giới hiện tại mới là Hỗn Nguyên Tứ cấp, Bàn Huyền cũng không vội.

Có lẽ trước khi Thiên Tiên Giới nâng cấp lên Hỗn Nguyên Thất cấp, Hỗn Nguyên Châu sẽ biến thành Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh, lúc đó, Thiên Tiên Giới lại có thể nâng cấp lên Hỗn Nguyên Cửu cấp.

Đợi Thiên Tiên Giới nâng cấp lên Hỗn Nguyên Cửu cấp rồi tính tiếp cũng không muộn. ...

Các đại năng Hồng Hoang, cũng đều không bình tĩnh.

Tinh Thần Lão Tổ ở sâu trong tinh không.

Nguyệt thần Vọng Thư hiện ở Hồng Hoang đại địa.

Càn Khôn Lão Tổ đang bế quan khổ tu ở nơi nào đó.

Côn Bằng, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử...

Ngoài mấy đại thánh nhân, các Bán Thánh và Chuẩn Thánh của Hồng Hoang, cùng một số Đại La Kim Tiên, đều biết Hồng Quân có được một gốc Hỗn Độn linh căn, lại truyền tống đến Thiên Tiên Giới.

Số người biết đến Thiên Tiên Giới rất ít, nhưng bây giờ lại ngày càng nhiều.

Chỉ cần biết đến sự tồn tại của Thiên Tiên Giới, không ai không cảm thấy hứng thú.

Địa Tiên Giới đã khiến vô số sinh linh Hồng Hoang cảm thấy hứng thú, huống chi là Thiên Tiên Giới ở bên ngoài Hồng Hoang.

Chuyện Hỗn Độn linh căn tạm thời kết thúc, nhưng Hồng Hoang lại không hề yên tĩnh.

Bắc Minh Yêu tộc đã bị diệt, Thiên Đình bắt đầu cuộc chiến tranh thống nhất quần yêu thiên hạ.

Côn Bằng cũng không biết trốn ở xó xỉnh nào.

Ngoài ra, mâu thuẫn giữa Vu tộc và Yêu tộc cũng ngày càng sâu sắc, tuy chưa bùng nổ đại chiến với Thiên Đình, nhưng những va chạm nhỏ lại không ngừng.

Thái Dương Tinh, do mắt phải của Bàn Cổ hóa thành, cũng là tổ địa của Kim Ô nhất tộc.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều được thai nghén trên Thái Dương Tinh, hiện nay, hai người lại đang ở một nơi nào đó trên Thái Dương Tinh.

Thái Dương Chi Hỏa nóng rực bao phủ đại địa, khiến hư không cũng phải vặn vẹo, một số khu vực còn có Thái Dương Chân Hỏa.

Về phần Thái Dương Thần Hỏa, trên bề mặt Thái Dương Tinh rất khó thấy, chỉ có ở trung tâm Thái Dương Tinh mới có khả năng thấy được.

Ở một nơi nào đó trên Thái Dương Tinh, một gốc Tiên Thiên linh căn cao mấy chục vạn trượng, nhưng không phải Phù Tang Thụ, mà là một gốc thượng phẩm Tiên Thiên linh căn.

Mặc dù hoàn cảnh Thái Dương Tinh khắc nghiệt, nhưng cũng thai nghén ra một số linh căn và thiên tài địa bảo, có cả Tiên Thiên Linh Bảo.

Trên ngọn cây của gốc Tiên Thiên linh căn này, có một tòa cung điện nguy nga, chính là đạo trường của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trên Thái Dương Tinh.

Bên ngoài Thái Dương Cung, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đang nhìn xuống.

Dưới gốc cây có một đoàn Tiên Thiên Tạo Hóa chi lực.

"Đây là tạo hóa của Kim Ô nhất tộc chúng ta." Đế Tuấn cười nói.

Vừa dứt lời, Đế Tuấn phun ra một giọt tinh huyết.

Mất đi một giọt tinh huyết, sắc mặt Đế Tuấn cũng tái nhợt, khí tức cũng suy yếu đi không ít.

Nếu mất quá nhiều tinh huyết, tu vi thân thể sẽ giảm xuống, thậm chí ảnh hưởng đến tu vi nguyên thần.

Chỉ thấy, giọt tinh huyết Đế Tuấn phun ra rơi xuống gốc cây, dung nhập vào đoàn Tiên Thiên Tạo Hóa chi lực.

Cùng với việc một giọt tinh huyết Kim Ô dung nhập, Tiên Thiên Tạo Hóa chi lực cuộn trào, chẳng mấy chốc đã diễn hóa ra một quả trứng Kim Ô.

"Có thể diễn hóa chín cái." Quan sát kỹ đoàn Tiên Thiên Tạo Hóa chi lực bên dưới, Đế Tuấn nói.

Tiếp theo, Đế Tuấn lại phun ra từng giọt tinh huyết.

Mỗi lần tổn thất một giọt tinh huyết, Đế Tuấn đều không dễ chịu.

Một hơi phun ra mười giọt tinh huyết, Đế Tuấn cũng suy yếu vô cùng, tu vi thân thể từ Chuẩn Thánh hạ xuống Thái Ất Kim Tiên, suýt nữa thì hạ xuống Kim Tiên.

Lần này, Đế Tuấn có thể nói là nguyên khí đại thương, ước chừng mấy cái nguyên hội cũng không thể khôi phục.

Nhưng, nhìn mười quả trứng Kim Ô dưới gốc cây, Đế Tuấn cho rằng rất đáng giá.

Thêm mười Kim Ô, cộng thêm Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Kim Ô nhất tộc cũng có mười hai người.

Thiên Đình có thêm mười thái tử Kim Ô, đối với việc thống nhất Yêu tộc cũng có trợ giúp.

Do chỉ có tinh huyết của Đế Tuấn kết hợp với Tiên Thiên Tạo Hóa chi lực sinh ra, mười tiểu Kim Ô chưa ra đời có căn cước không bằng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng cũng đều là Tiên Thiên căn cước.

Căn cước có thể chia thành Hậu Thiên căn cước, Tiên Thiên căn cước và Hỗn Độn căn cước.

Tiếp theo, có Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bố trí đại trận, mười tiểu Kim Ô chỉ cần mấy vạn năm là có thể ra đời, nhưng muốn hóa hình thì tương đối khó, ít nhất cũng phải có tu vi Kim Tiên, thậm chí là tu vi Thái Ất Kim Tiên.

Lại vì có thêm mười Kim Ô, khí vận của Thiên Đình tăng lên rất nhiều. ...

Mấy vị thánh nhân là người đầu tiên biết trên Thái Dương Tinh có thêm mười tiểu Kim Ô, đều là con của Đế Tuấn.

Vì trên Thái Dương Tinh xuất hiện đại tạo hóa, Đế Tuấn nắm bắt cơ hội, mới dùng tinh huyết diễn hóa ra mười tiểu Kim Ô.

Tổn thất mười giọt tinh huyết tuy khiến Đế Tuấn nguyên khí đại thương, nhưng có thể để Thiên Đình có thêm mười thái tử Kim Ô, dường như rất đáng giá.

Tuy mười tiểu Kim Ô đang được thai nghén có căn cước không bằng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng cũng không tầm

thường, chỉ cần ra đời, việc trưởng thành sẽ không quá khó.

Một khi mười tiểu Kim Ô trưởng thành, thực lực của Thiên Đình có thể tăng lên đáng kể, có thể chia sẻ áp lực cho Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Đại La Thiên, Tử Tiêu Thánh Giới.

Tu vi đạo hạnh của Hồng Quân vượt xa các thánh nhân khác, nên là người đầu tiên phát hiện ra.

"Mười tiểu Kim Ô?" Hồng Quân rơi vào trầm tư.

Đối với Thiên Đình, có thêm mười thái tử Kim Ô dường như là chuyện tốt vô cùng, nhưng có tốt có xấu.

Vu tộc sẽ không hy vọng Thiên Đình quá cường đại, nếu Thiên Đình phát triển quá nhanh, sẽ gây ra sự cảnh giác của Vu tộc, thậm chí sẽ dẫn đến chiến tranh.

Hiện tại, Vu tộc cũng chỉ đang chèn ép Thiên Đình, có một số va chạm nhỏ, chưa toàn diện khai chiến.

Chủ yếu là vì thực lực của Vu tộc hiện tại vượt xa Thiên Đình, phát triển cũng nhanh hơn Thiên Đình, cho nên, chênh lệch thực lực ngày càng lớn.

Nếu Thiên Đình phát triển không chậm hơn Vu tộc, thậm chí vượt qua Vu tộc, Vu tộc tuyệt đối không thể dung thứ.

Nhưng Thiên Đình là nhân vật chính của lượng kiếp, đã có Long Phượng Kỳ Lân tam tộc suy tàn làm gương, Vu tộc cũng sẽ không xem thường.

Cho nên, muốn phát triển một cách khiêm tốn, ở Hồng Hoang là không thể được.

Nếu không có uy hiếp quá lớn có thể nhẫn nhịn một hai, nhưng chỉ

cần uy hiếp đủ lớn, sẽ khai chiến.

Bề ngoài, không có thánh nhân nào ủng hộ Thiên Đình, nhưng thực tế Hồng Quân và Tam Thanh đều ủng hộ Thiên Đình.

Chính vì sự ủng hộ của Hồng Quân và Tam Thanh, Thiên Đình mới trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, phát triển ngày càng nhanh, còn diệt được Bắc Minh Yêu tộc.

Hồng Quân và Tam Thanh sở dĩ ủng hộ Thiên Đình, cũng vì Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đều đã suy tàn, Vu tộc độc bá, để ngăn cản Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa, tất nhiên phải có một chủng tộc trỗi dậy để đối kháng, Yêu tộc là lựa chọn hàng đầu, mà Thiên Đình lại là thế lực lớn nhất trong Yêu tộc.

"Nếu đã có thêm mười thái tử Kim Ô, trong ngàn năm để chúng ra đời, trong vạn năm hóa hình, trong một nguyên hội..., đều phải đạt tới Thái Ất Kim Tiên, trong mười nguyên hội đạt Đại La." Hồng Quân thầm nghĩ.

Có Hồng Quân âm thầm tương trợ, tốc độ trưởng thành của mười thái tử Kim Ô sẽ không quá chậm.

Ngoài ra, Tam Thanh cũng có thể sẽ âm thầm giúp mười tiểu Kim Ô trưởng thành. ...

"Mười tiểu Kim Ô?" Bàn Huyền không khỏi ngạc nhiên nhìn lên Thái Dương Tinh trên trời.

Nếu Đế Tuấn và Hi Hòa hoàn thành thiên hôn, thai nghén ra mười tiểu Kim Ô thì không có gì lạ.

Nhưng, Tổ Vu dùng tinh huyết có thể diễn hóa ra Đại Vu, Đại Vu dùng tinh huyết cũng có thể diễn hóa ra Tiểu Vu, chỉ cần có đủ Tạo Hóa chi lực.

Ở Hồng Hoang, thiên địa sẽ diễn hóa sinh linh.

Cũng có sinh linh nhờ Tạo Hóa chi lực thai nghén thế hệ sau.

Như Nguyên Phượng đã thai nghén ra Khổng Tước và Đại Bằng.

Có người giẫm phải dấu chân người khổng lồ mà mang thai, nằm mơ mà mang thai, những chuyện như vậy, ở Hồng Hoang không có gì là lạ.

Đế Tuấn dùng tinh huyết kết hợp với Tạo Hóa chi lực diễn hóa ra mười tiểu Kim Ô, tuy khiến Bàn Huyền bất ngờ, nhưng cũng chỉ là có chút bất ngờ mà thôi.

"Nếu Yêu tộc đã xuất hiện mười tiểu Kim Ô, chuyện Khoa Phụ Trục Nhật có thể không có, nhưng Hậu Nghệ Xạ Nhật thì có thể xuất hiện." Bàn Huyền trong lòng tính toán.

Trong số các Đại Vu của Vu tộc, Đại Vu Hậu Nghệ là người xuất chúng, hiện nay đã có tu vi Đại La Kim Tiên.

Ngoài ra, tiễn thuật của Hậu Nghệ trong Vu tộc có thể xếp thứ hai, chỉ sau Tổ Vu Huyền Minh.

Tiễn thuật của Huyền Minh sở dĩ hơn Hậu Nghệ, một mặt là do căn cước, một mặt là do tu vi.

Nếu căn cước và tu vi giống nhau, tiễn thuật của Hậu Nghệ chưa chắc đã không thể vượt qua Huyền Minh.

Nhưng mười tiểu Kim Ô kia đều chưa ra đời, đều có tu vi Đại La Kim Tiên, Hậu Nghệ cũng chưa chắc không thể bắn chết từng tên một.

Vượt cấp chiến đấu đối với tất cả Vu tộc có huyết mạch Bàn Cổ là chuyện bình thường.

Cho nên, Hậu Nghệ tuy chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, nhưng có tư cách giao chiến với Chuẩn Thánh sơ kỳ bình thường.

Về phần bây giờ đến Thái Dương Tinh diệt mười tiểu Kim Ô chưa ra đời, lại không thích hợp. ...

Trong Thái Dương Cung, từng cái tổ chim màu vàng đỏ, mỗi cái tổ chim đều có một quả trứng Kim Ô.

Thái Dương Chân Hỏa bao bọc lấy trứng Kim Ô.

Hồng Quân và Tam Thanh âm thầm ra tay, khiến tốc độ trưởng thành của mười tiểu Kim Ô tăng lên rất nhiều.

Chỉ mấy trăm năm, mười tiểu Kim Ô đều đã ra đời.

Vì là Tiên Thiên căn cước, mười tiểu Kim Ô vừa ra đời đã có tu vi Chân Tiên.

Về phần hóa hình, có lẽ cần tu vi Kim Tiên đại viên mãn, có lẽ cần Thái Ất Kim Tiên.

Khi mười tiểu Kim Ô đều ra đời, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ở Thiên Đình vội vàng chạy tới.

Thấy mười tiểu Kim Ô đã ra đời, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều kinh ngạc không nhỏ.

So với dự tính của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thì sớm hơn quá nhiều.

Tuy Đế Tuấn đã bố trí một đại trận bên ngoài Thái Dương Cung, nhưng theo kế hoạch, mười tiểu Kim Ô cũng cần mấy vạn năm mới có thể ra đời, nhưng chỉ trong mấy trăm năm đã ra đời.

Ngoài ra, căn cước của mười tiểu Kim Ô cũng có thay đổi, tuy không bằng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng chênh lệch không lớn.

Nhìn mười tiểu Kim Ô, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau.

Trong khoảnh khắc, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất có cùng một suy nghĩ.

Thánh nhân!

Tuyệt đối có thánh nhân âm thầm ra tay, nếu không, mười tiểu Kim Ô không thể nào chỉ trong mấy trăm năm đã ra đời.

"Huynh trưởng, cũng không phải chuyện xấu." Đông Hoàng Thái Nhất cười nói.

Đế Tuấn gật đầu.

"Phụ thân!" Mười tiểu Kim Ô bay quanh Đế Tuấn, giọng nói non nớt vang lên.

Chương 212

Tiếp theo, Đế Tuấn truyền lại công pháp và một số thần thông của Kim Ô nhất tộc.

Công pháp do Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sáng tạo, Thái Dương Huyền Công, về lý thuyết có thể dĩ lực chứng đạo, đương nhiên, không giống với Bàn Cổ dĩ lực chứng đạo, Bàn Cổ muốn chứng là Đại Đạo Thánh Nhân, Thái Dương Huyền Công theo đuổi chỉ là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Về phần thần thông của Kim Ô nhất tộc, có chưởng khống Thái Dương Chân Hỏa, có ngưng luyện Thái Dương Thần Hỏa, có Hóa Hồng chi thuật...

Sau khi truyền lại công đức và thần thông, Đế Tuấn nói với mười tiểu Kim Ô: "Các con hãy tu luyện cho tốt, đợi sau khi hóa hình mới được rời khỏi Thái Dương Tinh." Hiện nay Hồng Hoang cũng không yên tĩnh, Thiên Đình tuy thực lực không yếu, nhưng lại kém xa Vu tộc, Đế Tuấn cũng là vì tốt cho mười tiểu Kim Ô.

Hiện tại, tu vi của mười tiểu Kim Ô còn quá thấp, đều không thể khống chế hoàn hảo Thái Dương Chân Hỏa trên người, nếu rời khỏi Thái Dương Tinh, e rằng sẽ gây ra tội nghiệt.

Vừa nghe phải hóa hình xong mới có thể rời khỏi Thái Dương Tinh, mười tiểu Kim Ô đều có chút ủ rũ.

Với căn cước của mười tiểu Kim Ô, rất có thể phải có tu vi Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ mới có thể hóa hình.

"Huynh trưởng, cũng đừng quá khắt khe, nếu mười đứa cháu có thể khống chế hoàn hảo Thái Dương Chân Hỏa trên người, đến Thiên Đình chơi một chút cũng không sao." Đông Hoàng Thái Nhất nói với

Đế Tuấn.

Mười tiểu Kim Ô vừa nghe Đông Hoàng Thái Nhất nói vậy, đều cảm kích, hảo cảm đối với vị nhị thúc này tăng lên rất nhiều.

Đế Tuấn nhíu mày, do dự một chút, miễn cưỡng gật đầu.

Đông Hoàng Thái Nhất đã mở lời, chỉ cần không quá đáng, Đế Tuấn cũng sẽ không phản đối.

Vì Thiên Đình có việc cần Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất xử lý, không thể ở lại Thái Dương Tinh lâu, vì vậy, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chỉ điểm một chút về tu hành cho mười tiểu Kim Ô, rồi rời khỏi Thái Dương Cung.

Khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất rời đi, mười tiểu Kim Ô cũng nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày khống chế hoàn hảo Thái Dương Chân Hỏa trên người.

Tử Phủ Châu, một trong mười châu ở Đông Hải, tuy không bằng Bồng Lai, Doanh Châu và Phương Trượng tam đảo, nhưng so với Hoa Quả Sơn và Kim Ngao Đảo lại không hề thua kém.

Dưới sự quản lý của Đông Vương Công, Tử Phủ Châu là một tiên cảnh.

Hồng Quân sắc phong Đông Vương Công làm Nam Tiên Chi Thủ, nhưng chỉ ở Đông Hải đã có vô số sinh linh không coi Đông Vương Công ra gì.

Vu tộc, Thiên Đình..., càng không để Đông Vương Công vào mắt.

Đông Vương Công ngạo mạn tự đại, cuồng vọng vô cùng, lại quản lý thuộc hạ không nghiêm, dẫn đến khí vận của Tử Phủ Châu không ngừng thất thoát.

Hiện nay, Tử Phủ Châu tuy còn có chút khí vận, nhưng Vu tộc đã

không còn để ý.

Bàn Huyền để Tổ Vu Cộng Công, Tổ Vu Chúc Cửu Âm và Tổ Vu Thiên Ngô ba người suất lĩnh năm ngàn vạn đại quân diệt Đông Vương Công, biến Tử Phủ Châu thành một cứ điểm của Vu tộc ở Đông Hải.

Theo tính toán của Bàn Huyền, Vu tộc khai chiến với Đông Vương Công, tuy sẽ tiêu hao khí vận, nhưng lại có thể cướp đoạt nhiều khí vận hơn.

Vừa có thể diệt Đông Vương Công, lại có thể khiến khí vận của Vu tộc tăng lên một chút, đúng là nhất cử lưỡng tiện.

Đối với Vu tộc, sự tồn tại của Đông Vương Công cũng có chút chướng mắt.

Nếu Tử Phủ Châu có khí vận khổng lồ, Bàn Huyền còn có chút kiêng dè, nhưng nếu đã không còn bao nhiêu khí vận, cũng có thể ra tay với Đông Vương Công.

Ngoài tự đại, dã tâm của Đông Vương Công cũng lớn, tuy không dám khai chiến với Vu tộc, nhưng những thủ đoạn nhỏ lại không ít.

Hơn ức triệu nam tiên ở Tử Phủ Châu, lúc này cũng đều chuẩn bị chiến đấu.

Ba Tổ Vu mang theo năm ngàn vạn đại quân, trong đó có hơn trăm Đại Vu, mấy trăm vạn Tiểu Vu, còn lại đều không có huyết mạch Bàn Cổ.

Tuy chỉ là một phần nhỏ sức mạnh của Vu tộc, nhưng cũng đã vượt qua Tử Phủ Châu, khiến Đông Vương Công vô cùng bất an.

Bên ngoài Tử Phủ Châu có chín tầng phòng tuyến, mỗi tầng phòng tuyến đều là một Tiên Thiên đại trận.

Có Tiên Thiên Nhâm Thủy đại trận, có Tiên Thiên Quý Thủy đại trận, có Nhược Thủy đại trận...

Mượn sức mạnh của Đông Hải, các đại trận thuộc tính Thủy có thể được tăng phúc không nhỏ.

Cộng Công, Chúc Cửu Âm và Thiên Ngô cũng không tách ra, mà tụ tập lại một chỗ.

"Đông Hoa thất phu, ra đây chịu chết." Cộng Công hét lớn.

Dù có chín Tiên Thiên đại trận ngăn cản, giọng nói của Cộng Công vẫn có thể truyền đến Tử Phủ Châu.

"Ngô là Nam Tiên Chi Thủ do Đạo Tổ sắc phong, các ngươi Vu tộc dám khinh Ngô như vậy, hoàn toàn không để Đạo Tổ vào mắt." Một hình chiếu của Đông Vương Công xuất hiện không xa phía trước Cộng Công.

"Hừ, Hồng Quân quản không được tộc ta, ngươi hành động ngược đời, trời giận người oán, khí số đã tận, nếu bó tay chịu trói, có thể vào luân hồi, nếu không, trong khoảnh khắc sẽ khiến nhữ hình thần câu diệt." Chúc Cửu Âm lạnh lùng nói.

"Khinh người quá đáng." Đông Vương Công giận không thể át.

"Với kẻ này không cần nhiều lời, trực tiếp đánh chết là được." Thiên Ngô tỏ vẻ không kiên nhẫn.

Cộng Công còn trực tiếp động thủ hơn, chỉ vung tay một cái, nước biển cuộn trào, quét sạch tám phương, uy thế ngút trời.

Dưới một cú va chạm của nước biển do Cộng Công điều khiển, hình chiếu của Đông Vương Công biến mất, tầng phòng tuyến thứ nhất bên ngoài Tử Phủ Châu cũng bị va chạm.

Mấy chục vạn nam tiên phụ trách tầng phòng tuyến thứ nhất bên

ngoài Tử Phủ Châu thương vong không ít.

"Oanh!" Thiên Ngô hiện ra Tổ Vu chân thân.

Khi Thiên Ngô hiện ra Tổ Vu chân thân, thân cao không chỉ ngàn vạn trượng, tám đầu mặt người, thân hổ mười đuôi.

Sức mạnh của Hỗn Độn Phong chi pháp tắc lưu chuyển trên người Thiên Ngô.

Dưới thần thông của Thiên Ngô, cuồng phong nổi lên, từng cơn lốc xoáy xuất hiện, cuốn theo lượng lớn nước biển.

"Giết!" Các Đại Vu và Tiểu Vu sau lưng Thiên Ngô sĩ khí dâng cao.

Dựa vào thân thể cường hãn, thần thông đáng sợ, Thiên Ngô thân chinh đi đầu, là người đầu tiên xông vào tầng phòng tuyến thứ nhất của Tử Phủ Châu.

Trước sức mạnh tuyệt đối, mọi trận pháp đều là trò cười.

Chín Tiên Thiên đại trận bên ngoài Tử Phủ Châu tuy không tầm thường, nhưng khó mà chống đỡ được Tổ Vu.

Sau Thiên Ngô, Cộng Công và Chúc Cửu Âm cũng đều hiện ra Tổ Vu chân thân.

Dưới sự tấn công của ba Tổ Vu, tầng phòng tuyến thứ nhất của Tử Phủ Châu trong nháy mắt sụp đổ.

Về phần tầng phòng tuyến thứ hai của Tử Phủ Châu, tuy vững chắc hơn tầng thứ nhất, nhưng xa xa không thể chống đỡ được đại quân Vu tộc.

Mỗi tầng phòng tuyến đều có mấy chục vạn nam tiên, có người lâm trận bỏ chạy, cũng có người liều chết chống cự.

Thực tế, khi Vu tộc khai chiến với Tử Phủ Châu, dưới trướng

Đông Vương Công đã có không ít nam tiên chạy trối chết.

Chỉ trong vòng nửa giờ, đại quân Vu tộc đã đột phá bảy tầng phòng tuyến.

Bên ngoài Tử Phủ Châu chỉ có chín tầng phòng tuyến, cùng với việc bảy tầng phòng tuyến bị đột phá, cũng chỉ còn lại hai tầng phòng tuyến.

Thương vong của hai bên cũng ngày càng lớn, nam tiên của Tử Phủ Châu thương vong hơn một triệu, đại quân Vu tộc cũng thương vong mấy vạn. ...

Đại La Thiên, Tử Tiêu thế giới.

Hồng Quân trong lòng thở dài, Đông Vương Công đang đốt hương cầu nguyện, cầu hắn ra tay.

Tuy Hồng Quân không hy vọng Tử Phủ Châu bị Vu tộc diệt, nhưng không định ra tay.

Hiện nay, chỉ có ba Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh ra tay, nhưng nếu Hồng Quân ra tay, e rằng Hậu Thổ và Nữ Oa cũng sẽ ra tay, thậm chí cả Bàn Huyền cũng ra tay.

Tu vi của Bàn Huyền đã đạt tới Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên, không phải Hồng Quân hiện tại có thể địch lại.

Hơn nữa, Bàn Huyền còn có Thiên Phạt Chi Nhãn.

Quan trọng nhất, khi Vu tộc khai chiến với Tử Phủ Châu, cũng bắt đầu cướp đoạt khí vận của Tử Phủ Châu.

Nếu Hồng Quân ra tay giúp Đông Vương Công, rất có thể sẽ bị liên lụy, vạn nhất dẫn đến khí vận thất thoát, sẽ không hay.

Chính vì những lo ngại này, Hồng Quân đã chọn khoanh tay đứng nhìn.

Tử Phủ Châu bị diệt, còn có Yêu tộc Thiên Đình.

Hơn nữa, trong lòng Hồng Quân cũng có chút bất mãn với Đông Vương Công.

"Cũng là thiên số đã định, nhưng Đông Hoa có thể vào luân hồi." Hồng Quân lẩm bẩm. ...

Đại Xích Thiên thế giới, Bát Cảnh Cung.

Thái Thượng ánh mắt lấp lóe, trong lòng đang tính toán. ...

Cuối cùng, Hồng Quân, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Hậu Thổ, Nữ Oa, và cả Bàn Huyền, đều không ra tay.

Thiên Đình, Côn Bằng, Minh Hà, Tây Vương Mẫu, Càn Khôn Lão Tổ, Tinh Thần Lão Tổ, Vọng Thư... các đại năng, cũng không một ai ra tay giúp Đông Vương Công.

Dưới sự tấn công của đại quân Vu tộc, chín tầng phòng tuyến bên ngoài Tử Phủ Châu toàn diện sụp đổ.

Khi đại quân Vu tộc đổ bộ lên Tử Phủ Châu, cuộc tàn sát càng thảm liệt hơn.

Cộng Công, Chúc Cửu Âm và Thiên Ngô ba người đều hiện ra Tổ Vu chân thân chiến đấu, mỗi người đều có một loại bản mệnh pháp tắc, Hỗn Độn pháp tắc.

Thủy chi pháp tắc của Cộng Công trong biển lớn có uy lực kinh người.

Thời gian pháp tắc của Chúc Cửu Âm khủng bố vô cùng.

Phong chi pháp tắc của Thiên Ngô cũng không thể xem thường.

Nếu cần thiết, ba Tổ Vu có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân.

Nếu triệu hoán Bàn Cổ chân thân, sẽ có chiến lực Hỗn Nguyên

Nhất Trọng Thiên.

Nếu tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên triệu hoán Bàn Cổ chân thân, thực lực mới có khả năng đạt đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Mãi không thấy Hồng Quân xuất hiện, cũng không thấy Tam Thanh và Tiếp Dẫn, Đông Vương Công cũng có chút tuyệt vọng.

Nhưng, Đông Vương Công lại không từ bỏ kháng cự.

Đông Vương Công cũng có khí phách, không quỳ xuống thần phục, cũng không bỏ chạy, mà liều chết chiến đấu.

Nếu thần phục hoặc bỏ chạy, đạo tâm của Đông Vương Công cũng sẽ sụp đổ, đối với hắn sống không bằng chết.

Ức triệu nam tiên bố trí Vạn Tiên Trận, cũng là át chủ bài lớn nhất.

Đây không phải là ức triệu tiên nhân bố trí một đại trận, mà là hàng vạn đại trận, lại tổ hợp thành một đại trận, tuy phức tạp, nhưng uy lực không nhỏ, có thể trấn áp khí vận.

Khi ức triệu tiên nhân của Tử Phủ Châu hợp lực bố trí Vạn Tiên Trận, Cộng Công, Chúc Cửu Âm và Thiên Ngô cũng có chút kinh ngạc.

"Trận này tuy không bằng Đô Thiên Thần Sát, cũng không bằng Tru Tiên Kiếm Trận và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nhưng cũng không đơn giản." Chúc Cửu Âm trầm giọng.

"Trước sức mạnh của Phụ Thần, không đáng một đòn." Thiên Ngô cười lạnh.

Vừa dứt lời, Thiên Ngô triệu hoán Bàn Cổ chân thân.

Vì hiện tại không ai triệu hoán Bàn Cổ chân thân, Thiên Ngô mới có thể triệu hoán.

Các Tổ Vu của Vu tộc đều có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân,

nhưng không thể cùng lúc hai người triệu hoán, khi một người triệu hoán, người khác sẽ không thể triệu hoán.

Khi Thiên Ngô triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân, Bàn Cổ chân thân phụ thể, khiến thân thể hắn biến thành một khối cơ bắp cuồn cuộn.

Sức mạnh của Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên cuộn trào.

Đại địa bắt đầu vỡ nát, từng cái vực sâu không thấy đáy.

Gió lốc nổi lên, cát bay đá chạy, trời đất tối sầm.

Mây đen che trời cuộn trào trên bầu trời cao ức vạn vạn trượng, sấm chớp rền vang.

Bầu không khí khủng bố khiến Đông Vương Công cũng cảm thấy áp bức.

"Đáng ghét!" Thấy Thiên Ngô triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân, Đông Vương Công ở trong Vạn Tiên Trận sắc mặt khó coi vô cùng.

Sự cường đại của Bàn Cổ chân thân không phải Đông Vương Công có thể địch lại, cũng không phải Vạn Tiên Trận có thể kháng cự.

Chương 213

Vạn Tiên Trận đang vận hành, bên trong đại trận pháp khổng lồ có hàng vạn trận, trận nhỏ nhất chỉ có mấy chục tiên nhân.

Dưới tác dụng của trận pháp, pháp lực của ức triệu tiên nhân quán thông, cũng khủng bố vô cùng, nhưng so với một Vô Lượng Lượng Kiếp pháp lực còn kém xa.

Nếu là một Chuẩn Thánh, thậm chí Bán Thánh, muốn phá Vạn Tiên Trận cũng không dễ dàng, nhưng Bàn Cổ chân thân Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên lại không có áp lực.

Do triệu hoán Bàn Cổ chân thân chỉ có thể chiến đấu trong thời gian ngắn, Thiên Ngô cũng không lãng phí thời gian.

Bước một bước, Bàn Cổ chân thân tiến vào Vạn Tiên Trận.

"Oanh!" Tiếng sấm chấn động cửu thiên thập địa, gần như muốn làm vũ trụ vỡ nát, chư thiên tan biến.

Khai Thiên Thần Lôi đáng sợ xuất hiện trong tay Bàn Cổ chân thân.

Chỉ một đạo Khai Thiên Thần Lôi, đã khiến hơn một triệu nam tiên trong Vạn Tiên Trận thân hóa thành tro bụi, số nguyên thần trốn thoát được ít đến đáng thương.

Vừa phát ra Khai Thiên Thần Lôi, Bàn Cổ chân thân vừa đấm ra từng quyền.

Kể ra thì dài, từ lúc Bàn Cổ chân thân vào trận, đến lúc Vạn Tiên Trận bị phá, thực ra cũng chỉ xảy ra trong nháy mắt.

Khi Vạn Tiên Trận bị phá, nam tiên trong trận thương vong mấy ức.

Đông Vương Công toàn thân cháy đen, đang thổ huyết.

Dưới một đạo Khai Thiên Thần Lôi của Bàn Cổ chân thân, hộ thân pháp bảo của Đông Vương Công bị phá hủy, bản thân hắn cũng bị trọng thương.

Nhưng cũng đúng lúc này, Thiên Ngô từ Bàn Cổ biến trở lại thành Tổ Vu.

Trong thời gian ngắn ngủi, gánh nặng mà Thiên Ngô phải chịu cũng không nhỏ.

Tuy chưa hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, nhưng Thiên Ngô cũng vô cùng suy yếu.

"Chết!" Đông Vương Công trong lòng quyết tâm, bay về phía Thiên Ngô.

Đông Vương Công định tự bạo, cùng Thiên Ngô đồng quy vu tận.

Chết, Đông Vương Công cũng muốn kéo theo một Tổ Vu chôn cùng.

Nhưng, Cộng Công và Chúc Cửu Âm phản ứng lại nhanh, kịp thời chặn được Đông Vương Công.

"Oanh!" Đông Vương Công tự bạo.

Cộng Công và Chúc Cửu Âm mặt mày xám xịt, Thiên Ngô ở không xa phía sau hai người còn thảm hại hơn một chút, nhưng cả ba Tổ Vu đều không bị thương. ...

"Oanh long long!" Tử Phủ Châu đang vỡ nát, bị hủy trong chốc lát.

Đông Vương Công cũng đã vẫn lạc.

Nhưng, một tia tàn hồn của Đông Vương Công lại được Hồng Quân cứu, đưa vào luân hồi, tự nhiên không qua mắt được Bình Tâm.

Đối với một tia tàn hồn của Đông Vương Công, Bình Tâm sẽ sắp xếp rõ ràng.

Đông Hải, toàn bộ Tử Phủ Châu tan nát, vô số linh mạch bị hủy trong chốc lát.

Vô số sinh linh thảm tử, đại lượng thiên tài địa bảo cũng hóa thành tro bụi.

Nam tiên dưới trướng Đông Vương Công sống sót không được một phần mười, trong đó có một phần lớn đã sớm bỏ trốn.

Sắc mặt của Cộng Công, Chúc Cửu Âm và Thiên Ngô đều không tốt lắm, tuy thu hoạch không nhỏ, không chỉ diệt được Tử Phủ Châu, Đông Vương Công cũng đã vẫn lạc, còn được một số Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng Tử Phủ Châu lại bị hủy.

Tuy có chút uất ức, nhưng ba người Cộng Công cũng không nói gì nhiều.

Dù sao chiến tranh kịch liệt, Thiên Ngô còn triệu hoán Bàn Cổ chân thân, lại có Đông Vương Công tự bạo, sự phá hoại đối với Tử Phủ Châu tự nhiên không nhỏ.

Lần này khai chiến với Tử Phủ Châu, Vu tộc có thể nói là đại thắng. ...

Hồng Hoang đại địa, Bàn Huyền thu hồi ánh mắt.

Cuộc chiến ở Đông Hải đã kết thúc, việc Tử Phủ Châu bị hủy khiến Bàn Huyền có chút bất lực.

Vốn dĩ, Tử Phủ Châu sẽ không bị hủy, nhưng có thánh nhân âm thầm ra tay, lại không để lại dấu vết, Bàn Huyền cũng suýt nữa không phát hiện ra.

Nếu Bàn Huyền không đoán sai, là do Hồng Quân làm.

Tử Phủ Châu bị hủy, thu hoạch của Vu tộc trong trận chiến này nhỏ đi rất nhiều.

Việc Đông Vương Công có một tia tàn hồn vào luân hồi, cũng có liên quan đến Hồng Quân.

Cứu một tia tàn hồn của Đông Vương Công, Hồng Quân chắc hẳn có kế hoạch gì đó.

Nói đi nói lại, Đông Vương Công là Nam Tiên Chi Thủ do Hồng Quân sắc phong, nay thân tử, mặt mũi Hồng Quân cũng không dễ coi.

Mối thù giữa Vu tộc và Hồng Quân cũng lớn hơn, nhưng Bàn Huyền lại không hề để tâm.

Bàn Huyền cẩn thận cảm nhận một chút, lần này diệt Đông Vương Công, Vu tộc cướp đoạt được một chút khí vận, bù đắp cho khí vận đã tiêu hao, còn có dư.

Cho nên, khí vận của Vu tộc có tăng lên, nhưng tăng không nhiều.

...

Thiên giới, hai nữ tử từ trong Lăng Tiêu Bảo Điện đi ra, một người mặc vũ y màu xanh, xinh đẹp dịu dàng, là yêu thần Thương Dương.

Bản thể của Thương Dương là một con thần điểu màu xanh, chỉ có một chân.

Bên cạnh Thương Dương là một nữ tử mặc y phục ngũ sắc, mặt mang nụ cười nhẹ, tay cầm một cây ngũ sắc thần châm, là yêu thần Khâm Nguyên.

Dù là Thương Dương hay Khâm Nguyên, đều là cường giả có tu vi Đại La Kim Tiên.

Không kể Bàn Huyền và mấy vị thánh nhân, Bán Thánh và Chuẩn

Thánh ở Hồng Hoang cũng là phượng mao lân giác, Đại La Kim Tiên có thể được gọi là cường giả đỉnh cấp.

Vừa rồi, Thương Dương và Khâm Nguyên đã gặp Đế Tuấn, Đế Tuấn giao cho hai người một nhiệm vụ.

Đó là Đế Tuấn muốn cưới hai nữ thần trên Thái Âm Tinh, lấy Hi Hòa làm Thiên Hậu, Thường Hi làm Thiên Phi.

Vốn dĩ, ý của Đế Tuấn là để Đông Hoàng Thái Nhất cưới Thường Hi, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất không hứng thú với nữ sắc.

Một mặt là dung mạo của hai chị em Hi Hòa và Thường Hi thu hút Đế Tuấn, nhưng quan trọng hơn, hai chị em Hi Hòa đều là đại năng Chuẩn Thánh, có thể tăng cường thực lực của Thiên Đình rất nhiều.

Ý đồ của Đế Tuấn rất hay, cưới Hi Hòa, lại nạp Thường Hi làm phi, không chỉ có thể ôm trái ôm phải, lại có thể để Thiên Đình có thêm hai Chuẩn Thánh, có thể tăng mạnh khí vận của Thiên Đình, còn có thể tăng cường uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh là hai trận nhãn của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, từ trước đến nay, sự khống chế của Thiên Đình đối với Thái Âm Tinh đều quá yếu.

Đương nhiên, ý đồ của Đế Tuấn hay, cũng cần Hi Hòa và Thường Hi đồng ý, cho nên, phái hai yêu thần nữ đến Thái Âm Tinh thăm dò ý tứ của hai người Hi Hòa.

Dù sao cũng không phải chuyện nhỏ, không thể vội vàng.

Tiếp đó, Thương Dương hiện ra bản thể, bay về phía tinh không Hồng Hoang.

Khâm Nguyên cũng hiện ra bản thể, theo sau Thương Dương, cũng đi về phía Thái Âm Tinh.

Lăng Tiêu Bảo Điện nằm ở tầng trời thứ ba mươi hai, Thái Âm Tinh ở tầng trời thứ ba mươi ba, tuy chỉ chênh một tầng trời, nhưng Đại La Kim Tiên muốn đến đó cũng cần không ít thời gian.

Khi Thương Dương và Khâm Nguyên đến Thái Âm Tinh, hàn khí thấu xương, khiến người ta linh hồn run rẩy.

Thái Dương Tinh nóng rực, bị ngọn lửa bao phủ, Thái Âm Tinh lại hoàn toàn trái ngược, hàn khí bức người, băng sơn tuyết địa.

Nhưng căn cước của hai người Thương Dương không tệ, lại đều có tu vi Đại La Kim Tiên, ở Thái Âm Tinh cũng chỉ có chút không thoải mái.

Đạo trường của hai chị em Hi Hòa và Thường Hi ở Quảng Hàn Cung, Quảng Hàn Cung nằm gần Tiên Thiên Nguyệt Quế.

Vận dụng pháp nhãn, hai người Thương Dương nhìn xa ức triệu triệu... quang niên.

Rất nhanh, Thương Dương đã thấy được Tiên Thiên Nguyệt Quế.

Khâm Nguyên lại trực tiếp thấy được Quảng Hàn Cung.

Biết được vị trí của Quảng Hàn Cung, hai người Thương Dương và Khâm Nguyên liền chạy tới.

Tuy Thương Dương và Khâm Nguyên đều dùng tốc độ tối đa, nhưng cũng mất hơn nửa ngày mới đến được bên ngoài Quảng Hàn Cung.

Bên ngoài Quảng Hàn Cung, không chỉ có thể thấy Nguyệt Quế, xung quanh còn có mấy gốc Ngọc Thụ.

Ngọc Thụ trong suốt lấp lánh, như được điêu khắc từ mỹ ngọc vô hạ, do nước mắt của Bàn Cổ diễn hóa thành.

Khi Thương Dương và Khâm Nguyên đến ngoài Quảng Hàn Cung,

một tiên nga từ trong Quảng Hàn Cung đi ra.

"Nương nương mời hai vị." Tiên nga nói.

Hi Hòa và Thường Hi đều là Chuẩn Thánh, tu vi đạo hạnh cao hơn hai người Thương Dương, cộng thêm đây lại là đạo trường của hai người Hi Hòa, hai người Thương Dương lại quang minh chính đại, nếu Hi Hòa và Thường Hi không phát hiện ra, mới là chuyện lạ.

Theo sau tiên nga, Thương Dương và Khâm Nguyên tiến vào Quảng Hàn Cung.

Trong Quảng Hàn Cung không còn một chút hàn ý nào, lộng lẫy vô cùng, các loại trang sức cũng đẹp đẽ tuyệt trần.

Không lâu sau, hai người Thương Dương đã gặp Hi Hòa và Thường Hi.

"Thương Dương (Khâm Nguyên) ra mắt hai vị nương nương." Thương Dương và Khâm Nguyên không dám tự cao.

Thường Hi không nói một lời, Hi Hòa lại mỉm cười khách sáo mấy câu.

Hai yêu thần của Thiên Đình đến Thái Âm Tinh, khiến Hi Hòa và Thường Hi cũng không thể không suy nghĩ nhiều.

Hi Hòa và Thường Hi đều đang đoán ý đồ của hai người Thương Dương, mời gia nhập Thiên Đình?

Thái Âm Tinh là một trong hai trận nhãn của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Thiên Đình chắc chắn muốn tăng cường khống chế, điều này không thể không liên quan đến Hi Hòa và Thường Hi.

Đế Tuấn để hai người Thương Dương đến cũng chỉ là thăm dò ý tứ trước, hai người Thương Dương trên đường đi cũng đã bàn bạc xong.

Khách sáo mấy câu, hai người Thương Dương bắt đầu nói bóng nói gió.

Trò chuyện với hai người Thương Dương một lúc, Hi Hòa nhíu mày, đã biết ý đồ của hai người.

Thường Hi lại sắc mặt lạnh đi.

Thăm dò đơn giản, Thương Dương và Khâm Nguyên không khỏi thất vọng, từ phản ứng của hai chị em Hi Hòa và Thường Hi, xem ra sẽ không đồng ý.

Sau khi biết ý đồ của hai người Thương Dương, thái độ của Hi Hòa cũng lạnh nhạt đi không ít.

Thấy không khí ngày càng khó xử, hai người Thương Dương cũng không tự tại, liền cáo từ, hai người Hi Hòa cũng không tiễn.

Khi hai người Thương Dương rời đi, Thường Hi hừ lạnh: "Đế Tuấn đúng là gan to, thật không phải là con người." Hi Hòa trong lòng trầm tư, gia nhập Thiên Đình là không thể, gả cho Đế Tuấn càng không thể, nhưng Thái Âm Tinh là một trong hai trận nhãn của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, bản thân và Thường Hi đều là Chuẩn Thánh, Đế Tuấn sẽ không để yên.

Nghĩ vậy, Hi Hòa quyết định liên lạc với Bàn Huyền, nếu Thiên Đình ra tay với hai chị em, chỉ dựa vào hai chị em họ không thể chống đỡ được. ...

Ở một nơi nào đó trên Hồng Hoang đại địa, Bàn Huyền đang cảm ngộ đại đạo, đột nhiên Hi Hòa liên lạc, khiến hắn cũng bất ngờ.

Hi Hòa và Thường Hi trước khi hóa hình là sủng vật của Bàn Huyền, sau khi hóa hình là thị nữ của Bàn Huyền, nhưng Bàn Huyền lại ít khi đến Thái Âm Tinh.

Biết được Đế Tuấn muốn cưới Hi Hòa làm vợ, nạp Thường Hi

làm Thiên Phi, Bàn Huyền trong lòng cười lạnh.

Đế Tuấn nghĩ hay lắm.

Dù hai chị em Hi Hòa không phải là thị nữ của Bàn Huyền, không có quan hệ gì với Bàn Huyền, Bàn Huyền cũng sẽ ngăn cản Hi Hòa và Thường Hi gia nhập Thiên Đình.

Nếu hai chị em Hi Hòa gia nhập Thiên Đình, thực lực của Thiên Đình sẽ tăng lên đáng kể, tuy kém xa Vu tộc, nhưng chênh lệch sẽ được thu hẹp.

"Cần phải dạy dỗ Đế Tuấn một bài học." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Cân nhắc một lúc, Bàn Huyền để Hi Hòa phong tỏa Thái Âm Tinh.

Với thực lực của hai chị em Hi Hòa và Thường Hi, muốn phong tỏa toàn bộ Thái Âm Tinh là không thể, nhưng Bàn Huyền đã luyện chế cho Hi Hòa một kiện cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, có thể giúp Hi Hòa phong tỏa Thái Âm Tinh. ...

Chương 214

"Phong tỏa Thái Âm Tinh?" Thường Hi nghe Hi Hòa nói, cũng kinh ngạc.

Thái Âm Tinh là một trong hai trận nhãn của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nếu phong tỏa Thái Âm Tinh, ảnh hưởng đến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận quá lớn.

Ngoài ra, tinh hoa của nhật nguyệt đối với Hồng Hoang cũng quan trọng, phong tỏa Thái Âm Tinh sẽ có nhân quả lớn, có thể sẽ tích lũy nghiệp lực.

Nhưng, Bàn Huyền đã sớm có bố trí trên Thái Âm Tinh.

Hai chị em Hi Hòa có thể chỉ phong tỏa Thái Âm Tinh đối với Thiên Đình.

Hi Hòa nhíu chặt mày.

Nếu phong tỏa Thái Âm Tinh đối với Thiên Đình, Đế Tuấn tất nhiên sẽ nổi giận, hậu quả sẽ nghiêm trọng.

Nhưng so với cơn giận của Đế Tuấn, ý chí của Bàn Huyền không thể trái nghịch.

Chỉ do dự một chút, Hi Hòa cũng đưa ra quyết định sáng suốt.

Ngay sau đó, Hi Hòa tế ra một kiện pháp bảo, là một cái nguyệt quang ấn màu trắng bạc.

Thái Âm Thần Ấn, cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo do Bàn Huyền luyện chế, ẩn chứa một chút bản nguyên của Thái Âm Tinh.

Dựa vào pháp bảo này, Hi Hòa có thể phong tỏa Thái Âm Tinh.

Thấy Hi Hòa tế ra Thái Âm Thần Ấn, Thường Hi cũng biết ý đồ

của Hi Hòa, lại không phản đối, vừa không dám phản đối, cũng không phản đối.

Tiếp đó, Thường Hi cũng ra tay giúp Hi Hòa.

Dưới pháp lực thần thông của hai chị em Hi Hòa, cộng thêm Thái Âm Thần Ấn, Thái Âm Tinh đã bị phong tỏa.

Do chỉ phong tỏa Thái Âm Tinh đối với Thiên Đình, ở bên ngoài Thiên Đình có thể thấy Thái Âm Tinh, nhưng ở trong Thiên Đình lại không thấy được Thái Âm Tinh.

Trục trung tâm của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ở Thiên Đình, ở Thiên Đình không thấy được Thái Âm Tinh, cũng không cảm nhận được sức mạnh của Thái Âm Tinh, ảnh hưởng đến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Thiên Đình quá lớn.

Trong chốc lát, tất cả sinh linh trong Thiên Đình đều không bình tĩnh.

Yêu binh yêu tướng ngoài Nam Thiên Môn ngẩng đầu cũng không thấy Thái Âm Tinh.

"Tình hình gì đây?

Thái Âm Tinh sao lại biến mất rồi?" "Thái Âm Tinh đi đâu rồi?" "Không cảm ứng được sức mạnh của Thái Âm Tinh." "Tinh hoa nhật nguyệt chỉ còn lại tinh hoa của Thái Dương Tinh, không có tinh hoa của Thái Âm Tinh, quá nóng bỏng bá đạo." ...

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn nổi trận lôi đình.

Đông Hoàng Thái Nhất và mấy yêu thần cũng đều ở đó, trong đó có Thương Dương và Khâm Nguyên.

Hai người Thương Dương mặt mày khổ sở, lo lắng Đế Tuấn hiểu lầm rằng họ đã đắc tội với Hi Hòa và Thường Hi, liền kể lại toàn bộ

chuyện đến Thái Âm Tinh gặp Hi Hòa và Thường Hi.

"Hai tiện tỳ trên Thái Âm Tinh đó, căn bản không để Ngô và huynh trưởng vào mắt, huynh trưởng muốn cưới, là phúc khí của họ, không đồng ý thì thôi, còn dám phong tỏa Thái Âm Tinh, đúng là tìm chết." Trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất có sát ý.

Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất muốn đến Thái Âm Tinh giết chết Hi Hòa và Thường Hi.

"Hi Hòa và Thường Hi dám làm như vậy, tất có chỗ dựa, là đánh giá thấp chúng ta?

Vu tộc?

Hay một thánh nhân nào đó?" Đế Tuấn tuy cũng phẫn nộ, nhưng vẫn giữ được lý trí, bình tĩnh phân tích.

Hi Hòa và Thường Hi phong tỏa Thái Âm Tinh, lại nhắm vào Thiên Đình, khiến Thiên Đình có một trận xáo trộn không nhỏ.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng chịu ảnh hưởng không nhỏ.

Đối với Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, chuyện này phải được giải quyết càng sớm càng tốt.

Đế Tuấn ngồi trên một chiếc Cửu Long Liễn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng ngồi trên một chiếc Cửu Long Liễn.

Chín con rồng kéo xe cho Đế Tuấn đều là Tiên Thiên Chân Long, còn chín con kéo xe cho Đông Hoàng Thái Nhất chỉ là chín con giao long.

Từ khi Long tộc suy tàn, số lượng Tiên Thiên Chân Long ngày càng ít.

Có thể có chín con Tiên Thiên Chân Long kéo xe, còn oai phong hơn cả cưỡi một con Tiên Thiên Kỳ Lân.

Tiên Thiên Phượng Hoàng còn hiếm hơn Tiên Thiên Chân Long.

Mấy yêu thần, mấy chục yêu vương, và mấy trăm yêu tướng, đi theo hai bên, một đoàn người rời khỏi Thiên Đình, hướng về phía Thái Âm Tinh trong tinh không.

Vừa rời khỏi Thiên Đình, ngẩng đầu là có thể thấy Thái Âm Tinh, khiến Đế Tuấn càng tức giận.

Từ tầng trời thứ ba mươi hai đến tầng trời thứ ba mươi ba, cũng là đang ở trong tinh không Hồng Hoang, nhìn ra xung quanh, một mảng tối đen, vô số tinh thần điểm xuyết.

Một đường đi về phía Thái Âm Tinh.

Khi đến gần Thái Âm Tinh, có Thái Âm Thần Quang cản đường, hàn khí khủng bố, khiến người ta chùn bước.

Xuyên qua Thái Âm Thần Quang, chịu đựng hàn khí đáng sợ, chín con Chân Long kéo xe cho Đế Tuấn thì không sao, nhưng chín con giao long kéo xe cho Đông Hoàng Thái Nhất lại không chịu nổi.

Yêu thần và yêu vương cũng không sao, nhưng thực lực của đại bộ phận yêu tướng lại chịu ảnh hưởng không nhỏ.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đến với ý đồ xấu, đều khí thế kinh người.

Chưa đợi Đế Tuấn và mọi người đến Quảng Hàn Cung, Hi Hòa và Thường Hi đã xuất hiện ở phía xa.

Vừa thấy Hi Hòa và Thường Hi, ánh mắt Đế Tuấn lạnh như băng, Đông Hoàng Thái Nhất lại không kìm được cơn giận trong lòng.

“Hai tiện tỳ, gan lớn thật, dám phong tỏa Thái Âm Tinh, tội không thể tha.” Đông Hoàng Thái Nhất tế ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, là một chiếc đèn linh quang mông lung.

Đây là Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng, một kiện thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực không nhỏ.

Bị ánh sáng của Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng chiếu vào dễ dàng bị hút vào trong, một khi vào trong một niệm hóa vạn niệm, dù pháp lực cao thâm, cũng sẽ mê man, không cẩn thận sẽ bị Lưỡng Nghi Thần Hỏa luyện hóa.

Ngoài uy lực to lớn, Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng còn có một diệu dụng, có thể chuyển hóa linh khí thành lưỡng nghi, khiến tốc độ tu hành của chủ nhân đèn tăng lên rất nhiều.

Trong số các pháp bảo mà Đông Hoàng Thái Nhất nắm giữ, Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng cũng miễn cưỡng xếp vào top mười.

Trong khoảnh khắc, Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng rơi xuống đất, hóa thành một mặt đất bằng ngọc bích màu xanh ngọc rộng ngàn dặm.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, hai chị em Hi Hòa và Thường Hi muốn né tránh ánh đèn chiếu vào cũng không kịp.

Khi bị ánh đèn chiếu vào, tâm thần hai chị em Hi Hòa rung động, sắp rơi vào trong đèn.

Trong lòng kinh hãi, Hi Hòa và Thường Hi vội vàng ổn định tâm thần, vận pháp lực, lại mỗi người tế ra một kiện pháp bảo hộ thân.

Pháp bảo mà Hi Hòa tế ra chỉ là một kiện thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Thường Hi cũng vậy.

Tiên Thiên Linh Bảo dù sao cũng không nhiều, không phải tu vi cao nhất định sẽ có Tiên Thiên Linh Bảo, cũng phải xem vận khí.

Khi hai người Hi Hòa ổn định tâm thần, lại tế ra pháp bảo, Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng cũng không làm gì được.

Đông Hoàng Thái Nhất lại lấy ra một thanh kiếm, cũng là thượng

phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, định chém về phía hai người Hi Hòa, nhưng bị Đế Tuấn ngăn lại.

"Hi Hòa, hai chị em nhữ phong tỏa Thái Âm Tinh, là có ý gì?" Đế Tuấn lạnh lùng nhìn chằm chằm Hi Hòa.

Tuy trong lòng Đế Tuấn có một chút ngưỡng mộ đối với Hi Hòa, nhưng giờ đây cũng đã tan biến.

Hiện tại, Đế Tuấn cũng đã có sát tâm.

Hai người Hi Hòa nhắm vào Thiên Đình phong tỏa Thái Âm Tinh, đã hoàn toàn chọc giận Đế Tuấn.

"Thiên số như thế, hợp lẽ phải phong tỏa một ngàn năm trăm năm." Hi Hòa nhàn nhạt nói.

"Các ngươi mau chóng rời đi, nếu không sẽ phải hối hận." Thường Hi giọng điệu cứng rắn.

Nghe Hi Hòa và Thường Hi nói, Đế Tuấn giận quá hóa cười: "Thiên số?

Một ngàn năm trăm năm?" "Hai tiện tỳ không biết sống chết." Đông Hoàng Thái Nhất nghiến răng nghiến lợi.

Mấy yêu thần, một đám yêu vương và yêu tướng, đều trừng mắt giận dữ.

Cũng không cần nhiều lời, Đông Hoàng Thái Nhất vung kiếm chém về phía Hi Hòa trước, tiếp đó, Đế Tuấn cũng ra tay.

Mấy yêu thần, và chúng yêu vương, yêu tướng, cũng đều ra tay.

Thực lực của Đông Hoàng Thái Nhất vượt xa Hi Hòa không ít, thực lực của Đế Tuấn vượt xa Thường Hi còn nhiều hơn, lại thêm mấy yêu thần, mấy chục yêu vương và mấy trăm yêu tướng, hai chị em Hi Hòa trái chống phải đỡ, trong nháy mắt rơi vào thế hạ phong.

Nhưng, hai chị em Hi Hòa dù sao cũng là Chuẩn Thánh, lại thêm địa bàn Thái Âm Tinh, khi không địch lại, liền trốn vào Quảng Hàn Cung, mở cấm chế.

Dựa vào cấm chế của Quảng Hàn Cung, ngăn cản Đế Tuấn và mọi người một thời gian là có thể.

"Oanh!" "Phanh!" ...

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, yêu thần Cửu Anh, yêu thần Quỷ Xa, yêu thần Kế Mông..., hợp lực tấn công cấm chế của Quảng Hàn Cung.

Dưới sự tấn công của Đế Tuấn và mọi người, cấm chế của Quảng Hàn Cung lung lay sắp đổ.

Xem ra, cấm chế của Quảng Hàn Cung không chống đỡ được mấy ngày.

Đế Tuấn và mọi người hiện tại tự nhiên sẽ không thu tay.

Nhưng, khi Đế Tuấn và mọi người tấn công Quảng Hàn Cung hơn nửa ngày, một luồng khí thế khủng bố lại xuất hiện.

Dưới luồng khí thế khủng bố đột ngột xuất hiện, Đế Tuấn cũng không thể hô hấp.

Áp lực chưa từng có, khiến Đế Tuấn tim đập chân run.

"Khí thế này..." "Bàn Huyền, là khí thế của Tổ Vu Bàn Huyền." "Không sai, là khí thế của Bàn Huyền!" ...

Tâm thần của Đế Tuấn và mọi người đại loạn, ánh mắt đều nhìn lên phía trên Quảng Hàn Cung.

Chỉ thấy, thân ảnh của Bàn Huyền từ hư không bước ra, lạnh lùng nhìn xuống Đế Tuấn và mọi người.

Trong ánh mắt của Bàn Huyền, Đế Tuấn và mọi người như một

đám sâu kiến.

Thực tế, Đế Tuấn và mọi người trong mắt Bàn Huyền hiện tại cũng đúng là không khác gì sâu kiến.

Bàn Huyền chỉ cần một ngón tay là có thể dễ dàng nghiền chết Đế Tuấn và mọi người.

Nhưng, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều có đại khí vận.

Trực tiếp giết Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tự nhiên không khó, nhưng lại được không bù mất.

"Bàn Huyền!" Đế Tuấn vô cùng kiêng dè.

Đông Hoàng Thái Nhất và yêu thần Cửu Anh...

đều thần sắc ngưng trọng.

Đứng trên hư không phía trên Quảng Hàn Cung, Bàn Huyền nhìn xuống Đế Tuấn và mọi người, đảo mắt qua: "Hi Hòa và Thường Hi là thị nữ của Ngô, các ngươi gan lớn thật." Vừa nghe Bàn Huyền nói, Đế Tuấn và mọi người đều không khỏi kinh ngạc.

Thái âm nữ thần Hi Hòa và Thường Nga là... thị nữ của Bàn Huyền?

"Hi Hòa và Thường Hi..." Đế Tuấn không dám tin.

"Là thị nữ của Ngô." Bàn Huyền từng bước đi xuống.

Khí thế mà Bàn Huyền phóng ra cũng đã thu lại.

Cấm chế của Quảng Hàn Cung cường đại, nhưng đối với Bàn Huyền lại như không tồn tại.

Từ trên Quảng Hàn Cung đi xuống, khi sắp bị cấm chế cản lại, Bàn Huyền lại trực tiếp xuyên qua, cấm chế ngay cả một gợn sóng cũng không sinh ra.

Lúc này, Đế Tuấn và mọi người cũng biết chỗ dựa của Hi Hòa và Thường Hi là gì.

Có Bàn Huyền chống lưng, Hi Hòa và Thường Hi đúng là không cần phải sợ Thiên Đình.

Sắc mặt của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều âm trầm, mấy yêu thần, và chúng yêu vương, yêu tướng, sắc mặt cũng không tốt.

Hai Thái Âm nữ thần là thị nữ của Bàn Huyền, Vu tộc cũng có thêm hai Chuẩn Thánh, có thể danh chính ngôn thuận khống chế Thái Âm Tinh.

Một trận nhãn của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bị Vu tộc nắm giữ, sự hạn chế đối với Thiên Đình quá lớn.

Chương 215

"Hi Hòa và Thường Hi phong tỏa Thái Âm Tinh, muốn để Thiên Đình chúng ta một ngàn năm trăm năm không thấy được mặt trăng." Đế Tuấn mở miệng.

"Đây là thiên số." Bàn Huyền mắt cũng không chớp.

Thiên số?

MMP!

Đế Tuấn và mọi người trong lòng chửi thầm.

"Ngô sao không biết có thiên số này?" Đông Hoàng Thái Nhất giận dữ nói.

"Nhữ có bao nhiêu đạo hạnh?" Bàn Huyền khinh miệt cười.

Luận tu vi, Bàn Huyền hiện là đệ nhất Hồng Hoang, không ai sánh bằng.

Mấy thánh nhân cộng lại cũng không phải đối thủ của Bàn Huyền.

Luận đạo hạnh, Bàn Huyền có thể chứng Hỗn Nguyên đạo quả, không phải một Chuẩn Thánh như Đông Hoàng Thái Nhất có thể so sánh.

Sắc mặt Đế Tuấn âm trầm như nước.

Cục diện hiện tại, Đế Tuấn cũng khó xử.

Bàn Huyền đã nói là thiên số, việc Thái Âm Tinh phong tỏa đối với Thiên Đình chắc chắn phải kéo dài một ngàn năm trăm năm, nhưng Đế Tuấn biết đây là một lời cảnh cáo của Bàn Huyền đối với Thiên Đình.

Tuy Đế Tuấn muốn động thủ, nhưng lý trí lại biết rằng động thủ chỉ làm mọi chuyện thêm tồi tệ.

Thực lực của Bàn Huyền quá cường đại, một mình hắn có thể nghiền ép cả Thiên Đình, huống chi còn có Vu tộc cường đại.

Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa không ra tay, Vu tộc chỉ cần dùng một phần mười sức mạnh cũng có thể dễ dàng đánh bại Thiên Đình.

Tuy đều là nhân vật chính của lượng kiếp, nhưng Vu tộc và Thiên Đình căn bản không cùng một đẳng cấp.

Ngoài việc Thiên Đình trỗi dậy quá muộn, cũng vì Vu tộc có Bàn Huyền.

Nếu Vu tộc trỗi dậy sau lượng kiếp Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, sẽ không thể mạnh mẽ như hiện tại.

Một chủng tộc trỗi dậy sớm, chỉ cần không suy tàn, ưu thế sẽ rất lớn. ...

Trong Quảng Hàn Cung, hai chị em Hi Hòa và Thường Hi cũng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Khi Đế Tuấn và mọi người tấn công cấm chế của Quảng Hàn Cung, hai chị em Hi Hòa cũng hoảng sợ, nếu Đế Tuấn và mọi người phá vỡ cấm chế, xông vào Quảng Hàn Cung, hai chị em Hi Hòa muốn thoát thân cũng khó, e rằng sẽ bị thương, thậm chí vẫn lạc.

Nhưng, khi Bàn Huyền xuất hiện, hai chị em Hi Hòa cũng không còn hoảng sợ.

Thực lực của Đế Tuấn và mọi người tuy cường đại, nhưng trước bất kỳ một thánh nhân nào ở Hồng Hoang cũng là sâu kiến, thánh nhân cường đại nhất Hồng Hoang là Hồng Quân cũng kém xa đối thủ của Bàn Huyền, có thể thấy Bàn Huyền cường đại đến mức nào.

Nhìn nhau một cái, Hi Hòa và Thường Hi đi ra khỏi Quảng Hàn Cung.

Về phần cấm chế bên ngoài Quảng Hàn Cung, cũng đã thu lại.

Có Bàn Huyền ở đây, cấm chế bên ngoài Quảng Hàn Cung cũng không cần thiết.

Đứng sau Bàn Huyền, hai chị em Hi Hòa cung kính hành lễ, gọi Bàn Huyền là chủ nhân.

"Hừ, thân là hai sinh linh tiên thiên được Thái Âm Tinh thai nghén, căn cước cao quý, lại đều có tu vi Chuẩn Thánh, lại cam nguyện làm thị nữ cho Bàn Huyền." Đông Hoàng Thái Nhất khinh thường nói với hai chị em Hi Hòa.

"Các ngươi ở Thái Âm Tinh phóng túng, cần phải có một lời giải thích." Bàn Huyền mặt không biểu cảm nói với Đế Tuấn và mọi người. ...

Hồng Quân, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Hậu Thổ và Nữ Oa đều đang quan sát Thái Âm Tinh.

Khi Thái Âm Tinh phong tỏa nhắm vào Thiên Đình, cũng đã kinh động mấy vị thánh nhân.

Đế Tuấn và mọi người đến Thái Âm Tinh, lại động thủ, càng kinh động đến thánh nhân.

Bàn Huyền không chỉ xuất hiện ở Thái Âm Tinh, mà còn là chủ nhân của Hi Hòa và Thường Hi, cũng khiến chúng thánh kinh ngạc.

Hai Thái Âm nữ thần đều là thị nữ của Bàn Huyền, khiến người ta không thể tin.

Ngoài kinh ngạc, Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều lo lắng cho Thiên Đình.

Bàn Huyền đã xuất hiện ở Thái Âm Tinh, sẽ không dễ dàng tha cho Đế Tuấn và mọi người.

Từ khi Thiên Đình trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, Vu tộc đã không ít lần chèn ép.

Lần này, Bàn Huyền tất nhiên sẽ nhân cơ hội chèn ép Thiên Đình.

Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều đang cân nhắc có nên đến ngăn cản Bàn Huyền hay không.

"Bàn Huyền, nhữ đừng khinh người quá đáng." Đế Tuấn sắc mặt âm trầm vô cùng.

Cùng lúc đó, Đế Tuấn tế ra Hà Đồ Lạc Thư.

Dưới sự điều khiển của Đế Tuấn, Hà Đồ Lạc Thư bố trí thành Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Khi Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận vừa thành hình, nó liền kết nối với Tinh Thần Phiên trên Thiên Đình.

Trong nhất thời, ba trăm sáu mươi lăm cây Tinh Thần Chủ Phiên và hơn một vạn cây tiểu Tinh Thần Phiên đồng thời chấn động.

Hàng ức vạn yêu quái trên Thiên Đình cũng phối hợp theo.

Đông Hoàng Thái Nhất thì lấy ra một cây Chiêu Yêu Phiên.

Đám yêu quái, yêu thần trên Thiên Đình đều phải dung nhập một luồng nguyên thần vào Chiêu Yêu Phiên.

Khi một luồng nguyên thần đã dung nhập vào Chiêu Yêu Phiên, sinh tử sẽ bị chủ nhân của Chiêu Yêu Phiên nắm giữ.

Sự xuất hiện của Chiêu Yêu Phiên tuy khiến Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất mất đi không ít lòng người trong Yêu tộc, nhưng lại nhận được lợi ích thực tế.

Đầu tiên, dựa vào Chiêu Yêu Phiên, có thể khiến cho đám yêu quái Thiên Đình phối hợp ăn ý khi bày Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Một luồng nguyên thần nằm trong Chiêu Yêu Phiên, chúng cũng không dám phản bội.

Thông qua Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận và Chiêu Yêu Phiên, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tuy đang ở Thái Âm Tinh nhưng vẫn điều khiển được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận trên Thiên Đình.

"Ầm!" Nhật nguyệt tinh thần chấn động, sức mạnh chu thiên cuộn trào.

Cùng với sự vận hành của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, sát cơ vô biên xuyên thấu cả vũ trụ.

Cảm nhận được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Thiên Đình, Bàn Huyền lại khinh miệt cười một tiếng.

Dựa vào sức mạnh của nhật nguyệt tinh thần Hồng Hoang, nếu uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận được phát huy đến cực hạn, việc đánh bại Bàn Huyền hiện tại cũng không phải là không thể, nhưng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Thiên Đình còn kém quá xa.

Hiện giờ, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Thiên Đình đối phó với Bán Thánh còn khá miễn cưỡng.

Cho nên, một Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên có thể dễ dàng phá vỡ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hiện tại của Thiên Đình.

Với tu vi Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên của Bàn Huyền, hắn trực tiếp xem thường Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Thiên Đình.

Lá bài tẩy của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, trong mắt Bàn Huyền chỉ là một trò cười mà thôi.

"Tinh quang vẫn diệt!" Đế Tuấn hét lớn một tiếng.

Tức thì, sức mạnh của nhật nguyệt tinh thần cuộn trào, ngưng tụ thành một khối, hình thành một cỗ sát cơ đáng sợ hướng về phía Bàn

Huyền.

Bất luận là ở trong tinh không hay dưới tinh không, đều không thể né tránh được công kích của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Nếu ở trên Đại La Thiên trong tinh không, hoặc ở Hỗn Độn ngoài vũ trụ, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sẽ không thể công kích tới.

Không, nếu Bàn Huyền muốn né tránh công kích của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng không khó, dù sao uy lực của nó cũng không đủ mạnh.

Nhưng dường như cũng không cần thiết phải né tránh.

Một khối tinh quang cuồng bạo đáng sợ, dù Chuẩn Thánh có chí bảo trong tay cũng không dễ dàng đỡ được.

"Hạt gạo nhỏ nhoi." Bàn Huyền cười nói.

Hỗn Độn Thần Quang đột ngột xuất hiện từ trên người Bàn Huyền, đó là một trong những Hỗn Độn thần thông.

Hỗn Độn Thần Quang được nâng cấp từ Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang, có thể quét sạch trời đất vạn vật.

Khi Hỗn Độn Thần Quang quét qua tinh quang, tinh quang cũng tan biến vào hư vô.

Thấy chiêu sát thủ mạnh nhất của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bị Bàn Huyền nhẹ nhàng hóa giải, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều kinh hãi thất sắc.

Đế Tuấn cắn răng, thi triển Thái Dương Thần Hỏa công kích Bàn Huyền.

Nhìn Thái Dương Thần Hỏa mà Đế Tuấn thi triển, Bàn Huyền lại mỉm cười.

Trước cả khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tu luyện ra Thái

Dương Thần Hỏa, Bàn Huyền đã tu thành rồi.

"Múa rìu qua mắt thợ trước mặt Ngô, thật đáng cười." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Một ngọn Hỗn Độn sắc thần hỏa xuất hiện trong tay Bàn Huyền, đó chính là Hỗn Độn Thần Hỏa.

Thái Dương Thần Hỏa, Đô Thiên Thần Hỏa của Bàn Huyền đều đã dung nhập vào hỗn độn, trở thành Hỗn Độn Thần Hỏa.

So với Thái Dương Thần Hỏa, Hỗn Độn Thần Hỏa còn bá đạo hơn nhiều.

"Hỗn Độn Thần Hỏa?" Vừa nhìn thấy Hỗn Độn Thần Hỏa trong tay Bàn Huyền, Đế Tuấn kinh hãi.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng trợn to mắt.

Khi Thái Dương Thần Hỏa vừa tiếp xúc với Hỗn Độn Thần Hỏa, liền như trâu đất xuống biển.

Trước mặt Hỗn Độn Thần Hỏa, Thái Dương Thần Hỏa căn bản không đáng nhắc tới.

Ngoài sự khác biệt cực lớn về bản chất của ngọn lửa, tu vi của hai bên càng là một trời một vực.

Lúc này, ánh mắt Bàn Huyền quét qua, khi nhìn thấy một cọng cỏ cách đó không xa, hắn cũng đưa tay nhổ lấy.

Một cọng cỏ trong tay, được pháp lực của Bàn Huyền gia trì, uy lực cũng không thể tưởng tượng nổi.

"Bàn Huyền định làm gì?" Đế Tuấn không hiểu.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng không giải thích được.

Hai chị em Hi Hòa và Thường Hi đứng sau lưng Bàn Huyền nhìn

nhau, đầu đầy dấu chấm hỏi.

“Một cọng cỏ cũng có thể chém hết nhật nguyệt tinh thần.” Bàn Huyền thản nhiên nói.

Một cọng cỏ mọc bên ngoài Quảng Hàn Cung, cũng là Hậu Thiên Linh Căn, nhưng trong mắt của Chuẩn Thánh như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hòa thì không đáng kể, trong mắt Bàn Huyền lại càng không khác gì cỏ dại.

Chém hết nhật nguyệt tinh thần?

Mọi người càng thêm hoang mang.

Bàn Huyền cũng không nói nhiều, gia trì pháp lực vào cọng cỏ trong tay, tiếp đó trực tiếp thi triển thức thứ chín của Khai Thiên Cửu Thức.

Khai Thiên Cửu Thức là thần thông mạnh nhất mà Bàn Cổ lĩnh ngộ được.

Mặc dù sự lĩnh ngộ của Bàn Huyền đối với Khai Thiên Cửu Thức chưa đủ sâu, nhưng cũng đã đạt đến tiểu thành.

Còn về đại thành của Khai Thiên Cửu Thức, còn kém quá xa, còn về viên mãn thì càng xa vời.

Trong mắt mọi người, trời đất vạn vật đều biến mất, trước mắt là một mảnh hỗn độn, tiếp đó, một luồng ánh sáng không thể diễn tả xé toạc hỗn độn, một cọng cỏ hiện ra.

Cùng với sự xuất hiện của cọng cỏ, nhật nguyệt tinh thần vỡ nát.

Trong mắt mọi người đều là sự chấn động.

Giống như ếch ngồi đáy giếng nhìn thấy vũ trụ bao la.

Trong đó ẩn chứa đại đạo, huyền diệu vô cùng, khiến Đế Tuấn và những người khác như lạc vào trong sương mù.

Khi tất cả dị tượng biến mất, mọi người mới như tỉnh mộng.

Chương 216

Tinh không Hồng Hoang nhìn qua không có gì thay đổi.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Thiên Đình lại không thể vận chuyển.

"..." "Chuyện gì thế?" ...

Trong số những người có mặt, Đế Tuấn là người đầu tiên hiểu ra.

Bàn Huyền dùng một cọng cỏ chém hết nhật nguyệt tinh thần, không phải là phá hủy nhật nguyệt tinh thần của Hồng Hoang, nhân quả nghiệp lực đó quá lớn, Bàn Huyền không gánh nổi, mà là chém đứt sự liên kết giữa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và nhật nguyệt tinh thần.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vận dụng sức mạnh của nhật nguyệt tinh thần, nhưng nếu sự liên kết bị chém đứt, đại trận dù được bày ra cũng không thể vận chuyển, trở thành một thứ vô dụng.

Bàn Huyền sở dĩ không dùng Khai Thiên Phủ mà chỉ tiện tay dùng một cọng Hậu Thiên Linh Thảo, không phải để ra vẻ, mà có một vài cân nhắc, không tiện nói rõ.

Nếu là kiếp trước, Bàn Huyền có lẽ sẽ thích ra vẻ vả mặt, nhưng tâm cảnh hiện tại của hắn đã siêu việt trên cả chư thiên vạn giới.

Trừ khi Hồng Quân và Tam Thanh ra tay giúp Thiên Đình, nếu không Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận trong vòng mấy nguyên hội tới sẽ không thể sử dụng được.

"Sự liên kết giữa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và nhật nguyệt tinh thần... bị chém đứt?" Đông Hoàng Thái Nhất trợn to mắt.

"..." "Chủ nhân thật đáng sợ." Hai chị em Hi Hòa và Thường Hi

trong lòng cũng run rẩy.

Đúng như lời Bàn Huyền vừa nói, một cọng cỏ chém hết nhật nguyệt tinh thần.

Kỳ thực, lần này Bàn Huyền cũng là xuất kỳ bất ý, lần sau sẽ khó hơn.

Sở dĩ không sớm chém đứt sự liên kết giữa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và nhật nguyệt tinh thần, là vì sau lần đầu, lần thứ hai sẽ khó thành công, cho nên, cần phải chọn một thời cơ thích hợp. ...

Đại La Thiên.

Trong Tử Tiêu Thánh Giới, Hồng Quân cũng trợn to mắt.

"Sự lĩnh ngộ của Bàn Huyền đối với Khai Thiên Cửu Thức đã đến mức này rồi sao?" Hồng Quân trong lòng kinh ngạc không nhỏ.

Sự lĩnh ngộ một thần thông có thể chia thành học được, tiểu thành, đại thành và viên mãn.

Hiện tại, sự lĩnh ngộ của Bàn Huyền đối với Khai Thiên Cửu Thức đã đạt đến tiểu thành.

Hồng Quân biết, Bàn Huyền sở dĩ chỉ dùng một cọng cỏ, cũng là vì sự lĩnh ngộ của hắn đối với Khai Thiên Cửu Thức mới chỉ ở mức tiểu thành.

Nếu dùng Khai Thiên Phủ, một chút bất cẩn sẽ phá hủy nhật nguyệt tinh thần, nghiệp lực vô biên và nhân quả ngút trời đó hắn không gánh nổi.

Nếu sự lĩnh ngộ của Bàn Huyền đối với Khai Thiên Cửu Thức đạt đến đại thành, chắc chắn sẽ không dùng một cọng cỏ, mà sẽ dùng Khai Thiên Phủ.

Nhưng, vấn đề hiện tại là sự liên kết giữa Chu Thiên Tinh Đấu

Đại Trận và nhật nguyệt tinh thần đã bị chém đứt.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận là lá bài tẩy của Thiên Đình, trấn áp khí vận của Thiên Đình, nay lại trở thành một thứ vô dụng, đây không phải chuyện nhỏ.

Ngay lập tức, Hồng Quân cẩn thận quan sát nhật nguyệt tinh thần.

Vừa quan sát sự vận chuyển của nhật nguyệt tinh thần, Hồng Quân vừa dùng nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo để thôi diễn.

Hồi lâu sau, sắc mặt Hồng Quân trở nên khó coi.

Bảy trăm ba mươi ba nguyên hội cộng thêm tám vạn lẻ sáu trăm hai mươi ba năm, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mới có thể liên kết lại với nhật nguyệt tinh thần.

Một lượng kiếp có năm vạn nguyên hội, hơn bảy trăm nguyên hội trong một lượng kiếp không phải là quá dài, nhưng cũng không ngắn.

Trong lòng thở dài, Hồng Quân tế ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, pháp lực cuồn cuộn rót vào, lại vận dụng cả Thiên Đạo chi lực.

Với thủ đoạn của Thánh nhân như Hồng Quân, cộng thêm Tiên Thiên Chí Bảo, đã khiến nhật nguyệt tinh thần của Hồng Hoang có sự thay đổi.

Hơn một trăm nguyên hội sau, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể liên kết lại với nhật nguyệt tinh thần. ...

Đại Xích Thiên, Thái Thanh Thánh Cảnh, bên trong Bát Cảnh Cung.

Thái Ất Phất Trần trong tay Thái Thượng biến thành một cây quải trượng.

Pháp lực vượt qua một Vô Lượng Lượng Kiếp, cùng một luồng Thiên Đạo chi lực đồng thời gia trì lên cây quải trượng.

Khi cây quải trượng trong tay Thái Thượng xé toạc hư không, nhật nguyệt tinh thần của Hồng Hoang lại có sự thay đổi.

Năm mươi mấy nguyên hội sau, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể liên kết lại với nhật nguyệt tinh thần. ...

Thế giới Cực Lạc, Đại Lôi Âm Tự, phật quang phổ chiếu, phạm âm vang vọng.

Trong Bát Bảo Công Đức Trì, Tiếp Dẫn ngồi trên Thập Nhị Phẩm Kim Liên.

Bỗng nhiên, Thập Nhị Phẩm Kim Liên khẽ động. ...

Đại địa Hồng Hoang, Đông Côn Luân, Nguyên Thủy tế ra Tam Bảo Ngọc Như Ý, Thông Thiên tế ra Thanh Bình Kiếm. ...

Dưới sự ra tay của năm vị Thánh nhân là Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sau bảy nguyên hội sẽ có thể liên kết lại với nhật nguyệt tinh thần.

Nếu không có Thánh nhân ra tay, Thiên Đình trong hơn bảy trăm nguyên hội sẽ không thể sử dụng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Từ hơn bảy trăm nguyên hội biến thành bảy nguyên hội, đúng như Bàn Huyền dự liệu.

Có thể khẳng định, Hậu Thổ và Nữ Oa sẽ không kéo chân sau.

Hồng Quân và Tam Thanh chắc chắn sẽ kéo chân sau, khả năng Tiếp Dẫn cũng rất lớn.

Tất cả đều không ngoài dự liệu của Bàn Huyền.

"Bảy nguyên hội sao?" Bàn Huyền trong lòng thở dài.

Nếu Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn không ra tay thì tốt rồi.

Nhưng, để Thiên Đình trong vòng bảy nguyên hội không thể sử

dụng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng không tệ.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều tức giận đến mất lý trí.

Hiện giờ, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chỉ biết Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không thể liên kết với nhật nguyệt tinh thần, đã trở thành một thứ vô dụng, còn về việc mất bao lâu mới có thể khôi phục thì không biết.

Mất đi Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, thực lực của Thiên Đình giảm mạnh, khí vận cũng không còn ổn định.

"Bàn Huyền!" Đông Hoàng Thái Nhất giận dữ tế ra Đông Hoàng Chung.

Sau khi mất đi Hỗn Độn Chung, Đông Hoàng Thái Nhất đã luyện chế một món Hậu Thiên Linh Bảo, đặt tên là Đông Hoàng Chung.

Hiện giờ, Đông Hoàng Chung đã là Hậu Thiên Chí Bảo.

Trên Đông Hoàng Chung có nhật nguyệt tinh thần, có núi sông đại địa, có chim bay thú chạy, càng có Tam Túc Kim Ô, đủ loại cảnh tượng biến hóa vô cùng.

"Coong!" Một tiếng chuông vang lên, chấn động cả vũ trụ, thiên uy cuộn trào.

Tuy chiếc Đông Hoàng Chung này chỉ là Hậu Thiên Chí Bảo, nhưng uy lực cũng không thể xem thường.

Hiện giờ Đông Hoàng Thái Nhất mang theo cơn giận tế ra, càng kinh thiên động địa.

Đối mặt với Đông Hoàng Chung, Bàn Huyền lại khinh miệt cười một tiếng.

So với Hỗn Độn Chung, chiếc Đông Hoàng Chung này còn kém quá nhiều.

Thời gian trong khoảnh khắc bị ngưng trệ, không gian cũng bị giam cầm.

Nhật nguyệt tinh thần cũng hỗn loạn, nhưng Bàn Huyền vẫn không chút biểu cảm.

Khi Đông Hoàng Chung sắp công kích Bàn Huyền, Bàn Huyền đã ra tay, chỉ một cái búng tay.

"Bốp!" Bàn Huyền búng tay một cái, một sức mạnh vô song đánh vào Đông Hoàng Chung, trước sức mạnh đó, ánh sáng của Đông Hoàng Chung biến mất.

Ngay sau đó, chỉ thấy Đông Hoàng Chung vỡ tan tành.

Trong khoảnh khắc, một kiện Hậu Thiên Chí Bảo đã bị hủy diệt bởi một cái búng tay của Bàn Huyền.

"?" Đông Hoàng Thái Nhất trợn to mắt.

"Sao có thể?" Đế Tuấn cũng không dám tin.

"..." Hai chị em Hi Hòa và Thường Hi.

"..." Mấy yêu thần.

Mấy vị Thánh nhân đang quan sát nơi này cũng kinh ngạc không nhỏ.

Hậu Thiên Chí Bảo không phải chuyện đùa, Thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên cũng khó mà phá hủy được, vậy mà Bàn Huyền búng tay một cái đã phá hủy, ... thật sự đáng sợ.

Người có thể luyện chế ra Hậu Thiên Chí Bảo rất ít, dược liệu để luyện chế cũng hiếm, dẫn đến số lượng Hậu Thiên Chí Bảo không nhiều.

Đông Hoàng Thái Nhất luyện chế được một kiện Hậu Thiên Chí Bảo không hề dễ dàng, muốn luyện chế thêm một kiện nữa lại vô

cùng khó khăn.

Còn về việc thu thập đủ các mảnh vỡ của Đông Hoàng Chung để sửa chữa, độ khó cũng không nhỏ.

Điều khiến mọi người kinh ngạc là Bàn Huyền búng tay đã làm vỡ nát Đông Hoàng Chung.

Trước đó một cọng cỏ chém hết nhật nguyệt tinh thần, giờ lại búng tay làm vỡ Đông Hoàng Chung, thực lực của Bàn Huyền khiến Đông Hoàng Thái Nhất cũng kinh hãi.

Trước thực lực cường đại của Bàn Huyền, đạo tâm của Đông Hoàng Thái Nhất dao động.

"Cái Đông Hoàng Chung quèn, không chịu nổi một đòn." Bàn Huyền vẻ mặt khinh thường.

Cùng là Hậu Thiên Chí Bảo, uy lực cũng có mạnh yếu, yếu thì ngang với cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, mạnh thì có thể ngang với Tiên Thiên Chí Bảo, thậm chí ngang với Hỗn Độn Linh Bảo.

Như Đông Hoàng Chung của Đông Hoàng Thái Nhất, uy lực so với Tiên Thiên Chí Bảo có một khoảng cách.

Với căn cước, pháp lực và thần thông của Bàn Huyền, búng tay hủy diệt một kiện Hậu Thiên Chí Bảo cũng không có gì lạ.

Nhìn những mảnh vỡ của Đông Hoàng Chung rơi vãi trên mặt đất, Đông Hoàng Thái Nhất cả người ngây như phỗng.

Vốn vì tức giận mà mất lý trí, giờ lại hoàn toàn tỉnh táo.

"Mọi chuyện đến đây là kết thúc, có chỗ nào bất kính với đạo hữu, xin hãy bỏ qua cho." Đế Tuấn nuốt giận vào trong, tuy uất ức nhưng cũng không có cách nào khác.

"Né rồi?" Bàn Huyền cười lạnh, có dễ dàng như vậy sao?

“Đạo hữu muốn thế nào?” Đế Tuấn hỏi.

“Hai thành khí vận của Thiên Đình.” Lời Bàn Huyền nói ra kinh người.

Thiên Đình nếu chỉ mất đi hai thành khí vận, vẫn sẽ là nhân vật chính của lượng kiếp.

Cũng không phải Bàn Huyền không muốn nhiều hơn, nhưng hiện tại chưa phải lúc.

Vừa nghe Bàn Huyền mở miệng đòi hai thành khí vận của Thiên Đình, Đế Tuấn kinh hãi thất sắc, Đông Hoàng Thái Nhất cũng vừa kinh vừa giận.

Mấy yêu thần đứng sau lưng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, cùng mấy chục yêu vương và mấy trăm yêu tướng, đều nhìn nhau.

Bàn Huyền có thể trực tiếp cướp đoạt khí vận của Thiên Đình, nhưng nhân quả không nhỏ, dễ bị khí vận phản phệ.

Nhưng nếu Đế Tuấn đồng ý giao hai thành khí vận của Thiên Đình cho Vu tộc, sẽ có thể bớt đi phiền phức. ...

Hồng Quân ngồi không yên nữa, bước ra khỏi Tử Tiêu Thiên, trong một cái chớp mắt đã giáng lâm Thái Âm Tinh.

Bàn Huyền từng bước ép sát, trước là chém đứt sự liên kết giữa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và nhật nguyệt tinh thần, khiến Thiên Đình trong vòng mấy nguyên hội không thể sử dụng đại trận, sau đó lại phá hủy Đông Hoàng Chung, bây giờ lại còn muốn hai thành khí vận của Thiên Đình.

Chương 217

Nếu Đế Tuấn giao hai thành khí vận của Thiên Đình cho Vu tộc, Hồng Quân chắc chắn Bàn Huyền sẽ có hành động tiếp theo.

Chỉ cần Thiên Đình còn là nhân vật chính của lượng kiếp, nó sẽ là cái gai trong mắt Bàn Huyền.

Kể từ sau khi Yêu tộc Bắc Minh bị diệt, Thiên Đình đã đẩy nhanh tốc độ thống nhất đám yêu quái trong thiên hạ.

Đại thế của Thiên Đạo cũng đã định Yêu tộc sẽ thống nhất, nhưng Yêu tộc hiện tại như một đống cát rời, chia thành các thế lực lớn nhỏ khác nhau, Thiên Đình chỉ là thế lực mạnh nhất trong số đó, bất kỳ thế lực Yêu tộc nào cũng có thể thống nhất Yêu tộc.

Yêu tộc thống nhất là đại thế, còn việc do ai thống nhất và thời gian nào, lại là tiểu thế.

Đại thế không thể nghịch, tiểu thế lại có thể thay đổi.

Khi Hồng Quân giáng lâm Thái Âm Tinh, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng khẽ thở phào nhẹ nhõm, nhưng không quá lạc quan.

Hồng Quân tuy là Thánh nhân, là Thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang, tu vi hiện tại cũng cao nhất trong các Thánh, nhưng so với Bàn Huyền lại có một khoảng cách không nhỏ.

Thấy Hồng Quân xuất hiện, Bàn Huyền cũng không ngạc nhiên.

Chắc hẳn Hồng Quân hiện tại đang vội vàng gọi cả Tam Thanh và Tiếp Dẫn.

Chém đứt sự liên kết giữa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và nhật nguyệt tinh thần, phá hủy Đông Hoàng Chung, đều khiến thực lực của Thiên Đình giảm mạnh, nhưng khí vận lại là điểm mấu chốt của

Thiên Đình.

Sở hữu khí vận lớn, dù không có thực lực, Thánh nhân cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nhưng nếu không có khí vận bảo hộ, cần phải có thực lực cường đại nghịch thiên.

Nếu thực lực không đủ nghịch thiên, mất đi khí vận bảo hộ, dù có vô địch thiên hạ cũng sẽ vẫn lạc dưới thiên số.

Cho nên, khi Bàn Huyền mở miệng đòi hai thành khí vận của Thiên Đình, việc Hồng Quân vội vàng chạy đến cũng là bình thường.

Nếu Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn không một ai đến, Bàn Huyền mới cảm thấy kỳ lạ.

"Hồng Quân, nhữ đến Thái Âm Tinh làm gì?" Bàn Huyền không khách khí hỏi.

"Thái Âm Tinh bị phong tỏa, Thiên Đế muốn một lời giải thích, đạo hữu không khỏi có phần khinh người quá đáng, chuyện này đến đây là kết thúc đi!" Hồng Quân giọng điệu cũng không dám quá cứng rắn, mang theo ý thương lượng nói với Bàn Huyền.

Về phần đúng sai, đạo lý, hiện giờ đều không quan trọng.

Đối với kẻ mạnh, không có đạo lý cũng là chân lý, đối với kẻ yếu, có lý đến mấy cũng đều là lời nói vô ích.

Nếu Hồng Quân có thể chống lại Bàn Huyền, cũng có thể cứng rắn, nếu mạnh hơn Bàn Huyền, căn bản sẽ không để ý đến suy nghĩ của Bàn Huyền.

"Đến đây là kết thúc?" Bàn Huyền hứng thú nhìn Hồng Quân.

"Bần đạo cảm thấy..." Lời của Hồng Quân chưa nói xong đã bị Bàn Huyền cắt ngang.

“Ngô không cần những cảm thấy, Ngô muốn Ngô cảm thấy.” Bàn Huyền hoàn toàn không cho Hồng Quân chút thể diện nào.

Thái độ của Bàn Huyền khiến sắc mặt Hồng Quân âm trầm vô cùng.

“Hai thành khí vận thực sự..., Ngô có thể giao Hà Đồ Lạc Thư cho đạo hữu.” Đế Tuấn lúc này mở miệng.

Hà Đồ Lạc Thư khi kết hợp lại là một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng Bàn Huyền lại không thèm để vào mắt.

Đừng nói là loại cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo kết hợp, dù là Tiên Thiên Chí Bảo, Bàn Huyền cũng không để vào mắt.

So với Hà Đồ Lạc Thư, Bàn Huyền càng muốn hai thành khí vận của Thiên Đình hơn.

Nếu thành công có được hai thành khí vận của Thiên Đình, lại lên kế hoạch cẩn thận một phen, có lẽ có thể khiến Thiên Đình mất đi vị trí nhân vật chính của lượng kiếp.

Chỉ cần Thiên Đình không còn là nhân vật chính của lượng kiếp, dù thống nhất được đám yêu quái trong thiên hạ, thực lực tăng mạnh, uy hiếp đối với Vu tộc cũng sẽ nhỏ đi.

Đế Tuấn sẵn sàng giao ra Hà Đồ Lạc Thư, cũng hiểu rõ hai thành khí vận của Thiên Đình quan trọng hơn Hà Đồ Lạc Thư nhiều.

“Hà Đồ Lạc Thư?

Ngô không cần!” Bàn Huyền liếc nhìn Hà Đồ Lạc Thư trong tay Đế Tuấn, không chút do dự từ chối. ...

Đại Xích Thiên, nằm ở Đại La Thiên, là một thế giới do Thái Thượng khai tịch sau khi thành Thánh, còn được gọi là Thái Thanh Cảnh.

Trong Thái Thanh Cảnh, có ánh nắng rực rỡ, chim hót hoa thơm, núi sông đại địa, linh khí tú lệ.

Tiên Thiên linh khí hóa thành tiên linh vân vụ, phiêu diêu bất định.

Có Hỗn Độn linh khí diễn hóa thành đủ loại dị tượng.

Ở trung tâm thế giới này, trên một linh mạch lớn nhất, một tòa tiên sơn nguy nga lơ lửng, trên tiên sơn có Bát Cảnh Cung sừng sững, đó chính là đạo trường của Thái Thượng.

Lúc này, Thái Thượng đang ngồi xếp bằng trên Bồ đoàn Phong Hỏa, vận dụng pháp nhãn quan sát Thái Âm Tinh.

"Thực lực của Bàn Huyền sâu không lường được, xa không phải Ngô có thể địch, nhưng hiện tại lại muốn hai thành khí vận của Thiên Đình." Thái Thượng chau mày.

Nếu Thiên Đình hiện tại mất đi hai thành khí vận, ảnh hưởng sau này sẽ rất lớn.

Thái Thượng lập trường phản đối Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất.

Đối với Thái Thượng, ý nghĩa tồn tại của Thiên Đình là để chống lại Vu tộc, tốt nhất là có thể cùng Vu tộc đồng quy vu tận.

Một Thiên Đình khí vận nhỏ, thực lực yếu, không phù hợp với lợi ích của Thái Thượng.

"Thử lại một lần nữa." Thái Thượng nhắm mắt, thầm nghĩ.

Sở dĩ không vội vàng đến Thái Âm Tinh, là vì Thái Thượng định thử lại Tam Thi hợp nhất.

Kể từ khi chém Tam Thi, Thái Thượng đã không chỉ một lần muốn Tam Thi hợp nhất, nhưng đều thất bại.

Hồng Quân giúp đỡ Thái Thượng, cũng không thể khiến Thái

Thượng Tam Thi hợp nhất.

Với tu vi đạo hạnh hiện tại của Thái Thượng, nếu có thể Tam Thi hợp nhất, khả năng đột phá Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên sẽ rất lớn.

Nếu Thái Thượng cũng đột phá Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, cùng Hồng Quân liên thủ, lại thêm Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tiếp Dẫn, đối mặt với Bàn Huyền cũng sẽ có thêm tự tin.

Ba bóng người từ trên người Thái Thượng bước ra, đó chính là ba hóa thân của Tam Thi.

Chỉ thấy, ba hóa thân của Thái Thượng và bản thể giống nhau đến bảy tám phần.

"Tam Thi, hợp!" Thầm nghĩ trong lòng, Thái Thượng dốc toàn lực.

Dưới sự nỗ lực của Thái Thượng, ba hóa thân của Tam Thi bắt đầu hợp nhất.

Hồi lâu sau, Thái Thượng thở dài một tiếng, lại thất bại một lần nữa.

Độ khó của Tam Thi hợp nhất thực sự quá lớn.

Hồng Quân thành công Tam Thi hợp nhất, Thái Thượng cũng có chút bội phục. ...

Trong thế giới Cực Lạc, Tiếp Dẫn cũng có chút ngồi không yên.

Chỉ dựa vào một mình Hồng Quân thì không thể chống lại Bàn Huyền. ...

Đại địa Hồng Hoang, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều ngồi không yên.

Đầu tiên là Nguyên Thủy đến Thái Âm Tinh, tiếp đó là Thông Thiên. ...

Không nói đến suy nghĩ của các Thánh nhân, ánh mắt Bàn Huyền vẫn chăm chú nhìn Đế Tuấn.

Kỳ thực, việc đòi hai thành khí vận của Thiên Đình cũng là để tối đa hóa lợi ích của Bàn Huyền, trong lòng hắn giới hạn cuối cùng là một thành khí vận của Thiên Đình.

Về phần ba thành khí vận của Thiên Đình, sẽ khiến Thiên Đình mất đi vị trí nhân vật chính của lượng kiếp.

Thấy Tam Thanh không đến, Hồng Quân trong lòng cũng sốt ruột.

Chỉ có một mình Hồng Quân đối mặt với Bàn Huyền, áp lực quá lớn.

Lúc này, Hồng Quân có một cảm giác như năm đó đối mặt với Bàn Cổ.

Đương nhiên, thực lực hiện tại của Bàn Huyền tuy cường đại, nhưng so với Bàn Cổ năm đó còn kém quá xa, nhưng Hồng Quân so với năm đó khi còn là Nhân Quả Ma Thần cũng kém quá xa.

Đông Hoàng Thái Nhất lúc này vung tay, các mảnh vỡ của Đông Hoàng Chung trên mặt đất hóa thành những luồng sáng bay vào tay hắn, sau đó, trong tay hắn tổ hợp thành một chiếc chuông hoàn chỉnh, nhưng đó cũng chỉ là vẻ bề ngoài, bản chất còn lâu mới được sửa chữa.

Hà Đồ Lạc Thư hóa thành thiện ác nhị thi của Đế Tuấn, bày ra Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Mấy yêu thần và mấy chục yêu vương, cùng mấy trăm yêu tướng, cũng đều có ý định liều mạng.

Ngoài ra, Thiên Đình còn có không ít đại yêu đang chạy đến.

Tinh không Hồng Hoang, Thái Âm Tinh.

Bàn Huyền đang cân nhắc ra tay, nhìn tư thế của Đế Tuấn và những người khác, cần phải đánh cho một trận.

Khí vận của Thiên Đình, lần này Bàn Huyền ít nhất phải lấy được một thành, nếu có thể được hai thành thì tốt nhất.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều chỉ là Chuẩn Thánh mà thôi, mấy yêu thần cũng là Đại La Kim Tiên, trong mắt Bàn Huyền đều là con kiến.

Chỉ có Hồng Quân tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên mới có thể khiến Bàn Huyền coi trọng.

Hơn nữa, nguyên thần của Thánh nhân ký thác vào Thiên Đạo, tu vi đạo hạnh càng cao, Thiên Đạo chi lực có thể sử dụng cũng càng mạnh.

Hiện tại, ngoài Hồng Quân, các Thánh nhân còn lại đều chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, Thiên Đạo chi lực có thể vận dụng tuyệt đối không thể so sánh với Hồng Quân.

Dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, thực lực của Hồng Quân có thể sánh ngang với Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên, khiến Bàn Huyền cũng không dám quá coi thường.

Huống hồ, không chừng Hồng Quân còn ẩn giấu thủ đoạn.

Có thể sống sót sau đại kiếp khai thiên của Bàn Cổ, lại là người đầu tiên thành Thánh ở Hồng Hoang, Hồng Quân tất nhiên không đơn giản.

Từng có thời, gần một nửa Tiên Thiên Linh Bảo của Hồng Hoang đều nằm trong tay Hồng Quân, nếu không phải Hồng Quân cho rằng mình có thể hợp đạo, cũng sẽ không phân phát bảo vật.

Nhưng, điều khiến Hồng Quân muốn thổ huyết là, phân phát xong bảo vật lại hợp đạo thất bại.

Khiến cho trong tay Hồng Quân cũng không còn mấy kiện pháp bảo.

Cũng đúng lúc này, có hoa trời rơi loạn, nhân uân khắp nơi, tường vân thụy khí, dị hương thoang thoảng, lại có một Thánh nhân giáng lâm.

Người đó cưỡi một con Tứ Bất Tượng, tay cầm Tam Bảo Ngọc Như Ý, chính là Nguyên Thủy, một trong Tam Thanh.

Tứ Bất Tượng cũng là một loại dị thú của Hồng Hoang, là sinh linh tiên thiên, được Nguyên Thủy thu phục trong một lần du ngoạn Hồng Hoang.

Chỉ thấy, Tứ Bất Tượng có sừng hươu, mặt ngựa, móng trâu, đuôi lừa, nhưng lại vừa giống hươu mà không phải hươu, giống ngựa mà không phải ngựa, giống trâu mà không phải trâu, giống lừa mà không phải lừa.

Đầu lân, đuôi báo, mình rồng, chân đạp tường quang đến cửu trọng, bốn bể tám hoang tùy ý biến, tam sơn ngũ nhạc thoáng chốc đến.

Khi Tứ Bất Tượng đáp xuống Thái Âm Tinh, Nguyên Thủy cũng xuống.

Dị tượng do Nguyên Thủy giáng lâm tạo ra cũng biến mất.

"Đệ tử bái kiến lão sư." Thấy Hồng Quân, Nguyên Thủy vội vàng hành lễ đệ tử, cung kính.

"Không cần đa lễ." Hồng Quân không chút biểu cảm, tuy Nguyên Thủy đối với thái độ của hắn cung kính, nhưng Hồng Quân lại biết trong lòng Nguyên Thủy không hề có sự kính sợ, nếu động đến lợi ích của Nguyên Thủy, hắn có thể ngay lập tức khi sư diệt tổ.

Lần trước Hồng Quân hợp đạo, Tam Thanh có tôn sư trọng đạo

đâu!

Nhưng, tuy hai thầy trò đều lòng biết dạ sáng, nhưng trước khi xé rách mặt mũi vẫn phải giả vờ.

Tiếp đó, lại có dị tượng xuất hiện, đó là Thông Thiên cưỡi Khuê Ngưu đến.

Khi Thông Thiên xuống khỏi Khuê Ngưu, cũng đầu tiên bái Hồng Quân.

Một lúc sau, Thái Thượng cũng cưỡi Thanh Ngưu đến.

Khi Tam Thanh đến, Đế Tuấn liền cầu xin Tam Thanh làm chủ.

Mặc dù biết Hồng Quân và Tam Thanh cộng lại cũng không địch lại Bàn Huyền, nhưng nếu bốn vị Thánh nhân giúp Thiên Đình, dù Bàn Huyền cướp đoạt hai thành khí vận của Thiên Đình, cũng sẽ phải trả giá đắt.

Chương 218

"Bàn Huyền đạo hữu, không biết có thể cho bọn ngô một chút thể diện không." Thái Thượng đến trước mặt Bàn Huyền, chắp tay hành lễ.

"Thiên Đình đối với Hồng Hoang cũng có công đức, khí vận xương thịnh, không có lý do gì phải giao hai thành khí vận cho đạo hữu." Thông Thiên nói.

Nguyên Thủy cũng mở miệng, nói về thiên số, giảng giải đạo lý thuận nghịch, tự nhiên.

Nhìn Tam Thanh ăn nói khéo léo, Bàn Huyền lại lạnh lùng.

Thân là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, lại đi giúp Yêu tộc, làm khó Vu tộc huyết mạch của Bàn Cổ, Tam Thanh thật có mặt mũi tự xưng là Bàn Cổ chính tông.

Nếu Tam Thanh gia nhập Vu tộc, cũng sẽ nhận được không ít lợi ích, tuyệt đối vượt xa hiện tại, nhưng lòng tham của Tam Thanh quá lớn.

Nếu Tam Thanh sau khi thành Thánh gia nhập Vu tộc, có lẽ hiện tại đã đột phá Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Như Hậu Thổ, tu vi đã sắp đột phá Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Hồi lâu sau, thấy Bàn Huyền không hề lay động, Tam Thanh nhìn nhau, trong lòng đều thở dài.

Kỳ thực, Tam Thanh cũng biết, cuối cùng vẫn phải đánh một trận.

Mặc dù Hậu Thổ và Nữ Oa không đến, nhưng chỉ dựa vào một mình Bàn Huyền, Tam Thanh và Hồng Quân hợp lực cũng không có chút chắc chắn nào.

Nhưng biết rõ không địch lại, Tam Thanh cũng sẽ không ngồi yên.

"Các ngươi nói xong chưa?" Bàn Huyền quét mắt nhìn Tam Thanh, lạnh giọng.

"Đạo hữu nếu còn cố chấp, bọn ngô đành phải đắc tội." Trên khuôn mặt già nua của Thái Thượng lộ vẻ bất đắc dĩ.

"Có thủ đoạn gì cứ dùng ra đi." Bàn Huyền nói.

Khi Tam Thanh sắp ra tay, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng đến.

Thấy Hậu Thổ và Nữ Oa, Tam Thanh đều biến sắc.

Một mình Bàn Huyền đã không dễ đối phó, lại thêm Hậu Thổ và Nữ Oa, càng khó đối phó hơn.

"Đại huynh, để muội muội đấu với Tam Thanh một trận trước." Lời Hậu Thổ nói ra kinh người.

Hậu Thổ lại muốn dùng sức một người đối chiến với Tam Thanh.

Bàn Huyền đầu tiên sững sờ, sau đó lại cẩn thận quan sát Hậu Thổ, dường như đã nhìn ra điều gì, mỉm cười gật đầu.

"Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, các ngươi cùng lên đi!

Muốn giao thủ với đại huynh của ngô, trước tiên hãy đánh bại ngô đã." Hậu Thổ vừa tế ra Hỗn Nguyên Kỳ và Diệt Thế Đại Ma, vừa nói với Tam Thanh.

"Đối phó với ngươi, một mình bần đạo là đủ rồi." Nguyên Thủy cười lạnh.

Nhưng, lúc này Bàn Huyền lại nói một câu kinh người: "Các ngươi cùng lên, nếu có thể đánh bại Hậu Thổ muội muội của Ngô, Ngô chỉ lấy một thành khí vận của Thiên Đình." Bàn Huyền vốn muốn hai thành khí vận của Thiên Đình, một thành khí vận là giới hạn cuối cùng.

Tam Thanh cũng tự phụ, để ba người vây công một Thánh nhân, mặt mũi cũng không được đẹp cho lắm.

Nhưng, khi lời của Bàn Huyền vừa dứt, Tam Thanh trong lòng đều động.

Tam Thanh cũng không có chút chắc chắn nào có thể ngăn cản Bàn Huyền, so với việc Thiên Đình mất đi hai thành khí vận, chỉ mất đi một thành khí vận vẫn tốt hơn.

"Đại huynh, nếu Bàn Huyền đã nói vậy, chúng ta cùng ra tay, đánh bại Hậu Thổ." Thông Thiên dùng thần thức truyền âm cho Thái Thượng và Nguyên Thủy.

"Hành động này của Bàn Huyền có chút kỳ lạ." Thái Thượng và Nguyên Thủy đều chau mày.

Hồng Quân ánh mắt chăm chú nhìn Hậu Thổ, dường như đang suy nghĩ điều gì.

"Tu vi của Hậu Thổ chắc sắp đột phá rồi." Hồng Quân lúc này mở miệng nói với Tam Thanh một câu.

Tức thì, Tam Thanh cũng đều bừng tỉnh.

Xem ra, vì tu vi của Hậu Thổ sắp đột phá, muốn thông qua trận chiến với Tam Thanh để đột phá, nên Bàn Huyền mới giúp Hậu Thổ.

Để cho Tam Thanh cùng ra tay, Bàn Huyền mới hứa hẹn chỉ lấy một thành khí vận của Thiên Đình.

"Tu vi của Hậu Thổ là Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên đại viên mãn?" "Muốn mượn sức chúng ta đột phá." Nhưng, biết được ý đồ của Hậu Thổ và Bàn Huyền, Tam Thanh do dự một chút, vẫn cùng ra tay.

"Hậu Thổ, có Bàn Huyền ở đây, như các ngươi mong muốn." Tam

Thanh thầm nghĩ.

Hồng Quân không ra tay, Nữ Oa và Bàn Huyền cũng đều đang quan sát.

Tiếp Dẫn thì không đến.

Thái Thượng tay cầm quải trượng, từng gậy từng gậy công kích về phía Hậu Thổ.

Nguyên Thủy tế ra Tam Bảo Ngọc Như Ý, uy thế vô song, khiến tinh không Hồng Hoang hỗn loạn.

Thông Thiên tay cầm Thanh Bình Kiếm vung lên, phá vỡ hư không, chém diệt vạn vật, thậm chí có thể xóa sổ chư thiên vạn đạo.

Thái Âm Tinh lúc này khẽ rung chuyển.

Bất kỳ một Thánh nhân nào muốn phá hủy Thái Âm Tinh cũng không quá khó.

Bốn Thánh nhân chiến đấu, một chút không kiểm soát được sẽ phá hủy Thái Âm Tinh trong nháy mắt.

Thái Âm Tinh do mắt trái của Bàn Cổ hóa thành, đối với Hồng Hoang vô cùng quan trọng, nếu bị phá hủy, hậu quả nghiêm trọng, Thánh nhân cũng không gánh nổi.

Hậu Thổ có Hỗn Nguyên Kỳ hộ thân, trước tiên đã đứng ở thế bất bại, Diệt Thế Đại Ma lại phát huy ra sức mạnh kinh khủng.

Sức mạnh hủy diệt lưu chuyển trên Diệt Thế Đại Ma.

Mặc dù lấy một địch ba, Hậu Thổ lại không hề rơi vào thế hạ phong.

Có thể thấy, thực lực của Hậu Thổ vượt trội hơn bất kỳ ai trong Tam Thanh, nhưng lấy một địch ba lại không bằng, nếu không có Hỗn Nguyên Kỳ hộ thân, e là đã mất mặt rồi.

Chớp mắt, Tam Thanh và Hậu Thổ đã đấu mấy vạn hiệp, vẫn không phân thắng bại.

Mãi không thể đánh bại Hậu Thổ, Tam Thanh cũng mất mặt.

Lại chiến đấu thêm mấy chục hiệp, Thái Thượng rút lui, quải trượng trong tay bay ra, hóa thành một đóa hồng hoa.

Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy lại hóa thành bạch ngẫu.

Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên thì hóa thành thanh hà diệp.

Hồng hoa, bạch ngẫu, thanh hà diệp hợp lại làm một, hóa thành một đóa Tịnh Thế Bạch Liên hai mươi ba phẩm.

Khi Hậu Thổ nhìn thấy Tịnh Thế Bạch Liên hai mươi ba phẩm, liền cảm thấy trời đất quay cuồng, tiếp đó, đã ở bên trong bạch liên.

Bạch liên không chỉ có thể giam cầm, mà còn có thể luyện hóa trời đất vạn vật.

Thân ở trong bạch liên, Hậu Thổ lập tức cảm nhận được một sức mạnh đáng sợ đang luyện hóa mình.

Nhưng, Hậu Thổ dù sao cũng là Thánh nhân, tu thành Bàn Cổ chân thân, lại có Hỗn Nguyên Kỳ hộ thân.

Bạch liên dù luyện hóa hàng ức vạn nguyên hội, cũng không làm gì được Hậu Thổ, nhiều nhất là phá vỡ phòng ngự của Hỗn Nguyên Kỳ, khó mà diệt được thánh thể của Hậu Thổ.

So với sức mạnh luyện hóa, sức mạnh giam cầm của bạch liên còn mạnh hơn.

"Ầm!" Hậu Thổ toàn lực thúc đẩy Diệt Thế Đại Ma, một cú nghiền ép xuống, không thể phá vỡ được sự giam cầm của bạch liên.

Tịnh Thế Bạch Liên hai mươi ba phẩm đã đạt đến cực hạn của Tiên Thiên Chí Bảo, pháp lực của Tam Thanh dung hội quán thông,

cộng thêm sự gia tăng của thần thông, sức giam cầm không phải chuyện đùa.

Dù là Hồng Quân tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên bị vây khốn trong bạch liên cũng khó thoát thân.

Vốn dĩ, Tam Thanh định dùng thủ đoạn này để đối phó với Bàn Huyền.

Bàn Huyền lúc này cũng sáng mắt lên, thầm nghĩ: "Thủ đoạn của Tam Thanh cũng có chút thú vị." "Nếu là Tịnh Thế Bạch Liên hai mươi bốn phẩm, Ngô bị vây khốn trong đó cũng không thể thoát thân." Hồng Quân thầm nghĩ.

Như Tịnh Thế Bạch Liên hai mươi ba phẩm, Hồng Quân bị vây khốn trong đó cũng chỉ cần một chút thời gian là có thể thoát thân, nhưng nếu là Tịnh Thế Bạch Liên hai mươi bốn phẩm, sẽ không thể thoát thân.

Đương nhiên, nếu một trong Tam Thanh đột phá Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, Hồng Quân nếu bị vây khốn trong Tịnh Thế Bạch Liên hai mươi ba phẩm, cũng cơ bản không thể thoát thân.

"Ầm ầm ầm..." Bên trong Tịnh Thế Bạch Liên hai mươi ba phẩm, sức giam cầm cường đại, sức luyện hóa kinh khủng.

Mặc dù không làm gì được Hậu Thổ, nhưng Hậu Thổ cũng không thể thoát thân.

Diệt Thế Đại Ma dưới sự thúc đẩy của Hậu Thổ không ngừng công kích, nhưng không thể phá vỡ được sự giam cầm.

Lại hồi lâu sau, Hậu Thổ dừng tay, không công kích nữa.

Khí tức trên người Hậu Thổ biến đổi, dường như sắp đột phá.

Lúc này, Tam Thanh có thể ra tay ngăn cản Hậu Thổ đột phá.

Khi Tam Thanh đang cân nhắc có nên ngăn cản hay không, Bàn Huyền lấy ra Khai Thiên Phủ, một búa chém vỡ sự giam cầm của bạch liên, đến bên cạnh Hậu Thổ.

Nữ Oa cũng đến bên cạnh Hậu Thổ.

Có Bàn Huyền và Nữ Oa ở đây, Hồng Quân và Tam Thanh hợp lực cũng không thể ngăn cản Hậu Thổ đột phá.

Thế là, Hồng Quân và Tam Thanh, cùng với Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, đều chỉ có thể trơ mắt nhìn tu vi của Hậu Thổ đột phá.

Ngắn ngủi mấy giờ sau, tu vi của Hậu Thổ đã thành công đột phá.

Khí thế của Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên cũng xuất hiện trên người Hậu Thổ.

Sau Hồng Quân, Hậu Thổ là Thánh nhân thứ hai của Hồng Hoang đạt đến tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

"Chúc mừng tỷ tỷ tu vi đột phá." Nữ Oa cũng thật lòng vui mừng cho Hậu Thổ.

Hồng Quân và Tam Thanh, cùng với Đế Tuấn và những người khác, chứng kiến tu vi của Hậu Thổ đột phá, trong lòng đều trầm xuống.

Cùng với sự đột phá tu vi của Hậu Thổ, Vu tộc lại càng cường đại hơn.

Hơn nữa, vì tu vi của Hậu Thổ đột phá, khí vận của Vu tộc cũng tăng mạnh.

Bàn Huyền lại tiến gần hơn một bước lớn đến Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên.

"Đế Tuấn, giao ra một thành khí vận của Thiên Đình, rồi rời khỏi

Thái Âm Tinh.” Ánh mắt Bàn Huyền rơi vào người Đế Tuấn.

So với hai thành khí vận, một thành khí vận cũng khiến Đế Tuấn dễ chấp nhận hơn.

Nếu Bàn Huyền không ra tay, Tam Thanh có thể ngăn cản Hậu Thổ đột phá.

Nếu Hậu Thổ không đột phá, sẽ khó thoát khỏi cảnh khốn cùng, cứ kéo dài như vậy, có lẽ hàng ức vạn năm cũng không phân được thắng bại.

Nhưng, khi Bàn Huyền ra tay, cũng có nghĩa là Tam Thanh đã thắng.

Đế Tuấn cầu cứu nhìn Hồng Quân và Tam Thanh, nhưng Hồng Quân và Tam Thanh lại làm ngơ.

Cùng với sự đột phá tu vi của Hậu Thổ, nếu ra tay, Hồng Quân và Tam Thanh càng không có cơ hội thắng.

Thiên Đình nếu chỉ mất đi một thành khí vận, Hồng Quân và Tam Thanh cũng có thể chấp nhận.

Hồng Quân và Tam Thanh cũng không hy vọng Yêu tộc có thể chống lại Vu tộc, chỉ cầu hạn chế Vu tộc.

Vu tộc ngày càng cường đại, cũng khiến Hồng Quân và Tam Thanh đau đầu.

Nếu thực lực không bằng Bàn Huyền, chỉ có thể dựa vào thiên số.

Nhưng, Hậu Thổ và Nữ Oa đều có thể động tất thiên số, Bàn Huyền cũng có thể động tất thiên số.

Cho nên, lợi dụng thiên số để đối phó Bàn Huyền cũng không thực tế, Bàn Huyền hiện tại sẽ không đi ngược lại đại thế của Thiên Đạo.

“Xin...

Đạo Tổ, Thái Thanh Thánh nhân, Ngọc Thanh Thánh nhân và Thượng Thanh Thánh nhân giúp Ngô tách ra... một thành khí vận của Thiên Đình." Đế Tuấn cúi đầu chán nản.

Sự việc đến nước này, Đế Tuấn cũng chỉ có thể thỏa hiệp.

Nhưng, Đế Tuấn lại không để Vu tộc chiếm lợi.

Nếu Đế Tuấn trực tiếp giao một thành khí vận của Thiên Đình cho Bàn Huyền, khí vận của Vu tộc có thể tăng lên một chút.

Chương 219

Nhưng có Hồng Quân và Tam Thanh ra tay, khí vận mà Đế Tuấn giao ra, Bàn Huyền khó mà dung nhập vào khí vận của Vu tộc.

"Huynh trưởng!" Thấy Đế Tuấn thỏa hiệp, Đông Hoàng Thái Nhất cũng kinh hãi thất sắc.

"Đại thế như vậy, biết làm sao được." Đế Tuấn bất đắc dĩ nói với Đông Hoàng Thái Nhất.

"..." Đông Hoàng Thái Nhất.

Hồng Quân, Thái Thượng và Nguyên Thủy ba người trong mắt lóe lên tia sáng, đã hiểu ra ý đồ của Đế Tuấn.

Thông Thiên và Nữ Oa nhất thời chưa phản ứng kịp, Hậu Thổ lại hiểu ra.

"Đại huynh, nếu Hồng Quân và những người khác ra tay, khí vận mà Đế Tuấn giao ra..." Hậu Thổ thần thức truyền âm cho Bàn Huyền.

"Không sao!" Bàn Huyền vẻ mặt bình tĩnh.

Nếu Đế Tuấn trực tiếp giao ra một thành khí vận của Thiên Đình, muốn dung nhập khí vận đó vào khí vận của Vu tộc, cũng cần khí vận của Vu tộc có sự tiêu hao, tuy phần tăng thêm sẽ lớn hơn phần mất đi, nhưng cũng không thể làm cho khí vận của Vu tộc tăng lên bao nhiêu.

Sau khi Hồng Quân và Tam Thanh ra tay, Bàn Huyền có được một thành khí vận của Thiên Đình, muốn dung nhập vào khí vận của Vu tộc sẽ thu không đủ chi.

Nhưng Bàn Huyền lại có tính toán khác, cũng không ngăn cản.

"Bàn Huyền không nhận ra sao?" Hồng Quân chau mày, cũng có

chút ngạc nhiên.

Thái Thượng và Nguyên Thủy nhìn nhau.

Thấy Thông Thiên có chút không hiểu, Nguyên Thủy truyền âm cho Thông Thiên.

Nhận được truyền âm của Nguyên Thủy, Thông Thiên cũng hiểu ra.

Tức thì, Hồng Quân ra tay trước, tiếp đó là Tam Thanh.

Pháp lực của bốn Thánh nhân, cộng thêm bốn luồng Thiên Đạo chi lực, đồng thời bao phủ lấy Đế Tuấn.

Dưới sự phối hợp của Đế Tuấn, một thành khí vận của Thiên Đình đã bị tách ra.

Cùng lúc đó, bốn luồng ánh sáng chói mắt xuất hiện, đó là Tử Tiêu Tiên Quang, Thái Thanh Tiên Quang, Ngọc Thanh Tiên Quang và Thượng Thanh Tiên Quang.

Bốn loại tiên quang đều có thể khiến trời đất thất sắc, nhật nguyệt vô quang, khi giao nhau tỏa sáng, càng khiến Chuẩn Thánh cũng không thể nhìn thẳng.

Ngay sau đó, bốn loại tiên quang ngưng luyện thành một chiếc ngọc phù bốn màu, một thành khí vận của Thiên Đình nằm bên trong ngọc phù.

"Vút!" Ngọc phù bốn màu hóa thành một luồng sáng, bay vào tay Bàn Huyền.

Nhìn chiếc ngọc phù, Bàn Huyền lại mỉm cười.

Hồng Quân và Tam Thanh đều không dám đắc tội Bàn Huyền quá mức.

Nếu Bàn Huyền chịu đợi mấy trăm vạn nguyên hội, ngọc phù sẽ

hóa thành tro bụi, lúc đó, Bàn Huyền lại dung nhập khí vận trong ngọc phù vào khí vận của Vu tộc, phần khí vận tăng thêm sẽ vượt qua phần tiêu hao.

Nhưng nếu Bàn Huyền không đợi được, hiện tại dung nhập khí vận trong ngọc phù vào khí vận của Vu tộc, sẽ thu không đủ chi.

Nhìn chiếc ngọc phù trong tay Bàn Huyền, Nữ Oa cũng hiểu ra, trong đôi mắt đẹp hiện lên vẻ giận dữ.

Lấy ra Hồng Tú Cầu, Nữ Oa định ra tay, lại bị ánh mắt của Bàn Huyền ngăn lại.

Bất luận là Đế Tuấn, Hồng Quân hay Tam Thanh, đều đang quan sát phản ứng của Bàn Huyền, nhưng thấy Bàn Huyền thần sắc bình tĩnh vô cùng, đều hoang mang.

Đế Tuấn, cùng với Hồng Quân và Tam Thanh, vốn tưởng Bàn Huyền sẽ tức giận, nhưng Bàn Huyền lại không hề có chút tức giận nào.

Nữ Oa mặt đầy vẻ giận dữ, trong mắt Hậu Thổ cũng có sự tức giận.

"Chẳng lẽ Bàn Huyền chịu đợi mấy trăm vạn nguyên hội?" Hồng Quân và Tam Thanh thầm nghĩ, nhưng đều không tin.

"Đại huynh định làm gì?" Hậu Thổ lại không hiểu, vừa rồi đã nhắc nhở, nhưng Bàn Huyền lại không để ý.

Hiện tại, Hậu Thổ cũng hoàn toàn không hiểu nổi.

Mặc dù trong lòng có thắc mắc, nhưng Hậu Thổ chọn tin tưởng Bàn Huyền.

"Đi!" Đế Tuấn mặt mày âm trầm, quay người lên Cửu Long Liễn, hướng ra ngoài Thái Âm Tinh.

Thấy Đế Tuấn rời đi, Đông Hoàng Thái Nhất, mấy yêu thần, mấy chục yêu vương và mấy trăm yêu tướng, cũng đều đi theo.

"Về Bàn Cổ Giới." Bàn Huyền nói với Hậu Thổ. ...

Bàn Huyền trong một cái chớp mắt đã trực tiếp từ Thái Âm Tinh về Bàn Cổ Giới.

Khi Bàn Huyền về Bàn Cổ Giới, Hậu Thổ và Nữ Oa không lâu sau cũng đến Bàn Cổ Giới.

Trong Bàn Cổ Huyết Trì, Tổ Vu Trụ Dĩ, cùng không ít Đại Vu và đông đảo tiểu Vu, đều đang được thai nghén.

Thời gian thai nghén của tiểu Vu là ngắn nhất, kế đến là Đại Vu, cuối cùng là Tổ Vu.

Có một số Đại Vu và tiểu Vu được thai nghén sau Tổ Vu Trụ Dĩ, lại ra đời nhanh hơn Trụ Dĩ.

Căn cước càng tốt, ra đời càng khó, tu vi cần thiết để hóa hình cũng càng cao.

Từng gốc Tiên Thiên Linh Căn mọc bên cạnh Bàn Cổ Huyết Trì, có Kiến Mộc, có Hoàng Trung Lý, có Thiên Tiên Quả Thụ, v.v.

Dưới Kiến Mộc, Bàn Huyền ngồi trên đất, lấy ra một chiếc ngọc phù bốn màu.

Ngọc phù do bốn Thánh nhân hợp lực tạo ra, bên trong ẩn chứa một thành khí vận của Thiên Đình.

Hậu Thổ và Nữ Oa đến trước mặt Bàn Huyền, đều có thắc mắc.

"Đại huynh có ý gì?" Hậu Thổ không nhịn được hỏi.

"Ngô vốn không định dung nhập khí vận có được từ Thiên Đình vào bản thể, mà định diễn hóa ra Khí Vận Chi Hỏa, để cho Khai Thiên Tam Bảo hoàn toàn dung hợp." Bàn Huyền vừa nói, vừa lấy ra Khai

Thiên Phủ.

Khai Thiên Tam Bảo tuy đã dung hợp thành Khai Thiên Phủ, nhưng chưa hoàn toàn dung hợp, chỉ dung hợp được một phần.

Về phần bản nguyên của Khai Thiên Phủ, cũng còn lâu mới khôi phục.

Bàn Huyền định trước tiên hoàn toàn dung hợp Khai Thiên Tam Bảo, sau đó khôi phục bản nguyên của Khai Thiên Phủ, tái hiện phong thái của Hỗn Độn Chí Bảo.

"Khí Vận Chi Hỏa?" Hậu Thổ và Nữ Oa nhìn nhau.

Hậu Thổ và Nữ Oa đều biết Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền là do Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung dung hợp thành, cũng biết chưa hoàn toàn dung hợp, nhưng lại không biết về Khí Vận Chi Hỏa.

"Khí vận thiêu đốt, hình thành một loại hỏa diễm đặc thù, gọi là Khí Vận Chi Hỏa.

Trong Khí Vận Chi Hỏa, bất luận là tu luyện, ngộ đạo, luyện khí, dung hợp pháp bảo, hay bố trí trận pháp, đều có sự gia tăng cực lớn." Bàn Huyền tùy ý nói.

Lời vừa dứt, chiếc ngọc phù bốn màu trong tay Bàn Huyền bắt đầu biến đổi.

Khí vận bên trong ngọc phù bắt đầu bốc cháy.

Khí vận tuy vô hình vô chất, nhưng sau khi bốc cháy, lại hiện ra ngọn lửa màu thiên đạo.

Thiên đạo của Hồng Hoang màu tím hồng, cho nên, trên ngọc phù xuất hiện ngọn lửa màu tím hồng.

Đây là Khí Vận Chi Hỏa của Hồng Hoang.

Nếu là Khí Vận Chi Hỏa của Hỗn Độn, sẽ là ngọn lửa màu hỗn độn.

Thế giới khác nhau, thiên đạo cũng khác nhau, có thiên đạo màu trắng, cũng có thiên đạo màu đen, hoặc màu xanh lá, không giống nhau.

Nhưng, chí cao thiên đạo của thế giới cấp vĩnh hằng lại thuần một màu tím.

Về phần thiên đạo của thế giới cấp Hỗn Nguyên Thập, có thể là màu tím hồng, cũng có thể là màu tím vàng, tím đen, v.v.

"..." "Đây là Khí Vận Chi Hỏa sao?" Nhìn ngọn lửa màu tím hồng xuất hiện trên ngọc phù trong tay Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa đều trợn to mắt.

Tuy Khí Vận Chi Hỏa gần ngay trước mắt, nhưng lại như xa không thể với tới, cảm giác mâu thuẫn này khiến cả Thánh nhân cũng không thoải mái.

Bàn Huyền lúc này cũng không để ý đến Hậu Thổ và Nữ Oa, chỉ dùng Khí Vận Chi Hỏa để rèn luyện Khai Thiên Phủ.

Dưới sự rèn luyện của Khí Vận Chi Hỏa, Khai Thiên Phủ có sự thay đổi không nhỏ.

Sự dung hợp của Khai Thiên Tam Bảo càng triệt để hơn.

Thái Cực Đồ + Bàn Cổ Phiên + Hỗn Độn Chung, mức độ dung hợp 60%... 70%... 80%...

Thời gian thoáng chốc đã trôi qua hơn hai tháng.

Sau khi thiêu đốt hơn hai tháng, khí vận trong ngọc phù bốn màu trong tay Bàn Huyền cũng đã hao hụt gần hết.

Khai Thiên Tam Bảo đã hoàn toàn dung hợp.

Khi Khai Thiên Tam Bảo hoàn toàn dung hợp, uy lực của Khai Thiên Phủ có thể tăng vọt.

Vốn dĩ, uy lực của Khai Thiên Phủ tuy vượt qua Diệt Thế Đại Ma, nhưng khoảng cách không quá lớn, hiện tại, uy lực đã vượt xa Diệt Thế Đại Ma.

Nhưng, bản nguyên của Khai Thiên Phủ bị tổn hại quá nghiêm trọng.

Một tay cầm ngọc phù, một tay cầm Khai Thiên Phủ, Bàn Huyền nghĩ, bèn dùng hết phần khí vận còn lại trong ngọc phù.

Trong Khí Vận Chi Hỏa, bản nguyên của Khai Thiên Phủ được khôi phục nhanh hơn, nhưng theo tốc độ khôi phục này, cần phải mất mấy Vô Lượng Lượng Kiếp mới có thể hoàn toàn khôi phục.

Dùng Khí Vận Chi Hỏa của Hồng Hoang để khôi phục bản nguyên của Khai Thiên Phủ lại cần đến mấy Vô Lượng Lượng Kiếp, nếu không có Khí Vận Chi Hỏa của Hồng Hoang, thời gian cần thiết sẽ còn lâu hơn.

Nếu dùng Đại Đạo khí vận để thiêu đốt, bản nguyên của Khai Thiên Phủ tất nhiên sẽ khôi phục nhanh, nhưng Bàn Huyền không điên rồ đến mức đó.

"Không vội được." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Cùng với sự tu vi không ngừng tăng lên của Bàn Huyền, cũng có thể làm cho tốc độ khôi phục bản nguyên của Khai Thiên Phủ nhanh hơn.

Ngoài ra, Hỗn Nguyên Châu, Hỗn Độn Thanh Liên, cùng với các mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp, đều có thể đẩy nhanh tốc độ khôi phục bản nguyên của Khai Thiên Phủ.

Khi khí vận trong ngọc phù bốn màu cạn kiệt, ngọc phù cũng hóa

thành tro bụi. ...

Thiên giới.

Sau khi trở về Thiên Đình, Đông Hoàng Thái Nhất đã bế quan, ngoài việc sửa chữa Đông Hoàng Chung, còn là để dưỡng thương.

Khi Đông Hoàng Chung bị Bàn Huyền phá hủy, Đông Hoàng Thái Nhất đã bị thương, chỉ là cố gắng gượng.

Với thương thế của Đông Hoàng Thái Nhất, dù có Tam Quang Thần Thủy và các loại thánh dược chữa thương khác, cũng cần mấy nghìn năm mới có thể khỏi.

Về phần sửa chữa Đông Hoàng Chung thì khó hơn.

Nhưng, so với việc luyện chế lại một chiếc Đông Hoàng Chung mới, việc sửa chữa vẫn tốt hơn một chút.

Đế Tuấn thì bận rộn ổn định Thiên Đình, cùng với việc nghiên cứu Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, để đại trận có thể liên kết lại với nhật nguyệt tinh thần.

Ngoài ra, một số đại yêu vốn thần phục Thiên Đình cũng đã phản bội, khiến Đế Tuấn có chút đau đầu.

Sau khi hoàn toàn dung hợp Khai Thiên Tam Bảo, và khôi phục một chút bản nguyên, tuy còn lâu mới có thể nâng cấp Khai Thiên Phủ thành Hỗn Độn Chí Bảo, nhưng uy lực đã tăng vọt.

Bàn Huyền từ Thái Âm Tinh về Bàn Cổ Giới cũng đã gần ba tháng.

Thu lại Khai Thiên Phủ, Bàn Huyền bước ra khỏi Bàn Cổ Giới.

Đầu tiên là về bộ lạc của mình, sau đó cùng Hậu Thổ, Nữ Oa luận đạo một thời gian, Bàn Huyền một mình đến Bất Chu Sơn.

Bộ lạc của Bàn Huyền ở dưới chân Bất Chu Sơn.

Ra khỏi bộ lạc, Bàn Huyền thoáng chốc đã lên đến Bất Chu Sơn.

Lần này đến Bất Chu Sơn, Bàn Huyền không phải để du ngoạn, cũng không phải để tìm bảo vật.

Các bộ lạc của Tổ Vu đều được xây dựng dưới chân Bất Chu Sơn, bao vây lấy Bất Chu Sơn.

Chương 220

Cùng với sự ngày càng cường đại của Vu tộc, Bất Chu Sơn sớm đã trở thành địa bàn của Vu tộc.

Có một nhóm lớn người Vu tộc chuyên phụ trách tìm kiếm bảo vật trên Bất Chu Sơn, về phần bảo vật tìm được, Đại Vu có quyền xử lý những món cấp Hậu Thiên, nhưng cấp Tiên Thiên thì cần ít nhất là Tổ Vu xử lý.

Lúc này, Bàn Huyền sở dĩ đến Bất Chu Sơn, là vì trên Bất Chu Sơn có một Thánh nhân.

Không phải Hậu Thổ và Nữ Oa, vậy thì là một trong số Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn.

Hậu Thổ và Nữ Oa hai người đều không hề nhận ra.

Ngoài ra, Thánh nhân trên Bất Chu Sơn dường như cố ý để lộ, nếu cẩn thận ẩn giấu, Bàn Huyền cũng không thể nhận ra.

Trên Bất Chu Sơn, đi một đoạn, không lâu sau đã đến tầng Cửu Thiên Cương Phong.

Gió mạnh như dao, bên cạnh một vách núi hiểm trở, Hồng Quân đang đứng.

"Hồng Quân?" Thấy Hồng Quân, Bàn Huyền thần sắc khẽ động.

Xem ra, Hồng Quân cố ý dẫn Bàn Huyền đến.

Hồng Quân không thể ra tay, càng không thể đặt bẫy.

"Hồng Quân dẫn Ngô đến đây vì cái gì?" Bàn Huyền trong lòng không khỏi thắc mắc.

"Bàn Huyền đạo hữu, bần đạo đã ở đây đợi nửa năm rồi." Hồng

Quân nói.

Nửa năm?

Bàn Huyền ở trong Bàn Cổ Giới khoảng ba tháng, cùng Hậu Thổ, Nữ Oa luận đạo một phen, cũng gần nửa năm.

Như vậy, Hồng Quân đã trực tiếp từ Thái Âm Tinh đến Bất Chu Sơn.

"Đạo hữu có ý định gì?" Bàn Huyền hỏi.

Hồng Quân hành động như vậy, tất có mưu đồ.

"Đại đạo có năm mươi, trời diễn bốn mươi chín, độn đi một, cho nên Thiên Đạo không trọn vẹn.

Ngô muốn lấy thân hợp đạo, nếu đạo hữu tương trợ, sau khi Ngô hợp đạo, Vu tộc có thể trở thành nhân vật chính của trời đất, đôi bên cùng có lợi, không biết ý đạo hữu thế nào?" Hồng Quân mỉm cười.

Mấy lần hợp đạo thất bại, Hồng Quân cũng sốt ruột rồi.

Tu vi của Bàn Huyền ngày càng cao, Vu tộc cũng ngày càng cường đại, khó nói ngày nào đó sẽ trở thành nhân vật chính của trời đất.

Sau khi cân nhắc, Hồng Quân quyết định trước tiên hợp đạo, vì để hợp đạo, có thể ủng hộ Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất.

Đợi sau khi hợp đạo, Hồng Quân có thể tính kế với Vu tộc sau.

Giữa trời đất không có nhân vật chính vĩnh hằng, Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, các chủng tộc khác cũng chưa chắc không thể thay thế.

Vừa nghe lời Hồng Quân nói, Bàn Huyền cũng không khỏi sững sờ.

Bàn Huyền không ngờ Hồng Quân lại có suy nghĩ như vậy.

Đúng là đôi bên cùng có lợi, Hồng Quân có thể hợp đạo, Vu tộc cũng có thể trở thành nhân vật chính của trời đất.

Chỉ cần Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, khí vận của Vu tộc đủ để chống lại Thiên Đạo Hồng Hoang, lúc đó, Bàn Huyền muốn tu thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng sẽ dễ dàng.

Nếu Hồng Quân hợp đạo thành công, sẽ trở thành một phần của Thiên Đạo Hồng Hoang, tu vi ít nhất sẽ là Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, thậm chí là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, thực lực có khả năng một bước vượt qua Bàn Huyền.

Chỉ suy nghĩ một chút, Bàn Huyền lắc đầu: "Tuy có chút khiến Ngô động lòng, nhưng, Ngô từ chối." Không có sự ủng hộ của Hồng Quân, Vu tộc không thể trở thành nhân vật chính của trời đất sao?

Chỉ cần Vu tộc không tự tìm đường chết, với cục diện hiện tại, trở thành nhân vật chính của trời đất cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Nếu lợi ích nhận được quá ít, mà Hồng Quân lại nhận được lợi ích lớn, Bàn Huyền tự nhiên sẽ không đồng ý.

Tuy Hồng Quân sau khi hợp đạo sẽ bị hạn chế, nhưng Hồng Quân đã muốn hợp đạo, tất nhiên đã có mưu đồ lâu dài.

"Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, ngươi thân là khí vận của Vu tộc, có thể dễ dàng tu thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên." Hồng Quân thấy Bàn Huyền từ chối, không từ bỏ mà khuyên nhủ.

Nhưng, mặc cho Hồng Quân ăn nói khéo léo, Bàn Huyền cũng không hề lay động.

"Trong một trăm vạn lượng kiếp, Vu tộc đều sẽ là nhân vật chính của trời đất." Hồng Quân do dự một chút, cắn răng, lại đưa ra cho

Bàn Huyền một lời hứa.

Một lượng kiếp có năm vạn nguyên hội, một trăm vạn lượng kiếp, thời gian không hề ngắn.

Hồng Quân đã đưa ra lời hứa như vậy, nếu Vu tộc trong một trăm vạn lượng kiếp mất đi vị trí nhân vật chính của trời đất, Hồng Quân cũng phải gánh chịu hậu quả.

Lời hứa của Hồng Quân khiến Bàn Huyền cũng có chút động lòng, nhưng lại phải làm Hồng Quân thất vọng.

"Cùng một lời, Ngô không nói lại lần thứ hai, Ngô đã quyết định, sẽ không hối hận." Bàn Huyền không chút biểu cảm nói.

Đối với Bàn Huyền, lời hứa của Hồng Quân, Vu tộc sớm muộn cũng có thể đạt được.

Nếu Hồng Quân hợp đạo thành công, hậu quả sẽ khôn lường.

Mặc dù Bàn Huyền không phải Thánh nhân, nhưng có thể hợp đạo bất cứ lúc nào, cũng hiểu rõ lợi ích sau khi hợp đạo.

Nếu Nữ Oa muốn hợp đạo, Bàn Huyền cũng sẽ không ủng hộ.

Nhưng, nếu Hậu Thổ muốn hợp đạo, Bàn Huyền lại có thể toàn lực ủng hộ.

Hiện tại, Nữ Oa là một trong hai Thánh nhân của Vu tộc, nhưng dù sao cũng không có huyết mạch Bàn Cổ, lại là Thánh mẫu của Nhân tộc, cộng thêm việc đã lập Nhân giáo, cho nên, Bàn Huyền tin tưởng, nhưng cũng không thể không đề phòng.

Về phần Hậu Thổ, có thể vì Vu tộc mà hy sinh.

Cho nên, nếu Hậu Thổ hợp đạo, đối với Vu tộc sẽ có lợi ích lớn.

Nhưng Hậu Thổ chưa bao giờ đề cập đến việc muốn hợp đạo, Bàn Huyền cũng sẽ không mở miệng bảo Hậu Thổ hợp đạo.

Hồng Quân không hề che giấu sự thất vọng, vốn tưởng Bàn Huyền sẽ đồng ý.

Bàn Huyền đã nói đến nước này, cũng không tiện tiếp tục nói nữa.

Mang theo tâm trạng thất vọng vô cùng, Hồng Quân trong một cái chớp mắt đã rời đi. ...

Không nhận được sự ủng hộ của Bàn Huyền, Hồng Quân tuy thất vọng, nhưng không hoàn toàn từ bỏ, lại tìm đến Hậu Thổ.

Nếu không thể trực tiếp thuyết phục Bàn Huyền, Hồng Quân đành đi đường vòng, trước tiên thuyết phục Hậu Thổ, sau đó để nhiều Tổ Vu hơn ủng hộ, cuối cùng, để Bàn Huyền thay đổi chủ ý.

Hậu Thổ hiện tại và Nữ Oa hai người đang ở Nhân tộc.

Nhân tộc phát triển nhanh, tốc độ sinh sôi đáng kinh ngạc.

Hiện tại, số lượng của Nhân tộc đã vượt qua tất cả Vu có huyết mạch Bàn Cổ.

Đáng chú ý là, có một số người và Vu kết hợp, sinh ra Nhân Vu.

Nhân Vu cũng là nửa người nửa Vu, vừa sinh ra có hình dáng của người, sau khi thức tỉnh huyết mạch của Vu có thể biến thân.

Nhân tộc sinh sôi tuy nhanh, nhưng kết hợp với Vu lại khó sinh ra hậu duệ.

Cách ly chủng tộc là một mặt, sinh linh cấp bậc càng cao càng khó sinh ra hậu đại cũng là một nguyên nhân.

Cho nên, hiện tại có mấy vạn Vu kết hợp với người, nhưng số lượng Nhân Vu lại không nhiều, hơn nữa, đại bộ phận Nhân Vu trước khi thức tỉnh huyết mạch của Vu đều yếu ớt, dễ chết yểu.

Nhân tộc hiện tại không chỉ kính sợ Vu, mà còn kính sợ Nhân Vu, đặc biệt là những Nhân Vu đã thức tỉnh huyết mạch của Vu.

Trong một bộ lạc của Nhân tộc, Hồng Quân gặp được Hậu Thổ và Nữ Oa.

Khi Hồng Quân xuất hiện ở Nhân tộc, Hậu Thổ và Nữ Oa đều có chút cảnh giác.

Nếu chỉ có một mình Nữ Oa, không thể địch lại Hồng Quân, nhưng sau khi tu vi của Hậu Thổ đột phá Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, với thánh thể, cộng thêm Tiên Thiên Chí Bảo, khả năng đánh bại Hồng Quân rất lớn.

Gặp được Hậu Thổ, Hồng Quân liền nói rõ ý định.

Hậu Thổ không lập tức từ chối Hồng Quân, mà trầm tư.

Để Hồng Quân hợp đạo, hậu quả không nhỏ, nhưng đổi lại việc Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, ít nhất một trăm vạn lượng kiếp, khiến Hậu Thổ động lòng.

Hơn nữa, sau khi Hồng Quân hợp đạo cũng sẽ mất đi tự do, không thể nghịch thiên.

Theo Hậu Thổ thấy, chỉ cần Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, tu vi của Bàn Huyền sẽ dễ dàng đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, dù Hồng Quân hợp đạo, cũng có thể lợi dụng quy tắc của Thiên Đạo để đối phó Hồng Quân.

Nhưng, việc này vô cùng trọng đại, Hậu Thổ cũng không thể tự quyết định. ...

Nhận được truyền tin của Hậu Thổ, Bàn Huyền trong lòng hừ lạnh, không thuyết phục được mình, lại bắt đầu đi đường vòng, lấy Hậu Thổ làm đột phá khẩu.

Cũng không do dự, Bàn Huyền trực tiếp truyền tin bảo Hậu Thổ từ chối Hồng Quân.

Mặc dù Bàn Huyền nằm mơ cũng mong Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, nhưng thà để Vu tộc muộn một chút trở thành nhân vật chính của trời đất, cũng không muốn thấy Hồng Quân hợp đạo thành công.

Khí vận của Vu tộc là Đại Đạo khí vận, nếu giúp Hồng Quân hợp đạo, lợi ích mà Hồng Quân nhận được sẽ còn lớn hơn.

Thánh nhân tuy có thể hợp đạo, nhưng cần khí vận khổng lồ, Thiên Đạo khí vận và Đại Đạo khí vận lại hoàn toàn khác nhau.

Nếu giúp Hồng Quân hợp đạo, khí vận của Vu tộc sẽ tiêu hao không ít, tu vi của Bàn Huyền không chừng sẽ từ Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên hạ xuống Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên, thậm chí hạ xuống Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên.

Về phần Hồng Quân có lật lọng hay không, lại không cần lo lắng, Hồng Quân trước khi hợp đạo tuyệt đối sẽ phát lời thề, nếu không thực hiện lời hứa, hậu quả sẽ không gánh nổi.

Bàn Huyền sở dĩ từ chối, hoàn toàn là vì cảm thấy không đáng.

Có truyền tin của Bàn Huyền, Hậu Thổ chắc chắn sẽ từ chối Hồng Quân.

Nghĩ một lát, Bàn Huyền lại truyền tin cho Đế Giang và Chúc Dung.

Về phần Đại Vu, không cần thiết.

Từ trên Bất Chu Sơn xuống, Bàn Huyền cũng không về bộ lạc của mình, mà du ngoạn trên đại địa Hồng Hoang.

Trong lúc du ngoạn, Bàn Huyền cũng tiện thể tìm kiếm các mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu và Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Chớp mắt, Bàn Huyền đã du ngoạn trên đại địa Hồng Hoang một

thời gian.

Một ngày nọ, Hỗn Nguyên Châu trên người Bàn Huyền có chút động tĩnh, dường như cảm ứng được điều gì.

Phát hiện sự thay đổi nhỏ của Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền cũng không khỏi tinh thần phấn chấn.

Cảm ứng được một mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu?

Thông qua cảm ứng vi diệu của Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền đi về một hướng.

Hàng ức vạn năm ánh sáng trôi qua trong nháy mắt, không lâu sau, Bàn Huyền đã đến bên ngoài một tiên sơn phúc địa.

Tiên sơn trước mắt tuy cảnh sắc tú lệ, khí tượng vạn thiên, nhưng không thể nào được coi là phúc địa đỉnh cấp của Hồng Hoang, chỉ là một phúc địa trung cấp.

Phúc địa của Hồng Hoang có thể chia thành sơ cấp, trung cấp, cao cấp và đỉnh cấp, như Bất Chu Sơn, Côn Luân Sơn, Bồng Lai, đều là phúc địa đỉnh cấp.

Mỗi cấp bậc phúc địa cũng có sự khác biệt, Kim Ngao Đảo cũng là phúc địa đỉnh cấp, nhưng so với Bồng Lai lại có một khoảng cách không nhỏ.

Một phúc địa trung cấp ở Hồng Hoang cũng không quá nổi bật.

Nếu Bàn Huyền không cảm giác sai, một mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu đang ở trong tiên sơn phúc địa trước mắt.

Khi Bàn Huyền định tiến vào tiên sơn, lại thấy sâu trong tiên sơn bị kiếp vân bao phủ, có sinh linh đang độ kiếp.

Quan sát kiếp vân đang cuồn cuộn trên trời, Bàn Huyền nhận ra đó là Cửu Cửu Thiên Kiếp.

“...

Dường như là hóa hình kiếp.” Bàn Huyền lẩm bẩm.

Tại một nơi nào đó trên Hồng Hoang đại địa, bên ngoài một tiên sơn phúc địa, Bàn Huyền cẩn thận quan sát ngọn núi, bấm ngón tay tính toán, biết được núi này tên là Cửu Đỉnh Thiết Xoa Sơn.

“Cửu Đỉnh Thiết Xoa Sơn?” Bàn Huyền khẽ nhíu mày.

Ngọn núi đúng như tên gọi, tựa như chín cái đỉnh vây quanh một cây đinh ba.

Chương 221

Bàn Huyền có chút ký ức về Cửu Đỉnh Thiết Xoa Sơn.

Suy nghĩ một chút, nguyên thần ký thác trong Hỗn Độn hư không vận chuyển, Bàn Huyền chỉ trong chốc lát đã hiểu ra.

Trong nguyên tác Phong Thần có đề cập đến Cửu Đỉnh Thiết Xoa Sơn, là đạo trường của Độ Ách chân nhân.

Độ Ách chân nhân dường như là đệ tử của Thái Thượng, cũng là bạn tốt của Linh Bảo Đại Pháp Sư, một trong Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên.

Trịnh Luân trong bộ đôi Hanh Cáp nhị tướng, và Lý Tĩnh cha của Na Tra, đều bái Độ Ách chân nhân làm thầy.

Khi phá Thập Tuyệt Trận, Độ Ách chân nhân đã cho mượn Định Phong Châu mới phá được Phong Hống Trận.

Sau Phong Thần, Độ Ách chân nhân dường như đã gia nhập Phật giáo, trở thành Linh Cát Bồ Tát.

"Định Phong Châu?" Bàn Huyền như có điều suy tư.

Nếu ngọn tiên sơn trước mắt là Cửu Đỉnh Thiết Xoa Sơn, vậy trong núi có lẽ có Định Phong Châu.

Theo Bàn Huyền biết, Định Phong Châu cũng do mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu hóa thành.

Thu lại suy nghĩ, Bàn Huyền chân đạp tường vân, bay lên không trung, ánh mắt nhìn xa, thu toàn bộ Cửu Đỉnh Thiết Xoa Sơn vào trong mắt.

Núi này cao ngất chọc trời xanh, đỉnh non hùng vĩ che cả bầu trời.

Đá lạ chồng chất như hổ ngồi, tùng xanh nghiêng mình tựa rồng bay, chim hót trên non điệu mỹ, mai nở bên vách hương nồng, suối khe róc rách chảy ra lạnh, mây lạnh lững lờ che đỉnh non.

Suy cho cùng chỉ là một phúc địa trung cấp, tuy có chút phong cảnh nhưng lại không lọt vào mắt Bàn Huyền.

Nếu không phải cảm ứng được có mảnh vỡ Hỗn Độn Châu ở ngọn núi này, Bàn Huyền căn bản sẽ không để tâm nhiều.

Bất tri bất giác, Bàn Huyền đã đến sâu trong Cửu Đỉnh Thiết Xoa Sơn.

Một nơi bảo địa được Tiên Thiên đại trận che đậy, có một Tiên Thiên Linh Bảo đang hóa hình.

Một viên châu màu xanh, lớn bằng miệng chén, chính là Định Phong Châu.

Có Định Phong Châu trong tay, gần như có thể phá giải tất cả Hậu Thiên chi phong và Tiên Thiên chi phong.

Nhìn Tiên Thiên đại trận phía dưới, Bàn Huyền nhận ra có dấu vết của Thái Thanh nhất mạch.

Chắc hẳn là do Thái Thượng bố trí.

Định Phong Châu đang độ kiếp có lẽ chính là Độ Ách chân nhân.

Pháp nhãn của Bàn Huyền xuyên qua Tiên Thiên đại trận, nhìn chăm chú vào Định Phong Châu.

Định Phong Châu chỉ là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng đã sản sinh khí linh, tu thành nguyên thần, hiện tại cũng có tu vi Thái Ất Kim Tiên.

Với căn cước là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng không tệ.

Ngoài ra, khí vận của Định Phong Châu ẩn ẩn tương liên với Đông Côn Luân, khiến Bàn Huyền càng thêm chắc chắn.

Nói đến, Thái Thượng vẫn chưa thu Huyền Đô Đại Pháp Sư làm đồ đệ, chẳng lẽ Độ Ách chân nhân là thủ đồ của Thái Thượng?

Nhưng từ khí vận của Định Phong Châu, có khả năng chỉ là ký danh đệ tử của Thái Thượng.

Nếu là thân truyền đệ tử, khí vận giữa sư đồ sẽ liên kết vô cùng chặt chẽ.

Có lẽ, Thái Thượng từng du ngoạn Cửu Đỉnh Thiết Xoa Sơn, phát hiện ra Định Phong Châu, vì nó đã sản sinh khí linh nên thu làm ký danh đệ tử.

Đúng lúc này, trên Định Phong Châu xuất hiện ánh tiên quang Thái Thanh nhàn nhạt.

Xem ra, Thái Thượng đã truyền thụ Thái Thanh tiên pháp.

"Ầm ầm ầm!" Kiếp vân cuồn cuộn, đã ấp ủ gần xong.

Liếc nhìn kiếp vân, Bàn Huyền đang cân nhắc nên làm suy yếu hay tăng cường uy lực thiên kiếp.

Sở hữu Thiên Phạt Chi Nhãn, Bàn Huyền có thể tăng cường hoặc làm suy yếu uy lực thiên kiếp.

Cân nhắc một chút, Bàn Huyền tạm thời không sử dụng Thiên Phạt Chi Nhãn.

Nếu độ kiếp thất bại, Định Phong Châu cũng sẽ bị hủy, đó không phải điều Bàn Huyền muốn.

Còn về việc Định Phong Châu độ kiếp thành công hóa thành hình người, cũng chỉ là một Thái Ất Kim Tiên, không đáng lo ngại.

Đối với việc là đệ tử của Thái Thượng, Bàn Huyền cũng không để

ý.

Tuy là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng ở một nơi hẻo lánh thế này, cộng thêm sự biến hóa khí vận, chắc chắn chỉ là ký danh đệ tử.

Lúc này, đạo thiên lôi đầu tiên từ trong kiếp vân đánh xuống.

"Bùm!" Tiên Thiên đại trận chặn được thiên lôi, nhưng đại trận lại trở nên không ổn định.

"Ầm!" Dưới đạo thiên lôi thứ hai, đại trận càng thêm bất ổn.

Khi mười mấy đạo thiên lôi oanh kích xuống, đại trận cũng bị phá.

Không còn đại trận, Định Phong Châu bay lên không trung, pháp lực Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ vận chuyển.

Một luồng Thái Thanh tiên khí từ Định Phong Châu tỏa ra.

Thiên lôi xuyên qua Thái Thanh tiên khí, uy lực bị suy yếu đi không ít, tiếp đó bị Định Phong Châu gánh chịu.

Nếu không có gì bất ngờ, Định Phong Châu có thể độ kiếp thành công.

Chỉ cần độ kiếp thành công, dù bị thương trong lúc độ kiếp, sau đó cũng sẽ nhanh chóng hồi phục dưới sự chiếu rọi của Thiên Đạo thần quang.

Thiên kiếp càng mạnh, sau khi độ kiếp thành công chỗ tốt cũng càng lớn.

Thiên kiếp là khảo nghiệm, còn thiên khiển là trừng phạt, hoàn toàn không thể đánh đồng. ...Đạo thiên lôi cuối cùng hạ xuống, Thái Thanh tiên khí trên Định Phong Châu bị đánh tan hoàn toàn, pháp lực cũng tiêu hao gần hết.

"Rắc!" Một vết nứt nhỏ xuất hiện trên Định Phong Châu, nó đã bị

tổn thương.

Nhưng nó đã độ thiên kiếp thành công, một đoàn Thiên Đạo thần quang chiếu rọi xuống.

Dưới sự chiếu rọi của Thiên Đạo thần quang, vết nứt trên Định Phong Châu biến mất.

Sau khi hồi phục trong khoảnh khắc, Định Phong Châu cũng hóa thành hình người, là một đạo nhân trung niên mặc đạo bào màu vàng hạnh, tướng mạo bình thường không có gì lạ.

Lúc này, Bàn Huyền cũng bay xuống.

Phát hiện ra Bàn Huyền, đạo nhân do Định Phong Châu hóa hình cũng giật mình kinh hãi.

Sau khi hóa hình, tu vi của đạo nhân mơ hồ sắp đột phá Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, nhưng pháp lực vẫn chưa hồi phục.

Tuy trong mắt có vẻ cảnh giác, nhưng đạo nhân cũng không bỏ chạy.

Chẳng mấy chốc, Bàn Huyền đã đến trước mặt đạo nhân.

"Bần đạo Độ Ách, xin cúi đầu chào." Đạo nhân vừa hóa hình cúi đầu hành lễ.

Cùng lúc đó, một luồng Thái Thanh tiên khí xuất hiện trên người Độ Ách chân nhân.

Thái Thanh nhất mạch bắt nguồn từ Thái Thượng.

Hành động này của Độ Ách chân nhân là để cho Bàn Huyền biết hắn có liên quan đến Thái Thượng.

"Nhữ là ký danh đệ tử của Thái Thượng?" Bàn Huyền tuy đã nhìn ra, nhưng vẫn thuận miệng hỏi một câu.

“Bần đạo đúng là ký danh đệ tử dưới trướng Thái Thanh Thánh nhân.” Độ Ách chân nhân trả lời.

Ngữ khí của Bàn Huyền không hề có chút kính ý nào đối với Thái Thượng, gọi thẳng tên ngài, khiến Độ Ách chân nhân cũng âm thầm kinh hãi.

Phải biết rằng, gọi thẳng tên Thánh nhân, Thánh nhân sẽ có cảm ứng.

Kẻ dám gọi thẳng tên Thánh nhân, hoặc là quá vô tri, hoặc là không hề để tâm.

“Hoàn toàn không nhìn thấu người này, không biết là thần thánh phương nào, tu vi vượt xa Ngô, ít nhất cũng là Đại La Kim Tiên, lại dám gọi thẳng tên Sư tôn của Ngô, nếu không phải vô tri vô úy, thì chính là có chỗ dựa.” Độ Ách chân nhân thầm nghĩ. ...Đại Xích Thiên Thái Thanh Cảnh, Bát Cảnh Cung.

Thái Thượng đang cảm ngộ thiên đạo, cũng đã tiếp cận Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Nhưng, nếu không thể tam thi hợp nhất, Thái Thượng e rằng phải mất mấy lượng kiếp nữa mới có thể đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Bỗng nhiên, Thái Thượng có cảm ứng, có người đang gọi thẳng tên mình trên Hồng Hoang đại địa.

Nguyên thần ký thác vào Hồng Hoang thiên đạo khẽ động, Thái Thượng đã tính ra.

“Bàn Huyền?

Hiện tại đang ở...

Cửu Đỉnh Thiết Xoa Sơn?” Thái Thượng nhíu mày.

Trong một lần du ngoạn trước khi thành Thánh, Thái Thượng đã phát hiện một viên Định Phong Châu tại Cửu Đỉnh Thiết Xoa Sơn, tuy là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng đã thai nghén ra khí linh, sau một hồi do dự, ngài không ra tay xóa bỏ, ngược lại thu làm ký danh đệ tử, truyền thụ công pháp, bố trí một Tiên Thiên đại trận.

Hôm nay chính là ngày Độ Ách chân nhân hóa hình, lại bị Bàn Huyền bắt gặp.

Thái Thượng cũng không biết đây là phúc hay họa đối với Độ Ách chân nhân.

"Bàn Huyền hẳn có thể nhìn ra Độ Ách là người dưới trướng Ngô, Định Phong Châu tuy là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng có lẽ cũng không lọt vào pháp nhãn của Bàn Huyền." Thái Thượng thầm nghĩ.

Theo như Thái Thượng suy đoán, Độ Ách chân nhân sẽ không có chuyện gì.

Hơn nữa, Độ Ách chân nhân cũng có đại khí vận.

Nếu không có chút khí vận nào, cũng không có tư cách trở thành ký danh đệ tử của Thái Thượng. ..."Không biết đạo hữu xưng hô thế nào?

Tu hành ở tiên sơn nào?" Độ Ách chân nhân hỏi.

"Vu tộc, Bàn Huyền." Một con kiến hôi tu vi Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, Bàn Huyền hoàn toàn không đặt vào mắt.

Nhưng, nếu Định Phong Châu do mảnh vỡ Hỗn Độn Châu hóa thành, Bàn Huyền lại quyết phải có được.

Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh là Hỗn Độn Chí Bảo.

Đã có Hỗn Nguyên Châu do phần lớn mảnh vỡ Hỗn Độn Châu hóa

thành, Bàn Huyền muốn tìm đủ những mảnh vỡ còn lại.

Ba mươi sáu viên Định Hải Châu đã bắt đầu dung nhập vào Hỗn Nguyên Châu.

Hiện tại Định Phong Châu đang ở ngay trước mắt, tuy là ký danh đệ tử của Thái Thượng, Bàn Huyền cũng sẽ không dừng tay.

"Vu...

Vu tộc?

Bàn..." Độ Ách chân nhân trừng lớn hai mắt, kinh hãi thất sắc.

Tuy Độ Ách chân nhân từ lúc thiên địa sơ khai đã ở Cửu Đỉnh Thiết Xoa Sơn, từ khi có chân linh vẫn luôn khổ tu, nhưng đối với ngoại giới cũng không phải hoàn toàn không biết gì.

Đại danh của Bàn Huyền vang khắp Hồng Hoang, không ai không biết.

Tuy Bàn Huyền không phải Thánh nhân, nhưng lại mạnh hơn bất kỳ Thánh nhân nào.

Theo Độ Ách chân nhân biết, quan hệ giữa Bàn Huyền và Tam Thanh không tốt lắm, thân là ký danh đệ tử của Thái Thượng, căn cước lại là Tiên Thiên Linh Bảo, Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, khiến hắn cũng bất an.

Quan trọng nhất, thái độ của Bàn Huyền không mấy hữu hảo.

Trong phút chốc, Độ Ách chân nhân tâm thần đại loạn, sắc mặt cũng âm tình bất định.

"Đại...

đại thần, vãn bối có chỗ thất lễ xin đừng trách tội." Độ Ách chân nhân hạ thấp tư thái.

“Hồng Hoang có mấy viên Định Phong Châu?” Bàn Huyền hỏi.

Chương 222

Định Hải Châu có ba mươi sáu viên, Định Phong Châu không nhất định chỉ có một viên.

Căn cước của Độ Ách chân nhân nếu là Định Phong Châu, hẳn sẽ biết Hồng Hoang có mấy viên Định Phong Châu.

Đối mặt với câu hỏi của Bàn Huyền, lòng Độ Ách chân nhân chùng xuống.

Bàn Huyền đã hỏi về Định Phong Châu, đủ để chứng minh hắn có hứng thú với Định Phong Châu, mà căn cước của Độ Ách chân nhân chính là Định Phong Châu, khiến hắn không thể không hoảng sợ.

Nhưng đứng trước mặt Bàn Huyền, Độ Ách chân nhân cũng không dám không trả lời.

Còn về việc bỏ trốn, Độ Ách chân nhân biết mình không trốn được.

"Có ba viên Định Phong Châu." Độ Ách chân nhân nói.

Ba viên?

Bàn Huyền ngẩn ra.

Căn cước của Độ Ách chân nhân là một viên Định Phong Châu, vậy còn có hai viên khác.

Trước đó lúc Độ Ách chân nhân độ kiếp cũng không tế ra viên Định Phong Châu nào khác.

"Có biết hai viên Định Phong Châu còn lại ở đâu không?" Bàn Huyền lại hỏi.

Độ Ách chân nhân không biết cũng không sao.

Chỉ cần có được một viên Định Phong Châu, Bàn Huyền có thể suy tính ra tung tích của hai viên còn lại.

"Cái này... vãn bối quả thực không biết." Độ Ách chân nhân cười khổ.

Tuy ba viên Định Phong Châu đồng căn đồng nguyên, tồn tại cảm ứng vi diệu, nhưng nếu cách nhau quá xa, hoặc bị trận pháp ngăn cách, hoặc ở thế giới khác nhau, muốn cảm ứng cũng rất khó.

Độ Ách chân nhân dự định sau khi hóa hình sẽ tiếp tục khổ tu, sau khi trở thành Đại La Kim Tiên sẽ đi tìm hai viên Định Phong Châu còn lại.

Nếu tìm được hai viên Định Phong Châu kia, đối với căn cước của Độ Ách chân nhân cũng có chỗ tốt.

Bây giờ, điều Độ Ách chân nhân cân nhắc lại là làm sao để đối phó với Bàn Huyền.

Nghe câu trả lời của Độ Ách chân nhân, Bàn Huyền cũng không hỏi thêm.

Trên bầu trời Cửu Đỉnh Thiết Xoa Sơn của Hồng Hoang đại địa, Bàn Huyền chân đạp tường vân, thần sắc bình tĩnh nhìn Độ Ách chân nhân.

"Căn cước của nhữ có duyên với Ngô!" Bàn Huyền cũng không nói nhiều lời vô ích, nói thẳng với Độ Ách chân nhân.

Nếu Định Phong Châu do mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu hóa thành, Bàn Huyền quyết phải có được.

Nếu Độ Ách chân nhân thức thời, Bàn Huyền có thể cho hắn nhập luân hồi, hoặc cho hắn đoạt xá một sinh linh.

Nhưng, đoạt xá một sinh linh có căn cước tốt không hề dễ dàng.

Lòng Độ Ách chân nhân chùng xuống, Bàn Huyền muốn Định Phong Châu, mà căn cước của hắn chính là Định Phong Châu.

Bàn Huyền đã mở lời, Độ Ách chân nhân không thể không đưa ra lựa chọn.

Trốn thì không trốn được, động thủ càng là tìm chết.

Nhiều năm khổ tu, khó khăn lắm mới hóa hình, Độ Ách chân nhân không muốn từ bỏ căn cước hiện tại.

Bây giờ, Độ Ách chân nhân chỉ có thể cầu mong Thái Thượng ra tay cứu giúp.

Nhưng, suy nghĩ kỹ lại, Độ Ách chân nhân không khỏi tuyệt vọng, hắn chỉ là ký danh đệ tử của Thái Thượng, mà thực lực của Thái Thượng lại kém xa Bàn Huyền.

Vì một ký danh đệ tử mà đối địch với Bàn Huyền, nếu Độ Ách chân nhân là Thái Thượng cũng sẽ không làm.

Còn các vị Thánh nhân khác, càng không thể ra tay.

"Đại thần nếu cần Định Phong Châu, tiểu tiên nguyện ý đi tìm, Hồng Hoang còn hai viên Định Phong Châu nữa." Độ Ách chân nhân nói.

Hồng Hoang tổng cộng có ba viên Định Phong Châu, nếu căn cước của Độ Ách chân nhân là Định Phong Châu, việc tìm kiếm hai viên còn lại cũng sẽ dễ dàng hơn không ít.

Độ Ách chân nhân hy vọng tìm hai viên Định Phong Châu kia đưa cho Bàn Huyền, để Bàn Huyền tha cho hắn.

Nhưng, Bàn Huyền lại không cần Độ Ách chân nhân đi tìm hai viên Định Phong Châu kia.

Chỉ cần có được một viên Định Phong Châu, Bàn Huyền muốn tìm

hai viên còn lại cũng không quá khó.

Bàn Huyền không nói một lời, bình tĩnh nhìn chằm chằm Độ Ách chân nhân.

Áp lực vô hình khiến Độ Ách chân nhân gần như sụp đổ.

Nói Thái Thượng không biết chuyện đang xảy ra là không thể, nhưng ngài lại chậm chạp không xuất hiện.

Độ Ách chân nhân cũng phải đưa ra lựa chọn rồi.

Nếu đợi Bàn Huyền ra tay, Độ Ách chân nhân cũng chỉ có kết cục hình thần câu diệt.

Đặt trước mặt Độ Ách chân nhân là hai con đường, tìm một sinh linh đoạt xá, hoặc nhập luân hồi.

"Xin đại thần đưa tiểu tiên vào Thiên Đạo trong luân hồi." Trầm mặc hồi lâu, Độ Ách chân nhân khổ sở nói.

Trong luân hồi hiện tại có bảy đạo, là Thiên Đạo, Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo, A Tu La Đạo, và Vu Đạo.

Lời vừa dứt, nguyên thần của Độ Ách chân nhân xuất khiếu.

Cùng lúc đó, Bàn Huyền tùy tay khẽ động, một vòng xoáy thời không xuất hiện, kết nối với luân hồi.

Nguyên thần của Độ Ách chân nhân tiến vào vòng xoáy thời không, trong nháy mắt đã vào luân hồi.

Tiếp theo, Hậu Thổ sẽ sắp xếp ổn thỏa, cũng không cần Bàn Huyền bận tâm.

Cũng là cho Thái Thượng một chút thể diện.

Nếu Độ Ách chân nhân không phải ký danh đệ tử của Thái Thượng, Bàn Huyền đã trực tiếp xóa bỏ nguyên thần của hắn.

Sau khi đưa nguyên thần của Độ Ách chân nhân vào luân hồi, căn cước của hắn cũng từ hình người biến trở lại thành một viên Định Phong Châu.

Bàn Huyền vừa đưa tay, Định Phong Châu liền rơi vào trong tay.

Có được một viên Định Phong Châu, tâm trạng của Bàn Huyền cũng không tệ, nhưng cũng tiêu hao một chút khí vận.

Khí vận trên người Độ Ách chân nhân cũng không nhỏ.

Đưa một người có đại khí vận vào luân hồi, ít nhiều cũng sẽ tiêu hao khí vận.

Nhưng, so với việc có được một viên Định Phong Châu, tiêu hao chút khí vận cũng không là gì.

Quan sát viên Định Phong Châu trong tay, Bàn Huyền thần thức lướt qua, bắt đầu luyện hóa.

Do Định Phong Châu chỉ là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, với tu vi nguyên thần của Bàn Huyền, luyện hóa rất dễ dàng.

Phải biết rằng, tu vi nguyên thần Hỗn Nguyên nhất trọng thiên muốn hoàn toàn luyện hóa một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, nhanh nhất cũng mất mấy trăm năm, mà tu vi nguyên thần của Bàn Huyền hiện tại đã là Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, việc luyện hóa một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhỏ nhoi có thể tưởng tượng được.

Chỉ trong một ngày, Bàn Huyền đã hoàn toàn luyện hóa viên Định Phong Châu này.

Có một viên Định Phong Châu trong tay, đã hoàn toàn luyện hóa, Bàn Huyền cũng bắt đầu suy tính tung tích của hai viên Định Hải Châu còn lại.

Tuy Định Phong Châu chỉ là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo,

nhưng suy tính tung tích của các Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khác cũng có độ khó lớn.

Tiên Thiên Linh Bảo có năng lực che đậy thiên cơ, vì thế khó mà suy tính được vị trí chính xác.

Trong phạm vi toàn bộ Cửu Đỉnh Thiết Xoa Sơn, phong trong khoảnh khắc đó dường như biến mất.

Cửu Thiên Cương Phong, Định Phong Châu cũng có thể bình định.

Dùng một viên Định Phong Châu làm môi giới, Bàn Huyền suy tính hồi lâu, nhìn về phía Tây.

Phía Tây hẳn là có một viên Định Phong Châu. ...Hồng Hoang tinh không, trên thiên ngoại thiên.

Đại Xích Thiên Thái Thanh Cảnh là một phương thế giới do Thái Thượng sau khi thành Thánh khai tịch tại thiên ngoại thiên (Đại La Thiên).

Không hổ là đạo trường của Thánh nhân, cảnh sắc tráng lệ, tiên sơn mây biển, kỳ hoa dị thảo vô số, trân cầm dị thú vạn ngàn.

Một ngọn tiên sơn nguy nga, đỉnh núi cheo leo, sừng sững giữa trời đất, một đạo quan cổ kính ngự trị trên núi.

Đạo quan có Hỗn Nguyên huyền vận lưu chuyển, hiện ra tám loại kỳ cảnh, tên là Bát Cảnh Cung.

Trong Bát Cảnh Cung, nhân uân khắp nơi, mây lành lượn lờ, Thái Thượng ngồi trên phong hỏa bồ đoàn, sắc mặt lại không tốt lắm.

Tuy Độ Ách chân nhân chỉ là ký danh đệ tử của Thái Thượng, nhưng việc đưa Độ Ách chân nhân vào luân hồi, quả thực không đặt Thái Thượng vào mắt.

Bàn Huyền không thể không nhìn ra Độ Ách chân nhân là người

dưới trướng Thái Thượng.

Trong mắt Thái Thượng không hề che giấu sự phẫn nộ.

Ngoài phẫn nộ, Thái Thượng cũng có chút nghi hoặc.

Định Phong Châu cũng chỉ là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà thôi, vì một viên Định Phong Châu mà đắc tội một Thánh nhân, dường như không đáng.

Thực lực Bàn Huyền cường đại, Vu tộc thịnh vượng, nhưng đắc tội một Thánh nhân cũng không có chỗ tốt.

"Chẳng lẽ, Định Phong Châu đối với Bàn Huyền rất quan trọng?" Thái Thượng thầm nghĩ.

Khi thiên địa sơ khai có tứ đại nguyên tố, là địa thủy hỏa phong.

Định Phong Châu thuộc phong, Định Hải Châu thuộc thủy, vậy còn có hai loại linh châu thuộc thổ và hỏa.

Bỗng nhiên, Thái Thượng có một suy đoán.

Bàn Huyền muốn thu thập đủ tứ chủng linh châu địa thủy hỏa phong?

Định Hải Châu có ba mươi sáu viên, Định Phong Châu có ba viên, hai loại linh châu thổ và hỏa cũng đều không chỉ có một viên.

Nếu tập hợp đủ tứ chủng linh châu, diễn hóa địa thủy hỏa phong, uy lực sẽ không kém Tiên Thiên Chí Bảo, thậm chí đạt đến Hỗn Độn Linh Bảo cũng chưa biết chừng.

"Không đúng, Bàn Huyền muốn bổ toàn Hỗn Độn Châu." Thái Thượng đột nhiên kinh hãi.

Khi Bàn Cổ khai thiên, có tứ đại Hỗn Độn Chí Bảo là Khai Thiên Phủ, Tạo Hóa Ngọc Điệp, Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, và Hỗn Độn Châu, đều đã vỡ nát.

Ngoài tứ đại Hỗn Độn Chí Bảo, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cản trở Bàn Cổ khai thiên cũng có bảo vật, trong đó không thiếu Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng lại không có Hỗn Độn Chí Bảo.

Bây giờ, Thái Thượng gần như có thể khẳng định Bàn Huyền muốn bổ toàn Hỗn Độn Châu.

Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh là Hỗn Độn Chí Bảo.

Nếu Bàn Huyền có một kiện Hỗn Độn Chí Bảo, không chỉ thực lực đại tăng, mà còn có không ít chỗ tốt, ví dụ như trấn áp khí vận, phụ trợ tu hành...

Đối với Thái Thượng, ngài lại không hy vọng Bàn Huyền bổ toàn Hỗn Độn Châu. ...U Minh giới, trong Địa Phủ, luân hồi.

Nguyên thần của Độ Ách chân nhân ở trong luân hồi, Bình Tâm ra tay phong ấn ký ức của hắn, tiếp đó sắp xếp chuyển thế.

Trong lúc chuyển thế, tu vi và đạo hạnh có thể được phong ấn, sau khi chuyển thế có thể thức tỉnh. ...Tây phương đại địa, nhìn ra xa là một vùng cằn cỗi vô cùng.

Toàn bộ Tây phương đại địa không có nhiều linh mạch, linh khí thiếu thốn, thiên tài địa bảo hiếm hoi.

Sa mạc, hoang nguyên Gobi..., ở Tây phương đại địa thường thấy.

Nhưng, ở Tây phương cằn cỗi cũng có một số phúc địa, như Tu Di Sơn, Phương Thốn Sơn, Vạn Thọ Sơn, Linh Thứu Sơn...

Bàn Huyền từ Cửu Đỉnh Thiết Xoa Sơn đi một mạch về phía Tây, tay cầm một viên Định Phong Châu.

Thông qua chỉ dẫn của viên Định Phong Châu trong tay, Bàn Huyền đến một vùng sa mạc.

Đây là sa mạc lớn nhất ở Tây phương.

Chương 223

Cát vàng khắp nơi, những đụn cát lớn nhỏ nhấp nhô, phạm vi rộng lớn, dường như vô cùng vô tận.

Trong sa mạc, ban ngày nóng nực vô cùng, ban đêm lại lạnh buốt thấu xương, rắn độc, bọ cạp và sa quái vô số.

Mặc dù hoàn cảnh khắc nghiệt, nhưng Bàn Huyền không hề có chút khó chịu nào.

Trong U Minh giới có không ít nơi còn đáng sợ hơn sa mạc nhiều, trong Vực ngoại Hỗn Độn càng hung hiểm hơn, xa không phải sa mạc có thể so sánh.

"Ầm!" Bất ngờ, cách Bàn Huyền không xa sau lưng có một cơn bão cát đột nhiên xuất hiện, cát bụi mịt mù, một bóng đen gào thét trong đó.

Là một con sa quái không biết sống chết tấn công Bàn Huyền.

Liếc nhìn một cái, trong cơn bão cát kinh khủng là một khối cát đen, tựa như bị một loại sức mạnh tà ác ô nhiễm, đó chính là bản thể của sa quái.

Hình thái của sa quái có thể biến hóa, có thể là hình người, cũng có thể là hình thú, hoặc hình dạng khác.

Con sa quái tấn công Bàn Huyền chỉ có tu vi Thiên Tiên, linh trí thấp kém.

Trí tuệ của sa quái nói chung đều thấp.

Một Thiên Tiên nhỏ nhoi tấn công Bàn Huyền, cũng thật nực cười.

Cơn bão cát vừa tiếp cận Bàn Huyền liền biến mất vô hình, sa quái

không khỏi ngẩn ra, tiếp đó, bị một ánh mắt của Bàn Huyền xóa bỏ.

Với tu vi hiện tại của Bàn Huyền, một ánh mắt xóa bỏ một Thiên Tiên rất dễ dàng.

Sa quái trong sa mạc có thể điều khiển phong sa, dường như có liên quan đến Định Phong Châu.

Sau khi diệt một con sa quái, Bàn Huyền tiếp tục lang thang trong sa mạc.

Chỉ trong một lúc ngắn, Bàn Huyền đã diệt mấy chục con sa quái, tu vi thấp nhất chỉ là Nguyên Anh, tu vi cao nhất cũng chỉ là Chân Tiên.

Lại qua một lát, hai con sa quái khổng lồ xuất hiện, đều có tu vi Huyền Tiên.

Trong sa mạc tuy sa quái vô số, nhưng sa quái có tu vi Huyền Tiên tương đối ít.

Đối mặt với hai con sa quái tu vi Huyền Tiên, Bàn Huyền ánh mắt trừng một cái, hai con sa quái đều bị trọng thương, tiếp đó, Bàn Huyền chỉ dùng một ngón tay nghiền chết.

Sau khi nhẹ nhàng diệt sát hai con sa quái tu vi Huyền Tiên, Bàn Huyền cảm ứng được một viên Định Phong Châu ở phía xa.

Sâu trong sa mạc, có một ốc đảo đen, ô uế vô cùng, hoa cỏ cây cối đều bị ô nhiễm thành màu đen, trong đầm lầy rắn rết chuột bọ lúc nhúc.

Chỉ vừa tiếp cận, một luồng mùi hôi thối truyền đến.

Từng con sa quái từ trong ốc đảo xanh, không, ốc đảo đen bước ra.

Tại trung tâm ốc đảo đen, trong một đầm lầy lớn nhất, có một viên

Định Phong Châu.

"Thật ô uế." Bàn Huyền lắc đầu, tùy tay phát ra một đoàn Thái Dương thần hỏa.

Tuy Bàn Huyền có thể phát ra Hỗn Độn thần hỏa mạnh hơn Thái Dương thần hỏa, nhưng không cần thiết.

Thần hỏa màu vàng kim tựa như một vầng thái dương.

Khi Thái Dương thần hỏa rơi vào trong ốc đảo đen, lập tức bùng lên ngọn lửa lớn, thế lửa nhanh chóng lan rộng.

Trong các sinh linh ở ốc đảo đen, chỉ có một số ít trốn thoát được.

Tu vi cao nhất là một con cá sấu, thân dài mấy nghìn mét, có tu vi Kim Tiên, một viên Định Phong Châu nằm trong cơ thể con cá sấu.

Ngoài con cá sấu, còn có hai Kim Tiên khác, một con mãng xà lớn, một con nhện lớn.

Dưới ba Kim Tiên là Huyền Tiên, số lượng tương đối nhiều.

Ngoài ba Kim Tiên và mấy trăm Huyền Tiên, các sinh linh còn lại trong ốc đảo đen đều hóa thành tro bụi.

Tại miền Tây Hồng Hoang, trong sa mạc hoang vu vô tận.

Ốc đảo bị ô nhiễm đã hóa thành tro bụi trong Thái Dương thần hỏa, vô số sinh linh hóa thành hư vô, ngay cả một chút linh hồn cũng không thể lưu lại.

Mấy trăm sinh linh trốn thoát gần như đều bị thương.

Ánh mắt Bàn Huyền dán chặt vào con cá sấu lớn kia.

Trong số mấy trăm sinh linh trốn thoát, con cá sấu lớn có tu vi cao nhất, là Kim Tiên trung kỳ, hai Kim Tiên còn lại đều chỉ là sơ kỳ.

Đương nhiên, Kim Tiên nhỏ bé trong mắt Bàn Huyền chỉ là con

kiến, nhưng một viên Định Phong Châu đang ở trong cơ thể con cá sấu lớn, đáng để Bàn Huyền ra tay.

Con cá sấu lớn quét mắt nhìn xung quanh, nhanh chóng thấy được Bàn Huyền.

Nhận ra là Bàn Huyền ra tay, con cá sấu lớn cũng hoảng sợ, không chút do dự thi triển độn thổ.

Trong nháy mắt, thân thể to lớn của con cá sấu đã độn vào lòng cát, chỉ để lại trên mặt đất một vài dấu vết.

Thấy con cá sấu lớn bỏ trốn, Bàn Huyền khinh miệt cười một tiếng.

"Ầm!" Pháp lực cường đại từ trên người Bàn Huyền phát ra, trong nháy mắt đã cấm cố cả ức vạn vạn dặm.

Dưới sự cấm cố của pháp lực Bàn Huyền, trong ức vạn vạn dặm thời gian, không gian, gió, ánh sáng..., đều bị ngưng trệ.

Tiếp đó, Bàn Huyền khẽ động ngón tay, mặt đất cuộn trào, con cá sấu lớn ở dưới lòng đất mấy nghìn trượng bị một sức mạnh vô hình nâng lên.

Thân không thể động, nhưng ý thức của con cá sấu lớn vẫn tỉnh táo, trong đôi mắt tràn đầy kinh hãi.

Tiếp đó, một đoàn Thái Dương thần hỏa bay đến, rơi xuống người con cá sấu lớn.

Mặc dù con cá sấu lớn da dày thịt béo, nhưng dù không bị cấm cố cũng khó mà chống đỡ được Thái Dương thần hỏa, huống chi là đang bị cấm cố.

Khi Thái Dương thần hỏa thiêu hủy ốc đảo bị ô nhiễm, con cá sấu lớn tuy trốn thoát được, nhưng cũng bị thương không nhẹ.

Bây giờ, khi Thái Dương thần hỏa rơi xuống người con cá sấu lớn, chỉ trong chốc lát, thân thể con cá sấu lớn đã hóa thành tro bụi.

Còn về nguyên thần của con cá sấu lớn, cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Một luồng thanh quang mờ mịt, chính là Định Phong Châu trong cơ thể con cá sấu lớn.

Viên Định Phong Châu này đã bị con cá sấu lớn luyện hóa một phần, tuy con cá sấu lớn đã hình thần câu diệt, nhưng ấn ký nguyên thần trong Định Phong Châu cũng cần một khoảng thời gian mới biến mất.

Tùy tay thu lấy viên Định Phong Châu thứ hai, Bàn Huyền chỉ khẽ lau một cái, ấn ký nguyên thần bên trong hạt châu liền biến mất.

Xóa bỏ ấn ký nguyên thần của con cá sấu lớn, Bàn Huyền bắt đầu luyện hóa Định Phong Châu.

Đã có hai viên Định Phong Châu, chỉ còn lại viên cuối cùng. ...Một tiên sơn phúc địa gần bờ Đông Hải, phong cảnh tú mỹ.

Thanh Khâu, thánh địa của Hồ tộc.

Cảnh sắc đẹp nhất Thanh Khâu là hoa đào.

Chỉ thấy, sâu trong Thanh Khâu, có một vùng hoa đào rộng mười vạn ức quang niên.

Tại trung tâm rừng hoa đào mười vạn ức quang niên là một cây cổ thụ che trời, cao ức vạn vạn trượng, cũng là một gốc Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn, những cây đào xung quanh nhỏ hơn không ít, nhưng cũng là Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn, có Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Căn, rồi đến Cực phẩm Hậu Thiên Linh Căn, Thượng phẩm Hậu Thiên Linh Căn...

Tôn quý nhất trong Hồ tộc là Cửu Vĩ Hồ, thủ lĩnh của Cửu Vĩ Hồ là Đồ Sơn thị.

Đồ Sơn thị đã gia nhập Thiên Đình, ở Thiên Đình cũng có vị cao quyền trọng, được Đế Tuấn tin cậy và trọng dụng.

Thanh Khâu vì ở trên Hồng Hoang đại địa, không thể tránh khỏi việc phải giao thiệp với Vu tộc.

Trước đây, Hồ tộc Thanh Khâu cứ mỗi trăm năm đều phải hiến tặng một lượng lớn thiên tài địa bảo cho Vu tộc.

Theo mối quan hệ giữa Vu tộc và Thiên Đình ngày càng xấu đi, hoàn cảnh của Hồ tộc Thanh Khâu cũng ngày càng tồi tệ.

Có Đại Vu muốn diệt cả Hồ tộc Thanh Khâu.

Những chủng tộc tương tự Hồ tộc trên Hồng Hoang đại địa không ít.

Số chủng tộc bị Vu tộc diệt đi quá nhiều, quả thực không đếm xuể, Bàn Huyền cũng sẽ không để tâm.

Nhìn Thanh Khâu từ xa, Bàn Huyền mặt không đổi sắc.

Sau khi hoàn toàn luyện hóa hai viên Định Phong Châu, suy tính xong, Bàn Huyền phát hiện viên Định Phong Châu thứ ba đang ở Thanh Khâu.

Đối với Hồ tộc Thanh Khâu, Bàn Huyền không thể không biết.

"Hồ tộc Thanh Khâu, Cửu Vĩ, Đồ Sơn." Bàn Huyền mặt không biểu cảm.

Theo ký ức kiếp trước, sau Vu Yêu lượng kiếp, Nhân tộc quật khởi trở thành nhân vật chính của thiên địa, có Tam Hoàng trị thế, Ngũ Đế định luân, vị cuối cùng trong Ngũ Đế là Đại Vũ.

Vợ của Đại Vũ là một Cửu Vĩ Hồ, tên là Nữ Kiều.

Ngoài ra, trong Phong Thần chi chiến, Nữ Oa chiêu yêu, ủy thác trọng nhiệm cho Cửu Vĩ Hồ, mê hoặc Trụ Vương, đoạn tuyệt cơ nghiệp Thành Thang.

Trong Hồng Hoang hiện tại, Hồ tộc Thanh Khâu cũng tạm được coi là cường đại, nhưng so với Vu tộc thì kém quá xa.

Ngay cả Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc đã suy tàn, muốn đánh bại Hồ tộc Thanh Khâu cũng không khó.

Một viên Định Phong Châu ở Thanh Khâu?

Suy nghĩ một chút, Bàn Huyền bấm ngón tay tính toán, đối với tình hình của Hồ tộc Thanh Khâu cũng có chút hiểu biết.

Tộc trưởng hiện tại của Hồ tộc Thanh Khâu không phải là Đồ Sơn thị, mà là con gái của Đồ Sơn thị, Đồ Sơn Tiểu Bạch.

Đồ Sơn thị mang theo một bộ phận Hồ tộc ở Thiên Đình, ở Thanh Khâu Hồ tộc cần phải phân rõ quan hệ, ít nhất là trên bề mặt.

Các chủng tộc trên Hồng Hoang đại địa, nếu có tộc nhân gia nhập Thiên Đình, qua lại mật thiết, quả thực là tìm chết.

Trừ phi quan hệ giữa Vu tộc và Thiên Đình tốt, nhưng hiện tại đang đối địch.

Tộc trưởng của Hồ tộc còn được gọi là Thanh Khâu Nữ quân.

Nếu Thanh Khâu có một viên Định Phong Châu, Bàn Huyền có lý do cần gặp Đồ Sơn Tiểu Bạch.

Diệt Hồ tộc Thanh Khâu không khó, khí vận của Hồ tộc Thanh Khâu tuy không nhỏ, nhưng cái giá phải trả để diệt Thanh Khâu đối với Bàn Huyền không là gì.

Vừa nghĩ, Bàn Huyền vừa bay về phía Thanh Khâu.

Không lâu sau, Bàn Huyền đã đến trên không Thanh Khâu.

Tùy ý phóng ra một chút khí thế, tức thì, không ít sinh linh ở Thanh Khâu đã nhận ra.

Tiếp đó, một đám hồ yêu từ trong rừng hoa đào Thanh Khâu bay ra, phần lớn đều là nữ, người nào người nấy thiên kiều bách mị, điên đảo chúng sinh, mê hoặc thiên hạ, cũng có nam hồ yêu, nhưng rất ít.

Hồ tộc Thanh Khâu luôn âm thịnh dương suy.

Hồ yêu dẫn đầu là một thiếu nữ có dung mạo thanh thuần, trông như tuổi mười sáu, có chút ngây ngô chưa thoát, nhưng tuổi thật không hề nhỏ, chính là Đồ Sơn Tiểu Bạch.

Tu vi của Đồ Sơn Tiểu Bạch đạt đến Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, cách Đại La Kim Tiên cũng chỉ một bước chân.

Rất nhanh, Đồ Sơn Tiểu Bạch đã đến trước mặt Bàn Huyền.

Mấy chục hồ yêu đứng sau Đồ Sơn Tiểu Bạch, trong đó có hai Đại La Kim Tiên, còn lại hoặc là Thái Ất Kim Tiên, hoặc là Kim Tiên.

Cẩn thận quan sát Bàn Huyền, Đồ Sơn Tiểu Bạch cũng kinh hãi, vội vàng cúi người bái lạy: "Hồ tộc Thanh Khâu Đồ Sơn Tiểu Bạch, bái kiến Bàn Huyền đại thần, đại thần thánh thọ vô cực." Thân là Thanh Khâu Nữ quân, Đồ Sơn Tiểu Bạch tự nhiên không thể không nhận ra Bàn Huyền.

Không chỉ Bàn Huyền, không ít đại năng trong tam giới, Đồ Sơn Tiểu Bạch đều nhận ra.

Hiện tại, người đứng đầu Hồng Hoang không thể đắc tội chính là Bàn Huyền.

Không chỉ Hồ tộc Thanh Khâu, vô số chủng tộc đều phải ghi nhớ rõ hình dáng tướng mạo của Bàn Huyền, tránh việc có mắt không tròng mà đắc tội.

Đắc tội Bàn Huyền thì dễ, nhưng hậu quả lại không phải Hồ tộc Thanh Khâu có thể gánh chịu.

Nếu Bàn Huyền có chút bất mãn, trong khoảnh khắc có thể san phẳng Thanh Khâu.

Trong số mấy chục hồ yêu sau lưng Đồ Sơn Tiểu Bạch, có người nhận ra Bàn Huyền, cũng có người không nhận ra, lúc này đều không bình tĩnh.

Chúng hồ yêu đều cúi người bái lạy, người nào người nấy không dám thở mạnh, trong lòng cũng căng thẳng thấp thỏm.

Ánh mắt Bàn Huyền lướt qua chúng hồ yêu, cuối cùng dừng lại trên người Đồ Sơn Tiểu Bạch.

Chương 224

Khi ánh mắt Bàn Huyền dừng lại trên người Đồ Sơn Tiểu Bạch, Đồ Sơn Tiểu Bạch toàn thân run lên, mọi bí mật dường như đều bị nhìn thấu, trong lòng cũng hoảng sợ chưa từng có.

“Ngô đến Thanh Khâu lần này là để tìm một vật, tên là Định Phong Châu.” Bàn Huyền nói với Đồ Sơn Tiểu Bạch.

“Định Phong Châu?” Đồ Sơn Tiểu Bạch ngẩn ra.

Bàn Huyền cũng không nói thêm, chỉ nhìn xuống Đồ Sơn Tiểu Bạch.

Nếu Hồ tộc Thanh Khâu sở hữu một viên Định Phong Châu, thân là Thanh Khâu Nữ quân Đồ Sơn Tiểu Bạch không thể không biết.

Nếu Đồ Sơn Tiểu Bạch không biết Định Phong Châu, Bàn Huyền sẽ bắt Hồ tộc đào tung Thanh Khâu lên ba thước đất.

Suy nghĩ một chút, Đồ Sơn Tiểu Bạch nói: “Trong bảo khố của tộc Ngô quả thực có một viên Định Phong Châu, đại thần nếu cần, tiểu yêu sẽ đi lấy.” “Đi đi!” Bàn Huyền nói.

Đồ Sơn Tiểu Bạch cũng quay người trở lại rừng hoa đào.

Trong cây đào lớn nhất ở trung tâm rừng hoa đào có bảo khố của Hồ tộc.

Chưa đến nửa giờ sau, Đồ Sơn Tiểu Bạch đã cầm một viên Định Phong Châu quay lại.

Thanh Khâu cũng không quá lớn, Hồ tộc ở Thanh Khâu không biết đã bao nhiêu nguyên hội, nếu có một viên Định Phong Châu thai nghén ở Thanh Khâu, Hồ tộc phát hiện ra cũng là bình thường.

Cũng có khả năng là Hồ tộc tìm thấy ở bên ngoài Thanh Khâu.

Hoặc là, sau khi Đồ Sơn thị gia nhập Thiên Đình, Đế Tuấn đã ban thưởng một viên Định Phong Châu.

Nhưng, những điều này đều không quan trọng, quan trọng là viên Định Phong Châu thứ ba cũng đã ở trong tay Bàn Huyền.

Đồ Sơn Tiểu Bạch cung kính dâng Định Phong Châu cho Bàn Huyền.

"Đại thần đến Thanh Khâu, khiến Thanh Khâu bồng tất sinh huy, không biết đại thần có thể hạ cố dùng một chén rượu nhạt." Đồ Sơn Tiểu Bạch tuy trong lòng hy vọng Bàn Huyền lập tức rời đi, nhưng Bàn Huyền đã đến Thanh Khâu, Hồ tộc Thanh Khâu không thể không chiêu đãi chu đáo.

Bàn Huyền cân nhắc một chút, cũng không từ chối.

Đã đến Thanh Khâu, xem qua một chút cũng không sao.

Có thể chiêu đãi Bàn Huyền cũng là vinh hạnh của Hồ tộc Thanh Khâu.

Nếu có Đại Vu nào đó muốn diệt Thanh Khâu, biết được Hồ tộc Thanh Khâu đang chiêu đãi Bàn Huyền, cũng sẽ không vội vàng diệt Thanh Khâu.

Biển rừng hoa đào rộng mười vạn ức quang niên, ngũ sắc rực rỡ, xán lạn vô cùng, lại có dị hương phiêu tán.

Khi Bàn Huyền đến trung tâm rừng hoa đào, dưới gốc cây cổ thụ khổng lồ chính là thánh địa của Hồ tộc.

Hồ tộc lấy ra rượu hoa đào đã cất giữ mấy nghìn nguyên hội để chiêu đãi. ...Ở Thanh Khâu hai ngày, xem qua cảnh sắc Thanh Khâu, cũng thưởng thức mỹ thực và mỹ tửu của Hồ tộc Thanh Khâu.

Còn về những hồ nữ thiên kiều bách mị, lại đều không lọt vào mắt Bàn Huyền.

Khi tu vi đạo hạnh chênh lệch quá lớn, cũng không còn cùng một đẳng cấp.

Hơn nữa, chỉ dung mạo không thể nào lay động được Bàn Huyền.

Ở đẳng cấp của Bàn Huyền hiện tại, đạo quả là quan trọng nhất.

Nhìn khắp Hồng Hoang, cũng chỉ có Hậu Thổ và Nữ Oa đã chứng được Hỗn Nguyên đạo quả mới có chút hấp dẫn đối với Bàn Huyền.

Còn về Tây Vương Mẫu, Vọng Thư..., đối với Bàn Huyền không có một chút hấp dẫn nào.

Đối với đại năng, tái tạo thân thể, thay đổi dung mạo, đều không khó, vì thế, quá chú trọng vào vẻ bề ngoài là quá nông cạn, chẳng qua chỉ là hồng phấn khô lâu mà thôi, so với nó, đạo quả tương hợp đủ để chấn động tâm linh.

Ba viên Định Phong Châu đều đã bị Bàn Huyền hoàn toàn luyện hóa.

Lúc này, Bàn Huyền tiến vào Thiên Tiên giới trong Hỗn Nguyên Châu.

Dưới sức mạnh của Thiên Đạo trong Thiên Tiên giới, ba viên Định Phong Châu từng chút từng chút trở về bản chất.

"Ba mươi sáu viên Định Hải Châu, ba viên Định Phong Châu, lần lượt dung nhập, lại không đủ để khiến Hỗn Nguyên Châu biến thành Hỗn Độn Châu." Bàn Huyền trong lòng thầm than.

Theo Bàn Huyền biết, còn có một số Tiên Thiên Linh Bảo cũng do mảnh vỡ Hỗn Độn Châu hóa thành.

Ví dụ như Linh Châu Tử.

Trong nguyên tác Phong Thần, Na Tra là Linh Châu Tử của cung Nữ Oa hạ thế.

Nhưng, Nữ Oa hiện tại không có đồng tử nào tên là Linh Châu Tử.

Ngoài ra, Nhật Nguyệt Châu cũng do mảnh vỡ Hỗn Độn Châu hóa thành.

Còn có một số bảo châu khác, như Tị Thủy Châu.

Muốn bổ toàn Hỗn Độn Châu không hề dễ dàng, Bàn Huyền lại cũng không vội.

Trên đỉnh Thiên giới, tọa lạc tại một tầng trời trên Hồng Hoang tinh không.

Đại Xích Thiên Thái Thanh Cảnh, Bát Cảnh Cung, đây là đạo trường của Thái Thượng.

Lúc này, Tam Thanh tụ họp tại đây, Thái Thượng ngồi trên phong hỏa bồ đoàn, Nguyên Thủy thì ngồi trên một đóa thất thải liên đài, là pháp bảo được luyện chế từ Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Thông Thiên ngồi trên thủy hỏa bồ đoàn.

"Ba viên Định Phong Châu đều đã rơi vào tay Bàn Huyền, xem ra, hắn muốn bổ toàn Hỗn Độn Châu." Thái Thượng nhàn nhạt nói.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đã biết từ miệng Thái Thượng.

Thái Thượng có một ký danh đệ tử, là một viên Định Phong Châu đắc đạo, tên là Độ Ách, lại bị Bàn Huyền đưa vào luân hồi.

Bàn Huyền sau khi có được một viên Định Phong Châu liền đi tìm hai viên còn lại, trước đến đại sa mạc Tây phương, sau lại đến Thanh Khâu.

Hiện tại, ba viên Định Phong Châu đều đã ở trong tay Bàn Huyền.

“Muốn bổ toàn Hỗn Độn Châu không dễ dàng như vậy.” Nguyên Thủy mặt không biểu cảm nói.

“So với nó, nếu bản nguyên bị tổn thương của Khai Thiên Phủ có thể hồi phục...” Thông Thiên trầm giọng nói.

Bỗng nhiên, tâm thần Tam Thanh đều khẽ động, thần sắc có chút kinh ngạc.

Chính là Hồng Hoang tinh không trong khoảnh khắc này có dị biến.

“Nhật nguyệt tinh thần biến hóa?” “Tình hình thế nào?” Nhìn nhau một cái, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người bấm ngón tay suy tính.

Đồng thời, nguyên thần ký thác vào thiên đạo của Tam Thanh cũng đang vận chuyển.

Sau một hồi suy tính, Tam Thanh cũng không hoàn toàn hiểu rõ.

“Dường như... là Chu Thiên Tinh Đấu đại trận!” Thông Thiên không chắc chắn lắm.

“Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hẳn là không có bản lĩnh này, sẽ là thần thánh phương nào?” Thái Thượng và Nguyên Thủy đều nhíu chặt mày.

Có thể khiến Hồng Hoang tinh không có dị biến, không phải chuyện nhỏ, tuyệt không phải do kẻ tầm thường gây ra.

“Lão sư đạo hạnh cao thâm, chúng ta có thể đi thỉnh giáo.” Thông Thiên nghĩ rồi nói.

Thái Thượng và Nguyên Thủy suy nghĩ một chút, cũng không phản đối.

Thế là, Tam Thanh cùng nhau ra khỏi Bát Cảnh Cung.

Rời khỏi Đại Xích Thiên của Thái Thượng, Tam Thanh hướng về Tử Tiêu Thiên.

Trong nháy mắt, Tam Thanh đã đến bên ngoài đạo trường của Hồng Quân.

Khi Tam Thanh vừa đến ngoài Tử Tiêu Cung, cửa Tử Tiêu Cung cũng mở ra, Hạo Thiên và Dao Trì bước ra.

Khi Tam Thanh rời khỏi Đại Xích Thiên, Hồng Quân cũng đã biết.

Bên trong Tử Tiêu Cung, có bảy cái bồ đoàn, một lớn sáu nhỏ, Hồng Quân ngồi trên bồ đoàn lớn.

Tam Thanh mỗi người ngồi trên một bồ đoàn nhỏ, còn trống ba cái bồ đoàn nhỏ, đó là vị trí của Phục Hy, Tiếp Dẫn và Côn Bằng, nhưng Phục Hy đã gia nhập Vu tộc, quan hệ với Hồng Quân xa cách, Côn Bằng càng không nhận Hồng Quân làm thầy.

Lại một lúc sau, Tiếp Dẫn cũng đến Tử Tiêu Cung, ngồi trên một bồ đoàn sau Tam Thanh.

Phục Hy và Côn Bằng lại đều không đến.

"Lão sư, sự biến hóa của Hồng Hoang tinh không là sao ạ?" Thái Thượng thân là thủ đồ của Hồng Quân, lên tiếng hỏi trước.

"Khi thiên địa sơ khai, Hồng Hoang có một gốc Tiên Thiên Linh Căn, tên là Tinh Thần Quả Thụ, tu thành một vị tiên thiên đại năng, chính là Tinh Thần Lão Tổ." Hồng Quân nhàn nhạt nói.

"Tinh Thần Lão Tổ?" Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều cảm thấy xa lạ.

"Khi Bàn Cổ khai thiên, có một Ma Thần bị chém giết chân thân, nguyên thần độn nhập Hồng Hoang, chuyển sinh thành Tinh Thần Quả Thụ, cũng chính là Tinh Thần Lão Tổ." Hồng Quân lại nói.

Tinh Thần Quả Thụ cũng không tầm thường, vì thế, căn cước của

Tinh Thần Lão Tổ không tệ.

La Hầu, Hồng Quân, Dương Mi, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ..., đều là Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh, Tinh Thần Lão Tổ cũng vậy.

Quan về Tinh Thần Quả Thụ, Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng đều có chút hiểu biết.

Tinh thần?

Nhật nguyệt tinh thần dị biến?

"Chẳng lẽ Tinh Thần Lão Tổ và Thiên Đình hợp tác?" Nguyên Thủy đưa ra suy đoán của mình.

Hồng Quân tán thưởng nhìn Nguyên Thủy một cái.

"Chắc chắn là Tinh Thần Lão Tổ và Thiên Đình hợp tác rồi, Bàn Huyền dùng một nhành cỏ chém hết nhật nguyệt tinh thần, dẫn đến Chu Thiên Tinh Đấu đại trận của Thiên Đình trở thành vật trang trí, Tinh Thần Lão Tổ tu vi đạo hạnh chỉ cách Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên một bước, hai bên cũng là nhất phách tức hợp, mỗi bên lấy cái mình cần." Hồng Quân thần sắc bình tĩnh nói.

Nghe Hồng Quân nói vậy, Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng hiểu ra.

Tinh Thần Lão Tổ muốn mượn Chu Thiên Tinh Đấu đại trận để chứng Hỗn Nguyên đạo quả, Thiên Đình muốn Chu Thiên Tinh Đấu đại trận khôi phục liên hệ với nhật nguyệt tinh thần.

Nếu Tinh Thần Lão Tổ lại cho Thiên Đình một lời hứa, ví dụ như sau khi trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sẽ ủng hộ Thiên Đình, Thiên Đình tuyệt đối sẽ toàn lực giúp đỡ Tinh Thần Lão Tổ.

Còn về việc Tinh Thần Lão Tổ định ký thác nguyên thần vào Hỗn Độn hư không, hay ký thác vào Hồng Hoang thiên đạo, thì không ai

biết được.

Vì đẳng cấp của thế giới Hồng Hoang, ký thác nguyên thần vào Hồng Hoang thiên đạo cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Ký thác nguyên thần vào Hồng Hoang thiên đạo chính là thành Thánh.

Hiện tại, Hồng Hoang đã có bảy vị Thánh nhân, nếu Tinh Thần Lão Tổ lại thành Thánh, sẽ là tám vị Thánh nhân.

Khi vị Thánh nhân thứ chín xuất hiện, Hồng Hoang cũng sẽ phải đối mặt với Vô Lượng Lượng Kiếp.

Trừ phi Hồng Hoang thăng cấp thành thế giới cấp vĩnh hằng.

Nếu là thế giới cấp vĩnh hằng, chí cao thiên đạo, vị Thánh nhân thứ chín xuất hiện cũng sẽ không có Vô Lượng Lượng Kiếp.

Bất luận là Hồng Quân, hay là Tam Thanh và Tiếp Dẫn, đều không sợ lượng kiếp, nhưng lại cũng kiêng kỵ Vô Lượng Lượng Kiếp.

"Lão sư, chúng ta..." Tiếp Dẫn muốn nói lại thôi.

Nếu Tinh Thần Lão Tổ muốn mượn Chu Thiên Tinh Đấu đại trận để chứng Hỗn Nguyên đạo quả, Tiếp Dẫn lại không biết nên ngăn cản hay ủng hộ.

Hiện tại, dị biến của Hồng Hoang tinh không ngày càng lớn, bất kỳ một Thánh nhân nào cũng không khó tìm ra Tinh Thần Lão Tổ.

"Chu Thiên Tinh Đấu đại trận có thể khôi phục, còn Tinh Thần Lão Tổ... tế thiên đi!" Hồng Quân ngữ khí bình đạm.

Chu Thiên Tinh Đấu đại trận khôi phục, thực lực của Thiên Đình cũng đại tăng, hơn nữa, có thể trấn áp khí vận Thiên Đình.

Thiên Đình càng cường đại, mới có thể kiềm chế Vu tộc tốt hơn.

Đương nhiên, Thiên Đình hiện tại không đủ tư cách kiềm chế Vu tộc.

Tuy đều là nhân vật chính của lượng kiếp, nhưng thực lực và khí vận của Thiên Đình đều kém xa Vu tộc.

Đối với Vu tộc, Thiên Đình không phải là uy hiếp quá lớn, chỉ có chút chướng mắt.

Chương 225

Trực tiếp diệt Thiên Đình đối với Vu tộc cũng không quá khó, nhưng lại được không bằng mất, nếu Hồng Quân và Tam Thanh ra tay giúp Thiên Đình, Vu tộc càng thêm được không bằng mất.

Thái độ của Hồng Quân đã rõ ràng, không muốn thấy Tinh Thần Lão Tổ chứng Hỗn Nguyên đạo quả, bất luận là Tinh Thần Lão Tổ thành Thánh, hay là ký thác nguyên thần vào Hỗn Độn hư không.

"Tế thiên sao?" Tam Thanh và Tiếp Dẫn nhìn nhau một cái, cũng đều không phản đối.

Nếu Hồng Quân muốn lấy Tinh Thần Lão Tổ để tế thiên, Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng sẽ ủng hộ. ...Hồng Hoang đại địa, núi Thanh Khâu.

Bàn Huyền ở Thanh Khâu mấy ngày, cũng đã rời đi.

Vừa rời khỏi Thanh Khâu, Bàn Huyền phát hiện Hồng Hoang tinh không có chút bất thường.

Tuy hiện tại là ban ngày, mặt trời chói chang, sinh linh bình thường không thấy rõ thái âm và vô số tinh thần, nhưng Bàn Huyền lại có thể dễ dàng quan sát nhật nguyệt tinh thần ở tầng trời thứ ba mươi ba.

Tiếp đó, Hậu Thổ và Nữ Oa đều dùng một cái thuấn di đến trước mặt Bàn Huyền.

"Đại huynh, dị biến của Hồng Hoang tinh không..." trong lòng Hậu Thổ cũng không bình tĩnh.

Nữ Oa cũng không còn bình tĩnh.

Từ khi Bàn Cổ khai thiên đến nay, đây là lần đầu tiên Hồng Hoang

tinh không có dị biến lớn như vậy.

Cẩn thận quan sát sự biến hóa của nhật nguyệt tinh thần trên trời, Bàn Huyền cũng thần sắc ngưng trọng.

Hồi lâu, Bàn Huyền mới thu hồi ánh mắt.

Chỉ thấy, sắc mặt Bàn Huyền có chút âm trầm.

"Xem ra, có một đại năng nào đó muốn mượn Chu Thiên Tinh Đấu đại trận để chứng Hỗn Nguyên đạo quả." Bàn Huyền cười lạnh nói.

"Chắc không phải là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chứ!" Nữ Oa nói.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tuy đều là Chuẩn Thánh, nhưng hai người cách Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên còn xa.

"Có lẽ là Nguyệt Thần Vọng Thư, hoặc là Tinh Thần Lão Tổ, hoặc là..." Bàn Huyền thuận miệng nói.

Là ai muốn mượn Chu Thiên Tinh Đấu đại trận để chứng Hỗn Nguyên đạo quả không quan trọng, quan trọng là, Bàn Huyền muốn ngăn cản.

Lập tức, Bàn Huyền hướng về Hồng Hoang tinh không.

Với tu vi hiện tại của Bàn Huyền, một cái thuấn di từ Thanh Khâu đến Hồng Hoang tinh không có chút miễn cưỡng, nhưng hai cái thuấn di chắc chắn không có vấn đề.

Còn về Hậu Thổ và Nữ Oa, vì nguyên thần ký thác vào Hồng Hoang thiên đạo, tuy tu vi kém xa Bàn Huyền, nhưng có thể thuấn di đến bất cứ đâu trong Hồng Hoang bất cứ lúc nào.

Vì thế, Bàn Huyền thuấn di hai lần mới đến Hồng Hoang tinh không, Hậu Thổ và Nữ Oa đều chỉ cần một lần thuấn di.

Đến trong Hồng Hoang tinh không, càng cảm nhận rõ ràng hơn sự

biến hóa của nhật nguyệt tinh thần. ...Ba trăm sáu mươi lăm cây tinh thần đại phiên được triển khai tại một nơi nào đó trong tinh không.

Có hơn một vạn cây tinh thần tiểu phiên phân tán xung quanh.

Sức mạnh của nhật nguyệt tinh thần cuồn cuộn.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ở trong Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, ngoài ra, còn có từng Yêu Thần, cùng với Đại Yêu và Tiểu Yêu.

Phụ trách ba trăm sáu mươi lăm cây tinh thần đại phiên, tu vi thấp nhất cũng là Thái Ất Kim Tiên, nhưng phần lớn là Thái Ất Kim Tiên, một phần nhỏ là Đại La Kim Tiên.

Còn về hai trận nhãn, do Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trấn áp.

Phụ trách hơn một vạn cây tinh thần tiểu phiên, có tu vi Thái Ất Kim Tiên, cũng có tu vi Kim Tiên, thấp nhất là tu vi Huyền Tiên.

Ngoài ra, còn có ức vạn tiểu yêu, tu vi có cao có thấp, có tu vi Huyền Tiên, cũng có tu vi Chân Tiên, có Thiên Tiên và Địa Tiên, không đồng nhất.

Đây cũng là cấu hình cao nhất của Thiên Đình hiện tại.

Đáng tiếc, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận không thể liên kết với sức mạnh của nhật nguyệt tinh thần.

Bất ngờ, một gốc Tinh Thần Quả Thụ xuất hiện trong trận.

Theo sự xuất hiện của Tinh Thần Quả Thụ, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận cũng có chút biến hóa.

Tinh Thần Quả Thụ vốn cao vạn trượng, trong khoảnh khắc đã không chỉ mười vạn trượng, tiếp đó là trăm vạn trượng, nghìn vạn trượng, ức vạn trượng...

Tiếp đó, Tinh Thần Quả Thụ biến thành hình người, là một lão giả mặc tinh thần đạo bào, chính là Tinh Thần Lão Tổ.

Đối với sự xuất hiện của Tinh Thần Lão Tổ, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không hề bất ngờ.

Cũng là Đế Tuấn và Tinh Thần Lão Tổ hợp tác, Thiên Đình toàn lực giúp đỡ Tinh Thần Lão Tổ.

Nếu thành công, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận sẽ khôi phục liên hệ với nhật nguyệt tinh thần, Tinh Thần Lão Tổ thì sẽ chứng được Hỗn Nguyên đạo quả.

Tinh Thần Lão Tổ đã hứa với Đế Tuấn, nếu chứng được Hỗn Nguyên đạo quả sẽ ủng hộ Thiên Đình.

Vừa có thể khôi phục liên hệ giữa Chu Thiên Tinh Đấu đại trận và nhật nguyệt tinh thần, lại có thể nhận được sự ủng hộ của một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, khiến Đế Tuấn không thể từ chối, vì thế, toàn lực giúp đỡ Tinh Thần Lão Tổ.

"Có sức mạnh như vậy trợ giúp, Ngô nhất định có thể thành Thánh." Tinh Thần Lão Tổ thầm nghĩ.

Không sai, Tinh Thần Lão Tổ không định ký thác nguyên thần vào Hỗn Độn hư không, mà định thành Thánh.

Hiện tại, Tinh Thần Lão Tổ cách thành Thánh cũng chỉ một bước chân, có Thiên Đình toàn lực giúp đỡ, Tinh Thần Lão Tổ cũng tự tin mười phần.

Sức mạnh của nhật nguyệt tinh thần xuất hiện trên người Tinh Thần Lão Tổ.

Theo sau sự xuất hiện của sức mạnh nhật nguyệt tinh thần trên người Tinh Thần Lão Tổ, liên hệ giữa Chu Thiên Tinh Đấu đại trận và nhật nguyệt tinh thần đang dần khôi phục.

Rất nhanh, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đã vận hành.

Các Đại Yêu và Tiểu Yêu bố trận, ngay cả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, đều lộ vẻ vui mừng.

Trong không gian tinh không sâu thẳm của Hồng Hoang, nhật nguyệt tinh thần giao hòa, năng lượng cường đại tràn ngập.

Trong một tinh vực nào đó, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đang vận hành chậm rãi.

Ba trăm sáu mươi lăm cây tinh thần chủ phiên hoàn toàn triển khai.

Lấy ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao chủ làm đầu, hơn một vạn ngôi sao phụ, cộng thêm ức vạn tinh thần chi lực.

Khi Chu Thiên Tinh Đấu đại trận bắt đầu vận hành, trước tiên ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao chủ phát sinh biến hóa.

Cấu thành Chu Thiên Tinh Đấu đại trận là ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao chủ, mỗi một ngôi sao đều ẩn chứa ba nghìn thế giới cấp Đại La.

Chỉ cần sức mạnh của ba trăm sáu mươi lăm Chu Thiên chủ tinh hoàn toàn bộc phát, đã có thể nghiền áp Thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Nếu uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận phát huy đến cực hạn, diệt sát Thánh nhân Hỗn Nguyên nhất nhị trọng thiên hoàn toàn không có áp lực, đương nhiên, chỉ diệt sát được thánh thể của Thánh nhân, còn nguyên thần Thánh nhân ký thác vào thiên đạo thì khó diệt.

Nhưng, dù thực lực của Thiên Đình tăng cường một trăm lần, cũng xa không thể phát huy ra uy lực tối đa của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận.

Muốn phát huy ra uy lực tối đa của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận,

trước tiên tinh thần phiên, ba trăm sáu mươi lăm cây chủ phiên đều phải đạt đến Hậu Thiên Chí Bảo, hơn một vạn cây tinh thần tiểu phiên cũng phải đạt đến Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Quần yêu bố trận, ít nhất cũng cần ba trăm sáu mươi lăm Chuẩn Thánh, hơn một vạn Đại La Kim Tiên.

Bất luận là ba trăm sáu mươi lăm kiện Hậu Thiên Chí Bảo và Chuẩn Thánh, hay là hơn một vạn kiện Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo và Đại La Kim Tiên, đối với Thiên Đình đều là xa vời.

Đương nhiên, nếu có sức mạnh của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, yêu cầu cũng có thể giảm đi rất nhiều.

Hiện tại, vì sức mạnh của Tinh Thần Lão Tổ, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đã thành công liên kết với nhật nguyệt tinh thần.

Lúc này, sức mạnh của Tinh Thần Lão Tổ và Chu Thiên Tinh Đấu đại trận kết hợp làm một.

Thành công, Tinh Thần Lão Tổ sẽ một bước thành Thánh.

Thất bại, Tinh Thần Lão Tổ dù không vẫn lạc, cũng sẽ mất đi tu vi, đạo hạnh cũng sẽ đại giảm.

Nguy hiểm lớn, nhưng vì thành Thánh, Tinh Thần Lão Tổ một lòng tiến về phía trước.

Trên con đường đại đạo, gian nan hiểm trở vô số, kiếp nạn trùng trùng, nếu không mạo hiểm một chút khó mà đi được quá xa.

Bàn Cổ khai thiên cũng có nguy hiểm cực lớn, nhưng Bàn Cổ có lùi bước không?

Bàn Cổ thực ra có thể lựa chọn giết sạch ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần rồi mới khai thiên, nhưng lại không thể làm vậy.

Do căn cước là Tinh Thần Quả Thụ, cơ hội thành Thánh của Tinh

Thần Lão Tổ nằm ở Hồng Hoang tinh không, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận có thể giúp hắn.

Nếu Tinh Thần Lão Tổ đi theo con đường Hỗn Độn Ma Thần, có thể rời khỏi Hồng Hoang, tu luyện trong Vực ngoại Hỗn Độn, nhưng muốn đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không dễ dàng.

Tất cả đều là lựa chọn của Tinh Thần Lão Tổ, đã đưa ra lựa chọn, cũng sẽ không hối hận.

Khi Chu Thiên Tinh Đấu đại trận bắt đầu vận hành, Tinh Thần Lão Tổ trong lòng cũng vui mừng.

Theo thời gian trôi qua, tốc độ vận hành của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận cũng ngày càng nhanh.

Càng ngày càng nhiều sức mạnh của nhật nguyệt tinh thần cuồn cuộn đến, Tinh Thần Lão Tổ cảm ngộ rõ ràng Hồng Hoang thiên đạo.

Chỉ cần ký thác nguyên thần vào Hồng Hoang thiên đạo, hắn sẽ thành Thánh.

Mượn sức mạnh của nhật nguyệt tinh thần, Tinh Thần Lão Tổ bắt đầu ký thác nguyên thần vào thiên đạo, nhưng lại chậm chạp không thành công.

"Sức mạnh của nhật nguyệt tinh thần không đủ, cần nhiều hơn nữa." Tinh Thần Lão Tổ trong lòng gào thét.

Tinh Thần Lão Tổ biết không thể giấu được chúng Thánh, cũng không giấu được Bàn Huyền, các Chuẩn Thánh và một số Đại La Kim Tiên trong tam giới cũng sẽ phát hiện ra.

Chắc chắn sẽ có đại năng muốn ngăn cản.

Vì thế, Tinh Thần Lão Tổ phải thành Thánh trong thời gian ngắn nhất.

Thời gian kéo dài càng lâu, đối với Tinh Thần Lão Tổ càng bất lợi.

Bỗng nhiên, sắc mặt Tinh Thần Lão Tổ biến đổi, có Thánh nhân giáng lâm.

Tường vân mây lành, dị hương phác mũi, một đạo nhân chân đạp cửu trọng vân, chính là Hồng Quân.

Tiếp đó, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tiếp Dẫn cũng đều xuất hiện.

Rồi đến Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa.

Cộng cả Bàn Huyền, có bảy Thánh nhân, tám vị tồn tại cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, khiến sắc mặt Tinh Thần Lão Tổ khó coi.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng căng thẳng.

Nhưng, lùi một bước, dù Tinh Thần Lão Tổ thất bại, Thiên Đình cũng không lỗ, dù sao thì liên hệ giữa Chu Thiên Tinh Đấu đại trận và nhật nguyệt tinh thần đã khôi phục.

Còn về việc Bàn Huyền lại một lần nữa dùng một nhành cỏ chém hết nhật nguyệt tinh thần, khả năng không lớn.

Hiện tại, Hồng Quân và bốn Thánh nhân tụ lại một chỗ, Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa ba người ở một chỗ.

"Xem ra, Hồng Quân và Tam Thanh bọn họ cũng muốn ngăn cản." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Trước khi đến Hồng Hoang tinh không, Bàn Huyền đã đoán vài người, có Nguyệt Thần Vọng Thư, cũng có Tinh Thần Lão Tổ, hiện tại, đã xác định là Tinh Thần Lão Tổ.

Xem tình hình hiện tại, Tinh Thần Lão Tổ muốn thành Thánh.

Tinh Thần Lão Tổ hẳn là không có hồng mông tử khí.

Sức mạnh của nhật nguyệt tinh thần có thể giúp Tinh Thần Lão Tổ, nhưng lại cần sức mạnh nhật nguyệt tinh thần khổng lồ mới có thể trợ giúp Tinh Thần Lão Tổ thành Thánh.

Bị hạn chế bởi tinh thần phiên, cũng như tu vi của người bố trận, giới hạn uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận không cao, cũng chỉ tiếp cận Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Uy lực tối đa của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận có thể dẫn động sức mạnh của toàn bộ Hồng Hoang tinh không, nhưng Thiên Đình xa không làm được.

Thực ra, có một cách, có thể xuất hiện Chu Thiên Tinh Đấu đại trận thứ hai, hoặc thứ ba, thứ tư..., thậm chí hàng ngàn vạn Chu Thiên Tinh Đấu đại trận.

Chỉ cần có tinh thần phiên, có người bố trận, xuất hiện ức vạn Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đều có thể.

Khi một Chu Thiên Tinh Đấu đại trận không thể phát huy ra sức mạnh tối đa của Hồng Hoang tinh không, ức vạn Chu Thiên Tinh Đấu đại trận có khả năng phát huy ra sức mạnh tối đa của Hồng Hoang tinh không.

Nhưng, khi hai Chu Thiên Tinh Đấu đại trận cùng vận hành, cũng dễ xung đột, nếu sản sinh phản phệ, người bố trận hung nhiều cát ít, càng nhiều Chu Thiên Tinh Đấu đại trận cùng vận hành, khả năng bộc phát xung đột cũng càng lớn.

Vì thế, có ức vạn Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, cùng vận hành cũng vô cùng nguy hiểm, sơ sẩy một chút, tất cả tinh thần phiên sẽ nổ tung, người bố trận cũng không ai có thể may mắn thoát khỏi.

Chương 226

Thiên Đình cũng có hai bộ tinh thần phiên, một bộ sử dụng, một bộ dự phòng, nhưng chưa bao giờ cho hai Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đồng thời vận hành.

"Đế Tuấn, triệt Chu Thiên Tinh Đấu đại trận." Hồng Quân mở lời.

Hồng Quân vừa mở lời, lại khiến Đế Tuấn khó xử.

Đế Tuấn và Tinh Thần Lão Tổ có hợp tác, muốn trợ giúp Tinh Thần Lão Tổ thành Thánh, Tinh Thần Lão Tổ cũng đã hứa sau khi thành Thánh sẽ ủng hộ Thiên Đình.

Nhưng Hồng Quân đã mở lời, nếu Đế Tuấn không nghe, hậu quả cũng nghiêm trọng.

Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều nhìn Đế Tuấn.

Tinh Thần Lão Tổ dù thành Thánh, cũng chỉ là một Thánh nhân, phe Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn có năm Thánh nhân.

Còn về Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa ba người, có lẽ cũng sẽ ngăn cản Tinh Thần Lão Tổ.

"Đạo Tổ, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận..." Đế Tuấn cũng chỉ có thể cứng rắn kéo dài chút thời gian.

Thấy Đế Tuấn không lập tức triệt Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, Hồng Quân cũng bất mãn.

"Hừ, súc sinh lông vũ lá gan thật lớn." Nguyên Thủy sắc mặt trầm xuống.

Đế Tuấn trong mắt Nguyên Thủy cũng chỉ là một con súc sinh lông vũ mà thôi.

Thấy Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều có bất mãn, Đế Tuấn gần như muốn run lẩy bẩy.

Nhìn Tinh Thần Lão Tổ một cái, Đế Tuấn trong lòng thầm than, chỉ có thể giúp đến đây thôi.

Nếu Đế Tuấn còn không triệt Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, Hồng Quân bọn họ e rằng sẽ ra tay.

Tuy nhiên, ngay lúc Đế Tuấn định triệt Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, dị biến đột ngột xảy ra.

Một đoàn hư ảnh xuất hiện, ánh sáng màu tím hồng nhàn nhạt lưu chuyển, khí tức Hồng Hoang thiên đạo tỏa ra.

Hoàng hoàng thiên uy xuất hiện, chấn nhiếp chư thiên vạn giới.

Dưới thiên uy, tam giới lục đạo, thập phương hoàn vũ, không gì không chấn động.

"..." Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều trừng lớn mắt.

Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng không bình tĩnh.

Theo sau thiên uy xuất hiện, một dòng sông hư ảo xuất hiện.

Hình chiếu của Hồng Hoang Vận Mệnh Trường Hà.

Hồng Hoang Vận Mệnh Trường Hà cũng chỉ là một giọt nước trong Hỗn Độn Vận Mệnh Trường Hà.

Đại La Kim Tiên có thể siêu thoát Hồng Hoang Thời Gian Trường Hà, nhưng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng khó siêu thoát Hồng Hoang Vận Mệnh Trường Hà.

Ngay sau đó, hình chiếu của Hồng Hoang Vận Mệnh Trường Hà diễn hóa thành một tầng gông xiềng.

Chỉ cần phá vỡ gông xiềng thiên mệnh, là có thể thành Thánh.

“Có người động dụng vận mệnh pháp tắc để giúp Tinh Thần Lão Tổ.” Sắc mặt Bàn Huyền biến đổi.

Trong ba nghìn pháp tắc, không gian vi vương, thời gian vi tôn, nhân quả bất hiển, vận mệnh chí cao.

Muốn triệu hồi hình chiếu của Hồng Hoang Vận Mệnh Trường Hà, rồi diễn hóa hình chiếu thành gông xiềng, ít nhất phải đạt đến Pháp Tắc Đại Đạo trong việc lĩnh ngộ Vận Mệnh pháp tắc.

Lĩnh ngộ pháp tắc, trước tiên là nắm giữ, sau đó là pháp tắc lĩnh địa, tiếp đó là pháp tắc đại đạo, cuối cùng là pháp tắc đạo quả.

Trên pháp tắc đạo quả, có thể thăng cấp.

Ví dụ như pháp tắc đạo quả của một tiểu thiên thế giới, có thể trực tiếp thăng cấp thành pháp tắc đạo quả của trung thiên thế giới, rồi thăng cấp thành pháp tắc đạo quả của đại thiên thế giới, thế giới cấp Thái Ất, cấp Đại La..., cuối cùng là pháp tắc đạo quả cấp Hỗn Độn.

Nếu một đại năng nào đó của Hồng Hoang không tiếng động lĩnh ngộ vận mệnh pháp tắc, đưa vận mệnh pháp tắc hình thành pháp tắc đại đạo, ẩn giấu quá sâu rồi.

So với khả năng đó, Bàn Huyền càng tin rằng đây là một đại năng do Vận Mệnh Ma Thần chuyển sinh.

Nhân Quả Ma Thần chuyển sinh thành Hồng Quân.

Không Gian Ma Thần chuyển sinh thành Dương Mi.

Vận mệnh cũng là một trong thập đại pháp tắc, Vận Mệnh Ma Thần trong ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần cản trở Bàn Cổ khai thiên có thể xếp vào top mười, thậm chí top năm, chuyển sinh ở Hồng Hoang cũng không kỳ lạ.

“Tinh Thần Lão Tổ dường như không hề bất ngờ.” Bàn Huyền như có điều suy tư.

Xem ra, mười phần thì có đến tám chín phần là do Vận Mệnh Ma Thần chuyển sinh, quan hệ với Tinh Thần Lão Tổ không tệ, vì thế lúc này mới ra tay giúp Tinh Thần Lão Tổ.

Tinh Thần Lão Tổ chắc chắn biết sẽ có đại năng ngăn cản, lại vẫn làm, tự nhiên có chút át chủ bài. ...“Đạo hữu, cảm tạ!” Tinh Thần Lão Tổ cười lớn.

Từ lúc hình chiếu của Hồng Hoang Vận Mệnh Trường Hà xuất hiện, đến khi diễn hóa thành gông xiềng thiên mệnh, chưa đến một khoảnh khắc.

Chỉ cần phá vỡ gông xiềng thiên mệnh, Tinh Thần Lão Tổ cũng có thể thành Thánh.

Đế Tuấn đã không chịu nổi áp lực từ Hồng Quân và Tam Thanh, chuẩn bị triệt Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, thời gian của Tinh Thần Lão Tổ vô cùng gấp gáp.

Không chút do dự, Tinh Thần Lão Tổ ngưng tụ toàn bộ sức mạnh, lại tế ra một thanh đao lưu chuyển tinh quang.

Tinh Thần Đao, Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo do Tinh Thần Lão Tổ luyện chế.

Lượng lớn sức mạnh nhật nguyệt tinh thần ngưng tụ trên Tinh Thần Đao, khiến Tinh Thần Đao bộc phát ra ánh sáng chói lọi, đủ để khiến thiên địa thất sắc, khiến nhật nguyệt vô quang.

Ánh sáng chói lọi xé rách hư không, chém về phía gông xiềng thiên mệnh.

“Bùm!” Dưới một nhát chém của Tinh Thần Đao, gông xiềng thiên mệnh không hề bị phá vỡ, nhưng cũng xuất hiện những vết nứt nhỏ.

"Hử?" Ánh mắt Hồng Quân sâu thẳm, nhìn hình chiếu của trường hà vận mệnh Hồng Hoang diễn hóa thành gông xiềng.

Hiện giờ, Tinh Thần Lão Tổ đã dốc toàn lực để chém vỡ gông xiềng thiên mệnh kia.

Nếu gông xiềng thiên mệnh bị chém vỡ, chỉ cần tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ cũng có thể thành Thánh.

Bảo một đại năng nào đó lĩnh ngộ pháp tắc vận mệnh Hồng Hoang, thành tựu pháp tắc đại đạo, Hồng Quân cảm thấy không khả thi lắm.

Do đó, khả năng lớn nhất là Vận Mệnh Ma Thần đã chuyển sinh.

Trong một khắc, Hồng Quân nhớ lại thân ảnh kia từ thời thiên địa chưa khai mở.

Giữa Hỗn Độn mịt mờ, vạn ngàn sợi tơ vận mệnh đan thành tấm lưới vận mệnh ẩn trong hư không Hỗn Độn, khiến người ta khó lòng phòng bị.

Bàn Cổ lấy lực chứng đạo thất bại, công lao của Vận Mệnh Ma Thần không hề nhỏ.

Con nhện mặt người có thân hình khổng lồ vô tận, dung mạo tuyệt mỹ làm điên đảo chúng sinh, nhưng thân thể lại xấu xí vô cùng, một sợi lông chân cũng dài tới cả ức vạn quang niên.

Năm đó, Hồng Quân tuy là Nhân Quả Ma Thần nhưng thực lực lại không bằng Vận Mệnh Ma Thần.

Có điều, vận khí của Hồng Quân lại tốt hơn Vận Mệnh Ma Thần, Bàn Cổ chỉ một rìu chém chết thân thể, nguyên thần lại hoàn hảo không tổn hại, còn Vận Mệnh Ma Thần lại phải chịu ba rìu của Bàn Cổ.

Một rìu của Bàn Cổ đã kinh khủng vô cùng, huống chi là ba rìu.

Trước đây, Hồng Quân cho rằng Vận Mệnh Ma Thần đã thần hình câu diệt, nhưng bây giờ lại nảy sinh nghi ngờ.

Có lẽ, Vận Mệnh Ma Thần cũng đã chuyển sinh ở Hồng Hoang.

Nhưng dưới ba rìu của Bàn Cổ, nguyên thần của Vận Mệnh Ma Thần chắc cũng tổn hại không nhỏ, chỉ còn tàn hồn chuyển sinh, muốn khôi phục cũng không dễ dàng.

Nếu Vận Mệnh Ma Thần chuyển sinh ở Hồng Hoang với nguyên thần hoàn chỉnh, có lẽ người thành Thánh đầu tiên không phải là Hồng Quân.

Hồng Quân còn chưa ra tay, Tam Thanh đã không nhịn được mà xuất thủ.

Mặc dù Tam Thanh cũng tò mò về vị đại năng đang giúp Tinh Thần Lão Tổ, nhưng việc cấp bách là ngăn cản Tinh Thần Lão Tổ.

Đã có bảy Thánh Nhân, lại có một Bàn Huyền còn mạnh hơn cả Thánh Nhân, Tam Thanh không muốn có thêm một Thánh Nhân nào nữa xuất hiện.

Quải trượng Biển, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm đồng thời tấn công.

Quải trượng Biển và Ngọc Như Ý tấn công Thiên Mệnh Gia Tỏa, còn Thanh Bình Kiếm thì tấn công Tinh Thần Lão Tổ.

Tiếp Dẫn cũng lập tức phóng xuất thần thức.

Chỉ trong nháy mắt, thần thức của Tiếp Dẫn đã bao phủ toàn bộ tinh không Hồng Hoang.

Sau Tiếp Dẫn, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng phóng xuất thần thức.

Hồng Quân thì vận dụng pháp nhãn, nhìn trộm nhật nguyệt tinh

thần.

Bàn Huyền lúc này cũng đang quan sát Thiên Mệnh Gia Tỏa.

Gông xiềng do hình chiếu của trường hà vận mệnh Hồng Hoang diễn hóa thành, đại biểu cho thiên mệnh Hồng Hoang, chỉ cần phá vỡ là có thể thành Thánh.

Bất luận là triệu hồi hình chiếu trường hà vận mệnh Hồng Hoang, hay biến hình chiếu trường hà vận mệnh thành gông xiềng, chắc chắn sẽ để lại vài dấu vết. "Vận Mệnh Ma Thần chuyển sinh sao?

Ẩn giấu sâu thật!" Bàn Huyền thầm nghĩ.

Chỉ quan sát một lúc, Bàn Huyền đã có phát hiện.

Một cái thuấn di, Bàn Huyền đi tới Thái Âm Tinh.

Tại Thái Âm Tinh, Bàn Huyền đã đến dưới Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ bên ngoài Quảng Hàn Cung.

Cây Nguyệt Quế là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, rễ của nó nối liền với bản nguyên của Thái Âm Tinh.

Cũng chính vì rễ nối liền với bản nguyên Thái Âm Tinh, nên khi Nguyệt Quế Thụ bị tổn thương, nó sẽ hồi phục ngay lập tức.

Thánh Nhân muốn chặt đứt Nguyệt Quế cũng khó.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn có thể che đậy thiên cơ, cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn nối liền với bản nguyên Thái Âm Tinh lại càng có thể che đậy thiên cơ hơn nữa.

Thân cây, cành nhánh, lá cây, hoa quế của Nguyệt Quế Thụ đều ẩn chứa không gian hoặc tiểu thế giới.

Phá vỡ hư không, Bàn Huyền tiến vào bên trong thân cây Nguyệt Quế Thụ.

Trong thân cây Nguyệt Quế Thụ có một thế giới cấp Đại La, tràn ngập thái âm chi lực.

Do quy tắc thiên đạo hạn chế, thế giới cấp Hỗn Nguyên nhất cấp cũng khó xuất hiện ở Hồng Hoang.

Ban đầu, Bàn Cổ Giới cũng chỉ là thế giới cấp Đại La.

Trong thế giới cấp Đại La tràn ngập thái âm chi lực này, Bàn Huyền cảm ứng một chút, liền phát hiện ra một vị đại năng.

Một nữ thần có dung mạo tuyệt mỹ, tư sắc không thua kém Hậu Thổ và Nữ Oa, toàn thân được bao phủ bởi ánh trăng.

Nguyệt Thần Vọng Thư. "Bàn Huyền đạo hữu!" Sắc mặt Vọng Thư lạnh nhạt. "Nhữ đang giúp Tinh Thần Lão Tổ phải không!" Bàn Huyền nói. "Đạo hữu đang nói gì?

Ngô không hiểu." Sắc mặt Vọng Thư hơi biến đổi. "Nhữ ẩn giấu quả thực rất tốt, nhưng chưa đủ hoàn mỹ, quan trọng nhất là đã đánh giá thấp Ngô." Bàn Huyền mặt không đổi sắc nhìn chằm chằm Vọng Thư.

Khi mọi khả năng đều bị loại trừ, điều còn lại dù bất khả thi đến đâu cũng chính là sự thật.

Trước đây, Bàn Huyền tuy biết Vọng Thư là một Hỗn Độn Ma Thần chuyển sinh, nhưng chưa từng nghĩ đó là Vận Mệnh Ma Thần chuyển sinh.

Hồng Quân chắc chắn cũng không biết Vọng Thư là Vận Mệnh Ma Thần chuyển sinh.

Vọng Thư có tu vi Bán Thánh, đạo hạnh cũng sớm đạt tới Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Lần này giúp Tinh Thần Lão Tổ, thực ra cũng là giúp chính mình.

Nếu Tinh Thần Lão Tổ thành Thánh dưới sự giúp đỡ của nàng, vận mệnh chi lực của nàng đã tạo ra một Thánh Nhân, đủ để giúp nàng đột phá Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Chương 227

"Ngô không hiểu." Vọng Thư vẫn phủ nhận. "Nhữ có thể phủ nhận, nhưng bản mệnh pháp tắc của nhữ thì không thể phủ nhận." Bàn Huyền cười lạnh. "..." Vọng Thư im lặng.

Dù Vọng Thư có che giấu bản mệnh pháp tắc, Bàn Huyền cũng có thể khiến nó lộ ra.

Chỉ cần bản mệnh pháp tắc của Vọng Thư là Hỗn Độn Vận Mệnh Pháp Tắc, mọi chuyện cũng không cần nói nhiều nữa. "Oanh!" Ánh mắt lạnh đi, hai tay ngọc của Vọng Thư kết ấn, mười ngón tay khẽ động, thái âm chi lực tràn ngập trong thế giới điên cuồng nghiền ép Bàn Huyền.

Cùng với lượng lớn thái âm chi lực cuồn cuộn, hàn khí lan tỏa, hình thành băng thiên tuyết địa.

Cùng lúc đó, Vọng Thư xoay người bỏ chạy.

Thái âm chi lực trong thế giới này dù có tăng cường, cũng không thể uy hiếp được Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, huống chi là đối phó với Bàn Huyền.

Vọng Thư cũng không trông mong đám thái âm chi lực này có thể đánh bại Bàn Huyền, chỉ là để tranh thủ chút thời gian chạy trốn mà thôi. "Phanh!" Chư Thiên Khánh Vân xuất hiện trên đỉnh đầu Bàn Huyền, chặn lại thái âm chi lực.

Hỗn Độn Thần Quang từ trên người Bàn Huyền bắn ra, quét về phía Vọng Thư đang bỏ chạy.

Trong nháy mắt, Hỗn Độn Thần Quang của Bàn Huyền đã rơi xuống người Vọng Thư.

Bị Hỗn Độn Thần Quang của Bàn Huyền quét trúng, Vọng Thư chỉ cảm thấy thiên địa vạn vật đều biến mất, xung quanh là một mảnh mịt mờ, một luồng sức mạnh to lớn kéo nàng vào trong không gian đó, không thể thoát ra.

Khi rơi vào một không gian màu xám, Vọng Thư cả người có chút mơ hồ.

Bàn Huyền trước tu thành Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang, uy lực còn lớn hơn cả Khổng Tuyên, sau đó lại dung hợp Tiên Thiên Âm Dương, thành Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang, cuối cùng thăng cấp thành Hỗn Độn Thần Quang.

Bất luận là Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang hay Tiên Thiên Thất Sắc Thần Quang, đều chỉ là thần thông cấp Tiên Thiên, còn Hỗn Độn Thần Quang lại là thần thông cấp Hỗn Độn, không thể đánh đồng.

Huống chi tu vi đạo hạnh của Bàn Huyền đều vượt xa Vọng Thư, dù tu vi đạo hạnh hai người như nhau, Vọng Thư cũng khó mà chống lại Hỗn Độn Thần Quang của Bàn Huyền.

Cùng với việc Vọng Thư rơi vào trong Hỗn Độn Thần Quang của Bàn Huyền, thái âm chi lực tấn công Bàn Huyền cũng tiêu tan.

Hỗn Độn Thần Quang lóe lên, Vọng Thư từ trong thần quang rơi xuống.

Lúc này, pháp lực của Vọng Thư đã bị cấm cố.

Ngay sau đó, sức mạnh của mười ba loại Hỗn Độn pháp tắc xuất hiện trên người Bàn Huyền.

Có pháp tắc của Đế Giang và Chúc Dung, cũng có pháp tắc của Trụ Dĩ.

Dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, sức mạnh của mười ba loại Hỗn Độn pháp tắc bao phủ lấy Vọng Thư.

Do pháp lực bị cấm cố, Vọng Thư không thể thoát ra.

Bản mệnh pháp tắc của Vọng Thư cũng bị lộ ra.

Nếu pháp lực của Vọng Thư không bị cấm cố, nàng có thể ngăn cản bản mệnh pháp tắc bị lộ.

Quả nhiên, bản mệnh pháp tắc của Vọng Thư là vận mệnh pháp tắc, Hỗn Độn Vận Mệnh Pháp Tắc.

Nguyệt Thần Vọng Thư chính là Vận Mệnh Ma Thần chuyển sinh, ẩn giấu quả thực quá sâu.

Không thể không nói, trước đây Bàn Huyền đã xem thường Vọng Thư.

Ngoài ra, Bàn Huyền phát hiện nguyên thần của Vọng Thư không hề viên mãn.

Xem ra, khi thiên địa mới mở, tàn hồn của Vận Mệnh Ma Thần đã chuyển sinh ở Hồng Hoang, trở thành Vọng Thư, đến bây giờ vẫn chưa hoàn toàn hồi phục.

Dù là tàn hồn chuyển sinh, cũng không kém hơn Hồng Quân và La Hầu bao nhiêu.

Nếu Vận Mệnh Ma Thần chuyển sinh với nguyên thần hoàn chỉnh, có lẽ sẽ là Thánh Nhân đầu tiên của Hồng Hoang.

Nhưng, Vọng Thư chưa chắc đã muốn thành Thánh.

Thành Thánh tuy tốt, nhưng cũng có mặt hại, trở thành Hỗn Độn Ma Thần cũng có chỗ không tốt.

Đến cả Chí Cao Thiên Đạo cũng không hoàn mỹ, Bàn Cổ cũng không hoàn mỹ.

Bàn Cổ thân hóa vạn vật tại Hồng Hoang, đạo quả của Bàn Cổ hẳn cũng ở Hồng Hoang.

Trở thành Thánh Nhân Hồng Hoang, sẽ có cơ hội nhận được đạo quả của Bàn Cổ.

Nhưng đạo của mỗi người đều khác nhau, có được đạo quả của Bàn Cổ, cũng chỉ để tham khảo.

Thấy bản mệnh pháp tắc bị lộ, đôi mắt đẹp của Vọng Thư trở nên âm trầm.

Vọng Thư không lo Bàn Huyền sẽ giết mình, nàng có đại khí vận trong người, lại có thiên hôn nhân duyên với Bàn Huyền.

Nếu giết Vọng Thư, Bàn Huyền sẽ phải chịu cái giá không nhỏ.

Nhìn Vọng Thư, Bàn Huyền cũng đang cân nhắc nên xử lý thế nào.

Giết?

Không ổn.

Phong ấn? "Giao ra một luồng nguyên thần." Sau khi cân nhắc hồi lâu, Bàn Huyền nói với Vọng Thư.

Nắm giữ một luồng nguyên thần của Vọng Thư, sinh tử của nàng cũng chỉ nằm trong một ý niệm của Bàn Huyền. "Không thể nào!" Vọng Thư không chút do dự từ chối.

Nếu giao ra một luồng nguyên thần, sinh tử sẽ bị người khác kiểm soát, Vọng Thư không thể chấp nhận. "Tuy Ngô sẽ không giết nhữ, nhưng có thể phong ấn nhữ vài vô lượng lượng kiếp, hoặc để người khác giết, hoặc là..." Bàn Huyền chậm rãi nói.

Đây không chỉ là uy hiếp.

Sắc mặt Vọng Thư càng lúc càng khó coi, nhưng vẫn không thỏa hiệp.

Muốn Vọng Thư thỏa hiệp không dễ, nhưng Bàn Huyền cũng

không vội. ... "Phanh!" Dưới sự hợp lực tấn công của quải trượng Biển của Thái Thượng và Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy, Thiên Mệnh Gia Tỏa vỡ tan. "Không!" Tinh Thần Lão Tổ kinh hãi hét lên.

Thiên Mệnh Gia Tỏa vỡ nát, hy vọng của Tinh Thần Lão Tổ cũng tan thành mây khói.

Cùng lúc đó, Đế Tuấn cũng thu lại Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đế Tuấn cũng đang phải chịu áp lực không nhỏ, Tam Thanh đã ra tay, hắn không dám không thu lại Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Thực ra, dù Đế Tuấn không thu lại đại trận, một trong Tam Thanh cũng không khó phá được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Hiện tại, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không đủ để chống lại Thánh Nhân.

Thiên Mệnh Gia Tỏa vỡ nát, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng bị thu lại, trong mắt Tinh Thần Lão Tổ tràn đầy tuyệt vọng.

Chứng đạo thất bại, Tinh Thần Lão Tổ dù không vẫn lạc, cũng sẽ mất hết tu vi, đạo hạnh giảm mạnh.

Khí vận trên người Tinh Thần Lão Tổ cũng đang nhanh chóng trôi đi.

Chỉ trong thời gian ngắn, khí vận trên người Tinh Thần Lão Tổ đã trôi đi quá nửa. "Đúng là khí số đã tận." Hồng Quân mặt không biểu cảm nhìn.

Tam Thanh cũng có vẻ mặt thờ ơ.

Dưới Thánh Nhân đều là lũ kiến hôi, vận mệnh của Tinh Thần Lão Tổ đã được định đoạt.

Không chỉ Tinh Thần Lão Tổ thất bại, mà Vọng Thư cũng thất

bại. "Oanh!" Tinh không Hồng Hoang chấn động, nhật nguyệt tinh thần hỗn loạn.

Dưới sự xung kích của năng lượng cuồng bạo, vô số tinh thần rơi xuống.

Dưới sự hợp lực tấn công của quải trượng Biển của Thái Thượng và Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy, Thiên Mệnh Gia Tỏa vỡ nát, cùng lúc đó, Đế Tuấn cũng thu lại Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đến bước này, hy vọng thành Thánh của Tinh Thần Lão Tổ cũng tan thành mây khói.

Một luồng kiếm quang sắc bén lóe lên, Thanh Bình Kiếm xuyên qua thân thể Tinh Thần Lão Tổ.

Chứng đạo thất bại, Tinh Thần Lão Tổ có khả năng sẽ vẫn lạc, nhưng bây giờ bị Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên xuyên qua, khó thoát khỏi cảnh thần hình câu diệt.

Trong chốc lát, thân thể Tinh Thần Lão Tổ hóa thành tro bụi, nguyên thần cũng đang tan biến.

Trong mắt Tinh Thần Lão Tổ có sự không cam lòng sâu sắc, đã dốc toàn lực, lại được Thiên Đình hỗ trợ, có Vọng Thư giúp đỡ, vậy mà lại thất bại.

Tuy không cam lòng, nhưng Tinh Thần Lão Tổ không hề hối hận.

Chỉ một lúc sau, Tinh Thần Lão Tổ thân tử đạo tiêu.

Một điểm chân linh của Tinh Thần Lão Tổ cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Cùng với việc Tinh Thần Lão Tổ hoàn toàn vẫn lạc, mọi chuyện cũng đến hồi kết.

Hồng Quân và Tam Thanh cũng không làm khó Đế Tuấn và Đông

Hoàng Thái Nhất. "Bàn Huyền đã đến Thái Âm Tinh." Hồng Quân trong lòng trầm tư.

Trên Thái Âm Tinh có hai sinh linh Tiên Thiên, Hi Hòa và Thường Hi, tuy đều là Chuẩn Thánh, nhưng bảo một trong hai người Hi Hòa và Thường Hi là Vận Mệnh Ma Thần chuyển sinh, Hồng Quân không tin.

Bỗng nhiên, Hồng Quân nghĩ đến một đại năng khác.

Nguyệt Thần Vọng Thư?

Vọng Thư rất thần bí, Hồng Quân cũng không hiểu rõ nhiều.

Tuy Hồng Quân không thể xác định, nhưng khả năng này quả thực tồn tại.

Cũng có một khả năng không thể loại trừ hoàn toàn, đó là Bàn Huyền.

Có lẽ Bàn Huyền sở hữu Hỗn Độn Vận Mệnh Pháp Tắc, âm thầm hợp tác với Tinh Thần Lão Tổ.

Phát hiện Bàn Huyền đến Thái Âm Tinh không chỉ có một mình Hồng Quân, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng đều phát hiện ra.

Trong chốc lát, mấy vị Thánh Nhân đều có suy nghĩ riêng.

Tiếp đó, Tiếp Dẫn là người đầu tiên đến Thái Âm Tinh.

Hồng Quân và Tam Thanh, Hậu Thổ và Nữ Oa, cũng đều đi đến Thái Âm Tinh.

Khi các Thánh Nhân rời đi, Đế Tuấn mới thở phào nhẹ nhõm.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận khôi phục lại liên hệ với nhật nguyệt tinh thần khiến Đế Tuấn vui mừng, nhưng Tinh Thần Lão Tổ bị giết, lại có chút tiếc nuối.

Ngoài ra, Đế Tuấn cũng cảm thấy có chút bi ai, nếu không có Tam Thanh ra tay, Tinh Thần Lão Tổ chưa chắc không thể thành Thánh.

Hôm nay là Tinh Thần Lão Tổ, sau này nếu Đế Tuấn muốn thành Thánh, Hồng Quân và Tam Thanh cũng sẽ ra tay sao? "Huynh trưởng, Bàn Huyền đã đi đâu?

Vị đại năng giúp Tinh Thần Lão Tổ lại là thần thánh phương nào?" Đông Hoàng Thái Nhất đến bên cạnh Đế Tuấn, không khỏi tò mò hỏi. "Vi huynh cũng không biết." Đế Tuấn lắc đầu.

Đế Tuấn quả thực không biết, khi hình chiếu trường hà vận mệnh xuất hiện, Đế Tuấn mới biết có một đại năng đang giúp Tinh Thần Lão Tổ, đối phương tất nhiên sở hữu vận mệnh pháp tắc, nếu là vận mệnh pháp tắc Hồng Hoang, ít nhất cũng phải là pháp tắc đại đạo.

Nếu là Hỗn Độn Vận Mệnh Pháp Tắc, mười phần thì có tám chín phần liên quan đến Vận Mệnh Ma Thần, hoặc có lẽ là Vận Mệnh Ma Thần chuyển sinh.

Còn là thần thánh phương nào, Đế Tuấn không biết.

Chương 228

Nếu biết Bàn Huyền hiện đang ở đâu, Đế Tuấn có lẽ có thể phân tích ra được một hai.

Thấy Đế Tuấn cũng không biết, Đông Hoàng Thái Nhất có chút thất vọng. "Đừng nghĩ nhiều quá." Đế Tuấn vỗ vai Đông Hoàng Thái Nhất.

Tiếp đó, Đế Tuấn bảo Đông Hoàng Thái Nhất dẫn các yêu tộc về Thiên Đình, còn mình thì đến Thái Dương Tinh.

Đế Tuấn lại có thêm chút lý giải về Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, muốn bế quan cảm ngộ, để Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hoàn thiện hơn.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hiện nay còn lâu mới được gọi là hoàn thiện.

Cùng với sự trưởng thành của Hồng Hoang, nhật nguyệt tinh thần cũng đang biến hóa, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng có thể không ngừng hoàn thiện.

Trong thời gian ngắn, Thiên Đình cũng chỉ có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mới có hy vọng chống lại Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng hiện tại vẫn chưa đủ.

Còn việc Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chứng Hỗn Nguyên đạo quả, lại nói dễ hơn làm. ...

Hồng Quân, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Hậu Thổ và Nữ Oa, bảy vị Thánh Nhân đều đã đến Thái Âm Tinh.

Thần thức của Thánh Nhân trong nháy mắt bao phủ toàn bộ Thái Âm Tinh.

Nhưng không một Thánh Nhân nào tìm thấy Bàn Huyền.

Hậu Thổ và Nữ Oa tiến vào Quảng Hàn Cung, gặp hai chị em Hi Hòa.

Không lâu sau, Hồng Quân đến trước Nguyệt Quế Thụ.

Phá vỡ hư không, Hồng Quân tiến vào thế giới trong thân cây Nguyệt Quế Thụ, nhưng không phát hiện ra Bàn Huyền. ... "Thế giới này?" Vọng Thư mở to đôi mắt đẹp, kinh ngạc nhìn xung quanh.

Trời xanh mây trắng, trời quang vạn dặm, núi non trùng điệp, sông hồ biển cả, cỏ cây um tùm, chim hót hoa thơm.

Khí tức man hoang tồn tại giữa đất trời.

Thiên Tiên Giới, thế giới do Bàn Huyền khai tịch trong Hỗn Nguyên Châu.

Một ngọn núi nguy nga ở trung tâm thế giới, chống đỡ trời đất, tuy không thể so sánh với Bất Chu Sơn của Hồng Hoang, nhưng cũng hùng tráng.

Lại có một cây Thế Giới Thụ đang sinh trưởng.

Thế Giới Thụ là một cây Hỗn Độn Linh Căn.

Lượng lớn tiên thiên linh khí từ tứ phương tám hướng tràn về, sau khi bị Thế Giới Thụ hấp thu sẽ có một phần chuyển hóa thành Hỗn Độn linh khí, rồi lại trả về cho thiên địa.

Tuy tu vi bị cấm cố, nhưng Vọng Thư cũng có thể cảm nhận được đẳng cấp của thế giới này.

Thế giới cấp Hỗn Nguyên ngũ cấp.

So với Hồng Hoang cấp Hỗn Nguyên thập cấp, đẳng cấp của thế giới này kém hơn không ít.

Đẳng cấp của thế giới cũng quyết định tầng thứ của linh khí, cho nên, cùng là tiên thiên linh khí, tiên thiên linh khí của thế giới này không bằng Hồng Hoang.

Có Thế Giới Thụ chuyển hóa một phần tiên thiên linh khí của thế giới thành Hỗn Độn linh khí, đối với sự trưởng thành của thế giới có lợi ích rất lớn. "Hỗn Nguyên Châu..." Đôi mắt đẹp của Vọng Thư nhìn về phía Bàn Huyền không xa.

Chắc chắn đây là thế giới của Bàn Huyền. "Hỗn Nguyên Châu vẫn chưa vá đầy." Bàn Huyền mặt không đổi sắc nói.

Sở dĩ đưa Vọng Thư đến Thiên Tiên Giới, Bàn Huyền là muốn mượn bản mệnh pháp tắc của Vọng Thư.

Thiên Tiên Giới cũng có trường hà vận mệnh, nhưng kém xa trường hà vận mệnh của Hồng Hoang.

Lợi dụng vận mệnh pháp tắc của Vọng Thư, có lẽ có thể khiến trường hà vận mệnh của Thiên Tiên Giới thăng cấp.

Nếu trường hà vận mệnh thăng cấp, thế giới muốn thăng lên Hỗn Nguyên lục cấp cũng sẽ dễ dàng hơn.

Thiên Tiên Giới có thể trưởng thành nhanh như vậy cũng có nhiều nguyên nhân, ngoài nỗ lực của Bàn Huyền, còn có sự giúp đỡ của mấy vị Thánh Nhân Hồng Hoang.

Hồng Quân, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tiếp Dẫn, thậm chí cả Hậu Thổ và Nữ Oa, đều rút lấy bản nguyên Hồng Hoang truyền tống đến Thiên Tiên Giới.

Một thế giới tương tự Hồng Hoang, nhưng lại ở ngoài Hồng Hoang, đối với mấy vị Thánh Nhân Hồng Hoang có sức hấp dẫn không nhỏ.

Hồng Quân còn truyền tống Hỗn Độn Linh Căn Thế Giới Thụ đến

Thiên Tiên Giới, lại càng đẩy nhanh sự trưởng thành của Thiên Tiên Giới.

Lại thêm ba mươi sáu viên Định Hải Châu và ba viên Định Phong Châu.

Tuy chưa vá đầy Hỗn Nguyên Châu, nhưng cũng đã gần hơn với Hỗn Nguyên Châu hoàn chỉnh.

Hiện tại, Vọng Thư chưa thần phục, sẽ không ra tay giúp Bàn Huyền thăng cấp trường hà vận mệnh của thế giới.

Còn việc uy hiếp Vọng Thư, Vọng Thư cũng không phải kẻ tham sống sợ chết.

Tuy Vọng Thư không muốn vẫn lạc, nhưng càng không dễ dàng thỏa hiệp.

Bỗng nhiên, thiên đạo chi lực của thế giới cuồn cuộn xuất hiện.

Một con mắt Thượng Thương xuất hiện phía trên Vọng Thư.

Trường hà vận mệnh hư ảo hiện ra, diễn hóa thành từng tầng gông xiềng, trói buộc lấy Vọng Thư.

Bị thiên mệnh của thế giới trói buộc, Vọng Thư nhíu chặt đôi mày, sắc mặt khó coi.

Tuy cấm cố trên người Vọng Thư đã biến mất, nhưng tâm tình lại nặng nề.

Trước mặt Vọng Thư có hai con đường, một là vẫn lạc, hai là giúp thăng cấp trường hà vận mệnh của thế giới.

Nếu Vọng Thư chọn vẫn lạc, trường hà vận mệnh của thế giới tuy chưa chắc có thể thăng cấp, nhưng cũng có thể trưởng thành không ít.

Không nói nhiều, Vọng Thư vận dụng bản mệnh pháp tắc của

mình.

Mặc dù không sợ chết, nhưng có thể không chết là tốt nhất.

Cùng với việc Vọng Thư vận dụng Hỗn Độn Vận Mệnh Pháp Tắc, dưới sự xung kích của pháp tắc chi lực, gông xiềng thiên mệnh trói buộc nàng trở nên không ổn định.

Chỉ một lúc, một tầng gông xiềng thiên mệnh đã vỡ nát.

Nhưng, khi Vọng Thư phá vỡ một tầng gông xiềng thiên mệnh, lập tức lại có thêm một tầng nữa.

Hàng trăm hàng nghìn tầng gông xiềng thiên mệnh, khi một tầng vỡ nát, lập tức diễn hóa ra một tầng mới, không ngừng không nghỉ.

Cứ như vậy, Vọng Thư vĩnh viễn không thể thoát thân.

Mỗi khi có một tầng gông xiềng thiên mệnh vỡ nát, trường hà vận mệnh của thế giới cũng trở nên mạnh hơn.

Bàn Huyền có thể cảm nhận rõ ràng trường hà vận mệnh của Thiên Tiên Giới đang nhanh chóng trưởng thành.

Theo tốc độ hiện tại, ước chừng vài nguyên hội là có thể khiến trường hà vận mệnh của Thiên Tiên Giới thăng cấp.

Vài nguyên hội cũng là mấy chục vạn năm, đối với Bàn Huyền cũng không lâu.

Còn Vọng Thư, mấy chục vạn năm tiếp theo sẽ không dễ chịu.

Mấy chục vạn năm sau, muốn Vọng Thư thỏa hiệp cũng sẽ dễ dàng hơn một chút. "Oanh!" Lại một tầng gông xiềng vận mệnh bị phá vỡ, pháp lực của Vọng Thư cũng tiêu hao không ít.

Không thể thoát thân, ngừng phản kháng thì chờ chết, phản kháng thì lại giúp trường hà vận mệnh của thế giới thăng cấp, khiến Vọng Thư cũng bất đắc dĩ.

Có điều, khi trường hà vận mệnh của thế giới thăng cấp, gông xiềng vận mệnh trói buộc Vọng Thư cũng sẽ biến mất.

Nhưng, Vọng Thư lại không hề lạc quan.

Gông xiềng vận mệnh trên người Vọng Thư biến mất, Bàn Huyền chắc lại sẽ cấm cố nàng.

Huống chi, Vọng Thư muốn thoát khỏi thế giới này cũng khó.

Vọng Thư cũng muốn tự bạo, nhưng bây giờ lại không làm được.

Bàn Huyền không muốn Vọng Thư tự bạo, nên đã có sự hạn chế.

Trường hà vận mệnh của thế giới tuy mạnh, nhưng cũng chỉ mạnh hơn pháp tắc chi lực của Vọng Thư một chút.

Với pháp tắc chi lực của Vọng Thư, muốn khiến trường hà vận mệnh của thế giới thăng cấp cũng không khó. "Chỉ cần vài nguyên hội, trường hà vận mệnh của thế giới cũng có thể thăng cấp, đến lúc đó, thế giới muốn thăng cấp Hỗn Nguyên lục cấp cũng không khó." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Lại nhìn kỹ một chút, xác định không có vấn đề, Bàn Huyền rời khỏi Thiên Tiên Giới.

Bây giờ nói chuyện với Vọng Thư cũng không có gì hay, đợi mấy chục vạn năm nữa rồi nói.

Thời gian mấy chục vạn năm cũng có thể thay đổi suy nghĩ của Vọng Thư một chút. ...

Ra khỏi Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền cũng đang ở trên Thái Âm Tinh.

Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều chưa rời khỏi Thái Âm Tinh.

Hậu Thổ và Nữ Oa đều ở trong Quảng Hàn Cung.

Khi Bàn Huyền vừa xuất hiện, các Thánh Nhân đều cảm ứng được.

Đó là do Bàn Huyền không che giấu, nếu không, Hồng Quân cũng không phát hiện ra.

Trước đó Bàn Huyền đến Thái Âm Tinh, mấy vị Thánh Nhân đều phát hiện, bây giờ họ xuất hiện ở Thái Âm Tinh cũng không có gì lạ.

Có lẽ, sẽ có Thánh Nhân đoán người giúp Tinh Thần Lão Tổ là Vọng Thư, càng đoán Vọng Thư là Vận Mệnh Ma Thần chuyển sinh, nhưng cũng chỉ là đoán thôi.

Trong thời gian ngắn, Vọng Thư sẽ không xuất hiện ở Hồng Hoang.

Trên tán cây Tiên Thiên Nguyệt Quế, hư không gợn sóng, Bàn Huyền bước ra.

Tiếp đó, mấy vị Thánh Nhân, cùng hai chị em Hi Hòa và Thường Hi, đều đến trước mặt Bàn Huyền.

Hi Hòa và Thường Hi đều là thị nữ của Bàn Huyền, thấy Bàn Huyền liền hành lễ.

Thái Âm Tinh, ngoài Quảng Hàn Cung, một cây Nguyệt Quế Thụ cao không chỉ ức vạn trượng.

Cành lá xum xuê, vô số hoa quế điểm xuyết, hương thơm lạ lùng lan tỏa, khiến người ta tâm hồn thư thái.

Lúc này, trên tán cây Nguyệt Quế Thụ có một đám đại năng.

Bàn Huyền, Hậu Thổ, Nữ Oa, Tam Thanh, Hồng Quân, Tiếp Dẫn, Hi Hòa, và Thường Hi.

Bảy vị Thánh Nhân biết Bàn Huyền đã đến Thái Âm Tinh, nhưng tìm khắp Thái Âm Tinh lại không thấy.

Các Thánh Nhân đều tò mò về mục đích đến Thái Âm Tinh của Bàn Huyền. "Bàn Huyền đạo hữu, không biết có biết ai đã giúp đỡ Tinh Thần Lão Tổ không?" Nguyên Thủy mở miệng hỏi. "Muốn biết sao?" Bàn Huyền không đáp mà hỏi ngược lại, ánh mắt có chút trêu tức.

Nếu Nguyên Thủy có thể lấy Bàn Cổ lạc ấn ra trao đổi, Bàn Huyền có thể cân nhắc nói cho.

Không có chút lợi lộc nào, Bàn Huyền cũng không thèm để ý đến Nguyên Thủy.

Vấn đề của Nguyên Thủy, Bàn Huyền càng không có nghĩa vụ trả lời.

Hậu Thổ và Nữ Oa hỏi, Bàn Huyền cũng xem tâm tình.

Ở Hồng Hoang không ai có thể miễn cưỡng Bàn Huyền.

Ánh mắt Hồng Quân vẫn luôn nhìn chằm chằm Bàn Huyền, dường như muốn từ sắc mặt của Bàn Huyền nhìn ra điều gì đó.

Chương 229

Hậu Thổ và Nữ Oa cũng muốn hỏi, nhưng vì có Hồng Quân và những người khác ở đây, cũng đành nhịn không hỏi.

Bàn Huyền đã đến Thái Âm Tinh, tự nhiên có lý do của mình, Hậu Thổ và Nữ Oa tuy tò mò, nhưng cũng không vội nhất thời, sau này sẽ có cơ hội hỏi. "Ngô hôm nay định nghịch thiên, các ngươi tốt nhất nên rời đi." Bàn Huyền nói ra lời kinh người.

Vừa nghe Bàn Huyền muốn nghịch thiên, các Thánh Nhân đều không khỏi chấn kinh, Hi Hòa và Thường Hi cũng đều kinh hãi.

Mặc dù Bàn Huyền hiện tại có tu vi Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, nhưng so với thiên đạo Hồng Hoang cũng chỉ như con kiến.

Nghịch thiên không phải chuyện đùa.

Nghịch thiên thực sự sẽ phải đối mặt với thiên khiển.

Thiên kiếp là khảo nghiệm do thiên đạo giáng xuống, thiên khiển là trừng phạt do thiên đạo giáng xuống, tội nghiệt sâu nặng sẽ có thiên khiển, nghịch thiên càng sẽ có thiên khiển. "Đại huynh, không được." Hậu Thổ vội vàng khuyên can.

Nữ Oa cũng mở miệng khuyên.

Căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, nếu nghịch thiên thất bại, Vu tộc có thể khí số đã tận, nghịch thiên thành công cũng chưa chắc có lợi.

Nhưng, Bàn Huyền có cân nhắc của mình.

Đầu tiên, Thiên Phạt Chi Nhãn của Bàn Huyền đến từ thiên đạo Hồng Hoang, đối với Bàn Huyền cũng là một sự ràng buộc.

Thông qua nghịch thiên, Bàn Huyền có thể tách Thiên Phạt Chi Nhãn ra khỏi cơ thể, chuyển hóa thành một luồng Thượng Thương chi lực dung nhập vào Thiên Tiên Giới.

Ngoài ra, nghịch thiên thành công có lợi cho việc tinh tiến đạo hạnh.

Khi Bàn Huyền khai tịch ra Thiên Tiên Giới, đã cân nhắc đến việc nghịch thiên ở Hồng Hoang.

Hiện tại chính là một cơ hội tốt để Bàn Huyền nghịch thiên.

Không lâu trước đó, Tinh Thần Lão Tổ chứng đạo thất bại, Thiên Mệnh Gia Tỏa của Hồng Hoang bị phá vỡ, cùng với sự tồn tại của Vọng Thư.

Ngoài những lợi ích đó, còn có kế hoạch của Bàn Huyền trong đó.

Về phần tỷ lệ nghịch thiên thành công, theo suy tính của Bàn Huyền là trên chín thành.

Mặc dù có chút rủi ro, nhưng đáng để mạo hiểm.

Trong lòng đã quyết định, Bàn Huyền cũng không nghe lời khuyên của Hậu Thổ và Nữ Oa.

Còn Hi Hòa và Thường Hi, đều chỉ là thị nữ của Bàn Huyền, việc Bàn Huyền làm cũng không đến lượt họ nói nhiều. "Bàn Huyền muốn nghịch thiên." Hồng Quân nhíu mày.

Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng trong lòng không yên, nhiều hơn là không hiểu.

Theo Hồng Quân và những người khác, nghịch thiên rủi ro quá lớn, thành công cũng chưa chắc có lợi, hoàn toàn không đáng.

Nhưng, Bàn Huyền đã định nghịch thiên, nếu không có lợi ích to lớn, Hồng Quân và những người khác sẽ không tin.

Nhìn nhau một cái, Hồng Quân là người đầu tiên rời khỏi Nguyệt Quế.

Bàn Huyền đã muốn nghịch thiên, cần phải giữ khoảng cách.

Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tiếp Dẫn bốn vị Thánh Nhân cũng đều rời khỏi Nguyệt Quế, giữ khoảng cách với Bàn Huyền.

Hai chị em Hi Hòa và Thường Hi cũng rời đi.

Cuối cùng, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng không thể không rời đi.

Khí thế kinh khủng đã từ trên người Bàn Huyền phát ra.

Dưới khí thế của Bàn Huyền, hư không xung quanh vỡ nát.

Trong nháy mắt, lấy Bàn Huyền làm trung tâm, hư không trong phạm vi ức vạn vạn dặm đều vỡ tan.

Khí thế của Bàn Huyền rõ ràng là muốn nghịch thiên, như vậy, dưới sự vận hành của quy tắc thiên đạo, Thượng Thương Chi Nhãn hiện ra.

Một con mắt màu tím đỏ xuất hiện phía trên Bàn Huyền, thiên đạo chi lực cuồn cuộn, thờ ơ băng lãnh, không có một chút dao động tình cảm nào.

Thượng Thương Chi Nhãn của Hồng Hoang xuất hiện, thường chỉ có hai tình huống, một là ban thưởng đại công đức, hai là giáng xuống thiên khiển. ... "Lão sư có biết vì sao Bàn Huyền muốn nghịch thiên không?" Thái Thượng hỏi Hồng Quân.

Hiện tại, Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn tụ lại một chỗ, năm vị Thánh Nhân cách Nguyệt Quế ức triệu công lý.

Xa xa nhìn Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện phía trên Nguyệt Quế, cảm nhận bầu không khí giữa trời đất, cũng biết sắp có thiên

khiển giáng xuống. "Đã nghịch thiên tất có mưu đồ, nghịch thiên rủi ro không nhỏ, lợi ích Bàn Huyền nhận được cũng sẽ lớn, có lẽ, là để Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất." Hồng Quân nhàn nhạt nói. "Nếu Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, phần lớn khí vận của Hồng Hoang đều ở Vu tộc, khi đó, tu vi của Bàn Huyền muốn đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng không khó." Thông Thiên nói. "Sự đã như vậy, mục đích của Bàn Huyền không còn quan trọng, quan trọng là... có thể vượt qua thiên khiển hay không." Hồng Quân hai mắt híp lại.

Nếu có cơ hội khiến Bàn Huyền vẫn lạc, Hồng Quân sẽ không chút do dự.

Một khi Bàn Huyền vẫn lạc, Vu tộc cũng chỉ còn hai Thánh Nhân, mặc dù Hậu Thổ có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nhưng Hồng Quân và Tam Thanh muốn đàn áp Vu tộc cũng không khó.

Tuy Bàn Huyền đã dám nghịch thiên thì có một chút nắm chắc, nhưng Tinh Thần Lão Tổ muốn thành Thánh cũng có một chút nắm chắc, kết quả lại thất bại.

Trước đây có Thần Nghịch, La Hầu, Long Vương, Nguyên Phượng, cũng đều thất bại.

Bàn Cổ, cũng thất bại.

Ngăn cản Bàn Cổ có ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, cũng thất bại.

Bàn Huyền hiện tại nghịch thiên, không thể nào chắc chắn thành công, chưa chắc sẽ không thất bại.

Trước đó Tinh Thần Lão Tổ vẫn lạc, có liên quan lớn đến việc Tam Thanh ra tay.

Bây giờ, Bàn Huyền nghịch thiên, chỉ cần có cơ hội, Hồng Quân và những người khác đều sẽ bỏ đá xuống giếng.

Nhưng, có Hậu Thổ và Nữ Oa đang nhìn chằm chằm Hồng Quân và những người khác, dù Hồng Quân và những người khác có ra tay, sức mạnh có thể tấn công Bàn Huyền cũng sẽ không quá mạnh. ...

Hậu Thổ và Nữ Oa vừa nhìn chằm chằm Hồng Quân, vừa lo lắng quan sát Bàn Huyền.

Hi Hòa và Thường Hi thì ở phía sau hai người, ánh mắt giao lưu.

Lúc này, toàn bộ Thái Âm Tinh đều đang rung chuyển nhẹ.

Thiên khiển chi vân cuồn cuộn, che trời lấp đất.

Cây Nguyệt Quế dưới chân Bàn Huyền đang lay động. "Không ổn!" Hậu Thổ bỗng nhiên kinh hãi.

Nữ Oa cũng lập tức phản ứng lại.

Hiện tại Bàn Huyền đang đứng trên tán cây Nguyệt Quế, dưới thiên khiển, khó đảm bảo sẽ không liên lụy đến Nguyệt Quế, nếu có gì sơ suất, Nguyệt Quế 'giúp' Bàn Huyền, sẽ khiến uy lực của thiên khiển tăng cường.

Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội tốt này.

Nếu năm vị Thánh Nhân là Hồng Quân ra tay, đủ để khiến Nguyệt Quế 'giúp' Bàn Huyền.

Một khi Nguyệt Quế 'giúp' Bàn Huyền, dẫn đến uy lực thiên khiển tăng mạnh, Hậu Thổ và Nữ Oa đều không cho rằng Bàn Huyền có thể vượt qua, Nguyệt Quế cũng sẽ bị hủy, nhưng rễ của Nguyệt Quế lại nối liền với bản nguyên của Thái Âm Tinh.

Cho nên, nếu có gì sơ suất có thể hủy diệt Thái Âm Tinh, dù Thái Âm Tinh không bị hủy, cũng sẽ chịu tổn hại không nhỏ, nghiệp lực ngập trời.

Không chút do dự, Hậu Thổ và Nữ Oa bay về phía Hồng Quân và những người khác.

Khi khoảng cách gần lại, Hậu Thổ tế ra Hỗn Nguyên Kỳ.

Khi Hỗn Nguyên Kỳ vừa xuất hiện, thần quang Tiên Thiên Chí Bảo lan tỏa, tiếp đó, Hỗn Nguyên phân hóa.

Tiên thiên ngũ hành chi lực vận chuyển, diễn hóa thành một Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, ở phía trước Hồng Quân và những người khác.

Dưới sự điều khiển của Hậu Thổ, Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận chậm rãi di chuyển về phía Hồng Quân và những người khác.

Mặc dù Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận do Hỗn Nguyên Kỳ bày ra di chuyển chậm, nhưng trong nháy mắt đã đến trước mặt Hồng Quân và những người khác.

Thấy Hồng Quân và những người khác sắp bị cuốn vào trong trận, Tiếp Dẫn đứng ra, hai tay chắp lại, niệm một tiếng Phật hiệu.

Ngay sau đó, có ba viên xá lợi tử từ thiên linh của Tiếp Dẫn bay ra.

Xá lợi nguyên quang chiếu rọi vũ trụ, an lành tường hòa, tịch diệt thanh tịnh.

Ba viên xá lợi của Tiếp Dẫn phân thành Quá Khứ Xá Lợi, Hiện Tại Xá Lợi và Vị Lai Xá Lợi.

Mỗi một viên xá lợi đều có hàng trăm nghìn loại quang hoa.

Bỗng nhiên, quang hoa của ba viên xá lợi của Tiếp Dẫn ngưng tụ.

Nguyên quang của Quá Khứ Xá Lợi ngưng tụ thành một vị Phật bảo tướng trang nghiêm: "A Di Đà Phật!" Nguyên quang của Vị Lai Xá Lợi cũng ngưng tụ thành một vị Phật: "Vô Lượng Thọ Phật." Cuối

cùng nguyên quang của Hiện Tại Xá Lợi ngưng tụ thành một vị Phật: "Tu Di Như Lai!" Lại có Thập Nhị Phẩm Kim Liên bay lên phía trên ba viên xá lợi, dưới sự bao phủ của công đức kim quang. "Phanh!" Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận bị Tiếp Dẫn ngăn lại, không thể di chuyển thêm nửa phân.

Pháp lực + đạo hạnh + pháp bảo của Tiếp Dẫn, tuy thành công ngăn cản Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, nhưng cũng rất tốn sức. "Các ngươi có dám vào trận của Ngô không?" Hậu Thổ mở miệng hỏi.

Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều cười, nhưng không ai tiến vào trong trận.

Hậu Thổ và Nữ Oa hai người cũng ở ngoài trận.

Hồng Quân đối đầu với Hậu Thổ, Tiếp Dẫn kìm chân Nữ Oa, Tam Thanh lại có thể ra tay với Nguyệt Quế.

Thái Thượng và Nguyên Thủy đều mặt không đổi sắc, sắc mặt Thông Thiên lại có chút do dự. "Bàn Huyền nghịch thiên trên Nguyệt Quế, thật quá ngu xuẩn." Nguyên Thủy trong lòng cười lạnh. "Lần này Bàn Huyền nghịch thiên sẽ thất bại, nghiệp lực sinh ra không nhỏ, nhưng chỉ có một phần rơi vào ba người chúng ta, cũng không sao." Thái Thượng vừa nhìn Nguyệt Quế, vừa thầm nghĩ.

Do thiên khiển chi vân đã ấp ủ phía trên Nguyệt Quế, Tam Thanh cũng không dám đến quá gần Nguyệt Quế Thụ.

Xa xa truyền pháp lực, Tam Thanh mắt không chớp. "Oanh long long!" Hậu Thổ vừa đối phó Hồng Quân, vừa tế ra Diệt Thế Đại Ma công kích Tam Thanh.

Nữ Oa cũng tế ra Hồng Tú Cầu ném về phía Nguyên Thủy.

Nhưng, để đối phó Hồng Quân và Tiếp Dẫn, Hậu Thổ và Nữ Oa

cũng không thể kiêm cố, chỉ có thể cản trở Tam Thanh một chút.

Chỉ một lúc sau, Diệt Thế Đại Ma và Hồng Tú Cầu bị đánh lui.

Pháp lực của Tam Thanh cũng gần như đồng thời rơi xuống Nguyệt Quế.

Cùng với việc pháp lực của Tam Thanh rơi xuống Nguyệt Quế, tán cây Nguyệt Quế lại bắt đầu bảo vệ Bàn Huyền. "Hừ!" Một tiếng hừ lạnh từ trên Nguyệt Quế phát ra, Bàn Huyền phóng xuất đại pháp lực, trấn áp Nguyệt Quế.

Pháp lực của Tam Thanh cộng lại cũng không bằng Bàn Huyền, trong nháy mắt bị trấn áp.

Nhưng, Bàn Huyền phân ra pháp lực trấn áp Nguyệt Quế, pháp lực đối phó thiên khiển lại ít đi.

Thực ra, sở dĩ Bàn Huyền chọn nghịch thiên trên Nguyệt Quế Thụ, cũng là để phòng ngừa vạn nhất.

Nếu uy lực của thiên khiển quá lớn, Bàn Huyền vào lúc cần thiết có thể thông qua Nguyệt Quế hấp thu một chút bản nguyên của Thái Âm Tinh.

Thiên Tiên Giới cũng là một lá bài tẩy của Bàn Huyền.

Vào lúc cần thiết, Bàn Huyền sẽ hy sinh Thiên Tiên Giới.

Chương 230

Lại một lúc sau, thiên khiển chi vân cũng đã ấp ủ xong.

Thiên uy kinh khủng nghiền ép xuống.

Ngước nhìn thiên khiển chi vân, sắc mặt Bàn Huyền lại bình tĩnh, trong mắt cũng không có một tia hoảng loạn.

Oanh long long...

Thiên khiển chi vân cuồn cuộn, sấm chớp rền vang.

Thiên uy kinh khủng ầm ầm giáng xuống, thời gian bị bẻ cong, không gian bị xé rách.

Cách đó ức vạn vạn dặm, tâm thần của Hồng Quân và Hậu Thổ cũng run rẩy.

Uy lực của thiên khiển lớn hơn so với tưởng tượng của các Thánh Nhân, nếu Thánh Nhân tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên đối mặt, tất sẽ thân tử đạo tiêu.

Thánh Nhân tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên như Hồng Quân và Hậu Thổ, cũng không chịu nổi thiên khiển như vậy.

Cảm nhận uy thế kinh khủng của thiên khiển, Hậu Thổ lo lắng cho Bàn Huyền.

Trong lòng Nữ Oa cũng lo lắng.

Hiện tại, Bàn Huyền phân ra một phần pháp lực để trấn áp Nguyệt Quế.

Hậu Thổ giao thủ với Hồng Quân, Nữ Oa đấu pháp với Tiếp Dẫn, còn Tam Thanh lại truyền pháp lực để thúc đẩy Nguyệt Quế.

Còn Hi Hòa và Thường Hi, hai người chỉ có tu vi Chuẩn Thánh,

căn bản không thể ngăn cản Tam Thanh.

Tam Thanh được thiên đạo chi lực gia trì, thực lực đều sánh ngang Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, chỉ có thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên cũng không phải là đối thủ của Hi Hòa và Thường Hi.

Chuẩn Thánh đại viên mãn, hay Bán Thánh, cũng xa không phải là đối thủ của Hỗn Nguyên nhất trọng thiên. "Một phần pháp lực của Bàn Huyền đang trấn áp Nguyệt Quế, chưa chắc có thể vượt qua thiên khiển." Nguyên Thủy thầm nghĩ.

Thái Thượng và Thông Thiên cũng đều cảm thấy Bàn Huyền không có khả năng vượt qua thiên khiển.

Bất chấp suy nghĩ của các Thánh Nhân, Bàn Huyền vừa phân ra một phần pháp lực trấn áp Nguyệt Quế, vừa đối phó thiên khiển.

Một tiếng sấm chấn động vũ trụ, thiên lôi đáng sợ ầm ầm giáng xuống.

Tuy chỉ là đạo thiên lôi đầu tiên, nhưng lại có uy lực hủy thiên diệt địa.

Sức mạnh Hỗn Nguyên nhất trọng thiên không thể nào chặn được đạo thiên lôi này.

Thấy thiên lôi sắp đánh trúng Bàn Huyền, hắn tế ra Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Huyền hoàng chi khí cuồn cuộn, chặn lại thiên lôi.

Huyền hoàng chi khí vạn pháp bất xâm, chư tà tránh lui, nhưng để chống lại thiên khiển mênh mông cũng miễn cưỡng.

Thiên khiển hiện tại tuy chưa đạt đến uy lực lớn nhất của thiên khiển Hồng Hoang, nhưng cũng không phải chuyện nhỏ.

Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, muốn vượt qua thiên khiển cũng khó.

Bàn Huyền hiện tại tuy có tu vi Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, nhưng thiên khiển cũng có thể uy hiếp không nhỏ.

Chặn được một đạo thiên lôi, phòng ngự của Huyền Hoàng Bảo Tháp gần như sụp đổ.

Bàn Huyền dùng một phần pháp lực thúc đẩy Huyền Hoàng Bảo Tháp, trong nháy mắt ổn định lại phòng ngự. "Oanh!" Khi Bàn Huyền vừa ổn định lại phòng ngự của Huyền Hoàng Bảo Tháp, lại một đạo thiên lôi nữa giáng xuống.

So với đạo thiên lôi đầu tiên, uy lực của đạo thiên lôi thứ hai lại lớn hơn.

Phòng ngự của Huyền Hoàng Bảo Tháp tuy không trực tiếp sụp đổ, nhưng cũng bị phá ra một vết nứt nhỏ, may mà Bàn Huyền kịp thời ổn định lại. "Uy lực của Huyền Hoàng Bảo Tháp không đủ." Bàn Huyền trong lòng thầm than.

Mặc dù uy lực của Huyền Hoàng Bảo Tháp sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng hiện tại, lại không đủ, nếu uy lực sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo thì đã khác.

Phải biết, đối với Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, tác dụng của Tiên Thiên Chí Bảo không lớn lắm.

Bất luận là đối với Bàn Huyền, hay đối với thiên khiển hiện tại, tác dụng của Tiên Thiên Chí Bảo đều quá nhỏ.

Nếu không có pháp lực của Bàn Huyền chống đỡ, đạo thiên lôi đầu tiên gần như đã khiến phòng ngự của Huyền Hoàng Bảo Tháp sụp đổ.

Chưa đợi đạo thiên lôi thứ ba giáng xuống, mi tâm Bàn Huyền xuất hiện một con mắt màu tím đỏ, chính là Thiên Phạt Chi Nhãn của Hồng Hoang.

Con mắt Thiên Phạt này đối với các Thánh Nhân đều có sức hấp dẫn không nhỏ, nhưng Bàn Huyền lại không cần.

Mặc dù sở hữu Thiên Phạt Chi Nhãn có không ít lợi ích, nhưng cũng bị ràng buộc.

Thiên Phạt Chi Nhãn ở mi tâm Bàn Huyền là do thiên đạo Hồng Hoang ban cho, sở hữu Thiên Phạt Chi Nhãn cũng bị thiên đạo Hồng Hoang ràng buộc. "Oanh long!" Khi Bàn Huyền vận dụng Thiên Phạt Chi Nhãn, Thượng Thương Chi Nhãn phía trên có vẻ phẫn nộ.

Thiên khiển chi vân cuồn cuộn điên cuồng, hình thành một xoáy nước khổng lồ, trung tâm xoáy nước là một con mắt Thượng Thương, đang phẫn nộ nhìn xuống Thiên Phạt Chi Nhãn ở mi tâm Bàn Huyền.

Đối diện với Thượng Thương Chi Nhãn, Thiên Phạt Chi Nhãn càng lúc càng không ổn định, dường như đang sợ hãi.

Giống như thần tử đối mặt với quân chủ.

Thiên Phạt Chi Nhãn là do thiên đạo ban cho, thiên đạo đã có thể ban, cũng có thể thu hồi.

Dùng Thiên Phạt Chi Nhãn để nghịch thiên, Thượng Thương Chi Nhãn phẫn nộ cũng không có gì lạ.

Thiên đạo vô tình, không phải sinh linh, là quy tắc, nhưng lại liên kết chặt chẽ với bản nguyên của thế giới.

Do Thượng Thương Chi Nhãn phẫn nộ, uy lực của đạo thiên lôi thứ ba lớn hơn cả đạo thứ nhất và thứ hai cộng lại.

Đối mặt với đạo thiên lôi thứ ba, Bàn Huyền không dùng Huyền Hoàng Bảo Tháp chống cự, trực tiếp để thiên lôi đánh trúng Thiên Phạt Chi Nhãn ở mi tâm.

Dưới sức mạnh đáng sợ của thiên lôi, Thiên Phạt Chi Nhãn trực tiếp vỡ nát.

Ngay sau đó, Thiên Phạt Chi Nhãn vỡ nát chuyển hóa thành một luồng Thượng Thương chi lực.

Chưa đợi Thượng Thương chi lực do Thiên Phạt Chi Nhãn chuyển hóa quay trở lại Thượng Thương Chi Nhãn, Bàn Huyền thu nó vào trong Hỗn Nguyên Châu, rồi truyền tống vào Thiên Tiên Giới.

Một chút Thượng Thương chi lực của thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, dung nhập vào thiên đạo của Thiên Tiên Giới, có thể hoàn thiện Thiên Tiên Giới rất nhiều. ...

Bên trong Thiên Tiên Giới.

Từ khi một chút Thượng Thương chi lực của Hồng Hoang xuất hiện trong thế giới, lập tức trời đất tối sầm, gió lớn nổi lên, mưa bão sấm sét, đất rung núi chuyển, nhật nguyệt vô quang.

Tiếp đó, Thượng Thương Chi Nhãn của thế giới này hiện ra.

So với Thượng Thương Chi Nhãn của Hồng Hoang, Thượng Thương Chi Nhãn của Thiên Tiên Giới kém hơn rất nhiều.

Mặc dù không bằng Thượng Thương Chi Nhãn của Hồng Hoang, nhưng đối phó với một chút Thượng Thương chi lực từ Hồng Hoang cũng không thành vấn đề.

Dưới sự trấn áp của sức mạnh to lớn của thế giới, một chút Thượng Thương chi lực từ Hồng Hoang bị luyện hóa.

Thượng Thương Chi Nhãn của thế giới Hỗn Nguyên ngũ cấp luyện hóa Thượng Thương chi lực của thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, có chút không thể tin được.

Muốn hoàn toàn luyện hóa một chút Thượng Thương chi lực này

không phải là chuyện có thể làm trong thời gian ngắn, ít nhất cũng phải mấy vạn nguyên hội, thậm chí mấy lượng kiếp, nhưng, luyện hóa được một chút Thượng Thương chi lực này, thế giới tất nhiên có thể thăng lên Hỗn Nguyên lục cấp.

Cùng lúc đó, ở một nơi nào đó trong thế giới, Vọng Thư đang bị thiên mệnh giam cầm, cũng phát hiện một chút Thượng Thương chi lực của Hồng Hoang rơi vào thế giới. "Bàn Huyền cướp đoạt một chút Thượng Thương chi lực của Hồng Hoang?" Vọng Thư không dám tin.

Muốn cướp đoạt Thượng Thương chi lực của một thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, dù chỉ cướp đoạt một chút, Hỗn Nguyên cửu trọng thiên cũng khó làm được.

Cho nên, khi một chút Thượng Thương chi lực của Hồng Hoang xuất hiện ở Thiên Tiên Giới, Vọng Thư cũng kinh ngạc không nhỏ.

Kinh ngạc xong, Vọng Thư cũng trầm tư.

Nếu Bàn Huyền có tu vi Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, hoặc Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cướp đoạt một chút Thượng Thương chi lực của Hồng Hoang cũng không có gì lạ, nhưng tu vi của Bàn Huyền còn xa mới đủ.

Nếu không phải Bàn Huyền cướp đoạt, vậy thì... "Chẳng lẽ là do Thiên Phạt Chi Nhãn của Bàn Huyền chuyển hóa?" Vọng Thư trong lòng khẽ động.

Bàn Huyền đã chọn ký thác nguyên thần vào Hỗn Độn hư không, không trở thành Thánh Nhân Hồng Hoang, sẽ không hy vọng bị Hồng Hoang ràng buộc.

Thiên Phạt Chi Nhãn đối với Bàn Huyền có chút gân gà.

Bàn Huyền từ bỏ Thiên Phạt Chi Nhãn của Hồng Hoang cũng là

vấn đề thời gian. ... "Bàn Huyền lợi dụng thiên khiển hủy diệt Thiên Phạt Chi Nhãn,..." Sắc mặt Tam Thanh không tốt.

Tam Thanh đối với Thiên Phạt Chi Nhãn mơ ước tha thiết, Bàn Huyền lại không thèm.

Giống như Hồng Quân nằm mơ cũng muốn hợp đạo, nhưng Bàn Huyền có thể hợp đạo lại không thèm.

Đạo của mỗi người đều khác nhau, lựa chọn cũng sẽ khác nhau.

Cùng lúc đó, Hậu Thổ đang chiến đấu với Hồng Quân lại sững sờ.

Bởi vì Bàn Huyền là người đầu tiên ở Hồng Hoang tu thành Bàn Cổ chân thân, cho nên, thiên đạo ban cho Thiên Phạt Chi Nhãn, bây giờ, Thiên Phạt Chi Nhãn của Bàn Huyền bị hủy, chuyển hóa thành một luồng Thượng Thương chi lực, lại truyền tống đến Thiên Tiên Giới.

Hậu Thổ cũng có Bàn Cổ chân thân, cho nên, thiên đạo ban cho Thiên Phạt Chi Nhãn.

Thiên đạo vô tình, nhưng lại chí công, mọi thứ đều tuân theo quy tắc.

Theo quy tắc của thiên đạo, khi Thiên Phạt Chi Nhãn của Bàn Huyền bị hủy, phải ban cho Hậu Thổ Thiên Phạt Chi Nhãn. "Đại huynh..." Hậu Thổ nhíu mày, không hiểu Bàn Huyền đang làm gì.

Bàn Huyền không chỉ phân ra một phần pháp lực để trấn áp Nguyệt Quế, lại để thiên khiển hủy diệt Thiên Phạt Chi Nhãn.

Hủy diệt Thiên Phạt Chi Nhãn, uy lực của thiên khiển lại tăng cường.

Thiên Phạt Chi Nhãn màu tím đỏ xuất hiện ở mi tâm Hậu Thổ, ba con mắt đều trừng trừng nhìn Hồng Quân.

Có Thiên Phạt Chi Nhãn, thực lực của Hậu Thổ lại tăng cường không ít.

Diệt Thế Đại Ma, Hỗn Nguyên Kỳ, có Thiên Phạt Chi Nhãn, cộng thêm tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, thực lực của Hậu Thổ đã vượt qua Hồng Quân.

Ưu thế của Hồng Quân, cũng chỉ là đạo hạnh cao hơn Hậu Thổ một chút, nhưng chênh lệch cũng không quá lớn.

Đối mặt với Thiên Phạt Chi Nhãn, Hồng Quân ít nhiều cũng có chút kiêng kỵ. ...

Cảm nhận uy lực của thiên khiển có chút tăng cường, Bàn Huyền cũng không ngạc nhiên, vốn đã nằm trong dự liệu. "Thiên Phạt Chi Nhãn đã giải quyết xong, tiếp theo là Khai Thiên Cửu Thức." Bàn Huyền vừa điều khiển Huyền Hoàng Bảo Tháp, vừa lấy ra Khai Thiên Phủ, trên đầu là Chư Thiên Khánh Vân.

Huyền Hoàng Bảo Tháp + Chư Thiên Khánh Vân, chặn thêm vài chục đạo thiên lôi nữa cũng không thành vấn đề.

Tay cầm Khai Thiên Phủ, lực chi pháp tắc xuất hiện trên người Bàn Huyền.

Dưới sự nỗ lực của Bàn Huyền, lực chi pháp tắc mà hắn lĩnh ngộ cũng từ pháp tắc Hồng Hoang thăng cấp thành Hỗn Độn pháp tắc.

Trong ba ngàn pháp tắc, nhất lực phá vạn pháp, bản mệnh pháp tắc của Bàn Cổ cũng là lực chi pháp tắc.

Có lẽ có người sẽ nói pháp tắc đều như nhau, chỉ là Bàn Cổ mạnh, lực chi pháp tắc mới được xưng là mạnh nhất, nói vậy cũng không hoàn toàn sai, nhưng pháp tắc có cao thấp phân chia.

Như âm dương pháp tắc cao cấp hơn ngũ hành pháp tắc, thời gian và không gian pháp tắc lại vượt qua âm dương pháp tắc.

Hỗn Độn phân âm dương, âm dương diễn hóa ngũ hành, ngũ hành có thể diễn hóa vạn tượng.

Khai Thiên Cửu Thức là đại thần thông do Bàn Cổ sáng tạo ra, muốn phát huy uy lực của Khai Thiên Cửu Thức đến cực hạn, Khai Thiên Phủ và lực chi pháp tắc đều cần thiết, tốt nhất là có thêm Bàn Cổ chân thân.

Bàn Cổ thánh huyết đang chảy trong cơ thể Bàn Huyền, Khai Thiên Phủ trong tay sắc bén khiến Thượng Thương Chi Nhãn phía trên cũng không dám nhìn thẳng.

Lực chi pháp tắc vận chuyển.

Chương 231

Trong khoảnh khắc, uy lực của thiên khiển rõ ràng có chút giảm xuống.

Dù sao đi nữa, Bàn Cổ cũng là sáng thế thần của Hồng Hoang.

Thiên đạo là quy tắc của Hồng Hoang.

Một thế giới nếu không có quy tắc, sẽ hỗn loạn, dễ dàng sụp đổ.

Trước mặt sáng thế thần, quy tắc của thế giới cũng phải cúi đầu.

Bàn Huyền tuy không phải là Bàn Cổ, nhưng cũng gần như vậy, cho nên, trước mặt hắn, quy tắc của thiên đạo tuy chưa hoàn toàn cúi đầu, nhưng uy lực của thiên khiển lại giảm đi không ít.

Chưa đợi thiên lôi giáng xuống, Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền vung lên.

Do Khai Thiên Tam Bảo dung hợp hoàn mỹ, cộng thêm bản nguyên đã hồi phục một chút, uy lực của Khai Thiên Phủ kinh khủng vô cùng.

Hiện tại, ở Hồng Hoang không có pháp bảo nào có uy lực sánh được với Khai Thiên Phủ.

Do phải phân ra một phần pháp lực để trấn áp Nguyệt Quế, Bàn Huyền chỉ dùng phần lớn pháp lực để thúc đẩy Khai Thiên Phủ.

Tùy tay một rìu, lại là thức thứ nhất của Khai Thiên Cửu Thức.

Ánh rìu sắc bén hủy diệt hư không, trong nháy mắt đã chìm vào trong thiên khiển chi vân. "Oanh!" Cùng với việc ánh rìu của Khai Thiên Phủ chìm vào trong thiên khiển chi vân, Thượng Thương Chi Nhãn bùng phát thần quang.

Trong chốc lát, thiên đạo thần quang màu tím đỏ chiếu rọi toàn bộ Thái Âm Tinh.

Mấy vạn ngôi sao Thái Cổ xung quanh Thái Âm Tinh cũng bị nhuộm thành màu tím đỏ.

Thiên lôi không ngừng oanh minh, sau khi tiêu hao hết ánh rìu của Khai Thiên Phủ, mới giáng xuống một đạo thiên lôi đánh về phía Bàn Huyền, nhưng uy lực của thiên lôi thực sự khiến người ta không dám xem thường.

Dựa vào Huyền Hoàng Bảo Tháp và Chư Thiên Khánh Vân, Bàn Huyền dễ dàng chặn lại thiên lôi.

Ngay sau đó, Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền lại một kích.

Khai Thiên đệ nhị thức!

Ánh rìu lại một lần nữa chém về phía thiên khiển chi vân.

Thiên lôi không ngừng giáng xuống, ánh rìu ngày càng sắc bén chém về phía thiên khiển.

Cứ thế lặp đi lặp lại.

Rất nhanh, Bàn Huyền đã thi triển Khai Thiên Cửu Thức từ thức thứ nhất đến thức cuối cùng một lần.

Khi Bàn Huyền lần thứ hai thi triển Khai Thiên Cửu Thức, có lĩnh ngộ sâu sắc hơn.

Cùng là Khai Thiên đệ nhất thức, nhưng uy lực lại mạnh hơn trước không ít.

Mặc dù lĩnh ngộ của Bàn Huyền đối với Khai Thiên Cửu Thức chưa đại thành, nhưng cũng không nghi ngờ là đã tiến thêm một bước.

Từ tiểu thành đến đại thành của Khai Thiên Cửu Thức, độ khó không nhỏ, mượn lần thiên khiển này, Bàn Huyền cũng không có tuyệt

đối nắm chắc.

Nhưng, dù Khai Thiên Cửu Thức không thể lĩnh ngộ đại thành, có thể tiếp cận cũng tốt.

Vừa chống đỡ thiên lôi, vừa thi triển Khai Thiên Cửu Thức, Bàn Huyền tâm không tạp niệm.

Trong khoảnh khắc, ngoài thiên khiển, mọi thứ trong mắt Bàn Huyền đều biến mất.

Một lần rồi lại một lần thi triển Khai Thiên Cửu Thức, tiêu hao pháp lực rất lớn.

Mặc dù có tu vi Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, pháp lực cũng không chống đỡ nổi Bàn Huyền tiêu hao như vậy.

Chỉ thi triển Khai Thiên Cửu Thức bốn lần, pháp lực của Bàn Huyền đã tiêu hao quá nửa.

Có thể hấp thu sức mạnh của Thiên Tiên Giới để hồi phục pháp lực, nhưng, Bàn Huyền trước tiên hấp thu bản nguyên của Thái Âm Tinh để hồi phục pháp lực.

Rễ của cây Nguyệt Quế dưới chân nối liền với bản nguyên của Thái Âm Tinh, lại rất thuận tiện cho Bàn Huyền.

Theo Nguyệt Quế, đến cuối rễ cây Nguyệt Quế, cũng tiếp xúc với bản nguyên của Thái Âm Tinh.

Chỉ hấp thu một chút bản nguyên của Thái Âm Tinh, pháp lực của Bàn Huyền đã hồi phục không ít.

Cùng với việc lĩnh ngộ của Bàn Huyền đối với Khai Thiên Cửu Thức ngày càng sâu, tiêu hao pháp lực không đổi, nhưng uy lực lại không ngừng tăng cường.

Khi Bàn Huyền lần thứ năm thi triển Khai Thiên Cửu Thức, dưới

sự oanh kích của thiên lôi, Huyền Hoàng Bảo Tháp và Chư Thiên Khánh Vân đều bị phá vỡ. "Phanh!" Một đạo thiên lôi rơi xuống người Bàn Huyền, tuy không bị thương, nhưng cũng mặt mày xám xịt, trông vô cùng chật vật.

Căn cước của Bàn Huyền là đại đạo khí vận, lại có Bàn Cổ chân thân dung nhập, thân thể cường hãn vô song.

Hậu Thổ tu thành Bàn Cổ chân thân, cộng thêm chuyển hóa thành thánh thể, nhưng dưới cùng tu vi, thân thể của nàng cũng không bằng Bàn Huyền.

Hiện tại, thân thể của Bàn Huyền sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo.

Đó là do tu vi của Bàn Huyền không đủ, nếu đạt đến Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, có lẽ thân thể của hắn có thể sánh ngang Hỗn Độn Chí Bảo.

Với độ cường hãn của thân thể Bàn Huyền hiện tại, thiên khiển hiện giờ cũng không dễ dàng làm hắn bị thương.

Hơn nữa, vì Bàn Cổ là sáng thế thần của Hồng Hoang, huyết mạch của Bàn Cổ đối với thiên kiếp và thiên khiển đều có một chút miễn dịch.

Cho nên, dựa vào Bàn Cổ thánh huyết, Bàn Huyền có thể miễn dịch thiên khiển ở một mức độ nhất định.

Qua cảm thụ, Bàn Huyền phát hiện độ miễn dịch đối với thiên khiển khoảng 10%.

Có thể miễn dịch 10% sát thương của thiên khiển, đã là không thể tin được. "Sức mạnh của thiên khiển cũng đã tiêu hao không ít, nhiều nhất chỉ khiến Ngô bị chút thương tích." Bàn Huyền cảm ứng sức mạnh chứa trong thiên khiển chi vân trên đỉnh đầu, thầm tính toán.

Vượt qua lần thiên khiển này không thành vấn đề, có thể lợi dụng

lần thiên khiển này để lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức đến đại thành mới là mấu chốt.

Lúc này, Hồng Quân, Tiếp Dẫn và Tam Thanh đã dừng tay.

Các Thánh Nhân đều nhìn ra Bàn Huyền có thể vượt qua thiên khiển, đã như vậy, Hồng Quân và những người khác cũng không cần phải ra tay nữa.

Mặc dù đã đắc tội với Bàn Huyền, nhưng tiếp tục cũng không cần thiết.

Khi Tam Thanh thu tay, Bàn Huyền cũng không cần phân ra một phần pháp lực để trấn áp Nguyệt Quế, lại nhẹ nhõm hơn một chút.

Lại dùng thân thể chịu một đạo thiên lôi, Bàn Huyền lảo đảo một cái, tuy không bị thương, nhưng áo bào trên người đã bị rách.

Cắn răng, lại hấp thu một chút bản nguyên của Thái Âm Tinh, khôi phục pháp lực đến toàn thịnh, tiếp đó, Bàn Huyền bay lên, lao thẳng về phía thiên khiển. "Hử?" "Bàn Huyền..." "..." Hồng Quân và Tam Thanh ở xa đều trợn tròn mắt.

Chỉ thấy, Bàn Huyền trực tiếp bay vào trong thiên khiển chi vân, Khai Thiên Phủ trong tay chém về phía Thượng Thương Chi Nhãn.

Bên trong thiên khiển chi vân chứa đựng sự kinh khủng lớn lao, sức mạnh hủy diệt vô biên từ tứ phương tám hướng xung kích, Bàn Huyền không thể tránh né.

Vừa dùng thân thể chịu đựng sức mạnh hủy diệt từ tứ phương tám hướng, Bàn Huyền vừa một rìu chém vào Thượng Thương Chi Nhãn.

Dưới một rìu của Bàn Huyền, trên Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện một vết nứt nhỏ, thiên đạo thần quang cũng mờ đi một chút.

Nhưng, chỉ trong nháy mắt, vết nứt trên Thượng Thương Chi Nhãn đã biến mất.

Mặc dù không phải là trạng thái mạnh nhất của Thượng Thương Chi Nhãn của Hồng Hoang, nhưng cũng không phải là thứ Bàn Huyền hiện tại có thể hủy diệt.

Với thực lực hiện tại của Bàn Huyền, nhiều nhất cũng chỉ khiến Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện một vết nứt nhỏ. "Phanh!", "Phanh!", "Phanh!"...

Bàn Huyền một rìu tiếp một rìu chém ra, trong nháy mắt đã chém ra hàng trăm nghìn rìu, mỗi một rìu sức mạnh đều vô cùng kinh người.

Dưới sự tấn công của Bàn Huyền, trên Thượng Thương Chi Nhãn không ngừng xuất hiện những vết nứt nhỏ, nhưng lại trong nháy mắt biến mất.

Thiên đạo thần quang do Thượng Thương Chi Nhãn phát ra ngày càng mờ đi.

Mỗi khi trên Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện một vết nứt nhỏ, Bàn Huyền lại có thêm lĩnh ngộ về Khai Thiên Cửu Thức.

Cùng với thời gian trôi đi, sức mạnh của thiên khiển cũng đã tiêu hao gần hết.

Thấy thiên khiển chi vân sắp tan đi, Bàn Huyền cũng bị chút thương nhẹ.

Thực ra, nếu Bàn Huyền không tiến vào trong thiên khiển chi vân, cũng sẽ không bị thương.

Một chút thương nhẹ, lại giúp Bàn Huyền thành công lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức đến đại thành.

Cùng với việc Khai Thiên Cửu Thức đại thành, khoảng cách đến

viên mãn cũng không xa.

So với Khai Thiên Cửu Thức tiểu thành, Khai Thiên Cửu Thức đại thành mạnh hơn rất nhiều, hoàn toàn không thể đánh đồng. "Không ngờ chênh lệch giữa tiểu thành và đại thành của Khai Thiên Cửu Thức lại lớn như vậy." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Gần như có thể nói, tiểu thành và đại thành của Khai Thiên Cửu Thức là chênh lệch một chiều không gian.

Sau khi lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức đến đại thành, thực lực của Bàn Huyền cũng tăng mạnh.

Hiện tại, tu vi của Bàn Huyền tuy chỉ là Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, nhưng dựa vào Khai Thiên Cửu Thức đại thành, thực lực không yếu hơn Hỗn Nguyên lục trọng thiên, thậm chí sánh ngang Hỗn Nguyên thất trọng thiên.

Trước đây, nếu tu vi như nhau, Bàn Huyền ở Hồng Hoang không bằng Thánh Nhân, nhưng bây giờ đã khác.

Cùng tu vi, mặc dù Bàn Huyền ở Hồng Hoang không có thiên đạo chi lực gia trì, nhưng cũng có thể chống lại Thánh Nhân, thậm chí đánh bại Thánh Nhân.

Không lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức đến đại thành, vĩnh viễn sẽ không biết Khai Thiên Cửu Thức đại thành đáng sợ đến mức nào. ...

Thiên khiển chi vân tan đi.

Thân ảnh Bàn Huyền xuất hiện phía trên Nguyệt Quế Thụ.

Về phần chút thương nhẹ trên người Bàn Huyền, trong nháy mắt đã hồi phục.

Liếc nhìn Hồng Quân ở xa, trong mắt Bàn Huyền có chút trêu tức.

Sắp có trò hay để xem rồi.

Lần nghịch thiên này, Bàn Huyền thu hoạch không nhỏ.

Ngoài việc lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức đến đại thành, đạo hạnh của Bàn Huyền cũng tinh tiến không ít.

Thu lại Khai Thiên Phủ, Bàn Huyền hạ xuống tán cây Nguyệt Quế Thụ.

Hậu Thổ và Nữ Oa đến trước mặt Bàn Huyền, còn Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn lại rời đi. ...

Về đến Đại La Thiên, Hồng Quân và những người khác tách ra.

Hồng Quân về Tử Tiêu Thiên, Tiếp Dẫn thì về Cực Lạc Thế Giới.

Tam Thanh lại đều đến Thái Thượng Đại Xích Thiên.

Không lâu sau, Tam Thanh đến Bát Cảnh Cung. "Lần này Bàn Huyền nghịch thiên thành công, thu hoạch tất nhiên không nhỏ, nhưng không biết lớn đến đâu." Thông Thiên mở miệng.

Nghịch thiên có rủi ro, Bàn Huyền mạo hiểm nghịch thiên, nghịch thiên thành công lợi ích nhận được tự nhiên không ít.

Không chỉ Thông Thiên tò mò, Thái Thượng và Nguyên Thủy cũng đều tò mò. "Khí vận của Vu tộc e là lại tăng thêm, nếu tu vi của Bàn Huyền lại có đột phá..." Nguyên Thủy không khỏi lo lắng.

Nếu khí vận của Vu tộc là khí vận thiên đạo Hồng Hoang, nghịch thiên chắc chắn sẽ mất đi không ít khí vận, nhưng khí vận của Vu tộc đã sớm chuyển hóa thành đại đạo khí vận.

Cho nên, Bàn Huyền nghịch thiên tuy sẽ khiến khí vận của Vu tộc có chút hao hụt, nhưng sẽ không hao hụt quá nhiều, sau khi nghịch thiên thành công, nếu lợi ích Bàn Huyền nhận được đủ lớn, khí vận của Vu tộc tự nhiên sẽ tăng mạnh.

Thái Thượng mặt không biểu cảm, khí vận của Vu tộc tăng thêm

một chút không sao, chỉ sợ Vu tộc vì khí vận tăng thêm mà trở thành nhân vật chính của trời đất.

Một khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, thân thể tu vi của Bàn Huyền dễ dàng có thể đạt đến Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, muốn đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng sẽ không quá khó.

Chương 232

Thân thể tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nguyên thần tu vi muốn thăng lên cũng sẽ đơn giản.

Hiện tại, Hồng Hoang tổng cộng cũng chỉ có bảy vị Thánh Nhân, hai vị Thánh Nhân ở Vu tộc.

Trong bảy vị Thánh Nhân, ngoài Hồng Quân và Hậu Thổ đều có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, năm vị Thánh Nhân còn lại đều chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên. "Vi huynh định đến vực ngoại Hỗn Độn trung khai thiên tích địa, hai vị hiền đệ có thể giúp Ngô một tay không." Thái Thượng bỗng nhiên mở miệng. "Đại huynh muốn đến Hỗn Độn trung khai thiên tích địa?" Nguyên Thủy và Thông Thiên đều sững sờ.

Tiếp đó, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng hiểu ra.

Thái Thượng tuy đã trảm khước tam thi, nhưng mãi không thể tam thi hợp nhất, cho nên, định đến Hỗn Độn trung khai thiên tích địa để tu vi đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Tam Thanh một thể, nếu tu vi của Thái Thượng đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, Nguyên Thủy và Thông Thiên muốn đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên cũng sẽ dễ dàng hơn một chút.

Với tu vi hiện tại của Thái Thượng, ở Hỗn Độn trung khai tịch thế giới cấp Đại La dễ dàng, nhưng đã muốn Nguyên Thủy và Thông Thiên giúp, tất nhiên là muốn khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên, không phải Hỗn Nguyên nhất cấp, ít nhất cũng là Hỗn Nguyên nhị cấp.

Trong lòng cân nhắc một chút, Nguyên Thủy và Thông Thiên đồng ý. ...

Một luồng linh quang từ tay Bàn Huyền phát ra, chìm vào mi tâm Hậu Thổ, đó là một chút kinh nghiệm vận dụng Thiên Phạt Chi Nhãn.

Bởi vì Thiên Phạt Chi Nhãn của Bàn Huyền bị hủy, thiên đạo cũng ban cho Hậu Thổ Thiên Phạt Chi Nhãn.

Có kinh nghiệm của Bàn Huyền, có thể giúp Hậu Thổ đi đường ít vòng vèo hơn.

Đối với Vu tộc, cũng không thiệt, một Tổ Vu mất đi Thiên Phạt Chi Nhãn, một Tổ Vu khác lại có được Thiên Phạt Chi Nhãn.

Cho nên, Vu tộc vẫn sở hữu Thiên Phạt Chi Nhãn.

Khí vận của Vu tộc cũng tăng thêm không ít, thân thể tu vi của Bàn Huyền cách đột phá Hỗn Nguyên lục trọng thiên không xa.

Nếu không có nhân vật chính của một lượng kiếp khác tồn tại, có lẽ khi thân thể tu vi của Bàn Huyền đột phá Hỗn Nguyên lục trọng thiên, Vu tộc cũng sẽ trở thành nhân vật chính của trời đất.

Đại La Thiên, vị trí phía trên tầng trời thứ ba mươi ba.

Tử Tiêu Cung, đạo trường của Hồng Quân.

Kể từ khi trở về từ Thái Âm Tinh, tâm tư Hồng Quân vẫn khó có thể bình tĩnh.

Bỗng nhiên, nguyên thần của Hồng Quân khẽ động, một cảm giác chẳng lành dấy lên, khiến y không khỏi nhíu mày, bấm ngón tay suy diễn.

Chỉ suy diễn một lát, sắc mặt Hồng Quân đã đại biến.

Thông qua suy diễn, Hồng Quân phát hiện bí mật của mình đã bị bại lộ.

Năm xưa, Hồng Quân truyền xuống pháp môn Trảm Tam Thi vốn không có ý tốt.

Đầu tiên, y giữ lại phương pháp tam thi hợp nhất, chỉ truyền cho vài đệ tử thân truyền.

Ngoài ra, việc tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi còn giúp Hồng Quân hoàn thiện chính nó.

Theo số người tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi ngày càng nhiều, pháp môn Trảm Tam Thi của Hồng Quân cũng ngày càng hoàn thiện.

Nếu không tính Hồng Quân, pháp môn Trảm Tam Thi của y là hoàn thiện nhất Hồng Hoang, hiện tại là vậy, không có gì bất ngờ thì tương lai cũng vậy.

Cho nên, tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi không chỉ giúp ích cho Hồng Quân, mà còn khiến người tu luyện không thể nào siêu việt y.

Nếu Hồng Quân hợp đạo thành công, số người tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi càng nhiều, sự khống chế của y đối với Thiên Đạo cũng càng mạnh.

Theo thời gian, chưa chắc y không thể hoàn toàn nắm giữ Thiên Đạo Hồng Hoang, đến lúc đó, Hồng Quân sẽ là chủ nhân của Hồng Hoang, đạo quả của Bàn Cổ cũng sẽ rơi vào tay y.

Thế nhưng, bí mật của Hồng Quân lại bị bại lộ.

Bây giờ Hồng Quân suy diễn, nhưng lại không cách nào che đậy thiên cơ được nữa.

Tiếp theo, các Thánh nhân khác chắc chắn cũng sẽ suy diễn, sau đó đến Chuẩn Thánh, rồi tới Đại La Kim Tiên... ...

Ba người Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ra khỏi Đại Xích Thiên, đang chuẩn bị đi đến hỗn độn ngoài cõi.

Thái Thượng định đến hỗn độn ngoài cõi để khai thiên lập địa, hòng nhất cử đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Chưa rời khỏi Hồng Hoang, Thái Thượng bỗng dừng lại.

"Đại huynh, sao vậy?" Nguyên Thủy khó hiểu nhìn Thái Thượng.

Thông Thiên cũng vậy.

Thái Thượng lại không để ý đến Nguyên Thủy và Thông Thiên, nhắm mắt ngưng thần, cảm ngộ Thiên Đạo, suy diễn thiên cơ.

Càng suy diễn, khuôn mặt già nua của Thái Thượng càng hiện rõ vẻ kinh hãi và phẫn nộ.

Đột nhiên mở bừng đôi mắt, ánh mắt Thái Thượng âm trầm vô cùng.

Một luồng sát khí khiến cả Nguyên Thủy và Thông Thiên đều kinh ngạc tỏa ra từ trên người Thái Thượng.

"Hồng Quân, nhữ chẳng phải là người!" Thái Thượng nghiến răng nghiến lợi, ngữ khí mang theo hận ý.

"?" Nguyên Thủy và Thông Thiên đầu đầy dấu chấm hỏi, đều không hiểu vì sao Thái Thượng lại tức giận đến vậy.

"Đại huynh, lão sư…" Thông Thiên nói chưa dứt lời đã bị Thái Thượng ngắt ngang.

"Tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi của Hồng Quân là để giúp y hoàn thiện nó, quả là kế hay." Thái Thượng cười lạnh.

Nghe Thái Thượng nói vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều kinh hãi.

Không chỉ Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi.

Chỉ khác là, Thái Thượng đã trảm cả tam thi, còn Nguyên Thủy và Thông Thiên chỉ mới trảm thiện ác nhị thi.

Khi tam thi hợp nhất, pháp môn Trảm Tam Thi mới viên mãn.

Hiện tại, Thái Thượng tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi vẫn chưa viên mãn, cho nên, cũng đang giúp Hồng Quân hoàn thiện pháp môn này.

Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau, rồi cũng bấm ngón tay suy diễn.

Mặc dù đạo hạnh của Nguyên Thủy và Thông Thiên không bằng Thái Thượng, nhưng chênh lệch cũng không lớn.

Thái Thượng vì đã trảm cả tam thi, đạo hạnh vượt qua Nguyên Thủy và Thông Thiên, nên mới phát hiện ra trước.

Theo sự suy diễn của Nguyên Thủy và Thông Thiên, họ nhanh chóng phát hiện quả nhiên đúng như lời Thái Thượng.

Nhất thời, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng phẫn nộ.

"Chẳng phải là người!" Nguyên Thủy và Thông Thiên đều vừa kinh hãi vừa tức giận. ...

Thế giới Cực Lạc.

Phạm âm vang vọng, phật quang chiếu rọi, xá lợi nguyên quang giao hòa, kỳ hoa đua nở, dị hương ngào ngạt.

Rừng trúc tím khẽ lay động, nước trong Bát Bảo Công Đức Trì gợn sóng lăn tăn, trên một đóa Thập Nhị Phẩm Kim Liên, Tiếp Dẫn đang giảng kinh pháp.

Có một nhóm đệ tử Thích giáo đang nghe Tiếp Dẫn giảng đạo, có cả đệ tử thân truyền, ký danh và cả đồ tôn.

Thánh nhân giảng đạo quả phi phàm, có thiên hoa rơi tán loạn, có kim liên trào lên từ đất, có nhân uân khắp nơi, thụy khí muôn màu.

Bỗng nhiên, Tiếp Dẫn dừng lại, khiến chúng nhân đang nghe đến

đoạn hay ho phải lơ lửng, đều khó hiểu nhìn y.

Tiếp Dẫn lại không để ý đến chúng nhân, mày nhíu chặt, bấm ngón tay suy diễn thiên cơ.

Chốc lát sau, Tiếp Dẫn dường như đã tính ra, đôi mày nhíu chặt không những không giãn ra mà còn trở nên âm trầm.

Một khắc sau, trên người Tiếp Dẫn không còn vẻ từ bi, tựa như ma vương bước ra từ Cửu U.

Biết được bí mật của Hồng Quân, Tiếp Dẫn cũng kinh nộ không thôi.

Tiếp Dẫn không chỉ tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi mà còn trảm cả tam thi.

Trong số các Thánh nhân, ngoài Hồng Quân ra, cũng chỉ có Thái Thượng và Tiếp Dẫn là hai người đã trảm cả tam thi.

Có điều, Hồng Quân đã tam thi hợp nhất, còn Thái Thượng và Tiếp Dẫn thì chưa. ...

Hồng hoang đại địa, bộ lạc Hậu Thổ, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng không bình tĩnh.

Hậu Thổ vốn không tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi, nhưng Nữ Oa thì có, chỉ mới trảm thiện ác nhị thi.

Khi biết được bí mật của Hồng Quân, Nữ Oa cũng vừa kinh hãi vừa phẫn nộ, tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi lại là giúp Hồng Quân hoàn thiện nó.

“Không ngờ Hồng Quân lại âm hiểm như vậy, thật chẳng phải là người.” Hậu Thổ nói.

“Nếu không cho Hồng Quân một bài học, ý niệm của Ngô sẽ không thông suốt.” Nữ Oa nói.

Với tu vi hiện tại của Nữ Oa, nàng không phải là đối thủ của Hồng Quân, nhưng thực lực của Hậu Thổ thì đã vượt qua y. ...

Dưới chân Bất Chu Sơn, Nhân tộc, bộ lạc Phong Duyện.

Phục Hy bày Tiên Thiên Bát Quái trên mặt đất, suy diễn thiên cơ.

Biết được bí mật của Hồng Quân, thần sắc Phục Hy cũng không bình tĩnh.

Thực ra, Phục Hy đã biết từ sớm, sở dĩ không nói ra là vì hậu quả không thể gánh nổi.

Bây giờ, bí mật của Hồng Quân đã bị bại lộ.

Nhìn về phía bộ lạc Bàn Huyền với ánh mắt đầy ẩn ý, Phục Hy có thể khẳng định việc này có liên quan đến Bàn Huyền.

Tiếp theo, Hồng Quân phải đau đầu rồi.

Không đúng, Hồng Quân chắc là đang đau đầu rồi.

Thôi vậy, Phục Hy cũng không đem bí mật của Hồng Quân đi rêu rao khắp nơi, dù sao cũng là một hồi thầy trò.

Hồng Quân cũng đã cho Phục Hy không ít chỗ tốt. ...

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Minh Hà, Chuẩn Đề, Tây Vương Mẫu... các đại năng đều đã biết bí mật của Hồng Quân.

Khi biết được bí mật của Hồng Quân, gần như tất cả các đại năng đều giận không thể át.

Không phải ai cũng giống như Phục Hy, không ít đại năng đã đem bí mật của Hồng Quân công bố cho thiên hạ.

Theo bí mật của Hồng Quân lan truyền khắp Hồng Hoang, đã gây ra chấn động cực lớn.

Người biết được cũng ngày càng nhiều.

Tuy Thánh nhân không thể bị sỉ nhục, nhưng số sinh linh mắng chửi Hồng Quân lại vô số.

Nhất thời, uy vọng của Hồng Quân tại Hồng Hoang rơi xuống ngàn trượng, danh tiếng cũng thối không ngửi được. ...

"Ầm!" Hồng Tú Cầu hạ xuống, đập vào Tử Tiêu Cung.

Cấm chế của Tử Tiêu Cung bị phá vỡ, cả tòa đạo quan cũng tan tành.

Không xa, Hồng Quân bị Hậu Thổ chặn lại.

Hạo Thiên và Dao Trì hai người ở xa xa run lẩy bẩy.

Chương 233

Nữ Oa nộ khí khó bình, sau khi hủy diệt Tử Tiêu Cung, lại dùng Hồng Tú Cầu đập về phía Hồng Quân.

Hậu Thổ tuy không toàn lực ra tay, nhưng Hồng Quân cũng chịu áp lực không nhỏ, khi Hồng Tú Cầu của Nữ Oa đập tới, y không cách nào tránh né.

Một mảnh khánh vân xuất hiện trên đỉnh đầu Hồng Quân, đỡ lấy Hồng Tú Cầu, khiến nó không thể rơi xuống.

Nữ Oa chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực có thể sánh với Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nhưng Hồng Quân lại có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực có thể sánh với Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Chênh lệch giữa Hỗn Nguyên tam trọng thiên và Hỗn Nguyên nhị trọng thiên không hề nhỏ.

Tuy nhiên, phần lớn tinh lực của Hồng Quân đều dùng để đối phó với Hậu Thổ, cho nên, việc đỡ đòn tấn công của Nữ Oa cũng có chút không dễ dàng.

"Hồng Quân lão tặc!" Nữ Oa lại tế ra Tạo Hóa Đỉnh đập về phía Hồng Quân.

Công kích và phòng ngự của Tạo Hóa Đỉnh đều không tệ, dưới sự thúc đẩy pháp lực của Nữ Oa, uy lực cũng không thể xem thường.

Hồng Quân cũng không có lời nào để nói, khi bí mật của y đã bại lộ, nói gì cũng vô dụng.

Nữ Oa đã tìm đến trút giận, tự nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Nếu chỉ có một mình Nữ Oa, Hồng Quân cũng không sợ, nhưng thêm vào một Hậu Thổ, khiến Hồng Quân khó mà đối phó.

Chỉ riêng thực lực của Hậu Thổ đã vượt qua Hồng Quân.

Nữ Oa dù sao cũng là Thánh nhân, tuy tu vi đạo hạnh không bằng Hồng Quân, nhưng thực lực cũng không thể coi thường.

Lúc này, Hậu Thổ chỉ phát huy phần lớn thực lực, đã khiến Hồng Quân có áp lực không nhỏ.

Khi Tạo Hóa Đỉnh rơi xuống, khánh vân trên đầu Hồng Quân cũng không ổn định.

"Phanh!" Khánh vân của Hồng Quân bị phá vỡ, Hồng Tú Cầu và Tạo Hóa Đỉnh một trái một phải rơi xuống.

Tránh được Tạo Hóa Đỉnh, Hồng Quân lại bị Hồng Tú Cầu đập trúng.

Chịu một kích của Hồng Tú Cầu, Hồng Quân hừ một tiếng, suýt chút nữa ngã nhào.

Lại chiến đấu thêm mấy hiệp, làm mất mặt Hồng Quân, Hậu Thổ cũng thu tay.

Hậu Thổ thu tay, Nữ Oa cũng không động thủ nữa.

Hậu Thổ sở dĩ cùng Nữ Oa đến đây, cũng là để cho Nữ Oa trút giận.

Trừ phi Bàn Huyền ra tay, nếu không, Hậu Thổ và Nữ Oa liên thủ cũng không thể chém giết Thánh thể của Hồng Quân.

Còn việc diệt nguyên thần của Hồng Quân, ngay cả Bàn Huyền cũng không làm được, huống chi là Hậu Thổ và Nữ Oa.

Hiện tại, người phẫn nộ không chỉ có một mình Nữ Oa, Hậu Thổ cũng chỉ làm đến đây.

Làm mất mặt Hồng Quân cũng đủ rồi, không thể nào mời Bàn Huyền ra chém giết Thánh thể của y, cũng là được không bù mất.

Nữ Oa tuy trong lòng không cam tâm, nhưng Hậu Thổ đã không chiến nữa, nàng cũng chỉ có thể dừng tay.

"Hồng Quân, tự lo cho tốt." Hậu Thổ liếc Hồng Quân một cái, rồi dẫn Nữ Oa rời đi.

Hồng Quân mặt lạnh như tiền.

Y biết, bí mật của mình bị bại lộ chắc chắn có liên quan đến Bàn Huyền.

Bàn Huyền nghịch thiên thành công, cũng khiến bí mật của y bị bại lộ. ...

Bàn Huyền hiện tại lại đang ở Địa Tiên Giới.

Địa Tiên Giới nằm trong hư không Hồng Hoang.

Nằm trong hư không Hồng Hoang, Địa Tiên Giới phát triển không tệ, nhưng so với Thiên Tiên Giới thì kém hơn rất nhiều.

Một bộ phận Nhân tộc của Hồng Hoang đã di chuyển đến Địa Tiên Giới.

Ở Đông Thắng Thần Châu của Địa Tiên Giới, nhân loại là đông nhất, có mấy chục tỷ người, Nam Chiêm Bộ Châu cũng có mấy tỷ người, Tây Ngưu Hạ Châu thì ít hơn nhiều, chỉ có mấy trăm vạn, Bắc Câu Lô Châu thì càng ít hơn.

Ngoài Nhân tộc, cũng có Yêu tộc và Vu tộc của Hồng Hoang di chuyển đến Địa Tiên Giới.

Có điều, Vu tộc lại không có Đại Vu ở Địa Tiên Giới, chỉ có Tiểu Vu.

Bàn Huyền sở dĩ đến Địa Tiên Giới, cũng là để xem Nhân tộc có

bắt đầu thời kỳ Tam Hoàng Ngũ Đế hay không.

Có Vu tộc ở đây, Nhân tộc không thể trở thành nhân vật chính của thiên địa Hồng Hoang, trở thành nhân vật chính của thiên địa Địa Tiên Giới thì được.

Đương nhiên, nhân vật chính của thiên địa Địa Tiên Giới so với nhân vật chính của thiên địa Hồng Hoang thì kém quá xa.

Dạo một vòng trong Địa Tiên Giới, Bàn Huyền cũng rời đi.

Ra khỏi Địa Tiên Giới, hắn du đãng trong hư không Hồng Hoang.

Về đến Hồng Hoang đại địa, Bàn Huyền cảm nhận được không khí giữa thiên địa có chút không đúng.

Ngoài ra, Bàn Huyền cũng biết Hậu Thổ và Nữ Oa đã đến Tử Tiêu Cung tìm Hồng Quân trút giận.

Ngoài Thánh nhân, còn có những Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên gan lớn, thậm chí cả những kẻ dưới Đại La, cũng đi tìm Hồng Quân trút giận.

Mặc dù Thánh nhân cường đại, nhưng con kiến nổi giận cũng chưa chắc không dám cắn.

Dù là kiến càng lay cây, cũng sẽ có người nối gót nhau tiến lên.

Ba người Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên xuyên qua bình chướng thế giới Hồng Hoang, đến hỗn độn ngoài cõi.

Biết được bí mật của Hồng Quân, Tam Thanh đều vừa kinh hãi vừa phẫn nộ, định đến Tử Tiêu Cung tìm Hồng Quân trút giận, nhưng Hồng Quân là tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, còn Tam Thanh đều chỉ là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Thế là, sau khi thương lượng, Tam Thanh định chờ Thái Thượng đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên rồi mới cùng nhau đi tìm Hồng

Quân trút giận.

Trước khi đến hỗn độn ngoài cõi, Tam Thanh đã phản xuất sư môn.

Nghĩa là, Hồng Quân không còn là lão sư của Tam Thanh nữa.

Bất luận là Thái Thượng, hay Nguyên Thủy và Thông Thiên, trong lòng đều đã không còn nhận Hồng Quân làm thầy.

"Đại huynh đã trảm cả tam thi, lần này ở trong hỗn độn khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên, tu vi hẳn có thể nhất cử đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, tam thi hợp nhất chắc cũng không thành vấn đề, nhưng Ngô chỉ mới trảm thiện ác nhị thi." Nguyên Thủy thầm nghĩ.

Biết được pháp môn Trảm Tam Thi là một cái hố lớn, Nguyên Thủy cũng đang cân nhắc tự trảm thiện ác nhị thi.

Thông Thiên cũng đang cân nhắc từ bỏ thiện ác nhị thi.

Nguyên Thủy và Thông Thiên đều không chắc có thể trảm chấp niệm chi thi trong thời gian ngắn, càng đừng nói đến tam thi hợp nhất, nếu không tự trảm thiện ác nhị thi, sẽ là giúp Hồng Quân hoàn thiện pháp môn Trảm Tam Thi.

Do Tam Thanh đều là Thánh nhân Hồng Hoang, nên ở trong hỗn độn thực lực bị hạn chế.

So với ở Hồng Hoang, thực lực của Tam Thanh trong hỗn độn đã giảm đi không ít.

Nếu chỉ có một mình Thái Thượng, muốn ở trong hỗn độn khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên nhất cấp cũng không dễ dàng.

Có Nguyên Thủy và Thông Thiên tương trợ, Thái Thượng định khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên nhị cấp.

“Với tu vi đạo hạnh hiện tại của Ngô, chỉ cần ở trong hỗn độn thành công khai tịch ra thế giới Hỗn Nguyên nhị cấp, tất có thể đột phá tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.” Thái Thượng thầm nghĩ.

Vừa nghĩ, Thái Thượng vừa dùng quải trượng đi xa khỏi Hồng Hoang.

Khai thiên lập địa trong hỗn độn cũng không thể quá gần Hồng Hoang, nếu không sẽ bị ảnh hưởng rất lớn.

Hai người Nguyên Thủy đi theo sau Thái Thượng.

Chớp mắt, Tam Thanh đã cách Hồng Hoang khá xa.

“Cũng gần được rồi.” Tính toán khoảng cách với Hồng Hoang, Thái Thượng lại quan sát khu vực hỗn độn này, hài lòng nói.

Trong hỗn độn, một màu xám mịt mù, ba ngàn Đại Đạo pháp tắc vận chuyển, nhưng hoàn cảnh lại khắc nghiệt.

Không ít khu vực đều có bão hỗn độn kinh khủng, tương đối mà nói, khu vực mà Tam Thanh đang ở bây giờ không tệ, cũng giảm bớt một chút độ khó khi khai tịch thế giới.

Dứt lời, Thái Thượng vung cây quải trượng trong tay.

“Ầm!” Dưới một kích của Thái Thượng, hỗn độn chi khí trong tầm mắt đều bị đánh nổ.

Nhất thời, địa thủy hỏa phong cuộn trào, tiên thiên thanh trọc nhị khí lên xuống.

Trong thanh trọc diễn hóa âm dương lưỡng nghi.

Dương thanh bay lên hóa thành trời, âm trọc hạ xuống hóa thành đất, thiên địa sơ khai, một mảnh mênh mông.

Tiếp theo, Nguyên Thủy và Thông Thiên cùng ra tay giúp Thái Thượng.

Có hai người Nguyên Thủy và Thông Thiên ra tay tương trợ, áp lực của Thái Thượng lập tức nhẹ đi.

Phạm vi thiên địa được khai tịch cũng không ngừng mở rộng.

Khi thiên địa đạt đến tiêu chuẩn của cấp Hỗn Nguyên nhị cấp, Thái Thượng cũng ổn định thế giới, diễn hóa vạn vật.

Một kiện cực phẩm hậu thiên linh bảo từ tay Thái Thượng bay ra, chính là cây Kình Thiên Trụ được luyện chế.

Dùng một kiện cực phẩm hậu thiên linh bảo để chống đỡ một thế giới Hỗn Nguyên nhị cấp quả thật quá miễn cưỡng, nhưng nếu cây Kình Thiên Thần Trụ dùng để chống đỡ thế giới có pháp lực của ba vị Thánh nhân gia trì, thì lại khác.

Chỉ thấy, Kình Thiên Thần Trụ mà Thái Thượng tế ra có cấm chế Thái Thanh, có cấm chế Ngọc Thanh và cấm chế Thượng Thanh.

Ba loại cấm chế của Tam Thanh đều ẩn chứa pháp lực vô lượng lượng kiếp, hợp lực lại, khiến Kình Thiên Thần Trụ ổn định vô cùng, chống đỡ một thế giới Hỗn Nguyên nhị cấp không thành vấn đề.

Đồng thời ổn định thế giới, Tam Thanh cũng bình định địa thủy hỏa phong, cũng không khó.

Lại diễn hóa nhật nguyệt tinh thần, sơn xuyên đại địa, giang hà hồ hải, hoa cỏ cây cối, chim bay thú chạy...

Mọi việc tưởng chừng dễ dàng, nhưng ba vị Thánh nhân hợp lực, cũng không hề nhẹ nhàng, dù sao cũng là khai tịch một thế giới Hỗn Nguyên nhị cấp trong hỗn độn, độ khó có thể tưởng tượng.

Dùng mấy ngày thời gian, Tam Thanh đều có chút mệt mỏi, mới thành công khai tịch được một thế giới Hỗn Nguyên nhị cấp.

Ở trong hỗn độn khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên, Đại Đạo

cũng ban xuống chỗ tốt.

Có Đại Đạo công đức, có Huyền Hoàng chi khí, có Hồng Mông tử khí.

Có điều, Hồng Mông tử khí của thế giới Hỗn Nguyên nhị cấp lại kém xa Hồng Mông tử khí của Hồng Hoang.

"Giới này có thể gọi là Thái Thanh Giới." Thái Thượng nói.

Tuy nhiên, vì nguyên thần của Tam Thanh đều ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, cho nên, mặc dù không dùng đến Thiên Đạo chi lực của Hồng Hoang, nhưng việc khai tịch thế giới trong hỗn độn lại có hình chiếu của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Nghĩa là, Thái Thanh Giới tuy không ở trong Hồng Hoang, nhưng cũng nằm dưới Thiên Đạo Hồng Hoang.

Tam Thanh đối với Thái Thanh Giới cũng không quá để tâm, khai tịch thế giới này cũng chỉ để cho tu vi của Thái Thượng đột phá.

Bây giờ, một thế giới Hỗn Nguyên nhị cấp đã được khai tịch thành công trong hỗn độn, Thái Thượng có thể đột phá hay không thì khó nói.

Thái Thượng nhắm mắt, khí tức không ổn định.

Không lâu sau, một luồng khí thế từ trên người Thái Thượng phát ra, còn mạnh hơn khí thế của Nguyên Thủy và Thông Thiên, nhưng vẫn là Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Nhưng chỉ một lát sau, khí thế trên người Thái Thượng lại tăng mạnh.

Không lâu sau, khí thế của Thái Thượng đã vượt qua Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, đạt đến Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

"Thành công rồi!" Nguyên Thủy và Thông Thiên đều lộ vẻ vui

mừng.

Theo tu vi của Thái Thượng đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, tam thi cũng đã hợp nhất. ...

Hồng Hoang Đại La Thiên, hai vị Chuẩn Thánh, mấy chục vị Đại La Kim Tiên, mặt đầy phẫn nộ ở ngoài Tử Tiêu Thiên.

"Đại La Thiên không chỉ có một đạo trường của Thánh nhân, xác định là cái nào?" "Tử Tiêu Thiên." "Hồng Quân Đạo Tổ..." "Hừ, Hồng Quân cũng xứng được gọi là Đạo Tổ?

Đạo tặc thì có." "Không sai, Hồng Quân căn bản không xứng được gọi là Đạo Tổ, là đạo tặc." "Tuy dưới Thánh nhân đều là con kiến, nhưng hôm nay chúng ta cũng phải để Hồng Quân biết thế nào là cơn phẫn nộ của con kiến." Khí vận trên người những đại năng này đều không nhỏ, đều có tiên thiên linh bảo, cùng với một số thần thông lợi hại.

Hơn nữa, pháp bất trách chúng, Thánh nhân cũng không thể muốn làm gì thì làm, đó cũng là một trong những nguyên nhân mà các đại năng dám đến tìm Hồng Quân trút giận.

Chương 234

Trước những đại năng này, đã có một số đại năng đến Tử Tiêu Thiên trước.

Tử Tiêu Cung bị Nữ Oa hủy diệt vẫn chưa khôi phục, Hồng Quân không thể không đối mặt với đông đảo đại năng.

Hiện tại, mấy trăm đại năng đang đối đầu với Hồng Quân, có mấy vị Chuẩn Thánh, phần lớn còn lại là Đại La Kim Tiên, cũng có cả Thái Ất Kim Tiên.

Thái Ất Kim Tiên có thể đến Đại La Thiên quả có chút không thể tưởng tượng nổi.

Bình thường, dưới Đại La không có tư cách đến Đại La Thiên, nhưng cũng không phải là tuyệt đối.

Quy tắc thông thường đã bị phá vỡ.

Đối mặt với ngọn lửa phẫn nộ của mấy trăm đại năng, Hồng Quân tuy có thể toàn sát bọn họ, nhưng lại không dám.

Khí vận của mấy trăm đại năng cộng lại rất lớn, nếu giết nhiều đại năng như vậy, Hồng Quân không chỉ mất Thánh vị, mà cái giá phải trả cũng không nhỏ.

"Hồng Quân, nhữ không phải là người." "Truyền xuống pháp môn Trảm Tam Thi, lại che giấu tam thi hợp nhất." "Lợi dụng bọn ta để hoàn thiện pháp môn Trảm Tam Thi cho nhữ." "Bây giờ ngươi còn gì để nói?" Bí mật của Hồng Quân đã rõ như ban ngày, y cũng không thể phủ nhận.

"Có được có mất, bần đạo truyền xuống pháp môn Trảm Tam Thi, cũng không cầu các ngươi tu luyện, các ngươi có thể chọn tu luyện,

cũng có thể chọn không tu luyện, còn về tam thi hợp nhất, sau khi trảm tam thi có thể tự lĩnh ngộ, không truyền xuống cũng là không hy vọng có người cao ngạo viển vông." Hồng Quân mặt không biểu cảm nói.

"Hừ, mặc cho những lưỡi nở hoa sen, hôm nay cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua." "Hồng Quân lão tặc." Ngọn lửa phẫn nộ của các đại năng không phải là vài câu nói tùy tiện của Hồng Quân có thể hóa giải.

Theo một Đại La Kim Tiên ra tay trước, các đại năng cũng đều ra tay.

Lập tức, từng kiện pháp bảo oanh tạc về phía Hồng Quân.

Có tiên thiên linh bảo, cũng có hậu thiên linh bảo, có đủ loại thần thông.

Có đại năng dùng Nhật Quang Thần Thủy, Nguyệt Quang Thần Thủy và Tinh Quang Thần Thủy tấn công.

Tam Quang Thần Thủy hợp nhất là thánh dược chữa thương, tách ra lại đều có uy lực đáng sợ.

Ngoài ra, còn có Nhược Thủy, Thái Dương Chân Hỏa, Hồng Liên Nghiệp Hỏa...

Cũng có lôi đình, cương phong, nhiều không kể xiết.

Bị mấy trăm đại năng vây công, Bán Thánh cũng không chống đỡ nổi, nhưng Thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên có thể nhẹ nhàng ứng phó, huống chi là Thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Giống như mấy trăm con kiến đang vây công một gã khổng lồ.

"Hạt gạo nhỏ nhoi, sao dám tỏa sáng?" Hồng Quân khinh thường cười một tiếng.

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp xuất hiện trên đỉnh đầu Hồng Quân,

dễ dàng đỡ được tất cả các đòn tấn công.

Đòn tấn công của mấy trăm đại năng phảng phất như kiến càng lay cây.

Đỡ được đòn tấn công của các đại năng, Hồng Quân vung tay, Tử Tiêu thần quang chiếu rọi.

Những đại năng bị Tử Tiêu thần quang chiếu trúng, bất luận là Chuẩn Thánh, hay Đại La Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên, đều bị thương.

Thái Ất Kim Tiên hoàn toàn không thể chống đỡ, Đại La Kim Tiên có thể chống đỡ một chút, Chuẩn Thánh cũng chỉ chống đỡ được một lát.

Mặc dù Hồng Quân không giết những đại năng này, nhưng có thể làm họ bị thương, cũng có thể phong ấn.

"Thánh nhân không phải là một đám con kiến có thể mạo phạm." Ánh mắt Hồng Quân lạnh lùng.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, mấy trăm đại năng vây công Hồng Quân đều mất đi sức chiến đấu, từng người bị thương không nhẹ, không chỉ thân thể bị thương, nguyên thần cũng bị tổn hại.

Giết nhiều đại năng như vậy, khí vận trên người Hồng Quân cũng có chút thất thoát, nhưng không nhiều.

Nếu giết hết những đại năng này, khí vận trên người Hồng Quân e rằng sẽ thất thoát hết.

Mất đi khí vận, Hồng Quân có thể mất Thánh vị.

Khí vận càng lớn, càng được Thiên Đạo chiếu cố, ngược lại, mất đi khí vận dễ bị Thiên Đạo chán ghét.

Thánh nhân một khi bị Thiên Đạo chán ghét, sẽ mất Thánh vị.

Với tu vi đạo hạnh hiện tại của Hồng Quân, một khi mất Thánh vị, tu vi ít nhất cũng có thể còn Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Sau khi làm cho các đại năng mất đi sức chiến đấu, Hồng Quân đang định phong ấn mấy đại năng để trấn nhiếp, lại có dị tượng Thánh nhân xuất hiện.

Tường vân thụy khí, nhân uân khắp nơi, dị hương ngào ngạt, chính là Tam Thanh đã đến.

Thái Thượng chân đạp tường vân, trên người phát ra Thái Thanh tiên quang.

Nguyên Thủy và Thông Thiên một trái một phải đi theo sau Thái Thượng.

Hồng Quân cũng không để ý đến mấy trăm đại năng đã mất sức chiến đấu, ánh mắt của y gắt gao nhìn chằm chằm vào Tam Thanh, đặc biệt là Thái Thượng.

Chỉ một cái liếc mắt, Hồng Quân đã nhìn ra tu vi của Thái Thượng đã đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Một người tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, cộng thêm hai người tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, đối với Hồng Quân cũng là một uy hiếp không nhỏ.

Không lâu sau, Tam Thanh đã đến trước mặt Hồng Quân.

Hồng Quân không mở miệng, Tam Thanh cũng đều không mở miệng, nhưng không khí lại đang biến đổi.

Đại La Thiên, Tử Tiêu Thánh Cảnh.

Mấy trăm đại năng bị Hồng Quân làm bị thương, đều đã mất đi sức chiến đấu, có Chuẩn Thánh, có Đại La Kim Tiên, cũng có Thái Ất Kim Tiên.

Hiện tại, Hồng Quân lại không để ý đến những đại năng này, mà nhìn chằm chằm vào Tam Thanh.

Nếu Tam Thanh đều chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, áp lực của Hồng Quân cũng sẽ không quá lớn, nhưng Thái Thượng hiện tại lại có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, khiến áp lực của Hồng Quân lớn hơn.

"Hồng Quân, nhữ không phải là người, không xứng làm thầy của Tam Thanh bọn ta." Thái Thượng mở miệng.

Nguyên Thủy và Thông Thiên tuy đều không mở miệng, nhưng thái độ cũng giống như Thái Thượng.

Hồng Quân cũng biết, khi bí mật của y bị bại lộ, Tam Thanh tất nhiên sẽ phản bội sư môn.

"Thiên Đạo ở trên, Ngô Bàn Cổ Thái Thanh, từ nay về sau không phải là đệ tử Huyền Môn, không phải là đồ đệ của Hồng Quân." "Thiên Đạo ở trên, Ngô Bàn Cổ Ngọc Thanh, từ nay về sau không phải là đệ tử Huyền Môn..." "Thiên Đạo ở trên, Ngô Bàn Cổ Thượng Thanh..." Hiển nhiên, Tam Thanh đã thương lượng xong, ngay trước mặt Hồng Quân phản sư.

Hành động này của Tam Thanh khiến Hồng Quân mất mặt không ít.

Sự liên kết khí vận giữa Tam Thanh và Hồng Quân cũng bị cắt đứt.

"Nghiệt đồ!" Hồng Quân tức giận không nhẹ, sắc mặt tái xanh.

Tuy nhiên, đối với sự phẫn nộ của Hồng Quân, Tam Thanh lại không hề để tâm.

Với phong cách của Thái Thượng và Nguyên Thủy, đã không làm thì thôi, đã làm thì phải làm cho tới.

Đã quyết định phản sư, lại có thực lực chống lại Hồng Quân, Tam Thanh cũng không còn gì cố kỵ.

Theo Tam Thanh phản xuất Huyền Môn, khí vận của Hồng Quân lại thất thoát không ít, mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng không trấn áp nổi.

Khí vận thất thoát khiến Hồng Quân vô cùng tức giận.

"Hồng Quân, nhữ đã chúng bạn thân ly, giác ngộ đi!" Thông Thiên lạnh lùng nói.

Dứt lời, Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên tuốt khỏi vỏ, hóa thành một dải lụa.

Phong mang của Thanh Bình Kiếm chói mắt vô cùng, sắc bén bá đạo, tựa như có thể trảm diệt tất cả.

Đối mặt với một kiếm của Thông Thiên, sắc mặt Hồng Quân hơi biến, trong tay xuất hiện một cây trượng trúc xanh biếc, là một kiện thượng phẩm tiên thiên linh bảo.

"Phanh!" Mặc dù pháp lực của Hồng Quân vượt qua Thông Thiên rất nhiều, nhưng một lần giao phong lại không chiếm được bao nhiêu tiện nghi.

Một mặt là vì kiếm đạo của Thông Thiên sắc bén, mặt khác là vì uy lực của Thanh Bình Kiếm rất lớn.

Thanh Bình Kiếm là cực phẩm tiên thiên linh bảo, uy lực còn gần hơn cả tiên thiên chí bảo, vượt xa cây trượng trúc trong tay Hồng Quân.

Sau khi Thông Thiên động thủ, Thái Thượng cũng dùng quải trượng ra tay, cây quải trượng trong tay bổ thẳng vào mặt Hồng Quân.

Đánh người không đánh mặt, thể diện đối với Thánh nhân rất quan

trọng, hành động này của Thái Thượng khiến Hồng Quân càng thêm tức giận.

Tiếp theo, Nguyên Thủy cũng ra tay.

Ánh sáng của Tam Bảo Ngọc Như Ý khiến Chuẩn Thánh cũng không thể nhìn thẳng.

Do tu vi của Thái Thượng vượt qua Nguyên Thủy và Thông Thiên, uy lực của quải trượng cũng không thể so sánh với Thanh Bình Kiếm và Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Ngoài ra, vì quải trượng, Thanh Bình Kiếm và Ngọc Như Ý đồng căn đồng nguyên, ba thứ kết hợp, uy lực tăng mạnh.

Hơn nữa, vì là chứng đạo pháp bảo của Tam Thanh, ba kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo đều ẩn chứa ý cảnh Hỗn Nguyên đạo quả.

Ba kiện pháp bảo có uy lực gần bằng tiên thiên chí bảo kết hợp lại, uy lực có thể sánh với tiên thiên chí bảo.

Nếu ba kiện pháp bảo đều thăng cấp thành tiên thiên chí bảo, uy lực kết hợp e rằng có thể sánh với hỗn độn linh bảo.

Dưới sự tấn công hợp lực của Tam Thanh, Hồng Quân trong thời gian ngắn không rơi vào thế hạ phong, nhưng chỉ đấu được mấy trăm nguyên hội đã hơi rơi vào thế hạ phong.

Chủ yếu là vì thực lực của Thái Thượng không kém Hồng Quân bao nhiêu, có Nguyên Thủy và Thông Thiên tương trợ, lại mạnh hơn Hồng Quân một bậc.

Lại chiến đấu một lát, Hồng Quân đã trái phải không đỡ nổi.

"Phanh!" Tam Bảo Ngọc Như Ý nắm bắt được một cơ hội thoáng qua, đánh trúng Hồng Quân, chỉ đánh cho Hồng Quân miệng mũi phun ra Tam Muội Chân Hỏa, suýt chút nữa ngã nhào, mũ quan rơi xuống,

tóc tai bù xù, vô cùng thảm hại.

Mất mặt càng lúc càng lớn, khiến Hồng Quân cũng tức giận công tâm.

Dưới sự va chạm dư ba của bốn vị Thánh nhân chiến đấu, không chỉ Tử Tiêu Thiên của Hồng Quân bị phá hoại nặng nề, mấy trăm đại năng đã mất sức chiến đấu cũng bị vạ lây.

Bỗng nhiên, một Thái Ất Kim Tiên trong số mấy trăm đại năng đã mất sức chiến đấu hét thảm một tiếng, thân thể hóa thành tro bụi, nguyên thần bị tổn hại cũng không thể thoát được, hồn phi phách tán, mấy nghìn nguyên hội tu hành hóa thành bọt nước.

Theo trận chiến ngày càng kịch liệt, Hồng Quân và Tam Thanh đều có Thiên Đạo chi lực gia trì.

Dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, thực lực của Hồng Quân và Tam Thanh đều tăng mạnh.

Thực lực của Hồng Quân và Thái Thượng sánh ngang với Hỗn Nguyên tam trọng thiên, thực lực của Nguyên Thủy và Thông Thiên thì có thể sánh với Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Khi trận chiến của các Thánh nhân nâng cấp, dư ba cũng càng đáng sợ hơn.

Trong số mấy trăm đại năng đã mất sức chiến đấu, các Thái Ất Kim Tiên đều thân hóa tro bụi, chỉ có mấy người may mắn, nguyên thần bị tổn hại đi vào luân hồi.

Sau Thái Ất Kim Tiên là Đại La Kim Tiên.

Phần lớn các Đại La Kim Tiên cũng đều thân thể hóa thành tro bụi, nhưng gần như đều có thể nguyên thần nhập luân hồi.

Một phần nhỏ Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh thì thoát được

một kiếp.

Đột nhiên, một đóa Thập Nhị Phẩm Kim Liên xuất hiện, công đức kim quang bao phủ lấy một đám đại năng đã mất sức chiến đấu, chính là Tiếp Dẫn.

Tiếp Dẫn làm vậy cũng là để kết một thiện duyên với không ít đại năng.

Đứng trên Thập Nhị Phẩm Kim Liên, Tiếp Dẫn hai tay chắp lại, thần sắc từ bi.

Phật quang xuất hiện trên người Tiếp Dẫn, trong phật quang ẩn ẩn có phạm âm vang vọng.

Dưới sự chiếu rọi của phật quang của Tiếp Dẫn, sẽ khiến người ta tứ đại giai không, lục căn thanh tịnh.

Thấy Tam Thanh đang vây công Hồng Quân, Tiếp Dẫn cũng ra tay.

Theo Tiếp Dẫn cũng tấn công Hồng Quân, Hồng Quân vốn đã rơi vào thế hạ phong lại càng lâm vào tình cảnh không ổn.

"Lại một nghiệt đồ nữa." Hồng Quân tóc tai bù xù, càng thêm mặt mày xám xịt, tuy không bị thương, nhưng lại vô cùng thảm hại.

Hôm nay, Hồng Quân có thể nói là mất mặt hết cỡ.

Cứ tiếp tục như vậy, không chỉ đạo trường của y sẽ bị hủy diệt, mà Hồng Quân e rằng sẽ bị thương.

Còn việc Tam Thanh và Tiếp Dẫn diệt Thánh thể của Hồng Quân, độ khó lại rất lớn.

"Thôi vậy!" trong lòng y thầm than.

Tiếp theo, Hồng Quân vận dụng Hỗn Độn Nhân Quả pháp tắc, cũng là bản mệnh pháp tắc của y.

Những ai tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi của Hồng Quân, đều nợ y nhân quả.

Nhân quả pháp tắc diễn hóa thành nhân quả đại đạo.

Chương 235

Dưới tác dụng của nhân quả đại đạo, trong cõi u minh có một luồng sức mạnh tạp nham khổng lồ giáng xuống, rơi vào trên người Hồng Quân.

Hồng Quân sở dĩ truyền xuống pháp môn Trảm Tam Thi, chính là nhất cử đa đắc, có thể tích lũy khí vận, có thể giúp hoàn thiện pháp môn Trảm Tam Thi, còn có thể bòn rút sức mạnh.

Lấy nhân quả làm môi giới, Hồng Quân có thể mượn một phần sức mạnh của những người tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi, để giúp tu vi đột phá.

Một khắc sau, một phần sức mạnh của ba người Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tiếp Dẫn cũng bị Hồng Quân sử dụng.

Trước đây Hồng Quân sở dĩ không làm vậy, là vì sợ bại lộ bí mật.

Đã bí mật bị bại lộ, lại thêm bị Tam Thanh và Tiếp Dẫn vây công, Hồng Quân cũng không nhịn được nữa.

Số người tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi ở Hồng Hoang không phải là ít, cộng lại, pháp lực kinh khủng, chỉ một phần trong đó cũng đã đáng sợ.

Pháp lực khổng lồ tạp nham rơi vào trên người Hồng Quân, khiến tu vi của y đang tăng nhanh.

"Tình huống gì đây?" Nguyên Thủy kinh hãi thất sắc.

Thông Thiên và Tiếp Dẫn cũng kinh hãi.

Một khắc sau, những người tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi ở Hồng Hoang đều mất đi một phần pháp lực.

Còn Thái Thượng đã tam thi hợp nhất, lại không có chuyện gì.

Sau khi chấn kinh, Nguyên Thủy và những người khác liền hiểu ra, tiếp theo là Chuẩn Thánh, sau đó là Đại La.

"Đáng ghét, tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi không chỉ giúp Hồng Quân hoàn thiện pháp môn Trảm Tam Thi, một phần pháp lực còn bị Hồng Quân lợi dụng để tăng tu vi." "Pháp môn Trảm Tam Thi đúng là một cái hố lớn!" ...

Bất đắc dĩ bòn rút, Hồng Quân vừa chống đỡ công thế của Tam Thanh và Tiếp Dẫn, vừa cảm thụ tu vi không ngừng tăng tiến.

Sau lần bòn rút này, lần thứ hai sẽ khó hơn, thu hoạch cũng kém xa lần đầu.

Nhưng Hồng Quân cũng bất đắc dĩ.

Bây giờ không bòn rút, sau này bòn rút thu hoạch e rằng cũng sẽ ít đi.

Không chỉ vì tình cảnh hiện tại, mà còn vì lợi ích tối đa hóa.

Theo tu vi của Hồng Quân đang tăng nhanh, pháp lực của y cũng đang tăng mạnh.

Dần dần, Hồng Quân một mình địch bốn cũng không rơi vào thế hạ phong.

Tam Thanh và Tiếp Dẫn vây công Hồng Quân đều sắc mặt càng lúc càng khó coi.

Lại qua không lâu, tu vi của Hồng Quân nhất cử đột phá, từ Hỗn Nguyên nhị trọng thiên tăng lên Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Khi tu vi đạt đến Hỗn Nguyên tam trọng thiên, dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, thực lực của Hồng Quân lại chỉ gần bằng Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Thiên Đạo chi lực mà Thánh nhân có thể sử dụng mạnh yếu, có liên quan đến tu vi, nhưng quan trọng hơn là đạo hạnh.

"Không tốt, tu vi của Hồng Quân đột phá Hỗn Nguyên tam trọng thiên." Tiếp Dẫn kinh hãi.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều biến sắc.

Mặc dù thực lực của Hồng Quân chỉ gần bằng Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, nhưng đã vượt qua Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Vì tu vi đột phá, thực lực của Hồng Quân đại tăng, một mình địch bốn vị Thánh nhân cũng bắt đầu chiếm thế thượng phong.

"Ầm!" Lại một lát sau, Tử Tiêu Thiên của Hồng Quân tan tành.

Khi đạo trường của Hồng Quân bị hủy diệt, Tam Thanh và Tiếp Dẫn ngầm hiểu ý nhau thu tay.

Tiếp tục chiến đấu cũng không có ý nghĩa gì lớn.

Chỉ dựa vào Tam Thanh và Tiếp Dẫn, muốn đánh bại Hồng Quân cũng không có khả năng.

Trừ phi trong số Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tiếp Dẫn có một người đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Thấy Tam Thanh và Tiếp Dẫn thu tay, Hồng Quân do dự một chút, cũng thu tay. ...

Hồng Quân cũng không khai tịch lại đạo trường mới, mà rời khỏi Đại La Thiên.

Lần bòn rút này khiến tu vi của Hồng Quân đột phá Hỗn Nguyên tam trọng thiên, chỉ cần một thời gian, Hồng Quân có thể lại bòn rút một lần nữa, nhưng sau lần bòn rút này, những người tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi đều sẽ trở nên thông minh hơn.

Cho nên, Hồng Quân một thời gian nữa bòn rút có thành công hay

không là một chuyện, thành công thì thu hoạch cũng chắc chắn kém xa lần này.

Theo lần bòn rút của Hồng Quân, những người tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi càng phẫn nộ hơn.

Không chỉ giúp Hồng Quân hoàn thiện pháp môn Trảm Tam Thi, còn bị Hồng Quân bòn rút, ai cũng sẽ phẫn nộ. ...

Tại một nơi nào đó trên Hồng Hoang đại địa, Bàn Huyền cũng kinh ngạc, hắn biết tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi là giúp Hồng Quân hoàn thiện pháp môn Trảm Tam Thi, nhưng không ngờ Hồng Quân còn có thể bòn rút.

"Hồng Quân quả là Hồng Quân." May mà Hồng Quân chưa hợp đạo thành công, nếu không, tất cả những người tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi đều giúp y hoàn thiện pháp môn, lúc cần thiết có thể bòn rút, lại thêm mấy đệ tử Thánh nhân, chỉ cần mưu hoạch tốt, khống chế Thiên Đạo Hồng Hoang cũng không phải là không thể.

Thực ra, với căn cước là Vu tộc khí vận, Bàn Huyền cũng có thể bòn rút, nhưng hắn không thích giết gà lấy trứng.

Trong thời gian ngắn, Hồng Quân không thể hợp đạo, theo Tam Thanh, Tiếp Dẫn, còn có Phục Hy, đều phản sư, khí vận trên người Hồng Quân cũng thất thoát rất nhiều, xa không đủ để hợp đạo.

Đối với Vu tộc, lại là lợi nhiều hơn hại.

Cả Hồng Hoang đều không bình tĩnh.

Kể từ khi bí mật của Hồng Quân bị bại lộ, những người tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi cố nhiên đều kinh nộ không thôi, những người không tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi cũng phẫn nộ.

Những người tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi mà chưa trảm được một thi, đều âm thầm may mắn.

Trước có Hậu Thổ và Nữ Oa đến Tử Tiêu Thiên làm mất mặt Hồng Quân, lại có Nữ Oa hủy diệt Tử Tiêu Cung, sau có Tam Thanh và Tiếp Dẫn tìm Hồng Quân trút giận.

Thể diện của Hồng Quân không nghi ngờ gì là mất hết.

Ngoài ra, các đại năng cũng đều biết tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi không chỉ giúp Hồng Quân hoàn thiện pháp môn, mà còn bị y bòn rút, cũng càng thêm kinh nộ.

Bây giờ, Tử Tiêu Thiên đã bị hủy diệt.

Hồng Quân cũng không còn ở Đại La Thiên, không biết đã đi đâu, có lẽ ở một nơi nào đó trong Hồng Hoang, cũng có thể đã đến hỗn độn ngoài cõi.

Không biết người khác nghĩ thế nào, trong lòng Bàn Huyền có chút kiêng kỵ.

Lần này kết thù với Hồng Quân quá lớn, Hồng Quân tuyệt đối sẽ báo thù.

Mặc dù Hồng Quân không đối phó được Bàn Huyền, nhưng có thể đối phó Vu tộc.

Có điều, Bàn Huyền cũng không hối hận, Hồng Quân vẫn luôn phản đối Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa, Tam Thanh và Tiếp Dẫn lại đều là đệ tử của Hồng Quân, đoàn kết lại là một trở lực rất lớn.

Bây giờ, Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều đã trở mặt với Hồng Quân.

Nếu Tam Thanh lại phân gia, trở lực đối với việc Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa không nghi ngờ gì là đã nhỏ đi.

Hơn nữa, bây giờ không đối phó Hồng Quân, sớm muộn gì cũng phải đối phó.

Chẳng lẽ đợi Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa rồi mới đối phó Hồng Quân?

Khi đó, Bàn Huyền muốn trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng sẽ không quá khó, khí vận khổng lồ, đối phó Hồng Quân sẽ dễ dàng hơn, nhưng Hồng Quân ngu sao?

Cho nên, Hồng Quân nhất định sẽ dốc toàn lực để ngăn cản Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Với sự âm hiểm của Hồng Quân, e rằng còn che giấu một số át chủ bài chưa sử dụng.

Nếu bí mật của Hồng Quân không bị bại lộ, theo thời gian trôi qua, chỗ tốt mà Hồng Quân có được càng lớn.

Lần này Hồng Quân bòn rút, tu vi trực tiếp từ Hỗn Nguyên nhị trọng thiên đột phá Hỗn Nguyên tam trọng thiên, nếu bí mật của Hồng Quân không bị bại lộ, sau này có lẽ khi Hồng Quân bòn rút, tu vi sẽ từ Hỗn Nguyên tam trọng thiên đột phá Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, hoặc cao hơn nữa.

Bỗng nhiên, Bàn Huyền dường như cảm ứng được điều gì, không khỏi thần sắc khẽ động.

Tùy tay phá vỡ giới hạn không gian, Bàn Huyền đã đến U Minh Giới.

Vừa đến U Minh Giới, Bàn Huyền liền đi đến Địa Phủ.

Chốc lát sau, Bàn Huyền đã đến Phong Đô.

Ty Luân Hồi, có Đại Vu trấn thủ, những âm hồn muốn chuyển thế xếp hàng đi vào, theo sự thẩm phán của Địa Phủ tiến vào các đạo trong luân hồi, có nhập Thiên Đạo, có nhập Nhân Đạo, cũng có nhập Súc Sinh Đạo, có nhập Địa Ngục Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, A Tu La và Vu Đạo.

Trên con đường phải đi qua trước khi vào luân hồi có một cây cầu Nại Hà, Đại Vu Mạnh Bà đang nấu canh Mạnh Bà trên cầu.

Uống một bát canh Mạnh Bà rồi mới luân hồi chuyển thế, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng sẽ bị phong ấn ký ức.

Sự xuất hiện của Bàn Huyền không kinh động một ai, Đại Vu trấn thủ Ty Luân Hồi cũng không phát giác.

Với tu vi đạo hạnh hiện tại của Bàn Huyền, không bị phát giác, ngay cả Hồng Quân cũng khó phát hiện.

Vừa bước vào luân hồi, Bàn Huyền cảm giác luân hồi có một sự biến hóa không nói nên lời.

"Đại huynh!" Hậu Thổ và Bình Tâm xuất hiện ở phía trước.

Bàn Huyền phát hiện luân hồi có dị biến, cũng là lần đầu tiên chạy đến, nhưng Hậu Thổ lại còn nhanh hơn.

"Luân hồi biến hóa, có biết nguyên nhân không?" Bàn Huyền thuận miệng hỏi.

"Dường như có liên quan đến Hắc Ám Vực Sâu." Hậu Thổ nói.

Hắc Ám Vực Sâu?

Bàn Huyền như có điều suy nghĩ.

Hắc Ám Vực Sâu là một cấm khu của U Minh Giới, là một vực sâu đen thẳm không thấy đáy, lại tràn ngập năng lượng kinh khủng.

Sinh linh dưới Đại La tiếp cận Hắc Ám Vực Sâu sẽ bị hắc ám hóa, trở thành sinh vật hắc ám hung bạo, mất đi lý trí.

Nếu tiến vào Hắc Ám Vực Sâu, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng có thể bị hắc ám hóa.

Bàn Huyền cũng từng tiến vào Hắc Ám Vực Sâu, lại phát hiện

Hắc Ám Vực Sâu không có đáy.

Vì trong Hắc Ám Vực Sâu không gian đứt đoạn, cho nên, không ngừng rơi xuống sẽ bị kẹt trong vòng lặp không gian, còn có lực lượng duy độ va chạm.

Mặc dù Hắc Ám Vực Sâu không có đáy, nhưng nếu phá vỡ giới hạn, sẽ bị truyền tống đến hỗn độn ngoài cõi.

Nghe Hậu Thổ nói dị biến của luân hồi có liên quan đến Hắc Ám Vực Sâu, Bàn Huyền cũng ngạc nhiên.

Luân hồi là do Bàn Huyền và Hậu Thổ cùng nhau diễn hóa ra, hai người cùng chia sẻ quyền hành của luân hồi.

Thôi vậy, Bàn Huyền nhắm mắt lại, câu thông với bản nguyên luân hồi.

Rất nhanh, Bàn Huyền đã thành công câu thông với bản nguyên luân hồi.

Cẩn thận cảm nhận, không ngừng suy diễn, một lúc lâu sau, Bàn Huyền mới mở mắt ra.

Hậu Thổ lại đang chau mày suy diễn.

"Không cần suy diễn nữa, Ma Giới chi môn đã mở ra trong Hắc Ám Vực Sâu." Bàn Huyền nói với Hậu Thổ.

"Ma Giới?" Hậu Thổ ngẩn ra.

Về Ma Giới, Hậu Thổ cũng biết, là do Thập Nhị Phẩm Hắc Liên của Ma Tổ La Hầu diễn hóa.

Ma tộc ở Hồng Hoang chỉ cần tu vi đạt tiêu chuẩn, là có thể phi thăng Ma Giới.

Thánh nhân cũng khó mà tiến vào Ma Giới.

Có điều, Ma Giới chi môn hiện tại đã mở ra trong Hắc Ám Vực Sâu, Thánh nhân muốn tiến vào Ma Giới lại không có độ khó.

"Ma Giới chi môn quả nhiên ở trong Hắc Ám Vực Sâu, sao lại đột nhiên mở ra?" trong lòng Hậu Thổ không khỏi thắc mắc.

Người tìm kiếm Ma Giới chi môn không phải là ít, Hậu Thổ cũng đã tìm, sớm đã đoán Ma Giới chi môn ở trong Hắc Ám Vực Sâu, nhưng vẫn luôn không tìm thấy.

"Có lẽ là do một đại năng nào đó trong Ma Giới, cũng có thể là do quy tắc của Ma Giới, nếu là về sau, chắc là cứ cách bao nhiêu năm lại mở ra một lần." Bàn Huyền nói.

Hiện tại, Ma Giới chi môn vì sao mở ra không quan trọng, quan trọng là có thể đến Ma Giới.

Chương 236

Vì không biết Ma Giới chi môn sẽ mở ra trong bao lâu, cho nên, Bàn Huyền lập tức rời khỏi luân hồi, đi về phía Hắc Ám Vực Sâu, Hậu Thổ cũng vội vàng đi theo.

Một khi Ma Giới chi môn đóng lại, dù biết Ma Giới chi môn ở trong Hắc Ám Vực Sâu, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng khó tìm thấy. ...

Tại một nơi nào đó trong U Minh Giới, cách Cửu U chi địa không xa, là một vùng hắc ám rộng lớn.

Trong hắc ám, vực sâu khổng lồ phảng phất như muốn nuốt chửng người ta.

Gần Hắc Ám Vực Sâu cũng có một số sinh vật hắc ám đang hoạt động, có chim bay, có thú chạy, có cả thân người.

Đột nhiên, hư không ngoài Hắc Ám Vực Sâu vặn vẹo, Bàn Huyền và Hậu Thổ từ trong hư không bước ra.

Vừa từ trong hư không bước ra, hắc ám chi lực kinh khủng ập đến, muốn ô nhiễm thân thể của hai người Bàn Huyền, xâm thực nguyên thần, hắc ám hóa hai người.

Tuy nhiên, chút hắc ám chi lực ngoài Hắc Ám Vực Sâu đối với Đại La Kim Tiên cũng chẳng là gì, trong mắt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên càng không đáng nhắc đến.

"Gào!" Không xa, một con cự thú toàn thân đen kịt, cao hơn nghìn trượng, như một ngọn núi nhỏ, hình dáng giống tê giác.

Cự thú hắc ám không có lý trí phát hiện ra Bàn Huyền và Hậu Thổ, gầm lên một tiếng lao tới.

Đó cũng là vì Bàn Huyền và Hậu Thổ không che giấu thân hình và thu liễm khí tức.

"Ầm ầm ầm!" Dưới bước chạy của cự thú hắc ám, phạm vi vạn dặm chấn động.

Con cự thú hắc ám này chỉ có tu vi Huyền Tiên.

Liếc nhìn một cái, Hậu Thổ tay phải ngón trỏ khẽ điểm, một đoàn thần quang lóe lên.

Dưới sự chiếu rọi của một điểm thần quang xuất hiện trong tay Hậu Thổ, cự thú hắc ám đang lao tới hét thảm một tiếng hóa thành tro bụi.

Bàn Huyền cũng không để ý, đi về phía Hắc Ám Vực Sâu.

Không lâu sau, Bàn Huyền đã vào trong Hắc Ám Vực Sâu.

Hậu Thổ theo sát phía sau Bàn Huyền, trên đường có mấy sinh vật hắc ám không biết điều, đều bị một điểm thần quang mà Hậu Thổ tùy tay phát ra diệt sạch.

Ngoài Hắc Ám Vực Sâu có sinh vật hắc ám, trong vực sâu cũng có.

So với bên ngoài, sinh vật hắc ám trong Hắc Ám Vực Sâu tuy số lượng ít hơn, nhưng thực lực lại mạnh hơn, không thiếu cấp Đại La Kim Tiên.

Còn về sinh vật hắc ám có thực lực Chuẩn Thánh, trong Hắc Ám Vực Sâu lại không có.

Trước thần quang mà Hậu Thổ tùy tay phát ra, sinh vật hắc ám có thực lực Đại La Kim Tiên cũng chớp mắt hóa thành tro bụi.

Mà tất cả những sinh vật hắc ám này, trong mắt Hậu Thổ đều giống nhau, đều là con kiến.

Có Hậu Thổ đi theo sau, Bàn Huyền cũng không cần ra tay.

Trong mắt Hậu Thổ là con kiến, trong mắt Bàn Huyền càng không cần phải nói.

Giống như trên đường đi dẫm chết con kiến hay con côn trùng nhỏ, có chút làm hỏng tâm trạng.

May mà sau khi tiến vào Hắc Ám Vực Sâu ít gặp phải sinh vật hắc ám hơn.

Thời gian trong Hắc Ám Vực Sâu hỗn loạn, khác xa với bên ngoài.

Có lẽ ở trong Hắc Ám Vực Sâu một vạn năm, ở bên ngoài chỉ là một khoảnh khắc.

Tìm kiếm trong Hắc Ám Vực Sâu, chỉ nửa giờ đồng hồ, Bàn Huyền đã biết được vị trí của Ma Giới chi môn.

Một bước bước ra, Bàn Huyền đã đến trước Ma Giới chi môn.

"Ma Giới chi môn?" Đi theo sau Bàn Huyền, Hậu Thổ không khỏi tò mò đánh giá.

Ma Giới chi môn trông giống như một cánh cửa đá cổ xưa, màu đen, có ma khí lượn lờ.

Trong Hắc Ám Vực Sâu, Ma Giới chi môn xuất hiện trước mặt, mở ra, dưới Kim Tiên cũng chỉ có thể cảm nhận được ma khí, Kim Tiên có thể nhìn thấy ma khí, Thái Ất Kim Tiên mới có thể nhìn thấy Ma Giới chi môn.

Hoa văn trên Ma Giới chi môn dữ tợn kinh khủng, lại có phù văn hoa sen.

Thông qua Ma Giới chi môn có thể tiến vào Ma Giới, nhưng cũng sẽ bị chuyển hóa thành ma.

Nếu Đại La Kim Tiên thông qua Ma Giới chi môn, không có chí

bảo hộ thân chắc chắn sẽ bị chuyển hóa thành ma, Chuẩn Thánh thì có thể không bị ma hóa.

Nhìn hai cái, Bàn Huyền tiến vào Ma Giới chi môn. ...

Vượt qua Ma Giới chi môn, Bàn Huyền đã đến Ma Giới.

Cả Ma Giới tràn ngập ma khí, bầu trời màu huyết sắc, mặt trăng màu tím, vô cùng quỷ dị.

Trên mặt đất chảy dung nham, mùi giống như lưu huỳnh phiêu tán.

Đại địa màu tro trắng hoặc đen kịt.

Mặc dù hoàn cảnh Ma Giới khắc nghiệt, nhưng đối với Ma tộc, lại là thánh địa.

Ma tộc tu luyện ở Ma Giới sẽ nhanh chóng trưởng thành.

Mặc dù trong Ma Giới cũng sẽ thai nghén ra ma, có ma từ Hồng Hoang phi thăng lên Ma Giới, nhưng sinh linh trong Ma Giới rất ít.

Trong Ma Giới, trừ một số nơi đặc biệt, trăm triệu vạn dặm không thấy một sinh linh cũng là chuyện bình thường.

Ma Giới do Nhị Thập Tứ Phẩm Hắc Liên diễn hóa, lại được Thiên Đạo công nhận.

Bàn Huyền tuy có chút hứng thú với Nhị Thập Tứ Phẩm Hắc Liên, nhưng nếu luyện hóa cả Ma Giới thành Nhị Thập Tứ Phẩm Hắc Liên, lại là được không bù mất.

Đến Ma Giới lần này, Bàn Huyền chỉ cần tìm Thí Thần Thương và Tru Tiên Kiếm Trận.

Có điều, Bàn Huyền cũng không chắc Thí Thần Thương và Tru Tiên Kiếm Trận có ở Ma Giới, chỉ là có khả năng.

“Hoàn cảnh Ma Giới quá khắc nghiệt.” Hậu Thổ không thích Ma

Giới.

“Đối với Ma tộc lại là thánh địa.” Bàn Huyền cười cười.

Vừa nói, Bàn Huyền đã phóng ra thần thức.

Ma Giới tuy không nhỏ, nhưng thần thức của Bàn Huyền trong khoảnh khắc đã bao phủ cả Ma Giới.

Hậu Thổ cũng phóng ra thần thức.

U Minh Giới, trong Hắc Ám Vực Sâu.

Sau khi Bàn Huyền và Hậu Thổ tiến vào Ma Giới không lâu, Ma Giới chi môn đã đóng lại.

Sau khi Ma Giới chi môn đóng lại, hơn một giờ đồng hồ sau, Hồng Quân và Thái Thượng hai người đã đến Hắc Ám Vực Sâu.

Hồng Quân và Thái Thượng đều là Thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nhưng phát giác Ma Giới chi môn mở ra trong Hắc Ám Vực Sâu lại muộn.

Còn về Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tiếp Dẫn, lại càng muộn hơn.

Tại một nơi nào đó trong Hắc Ám Vực Sâu, Hồng Quân mặt mày âm trầm: “Bàn Huyền và Hậu Thổ chắc chắn đã đến Ma Giới.” Trong Ma Giới có thể sẽ có Tru Tiên Kiếm Trận và Thí Thần Thương, thậm chí có cả đạo quả của La Hầu.

Đối với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đạo quả của La Hầu tầng thứ không cao, nhưng nếu có thể có được, cũng có một số chỗ tốt.

Ví như Hồng Quân, nếu có thể có được đạo quả của La Hầu, đạo hạnh có thể tăng tiến không ít.

Tuy nhiên, Ma Giới chi môn đã đóng lại, mặc dù biết ở trong Hắc Ám Vực Sâu, nhưng Hồng Quân cũng không tìm thấy.

Khi Ma Giới chi môn đóng lại, lần sau mở ra sẽ ở một vị trí khác.

Cho nên, Ma Giới chi môn lần này mở ra ở một vị trí, lần sau lại không ở cùng một vị trí.

Hồng Quân có thể suy diễn ra vị trí mà Ma Giới chi môn lần này mở ra, nhưng lại không biết lần sau sẽ ở vị trí nào, càng không biết Ma Giới chi môn lần sau mở ra cần bao lâu. ...

Trong Ma Giới.

Sau khi thần thức bao phủ cả Ma Giới, Bàn Huyền cẩn thận cảm nhận một lúc, thu hồi thần thức, đi về một hướng.

Hậu Thổ cũng thu hồi thần thức, theo sau Bàn Huyền.

Mặc dù Ma Giới không nhỏ, nhưng trong mắt Bàn Huyền lại không lớn.

Trong nháy mắt, Bàn Huyền đã đến phía trên một dãy núi khổng lồ, nhìn xuống dưới, núi non trập trùng.

Nhìn một cái, những ngọn núi cao vạn trượng có đến hàng vạn.

Trong dãy núi, có sông ngòi và thác nước, nhưng hoặc là dung nham nóng rực, hoặc là nước độc ô uế.

Ma khí nồng đậm huyễn hóa vạn vật, lại ẩn chứa đại khủng bố.

Ánh mắt Bàn Huyền quét qua, rơi vào một ngọn núi cao hơn trăm vạn trượng.

Tùy tay một đạo Điều Thiên Thần Lôi oanh ra.

"Ầm!" Dưới một đạo Điều Thiên Thần Lôi tùy tay của Bàn Huyền, ngọn núi cao trăm vạn trượng ở xa xa vỡ nát.

Những tảng đá lớn nhỏ văng ra, dung nham phun trào, nước độc bắn tung tóe, ma khí cuồn cuộn.

“Két!” Một tiếng kêu chói tai, là một con chim quái, trông giống như đà điểu, nhưng chỉ có một mắt.

Là một con Độc Nhãn Ma Điểu tu vi Kim Tiên.

Độc Nhãn Ma Điểu nhìn Bàn Huyền và Hậu Thổ một cái, có sự kiêng dè sâu sắc.

Có thể một kích hủy diệt một ngọn núi cao trăm vạn trượng, khiến ma điểu bị thương, thực lực hiển nhiên đã vượt qua Kim Tiên.

Biết không thể trêu vào, ma điểu cũng bay đi.

Bàn Huyền và Hậu Thổ đều không để ý đến con ma điểu bỏ chạy.

Một con kiến tu vi Kim Tiên mà thôi, chỉ cần không tìm chết, Bàn Huyền và Hậu Thổ cũng lười để ý.

Trong ngọn núi bị Bàn Huyền hủy diệt, ẩn ẩn có ánh sáng của tiên thiên linh bảo.

“Tiên thiên linh bảo?” Hậu Thổ thần sắc khẽ động.

Chỉ một kiện hạ phẩm tiên thiên linh bảo, cũng có cần thiết phải thu lấy.

Vu tộc có quá nhiều người không có tiên thiên linh bảo.

“Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, đáng tiếc không có Tru Tiên Tứ Kiếm.” Bàn Huyền nói.

Mặc dù có chút thất vọng, nhưng tìm được Tru Tiên Kiếm Trận Đồ cũng không tệ.

Tru Tiên Kiếm Trận Đồ là cực phẩm tiên thiên linh bảo, kết hợp với Tru Tiên Tứ Kiếm có thể bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Nếu không có Tru Tiên Tứ Kiếm, dùng bốn thanh tiên thiên sát kiếm bố trận, ví như Nguyên Đồ và A Tỳ của Minh Hà, chỉ có thể bày

thành một Tru Tiên Kiếm Trận giả, uy lực kém xa mong đợi, tối đa cũng chỉ đối phó được Chuẩn Thánh, muốn đối phó Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên quá miễn cưỡng.

Có điều, có được Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, lại có thể lĩnh ngộ Tru Tiên Kiếm Trận.

Tru Tiên Kiếm Trận là một trong ba đại sát trận của Hồng Hoang, cùng với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ngang hàng.

Bàn Huyền mượn Thiên Đạo của Thiên Tiên Giới, đã suy diễn ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận càng là do Bàn Huyền suy diễn ra truyền cho các Tổ Vu.

Nếu lại lĩnh ngộ Tru Tiên Kiếm Trận, ba đại sát trận của Hồng Hoang cũng đã đủ.

"Phanh!" Đất rung núi chuyển, đá lăn, dung nham cuộn trào, nước độc trào dâng, một tấm trận đồ bay ra, hóa thành lưu quang đi về phía xa.

"Sinh ra khí linh rồi?" Hậu Thổ ngạc nhiên.

Bàn Huyền cũng có chút ngạc nhiên.

La Hầu vẫn lạc mới bao lâu?

Chương 237

Trong Tru Tiên Kiếm Trận Đồ chắc chắn có ấn ký nguyên thần của La Hầu, La Hầu vẫn lạc, ấn ký nguyên thần của La Hầu muốn biến mất cũng cần thời gian.

Một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo muốn sinh ra khí linh càng cần thời gian dài, cần đáp ứng đủ loại điều kiện.

Theo lý, Tru Tiên Kiếm Trận Đồ không nên sinh ra khí linh.

Nhưng Tru Tiên Kiếm Trận Đồ hiện tại rõ ràng là muốn bỏ chạy, nếu không có khí linh không thể như vậy.

"Chẳng lẽ là một dị số?" trong lòng Bàn Huyền khẽ động.

Bàn Huyền có thể xuyên việt thành Vu tộc khí vận, có lẽ người khác có thể xuyên việt thành Tru Tiên Kiếm Trận Đồ.

Có điều, đợi có được Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, mọi chuyện sẽ rõ ràng.

Chưa đợi Bàn Huyền ra tay, Hậu Thổ đã ra tay trước, tế ra Hỗn Nguyên Kỳ.

Theo Hỗn Nguyên Kỳ xuất hiện, chớp mắt che trời lấp đất, bao phủ càn khôn.

Nhất thời, âm dương nghịch loạn, ngũ hành điên đảo, thời không vặn vẹo, Tru Tiên Kiếm Trận Đồ đã chạy xa hàng tỷ quang niên không khỏi tự chủ bay về, rơi vào tay Hậu Thổ.

Dưới thủ đoạn của Thánh nhân Hậu Thổ cộng với sức mạnh của tiên thiên chí bảo Hỗn Nguyên Kỳ, Tru Tiên Kiếm Trận Đồ nhỏ bé không có chút sức phản kháng nào.

“Hư tổn cũng quá nghiêm trọng rồi.” Khi nhìn rõ Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, Hậu Thổ không khỏi nói.

Bàn Huyền nhìn một cái, cũng đúng như lời Hậu Thổ nói.

Tru Tiên Kiếm Trận Đồ hư tổn nghiêm trọng.

Với mức độ hư tổn của Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, e rằng bản nguyên cũng đã có chút tổn hại.

Không từ cực phẩm tiên thiên linh bảo hạ xuống thượng phẩm tiên thiên linh bảo đã là may.

Cũng lúc đó, một đoàn hư ảnh xuất hiện trên Tru Tiên Kiếm Trận Đồ.

Khi nhìn thấy hư ảnh trên Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, Hậu Thổ kinh ngạc, Bàn Huyền cũng ánh mắt co lại.

“La Hầu?” “Không, là La Hầu có tàn hồn trong Tru Tiên Kiếm Trận Đồ.” Bàn Huyền cũng ngạc nhiên.

“Hai vị đạo hữu.” hư ảnh La Hầu nói.

Hậu Thổ nhìn về phía Bàn Huyền.

Theo ý của Hậu Thổ, nên diệt tàn hồn của La Hầu, nhưng Bàn Huyền ở đây, không thể không để ý đến ý kiến của Bàn Huyền.

Biết được trong Tru Tiên Kiếm Trận Đồ có tàn hồn của La Hầu, Bàn Huyền cũng đang cân nhắc.

Muốn diệt tàn hồn của La Hầu dễ dàng, Bàn Huyền chỉ cần một ánh mắt là được, nếu là Hậu Thổ, cũng chỉ cần động ngón tay.

Có điều, La Hầu có giá trị lợi dụng.

“Thí Thần Thương và Tru Tiên Tứ Kiếm ở đâu?” Bàn Huyền hỏi.

“Thí Thần Thương rơi vào hỗn độn ngoài cõi, Ngô cũng không

biết ở đâu, còn về Tru Tiên Tứ Kiếm, chắc là ở một nơi nào đó trên Hồng Hoang đại địa, cũng có thể ở trong hư không Hồng Hoang." La Hầu trả lời.

Bàn Huyền nhìn ra La Hầu không nói dối.

Nghĩa là, Thí Thần Thương và Tru Tiên Tứ Kiếm đều không ở Ma Giới.

Tru Tiên Kiếm Trận Đồ mặc dù bị tổn hại, nhưng muốn sửa chữa cũng không khó, không nói đến thủ đoạn của Bàn Huyền, còn có Càn Khôn Đỉnh của Hậu Thổ và Tạo Hóa Đỉnh của Nữ Oa.

Không có Tru Tiên Tứ Kiếm, không thể bày ra Tru Tiên Kiếm Trận thật sự.

Còn về Thí Thần Thương, mặc dù là cực phẩm tiên thiên linh bảo, uy lực lại sánh với tiên thiên chí bảo.

Hậu Thổ có Diệt Thế Đại Ma, nếu Nữ Oa có Thí Thần Thương, thực lực có thể tăng lên một chút.

"Ngô có thể giúp nhữ tạo ra một thân thể." Bàn Huyền nói với La Hầu.

Nghe Bàn Huyền nói, La Hầu lộ vẻ vui mừng, Hậu Thổ lại nhíu mày.

"Đại huynh..." Hậu Thổ khuyên ngăn, theo nàng thấy, La Hầu là một nhân vật nguy hiểm, nên diệt tàn hồn của La Hầu.

"Không cần nói nhiều, vi huynh tự có tính toán." Bàn Huyền nói với Hậu Thổ.

Hậu Thổ mặt đầy bất đắc dĩ, nhưng cũng không nói thêm gì nữa.

"Đa tạ đạo hữu." La Hầu cảm tạ Bàn Huyền.

Bàn Huyền lấy ra một hạt sen màu xanh, có hỗn độn chi khí lưu

chuyển.

“Hỗn Độn Thanh Liên liên tử?” Nhìn thấy hạt sen mà Bàn Huyền lấy ra, La Hầu cũng không khỏi kinh hô.

Hậu Thổ nhìn hạt sen mà Bàn Huyền lấy ra, trước tiên ngẩn ra, tiếp theo như có điều ngộ ra.

Bàn Huyền cũng không để ý đến suy nghĩ của La Hầu và Hậu Thổ.

Hạt sen của Tam Thập Ngũ Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

Trong tay Bàn Huyền, hạt sen xảy ra biến hóa.

Chỉ một lát sau, hạt sen đã biến thành một phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

“Vèo!” Tàn hồn của La Hầu rời khỏi Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, tiến vào trong một phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

La Hầu cũng không lo lắng Bàn Huyền muốn làm gì bất lợi với mình.

Với thực lực của Bàn Huyền, muốn đối phó tàn hồn của La Hầu quá đơn giản, căn bản không cần thiết phải lấy ra một hạt Hỗn Độn Thanh Liên. ...

Một phẩm Hỗn Độn Thanh Liên lơ lửng giữa không trung, hấp thu ma khí.

Ma khí từ bốn phương tám hướng ùa đến, bị Hỗn Độn Thanh Liên hấp thu, chuyển hóa thành hỗn độn chi khí.

Theo ma khí hấp thu ngày càng nhiều, hỗn độn chi khí mà Hỗn Độn Thanh Liên chuyển hóa cũng ngày càng nhiều.

Theo hiệu suất này, một năm rưỡi nữa có thể thăng lên thành nhị phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

Tàn hồn của La Hầu dung hợp trong một phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, dưới sức mạnh của Hỗn Độn Thanh Liên tu bổ thần hồn.

Bàn Huyền thì tay cầm Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, một luồng thần thức tiến vào trong đó.

Bàn Huyền không sửa chữa Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, cũng không luyện hóa, mà là cảm ngộ.

Bàn Huyền hiện tại chỉ cần lĩnh ngộ Tru Tiên Kiếm Trận là được.

Nếu Tru Tiên Kiếm Trận Đồ thăng cấp thành tiên thiên chí bảo, Tru Tiên Tứ Kiếm cũng đều thăng cấp thành tiên thiên chí bảo, Tru Tiên Kiếm Trận do năm kiện tiên thiên chí bảo bày ra, mới có sức hấp dẫn lớn đối với Bàn Huyền.

Nhưng muốn thăng cấp Tru Tiên Kiếm Trận Đồ từ cực phẩm tiên thiên linh bảo thành tiên thiên chí bảo lại khó.

Thăng cấp Tru Tiên Tứ Kiếm từ thượng phẩm tiên thiên linh bảo thành cực phẩm tiên thiên linh bảo, độ khó cũng không nhỏ. ...

Tru Tiên Kiếm Trận Đồ xuất thế, cùng với việc La Hầu hấp thu lượng lớn ma khí, động tĩnh đều không nhỏ, đã thu hút mấy cường giả Ma tộc.

Mấy đại năng Ma tộc chạy đến, ba Đại La Kim Tiên, năm Thái Ất Kim Tiên.

“Tru Tiên Kiếm Trận Đồ của Ma Tổ.” “Kia...” “Cái thanh liên kia là gì?” “Hỗn Độn chi khí, Hỗn Độn Thanh Liên.” “Mặc dù chỉ là một phẩm, nhưng cũng là chí bảo.” Mấy đại năng Ma tộc ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào Tru Tiên Kiếm Trận Đồ và một phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

Mỗi đại năng Ma tộc đều muốn chiếm làm của riêng.

Có điều, mấy đại năng Ma tộc không nhìn thấu tu vi của Bàn Huyền và Hậu Thổ.

Nhưng mấy đại năng Ma tộc đều gan to bằng trời, có bốn đại năng Ma tộc do dự một chút, bốn người còn lại lại động thủ.

Vì Tru Tiên Kiếm Trận Đồ ở trong tay Bàn Huyền, lại không nhìn thấu tu vi của hắn, bốn đại năng Ma tộc ra tay lại tranh đoạt một phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

Tàn hồn La Hầu trong một phẩm Hỗn Độn Thanh Liên lúc này chỉ muốn chửi thề.

"Cút!" Bàn Huyền mở miệng.

Một luồng khí thế từ trên người Bàn Huyền phát ra, khiến thế giới cũng phải run rẩy.

Bốn đại năng Ma tộc ra tay, cùng với những người không ra tay, đều kinh hãi.

Bảo vật có tốt đến mấy cũng phải có mạng mới hưởng thụ được.

Khi Bàn Huyền phóng ra khí thế khiến toàn bộ Ma giới run rẩy, mấy tên đại năng Ma tộc sợ vỡ cả mật.

Không chỉ mấy tên đại năng Ma tộc, mà gần như toàn bộ sinh linh trong Ma giới đều run lẩy bẩy.

Khi Bàn Huyền thu lại khí thế, mấy tên đại năng Ma tộc vội vàng bỏ chạy, nhanh hết mức có thể.

Trong thời gian ngắn, sẽ không có một sinh linh nào dám đến đây.

Tuy nhiên, chỉ một lát sau, Bàn Huyền cảm nhận có người đang nhìn trộm. "Hừ!" Theo một tiếng hừ lạnh của Bàn Huyền, những kẻ đang nhìn trộm nơi này đều thu lại pháp nhãn.

La Hầu lại nói một tiếng cảm tạ.

Nếu không có Bàn Huyền, Nhất Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên rơi vào tay một đại năng Ma tộc, tàn hồn của La Hầu e rằng sẽ bị thôn phệ.

Ma tộc tín phụng sức mạnh, cường giả vi tôn.

La Hầu, nếu mất đi sức mạnh, cũng sẽ bị cường giả Ma tộc diệt trừ.

Đương nhiên, Ma tộc chắc chắn cũng có những đại năng trung thành tuyệt đối với La Hầu, dù hắn không còn sức mạnh vẫn sẽ hiệu mệnh, chỉ là số đó rất ít.

Bàn Huyền tiếp tục cảm ngộ Tru Tiên Kiếm Trận.

Cầm Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, một luồng thần thức tiến vào bên trong, cẩn thận cảm ngộ.

Bất chợt, Bàn Huyền cảm ngộ được bản nguyên của Tru Tiên Kiếm Trận Đồ.

Khi một luồng thần thức của Bàn Huyền tiếp xúc với bản nguyên của Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, cả người hắn cũng rơi vào một trạng thái đốn ngộ.

Trong trạng thái đốn ngộ, Bàn Huyền không chỉ lĩnh ngộ được Tru Tiên Kiếm Trận, mà còn thôi diễn Tru Tiên Kiếm Trận thành một loại thần thông.

Bàn Huyền cảm giác đã qua rất lâu, nhưng khi tỉnh lại từ trạng thái đốn ngộ, thực ra chỉ là một khoảnh khắc.

Đốn ngộ không liên quan đến pháp tắc thời gian, là một trạng thái huyền diệu khôn cùng.

La Hầu đang hấp thu ma khí, không chú ý đến Bàn Huyền, nhưng Hậu Thổ lại phát hiện Bàn Huyền đã đốn ngộ.

Tu vi đạo hạnh càng cao, thu hoạch từ đốn ngộ cũng càng lớn.

Với tu vi đạo hạnh của Bàn Huyền, đốn ngộ một lần là chuyện không hề nhỏ.

Hậu Thổ biết, Bàn Huyền chắc chắn đã có thu hoạch không nhỏ, tuy có chút tò mò, nhưng cũng không mở miệng hỏi.

Tùy tay thu lại Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, Bàn Huyền mặt không đổi sắc, nhưng trong lòng lại không hề bình tĩnh.

Lần đốn ngộ này, thu hoạch của Bàn Huyền quả thực không nhỏ.

Hắn đã lĩnh ngộ Tru Tiên Kiếm Trận, lại còn thôi diễn nó thành thần thông.

Tùy theo căn cước, cũng như tu vi đạo hạnh cao thấp, thần thông được thôi diễn từ Tru Tiên Kiếm Trận cũng có đẳng cấp khác nhau.

Người khác thi triển có lẽ là Hậu Thiên Công Đức thần thông hoặc Tiên Thiên thần thông, nhưng Bàn Huyền thi triển lại là Hỗn Độn thần thông. "Thần thông đã được thôi diễn từ Tru Tiên Kiếm Trận, vậy gọi là Tru Tiên đi." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Khi Bàn Huyền thi triển thần thông Tru Tiên, có thể phân ra bốn hư ảnh, hoặc bốn hình chiếu, cũng có thể là bốn phân thân, lấy bản thể làm trung tâm, phân tán ở bốn phương, hướng về bản thể bái một cái, trong phạm vi đó, bất luận là sinh linh hay âm linh, trong cơ thể đều sẽ bộc phát một đoàn Hỗn Độn kiếm khí.

Với tu vi, đạo hạnh và căn cước của Bàn Huyền, nếu phân ra bốn hư ảnh thi triển thần thông Tru Tiên, miểu sát Đại La Kim Tiên không thành vấn đề.

Nếu phân ra bốn hình chiếu thi triển, có thể miểu sát Chuẩn Thánh, thậm chí làm Hỗn Nguyên nhất trọng thiên bị thương.

Nếu là bốn phân thân, uy lực lớn nhất có thể làm Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên bị thương.

Chương 238

Cũng bởi vì tu vi hiện tại của Bàn Huyền chỉ là Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, nếu tăng lên Hỗn Nguyên lục trọng thiên, dùng bốn phân thân phối hợp thi triển thần thông Tru Tiên, có thể làm Hỗn Nguyên lục trọng thiên bị thương. "Nếu khoảng cách không quá xa, đồng thời làm mấy chục Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên bị thương chắc là có thể." Bàn Huyền thầm tính toán.

So với Khai Thiên Cửu Thức, thần thông Tru Tiên của Bàn Huyền lại kém hơn.

Cùng là Hỗn Độn thần thông, Khai Thiên Cửu Thức mạnh hơn Tru Tiên quá nhiều.

Nhưng, theo đạo hạnh của Bàn Huyền tăng lên, chưa chắc không thể hoàn thiện thần thông Tru Tiên.

Hiện tại, Bàn Huyền nóng lòng muốn thử thần thông Tru Tiên.

Suy nghĩ một chút, Bàn Huyền quyết định tìm mấy tên đại năng Ma tộc để thử thần thông Tru Tiên.

Dù sao hắn cũng không định dùng thần thông Tru Tiên làm một trong những át chủ bài. "Bố trí một cái Tiên Thiên đại trận cho La Hầu đi." Bàn Huyền nói với Hậu Thổ.

Hậu Thổ do dự một lát, lấy ra Hỗn Nguyên Kỳ, bố trí một cái Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Bố trí xong Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, Hậu Thổ thu lại Hỗn Nguyên Kỳ.

Nhất Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên ở ngay trận nhãn của Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Trong Ma giới không ai có thể phá được trận này, cho nên La Hầu ở trong trận rất an toàn, hơn nữa, trận này còn có thể tăng phúc cho việc tu hành của La Hầu.

Phía tây bắc Ma tộc, một ngọn núi nguy nga cao ức vạn trượng, khí thế hùng vĩ.

Trong ngọn núi có một thế lực của Ma giới, do Thị Huyết Ma Vương đứng đầu.

Thị Huyết Ma Vương là cường giả tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, chỉ còn một bước nữa là đến Chuẩn Thánh, thích thôn phệ tinh huyết của sinh linh để tăng pháp lực.

Thủ hạ của Thị Huyết Ma Vương có bảy Đại La Kim Tiên và mấy chục Thái Ất Kim Tiên, Kim Tiên có mấy trăm, dưới Kim Tiên có mấy nghìn, là một bá chủ ở Ma giới.

Phía trên ngọn núi, Bàn Huyền nhìn xuống đám ma trong núi.

Hậu Thổ có chút không hiểu nhìn Bàn Huyền. "Tám tên Đại La Kim Tiên, cũng tàm tạm." Bàn Huyền lẩm bẩm.

Tiếp đó, chỉ thấy Bàn Huyền phân ra bốn hư ảnh.

Bốn hư ảnh của Bàn Huyền phân tán ra, một hướng về phía đông, một hướng về phía tây, một hướng về phía nam, một hướng về phía bắc.

Bản thể Bàn Huyền ở phía trên đỉnh núi, bốn hư ảnh phân tán ở bốn phương.

Cả ngọn núi nằm trong vòng vây của bốn hư ảnh Bàn Huyền. "Tru Tiên Kiếm Trận?" Hậu Thổ có chút suy đoán.

Tiếp đó, Hậu Thổ trợn to mắt.

Chỉ thấy, bốn hư ảnh của Bàn Huyền hướng về bản thể Bàn

Huyền bái một cái, đám ma bên dưới chết thảm.

Bất luận là tiểu ma tu vi dưới Kim Tiên, hay đại ma tu vi Đại La Kim Tiên, trong cơ thể đều bộc phát ra một đạo Hỗn Độn kiếm khí.

Hỗn Độn kiếm khí xé nát nguyên thần và thân thể, có sức xâm thực cực mạnh, bị xâm thực sẽ hóa thành hỗn độn.

Từng đạo Hỗn Độn kiếm khí xuất hiện trong ngọn núi bên dưới, đám ma không một ai may mắn thoát khỏi, đều chết, hóa thành hỗn độn, không chỉ thần hình câu diệt, một điểm chân linh cũng bị mẫn diệt.

Khi bốn hư ảnh của Bàn Huyền bao vây một khu vực, bản thể Bàn Huyền ở trung tâm khu vực, vậy thì, khi bốn hư ảnh hướng về bản thể Bàn Huyền bái một cái, sinh linh trong khu vực đó trong cơ thể đều sẽ bộc phát ra một đạo Hỗn Độn kiếm khí.

Nếu là Hỗn Độn kiếm khí công kích từ bên ngoài, có thể tránh né, nhưng trực tiếp bộc phát từ trong cơ thể, thì không thể tránh né, có pháp bảo cũng khó phòng ngự, dù sao cũng là bộc phát từ bên trong. "..., thần thông của đại huynh..." Hậu Thổ trong lòng không thể bình tĩnh, thần thông của Bàn Huyền khiến nàng chấn động.

Chỉ là bốn hư ảnh của Bàn Huyền hướng về bản thể bái một cái, nếu là bốn hình chiếu, uy lực tất nhiên sẽ tăng mạnh, nếu là bốn phân thân, uy lực càng đáng sợ hơn.

Chỉ xem Bàn Huyền dùng bốn hư ảnh thi triển thần thông Tru Tiên, Hậu Thổ cũng biết thần thông này đáng sợ đến mức nào.

Nếu Bàn Huyền dùng bốn phân thân thi triển thần thông Tru Tiên, Hậu Thổ dùng Hỗn Nguyên Kỳ chống đỡ cũng có thể sẽ bị sát thương, nhưng cũng chỉ mất đi thánh thể, muốn diệt nguyên thần thì khó.

Cũng không cần Bàn Huyền nói nhiều, Hậu Thổ biết thần thông này được thôi diễn từ Tru Tiên Kiếm Trận. "Đây là thần thông Tru Tiên, muội lĩnh ngộ Tru Tiên Kiếm Trận trước, liền có thể thôi diễn ra thần thông." Bàn Huyền thuận miệng nói với Hậu Thổ.

Nếu Hậu Thổ muốn học, cần phải lĩnh ngộ Tru Tiên Kiếm Trận trước.

Tru Tiên Kiếm Trận Đồ đang ở trong tay Bàn Huyền, có thể đưa cho Hậu Thổ lĩnh ngộ.

Hậu Thổ dù sao cũng là thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, mượn Tru Tiên Kiếm Trận Đồ để lĩnh ngộ Tru Tiên Kiếm Trận, độ khó không lớn.

Nhưng, muốn thôi diễn Tru Tiên Kiếm Trận thành thần thông Tru Tiên, độ khó không nhỏ.

Bàn Huyền cũng là nhờ đốn ngộ.

Nếu Hậu Thổ không thể đốn ngộ, dù lĩnh ngộ được Tru Tiên Kiếm Trận, muốn thôi diễn nó thành thần thông Tru Tiên cũng cần rất lâu, có thể là mấy ngàn nguyên hội, có thể là một lượng kiếp, cũng có thể lâu hơn.

Nhưng, cũng có đường tắt.

Hậu Thổ có thể lĩnh ngộ Tru Tiên Kiếm Trận trước, sau đó, Bàn Huyền dùng bốn hư ảnh thi triển thần thông Tru Tiên lên người Hậu Thổ, vừa không gây uy hiếp, lại có trợ giúp cho việc thôi diễn Tru Tiên Kiếm Trận thành thần thông Tru Tiên.

Thấy được uy lực của thần thông Tru Tiên, Hậu Thổ cũng có hứng thú với thần thông này.

Nhưng, có những thần thông có thể truyền thụ, có những thần thông lại chỉ có thể dựa vào ngộ, thần thông Tru Tiên thuộc loại thứ

hai.

Bàn Huyền cũng không thể trực tiếp truyền thụ thần thông Tru Tiên cho Hậu Thổ.

Thấy Hậu Thổ có hứng thú với thần thông Tru Tiên, Bàn Huyền cũng lấy ra Tru Tiên Kiếm Trận Đồ.

Lúc này, bốn hư ảnh của Bàn Huyền cũng biến mất.

Trong ngọn núi bên dưới không còn một sinh linh nào, chỉ còn lại một mảnh tịch mịch.

Bàn Huyền và Hậu Thổ đáp xuống đỉnh núi.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng hóa thành một cái bồ đoàn, Hậu Thổ ngồi lên trên.

Tay cầm Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, Hậu Thổ một luồng thần thức tiến vào, bắt đầu cảm ngộ Tru Tiên Kiếm Trận.

Nhờ có Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, chỉ trong vòng chưa đầy một giờ, Hậu Thổ cũng đã lĩnh ngộ được Tru Tiên Kiếm Trận.

Nhưng, thôi diễn Tru Tiên Kiếm Trận thành thần thông Tru Tiên lại không thành công, chỉ có chút manh mối, do đã tận mắt chứng kiến Bàn Huyền thi triển thần thông Tru Tiên.

Nếu không tận mắt thấy Bàn Huyền thi triển, Hậu Thổ thậm chí còn không có chút manh mối nào. "Làm phiền đại huynh." Hậu Thổ nói. "Huynh muội với nhau không cần khách sáo như vậy." Bàn Huyền nói.

Lại bốn hư ảnh của Bàn Huyền xuất hiện, tiếp đó phân tán ra, phạm vi cũng không quá lớn, chỉ vài chục mét.

Bản thể Bàn Huyền đứng bên cạnh Hậu Thổ, cách đó vài chục mét, bốn hư ảnh của Bàn Huyền đứng ở bốn phương đông, tây, nam,

bắc.

Tiếp đó, bốn hư ảnh hướng về bản thể Bàn Huyền bái một cái, cùng lúc đó, sắc mặt Hậu Thổ hơi biến đổi, trong cơ thể xuất hiện một đạo Hỗn Độn kiếm khí, muốn xé nát thân thể của nàng.

May mà Hậu Thổ tu vi cao thâm, lại thêm thánh thể cường hãn, dễ dàng áp chế được một đạo Hỗn Độn kiếm khí trong cơ thể.

Nhưng, áp chế một đạo Hỗn Độn kiếm khí trong cơ thể thì đơn giản, hóa giải Hỗn Độn kiếm khí lại tốn chút thời gian.

Trải qua một lần, Hậu Thổ đối với thần thông Tru Tiên đã có thêm chút cảm nhận.

Thấy Bàn Huyền nhìn mình, Hậu Thổ gật đầu.

Thế là, bốn hư ảnh của Bàn Huyền lại hướng về bản thể bái một cái, trong cơ thể Hậu Thổ lại lần nữa xuất hiện một đạo Hỗn Độn kiếm khí.

Mỗi lần bốn hư ảnh của Bàn Huyền hướng về bản thể bái một cái, pháp lực của Bàn Huyền cũng có tiêu hao.

Hỗn Độn kiếm khí xuất hiện trong cơ thể Hậu Thổ tuy xuất hiện từ hư không, nhưng lại cần tiêu hao pháp lực của Bàn Huyền.

Khi bốn hư ảnh của Bàn Huyền hết lần này đến lần khác bái bản thể, trong cơ thể Hậu Thổ cũng xuất hiện từng đạo từng đạo Hỗn Độn kiếm khí. "Đại huynh, dùng hình chiếu đi!" Hậu Thổ nói. "Được!" Bàn Huyền cũng không từ chối.

Lập tức, bốn hư ảnh của Bàn Huyền đều biến thành hình chiếu của Bàn Huyền.

Khi bốn hình chiếu của Bàn Huyền hướng về bản thể bái một cái, trong cơ thể Hậu Thổ lại xuất hiện một đạo Hỗn Độn kiếm khí,

nhưng lại khiến sắc mặt Hậu Thổ biến đổi.

So với trước đó, uy lực đã tăng cường quá nhiều, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Ma khí giữa trời đất cuồn cuộn, đây là Ma giới do Nhị Thập Tứ Phẩm Hắc Liên diễn hóa.

Dưới sự giúp đỡ của Bàn Huyền, Hậu Thổ vẫn chưa thể lĩnh ngộ được thần thông Tru Tiên.

Muốn lĩnh ngộ Tru Tiên Kiếm Trận tương đối dễ dàng, nhưng muốn thôi diễn Tru Tiên Kiếm Trận thành thần thông Tru Tiên, độ khó rất lớn.

Có Bàn Huyền giúp đỡ, Hậu Thổ cũng chỉ có thể lĩnh ngộ thần thông Tru Tiên nhanh hơn, nhưng muốn lĩnh ngộ trong thời gian ngắn lại cần đốn ngộ, nếu không, gần như không có khả năng.

Lúc này, Hậu Thổ đã rời khỏi Ma giới.

Hoàn cảnh trong Ma giới khắc nghiệt, Hậu Thổ không thích.

Tru Tiên Tứ Kiếm và Thí Thần Thương cũng không ở Ma giới.

Còn Bàn Huyền, tạm thời vẫn chưa rời đi.

Tại một ngọn núi nguy nga nào đó, Bàn Huyền đứng trên đỉnh núi, một luồng ma khí nhàn nhạt xuất hiện trước mặt, chính là Bàn Cổ tâm ma.

Mỗi người đều có tâm ma, Bàn Cổ cũng không ngoại lệ, tuy Bàn Cổ đã vẫn lạc, nhưng trái tim Bàn Cổ lại hóa thành Bàn Cổ Giới, hạt nhân của Bàn Cổ Giới là Bàn Cổ Huyết Trì, Bàn Cổ tâm ma sinh ra từ Bàn Cổ Huyết Trì.

Chỉ cần Bàn Cổ Giới tồn tại, Bàn Cổ tâm ma có thể bất tử bất diệt.

Bàn Huyền cũng chỉ có thể phong ấn Bàn Cổ tâm ma, muốn tiêu diệt lại khó, nhưng, bây giờ thì khác.

Lúc này, Bàn Cổ tâm ma vừa hấp thu ma khí giữa trời đất, vừa có chút khó hiểu, không biết Bàn Huyền triệu hoán hắn ra làm gì. "Chủ nhân muốn ngô giám thị La Hầu?" Bàn Cổ tâm ma hỏi.

La Hầu dù sao cũng là một nhân vật, tuy bây giờ chỉ là một đoá Nhất Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, nhưng căn cước có thể tăng lên.

Nếu cho La Hầu thời gian, sau này khó bảo đảm không trở thành một mối uy hiếp. "Không cần thiết." Bàn Huyền cười nói.

Muốn diệt tàn hồn của La Hầu không khó, muốn khống chế La Hầu cũng đơn giản, nhưng Bàn Huyền lại không làm, hắn cũng có tính toán của mình.

Về những tính toán trong lòng Bàn Huyền, hắn đều không nói cho Hậu Thổ, càng không nói với Bàn Cổ tâm ma.

Về việc triệu hoán Bàn Cổ tâm ma ra... "Vậy chủ nhân triệu hoán thuộc hạ ra làm gì?" Bàn Cổ tâm ma có chút không hiểu. "Nhữ không cần thiết phải tồn tại nữa." Bàn Huyền nói ra lời kinh người.

Vừa nghe Bàn Huyền nói vậy, Bàn Cổ tâm ma kinh hãi. "Bàn Huyền, ngô cũng đã giúp nhữ, bây giờ lại muốn giết ngô, nhữ không phải là người..." Bàn Cổ tâm ma vừa kinh vừa giận.

Mặc cho Bàn Cổ tâm ma mắng chửi khó nghe đến đâu, Bàn Huyền cũng không hề động lòng. "Ồn ào!" Bàn Huyền cười lạnh. "Hừ, ngô là tâm ma của Bàn Cổ đại thần, Bàn Cổ Giới không hủy, ngô bất diệt." Bàn Cổ tâm ma nói.

Bàn Huyền cũng không nói nhiều, dù sao Bàn Cổ tâm ma cũng sắp chết, nói nhiều cũng vô nghĩa. "Kiệt kiệt, cuối cùng cũng thả ngô ra rồi sao?" Một tiếng cười lạnh âm trầm vang lên, tiếp đó, một tâm ma vô

hình vô chất từ trên người Bàn Huyền hiện ra, chính là tâm ma của hắn.

Ngay cả Bàn Cổ còn có tâm ma, Bàn Huyền tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Chương 239

Tuy tâm ma vô hình vô chất, nhưng có thể huyễn hóa.

Bàn Cổ tâm ma huyễn hóa thành một đoàn ma khí, tâm ma của Bàn Huyền thì huyễn hóa thành một thanh niên mặc hắc bào, đầu đội mũ trùm, thần sắc tà mị, tướng mạo giống hệt kiếp trước của Bàn Huyền. "Nhữ... thả tâm ma của mình ra?" Thấy Bàn Huyền thả tâm ma ra, Bàn Cổ tâm ma cũng kinh ngạc.

Bình thường, ai cũng áp chế tâm ma của mình.

Thả tâm ma ra rất nguy hiểm, không cẩn thận sẽ bị phản phệ.

Ngoài kinh ngạc, Bàn Cổ tâm ma còn vô cùng kiêng kỵ.

Tâm ma có thể thôn phệ tâm ma.

Nếu Bàn Cổ còn sống, tâm ma của Bàn Huyền thôn phệ Bàn Cổ tâm ma, trong lòng Bàn Cổ cũng sẽ lại sinh ra tâm ma.

Nhưng Bàn Cổ đã sớm vẫn lạc, mọi chuyện cũng không giống nữa.

Bây giờ, nếu tâm ma của Bàn Huyền thôn phệ Bàn Cổ tâm ma, huyết trì trong Bàn Cổ Giới khó mà sinh ra một Bàn Cổ tâm ma khác, tâm ma của Bàn Huyền có thể cùng Bàn Cổ huyết trì thiết lập liên hệ, như vậy, không chỉ Bàn Huyền bất tử, tâm ma bất diệt, mà Bàn Cổ Giới không hủy, tâm ma cũng bất diệt.

Về việc khống chế tâm ma của mình, Bàn Huyền đã dám thả ra, tự nhiên đã chuẩn bị tốt. "Bàn Cổ đã vẫn lạc, tâm ma của hắn cũng không cần thiết phải tồn tại nữa." Tâm ma của Bàn Huyền tà cười.

Tâm ma ngoài việc thao túng lòng người, còn có thể công kích linh hồn, thậm chí công kích nguyên thần cường đại. "Thôn phệ ngô?

Nằm mơ!" Bàn Cổ tâm ma giận dữ gầm lên.

Lập tức, hai tâm ma bắt đầu giao tranh.

Chỉ thấy, thanh niên hắc bào và một đoàn ma khí đối đầu nhau. "Phanh!" Khi hai tâm ma vừa đối đầu, tâm ma của Bàn Huyền lại chiếm thế thượng phong.

Bàn Cổ cường đại, xa không phải Bàn Huyền bây giờ có thể so sánh, nhưng dù sao cũng đã sớm vẫn lạc, cho nên, Bàn Cổ tâm ma không quá mạnh.

Hơn nữa, tâm ma của Bàn Huyền lại hiểu rất rõ về Bàn Cổ tâm ma, có thể nói là biết người biết ta.

Bàn Huyền thả tâm ma ra không phải để Bàn Cổ tâm ma thôn phệ.

Trong trận chiến của hai tâm ma cường đại, một luồng sức mạnh đặc thù xung kích ra tứ phía, sức mạnh này đủ để khiến người ta điên cuồng.

Sinh linh không đủ mạnh, dưới sự xung kích của trận chiến giữa hai tâm ma sẽ tinh thần sụp đổ, linh hồn (nguyên thần) bị xé nát, nếu thân thể yếu ớt, cũng sẽ bị hủy diệt.

Chịu đựng dư ba trận chiến của hai tâm ma ở cự ly gần, Bàn Huyền mặt không biểu cảm.

Lúc này, Bàn Cổ tâm ma không thể không chạy trốn, nhưng lại không thể trốn thoát.

Theo thời gian trôi qua, tình cảnh của Bàn Cổ tâm ma ngày càng tồi tệ.

Từ lúc bắt đầu, Bàn Cổ tâm ma đã rơi vào thế hạ phong, thời gian càng lâu, thế yếu càng lớn.

Dần dần, Bàn Cổ tâm ma đang tức giận mở miệng cầu xin Bàn

Huyền tha cho, nhưng Bàn Huyền lại không hề động lòng.

Lại qua một lúc, Bàn Cổ tâm ma sắp không chống đỡ nổi nữa. "Bàn Huyền chẳng lẽ hy vọng ngô và tâm ma của hắn đồng quy vu tận?" Bàn Cổ tâm ma nghĩ thầm.

Lúc này, Bàn Cổ tâm ma có thể lựa chọn đồng quy vu tận với tâm ma của Bàn Huyền, khả năng thành công không thấp, nhưng cũng sẽ không để Bàn Huyền dễ chịu.

Thả tâm ma ra thì dễ, nhưng muốn phong ấn hoặc thu lại tâm ma đã thả ra vào trong lòng để áp chế thì khó rồi.

Nếu thôn phệ được Bàn Cổ tâm ma, tâm ma của Bàn Huyền sẽ tăng cường không ít, đối phó cũng càng khó hơn.

Bây giờ, Bàn Cổ tâm ma chỉ có một cách, chết cũng không để Bàn Huyền dễ chịu.

Không lâu sau, Bàn Cổ tâm ma không còn sức chống cự, bị tâm ma của Bàn Huyền thôn phệ.

Khi mọi chuyện đã thành định cục, Bàn Cổ tâm ma cũng không phản kháng.

Nếu Bàn Cổ tâm ma toàn lực phản kháng, tâm ma của Bàn Huyền cũng cần không ít thời gian mới có thể thôn phệ được.

Bây giờ, vì Bàn Cổ tâm ma không phản kháng, chỉ trong thời gian ngắn đã bị tâm ma của Bàn Huyền thôn phệ.

Thôn phệ Bàn Cổ tâm ma, tâm ma của Bàn Huyền tăng cường không ít, và có một mối liên hệ vi diệu với Bàn Cổ Giới. "Từ nay về sau, chân danh của ngô là Vô Thiên." Tâm ma của Bàn Huyền nói.

Lúc này, Bàn Huyền lại tế ra Thập Nhị Can Đô Thiên Thần Sát Phiên, bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, lại triệu hoán sức

mạnh của Bàn Cổ Huyết Trì.

Dưới sự trợ giúp của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận và lực lượng Bàn Cổ Huyết Trì, việc Vô Thiên muốn thiết lập liên hệ với Bàn Cổ Giới độ khó không lớn.

Rất nhanh, Vô Thiên đã thành công thiết lập liên hệ với Bàn Cổ Giới. "Thân là tâm ma của nhữ, ngô lại không biết tất cả những suy nghĩ của nhữ." Vô Thiên nhìn chằm chằm Bàn Huyền.

Khi đạo hạnh đạt đến Đại La Kim Tiên, cũng chứng được Đại La đạo quả, có thể che giấu một số ký ức và suy nghĩ, khiến tâm ma của mình không thể khuy thám.

Cho nên, Vô Thiên cũng có chút khó hiểu, không biết vì sao Bàn Huyền lại thả hắn ra, để hắn thôn phệ Bàn Cổ tâm ma, càng để hắn có liên hệ với Bàn Cổ Giới.

Nếu không có liên hệ với Bàn Cổ Giới, khi Bàn Huyền vẫn lạc, Vô Thiên cũng sẽ biến mất, trừ phi trái tim Bàn Huyền diễn hóa thành một phương thế giới, và phải thỏa mãn một số điều kiện.

Bây giờ, chỉ cần Bàn Cổ Giới không hủy, Vô Thiên cũng bất diệt, Bàn Huyền vẫn lạc, Vô Thiên cũng sẽ không biến mất.

Đối với Bàn Huyền, dường như không có lợi ích gì, khiến Vô Thiên không hiểu Bàn Huyền đang làm gì. "Đừng khuy thám suy nghĩ của ngô, nguy hiểm." Bàn Huyền vẻ mặt bình tĩnh nói với Vô Thiên.

Vô Thiên nhíu mày, cũng đang do dự, tuy muốn ra tay với Bàn Huyền, nhưng cuối cùng vẫn không động thủ. "Ngô đi đây!" Bàn Huyền cũng không nói nhiều, bay về phía rìa Ma giới.

Khi đến rìa Ma giới, hắn cũng nhìn thấy thế giới bình chướng.

Xuyên qua thế giới bình chướng, liền đến vực sâu hắc ám của Hồng Hoang.

Từ vực sâu hắc ám đi ra, nhìn phong cảnh U Minh Giới, Bàn Huyền trong lòng cũng cảm thán một tiếng.

U Minh Giới âm u khủng bố, nhưng so với Ma giới lại quả thực là thiên đường.

Có những lúc, sợ nhất là so sánh.

Tiếp theo, Vô Thiên sẽ tiếp xúc với La Hầu.

Hắn là tâm ma của Bàn Huyền, Bàn Huyền có thể biết Vô Thiên tiếp theo sẽ làm gì. "Tất cả đều nằm trong lòng bàn tay, chỉ hy vọng La Hầu và Vô Thiên đấu nhau đừng làm ngô thất vọng." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Thu lại suy nghĩ, Bàn Huyền cũng không nghĩ nhiều nữa.

La Hầu hiện tại đang tăng cường căn cước, bổ sung thần hồn, trong thời gian ngắn không thể hóa hình.

Sau khi ra khỏi vực sâu hắc ám, Bàn Huyền lại phá vỡ giới hạn không gian, từ U Minh Giới đến Nhân giới.

Tại một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang, non xanh nước biếc, trời xanh như gột, mây trắng bồng bềnh.

Bất chợt, hoa cỏ cây cối sau lưng Bàn Huyền bị một con cự thú giẫm đạp.

Quay đầu lại nhìn, là một con cự thú cao hơn một nghìn trượng.

Thân cao nghìn trượng, đặt ở kiếp trước của Bàn Huyền tuyệt đối là vật khổng lồ, nhưng ở Hồng Hoang lại không là gì cả.

Thân cao vạn trượng, mười vạn trượng và trăm vạn trượng, thậm chí cao hơn, Bàn Huyền cũng đã thấy nhiều rồi. "Gào!" Cự thú gầm lên một tiếng, linh trí lại thấp kém.

Nhưng, trên người cự thú cũng có dao động pháp lực, nhưng

không mạnh, khoảng chừng Nhân Tiên trung kỳ.

Một con heo ngu ngốc, ở Hồng Hoang lâu ngày, hấp thu linh khí trời đất và tinh hoa nhật nguyệt, cho dù không tu luyện, thân thể cũng sẽ ngày càng cường hãn, sẽ sản sinh pháp lực.

Có pháp lực là có tu vi.

Giống như con cự thú này, tuy chỉ có tu vi Nhân Tiên trung kỳ, còn xa mới đạt tu vi Địa Tiên, nhưng thực lực lại có thể nghiền ép Thiên Tiên bình thường.

Một con kiến tu thành Thiên Tiên, một con khủng long bạo chúa chưa thành tiên cũng chưa chắc không thể hành hạ, đó là chênh lệch về căn cước.

Khi căn cước chênh lệch quá lớn, vượt cấp chiến đấu không thành vấn đề.

Nhưng, căn cước của con cự thú này so với Bàn Huyền lại kém quá xa.

Với căn cước của Bàn Huyền, chỉ có tu vi Kim Đan kỳ, muốn hành hạ con cự thú tu vi Nhân Tiên này cũng không khó.

Lại một tiếng gầm rú, cự thú muốn công kích Bàn Huyền, nhưng ánh mắt Bàn Huyền trừng một cái, thân thể khổng lồ của cự thú bị phân giải, hóa thành bụi mịn, linh hồn cũng tan biến, một điểm chân linh cũng bị mẫn diệt.

Diệt một con cự thú không biết sống chết, dưới chân Bàn Huyền sinh ra tường vân, bay lên cao, trong nháy mắt đã cao vạn trượng. "Tiếp theo đi tìm Tru Tiên Tứ Kiếm thôi!" Bàn Huyền nghĩ thầm.

Tru Tiên Kiếm Trận Đồ hiện đang ở trong tay Bàn Huyền, nếu Tru Tiên Tứ Kiếm ở Hồng Hoang, muốn tìm chắc sẽ không quá khó.

Chỉ có tìm được Tru Tiên Tứ Kiếm, cộng thêm Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, mới hoàn chỉnh.

Côn Luân nguy nga, tuy không như Bất Chu Sơn nối liền trời đất, nhưng cũng là tổ của vạn núi.

Mây khói bao phủ Đông Côn Luân, có núi non trùng điệp, có kỳ hoa dị thảo, có trân cầm dị thú, khí tượng vạn thiên, phong cảnh tú lệ.

Tiên thiên linh khí nồng đậm hóa thành mây mù lượn lờ, lại có tường quang thụy khí.

Sâu trong Đông Côn Luân, một ngọn tiên sơn lơ lửng.

Trên tiên sơn, ba đạo quan cổ kính san sát nhau, chính là đạo trường của Tam Thanh.

Tam Thanh tuy đều đã khai tịch thế giới ở Đại La Thiên, nhưng trên đại địa Hồng Hoang cũng có đạo trường, đạo trường ở trên tiên sơn Đông Côn Luân.

Bây giờ, Thái Thượng không ở Đông Côn Luân, chỉ có Nguyên Thủy và Thông Thiên hai người ở đó.

Sau khi thành thánh, Thái Thượng không thu một đệ tử thân truyền nào, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều thu đồ đệ.

Nguyên Thủy chỉ thu mấy đệ tử, có Nam Cực Tiên Ông, có Quảng Thành Tử, có Thái Ất Chân Nhân, có Linh Bảo Đại Pháp Sư.

Nguyên Thủy dự định sau này sẽ lập ra Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên, nhưng bây giờ số người chưa đủ.

Môn hạ đệ tử của Thông Thiên lại nhiều, đệ tử thân truyền có Đa Bảo đạo nhân, có Vô Đương Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Cầu Thủ Tiên, Linh Nha Tiên, v.v..., đệ tử ký danh càng lên đến hàng trăm hàng nghìn, đại bộ phận đều chưa hóa hình, có phi cầm, có tẩu thú, có loài

có vảy.

Vì một số đệ tử của Thông Thiên, khiến cho tiên sơn phúc địa có chút ô yên chướng khí, khiến Nguyên Thủy không hài lòng, đã nói với Thông Thiên mấy lần, nhưng không có hiệu quả lắm.

Lại vì là đệ tử của Thông Thiên, Nguyên Thủy cũng không tiện ra tay trừng phạt.

Lúc này, bên ngoài Thượng Thanh Cung, Thái Ất Chân Nhân mặt đầy phẫn nộ.

Bên cạnh Thái Ất Chân Nhân có hai đệ tử đời thứ hai của Xiển Giáo, là Quảng Thành Tử và Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Trước mặt ba người Thái Ất Chân Nhân, một đại yêu đầu hổ mình người bị thương nặng, đại yêu này hóa hình chưa triệt để, có tu vi Địa Tiên, là một đệ tử ký danh của Thông Thiên.

Bên cạnh đại yêu đầu hổ mình người có mấy chục đệ tử Tiệt Giáo, người đứng đầu là Đa Bảo đạo nhân. "Thái Ất, nhữ làm thương môn nhân Bích Du của ngô, giải thích thế nào?" Đa Bảo đạo nhân lạnh lùng chất vấn. "Hừ, bần đạo tu vi sắp đột phá, lại bị súc sinh này quấy rầy, dẫn đến đột phá thất bại." Thái Ất Chân Nhân nộ khí khó bình.

Tu vi Thái Ất Chân Nhân là Chân Tiên đại viên mãn, chỉ còn một bước nữa là có thể đột phá Huyền Tiên sơ kỳ, hôm nay vốn có hy vọng đột phá, lại bị đại yêu đầu hổ mình người quấy rầy, dẫn đến đột phá thất bại.

Tuy đại yêu đầu hổ mình người cũng là vô ý, nhưng Thái Ất Chân Nhân không quan tâm. "Đại sư huynh, ngô là vô ý." Đại yêu đầu hổ mình người vừa thổ huyết, vừa nói với Đa Bảo đạo nhân. "Nếu là vô ý, cũng tội không đáng chết, chuyện này đến đây là hết đi!" Đa Bảo đạo nhân nói với Thái Ất Chân Nhân.

Chương 240

Nhưng, Thái Ất Chân Nhân lại không cho là vậy.

Cười lạnh một tiếng, Thái Ất Chân Nhân tế ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, là một cái vòng thép lấp lánh kim quang, chính là Càn Khôn Quyển.

Càn Khôn Quyển là một trong những Tiên Thiên Linh Bảo mà Nguyên Thủy ban cho Thái Ất Chân Nhân, tuy chỉ là Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng uy lực cũng không nhỏ.

Nếu là đệ tử thân truyền của Thông Thiên, Thái Ất Chân Nhân không dám giết, nhưng nếu chỉ là đệ tử ký danh của Thông Thiên, Thái Ất Chân Nhân lại dám giết. "Đệ tử ký danh của Thông Thiên sư thúc quấy rầy ta tu hành, dẫn đến ta tu vi đột phá thất bại, ta liền đánh chết nó, cho dù Thông Thiên sư thúc hỏi tội, ta cũng có lý lẽ, lão sư cũng sẽ không mặc kệ." Thái Ất Chân Nhân thầm nghĩ.

Dưới sự điều khiển của Thái Ất Chân Nhân, Càn Khôn Quyển biến lớn, hướng về thiên linh của đại yêu đầu hổ bị thương nặng mà đánh tới, nếu trúng, tất sẽ là não tương văng tung tóe. "Ngươi dám!" Một đạo nhân từ sau lưng Đa Bảo đạo nhân bước ra, mặt có vẻ tức giận, đạo nhân mặc đạo bào xanh, râu dài mặt đen, tay cầm một thanh bảo kiếm, có Thượng Thanh tiên quang lưu chuyển, tuy là Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng lại sắc bén vô cùng.

Đạo nhân chính là Ô Vân Tiên, một trong những đệ tử thân truyền của Thông Thiên, hiện cũng có tu vi Chân Tiên đại viên mãn.

Hiện tại, hai giáo Xiển, Tiệt, đạt tu vi Huyền Tiên cũng chỉ có Nam Cực Tiên Ông và Đa Bảo đạo nhân.

Bảo kiếm trong tay Ô Vân Tiên đỡ được Càn Khôn Quyển.

Thấy pháp bảo mình tế ra bị Ô Vân Tiên đỡ được, Thái Ất Chân Nhân cũng tức giận, lại tế ra Hỗn Thiên Lăng.

Hỗn Thiên Lăng là một dải lụa đỏ dài bảy thước, có uy năng to lớn, có thể lật sông đổ biển, khuấy động phong vân.

Khi Thái Ất Chân Nhân tế ra Hỗn Thiên Lăng, Hỗn Thiên Lăng cũng uyển chuyển như một con rắn linh màu đỏ lao ra.

Ô Vân Tiên lại không sợ, tế ra Hỗn Nguyên Chùy.

Hỗn Nguyên Chùy cương mãnh bá đạo, Hỗn Thiên Lăng lại mềm dẻo bền dai, hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo tương khắc nhau.

Tu vi Thái Ất Chân Nhân và Ô Vân Tiên tương đương, pháp bảo cũng không chênh lệch nhiều.

Trong nháy mắt đã đấu mấy chục hiệp, Thái Ất Chân Nhân và Ô Vân Tiên không phân thắng bại.

Quảng Thành Tử đang định ra tay, lại bị Đa Bảo đạo nhân ngăn lại.

Lại một lúc sau, Hoàng Long Chân Nhân của Xiển Giáo đến, tiếp đó, lại có mấy đệ tử Tiệt Giáo.

Mâu thuẫn leo thang, người ra tay cũng ngày càng nhiều, Ngọc Hư tiên pháp và Bích Du thần thông giao tranh. "Hừ!" Khi sắp có người chết, một tiếng hừ lạnh vang lên, không gian bị ngưng trệ, tất cả mọi người đều không thể động đậy, Nguyên Thủy từ hư không bước ra.

Khi Nguyên Thủy xuất hiện, không gian bị ngưng trệ cũng khôi phục bình thường, nhưng không ai dám động thủ nữa.

Mấy đệ tử Xiển Giáo đều cúi người bái: "Lão sư!" Đệ tử Tiệt Giáo cũng đều hướng Nguyên Thủy bái một cái, gọi một tiếng nhị sư bá.

Liếc nhìn đại yêu đầu hổ bị thương nặng, Nguyên Thủy ném ra Tam Bảo Ngọc Như Ý đập chết.

Nếu không bị quấy rầy, Xiển Giáo có lẽ đã có thêm một Huyền Tiên.

Nếu tu vi Thái Ất Chân Nhân từ Chân Tiên đột phá Huyền Tiên, khí vận của Xiển Giáo cũng có thể tăng lên.

Thượng Thanh tiên quang lóe lên, Thông Thiên cũng xuất hiện. "Đạo huynh, chỉ là một chút hiểu lầm nhỏ giữa các đệ tử." Thông Thiên nói. "Hiền đệ, không phải huynh nói, thân là Bàn Cổ chính tông, nhữ thu đồ lại không phân tốt xấu, làm phúc địa tốt đẹp thành ra ô yên chướng khí." Nguyên Thủy cũng không nể mặt Thông Thiên.

Đệ tử của Thông Thiên, Nguyên Thủy một người cũng không vừa mắt.

Vừa nghe Nguyên Thủy nói vậy, Thông Thiên cũng không vui, không nhịn được phản bác.

Khi Thông Thiên phản bác, trong lòng Nguyên Thủy càng không hài lòng hơn.

So với trước đây, lần này Nguyên Thủy và Thông Thiên tranh cãi càng kịch liệt hơn. "Ngô Thông Thiên cả đời hành sự, cần gì phải giải thích với nhữ?" "Trong mắt nhữ còn có ngô là huynh trưởng không?" Theo xung đột giữa Nguyên Thủy và Thông Thiên không ngừng leo thang, có xu thế muốn động thủ, nhưng cả hai người đều kiềm chế được.

Cãi nhau vài câu là một chuyện, động thủ lại là chuyện khác.

Cuối cùng, Nguyên Thủy chiếm được chút lợi thế, cũng vì là huynh trưởng của Thông Thiên, nhưng không hài lòng, Thông Thiên cũng không thoải mái.

Tiếp đó, Thông Thiên hơi quản thúc môn hạ đệ tử một chút, nhưng tác dụng không lớn.

Thông Thiên không thích ràng buộc môn hạ đệ tử quá nhiều.

Dưới Côn Luân, Bàn Huyền nhìn ngọn tiên sơn lơ lửng ở xa. "Xem ra, Tru Tiên Tứ Kiếm rơi vào tay Thông Thiên rồi." Bàn Huyền lẩm bẩm.

Tru Tiên Kiếm Trận Đồ đang ở trong tay Bàn Huyền.

Thông qua Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, Bàn Huyền tìm kiếm Tru Tiên Tứ Kiếm, đã tìm đến Đông Côn Luân.

Bây giờ, Bàn Huyền có thể xác định Tru Tiên Tứ Kiếm đã rơi vào tay Thông Thiên.

Nếu không có Bàn Huyền, sau khi La Hầu vẫn lạc, Tru Tiên Kiếm Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm đều sẽ rơi vào tay Hồng Quân, trước khi hợp đạo Hồng Quân sẽ ban cho Thông Thiên.

Hiện tại, Tru Tiên Kiếm Trận cũng chưa có duyên với Thông Thiên.

Nếu muốn đoạt bảo vật của Thông Thiên, đối với Bàn Huyền hiện tại cũng không quá khó.

Trong lòng tính toán, Bàn Huyền có ý định, quyết định đưa Tru Tiên Kiếm Trận Đồ cho Thông Thiên.

Thông Thiên đã có Tru Tiên Tứ Kiếm, nếu có thêm Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, cũng có thể bố trí Tru Tiên Kiếm Trận.

Tru Tiên Kiếm Trận là một sức mạnh không nhỏ, nắm giữ sức mạnh này, với tính cách của Thông Thiên chắc chắn sẽ kiêu ngạo, e rằng cũng sẽ không coi Nguyên Thủy ra gì.

Khi Thông Thiên có Tru Tiên Kiếm Trận, không chỉ Nguyên Thủy

sẽ kiêng kỵ, Thái Thượng e rằng cũng sẽ kiêng kỵ, có thể khiến Tam Thanh phân gia nhanh hơn.

Tam Thanh đoàn kết nhất trí, đối với Bàn Huyền không phải là chuyện tốt, phân hóa Tam Thanh là việc quan trọng.

Có thần thông Tru Tiên, Tru Tiên Kiếm Trận đối với Bàn Huyền cũng tác dụng không lớn, đưa cho Thông Thiên lại tốt hơn.

Có ý định, Bàn Huyền lập tức hành động.

Tùy tay ném ra Tru Tiên Kiếm Trận Đồ. "Vút!" Tru Tiên Kiếm Trận Đồ hóa thành một đạo lưu quang bay ra, trong nháy mắt đã ở ngoài ức vạn vạn dặm.

Sau khi lại một lần nữa xung đột với Nguyên Thủy, Thông Thiên hơi quản thúc môn hạ đệ tử, ra ngoài giải khuây.

Đột nhiên, tường vân dưới chân Thông Thiên dừng lại, dường như cảm ứng được điều gì, không khỏi lộ vẻ vui mừng.

Tiếp đó, Thông Thiên tế ra bốn thanh kiếm, chính là Tru Tiên Tứ Kiếm.

Tru Tiên, Lục Tiên, Hãm Tiên và Tuyệt Tiên, bốn thanh Tiên Thiên sát phạt chi kiếm, đều là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Thông Thiên cũng là do cơ duyên xảo hợp mới có được Tru Tiên Tứ Kiếm.

Tru Tiên Tứ Kiếm vốn đều bị tổn hại, cũng là Thông Thiên từng chút một tu phục.

Do đã hoàn toàn luyện hóa Tru Tiên Tứ Kiếm, Thông Thiên có thể cảm nhận được mọi biến hóa của bốn thanh kiếm.

Bây giờ, Tru Tiên Tứ Kiếm có biến hóa nhỏ, nếu không phải Thông Thiên đã hoàn toàn luyện hóa bốn thanh kiếm, chưa chắc đã

phát hiện ra. "Tru Tiên Tứ Kiếm biến hóa, Tru Tiên Kiếm Trận Đồ ở gần đây." Thông Thiên nghĩ thầm.

Sau khi có được Tru Tiên Tứ Kiếm, Thông Thiên cũng đã luôn tìm kiếm Tru Tiên Kiếm Trận Đồ.

Lúc này, trong lòng Thông Thiên kích động, cuối cùng cũng tìm được Tru Tiên Kiếm Trận Đồ.

Thông qua sự chỉ dẫn của Tru Tiên Tứ Kiếm, Thông Thiên bay về một hướng.

Không lâu sau, tại một sơn cốc, Thông Thiên thấy được Tru Tiên Kiếm Trận Đồ.

Tru Tiên Kiếm Trận Đồ bị hư hỏng nghiêm trọng.

Nhìn mức độ hư hỏng của Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, Thông Thiên cũng kinh ngạc.

Với mức độ hư hỏng của Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, chỉ còn một chút nữa là sẽ hạ cấp thành Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Muốn tu phục Tru Tiên Kiếm Trận Đồ đối với Thông Thiên cũng không dễ dàng, nhưng, vấn đề không lớn.

Tìm được Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, cộng thêm Tru Tiên Tứ Kiếm, cũng có thể bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Khi Tru Tiên Kiếm Trận Đồ đến tay, Thông Thiên cũng quay về đạo trường, tiếp theo hắn muốn bế quan, trước tiên hoàn toàn luyện hóa Tru Tiên Kiếm Trận Đồ rồi nói sau.

Về việc tu phục hư hỏng của Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, phải đợi Thông Thiên hoàn toàn luyện hóa xong.

Đưa Tru Tiên Kiếm Trận Đồ cho Thông Thiên, Bàn Huyền cũng rời khỏi Đông Côn Luân.

Có Tru Tiên Kiếm Trận cho Thông Thiên thêm tự tin, Tam Thanh phân gia cũng sắp rồi.

Bất chợt, Bàn Huyền sững sờ, lại cảm ứng được một thiên số.

Thiên số đã định Tam Thanh phải phân gia?

Tru Tiên Kiếm Trận Đồ chắc chắn đã rơi vào tay Thông Thiên, Thông Thiên chưa luyện hóa, cũng đã ảnh hưởng đến thiên số.

Nhưng, bây giờ thiên số đã như vậy, Tam Thanh phân gia cũng là tất nhiên, đối với Bàn Huyền cũng không phải chuyện xấu.

Tuy không nói gì, nhưng Bàn Huyền cũng cười một tiếng. "Ầm!" Đại Xích Thiên Thái Thanh Cảnh, một cỗ khí thế khủng bố từ trong Bát Cảnh Cung phát ra.

Khí thế chỉ cường giả Hỗn Nguyên nhị trọng thiên mới có, dưới khí thế này, toàn bộ Bát Cảnh Cung lung lay sắp đổ.

Một lúc sau, khí thế khủng bố mới biến mất.

Thân ảnh Thái Thượng từ trong Bát Cảnh Cung bước ra.

Lúc này, Thái Thượng mặt trầm như nước, nhưng trong lòng lại không bình tĩnh.

Vừa rồi, Thái Thượng khuy thám được một thiên số, là thiên số Tam Thanh phân gia.

Trong vòng một nguyên hội, Tam Thanh phải phân gia, đây là thiên số.

Tam Thanh là một thể, khí vận đều ở Đông Côn Luân.

Bước ra khỏi Bát Cảnh Cung, Thái Thượng một cái thuấn di, trực tiếp biến mất.

Xuất hiện ở Đông Côn Luân, Thái Thượng đi tìm Nguyên Thủy.

Khi Thái Thượng gặp Nguyên Thủy, lại gọi Thông Thiên đến. "Đại huynh, có chuyện gì sao?" Hành động của Thái Thượng cho thấy đã xảy ra đại sự, nhưng Nguyên Thủy và Thông Thiên lại một đầu đầy dấu hỏi. "Thiên số đã định, chúng ta Tam Thanh trong vòng một nguyên hội phải phân gia." Thái Thượng có phần bất đắc dĩ nói.

Trong lòng Thái Thượng không muốn Tam Thanh phân gia, nhưng đã là thiên số, cũng không do ông quyết định được.

Thần thông không địch lại thiên số, Tam Thanh hợp lực, cũng không thể thay đổi thiên số Tam Thanh phân gia, đây cũng là do thần thông của Tam Thanh chưa đủ.

Vừa nghe Thái Thượng nói, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều không còn bình tĩnh nữa.

Lập tức, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều bấm tay tính toán, biết lời Thái Thượng nói không sai. "Thánh nhân không nghịch thiên, nghịch thiên không thành thánh, huống hồ, chúng ta hợp lực cũng không địch lại thiên số, phúc địa này cũng không thể gánh vác khí vận của ba thánh nhân." Thái Thượng nói. "Đệ sẽ mang môn hạ đệ tử đến Đông Hải tìm một phúc địa làm đạo trường, Kim Ngao Đảo không tệ." Thông Thiên suy nghĩ một lát, nói. "Côn Luân đạo trường giao cho Nguyên Thủy đi!" Thái Thượng nói.

Nguyên Thủy vốn không muốn rời Côn Luân, cũng không có ý kiến gì. "Chẳng lẽ có liên quan đến việc đệ có được Tru Tiên Kiếm Trận Đồ?" Thông Thiên thầm nghĩ.

Vì việc có được Tru Tiên Kiếm Trận Đồ quá dễ dàng, cộng thêm thiên số Tam Thanh phân gia bây giờ, khiến Thông Thiên cũng không thể không suy nghĩ nhiều.

Trong lòng Thông Thiên cũng có nghi ngờ.

Chương 241

Suy nghĩ một lát, Thông Thiên cũng không nghĩ nữa, theo hắn thấy, Tam Thanh phân gia vẫn là huynh đệ một nhà.

Bàn Huyền cũng không ngờ, Thông Thiên vừa có được Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, liền có thiên số Tam Thanh phân gia.

Thiên số đã định Tam Thanh trong vòng một nguyên hội phải phân gia, nhưng, mới chưa đầy trăm năm, Thông Thiên đã mang theo môn hạ đệ tử rời khỏi Đông Côn Luân.

Thông Thiên đã đến Kim Ngao Đảo ở Đông Hải.

Kim Ngao Đảo tuy không bằng Bồng Lai, nhưng cũng là một phúc địa đỉnh cấp ở Đông Hải.

Hồng Quân từng giảng đạo ở Kim Ngao Đảo, vô hình trung đã nâng cao địa vị của Kim Ngao Đảo.

Về phần Thái Thượng, cũng đã rời khỏi Côn Luân, lập một đạo trường ở Thủ Dương Sơn.

Toàn bộ Đông Côn Luân gần như có thể nói đều là của Nguyên Thủy.

Về phần Tây Côn Luân, lại không liên quan đến Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy cũng không khống chế toàn bộ Đông Côn Luân và Tây Côn Luân.

Cùng với việc Tam Thanh phân gia, việc phân hóa Tam Thanh cũng dễ dàng hơn nhiều. "Nói lại thì, Trụ Dĩ cũng sắp xuất thế rồi, nghĩ lại thì, Chuẩn Đề cũng nên thành thánh rồi." Bàn Huyền nghĩ thầm.

Trước tiên để Hồng Quân trở thành mục tiêu công kích của mọi

người, lại khiến Tam Thanh phân gia, có quân cờ Ma giới, nếu Trụ Dĩ lại xuất thế, cộng thêm Chuẩn Đề thành thánh, thực lực và khí vận của Vu tộc đều sẽ có tăng trưởng không nhỏ, tu vi của Bàn Huyền đột phá Hỗn Nguyên lục trọng thiên cũng không khó.

Có lẽ, Vu tộc có thể một lần trở thành nhân vật chính của trời đất.

Nhưng, sự tồn tại của Thiên Đình lại là một tảng đá ngáng đường, cũng cần giải quyết sớm.

Chuẩn Đề đang ở Hoa Quả Sơn ở Đông Hải.

Suy nghĩ một lát, Bàn Huyền quyết định trước tiên đến Bàn Cổ Giới xem Trụ Dĩ.

Nói đúng ra, Trụ Dĩ là Tổ Vu thứ mười ba được Bàn Cổ Huyết Trì thai nghén.

Đông Hải, trời nước một màu, sóng nước lấp lánh.

Những con chim biển ngũ sắc bay lượn trên không, có những con cá lớn nổi lên mặt biển.

Những hòn đảo lớn nhỏ như sao sa trên bàn cờ.

Tại một vùng biển nào đó, một hòn đảo khổng lồ, hình như một con ngao lớn, có mây khói bao phủ, có tường vân thụy khí, có linh khí tràn ngập, chính là Kim Ngao Đảo.

Trên Kim Ngao Đảo, kỳ phong dị thạch không biết bao nhiêu, kỳ hoa dị thảo vô số.

Có rồng phượng cùng hót, có kỳ lân chạy nhảy.

Hiện tại, chủ nhân của Kim Ngao Đảo là một cường giả Long tộc, tu vi Đại La Kim Tiên.

Long tộc tuy đã suy yếu, nhưng vẫn có thực lực.

Thông Thiên mang theo hàng nghìn môn hạ đệ tử đến Kim Ngao Đảo.

Khi Thông Thiên vừa đến Kim Ngao Đảo, có dị tượng thánh nhân xuất hiện, một số sinh linh trên đảo đều biết.

Chỉ cần ở trên Kim Ngao Đảo, có tu vi Kim Tiên, từ dị tượng xuất hiện sẽ biết có thánh nhân giáng lâm.

Không lâu sau, Thông Thiên đã đến nơi linh khí sung túc nhất trên Kim Ngao Đảo. "Ầm ầm ầm!" Một đạo quan khí phái mọc lên từ mặt đất, chính là Bích Du Cung.

Cường giả Long tộc trên Kim Ngao Đảo tuy là Đại La Kim Tiên, nhưng trước mặt Thông Thiên lại cung kính vô cùng.

Một thánh nhân muốn lấy Kim Ngao Đảo làm đạo trường, trên đảo lại không một ai phản đối.

Trong lòng có ý kiến, cũng không ai dám nói ra.

Lập đạo trường trên Kim Ngao Đảo, Thông Thiên truyền âm khắp Đông Hải, trăm năm sau sẽ giảng đạo.

Bất kỳ sinh linh nào cũng có thể đến Bích Du Cung nghe Thông Thiên giảng đạo, nhưng, Thông Thiên tuy không thiết lập trận pháp khảo nghiệm, nhưng muốn vào đạo trường của thánh nhân cũng cần một chút bản lĩnh.

Sinh linh ngoài Đông Hải cũng có thể đến.

Thông Thiên cũng nói rõ, trăm năm sau giảng đạo, giảng đạo nghìn năm.

Trong vòng trăm năm đến Kim Ngao Đảo có khả năng vào được Bích Du Cung, trăm năm sau chỉ có thể ở ngoài Bích Du Cung nghe đạo.

Nghe đạo trong Bích Du Cung và ngoài Bích Du Cung, hoàn toàn không giống nhau.

Bồng Lai, phúc địa đệ nhất Đông Hải, cũng là đạo trường của Bàn Huyền ở Đông Hải.

Cường giả đệ nhất Bồng Lai là một con hắc long chín móng, tên là Ngao Thảng.

Ngao Thảng hiện cũng có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, mơ hồ sắp đột phá Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Trừ Bàn Huyền và mấy vị thánh nhân, thực lực của Ngao Thảng ở Hồng Hoang cũng thuộc hàng đỉnh cấp. "Thông Thiên đạo nhân lập đạo trường ở Kim Ngao Đảo?

Trăm năm sau muốn giảng đạo?" Ngao Thảng cũng có chút ngạc nhiên.

Suy nghĩ một lát, Ngao Thảng định đi đến Kim Ngao Đảo.

Thánh nhân giảng đạo không phải chuyện nhỏ, nghe rồi đối với Ngao Thảng cũng có lợi.

Hơn nữa, đều ở Đông Hải, cũng cần thiết phải giữ quan hệ tốt.

Cân nhắc khoảng cách giữa Bồng Lai và Kim Ngao Đảo, Ngao Thảng lập tức lên đường.

Với tu vi và thần thông hiện tại của Ngao Thảng, muốn trong vòng trăm năm từ Bồng Lai đến Kim Ngao Đảo cũng không dễ dàng.

Cũng chính vì giới hạn thời gian.

Trong vòng trăm năm có thể đến được Kim Ngao Đảo không nhiều, đương nhiên, là đối với toàn bộ Đông Hải.

Ngao Thảng tăng tốc hết mức, cũng dùng hết bảy mươi mấy năm mới từ Bồng Lai đến Kim Ngao Đảo.

Sau khi đến Kim Ngao Đảo, Ngao Thảng lại đi đến Bích Du Cung.

Trong Vu tộc, địa vị của Ngao Thảng tương đương với Đại Vu, thực lực vượt qua mấy Tổ Vu.

Khi đến ngoài Bích Du Cung, có Thủy Hỏa đồng tử dẫn Ngao Thảng vào.

Ngao Thảng vừa đến Kim Ngao Đảo, Thông Thiên cũng đã biết, cho nên để Thủy Hỏa đồng tử đợi ngoài Bích Du Cung.

Đối với Ngao Thảng, Thông Thiên cũng không khinh suất.

Tiến vào Bích Du Cung, nhìn một cái, sóng biếc dập dờn, từng đóa từng đóa hoa sen do tiên thiên linh khí ngưng tụ nổi trên mặt nước, trên một số hoa sen đã có sinh linh, hoặc là đệ tử thân truyền của Thông Thiên, hoặc là đệ tử ký danh của Thông Thiên, đại bộ phận lại không có quan hệ gì với Thông Thiên. "Kiến Thượng Thanh thánh nhân!" Ngao Thảng cúi đầu chào. "Đạo hữu khách khí rồi." Thông Thiên gật đầu.

Có thể được Thông Thiên gọi một tiếng đạo hữu, cả Hồng Hoang cũng không nhiều.

Một mặt là bản thân Ngao Thảng, tu vi đạo hạnh và căn cước, cũng như khí vận trên người, đều không thể xem thường.

Mặt khác cũng là Ngao Thảng là người của Vu tộc, tuy không có huyết mạch Bàn Cổ, nhưng địa vị trong Vu tộc cũng rất quan trọng.

Dưới Tổ Vu, Vu tộc không có mấy người địa vị có thể so sánh với Ngao Thảng. "Đa Bảo đồ nhi, nhữ đổi chỗ khác đi." Thông Thiên nói với Đa Bảo đạo nhân.

Tuy có chỗ trống, nhưng vị trí của Đa Bảo là gần Thông Thiên nhất.

Đa Bảo đạo nhân trong lòng tuy không tình nguyện, nhưng Thông Thiên đã mở lời, lại không dám không nghe, cũng chỉ đành đứng dậy.

Ngao Thảng cũng không khách khí.

Không chỉ Đa Bảo đạo nhân trong lòng có chút uất ức, một số đệ tử Tiệt Giáo trong lòng cũng bất bình, nhưng lại không dám oán trách Thông Thiên, chỉ có thể trong lòng không hài lòng với Ngao Thảng.

Nhưng, Thông Thiên gọi Ngao Thảng là đạo hữu, lại thêm không ai có thể nhìn ra tu vi của Ngao Thảng, cũng không ai dám hỗn xược.

Theo thời gian trôi qua, sinh linh trong Bích Du Cung cũng ngày càng nhiều.

Không biết từ lúc nào, đã tròn một trăm năm kể từ khi Thông Thiên lập Bích Du Cung ở Kim Ngao Đảo.

Lúc này, sinh linh trong Bích Du Cung đã vượt quá trăm vạn.

Thông Thiên cũng bắt đầu giảng đạo.

Thánh nhân giảng đạo quả không tầm thường, dị tượng liên miên.

Có thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, tường vân thụy khí, hà quang vạn thiên. "Đại đạo vô hình, sinh dục thiên địa.

Đại đạo vô tình, vận hành nhật nguyệt.

Đại đạo vô danh, trường dưỡng vạn vật.

Ngô bất tri kỳ danh, cưỡng danh viết đạo.

Phu đạo giả, hữu thanh hữu trọc, hữu động hữu tĩnh.

Thiên thanh địa trọc, thiên động địa tĩnh." "Thanh giả trọc chi nguyên, động giả tĩnh chi cơ.

Nhân năng thường thanh tĩnh, thiên địa tất giai quy." "Thượng sĩ vô tranh, hạ sĩ hảo tranh.

Thượng đức bất đức, hạ đức chấp đức.

Chấp trứ chi giả, bất danh đạo đức.

Chúng sinh sở dĩ bất đắc chân đạo giả, vi hữu vọng tâm.

Ký hữu vọng tâm, tức kinh kỳ thần..." Thông Thiên giảng đạo từ nông đến sâu, mọi người đều có thu hoạch.

Số lượng sinh linh trong Bích Du Cung không tăng thêm nữa, nhưng người nghe đạo ngoài Bích Du Cung lại ngày càng nhiều.

Một số sinh linh trong lúc nghe đạo tu vi đột phá, có kẻ hóa thành hình người.

Hóa hình bình thường đều có thiên kiếp, cũng có người tu vi đột phá giáng xuống thiên kiếp.

Lúc này, ngoài Bích Du Cung xuất hiện kiếp vân, gần như đều là Tứ Cửu Thiên Kiếp.

Bây giờ, dẫn phát thiên kiếp trong Bích Du Cung, không cần độ kiếp, nhưng đợi ra khỏi Bích Du Cung lại cần độ kiếp.

Thông Thiên tuy là thánh nhân, thần thông quảng đại, pháp lực vô biên, nhưng cũng sẽ không ra tay giúp người độ thiên kiếp.

Nếu một sinh linh nào đó độ Tứ Cửu Thiên Kiếp, Thông Thiên ra tay, thiên kiếp sẽ thăng cấp, không phải Lục Cửu Thiên Kiếp hay Cửu Cửu Thiên Kiếp, mà là thiên khiển.

Bình thường, khi người khác muốn độ kiếp, giúp đỡ, cũng là cho mượn pháp bảo, cho đan dược, bố trí trận pháp, v.v...

Thời gian trôi qua trong lúc Thông Thiên giảng đạo.

Sau khi giảng đạo mấy trăm năm, Thông Thiên cũng giảng về Hỗn Nguyên đạo quả.

Đạo của mỗi người đều không giống nhau, cho nên, Hỗn Nguyên đạo quả mà mỗi thánh nhân giảng cũng không giống nhau.

Nghe xong Hỗn Nguyên đạo quả mà Thông Thiên giảng, tu vi của Ngao Thảng lại đột phá, từ Chuẩn Thánh hậu kỳ tăng lên Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Thông Thiên giảng đạo tuy không dừng lại, nhưng trong mắt cũng có kinh ngạc, không ngờ tu vi của Ngao Thảng đã đột phá.

Cùng với tu vi đột phá Chuẩn Thánh đại viên mãn, khoảng cách đến Hỗn Nguyên nhất trọng thiên cũng chỉ còn một bước.

Dưới Bất Chu Sơn, bộ lạc của Bàn Huyền.

Về bộ lạc của mình xem qua, Bàn Huyền tiến vào Bàn Cổ Giới.

Khi Bàn Huyền đến bên huyết trì, thấy một Đại Vu và mấy chục Tiểu Vu xuất thế.

Chương 242

Với đẳng cấp hiện tại của Bàn Cổ Giới, hiệu suất huyết trì thai nghén Đại Vu và Tiểu Vu rất nhanh.

Mỗi ngày đều có Tiểu Vu xuất thế, trung bình mỗi tháng đều có một hoặc hai Đại Vu xuất thế, có thể thấy hiệu suất của Bàn Cổ Huyết Trì thai nghén Đại Vu và Tiểu Vu.

Về phần Tổ Vu, sau khi thai nghén ra Đế Giang và mười một Tổ Vu khác, lại chỉ thai nghén ra được một Trụ Dĩ.

Đại Vu tuy có thể tiến hóa huyết mạch thành Tổ Vu, nhưng hiện tại chỉ có Khoa Phụ thành công.

Đại Vu Hình Thiên, Đại Vu Xi Vưu, Đại Vu Hậu Nghệ, v.v..., đều là những người xuất sắc trong Đại Vu, có hy vọng tiến hóa thành Tổ Vu, nhưng hiện tại vẫn chưa thành công.

Muốn từ Đại Vu tiến hóa thành Tổ Vu, độ khó thực sự quá lớn.

Đại Vu và Tiểu Vu vừa xuất thế thấy Bàn Huyền, không ai không cung kính bái lạy.

Tại một nơi nào đó trong huyết trì, một 'quả trứng' khổng lồ, có lực lượng Bàn Cổ lưu chuyển, Tổ Vu Trụ Dĩ ở bên trong.

Chớp mắt một cái, Trụ Dĩ cuối cùng cũng sắp xuất thế.

Ngoài Bàn Huyền ở bên Bàn Cổ Huyết Trì, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng đến, còn có Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công, v.v... "Ầm!" Một cỗ lực lượng Bàn Cổ kinh người từ trong huyết trì phát ra, khiến người ta kinh hãi. 'Trứng Tổ Vu' thai nghén Trụ Dĩ vỡ ra.

Một thân ảnh từ trong huyết trì bước ra, vốn chỉ cao mấy chục trượng, chớp mắt đã mấy trăm trượng, khi đi ra khỏi huyết trì đã vượt

quá nghìn trượng.

Trụ Dĩ tuy đã xuất thế, nhưng tu vi lại không cao.

Tổ Vu cần tu vi Đại La Kim Tiên mới có thể hóa hình.

Nhờ vào nội tình hiện tại của Vu tộc, Trụ Dĩ ít nhất cũng cần mấy vạn năm mới có thể tu luyện đến Đại La Kim Tiên.

Đương nhiên, nếu ăn mấy quả Hoàng Trung Lý và Cửu Chuyển Kim Đan, Trụ Dĩ cũng có thể trong thời gian ngắn trở thành Đại La Kim Tiên, nhưng tai hại cũng lớn, không nên làm.

Cùng với việc Trụ Dĩ xuất thế, khí vận của Vu tộc cũng tăng lên không ít.

Cảm nhận sự biến hóa của căn cước, khóe miệng Bàn Huyền cũng hiện lên một nụ cười.

Thêm một Tổ Vu, khí vận Vu tộc tăng lên không nhỏ.

Tu vi của Bàn Huyền muốn đột phá Hỗn Nguyên lục trọng thiên cũng không xa nữa. "Nếu không có Thiên Đình, chỉ có Vu tộc là nhân vật chính của một lượng kiếp, có lẽ khi tu vi của ngô đột phá Hỗn Nguyên lục trọng thiên, cũng là ngày Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất." Bàn Huyền trong lòng thầm than.

Về việc bây giờ đi diệt Thiên Đình, độ khó không lớn, nhưng lại được không bù mất.

Nếu bây giờ diệt Thiên Đình, Vu tộc có thể cướp đoạt một ít khí vận, nhưng khí vận mất đi chỉ sẽ càng nhiều hơn.

Thiên Đình, Nam Thiên Môn sừng sững, hùng vĩ khí phái, yêu tướng kim giáp, yêu binh ngân giáp, uy phong lẫm liệt, hùng dũng oai vệ.

Xuyên qua Nam Thiên Môn, những cung điện tráng lệ san sát, đình

đài lầu các không kể xiết.

Thanh khí hóa thành mây mù, linh khí thành tường thụy.

Đẹp đẽ mỹ lệ, lại có những dị tượng do Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận diễn hóa ra.

Nhưng, yêu khí ở khắp nơi trong Thiên Đình lại có chút phá phong cảnh.

Từ tầng trời thứ nhất đến tầng trời thứ ba mươi hai, một khu vực rộng lớn đều là phạm vi thế lực của Thiên Đình.

Ngoài Thiên Đình, cũng có phạm vi thế lực của Vu tộc, có đạo trường của một số đại năng.

Lăng Tiêu Bảo Điện ở tầng trời thứ ba mươi hai có thể coi là đỉnh điểm của Thiên Đình.

Phía trên Lăng Tiêu Bảo Điện là tinh không Hồng Hoang mênh mông, nhật nguyệt tinh thần vận hành.

Lúc này, không khí trong Lăng Tiêu Bảo Điện trầm trọng.

Ngoài Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, còn có yêu thần Bạch Trạch và mấy cường giả Thiên Đình khác. "Vu tộc... lại có một Tổ Vu xuất thế rồi." Đế Tuấn mặt mày đau khổ.

Tổ Vu Trụ Dĩ từ trong Bàn Cổ Giới đi ra, hoàn toàn không lén lút.

Tuy Trụ Dĩ có thể trở thành một sức mạnh ẩn của Vu tộc, nhưng Bàn Huyền cảm thấy không cần thiết.

Đông Hoàng Thái Nhất và Bạch Trạch cùng những người khác cũng đều mặt mày nghiêm trọng.

Vu tộc vốn đã mạnh mẽ đáng sợ, lại có thêm một Tổ Vu, càng đáng sợ hơn.

Tuy Thiên Đình đã chỉnh hợp đại bộ phận Yêu tộc Hồng Hoang, nhưng thực lực xa không bằng Vu tộc.

Không nói đến Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cho dù Yêu tộc Hồng Hoang thống nhất, lại phát triển thêm mấy lượng kiếp, mới có khả năng cùng Vu tộc năm năm chia đều, đó là trong trường hợp Vu tộc mấy lượng kiếp không phát triển.

Một chủng tộc không chỉ thực lực cường đại, khí vận khổng lồ, mà còn phát triển nhanh, quá khủng bố, Vu tộc chính là một chủng tộc khủng bố như vậy.

Muốn tính kế Vu tộc cũng khó, không phải Vu tộc có hai vị thánh nhân, mà quan trọng hơn là có Bàn Huyền.

Do căn cước của Bàn Huyền là khí vận Vu tộc, cho nên, khi có người tính kế Vu tộc, Hậu Thổ và Nữ Oa chưa chắc đã nhận ra, nhưng khí vận Vu tộc chắc chắn sẽ có biến hóa, Bàn Huyền cũng sẽ biết.

Không thể tính kế Vu tộc, dường như chỉ còn một con đường có thể đi.

Hiện tại, thực lực, khí vận, và tốc độ phát triển của Thiên Đình, đều không bằng Vu tộc, nhưng nếu có một phương diện nào đó có thể so sánh với Vu tộc, Vu tộc tất nhiên sẽ phải đả áp.

Từ từ phát triển, tích lũy thực lực, không thực tế.

Đế Tuấn cũng không chỉ một lần tiếc nuối, Thiên Đình xuất hiện quá muộn, và Kỳ Lân tộc lại ngốc nghếch.

Nếu Thiên Đình sớm xuất hiện, Kỳ Lân tộc không thoái ẩn, khi đó, Yêu tộc và ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân kết minh, bốn chủng tộc hợp lực đối phó Vu tộc, phần thắng không nhỏ.

Còn bây giờ, Đế Tuấn vừa chỉnh hợp quần yêu thiên hạ, vừa nỗ

lực phát triển, kết minh với các thế lực, lại lôi kéo từng đại năng, bận đến mức gần như không có thời gian tu luyện, dẫn đến tu vi lạc hậu so với Đông Hoàng Thái Nhất ngày càng lớn.

Nhưng, cho dù Đế Tuấn mệt chết mệt sống, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn chênh lệch giữa Thiên Đình và Vu tộc ngày càng lớn.

Hồng Quân và Tam Thanh giúp Thiên Đình, nhưng Hồng Quân đã trở thành mục tiêu công kích của mọi người, Tam Thanh cũng đã phân gia.

Về phần Tiếp Dẫn, lại là người của Phật môn.

Có thể nói, tình cảnh của Thiên Đình ngày càng tồi tệ.

Tuy Vu tộc không toàn diện khai chiến với Thiên Đình, nhưng tầm mắt của Đế Tuấn lại không hề ngắn.

Không mưu việc vạn thế, không đủ để mưu việc một thời, có thể kiến lập Yêu tộc Thiên Đình, từng bước đi đến hiện tại, Đế Tuấn cũng có tầm nhìn xa trông rộng. "Bệ hạ, kế hoạch kia... cần tạm thời dừng lại, Vu tộc đã có chút nhận ra." Bạch Trạch nói với Đế Tuấn.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều biết kế hoạch mà Bạch Trạch nói, là mua chuộc người của Vu tộc, ly gián khiêu khích, v.v..., cái giá phải trả không nhỏ, vừa có chút thu hoạch, Bạch Trạch lại muốn dừng lại. "Nếu Vu tộc đã có chút nhận ra, vậy trước tiên dừng lại đi!" Đế Tuấn thở dài.

Khó khăn lắm mới cài được một số quân cờ vào nội bộ Vu tộc, Đế Tuấn không hy vọng tất cả đều bị bại lộ và bị diệt sạch.

Trong thời gian ngắn, điều duy nhất khiến Đế Tuấn có chút vui mừng là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể trong thời gian ngắn chống lại Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Nhưng, Bàn Huyền và mấy vị thánh nhân, lại không phải là Chu

Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể chống lại, dù là trong thời gian ngắn cũng không được.

Thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, dưới sự gia trì của thiên đạo chi lực cũng có chiến lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Cho nên, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hiện tại cũng nhiều nhất là chống lại được Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh triệu hoán Bàn Cổ chân thân.

Đại địa Hồng Hoang, sâu trong một dãy núi phía bắc, trên một ngọn núi hiểm trở, Hồng Quân đứng bên vách đá. "Tổ Vu Trụ Dĩ, sở hữu pháp tắc hỗn độn nhân quả." Hồng Quân lẩm bẩm.

Thời đại Hỗn Độn, Hồng Quân là Nhân Quả Ma Thần.

Hiện tại, bản mệnh pháp tắc của Hồng Quân cũng là nhân quả. "Có lẽ, cơ hội để ngộ đột phá Hỗn Nguyên tứ trọng thiên nằm ở trên người Tổ Vu Trụ Dĩ." Hồng Quân thầm nghĩ.

Nhưng, bây giờ Trụ Dĩ quá yếu, ít nhất cũng phải đợi tu vi Trụ Dĩ đạt đến Chuẩn Thánh, thậm chí bán thánh.

Bàn Huyền hiện tại cũng chỉ có tu vi Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, nếu tu vi đột phá Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, Hồng Quân dám cùng Bàn Huyền một trận chiến.

Nếu là thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, dưới sự gia trì của thiên đạo chi lực, thực lực tuy không đạt đến Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, nhưng cũng tiếp cận, sẽ ở giữa Hỗn Nguyên tứ trọng thiên và Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, chênh lệch không lớn.

Nhưng bây giờ Vu tộc lại có thêm một Tổ Vu, khí vận tất nhiên tăng lên không ít.

Hồng Quân lo lắng tu vi của Bàn Huyền lại có đột phá.

Trong tình huống bình thường, Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên muốn đột phá Hỗn Nguyên lục trọng thiên rất khó, nhưng căn cước của Bàn Huyền là khí vận Vu tộc, cùng với khí vận tăng lên, tu vi muốn tăng lên cũng dễ dàng.

Hồng Quân đối với căn cước của Bàn Huyền cũng vừa ngưỡng mộ vừa ghen tị.

Nếu căn cước của Bàn Huyền chỉ là một Tổ Vu, có lẽ bây giờ chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, thậm chí là tu vi Chuẩn Thánh.

Căn cước khí vận, khí vận Đại đạo, thực sự nghịch thiên.

Đặt ở thế giới cấp vĩnh hằng, lấy khí vận Đại đạo làm căn cước cũng nghịch thiên như vậy, nhưng loại nghịch thiên này lại không có thiên khiển. "Bàn Huyền chắc chắn là Bàn Cổ, vậy thì..." Hồng Quân trong lòng tính toán.

Thời đại Hỗn Độn, ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần đều biết Bàn Cổ muốn khai thiên, dùng các loại biện pháp ngăn cản, Hồng Quân và mười mấy Hỗn Độn Ma Thần hợp lực luyện chế một pháp bảo, chỉ có thể sử dụng một lần, nhưng muốn sử dụng lại phiền phức, chưa kịp dùng, Bàn Cổ đã khai thiên, cũng đành phải từ bỏ.

Thân thể không phải là bản chất của sinh linh, nguyên thần cũng không, chân linh mới là.

Nếu một điểm chân linh mẫn diệt, nguyên thần cũng sẽ tiêu tán, thân thể nhiều nhất cũng chỉ còn lại bản năng.

Pháp bảo đó có thể nguyền rủa chân linh của Bàn Cổ. "Tuy với tu vi hiện tại của ngô không thể sử dụng, nhưng có thể lấy về trước, đợi đột phá tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, cộng thêm thiên đạo chi lực gia trì, e rằng cũng miễn cưỡng có thể sử dụng." Hồng Quân thầm nghĩ.

Mấy nghìn vạn lượng kiếp trước khi Bàn Cổ khai thiên, ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần đều đã biết, cũng nghĩ ra các loại biện pháp đối phó Bàn Cổ, Hồng Quân và một số Hỗn Độn Ma Thần đã hợp tác.

Ngăn cản Bàn Cổ khai thiên thất bại, nhưng Hồng Quân dựa vào ký ức từng có, có thể đi đến Hỗn Độn để lấy được một số lợi ích, giống như cây Hỗn Độn Linh Căn Thế Giới Thụ kia.

Hồng Quân biết trong một khu vực nào đó của Hỗn Độn phong ấn một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, tuy chỉ có thể sử dụng một lần, nhưng có thể nguyền rủa chân linh của Bàn Cổ.

Chỉ cần Bàn Cổ chưa trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đại viên mãn, pháp bảo đó cũng có thể nguyền rủa chân linh của Bàn Cổ. "Ầm ầm ầm!" Một bộ lạc quy mô khổng lồ mọc lên dưới Bất Chu Sơn.

Mỗi một Tổ Vu đều có một bộ lạc lớn dưới Bất Chu Sơn.

Theo thứ hạng của Tổ Vu, bộ lạc cũng có lớn có nhỏ, lớn nhất là bộ lạc của Bàn Huyền.

Bộ lạc Tổ Vu nhỏ nhất trước mắt là bộ lạc của Khoa Phụ, hiện tại, đã biến thành bộ lạc của Trụ Dĩ.

Hậu Thổ ra tay giúp Trụ Dĩ xây dựng bộ lạc.

Khi bộ lạc Trụ Dĩ được xây dựng xong, sẽ có một số Đại Vu và đông đảo Tiểu Vu, sẽ có những sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ, cũng sẽ có bộ lạc Đại Vu phụ thuộc, tất cả đều theo quy củ của Vu tộc.

Trong nháy mắt, đã khoảng một trăm năm kể từ khi Tổ Vu Điện xuất thế.

Đông Hải, Hoa Quả Sơn.

Gần Thủy Liêm Động, núi non kỳ lạ, đá hình dị dạng, một gốc Tiên Thiên Bồ Đề Thụ cắm rễ trên vách núi cheo leo hiểm trở, mặc cho gió thổi mưa dập vẫn sừng sững không động.

Thân ảnh Chuẩn Đề đang ngồi xếp bằng dưới gốc cây Bồ Đề.

Bất chợt, tử quang nhàn nhạt xuất hiện trên người Chuẩn Đề.

Ngay lúc đó, Chuẩn Đề đã hoàn toàn luyện hóa một đạo Hồng Mông Tử Khí, nguyên thần cũng thành công ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang.

Cùng với việc nguyên thần ký thác Thiên Đạo, Chuẩn Đề cũng chứng được Hỗn Nguyên Đạo Quả.

"Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thành rồi!" Chuẩn Đề đứng dậy, lòng vui như điên.

Chương 243

Vừa chứng được Hỗn Nguyên Đạo Quả, tu vi nguyên thần của Chuẩn Đề cũng đột phá Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, đồng thời, thân thể của y cũng bắt đầu chuyển hóa thành Thánh thể.

Căn cơ càng tốt, Thánh thể chuyển hóa thành cũng càng mạnh mẽ.

Hiện tại, trong số các Thánh nhân ở Hồng Hoang, Thánh thể mạnh nhất phải kể đến Hậu Thổ.

Chuẩn Đề vừa thành Thánh, Hồng Hoang đã có tám vị Thánh nhân.

Nếu có vị Thánh nhân thứ chín xuất hiện, Hồng Hoang cũng sẽ nghênh đón Vô Lượng Lượng Kiếp.

Thánh nhân tuy trải vạn kiếp bất diệt, dính nhân quả không nhiễm, nhưng cũng không phải là tuyệt đối.

Nếu chỉ là lượng kiếp, Thánh nhân quả thực không cần quá lo lắng, nhưng Vô Lượng Lượng Kiếp lại khác.

Trong tình huống bình thường, bốn trăm tám mươi triệu lượng kiếp mới có một Vô Lượng Lượng Kiếp, có thể thấy sự chênh lệch giữa lượng kiếp và Vô Lượng Lượng Kiếp lớn đến mức nào.

Dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, thiên địa vạn vật quay về Hỗn Độn, nhưng Thiên Đạo lại không nhất định sẽ hoàn toàn diệt vong, có khả năng sẽ trải qua một vòng luân hồi, như vậy, Thánh nhân có nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo cũng sẽ không sao, có thể chứng kiến Thiên Đạo diễn hóa thế giới.

Lúc này, cây Tiên Thiên Bồ Đề sau lưng Chuẩn Đề biến thành một đoạn cành cây, xanh biếc mơn mởn, lưu chuyển thất thải thần quang, chính là pháp bảo bản mệnh Thất Bảo Diệu Thụ.

Khi Chuẩn Đề thành Thánh, Thất Bảo Diệu Thụ cũng có chút biến hóa, nhưng vẫn là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, còn một khoảng cách không nhỏ so với Tiên Thiên Chí Bảo.

Có người ở Hồng Hoang chứng đắc Đại La Đạo Quả cũng sẽ sinh ra dị tượng, dị tượng do chứng đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả gây ra còn lớn hơn, nếu nguyên thần ký thác Thiên Đạo thì lại càng kinh khủng.

Trong phút chốc, không chỉ Hoa Quả Sơn, cả Đông Hải, thậm chí toàn bộ Hồng Hoang đều có thể thấy dị tượng.

Có thiên hoa rơi loạn, có địa dũng kim liên, có phật quang chiếu rọi chư thiên, phạm âm truyền khắp hoàn vũ, thất thải bồ đề, xá lợi nguyên quang.

Kèm theo dị tượng, một luồng uy thế của Thánh nhân cũng từ trên người Chuẩn Đề phát ra, bao trùm cả Hồng Hoang, khiến vô số sinh linh phủ phục bái lạy.

Không ít sinh linh tán tụng: "Đại từ đại bi Chuẩn Đề Phật Tổ." Tiếp đó, Chuẩn Đề lại hiển hóa ra một kim thân, có hai mươi tư đầu, mười tám tay, hai tay kết ấn, các tay còn lại đều cầm một kiện pháp bảo.

Lại có các loại quang hoa xuất hiện trên kim thân của Chuẩn Đề, như trí tuệ quang, thanh tịnh quang, cực lạc quang... ...

Dưới núi Bất Chu, Bàn Huyền đang cảm ngộ đại đạo, cảm nhận được uy thế Thánh nhân, hai mắt không khỏi mở ra.

Ánh mắt xuyên qua Tổ Vu Điện, nhìn dị tượng bên ngoài, Bàn Huyền cũng biết Chuẩn Đề đã thành Thánh.

Khi Chuẩn Đề thành Thánh, khí vận của Chuẩn Đề cũng tăng mạnh.

Chuẩn Đề tuy không có huyết mạch Bàn Cổ, nhưng đã sớm gia

nhập Vu tộc, cũng là người của Vu tộc, khí vận cùng Vu tộc liên kết chặt chẽ.

Hiện tại, khí vận Vu tộc đã tăng lên không ít.

Cảm nhận rõ ràng sự thay đổi của căn cơ, Bàn Huyền cũng lộ vẻ vui mừng.

Vốn dĩ đã không còn xa mới đột phá Hỗn Nguyên lục trọng thiên, bây giờ lại càng gần ngay trước mắt.

Ngoài ra, khí vận Vu tộc càng khổng lồ, việc trở thành nhân vật chính của thiên địa cũng càng dễ dàng.

Lúc này, Nhân tộc không đáng lo ngại, nhưng Yêu tộc lại là một vấn đề.

Vừa nghĩ, Bàn Huyền vừa bước ra khỏi Tổ Vu Điện, hướng về Đại La Thiên.

Sau khi thành Thánh, Chuẩn Đề chắc chắn sẽ đến Đại La Thiên khai tịch một thế giới.

Còn đạo trường của Chuẩn Đề ở nhân gian, cũng không phải là Hoa Quả Sơn, chủ nhân Hoa Quả Sơn là Nữ Oa, đạo trường của Chuẩn Đề ở núi Phương Thốn.

Không lâu sau, Bàn Huyền đã đến Đại La Thiên.

Khi Bàn Huyền đến Đại La Thiên, phát hiện Hậu Thổ và Nữ Oa đã đến trước.

Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng lần lượt hiện thân.

Còn Hồng Quân thì không thấy đâu.

Đối với việc Chuẩn Đề thành Thánh, Hậu Thổ và Nữ Oa đều rất vui mừng.

Vu tộc có ba vị Thánh nhân, lợi ích tự nhiên không cần phải nói.

Sắc mặt của Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên lại không được tốt lắm.

Tâm tình của Tiếp Dẫn thì phức tạp, y cũng không hy vọng Vu tộc có thêm một Thánh nhân, nhưng Chuẩn Đề thành Thánh cũng sẽ có chút lợi ích cho y.

Ít nhất Chuẩn Đề cũng phải chấn hưng Tây phương.

Bất luận là Tiếp Dẫn hay Chuẩn Đề, đều đã lập đại hoành nguyện, phải hoàn thành.

Vì chí đồng đạo hợp, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng có cơ sở để hợp tác.

Rất nhanh, một người ngâm nga mà đến, chính là Chuẩn Đề.

"Đại giác kim tiên bất nhị thời, tây phương diệu pháp tổ bồ đề, bất sinh bất diệt tam tam hành, toàn khí toàn thần vạn vạn từ, không tịch tự nhiên tùy biến hóa, chân như bản tính nhậm vi chi, dữ thiên đồng thọ trang nghiêm thể, lịch kiếp minh tâm đại pháp sư." Thấy Bàn Huyền, Chuẩn Đề xưng một tiếng đạo huynh, gọi Tam Thanh và Tiếp Dẫn là đạo hữu, gọi Hậu Thổ và Nữ Oa là nương nương.

Lần này đến Đại La Thiên, Chuẩn Đề muốn khai thiên tích địa, sau đó giảng đạo một phen.

Bàn Huyền không khai tịch thế giới ở Đại La Thiên, nhưng Hậu Thổ và Nữ Oa đều đã khai tịch.

Hiện tại trong tám vị Thánh nhân Hồng Hoang, cũng chỉ có Chuẩn Đề chưa khai tịch thế giới ở Đại La Thiên.

Còn việc đi khai thiên tích địa ở Vực ngoại Hỗn Độn, Thánh nhân cũng có thể làm được, ví như khai tịch một thế giới cấp Đại La trong

Hỗn Độn là chuyện dễ như trở bàn tay, khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên cũng không khó, chỉ là không cần thiết.

Thánh nhân khai tịch thế giới ở Đại La Thiên, vừa có thể ổn định Hồng Hoang, có lợi cho sự phát triển của Hồng Hoang, lại có công đức to lớn.

Tán gẫu vài câu, Chuẩn Đề cũng chọn một khu vực ở Đại La Thiên để khai tịch thế giới.

Chỉ thấy, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề quét một cái, thất thải thần quang tuôn ra.

Dưới thần quang phát ra từ Thất Bảo Diệu Thụ, không gian hàng ức triệu triệu triệu... quang niên trước mặt Chuẩn Đề trong nháy mắt hóa thành một đoàn Hỗn Độn.

Khí Hỗn Độn mờ mịt cuồn cuộn.

Ngay sau đó, Hỗn Độn bị Chuẩn Đề dùng đại pháp lực chém ra.

Khi Hỗn Độn bị chém ra, phân thành thanh trọc nhị khí, có địa thủy hỏa phong hoành hành.

Thanh khí bay lên hóa thành trời, trọc khí hạ xuống hóa thành đất.

Cùng với trời đất sơ khai, Chuẩn Đề lại ổn định thế giới, bình định địa thủy hỏa phong, diễn hóa vạn vật.

Mọi thứ có vẻ đơn giản, nhưng mỗi bước đều vô cùng khó khăn.

Nhìn thế giới do Chuẩn Đề khai tịch, lại có phần giống với Cực Lạc thế giới do Tiếp Dẫn khai tịch.

An ninh tường hòa, phật quang phổ chiếu, phạm âm từng trận, tứ đại giai không, lục căn thanh tịnh.

“Phương thiên địa này tên là Bà Sa thế giới.” Chuẩn Đề nói, đặt tên cho thế giới vừa khai tịch.

“Thiện tai!” Tiếp Dẫn chắp hai tay, niệm một tiếng phật hiệu.

Tam Thanh mặt không biểu cảm, Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng đều không quan tâm.

Thế giới do Chuẩn Đề khai tịch, đặt tên thế nào cũng là chuyện của Chuẩn Đề.

Đương nhiên, cũng không phải tên nào cũng có thể đặt, như Hồng Hoang thế giới, Bàn Cổ thế giới, có thể dính vào nhân quả lớn.

Nếu khai tịch một thế giới bên ngoài Hồng Hoang, tùy tiện đặt tên cũng không sao, Thiên Đạo Hồng Hoang không quản được, Thánh nhân Hồng Hoang cũng không quản được.

Do quy tắc Thiên Đạo hạn chế, Bà Sa thế giới do Chuẩn Đề khai tịch cũng chỉ là thế giới cấp Đại La, vô hạn tiếp cận thế giới cấp Hỗn Nguyên... ...

Thiên đình Yêu tộc, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng dẫn theo mấy Yêu thần đến Đại La Thiên.

Khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đến Đại La Thiên, Chuẩn Đề đã khai tịch xong Bà Sa thế giới.

Lúc này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều tâm tình nặng trĩu.

Trước là Tổ Vu Điện xuất thế, sau là Chuẩn Đề thành Thánh, khoảng cách với Vu tộc ngày càng lớn.

Trước đây, Vu tộc và Thiên đình khai chiến thắng ít bại nhiều, nhưng bây giờ e rằng không còn như vậy nữa.

Một khi Vu tộc và Thiên đình khai chiến, khí vận tất nhiên sẽ thất thoát, nhưng cũng có thể cướp đoạt khí vận.

Nếu khí vận cướp đoạt được có thể bù đắp khí vận thất thoát,

cũng không lỗ.

Ngoài việc xem xét khí vận, còn có những phương diện khác không thể không xem xét, ví dụ như sự phát triển của chủng tộc, nội tình, v.v.

Bây giờ, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại không thể không đến chúc mừng Chuẩn Đề thành Thánh.

Cùng lúc đó, cũng có không ít đại năng đang hướng về Đại La Thiên, như Tây Vương Mẫu, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử...

Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc cũng có người đến.

Khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tiến vào Bà Sa thế giới, nhìn một cái, cây Bồ Đề nhiều không kể xiết, mỗi một cây Bồ Đề đều xanh biếc, có phật quang bao phủ.

Vô số Bồ Đề Tử đều huyễn hóa thành hình người.

Khắp nơi hoa Ba La nở rộ, hương thơm lạ lùng thoang thoảng, khiến người ta tâm thần ninh tĩnh.

Ở trung tâm Bà Sa thế giới, một khu rừng, những cây Bồ Đề cổ thụ cao chọc trời.

Bàn Huyền, Hậu Thổ, Nữ Oa, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hoặc ngồi trên liên đài, hoặc ngồi trên bồ đoàn.

Chỉ không thấy bóng dáng Hồng Quân.

"Phải biết sinh tử và niết bàn, không sinh không diệt, không đến không đi, cái mà chứng được, không được không mất, không giữ không bỏ, người có thể chứng được, không làm không dừng, không nhận không diệt, trong cái chứng này, không có năng và sở, cuối cùng không có chứng, cũng không có người chứng, tất cả pháp tính bình đẳng không hoại." "Nếu có Bồ Tát ngộ được tịnh viên giác, lấy tịnh

giác tâm, giữ tĩnh làm hạnh, do lắng trong thêm niệm, giác thức phiền động, tĩnh huệ phát sinh, thân tâm khách trần từ đó vĩnh diệt, liền có thể nội phát tịch tĩnh khinh an, do tịch tĩnh nên, mười phương thế giới các Như Lai tâm, ở trong đó hiển hiện, như ảnh trong gương, phương tiện này, gọi là Xa Ma Tha." "Người phát tâm A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề, đối với pháp không có tướng đoạn diệt." ...

Cùng với việc Chuẩn Đề giảng đạo, phật quang diễn hóa ra đủ loại dị tượng, lại có một Hỗn Nguyên Đạo Quả hiển hóa trên đỉnh đầu Chuẩn Đề.

Đạo của mỗi người đều khác nhau, nhưng có thể đối chiếu lẫn nhau, thông qua đạo của Chuẩn Đề, mấy vị Thánh nhân đều có thu hoạch.

Chuẩn Đề giảng đạo cũng không lâu, tiếp đó là chúng nhân luận đạo.

Bảy vị Thánh nhân, cộng thêm Bàn Huyền, là tám Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Tuy Bàn Huyền không phải là Thánh, nhưng đạo hạnh của hắn lại vượt qua cả bảy vị Thánh nhân.

Tuy đạo hạnh của Bàn Huyền không bằng tu vi, nhưng cùng với tu vi tăng lên, cũng có thể kéo theo đạo hạnh tinh tiến, với tu vi hiện tại của Bàn Huyền gần đến Hỗn Nguyên lục trọng thiên, đạo hạnh của hắn tự nhiên không thấp.

Phát hiện Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, mọi người cũng không bất ngờ.

Bà Sa thế giới ở Đại La Thiên, cũng là trên tầng trời thứ ba mươi ba, còn Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ở tầng trời thứ ba mươi hai.

Tuy Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng có thể không đến, nhưng đến lại không phải là chuyện xấu, ít nhiều cũng có chút lợi ích cho Thiên đình.

Nghe Bàn Huyền cùng bảy vị Thánh nhân luận đạo, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều thu hoạch không nhỏ, càng khiến hai người không uổng chuyến này.

Bỗng nhiên, trong chúng Thánh, Nữ Oa thần sắc khẽ động, dường như cảm ứng được điều gì, tiếp đó bấm ngón tay suy tính, thấy vậy, mọi người đều ngừng luận đạo, cùng nhìn về phía Nữ Oa.

Suy tính một hồi, trong mắt Nữ Oa hiện lên một tia vui mừng.

Thấy mọi người đều đang nhìn mình, Nữ Oa cười nói: "Có một kiện bảo vật hữu duyên với Ngô sắp xuất thế, Ngô đi trước một bước." Dứt lời, Nữ Oa rời khỏi Bà Sa thế giới, hướng xuống hạ giới.

Bàn Huyền và Hậu Thổ cũng nhìn nhau.

Bây giờ Nữ Oa dù sao cũng là Thánh nhân, tuy chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng có thể hữu duyên với nàng, tuyệt đối là một kiện bảo vật không thể xem thường.

Tiên Thiên Linh Bảo?

Hay là Tiên Thiên Linh Căn?

Ngay cả Bàn Huyền cũng có chút tò mò.

"Chẳng lẽ là Sơn Hà Xã Tắc Đồ?" Bàn Huyền thầm nghĩ.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ vốn là pháp bảo của Hồng Quân, Hồng Quân đưa cho Long Vương, sau khi Long Vương vẫn lạc thì không biết tung tích, Long tộc cũng vẫn luôn tìm kiếm.

Chương 244

Nếu không có Bàn Huyền xuyên việt, Hồng Quân sẽ thu Nữ Oa làm đồ đệ, sẽ đưa Sơn Hà Xã Tắc Đồ cho Nữ Oa.

Nói Sơn Hà Xã Tắc Đồ và Nữ Oa hữu duyên, cũng có khả năng.

Nhưng nếu là Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Bàn Huyền lại không mấy hứng thú.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ cũng chỉ là một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tuy có chút đặc sắc, nhưng đối với Bàn Huyền hiện tại lại không có sức hấp dẫn.

Tiên Thiên Chí Bảo không có đặc sắc cũng không mấy hấp dẫn Bàn Huyền, huống chi là một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhỏ nhoi.

Vừa nghĩ, Bàn Huyền cũng vừa bấm ngón tay suy tính.

Khí vận của Nữ Oa liên kết với Vu tộc, cũng liên kết với căn cơ của Bàn Huyền.

Có thể nói, khí vận của Nữ Oa là một phần căn cơ của Bàn Huyền.

Lấy khí vận của Nữ Oa làm môi giới để suy tính, chưa chắc không thể tính ra được.

Khi Bàn Huyền bắt đầu suy tính, nguyên thần ký thác trong Hỗn Độn hư không cũng vận hành.

Không lâu sau, Bàn Huyền cũng đã tính ra.

"Không Động Ấn!" Bàn Huyền trong lòng cũng không bình tĩnh.

Không Động Ấn và Sơn Hà Xã Tắc Đồ giống nhau, đều là cực

phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy năng cũng chưa chắc lớn hơn Sơn Hà Xã Tắc Đồ, nhưng lại rất đặc thù.

Theo Bàn Huyền biết, Không Động Ấn liên quan đến khí vận Nhân tộc, nắm giữ Không Động Ấn có thể phế lập Nhân Hoàng.

Nếu Không Động Ấn từ cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tăng lên thành Tiên Thiên Chí Bảo, có lẽ không chỉ liên quan đến khí vận Nhân tộc, mà còn quan hệ đến Nhân Đạo.

Nhân tộc cũng chỉ là một phần của Nhân Đạo, cái gọi là Nhân Đạo, là phải có được thân người.

Bất kể là phi cầm, tẩu thú, lân giáp, hay cỏ cây, núi đá, mây mù, gió nhẹ..., chỉ cần có thể hóa thành hình người, đều thuộc về Nhân Đạo.

Tất cả Vu tộc có huyết mạch Bàn Cổ, cũng đều cần hóa hình, không hóa hình thì không thuộc về Nhân Đạo.

Không Động Ấn có liên quan đến Nhân Đạo, nhưng phẩm cấp hiện tại không cao, không có tư cách chi phối khí vận Nhân Đạo, cũng chỉ có thể chi phối khí vận Nhân tộc.

Trong Nhân Đạo, Nhân tộc đặc thù, vì dù sao cũng trời sinh thân người.

Đương nhiên, Bàn Huyền cũng chỉ suy đoán Không Động Ấn trở thành Tiên Thiên Chí Bảo mới có thể chi phối khí vận Nhân Đạo Hồng Hoang, nhưng cũng không chắc chắn, có lẽ cần Không Động Ấn thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Bảo.

Có thể xác định một điều, Không Động Ấn hiện đã xuất thế.

Sở dĩ Không Động Ấn và Nữ Oa hữu duyên, cũng không khó giải thích, vì Nữ Oa sáng tạo ra Nhân tộc, lại lập ra Nhân giáo, còn sớm gia nhập Vu tộc.

“Đại huynh biết bảo vật xuất thế là gì sao?” Hậu Thổ thần thức truyền âm, không khỏi tò mò hỏi.

“Không Động Ấn!” Bàn Huyền nói.

“Không Động Ấn?” Hậu Thổ sững sờ.

Hậu Thổ đối với Không Động Ấn cũng không phải hoàn toàn không biết gì, nhưng những gì biết được cũng có hạn.

“Không Động Ấn quan hệ trọng đại.” Bàn Huyền nói.

Luân Hồi quan hệ đến Địa Đạo, có thể do Hậu Thổ chi phối.

Không Động Ấn quan hệ đến Nhân Đạo, rơi vào tay Nữ Oa cũng không tệ.

Tuy Địa Đạo và Nhân Đạo cộng lại cũng xa không bằng Thiên Đạo, nhưng tầm nhìn có thể xa hơn một chút. ...

Rời khỏi Bà Sa thế giới, từ Đại La Thiên đi xuống.

Nữ Oa xuyên qua tinh không Hồng Hoang, trong nháy mắt đã đến tầng trời thứ nhất.

Từ thiên giới đến nhân giới, Nữ Oa nhanh chóng đến một nơi tiên sơn phúc địa.

Không Động sơn, một phúc địa hiếm có trên đại địa Hồng Hoang.

Lúc này, trong Không Động sơn có dị tượng không nhỏ, rõ ràng có bảo vật xuất thế, nhưng lại khiến đông đảo sinh linh khó tìm.

Ngoài dị tượng, hư không trên Không Động sơn cũng dị thường.

Phía trên Không Động sơn, Nữ Oa quét mắt một cái, đôi mày khẽ nhíu lại.

Thần thức cường đại cũng từ trên người Nữ Oa phát ra, trong nháy mắt bao phủ cả Không Động sơn phía dưới.

“Không có?” Nữ Oa sắc mặt không được tốt.

Theo lý, Không Động Ấn nên ở trên Không Động sơn, nhưng Nữ Oa hiện tại lại không tìm thấy.

Lại nhìn hư không trên Không Động sơn dị thường, Nữ Oa như có điều suy nghĩ.

Một bước bước ra, Nữ Oa bước vào trong hư không Hồng Hoang.

Trong hư không không có nhật nguyệt tinh thần, không có núi sông đại địa, cũng không có hoa cỏ cây cối và phi cầm tẩu thú.

Thậm chí một chút linh khí cũng không có.

Cảm nhận kỹ càng sự biến đổi nhỏ bé trong hư không, Nữ Oa nhìn về một hướng, một cái dịch chuyển đã ở ngoài ức triệu triệu triệu... quang niên.

Trong nháy mắt, Nữ Oa đã ra ngoài Địa Tiên Giới.

Địa Tiên Giới trông giống như một phiên bản cấp thấp của Hồng Hoang.

So với Hồng Hoang, Địa Tiên Giới thực sự quá nhỏ.

Chân thân của Nữ Oa giáng lâm Địa Tiên Giới còn phải lo lắng, lỡ không cẩn thận hủy diệt Địa Tiên Giới thì không hay.

“Không Động Ấn rơi vào Địa Tiên Giới?” Nữ Oa ngạc nhiên.

Tuy không thể hoàn toàn xác định, nhưng Nữ Oa cảm thấy tám chín phần mười là đúng.

Không Động Ấn liên quan đến khí vận Nhân tộc, một phần khí vận của Nữ Oa đến từ Nhân tộc, Nhân giáo mà nàng lập ra cũng không thể tách rời Nhân tộc, vì vậy, Không Động Ấn đối với nàng rất quan trọng, chỉ cần có được Không Động Ấn, sau này biết đâu có thể chi phối khí vận Nhân Đạo Hồng Hoang.

Vừa nghĩ, Nữ Oa vừa tiến vào Địa Tiên Giới.

Vừa bước vào Địa Tiên Giới, Nữ Oa hoàn toàn thu liễm khí thế.

"Sức mạnh của Địa Thư!" Nữ Oa nhìn về một hướng của Địa Tiên Giới.

Địa Thư là một trong Thiên Địa Nhân tam thư, tên là Sơn Hải Kinh, là linh bảo bạn sinh của Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử có thể diễn hóa ra Địa Tiên Giới, công lao của Địa Thư không nhỏ.

Bây giờ, Nữ Oa đã cảm nhận được sức mạnh của Địa Thư.

Có thể là bản thể của Trấn Nguyên Tử, cũng có thể là một trong tam thi của Trấn Nguyên Tử, có thể là phân thân của Trấn Nguyên Tử.

Nhưng có một điểm có thể xác định, sức mạnh của Địa Thư xuất hiện, sẽ không phải là chuyện nhỏ.

"Trấn Nguyên Tử là Địa Tiên chi tổ, Không Động Ấn nếu rơi vào Địa Tiên Giới, Trấn Nguyên Tử phát hiện cũng không lạ, nếu phát hiện, tất nhiên sẽ ra tay." Nữ Oa trong lòng phân tích một chút, rồi bay về phía xa. ...

Đông Thắng Thần Châu, một dãy núi gần biển, giống như một con cự long nằm ngang, khí thế hùng vĩ.

Sâu trong dãy núi này, Trấn Nguyên Tử đang tế ra Địa Thư muốn thu lấy một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo vô chủ.

Sức mạnh của Địa Thư vây khốn một cái đại ấn màu vàng hình vuông, trên đại ấn có chín con rồng quấn quanh, phía dưới có hai chữ Không Động, chính là Không Động Ấn.

Trấn Nguyên Tử cũng là người kiến thức rộng, nhưng đối với

Không Động Ấn lại biết rất ít.

Nhưng, chỉ cần nhìn ra là một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, vật vô chủ, Trấn Nguyên Tử sẽ không bỏ qua.

Địa Thư cũng chỉ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực tuy không nhỏ, nhưng cũng chưa chắc mạnh hơn Không Động Ấn, nhưng có pháp lực của Trấn Nguyên Tử thúc đẩy, Địa Thư cũng hoàn toàn áp chế được Không Động Ấn.

Trấn Nguyên Tử dù sao cũng là một Chuẩn Thánh, pháp lực của một Chuẩn Thánh không thể xem thường.

Sức mạnh của hai kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo va chạm, khiến cho ức vạn vạn dặm đất rung núi chuyển.

"Oanh!" Một vùng đất rộng lớn bắt đầu sạt lở.

Dung nham địa hỏa phun trào, khói đen cuồn cuộn.

Mắt thấy Không Động Ấn sắp bị Địa Thư trấn áp, sắp rơi vào tay Trấn Nguyên Tử, Nữ Oa lại kịp đến.

"Nữ Oa nương nương?" Vừa thấy Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử cũng giật mình.

Đôi mắt đẹp của Nữ Oa ngưng tụ nhìn Không Động Ấn.

"Không Động Ấn cùng Ngô hữu duyên." Nữ Oa nói với Trấn Nguyên Tử.

Khi lời của Nữ Oa vừa dứt, Trấn Nguyên Tử cũng đã hiểu thiên số.

Quả thực như Nữ Oa nói, Không Động Ấn và nàng hữu duyên.

Hơn nữa thực lực của Trấn Nguyên Tử xa không bằng Nữ Oa, thiên số cũng không phải là thứ Trấn Nguyên Tử có thể nghịch lại.

Trong mắt Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử và một con kiến cũng không có nhiều khác biệt.

Bảo vật hữu duyên với Trấn Nguyên Tử, Nữ Oa nhìn trúng cũng không khó đoạt lấy.

"Đã hữu duyên với nương nương, tự nhiên nên thuộc về nương nương." Trấn Nguyên Tử cũng thức thời, thu lại Địa Thư, mắt nhìn Không Động Ấn rơi vào tay Nữ Oa.

Tuy Trấn Nguyên Tử cũng muốn có được Không Động Ấn, nhưng biết mình vô duyên.

Nếu tranh với Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử cũng không thể thành công, chọc giận Nữ Oa, hậu quả khó lường.

Vì một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà đắc tội Nữ Oa, đối với Trấn Nguyên Tử quá không đáng.

Không Động Ấn bị Nữ Oa tiện tay trấn áp.

Rơi vào tay Nữ Oa, Không Động Ấn cũng không còn giãy giụa nữa.

Nhìn Không Động Ấn trong tay, Nữ Oa trong lòng cũng vui mừng.

Có Không Động Ấn, khí vận Nhân tộc có thể tăng lên rất nhiều.

Khí vận Nhân tộc tăng lên, đối với Nữ Oa cũng có không ít lợi ích.

...

Hồng Hoang Đại La Thiên, trong Bà Sa thế giới.

Tam Thanh vừa đi ra ngoài.

Khi Không Động Ấn ở trong tay Nữ Oa, thiên cơ cũng đã rõ ràng.

Với đạo hạnh của Tam Thanh, đều đã dò biết được thiên cơ.

"Hóa ra là Không Động Ấn xuất thế." "Không Động Ấn có thể chi

phối khí vận Nhân tộc, bây giờ lại rơi vào tay Nữ Oa." Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều biết đến sự tồn tại của Không Động Ấn, cũng từng tìm kiếm, nhưng vẫn luôn tìm không thấy, không ngờ bảo vật xuất thế lần này lại là Không Động Ấn.

Nhưng, Không Động Ấn rõ ràng đã ở trong tay Nữ Oa, Tam Thanh cũng đành chịu.

Nếu chỉ có một mình Nữ Oa, Tam Thanh đều không sợ, nhưng Nữ Oa là người của Vu tộc.

Hiện tại Vu tộc ngoài Nữ Oa, còn có Hậu Thổ và Chuẩn Đề hai vị Thánh nhân, cộng thêm Bàn Huyền khủng bố như vậy, Tam Thanh chọc không nổi.

Tam Thanh đều biết, việc đoạt lại Không Động Ấn từ tay Nữ Oa là không thực tế.

"Không Động Ấn hiện tại chi phối khí vận Nhân tộc, nếu thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo mới có thể chi phối khí vận Nhân Đạo, Nhân tộc nếu đại hưng, cũng chưa chắc là chuyện xấu." Nguyên Thủy nói.

Thái Thượng và Thông Thiên cũng đều hiểu ý của Nguyên Thủy.

Đã Không Động Ấn có thể chi phối khí vận Nhân tộc, Nhân tộc chắc là sẽ đại hưng.

Chương 245

Nghĩ vậy, Tam Thanh cũng không đi đến Địa Tiên Giới. ...

Tiếp Dẫn cũng dò biết thiên cơ, biết Không Động Ấn xuất thế, đã rơi vào tay Nữ Oa.

"Một miếng ăn một ngụm uống đều là định số." Tiếp Dẫn thầm nghĩ.

Không Động Ấn có thể chi phối khí vận Nhân tộc, bây giờ xuất thế, lại rơi vào tay Nữ Oa, Nhân tộc có lẽ sẽ hưng thịnh, không chừng có thể trở thành nhân vật chính của lượng kiếp.

Nếu Nhân tộc trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, Vu tộc và Nhân tộc khó có thể hòa giải.

Nghĩ vậy, Tiếp Dẫn trở về Cực Lạc thế giới, cũng không đi đến Địa Tiên Giới.

Tuy Tiếp Dẫn cũng có chút ý đồ với Không Động Ấn, nhưng biết không thể có được.

Không Động Ấn nếu ở trong tay Tiếp Dẫn, Bàn Huyền, Nữ Oa, Hậu Thổ và Chuẩn Đề đều sẽ không đồng ý, Tam Thanh cũng sẽ không đồng ý.

Địa Tiên Giới, sau khi có được Không Động Ấn, Nữ Oa luyện hóa trong một tiểu thế giới.

Rời khỏi Đông Thắng Thần Châu, tùy tiện tìm một hòn đảo nhỏ phong cảnh tú mỹ ở Đông Hải, Nữ Oa đơn giản khai tịch một động phủ.

Không Động Ấn là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Nữ Oa muốn hoàn toàn luyện hóa cũng cần một chút thời gian.

Khi Nữ Oa luyện hóa Không Động Ấn, phía trên hòn đảo nhỏ nơi nàng ở xuất hiện đủ loại dị tượng.

Quang hoa màu tím hồng nửa hư nửa thực giăng ngang trời, đó là hình chiếu của sức mạnh Thiên Đạo.

Ngay sau đó, lại có mây lành ráng tía.

Đó là vì nguyên thần của Nữ Oa ký thác tại Thiên Đạo Hồng Hoang, khi ở trong Địa Tiên Giới vận dụng sức mạnh nguyên thần, sẽ gây ra một số dị tượng.

Địa Tiên Giới có hình chiếu của Thiên Đạo Hồng Hoang, bây giờ lại muốn hiển hiện ra ngoài.

Đông Hải vì dị tượng mà chấn động, vô số sinh linh chú ý.

Không ít sinh linh cho rằng có bảo vật xuất thế, cũng có sinh linh không dám đến gần.

Bên ngoài động phủ Nữ Oa đơn giản khai tịch, lại tụ tập ngày càng nhiều sinh linh.

"Động phủ của đại năng nào vậy?" "Quả thực quá không thể tin được." Nhiều sinh linh kinh hãi.

Tuy chỉ là động phủ tạm bợ do Nữ Oa tiện tay khai tịch, nhưng Đại La Kim Tiên cũng khó xông vào, mà trong đám sinh linh này lại không có một Kim Tiên nào.

Đối với những sinh linh này, động phủ trước mắt có thể thấy, cũng có thể tiếp cận, nhưng lại không thể tiếp xúc, dường như tồn tại ở một không thời gian khác.

Thời gian trôi đi, dị tượng lại vẫn chưa biến mất.

Một ngày nọ, một lão đạo mặc áo bào xanh cưỡi mây đạp gió đến, là một Thái Ất Kim Tiên.

Lão đạo vốn là một tán tu trên đại địa Hồng Hoang, căn cơ là một gốc hậu thiên linh căn, biết được sự tồn tại của Địa Tiên Giới, cũng tìm mọi cách đến đây.

Tu vi Thái Ất Kim Tiên ở Hồng Hoang chỉ là hạng chót, nhưng đến Địa Tiên Giới lại có thể làm đầu gà.

Tuy Địa Tiên Giới chỉ là một tiểu thế giới của Hồng Hoang, bất luận là linh khí, nhật nguyệt tinh hoa, thiên tài địa bảo..., đều không thể so sánh, nhưng mỗi người có chí riêng, cũng có một số sinh linh Hồng Hoang đến Địa Tiên Giới.

"Động phủ?" Lão đạo thần sắc ngưng trọng, với tu vi Thái Ất Kim Tiên có thể tiếp xúc, nhưng muốn phá vỡ động phủ lại khó, e rằng phải mất hàng vạn năm cũng không làm được.

Từ dị tượng mà xem, trong động phủ có đại năng, đang tu luyện?

Luyện đan?

Luyện khí?

Trận pháp?

Biết rõ là đại năng không thể chọc vào, lão đạo cũng không dám lỗ mãng. ...

"Oanh!" Hòn đảo nhỏ rung chuyển, nước biển dâng lên sóng lớn, Nữ Oa từ trong động phủ bước ra.

Nữ Oa đã hoàn thành việc luyện hóa Không Động Ấn.

Khi hoàn toàn luyện hóa Không Động Ấn, Nữ Oa có sự minh ngộ, biết được Nhân tộc sẽ có Tam Hoàng Ngũ Đế.

Chỉ cần Tam Hoàng Ngũ Đế lần lượt viên mãn, Nhân tộc liền có thể hưng thịnh.

"Nhân tộc trên đại địa Hồng Hoang không cần Tam Hoàng Ngũ

Đế, nhưng Nhân tộc trong Địa Tiên Giới lại có thể có." Nữ Oa thầm nghĩ.

Đại địa Hồng Hoang là thiên hạ của Vu tộc, Nhân tộc nếu quá mạnh cũng chưa chắc là chuyện tốt.

Còn ở trong Địa Tiên Giới, tuy cũng có Vu, có Yêu, nhưng Nhân tộc là nhân vật chính của trời đất.

Trước khi để Nhân tộc trong Địa Tiên Giới xuất hiện Tam Hoàng Ngũ Đế, Nữ Oa phải hoàn thành Nhân Hôn.

Nhân duyên chi đạo Hồng Hoang vốn nên có Thiên Địa Nhân tam hôn, Thiên Hôn là Bàn Huyền và Vọng Thư, Địa Hôn là Hồng Quân và Bắc Hải Huyền Quy, nhưng đều chưa hoàn thành.

Còn công đức Nhân Hôn, Nữ Oa quyết định trao cho Nhân tộc.

Vừa nghĩ, Nữ Oa vừa rời khỏi Địa Tiên Giới.

Ra khỏi Địa Tiên Giới là hư không Hồng Hoang.

Vượt qua hư không, trở về đại địa Hồng Hoang, Nữ Oa đến tổ địa Nhân tộc dưới núi Bất Chu.

Trong bộ lạc Phong Duyện, Nữ Oa gặp Phục Hy.

"Nhân Hôn có thể trao cho Toại Nhân và Truy Y." Phục Hy cân nhắc một lát, đưa ra một kiến nghị cho Nữ Oa.

Nhân tộc tam tổ, Toại Nhân, Hữu Sào và Truy Y, không chỉ có uy vọng cực cao trong Nhân tộc, mà còn là đệ tử đời thứ hai của Nhân giáo.

Theo Phục Hy biết, Toại Nhân và Truy Y có tình cảm không tệ.

Nữ Oa đối với Toại Nhân và Truy Y cũng không xa lạ, nghe kiến nghị của Phục Hy, suy nghĩ một chút, cũng gật đầu đồng ý.

Cũng không cần hỏi ý kiến của Toại Nhân và Truy Y, Nữ Oa lấy ra Hồng Tú Cầu.

Cùng với việc Nữ Oa tế ra Hồng Tú Cầu, thần quang nhân duyên màu hồng phấn chiếu rọi, lại có anh lạc thùy châu, hoàn bội đinh đương.

Cũng may Thiên Hôn và Địa Hôn chưa hoàn thành, nếu không, uy năng của Hồng Tú Cầu cũng có thể tăng cường.

Việc định ra nhân duyên Nhân Hôn cho hai người Toại Nhân và Truy Y, đối với Nữ Oa không có gì khó.

Nếu định nhân duyên cho một Thánh nhân nào đó, ví dụ như Tam Thanh, Tiếp Dẫn..., Nữ Oa không thể làm gì, nếu định nhân duyên Nhân Hôn cho một Chuẩn Thánh nào đó, Nữ Oa cũng khó làm, nhưng định nhân duyên cho Toại Nhân và Truy Y lại không có gì khó.

Toại Nhân và Truy Y đều chưa phải là Chuẩn Thánh, chỉ cần là Nhân tộc, nhận Nữ Oa là Thánh Mẫu, Nữ Oa có thể dùng Hồng Tú Cầu định ra nhân duyên Nhân Hôn cho hai người.

Trong phút chốc, có dị tượng long phượng cùng hót, lại có âm dương diễn hóa.

Sợi dây nhân duyên Nhân Hôn xuất hiện, một đầu chìm vào hư không, nối với Toại Nhân, một đầu cũng chìm vào hư không, nối với Truy Y.

Tuy Toại Nhân và Truy Y đều không ở đây, nhưng Nữ Oa đã định ra nhân duyên Nhân Hôn cho hai người.

Dưới sự vận chuyển của thiên số, Bàn Huyền và Hồng Quân có thể kháng cự, nhưng Toại Nhân và Truy Y lại không thể kháng cự. ...

Sau khi Nữ Oa định ra nhân duyên Nhân Hôn cho Toại Nhân và Truy Y, chỉ trong một ngày ngắn ngủi, công đức Nhân Hôn đã giáng

xuống.

Mỗi người nhận được một phần công đức Nhân Hôn, tu vi của Toại Nhân và Truy Y đều đột phá Đại La Kim Tiên đại viên mãn, chỉ còn cách Chuẩn Thánh một bước.

Cùng với nhân duyên Nhân Hôn viên mãn, Nữ Oa cũng nhận được lợi ích.

Cùng lúc đó, mấy vị Thánh nhân khác ở Hồng Hoang, và cả Bàn Huyền, cũng đều biết được.

Khi Thiên Đạo Hồng Hoang giáng xuống đại công đức, không thể giấu được Thánh nhân, cũng không thể giấu được Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thánh nhân là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại không nhất định là Thánh nhân.

Bởi vì Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chia làm hai loại, một loại nguyên thần ký thác trong Hỗn Độn hư không, một loại nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo.

Đương nhiên, không phải Thiên Đạo nào cũng có thể gánh nổi một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thiên Đạo của Thiên Tiên Giới của Bàn Huyền, muốn gánh nổi một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng khó.

Những Thánh nhân ở Vực ngoại Hỗn Độn, chỉ cần cách Hồng Hoang không quá xa, cũng có thể cảm nhận được.

Còn dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng có không ít sinh linh phát hiện, hoặc là ở gần, hoặc là tình cờ. ...

"Nhân Hôn viên mãn, Hồng Quân chắc là phải đau đầu rồi." Bàn Huyền đứng ở một nơi nào đó trên núi Bất Chu, nhìn xuống tổ địa

Nhân tộc ở xa.

Biết Nữ Oa có được Không Động Ấn, Bàn Huyền cũng đã suy tính, Nhân tộc ở Địa Tiên Giới tiếp theo sẽ có Tam Hoàng Ngũ Đế, ngoài ra, công đức Nhân Hôn cũng sẽ rơi vào đầu Nhân tộc.

Nữ Oa sẽ chọn Toại Nhân và Truy Y, cũng không lạ.

Trong Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo, xét theo tu vi, uy vọng, khí vận..., đứng đầu là Nhân tộc tam tổ, trong tam tổ, Toại Nhân và Truy Y tình đầu ý hợp, vừa hay có thể hoàn thành Nhân Hôn.

Công đức Nhân Hôn quả thực không nhỏ, nhưng lại không thể khiến Toại Nhân và Truy Y trở thành Chuẩn Thánh.

Chuẩn Thánh không phải tùy tiện là đạt được.

Đại La Kim Tiên ở Hồng Hoang không ít, nhưng Chuẩn Thánh so với Đại La Kim Tiên lại là vạn người không có một.

Nói cách khác, trên vạn Đại La Kim Tiên cũng chưa chắc có một Chuẩn Thánh, có thể thấy việc trở thành Chuẩn Thánh khó đến mức nào.

Hồng Quân có nhân duyên Địa Hôn với con đại quy ở Bắc Hải, cùng với Nhân Hôn viên mãn, Địa Hôn cũng phải tăng tốc rồi.

Còn Thiên Hôn, Bàn Huyền tự có tính toán.

"Cũng nên đi một chuyến đến Vực ngoại Hỗn Độn rồi." Bàn Huyền lẩm bẩm.

Việc Nhân tộc ở Địa Tiên Giới xuất hiện Tam Hoàng Ngũ Đế, đối với Bàn Huyền cũng chỉ là chuyện nhỏ, không đáng để quan tâm.

Lúc này, điều Bàn Huyền đang cân nhắc lại là đột phá tu vi Hỗn Nguyên lục trọng thiên.

Khí vận hiện tại của Vu tộc ngang bằng với Hỗn Nguyên lục

trọng thiên, Bàn Huyền chỉ cần tu luyện chăm chỉ, tu vi thân thể của hắn có thể đạt đến Hỗn Nguyên lục trọng thiên.

Chỉ cần tu vi thân thể đạt đến Hỗn Nguyên lục trọng thiên, tu vi nguyên thần muốn đột phá Hỗn Nguyên lục trọng thiên cũng sẽ dễ dàng.

Tuy Bàn Huyền có thể đột phá ở Hồng Hoang, cũng có thể ở một tiểu thế giới nào đó của Hồng Hoang, hoặc trong Thiên Tiên Giới, nhưng so sánh thì đi Vực ngoại Hỗn Độn để đột phá là tốt nhất.

Có tính toán, Bàn Huyền cũng lập tức khởi hành.

Thu lại ánh mắt, Bàn Huyền hướng về thiên giới.

Vút lên cao, thẳng đến thiên giới, không bao lâu đã đến tầng trời thứ ba mươi hai, lại xuyên qua tinh không Hồng Hoang, đến Đại La Thiên.

Phía trên Đại La Thiên là thế giới bình chướng.

Vì tám vị Thánh nhân đã khai tịch thế giới ở Đại La Thiên, khiến cho thế giới bình chướng của Hồng Hoang ổn định hơn không ít.

Dễ dàng xuyên qua thế giới bình chướng, Bàn Huyền đã ra đến Vực ngoại.

Trước mắt là một mảnh mờ mịt, khí Hỗn Độn cuồn cuộn. ...

Bộ lạc Phong Duyện, trong một ngôi nhà gỗ, trên sàn gỗ trải một lớp da thú, Phục Hy ngồi xếp bằng, còn Nữ Oa trước mặt y thì ngồi trên một đóa liên đài ngũ sắc.

Liên đài ngũ sắc dưới thân Nữ Oa cũng là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, tuy chỉ là trung phẩm, nhưng cũng khá bất phàm, sánh ngang với thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

“Tam Hoàng Ngũ Đế!” Phục Hy có chút thất thần.

Một khắc sau, Phục Hy lại nghĩ đến đại đạo thời đại trước và đại đạo thời đại trước nữa.

Nếu đại đạo thời đại này không có Bàn Huyền, đại đạo thời đại này và đại đạo thời đại trước chắc cũng không có gì khác biệt, trải qua một lần sẽ lại trải qua lần nữa, vĩnh kiếp luân hồi.

Đại đạo thời đại trước, cũng là Bàn Cổ khai thiên, ba nghìn Hỗn Độn ma thần vẫn lạc, sau đó là hung thú lượng kiếp, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc suy tàn, đạo ma chi tranh, Vu Yêu đại chiến, Nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế, Phong Thần, Tây Du...

Chương 246

Đại đạo thời đại trước nữa cũng vậy.

Vận mệnh của Phục Hy, vận mệnh của Nữ Oa, còn có Tam Thanh, Tổ Vu, Đế Tuấn, thậm chí cả Hồng Quân, đều đã được định sẵn.

Nhưng đại đạo thời đại này lại xuất hiện một biến số, đó là Bàn Huyền.

Phục Hy tuy cũng là biến số, nhưng chỉ là biến số nhỏ, là vì Bàn Huyền.

Nếu không có Bàn Huyền xuất hiện, Phục Hy cũng sẽ không trở thành biến số, sẽ trở thành Hy Hoàng của Yêu tộc, vẫn lạc trong Vu Yêu đại chiến, chuyển thế thành Nhân tộc, trở thành Thiên Hoàng trong Tam Hoàng, trấn giữ Hỏa Vân Động.

Phục Hy cũng có thắc mắc, đại đạo thời đại trước và đại đạo thời đại trước nữa đều không có Bàn Huyền, vì sao đại đạo thời đại này lại xuất hiện?

Có lẽ, khi luân hồi đến một số lần nhất định sẽ xuất hiện một biến số.

"Bàn Huyền chín phần mười là Bàn Cổ, chắc chắn biết một số bí mật của đại đạo." Phục Hy thầm nghĩ.

Tuy có không ít suy đoán, nhưng Phục Hy cũng không hỏi Bàn Huyền, y cũng có một số bí mật chưa nói cho Bàn Huyền.

"Để Nhân tộc Hồng Hoang xuất hiện Tam Hoàng Ngũ Đế không thỏa đáng, nhưng ở Địa Tiên Giới thì có thể." Nữ Oa nói.

Nhân tộc xuất hiện Tam Hoàng Ngũ Đế cũng là do thiên số, Nữ Oa

cũng không tiện nghịch lại thiên số.

"Hả?

Huynh trưởng muốn chuyển thế thành Nhân tộc?" Vừa nghe Phục Hy muốn chuyển thế thành Nhân tộc làm Thiên Hoàng, đứng đầu Tam Hoàng, Nữ Oa kinh ngạc.

Tuy Phục Hy chưa thành Thánh, nhưng cũng đã có tu vi Chuẩn Thánh đại viên mãn, còn có một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Nếu Phục Hy hoàn toàn luyện hóa một đạo Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần là có thể thành Thánh.

Nhưng, Nữ Oa trong lòng cũng mâu thuẫn, hy vọng Phục Hy có thể thành Thánh, nhưng hiện tại Hồng Hoang đã có tám vị Thánh nhân, nếu Phục Hy lại thành Thánh, là vị Thánh nhân thứ chín, cùng với sự xuất hiện của vị Thánh nhân thứ chín, Vô Lượng Lượng Kiếp cũng sẽ đến.

So với lượng kiếp, Vô Lượng Lượng Kiếp đáng sợ hơn rất nhiều.

Dưới lượng kiếp sẽ có vô số sinh linh tử thương, thậm chí phá hoại Hồng Hoang, nhưng Vô Lượng Lượng Kiếp lại sẽ khiến thiên địa vạn vật quay về Hỗn Độn, nếu Thiên Đạo luân hồi thành công có thể tái diễn hóa thế giới, nếu luân hồi thất bại, Thiên Đạo cũng diệt vong, Thánh nhân có nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo cũng sẽ vẫn lạc.

Lúc này, Nữ Oa cũng không biết Phục Hy đang nghĩ gì.

Với tu vi của Phục Hy, cũng như địa vị trong Vu tộc, phó giáo chủ Nhân giáo, căn bản không cần thiết phải chuyển thế thành Nhân tộc, ở một Địa Tiên Giới nhỏ bé trở thành người đứng đầu Tam Hoàng.

Nếu Nhân tộc trở thành nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang, Phục Hy trở thành người đứng đầu Tam Hoàng còn có thể nói được,

nhưng nhân vật chính của trời đất trong một Địa Tiên Giới nhỏ bé không có ý nghĩa gì nhiều.

"Vi huynh chỉ là một luồng nguyên thần chuyển thế đến Nhân tộc Địa Tiên Giới." Phục Hy nói.

Phục Hy sở dĩ định dùng một luồng nguyên thần chuyển thế thành Nhân tộc, trở thành Thiên Hoàng đứng đầu Tam Hoàng, là có ý đồ của mình, nhưng hiện tại lại không nói cho Nữ Oa.

Vừa nghe Phục Hy chỉ định dùng một luồng nguyên thần chuyển thế, Nữ Oa cũng không quá để ý.

"Huynh trưởng đã quyết định rồi sao?" Nữ Oa hỏi một câu.

Phục Hy gật đầu.

Đã Phục Hy quyết định rồi, Nữ Oa cũng ủng hộ.

Theo Nữ Oa thấy, Phục Hy dùng một luồng nguyên thần chuyển thế đến Nhân tộc Địa Tiên Giới, làm một Nhân Hoàng, cũng không phải là chuyện lớn.

Còn việc Phục Hy phát triển Nhân tộc để thay thế Vu tộc, là không thực tế.

Chỉ cần ba người Hậu Thổ, Nữ Oa và Chuẩn Đề không phản bội Vu tộc, dù có liên thủ với Hồng Quân, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, muốn hỗ trợ Nhân tộc quật khởi không khó, nhưng muốn để Nhân tộc đánh bại Vu tộc lại khó.

Theo Nữ Oa thấy, chắc là Phục Hy làm phó giáo chủ Nhân giáo lâu ngày, có ràng buộc với Nhân tộc, nên muốn giúp đỡ Nhân tộc thêm một chút.

Địa Tiên Giới ở trong hư không Hồng Hoang, cũng là một tiểu thế giới của Hồng Hoang, muốn chuyển thế đến Địa Tiên Giới, cần phải

thông qua luân hồi.

Ngay lập tức, Nữ Oa dẫn Phục Hy đến U Minh Địa Phủ.

Nếu một mình Phục Hy đi Địa Phủ cần một chút thời gian, có Nữ Oa dẫn đường, trong nháy mắt đã đến.

Vừa đến Địa Phủ, Nữ Oa trực tiếp đi đến Luân Hồi.

Ngũ phương Quỷ Đế lần lượt hiện thân, đều cúi chào Nữ Oa, tôn xưng một tiếng Nữ Oa nương nương.

Một đường thông suốt không trở ngại đến Luân Hồi.

Tiến vào trong Luân Hồi, Nữ Oa và Phục Hy gặp Bình Tâm.

Bình Tâm là phân thân của Hậu Thổ, Hậu Thổ hiện tại không ở Luân Hồi.

Vì Bình Tâm là phân thân của Hậu Thổ, nên tuy Bình Tâm chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, Nữ Oa vẫn xưng một tiếng tỷ tỷ.

Biết được ý định của Nữ Oa và Phục Hy, Bình Tâm cũng ngạc nhiên.

"Phục Hy muốn dùng một luồng nguyên thần chuyển thế đến Nhân tộc Địa Tiên Giới?" Bình Tâm một đôi mắt đẹp nhìn về phía Phục Hy, đôi mày khẽ nhíu lại, không biết Phục Hy đang nghĩ gì.

Nhưng, chỉ một mình Phục Hy, Bình Tâm cũng phải nể mặt, huống chi có Nữ Oa mở lời.

Đối với Bình Tâm cũng không phải là chuyện khó.

Theo Bình Tâm thấy cũng sẽ không gây nguy hiểm cho Vu tộc, vì vậy, chỉ suy nghĩ một chút liền đồng ý.

Tiếp đó, Phục Hy phân ra một luồng nguyên thần.

Bình Tâm vung tay, một luồng Lục Đạo chi lực tuôn ra.

“Vút!” Dưới tác dụng của Lục Đạo chi lực, một luồng nguyên thần của Phục Hy tiến vào Nhân Đạo trong Luân Hồi, chuyển thế đến Nhân tộc Địa Tiên Giới.

Đáng nói là, một luồng nguyên thần của Phục Hy chuyển thế, cũng sẽ bị phong ấn ký ức.

Cùng với một luồng nguyên thần của Phục Hy chuyển thế, mục đích đã đạt được, Phục Hy cũng rời khỏi Luân Hồi.

Nữ Oa ở lại trong Luân Hồi trò chuyện với Bình Tâm vài câu. ...

Địa Tiên Giới, một khu rừng sâu ở Đông Thắng Thần Châu, một bộ lạc nguyên thủy chỉ có vài nghìn người, tuy đã có khoan gỗ lấy lửa, cũng dựng cây làm tổ, nhưng vẫn rất nguyên thủy.

Từng người một đều dùng lá cây hoặc da thú quấn quanh thân.

Thủ lĩnh của bộ lạc là một người phụ nữ, tên là Hoa Tư.

Một ngày, Hoa Tư dẫn theo mấy tộc nhân ra ngoài bộ lạc hái rau dại và quả dại, còn một nhóm chiến sĩ nam giới cao lớn vạm vỡ thì đi săn thú.

Đối với bộ lạc này, thức ăn và nước ngọt hàng ngày là việc quan trọng nhất.

Trong núi có suối, thác nước..., nguồn nước ngọt phong phú, nhưng thức ăn lại là vấn đề lớn, mỗi năm gần như đều có người chết đói.

Ra khỏi bộ lạc, đi được mấy chục dặm, Hoa Tư mới có chút thu hoạch.

Trong quá trình tìm kiếm thức ăn, Hoa Tư phát hiện một dấu chân khổng lồ, dài khoảng mười mét.

Dấu chân khổng lồ như vậy khiến Hoa Tư cũng phải trợn tròn

mắt.

Ma xui quỷ khiến, Hoa Tư dùng bàn chân nhỏ của mình dẫm lên dấu chân khổng lồ, tức thì cảm giác một luồng khí tức vô hình tiến vào cơ thể, ngưng tụ thành một khối ở bụng dưới.

"?" Hoa Tư giật nảy mình, không chỉ trong cơ thể có thêm một luồng khí tức vô hình, mà dấu chân khổng lồ trước mắt cũng biến mất không dấu vết.

Tuy trong Địa Tiên Giới có thần, có tiên, có yêu và vu, nhưng Hoa Tư lại chưa thấy mấy người.

Bình tĩnh lại tâm tình, không hiểu được, Hoa Tư cũng dứt khoát không nghĩ nữa.

Đợi đến khi Hoa Tư trở về bộ lạc của mình, lại phát hiện đã có thai.

Khi Hoa Tư phát hiện có thai, trước tiên là kinh ngạc, tiếp đó nghĩ đến dấu chân khổng lồ kia, cũng như luồng khí tức vô hình tiến vào cơ thể, không khỏi có chút lo lắng, sợ rằng mình đã mang thai một con yêu quái.

Bình thường, Nhân tộc đều mang thai mười tháng thì sinh, nhưng, Hoa Tư mang thai một năm cũng không có động tĩnh.

Mang thai một năm, không chỉ Hoa Tư trong lòng bất an, mà gần như mọi người trong bộ lạc cũng bất an.

Khi mang thai hai năm, Hoa Tư và tộc nhân trong bộ lạc càng bất an hơn.

Chuyện trái với lẽ thường, hoặc là yêu nghiệt, hoặc là thần thánh.

Ba năm... bốn năm... năm năm...

Trong nháy mắt, Hoa Tư mang thai chín năm chín tháng, mắt thấy

sắp mười năm, cuối cùng cũng sinh ra.

Đứa con của Hoa Tư vừa sinh ra là một đứa trẻ trắng trẻo mập mạp, nhưng một hơi thở đã lớn lên một chút, mười hơi thở đã trông như mười tuổi, cũng đã trưởng thành bình thường.

"Ngô tên Phục Hy." Hoa Tư sững sờ, dường như đã từng nghe qua cái tên Phục Hy này.

Suy nghĩ kỹ lại, Hoa Tư sắc mặt biến đổi, nàng nhớ ra rồi, Phục Hy là tên của một vị đại năng, cũng là huynh trưởng của Nữ Oa nương nương, phó giáo chủ Nhân giáo.

"Chẳng lẽ...

Phục Hy đại thần chuyển thế?" Hoa Tư mặt đầy kinh ngạc.

Sinh ra bất phàm, lại tự xưng là Phục Hy, khiến Hoa Tư không thể không suy nghĩ nhiều.

Cái tên Phục Hy người bình thường không gánh nổi, nhưng đứa con Hoa Tư sinh ra lại không sao.

Do dự một lát, Hoa Tư cũng từ bỏ ý định đổi tên cho đứa con.

Tuy không thể hoàn toàn xác định, nhưng Hoa Tư suy đoán đứa con mình sinh ra là Phục Hy chuyển thế.

Nếu là Phục Hy chuyển thế, tất sẽ tạo phúc cho Nhân tộc, đối với bộ lạc Thành Kỷ của Hoa Tư cũng là tạo hóa to lớn.

Tiếp đó, Phục Hy đã thể hiện sự bất phàm của mình, trời sinh thần lực, thông minh hơn người, phát minh ra lưới cá, cung tên..., giúp nâng cao đáng kể hiệu suất săn bắn và bắt cá, khiến cho thương vong trong bộ lạc cũng giảm mạnh.

Ngoài ra, Phục Hy còn chế tác đồ gốm.

Khi Phục Hy mười lăm tuổi, Hoa Tư nhường lại vị trí thủ lĩnh bộ

lạc Thành Kỷ cho Phục Hy.

Cùng với việc Phục Hy lên làm thủ lĩnh, bộ lạc Thành Kỷ phát triển càng nhanh hơn.

Trong quá trình phát triển của bộ lạc, không thể tránh khỏi việc xảy ra xung đột với các bộ lạc khác.

Mỗi một bộ lạc mạnh mẽ đều có đồ đằng, bộ lạc Thành Kỷ lại không có, nhưng Phục Hy lại đánh bại từng bộ lạc lớn có đồ đằng, lấy thân rắn, đầu cá sấu, sừng hươu, mắt hổ, vảy cá chép đỏ, chân thằn lằn, móng chim ưng, đuôi cá mập trắng, có râu dài của cá voi, kết hợp lại với nhau, hình thành đồ đằng của bộ lạc Thành Kỷ. ...

Nữ Oa và Phục Hy, cùng với Hậu Thổ, và Trấn Nguyên Tử, đều âm thầm chú ý đến Phục Hy của Nhân tộc.

Tuy bị phong ấn ký ức, nhưng Phục Hy của Nhân tộc cũng không phải là nhân loại trong Địa Tiên Giới có thể so sánh.

Bất luận là căn cơ hay trí tuệ, Phục Hy của Nhân tộc đều là đứng đầu trong Địa Tiên Giới.

Thân là Địa Tiên chi tổ, những chuyện lớn xảy ra trong Địa Tiên Giới khó có thể giấu được Trấn Nguyên Tử.

Cùng với việc một bộ lạc nhỏ tên là Thành Kỷ trong Nhân tộc của Địa Tiên Giới nhanh chóng quật khởi, thủ lĩnh bộ lạc tự xưng là Phục Hy, sinh ra bất phàm, có trí tuệ lớn, tự nhiên đã thu hút sự chú ý của Trấn Nguyên Tử.

Suy tính một hồi, cộng thêm phân tích và suy đoán, Trấn Nguyên Tử cũng biết đó là một luồng nguyên thần của Phục Hy chuyển thế đến Nhân tộc Địa Tiên Giới.

Một luồng nguyên thần của Phục Hy chuyển thế lại tên là Phục Hy, không gây chú ý mới là lạ.

Trong nháy mắt, một luồng nguyên thần của Phục Hy chuyển thế đến Địa Tiên Giới cũng đã mấy chục năm.

Chỉ trong mấy chục năm ngắn ngủi, Phục Hy của Nhân tộc đã trở thành cộng chủ của Nhân tộc Địa Tiên Giới.

Bộ lạc Thành Kỷ ngày xưa đã biến thành một tòa thành lớn, được Phục Hy đặt tên là Thái Hạo chi thành.

Thái Hạo cũng trở thành danh hiệu của Phục Hy.

Nhân tộc Địa Tiên Giới lấy Thái Hạo chi thành làm thánh địa, người bình thường căn bản không có tư cách bước vào. ...

Hồng Hoang, Nữ Oa thu hồi Không Động Ấn.

Chương 247

Vận dụng Không Động Ấn, Nữ Oa sắp đặt Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc Địa Tiên Giới một cách rõ ràng.

Thiên Hoàng, người đứng đầu Tam Hoàng là Phục Hy, cũng sắp viên mãn.

Còn Địa Hoàng trong Tam Hoàng, đợi Thiên Hoàng viên mãn tự nhiên sẽ xuất hiện.

Dưới quỹ đạo của vận mệnh, Phục Hy sẽ tìm được Địa Hoàng đã được định mệnh, nhường lại vị trí cộng chủ Nhân tộc.

Nếu không phải là Địa Hoàng đã được định mệnh cũng khó có thể ngồi vững vị trí cộng chủ Nhân tộc.

Cần phải nói thêm một điều, Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc Địa Tiên Giới không phải là công đức lớn, tuy có chút công đức, nhưng không nhiều.

Một là, Địa Tiên Giới chỉ là một tiểu thế giới của Hồng Hoang, hai là, Nhân tộc Địa Tiên Giới không phải là nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang, thậm chí không phải là nhân vật chính của lượng kiếp Hồng Hoang.

Nữ Oa cũng có điều không hiểu, không hiểu vì sao một luồng nguyên thần của Phục Hy lại chuyển thế đến Nhân tộc Địa Tiên Giới.

Tăng thêm uy vọng của Phục Hy trong Nhân tộc?

Mưu cầu thêm khí vận Nhân tộc?

Nữ Oa không quá coi trọng khí vận Nhân tộc.

So với khí vận Vu tộc, khí vận Nhân tộc kém quá xa.

Khí vận Nhân tộc Địa Tiên Giới và khí vận Nhân tộc Hồng Hoang cộng lại, cũng xa không bằng Vu tộc.

Đã không hiểu mục đích của Phục Hy, Nữ Oa dứt khoát cũng không nghĩ nữa.

Nền tảng của Nhân tộc Địa Tiên Giới cơ bản là ở đó, dù có làm gì đi nữa, Nữ Oa cũng không cảm thấy có thể gây ra sóng gió gì lớn.

Đối với biển cả vô biên, một cái ao nhỏ, tự nhiên không đáng nhắc đến, căn bản không cần thiết phải quá để ý.

Hỗn Độn rộng lớn vô biên, tồn tại không biết bao nhiêu thế giới.

Có lẽ, trong Hỗn Độn có Đại Đạo Thánh Nhân.

Trong nhận thức của Bàn Huyền, cường giả mạnh nhất đã biết là Bàn Cổ.

Bàn Cổ đại thần muốn khai tịch một thế giới cấp vĩnh hằng, nhưng lại thất bại, chỉ khai tịch ra được một thế giới cấp Hỗn Nguyên thập cấp.

Thiên Đạo Hồng Hoang không hoàn thiện, cùng với việc không ngừng hoàn thiện, có lẽ một ngày nào đó sẽ thăng cấp thành Chí Cao Thiên Đạo, khi đó, Hồng Hoang cũng từ thế giới cấp Hỗn Nguyên thập cấp tăng lên thành thế giới cấp vĩnh hằng.

Ngoài Bàn Cổ, trong Hỗn Độn tất nhiên có đại năng khai tịch thế giới.

Đại Đạo Hỗn Độn cũng sẽ diễn hóa thế giới.

Lần này Bàn Huyền đến Hỗn Độn là để đột phá tu vi, tu vi của hắn đã rất gần Hỗn Nguyên lục trọng thiên.

Một bước vượt qua ức triệu triệu... quang niên, Bàn Huyền đã đi xa khỏi Hồng Hoang.

Cũng vì tu vi hiện tại của Bàn Huyền không thấp, tu luyện trong Hỗn Độn, sẽ hấp thu vô lượng khí Hỗn Độn, nếu cách Hồng Hoang không quá xa, sẽ có ảnh hưởng đến Hồng Hoang.

Nhưng, Bàn Huyền lại phát hiện một thế giới.

Thế giới cấp Đại La này, ẩn ẩn có xu hướng hạ xuống thành cấp Thái Ất.

Bàn Huyền cũng không phải lần đầu rời khỏi Hồng Hoang, nhưng phát hiện một thế giới trong Vực ngoại Hỗn Độn lại là lần đầu tiên.

Tuy chỉ là một thế giới cấp Đại La, nhưng, cũng khiến Bàn Huyền có chút hứng thú.

Suy nghĩ một chút, Bàn Huyền tiến vào thế giới trước mắt.

Nếu chân thân Bàn Cổ tiến vào thế giới này, sẽ bị Thiên Đạo bài xích, nhưng Khí Vận Đại Đạo lại không bị bài xích.

Căn cơ của Bàn Huyền là Khí Vận Đại Đạo, nhưng lại không hoàn toàn thuần túy, vì hắn đã dung hợp chân thân Bàn Cổ vào Khí Vận Đại Đạo.

Khi Bàn Huyền tiến vào, Thiên Đạo của thế giới này không hề bài xích.

Vừa vận dụng pháp nhãn dò xét thế giới, Bàn Huyền vừa cảm ứng Thiên Đạo của thế giới.

Thế giới này có nhân loại, có cự long, có tinh linh, có người lùn..., nhân loại đều da trắng, tóc đủ loại màu sắc, có tóc vàng, có tóc xanh, có tóc nâu, không đồng nhất.

Dưới nền văn minh của nhân tộc, các loại kiến trúc, chủ yếu là thành bảo.

Đấu khí và ma pháp là chủ đạo của thế giới này.

Khi đấu khí và ma pháp đạt đến một cảnh giới nhất định, có thể thành thần, thành thần có hai con đường, một là tích lũy tín ngưỡng, hai là được một vị thần nào đó chọn trúng, thông qua khảo nghiệm của thần, có thể đốt cháy thần hỏa, ngưng luyện thần cách.

Thông qua cảm ứng Thiên Đạo của thế giới, Bàn Huyền đối với lịch sử của thế giới này cũng đã có chút hiểu biết.

Thế giới này không phải do Đại Đạo diễn hóa, mà là do một Hỗn Độn ma thần nào đó khai tịch.

Từng có một Hỗn Độn ma thần tu vi Hỗn Nguyên thất trọng thiên, khai tịch ra thế giới này.

Thế giới này vốn là cấp Hỗn Nguyên thất cấp, nhưng cùng với thời gian lại không ngừng hạ cấp, đến hiện tại chỉ còn là thế giới cấp Đại La, ẩn ẩn có xu hướng hạ xuống thành thế giới cấp Thái Ất.

Còn Hỗn Độn ma thần khai tịch thế giới lúc đầu, cũng là một trong ba nghìn Hỗn Độn ma thần ngăn cản Bàn Cổ khai thiên.

"Vị khách từ dị giới, chào mừng đến thế giới Mạc Tây Tạp, Ngô là một trong bảy đại chủ thần của thế giới này, Áo Khắc La." Một giọng nói uy nghiêm truyền đến, tiếp đó, một người da trắng tóc vàng ngắn từ xa đi tới, toàn thân tắm trong thần quang.

Thế giới này có bảy chủ thần, trên bảy chủ thần là thần vương, thần vương chỉ có một, trên thần vương còn có thần thượng thần trong truyền thuyết.

Còn chủ thần tự xưng là Áo Khắc La, trong mắt Bàn Huyền cũng chỉ là một con kiến có tu vi Kim Tiên sơ kỳ.

Tu vi Kim Tiên sơ kỳ ở thế giới này là mạnh mẽ, nhưng đặt ở Hồng Hoang lại không là gì.

Trong thời gian ngắn, Bàn Huyền đối với thế giới này cũng đã có

không ít hiểu biết.

Khó khăn lắm mới phát hiện một thế giới trong Hỗn Độn, kết quả lại khiến Bàn Huyền thất vọng.

Thế giới này so với Địa Tiên Giới trong hư không Hồng Hoang còn kém xa.

Thiên Tiên Giới của Bàn Huyền cũng vượt xa thế giới này.

Còn thiên tài địa bảo, thần khí... của thế giới này, đối với Bàn Huyền càng không có một chút hấp dẫn nào.

"Tuy chỉ là một thế giới sơ cấp, nhưng, biến thế giới này thành Hỗn Độn, cũng có thể khiến Ngô nhanh hơn đột phá tu vi Hỗn Nguyên lục trọng thiên." Bàn Huyền thầm nghĩ.

"Sự tồn tại đến từ dị giới, nhữ quá vô lễ rồi." Áo Khắc La giọng điệu mang theo phẫn nộ.

Một luồng thần uy cũng từ trên người Áo Khắc La phát ra.

Thần ân như biển, thần uy như ngục, nhưng khí thế của Áo Khắc La trước mặt Bàn Huyền chỉ là trò cười.

Dưới khí thế của Áo Khắc La, Bàn Huyền không bị một chút ảnh hưởng nào.

"Sao có thể?" Áo Khắc La trợn tròn mắt, không dám tin.

Lúc này, Bàn Huyền lấy ra Khai Thiên Phủ.

Khi Khai Thiên Phủ xuất hiện ở thế giới này, dưới sự va chạm của sức mạnh Hỗn Độn Linh Bảo, thế giới bắt đầu sụp đổ.

"Thần khí?

Thần khí sáng thế trong truyền thuyết e rằng cũng chỉ đến thế..." Áo Khắc La đại kinh.

Bàn Huyền hoàn toàn phớt lờ Áo Khắc La, Khai Thiên Phủ trong tay chỉ khẽ vung một cái.

Cùng với ánh rìu sắc bén, không thời gian của thế giới này bắt đầu tan vỡ.

Địa thủy hỏa phong xuất hiện ở khắp nơi trong thế giới.

Khi thấy ánh rìu của Khai Thiên Phủ, Áo Khắc La chỉ còn lại sự chấn động.

"Phanh!" Chỉ nhìn thấy ánh rìu của Khai Thiên Phủ, thần thể và thần cách của Áo Khắc La đều vỡ nát.

Đừng nói là Kim Tiên sơ kỳ, Đại La Kim Tiên, thậm chí là Chuẩn Thánh, trước mặt Bàn Huyền cũng đều là kiến.

Dưới sự tàn phá của địa thủy hỏa phong, thiên địa vạn vật của thế giới này đều hóa thành Hỗn Độn.

Mấy chủ thần bất lực kháng cự, thần vương cũng bất lực.

Bốn thần thượng thần ẩn giấu cũng ra mặt, nhưng cũng không thể ngăn cản.

Mấy chủ thần đều chỉ có tu vi Kim Tiên, thần vương cũng chỉ có tu vi Kim Tiên đại viên mãn, bốn thần thượng thần thì là tu vi Thái Ất Kim Tiên.

Thần thượng thần của thế giới này, cũng không dám rời khỏi thế giới.

Thái Ất Kim Tiên dù có Tiên Thiên Chí Bảo, tiến vào Hỗn Độn cũng nguy hiểm, có thể kiên trì một năm không chết đã là không dễ.

Khi thế giới đi đến hồi kết, chúng thần đều điên cuồng.

Cùng với địa thủy hỏa phong lan tràn, ngày càng nhiều khí Hỗn Độn được tạo ra.

Rất nhanh, thế giới sẽ bị địa thủy hỏa phong nuốt chửng, sau đó, địa thủy hỏa phong bình ổn, chuyển hóa thành khí Hỗn Độn.

Một thế giới cấp Đại La bị hủy diệt, khí Hỗn Độn có thể tạo ra vô cùng khổng lồ.

Với tâm cảnh hiện tại của Bàn Huyền, hủy diệt một thế giới cấp Đại La cũng không hề gợn sóng.

Trước đây ở Hồng Hoang, Bàn Huyền cũng đã hủy diệt lượng lớn tiểu thế giới.

Khi tầng thứ đủ cao, tiện tay vẽ một bức tranh, trong tranh cũng là một tiểu thế giới, làm một giấc mơ, mộng cảnh cũng là tiểu thế giới, những thứ này, có ý nghĩa gì?

Tầng thứ khác nhau, tầm nhìn cũng khác nhau, tâm cảnh tự nhiên cũng khác.

"Tà thần dị thế giới." "Chết đi!" "Giết!" Không ít thần linh của thế giới này lao đến giết Bàn Huyền, từng người một đều mất đi lý trí.

Chúng thần cao cao tại thượng, chi phối thế giới này, cùng trời đất đồng thọ, cùng nhật nguyệt đồng quang, nhưng thế giới sắp bị hủy diệt, khiến cho tâm thái của tất cả thần linh đều sụp đổ.

Lại vì Bàn Huyền không che giấu thân hình, nên, khi phát hiện Bàn Huyền, chúng thần cũng đã lao đến giết.

Dù cho thực lực của Bàn Huyền mạnh mẽ, lúc này, chúng thần của thế giới này cũng không hề sợ hãi.

Trước tiên là một gã to lớn râu quai nón cưỡi cự long, tay cầm trường mâu, gầm lên như sấm lao đến, đó cũng là một chủ thần, Long Thần!

Phía sau Long Thần có hai chủ thần, là Tinh Linh Thần và Thú

Thần.

Mấy chủ thần khác, cũng như thần vương, thần thượng thần, cũng đều phát hiện ra Bàn Huyền.

"Một đám kiến không biết sống chết." Bàn Huyền cười lạnh.

Đối mặt với chúng thần hung hăng lao đến giết, Bàn Huyền lại khinh miệt cười một tiếng, ánh mắt quét một cái.

Bất cứ thần linh nào bị ánh mắt của Bàn Huyền nhìn vào, đều vẫn lạc, bất kể là thần bình thường, hay chủ thần.

Thần vương và thần thượng thần cũng không ngoại lệ.

Khi một thần thượng thần dưới cái nhìn của Bàn Huyền vẫn lạc, chúng thần đều náo loạn.

Hiểu rõ sự chênh lệch giữa hai bên, có thần linh quỳ xuống khóc lóc cầu xin, nguyện thần phục Bàn Huyền, chỉ cầu được sống, cũng có thần linh vào thời khắc cuối cùng buông thả.

Nhìn ngày càng nhiều thần linh quỳ xuống cầu xin, Bàn Huyền lại không hề động lòng.

Cảm xúc tuyệt vọng lan tràn khắp thế giới.

Thần thượng thần, người đứng trên cả thần vương cũng không thấy một tia hy vọng nào.

Cuối cùng, địa thủy hỏa phong đã nuốt chửng cả thế giới này.

Tất cả sinh linh đều vẫn lạc, nhật nguyệt tinh thần, núi sông biển cả, đều không ngoại lệ.

Nếu không có Bàn Huyền ra tay, thế giới này e rằng phải mấy chục vạn nguyên hội nữa mới đi đến diệt vong.

Trong Hỗn Độn, địa thủy hỏa phong nhanh chóng bình ổn.

Một khối khí Hỗn Độn lớn đang chuyển động.

Chương 248

Bàn Huyền ngồi trên Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm, hấp thu khí Hỗn Độn.

Dưới sự tu luyện không tạp niệm của Bàn Huyền, vô lượng khí Hỗn Độn điên cuồng tuôn vào cơ thể.

Thời gian trôi đi trong lúc Bàn Huyền tu luyện.

Cũng không biết đã qua bao lâu, tu vi thân thể và tu vi nguyên thần của Bàn Huyền cùng lúc đột phá.

Nếu chỉ để tu vi thân thể đột phá, Bàn Huyền cũng không cần lâu như vậy.

Bất kể là tu vi thân thể vượt qua tu vi nguyên thần, hay tu vi nguyên thần vượt qua tu vi thân thể, đều có ẩn họa, chỉ có cân bằng mới là tốt nhất.

Khí thế Hỗn Nguyên lục trọng thiên xuất hiện trên người Bàn Huyền.

Đột nhiên mở mắt, Bàn Huyền đứng dậy trên Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm.

Cảm nhận tu vi Hỗn Nguyên lục trọng thiên, khóe miệng Bàn Huyền cũng hiện lên một nụ cười.

So với Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, Hỗn Nguyên lục trọng thiên mạnh hơn rất nhiều.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng thiên, chênh lệch ngày càng lớn, khoảng cách giữa Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên và Hỗn Nguyên lục trọng thiên, vượt xa Hỗn Nguyên tứ trọng thiên và Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên.

Tu vi đột phá, Bàn Huyền cũng đã đứng dậy, thu hồi Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm, trở về Hồng Hoang.

Đến Hỗn Độn là để đột phá tu vi, đã đạt được mục đích, cũng không cần thiết phải tiếp tục ở lại Hỗn Độn.

Nếu rời khỏi Hồng Hoang quá lâu, Bàn Huyền cũng không quá yên tâm.

Do tu vi đột phá Hỗn Nguyên lục trọng thiên, tốc độ của Bàn Huyền cũng tăng lên rất nhiều.

Chỉ một lúc sau, Bàn Huyền đã đến ngoài Hồng Hoang.

Xuyên qua thế giới bình chướng, cũng đã đến Đại La Thiên.

Bàn Huyền vừa trở về Hồng Hoang, lập tức có dị tượng xuất hiện.

Bàn Huyền có thể che giấu tu vi, tám vị Thánh nhân Hồng Hoang đều không thể nhìn ra, nhưng lại không giấu được Thiên Đạo Hồng Hoang.

Theo quy tắc của Thiên Đạo, Bàn Huyền đột phá tu vi ở Hồng Hoang sẽ có dị tượng, đột phá ở Vực ngoại Hỗn Độn, trở về Hồng Hoang cũng sẽ có dị tượng.

Trong phút chốc, trong Đại La Thiên xuất hiện dị tượng kinh người.

Có thiên hoa rơi loạn, có địa dũng thanh liên, có hà quang ráng tía, mây lành lượn lờ.

Mấy vị Thánh nhân ở Đại La Thiên, đều kinh ngạc.

Những Thánh nhân không ở Đại La Thiên, cũng sẽ nhanh chóng biết được.

Hiện tại, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người đang ở Đại La Thiên.

Tam Thanh, Hậu Thổ và Nữ Oa đều ở hạ giới.

Còn Hồng Quân, cũng không ở Đại La Thiên.

Trong Cực Lạc thế giới, Tiếp Dẫn thở dài một tiếng.

Trong Bà Sa thế giới, Chuẩn Đề lại cười một tiếng, tu vi của Bàn Huyền đột phá Hỗn Nguyên lục trọng thiên, đối với Vu tộc không phải là chuyện xấu, Chuẩn Đề cũng có thể nhận được một số lợi ích.

Tại Hồng Hoang đại địa, Đông Côn Luân.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy đang giảng đạo cho các đệ tử dưới trướng.

Thánh nhân giảng đạo quả là phi phàm, đạo uẩn lan tỏa, hà quang bao phủ, tiên thiên linh khí hóa thành từng đóa sen lơ lửng giữa không trung.

Hơn mười môn nhân Xiển Giáo đang lắng nghe Nguyên Thủy giảng đạo, có cả đệ tử thân truyền lẫn đệ tử ký danh của ngài.

Theo từng lời vàng ý ngọc của Nguyên Thủy, đạo vận Hỗn Nguyên lưu chuyển.

Đủ loại pháp tắc của Hồng Hoang hiện ra dưới dạng hình chiếu.

Vừa giảng đạo, vừa nhìn các đệ tử đang nghe đạo, trong lòng Nguyên Thủy lại nảy sinh bất mãn, mấy đệ tử thân truyền không có mặt đầy đủ, thiếu mất Hoàng Long Chân Nhân.

Tuy Nguyên Thủy không quy định mỗi lần giảng đạo tất cả đệ tử đều phải có mặt, nhưng thân là đệ tử thân truyền lại không đến nghe giảng, khiến trong lòng ngài không vui.

Trong số mấy người đệ tử, người Nguyên Thủy không thích nhất chính là Hoàng Long Chân Nhân.

Nếu không phải vì một phần khí vận của Long tộc, cộng thêm việc

Hoàng Long Chân Nhân may mắn vượt qua khảo nghiệm, Nguyên Thủy căn bản sẽ không nhận y làm đồ đệ.

"Thứ phi lân đái giáp này." Nguyên Thủy thầm nghĩ.

Bất chợt, sắc mặt Nguyên Thủy biến đổi, ngài ngừng giảng đạo.

Mười mấy người đang nghe đạo đều không hiểu chuyện gì.

Chỉ thấy Nguyên Thủy mặt mày âm trầm, nộ khí ngút trời.

Vào khoảnh khắc ấy, Nguyên Thủy phát hiện mối liên kết khí vận giữa mình và Hoàng Long Chân Nhân đã bị cắt đứt.

Hoàng Long Chân Nhân là đệ tử thân truyền của Nguyên Thủy, cũng có khí vận tương liên với ngài.

Hiện giờ, Nguyên Thủy có thể xác định Hoàng Long Chân Nhân chưa vẫn lạc, nhưng mối liên hệ khí vận giữa y và ngài đã không còn.

Chỉ có một lời giải thích duy nhất, Hoàng Long Chân Nhân đã phản xuất Xiển Giáo.

Nguyên Thủy thu nhận đồ đệ đều là tinh thiêu tế tuyển (chọn lựa kỹ càng), vậy mà giờ đây lại có một đệ tử phản giáo, quả thực là vả thẳng vào mặt ngài.

Nguyên Thủy vốn rất coi trọng thể diện, không thể chấp nhận được chuyện này.

"Tên súc sinh đó, sao dám đại nghịch bất đạo như vậy." Nguyên Thủy thầm rủa.

Giờ phút này, Nguyên Thủy cũng chẳng còn tâm trạng tiếp tục giảng đạo, ngài muốn tiêu diệt Hoàng Long Chân Nhân.

Bởi vì Hoàng Long Chân Nhân phản xuất Xiển Giáo, khiến cho khí vận của Xiển Giáo thất thoát không ít.

Nếu không diệt Hoàng Long Chân Nhân, ý niệm của Nguyên Thủy sẽ không thông đạt.

So với việc Xiển Giáo thất thoát khí vận, Nguyên Thủy càng để tâm đến thể diện của mình hơn.

Có thể khẳng định, sau khi Thông Thiên biết chuyện này chắc chắn sẽ cười nhạo ngài.

Cho đến nay, Tiệt Giáo chưa có một tên phản đồ nào, vậy mà Xiển Giáo lại có trước một tên.

"Lão sư, có chuyện gì xảy ra sao?" Thân là thủ đồ Ngọc Hư, Quảng Thành Tử lên tiếng hỏi.

Liếc nhìn Quảng Thành Tử, rồi lại đảo mắt qua các đệ tử, Nguyên Thủy mặt không cảm xúc nói: "Nghiệt chướng Hoàng Long kia đã phản giáo, vi sư phải đến Nhị Tiên Sơn một chuyến." Vừa nghe Nguyên Thủy nói vậy, các môn nhân Ngọc Hư đều không còn bình tĩnh.

Quảng Thành Tử cũng kinh hãi: "Hoàng Long sư đệ..." "Tên nghiệt chướng này, lại dám phản giáo, tội không thể tha." "Không cần lão sư phải thân chinh, đệ tử sẽ đến Nhị Tiên Sơn, bắt Hoàng Long về gặp lão sư." ...

Nguyên Thủy mặt lạnh như băng, không phái đệ tử đi Nhị Tiên Sơn mà tự mình đi.

Nhị Tiên Sơn là đạo trường của Hoàng Long Chân Nhân.

Chỉ cần bấm đốt tay một chút, Nguyên Thủy cũng biết Hoàng Long Chân Nhân hiện đang ở Nhị Tiên Sơn.

Hoàng Long Chân Nhân chỉ có tu vi Huyền Tiên quèn, lại dám phản xuất Xiển Giáo, hoặc là không sợ chết, hoặc là có chỗ dựa.

Nguyên Thủy cho rằng Hoàng Long Chân Nhân chắc chắn có chỗ dựa, có lẽ sau lưng y có một vị Thánh nhân, hoặc có lẽ đã đầu quân cho Vu tộc.

Bất luận Hoàng Long Chân Nhân có chỗ dựa nào, một khi đã dám phản xuất Xiển Giáo, Nguyên Thủy nhất định phải thanh lý môn hộ.

Ra khỏi Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy dùng một cái thuấn di đã đến phía trên Nhị Tiên Sơn.

Nhị Tiên Sơn là một phúc địa trên Hồng Hoang đại địa, tuy không phải hàng đầu nhưng cũng không tầm thường.

Sở dĩ gọi là Nhị Tiên Sơn, là vì trong núi có hai vị tiên nhân đắc đạo, một là Hoàng Long Chân Nhân, một là Ma Cô.

Ma Cô là một nữ tiên, là tán tu, có giao hảo với mấy nữ tiên dưới trướng Tây Vương Mẫu.

Lúc này, tại một nơi nào đó trên Nhị Tiên Sơn, một đạo nhân mặc hoàng bào trong lòng đang không yên.

Hoàng bào đạo nhân chính là Hoàng Long Chân Nhân, một trong các đệ tử thân truyền của Nguyên Thủy, nhưng nội hạch đã bị thay đổi.

Nói đơn giản, Hoàng Long Chân Nhân đã bị đoạt xá.

Hàn Vũ, vốn là một công nhân khuân vác, không có văn hóa, tiểu học chưa tốt nghiệp đã ra ngoài xã hội, làm công việc tay chân, thích đọc tiểu thuyết mạng.

Trong một lần tai nạn, hắn mất mạng, sau đó phát hiện mình đã xuyên không đến Hồng Hoang, trở thành Hoàng Long Chân Nhân của Xiển Giáo, còn có một hệ thống lựa chọn thần cấp.

Lựa chọn một, trở thành phó giáo chủ Xiển Giáo, phần thưởng là

đạo quả Chuẩn Thánh, pháp lực một lượng kiếp và một kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Lựa chọn hai, phản xuất Xiển Giáo, phần thưởng là một giọt tinh huyết Bàn Cổ, thẻ trải nghiệm thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên *1 (thời hạn 30 phút).

Suy nghĩ một chút, Hàn Vũ, không, nên gọi là Hoàng Long Chân Nhân, đã chọn phản xuất Xiển Giáo.

Tuy biết Nguyên Thủy sẽ nổi giận, nhưng có thẻ trải nghiệm thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hoàng Long Chân Nhân cũng không quá hoảng sợ.

"Ầm!" Một cỗ khí thế kinh khủng từ trên trời giáng xuống, khiến Hoàng Long Chân Nhân gần như không thể thở nổi.

Khó khăn ngẩng đầu, y nhìn thấy Nguyên Thủy ở trên không trung vạn trượng.

Nguyên Thủy ở trên cao, thờ ơ nhìn xuống.

Lúc này, trong lòng Hoàng Long Chân Nhân lại dấy lên một cơn phẫn nộ không tên, ánh mắt Nguyên Thủy nhìn y như đang nhìn một con kiến nhỏ.

Những bất công từng trải qua trong xã hội trước khi xuyên không khiến trong lòng Hoàng Long Chân Nhân tích tụ lệ khí.

Nguyên Thủy là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Hoàng Long Chân Nhân chỉ có tu vi Huyền Tiên, nhưng với thẻ trải nghiệm thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, y cũng đã có đủ tự tin.

Tuy thẻ trải nghiệm chỉ có thời hạn nửa canh giờ, nhưng theo Hoàng Long Chân Nhân thấy thì đã đủ rồi.

Bất quá, trong lòng Hoàng Long Chân Nhân cũng có chút nghi ngờ,

y phát hiện Hồng Hoang có điểm không đúng lắm, Vu tộc là chủng tộc đệ nhất Hồng Hoang, huynh muội Phục Hy và Nữ Oa, cả Chuẩn Đề đều đã gia nhập Vu tộc, Hậu Thổ cũng đã thành Thánh, còn có Khoa Phụ trở thành Tổ Vu.

Về phần Bàn Huyền và Tổ Vu Chúc Dung, Hoàng Long Chân Nhân nghi ngờ họ đều là người xuyên không.

Nhưng hiện tại, người y phải đối mặt là Nguyên Thủy.

"Nghiệt chướng, vì sao phản bội sư môn?" Giọng Nguyên Thủy bình thản, nhưng ánh mắt lại càng lúc càng băng lãnh.

Trong lòng Nguyên Thủy đã nổi lên sát ý.

"Hừ, Nguyên Thủy Thiên Tôn,... nhữ hãy tự hỏi lòng mình, có từng đối xử công bằng với ngô không?

Ngô gia nhập Xiển Giáo đến nay, lại chưa từng có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo nào, những người nhập môn sau ngô đều có Tiên Thiên Linh Bảo, bảo ngô làm sao chịu nổi?" Hoàng Long Chân Nhân lời lẽ chính nghĩa nói.

"Hỗn xược!" Nghe Hoàng Long Chân Nhân nói vậy, Nguyên Thủy càng thêm phẫn nộ.

"Tuy ngô gia nhập Xiển Giáo có được chút lợi ích, ví dụ như học được Ngọc Thanh tiên pháp, nhưng Xiển Giáo cũng vì ngô mà có được không ít khí vận, ngô không nợ gì Xiển Giáo." Hoàng Long Chân Nhân vừa nói, vừa chuẩn bị kích hoạt thẻ trải nghiệm thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Bản tôn hôm nay sẽ thanh lý môn hộ." Nguyên Thủy không hề che giấu sát ý.

Lúc này, Hoàng Long Chân Nhân cũng không do dự kích hoạt thẻ trải nghiệm thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tức thì, một cỗ sức mạnh cường đại từ hệ thống trong cơ thể Hoàng Long Chân Nhân tuôn ra.

Thực lực của Hoàng Long Chân Nhân cũng vọt lên đến Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

"Hả?" Nguyên Thủy trừng lớn mắt.

Trong nháy mắt, Hoàng Long Chân Nhân từ tu vi Huyền Tiên đã có khí thế của Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, thực lực này thật không thể tưởng tượng nổi.

Cùng lúc đó, một giọt tinh huyết Bàn Cổ đang dung nhập vào cơ thể Hoàng Long Chân Nhân.

Hệ thống tuy giúp Hoàng Long Chân Nhân dung nhập giọt tinh huyết Bàn Cổ vào cơ thể, nhưng cũng cần thời gian.

"Lẽ nào Hoàng Long đã bị một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nào đó đoạt xá?" Trong lòng Nguyên Thủy không còn bình tĩnh.

Ngoài khả năng Hoàng Long Chân Nhân bị một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nào đó đoạt xá, Nguyên Thủy không nghĩ ra khả năng nào khác.

Cũng có thể là Thánh nhân của thế giới khác đã đoạt xá Hoàng Long.

Chương 249

Tóm lại, không thể nào là Thánh nhân của Hồng Hoang.

Hoàng Long Chân Nhân lại không quan tâm Nguyên Thủy nghĩ gì, tuy đã có thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng chỉ có nửa canh giờ.

Cười lạnh một tiếng, Hoàng Long Chân Nhân rút ra một thanh tiên kiếm chém về phía Nguyên Thủy.

Tuy thanh tiên kiếm trong tay Hoàng Long Chân Nhân chỉ là trung phẩm hậu thiên linh bảo, nhưng dưới sự gia trì của tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, uy lực cũng vô cùng to lớn.

"Đây là chỗ dựa để ngươi phản xuất Xiển Giáo sao?" Nguyên Thủy cũng cười lạnh một tiếng.

Tiếp đó, Nguyên Thủy tế ra Tam Bảo Ngọc Như Ý trong tay.

"Phanh!" "Rắc!" Tam Bảo Ngọc Như Ý và tiên kiếm trong tay Hoàng Long Chân Nhân va chạm, một tiếng nổ lớn vang lên, tiên kiếm gãy nát.

Tuy Hoàng Long Chân Nhân có thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhưng pháp lực của Nguyên Thủy lại càng cường đại hơn, có Thiên Đạo chi lực gia trì, thực lực vượt xa Hoàng Long Chân Nhân một đoạn lớn.

Với thực lực hiện tại, Nguyên Thủy có thể so sánh với Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Hơn nữa, tu vi của Nguyên Thủy đã tiếp cận Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Tam Thanh là một thể, khi tu vi của Thái Thượng đột phá Hỗn

Nguyên nhị trọng thiên, việc Nguyên Thủy và Thông Thiên đột phá Hỗn Nguyên nhị trọng thiên cũng sẽ dễ dàng hơn không ít.

Quan trọng nhất là, Tam Bảo Ngọc Như Ý mạnh hơn thanh tiên kiếm trong tay Hoàng Long Chân Nhân quá nhiều.

Một kích phá hủy tiên kiếm trong tay Hoàng Long Chân Nhân, Tam Bảo Ngọc Như Ý lại tấn công lần nữa, Hoàng Long Chân Nhân né không kịp, bị đánh trúng.

Chịu một kích của Tam Bảo Ngọc Như Ý, Hoàng Long Chân Nhân ngã lăn ra đất, tức thì mặt mày xám xịt.

Thân thể Hoàng Long Chân Nhân cũng suýt bị đánh nổ, may mà giọt tinh huyết Bàn Cổ đang dung nhập vào cơ thể đã phát huy tác dụng.

Sau một phen giao thủ ngắn ngủi, Hoàng Long Chân Nhân cũng biết mình không có cửa thắng.

Thấy tiếp tục chiến đấu cũng không được lợi gì, Hoàng Long Chân Nhân liền quay người độn tẩu.

Thấy Hoàng Long Chân Nhân bỏ trốn, Nguyên Thủy lại không định buông tha...

Bàn Huyền từ Thiên giới hạ xuống, cũng phát hiện ra cuộc chiến giữa Nguyên Thủy và Hoàng Long Chân Nhân.

"Hoàng Long Chân Nhân dưới trướng Nguyên Thủy?

Có thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, sao có thể?" Bàn Huyền cũng không dám tin.

Hoàng Long Chân Nhân vốn là một tên tép riu tu vi chưa tới Kim Tiên, hiện tại lại có thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, thật sự quá không thể tưởng tượng nổi.

Có thể khẳng định, trên người Hoàng Long Chân Nhân tuyệt đối có bí mật lớn.

Người xuyên không?

Nếu là người xuyên không, có thể đoạt xá Hoàng Long Chân Nhân, hẳn không phải người tầm thường, nhưng cũng không tuyệt đối, có hack thì người thường đoạt xá Chuẩn Thánh cũng không có gì lạ.

Nghĩ vậy, Bàn Huyền liền bay về phía Hoàng Long Chân Nhân.

Một khi đã có bí mật lớn trên người Hoàng Long Chân Nhân, Bàn Huyền cũng định làm cho rõ.

Hoàng Long Chân Nhân vốn có khí vận lớn, nhưng hiện tại, khí vận đã không còn.

Không có khí vận, giết Hoàng Long Chân Nhân cũng không sao.

Với tu vi Hỗn Nguyên lục trọng thiên hiện tại của Bàn Huyền, hắn cũng có thể thuấn di tùy ý trong Hồng Hoang, không thua kém gì Thánh nhân.

Chỉ một cái thuấn di, Bàn Huyền đã chặn trước mặt Hoàng Long Chân Nhân.

"Phanh!" Độn quang do Hoàng Long Chân Nhân hóa thành bị Chư Thiên Khánh Vân chặn lại.

"Bàn Huyền?" Hoàng Long Chân Nhân kinh nghi bất định.

Trước là giao thủ với Nguyên Thủy, bây giờ lại bị Bàn Huyền chặn đường, Hoàng Long Chân Nhân cũng có chút hoảng loạn.

Cắn răng một cái, Hoàng Long Chân Nhân tuân theo nguyên tắc tiên hạ thủ vi cường, một phát chưởng tâm lôi đánh ra.

Dưới sự thi triển toàn lực của Hoàng Long Chân Nhân, Ngọc Thanh Thần Lôi hủy thiên diệt địa từ lòng bàn tay bắn ra.

Ngọc Thanh Thần Lôi là đại thần thông của Xiển Giáo, ngay cả đệ tử ký danh của Nguyên Thủy cũng không ai học được, chỉ có mấy đệ tử thân truyền mới được học.

Nhưng hiện tại, Ngọc Thanh Thần Lôi không thể so với Đô Thiên Thần Lôi.

Cùng một tu vi, uy lực của Đô Thiên Thần Lôi mạnh hơn Ngọc Thanh Thần Lôi một chút.

Đối mặt với Ngọc Thanh Thần Lôi do Hoàng Long Chân Nhân thi triển toàn lực, trong mắt Bàn Huyền lóe lên một tia khinh thường.

"Ầm!" Tiếng sấm vang động chư thiên, Ngọc Thanh tiên quang chiếu rọi vũ trụ, sức mạnh kinh khủng đủ để phá nát hư không Hồng Hoang, nhưng lại bị Chư Thiên Khánh Vân chặn lại.

Bàn Huyền chỉ vận dụng một phần pháp lực thúc giục Chư Thiên Khánh Vân đã chặn được đòn tấn công của Hoàng Long Chân Nhân.

Thấy Ngọc Thanh Thần Lôi thi triển toàn lực cũng không thể lay động Chư Thiên Khánh Vân, sắc mặt Hoàng Long Chân Nhân khó coi.

"Hệ thống, làm sao đây?" Hoàng Long Chân Nhân trong lòng hoảng hốt, cầu cứu hệ thống.

Hệ thống có thể mang một linh hồn xuyên qua thế giới, đoạt xá Hoàng Long Chân Nhân, còn cho một giọt tinh huyết Bàn Cổ và thẻ trải nghiệm thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đủ để cho thấy sự cường đại của nó. 【Đinh!

Hệ thống bắt đầu hủy liên kết!】 Hủy liên kết?

Hoàng Long Chân Nhân ngây người, hệ thống là chỗ dựa lớn nhất của y, nhưng bây giờ hệ thống rõ ràng muốn vứt bỏ y.

Bởi vì kẻ địch quá cường đại, hệ thống muốn chạy trốn.

Hoàn hồn lại, Hoàng Long Chân Nhân hoàn toàn hoảng loạn, miệng la lớn: "Hệ thống, đừng đi mà!" 【Hủy liên kết 10%... 20%... 30%...】 【Hủy liên kết 100%, đinh, hủy liên kết thành công!】 Một quả cầu ánh sáng màu tím đen từ trong linh hồn Hoàng Long Chân Nhân tách ra.

Hệ thống ràng buộc với linh hồn Hoàng Long Chân Nhân đã chọn vứt bỏ ký chủ trong khoảnh khắc.

Hệ thống cũng không phải vạn năng, nếu đối phó chỉ có Nguyên Thủy, hệ thống cũng sẽ không dễ dàng vứt bỏ ký chủ, nhưng Bàn Huyền lại hoàn toàn khác với Nguyên Thủy.

Tuy Nguyên Thủy là Thánh nhân, nhưng thực lực kém xa Bàn Huyền.

Ngoài thực lực cường đại, căn cước của Bàn Huyền là Đại Đạo khí vận.

"Hệ thống?" Nghe tiếng la thất thanh của Hoàng Long Chân Nhân, Bàn Huyền nếu có điều suy nghĩ.

Thời buổi này, người xuyên không có hệ thống cũng không có gì lạ.

Nhưng có thể mang một linh hồn người thường xuyên qua thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, đoạt xá một Huyền Tiên, khiến Huyền Tiên trong thời gian ngắn sở hữu thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, lại không phải chuyện tầm thường.

Đối với cái gọi là hệ thống trong miệng Hoàng Long Chân Nhân, Bàn Huyền có chút hứng thú.

Khi thấy một quả cầu ánh sáng màu tím đen bay ra từ trong cơ thể Hoàng Long Chân Nhân, Bàn Huyền lập tức ra tay.

Sau khi hệ thống hủy liên kết, Hoàng Long Chân Nhân cũng từ

thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên biến trở lại thành Huyền Tiên.

Do một giọt tinh huyết Bàn Cổ đã dung nhập vào cơ thể, Hoàng Long Chân Nhân không hề suy yếu, tinh lực dồi dào.

Nhưng lúc này Hoàng Long Chân Nhân lại mặt mày tuyệt vọng.

Không còn hệ thống, lại đắc tội với Nguyên Thủy, hậu quả nghiêm trọng rồi!

"Bây giờ quay lại Xiển Giáo còn kịp không?

Hoặc là, gia nhập Vu tộc?

Bàn Huyền có thể chấp nhận mình không?" Hoàng Long Chân Nhân trong lòng suy tính.

Hiện giờ, Hoàng Long Chân Nhân cũng không dám mong đợi nhiều, chỉ cầu sống sót trước đã.

Đắc tội một vị Thánh nhân, lại mất hết khí vận, thật sự quá nguy hiểm.

Sự thật đã chứng minh, Hoàng Long Chân Nhân đã đánh giá quá cao hệ thống ràng buộc với linh hồn mình.

Gặp phải Bàn Huyền, hệ thống vứt bỏ ký chủ chạy trốn, có thể nói lên một số vấn đề.

Ngoài ra, Hoàng Long Chân Nhân cũng không phải kẻ ngốc, hệ thống rõ ràng có vấn đề.

"Hệ thống đang lợi dụng ta!" Sắc mặt Hoàng Long Chân Nhân khó coi.

Bị hệ thống lợi dụng, khi còn giá trị lợi dụng thì có thể thông qua hệ thống nhận được lợi ích, nhưng một khi mất đi giá trị lợi dụng, bị hệ thống vứt bỏ cũng không có gì lạ.

Bị hệ thống vứt bỏ đã là may mắn, nếu vất vả đến cuối cùng bị hệ thống xử lý mới thật bi thảm.

Mới xuyên không, lại phát hiện có hệ thống, Hoàng Long Chân Nhân cảm thấy như bánh từ trên trời rơi xuống, nhưng bây giờ mới nhận ra mình quá ngây thơ.

Tùy tiện lựa chọn là có thể dễ dàng có được tu vi, đạo quả, pháp bảo, thậm chí là tinh huyết Bàn Cổ, mà lại cảm thấy không có vấn đề gì, thật sự ngu ngốc hết chỗ nói.

Chỉ cần có chút đầu óc cũng có thể hiểu, những thứ hệ thống cho, bất cứ lúc nào cũng có thể lấy lại.

Khi có hệ thống, Hoàng Long Chân Nhân bành trướng, thậm chí không coi Thánh nhân ra gì, nhưng bây giờ mất đi hệ thống, lại bất lực.

Thẻ trải nghiệm thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chưa hết hạn, nhưng vì hệ thống hủy liên kết, cũng không còn được trải nghiệm.

Về phần một giọt tinh huyết Bàn Cổ dung nhập vào cơ thể, cũng đã ngừng dung hợp.

Không có sự trợ giúp của hệ thống, Hoàng Long Chân Nhân muốn hoàn toàn dung nhập một giọt tinh huyết Bàn Cổ vào cơ thể không biết phải mất bao lâu, có lẽ là mấy vạn nguyên hội, có lẽ là mấy chục vạn nguyên hội, cũng có thể là trăm vạn nguyên hội.

Lúc này, Nguyên Thủy cũng đã đuổi tới.

Thấy Hoàng Long Chân Nhân biến trở lại tu vi Huyền Tiên, Nguyên Thủy hơi sững sờ.

Tiếp đó, ánh mắt Nguyên Thủy đặt lên quả cầu ánh sáng màu tím đen kia.

“Quả cầu ánh sáng đó là gì?” Nguyên Thủy nhìn quả cầu ánh sáng tím đen, lại liếc nhìn Hoàng Long Chân Nhân, trong lòng có chút suy đoán.

Lúc này, Bàn Huyền vận dụng đại pháp lực cấm cố quả cầu ánh sáng tím đen.

Dưới sự cấm cố pháp lực của Bàn Huyền, quả cầu ánh sáng tím đen không ngừng giãy giụa.

“Ầm ầm ầm!” Khi Hồng Hoang Thiên Đạo cảm ứng được quả cầu ánh sáng tím đen, lại giáng xuống Thiên Khiển, là loại Thiên Khiển có uy lực lớn nhất.

Tu vi Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, sở hữu Hỗn Độn Chí Bảo, dưới Thiên Khiển này cũng gần như chắc chắn phải chết.

“Đây là thứ gì?” Bàn Huyền cũng tò mò.

Sức mạnh của hệ thống không quá cường đại, cũng tương đương với Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Ước chừng hệ thống có thể đấu năm năm với Hồng Quân.

Nhưng hệ thống không chỉ gây ra Thiên Khiển, mà còn là Thiên Khiển có uy lực lớn nhất, vậy thì không đơn giản rồi.

Bàn Huyền muốn gây ra Thiên Khiển uy lực lớn nhất của Hồng Hoang cũng rất khó.

Lúc này, Hồng Hoang Thiên Đạo đã giáng xuống Thiên Khiển, Thiên Khiển đã khóa chặt hệ thống.

Bàn Huyền cũng buộc phải thu lại pháp lực, nếu tiếp tục dùng pháp lực cấm cố hệ thống, sẽ bị Hồng Hoang Thiên Đạo cho là bảo vệ hệ thống, Thiên Khiển sẽ không chỉ khóa chặt hệ thống mà còn khóa cả Bàn Huyền.

Nhưng dưới Thiên Khiển như vậy, hệ thống chắc chắn sẽ bị hủy diệt.

Trước khi làm rõ hệ thống là gì, Bàn Huyền lại không muốn hệ thống bị phá hủy.

Không kịp nghĩ nhiều, Bàn Huyền dịch chuyển hệ thống đến Thiên Tiên Giới.

Thiên Tiên Giới không nằm trong Hồng Hoang.

Hồng Hoang Thiên Đạo không quản được Thiên Tiên Giới.

Cùng với việc hệ thống bị Bàn Huyền dịch chuyển đến Thiên Tiên Giới, mây Thiên Khiển cuồn cuộn.

Một con mắt màu tím đỏ của Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện trong tầng mây Thiên Khiển, nhìn xuống chúng sinh, lúc này lại vô cùng phẫn nộ.

Hệ thống đã không còn ở Hồng Hoang, Thiên Khiển không khóa được mục tiêu.

Chương 250

Mất đi mục tiêu, mây Thiên Khiển cũng bắt đầu tiêu tán.

Khi mây Thiên Khiển hoàn toàn tiêu tán, Thượng Thương Chi Nhãn cũng biến mất.

"Gửi quả cầu ánh sáng tím đen đó đến Bàn Cổ Giới?" Nguyên Thủy thầm nghĩ, nhưng lại phủ định, thứ có thể gây ra Thiên Khiển uy lực lớn nhất, dù gửi vào Bàn Cổ Giới cũng không thể thoát khỏi Thiên Khiển.

Không phải Bàn Cổ Giới, vậy thì là Hỗn Độn ngoại vực?

Nghi ngờ trong lòng Nguyên Thủy càng lúc càng nhiều, ngài không chỉ tò mò về quả cầu ánh sáng tím đen đó, mà còn tò mò Bàn Huyền đã gửi nó đi đâu.

Cũng vào lúc này, Thái Thượng cưỡi thanh ngưu đến.

Tiếp đó, lại có Thông Thiên cưỡi khuê ngưu đến.

Tiếp Dẫn chân đạp thập nhị phẩm kim liên, Nữ Oa cưỡi phượng hoàng.

Chuẩn Đề và Hậu Thổ cũng lần lượt đến.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chiến đấu, khó tránh khỏi kinh động các Thánh nhân, Thiên Khiển uy lực lớn nhất của Hồng Hoang xuất hiện, càng kinh động chúng thánh.

Ngoài Hồng Quân, bảy vị Thánh nhân đã tụ tập đầy đủ, cộng thêm Bàn Huyền, cũng là tám vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Lúc này, mọi người gần như đều không để ý đến Hoàng Long Chân Nhân.

Hoàng Long Chân Nhân đang run lẩy bẩy, muốn chạy trốn nhưng lại không có gan.

Mất đi hệ thống, Hoàng Long Chân Nhân cũng trở thành một kẻ nhát gan.

Trước khi xuyên không là một tiểu dân tầm thường, vật lộn ở tầng lớp thấp nhất của xã hội, dù có được kỳ ngộ ngàn năm có một cũng cần thời gian để trưởng thành.

Bàn Huyền cũng là từng bước đi đến ngày hôm nay, không phải một bước lên trời.

Lợi dụng hệ thống để trở nên cường đại, không phải là bước đi vững chắc, ẩn hoạn tất nhiên cũng vô cùng lớn.

"Bàn Huyền đạo hữu, không biết thứ gây ra Thiên Khiển kia là gì?" Thái Thượng mở lời hỏi.

"Hẳn là có liên quan đến Thiên Đạo của một thế giới khác." Bàn Huyền cười nói.

"Thiên Đạo của thế giới khác?" Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, cùng Hậu Thổ và Nữ Oa đều đang trầm tư.

Một thế giới chỉ có thể tồn tại một Thiên Đạo.

Hồng Hoang có vô số tiểu thế giới, Thiên Đạo trong các tiểu thế giới cũng chỉ là hình chiếu của Hồng Hoang Thiên Đạo.

Nếu Thiên Đạo bên ngoài Hồng Hoang tiến vào Hồng Hoang, sẽ gây ra Thiên Khiển.

Nhưng Thiên Đạo của Thiên Tiên Giới xuất hiện ở Hồng Hoang cũng không thể gây ra Thiên Khiển uy lực lớn nhất.

Phải biết rằng, Thiên Khiển uy lực lớn nhất của Hồng Hoang đủ để gây uy hiếp cho Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Thứ có thể gây ra Thiên Khiển uy lực lớn nhất của Hồng Hoang, nếu có liên quan đến Thiên Đạo của một thế giới bên ngoài Hồng Hoang, thì không phải chuyện tầm thường.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau.

Tam Thanh cũng không ngốc, Bàn Huyền đã nói như vậy, tuyệt đối là có ý đồ.

"Bàn Huyền hẳn là muốn có được Bàn Cổ lạc ấn." Thái Thượng thầm nghĩ.

Tam Thanh mỗi người đều có một phần Bàn Cổ lạc ấn, nhưng Thông Thiên đã sớm đưa cho Bàn Huyền.

Nếu Thái Thượng và Nguyên Thủy đều đưa Bàn Cổ lạc ấn cho Bàn Huyền, Bàn Huyền sẽ sở hữu Bàn Cổ lạc ấn hoàn chỉnh.

Hiện tại, một bí mật lớn đang nằm trong tay Bàn Huyền, chỉ có đưa ra lợi ích to lớn mới có khả năng được chia sẻ.

Tiếp Dẫn trong lòng thầm than, những thứ y có thể đưa ra, Bàn Huyền sẽ không thèm, nếu y gia nhập Vu tộc, Bàn Huyền có khả năng sẽ chia sẻ bí mật cho y.

Về phần Hậu Thổ, Nữ Oa và Chuẩn Đề, ba người đều là người của Vu tộc, nhưng cũng không chắc Bàn Huyền sẽ chia sẻ bí mật.

Bàn Huyền mỉm cười nhìn Thái Thượng và Nguyên Thủy.

Thái Thượng đoán đúng rồi, Bàn Huyền muốn có được Bàn Cổ lạc ấn hoàn chỉnh.

Một cơ hội tốt.

Thứ có thể gây ra Thiên Khiển uy lực lớn nhất của Hồng Hoang có sức hấp dẫn vô cùng lớn đối với Tam Thanh, để làm rõ chuyện này, khả năng họ lấy ra Bàn Cổ lạc ấn là rất lớn...

Trong Thiên Tiên Giới, một quả cầu ánh sáng màu tím đen rơi xuống dưới chân núi Trấn Thiên, bị thiên địa chi lực cấm cố.

Bị thiên địa chi lực cấm cố, quả cầu ánh sáng màu tím đen không thể thoát ra.

Thiên Đạo của thế giới này vốn cũng muốn giáng xuống Thiên Khiển, nhưng bị Bàn Huyền ngăn lại.

Dưới ý chí của Bàn Huyền, Thiên Đạo của thế giới này bắt đầu phân tích quả cầu ánh sáng tím đen.

Cùng với việc Thiên Đạo phân tích, thu được một số thông tin, rồi lại truyền cho Bàn Huyền.

Tiêu hóa những thông tin thu được từ việc phân tích hệ thống, Bàn Huyền cũng ngày càng hiểu rõ hơn về hệ thống.

Trong thời gian ngắn, Bàn Huyền đã có hiểu biết sơ bộ về hệ thống mà mình bắt được.

Bí mật của hệ thống quả thực kinh người, nhưng chia sẻ với Tam Thanh cũng không phải là không thể.

Xem Thái Thượng và Nguyên Thủy có bằng lòng giao ra Bàn Cổ lạc ấn hay không.

Nếu sở hữu Bàn Cổ lạc ấn hoàn chỉnh, sẽ giúp ích không nhỏ cho Bàn Huyền, cũng có thể nhanh chóng đột phá Hỗn Nguyên thất trọng thiên.

"Bàn Cổ lạc ấn hôm nay nên được hoàn chỉnh." Bàn Huyền nói với Thái Thượng.

Trước khi Bàn Huyền mở lời, Tam Thanh đã đoán ra ý đồ của hắn, nhưng trong lòng lại đang do dự.

Nếu dùng một kiện Tiên Thiên Chí Bảo để đổi Bàn Cổ lạc ấn với

Tam Thanh, mười phần thì tám chín phần họ sẽ từ chối, nhưng bây giờ lại khó từ chối.

Một thứ có thể gây ra Thiên Khiển uy lực lớn nhất của Hồng Hoang, bí mật ẩn chứa bên trong tuyệt đối kinh người.

"Quả cầu ánh sáng tím đen đó rốt cuộc là gì?" Nguyên Thủy hỏi.

Bàn Huyền không nói nhiều, chỉ nhìn thẳng vào Nguyên Thủy, đã đủ rồi.

Nguyên Thủy biết, chỉ cần giao ra Bàn Cổ lạc ấn, Bàn Huyền sẽ chia sẻ bí mật cho họ.

Nhưng nếu Thái Thượng không giao ra Bàn Cổ lạc ấn, dù Nguyên Thủy biết được bí mật cũng không thể chia sẻ cho Thái Thượng.

Tuy Nguyên Thủy không nói rõ, nhưng cũng có thể thấy ngài đã đưa ra lựa chọn.

Vì bí mật ẩn chứa trong quả cầu ánh sáng tím đen, Nguyên Thủy có thể giao cả Bàn Cổ lạc ấn cho Bàn Huyền.

Lúc này, Thái Thượng cũng thở dài một tiếng.

"Tên nghiệt chướng này." Ánh mắt băng lãnh của Nguyên Thủy nhìn về phía Hoàng Long Chân Nhân.

Tiếp Dẫn lại chắp tay trước ngực, niệm một tiếng phật hiệu, xá lợi nguyên quang từ thiên linh của y tỏa ra, bao phủ về phía Hoàng Long Chân Nhân.

Tuy Hoàng Long Chân Nhân đã mất đi hệ thống, nhưng Bàn Huyền và chúng thánh đều nhìn ra y có chút bí mật.

Nếu tra xem ký ức của Hoàng Long Chân Nhân, hẳn có thể biết được một ít thông tin về thế giới khác.

Bàn Huyền và Hậu Thổ nhìn nhau, hai người đều có thể cảm ứng

được có tinh huyết Bàn Cổ dung nhập vào cơ thể Hoàng Long Chân Nhân.

Hơn nữa, tinh huyết Bàn Cổ dung nhập vào cơ thể Hoàng Long Chân Nhân không phải từ Bàn Cổ huyết trì của Hồng Hoang thế giới, mà là từ thế giới khác.

"Nếu hệ thống ban cho Hoàng Long tinh huyết Bàn Cổ, vậy thì..." Bàn Huyền thầm nghĩ, đối với tinh huyết Bàn Cổ trên người Hoàng Long Chân Nhân lại quyết tâm phải có được.

Thấy xá lợi nguyên quang của Tiếp Dẫn sắp bao phủ Hoàng Long Chân Nhân, một khi bao phủ, trong nháy mắt có thể đọc được ký ức của y.

"Hừ!" Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng, một đoàn Ngọc Thanh tiên quang phát ra.

Tức thì, Ngọc Thanh tiên quang và xá lợi nguyên quang va chạm, lại khó phân cao thấp.

Thấy Ngọc Thanh tiên quang không thể áp chế xá lợi nguyên quang, Thái Thượng cũng thi triển thần thông, một đoàn Thái Thanh tiên quang chợt hiện.

So với Ngọc Thanh tiên quang của Nguyên Thủy, Thái Thanh tiên quang của Thái Thượng mạnh hơn không ít.

Dù sao Nguyên Thủy chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, còn Thái Thượng đã là tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, nhị trọng thiên và tam trọng thiên, đều là Hỗn Nguyên đạo quả sơ kỳ.

Hỗn Nguyên tứ trọng thiên đến Hỗn Nguyên lục trọng thiên, là Hỗn Nguyên đạo quả trung kỳ.

Hỗn Nguyên thất trọng thiên đến Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, là Hỗn Nguyên đạo quả hậu kỳ.

Cuối cùng, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên là Hỗn Nguyên đạo quả đại viên mãn.

Chỉ có Hỗn Nguyên đạo quả đại viên mãn, mới có tư cách chứng Đại Đạo Thánh Nhân.

Như Bàn Cổ, đạo hạnh tất nhiên là Hỗn Nguyên đạo quả đại viên mãn, nhưng tu vi lại không nhất định, thấp nhất là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng cũng có thể ở giữa Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên và Đại Đạo Thánh Nhân.

Khi Thái Thanh tiên quang xuất hiện, bất luận là Ngọc Thanh thần quang hay xá lợi nguyên quang, đều bị áp chế.

Nguyên Thủy và Tiếp Dẫn cũng đều thu lại thần thông.

"Đạo huynh, nghiệt chướng này vốn là đệ tử dưới trướng ngô, lại phản xuất sư môn, tội ác tày trời, ngô phải thanh lý môn hộ." Tam Bảo Ngọc Như Ý trong tay Nguyên Thủy chỉ vào Hoàng Long Chân Nhân, nói với Thái Thượng.

Nguyên Thủy quả thực muốn thanh lý môn hộ, nhưng trước khi thanh lý môn hộ, ngài cũng sẽ tra xem ký ức của Hoàng Long Chân Nhân.

"Hoàng Long cùng Xiển Giáo duyên đã tận, nhưng cùng ngô giáo lại có một chút duyên pháp." Tiếp Dẫn không từ bỏ ý định nói.

"Nực cười." Thông Thiên bĩu môi.

"Trên người Hoàng Long Chân Nhân có tinh huyết Bàn Cổ, cho nên, thân thể của y do Vu tộc ngô xử trí, về phần linh hồn, các ngươi quyết định." Bàn Huyền mở lời nói với Tam Thanh.

“Tinh huyết Bàn Cổ?” “Quả cầu ánh sáng tím đen đó rốt cuộc là gì?” “Không chỉ mang một linh hồn yếu ớt của thế giới khác đến Hồng Hoang, đoạt xá một Huyền Tiên, mà còn sở hữu tinh huyết Bàn Cổ.” “Trước đó, còn khiến một Huyền Tiên nhỏ bé trong thời gian ngắn sở hữu thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, quả thực không thể tưởng tượng nổi.” Chúng thánh trong lòng đều đang suy tính.

“Lão sư, đệ tử sai rồi, đệ tử phản xuất Xiển Giáo đều là thân bất do kỷ a!

Là hệ thống ép con, cầu lão sư đại phát từ bi, cho đệ tử trở lại Ngọc Hư.” Hoàng Long Chân Nhân quỳ trước mặt Nguyên Thủy, khóc lóc cầu xin.

Tuy nhiên, mặc cho Hoàng Long Chân Nhân khóc lóc cầu xin thế nào, Nguyên Thủy cũng không hề động lòng.

Nguyên Thủy vốn đã không ưa đồ phi lân đái giáp, Hoàng Long Chân Nhân lại không còn khí vận.

Nếu để Hoàng Long Chân Nhân quay lại Xiển Giáo, đối với Xiển Giáo không có lợi ích gì.

Mặt không biểu cảm nhìn Hoàng Long Chân Nhân, trong mắt Nguyên Thủy xuất hiện thiên đạo thần quang.

Tức thì, linh hồn Hoàng Long Chân Nhân xuất khiếu.

Thân thể Hoàng Long Chân Nhân thì hóa thành một con hoàng long bảy trảo khổng lồ.

Bàn Huyền dùng thần thông Tụ Lý Càn Khôn thu lấy con hoàng long.

Nguyên Thủy trước tiên tra xem linh hồn của Hoàng Long, không, nên là linh hồn của Hàn Vũ.

“Thời đại mạt pháp của một thế giới khác?” Nguyên Thủy kinh ngạc.

Từ trong ký ức của Hàn Vũ, Nguyên Thủy thu được không ít thông tin, có Bàn Cổ khai thiên, Khoa Phụ trục nhật, Hậu Nghệ xạ nhật, Sơn Hải Kinh, Phong Thần Diễn Nghĩa, Tây Du Ký, v.v.

Cũng có tiểu thuyết Hồng Hoang.

Nhưng Hồng Hoang trong tiểu thuyết và thần thoại truyền thống tồn tại đủ loại khác biệt, ví như Thập Nhị Tổ Vu, trong thần thoại truyền thống hoặc là người, hoặc là thần, hoặc là dị thú.

Bàn Cổ khai thiên, dùng một vạn tám ngàn năm, mỗi năm thân thể Bàn Cổ cao thêm một trượng, trời đất cách nhau chín vạn dặm.

“Thế giới khác cũng có Bàn Cổ?

Tầng thứ dường như thấp hơn.” Trong Hỗn Độn tồn tại vô số thế giới, có vô số Bàn Cổ cũng không có gì lạ.

Lại nghĩ đến Thiên Tiên Giới, Nguyên Thủy càng bình tĩnh hơn.

Nghĩ vậy, Nguyên Thủy chia sẻ những thông tin thu được từ việc tra xem ký ức của Hàn Vũ cho Thái Thượng và Thông Thiên.

Bàn Huyền không có hứng thú lắm với ký ức của Hàn Vũ.

Chương 251

Về phần Tam Thanh thông qua ký ức của Hàn Vũ biết được Phong Thần và Tây Du, cũng như người xuyên không, Bàn Huyền cũng không lo lắng.

Bởi vì thế giới khác không có Bàn Huyền, thế giới này nhất định không thể có?

Bởi vì thế giới khác Khoa Phụ trục nhật chết, thế giới này cũng bắt buộc phải như vậy?

Có Tổ Vu Chúc Dung cũng không thể tồn tại?

Quả thực nực cười.

Nếu Bàn Huyền đi đến Hỗn Độn ngoại vực khai tịch một Hồng Hoang cấu hình thấp, rồi lại thiết lập xu hướng đại thế của Thiên Đạo Hồng Hoang cấu hình thấp, cuối cùng để một sinh linh của Hồng Hoang cấu hình thấp xuyên không đến Hồng Hoang, xu hướng của Hồng Hoang phải giống với Hồng Hoang cấu hình thấp sao?

Bàn Huyền là người xuyên không, kiếp trước là người bình thường, Tam Thanh ước chừng cũng sẽ không tin, trừ phi tra xem ký ức của Bàn Huyền.

Về phần thông tin liên quan đến hệ thống trong ký ức của Hàn Vũ, tất nhiên là rất ít.

Hệ thống rõ ràng là lợi dụng ký chủ, tự nhiên sẽ không tiết lộ quá nhiều bí mật.

Tra xem ký ức của Hàn Vũ, Nguyên Thủy tiện tay đánh linh hồn Hàn Vũ vào địa ngục.

Trong nháy mắt, linh hồn Hàn Vũ rơi vào Vô Gián địa ngục, chịu

sự giày vò của nghiệp hỏa, vĩnh thế không được siêu sinh.

Một người xuyên không đã chơi hỏng, cũng là bị hệ thống chơi hỏng.

Nếu hệ thống không chơi lớn ngay từ đầu, để ký chủ từ từ phát triển, cũng sẽ không nhanh chóng bại lộ như vậy.

Nhưng sau khi có chút hiểu biết về lai lịch của hệ thống, Bàn Huyền cũng có thể lý giải.

Hệ thống không có quá nhiều thời gian...

Dưới núi Bất Chu, trong bộ lạc của Bàn Huyền.

Trong Tổ Vu Điện.

Ngoài Bàn Huyền, còn có Hậu Thổ, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Tam Thanh.

Về phần Tiếp Dẫn, đã bị bài xích.

Thái Thượng và Nguyên Thủy mỗi người lấy ra một phần Bàn Cổ lạc ấn đưa cho Bàn Huyền.

Có được Bàn Cổ lạc ấn của Thái Thượng và Nguyên Thủy, Bàn Huyền cũng đã có Bàn Cổ lạc ấn hoàn chỉnh.

Cùng với việc Bàn Cổ lạc ấn hoàn chỉnh, tâm thần Bàn Huyền khẽ động, mơ hồ cảm ứng được đạo quả của Bàn Cổ.

Bàn Cổ lấy lực chứng đạo thất bại đã thân hóa vạn vật tại Hồng Hoang, nhưng đạo quả của ngài không hề tiêu tan, mà ở một nơi nào đó trong Hồng Hoang.

Cảm ứng cẩn thận, Bàn Huyền cũng chỉ có thể mơ hồ cảm ứng được đạo quả của Bàn Cổ, chứ không biết vị trí cụ thể.

"Đợi khi tu vi và đạo hạnh của ngô có đột phá, tất nhiên có thể tìm

ra đạo quả của Bàn Cổ.” Bàn Huyền thầm nghĩ.

Hiện tại đã có thể mơ hồ cảm ứng, cùng với việc tu vi đạo hạnh tăng lên, muốn biết vị trí chính xác của đạo quả Bàn Cổ cũng không khó.

Bàn Huyền lại cũng không vội.

“Bàn Huyền đạo hữu, quả cầu ánh sáng tím đen đó rốt cuộc là gì?” Thái Thượng hỏi.

“Là do Thiên Đạo chi lực của một thế giới khác diễn hóa thành.” Bàn Huyền vừa nói, vừa lấy ra Khai Thiên Phủ.

Cùng với một nhát chém của Khai Thiên Phủ, trong Tổ Vu Điện hình thành một vùng hỗn độn, hoàn toàn cách ly với Hồng Hoang Thiên Đạo.

Trong vùng hỗn độn này, các Thánh nhân đều không thể vận dụng Hồng Hoang Thiên Đạo chi lực.

Tiếp đó, hệ thống đang bị cấm cố trong Thiên Tiên Giới xuất hiện trong tay Bàn Huyền.

Nếu không ở trong vùng hỗn độn này, Hồng Hoang Thiên Đạo một khi cảm ứng được hệ thống, lập tức sẽ giáng xuống Thiên Khiển.

“Thiên Đạo chi lực của thế giới khác?” Ánh mắt của Hậu Thổ, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Tam Thanh đều dán chặt vào quả cầu ánh sáng tím đen trong tay Bàn Huyền.

Sáu vị Thánh nhân đồng thời phóng ra thần thức.

Trong phút chốc, thần thức của sáu vị Thánh nhân bao phủ quả cầu ánh sáng tím đen.

Dưới sự bao phủ của thần thức Thánh nhân, quả cầu ánh sáng tím đen có chút biến hóa.

Một con mắt màu tím đen hư ảo xuất hiện, không nghi ngờ gì chính là Thượng Thương Chi Nhãn của một thế giới khác.

So với Thượng Thương Chi Nhãn của Hồng Hoang, con mắt màu tím đen hư ảo này dường như còn đáng sợ hơn.

"Thượng Thương Chi Nhãn?" "Tầng thứ của thế giới khác không thấp hơn Hồng Hoang, thậm chí... vượt qua Hồng Hoang?" "Sao có thể?" ...

Khi thấy con mắt Thượng Thương Chi Nhãn màu tím đen hư ảo đó, các Thánh nhân đều trừng lớn mắt, trong lòng kinh ngạc không nhỏ.

Bàn Huyền lại một mực bình tĩnh.

Tam Thanh nhíu chặt mày, theo ký ức của Hàn Vũ, tầng thứ của thế giới mà Hàn Vũ đến hẳn là rất thấp.

Hoặc có lẽ, hệ thống không phải là sản vật của thế giới kia.

Cũng có khả năng, thế giới của Hàn Vũ là một thế giới hình chiếu.

Giống như Hồng Hoang cũng có vô số hình chiếu, mỗi hình chiếu đều là một thế giới Hồng Hoang.

Ngoài hình chiếu, còn có thế giới song song, thế giới duy độ, v.v.

Nếu phân chia duy độ thế giới thành mười cấp, thế giới duy độ cấp một chỉ có một chiều, thế giới duy độ cấp hai không chỉ có hai chiều mà còn có một chiều, thế giới duy độ cấp mười có mười chiều, cũng có chín chiều, tám chiều...

Cho nên, một thế giới phức tạp hơn nhiều so với bề ngoài.

Một tiểu thiên thế giới, nếu phân tích kỹ cũng vô cùng đồ sộ, huống chi là thế giới Hỗn Nguyên thập cấp.

Không chứng Hỗn Nguyên đạo quả, khó mà hiểu được sự đồ sộ

của Hồng Hoang.

"Lẽ nào thứ gọi là hệ thống này đến từ...

Chí Cao Thiên Đạo?" Hậu Thổ cũng kinh ngạc đến chết lặng.

Hồng Hoang Thiên Đạo có màu tím đỏ, còn hệ thống trước mắt lại có màu tím đen.

Hiện giờ, vì bị thần thức của sáu vị Thánh nhân bao phủ, dẫn đến một Thượng Thương Chi Nhãn hư ảo xuất hiện.

Tuy chỉ là một Thượng Thương Chi Nhãn hư ảo, nhưng cũng khiến chúng thánh kinh ngạc.

Chỉ từ Thượng Thương Chi Nhãn hư ảo có thể nhìn ra nó đến từ một Thiên Đạo cường đại, một tồn tại vượt qua cả Hồng Hoang Thiên Đạo.

Hồng Hoang là thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, trên đó là thế giới cấp Vĩnh Hằng.

Thiên Đạo của thế giới cấp Vĩnh Hằng được gọi là Chí Cao Thiên Đạo, cũng là cực hạn dưới Hỗn Độn Đại Đạo.

Cái gọi là vĩnh hằng, dù thế giới bị hủy diệt, cũng sẽ lưu lại dấu vết không thể xóa nhòa trong vòng luân hồi vĩnh kiếp.

"Hệ thống là do Chí Cao Thiên Đạo chi lực diễn hóa ra?" Tam Thanh cũng đều trừng lớn mắt.

Nữ Oa và Chuẩn Đề cũng không dám tin.

Không phải Chí Cao Thiên Đạo chi lực, thì cũng tuyệt đối vượt qua Hồng Hoang Thiên Đạo.

"Đúng là Chí Cao Thiên Đạo chi lực, còn có một luồng ý chí, ý chí của Hồng Quân." Lời nói của Bàn Huyền kinh động lòng người.

“Hả?” “Một luồng ý chí của Hồng Quân?” Sáu vị Thánh đều chấn kinh không thôi.

“Hồng Quân của một Hồng Hoang khác?” “Một Hồng Hoang có tầng thứ cao hơn sao?” “Ký ức của linh hồn kia!” Bàn Huyền nhìn về phía Tam Thanh.

Hậu Thổ, Nữ Oa và Chuẩn Đề cũng đều nhìn về phía Tam Thanh.

Nguyên Thủy đã tra xem ký ức linh hồn của Hàn Vũ, rồi lại chia sẻ cho Thái Thượng và Thông Thiên.

“Tên thật của linh hồn đó là Hàn Vũ, đến từ một thời đại mạt pháp, nhưng lại có đủ loại thần thoại, bao gồm cả Hồng Hoang, còn có thần thoại Hy Lạp, thần thoại Bắc Âu, Vũ Xà Thần, Thượng Đế, v.v.” Nguyên Thủy trầm giọng nói.

“Hệ thống đã mang linh hồn Hàn Vũ xuyên không, vậy thì...” Trong mắt Thông Thiên lóe lên một tia sáng.

“Nếu hệ thống và linh hồn Hàn Vũ ở cùng một thế giới, lại có đủ loại thần thoại, kết hợp với một luồng ý chí Hồng Quân ẩn chứa trong hệ thống, chỉ có một lời giải thích.” Thái Thượng nheo mắt lại.

“Hồng Quân của thế giới đó đã hợp đạo thành công, và thôn tính từng thế giới một, diệt vô số thần hệ của các thế giới, nâng cấp Hồng Hoang từ thế giới Hỗn Nguyên thập cấp thành thế giới cấp Vĩnh Hằng, nhưng Hồng Quân lại muốn chưởng khống Thiên Đạo, không thể không làm suy yếu Thiên Đạo trước, dẫn đến thời đại mạt pháp, hình thành một thế cục chết, để rót thêm sức sống vào vũng nước tù này, ngài đã dùng Thiên Đạo chi lực diễn hóa ra hệ thống, cướp đoạt bản nguyên của các thế giới khác.” Nguyên Thủy mặt lạnh như băng nói.

Như lời Nguyên Thủy nói, thế giới Hồng Hoang này đã bị Hồng

Quân - Thiên Đạo của thế giới khác nhắm tới.

"Ngô xuyên không, cũng là kế hoạch của Hồng Quân - Thiên Đạo của thế giới khác?" Bàn Huyền thầm nghĩ.

Từ trước đến nay, Bàn Huyền vẫn chưa làm rõ được vì sao mình lại xuyên không.

Nếu nói Bàn Huyền xuyên không là do cơ duyên xảo hợp, cũng không thể hoàn toàn loại trừ, nhưng Bàn Huyền lại cảm thấy có một bàn tay đen sau lưng đang thao túng mọi thứ.

Hoặc có lẽ, Bàn Huyền trở thành khí vận của Vu tộc, chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả, chuyển hóa thành Đại Đạo khí vận, đều nằm trong kế hoạch của người khác.

Đương nhiên, cũng có thể là Bàn Huyền đã nghĩ nhiều.

Hiện tại, một thế giới cấp Vĩnh Hằng đã bị bại lộ, thế giới đó có một Hồng Quân - Thiên Đạo, khiến Bàn Huyền không thể không nghĩ nhiều.

Hồng Quân của thế giới khác là một phần của Chí Cao Thiên Đạo, thật đáng sợ.

Một phần sức mạnh của Chí Cao Thiên Đạo dù không bằng Bàn Cổ, cũng không chênh lệch nhiều, không chừng còn có thể vượt qua Bàn Cổ.

Đối với sức mạnh của Bàn Cổ, cũng như sự cường đại của Chí Cao Thiên Đạo, Bàn Huyền cũng không có nhận thức rõ ràng.

Đối với kiến, hổ mạnh vô cùng, voi cũng mạnh vô cùng, khủng long cũng mạnh vô cùng, nhưng lại không biết sự khác biệt giữa hổ, voi và khủng long.

Tầng thứ quá thấp đã hạn chế tầm nhìn.

Nhưng hệ thống tuy đến từ một Chí Cao Thiên Đạo, nhưng nếu thế giới cấp Vĩnh Hằng đó đang ở thời đại mạt pháp, Thiên Đạo tất nhiên cũng suy yếu, thân là một phần của Thiên Đạo, Hồng Quân không nhất định quá cường đại, nhưng chắc chắn vượt xa Bàn Huyền hiện tại.

Chí Cao Thiên Đạo dù có suy yếu, cũng không thể xem thường.

Nhìn chằm chằm vào quả cầu ánh sáng tím đen trong tay Bàn Huyền, thần thức của sáu vị Thánh nhân cẩn thận cảm nhận, không lâu sau đều phát hiện ra một luồng ý chí của Hồng Quân.

Chí Cao Thiên Đạo, ý chí Hồng Quân, một thời đại mạt pháp tồn tại vô số thần thoại, những thứ này cộng lại, đủ để phân tích ra thông tin.

"Sắp xếp người xuyên không mang theo hệ thống, để cướp đoạt bản nguyên Thiên Đạo, có một ắt có hai." Nữ Oa nói.

"Nếu cứ bị động, thế giới Hồng Hoang của chúng ta sớm muộn cũng sẽ bị Hồng Quân - Thiên Đạo của thế giới khác thôn phệ, không thể ngồi chờ chết." Chuẩn Đề nói.

"Trước tiên hãy hợp lực luyện hóa hệ thống, lấy được tọa độ của thế giới cấp Vĩnh Hằng đó." Bàn Huyền mặt mày bình tĩnh.

Tọa độ thế giới chia làm hai loại, một là tọa độ Thiên Đạo, một là tọa độ Đại Đạo.

Như Bàn Cổ Giới, Địa Tiên Giới, và các thế giới do mấy vị Thánh nhân khai tịch ở Đại La Thiên, đều là tiểu thế giới của Hồng Hoang, tọa độ cũng nằm trong Hồng Hoang, đều là tọa độ Thiên Đạo, còn tọa độ của thế giới bên ngoài Hồng Hoang, là tọa độ Đại Đạo, cũng có thể gọi là tọa độ Hỗn Độn.

Có định vị tọa độ mới dễ tìm, chỉ có tìm được trước mới có biện

pháp đi đến.

Chuẩn Đề nói đúng, Bàn Huyền cũng không thích bị động.

Không chừng ngoài Hàn Vũ, còn có người thứ hai, thứ ba, thậm chí nhiều hơn những người xuyên không mang theo hệ thống.

Hàn Vũ phạm phải sai lầm ngớ ngẩn, vừa mở đầu đã phản xuất Xiển Giáo, mới bị bại lộ.

Người xuyên không không phải ai cũng không có não.

Chưa chắc đã không có người xuyên không thông minh.

Nếu người xuyên không đủ thông minh, thậm chí sẽ cùng hệ thống lợi dụng lẫn nhau.

Hoàn toàn tin tưởng hệ thống, quả thực nực cười, một người bình thường, đối với bạn bè, thậm chí đối với người thân, có được bao nhiêu tin tưởng?

Hệ thống ràng buộc trên người, tuy có thể cho lợi ích, nhưng sao lại tin có bữa trưa miễn phí?

Thật sự quá ngây thơ, chết cũng không oan chút nào.

Cho nên, theo Bàn Huyền thấy, những người xuyên không não tàn như Hàn Vũ hẳn chỉ là trường hợp cá biệt.

Người xuyên không đủ thông minh, trừ phi không còn lựa chọn nào khác, nếu không mở đầu sẽ lấy ổn định làm chủ.

Chương 252

Đương nhiên, nếu hệ thống ràng buộc trên người Bàn Huyền, đắc tội Nguyên Thủy cũng không sao, nhưng đối với Bàn Huyền, lại không thể nào ỷ lại vào hệ thống.

Nếu ỷ lại vào hệ thống, Bàn Huyền chẳng thà ỷ lại vào Hồng Hoang Thiên Đạo, trước tiên hợp đạo, rồi xử lý mọi uy hiếp, sau đó mưu đồ chưởng khống Thiên Đạo, cũng như nâng cấp Thiên Đạo thành Chí Cao Thiên Đạo.

Hệ thống một khi đã là do Chí Cao Thiên Đạo chi lực diễn hóa, sau khi luyện hóa có thể thu được một tọa độ Đại Đạo.

Một tọa độ liên quan đến thế giới cấp Vĩnh Hằng!

Cũng chính vì là do Chí Cao Thiên Đạo chi lực diễn hóa, chỉ bằng sức mình Bàn Huyền không nắm chắc có thể luyện hóa thành tọa độ Đại Đạo.

Nếu không cẩn thận hủy mất hệ thống, thì thật đáng tiếc.

Để tăng tỷ lệ thành công, Bàn Huyền mới muốn liên thủ với sáu vị Thánh nhân.

Kỳ thực có thể thêm cả Tiếp Dẫn, có thể tăng tỷ lệ thành công.

Về phần Hồng Quân của thế giới này, Bàn Huyền trong lòng lại có đề phòng.

Vạn nhất Hồng Quân của thế giới này và Hồng Quân - Thiên Đạo của thế giới khác liên hệ được với nhau, thì thật tai hại.

Không sợ vạn nhất chỉ sợ nhất vạn.

"Có nên gọi Tiếp Dẫn không?" Bàn Huyền đang cân nhắc.

“Đại huynh, thêm cả Tiếp Dẫn đi!” Hậu Thổ mở lời.

Nữ Oa, Chuẩn Đề và Tam Thanh cũng đều không phản đối.

Muốn luyện hóa hệ thống thành tọa độ Đại Đạo không hề dễ dàng, thêm một vị Thánh nhân, khả năng thành công cũng lớn hơn.

Nếu vì thiếu một Tiếp Dẫn mà thất bại thì không hay.

Một khi sáu vị Thánh nhân đều đồng ý để Tiếp Dẫn tham gia, Bàn Huyền cũng không phản đối.

Thế là, Bàn Huyền truyền tin cho Tiếp Dẫn.

Tiếp Dẫn đang ở trong Cực Lạc thế giới ở Đại La Thiên, vừa nhận được truyền tin của Bàn Huyền, cũng lộ vẻ vui mừng, trong lòng không khỏi kích động.

Không chút do dự, Tiếp Dẫn rời khỏi Cực Lạc thế giới, một cái thuấn di đã đến dưới núi Bất Chu.

Bên ngoài Tổ Vu Điện của bộ lạc Bàn Huyền, Tiếp Dẫn chân đạp thập nhị phẩm kim liên đi vào.

Vừa bước chân vào Tổ Vu Điện của Bàn Huyền, trước mắt là một vùng hỗn độn.

Một khối hỗn độn lớn đang chuyển động, sức mạnh cường đại che chắn Hồng Hoang Thiên Đạo, trong vùng hỗn độn này, ít nhất phải là Thánh nhân có tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên mới có thể vận dụng Thiên Đạo chi lực.

Tiếp Dẫn cũng không ngạc nhiên, thứ có thể gây ra Thiên Khiển uy lực lớn nhất của Hồng Hoang, tuyệt đối là một bí mật kinh người, việc che chắn Hồng Hoang Thiên Đạo là cần thiết.

Dạo quanh trong vùng hỗn độn một lát, Tiếp Dẫn thấy Bàn Huyền và những người khác.

“Kiến quá đạo huynh!” “Đạo hữu!” Sau khi chào hỏi, ánh mắt Tiếp Dẫn rơi vào quả cầu ánh sáng tím đen trong tay Bàn Huyền.

Do Thông Thiên mở lời giải thích sơ qua tình hình.

Sau khi hiểu rõ tình hình, Tiếp Dẫn cũng không còn bình tĩnh.

Chí Cao Thiên Đạo?

Ý chí Hồng Quân?

Cướp đoạt bản nguyên Thiên Đạo của thế giới này?

Bảy vị Thánh nhân có mặt ở đây, nguyên thần đều ký thác vào Hồng Hoang Thiên Đạo, một Hồng Quân - Thiên Đạo của thế giới cấp Vĩnh Hằng muốn thôn tính thế giới này, chúng thánh tuyệt không cho phép.

“Mọi người trước tiên hãy luyện hóa hệ thống thành tọa độ Đại Đạo.” Bàn Huyền nói.

“Thiện!” “Chính là như vậy!” Bàn Huyền ra tay trước, pháp lực Hỗn Nguyên lục trọng thiên rót vào hệ thống.

Tiếp đó, là Hậu Thổ và Thái Thượng hai vị Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, rồi đến Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề năm người.

Tám vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hợp lực, đặc biệt là Bàn Huyền có tu vi Hỗn Nguyên lục trọng thiên.

Dưới sự hợp lực luyện hóa của mọi người, hệ thống trong tay Bàn Huyền cũng đang xảy ra biến hóa.

Thiên đạo thần quang màu tím đen vô cùng chói mắt từ hệ thống phát ra, ánh sáng khiến bảy vị Thánh nhân đều không thể nhìn thẳng, chỉ có Bàn Huyền mới có thể miễn cưỡng nhìn thẳng.

Chí Cao Thiên Đạo thần quang, quả thực kinh khủng như vậy.

Thời gian trôi qua, thoáng chốc đã mấy năm.

Sau khi Bàn Huyền và bảy vị Thánh nhân nỗ lực mấy năm, cuối cùng cũng xóa bỏ được một luồng ý chí Hồng Quân trong hệ thống, luyện hóa hệ thống thành một điểm Chí Cao Thiên Đạo chi lực.

Tiếp đó, diễn hóa điểm Chí Cao Thiên Đạo chi lực này thành tọa độ Đại Đạo.

Lại mấy năm nữa trôi qua.

Thiên đạo thần quang màu tím đen biến mất, chuyển thành ánh sáng màu hỗn độn.

Một điểm Chí Cao Thiên Đạo chi lực cũng đã chuyển hóa thành một tọa độ Đại Đạo màu hỗn độn.

Nếu chỉ có một mình Bàn Huyền, thì không thể thành công, cộng thêm Hậu Thổ, Nữ Oa và Chuẩn Đề cũng nguy hiểm, thêm cả Tam Thanh, thì không có vấn đề, nhưng cũng sẽ không nhanh như vậy.

Muốn luyện hóa một điểm Chí Cao Thiên Đạo chi lực thật sự rất khó.

Muốn diễn hóa một điểm Chí Cao Thiên Đạo chi lực thành tọa độ Đại Đạo, độ khó cũng lớn tương tự.

Có tọa độ Đại Đạo, cũng có thể tìm thấy một thế giới cấp Vĩnh Hằng bên ngoài Hồng Hoang.

Thông qua tọa độ Đại Đạo, Bàn Huyền cẩn thận cảm ứng, một lúc lâu sau, mày không khỏi nhíu lại.

Biết được vị trí của một thế giới cấp Vĩnh Hằng bên ngoài Hồng Hoang rồi, nhưng Bàn Huyền dùng tốc độ nhanh nhất cũng phải mất khoảng một lượng kiếp mới đến nơi, cũng là năm vạn nguyên hội, Hậu Thổ và những người khác còn cần thời gian lâu hơn.

“Khoảng cách quá xa rồi.” Thái Thượng lẩm bẩm.

Có tọa độ của một thế giới cấp Vĩnh Hằng, Bàn Huyền cũng muốn đi xem xét, nhưng khoảng cách với Hồng Hoang lại quá xa xôi.

Với tu vi hiện tại của Bàn Huyền, trong nháy mắt có thể đi được ức triệu triệu... quang năm, nhưng lại cần một lượng kiếp thời gian mới có thể đến nơi.

Phải biết rằng, một lượng kiếp là năm vạn nguyên hội, một nguyên hội là mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm.

Về phần Hậu Thổ và Nữ Oa, tu vi kém xa Bàn Huyền, thời gian cần thiết cũng lâu hơn.

Ngoài khoảng cách quá xa xôi, hệ số nguy hiểm cũng không hề thấp.

Một thế giới cấp Vĩnh Hằng đang ở thời đại mạt pháp, lại có Chí Cao Thiên Đạo, cộng thêm có Hồng Quân hợp đạo.

Hiện tại, Bàn Huyền không yên tâm rời khỏi Hồng Hoang quá lâu.

“Đợi Vu tộc trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang thiên địa rồi hãy nói.” Bàn Huyền thầm nghĩ.

Dưới sự mưu đồ của Bàn Huyền, Vu tộc đã gần với vị trí nhân vật chính của thiên địa.

Một khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa, căn cước của Bàn Huyền cũng có thể so sánh với Hồng Hoang Thiên Đạo, lúc đó, tu vi của hắn muốn đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên không phải chuyện khó.

Đương nhiên, cũng có thể phái phân thân đi.

Ngoài ra, Vu tộc hiện tại có ba vị Thánh nhân, có thể để một vị Thánh nhân đi.

Nhưng Hậu Thổ có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên cũng cần rất lâu mới đến được, ít nhất cũng phải mấy trăm lượng kiếp, không chừng phải hàng nghìn vạn lượng kiếp.

Ghi nhớ tọa độ, Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng rời khỏi Tổ Vu Điện của Bàn Huyền.

Cùng với sự ra đi của Tam Thanh và Tiếp Dẫn, trong Tổ Vu Điện rộng lớn chỉ còn lại bốn người Bàn Huyền, Hậu Thổ, Nữ Oa và Chuẩn Đề.

"Tuy đã có tọa độ Hỗn Độn của một thế giới cấp Vĩnh Hằng, nhưng bây giờ đi lại không thích hợp, không chỉ vì xa xôi, mà còn nguy hiểm." Hậu Thổ nói.

Nữ Oa và Chuẩn Đề cũng đều đồng tình.

"Con hoàng long bảy trảo kia ẩn chứa tinh huyết Bàn Cổ của thế giới cấp Vĩnh Hằng?" "Cùng là tinh huyết Bàn Cổ, của thế giới cấp Vĩnh Hằng tất nhiên phải vượt qua thế giới Hỗn Nguyên thập cấp." Chuẩn Đề nói.

Bàn Huyền không nói một lời, chỉ vung tay, một con hoàng long bảy trảo xuất hiện.

Dưới sự khống chế pháp lực của Bàn Huyền, con hoàng long bảy trảo này cũng chỉ dài khoảng mười mét.

Ngay sau đó, một đoàn Thái Dương Thần Hỏa xuất hiện trong tay Bàn Huyền.

Kỳ thực, Bàn Huyền có Hỗn Độn Thần Hỏa uy lực lớn hơn, nhưng bây giờ không cần thiết phải dùng đến, Thái Dương Thần Hỏa cũng đủ rồi.

Ngọn lửa vàng rực cháy trong tay Bàn Huyền.

Trong nháy mắt, một cụm Thái Dương Thần Hỏa rơi lên người con hoàng long bảy trảo.

Dưới sự thiêu đốt bá đạo của Thái Dương Thần Hỏa, vảy, máu thịt và gân cốt của con hoàng long bảy trảo lần lượt tan chảy.

Không lâu sau, con hoàng long bảy trảo đã hóa thành tro bụi trong Thái Dương Thần Hỏa.

Một giọt tinh huyết Bàn Cổ xuất hiện trong Thái Dương Thần Hỏa, mặc dù Thái Dương Thần Hỏa có thể đốt trời nấu biển, bá đạo vô song, nhưng cũng không làm gì được một giọt tinh huyết Bàn Cổ.

Tinh huyết Bàn Cổ có thể chia thành Bàn Cổ thần huyết và Bàn Cổ thánh huyết.

Bàn Cổ chân thân của Hậu Thổ là Bàn Cổ thần huyết, còn Bàn Huyền lại có Bàn Cổ thánh huyết.

Hiện giờ, một giọt tinh huyết Bàn Cổ này lại là Bàn Cổ thần huyết.

Do là tinh huyết Bàn Cổ của thế giới cấp Vĩnh Hằng, giọt Bàn Cổ thần huyết này tuy không bằng Bàn Cổ thánh huyết trên người Bàn Huyền, nhưng lại mạnh hơn Bàn Cổ thần huyết trên người Hậu Thổ không ít.

Nếu giọt Bàn Cổ thần huyết này thăng cấp thành Bàn Cổ thánh huyết, Bàn Cổ thánh huyết trên người Bàn Huyền tất nhiên sẽ không bằng.

"Bàn Cổ thần huyết cấp Vĩnh Hằng quả thực kinh khủng như vậy, mạnh hơn trong tưởng tượng." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Hậu Thổ, Nữ Oa và Chuẩn Đề cũng đều dán chặt mắt vào giọt Bàn Cổ thần huyết này.

Nghĩ vậy, Bàn Huyền thu lại thần thông, Thái Dương Thần Hỏa cũng lập tức biến mất.

"Vút!" Giọt Bàn Cổ thần huyết cấp Vĩnh Hằng lại rơi vào tay Hậu Thổ.

"Đại huynh,..." Hậu Thổ không dám tin, không ngờ Bàn Huyền lại đưa giọt tinh huyết Bàn Cổ này cho mình.

"Luyện hóa giọt tinh huyết Bàn Cổ này dung nhập vào cơ thể, thân thể tu vi của muội cũng có thể sớm ngày đột phá Hỗn Nguyên tam trọng thiên." Bàn Huyền thần sắc bình tĩnh nói với Hậu Thổ.

Nếu là một giọt Bàn Cổ thánh huyết cấp Vĩnh Hằng, Bàn Huyền sẽ không đưa cho Hậu Thổ.

Chỉ là một giọt Bàn Cổ thần huyết cấp Vĩnh Hằng, đối với Bàn Huyền tác dụng không lớn, không bằng đưa cho Hậu Thổ.

Nữ Oa và Chuẩn Đề cũng đều có chút kinh ngạc, hai người vốn tưởng Bàn Huyền sẽ hấp thu giọt tinh huyết Bàn Cổ này, dù sao cũng đến từ thế giới cấp Vĩnh Hằng.

So với tinh huyết Bàn Cổ của thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, của thế giới cấp Vĩnh Hằng mạnh hơn không ít.

Hậu Thổ hơi do dự, rồi cũng hấp thu giọt tinh huyết Bàn Cổ, với Bàn Huyền cũng không cần quá khách sáo.

Hơn nữa, Hậu Thổ cũng rõ tính cách của Bàn Huyền, một khi Bàn Huyền đã đưa giọt tinh huyết Bàn Cổ cho nàng, tất nhiên có sự cân nhắc của hắn...

Thiên giới, tầng trời thứ ba mươi hai.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, huynh đệ Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều tâm trạng nặng nề.

Trước là Hoàng Long Chân Nhân phản xuất Xiển Giáo, tiếp đó, lại có Thiên Khiển kinh khủng xuất hiện.

Ngoài Hồng Quân, bảy vị Thánh nhân đều tụ tập tại Tổ Vu Điện của Bàn Huyền, khiến hai người Đế Tuấn hoảng sợ.

"Vu tộc vốn đã có ba vị Thánh nhân, nếu Tam Thanh và Tiếp Dẫn..." Đế Tuấn quả thực không dám nghĩ tiếp.

Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn năm vị Thánh nhân đều ủng hộ Thiên đình, cũng không đủ để chống lại Vu tộc.

Thực lực, khí vận của Vu tộc đều quá cường đại.

Hơn nữa, tốc độ phát triển của Yêu tộc cũng không theo kịp Vu tộc, khoảng cách đang không ngừng bị kéo dãn.

Có thể nói, Vu tộc hiện tại có thể diệt Yêu tộc Thiên đình bất cứ lúc nào, chỉ là cái giá phải trả lớn hay nhỏ mà thôi.

Chương 253

Nếu diệt Thiên đình có thể trở thành nhân vật chính của thiên địa, Vu tộc tuyệt đối sẽ lập tức khai chiến, nhưng bây giờ diệt Thiên đình, Vu tộc lại được không bù mất.

Nếu tổn thất và thu hoạch thành tỷ lệ thuận, Vu tộc cũng sẽ lựa chọn khai chiến.

"Hoàng Long Chân Nhân bị đoạt xá?

Quả cầu ánh sáng màu tím đen đó..." Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng cũng có suy đoán.

Đế Tuấn không thể cho Đông Hoàng Thái Nhất câu trả lời.

Về phần Tam Thanh và Tiếp Dẫn, cũng không thể nào tùy tiện nói ra.

"Nếu Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng đứng về phía Vu tộc, không tính Bàn Huyền, Vu tộc có sức mạnh của bảy vị Thánh nhân, Hồng Quân dù có ủng hộ ngô tộc, cũng xa không thể chống lại." Đế Tuấn thầm tính toán.

Khi thực lực chênh lệch quá lớn, Hồng Quân cũng sẽ không ủng hộ Thiên đình.

Về phần giải tán Yêu tộc, hoặc thần phục Vu tộc, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều khó mà làm được...

Nhật nguyệt tinh thần treo cao trên chín tầng trời, đại địa mênh mông, núi non trùng điệp.

Một đàn cự tượng man hoang đang chạy trốn ở xa.

Trong Thiên Tiên Giới, cự tượng man hoang trưởng thành cao hơn

trăm trượng, dưới mỗi bước chân, phương viên ức vạn dặm đất rung núi chuyển.

Khi một đàn lớn cự tượng man hoang cùng ngửa cổ rống lên, khiến vô số tinh thần lung lay sắp đổ.

Thân ảnh Bàn Huyền xuất hiện trong thế giới này.

Một tọa độ Đại Đạo xuất hiện trong tay Bàn Huyền.

Thông qua tọa độ Đại Đạo, có thể đi đến một thế giới cấp Vĩnh Hằng, nhưng vì quá xa xôi, Bàn Huyền tạm thời sẽ không đi.

"Một tọa độ Đại Đạo của thế giới cấp Vĩnh Hằng, có thể khiến Thiên Tiên Giới thăng cấp trong thời gian ngắn." Bàn Huyền lẩm bẩm.

Thiên Tiên Giới là một con bài tẩy của Bàn Huyền.

Cùng với một ý niệm của Bàn Huyền, Thượng Thương Chi Nhãn của thế giới này xuất hiện.

Ngay sau đó, Bàn Huyền ném tọa độ Đại Đạo trong tay vào trong Thượng Thương Chi Nhãn.

Tọa độ Đại Đạo ẩn chứa một điểm Chí Cao Thiên Đạo chi lực, đối với việc thăng cấp của Thiên Tiên Giới có lợi ích không nhỏ.

Ném tọa độ Đại Đạo cho Thượng Thương Chi Nhãn, Bàn Huyền cũng không vội rời đi, mà dạo chơi trong thế giới này.

Trong thế giới này cũng có Tam Thanh, có Tổ Vu, cũng như Dương Mi, Hồng Quân, v.v.

Hiện giờ, thế giới này đang ở thời kỳ sơ kỳ của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc.

Ngọn núi Thiên Trụ ở trung tâm thế giới, sừng sững uy nghi, trấn áp cửu thiên thập địa.

Trên núi Trấn Thiên, một cây Hỗn Độn Linh Căn đang sinh trưởng.

Cây Hỗn Độn Linh Căn này là Thế Giới Thụ, kết nối với bản nguyên Thiên Đạo.

Chính vì kết nối với bản nguyên Thiên Đạo, cây Hỗn Độn Linh Căn này đang củng cố phương thế giới này, bản nguyên chi lực của Thiên Tiên Giới giúp Thế Giới Thụ trưởng thành tốt hơn.

Nhưng Thiên Tiên Giới nằm trong Hỗn Nguyên Châu, Hỗn Nguyên Châu lại chỉ là Hỗn Độn Linh Bảo, cũng có hạn chế không nhỏ.

Tuy đã có ba mươi sáu viên Định Hải Châu và ba viên Định Phong Châu, nhưng để khôi phục Hỗn Độn Châu vẫn chưa đủ.

Dạo chơi trong Thiên Tiên Giới một phen, Bàn Huyền mới rời đi.

Ra khỏi Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền cũng cảm ngộ Đại Đạo, rèn luyện thân thể, ngưng luyện nguyên thần.

Ở tầng thứ của Bàn Huyền, cảm ngộ Đại Đạo là quan trọng nhất, pháp lực tăng lên dễ dàng, nhưng đạo hạnh tiến bộ lại khó khăn...

Dưới núi Bất Chu của Hồng Hoang, bộ lạc của Hậu Thổ.

Trong Tổ Vu Điện của bộ lạc Hậu Thổ, Hậu Thổ đang bế quan.

Một giọt Bàn Cổ thần huyết cấp Vĩnh Hằng đã được Hậu Thổ hấp thu, đang dung nhập vào cơ thể.

Hậu Thổ sở hữu huyết mạch Bàn Cổ, tu thành Bàn Cổ chân thân, nhưng một giọt Bàn Cổ thần huyết đang dung nhập vào cơ thể lại có sự khác biệt.

Dù sao cũng đến từ thế giới cấp Vĩnh Hằng, không thể xem thường.

Tuy không thể vượt qua huyết mạch trên người Hậu Thổ, nhưng hai loại tinh huyết Bàn Cổ cũng có sự tương tự.

Độ khó dung hợp nhỏ hơn nhiều so với Hậu Thổ tưởng tượng.

Chỉ chưa đầy một tháng, một giọt Bàn Cổ thần huyết cấp Vĩnh Hằng đã hoàn toàn dung nhập vào cơ thể Hậu Thổ.

Có một giọt Bàn Cổ thần huyết cấp Vĩnh Hằng dung nhập, Hậu Thổ cảm giác rõ ràng huyết mạch trên người đã tăng cường không ít.

Một khắc này, Hậu Thổ chỉ cảm thấy toàn thân tràn đầy sức mạnh, phảng phất như sắp đột phá Hỗn Nguyên tam trọng thiên, nhưng nàng cũng biết đó là ảo giác.

Khi huyết mạch chi lực tăng mạnh dễ sinh ra ảo giác.

Ổn định tâm thần, Hậu Thổ tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Bởi vì huyết mạch biến hóa, hiệu suất tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công của Hậu Thổ cũng đã tăng lên đáng kể.

"Trong vòng mười nguyên hội, thân thể tu vi của ngô có hy vọng đột phá Hỗn Nguyên tam trọng thiên." Hậu Thổ thầm nghĩ.

Hiện tại, thân thể tu vi và nguyên thần tu vi của Hậu Thổ đều là Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nếu có thể trong vòng mười nguyên hội nâng thân thể tu vi lên Hỗn Nguyên tam trọng thiên, cũng là kinh người.

Tâm tình vui vẻ, Hậu Thổ không tiếp tục tu luyện nữa mà xuất quan.

Trong bộ lạc không có chuyện lớn, Hậu Thổ liền đi về phía Bất Chu Sơn.

Trong nháy mắt, đã đến Bất Chu Sơn, Hậu Thổ lại tế ra Cửu Thiên Tức Nhưỡng để gia cố Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn chống đỡ trời đất, khiến Bất Chu Sơn càng thêm vững chắc cũng là đại công đức.

Chính Bàn Huyền đã chỉ điểm Hậu Thổ dùng Tức Nhưỡng để ổn định Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn là đệ nhất thần sơn của Hồng Hoang do xương sống Bàn Cổ hóa thành, được gọi là Thiên Trụ, đỉnh thiên lập địa, cũng ẩn chứa ý chí bất khuất của Bàn Cổ.

Có thể chống đỡ Hồng Hoang thiên địa, đủ thấy sự ổn định và kiên cố của Bất Chu Sơn.

Dưới sự khống chế của Hậu Thổ, một khối Cửu Thiên Tức Nhưỡng nhanh chóng sinh trưởng, rơi lên Bất Chu Sơn.

Cái gọi là Tức Nhưỡng, cũng là thần thổ sinh sôi không ngừng.

Tức Nhưỡng có thể sinh trưởng vô hạn, cho nên, chỉ cần có một khối Tức Nhưỡng nhỏ, có thể biến lớn vô hạn.

Ngoài ra, Tức Nhưỡng còn được gọi là Cửu Thiên Tức Nhưỡng, lại có quan hệ với Thiên giới.

Trong Hồng Hoang hiện tại, ngoài Hậu Thổ và Nữ Oa, số người sở hữu Tức Nhưỡng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Tại đại địa Hồng Hoang, Nhân tộc đã sớm rời khỏi chân núi Bất Chu Sơn.

Hiện nay, Nhân tộc ngoài một bộ phận di cư đến Địa Tiên giới, còn lại thì phân tán khắp bát hoang.

Ở đại địa phương đông, con người ngày càng nhiều.

Phương tây cằn cỗi, tuy cũng có con người khai hoang nhưng không đông.

Trong một sa mạc rộng hàng ức vạn dặm ở phương tây, bên trong

một ốc đảo nhỏ, một bộ lạc nhỏ bé gồm vài trăm người đang khổ sở sinh tồn.

Bộ lạc này chỉ có vài trăm người, đa phần là người già và trẻ nhỏ, thanh niên trai tráng chỉ có khoảng ba mươi người.

Người có tu vi cao nhất trong bộ lạc cũng chỉ là Hóa Thần đại viên mãn, cách Phản Hư sơ kỳ một bước chân.

Phàm nhân tu tiên, đầu tiên là Luyện Khí cửu trọng thiên, sau đó là cảnh giới Kim Đan, rồi đến Nguyên Anh và Hóa Thần, cuối cùng là Phản Hư và Độ Kiếp.

Sau khi độ kiếp là Nhân Tiên, trên Nhân Tiên là Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, Huyền Tiên...

Môi trường trong sa mạc khắc nghiệt, tài nguyên khan hiếm, tuy có hàng trăm ốc đảo lớn nhỏ, nhưng sinh linh tranh đoạt lại rất đông.

Giống như bộ lạc loài người ở ốc đảo này, mỗi năm đều phải chịu sự tấn công của yêu thú.

Ba tháng trước, mấy con yêu sói tấn công bộ lạc, tuy các chiến sĩ đã đánh lui chúng, nhưng cũng có một người chết và vài người bị thương.

Tiếng sột soạt truyền đến, hàng trăm hàng nghìn con độc hạt màu đen đang áp sát ốc đảo.

Những con độc hạt này đều lớn hai ba mét, thực lực mạnh yếu khác nhau, yếu nhất có tu vi Kim Đan, phổ biến là tu vi Nguyên Anh và Hóa Thần, con đầu đàn lại có tu vi Phản Hư.

Đối với bộ lạc Nhân tộc trong ốc đảo, đây là một mối đe dọa cực lớn.

Một thiếu niên mười bốn, mười lăm tuổi, mình khoác da thú, tay

cầm một cây đồng mâu màu đỏ, sắc mặt có chút kiêu ngạo, nhìn bất cứ ai cũng mang theo một vẻ khinh thị.

Thiếu niên vốn tên là Pha, mấy ngày trước đã đổi tên thành Tiền Bằng.

Đúng vậy, Tiền Bằng là một kẻ xuyên việt.

Trước khi xuyên việt, Tiền Bằng là một sinh viên đại học hạng ba, cũng là một gã béo, bị sét đánh trong một ngày mưa lớn, sau đó phát hiện mình đã xuyên việt đến Hồng Hoang.

Hệ thống gần như là trang bị tiêu chuẩn của kẻ xuyên việt, Tiền Bằng cũng có một hệ thống, gọi là Thần Cấp Đỗi Nhân Hệ Thống, chỉ cần chọc giận người khác, hấp thu cảm xúc tiêu cực của họ là có thể chuyển hóa thành pháp lực của mình.

Trong bộ lạc nhỏ này, Tiền Bằng đã là một huyền thoại, từ một kẻ yếu ớt không có tư cách trở thành chiến sĩ, trong vòng mấy ngày đã đạt đến Kim Đan hậu kỳ.

Chỉ có điều, trong mấy ngày này, Tiền Bằng gần như đã đắc tội với tất cả các chiến sĩ trong bộ lạc.

Khi nhìn thấy hàng trăm hàng nghìn con độc hạt tấn công, Tiền Bằng chân mềm nhũn, suýt chút nữa sợ đến tè ra quần.

Một trận đại chiến thảm liệt đã mở màn.

Khi trận đấu kết thúc, bầy độc hạt tấn công chết và bị thương hơn hai trăm con, đều đã bỏ chạy, bộ lạc cũng chết mấy chục người.

Trận chiến kết thúc, cả bộ lạc chìm trong không khí bi thương. "Nữ Oa nương nương phù hộ!" "Thủ lĩnh, hiến tế khí vận bộ lạc đi!

Có lẽ sẽ có đệ tử Nhân giáo đến giúp chúng ta." Nhìn thủ lĩnh to cao thô kệch ở không xa, cũng là chiến sĩ mạnh nhất trong bộ lạc,

cùng vài người khác, Tiền Bằng lạnh mặt.

Lần chiến đấu với hàng trăm hàng nghìn con độc hạt này, Tiền Bằng cũng góp chút sức, giết được hơn mười con độc hạt tu vi Kim Đan, nhưng cũng bị thương, không chỉ rách mặt, mà phiền não căn cũng bị tổn thương.

Lúc này, trong lòng Tiền Bằng phẫn nộ vô cùng. "Hừ, Nữ Oa tuy sáng tạo ra Nhân tộc, nhưng chỉ vì thành Thánh.

Là Oa Hoàng của Yêu tộc, hưởng thụ khí vận Nhân tộc nhưng lại không che chở cho Nhân tộc, căn bản không xứng làm Thánh Mẫu của Nhân tộc." Tiền Bằng thầm nghĩ trong lòng, nhưng không dám nói ra.

Xuyên việt cũng được mấy ngày rồi, Tiền Bằng biết rõ uy vọng của Nữ Oa trong Nhân tộc, nếu dám nói nửa câu không tốt về Nữ Oa, tất cả mọi người trong bộ lạc sẽ thiêu sống hắn.

Không dám nói Nữ Oa, vậy thì nói Nhân giáo.

Trong nhận thức của Tiền Bằng, Nhân giáo do Thái Thượng lão quân thành lập.

Hầu như mỗi bộ lạc của Nhân tộc đều có khí vận, khi dùng phương pháp đặc thù để hiến tế khí vận, đệ tử Nhân giáo có thể cảm nhận được, từ đó chạy đến cung cấp sự giúp đỡ.

Vừa nghe thủ lĩnh muốn hiến tế khí vận bộ lạc, Tiền Bằng cười lạnh: "Thánh nhân bất nhân, coi Nhân tộc của ngô là lũ sâu kiến, hưởng khí vận Nhân tộc, nhưng chưa từng ra tay cứu giúp Nhân tộc, thật vô sỉ.

Truyền xuống một cái Kim Đan chi đạo, lập ra Nhân giáo, đoạt khí vận của Nhân tộc ta, không phải là người..." "Ngô, Tiền Bằng, muốn phế bỏ Nhân giáo!" Lời nói không gây kinh ngạc thì chết không thôi.

Lời của Tiền Bằng vừa thốt ra, tất cả mọi người xung quanh đều

sững sờ. "Ầm!" Một tia sét đánh xuống từ hư không, trời long đất lở.

Hoàn hồn lại, mọi người kinh hãi và tức giận không thôi. "Nhữ dám đòi phế trừ Nhân giáo." "Đại nghịch bất đạo." "Tội đáng chết vạn lần." Lượng lớn cảm xúc tiêu cực ùa về phía Tiền Bằng, bị hệ thống trong cơ thể hấp thu, chuyển hóa thành pháp lực.

Cảm nhận pháp lực đang tăng lên nhanh chóng, Tiền Bằng trong lòng cũng vui mừng.

Chỉ một lát, tu vi của Tiền Bằng đã đột phá, đạt đến Kim Đan đại viên mãn.

Theo tốc độ này, hôm nay có hy vọng đột phá Nguyên Anh sơ kỳ.

Tiền Bằng cũng đã tính toán xong, đợi đột phá Nguyên Anh sơ kỳ sẽ rời khỏi bộ lạc.

Chương 254

Người của bộ lạc quá ít, tu vi cao nhất cũng chỉ là Hóa Thần.

Khi tu vi của Tiền Bằng vừa đột phá, mọi người xung quanh cũng sững sờ, nhưng sau đó lại càng phẫn nộ.

Trong bộ lạc nhỏ, địa vị của Tiền Bằng vốn không cao.

Nếu là thủ lĩnh nói muốn phế bỏ Nhân giáo, có lẽ sẽ có vài người ủng hộ.

Nếu muốn cả Nhân tộc phế trừ Nhân giáo, trước tiên phải trở thành Nhân Hoàng mới có tư cách.

Một tên tiểu dân nơi sơn cùng cốc hẻm đòi phế bỏ hoàng đế, thật là nực cười. "Xem ra đã bị yêu nghiệt đoạt xá, chẳng trách mấy ngày nay như biến thành người khác, chỉ trong vài ngày ngắn ngủi từ một người bình thường đạt đến Kim Đan đại viên mãn." Thủ lĩnh bộ lạc lạnh lùng nói. "Bất kể có bị yêu nghiệt đoạt xá hay không, nói ra những lời như vậy, tội đáng chết vạn lần." "Giết hắn." "Thiêu sống hắn!" ...

Tiền Bằng lúc này có câu mmp, và kịch bản không giống như hắn nghĩ!

Trước khi xuyên việt, Tiền Bằng cũng đã xem không ít tiểu thuyết YY, kết hợp với hoàn cảnh của mình, cộng thêm sự tự tin mà hệ thống mang lại, hắn mới nói ra lời cuồng ngôn phế trừ Nhân giáo.

Lúc này, vài người xung quanh đã ra tay với Tiền Bằng.

Thủ lĩnh bộ lạc có tu vi Hóa Thần, có vài người tu vi Nguyên Anh, liên thủ đối phó một tên Kim Đan đại viên mãn, vốn nên nắm chắc phần thắng, nhưng thực lực của Tiền Bằng lại đột phá tăng lên đến

Phản Hư đại viên mãn.

Hệ thống trên người Tiền Bằng ngoài việc hấp thu cảm xúc tiêu cực chuyển hóa thành pháp lực cho túc chủ, còn có chức năng điểm danh hàng ngày, tích lũy một tháng có thể rút thưởng, tích lũy một năm có thể mở một rương báu.

Mấy ngày trước, khi vừa xuyên việt, hệ thống đã cho Tiền Bằng một gói quà tân thủ, một bộ công pháp, một hậu thiên thần thông, và một tấm tu vi tạp, sau khi sử dụng có thể trong thời gian ngắn sở hữu tu vi Phản Hư đại viên mãn.

Giờ đây, Tiền Bằng cũng không thể không sử dụng tu vi tạp, nếu không chỉ có con đường chết. "Hả?" "Khí thế này?" "..." "Vượt qua Hóa Thần, chỉ có đại năng Phản Hư mới có khí thế này." "Gần bằng Độ Kiếp sơ kỳ, là Phản Hư đại viên mãn." "Sao có thể?" Khi tu vi của Tiền Bằng đột phá từ Kim Đan đại viên mãn lên Phản Hư đại viên mãn, mấy người đang vây công đều ngây như phỗng.

Khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh, đồng mâu trong tay Tiền Bằng hóa thành một luồng sáng xuyên qua yết hầu của một tộc nhân tu vi Nguyên Anh.

Giết tộc nhân này, Tiền Bằng mắt cũng không chớp.

Trong nháy mắt giết một người, Tiền Bằng không hề dừng tay.

Rất nhanh, lại có thêm vài người bị Tiền Bằng giết chết. "Ầm!" Khi Tiền Bằng giết được hơn mười người, thủ lĩnh của bộ lạc đã tự bạo.

Một tu sĩ Hóa Thần tự bạo, đối với Phản Hư đại viên mãn không gây ra uy hiếp, nhưng cũng khiến Tiền Bằng mặt mày xám xịt.

Cũng vào lúc này, một luồng phật quang đột ngột xuất hiện.

Cùng với phật quang, một đệ tử Thích giáo xuất hiện ở trên không

trung vạn trượng, là một đệ tử ký danh của Tiếp Dẫn, tu vi Thiên Tiên hậu kỳ. "Sinh ra là người, lại muốn phế bỏ Nhân giáo, không phải là người." Đệ tử Thích giáo này cũng tình cờ ở cách đó hơn mười vạn dặm, nghe được lời của Tiền Bằng mới chạy đến.

Nhân giáo do Nữ Oa nương nương lập ra, giờ đây lại có một thiếu niên Nhân tộc muốn phế bỏ Nhân giáo, quả thực là đại nghịch bất đạo. "Tây Phương giáo?" Nhìn cái đầu trọc được phật quang bao phủ trên không trung vạn trượng, sắc mặt Tiền Bằng biến đổi.

Tiền Bằng đối với Phật đạo không có chút thiện cảm nào, nhưng hòa thượng trên không trung tu vi cao thâm, không phải là người mà hắn hiện tại có thể chọc vào, vì vậy, cũng không dám đắc tội.

Thời hạn của tu vi tạp sắp hết, lại không đủ để đối phó với hòa thượng trên không trung, Tiền Bằng liền độn tẩu. "Tây Phương giáo?" Đệ tử Thích giáo trên không trung cũng đầy dấu chấm hỏi.

Có Nhân giáo, có Xiển giáo, có Tiệt giáo, có Thích giáo, có Phật giáo, nhưng chưa từng nghe nói đến Tây Phương giáo.

Thấy Tiền Bằng hóa thành độn quang bỏ chạy, đệ tử Thích giáo lại mỉm cười, tế ra một kiện hậu thiên linh bảo, là một sợi dây thừng lấp lánh phật quang.

Sợi dây thừng vàng óng như rắn thần, phá không bay xuống trói buộc Tiền Bằng.

Khi Tiền Bằng phản ứng lại, đã bị trói chặt. "Phanh!" Sau khi bị trói, toàn thân pháp lực của Tiền Bằng tan biến, một đầu đâm xuống bãi cát. "Hử?" Đệ tử Thích giáo lại sững sờ, là vì tu vi của Tiền Bằng đột ngột từ Phản Hư đại viên mãn biến thành Kim Đan đại viên mãn.

Trong mắt Thiên Tiên, tu vi Kim Đan và tu vi Phản Hư không có nhiều khác biệt, nhưng một người tu vi Kim Đan lại trong thời gian

ngắn biến thành tu vi Phản Hư, chuyện này không hề nhỏ.

Tiên thiên thần thông? ...

Bàn Huyền đang ở trong tổ vu điện của bộ lạc cảm ngộ đại đạo.

Bỗng nhiên, một chút biến hóa trong khí vận của Vu tộc đã thu hút sự chú ý của Bàn Huyền.

Khí vận của Vu tộc mỗi ngày đều có những biến hóa nhỏ, nhưng có những biến hóa lại không giống bình thường.

Vừa cảm thụ, Bàn Huyền vừa bấm tay suy tính. "Lại một kẻ xuyên việt nữa sao?

Một con kiến tu vi Kim Đan đòi phế bỏ Nhân giáo, có chút thú vị." Bàn Huyền lại mỉm cười.

Bàn Huyền vốn tưởng rằng những kẻ xuyên việt não tàn không nhiều, không ngờ lại xuất hiện hết người này đến người khác.

Kẻ đoạt xá thành Hoàng Long chân nhân tên Hàn Vũ, linh hồn đang chịu khổ trong địa ngục, vĩnh thế không được siêu sinh.

Bây giờ, Nhân tộc lại có thêm một tên hề.

Nếu là một Đại La Kim Tiên mở miệng phế bỏ Nhân giáo, có thể khiến Bàn Huyền liếc nhìn thêm hai lần.

Hoặc, hiện tại có địa vị quan trọng trong Nhân tộc, không thành Nhân Hoàng thì cũng phải là thủ lĩnh của một đại bộ lạc, mới có tư cách nói những lời đó.

Một kẻ ở tầng lớp thấp nhất của Nhân tộc, lại chỉ có tu vi Kim Đan, nói ra muốn phế trừ Nhân giáo, quả thực là điên rồi.

Cùng một thế giới với Hàn Vũ?

Hồng Quân đưa hết kẻ xuyên việt này đến kẻ xuyên việt khác?

"Xem ra, tình hình ở thế giới cấp vĩnh hằng kia không mấy lạc quan, nếu không, Hồng Quân của thế giới đó cũng không vội vàng như vậy, hết kẻ xuyên việt này đến kẻ xuyên việt khác, không có hồi kết." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Phát hiện một kẻ tu vi Kim Đan của Nhân tộc ngông cuồng đòi phế trừ Nhân giáo, cộng thêm việc hắn là một dị số, Bàn Huyền cũng biết đây là một kẻ xuyên việt.

Mười phần thì có đến tám chín phần là cùng một thế giới với Hàn Vũ.

Một thế giới cấp vĩnh hằng đang ở thời kỳ mạt pháp.

Trong Hỗn Độn vô tận, có lẽ tồn tại vô số Hồng Hoang.

Lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo diễn hóa thành hệ thống, một luồng ý chí của Hồng Quân, đủ để nói lên vấn đề.

Rõ ràng, thế giới cấp vĩnh hằng mà Bàn Huyền có được tọa độ đại đạo vốn cũng là Hồng Hoang.

Sau khi Hồng Quân hợp đạo, đã thôn tính hết thế giới này đến thế giới khác, dẫn đến thế giới đó có đủ loại truyền thuyết thần thoại, cũng vì thôn tính bản nguyên của từng thế giới mà thăng cấp thành thế giới cấp vĩnh hằng.

Mỗi thế giới đều tuân theo bốn giai đoạn thành, trụ, hoại, diệt.

Thời kỳ mạt pháp, cũng cách Vô Lượng Lượng Kiếp không xa rồi.

Sau khi Hồng Quân hợp đạo, muốn chưởng khống Thiên Đạo thì phải làm suy yếu nó trước, mà làm suy yếu Thiên Đạo lại rất nguy hiểm.

Nếu Bàn Huyền không đoán sai, thế giới cấp vĩnh hằng ở vùng Hỗn Độn xa xôi kia đã trở thành một vũng nước tù.

Vì vậy, khi phát hiện ra Hồng Hoang này, Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới đó mới sắp xếp kẻ xuyên việt, và cung cấp hệ thống.

Nếu không có hệ thống, việc quật khởi nhanh chóng ở Hồng Hoang không hề dễ dàng.

Hồng Hoang rất coi trọng căn cước, ngoài căn cước, khí vận cũng vô cùng quan trọng, rồi đến ngộ tính... ...

Đại địa phương tây, một mảnh sa mạc, nắng gắt như thiêu.

Một đệ tử Thích giáo chân đạp một chiếc lá sen, ẩn hiện phật quang lưu chuyển, cũng là một kiện hậu thiên linh bảo.

Một thiếu niên Nhân tộc bị trói cũng ở trên lá sen, chính là Tiền Bằng. "Tha cho ngô đi!

Cầu xin ngươi, ngô chỉ là một tu sĩ Nhân tộc bình thường." Tiền Bằng mặt mày đau khổ. "Cách đây tám trăm vạn quang niên có một bộ lạc Nhân tộc, bộ lạc đó có dân số mấy trăm vạn, cũng có đệ tử ngoại môn của Nhân giáo, nhữ đã muốn phế trừ Nhân giáo, thì đến đó mà nói đi." Vừa nghe lời của đệ tử Thích giáo, mặt Tiền Bằng trắng bệch, trong lòng hối hận không thôi, đúng là vạ miệng nhất thời sảng khoái, hậu quả lại không thể gánh nổi!

Bản chất của một người không dễ thay đổi, cần có thời gian.

Tiền Bằng trước khi xuyên việt cũng không phải nhân vật lớn, xuyên việt đến Hồng Hoang cũng không có thân phận tôn quý, thực lực càng thấp kém. "Thái...

Thái Thanh thánh nhân không phải chỉ có một đệ tử sao?

Nhân giáo có đệ tử ngoại môn?" Tiền Bằng đột nhiên hỏi. "Thái Thanh thánh nhân và Nhân giáo có quan hệ gì?" Đệ tử Thích giáo kỳ quái hỏi.

Thái Thượng và Nhân giáo không có quan hệ?

Tiền Bằng trợn to mắt. "Thái Thanh thánh nhân không phải là giáo chủ Nhân giáo sao?" Tiền Bằng kinh ngạc.

Tuy xuyên việt chưa được mấy ngày, Tiền Bằng cũng biết Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc đã suy tàn, hiện tại có Vu tộc và Yêu tộc.

Nữ Oa tạo ra con người, lại có Nhân giáo, Tiền Bằng cũng có suy đoán của mình.

Nhưng, hiện tại lại phát hiện dường như không đúng lắm. "Nhữ không biết giáo chủ Nhân giáo là Nữ Oa nương nương sao?" Đệ tử Thích giáo vẻ mặt cổ quái.

Muốn phế trừ Nhân giáo, lại không biết giáo chủ Nhân giáo là Nữ Oa,... "Cái gì?

Nữ Oa là giáo chủ Nhân giáo?" Tiền Bằng không dám tin.

Lúc này, trong lòng Tiền Bằng kinh ngạc vô cùng, cả người đều mộng mị.

Bỗng nhiên, hoàn hồn lại, trong lòng Tiền Bằng khẽ động, lẽ nào Nữ Oa cũng là kẻ xuyên việt?

Khi biết Nữ Oa là giáo chủ Nhân giáo, Tiền Bằng hoài nghi Nữ Oa cũng là kẻ xuyên việt.

Trực tiếp gọi thẳng tên thật của thánh nhân, thánh nhân cũng sẽ có cảm ứng. "Một con kiến tu vi Kim Đan, có lẽ có một tiên thiên thần thông, có thể trong thời gian ngắn nâng thực lực lên Phản Hư đại viên mãn, nhưng cũng không có tư cách để Nữ Oa nương nương để ý.

Muốn phế trừ Nhân giáo, bất kỳ một đệ tử ngoại môn nào của Nhân giáo cũng có thể xử lý." Đệ tử Thích giáo thầm nghĩ.

Phát hiện một kẻ muốn phế trừ Nhân giáo, đệ tử Thích giáo cũng

ra tay bắt lấy, cũng là để kết thiện duyên với một số người. "Thái Thanh thánh nhân là chủ của Nhân giáo, trước kia cũng không sai.

Nói đúng hơn, Thái Thanh thánh nhân lập Nhân giáo thành thánh, chỉ có điều, đại năng kia của Vu tộc đã ra tay phế bỏ Nhân giáo, sau đó, Nữ Oa nương nương mới lập ra Nhân giáo." Đệ tử Thích giáo kinh ngạc nhìn Tiền Bằng.

Một thiếu niên Nhân tộc, lại cho rằng Thái Thượng là giáo chủ Nhân giáo, có chút kỳ quái rồi.

Tiền Bằng chết lặng, càng lúc càng mộng mị.

Thái Thượng quả nhiên đã lập Nhân giáo thành thánh, nhưng lại bị người phế bỏ, mới có Nữ Oa lập Nhân giáo.

Tiền Bằng muốn phế trừ Nhân giáo chỉ là vạ miệng, không ngờ đã có người làm từ sớm. "Đại năng kia của Vu tộc?" Tiền Bằng đầy dấu chấm hỏi. "Phải biết rằng họa từ miệng mà ra." Đệ tử Thích giáo cũng không nói nhiều nữa.

Chương 255

Tuy người xuất gia từ bi vi hoài, nhưng gặp phải chuyện này, cũng sẽ không tha cho Tiền Bằng.

Lúc này, trong lòng Tiền Bằng có quá nhiều nghi hoặc.

Tiền Bằng hỏi, đệ tử Thích giáo cũng không mở miệng nữa. "Không được, ta không thể ngồi chờ chết.

Hệ thống, cha của ta, cứu ta." Tiền Bằng sắp khóc đến nơi rồi, trong lòng đem hy vọng ký thác vào hệ thống.

Hệ thống cũng cho hắn câu trả lời, hai con đường, một là chọc giận người khác, thu hoạch cảm xúc tiêu cực chuyển hóa thành pháp lực, hai là điểm danh hàng ngày, tích lũy mở rương báu.

Sắc mặt Tiền Bằng hoàn toàn đen lại.

Chọc giận người khác?

Bây giờ chọc giận ai?

Tên hòa thượng đầu trọc này?

Lỡ như chọc giận hắn, trực tiếp bị đánh chết.

Điểm danh mở rương báu?

Cần phải tích lũy từng ngày!

Lúc này, Tiền Bằng hối hận, lẽ ra nên cẩn trọng hơn một chút, cẩu thả vài năm, chọc giận người khác cũng cẩn thận một chút, như vậy, vài năm đạt đến tu vi Thiên Tiên cũng có khả năng... ...

Một bộ lạc Nhân tộc khổng lồ, tường thành cao được xây bằng đá, có nhà gỗ, có nhà đá.

Kiến trúc san sát, người người qua lại.

Trong bộ lạc có mấy trăm vạn người.

Ngoài con người, còn có các chủng tộc khác, có đại bộ phận là yêu thú, có cả Vu tộc tôn quý.

Một tiểu Vu, ở bất kỳ bộ lạc Nhân tộc nào cũng sẽ có địa vị sùng cao.

Ở các bộ lạc Nhân tộc vừa và nhỏ, quyền uy của tiểu Vu có thể vượt qua cả thủ lĩnh bộ lạc.

Trong bộ lạc Nhân tộc này, có hai đệ tử ngoại môn của Nhân giáo.

Đệ tử Nhân giáo đều là người của Nhân tộc, chia làm nội môn và ngoại môn.

Như đệ tử ký danh của Nữ Oa, đệ tử ký danh của Phục Hy, đệ tử ký danh của Nhân tộc tam tổ, đều là đệ tử ngoại môn.

Trở thành đệ tử ngoại môn của Nhân giáo, cũng không phải ai cũng có thể, trong một trăm vạn người chưa chắc đã có một người.

Tại bộ lạc, Tiền Bằng bị giao cho hai đệ tử ngoại môn của Nhân giáo xử trí.

Hai đệ tử ngoại môn của Nhân giáo trong bộ lạc là một người trung niên và một lão giả. "Nhữ muốn phế trừ Nhân giáo?" Hai đệ tử ngoại môn của Nhân giáo giận dữ trừng mắt nhìn Tiền Bằng. "Không..." Tiền Bằng theo bản năng phủ nhận, trán đổ mồ hôi lạnh, càng suýt chút nữa sợ đến tè ra quần.

Tuy nhiên, Tiền Bằng lại không thể phủ nhận.

Đây là Hồng Hoang, đại năng tùy tiện thi triển một thần thông là có thể khuy tri quá khứ, có thể suy diễn tương lai.

Một đệ tử Thích giáo từ xa xôi đưa Tiền Bằng đến đây, nếu Tiền

Bằng không có vấn đề gì, hòa thượng đưa Tiền Bằng đến sẽ không gánh nổi trách nhiệm.

Cho nên, Tiền Bằng phủ nhận cũng vô dụng.

Có thể đọc được suy nghĩ trong lòng người khác, có thể xem ký ức của người khác, có thể trực tiếp khiến người ta nói thật, và còn nhiều cách khác.

Do đó, nếu Tiền Bằng phủ nhận, hai đệ tử ngoại môn của Nhân giáo có cách biết được sự thật.

Hai đệ tử Nhân giáo, người trung niên chỉ có tu vi Thiên Tiên, lão giả lại có tu vi Chân Tiên. "Nhân tộc do Nữ Oa nương nương sáng tạo, ngươi là Nhân tộc, lại nói ra lời phế trừ Nhân giáo, tuổi trẻ không biết gì, nhưng cũng không thể tha thứ." "Tội ác tày trời." Tiền Bằng không nhịn được nữa, lại sợ đến tè ra quần.

Bản chất là một kẻ nhát gan yếu đuối, vì có hệ thống mà bành trướng, giờ phút này lại lộ rõ bộ mặt xấu xí. "Ta có hệ..." Tiền Bằng định nói ra hệ thống, đổ hết tội cho hệ thống, nhưng lại không thể nói ra hai từ hệ thống, nếu không, sẽ bạo thể mà chết, hồn phi phách tán, hệ thống sẽ lựa chọn một túc chủ khác.

Không thể nói ra hệ thống, cũng không thể đổ tội cho hệ thống.

Giờ khắc này, Tiền Bằng tuyệt vọng vô cùng, tâm thái hoàn toàn sụp đổ.

Mấy ngày trước vừa xuyên việt, tuy chỉ là một thiếu niên Nhân tộc có căn cước bình thường, nhưng sở hữu hệ thống, Tiền Bằng cũng ý chí phấn chấn.

Hiện tại, lại không thể không đối mặt với hiện thực.

Chỉ một tu sĩ tu vi Thiên Tiên cũng đã xa không phải là đối thủ của Tiền Bằng hiện tại.

Cũng vào lúc này, hệ thống trên người Tiền Bằng bắt đầu giải trừ ràng buộc. "Hệ thống muốn bỏ rơi ta?" Tiền Bằng không phải là kẻ não tàn hoàn toàn, cuối cùng cũng phản ứng lại.

Nếu hệ thống lúc này lựa chọn bỏ rơi túc chủ, chứng tỏ nó không chỉ đơn giản là một công cụ.

Gần như có thể xác định, hệ thống có bí mật lớn.

Ý thức được phía sau có một bàn tay đen đang thao túng tất cả, Tiền Bằng cả người đều ngây dại.

Nếu đã có người thao túng, mà không có một lối thoát nào, hoàn toàn ỷ lại vào hệ thống, đến một ngày mất đi giá trị lợi dụng, sẽ bị hệ thống bỏ rơi...

Một quả cầu ánh sáng màu tím đen từ trong cơ thể Tiền Bằng bay ra, trong nháy mắt biến mất ở cuối trời.

Hai đệ tử Nhân giáo gần như không kịp phản ứng.

Mất đi hệ thống, Tiền Bằng cũng có thể nói ra hai từ hệ thống rồi, nhưng trên người hắn cũng không còn hệ thống nữa.

Quả cầu ánh sáng tím đen bay ra từ người Tiền Bằng, trong nháy mắt đã đi xa ức triệu triệu... quang niên.

Nó không ngừng nhảy vọt trong hư không Hồng Hoang.

Ngay khi Thiên Đạo Hồng Hoang chuẩn bị giáng xuống thiên khiển, quả cầu ánh sáng tím đen lại chui vào trong cơ thể một con quái điểu.

Con quái điểu đầu sói thân ưng, hai cánh dang rộng có mấy nghìn mét, tu vi Địa Tiên. "Thần Cấp Đỗi Nhân Hệ Thống?" Ánh mắt quái điểu lóe lên, kinh ngạc, rồi cuồng hỷ.

Tuy nhiên, hệ thống vừa ràng buộc vào con quái điểu này lại bắt

đầu giải trừ ràng buộc. "Hả?" Quái điểu.

Chưa đợi hệ thống hoàn toàn giải trừ ràng buộc, một bóng người từ trong hư không bước ra, chính là Bàn Huyền.

Bàn Huyền sở dĩ đến đây, cũng là vì hệ thống.

Một chút lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo, đáng để Bàn Huyền tranh đoạt một phen.

Quái điểu và Bàn Huyền đối mặt một cái, tức thì, tâm thần của con súc sinh có lông này hoàn toàn mê thất.

Tựa như một con côn trùng nhỏ bị lạc hướng trong vũ trụ bao la.

Về phần tâm thần của con quái điểu sẽ mê thất bao lâu, thì không rõ, có thể là mấy trăm năm, có thể là mấy nghìn năm, có thể là mấy vạn năm, có thể còn lâu hơn.

Lúc này, hệ thống giải trừ ràng buộc, lại muốn độn tẩu đi xa, nhưng bị Bàn Huyền dùng đại pháp lực cấm cố.

Trong nháy mắt, hệ thống rơi vào tay Bàn Huyền.

Lại là một quả cầu ánh sáng tím đen.

Thần thức quét qua, là lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo, và một luồng ý chí của Hồng Quân.

Bàn Huyền đoán không sai.

Quả nhiên là từ thế giới cấp vĩnh hằng kia.

Hoàn cảnh của Thiên Đạo Hồng Quân ở thế giới đó xem ra không mấy tốt đẹp!

Hai kẻ rồi, chỉ sợ sẽ có kẻ thứ ba, thứ tư... "Nếu còn có kẻ xuyên việt nữa, có lẽ cũng sẽ không quá thông minh." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nếu là kẻ xuyên việt quá thông minh sẽ không dễ lợi dụng, Thiên

Đạo Hồng Quân lại quá vội vàng, lựa chọn những kẻ não tàn cũng không có gì lạ.

Lại thu hoạch được một chút lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo, tâm tình của Bàn Huyền cũng không tồi.

Ngoài ra, Bàn Huyền cũng hiểu ra.

Chẳng trách trước sau lại có hai kẻ xuyên việt não tàn, cũng là vì lợi ích của Thiên Đạo Hồng Quân ở thế giới cấp vĩnh hằng kia.

Lựa chọn kẻ xuyên việt quá thông minh không dễ chưởng khống, không cẩn thận sẽ bị cắn lại một miếng, nhưng những kẻ não tàn thì lại không có quá nhiều suy nghĩ.

Một người bình thường xuyên việt đến Hồng Hoang, mở hack, cộng thêm đầu óc không tốt, dễ dàng kiêu ngạo, chọc trời chọc đất cũng là chuyện bình thường.

Chỉ có điều, Hồng Quân của thế giới cấp vĩnh hằng kia chắc chắn đã hiểu sai về thế giới này.

Hiện tại xem ra, việc Bàn Huyền xuyên việt không có khả năng là do Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp vĩnh hằng kia làm.

Đem hệ thống thu vào trong cơ thể, Bàn Huyền từ từ luyện hóa.

Có một tọa độ đại đạo, Bàn Huyền cũng không cần tọa độ đại đạo thứ hai.

Nhưng có thêm một chút lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo cũng tốt.

Đợi sau này đến thế giới cấp vĩnh hằng kia, lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo sẽ có tác dụng. ...

Dưới chân núi Bất Chu, một bộ lạc Nhân tộc quy mô khổng lồ.

Nữ Oa đang cùng Phục Hy luận đạo.

Phục Hy tuy chỉ là Chuẩn Thánh, nhưng cũng miễn cưỡng có tư cách luận đạo cùng Nữ Oa.

Trong lúc luận đạo, trên người Nữ Oa hiện lên đạo vận Hỗn Nguyên, lại có thần quang Tạo Hóa.

Lực lượng của Thiên Đạo Hồng Hoang màu tím đỏ diễn hóa thành ba nghìn pháp tắc.

Nhìn lại Phục Hy, trên đỉnh đầu là một Tiên Thiên Bát Quái.

Một phen luận đạo, Nữ Oa không có nhiều thu hoạch, nhưng Phục Hy thu hoạch lại không nhỏ.

Bỗng nhiên, sắc mặt Nữ Oa âm trầm, trong đôi mắt đầy vẻ giận dữ. "Có chuyện gì xảy ra sao?" Thấy sắc mặt Nữ Oa không đúng, Phục Hy không khỏi hỏi. "Chỉ là một chút chuyện nhỏ." Nữ Oa nói.

Một thiếu niên Nhân tộc tu vi thấp kém đòi phế trừ Nhân giáo, Nữ Oa biết được cũng không quá để ý, rừng lớn thì chim gì cũng có, trong Nhân tộc cũng không thiếu bại loại.

Nhưng nếu là thủ lĩnh của một đại bộ lạc, hoặc là Nhân Hoàng, đòi phế trừ Nhân giáo, Nữ Oa mới thực sự chấn nộ.

Không phải con kiến nào cũng có thể khiến Nữ Oa để mắt đến.

Nhưng một kẻ xuyên việt, vừa xuyên việt đã đòi phế trừ Nhân giáo, khiến Nữ Oa có chút tức giận.

Nói rồi, một phân thân của Nữ Oa rời khỏi bộ lạc Nhân tộc.

Thánh nhân có thể phân thân vô số, tuy hiện tại chỉ là một phân thân tùy ý của Nữ Oa, nhưng cũng có tu vi Đại La Kim Tiên.

Lại vì là phân thân của thánh nhân, tuy tu vi chỉ là Đại La Kim Tiên, nhưng thực lực lại có thể sánh với Chuẩn Thánh bình thường, có thể di chuyển tức thời ở khoảng cách xa trong Hồng Hoang.

Chương 256

Nếu là bản thể của Nữ Oa, một lần di chuyển tức thời là được rồi, nhưng một phân thân tu vi Đại La Kim Tiên lại cần di chuyển mấy chục lần.

Sau mấy chục lần di chuyển tức thời, phân thân của Nữ Oa đã đến phía trên một bộ lạc Nhân tộc.

Bộ lạc Nhân tộc có mấy trăm vạn người, khá phồn hoa, có yêu thú bị nô dịch, Vu tộc có địa vị tôn sùng, và hai đệ tử ngoại môn của Nhân giáo.

Ở một nơi nào đó trong bộ lạc, trên một tế đàn, Tiền Bằng bị trói gô, xung quanh chất đầy củi gỗ.

Một lão giả hai tay nâng một đoàn tân hỏa, là hỏa chính của bộ lạc.

Lại có một đám đông người đang vây xem, có người già, có trẻ nhỏ, có người trung niên, cũng có thiếu niên.

Mọi người nghị luận sôi nổi, nhìn Tiền Bằng với ánh mắt không hề che giấu sự chán ghét, như đang nhìn một đống rác bẩn. "Cũng không biết là của bộ lạc nào." "Đúng là bại loại đệ nhất của tộc ta." "Đầu óc hỏng rồi." "Đòi phế trừ Nhân giáo, thật quá nực cười." "Tu vi Kim Đan đòi phế Nhân giáo?

Trò cười lớn nhất thiên hạ." "Đại La Kim Tiên, thậm chí là Chuẩn Thánh, cũng không dám nói lời phế trừ Nhân giáo." "Nghe nói là từ một bộ lạc nhỏ trong sa mạc xa xôi, không được giáo hóa, lại thêm tuổi trẻ không biết gì, không biết họa từ miệng mà ra." "Chết không đáng tiếc." "Xem bộ dạng bị dọa sợ rồi, đang nói năng lảm nhảm, nào là kẻ xuyên việt, hệ thống ép buộc." "Bây giờ sợ đến tè ra quần rồi?

Muộn rồi!" ... "Châm lửa, thiêu sống hắn." "Thân thể của hắn sẽ hóa thành tro bụi, linh hồn cũng sẽ bị hủy diệt." Theo lệnh của hai đệ tử Nhân giáo, lão hỏa chính đặt đoàn tân hỏa trong tay lên đống củi khô.

Tức thì, ngọn lửa bùng lên dữ dội.

Lưỡi lửa nuốt nhả, hơi nóng từ bốn phương tám hướng ập đến, khiến Tiền Bằng mồ hôi đầm đìa. "Không, ta không muốn chết, tha mạng a!" Tiền Bằng liều mạng giãy giụa, nhưng bị trói quá chặt, mặc cho giãy giụa thế nào cũng không thể thoát thân.

Hắn trơ mắt nhìn ngọn lửa ngày càng lớn.

Không chỉ trước mắt là một biển lửa, hai bên, cả sau lưng, đều là ngọn lửa.

Ngọn lửa càng bao trùm cả bầu trời, che phủ mặt đất, khiến người ta lên trời không lối, xuống đất không cửa.

Trong tiếng kêu thảm thiết tuyệt vọng của Tiền Bằng, ngọn lửa đã bén vào người hắn.

Tuy bị thiêu đến mức mặt mũi biến dạng, toàn thân cháy đen, nhưng ý thức của Tiền Bằng lại vô cùng tỉnh táo.

Trước khi xuyên việt, cầm con dao nhỏ rạch vào ngón tay còn sợ đau muốn chết, hiện tại quả thực là địa ngục, gần như sắp sụp đổ.

Bỗng nhiên, có mây lành sương mù, lại có khí lành biến khắp nơi, hương thơm lạ lùng thoang thoảng.

Một nữ tiên tuyệt mỹ xuất hiện, chính là một phân thân của Nữ Oa.

Nhìn thiếu niên Nhân tộc đang bị lửa thiêu, Nữ Oa lại không có một chút thương hại.

Đã thích tìm chết, thì phải gánh chịu hậu quả.

Vốn tưởng rằng kẻ đoạt xá Hoàng Long chân nhân tên Hàn Vũ đã đủ não tàn rồi, không ngờ còn có kẻ xuyên việt ngu xuẩn hơn. "Tuy kẻ xuyên việt ngu xuẩn dễ chưởng khống hơn, nhưng nếu quá ngu xuẩn, lại thích tìm chết." Nữ Oa thầm nghĩ.

Nhìn thấy Nữ Oa, Tiền Bằng chỉ cảm thấy kinh diễm, những hot girl mạng, những mỹ nữ phẫu thuật thẩm mỹ ở kiếp trước, so với nàng đều là son phấn tầm thường.

Tiếp theo, ánh mắt của Tiền Bằng cũng có phần dâm tà. "Hừ!" Sắc mặt Nữ Oa lạnh đi, vốn chỉ hơi tức giận, hiện tại lại thực sự nổi giận.

Hai đệ tử Nhân giáo đều cúi mình bái lạy, cung kính nói: "Bái kiến Nữ Oa nương nương, nương nương thánh thọ vô cực." Nữ Oa nương nương?

Người nhận ra Nữ Oa chỉ có số ít.

Nhưng, Nữ Oa ở đây, mọi người không dám không kính.

Trong nhất thời, tất cả mọi người đều quỳ lạy. "Nữ Oa?" Sắc mặt Tiền Bằng biến đổi.

Tuy biết Vu tộc có một đại năng, từng phế bỏ Nhân giáo do Thái Thượng lập ra, nhưng Tiền Bằng hoài nghi Nữ Oa cũng là kẻ xuyên việt.

Nếu đều là kẻ xuyên việt, có lẽ có thể cho hắn một con đường sống. "Nữ Oa nương nương, ngô là kẻ xuyên việt!" Tiền Bằng gào thét đến khàn cả giọng.

Nữ Oa không hề động lòng.

Ánh mắt ngưng tụ nhìn Tiền Bằng sắp bị thiêu thành than, Nữ Oa

lại khuy tri ký ức của hắn.

Thông qua ký ức của Tiền Bằng, Nữ Oa biết được Vu Yêu đại chiến, biết được Nhân tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, Tam Hoàng Ngũ Đế, Thành Thang phạt Kiệt, Phong Thần chi chiến, Tây Du, còn có Sơn Hải Kinh, thần thoại Olympus, thần thoại Bắc Âu, thần thoại đảo quốc,... "Đây là một số lịch sử của thế giới cấp vĩnh hằng kia sao?" Nữ Oa như có điều suy nghĩ.

Thậm chí, Nữ Oa nghĩ, ở thế giới này nếu không có Bàn Huyền, Hồng Quân hợp đạo thành công, mọi chuyện phát triển có lẽ cũng sẽ giống như vậy.

Lúc này, Tiền Bằng bị thiêu thành than đã biến thành tro cốt.

Thân thể bị thiêu thành tro, linh hồn lại không tiêu tan.

Cũng không có quỷ sai Địa Phủ đến mang đi linh hồn của Tiền Bằng.

Bị cấm cố, linh hồn của Tiền Bằng cũng không thể trốn thoát. "Nương nương đại từ đại bi, cứu ngô..." Linh hồn Tiền Bằng khổ sở cầu xin.

Chỉ cần thêm một lát nữa, linh hồn của Tiền Bằng cũng sẽ bị hủy diệt.

Khi linh hồn của Tiền Bằng bị hủy diệt, một chút chân linh cũng sẽ biến mất.

Nữ Oa lúc này tùy tay chỉ một cái, ngọn lửa lớn biến mất. "Nương nương từ bi!" Linh hồn Tiền Bằng mừng rỡ khôn xiết.

Tuy nhiên, linh hồn của Tiền Bằng lại vui mừng quá sớm.

Nữ Oa lại cảm thấy để Tiền Bằng hồn phi phách tán không đủ hả giận.

Đánh vào địa ngục làm bạn với tên Hàn Vũ kia?

Nữ Oa đang cân nhắc.

Mọi người đều...

Hai đệ tử Nhân giáo, Vu tộc, thủ lĩnh bộ lạc, các chiến sĩ, người bình thường, và cả những yêu thú bị nô dịch, đều bất ngờ.

Chỉ là một thiếu niên Nhân tộc tu vi Kim Đan, Nữ Oa nương nương lại giáng lâm, còn dập tắt ngọn lửa đang thiêu sống Tiền Bằng, đây là tình huống gì? "Nữ Oa của thế giới này cũng là kẻ xuyên việt?

Hoặc là, đối với kẻ xuyên việt có hứng thú, đại năng kia của Vu tộc có khả năng là kẻ xuyên việt..." Linh hồn Tiền Bằng cũng đang nghĩ cách dùng thân phận kẻ xuyên việt, cũng như những thông tin mình biết để xây dựng mối quan hệ tốt với Nữ Oa.

Tuy nhiên, Tiền Bằng cũng có chỉ số thông minh đáng lo ngại, Nữ Oa tùy tiện là có thể tra xem ký ức của hắn, biết rõ mồn một, có cần thiết phải nói nhảm với một con kiến không?

Mặt lớn vậy sao?

Ở kiếp trước của Tiền Bằng, người khác thường sẽ bị coi như chuột bạch, ở Hồng Hoang người khác thường bị người ta tra xem ký ức cũng không có gì lạ.

Dùng trí tuệ của phàm nhân để phỏng đoán Hỗn Nguyên thánh nhân, chỉ có thể là nực cười.

Sau khi khuy tri ký ức của Tiền Bằng, Nữ Oa cũng đã suy diễn các loại thông tin một phen.

Trong thời gian ngắn, Nữ Oa đối với thế giới kiếp trước của Tiền Bằng cũng đã có nhiều hiểu biết hơn, xa không phải là thứ mà Tiền Bằng có thể so sánh.

Về phần làm thế nào để trừng phạt linh hồn của Tiền Bằng, Nữ Oa cũng đã có kế hoạch... ...

Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, và cả Hậu Thổ, sáu vị thánh nhân cũng đều đang quan sát.

Ngoài mấy vị thánh nhân, còn có một số đại năng cũng đang chú ý.

Đại Xích Thiên, Bát Cảnh Cung.

Thái Thượng và Nguyên Thủy mỗi người ngồi trên một cái bồ đoàn, đang giao đàm. "Thế giới cấp vĩnh hằng kia chỉ sợ sắp hủy diệt rồi." Nguyên Thủy nói. "Nếu không, Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới đó cũng không vội vàng như vậy." Thái Thượng nhàn nhạt nói. "Kẻ xuyên việt ngu xuẩn tiện cho việc chưởng khống, nhưng cũng dễ tìm chết." Nguyên Thủy cười lạnh. "Cũng là do Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới đó thiếu hiểu biết về thế giới này.

Nhưng sau mỗi lần thất bại, Hồng Quân của thế giới đó cũng sẽ rút ra bài học." Tình hình hiện tại rõ ràng, một thế giới cấp vĩnh hằng đang ở thời kỳ mạt pháp, như một vũng nước tù, phát hiện ra Hồng Hoang này, muốn cướp đoạt bản nguyên Thiên Đạo của Hồng Hoang.

Những kẻ xuyên việt đều là công cụ.

Nhưng, tuy đã có một tọa độ thế giới cấp vĩnh hằng, nhưng khoảng cách với Hồng Hoang này quá xa xôi.

Bàn Huyền hiện tại dùng tốc độ nhanh nhất cũng phải mất khoảng một lượng kiếp mới đến nơi, Thái Thượng và Nguyên Thủy cần thời gian lâu hơn.

Ngoài ra, một thế giới cấp vĩnh hằng không phải chuyện nhỏ, lại đang ở thời kỳ mạt pháp, hiện tại Thái Thượng và Nguyên Thủy cũng không dám tiến vào.

Còn một điểm nữa, Hồng Quân của thế giới này cũng không biết

đã đi đâu, cũng khiến Thái Thượng và Nguyên Thủy có chút lo lắng, lỡ như Hồng Quân của thế giới này và Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp vĩnh hằng kia liên lạc được với nhau, thì không phải là chuyện tốt. ...

Đông Hải, Kim Ngao Đảo, Thông Thiên đang giảng đạo cho đệ tử Tiệt giáo.

Trong lúc giảng đạo, Thông Thiên cũng đang chú ý đến nơi linh hồn của Tiền Bằng đang ở.

Lại một chút lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo rơi vào tay Bàn Huyền rồi. "Nếu Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, Bàn Huyền có lẽ cũng sẽ đến thế giới cấp vĩnh hằng kia." Thông Thiên thầm nghĩ.

Nữ Oa tùy tay vung lên, một trận gió thổi qua, tro cốt của Tiền Bằng đều bị thổi bay.

Về phần linh hồn của Tiền Bằng, lại bị đưa vào luân hồi.

Địa Phủ, trong luân hồi.

Nhìn linh hồn của Tiền Bằng, Bình Tâm lắc đầu.

Ý của Nữ Oa là dung nhập linh hồn của Tiền Bằng vào súc sinh đạo, đời đời kiếp kiếp làm súc sinh.

Đã không biết làm người, vậy thì làm cầm thú cho xong.

Ngoài ra, mỗi kiếp thọ mệnh sẽ không vượt quá mười năm. "Không!" Tiếng kêu tuyệt vọng của Tiền Bằng vang lên trong luân hồi, nhưng hắn thân bất do kỷ bị đưa vào súc sinh đạo.

Khi Tiền Bằng mang theo ký ức chuyển thế, phát hiện mình đã trở thành một con lợn nái nhỏ.

Không chịu nổi sự khuất nhục, Tiền Bằng nước mắt lưng tròng

đâm đầu vào gốc cây lớn, muốn tự sát, nhưng khi đâm đến đầu rơi máu chảy, lại nhụt chí.

Tự sát cũng cần dũng khí.

Tuy có thể treo cổ, nhảy vực, chết đuối, nhưng Tiền Bằng lại không dám thử.

Quan trọng nhất là, chết rồi, linh hồn cũng đến Địa Phủ, lần sau không biết sẽ chuyển thế thành gì. "Tu luyện ra nguyên thần, đoạt xá thân thể của một thiếu niên Nhân tộc." Tiền Bằng thầm nghĩ.

Tuy nhiên, chưa đầy mười năm, Tiền Bằng đã chết già.

Lần chuyển thế tiếp theo cũng mang theo ký ức, lần này lại chuyển thế thành một con hổ, chưa đầy một năm đã bị một tiểu Vu săn giết ăn thịt.

Kiếp thứ ba... kiếp thứ tư... ...

Chương 257

Khi Tiền Bằng luân hồi trong súc sinh đạo hơn mười lần, ký ức cũng bị phong ấn, bắt đầu từng kiếp trầm luân.

Chuẩn Thánh cũng khó mà cứu Tiền Bằng ra khỏi biển khổ.

Trừ phi có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ra tay, nhưng có khả năng sao?

Một Hàn Vũ, một Tiền Bằng, hai kẻ xuyên việt não tàn, hiện tại một người đang chịu khổ trong địa ngục, vĩnh thế không được siêu sinh, một người lại trầm luân trong súc sinh đạo luân hồi.

Đối với Nữ Oa, đây cũng chỉ là chuyện nhỏ không đáng kể.

Tam Thanh, Hậu Thổ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề biết được cũng chỉ cười một tiếng rồi thôi.

So với việc đó, lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo đối với các thánh nhân có sức hấp dẫn lớn hơn.

Một chút lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo đã trở thành tọa độ đại đạo, một chút khác lại là hệ thống, đang ở trong cơ thể Bàn Huyền.

Bàn Cổ Giới, do trái tim của Bàn Cổ diễn hóa thành, hiện tại cũng là một thế giới cấp Hỗn Nguyên, tuy xa không bằng Hồng Hoang cấp Hỗn Nguyên thập cấp, nhưng cũng không thể xem thường.

Đây cũng là thánh địa của Vu tộc.

Ở trung tâm Bàn Cổ Giới, có một Bàn Cổ Huyết Trì khổng lồ, trong huyết trì đang thai nghén các Đại Vu và Tiểu Vu.

Ở gần Bàn Cổ Huyết Trì, có tiên thiên linh căn, có từng tòa cung

điện, nguy nga tráng lệ.

Tòa cung điện lớn nhất là của Bàn Huyền, ngoài ra, mỗi một Tổ Vu, mỗi một Đại Vu, đều có một tòa cung điện.

Đại Vu Cửu Phượng và hai nữ Đại Vu đang ở dưới một gốc tiên thiên linh căn gần Bàn Cổ Huyết Trì, hái các loại tiên thiên linh quả.

Vu tộc thỉnh thoảng sẽ tổ chức hội Hoàng Trung Lý ở Bất Chu Sơn, lúc đó, không chỉ các đại năng của Vu tộc sẽ đến, còn có không ít đại năng được mời cũng sẽ đến.

Do Hoàng Trung Lý quý giá và hiếm có, người có thể thưởng thức được lại càng ít.

Bỗng nhiên, Cửu Phượng và ba Đại Vu khác phát hiện không xa có thêm một bóng người, sau khi nhìn rõ, đều cung kính bái lạy.

Đó chính là Bàn Huyền.

Liếc nhìn ba người Cửu Phượng, Bàn Huyền gật đầu, một bước bước ra, đã đến bên huyết trì.

Bàn Huyền lần này đến Bàn Cổ Giới là vì Bàn Cổ Thánh Huyết cấp vĩnh hằng.

Hiện nay, Bàn Huyền không chỉ có huyết mạch Bàn Cổ, còn có Bàn Cổ Thánh Huyết, nhưng chỉ là Bàn Cổ Thánh Huyết của thế giới cấp Hỗn Nguyên thập cấp, không thể so với cấp vĩnh hằng.

Đem Bàn Cổ Thánh Huyết của thế giới cấp Hỗn Nguyên thập cấp đặt vào thế giới cấp vĩnh hằng, nó chỉ ở giữa Bàn Cổ Thần Huyết và Bàn Cổ Thánh Huyết.

Đến bên trong Bàn Cổ Huyết Trì, thần thức Bàn Huyền quét qua, cảm nhận được trong huyết trì có hàng nghìn hàng vạn Đại Vu đang được thai nghén, về phần Tiểu Vu lại càng nhiều hơn.

Cho đến nay, Bàn Cổ Huyết Trì đã thai nghén ra mười ba Tổ Vu.

Dưới sự hạn chế của quy tắc Thiên Đạo Hồng Hoang, sau khi có mười hai Tổ Vu, việc xuất hiện Tổ Vu thứ mười ba sẽ rất khó, Tổ Vu thứ mười bốn, Tổ Vu thứ mười lăm..., lại càng ngày càng khó.

Về phần Bàn Cổ Tinh Huyết, trong huyết trì có mấy trăm giọt.

Một giọt Bàn Cổ Tinh Huyết thai nghén một Tổ Vu, có thể thai nghén ra mấy trăm Tổ Vu, nhưng lại bị hạn chế.

Ở một nơi nào đó dưới đáy huyết trì, Bàn Huyền triệu hoán một tiếng, một giọt Bàn Cổ Tinh Huyết gần nhất được truyền tống đến tay hắn.

Trực tiếp hấp thu giọt Bàn Cổ Tinh Huyết trong tay vào cơ thể, mượn một chút lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo, Bàn Huyền lại diễn hóa Hỗn Độn pháp tắc.

Tiêu hao Bàn Cổ Tinh Huyết của thế giới cấp Hỗn Nguyên thập cấp, cùng với lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo, việc diễn hóa Hỗn Độn pháp tắc không thành vấn đề.

Vốn dĩ, Bàn Huyền định giữ lại lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo để đối phó với Hồng Quân của thế giới cấp vĩnh hằng kia, nhưng sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, lại thay đổi chủ ý, quyết định lĩnh ngộ ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc trước rồi nói sau.

Hiện tại, Bàn Huyền tuy sở hữu Hỗn Độn pháp tắc, không chỉ một loại, nhưng cách ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc hợp nhất còn xa.

Nếu có thể hợp nhất ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, lợi ích rất lớn.

Thời đại Hỗn Độn, Bàn Cổ, và một số Hỗn Độn Ma Thần, đều lĩnh ngộ ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, nhưng chỉ có một loại pháp tắc là bản mệnh pháp tắc, đem bản mệnh pháp tắc diễn hóa thành pháp tắc đại đạo.

Tầng thứ của pháp tắc, chia làm lĩnh ngộ, lĩnh vực, đại đạo và đạo quả.

Lĩnh ngộ được ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, ở thời đại Hỗn Độn có một số Ma Thần, nhưng đem cả ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc đều diễn hóa thành pháp tắc đại đạo, Bàn Cổ dường như cũng không làm được, càng đừng nói đến ba nghìn pháp tắc đạo quả.

Có lẽ Đại Đạo Thánh Nhân mới có thể sở hữu ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc đạo quả.

Hiện nay, Bàn Huyền muốn lĩnh ngộ ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc trước, bước tiếp theo mới đem ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc diễn hóa thành pháp tắc lĩnh vực, rồi đến pháp tắc đại đạo, cuối cùng là pháp tắc đạo quả.

Nếu chưởng ác được ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc đạo quả, có lẽ có thể chống lại Hỗn Độn Đại Đạo rồi.

Lúc này, Bàn Huyền cũng không quá cao vọng, mục tiêu là lĩnh ngộ ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, đợi lĩnh ngộ được rồi mới tính đến việc diễn hóa thành ba nghìn pháp tắc lĩnh vực cấp Hỗn Độn.

Ngoài việc tiêu hao Bàn Cổ Tinh Huyết và lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo, khí vận đại đạo của Bàn Huyền cũng đang bị tiêu hao.

Thiên Đạo ở trong cõi minh minh, ý thức của Bàn Huyền lúc này lại ở ngoài cõi minh minh.

Trước tiên là bóng tối vô biên, trong bóng tối, có sự dao động của pháp tắc.

Một trong ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, Hắc Ám!

Hắc Ám pháp tắc trong ba nghìn pháp tắc cũng rất mạnh mẽ.

Tựa như một khoảnh khắc không đến, cũng tựa như vô số năm,

Bàn Huyền đã lĩnh ngộ được một trong ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, Hắc Ám.

Tiếp theo, trong bóng tối vô biên xuất hiện một điểm quang minh.

Ánh sáng phá tan bóng tối, chiếu rọi tất cả, cũng tạo ra giới hạn hư thực.

Lại lĩnh ngộ được Quang Minh pháp tắc... "Ầm!" Bàn Cổ Huyết Trì chấn động, các Đại Vu và Tiểu Vu đang được thai nghén đều kinh hãi.

Một số sinh linh ở gần Bàn Cổ Huyết Trì cũng đều trợn to mắt. "...Tình huống gì vậy?" "Huyết trì?" Nhìn ra xa, huyết trì dâng lên sóng to gió lớn, lại có dòng chảy ngầm cuộn trào, từng cái xoáy nước xuất hiện.

Các Đại Vu và Tiểu Vu chưa ra đời trong huyết trì đều đang gặp nguy hiểm.

Ngay khi các Tiểu Vu trong huyết trì sắp chết thảm, Hậu Thổ đã kịp thời xuất hiện.

Khi bóng dáng Hậu Thổ vừa xuất hiện phía trên huyết trì, đã tế ra tiên thiên chí bảo Hỗn Nguyên Kỳ.

Uy lực của Hỗn Nguyên Kỳ vốn đã rất lớn, lại được Hậu Thổ có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên thúc đẩy, càng uy lực kinh người.

Dưới sức mạnh của Hỗn Nguyên Kỳ, huyết trì ngày càng ổn định.

Các Đại Vu và Tiểu Vu chưa ra đời trong huyết trì cũng đều thở phào nhẹ nhõm. "Đại huynh đang làm gì vậy?" Hậu Thổ cũng không biết.

Hậu Thổ biết Bàn Huyền hiện đang ở trong huyết trì, cũng biết Bàn Huyền sở hữu lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo.

Nâng cấp huyết mạch Bàn Cổ từ Hỗn Nguyên thập cấp lên vĩnh hằng cấp?

Tuy không rõ Bàn Huyền đang làm gì, nhưng từ sự biến hóa của huyết trì, Hậu Thổ cũng biết Bàn Huyền sắp hoàn thành.

Mặc dù có Hỗn Nguyên Kỳ trấn áp, nhưng huyết trì vẫn không yên tĩnh.

Lại qua một lát, huyết trì hoàn toàn bình tĩnh lại.

Bàn Huyền từ trong huyết trì không nhanh không chậm bước ra.

Một nụ cười nhàn nhạt xuất hiện trên khóe miệng Bàn Huyền.

Trong cảm giác của Bàn Huyền đã qua ức vạn năm, nhưng thực tế chỉ là mấy tháng ngắn ngủi.

Trong mấy tháng ngắn ngủi, Bàn Huyền đã thành công lĩnh ngộ ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc.

Không chỉ lĩnh ngộ ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, huyết mạch của Bàn Huyền cũng có sự biến hóa.

Mấy tháng trước, Bàn Huyền có Bàn Cổ Thánh Huyết cấp Hỗn Nguyên thập cấp, hiện nay, lại có thể gọi là Bàn Cổ Thánh Huyết cấp vĩnh hằng.

Lần này gặp lại Bàn Huyền, Hậu Thổ có một cảm giác không nói nên lời.

Bàn Huyền và trước kia hoàn toàn khác.

Trước kia, Hậu Thổ tuy cũng không nhìn thấu Bàn Huyền, nhưng cảm thấy cùng một tầng thứ, đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng hiện tại lại cảm giác tầng thứ của Bàn Huyền đã vượt qua.

Đương nhiên, đây cũng là ảo giác của Hậu Thổ, tu vi của Bàn Huyền là Hỗn Nguyên lục trọng thiên.

Tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên là Hỗn Nguyên đạo quả sơ kỳ, Hỗn Nguyên lục trọng thiên lại là Hỗn Nguyên đạo quả trung kỳ, cách Hỗn Nguyên đạo quả hậu kỳ chỉ có một bước chân.

Nhưng, tuy tu vi đạo hạnh của Bàn Huyền vượt xa Hậu Thổ, nhưng tầng thứ lại giống nhau, đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Thu hoạch của đại huynh xem ra không nhỏ, đáng mừng đáng mừng!" Hậu Thổ cười nói. "Tiêu hao hơn mười giọt Bàn Cổ Tinh Huyết, cùng với một chút lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo, lĩnh ngộ được ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc." Bàn Huyền thuận miệng nói.

Thực ra, khí vận của Vu tộc cũng tiêu hao một ít, ước chừng tiêu hao một phần ức vạn.

Cũng may khí vận của Vu tộc là khí vận đại đạo, nếu là khí vận thiên đạo, sẽ không chỉ tiêu hao ít như vậy. "Ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc?" Hậu Thổ cũng kinh ngạc không nhỏ.

Ba nghìn là con số hư, đại biểu cho rất nhiều.

Giống như Hỗn Độn Ma Thần cản trở Bàn Cổ khai thiên không phải là ba nghìn người, mà là hàng vạn.

Bàn Huyền mỉm cười đối diện với Hậu Thổ.

Khi ánh mắt hai người đối nhau, tâm thần Hậu Thổ chấn động, cảm nhận được sức mạnh của Hỗn Độn pháp tắc.

Sức mạnh của mười loại Hỗn Độn pháp tắc...

Sức mạnh của một trăm loại Hỗn Độn pháp tắc...

Sức mạnh của một nghìn loại Hỗn Độn pháp tắc...

Trong nháy mắt, Hậu Thổ cảm nhận được sức mạnh của hàng vạn loại Hỗn Độn pháp tắc, tiếp theo, mấy vạn loại, mười mấy vạn loại...

Có thể nói, tất cả các pháp tắc tồn tại trong Hỗn Độn, Bàn Huyền đều đã lĩnh ngộ.

Có thể trong mấy tháng ngắn ngủi thuận lợi lĩnh ngộ ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, Bàn Cổ Huyết Trì cũng đã giúp đỡ rất nhiều, còn có việc tiêu hao Bàn Cổ Tinh Huyết, lực lượng của Chí Cao Thiên Đạo và khí vận đại đạo, cộng thêm căn cước và ngộ tính của Bàn Huyền, và một số yếu tố khác.

Nhưng muốn đem cả ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc đều diễn hóa thành pháp tắc lĩnh vực, lại là một chặng đường dài, trong thời gian ngắn không có khả năng, pháp tắc đại đạo và pháp tắc đạo quả lại càng xa vời.

Hậu Thổ kinh thán không thôi.

Cảm nhận được sức mạnh của ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, Hậu Thổ cũng chấn động đến mức không thể diễn tả.

Thân là khí vận của Vu tộc, Bàn Huyền có thể tải xuống pháp tắc của mỗi người trong Vu tộc, tương tự, cũng có thể ban tặng pháp tắc cho người trong Vu tộc.

Giống như hiện tại, Bàn Huyền lĩnh ngộ ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, có thể ban tặng cho người trong Vu tộc.

Nhưng, ban tặng cho Hậu Thổ một loại Hỗn Độn pháp tắc cũng sẽ tiêu hao một ít khí vận đại đạo.

Nếu ban tặng cho Hậu Thổ ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, lượng khí vận đại đạo cần tiêu hao không hề nhỏ.

Nếu ban tặng cho Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công, Huyền Minh các Tổ Vu ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, lượng khí vận đại đạo cần tiêu hao lại càng lớn hơn.

Tạm thời, Bàn Huyền cũng chỉ cân nhắc ban tặng cho Hậu Thổ,

Nữ Oa và Chuẩn Đề một hoặc vài loại Hỗn Độn pháp tắc.

Đợi sau khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, Bàn Huyền có thể cân nhắc ban tặng cho Hậu Thổ ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc. "Đại huynh lĩnh ngộ ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, quả là một chuyện tốt lớn lao." Hậu Thổ cũng cười nói.

Tuy tiêu hao một ít Bàn Cổ Tinh Huyết, nhưng Hậu Thổ cho rằng rất đáng.

Cùng với huyết mạch tăng cường, cộng thêm ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, tu vi của Bàn Huyền tuy chưa đột phá Hỗn Nguyên thất trọng thiên, nhưng thực lực lại tăng lên đáng kể, đạo hạnh cũng có tiến bộ không nhỏ.

Có thể nói, Bàn Huyền cách Hỗn Nguyên đạo quả hậu kỳ lại gần thêm một bước lớn. ...

Chương 258

Vực ngoại Hồng Hoang, Hỗn Độn vô biên, một màu xám mịt mờ.

Hỗn Độn chi khí vô lượng cuồn cuộn, một lão đạo mặc áo bào tím bước ra, chính là Hồng Quân.

Vượt qua thế giới bình chướng, Hồng Quân cũng đã trở về Hồng Hoang.

Vừa trở về Hồng Hoang, khí tức của cả người Hồng Quân cũng xảy ra biến hóa cực lớn. "Quả là đại tạo hóa." Hồng Quân thầm nghĩ.

Tuy đang ở trong Hỗn Độn, nhưng Hồng Quân lại có sự giao tiếp vi diệu với một Hồng Quân khác.

Biết được sự tồn tại của một thế giới cấp vĩnh hằng, vì quá xa xôi, Hồng Quân mấy lượng kiếp cũng không thể đến nơi.

Thế giới cấp vĩnh hằng đó cũng có một Hồng Quân, đã hợp đạo thành công.

Thông qua giao tiếp, Hồng Quân và Hồng Quân của thế giới khác đã hợp tác.

Hồng Quân của thế giới khác, cũng chính là Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp vĩnh hằng xa xôi đó, có thể giúp Hồng Quân này nâng cao tu vi đạo hạnh.

Đợi Hồng Quân này chưởng khống được đại cục, sẽ cung cấp một phần bản nguyên Thiên Đạo cho Hồng Quân của thế giới đó.

Song phương cùng có lợi, đều đã phát thệ với Đại Đạo.

Cùng với việc trở về Hồng Hoang, Hồng Quân và Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp vĩnh hằng kia càng dễ dàng giao tiếp hơn.

Sau khi giao tiếp với Hồng Quân của thế giới khác trong Hỗn Độn, đạt được hợp tác, Hồng Quân này cũng nhận được không ít lợi ích, tu vi ẩn hiện sắp đột phá Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Hiện tại, tu vi của Hồng Quân sắp đột phá.

Thân là thánh nhân Hồng Hoang, khi tu vi của Hồng Quân đột phá, người không ở Hồng Hoang, cũng không thể giấu được các thánh nhân khác.

Khi Hồng Quân trở về, càng sẽ có thiên địa dị tượng.

Đã không thể giấu được, Hồng Quân cũng dứt khoát không che che đậy đậy.

Hồng Quân số một, Hồng Quân của Hồng Hoang này tạm gọi là Hồng Quân số một, còn Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp vĩnh hằng kia, thì gọi là Hồng Quân số hai.

Lúc này, Hồng Quân số một lại tự tin mười phần, có Hồng Quân số hai giúp đỡ, hắn có tự tin trong vòng một nguyên hội đánh bại Bàn Huyền.

Hồng Quân số hai không chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, còn chưởng ác một phần quyền hạn của Chí Cao Thiên Đạo.

Cũng may Hồng Quân số hai không thể giáng lâm Hồng Hoang, nếu không, một ngón tay có lẽ có thể nghiền chết Bàn Huyền.

Trong cõi minh minh, một luồng sức mạnh vô hình rơi xuống người Hồng Quân số một.

Cùng với việc tu vi tăng lên, Hồng Quân số một càng ngày càng gần Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Không lâu sau, tu vi của Hồng Quân số một đạt đến cực hạn của

Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Đột phá, đã ở ngay trước mắt! "Ầm!" Cùng với việc bình cảnh tu vi bị đột phá, tu vi của Hồng Quân số một cũng từ Hỗn Nguyên tam trọng thiên tăng lên Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Khi tu vi của Hồng Quân số một đột phá, lại là phổ thiên đồng khánh.

Trong nhất thời, Hồng Hoang xuất hiện dị tượng không nhỏ.

Không chỉ Đại La Thiên, mà ba mươi ba tầng trời phía dưới, cả Nhân giới tứ hải bát hoang, và cả U Minh giới, thậm chí vô số tiểu thế giới, cũng đều có thể thấy dị tượng.

Có mây lành lượn lờ, có hào quang nghìn dặm, thụy thái vạn đạo, càng có tử khí lan tỏa, khí lành biến khắp nơi, hương thơm lạ lùng thoang thoảng.

Vô số sinh linh nhìn thấy dị tượng, nhưng Chuẩn Thánh cũng không biết vì sao lại xuất hiện dị tượng.

Ngoài Bàn Huyền và mấy vị thánh nhân, có lẽ chỉ có Phục Hy biết được chuyện gì đã xảy ra... ...

Dưới chân núi Bất Chu.

Bàn Huyền và Hậu Thổ từ trong Bàn Cổ Giới xuất hiện, nhìn dị tượng giữa trời đất, hơi suy tính một chút, cũng biết tu vi của Hồng Quân đã đột phá. "Tu vi của Hồng Quân đột phá Hỗn Nguyên tứ trọng thiên?" Hậu Thổ kinh hãi thất sắc.

Cách lần tu vi của Hồng Quân đột phá Hỗn Nguyên tam trọng thiên chưa bao lâu, Hậu Thổ cũng không ngờ hắn lại nhanh chóng đột phá Hỗn Nguyên tứ trọng thiên. "Xem ra, Hồng Quân đã hợp tác với Hồng Quân của thế giới khác." Sắc mặt Bàn Huyền ngưng trọng.

Khi phát hiện ra thế giới cấp vĩnh hằng đó, biết thế giới đó cũng có Hồng Quân, đã hợp đạo, Bàn Huyền vẫn luôn có chút lo lắng, lo lắng Hồng Quân của thế giới Hồng Hoang này và Hồng Quân của thế giới đó hợp tác.

Hiện tại xem ra, lo lắng của Bàn Huyền đã biến thành hiện thực.

Nếu không có sự giúp đỡ của Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp vĩnh hằng kia, Hồng Quân của thế giới này không thể nào nhanh chóng đột phá Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Bàn Huyền có thể chắc chắn.

Có tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, cộng thêm sự gia trì của lực lượng Thiên Đạo, thực lực của Hồng Quân tuyệt đối tiếp cận Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên.

Tuy thực lực của Bàn Huyền vẫn chiếm ưu thế tuyệt đối, nhưng khoảng cách đang được thu hẹp.

Hiện tại, tu vi của Bàn Huyền là Hỗn Nguyên lục trọng thiên, thực lực có lẽ sánh với thánh nhân Hỗn Nguyên lục trọng thiên, thậm chí còn hơn cả thánh nhân Hỗn Nguyên thất trọng thiên bình thường.

Nói cách khác, tu vi của Hồng Quân ít nhất phải đột phá Hỗn Nguyên lục trọng thiên, mới có khả năng ở Hồng Hoang và Bàn Huyền năm năm chia, nhưng cũng chỉ là có khả năng.

Tu vi của Hồng Quân đạt đến Hỗn Nguyên lục trọng thiên, một khi rời khỏi Hồng Hoang, ở thế giới bên ngoài Hồng Hoang, hoặc trong Hỗn Độn, Bàn Huyền đều có thể đánh cho Hồng Quân ra bã. "Hồng Quân và Hồng Quân của thế giới khác hợp tác?" Hậu Thổ mày liễu nhíu chặt, sắc mặt ngưng trọng.

Đối với Vu tộc đây không phải là chuyện tốt.

Có sự giúp đỡ của một Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp

vĩnh hằng, thực lực của Hồng Quân thế giới này tuyệt đối sẽ tăng vọt.

Cùng với việc tu vi của Hồng Quân tăng lên, việc giết Hồng Quân cũng càng khó hơn, về phần diệt nguyên thần của Hồng Quân, lại càng khó hơn. "Đại huynh, phải làm sao bây giờ?" Hậu Thổ hỏi. "Hồng Quân có lẽ sẽ đối phó ngô." Bàn Huyền nói.

Lúc này, trong lòng Bàn Huyền có một cảm giác bất an nhàn nhạt, đoán rằng Hồng Quân sẽ đối phó mình. "Hồng Quân quá tự đại." Sắc mặt Hậu Thổ lạnh đi.

Tuy cùng đẳng cấp tu vi của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nguyên thần ký thác vào Hỗn Độn hư không ở Hồng Hoang không bằng thánh nhân, nhưng Bàn Huyền lại có tu vi Hỗn Nguyên lục trọng thiên, Hồng Quân chỉ là Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, dù có lực lượng Thiên Đạo gia trì cũng không thể vượt qua một trọng thiên, càng đừng nói là hai trọng thiên. "Hồng Quân biết tu vi của ngô, lại không ngu xuẩn.

Nếu dám dùng tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên để đối phó ngô, tất nhiên có chỗ dựa." Bàn Huyền vô cùng bình tĩnh phân tích.

Lời vừa dứt, Bàn Huyền tiến về Đại La Thiên.

Nếu chiến đấu với Hồng Quân, tốt nhất là ở vực ngoại Hỗn Độn, đối với Bàn Huyền sẽ có lợi.

Không lâu sau, Bàn Huyền đã đến Đại La Thiên.

Khi Bàn Huyền vừa đến Đại La Thiên, Hồng Quân đã xuất hiện trước mặt hắn.

Quả nhiên!

Lực lượng Thiên Đạo gia trì trên người Hồng Quân, tăng cường thực lực của Hồng Quân một cách đáng kể.

Nhưng, dù có lực lượng Thiên Đạo gia trì, thực lực của Hồng Quân cũng không đạt đến Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên.

Chỉ có thực lực tiếp cận Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, lại dám đối phó với một người Hỗn Nguyên lục trọng thiên, thật không biết át chủ bài của Hồng Quân là gì. "Chẳng lẽ là không biết tự lượng sức mình?" Bàn Huyền cười lạnh. "Vốn chỉ có sáu phần chắc chắn, hiện tại, ngô có chín phần chắc chắn trở lên.

Bàn Huyền, không, có lẽ nên gọi nhữ là Bàn Cổ, hôm nay nhữ chắc chắn sẽ vẫn lạc." Hồng Quân nói.

Bàn Cổ?

Sắc mặt Bàn Huyền có chút cổ quái.

Hồng Quân hiển nhiên đã hiểu lầm.

Xem ra, Hồng Quân cho rằng Bàn Cổ không hề vẫn lạc, chân linh dung nhập vào khí vận của Vu tộc, trở thành Bàn Huyền.

Thực ra, Hồng Quân có suy nghĩ này cũng không có gì lạ, nếu đổi lại là Bàn Huyền ở vị trí của Hồng Quân, cũng sẽ có nghi ngờ như vậy.

Tuy nhiên, không thể không nói Hồng Quân đã suy nghĩ quá nhiều. "Lẽ nào, át chủ bài của Hồng Quân là nhắm vào chân linh của Bàn Cổ?" Bàn Huyền trong lòng khẽ động.

Nếu át chủ bài của Hồng Quân có cách diệt được chân linh của Bàn Cổ, nghĩ rằng có thể đối phó Bàn Huyền, thì đã sai lầm lớn rồi. "Nhữ đã hợp tác với Hồng Quân của thế giới khác?

Không sợ là cùng hổ mưu bì sao?" Bàn Huyền hỏi. "Nhữ đứng trên cầu ngắm phong cảnh, người ngắm phong cảnh lại ở trên lầu ngắm nhữ.

Trăng sáng trang điểm cho cửa sổ của nhữ, nhữ trang điểm cho giấc mộng của người khác." Hồng Quân nói.

Hợp tác với Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp vĩnh hằng kia, chẳng qua là vì lợi ích.

Hiện tại mỗi bên đều có cái mình cần, vì lợi ích mà hợp tác, việc trở mặt sớm muộn cũng sẽ xảy ra.

Về phần sau này là thế giới cấp vĩnh hằng kia thôn tính thế giới này, hay là Hồng Hoang này thôn tính thế giới cấp vĩnh hằng kia, hiện tại nói còn quá sớm. "Có thủ đoạn gì thì cứ dùng ra đi!" Bàn Huyền mặt không biểu cảm. ...

Đại Xích Thiên.

Thái Thượng và Nguyên Thủy hai người bước ra khỏi Bát Cảnh Cung.

Ra khỏi Thái Thanh Cảnh, Thái Thượng và Nguyên Thủy hai người cũng từ xa nhìn Bàn Huyền và Hồng Quân đối đầu.

Xem bộ dạng, trận chiến giữa Bàn Huyền và Hồng Quân sắp nổ ra. "Hồng Quân chắc chắn đã hợp tác với Hồng Quân của thế giới cấp vĩnh hằng kia, nhưng với tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên đối chiến với Hỗn Nguyên lục trọng thiên, có lẽ cũng không có một chút cơ hội thắng nào." Nguyên Thủy nói với Thái Thượng. "Hồng Quân đã có hành động này, tất có thủ đoạn, cứ chờ xem." Thái Thượng nói. "Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới khác thực lực mạnh mẽ, lại có thể giúp Hồng Quân của thế giới này bao nhiêu?

Cộng thêm sự gia trì của lực lượng Thiên Đạo của thế giới này, tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên của Hồng Quân... thực lực căng lắm cũng chỉ sánh với Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, đối đầu với Bàn Huyền... không có cơ hội thắng, vậy át chủ bài là gì..." Nguyên Thủy

mày nhíu chặt, trong lòng không hiểu.

Thái Thượng cũng vậy, không biết át chủ bài của Hồng Quân là gì.

...

Tiếp Dẫn cũng từ Cực Lạc Thế Giới bước ra.

Ở hạ giới Đông Hải, Kim Ngao Đảo, Thông Thiên cũng đã đến.

Hậu Thổ, Nữ Oa và Chuẩn Đề ba người cũng đều đã đến Đại La Thiên.

Bảy vị thánh nhân đang quan sát.

Nếu cần thiết, mấy vị thánh nhân cũng sẽ ra tay.

Lúc này, Hồng Quân lại lấy ra một kiện pháp bảo.

Khi Hồng Quân lấy ra một kiện pháp bảo, tức thì có hỗn độn thần quang chiếu rọi vũ trụ.

Chương 259

Tiên Thiên Chí Bảo?

Hoặc là...

Hỗn Độn Linh Bảo?

Uy thế khủng bố chấn động chư thiên.

Thực lực chênh lệch quá lớn, Hồng Quân cũng trực tiếp sử dụng lá bài tẩy của mình.

"Ầm ầm ầm!" Toàn bộ Đại La Thiên đều đang chấn động.

Phía dưới, trong tinh không Hồng Hoang cũng có vô số thái cổ tinh thần đang lung lay sắp đổ.

Lúc này, ánh mắt Bàn Huyền rơi vào pháp bảo trong tay Hồng Quân, đó là một cây cờ hiệu bằng xương màu vàng, trên cờ có những phù văn màu máu, uốn lượn một cách quỷ dị.

"Hỗn Độn Linh Bảo!" Ánh mắt Bàn Huyền co rụt lại.

Không sai, cây cờ trong tay Hồng Quân là một kiện Hỗn Độn Linh Bảo.

"Đây là Trớ Chú Thần Phiên, dùng một đoạn xương của Trớ Chú Ma Thần luyện chế thành.

Khi Trớ Chú Ma Thần vẫn lạc, đạo quả của hắn cũng được truyền tống vào trong cây cờ này, trải qua nhiều đa nguyên hội, đã hoàn toàn dung hợp." Hồng Quân cười lạnh nói.

Thời đại Hỗn Độn, Hồng Quân và một số Hỗn Độn Ma Thần hợp tác luyện chế Trớ Chú Thần Phiên để đối phó với Bàn Cổ, nhưng chưa luyện chế thành công thì Bàn Cổ đã khai thiên.

Khi Trớ Chú Ma Thần bị Bàn Cổ một rìu chém giết, cũng đã thành công hạ lời nguyền.

Mặc dù Trớ Chú Thần Phiên chỉ có thể sử dụng một lần, nhưng Hồng Quân tự tin có thể diệt được chân linh Bàn Cổ.

Với tu vi hiện tại của Hồng Quân, lại có Thiên Đạo Hồng Quân của một thế giới khác tương trợ, hắn có thể phát huy uy lực tối đa của Trớ Chú Thần Phiên.

"Xương và đạo quả của Trớ Chú Ma Thần?" Bàn Huyền nheo mắt.

Hồng Quân đã làm đến nước này, hiển nhiên là muốn dùng Trớ Chú Thần Phiên để diệt chân linh Bàn Cổ.

"Nhữ chắc chắn chân linh của Ngô là chân linh Bàn Cổ sao?" Bàn Huyền trêu tức nhìn Hồng Quân.

Hồng Quân sững sờ một lúc, rồi cười lạnh: "Ngoài chân linh Bàn Cổ, còn có khả năng thứ hai sao?" Nói đến nước này, Hồng Quân đã lấy ra Trớ Chú Thần Phiên thì tất nhiên phải sử dụng.

Bàn Huyền cũng không nói nhiều nữa, chỉ có thể nói, Hồng Quân vui là được.

Lại liếc nhìn Trớ Chú Thần Phiên trong tay Hồng Quân, Bàn Huyền cảm thấy có chút đáng tiếc.

Một kiện Hỗn Độn Linh Bảo a, đáng tiếc lại là vật phẩm dùng một lần.

"Diệt chân linh của Bàn Huyền, luyện hóa thân thể hắn thành phân thân.

Như vậy, toàn bộ Vu tộc sẽ nằm trong lòng bàn tay của Ngô, lại có Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới khác tương trợ, việc hợp đạo ở

thế giới này sẽ dễ như trở bàn tay, nắm giữ Thiên Đạo của thế giới cũng chỉ là chuyện sớm muộn." Hồng Quân thầm tính toán trong lòng.

Càng nghĩ, Hồng Quân càng kích động.

Không nói nhiều nữa, Hồng Quân phất cây Trớ Chú Thần Phiên trong tay.

Theo cú phất tay của Hồng Quân, Trớ Chú Thần Phiên trong tay hắn cũng hóa thành tro bụi.

Cùng lúc đó, một luồng sức mạnh nguyền rủa không thể tưởng tượng nổi chìm vào hư không.

"Chân linh của Bàn Huyền không phải chân linh Bàn Cổ?

Sao… sao có thể?" Hồng Quân trừng lớn mắt.

Sự thật bày ra trước mắt, Bàn Huyền quả thực không phải chân linh Bàn Cổ.

Trong phút chốc, sắc mặt Hồng Quân trở nên vô cùng khó coi.

Bàn Huyền thì lại khóa chặt luồng sức mạnh nguyền rủa đang chìm vào hư không.

Đó là một luồng sức mạnh nguyền rủa kinh khủng, nếu công kích Bàn Huyền, chân linh của hắn cũng sẽ bị diệt.

Bây giờ, sức mạnh nguyền rủa đang từ Đại La Thiên hạ xuống.

Sau khi rời khỏi Đại La Thiên, sức mạnh nguyền rủa lại xuyên qua ba mươi ba tầng trời, rơi xuống đại địa Hồng Hoang.

"Chân linh Bàn Cổ vẫn tồn tại?" Bàn Huyền nhíu mày.

Bàn Cổ dù sao cũng là Sáng Thế Thần của Hồng Hoang.

Bất luận là nhật nguyệt tinh thần, sơn xuyên đại địa, giang hà hồ hải, hay các sinh linh Tiên Thiên như Tam Thanh, Thập Nhị Tổ Vu

đều do Bàn Cổ hóa thành.

Nếu chân linh Bàn Cổ xuất hiện, e rằng sẽ là một trường hạo kiếp.

"Sức mạnh nguyền rủa mạnh như vậy, chân linh Bàn Cổ cũng không chống đỡ nổi đâu nhỉ!" Bàn Huyền thầm nghĩ.

Chân linh Bàn Cổ đã tồn tại thì chính là một mối uy hiếp tiềm tàng, nếu bị diệt đi, đối với Bàn Huyền cũng không phải chuyện xấu.

Hiện tại, Bàn Huyền tò mò về nơi ở của chân linh Bàn Cổ.

Tại Nhân giới, sức mạnh nguyền rủa xuất hiện từ hư không.

Lại rơi xuống chân núi Bất Chu.

Trong một bộ lạc Nhân tộc dưới chân núi Bất Chu, Phục Hy cũng đang quan sát Đại La Thiên, luồng sức mạnh nguyền rủa kinh khủng kia đã rơi xuống người hắn.

Khi Phục Hy cảm nhận được thì đã quá muộn.

"Sức mạnh nguyền rủa?" Phục Hy kinh hãi.

Sức mạnh nguyền rủa cũng có phân chia đẳng cấp, thấp nhất là Hậu Thiên giai, kế đến là Tiên Thiên giai, sau đó là Hỗn Độn cấp.

Hiện tại, thứ rơi xuống người Phục Hy chính là sức mạnh nguyền rủa cấp Hỗn Độn.

Sức mạnh nguyền rủa cấp Hỗn Độn khổng lồ và kinh khủng rơi xuống người, Phục Hy lại ngây dại.

Dưới sức mạnh nguyền rủa, thân thể Phục Hy không có biến hóa, nhưng nguyên thần lại đang tan rã.

Chân linh của Phục Hy cũng bắt đầu chìm vào quên lãng.

Vẫn lạc?

Phục Hy không hiểu, pháp bảo mà Hồng Quân sử dụng đáng lẽ

phải công kích Bàn Huyền, sao lại rơi xuống người mình?

"Huynh trưởng!" Tại Đại La Thiên, Nữ Oa kinh hô một tiếng, lập tức dịch chuyển đến chân núi Bất Chu.

Phát hiện nguyên thần của Phục Hy đã tan rã, chân linh cũng không còn, Nữ Oa cũng khó lòng chấp nhận.

Lúc này, tâm thần Nữ Oa cũng rối loạn, có bi thương, có phẫn nộ, nhưng nhiều hơn là không dám tin.

Trớ Chú Thần Phiên vốn dùng để đối phó chân linh Bàn Cổ, lại rơi xuống người Phục Hy.

Xem ra, Bàn Huyền không phải chân linh Bàn Cổ, mà Phục Hy mới là chân linh Bàn Cổ a!

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, và cả Hậu Thổ, cũng đều không dám tin.

"Không thể nào, Phục Hy lại thực sự là chân linh Bàn Cổ?" Hồng Quân không thể chấp nhận.

Vốn đã tính toán xong cả rồi, diệt chân linh Bàn Huyền, luyện hóa thân thể Bàn Huyền thành phân thân, rồi khống chế Vu tộc, sau đó hợp đạo, cuối cùng là nắm giữ Thiên Đạo.

Thế nhưng, chân linh của Bàn Huyền không phải chân linh Bàn Cổ, Hồng Quân đã lãng phí một kiện Hỗn Độn Linh Bảo.

"Phục Hy là chân linh Bàn Cổ?" Bàn Huyền cũng kinh ngạc.

Từ trước đến nay, Bàn Huyền chưa từng nghĩ Phục Hy sẽ là chân linh Bàn Cổ.

Nói ra, Bàn Huyền từng tra xét ký ức của Phục Hy.

Trong ký ức của Phục Hy có không ít hình ảnh về đại đạo thời đại trước và cả đại đạo thời đại trước nữa.

Từ trong ký ức của Phục Hy, hoàn toàn không nhìn ra một chút dấu vết nào của chân linh Bàn Cổ.

Nhưng Trớ Chú Thần Phiên không thể sai được.

Phục Hy ẩn giấu quá tốt sao?

"Nếu Phục Hy ẩn giấu sâu như vậy, xem ra, lần này thực sự phải cảm tạ Hồng Quân." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nếu Phục Hy là chân linh Bàn Cổ, vẫn lạc cũng tốt.

Hồng Quân khó lòng đối mặt với hiện thực.

"Để tỏ lòng cảm tạ, Ngô sẽ chém giết thánh nhân đạo thể của nhữ." Bàn Huyền lấy ra Khai Thiên Phủ, một rìu chém về phía Hồng Quân.

Mặc dù Bàn Huyền cũng muốn diệt nguyên thần của Hồng Quân, nhưng nguyên thần của Hồng Quân ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, nên không dễ diệt.

Thế nhưng, chém giết thánh thể của Hồng Quân lại không khó.

Nếu có thể làm tổn thương nguyên thần của Hồng Quân thì càng tốt.

Bàn Huyền vừa ra tay đã là Khai Thiên Cửu Thức.

Bởi vì Khai Thiên Cửu Thức đã lĩnh ngộ đến đại thành, cộng thêm lạc ấn Bàn Cổ hoàn chỉnh, ba ngàn pháp tắc Hỗn Độn, cũng như căn cước cường đại, và quan trọng nhất là tu vi Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên, tất cả gộp lại thật sự kinh khủng như vậy.

Khi Bàn Huyền một rìu chém ra, rìu quang chấn động cửu thiên thập địa.

Vô số thái cổ tinh thần rơi rụng.

Chư thiên vạn đạo và thập phương hoàn vũ đều gần như vỡ nát.

Các tiểu thế giới bị ảnh hưởng mà hủy diệt nhiều không đếm xuể.

Hồng Quân cũng không kịp nghĩ nhiều, vội vàng tế ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp để chống đỡ.

"Phanh!" Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp tuy thành công đỡ được một rìu của Bàn Huyền, nhưng lại xuất hiện vết nứt.

"Phụt!" Hồng Quân phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch.

Dù thực lực Hồng Quân đã gần đến Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên, nhưng so với Bàn Huyền vẫn có chênh lệch không nhỏ.

Biết thực lực thua xa Bàn Huyền, Hồng Quân liền độn tẩu.

Cứ đánh tiếp, thánh thể của Hồng Quân sẽ bị chém giết, dù nguyên thần bất diệt, muốn tái tạo thánh thể cũng có chút phiền phức.

Thế nhưng, Hồng Quân muốn chạy trốn cũng không dễ dàng.

Pháp tắc không gian cấp Hỗn Độn đã phong tỏa hư không, khiến Hồng Quân khó lòng thoát thân.

Không phá vỡ được hư không bị phong tỏa, Hồng Quân cũng không thể dịch chuyển rời đi.

"Ầm!" Dưới sự công kích của Hồng Quân, hư không bị phong tỏa có chút bất ổn, nhưng vẫn chưa bị phá vỡ.

"Đáng ghét!" Sắc mặt Hồng Quân khó coi.

Biết trong thời gian ngắn khó phá vỡ hư không, Hồng Quân chỉ có thể hóa thành độn quang.

Thế nhưng, tốc độ của Bàn Huyền lại vượt xa Hồng Quân.

Sức mạnh pháp tắc không gian Hỗn Độn lại không ngừng tỏa ra từ người Bàn Huyền, phong tỏa hàng ức triệu triệu quang niên hư

không.

Nếu không thể kéo giãn khoảng cách với Bàn Huyền, Hồng Quân cũng không thể chạy thoát.

Cứ như vậy, thánh thể của Hồng Quân khó mà giữ được.

Tại Đại La Thiên quan chiến, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Hậu Thổ đều không vội ra tay.

Thái Thượng và Hậu Thổ cũng chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, thực lực kém xa Hồng Quân.

Không có gì bất ngờ, thánh thể của Hồng Quân sẽ bị chém giết.

Nhưng mà, Hồng Quân số 1 và Hồng Quân số 2 có hợp tác, chưa chắc không có thủ đoạn bảo mệnh.

Lúc này, Bàn Huyền và Hồng Quân đã rời khỏi Đại La Thiên, tiến vào nơi sâu thẳm của tinh không Hồng Hoang.

Chương 260

Hồng Quân bị Bàn Huyền chặn lại.

Rìu quang sắc bén vô song chợt hiện.

Hồng Quân theo bản năng sinh ra nỗi sợ hãi.

Khoảnh khắc này, Hồng Quân lại nhớ đến nỗi sợ hãi từng bị Bàn Cổ chi phối.

Mặc dù thực lực Bàn Huyền thua xa Bàn Cổ thời khai thiên, nhưng khoảng cách cũng đang nhanh chóng thu hẹp.

"Rắc!" Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân vỡ tan, ngay sau đó, một cánh tay của Hồng Quân bị chém đứt.

Mất đi một cánh tay, thánh nhân chi huyết vẩy đầy trời xanh.

Bàn Huyền đối với thánh nhân chi huyết của Hồng Quân cũng không còn hứng thú nữa.

Thiên đình.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều thu thập được một ít thánh nhân chi huyết của Hồng Quân.

Thánh nhân chi huyết vô cùng bá đạo, Hồng Quân lại là thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên, máu của hắn càng bá đạo hơn.

Chỉ một giọt máu của Hồng Quân, nếu Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hấp thu luyện hóa cũng rất nguy hiểm.

"Dùng thánh nhân chi huyết luyện chế một thanh Đồ Vu Kiếm." Đế Tuấn thầm nghĩ trong lòng.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng biết ý đồ của Đế Tuấn, liền toàn lực ủng hộ.

Thân thể Vu tộc cường hoành, dùng thánh nhân chi huyết luyện chế một thanh Đồ Vu Kiếm có thể khắc chế được thân thể Vu tộc.

Còn về việc khắc chế Bàn Cổ Chân Thân, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không dám nghĩ tới.

Có thể khắc chế được Tổ Vu Chân Thân tu vi Chuẩn Thánh đã là tốt lắm rồi.

Mặc dù còn xa mới đủ để bù đắp chênh lệch giữa Yêu tộc Thiên đình và Vu tộc, nhưng có thể thu hẹp được một chút cũng tốt.

Ngoài Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, trong Thiên đình cũng có không ít đại yêu đang thu thập thánh nhân chi huyết, có Yêu Thần, có Yêu Vương.

Cũng có những đại yêu hoặc tiểu yêu tham lam trực tiếp hấp thu thánh nhân chi huyết, nhưng đều tự tìm đường chết.

Ngoài Yêu tộc, cũng có những đại năng khác đang thu thập thánh nhân chi huyết.

Sáu vị thánh nhân là Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Hậu Thổ cũng đều ra tay thu lấy một ít máu của Hồng Quân.

Dù sao cũng là thánh nhân chi huyết của một vị có tu vi Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên.

Có được máu của Hồng Quân, đối với việc nâng cao tu vi của mấy vị thánh nhân đều có trợ giúp không nhỏ.

Trở lại trận chiến của Bàn Huyền và Hồng Quân.

Sau khi bị chém đứt một cánh tay, Hồng Quân thi triển một thần thông, đốt cháy một phần ba tinh huyết toàn thân, đột phá hư không bị phong tỏa, một lần dịch chuyển đã không biết đi đâu.

Để Hồng Quân chạy thoát, Bàn Huyền cũng phiền muộn.

Lại không biết thần thông mà Hồng Quân lĩnh ngộ được là từ Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp Vĩnh Hằng kia.

Dưới chân núi Bất Chu, trong một bộ lạc Nhân tộc.

Phục Hy nằm trên mặt đất, toàn thân bị bao bọc bởi sức mạnh nguyền rủa cấp Hỗn Độn khổng lồ.

Trước khi Nữ Oa đến, nguyên thần của Phục Hy đã tan rã, một chút chân linh cũng đã tiêu tán.

Nhìn Phục Hy đã vẫn lạc, nhưng thân thể hắn lại vẫn còn sinh cơ.

Có lẽ, thân thể Phục Hy sẽ biến thành cương thi, cũng có khả năng sẽ sinh ra một chân linh mới.

"Huynh trưởng đã vẫn lạc rồi, sao sức mạnh nguyền rủa vẫn chưa tiêu tan?" Nữ Oa thầm nghĩ không thông.

Mặc dù theo thời gian trôi qua, sức mạnh nguyền rủa trên người Phục Hy cũng ngày càng ít đi, nhưng ước chừng phải mất nửa tháng nữa mới có thể hoàn toàn biến mất.

Đối với sức mạnh nguyền rủa, Nữ Oa cũng đành bất lực.

Không lâu sau, Bàn Huyền, Hậu Thổ, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, và cả Tam Thanh đều đã đến.

"Kỳ lạ!" "Nguyên thần của Phục Hy đã tan rã, chân linh cũng đã biến mất, nhưng sao sức mạnh nguyền rủa lại tiêu tan chậm như vậy?" "Lẽ nào chân linh của Phục Hy vẫn chưa bị hủy diệt?" Bàn Huyền và các vị thánh đều không hiểu.

Nguyên Thủy trong lòng muốn hóa thân thể Phục Hy thành tro bụi, nếu chân linh của Phục Hy ẩn giấu trong thân thể, cũng sẽ lộ ra.

Nhưng có Nữ Oa ở đây, sẽ không để ai hủy đi thân thể của Phục Hy.

“Phục Hy ở Địa Tiên Giới không có việc gì.” Bàn Huyền đơn giản thôi diễn một chút, thầm nghĩ trong lòng.

Một luồng nguyên thần của Phục Hy có thể chuyển thế đến Địa Tiên Giới, trở thành Nhân Hoàng đầu tiên của Địa Tiên Giới, cũng là người đứng đầu Tam Hoàng của Nhân tộc.

Nhân tộc không thể trở thành nhân vật chính của trời đất, Tam Hoàng Ngũ Đế cũng không có công đức, nhưng theo sự xuất hiện của Tam Hoàng Ngũ Đế, khí vận của Nhân tộc cũng tăng lên đáng kể.

Hiện tại, Nhân tộc còn xa mới có thể gây uy hiếp cho Vu tộc, nhưng Bàn Huyền sẽ không quá xem thường Nhân tộc.

Nếu Phục Hy ở Địa Tiên Giới không có việc gì, chuyện này thật đáng suy ngẫm.

Cũng vào lúc này, Đại Đạo Quang Hoàn của Bàn Huyền xuất hiện không kiểm soát.

Công đức kim quang chói mắt bao phủ lấy Phục Hy.

Dưới sự chiếu rọi của Đại Đạo Quang Hoàn của Bàn Huyền, sức mạnh nguyền rủa trên người Phục Hy đang nhanh chóng biến mất.

Cùng lúc đó, Bàn Huyền không chỉ cảm nhận được Đại Đạo Công Đức ẩn chứa trong Đại Đạo Quang Hoàn đang tiêu hao, mà sự khống chế đối với Đại Đạo Quang Hoàn cũng ngày càng yếu đi.

Không chỉ Bàn Huyền, trạng thái của Tam Thanh cũng bất ổn.

Tam Thanh có thể thành thánh, chính là không thể tách rời một phần công đức Khai Thiên của Bàn Cổ.

Bây giờ, công đức Khai Thiên của Bàn Cổ đang ở trong trạng thái mất kiểm soát.

“Không hay rồi!” “…” “Bàn Cổ sắp sống lại rồi!” Bàn Huyền kinh

hãi, Tam Thanh cũng thất sắc.

Từ phản ứng của công đức Khai Thiên, tuyệt đối là Bàn Cổ sắp sống lại.

Công đức Khai Thiên vốn dĩ nên thuộc về Bàn Cổ.

Khi Bàn Cổ sống lại, đương nhiên có thể thu hồi công đức Khai Thiên vốn thuộc về mình.

Nghiến răng một cái, Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền chém ra.

Theo Khai Thiên Phủ phá vỡ hư không, Đại Đạo Quang Hoàn sau gáy Bàn Huyền ẩn đi.

Cùng lúc đó, Tam Thanh cũng đều thở phào nhẹ nhõm.

"Đa tạ đạo huynh." Thông Thiên nói lời cảm tạ với Bàn Huyền.

Nếu không có một rìu của Bàn Huyền, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều có khả năng mất đi công đức Khai Thiên.

Một phần tu vi đạo hạnh của hai người đến từ công đức Khai Thiên, cho nên, một khi mất đi công đức Khai Thiên, tu vi và đạo hạnh đều sẽ giảm xuống, có khi còn mất cả thánh vị, từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên biến thành Chuẩn Thánh.

Còn Thái Thượng, do có tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, tình hình tốt hơn Nguyên Thủy và Thông Thiên không ít.

Mất đi công đức Khai Thiên, tu vi đạo hạnh của Thái Thượng tuy sẽ giảm mạnh, nhưng nhiều nhất cũng chỉ từ Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên giảm xuống Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, chứ không mất thánh vị.

Còn Bàn Huyền, nhiều nhất cũng chỉ mất đi Đại Đạo Quang Hoàn.

Đối với Bàn Huyền hiện tại, Đại Đạo Quang Hoàn cũng chỉ là thứ

gân gà.

“Bàn Cổ sắp sống lại?” Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, và cả Hậu Thổ đều trừng lớn mắt.

Ánh mắt của mọi người đều đổ dồn vào Phục Hy.

Sức mạnh nguyền rủa trên người Phục Hy đang nhanh chóng biến mất.

Không lâu sau, trên người Phục Hy không còn chút sức mạnh nguyền rủa nào nữa.

Một chân linh cũng xuất hiện trong cơ thể Phục Hy, đó chính là chân linh Bàn Cổ.

Theo sự xuất hiện của chân linh Bàn Cổ, trời đất chấn động.

Một con mắt Thượng Thương màu tím đỏ xuất hiện, Thiên Đạo đang quyến cố Bàn Cổ.

Tam Thanh vì do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành nên được Thiên Đạo quyến cố, Tổ Vu vì do tinh huyết Bàn Cổ diễn hóa, cũng được Thiên Đạo quyến cố.

Bây giờ, chân linh Bàn Cổ xuất hiện, càng được Thiên Đạo quyến cố hơn.

Nếu diệt chân linh Bàn Cổ, sẽ có thiên khiển giáng xuống.

Sức mạnh Thiên Đạo màu tím đỏ từ con mắt Thượng Thương giáng xuống, rơi vào người Phục Hy.

Dưới sự trợ giúp của sức mạnh Thiên Đạo, chân linh Bàn Cổ trong chớp mắt biến thành linh hồn, tiếp đó là tiên thiên nguyên thần, rồi đến hỗn độn nguyên thần.

Thân thể của Phục Hy cũng biến thành một cái kén lớn.

Một giọt tinh huyết Bàn Cổ được triệu hoán, dung nhập vào thân thể đang biến dạng của Phục Hy.

Lúc này, Bàn Huyền và các vị thánh đều đã hiểu ra.

Phục Hy cũng không phải chân linh Bàn Cổ.

Chân linh Bàn Cổ thực ra ẩn giấu trong nguyên thần của Phục Hy.

Chân linh của Phục Hy đã bị chân linh Bàn Cổ thôn phệ.

Dưới sự trợ giúp của sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang, tu vi của Bàn Cổ đang tăng vọt.

Một giọt tinh huyết Bàn Cổ dung nhập, thân thể Phục Hy cũng trong thời gian ngắn chuyển hóa thành Bàn Cổ Chân Thân.

Mặc dù nguyên thần của Bàn Cổ không ký thác vào Hỗn Độn hư không, cũng không ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng lúc này lại đạt đến tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Không chỉ nguyên thần, tu vi thân thể của Bàn Cổ cũng đạt đến Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Tiếp đó, Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên, Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên… Rất nhanh, con mắt Thượng Thương biến mất, không còn sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang giáng xuống nữa.

Tu vi của Bàn Cổ cũng ngừng tăng lên.

Hiện tại, tu vi nguyên thần và tu vi thân thể của Bàn Cổ đều là Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, cao hơn cả Bàn Huyền.

Đúng là bật hack.

Nhưng cũng không thể ghen tị được, ai bảo Bàn Cổ là Sáng Thế Thần của thế giới này chứ!

Nếu có thánh nhân hợp đạo, sự quyến cố của Thiên Đạo đối với Bàn Cổ có thể giảm bớt, nhưng tiếc là không có ai hợp đạo.

Vì không có ai hợp đạo, Thiên Đạo chí công, hoàn toàn vận hành theo quy tắc Thiên Đạo.

"Ngô, Bàn Cổ, đã trở về." Chân thân của Bàn Cổ hóa thành cao lớn ức vạn vạn trượng, vừa mở miệng đã chấn động thiên địa.

Trong phút chốc, toàn bộ Hồng Hoang đều chấn động.

Hậu Thổ thì lại lộ vẻ vui mừng, cung kính bái lạy Bàn Cổ: "Vu tộc Hậu Thổ bái kiến Phụ Thần!" Không chỉ Hậu Thổ tôn Bàn Cổ là Phụ Thần, mà Tổ Vu Đế Giang, Tổ Vu Cộng Công, v.v., cũng đều tôn Bàn Cổ là Phụ Thần.

Còn về Đại Vu và Tiểu Vu, chỉ cần là được Dục Huyết Trì của Bàn Cổ thai nghén ra, cũng đều có thể gọi Bàn Cổ là Phụ Thần.

Thấy Hậu Thổ bái lạy Bàn Cổ, Bàn Huyền nhíu mày.

Tam Thanh thì lại hoảng hốt.

Căn cước của Tam Thanh là nguyên thần Bàn Cổ, bây giờ Bàn Cổ sống lại, Tam Thanh không thể không hoảng sợ!

Nếu thực lực Bàn Cổ không bằng Tam Thanh thì thôi, nhưng tu vi của Bàn Cổ hiện tại lại vượt qua cả Bàn Huyền.

Ánh mắt lướt qua Hậu Thổ, Bàn Cổ hài lòng gật đầu, tiếp đó, ánh mắt lại lướt qua Tam Thanh, cuối cùng rơi vào người Bàn Huyền.

"Lấy Đại Đạo Khí Vận làm căn cước?

Rất tốt, rất tốt!" Bàn Cổ cười nói.

Chương 261

Sắc mặt Bàn Huyền không tốt lắm, tâm trạng càng tệ hơn.

Mặc dù Bàn Cổ không tỏ ra ác ý, nhưng Bàn Huyền lại không lạc quan.

Một trận chiến với Bàn Cổ e rằng không thể tránh khỏi.

Tu vi của Bàn Cổ cao hơn Bàn Huyền, muốn đánh bại Bàn Cổ rất khó.

Vu tộc tôn Bàn Cổ là Phụ Thần, nếu Bàn Huyền chiến với Bàn Cổ, bất kể thắng thua, tổn thất đều không nhỏ.

Nhưng nếu phải chiến với Bàn Cổ, Bàn Huyền dù có liều mạng cũng phải đánh bại Bàn Cổ.

Nếu thua Bàn Cổ, có khả năng vẫn lạc.

Ngày xưa ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần ngăn cản Bàn Cổ khai thiên, Bàn Cổ ra tay sát phạt không hề nương tay.

Nếu đổi lại là Bàn Huyền ở vị trí Bàn Cổ, phát hiện khí vận Vu tộc là Đại Đạo Khí Vận, chắc chắn cũng sẽ muốn khống chế.

Cho nên, nếu sinh tử của Bàn Huyền nằm trong tay Bàn Cổ, không bị xóa sổ cũng sẽ không có kết cục tốt đẹp.

"Các ngươi đều do nguyên thần của Ngô hóa thành, nay Ngô đã trở về, các ngươi cũng nên quay về rồi." Bàn Cổ cũng không vội động thủ với Bàn Huyền, mà nhìn về phía Tam Thanh.

Mặc dù trong Tam Thanh, người có tu vi cao nhất là Thái Thượng cũng chỉ Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, nhưng nếu thôn phệ Tam Thanh, tu vi của Bàn Cổ có hy vọng đột phá Hỗn Nguyên Bát Trọng

Thiên.

Thôn phệ Tam Thanh không chỉ giúp tu vi của Bàn Cổ đột phá, mà còn giúp nguyên thần của Bàn Cổ viên mãn hơn.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều biến sắc, ba người căng thẳng tột độ.

"Bàn Huyền đạo huynh, xin hãy trợ giúp chúng ta." Thái Thượng mở lời cầu cứu Bàn Huyền.

Tiếp đó, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều mở lời cầu xin Bàn Huyền ra tay.

"Đại huynh!" Hậu Thổ lại không hy vọng Bàn Huyền ra tay đối địch với Bàn Cổ.

Hậu Thổ đã tôn Bàn Cổ là Phụ Thần, đối địch với Bàn Cổ cũng bị xem là đại nghịch bất đạo.

"Bàn Cổ là Bàn Cổ, Tam Thanh là Tam Thanh." Bàn Huyền cũng không để ý đến Hậu Thổ, tay cầm Khai Thiên Phủ đứng bên cạnh Tam Thanh.

Thấy Bàn Huyền muốn kề vai chiến đấu cùng Tam Thanh, sắc mặt Bàn Cổ lạnh đi, Hậu Thổ lại vô cùng lo lắng.

Cục diện hiện nay, Bàn Huyền và Tam Thanh có thể nói là môi hở răng lạnh, nếu không đoàn kết đối phó Bàn Cổ, chỉ có thể bị từng người đánh bại.

Nếu trơ mắt nhìn Bàn Cổ thôn phệ Tam Thanh, đến khi Bàn Cổ muốn đối phó Bàn Huyền, phần thắng của Bàn Huyền sẽ càng nhỏ hơn.

"Các ngươi muốn vì Ngô chiến đấu, hay đối địch với Ngô?" Ánh mắt Bàn Cổ lướt qua bốn vị thánh Hậu Thổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và

Chuẩn Đề.

Bàn Cổ muốn Hậu Thổ và những người khác đưa ra lựa chọn.

Hậu Thổ trong lòng giằng xé, do dự một hồi lâu, cuối cùng thở dài, lùi lại một khoảng cách.

Hậu Thổ đã chọn không giúp bên nào, vừa không giúp Bàn Huyền, cũng không giúp Bàn Cổ.

"Hừ!" Bàn Cổ hừ lạnh một tiếng, không hài lòng với Hậu Thổ, nhưng hiện tại cũng không nói gì.

Tiếp Dẫn suy nghĩ một lúc, im lặng đứng bên cạnh Bàn Cổ.

Chuẩn Đề cũng đứng bên cạnh Bàn Cổ.

Nữ Oa lựa chọn giống Hậu Thổ, cũng không giúp bên nào.

Các Tổ Vu đang phân tán khắp nơi trên đại địa Hồng Hoang, lúc này cũng đều không bình tĩnh.

"Phụ Thần sống lại rồi!" Đế Giang ha ha cười lớn.

Chúc Dung, Cộng Công, Nhục Thu, Cường Lương, Trụ Dĩ, Khoa Phụ, Huyền Minh và các Tổ Vu khác, cũng đều vui mừng.

Các Tổ Vu đều tôn Bàn Cổ là Phụ Thần, nay Bàn Cổ sống lại, tự nhiên đều vui mừng khôn xiết.

Ngoài các Tổ Vu, Đại Vu và Tiểu Vu cũng gần như đều hoan hỉ.

Ngoài những Vu tộc có huyết mạch Bàn Cổ, vô số sinh linh khác cũng biết Bàn Cổ đã sống lại.

Trong phút chốc, toàn bộ cục diện Hồng Hoang đều đang thay đổi.

Ví dụ như Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, phát hiện Bàn Cổ sống lại, đều đang cân nhắc thần phục Vu tộc.

Vu tộc vốn đã cường đại, nay Bàn Cổ lại sống lại, Yêu tộc đối

địch với Vu tộc chẳng khác nào lấy trứng chọi đá.

Thiên Đạo quyến cố Bàn Cổ, trong thời gian ngắn đã giúp Bàn Cổ đạt đến tu vi Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, quả thực kinh khủng như vậy.

Hiện tại, Bàn Cổ muốn ra tay với Tam Thanh, một khi thôn phệ Tam Thanh, tất nhiên sẽ càng cường đại hơn.

Bàn Huyền lựa chọn cùng Tam Thanh đối kháng Bàn Cổ, lại làm tăng thêm phần kịch tính.

Mặc dù Hậu Thổ và Nữ Oa đều lựa chọn không giúp bên nào, nhưng hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại đứng bên cạnh Bàn Cổ.

"Chuẩn Đề đúng là đồ hai mặt." Bàn Huyền thầm hận trong lòng.

Không chừng Chuẩn Đề sẽ đâm lén sau lưng.

Rõ ràng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề xem trọng Bàn Cổ hơn, không chỉ vì tu vi của Bàn Cổ vượt qua Bàn Huyền, mà còn vì Bàn Cổ là Sáng Thế Thần của thế giới này.

Nguyên thần không ký thác vào Hỗn Độn hư không, cũng không ký thác vào Thiên Đạo của thế giới Hồng Hoang này, lại có tu vi Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, ai dám tin?

Do căn cước là khí vận Vu tộc, Bàn Huyền có thể cảm nhận rõ ràng hơn 99% người trong Vu tộc đều vui mừng.

Từ trước đến nay, Vu tộc đều tôn Bàn Cổ là Phụ Thần, nay Bàn Cổ sống lại, tâm tình của Vu tộc trên dưới có thể biết được.

Nhưng cũng có người lo lắng, và hoảng loạn.

Trong một Vu tộc khổng lồ, muốn vạn chúng một lòng, không có kẻ thân hoài dị tâm, hiển nhiên là không thể.

Thậm chí, trong Vu tộc còn có gián điệp của Yêu tộc.

Nhưng, Bàn Huyền hiện tại đang cân nhắc việc đối phó với Bàn Cổ.

Nếu giết Bàn Cổ, sẽ phải chịu thiên khiển, sẽ mất lòng người Vu tộc, nhưng nếu bị Bàn Cổ đánh bại, hậu quả càng không thể tưởng tượng nổi.

Đến nước này, Bàn Huyền cũng không có nhiều lựa chọn.

So với Bàn Huyền, áp lực trong lòng Tam Thanh cũng lớn không kém.

Bàn Cổ đã nói rõ muốn thôn phệ Tam Thanh, để nguyên thần của mình viên mãn.

"Đối địch với Ngô, tốt nhất hãy suy nghĩ cho kỹ, đừng tự chuốc lấy lầm lỡ." Bàn Cổ ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Bàn Huyền.

Bàn Huyền không nói một lời, hợp lực cùng Tam Thanh đối kháng Bàn Cổ, phần thắng cũng có thể lớn hơn một chút.

Nếu ngồi nhìn Bàn Cổ thôn phệ Tam Thanh, sẽ không ổn chút nào.

Bàn Cổ chưa chắc sẽ động đến Hậu Thổ, Đế Giang và những người khác, nhưng tuyệt đối sẽ không tha cho Bàn Huyền.

Khí vận Vu tộc, Đại Đạo Khí Vận, Bàn Cổ không thể nào bỏ mặc.

Dù có Thiên Đạo Hồng Hoang quyến cố, Bàn Cổ cũng không thể trong thời gian ngắn tu thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng chỉ cần Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang, tu vi Bàn Huyền có thể trong thời gian ngắn đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, lúc đó, muốn treo Bàn Cổ lên đánh cũng không thành vấn đề.

"Tự tìm đường chết." Bàn Cổ cười lạnh một tiếng.

"Đáng ghét, Trớ Chú Thần Phiên của Hồng Quân sao lại không thể

diệt được chân linh Bàn Cổ." Thái Thượng thầm nghĩ.

Sức mạnh nguyền rủa cấp Hỗn Độn khổng lồ như vậy, lại không thể diệt được chân linh Bàn Cổ.

Đại Đạo Quang Hoàn của Bàn Huyền đã giúp Bàn Cổ.

Nhưng, không có sự trợ giúp của Đại Đạo Quang Hoàn, chân linh Bàn Cổ cũng sẽ không bị diệt.

Chỉ có thể nói, Hồng Quân đã đánh giá thấp Bàn Cổ.

Muốn diệt chân linh Bàn Cổ, độ khó không hề nhỏ.

Cũng vào lúc này, các pháp bảo chứng đạo của Tam Thanh đều được tế ra.

Thái Ất Phất Trần của Thái Thượng biến thành một cái biển quải, Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy, và Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên.

Pháp bảo chứng đạo của Tam Thanh đều là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, khi tổ hợp lại với nhau, uy lực vô cùng lớn.

Khi biển quải, ngọc như ý và Thanh Bình Kiếm tổ hợp, một đóa Tịnh Thế Bạch Liên hai mươi ba phẩm hiện ra.

Cũng vào lúc này, Bàn Huyền giúp Tam Thanh.

Dưới sự trợ giúp của Bàn Huyền, Tịnh Thế Bạch Liên từ hai mươi ba phẩm thăng cấp lên hai mươi bốn phẩm.

Đừng nhìn chỉ là thăng cấp một phẩm, nhưng bạch liên hai mươi ba phẩm và hai mươi bốn phẩm có sự khác biệt rất lớn, cái trước là Tiên Thiên Chí Bảo, cái sau lại là Hỗn Độn Linh Bảo, không thể nói chung một ngày.

Khi bạch liên thăng cấp lên hai mươi bốn phẩm, pháp bảo chứng đạo của Tam Thanh cũng đều từ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nâng

cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Tiên Thiên Chí Bảo cũng có mạnh yếu.

Pháp bảo chứng đạo của Tam Thanh hiện tại đều chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo yếu nhất, so với Diệt Thế Đại Ma và Hỗn Nguyên Kỳ của Hậu Thổ, lại kém hơn rất nhiều.

Về uy lực, pháp bảo chứng đạo của Tam Thanh cũng có thể so sánh với Thí Thần Thương.

Thí Thần Thương là Tiên Thiên Sát Phạt Chí Bảo, mặc dù chỉ là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng uy lực lại có thể sánh với Tiên Thiên Chí Bảo.

"Dưới gót chân của người khổng lồ, mặc cho kiến hôi giãy giụa thế nào cũng là vô ích." Bàn Cổ khinh thường nhìn Tam Thanh.

"Bố trận!" Thái Thượng lại hét lớn một tiếng.

Bạch liên hai mươi bốn phẩm do ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo hợp lực diễn hóa thành lơ lửng trên không, Tam Thanh ở dưới bạch liên bố thành một cái tiên thiên đại trận.

Chỉ thấy, trận pháp mà Tam Thanh bố trí dựa theo Thiên Địa Nhân tam tài, nhưng không phải là Tiên Thiên Tam Tài Đại Trận, mà là Tam Nguyên Quy Nhất Đại Trận.

Vu tộc có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, có thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, Tam Thanh cũng có át chủ bài, đó là Tam Nguyên Quy Nhất Đại Trận.

Khi Tam Thanh hợp lực bố trí Tam Nguyên Quy Nhất Đại Trận, có thể ngưng tụ ra nguyên thần Bàn Cổ.

Nếu Tam Thanh đều là tu vi Chuẩn Thánh, hợp lực bố trí Tam Nguyên Quy Nhất Đại Trận, nguyên thần Bàn Cổ ngưng tụ ra có thể

sánh với Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Hiện tại, Tam Thanh đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hợp lực ngưng tụ nguyên thần Bàn Cổ quả thực đáng sợ.

Chỉ trong nháy mắt, Tam Thanh không chỉ bố trí xong Tam Nguyên Quy Nhất Đại Trận, mà còn thành công ngưng tụ ra nguyên thần Bàn Cổ.

Cùng lúc ngưng tụ ra nguyên thần Bàn Cổ, tu vi của Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều đột phá Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Nguyên thần Bàn Cổ do ba vị tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên hợp lực ngưng tụ ra, thực lực vượt xa Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, cũng vượt qua Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên, đã gần đến Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên.

Nhìn nguyên thần Bàn Cổ do Tam Thanh hợp lực ngưng tụ ra, ánh mắt Bàn Huyền lóe lên.

Từ rất lâu trước đây, Bàn Huyền đã có nghi ngờ.

Nếu mười hai Tổ Vu có thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, Tam Thanh chưa chắc không thể ngưng tụ ra nguyên thần Bàn Cổ.

Nhưng, Bàn Huyền trước đây cũng chỉ là nghi ngờ, bây giờ, đã được chứng thực.

Tam Thanh quả nhiên ẩn giấu rất sâu.

Nếu không phải cục diện hiện tại, Tam Thanh chắc chắn sẽ không lộ át chủ bài.

Cũng may tu vi của Tam Thanh đều chỉ Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, nếu ba người đều là Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên, hợp lực ngưng tụ nguyên thần Bàn Cổ ít nhất cũng có thể sánh với Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, rất có khả năng sẽ vượt qua.

Hiện tại, nguyên thần Bàn Cổ do Tam Thanh ngưng tụ cũng có thực lực gần đến Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên.

Dùng thực lực gần đến Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên đối chiến với Bàn Cổ, căn bản không có một chút phần thắng nào, nhưng cộng thêm Bàn Huyền thì lại khó nói.

"Dùng sức mạnh vốn thuộc về Ngô để đối phó Ngô?

Thật đáng cười." Đối mặt với nguyên thần Bàn Cổ do Tam Thanh hợp lực ngưng tụ ra, Bàn Cổ lại trào phúng.

Bàn Cổ Giới hình chiếu xuất hiện sau lưng Bàn Cổ, tiếp đó, huyết trì cuộn trào, lại một giọt tinh huyết Bàn Cổ được triệu hoán, rơi vào người Bàn Cổ.

Lại có một giọt tinh huyết Bàn Cổ dung nhập, thân thể Bàn Cổ cũng càng cường hoành hơn.

Chương 262

Thời gian kéo dài càng lâu, Bàn Cổ cũng sẽ càng mạnh.

"Phải tốc chiến tốc thắng." Bàn Huyền hai mắt híp lại.

Vung Khai Thiên Phủ trong tay, Bàn Huyền trực tiếp thi triển Khai Thiên đệ cửu thức, một rìu chém về phía Bàn Cổ.

Đối mặt với một rìu của Bàn Huyền, Bàn Cổ lại không dám xem thường, thần sắc cũng ngưng trọng.

Với vẻ mặt lạnh lùng, Bàn Cổ nhổ một chiếc răng, hóa thành một cây đại phủ.

Đại phủ do một chiếc răng của Bàn Cổ hóa thành có thể sánh với Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng cũng chỉ trong thời gian ngắn.

Nếu vĩnh cửu, đại phủ do một chiếc răng của Bàn Cổ hóa thành chỉ có thể sánh với Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Bàn Cổ cũng một rìu chém ra, hậu phát tiên chí.

Mặc dù quỹ đạo hai cây đại phủ chém ra khác nhau, nhưng đều là đệ cửu thức của Khai Thiên Cửu Thức.

Nhưng, Bàn Huyền chỉ lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức đến đại thành, Bàn Cổ lại đã viên mãn.

Trong mắt Bàn Cổ, có một chút khinh thị, tu vi Bàn Huyền không bằng, lại dùng Khai Thiên Phủ công kích, cũng như các công pháp và thần thông tự sáng tạo.

Cho nên, Bàn Cổ cảm thấy Bàn Huyền không biết tự lượng sức mình.

Khi Khai Thiên Phủ và nha phủ của Bàn Cổ đối đầu, không có một

chút âm thanh nào phát ra, nhưng trong phạm vi hàng ức triệu triệu quang niên, tất cả đều bị hủy diệt, hóa thành hư vô.

Đúng là đại âm hi thanh.

Khi hai cây đại phủ va chạm, Bàn Huyền cũng chỉ có thể mơ hồ nghe thấy một chút âm thanh.

Âm thanh mà Bàn Cổ nghe được lại lớn hơn một chút.

Bởi vì Bàn Huyền và Bàn Cổ khống chế, thế giới Hồng Hoang mới không bị hủy diệt.

Nếu Bàn Huyền và Bàn Cổ đều buông tay buông chân, muốn hủy diệt Hồng Hoang cũng không khó.

Cùng lúc đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề từ hai phía trái phải vây công nguyên thần Bàn Cổ.

Nguyên thần Bàn Cổ do Tam Thanh hợp lực ngưng tụ thành một mình địch hai, lại hoàn toàn không rơi vào thế hạ phong, mà còn chiếm thế thượng phong.

Chỉ đấu mấy chục hiệp, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã có vẻ chật vật.

Lại chiến đấu mấy trăm hiệp, dưới công thế của nguyên thần Bàn Cổ, Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề gãy lìa.

Trượng Lục Kim Thân của Tiếp Dẫn suýt bị đánh nổ.

Tiếp đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng rút lui.

Thực ra, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều đã hơi nương tay.

Đánh bại hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, nguyên thần Bàn Cổ cũng đi giúp Bàn Huyền.

Có nguyên thần Bàn Cổ trợ giúp, áp lực của Bàn Huyền cũng nhỏ đi một chút.

“Ầm ầm ầm!” Bàn Huyền tế ra Huyền Hoàng Bảo Tháp, ném về phía Bàn Cổ.

“Bảo vật này sao có thể làm thương tổn Ngô?” Bàn Cổ cười một tiếng, đại phủ trong tay vung lên.

“Rắc!” “Phanh!” Dưới một đạo rìu quang, Huyền Hoàng Bảo Tháp vỡ nát.

Huyền Hoàng Bảo Tháp có uy lực sánh với Tiên Thiên Chí Bảo lại không đỡ nổi một đòn của Bàn Cổ.

Các mảnh vỡ của Huyền Hoàng Bảo Tháp hóa thành một luồng Huyền Hoàng chi khí cổ xưa.

Lượng lớn Huyền Hoàng chi khí ngưng tụ thành một khối, nhúc nhích.

Không bao lâu, Huyền Hoàng chi khí lại ngưng tụ thành một tòa bảo tháp.

Một đạo Điều Thiên Thần Lôi có thể phá khai Hỗn Độn xuất hiện, lại là do nguyên thần Bàn Cổ do Tam Thanh ngưng tụ.

“Hạt gạo của châu.” Bàn Cổ lại một rìu, dễ dàng hủy diệt Điều Thiên Thần Lôi.

Nếu chỉ là nguyên thần Bàn Cổ do Tam Thanh ngưng tụ, dù có mười cái, cũng khó mà gây uy hiếp cho Bàn Cổ.

Dưới sự hợp lực của Bàn Huyền và nguyên thần Bàn Cổ, Bàn Cổ trong một thời gian lại không chiếm được thế thượng phong.

Bàn Cổ lại cũng không vội.

Tam Thanh ngưng tụ ra nguyên thần Bàn Cổ, không thể duy trì quá lâu.

Đợi đến khi không duy trì được nữa, nguyên thần Bàn Cổ do Tam

Thanh ngưng tụ sẽ sụp đổ, Tam Thanh cũng sẽ rơi vào trạng thái suy yếu, lúc đó, chính là thời cơ tốt nhất để Bàn Cổ toàn lực phản kích.

Ngoài ra, Bàn Cổ cũng đang không ngừng triệu hoán tinh huyết Bàn Cổ.

Trong huyết trì của Bàn Cổ Giới, từng giọt tinh huyết Bàn Cổ được triệu hoán.

Tại một góc nào đó của Thiên giới, Hồng Quân đang quan sát trận chiến dưới chân núi Bất Chu.

"Trớ Chú Thần Phiên không diệt được chân linh Bàn Cổ, nhưng bây giờ người đau đầu nhất là Bàn Huyền." Hồng Quân cười lạnh.

Ngoài ra, Hồng Quân hy vọng Bàn Cổ và Bàn Huyền có thể lưỡng bại câu thương, tốt nhất là đồng quy vu tận.

Còn về át chủ bài của Tam Thanh, cũng khiến Hồng Quân có chút kinh ngạc.

Khi thấy Vu tộc dùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ thành Bàn Cổ Chân Thân, Hồng Quân cũng đoán Tam Thanh có thể ngưng tụ ra nguyên thần Bàn Cổ.

Không thể không nói, Tam Thanh ẩn giấu rất tốt, Hồng Quân trước đây hoàn toàn không nhìn ra.

Cũng may tu vi của Tam Thanh không đủ.

Nếu tu vi của Tam Thanh đều là Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, hợp lực ngưng tụ nguyên thần Bàn Cổ e rằng có thể sánh với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Hiện tại, Hồng Quân đang cân nhắc có nên ra tay đối phó Bàn Cổ hay không.

Trong lòng tính toán, Hồng Quân nghiến răng một cái, cũng đã có

quyết định.

Mặc dù Hồng Quân hy vọng Bàn Huyền và Bàn Cổ lưỡng bại câu thương, tốt nhất là đồng quy vu tận, nhưng khả năng này hiển nhiên không lớn.

Nếu Bàn Huyền thắng, tự nhiên cũng không phải chuyện tốt, nhưng nếu Bàn Cổ thắng thì lại càng tồi tệ hơn.

Trong hai người Bàn Huyền và Bàn Cổ chọn một đối thủ, Hồng Quân chọn người trước.

Cho nên, sau khi cân nhắc, Hồng Quân quyết định ra tay giúp Bàn Huyền.

Thật là thế sự vô thường, không lâu trước còn muốn giết Bàn Huyền, bây giờ lại phải đi giúp Bàn Huyền, cũng khiến Hồng Quân tự giễu một tiếng.

Chỉ một lần dịch chuyển, Hồng Quân cũng đã đến chân núi Bất Chu.

Lúc này, tại một khu vực dưới chân núi Bất Chu, đã bị hủy diệt, tất cả đều hóa thành hư vô.

Một bộ lạc Nhân tộc khổng lồ, không ít bộ lạc Nhân tộc quy mô không lớn, cùng với hai bộ lạc Vu tộc, đều đã hóa thành hư vô.

Số người chết không dưới mấy trăm triệu, số Vu tộc có huyết mạch Bàn Cổ cũng chết mấy chục vạn.

Ngoài loài người và Vu tộc, vô số chim bay thú chạy cũng thảm tử.

Trong vô số sinh linh đã chết, lại không một ai có thể vào luân hồi, đều là linh hồn mẫn diệt.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chiến đấu, dư ba cũng rất đáng sợ,

nếu quá gần, Chuẩn Thánh cũng có thể vẫn lạc.

Bước vào khu vực hư vô này, Hồng Quân chớp mắt đã đến trước mặt Bàn Cổ.

Sự xuất hiện của Hồng Quân khiến mọi người đều sững sờ.

"Lại một con kiến không biết sống chết." Thấy Hồng Quân muốn giúp Bàn Huyền và Tam Thanh, ánh mắt Bàn Cổ càng âm trầm hơn.

Hơn nữa, Bàn Cổ một mắt đã nhìn ra Hồng Quân là Nhân Quả Ma Thần chuyển sinh.

Trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần năm xưa ngăn cản Bàn Cổ khai thiên, Nhân Quả Ma Thần tuy không phải mạnh nhất, nhưng cũng không thể xem thường, có tư cách để Bàn Cổ nhìn thẳng.

Nhưng, Bàn Cổ trước đây không coi Nhân Quả Ma Thần ra gì, bây giờ cũng không coi Hồng Quân ra gì.

"Bàn Cổ là người khai tịch thế giới này, được Thiên Đạo quyến cố, nếu giết hắn sẽ có thiên khiển, nếu có thể để hắn chết trong tay Bàn Huyền, thì không còn gì tốt hơn, nhưng…" Hồng Quân không nói một lời, trong lòng lại đang tính toán.

Không biết ý đồ của Hồng Quân, Tam Thanh thì trong lòng lại vui mừng.

Hồng Quân có tu vi Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên, dưới sự gia trì của sức mạnh Thiên Đạo, thực lực gần đến Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên, lại còn hợp tác với Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp Vĩnh Hằng kia.

Có thể nói, có Hồng Quân trợ giúp, khả năng đánh bại Bàn Cổ càng lớn hơn.

Bàn Huyền liếc nhìn Hồng Quân một cái, cũng không nói gì.

Cục diện hiện tại, Bàn Huyền không thể từ chối sự trợ giúp của Hồng Quân.

Mặc dù Hồng Quân là một mối uy hiếp, nhưng Bàn Cổ lại là phiền phức lớn trước mắt.

"Với thực lực của ta, cộng thêm nguyên thần Bàn Cổ do Tam Thanh ngưng tụ, lại có Hồng Quân, khả năng đánh bại Bàn Cổ không nhỏ, nhưng muốn giết Bàn Cổ thì quá khó, gần như không có một chút khả năng nào." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Huống hồ, khí vận trên người Bàn Cổ vô cùng lớn, lại được Thiên Đạo quyến cố, giết Bàn Cổ phải trả giá rất lớn, cái giá mà Bàn Huyền hiện tại không thể chịu nổi.

Cho nên, không phải khó giết Bàn Cổ, mà dù có thể giết, Bàn Huyền cũng không dám, Hồng Quân và Tam Thanh cũng đều không dám.

Có thể tu thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không ai là kẻ ngốc.

"Trước tiên đánh bại Bàn Cổ, sau đó… phong ấn." Bàn Huyền mở lời.

Hồng Quân và Tam Thanh cũng đều không phản đối.

Không xa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liếc nhìn nhau, lại một lần nữa ra tay.

Hậu Thổ và Nữ Oa lại đều không ra tay.

Lại do nguyên thần Bàn Cổ do Tam Thanh ngưng tụ nghênh chiến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Bàn Huyền và Hồng Quân thì từ hai phía trái phải vây công Bàn Cổ.

Tu vi Bàn Huyền mặc dù chỉ Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên, nhưng thực lực lại có thể sánh với Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, thậm chí gần đến Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên.

Thực lực của Hồng Quân lại có thể sánh với Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên.

Dựa vào căn cước và pháp bảo, tu vi Bàn Huyền mặc dù không bằng Bàn Cổ, nhưng thực lực lại không chênh lệch quá lớn, có Hồng Quân giúp, đủ để bù đắp khoảng cách với Bàn Cổ.

Ngoài việc cầm Khai Thiên Phủ, dưới chân Bàn Huyền lại hiện ra Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm.

"Hỗn Độn Thanh Liên?

Ba mươi lăm phẩm?" Vừa thấy Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm dưới chân Bàn Huyền, Bàn Cổ cũng sững sờ.

Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm có thể nói là cực hạn của Hỗn Độn Linh Bảo, một khi thăng cấp lên ba mươi sáu phẩm, cũng là Hỗn Độn Chí Bảo.

Không chỉ Bàn Cổ, Hồng Quân thấy Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm cũng kinh ngạc.

Hiện tại, Bàn Huyền và Hồng Quân kề vai chiến đấu, cho nên, Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm dưới chân không chỉ bảo vệ hắn, mà còn bảo vệ cả Hồng Quân.

Có Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm bảo vệ, Bàn Huyền và Hồng Quân có thể nói là đã đứng ở thế bất bại.

"Hẳn là do một hạt sen của Hỗn Độn Thanh Liên trưởng thành, có chút không thể tưởng tượng nổi." Bàn Cổ thầm nghĩ.

Năm xưa Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm vỡ nát, có năm

hạt sen rơi vãi khắp Hồng Hoang, diễn hóa thành Diệt Thế Hắc Liên, Tịnh Thế Bạch Liên, Công Đức Kim Liên, Tạo Hóa Thanh Liên và Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Bất kỳ loại Tiên Thiên liên đài nào, về lý thuyết đều có thể chuyển hóa thành Hỗn Độn Thanh Liên, nhưng lý thuyết dù sao cũng là lý thuyết, độ khó cực lớn.

Tâm niệm vừa chuyển, Bàn Cổ quyết định trong thời gian ngắn nhất phá vỡ phòng ngự của Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm.

Mặc dù Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm muốn nâng cấp thành Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm rất khó, nhưng Bàn Cổ lại không chắc Hỗn Độn Thanh Liên dưới chân Bàn Huyền sẽ nâng cấp lúc nào.

Nếu Bàn Huyền và Hồng Quân có Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm bảo vệ, Bàn Cổ muốn giành thắng lợi sẽ càng khó hơn.

"Trảm!" Một tiếng hét lớn, Bàn Cổ giơ cao đại phủ trong tay.

Khi Bàn Cổ một rìu hạ xuống, chín cái bóng rìu huyễn diệt.

Chương 263

"…" Nhìn một rìu của Bàn Cổ, Bàn Huyền không khỏi trừng lớn mắt.

Bàn Cổ lại dung hợp Khai Thiên Cửu Thức làm một.

Một rìu này đã vượt qua Khai Thiên đệ cửu thức.

Từ Khai Thiên đệ nhất thức đến đệ cửu thức, đều nằm trong một rìu này.

Cửu cửu quy nhất, sinh ra vô tận biến hóa.

Trong một rìu của Bàn Cổ, Bàn Huyền phảng phất như nhìn thấy Đại Đạo.

Ngoài chấn kinh, Bàn Huyền cũng có lĩnh ngộ.

Bàn Huyền đã lĩnh ngộ Khai Thiên Cửu Thức đến đại thành, nhưng vẫn chưa thể viên mãn, bây giờ, tất cả những vướng mắc trong lòng đều đã có đáp án.

Khoảnh khắc này, lĩnh ngộ của Bàn Huyền đối với Khai Thiên Cửu Thức cũng cuối cùng viên mãn.

Thế nhưng, Bàn Huyền tuy đã lĩnh ngộ viên mãn Khai Thiên Cửu Thức, lại không thể làm được như Bàn Cổ.

Bàn Cổ có thể dung hợp Khai Thiên đệ nhất thức đến đệ cửu thức thành một rìu, Bàn Huyền hiện tại lại chỉ có thể dung hợp Khai Thiên đệ nhất thức và đệ nhị thức thành một rìu.

Khai Thiên đệ nhất thức và đệ nhị thức dung hợp, uy lực lại không bằng đệ cửu thức, càng đừng nói là vượt qua.

Không phải cứ lĩnh ngộ là có thể phát huy hoàn toàn, cần phải tu

luyện.

Nếu cho Bàn Huyền một nguyên hội thời gian, cũng có thể dung hợp Khai Thiên đệ nhất thức đến đệ cửu thức.

"Cạch!" Đại phủ trong tay Bàn Cổ xuất hiện một vết nứt nhỏ.

Đồng thời, một đạo rìu quang sắc bén vô song cũng xuất hiện, rìu quang khiến Bàn Huyền cũng run rẩy.

Trong mắt Hồng Quân tràn đầy sợ hãi.

"Ầm!" Rìu quang bị Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm đỡ được.

Mặc dù phòng ngự của Hỗn Độn Thanh Liên suýt bị phá vỡ, nhưng may mà chưa vỡ.

Chỉ thiếu một chút, thiếu một chút nữa là có thể phá vỡ phòng ngự của Hỗn Độn Thanh Liên rồi.

Trong phút chốc, Bàn Cổ phiền muộn, Bàn Huyền và Hồng Quân lại đều thở phào nhẹ nhõm.

"Có thể chiến thắng Bàn Cổ." Hồng Quân lại có lòng tin.

Nếu có thể chiến thắng Bàn Cổ, nỗi sợ hãi của Hồng Quân đối với Bàn Cổ cũng sẽ biến mất, không chừng có thể khiến đạo hạnh có đột phá.

"Vốn định diệt nguyên thần Bàn Huyền, luyện hóa thân thể hắn thành phân thân, xem ra không thể thành công rồi, vậy thì…" Bàn Cổ nheo mắt.

Bàn Cổ Giới, đây là thánh địa của Vu tộc, cũng do trái tim Bàn Cổ diễn hóa thành.

Lúc này, huyết trì ở trung tâm Bàn Cổ Giới đang bất ổn.

Các Đại Vu và Tiểu Vu đang được thai nghén trong huyết trì đều không có cơ hội ra đời, từng người một đều bị sức mạnh Bàn Cổ xung kích mà thảm tử.

Tiếp đó, các kiến trúc gần huyết trì Bàn Cổ cũng bắt đầu lần lượt sụp đổ.

Sau đó, hư không vỡ nát.

Toàn bộ Bàn Cổ Giới đều bắt đầu sụp đổ.

Khi toàn bộ Bàn Cổ Giới hoàn toàn sụp đổ, cũng sẽ biến thành một trái tim Bàn Cổ.

Không nghi ngờ gì, Bàn Cổ muốn thu hồi trái tim của mình.

Một khi trái tim Bàn Cổ quay về cơ thể Bàn Cổ, tu vi thân thể của Bàn Cổ tất nhiên sẽ tăng vọt, từ tu vi Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên đột phá Bát Trọng Thiên không có vấn đề gì, đột phá Cửu Trọng Thiên cũng rất có khả năng.

Còn về việc đột phá tu vi thân thể lên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, e rằng không đủ.

Khi Bàn Cổ Giới sụp đổ, khí vận Vu tộc cũng sẽ giảm mạnh, tu vi của Bàn Huyền sẽ giảm xuống.

Bàn Cổ thật là kế hay, vừa tăng cường căn cước, khiến tu vi thân thể của mình đột phá, lại có thể khiến tu vi của Bàn Huyền giảm xuống, đúng là một mũi tên trúng hai đích.

Đương nhiên, hành động này của Bàn Cổ cũng sẽ khiến người Vu tộc thất vọng, không còn sùng kính hắn nữa, nhưng hắn không quan tâm.

Vu tộc đối với Bàn Cổ không quá quan trọng.

Nếu Vu tộc nghe lời, Bàn Cổ có thể giữ lại, nếu không nghe lời,

thu hồi huyết mạch Bàn Cổ.

Kẻ mạnh chi phối kẻ yếu, vật cạnh thiên trạch, từ xưa đến nay đều như vậy.

"Bàn Cổ Giới sắp sụp đổ rồi, tình hình gì thế?" "Sao tự dưng lại đột nhiên sắp sụp đổ?" "Bàn Cổ, Bàn Cổ muốn thu hồi trái tim Bàn Cổ." Trong thời gian ngắn, trong Bàn Cổ Giới chỉ còn lại một số tiên thiên linh căn, không còn một sinh linh nào.

Không ít người trong Vu tộc cũng phát hiện Bàn Cổ Giới đang sụp đổ.

Chỉ cần không quá ngu ngốc, đều có thể đoán được Bàn Cổ muốn thu hồi trái tim Bàn Cổ.

Trong phút chốc, một số người trong Vu tộc đều lòng nặng trĩu.

Mười ba Tổ Vu tụ tập lại, là Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công, Xa Bỉ Thi, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh, Khoa Phụ, Trụ Dĩ, v.v.

"Phụ Thần muốn thu hồi trái tim Bàn Cổ, từ nay về sau, Bàn Cổ Giới cũng không còn tồn tại nữa." Thần sắc Huyền Minh phức tạp.

"Nếu Phụ Thần đã sống lại, không có Bàn Cổ Giới, có Phụ Thần ở đây, Vu tộc cũng vô địch." Cộng Công nói.

Thần sắc Đế Giang phức tạp, vốn đối với Bàn Cổ chỉ có tôn kính, bây giờ, lại có thêm một số ý nghĩ khác.

"Đại huynh…" Cường Lương mở lời, chưa nói hết đã bị Cộng Công ngắt lời.

"Bàn Huyền đối địch với Phụ Thần, căn bản không xứng làm huynh trưởng của chúng ta, huyết mạch Bàn Cổ trên người hắn là sự sỉ nhục đối với Phụ Thần." Cộng Công giận dữ nói.

Trong các Tổ Vu, có ba người phụ họa, những người còn lại đều

im lặng.

“Chúng ta bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân, đi giúp Phụ Thần chiến đấu.” Cộng Công nói.

“Được!” “Chính nên như vậy.” Có mấy Tổ Vu đồng ý, có mấy Tổ Vu nhìn về phía Đế Giang.

“Bố trận đi!” Đế Giang thở dài.

Trừ Trụ Dĩ ở một bên, mười hai Tổ Vu còn lại đồng tâm hiệp lực, bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Chớp mắt, mười hai Tổ Vu hợp lực bố trí xong Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Theo Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vừa bố trí xong, Điều Thiên Thần Lôi và Đô Thiên Thần Hỏa cuộn trào, sát khí kinh khủng lan tràn, mây sầu thảm vụ.

Tiếp đó, một Bàn Cổ Chân Thân cũng ngưng tụ ra.

Mười hai Tổ Vu đều chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, hợp lực ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân cũng có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, nhưng thực lực lại gần đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

“Ầm ầm ầm!” Tam Thanh đấu với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Bàn Huyền và Hồng Quân đấu với Bàn Cổ.

Lại có mười hai Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh hợp lực ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân.

Dưới sự xung kích của nhiều chiến lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cường đại, mặc dù Hồng Hoang là thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, cũng bị phá hoại không nhỏ.

Ba mươi ba tầng trời lung lay sắp đổ, vô số thái cổ tinh thần vỡ nát.

Trật tự Địa Phủ của U Minh Giới đại loạn, vô số quỷ quái tác loạn.

Tứ hải bát hoang núi lở đất nứt, đại hải dâng lên sóng thần.

Vô số sinh linh gặp tai ương.

Đại địa Hồng Hoang bắt đầu vỡ nát, một số đảo trong tứ hải càng bị nước biển nhấn chìm.

Cứ như vậy, toàn bộ Hồng Hoang đều có thể sẽ tan rã.

Theo xu thế hiện tại, nhiều nhất là mấy ngàn năm, Hồng Hoang sẽ từ thế giới Hỗn Nguyên thập cấp hạ xuống thành thế giới Hỗn Nguyên cửu cấp.

Sinh linh kinh hoảng lo lắng vô số, nhưng cục diện phát triển đến nước này, trừ phi mấy vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên dừng tay.

Còn về Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và các Chuẩn Thánh khác, đều bất lực.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Thiên đình mặc dù uy lực có thể trong thời gian ngắn chống lại Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, nhưng cũng không thể ngăn cản.

"Trời đất vạn vật sắp quay về Hỗn Độn." Dưới nguy cơ chưa từng có, tâm thái của vô số sinh linh đều sụp đổ.

Bất Chu Sơn cũng ngày càng bất ổn, có xu thế gãy lìa.

Cứ như vậy, Bất Chu Sơn e rằng không chống đỡ nổi trăm năm.

Cũng vào lúc này, Bàn Cổ lại sử dụng một huyết mạch thần thông.

Bàn Cổ Giới triệt để sụp đổ.

Theo Bàn Cổ Giới hủy diệt, trái tim Bàn Cổ xuất hiện, dung nhập vào người Bàn Cổ.

Có sự dung nhập của trái tim Bàn Cổ, tu vi thân thể của Bàn Cổ cũng đột phá mạnh mẽ, chớp mắt từ Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên đột phá Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên, tiếp đó lại đột phá Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên.

"Đáng ghét!" Sắc mặt Bàn Huyền khó coi.

Khi Bàn Cổ Giới hoàn toàn sụp đổ, khí vận Vu tộc đã thất thoát không ít.

Tu vi Bàn Huyền suýt chút nữa đã hạ xuống Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên.

Mặc dù tu vi Bàn Huyền chưa hạ xuống Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên, nhưng cũng chỉ là tạm thời.

Miễn cưỡng ổn định Đại Đạo Khí Vận trên người, Bàn Huyền lòng nặng trĩu.

Bàn Cổ không động thủ, trong vòng một ngàn năm, tu vi Bàn Huyền sẽ hạ xuống Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên.

Tu vi Bàn Huyền một khi hạ xuống Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên, tiếp đó sẽ càng nhanh chóng hạ xuống Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên.

Khi tu vi Bàn Huyền hạ xuống Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên, e rằng cũng gần như hết rồi.

Vu tộc cách xa vị trí nhân vật chính của trời đất không nghi ngờ gì ngày càng xa.

Sắc mặt Hồng Quân cũng khó coi.

Tình hình ngày càng bất lợi.

Lúc này, Bàn Cổ Chân Thân do mười hai Tổ Vu ngưng tụ thành đã đến.

"Hừ!" Lạnh lùng hừ một tiếng, trong mắt Bàn Huyền có sát ý.

Đối mặt với Bàn Cổ Chân Thân do mười hai Tổ Vu ngưng tụ thành, Bàn Huyền thầm hận trong lòng, Khai Thiên Phủ trong tay không chút lưu tình chém ra.

Bất kể quan hệ tốt đến đâu, nếu đã giúp Bàn Cổ, thì là kẻ địch của Bàn Huyền.

Hiện tại, tình cảnh của Bàn Huyền ngày càng bất lợi, nếu còn mềm lòng, không khác gì tự tìm đường chết.

Bàn Huyền cũng đã có ý định xấu nhất.

Nếu đến bước cuối cùng, sẽ hủy diệt thế giới Hồng Hoang, độn nhập vào trong Hỗn Độn.

Vu tộc diệt, Bàn Huyền cũng sẽ không vẫn lạc, chỉ là Đại Đạo Khí Vận trên người sẽ thất thoát hơn một nửa.

Dưới một rìu của Bàn Huyền, Bàn Cổ Chân Thân có thực lực gần đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên căn bản không chống đỡ nổi.

"Phanh!" Bàn Cổ Chân Thân cao ức vạn trượng sụp đổ, mười hai Tổ Vu mặt không còn chút máu hoặc nằm trên mặt đất, hoặc quỳ gối, cũng có người bò lê, lại không một ai có thể đứng vững.

"Bàn Huyền, nhữ lại dám đối địch với Phụ Thần, đúng là bất hiếu." Cộng Công phẫn nộ mắng lớn.

Bàn Huyền hiện tại cũng không để ý đến Cộng Công và những người khác, chỉ thần sắc ngưng trọng nhìn chằm chằm Bàn Cổ.

Tu vi nguyên thần của Bàn Cổ tuy là Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, nhưng tu vi thân thể lại là Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên.

"Vốn không định nhanh như vậy thu hồi trái tim của Ngô." Bàn Cổ cười lạnh.

Với tu vi hiện tại của Bàn Cổ, muốn đánh bại Bàn Huyền và Hồng

Quân đã dễ dàng hơn rất nhiều.

Chương 264

Thế nhưng, điều kỳ lạ là, Bàn Cổ lại không ra tay công kích.

Chỉ thấy, thân thể khổng lồ của Bàn Cổ đang nhúc nhích, từng mạch máu nổi lên.

Âm thanh róc rách của huyết mạch lưu động, lại cộng hưởng với mạch lạc của trời đất.

Chỉ một lát sau, toàn bộ huyết dịch của Bàn Cổ đều dung nhập vào trái tim.

Tiếp đó, nguyên thần của Bàn Cổ cũng dung nhập vào trái tim.

Cuối cùng, thân thể của Bàn Cổ mất đi sinh cơ, dưới một cơn gió đã hóa thành tro bụi.

Khi thân thể của Bàn Cổ hóa thành tro bụi, chỉ còn lại một trái tim.

Lúc này, Bàn Huyền cảm giác được sự bất tường mãnh liệt.

Đột nhiên, Bàn Huyền hiểu ra ý đồ của Bàn Cổ.

Bàn Cổ lại muốn dùng máu làm dẫn, dung hợp trái tim Bàn Cổ vào cơ thể Bàn Huyền.

Hiện tại, trái tim Bàn Cổ có tu vi Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, một khi dung nhập vào cơ thể Bàn Huyền, thân thể của Bàn Huyền tất nhiên sẽ tăng cường đáng kể, đạt đến tu vi Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên là chắc chắn, thậm chí có khả năng đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Tu vi nguyên thần của Bàn Cổ là Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, tu vi nguyên thần của Bàn Huyền chỉ là Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên, một khi hai nguyên thần đối đầu, phần thắng của Bàn Huyền

thực sự không lớn.

Vốn dĩ, Bàn Cổ định diệt nguyên thần Bàn Huyền, luyện hóa thân thể Bàn Huyền thành phân thân, nhưng vì không thể làm được, đành phải thu hồi trái tim Bàn Cổ.

Khi thu hồi trái tim Bàn Cổ, Bàn Cổ cũng có ý định đoạt xá Bàn Huyền.

Tu vi nguyên thần vượt qua Bàn Huyền, Bàn Cổ có sự tự tin tuyệt đối có thể đoạt xá thành công.

Nếu không có sự tự tin tuyệt đối, Bàn Cổ cũng sẽ không chọn đoạt xá Bàn Huyền.

Hiểu rõ ý đồ của Bàn Cổ, Bàn Huyền mặt trầm như nước.

Sự việc đến nước này, Bàn Huyền cũng chỉ có thể toàn lực thúc đẩy Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi lăm phẩm.

Trái tim Bàn Cổ chuyển động, trực tiếp truyền tống đến người Bàn Huyền, tiếp đó dung nhập vào.

Phòng ngự của Hỗn Độn Thanh Liên hoàn toàn không có tác dụng.

"Dùng huyết mạch Bàn Cổ cộng hưởng để tiến hành truyền tống?

Đáng ghét!" Bàn Huyền mặt mày âm trầm.

Lúc này, Hồng Quân, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hậu Thổ đều nhìn ra Bàn Cổ muốn đoạt xá Bàn Huyền.

"Bàn Huyền đạo huynh, mau tự bạo đi!" Thái Thượng kinh hãi thất sắc.

"Bàn Cổ muốn đoạt xá, không thể để hắn đắc ý." Nguyên Thủy cũng hoàn toàn hoảng loạn.

"Tự bạo!" Thông Thiên nói.

Hồng Quân cũng mở lời bảo Bàn Huyền tự bạo.

“Mẹ kiếp!” Bàn Huyền đen mặt.

Mặc dù có thể hiểu cho Hồng Quân và Tam Thanh và những người khác, nhưng Bàn Huyền lại không vui.

Đương nhiên, nếu Bàn Cổ muốn đoạt xá Hồng Quân hoặc Tam Thanh, Bàn Huyền cũng sẽ mở lời bảo Hồng Quân và Tam Thanh tự bạo.

Hiện tại, Bàn Huyền có thể tự bạo, nếu tự bạo, Vu tộc cũng khí số đã tận, Bàn Cổ e rằng sẽ bị thương một chút.

“Hừ, muốn đoạt xá Ngô, không dễ dàng như vậy.” Bàn Huyền lạnh lùng cười một tiếng.

Trái tim Bàn Cổ bắt đầu dung nhập vào cơ thể Bàn Huyền, nguyên thần Bàn Cổ lại muốn thôn phệ nguyên thần Bàn Huyền.

Cái gọi là đoạt xá, cũng là nguyên thần xuất khiếu, tiến vào thân thể người khác, trấn áp linh hồn của người khác, hoặc thôn phệ linh hồn của người khác, chiếm tổ chim khách.

Hiện tại, nguyên thần Bàn Cổ mạnh hơn nguyên thần Bàn Huyền không ít, dù tu vi nguyên thần giống nhau, Bàn Cổ cũng có không ít tự tin.

Theo Bàn Cổ thấy, lần đoạt xá này không thể thất bại.

Trong thức hải của Bàn Huyền.

Hai nguyên thần cường đại đang đối đầu.

Bất kể là nguyên thần Bàn Cổ hay nguyên thần Bàn Huyền, đều là cấp Hỗn Độn.

Hai nguyên thần Hỗn Độn, lại một lớn một nhỏ.

Vì chênh lệch tu vi nguyên thần, nguyên thần Bàn Huyền nhỏ hơn nguyên thần Bàn Cổ không ít.

"Muốn giãy giụa vô ích sao?

Bỏ cuộc kháng cự đi, có thể trở thành một phần của nguyên thần Ngô, là vinh hạnh vô thượng của nhữ." Nguyên thần Bàn Cổ nói.

"Muốn thôn phệ nguyên thần của Ngô?

Vậy phải xem nhữ có bản lĩnh đó không." Nguyên thần Bàn Huyền nói.

Dứt lời, nguyên thần Bàn Huyền bắt đầu vặn vẹo.

Ba ngàn pháp tắc Hỗn Độn cuộn trào.

Tiếp đó, nguyên thần Bàn Huyền diễn hóa thành một hắc động, bản chất của hắc động là một xoáy nước Hỗn Độn nhỏ.

Theo nguyên thần Bàn Huyền diễn hóa thành hắc động, cũng là muốn thôn phệ nguyên thần Bàn Cổ.

"Không biết tự lượng sức mình." Nguyên thần Bàn Cổ cười lạnh.

Một bước bước ra, nguyên thần Bàn Cổ bước vào hắc động do nguyên thần Bàn Huyền diễn hóa ra.

Khi nguyên thần Bàn Cổ vừa tiến vào hắc động do nguyên thần Bàn Huyền diễn hóa, sức mạnh cường đại từ bốn phương tám hướng ập đến, muốn xé hắn ra thành từng mảnh.

Bàn Cổ ổn định nguyên thần, một quyền đánh ra, hắc động chấn động.

Dưới một quyền của Bàn Cổ, hắc động gần như nứt ra, sức mạnh cũng giảm mạnh.

"Ồ?

Có chút đánh giá thấp nhữ rồi, nhưng cũng không có nhiều khác biệt.” Bàn Cổ cười nói.

Lúc này, Bàn Huyền nghiến răng, đặt tất cả hy vọng vào một điểm chưa biết trong chân linh.

Trong chân linh của Bàn Huyền có một điểm chưa biết, hẳn là liên quan đến bí mật xuyên việt, nhưng vẫn chưa thể vén màn.

Đây cũng là hy vọng cuối cùng của Bàn Huyền, nếu lại bị phá vỡ, cũng sẽ bị Bàn Cổ đoạt xá.

Bàn Cổ thực sự quá mạnh.

Bàn Huyền thậm chí hoài nghi, dù tu vi nguyên thần của Bàn Cổ chỉ là Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên, cũng có khả năng đoạt xá.

Không phải bật hack, Bàn Huyền căn bản không có cửa thắng.

Dưới sự liều mạng của Bàn Huyền, một điểm chân linh hướng về phía Bàn Cổ.

“?” Bàn Cổ.

Trong khoảnh khắc đó, chân linh của Bàn Huyền tiến vào nguyên thần Bàn Cổ.

Khi chân linh Bàn Huyền và chân linh Bàn Cổ va chạm, một điểm chưa biết trong chân linh Bàn Huyền đã phát huy tác dụng.

Chân linh của Bàn Huyền vẫn hoàn hảo không chút tổn hại, còn chân linh của Bàn Cổ lại đang tan vỡ.

“Sao… có thể?” Bàn Cổ không thể tin nổi.

Mặc dù chân linh Bàn Cổ bị sức mạnh nguyền rủa khổng lồ công kích, nhưng vết thương đã được Thiên Đạo Hồng Hoang trợ giúp hồi phục.

Cũng không trách Bàn Cổ kinh ngạc như vậy, chân linh của Bàn Huyền yếu hơn nhiều.

Giống như một quả trứng gà đập vỡ một tảng đá, thực sự không thể tưởng tượng nổi.

Bàn Huyền cũng là bị ép đến đường cùng đánh cược một phen, khi thắng, cũng kích động không thể tả.

Ngoài kích động, Bàn Huyền cũng nghi hoặc, điểm chưa biết trong chân linh rốt cuộc là gì?

Mạnh như chân linh Bàn Cổ cũng không thể phá vỡ.

"Rốt cuộc là gì?" Chân linh của Bàn Cổ mang theo sự không cam lòng và nghi hoặc biến mất.

Chân linh Bàn Cổ lần này đã bị hủy diệt.

Vì Bàn Cổ muốn đoạt xá Bàn Huyền, chân linh Bàn Huyền diệt chân linh Bàn Cổ, Thiên Đạo Hồng Hoang cũng sẽ không giáng xuống thiên khiển.

Trái tim Bàn Cổ cũng chỉ mới sơ bộ dung nhập vào cơ thể Bàn Huyền, lại khiến tu vi thân thể mơ hồ muốn đột phá Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên.

Nguyên thần Bàn Cổ trong thức hải Bàn Huyền, có thể từ từ thôn phệ.

Thôn phệ một nguyên thần có tu vi Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, tu vi nguyên thần của Bàn Huyền cũng không khó đột phá Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên.

Lần này, tuy nguy hiểm, nhưng thu hoạch cũng vô cùng lớn.

"Ầm!" Trời đất chấn động.

Các vị thánh, các Tổ Vu, cùng với các đại năng Chuẩn Thánh đang

quan sát, đều biết chân linh Bàn Cổ đã bị hủy diệt.

Bàn Cổ đoạt xá thất bại?

"Phụ Thần…" Các Tổ Vu đều biến sắc.

"Bàn Huyền đã diệt được chân linh Bàn Cổ ư?" Hồng Quân và Tam Thanh cùng những người khác đều không dám tin.

"Ầm!" Khi Bàn Huyền mở hai mắt ra, tu vi thân thể của hắn cũng nhất cử đột phá Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên.

Trái tim Bàn Cổ chưa hoàn toàn dung hợp.

Nếu trái tim Bàn Cổ hoàn toàn dung nhập vào thân thể Bàn Huyền, tu vi thân thể của hắn tối thiểu cũng đạt đến Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, thậm chí là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Trong lúc luyện hóa trái tim Bàn Cổ trong thân thể, Bàn Huyền cũng đang thôn phệ nguyên thần Bàn Cổ.

Bàn Huyền có chút hối hận, lẽ ra nên để Bàn Cổ thôn phệ Tam Thanh trước.

Nếu Bàn Cổ thôn phệ Tam Thanh, nguyên thần sẽ không chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, mà ít nhất cũng là Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên, thậm chí Cửu Trọng Thiên.

Nhưng trước đó Bàn Huyền cũng không biết Bàn Cổ muốn đoạt xá, càng không biết chân linh của mình có thể diệt được chân linh Bàn Cổ.

Hơn nữa, nếu thật sự để Bàn Cổ thôn phệ Tam Thanh, có lẽ y sẽ không đoạt xá nữa, mà sẽ luyện hóa Bàn Huyền thành phân thân.

Vì vậy, Bàn Huyền nhanh chóng điều chỉnh lại tâm thái.

Trái tim Hồng Quân chùng xuống, chân linh của Bàn Cổ bị diệt đối với lão là chuyện tốt, nhưng trái tim Bàn Cổ lại dung nhập vào thân

thể Bàn Huyền, còn có một nguyên thần tu vi Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên bị nguyên thần của Bàn Huyền thôn phệ.

Một khi Bàn Huyền hoàn toàn tiêu hóa, tu vi thân thể có khả năng tăng lên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tu vi nguyên thần tối thiểu cũng là Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên.

"Bàn Huyền, đã mạnh hơn trước đây, nhưng nội bộ Vu tộc sẽ không còn đoàn kết nữa." Hồng Quân thầm nghĩ.

Lần trước, căn cước của Bàn Huyền bị bại lộ, dẫn đến nội loạn trong Vu tộc.

Lần này, Bàn Huyền diệt chân linh Bàn Cổ, Vu tộc tất nhiên sẽ nội loạn, còn nghiêm trọng hơn lần trước.

"Bàn Huyền, nhữ đại nghịch bất đạo." Cộng Công lửa giận ngập lòng, phẫn hận trừng mắt nhìn Bàn Huyền.

Lửa giận của Cộng Công hóa thành thực chất, tạo thành hồng thủy ngập trời, nhấn chìm về phía Bàn Huyền.

Cộng Công vốn đang trong trạng thái suy yếu, chưa hồi phục nhanh như vậy, nhưng lại thi triển cấm kỵ thần thông của Vu tộc.

Trong thời gian ngắn, trạng thái của Cộng Công hoàn toàn hồi phục, có thể hóa thành Bàn Cổ chân thân, nhưng thời hạn rất ngắn, tu vi của hắn sẽ từ Chuẩn Thánh hạ xuống Đại La Kim Tiên, thân thể cũng sẽ vô cùng suy yếu, mấy nguyên hội cũng không hồi phục được.

Đứng dậy, trong tay Cộng Công xuất hiện một thanh đao.

Ngô Đao, cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, sắc bén vô song.

Chương 265

Cộng Công có hai thần binh lớn, một là Đoạn Ngọc Câu, hai là Ngô Đao.

So với Đoạn Ngọc Câu, uy lực của Ngô Đao lại lớn hơn.

Giờ đây, Ngô Đao trong tay Cộng Công chỉ thẳng vào Bàn Huyền, sát khí bùng lên.

"Cộng Công, không được vô lễ." Hậu Thổ nhịn không được lên tiếng.

"Ngô muốn báo thù cho Phụ Thần, dù tan xương nát thịt cũng không hối tiếc." Cộng Công gầm lên giận dữ.

Cùng với sự phẫn nộ của Cộng Công, hồng thủy vốn đã ngập trời càng trở nên hung ác hơn.

Nhìn Cộng Công vô cùng tức giận, Bàn Huyền cũng bất đắc dĩ thở dài.

Dù biết không thể tránh khỏi, nhưng khi thực sự đối mặt, Bàn Huyền cũng thấy bất lực.

Đây chỉ là khởi đầu.

Hiện tại, có hai con đường đặt ra trước mắt Bàn Huyền, một là cảm hóa Cộng Công, hai là dùng sức mạnh trấn áp.

Dù sao Bàn Huyền cũng đã diệt chân linh Bàn Cổ, mà Vu tộc lại tôn Bàn Cổ làm Phụ Thần, đây là xung đột trực tiếp.

Dựa theo hiểu biết của Bàn Huyền về Cộng Công, muốn cảm hóa hắn là rất khó.

Trực tiếp đánh giết Cộng Công thì dễ, nhưng lại dễ dàng kích hóa

mâu thuẫn.

Nếu mâu thuẫn quá lớn, Vu tộc có khả năng sẽ giải tán.

Một khi Vu tộc giải tán, đại đạo khí vận trên người Bàn Huyền sẽ thất thoát không ít, đến lúc đó sẽ có không ít cường giả vây công.

Trong lòng cân nhắc, Bàn Huyền nhanh chóng có quyết định.

Lúc này, hồng thủy ngập trời đã cuốn đi ức vạn vạn quang niên.

Cộng Công triệu hoán hồng thủy, mỗi một giọt đều là Nhất Nguyên Trọng Thủy.

Mỗi giọt Nhất Nguyên Trọng Thủy đều nặng ngàn cân, lượng lớn Nhất Nguyên Trọng Thủy hội tụ thành sóng to gió lớn, vô cùng đáng sợ.

Nơi đây cách Bất Chu Sơn rất gần, dưới sự va chạm của hồng thủy như vậy, đủ để lay động Bất Chu Sơn.

Vạn nhất Bất Chu Sơn sụp đổ, đó sẽ là nghiệp lực và nhân quả to lớn.

"Chút tài mọn cũng dám khoe khoang trước mặt Ngô, thật khiến người ta nực cười." Bàn Huyền khinh thường cười một tiếng.

Thủy chi pháp tắc trong ba ngàn Hỗn Độn pháp tắc xuất hiện trong tay Bàn Huyền.

Cùng là Thủy chi pháp tắc cấp Hỗn Độn, lĩnh ngộ pháp tắc của Bàn Huyền vượt xa Cộng Công.

Cùng một pháp tắc, lĩnh ngộ càng sâu, uy lực càng lớn, đương nhiên, pháp lực mạnh yếu cũng có ảnh hưởng.

Bất luận là lĩnh ngộ pháp tắc hay pháp lực, Bàn Huyền đều vượt xa Cộng Công.

Theo Bàn Huyền vận dụng Hỗn Độn Thủy chi pháp tắc, hồng thủy ngập trời do Cộng Công triệu hồi bắt đầu lặng đi, hóa thành từng con thủy long và thủy mãng.

Trong nháy mắt, bốn phương tám hướng của Cộng Công chi chít thủy long và thủy mãng.

Bất kể là thủy long hay thủy mãng, đều do Nhất Nguyên Trọng Thủy hóa thành, thân dài mười hai vạn chín ngàn sáu trăm trượng.

Nhìn sơ qua có ức vạn con thủy long và thủy mãng, mỗi con đều có sức mạnh sánh ngang Đại La Kim Tiên.

Đây chỉ là một thần thông Bàn Huyền tiện tay thi triển.

Lúc này, Cộng Công cũng biết được sự chênh lệch giữa mình và Bàn Huyền lớn đến mức nào, nhưng hắn không hề khuất phục.

Địa vị của Bàn Cổ trong lòng Cộng Công quá cao, dù Bàn Cổ phá hủy thánh địa của Vu tộc, Cộng Công vẫn có thể vì Bàn Cổ mà chết.

Hiện tại, Cộng Công chỉ có một ý niệm, đó là giết Bàn Huyền, báo thù cho Bàn Cổ.

Tiếng rồng gầm không dứt bên tai, tiếng mãng xà rít gào cũng liên tiếp vang lên.

Bất chợt, một con thủy mãng gần Cộng Công nhất tấn công, cái miệng đầy nanh sắc, hàm răng lạnh như băng khiến linh hồn người ta run rẩy.

Hét lớn một tiếng, Ngô Đao trong tay Cộng Công hóa thành một dải lụa, xé rách hư không, chém đứt con thủy mãng đang lao tới.

"Phanh!" Thủy mãng bị chém đứt nổ tung, hóa thành một đám sương mù lạnh buốt.

Thân ở trong sương mù lạnh lẽo, Cộng Công hoàn toàn không có

cảm giác gì.

"Vút!", "Vút!", "Vút!"...

Từng con thủy long và thủy mãng từ bốn phương tám hướng lao tới, Cộng Công cũng không kịp nghĩ nhiều, Ngô Đao trong tay không ngừng chém ra.

Chỉ thấy, Cộng Công một đao một con, những con thủy long và thủy mãng bị chém đứt đều nổ tung, hóa thành một đám sương mù lạnh buốt.

Mỗi con thủy long và thủy mãng đều có thực lực sánh ngang Đại La Kim Tiên, ức vạn con vây công, Cộng Công cũng dần cảm thấy hơi gắng sức.

"Không ổn, sương mù có điều kỳ quái." Sắc mặt Cộng Công đột biến.

Sương mù lạnh buốt bao phủ Cộng Công, như hình với bóng, khiến Cộng Công khó lòng thoát ra.

Trong sương mù, pháp lực của Cộng Công bị băng phong từng chút một.

Do đó, pháp lực Cộng Công có thể vận dụng ngày càng ít.

"Ầm!" Cộng Công hóa thành Bàn Cổ chân thân.

Khi hóa thành Bàn Cổ chân thân, thực lực của Cộng Công cũng tăng vọt, sánh ngang Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Cấm kỵ thần thông của Vu tộc không phải tầm thường, cái giá phải trả khi thi triển rất lớn, nhưng hiệu quả cũng kinh người.

Nhưng, chênh lệch giữa Cộng Công và Bàn Huyền quá lớn, dù thi triển cấm kỵ thần thông của Vu tộc cũng không thể bù đắp được.

Lưỡi đao của Ngô Đao tăng cường gấp trăm ngàn lần.

Trong nháy mắt, hàng vạn con thủy long và thủy mãng bị chém đứt.

Sương mù lạnh buốt bao phủ ức vạn vạn dặm.

Dù Cộng Công hiện giờ là Bàn Cổ chân thân, ở trong sương mù lạnh lẽo, pháp lực của hắn cũng bị băng phong từng chút một, chỉ là tốc độ rõ ràng đã giảm đi không ít.

"Bàn Huyền, chịu chết đi!" Cộng Công giơ cao Ngô Đao, lao về phía Bàn Huyền.

Lúc này, Hậu Thổ nhịn không được lấy ra Hỗn Nguyên Kỳ.

Tâm trạng của Hậu Thổ lúc này cũng rất phức tạp, nàng cũng tôn Bàn Cổ làm Phụ Thần, nhưng lại có tình huynh muội với Bàn Huyền, khi Bàn Cổ hủy diệt Bàn Cổ Giới, sự tôn kính của Hậu Thổ đối với Bàn Cổ cũng có sự thay đổi vi diệu.

Đến hiện tại, Hậu Thổ cũng không biết nên đối mặt với Bàn Huyền như thế nào.

Do dự một chút, Hậu Thổ tế ra Hỗn Nguyên Kỳ.

Cũng là để cứu Cộng Công.

Hậu Thổ đối đầu với Bàn Huyền cũng không có một chút cơ hội thắng nào, Cộng Công hiện giờ là Bàn Cổ chân thân, nhưng thực lực không bằng Hậu Thổ.

Hậu Thổ cũng lo lắng Bàn Huyền nổi giận sẽ giết Cộng Công.

Dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, ức vạn con thủy long và thủy mãng tụ lại một chỗ, ngăn cản Cộng Công.

Khi Cộng Công chém đứt hết ức vạn con thủy long và thủy mãng, pháp lực của hắn đã bị băng phong hơn phân nửa.

Hiện tại, Cộng Công tuy là Bàn Cổ chân thân, nhưng thực lực lại

không đạt tới Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, chỉ có Bán Thánh.

Bàn Cổ chân thân của Cộng Công cũng không duy trì được bao lâu nữa.

Cùng lúc đó Hỗn Nguyên Kỳ bay lên đỉnh đầu Cộng Công, diễn hóa ra một Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Cộng Công không kịp né tránh, bị nhốt trong Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Có Hỗn Nguyên Kỳ trấn áp trận nhãn, lại có pháp lực của Hậu Thổ thôi động, Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận vừa vận hành, Cộng Công không những không phá được, mà cũng không thể thoát ra.

Nếu pháp lực của Cộng Công không bị băng phong hơn phân nửa, có lẽ một lúc sau có thể thoát ra, nhưng hiện tại, trăm năm cũng không thoát được.

Chỉ cần một lát nữa, Cộng Công sẽ phải gánh chịu cái giá của việc thi triển cấm kỵ thần thông, tu vi của hắn sẽ hạ xuống Đại La Kim Tiên, thân thể cũng sẽ suy yếu vô cùng.

"Hậu Thổ, nhữ còn là huyết mạch Bàn Cổ không?

Có xứng với Phụ Thần không?" Cộng Công phẫn nộ gào thét.

Thân ảnh Hậu Thổ cũng xuất hiện trong trận.

Lúc này, trong lòng Hậu Thổ cũng có chút áy náy, nhưng không hề thu tay lại.

"Chuyện này dừng ở đây đi!

Phụ Thần trước hủy diệt Bàn Cổ Giới thì thôi, lại còn muốn đoạt xá đại huynh, thất bại vẫn lạc, cũng không thể trách đại huynh được." Hậu Thổ nói.

Nghe Hậu Thổ nói vậy, Cộng Công lại càng thêm phẫn nộ.

Cộng Công phẫn nộ đến cực điểm, Ngô Đao trong tay chém về phía Hậu Thổ.

Hậu Thổ không né không tránh, cũng không chống cự, mặc cho Ngô Đao trong tay Cộng Công chém trúng.

"Phanh!" Khi Ngô Đao chém trúng Hậu Thổ, thân thể nàng hóa thành tiên thiên ngũ hành chi lực.

Dưới sự vận hành của đại trận, tiên thiên ngũ hành chi lực cuộn trào.

Tiên thiên Ất Mộc chi lực hóa thành một con thanh long, tiên thiên Canh Kim chi lực hóa thành một con bạch hổ, tiên thiên Quý Thủy chi lực hóa thành huyền vũ, tiên thiên Ly Hỏa chi lực hóa thành chu tước, tiên thiên Tuất Thổ chi lực hóa thành kỳ lân.

Bất kể là thanh long, bạch hổ, huyền vũ, chu tước hay kỳ lân, đều có thực lực Chuẩn Thánh.

Hơn nữa, chỉ cần đại trận còn vận hành, thanh long và các thần thú khác có thể hồi sinh vô hạn.

Dưới sự vây công của năm chiến lực Chuẩn Thánh, Cộng Công tuy không rơi vào thế hạ phong, nhưng cũng rất vất vả.

Khi Cộng Công liều mình bị thương giết chết chu tước, chu tước lập tức hồi sinh, thực lực không hề suy giảm.

Lại đấu thêm mấy nghìn hiệp, Cộng Công cuối cùng cũng không chống đỡ nổi.

Khi Cộng Công thất bại, năm thần thú đang vây công hắn hóa thành một sợi dây ngũ sắc, hoàn toàn do tiên thiên ngũ hành chi lực ngưng tụ thành.

Sợi dây ngũ sắc tựa như linh xà, trói chặt lấy Cộng Công.

Bị sợi dây ngũ sắc trói buộc, dưới sự áp chế của tiên thiên ngũ hành chi lực, Cộng Công hoàn toàn không thể cử động.

Bắt được Cộng Công, Hậu Thổ cũng thu lại đại trận, thu hồi Hỗn Nguyên Kỳ.

Đưa Cộng Công đến trước mặt Bàn Huyền, Hậu Thổ mở lời cầu xin.

"Nể mặt nhữ, có thể tha cho hắn một mạng." Bàn Huyền vốn không định giết Cộng Công, ít nhất là không giết bây giờ, cũng tiện thể cho Hậu Thổ một chút thể diện.

Bị tiên thiên ngũ hành chi lực cấm cố, Cộng Công không thể cử động, vẻ mặt khuất nhục trừng mắt nhìn Bàn Huyền.

Nếu không phải không mở miệng được, Cộng Công đã chửi ầm lên rồi.

Gần đó, một đám Tổ Vu, có mấy Đại Vu vừa đến, cũng có người tức giận.

Mặc dù Bàn Cổ muốn đoạt xá Bàn Huyền, nhưng Bàn Huyền diệt chân linh Bàn Cổ, sẽ khiến không ít người trong Vu tộc phẫn hận.

Có thể nói, người muốn báo thù cho Bàn Cổ không chỉ có một mình Cộng Công.

Sự việc đã đến nước này, Hậu Thổ phải nỗ lực hóa giải.

"Đem Cộng Công đến Đông Hải, lấp mắt biển." Bàn Huyền mặt không biểu cảm nói với Hậu Thổ.

"Không được!" Đế Giang và mấy Tổ Vu vừa kinh hãi vừa tức giận.

Tuy nhiên, Bàn Huyền không hề lay động, Hậu Thổ do dự một chút, vung tay một cái, đưa Cộng Công đến Đông Hải.

Theo Hậu Thổ thấy, lấp mắt biển vẫn tốt hơn thân tử đạo tiêu.

Cộng Công đã ra tay, cũng không thể không trừng phạt.

Chương 266

Hậu Thổ một cái thuấn di đưa Cộng Công đến Đông Hải.

Một nơi nào đó ở Đông Hải, dưới đáy biển có một xoáy nước khổng lồ, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không dám bước vào.

Tứ hải đều có mắt biển, và không chỉ có một.

Lấy Đông Hải làm ví dụ, có mấy chục mắt biển, Hậu Thổ trực tiếp đưa Cộng Công đến mắt biển lớn nhất.

"Hãy tự kiểm điểm cho tốt, sau này sẽ có ngày thoát khốn." Hậu Thổ nói với Cộng Công.

Cộng Công mặt mày âm trầm.

Nước biển tách ra, Hậu Thổ xuống đáy biển.

Dù là mắt biển lớn nhất ở Đông Hải, lực lượng kinh khủng cũng không thể lay động được Hậu Thổ.

Ném Cộng Công đang bị cấm cố vào xoáy nước, trong nháy mắt đã không thấy đâu.

Nhưng, một khi cấm cố trên người Cộng Công biến mất, muốn thoát ra khỏi mắt biển cũng không khó, vì vậy, cần phải thêm một cái phong ấn.

Thế là, Hậu Thổ lấy ra Hỗn Nguyên Kỳ, dùng món Tiên Thiên Chí Bảo này làm phong ấn.

Có phong ấn do Hỗn Nguyên Kỳ hóa thành chặn mắt biển, tu vi của Cộng Công dù đạt đến Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên cũng khó thoát ra được.

Dù Hồng Quân đến, cũng cần một chút thời gian mới có thể phá

vỡ phong ấn. ...

Dưới chân Bất Chu Sơn, một khu vực rộng lớn bị phá hủy.

Cả Hồng Hoang đại địa càng thêm tiêu điều.

Mấy vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chiến đấu, sự phá hoại đối với Hồng Hoang là quá lớn.

Bàn Huyền lúc này ở Bất Chu Sơn, tế ra Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Dưới sự thúc giục của Bàn Huyền, Huyền Hoàng Bảo Tháp đón gió lớn lên, trong nháy mắt đã to bằng mấy chục vạn trượng.

"Ầm!" Lượng lớn huyền hoàng chi khí phát ra, ổn định Bất Chu Sơn.

Dưới sự ảnh hưởng của trận chiến trước đó, Bất Chu Sơn cũng chịu không ít va chạm, cần phải ổn định lại.

Phá hoại thì dễ, nhưng muốn hồi phục thì khó rồi.

Ước chừng Hồng Hoang mấy trăm nguyên hội cũng không hồi phục được.

Vừa dùng Huyền Hoàng Bảo Tháp ổn định Bất Chu Sơn, Bàn Huyền cũng vừa suy nghĩ.

Mặc dù Cộng Công bị lấp mắt biển, nhưng vấn đề còn lâu mới được giải quyết, số người trong Vu tộc địch thị Bàn Huyền chắc chắn không ít.

Trước đây, Vu tộc đối với Bàn Cổ tôn kính bao nhiêu, thì bây giờ phiền phức lớn bấy nhiêu.

Nếu không phải Bàn Cổ đã hủy diệt Bàn Cổ Giới, phiền phức sẽ còn lớn hơn.

"Xem ra, đã đến lúc toàn diện khai chiến với Yêu tộc rồi." Bàn

Huyền thầm tính toán.

Khai chiến với Yêu tộc, có thể chuyển dời không ít mâu thuẫn nội bộ của Vu tộc.

Chỉ cần Yêu tộc còn là nhân vật chính của lượng kiếp này, đại chiến Vu-Yêu là không thể tránh khỏi.

Lúc này, Hồng Quân, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, cả Nữ Oa cũng đều ra tay, hoặc là ổn định Bất Chu Sơn, hoặc là tu phục địa mạch.

Cũng là để tích lũy công đức.

Trong số các thánh nhân, Chuẩn Đề trong lòng thầm kêu khổ, trước đó y có giúp Bàn Cổ, tuy đã nương tay, nhưng lại là địch với Bàn Huyền, cũng là địch với Hồng Quân, đối đầu với Tam Thanh.

Tiếp Dẫn tuy cũng giúp Bàn Cổ, nhưng dù sao cũng không gia nhập Vu tộc.

Hiện tại, Bàn Huyền không để ý đến Chuẩn Đề, nhưng sau này khó nói, cũng khiến Chuẩn Đề trong lòng bất an.

Chỉ trong thời gian ngắn, Hậu Thổ đã trở về.

Nháy mắt đã qua mấy năm.

Mấy năm nay, Bàn Huyền và các thánh nhân không hề nhàn rỗi.

Hồng Hoang tuy chưa hoàn toàn hồi phục, nhưng cũng không còn quá hoang tàn.

Khi mọi việc viên mãn, có công đức giáng xuống.

Bàn Huyền và các thánh nhân đều nhận được một ít công đức, một số đại năng khác cũng nhận được chút công đức, như Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, còn có Trấn Nguyên Tử.

“Phanh!” Một đạo quang mang Khai Thiên Phủ xuất hiện ở Bất Chu Sơn.

Chính là Bàn Huyền ra tay khai tịch một thế giới cấp Đại La.

Bàn Cổ Giới bị hủy, cần phải khai tịch lại một cái mới.

Về phần trái tim Bàn Cổ, nếu đã dung nhập vào người Bàn Huyền, Bàn Huyền tự nhiên sẽ không vứt bỏ.

Tại Hồng Hoang khai tịch một thế giới cấp Đại La đối với Bàn Huyền không có độ khó, có thể làm một cách nhẹ nhàng.

Chỉ dùng chưa đến một ngày, Bàn Cổ Giới mới đã được khai tịch xong.

Tuy nhiên, Bàn Cổ Giới mới bên trong hoang vu, vừa không có Bàn Cổ huyết trì, cũng không có bao nhiêu hỗn độn linh khí.

Về phần Hoàng Trung Lý, Kiến Mộc, Thiên Tiên Quả Thụ các loại linh căn, đều bị Bàn Huyền di thực vào Bàn Cổ Giới mới.

“Bàn Cổ huyết trì nên kiến lập như thế nào?” Hậu Thổ mày nhíu chặt.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung các Tổ Vu đều đang lạnh lùng nhìn, từng người một đều chưa hoàn toàn hồi phục.

Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh ngưng tụ Bàn Cổ chân thân, gánh nặng phải chịu quá lớn, cần không ít thời gian mới có thể hồi phục.

Liếc nhìn Hậu Thổ một cái, Bàn Huyền nhìn ra được suy nghĩ trong lòng nàng.

Hậu Thổ đang cân nhắc có nên hy sinh thánh thể của mình để diễn hóa Bàn Cổ huyết trì hay không.

“Không khó!” Bàn Huyền lại cười một tiếng.

Tiếp theo, thấy Bàn Huyền tế ra mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên.

Mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên vốn chỉ là Hậu Thiên Linh Bảo, vì có Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang dung nhập, đều đã chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Quang hoa của mười hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo giao nhau tỏa sáng.

Dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên bố trí đại trận.

Khi Đô Thiên Thần Sát Đại Trận thành hình, sát khí lan tràn, từng đạo thiên thần lôi oanh minh, thần hỏa tứ ngược.

Ngay sau đó, hình chiếu của trái tim Bàn Cổ xuất hiện trong Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Hình chiếu của trái tim Bàn Cổ diễn hóa thành một Bàn Cổ huyết trì hư ảo.

Dưới sự vận chuyển của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Bàn Cổ huyết trì hư ảo dần dần thực chất hóa, chính là luyện giả thành chân.

Mặc dù không bằng Bàn Cổ huyết trì cũ, nhưng để dựng dục tiểu vu không thành vấn đề.

Chỉ là, tốc độ phát triển của Vu tộc không thể so với trước đây.

Tốc độ phát triển của Yêu tộc e rằng hiện tại đã vượt qua Vu tộc.

Cho nên, phải nhanh chóng diệt Yêu tộc.

Không chỉ để chuyển dời mâu thuẫn nội bộ của Vu tộc, mà uy hiếp của Yêu tộc đối với Vu tộc sẽ ngày càng lớn. ...

Khi đối phó với Bàn Cổ, Hồng Quân, Tam Thanh và Bàn Huyền kề vai tác chiến, nhưng khi chân linh Bàn Cổ bị diệt, họ đã không còn

chung đường.

Hồng Quân và Tam Thanh đều đang ngấm ngầm đẩy sóng trợ gió, muốn cho nội loạn của Vu tộc không ngừng leo thang.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không bỏ qua cơ hội tốt này.

Sự phát triển của Yêu tộc không ngừng tăng nhanh, Vu tộc lại ngày càng loạn, chênh lệch giữa hai chủng tộc đang dần thu hẹp lại.

Bộ lạc Cộng Công, nằm dưới chân Bất Chu Sơn.

"Cộng Công đại nhân bị phong ấn ở mắt biển Đông Hải, chúng ta đi cứu viện." Đại vu Tướng Liễu lớn tiếng kêu gọi.

Trong bộ lạc Cộng Công, uy vọng của Cộng Công cực cao, cho nên, khi tin tức Cộng Công bị lấp mắt biển truyền ra, lập tức gây nên sóng to gió lớn.

Chỉ có số ít người ủng hộ Bàn Huyền, hoặc bị xua đuổi, hoặc bị giết.

Có đại vu đứng ra muốn đối phó Bàn Huyền, nhưng nhiều người hơn lại cảm thấy cứu Cộng Công ra trước là việc cấp bách.

Thực lực của Bàn Huyền quá mạnh, lại là khí vận của Vu tộc, toàn bộ đại vu của Vu tộc gộp lại cũng chỉ là lấy trứng chọi đá.

"Đi, đi cứu Cộng Công đại nhân." Từng đại vu nối tiếp nhau hưởng ứng.

Cuối cùng, do đại vu Tướng Liễu và hơn trăm đại vu cùng nhau xuất phát, tiến về Đông Hải.

Để lại một đại vu trấn giữ bộ lạc, các tiểu vu ai làm việc nấy.

Không chỉ bộ lạc Cộng Công có người tiến về Đông Hải, mà không ít bộ lạc Vu tộc khác cũng có người hướng về Đông Hải.

Lực lượng phản đối Bàn Huyền bắt đầu liên hợp lại.

Nhưng, muốn từ chân Bất Chu Sơn đến Đông Hải cũng cần thời gian, đại vu tu vi Đại La Kim Tiên, một vạn năm cũng chưa chắc đến nơi.

Nhưng mỗi chủng tộc đều sẽ xây dựng truyền tống trận, có thần thông và pháp bảo không gian na di.

Vì vậy, chỉ cần mấy nghìn năm, Tướng Liễu và hơn trăm đại vu có thể đến được Đông Hải.

Những Vu tộc vốn ở Đông Hải, hoặc ở gần đó, một số đã bắt đầu tìm kiếm mắt biển.

Ngoài những Vu tộc muốn cứu Cộng Công, cũng có những kẻ không sợ chết muốn giết Bàn Huyền, dù biết không có khả năng thành công, cũng không hề sợ hãi.

Nếu Bàn Huyền muốn giết sạch những tiếng nói phản đối trong nội bộ Vu tộc, bất kể là Tổ Vu, Đại Vu, hay tiểu vu, đều sẽ giảm đi một nửa, thậm chí nhiều hơn, về phần những sinh linh không có huyết mạch Bàn Cổ, người phản đối Bàn Huyền lại không nhiều. ...

Biển xanh trời xanh, nước trời một màu.

Vô số hòn đảo lớn nhỏ phân tán trên Đông Hải.

Vật chủng trong biển vô số, cá, sò, rong biển, đá lạ, không biết bao nhiêu mà kể.

Long tộc từng là bá chủ tứ hải cũng đã sớm suy tàn.

Ngày nay, trong Đông Hải có không ít chủng tộc và đại năng hoàn toàn không coi Long tộc ra gì.

Dưới đáy biển sâu thẳm một màu đen kịt, không thấy ánh mặt trời, không chỉ lạnh lẽo, mà áp lực của nước biển cũng vô cùng kinh

khủng.

Dưới một rãnh biển sâu nhất ở Đông Hải, có một xoáy nước khổng lồ, đó chính là mắt biển lớn nhất Đông Hải, Cộng Công bị phong ấn tại đây.

Thiên Tiên đến đây, cũng là lành ít dữ nhiều, trừ phi có chí bảo hộ thân.

Đột nhiên, một bóng người xuất hiện, đầu cá thân người, chính là đại vu Vũ Sư.

Đại vu Vũ Sư tên là Bình Ế, trong số các đại vu của Vu tộc cũng là một nhân vật xuất chúng.

Hiện tại, tu vi của Vũ Sư là Đại La Kim Tiên.

Trong những người muốn cứu Cộng Công, Vũ Sư là người đầu tiên đến nơi.

Nhưng, muốn phá vỡ phong ấn do Hậu Thổ thiết lập lại rất khó.

Với tu vi đạo hạnh và thần thông của Hậu Thổ, phong ấn tùy tay thiết lập cũng không phải là thứ Đại La Kim Tiên có thể dễ dàng phá vỡ, huống chi là dùng Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Nguyên Kỳ để thiết lập phong ấn.

Nhưng Vũ Sư đã từ xa đến đây, tự nhiên phải dốc toàn lực.

Chương 267

Cẩn thận đến gần mắt biển, Vũ Sư cũng không dám bước vào.

Phong ấn của Hậu Thổ ngăn cản Cộng Công thoát ra, chứ không ngăn cản người khác đi vào.

Nếu bước vào mắt biển, Vũ Sư cũng sẽ làm bạn với Cộng Công.

Vừa đến gần thêm một chút, Vũ Sư vừa cẩn thận quan sát sự biến đổi của mắt biển.

Rất nhanh, đã nhìn ra được điểm yếu của mắt biển, Vũ Sư cũng không do dự, ngưng tụ toàn bộ pháp lực tung một đòn.

"Ầm!" Nước biển trong phạm vi ức vạn vạn dặm nổ tung.

Phong ấn chặn mắt biển lại không hề bị lay động.

Mặc dù Vũ Sư đã dùng toàn lực, cũng không thể lay động phong ấn.

"Phong ấn quá mạnh, bằng sức của Ngô, không thể phá vỡ được." Vũ Sư trong lòng thở dài.

Cộng Công ở trong mắt biển e rằng cũng không biết gì.

Nếu phong ấn bị lay động, Cộng Công ở trong mắt biển cũng sẽ cảm nhận được.

Không cam lòng, Vũ Sư lại tấn công thêm một lúc, vẫn không thể lay động phong ấn.

Về phần tiêu hao sức mạnh của phong ấn, cũng không khả thi, phong ấn nối liền với mắt biển, khi sức mạnh có chút tiêu hao sẽ lập tức hấp thụ sức mạnh của Đông Hải, cũng là nguồn cung cấp vô tận, không ngừng nghỉ.

Cùng với nội loạn của Vu tộc, cả Hồng Hoang cũng không yên tĩnh.

Trong đại thế hỗn loạn, không ít chủng tộc yếu nhỏ bị diệt vong, cũng có một số chủng tộc trở nên mạnh mẽ.

Yêu tộc lại nhân cơ hội này phát triển nhanh chóng.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất gần như đã hợp nhất quần yêu thiên hạ.

Thiên đình cũng trở thành thánh địa của Yêu tộc.

Dưới sức mạnh của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nhật nguyệt tinh thần của Hồng Hoang cũng bị ảnh hưởng.

Mỗi ngày đều có khoảng một phần mười nhật nguyệt tinh hoa và tinh thần chi lực rơi xuống thiên đình.

Tuy chỉ là một phần mười, nhưng sức mạnh mà nhật nguyệt tinh thần của Hồng Hoang mỗi ngày phóng thích ra có thể nói là kinh khủng.

Ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện, mặt trời thần hỏa màu vàng khiến hư không méo mó, càng khiến người ta không thể nhìn thẳng.

Mười tiểu kim ô đang ở gần đó quan sát, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại ở trong mặt trời thần hỏa.

Một phôi kiếm đang được rèn luyện trong thần hỏa.

Vận dụng không ít tiên thiên dược liệu mà thiên đình thu thập được, cùng với máu của thánh nhân Hồng Quân, Đế Tuấn muốn luyện chế một thanh Đồ Vu Kiếm.

Hiện giờ, phôi Đồ Vu Kiếm đã hoàn thành.

"Còn thiếu một bước." Đế Tuấn bất đắc dĩ thở dài.

“Thiếu gì?” Đông Hoàng Thái Nhất hỏi.

Đế Tuấn dùng Hà Đồ Lạc Thư suy diễn, muốn luyện thành Đồ Vu Kiếm, cần có vong hồn của Nhân tộc.

“Một trăm vạn vong hồn Nhân tộc.” Đế Tuấn nói.

Số lượng Nhân tộc rất lớn, một trăm vạn không phải là nhiều.

Chỉ riêng nhân loại ở Địa Tiên Giới đã vượt xa con số trăm vạn, ở Hồng Hoang đại địa còn nhiều hơn nữa.

“Chỉ là một trăm vạn vong hồn Nhân tộc?” Đông Hoàng Thái Nhất ngẩn ra, theo y thấy hoàn toàn không có độ khó!

Tiếp đó, Đông Hoàng Thái Nhất mang theo mấy yêu thần hạ giới đi thu thập vong hồn Nhân tộc.

Mang theo Bạch Trạch, Anh Chiêu, Thương Dương và mấy yêu thần khác, Đông Hoàng Thái Nhất rời thiên đình, hạ giới.

Trên Hồng Hoang đại địa, Nhân tộc phân tán khắp nơi, nhưng ở đông phương đại địa là nhiều nhất.

Sau khi cân nhắc, Đông Hoàng Thái Nhất không ra tay với nhân loại ở đông phương đại địa, mà đi đến nam phương đại địa.

Nhân loại ở tây phương đại địa cũng không nhiều, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại đều muốn chấn hưng tây phương, cho nên, nếu đến tây phương đại địa đồ sát trăm vạn nhân loại, có thể sẽ gây ra sự bất mãn của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, thật không đáng.

Về phần bắc phương đại địa, tuy cũng có nhân loại, nhưng lại ít hơn nam phương đại địa.

Trong một dãy núi khổng lồ ở phía nam Hồng Hoang, hàng trăm hàng nghìn bộ lạc phân tán, có người ở trong hang động, có người xây dựng trại.

Trong một khu rừng, có những ngôi nhà gỗ đơn sơ, một bộ lạc nhỏ khoảng mấy trăm người.

Bất chợt, một đám thái dương chân hỏa rơi xuống.

Tuy chỉ là một đám thái dương chân hỏa nhỏ, nhưng trong nháy mắt đã biến bộ lạc nhỏ thành tro bụi.

Mấy trăm nhân loại cũng không một ai may mắn thoát khỏi, thân thể hóa thành tro bụi, vong hồn lại bị câu đi. ...

Chưa đầy một năm, Đông Hoàng Thái Nhất và mấy yêu thần đã thu hoạch được trăm vạn vong hồn Nhân tộc ở nam phương đại địa.

Có được trăm vạn vong hồn Nhân tộc, Đông Hoàng Thái Nhất và mọi người lập tức trở về thiên đình.

"Đông Hoàng Thái Nhất, các ngươi thật quá đáng, quá coi thường Nhân tộc của Ngô." Một giọng nói phẫn nộ truyền đến.

Đông Hoàng Thái Nhất và mọi người chưa kịp về thiên giới nhìn lại, thì thấy Toại Nhân Thị đã đến.

Thấy Toại Nhân Thị, Đông Hoàng Thái Nhất cũng có chút bất ngờ.

Mặc dù trong lòng có chút kinh ngạc, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất không hề sợ hãi.

Toại Nhân Thị cũng chỉ có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Cùng là tu vi Chuẩn Thánh, tu vi của Đông Hoàng Thái Nhất vượt xa Toại Nhân Thị.

Ngoài ưu thế về tu vi, căn cước, thần thông, pháp bảo của Đông Hoàng Thái Nhất cũng đều chiếm ưu thế.

Vì vậy, thực lực hai bên chênh lệch rất lớn.

Mấy yêu thần sau lưng Đông Hoàng Thái Nhất liên thủ, cũng có

thể cùng Toại Nhân Thị một trận.

"Đừng tự tìm đường chết." Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng nói.

Đông Hoàng Thái Nhất không định động thủ với Toại Nhân Thị.

Trên người Toại Nhân Thị có đại khí vận, lại là đệ tử của Nhân giáo, nếu đánh giết Toại Nhân Thị, hậu quả không nhỏ.

Mục đích hạ giới đã đạt được, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không muốn gây thêm rắc rối, nhưng y không động thủ, Toại Nhân Thị lại không chịu bỏ qua.

Lúc này, Toại Nhân Thị đang vô cùng tức giận.

Rất nhanh, Toại Nhân Thị đã đến trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất.

Một ngọn lửa xuất hiện trong tay Toại Nhân Thị, chính là tân hỏa của Nhân tộc.

Toại Nhân Thị khoan gỗ lấy lửa, Nhân tộc mới có tân hỏa truyền đời.

Văn minh của Nhân tộc cũng bắt đầu từ việc Toại Nhân Thị khoan gỗ lấy lửa, mới có nền văn minh nông nghiệp.

Uy lực của ngọn tân hỏa đầu tiên vốn không nhỏ, cùng với sự phát triển của văn minh Nhân tộc, uy lực của tân hỏa càng lớn hơn.

Hiện giờ, uy lực tân hỏa trong tay Toại Nhân Thị còn lớn hơn thái dương chân hỏa, thậm chí gần bằng mặt trời thần hỏa.

Dưới sự điều khiển của Toại Nhân Thị, tân hỏa trong tay hóa thành một con hỏa xà lao về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Yêu thần Anh Chiêu hét lớn một tiếng, bay lên chống đỡ.

"Ầm!" Anh Chiêu tuy là Đại La Kim Tiên, nhưng không chống đỡ

nổi tân hỏa của Toại Nhân Thị.

Dưới sức mạnh va chạm của tân hỏa, Anh Chiêu hét lên một tiếng thảm thiết, phun ra một ngụm máu, bay ngược ra ngoài vạn dặm, đâm gãy một ngọn núi nhỏ cao ngàn trượng.

Vì có Anh Chiêu chống đỡ, uy lực của tân hỏa cũng giảm đi một chút.

"Hừ!" Đông Hoàng Thái Nhất hừ lạnh.

Mặt trời thần hỏa màu vàng xuất hiện trên người Đông Hoàng Thái Nhất, sau đó hóa thành một con tam túc kim ô.

Tân hỏa linh xà đối đầu với kim ô do mặt trời thần hỏa hóa thành, hoàn toàn không địch nổi.

"Phanh!" Không lâu sau, tân hỏa linh xà bị đánh tan.

Sau khi đánh tan tân hỏa của Toại Nhân Thị, kim ô hóa thành một biển lửa màu vàng.

Lượng lớn mặt trời thần hỏa thiêu đốt về phía Toại Nhân Thị.

Toại Nhân Thị chật vật né tránh, nhưng không né được, đành phải toàn lực chống đỡ.

Dù Toại Nhân Thị đã dùng toàn lực, nhưng vẫn không chống đỡ nổi.

Khi pháp bảo phòng ngự của Toại Nhân Thị bị phá vỡ, mặt trời thần hỏa cuồng dũng ập tới.

Một lúc lâu sau, mặt trời thần hỏa biến mất, Toại Nhân Thị thì mặt mày xám xịt, tuy không vẫn lạc, nhưng cũng bị thương không nhẹ.

Đây là Đông Hoàng Thái Nhất đã nương tay.

Nhân tộc dù sao cũng do Nữ Oa tạo ra, lại phụ thuộc vào Vu tộc, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không dám quá đáng.

Nếu không phải vì luyện chế Đồ Vu Kiếm, Đông Hoàng Thái Nhất cũng sẽ không mang theo mấy yêu thần đồ sát trăm vạn nhân loại.

Trước mắt đã không còn bóng dáng của Đông Hoàng Thái Nhất và mấy yêu thần, sắc mặt Toại Nhân Thị khó coi. ...

Trở về thiên đình, Đông Hoàng Thái Nhất với tốc độ nhanh nhất đến ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện.

Trăm vạn vong hồn Nhân tộc được dung nhập vào phôi Đồ Vu Kiếm.

Có được trăm vạn vong hồn Nhân tộc dung nhập, Đồ Vu Kiếm cuối cùng cũng luyện chế hoàn thành.

Khi Đồ Vu Kiếm vừa luyện chế thành công, một cỗ khí hung lệ bá đạo lượn lờ trên đó.

Tuy là vật hậu thiên, nhưng lại là Hậu Thiên Chí Bảo, uy lực có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo.

"Thành công rồi." Đông Hoàng Thái Nhất lộ vẻ vui mừng.

Đế Tuấn cũng vui mừng không kém.

Chân thân của Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh cũng không chống đỡ nổi Đồ Vu Kiếm.

Có Đồ Vu Kiếm, sức mạnh của thiên đình cũng mạnh hơn.

Chênh lệch với Vu tộc lại thu hẹp lại.

Nhưng, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng chỉ vui mừng một chút mà thôi.

Thanh Đồ Vu Kiếm này tuy uy lực không nhỏ, nhưng không phá

được Bàn Cổ chân thân.

"Trừ Bàn Huyền và Hậu Thổ, Vu tộc không ai có thể chống lại được sự sắc bén của Đồ Vu Kiếm." Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Nữ Oa và Chuẩn Đề, tuy đều là thánh thể, nhưng chỉ dựa vào thể chất cũng chưa chắc chống lại được Đồ Vu Kiếm.

Về phần Đế Giang, Chúc Dung và các Tổ Vu khác, tuy đều chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, nếu thi triển cấm kỵ thần thông của Vu tộc, có thể hóa thành Bàn Cổ chân thân, cũng không sợ Đồ Vu Kiếm.

Về phần triệu hoán Bàn Cổ chân thân, trước đây có thể, nhưng bây giờ thì không được nữa, là vì Bàn Cổ Giới đã bị hủy.

Bàn Huyền tuy đã khai tịch ra Bàn Cổ Giới mới, nhưng lại thua xa Bàn Cổ Giới đã bị hủy.

Cùng với sự ra đời của Đồ Vu Kiếm, có dị tượng xuất hiện.

Nhưng không phải điềm lành, mây đen dày đặc, huyết quang nhuộm đỏ bầu trời, sát khí lan tràn, sầu vân thảm vụ lượn lờ.

Chương 268

Nếu ý chí không đủ mạnh, nhìn thẳng vào Đồ Vu Kiếm sẽ tâm thần thất thủ, rơi vào trạng thái điên cuồng.

Đế Tuấn đưa tay ra, Đồ Vu Kiếm bay vào tay.

Tay cầm Đồ Vu Kiếm, Đế Tuấn cũng có chút hăng hái.

Tùy tay vung một kiếm, kiếm khí chém đứt hư không, có thể tuyệt thiên diệt địa.

Đối với uy lực của Đồ Vu Kiếm, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều hài lòng.

Do dung nhập máu của Hồng Quân, thanh Đồ Vu Kiếm này có thể phát ra thánh nhân chi uy.

Uy lực mạnh mẽ, cộng thêm thánh nhân chi uy chấn nhiếp, sự đáng sợ của Đồ Vu Kiếm có thể thấy được. ...

Một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn, Bàn Huyền đang cảm ngộ đại đạo.

"Đồ Vu Kiếm!" Bàn Huyền mở hai mắt ra, lạnh lùng cười một tiếng.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất luyện chế Đồ Vu Kiếm, tuy là bí mật, nhưng không giấu được Bàn Huyền.

Đông Hoàng Thái Nhất mang theo mấy yêu thần đồ sát trăm vạn nhân loại, Bàn Huyền cũng biết.

Nếu Bàn Huyền ra tay, ít nhất có thể cứu được mấy chục vạn nhân loại.

Nhưng, Bàn Huyền lại mặc cho Yêu tộc luyện chế ra Đồ Vu

Kiếm.

Hiện tại, tiếng nói phản đối Bàn Huyền trong Vu tộc quá lớn, thậm chí có người đề xuất giải tán Vu tộc.

Mặc dù cũng có không ít người ủng hộ Bàn Huyền, nhưng người phản đối lại nhiều hơn.

Cùng với việc Yêu tộc luyện chế ra Đồ Vu Kiếm, và cái chết của trăm vạn nhân loại, có thể chuyển dời không ít mâu thuẫn nội bộ của Vu tộc.

"Chỉ một thanh Đồ Vu Kiếm thì không đủ." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Bước tiếp theo, có thể tính kế mười đứa con trai của Đế Tuấn.

Về phần có xuất hiện Khoa Phụ đuổi mặt trời và Hậu Nghệ bắn mặt trời hay không, đều không phải trọng điểm, trọng điểm là mười thái tử Yêu tộc phải chết mấy đứa, tốt nhất là chết hết.

"Chuẩn Đề, lần này đừng khiến Ngô thất vọng đấy!" Bàn Huyền liếc mắt về phía Đông Hải, trong lòng thầm nghĩ.

Chuẩn Đề giúp Bàn Cổ, Bàn Huyền có thể tạm thời không tính toán, nhưng nếu biểu hiện tiếp theo của Chuẩn Đề không thể khiến y hài lòng, y sẽ khiến Chuẩn Đề phải trả giá. ...

Bên bờ Đông Hải, Thang Cốc, một gốc tiên thiên linh căn Phù Tang Thụ cao ức vạn trượng.

Thang Cốc có một truyền tống trận, có thể truyền tống đến thiên đình.

Phù Tang Thụ đối với Kim Ô nhất tộc có lợi ích không nhỏ, cho nên, Đế Tuấn để mười tiểu kim ô tu luyện ở Thang Cốc.

Khi Đế Tuấn luyện chế Đồ Vu Kiếm, mười tiểu kim ô đã đến thiên đình quan sát.

Hiện giờ, Đồ Vu Kiếm luyện chế thành công, mười tiểu kim ô lại trở về Thang Cốc.

Có căn cước không tồi, công pháp đỉnh cấp, cộng thêm lượng lớn tài nguyên, tu vi của mười tiểu kim ô đều đã đạt đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Mười tiểu kim ô đang nghỉ ngơi trên Phù Tang Thụ.

Ngoài Thang Cốc, một bóng người lén lút, chính là Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, quan sát đại trận ngoài Thang Cốc.

Ngoài Thang Cốc có tiên thiên đại trận do Đế Tuấn thiết lập, người thường không thể vào được, nhưng không làm khó được thánh nhân.

Quan sát một lúc bên ngoài trận, Chuẩn Đề cũng đã nhìn ra được bảy tám phần.

"Ẩn chứa tiên thiên hà lạc, lại có thái dương chi lực, trận này có chút thú vị." Chuẩn Đề lẩm bẩm.

Tiếp đó, Chuẩn Đề một bước bước vào tiên thiên đại trận ngoài Thang Cốc.

Hồng Hoang thiên giới, trong tinh không rộng lớn bao la.

Vô số thái cổ tinh thần đang vận hành, trông có vẻ hỗn loạn vô tự, nhưng thực ra tuân theo quỹ đạo huyền diệu, lấy Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh làm chủ.

Thái Dương Tinh do mắt phải của Bàn Cổ hóa thành.

Ngọn lửa nóng rực bao phủ bề mặt Thái Dương Tinh, tại một nơi nào đó trên Thái Dương Tinh, một cung điện nguy nga sừng sững.

Trong Thái Dương Cung, Đế Tuấn đang dùng bản mệnh hỏa diễm

luyện hóa Đồ Vu Kiếm.

Vì Đồ Vu Kiếm do Đế Tuấn luyện chế thành, muốn hoàn toàn luyện hóa rất dễ dàng, cũng đã hoàn toàn luyện hóa rồi, sở dĩ tiếp tục luyện hóa, là hy vọng nâng cao uy lực của Đồ Vu Kiếm, cũng mượn Đồ Vu Kiếm để nâng cấp bản mệnh hỏa diễm của mình.

Kim Ô nhất tộc có bản mệnh hỏa diễm, cấp thấp nhất là thái dương chân hỏa, tiếp theo là mặt trời thần hỏa, cuối cùng là hỗn độn thần hỏa.

Giống như bản mệnh hỏa diễm của mười tiểu kim ô đều là thái dương chân hỏa, bản mệnh hỏa diễm của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thì là mặt trời thần hỏa.

Cấp bậc của bản mệnh hỏa diễm khác nhau, đối với căn cước cũng có ảnh hưởng.

Nếu bản mệnh hỏa diễm là hỗn độn thần hỏa, có thể tiến hóa thành hỗn độn kim ô.

Nếu tiến hóa thành hỗn độn kim ô, căn cước sẽ vượt qua Tam Thanh và Tổ Vu, có thể so với Hỗn Độn Ma Thần.

Tuy nhiên, Đế Tuấn nâng cấp bản mệnh hỏa diễm từ thái dương chân hỏa thành mặt trời thần hỏa đã vô cùng gian khổ, muốn nâng cấp mặt trời thần hỏa thành hỗn độn thần hỏa càng khó khăn vô cùng.

Bỗng nhiên, ngực đau nhói, Đế Tuấn thu lại bản mệnh hỏa diễm, phun ra một ngụm máu.

Cảm ứng được có tiểu kim ô chết, Đế Tuấn kinh hãi thất sắc.

Suy nghĩ một chút, Đế Tuấn lấy ra Hà Đồ Lạc Thư suy diễn.

Chỉ suy diễn một lát, Đế Tuấn đã biết có tám tiểu kim ô bị Khoa Phụ đánh chết.

“Khoa Phụ!” Đế Tuấn nghiến răng nghiến lợi.

Sát ý kinh khủng xuất hiện trên người Đế Tuấn.

Thu lại Hà Đồ Lạc Thư, Đế Tuấn một cái lướt người ra khỏi Thái Dương Cung.

Thi triển hóa hồng chi thuật, Đế Tuấn lao ra ngoài Thái Dương Tinh, không tiếc đốt cháy tinh huyết để tăng tốc độ, muốn nhanh chóng đến hạ giới. ...

Khoa Phụ cũng không nói nhiều lời, một chưởng vỗ về phía Lục Áp.

Mặc dù Khoa Phụ còn lâu mới dùng toàn lực, nhưng một chưởng cũng uy lực cực lớn, có thể nói là kinh thiên động địa.

“Phanh!” Thân thể Lục Áp bị đánh nổ, nhưng không có máu thịt văng tung tóe, mà hóa thành thái dương chân hỏa.

“?” Khoa Phụ cũng ngẩn ra.

Cũng vào lúc Khoa Phụ ngẩn người, thái dương chân hỏa lại ngưng tụ thành hình người.

Lục Áp sắc mặt bình tĩnh, không bị thương.

Khi Khoa Phụ lại tung một đòn, Lục Áp thi triển hóa hồng chi thuật.

So với trước đây, hồng quang do Lục Áp hóa thành tốc độ nhanh hơn gấp mười lần.

Dù Khoa Phụ bung hết tốc độ, cũng không đuổi kịp.

Lúc này, Khoa Phụ cũng biết Lục Áp trước đó đang giấu nghề.

Không thể không nói, Lục Áp có chút bản lĩnh.

“Tên súc sinh lông vũ này có bí mật.” Khoa Phụ thầm nghĩ.

Đã không đuổi kịp, Khoa Phụ cũng dứt khoát đi đuổi một con kim ô khác.

Mười thái tử Yêu tộc, trừ Lục Áp, còn có một con kim ô sống sót.

Dùng hơn nửa ngày, Khoa Phụ mới đuổi kịp tiểu kim ô.

"Ầm!" Đào mộc trượng trong tay Khoa Phụ trực tiếp đánh nổ nó.

Cứ như vậy, Yêu tộc chỉ còn lại Lục Áp là thái tử.

Hồng Hoang cũng chỉ còn lại ba con kim ô, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Lục Áp.

Mỗi khi đánh chết một tiểu kim ô, Khoa Phụ đều nhận được công đức.

Giết chín tiểu kim ô, công đức Khoa Phụ nhận được cộng lại không hề nhỏ.

Hấp thu công đức từ việc đánh chết chín tiểu kim ô, tu vi đạo hạnh của Khoa Phụ đều có sự tăng tiến không nhỏ. ...

Chín thái tử Yêu tộc bị Tổ Vu Khoa Phụ giết, thiên đình chấn động.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chấn nộ, các yêu thần cũng đều phẫn nộ.

Để báo thù, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hai người mang theo mười vạn đại quân hạ giới, cùng lúc đó, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của thiên đình bao phủ bộ lạc Khoa Phụ.

Ba trăm sáu mươi lăm đại yêu tu vi Đại La Kim Tiên, mỗi người cầm một cây tinh thần chủ phiên, tạo thành chu thiên chi thế.

Hơn một vạn đại yêu tu vi Thái Ất Kim Tiên cũng đều cầm một cây tinh thần phiên, nhưng là phó phiên.

Có ức vạn yêu quái, có tu vi Thái Ất Kim Tiên, cũng có tu vi Kim Tiên và dưới Kim Tiên.

Với đội hình như vậy, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể tạm thời chống lại Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Mười vạn đại quân mà Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất mang theo cũng đều là tinh nhuệ của Yêu tộc, tu vi thấp nhất đều là Kim Tiên.

Mặc dù Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ở thiên đình, nhưng đã khóa chặt bộ lạc Khoa Phụ.

Mượn tinh quang, Đế Tuấn và mọi người không gian na di.

Khi Đế Tuấn và mọi người đến phía trên bộ lạc Khoa Phụ, ngoài Khoa Phụ, còn có Cường Lương, Cú Mang, Nhục Thu, và cả Hậu Thổ.

Đối mặt với bốn Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh, áp lực của Đế Tuấn và mọi người rất lớn, lại thêm Hậu Thổ, căn bản không có cơ hội thắng.

Nhưng muốn rời đi, Đế Tuấn lại không cam lòng.

"Khoa Phụ giết chín con trai của Ngô, Ngô với ngươi không chết không thôi." Đế Tuấn tức giận nói.

"Chạy thoát một con súc sinh lông vũ, giết ngươi cũng có thể gom đủ một bộ." Khoa Phụ cười lạnh.

Về phần đúng sai, cũng không quá quan trọng, cũng không cần tranh luận.

Về lý, mười thái tử Yêu tộc gây nghiệt, gây họa cho bộ lạc Khoa Phụ, Khoa Phụ ra tay đánh giết cũng là hợp lý, huống chi còn có công đức, nhưng Đế Tuấn chết chín đứa con, không thể đơn giản cho qua.

Vu tộc tuy hiện giờ đang nội loạn, nhưng Khoa Phụ cũng không coi Yêu tộc ra gì.

"Tức chết Ngô rồi!" Tam thi thần của Đế Tuấn nhảy dựng lên, tay cầm Đồ Vu Kiếm lao về phía Khoa Phụ.

Thân là thiên đế của thiên đình, cũng là tộc trưởng của Yêu tộc, Đế Tuấn hiện giờ lại đích thân ra tay, có thể thấy được lửa giận của y.

Nhìn Đồ Vu Kiếm trong tay Đế Tuấn, sắc mặt Hậu Thổ hơi biến, trong mắt có chút kiêng kỵ.

Khoa Phụ và Cường Lương không nhìn ra, nhưng Hậu Thổ lại một mắt nhìn ra được sự đáng sợ của Đồ Vu Kiếm.

Mặc dù thanh Đồ Vu Kiếm này không làm gì được thánh thể của Hậu Thổ, nhưng lại có thể phá vỡ chân thân của Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh, về phần Đại Vu và tiểu vu, càng không chống đỡ nổi.

Khi Hậu Thổ định ra tay, một đóa Thập Nhị Phẩm Kim Liên lại đột nhiên xuất hiện.

"Tiếp Dẫn!" Sắc mặt Hậu Thổ trầm xuống.

Thập Nhị Phẩm Kim Liên là trấn giáo chi bảo của Thích giáo, cũng là pháp bảo của Tiếp Dẫn, hiện giờ lại đang ngăn cản Hậu Thổ.

Hậu Thổ tế ra Diệt Thế Đại Ma.

Chương 269

Dưới sự tấn công của Diệt Thế Đại Ma, Thập Nhị Phẩm Kim Liên không ngừng bại lui.

Thập Nhị Phẩm Kim Liên chỉ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Diệt Thế Đại Ma lại là Tiên Thiên Chí Bảo, phẩm cấp không cùng một đẳng cấp.

Hơn nữa, uy lực của Diệt Thế Đại Ma sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo.

Tu vi đạo hạnh của Hậu Thổ cũng trên Tiếp Dẫn, do đó, khi Diệt Thế Đại Ma và Thập Nhị Phẩm Kim Liên đối đầu, cái sau hoàn toàn rơi vào thế hạ phong.

Nhưng, Tiếp Dẫn dù sao cũng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, chống đỡ một lát cũng không khó.

Có Thập Nhị Phẩm Kim Liên cản trở Hậu Thổ, Đế Tuấn lại đối chiến Khoa Phụ.

Khoa Phụ hồn nhiên không sợ, đào mộc trượng trong tay vung ra.

"Phanh!" Một đòn va chạm, Đồ Vu Kiếm tuy không chém đứt đào mộc trượng, nhưng cũng khiến đào mộc trượng xuất hiện một vết nứt.

"Thanh kiếm trong tay Đế Tuấn?" Đồng tử Khoa Phụ co lại.

Lưỡi kiếm sắc bén của Đồ Vu Kiếm gần như khiến Khoa Phụ không thể nhìn thẳng, thông qua đào mộc trượng trong tay, Khoa Phụ cũng hiểu rõ sự đáng sợ của Đồ Vu Kiếm.

Với chân thân Tổ Vu hiện tại của Khoa Phụ, không thể chống lại được Đồ Vu Kiếm.

Tu vi và đạo hạnh của Đế Tuấn vốn đã trên Khoa Phụ, lại có Đồ Vu Kiếm trong tay, thực lực vượt xa Khoa Phụ một đoạn lớn.

Cường Lương, Cú Mang và Nhục Thu ba người đều nhìn ra chỉ bằng sức mình Khoa Phụ không đánh bại được Đế Tuấn, nhưng lại do dự.

Khoa Phụ không mở lời, nếu Cường Lương và những người khác ra tay tương trợ cũng không hay lắm.

Tổ Vu đều có tôn nghiêm và kiêu ngạo.

Trong nháy mắt, Khoa Phụ và Đế Tuấn đã đấu mấy chục hiệp.

Dưới sự thôi động của pháp lực Đế Tuấn, Đồ Vu Kiếm sắc bén vô song, Khoa Phụ không chống đỡ nổi.

Mới giao thủ mấy chục hiệp, đào mộc trượng trong tay Khoa Phụ đã sắp bị chém đứt.

"Phụt!" Vai phải của Khoa Phụ có thêm một vết thương sâu thấy xương, suýt nữa một cánh tay bị chém đứt.

Cứ thế này, Khoa Phụ có khả năng sẽ bị Đế Tuấn chém giết.

Cường Lương nghiến răng, ra tay giúp Khoa Phụ.

Thấy Cường Lương ra tay giúp Khoa Phụ, Đông Hoàng Thái Nhất cũng ra tay, nhưng có Cú Mang chặn lại Đông Hoàng Thái Nhất.

Hỗn Độn Lôi chi pháp tắc xuất hiện trên người Cường Lương.

Khi Cường Lương tung một thần thông, từng đạo thiên thần lôi oanh minh, chấn động hoàn vũ, lay động cửu thiên thập địa.

Có Cường Lương tương trợ, Khoa Phụ cũng không còn áp lực.

Mặc dù không còn, nhưng sắc mặt Khoa Phụ lại không tốt lắm.

Cùng với việc Cường Lương ra tay, cũng chứng tỏ Khoa Phụ

không bằng Đế Tuấn, khiến Khoa Phụ mất mặt.

Khoa Phụ không muốn thừa nhận, nhưng sự thật cũng đúng là như vậy, thực lực không bằng Đế Tuấn.

Dù Đế Tuấn không có Đồ Vu Kiếm, cũng có thể đánh bại Khoa Phụ.

Khi Cường Lương và Khoa Phụ hợp lực, Đế Tuấn tuy không rơi vào thế hạ phong, nhưng cũng không chiếm được bao nhiêu tiện nghi.

Bên kia, Đông Hoàng Thái Nhất và Cú Mang khó phân thắng bại.

Về phần mười vạn đại quân mà Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất mang đến cũng không nhàn rỗi.

Một đội quân của bộ lạc Khoa Phụ lao ra.

Sức mạnh của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tăng phúc cho đại quân Yêu tộc, hạn chế quân đội Vu tộc.

Bất chợt, có thái cổ tinh thần rơi xuống.

Thái cổ tinh thần xuyên qua ba mươi ba tầng trời, lại xuyên qua cương phong lôi hỏa, ầm ầm rơi xuống, uy thế kinh người.

Sau khi một thái cổ tinh thần rơi xuống, lại có quả thứ hai, thứ ba...

Rất nhanh, vô số thái cổ tinh thần rơi xuống.

Tinh thần chi lực ngày càng khổng lồ ngưng tụ thành một khối, cuối cùng rơi xuống, diệt tuyệt mọi sinh cơ.

Hậu Thổ áp chế được Thập Nhị Phẩm Kim Liên, đang định ngăn chặn sức mạnh của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, lại có Tam Bảo Ngọc Như Ý bay tới.

Chính là Nguyên Thủy cũng ra tay.

Đối phó một mình Tiếp Dẫn, Hậu Thổ áp lực không lớn, nhưng thêm một Nguyên Thủy, áp lực của Hậu Thổ cũng không nhỏ.

Cũng vào lúc này, một Huyền Hoàng Bảo Tháp xuất hiện, ngăn chặn sức mạnh của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Mặc cho quần yêu thiên đình toàn lực thôi động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, uy lực dù sánh ngang Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, cũng căn bản không thể phá vỡ được Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Thái Thượng, Thông Thiên, Chuẩn Đề, và Nữ Oa, lại đều không ra tay. ...

Đứng sừng sững trên Bất Chu Sơn, ánh mắt Bàn Huyền nhìn về phía bộ lạc Khoa Phụ.

Cùng lúc tế ra Huyền Hoàng Bảo Tháp để chống lại Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Bàn Huyền dùng khí vận làm môi giới, truyền đạt ý chí của mình đến tất cả mọi người trong Vu tộc.

Đã đến lúc quyết chiến với Yêu tộc rồi.

"Diệt Yêu tộc!" Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nhất thời, những Vu tộc hét lớn diệt Yêu tộc ngày càng nhiều.

Vu-Yêu quyết chiến chính là đại thế sở xu.

Nhưng, Hồng Hoang không hề xuất hiện lượng kiếp.

Mặc dù Vu tộc và Yêu tộc đều là nhân vật chính của lượng kiếp, nhưng chênh lệch thực lực quá lớn.

Nếu thực lực Yêu tộc tăng cường gấp mười, quyết chiến với Vu tộc có lẽ có thể dẫn phát lượng kiếp.

Giờ phút này, Vu-Yêu quyết chiến không chỉ là thiên số, mà là thiên đạo đại thế.

Thiên số đã định, lại là đại thế, hiện giờ Bàn Huyền cũng không thể nghịch lại.

Cùng với việc hai tộc Vu-Yêu toàn diện khai chiến, cả Hồng Hoang có vô số cuộc tàn sát.

Bất kể là thiên giới, nhân giới tứ hải bát hoang, hay là u minh, đều tràn ngập sát phạt chi khí.

Thây chất thành núi, máu chảy thành sông, vô số vong hồn đang gào khóc.

Mỗi ngày đều có vô số vong hồn xếp hàng vào luân hồi.

Trật tự của địa phủ tuy chưa sụp đổ, nhưng cũng có chút hỗn loạn.

Có kẻ xui xẻo, vong hồn vừa luân hồi chuyển thế, chưa kịp ra đời đã chết, thậm chí hồn phi phách tán.

Tuy thảm liệt, nhưng so với lượng kiếp thì vẫn còn tốt hơn.

Thiên giới là chiến trường chính trong cuộc quyết chiến của hai tộc Vu-Yêu.

Ba mươi ba tầng trời gần như bị đánh nát, thiên ngoại thiên cũng lung lay sắp đổ.

Chỗ dựa lớn nhất của Yêu tộc là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nhưng hiện giờ cũng không phát huy được tác dụng gì nhiều.

Nữ Oa và Chuẩn Đề hai người hiện đang ở trong tinh không Hồng Hoang.

Có hai thánh nhân ở trong tinh không Hồng Hoang, khiến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc bị ảnh hưởng lớn.

Khi Nam Thiên Môn bị phá vỡ, đại quân Vu tộc ùa vào.

Tiên cảnh của thiên đình, những công trình kiến trúc lần lượt sụp đổ trong chiến hỏa.

Ngoài yêu thần Quỷ Xa bị Hậu Nghệ bắn chết, còn có mấy yêu thần khác cũng vẫn lạc.

Dưới sự thất thủ liên tục của thiên đình, Đông Hoàng Thái Nhất luôn chiến đấu ở tuyến đầu.

Tuy nhiên, thực lực của Đông Hoàng Thái Nhất tuy mạnh mẽ, nhưng cũng không thể xoay chuyển tình thế.

Ba đến năm Tổ Vu vây công có thể đánh cho Đông Hoàng Thái Nhất không ngóc đầu lên được.

Không biết tự lúc nào, Đông Hoàng Thái Nhất đã từ đệ nhất trọng thiên lui về đệ thập cửu trọng thiên.

Thấy phòng tuyến lại sắp sụp đổ, Đông Hoàng Thái Nhất bất đắc dĩ hạ lệnh rút về đệ nhị thập trọng thiên.

Chưa đợi Đông Hoàng Thái Nhất rút về đệ nhị thập trọng thiên, có sức mạnh thời gian và không gian phong tỏa một khu vực rộng lớn, cũng cấm cố y.

Chính là thần thông do Đế Giang và Chúc Cửu Âm hai người hợp lực thi triển.

Bản mệnh pháp tắc của Đế Giang là Hỗn Độn Không Gian Pháp Tắc, bản mệnh pháp tắc của Chúc Cửu Âm là Hỗn Độn Thời Gian Pháp Tắc.

Ba ngàn pháp tắc, không gian vi vương, thời gian vi tôn, khi hai loại pháp tắc kết hợp lại chính là vô tận thời không.

Mặc dù đều là tu vi Chuẩn Thánh, nhưng pháp lực của Đế Giang và Chúc Cửu Âm đều trên Đông Hoàng Thái Nhất.

Ngoài tu vi, căn cước của Đế Giang và Chúc Cửu Âm cũng vượt qua Đông Hoàng Thái Nhất.

Khi Đế Giang và Chúc Cửu Âm hợp lực thi triển thời không thần thông, dưới thánh nhân, e rằng không ai có thể phá vỡ.

"Vút!" Hậu Nghệ bắn một mũi tên, Đông Hoàng Thái Nhất tuy kịp thời dùng Đông Hoàng Chung đỡ được, nhưng Đông Hoàng Chung cũng lung lay sắp đổ.

"Đông Hoàng Thái Nhất, khí số của nhữ đã tận." Đế Giang cười lạnh.

"Đây là nơi chôn thân của nhữ." Chúc Cửu Âm lạnh lùng nhìn Đông Hoàng Thái Nhất.

"Hừ, nói năng ngông cuồng." Đông Hoàng Thái Nhất tức giận đến bật cười.

Mặc dù tình cảnh tồi tệ, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất không hề sợ hãi.

Cùng lắm là chết, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không phải kẻ tham sống sợ chết.

Không chỉ vì báo thù cho chín đứa cháu, mà còn vì hậu bối của Yêu tộc.

Nếu thiên đình bị diệt, Vu tộc lại trở thành nhân vật chính của trời đất, Yêu tộc sẽ bi thảm.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc cũng từng cường thịnh, nhưng hiện giờ lại khuất nhục.

Toàn lực thôi động Đông Hoàng Chung, Đông Hoàng Thái Nhất vừa muốn báo thù cho chín đứa cháu, cũng muốn vì hậu bối Yêu tộc mà giết ra một con đường sống.

Dưới sự thôi động toàn lực của Đông Hoàng Thái Nhất, Đông Hoàng Chung bùng nổ uy năng cực lớn.

"Keng!" Một tiếng chuông vang lên, khiến thời không bị phong tỏa sinh ra một chút gợn sóng.

Nhưng muốn phá vỡ thời không bị phong tỏa lại không được.

"Vút!" Hậu Nghệ lại bắn một mũi tên, khiến Đông Hoàng Thái Nhất không thể không phân ra sức mạnh để đối phó.

Tiếp đó, Đế Giang và Chúc Cửu Âm hai người đều hiện hóa ra tổ vu chân thân, một trái một phải công kích Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất vốn đã bị thương, thực lực giảm đi không ít, hiện giờ lại bị hai Tổ Vu vây công, thật là nguy kịch.

Đấu được mấy trăm hiệp, Đông Hoàng Thái Nhất xem ra sắp không chống đỡ nổi nữa.

Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng trở nên tàn nhẫn.

"Thân tử đạo tiêu, cũng phải kéo các ngươi theo chôn cùng." Đông Hoàng Thái Nhất nghiến răng nghiến lợi.

Lời vừa dứt, Đông Hoàng Chung liền tự bạo.

Đông Hoàng Chung là Hậu Thiên Chí Bảo, một khi tự bạo, uy lực sinh ra cũng vô cùng kinh khủng.

"Ầm!" Dưới sự tự bạo của Đông Hoàng Chung, lực lượng kinh khủng va chạm.

Chương 270

Vì khoảng cách quá gần, Đế Giang và Chúc Cửu Âm đều bị thương.

Nhưng, một kiện Hậu Thiên Chí Bảo tự bạo tuy uy lực cực lớn, nhưng cũng không đủ để khiến Đế Giang và Chúc Cửu Âm vẫn lạc.

Sau khi tự bạo Đông Hoàng Chung, thân thể và nguyên thần của Đông Hoàng Thái Nhất cũng tự bạo.

Một Chuẩn Thánh tự bạo, có thể kinh khủng đến như vậy.

Thời không bị phong tỏa vỡ nát.

Vô tận thời không loạn lưu cuộn trào.

Đông Hoàng Thái Nhất thân tử đạo tiêu.

Đế Giang và Chúc Cửu Âm cũng suýt nữa vẫn lạc.

Chỉ thấy, nửa người của Đế Giang đã mất, Chúc Cửu Âm còn mất hơn nửa người.

Tuy bị thương không nhẹ, nhưng may mà Đế Giang và Chúc Cửu Âm đều sống sót.

Chỉ cần tĩnh dưỡng mấy nghìn năm, Đế Giang và Chúc Cửu Âm có thể hoàn toàn hồi phục. ...

Đệ tam thập nhị trọng thiên, Đế Tuấn phun ra một ngụm máu.

Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng Đế Tuấn, địa vị còn quan trọng hơn mười đứa con trai.

Chết chín đứa con, Đế Tuấn tuy thương tâm phẫn nộ, nhưng cũng chưa hoàn toàn mất đi lý trí, nhưng cùng với sự vẫn lạc của Đông Hoàng Thái Nhất, y đã hoàn toàn mất đi lý trí.

“Ngô nhất định phải diệt Vu tộc.” Đế Tuấn tức giận hét lớn.

Đặc biệt là Đế Giang và Chúc Cửu Âm, Đế Tuấn không tiếc bất cứ giá nào cũng phải giết. ...

Một nơi nào đó trên Hồng Hoang đại địa, Hậu Thổ nhìn lên thiên giới.

Đông Hoàng Thái Nhất vẫn lạc, khí vận của Yêu tộc lại thất thoát không ít.

Chiến tranh kéo dài đến hiện tại, Yêu tộc chết vô số, thương vong của Vu tộc cũng không nhỏ.

Tuy không có một Tổ Vu nào vẫn lạc, nhưng Đại Vu lại chết không ít.

Nhưng, thương vong của Vu tộc tuy lớn, nhưng so với Yêu tộc thì lại nhỏ hơn.

Nguyên thần của Hậu Thổ ký thác vào thiên đạo, khiến nàng dễ dàng động tất thiên cơ.

Thiên số đang không ngừng biến đổi.

Hiện giờ, thiên số đã định, Yêu tộc hợp lẽ phải bị diệt vong.

Khi Yêu tộc bị diệt, Vu tộc có thể đại hưng.

Thiên đình bị diệt không còn xa nữa, chỉ cần thiên đình bị diệt, Vu tộc có thể trở thành nhân vật chính của trời đất, đây là thiên số.

Dù Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn không trở về Hồng Hoang, dù có trở về, cũng không thể thay đổi được thiên số.

Thông qua cuộc chiến với Yêu tộc, không ít mâu thuẫn nội bộ của Vu tộc đã được giải quyết.

Đợi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, khí vận đại đại

tăng gia, mỗi người trong Vu tộc đều có thể nhận được không ít lợi ích, đến lúc đó, tiếng nói phản đối Bàn Huyền sẽ càng ít đi.

Muốn tiêu trừ ảnh hưởng của Bàn Cổ trong Vu tộc, không phải là chuyện trong thời gian ngắn có thể làm được, cũng cần thời gian.

Nhưng cũng nên làm sớm không nên để muộn.

Nếu đợi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, Bàn Cổ lại phục sinh, dù Bàn Huyền có thể dễ dàng diệt Bàn Cổ, phiền phức ngược lại sẽ lớn hơn. ...

Tinh không Hồng Hoang.

Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh đối lập, là biểu lý của nhau, âm dương tương tế, diễn hóa lưỡng nghi.

Cái gọi là Bàn Cổ sinh thái cực, lưỡng nghi tứ tượng tuần, cũng chính là Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh.

Lại có vô số thái cổ tinh thần đang vận hành, lấy Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh làm trung tâm.

Nữ Oa và Chuẩn Đề hai người lần lượt ở hai vị trí trong tinh không Hồng Hoang.

Dưới thủ đoạn thánh nhân của Nữ Oa và Chuẩn Đề, nhật nguyệt tinh thần bị hạn chế, khiến uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc giảm mạnh.

"Đông Hoàng Thái Nhất vẫn lạc, đại thế đã định." Nữ Oa lẩm bẩm.

Thiên đình bị diệt đã là thiên số, Đế Tuấn không chỉ là một con kiến, nhưng cũng không thể nghịch thiên.

Nếu Đế Tuấn trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, có lẽ có thể nghịch thiên, nhưng khả năng nghịch thiên thành công cũng rất nhỏ.

Cùng lúc đó, Chuẩn Đề ở một nơi khác trong tinh không Hồng Hoang trong lòng thở dài.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thành lập thiên đình, gần như thống nhất Yêu tộc.

Dưới sự lãnh đạo của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu tộc quật khởi, tuy không bằng Vu tộc, nhưng cũng là chủng tộc thứ hai Hồng Hoang dưới Vu tộc.

Tận mắt chứng kiến thiên đình quật khởi, hiện giờ, lại phải chứng kiến thiên đình bị diệt, Chuẩn Đề cũng trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Ngoài ra, Chuẩn Đề còn nghĩ đến Bàn Huyền.

Chân linh Bàn Cổ bị diệt, nguyên thần sẽ bị Bàn Huyền thôn phệ, trái tim Bàn Cổ cũng sẽ dung nhập vào thân thể Bàn Huyền.

Nếu Vu tộc lại trở thành nhân vật chính của trời đất, căn cước của Bàn Huyền lại sẽ có sự tăng tiến không nhỏ.

"Sau này, Hồng Hoang là thiên hạ của Bàn Huyền." Chuẩn Đề thầm nghĩ.

Chuẩn Đề cũng có hối hận, không nên giúp Bàn Cổ, ban đầu không coi trọng Bàn Huyền, lại không ngờ Bàn Huyền lại diệt được chân linh Bàn Cổ.

Nhưng, mọi chuyện đã xảy ra, Chuẩn Đề bây giờ có hối hận cũng vô dụng.

Sự việc đã đến nước này, Chuẩn Đề cũng chỉ có thể lập công lao, để Bàn Huyền thấy được giá trị của mình.

Thế là, Chuẩn Đề hướng về phía Thái Dương Tinh.

Khí vận của thiên đình nối liền với Thái Dương Tinh.

Thái Dương Tinh là một trong hai trận nhãn của Chu Thiên Tinh

Đấu Đại Trận.

Lần này đến Thái Dương Tinh, Chuẩn Đề muốn phá hoại khí vận của thiên đình. ...

Trong hỗn độn vực ngoại.

Vừa vây khốn Tam Thanh và Tiếp Dẫn, Bàn Huyền vừa áp chế Hồng Quân.

Thiên đạo pháp thân của Hồng Quân quả thật không yếu, nhưng trong hỗn độn chỉ có thể phát huy bảy thành chiến lực.

Thần lôi màu tím đen trong tay Hồng Quân, uy lực tuy lớn, nhưng không đủ để đánh bại Bàn Huyền.

Hiện tại, thực lực của Hồng Quân có thể tiếp cận Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên.

Nếu tu vi Hồng Quân là Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên, có lẽ có thể đánh bại Bàn Huyền.

Hiện giờ, Hồng Quân bị áp chế, Tam Thanh và Tiếp Dẫn nhất thời không thể thoát thân, đều không thể trở về Hồng Hoang.

Về phần đánh bại Bàn Huyền, Hồng Quân và mọi người đều thầm cười khổ.

Vừa chiến đấu, Bàn Huyền vừa cảm thụ sự biến đổi của đại đạo khí vận trên người mình.

Cuộc quyết chiến Vu-Yêu lần này, Vu tộc đoạt được một ít khí vận, nhưng khí vận thất thoát lại nhiều hơn.

Mặc dù được không bù mất, nhưng chỉ cần diệt vong thiên đình, Vu tộc chỉ cần tổn thất không quá lớn, có khả năng sẽ trở thành nhân vật chính của trời đất.

"Đông Hoàng Thái Nhất vẫn lạc rồi?

Vậy chỉ còn lại Đế Tuấn.” Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nhưng, bây giờ không phải lúc trở về Hồng Hoang.

Nhìn Hồng Quân đang khổ sở giãy giụa, Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền càng thêm sắc bén.

Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều là Hỗn Nguyên Thánh Nhân có nguyên thần ký thác vào thiên đạo Hồng Hoang.

Dựa vào nguyên thần ký thác thiên đạo, Hồng Quân và mọi người cũng biết được cục diện của Hồng Hoang.

Cuộc quyết chiến Vu-Yêu tuy đang như lửa bừng bừng, nhưng thiên đình bị diệt cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Biết được Đông Hoàng Thái Nhất vẫn lạc, sắc mặt Hồng Quân và mọi người đều đại biến.

Với cục diện hiện tại, không có Đông Hoàng Thái Nhất, thiên đình càng không chống đỡ nổi.

Tuy nhiên, Hồng Quân và mọi người hợp lực cũng không địch lại Bàn Huyền.

Không đánh bại được Bàn Huyền thì không thể trở về Hồng Hoang, khiến Hồng Quân và mọi người lòng nóng như lửa đốt.

Từ bỏ thánh thể hiện tại?

Hồng Quân và mọi người đều đang cân nhắc.

Tam Thanh và Tiếp Dẫn hợp lực thôi diễn thiên cơ Hồng Hoang.

Mặc dù ở trong hỗn độn thôi diễn thiên cơ Hồng Hoang, nhưng vì nguyên thần ký thác vào thiên đạo Hồng Hoang, Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng miễn cưỡng suy diễn ra được một ít thiên cơ Hồng Hoang.

Từ thiên số, Tam Thanh và Tiếp Dẫn biết được Vu tộc có điểm

báo đại hưng.

Chỉ đợi thiên đình bị diệt, Vu tộc sẽ hưng thịnh.

Trong tinh không Hồng Hoang, yêu khí tràn ngập, từng lá cờ Tinh Thần hiện ra giữa hư không.

Ba trăm sáu mươi lăm lá cờ Tinh Thần chính tạo thành thế Chu Thiên, do từng Đại Yêu có tu vi Đại La Kim Tiên chưởng khống.

Lại có hơn một vạn lá cờ Tinh Thần phụ xuất hiện, cũng đều do một Đại Yêu chưởng khống, hoặc là Đại La Kim Tiên, hoặc là Thái Ất Kim Tiên.

Ngoài hơn một vạn Đại Yêu chưởng khống cờ Tinh Thần, còn có ức vạn yêu quái.

Ức vạn sinh linh đồng tâm hiệp lực bày trận, muốn phối hợp ăn ý lại là chuyện khó, nhưng Chiêu Yêu Phiên của Đế Tuấn lại có thể giải quyết hoàn hảo.

Dựa vào Chiêu Yêu Phiên, có thể khiến ức vạn yêu quái phân tán khắp nơi trong tinh không phối hợp vô cùng ăn ý.

Hiện tại, Chuẩn Đề lại đến Thái Dương Tinh.

Lại có Hi Hòa và Thường Hi hai chị em ở Thái Âm Tinh.

Vì có chị em Hi Hòa, Thiên Đình vẫn luôn không thể khống chế Thái Âm Tinh.

Nếu có thể khống chế Thái Âm Tinh, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sẽ còn lớn hơn.

Khi Chuẩn Đề đến Thái Dương Tinh, dưới thủ đoạn của Thánh Nhân, liên hệ giữa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Thái Dương Tinh bị chặt đứt.

Mất đi sức mạnh của Thái Dương Tinh, Chu Thiên Tinh Đấu Đại

Trận đứng trước bờ vực sụp đổ.

Cùng lúc đó, Nữ Oa tế ra Hồng Tú Cầu.

Dưới sức mạnh xung kích của Hồng Tú Cầu, nhật nguyệt tinh thần hỗn loạn.

Tiếp đó, ba trăm sáu mươi lăm lá cờ Tinh Thần chính lần lượt vỡ nát, theo sau là các lá cờ Tinh Thần phụ.

Trong thời gian ngắn, cờ Tinh Thần đều bị hủy, các Đại Yêu chưởng khống cờ Tinh Thần đều bị thương.

Càng có không ít tiểu yêu thân tử. "Xong rồi!" Trong lòng đông đảo Đại Yêu đều trĩu nặng.

Chương 271

... "Ầm!" Lăng Tiêu Bảo Điện sụp đổ một nửa.

Đế Tuấn tóc tai bù xù, mặt mày xám xịt, trên người có mấy vết thương.

Yêu tộc vốn đã ở thế yếu, mất đi Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, khoảng cách với Vu tộc càng lớn hơn.

Trong khoảnh khắc, Đế Tuấn đã tuyệt vọng.

Hà Đồ Lạc Thư bị tổn hại lơ lửng trên đỉnh đầu Đế Tuấn, toàn thân bị Thái Dương Thần Hỏa bao phủ, trong tay là một thanh Đồ Vu Kiếm.

Lúc này, đối thủ của Đế Tuấn không phải Tổ Vu, mà là mấy Đại Vu.

Hình Thiên, Xi Vưu, Hậu Nghệ, Tương Liễu, Cửu Phượng... mấy Đại Vu cùng vây công Đế Tuấn.

Mấy Đại Vu này đều đã tiếp cận cấp Tổ Vu, nay hợp lực vây công Đế Tuấn, có lẽ có thể trong một trận chiến mà trở thành Tổ Vu.

Đế Giang, Chúc Dung và mấy Tổ Vu khác đang quan sát ở không xa, nếu đám người Hình Thiên đối phó không được, mấy Tổ Vu sẽ ra tay.

Ngoài ra, Hậu Thổ đang ở trong tối. "Mấy tên Đại Vu cũng dám chiến đấu với Ngô, tìm chết!" Đế Tuấn giận dữ, trong lòng vô cùng tức tối.

Chúng Đại Vu đều chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, Đế Tuấn dù sao cũng là Chuẩn Thánh.

Vu tộc vượt cấp chiến đấu là chuyện thường, Đế Tuấn tuy bị thương, nhưng cũng không để mấy Đại Vu vào mắt. "Đại phủ của Ngô đã đói khát không chịu nổi rồi." Hình Thiên nói. "Quang minh tạo ra hắc ám, tạm biệt, Thái Dương!" Hậu Nghệ lạnh lùng. "Một con súc sinh lông lá cũng dám tự xưng Thiên Đế, trở thành vong hồn dưới đao của Xi Vưu Ngô đi!" Xi Vưu cười gằn.

Cửu Phượng ra tay đầu tiên, trực tiếp hiển hóa ra chân thân Đại Vu, tương tự Quỷ Xa, cũng là một con chim chín đầu.

Thoạt nhìn, chân thân của Cửu Phượng giống Quỷ Xa, nhưng vẫn có sự khác biệt.

Thực lực của Cửu Phượng cũng vượt xa Quỷ Xa một đoạn dài.

Theo Cửu Phượng ra tay, Xi Vưu và những người khác cũng đều xuất thủ.

Tuy mấy Đại Vu đều chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, nhưng thực lực hoặc là tiếp cận Chuẩn Thánh, hoặc là ngang với Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Đối mặt với sự vây công của mấy Đại Vu, Đế Tuấn cũng không dám quá xem thường.

Theo Đế Tuấn biết, Đại Vu Hình Thiên từng chém giết Chuẩn Thánh.

Xi Vưu dường như cũng từng giết chết một Chuẩn Thánh.

Tuy Cửu Phượng ra tay đầu tiên, nhưng công kích của Hình Thiên lại đến trước.

Binh khí của Hình Thiên là Hồng Liên Phủ, một kiện Hậu Thiên Chí Bảo do Bàn Huyền luyện chế.

Khi Hình Thiên một phủ bổ ra, ánh phủ sắc bén vô song, càng có

biển lửa do Hồng Liên Nghiệp Hỏa hóa thành.

Trước tiên, một đoàn Hồng Liên Nghiệp Hỏa lớn vây lấy Đế Tuấn.

Trong chớp mắt, bốn phương tám hướng đều là Hồng Liên Nghiệp Hỏa, Đế Tuấn không thể tránh né. "Hừ!" Đế Tuấn hừ lạnh một tiếng.

Hồng Liên Nghiệp Hỏa tuy đáng sợ, nhưng không làm gì được Đế Tuấn.

Hỏa chi pháp tắc của Hồng Hoang xuất hiện trên người Đế Tuấn, bản mệnh hỏa diễm của y đối đầu với Hồng Liên Nghiệp Hỏa.

Bản mệnh hỏa diễm của Đế Tuấn tuy là Thái Dương Thần Hỏa, nhưng đã tiếp cận Hỗn Độn Thần Hỏa. "Ầm!" Thái Dương Thần Hỏa và Hồng Liên Nghiệp Hỏa va chạm.

Dưới sự thiêu đốt của Thái Dương Thần Hỏa, Hồng Liên Nghiệp Hỏa bị thiêu đốt thành hư vô.

Không phải Hồng Liên Nghiệp Hỏa quá yếu, chỉ là Hình Thiên chưa phát huy được uy lực lớn nhất của Hồng Liên Nghiệp Hỏa.

Khi Thái Dương Thần Hỏa phá vỡ Hồng Liên Nghiệp Hỏa, ánh phủ Hồng Liên cũng sắp bổ trúng Đế Tuấn, nhưng lại bị Hà Đồ Lạc Thư chặn lại.

Công kích của Cửu Phượng, Xi Vưu và những người khác cũng tới.

Nếu chỉ đối chiến một mình Hình Thiên, Đế Tuấn không có nhiều áp lực, nhưng giao chiến với mấy Đại Vu, áp lực phải chịu không nhỏ.

Mặc dù đám người Hình Thiên không phối hợp, nhưng cũng hơi

áp chế được Đế Tuấn.

Nếu đám người Hình Thiên có thể phối hợp ăn ý, muốn đánh bại Đế Tuấn cũng không quá khó.

Ngoài trận chiến ở đây, những nơi khác đều dần dần kết thúc.

Thiên Đình đã bị hủy diệt, tiểu yêu chết vô số, Đại Yêu hoặc chết hoặc chạy trốn.

Yêu tộc đã hết thời.

Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn dù có trở về Hồng Hoang cũng đành bất lực.

Đế Tuấn cũng đã cùng đường mạt lộ.

Nếu Hậu Thổ, Nữ Oa và Chuẩn Đề không ra tay, có lẽ Đế Tuấn có thể trốn thoát, nhưng Đế Tuấn lại không trốn, chọn chiến tử.

Lại qua một lát, thấy Đế Tuấn sắp không chống đỡ nổi, Hình Thiên lại nói một câu kinh người: "Để một mình Ngô chém giết Đế Tuấn." Khi lời của Hình Thiên vừa thốt ra, Xi Vưu và Cửu Phượng đều không khỏi ngẩn người.

Đế Giang và mấy Tổ Vu đang quan chiến ở không xa cũng nhìn nhau kinh ngạc.

Đế Tuấn lại càng thêm tức giận.

Ánh mắt Hình Thiên kiên định.

Sau khi nhìn nhau với Hình Thiên một cái, Xi Vưu và những người khác cũng lui về phía sau, thật sự để Hình Thiên và Đế Tuấn đơn đấu.

Xi Vưu và mấy Đại Vu khác đều đã nhìn ra ý đồ của hắn từ trong ánh mắt của Hình Thiên.

Huyết mạch Đại Vu của Hình Thiên đang sôi trào. "Đúng là không

biết sống chết." Đế Tuấn nói.

Hình Thiên đối đầu Đế Tuấn!

Một trận chiến giữa Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh.

Đầu tiên là Hồng Liên Nghiệp Hỏa và Thái Dương Thần Hỏa giao phong, tiếp đó là Hồng Liên Phủ và Đồ Vu Kiếm va chạm.

Bất kể là Hồng Liên Phủ trong tay Hình Thiên, hay Đồ Vu Kiếm trong tay Đế Tuấn, đều là Hậu Thiên Chí Bảo.

Khi hai kiện Hậu Thiên Chí Bảo va chạm, bùng phát ra sức mạnh hủy thiên diệt địa.

Hư không vỡ nát, vô tận loạn lưu cuộn trào.

Tuy nhiên, bất kể là tu vi đạo hạnh, Đế Tuấn đều ở trên Hình Thiên.

Lúc đầu đấu mấy chục hiệp, Hình Thiên không rơi vào thế hạ phong, thậm chí còn chiếm chút ưu thế, nhưng đến hiệp thứ một trăm, đã hơi ở thế yếu.

Các Tổ Vu và Đại Vu đang quan chiến đều có chút lo lắng.

Trừ khi Hình Thiên từ Đại Vu tiến hóa thành Tổ Vu, nếu không, cơ hội thắng là quá nhỏ.

Nhưng chúng Vu cũng tôn trọng Hình Thiên.

Không biết tự lúc nào, Hình Thiên và Đế Tuấn đã chiến đấu mấy ngàn hiệp.

Bỗng nhiên, Đế Tuấn chộp lấy một cơ hội, một kiếm chém bay đầu Hình Thiên.

Chân thân Đại Vu tuy cường hãn, có thể chống đỡ Tiên Thiên Linh Bảo bình thường, nhưng lại không thể chống lại mũi nhọn của Đồ Vu

Kiếm. "Hình Thiên!" Thấy đầu Hình Thiên bị Đế Tuấn một kiếm chém đứt, Đế Giang và những người khác đều không khỏi kinh hãi.

Hậu Thổ ở trong tối do dự một chút, nhưng vẫn không ra tay.

Mất đầu, Hình Thiên trong thời gian ngắn sẽ không chết, Hậu Thổ cũng không vội ra tay.

Đại Vu tuy có thân bất tử, nhưng Đồ Vu Kiếm lại có thể phá giải.

Mất đầu, Hình Thiên một tay cầm đại phủ, tay kia đang tìm đầu.

Lo lắng Hình Thiên tìm được đầu, Đế Tuấn phất tay, một lượng lớn Thái Dương Thần Hỏa muốn thiêu cái đầu của Hình Thiên thành tro bụi.

Ngay khi Thái Dương Thần Hỏa sắp thiêu đầu Hình Thiên, thời không vặn vẹo một chút, cái đầu của Hình Thiên biến mất không thấy.

Trong mắt Đế Tuấn lộ vẻ không cam lòng, biết có Thánh Nhân nào đó đã ra tay, có thể là Hậu Thổ, cũng có thể là Nữ Oa hoặc Chuẩn Đề.

Thủ đoạn của Thánh Nhân không phải là thứ Đế Tuấn có thể chống lại. "Nếu đã không thể thiêu đầu Hình Thiên thành tro, vậy thì thiêu thân thể của Hình Thiên thành tro." Đế Tuấn thầm nghĩ.

Dưới một cái phất tay của Đế Tuấn, Thái Dương Thần Hỏa hóa thành một biển lửa, hướng về phía Hình Thiên.

Trong chớp mắt, Thái Dương Thần Hỏa rơi xuống người Hình Thiên.

Ở trong Thái Dương Thần Hỏa bá đạo vô cùng, Hình Thiên cũng đau đớn vô cùng.

Thân thể Hình Thiên không thể kiên trì quá lâu.

Không tìm được đầu, huyết mạch Đại Vu của Hình Thiên lại càng sôi trào hơn.

Chiến hồn bất khuất xuất hiện trên người Hình Thiên.

Trong khoảnh khắc, ý chí của Hình Thiên đủ để chấn động cửu thiên thập địa.

Tiếp đó, chỉ thấy Hình Thiên lấy hai nhũ làm mắt, lấy rốn làm miệng. "?" Đế Tuấn trừng lớn mắt.

Đế Giang và những người khác cũng đều kinh ngạc.

Hậu Thổ ở trong tối lại nở một nụ cười trên môi.

Cũng vào lúc này, huyết mạch Đại Vu của Hình Thiên đang tiến hóa.

Rất nhanh, Hình Thiên đã sở hữu huyết mạch Tổ Vu.

Có huyết mạch Tổ Vu, Hình Thiên cũng từ Đại Vu biến thành Tổ Vu.

Tuy tu vi không tăng lên, nhưng căn cước từ Đại Vu biến thành Tổ Vu, thực lực của Hình Thiên cũng tăng vọt.

Đồ Vu Kiếm trong tay Đế Tuấn tuy có thể khắc chế Tổ Vu, nhưng lại không dễ dàng như khắc chế Đại Vu. "Chết!" Hình Thiên hét lớn một tiếng, như sấm sét.

Lúc này, khí thế của Hình Thiên cũng đạt đến một trình độ đáng sợ.

Dưới sự chấn nhiếp của khí thế Hình Thiên, Đế Tuấn có chút sợ hãi, tuy chỉ một chút, nhưng cũng đã không thể tưởng tượng nổi.

Hình Thiên toàn thân chấn động, Thái Dương Thần Hỏa trên người bị chấn tan.

Vung đại phủ, Hình Thiên không quản ngại gì mà lao về phía Đế Tuấn.

Tuy có chút sợ hãi, nhưng Đế Tuấn vẫn cắn răng nghênh chiến.

Dưới thế công cuồng mãnh của Hình Thiên, Đế Tuấn bị nghiền ép.

Chưa đến một trăm hiệp, Hình Thiên một phủ chém đứt một cánh tay của Đế Tuấn, tiếp đó, Đế Tuấn cũng đầu lìa khỏi cổ.

Trong lúc chém giết thân thể của Đế Tuấn, Hình Thiên cũng diệt luôn nguyên thần của y.

Chương 272

Đế Tuấn, vẫn lạc! ...

Thiên Đình bị diệt.

Đông Hoàng Thái Nhất tự bạo, Đế Tuấn bị Hình Thiên chém giết.

Đại Yêu chết đi không biết bao nhiêu.

Tuy Hồng Hoang có vô số yêu, nhưng không còn thành khí hậu.

Lúc này, nhân vật chính của một lượng kiếp ở Hồng Hoang, chính là Vu tộc.

Trong cuộc quyết chiến với Yêu tộc, Vu tộc đại thắng. ...

Bàn Huyền trở về Hồng Hoang.

Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng đều đã trở về Hồng Hoang.

Khí vận trên người Bàn Huyền chính là khí vận Vu tộc.

Lần này toàn diện khai chiến với Yêu tộc, kẻ địch của Vu tộc không chỉ có Yêu tộc, nhưng tất cả cũng đã ngã ngũ.

Khí vận của Vu tộc thất thoát không ít, tuy cũng cướp đoạt được một ít, nhưng không thể hoàn toàn bù đắp.

Nhưng, tu vi của Bàn Huyền lại không hề giảm sút.

Hiện tại, tu vi thân thể của Bàn Huyền là Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, tu vi nguyên thần là Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên. "Chưa đầy một nguyên hội, Vu tộc có thể trở thành nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang." Bàn Huyền cẩn thận cảm nhận sự biến hóa khí vận trên người, trong lòng thầm nghĩ.

Tộc Kim Ô chỉ còn lại một mình Lục Áp.

Theo sự diệt vong của Thiên Đình, Yêu tộc từ đó suy tàn, lại trở thành một đám cát bụi.

Nhìn khắp Hồng Hoang, không còn thế lực nào có thể chống lại Vu tộc, Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất cũng là xu thế tất yếu.

Bàn Huyền cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm.

Tuy biết Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn sẽ gây chuyện, nhưng đại cục đã định.

Trừ khi Vu tộc giải tán, nếu không, dù có một chủng tộc nào đó quật khởi, cũng không thể thay đổi đại cục.

Cho nên, dù Hồng Quân và Tam Thanh trong lòng ủng hộ Nhân tộc, cũng chỉ có thể mưu đồ cho nhân vật chính của trời đất tiếp theo.

Bất kể là Hồng Hoang, hay thế giới khác, dưới Thiên Đạo không có nhân vật chính vĩnh hằng.

Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất cũng không thể kê cao gối ngủ yên, chưa chắc sẽ không bị chủng tộc khác thay thế.

Hiện tại, Bàn Huyền đang luyện hóa trái tim Bàn Cổ và nguyên thần Bàn Cổ, tu vi thân thể và tu vi nguyên thần của hắn đều đột phá mạnh mẽ, nếu Vu tộc lại trở thành nhân vật chính của trời đất, tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng không phải là chuyện khó.

Có thể nói, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đối với Bàn Huyền đã không còn xa vời, mà ở ngay trước mắt.

Về phần mâu thuẫn nội bộ của Vu tộc, tuy chưa giải quyết hoàn toàn, nhưng cũng đã giải quyết được phần lớn, phần còn lại cần thời

gian.

Vừa nghĩ, Bàn Huyền vừa từ Đại La Thiên đi xuống.

Trong tinh không Hồng Hoang, vô số thái cổ tinh thần vỡ nát.

Ngay cả Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh cũng bị ảnh hưởng, bị phá hoại một ít.

Khi Bàn Huyền đến tinh không Hồng Hoang, Nữ Oa, Hậu Thổ, và Chuẩn Đề ba người đã ra đón.

Thiên Đình đã trở thành một đống phế tích, Yêu tộc kẻ chết người chạy, không còn gây ra uy hiếp cho Vu tộc.

Lúc này, tâm trạng của ba người Hậu Thổ cũng đều không tệ.

Hiện tại, tám Thánh Nhân của Hồng Hoang đều thông hiểu thiên cơ, biết rằng Vu tộc sẽ đại hưng.

Vu tộc hiện tại đã hưng thịnh hơn, lại đại hưng nữa tất sẽ trở thành nhân vật chính của trời đất.

Một khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, lợi ích mà Bàn Huyền có được tự nhiên là lớn nhất, Hậu Thổ và những người khác cũng sẽ có được lợi ích không nhỏ.

Phải biết rằng, người của Vu tộc tuy đều có khí vận Thiên Đạo, nhưng khí vận của Vu tộc lại là khí vận Đại Đạo.

Cho nên, chỉ cần là người của Vu tộc, tuy có khí vận Thiên Đạo, nhưng tác dụng của khí vận lại tương đương với khí vận Đại Đạo.

Bàn Huyền nhìn xuống, ánh mắt rơi vào tầng trời thứ ba mươi hai, tiếp đó lại nhìn vào tầng trời thứ ba mươi mốt, tầng trời thứ ba mươi...

Không chỉ Thiên Đình trở thành phế tích, Thiên giới cũng bị phá hoại không nhỏ.

Hai đồng tử của Hồng Quân, bây giờ không có khả năng trở thành Thiên Đế và Thiên Hậu.

Nếu không có Bàn Huyền xuất hiện, sau lượng kiếp Vu Yêu, hai đồng tử của Hồng Quân có thể trở thành Thiên Đế và Thiên Hậu, là Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu.

Hạo Thiên Thượng Đế còn được gọi là Đại Thiên Tôn, Ngọc Đế.

Dao Trì Kim Mẫu lại được gọi là Vương Mẫu.

Nhưng bây giờ, nếu Hồng Quân, Tam Thanh và Tiếp Dẫn đề xuất để Hạo Thiên làm Thiên Đế, Vu tộc sẽ không đồng ý.

Thiên Đình sẽ được xây dựng lại, nhưng sẽ là Thiên Đình của Vu tộc.

Lúc này, Bàn Huyền có thể cảm nhận được khí vận của Vu tộc đang không ngừng tăng lên.

Điều này cũng liên quan đến Hình Thiên, một Đại Vu tiến hóa thành Tổ Vu, khí vận sẽ tăng lên rất nhiều. ...

Trong Đại La Thiên, là đạo trường của từng Thánh Nhân.

Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung, Tiếp Dẫn ở Cực Lạc thế giới.

Tam Thanh lại tụ tập tại Bát Cảnh Cung ở Thái Thượng Đại Xích Thiên.

Tuy trước đó năm Thánh Nhân liên thủ đối phó Bàn Huyền, nhưng đó cũng là do tình thế bắt buộc.

Trong lòng Tam Thanh vẫn thù địch Hồng Quân, Tiếp Dẫn cũng vậy.

Quan hệ giữa Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng không tốt.

Nội bộ Tam Thanh cũng có mâu thuẫn.

Trong Bát Cảnh Cung, đệ tử của Thái Thượng là Huyền Đô đang luyện đan.

Huyền Đô kế thừa y bát của Thái Thượng, đi theo con đường vô vi, cũng tinh thông luyện đan.

Cái gọi là Đại Đạo ba ngàn, thù đồ đồng quy, luyện đan cũng là một con đường Đại Đạo.

Nếu có thể luyện chế ra nhất chuyển kim đan, sẽ có đạo quả Thiên Tiên, luyện chế ra nhị chuyển kim đan sẽ là Chân Tiên.

Huyền Tiên mới có thể luyện chế ra tam chuyển kim đan, Kim Tiên có thể luyện chế ra tứ chuyển và ngũ chuyển kim đan, Thái Ất Kim Tiên có thể luyện chế ra lục chuyển và thất chuyển kim đan, Đại La Kim Tiên có thể luyện chế ra bát chuyển kim đan, Chuẩn Thánh có thể luyện chế cửu chuyển kim đan.

Nhưng, tu vi chỉ là yêu cầu để luyện đan, trình độ luyện đan, cũng như dược liệu, cũng không thể không cân nhắc.

Ví dụ như dược liệu để luyện chế cửu chuyển kim đan, hiện tại Hồng Hoang không có nhiều.

Hiện tại, Huyền Đô đang luyện chế một lò lục chuyển kim đan, cũng không phải lần đầu tiên luyện chế, nhưng tỷ lệ thành công thấp, về cơ bản luyện chế mười lần mới thành công một lần, phẩm chất đan dược cũng không quá tốt.

Lò Tử Kim Bát Quái được mây khói bao phủ, đan khí biến ảo, diễn hóa ra đủ loại dị tượng, có long phượng cùng hót, có mây lành sương khói.

Khói hương lượn lờ phun ra sương tím, trong hương thơm ngào ngạt diễn ra vô số huyền ảo.

Thái Thượng ngồi trên một tấm bồ đoàn phong hỏa, Nguyên Thủy

ngồi trên một đài sen bạch ngọc, Thông Thiên thì ngồi trên một tấm bồ đoàn thủy hỏa. "Trong vòng một nguyên hội, Vu tộc sẽ trở thành nhân vật chính của trời đất." Trong mắt Nguyên Thủy có sự không cam lòng.

Mặc dù đã nỗ lực ngăn cản, nhưng lại phải trơ mắt nhìn Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, khiến Nguyên Thủy uất ức.

Thái Thượng và Thông Thiên cũng không cam lòng, nhưng lại không thể không đối mặt với hiện thực.

Vu tộc có Bàn Huyền và ba Thánh Nhân, muốn đối phó Vu tộc cũng khó.

Nội bộ Vu tộc tuy có mâu thuẫn, nhưng cũng chỉ có thể làm Bàn Huyền khó chịu một chút, không thể thay đổi đại cục.

Trừ khi khiến ba Thánh Nhân của Vu tộc và Bàn Huyền trở mặt, nhưng làm sao mà dễ dàng? "Một khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, tu vi của Bàn Huyền chắc chắn sẽ đột phá mạnh mẽ, rất có khả năng sẽ đột phá...

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên." Thông Thiên nói.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên?

Thái Thượng và Nguyên Thủy cũng đều thấy lòng mình trĩu nặng.

Hỗn Nguyên chi đạo được chia làm ba tầng, là Hỗn Nguyên Kim Tiên, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng là Chuẩn Thánh của Hồng Hoang, nghiêm túc mà nói chỉ là Đại La Kim Tiên lĩnh ngộ được một chút Hỗn Nguyên chi đạo, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại chứng được Hỗn Nguyên đạo quả, còn Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, lại là Hỗn Nguyên đạo quả đại viên mãn.

Tam Thanh đều biết tu vi hiện tại của Bàn Huyền là Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên.

Không đúng, tu vi thân thể của Bàn Huyền đã đột phá Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên rồi.

Trái tim Bàn Cổ và nguyên thần Bàn Cổ đều chưa luyện hóa hoàn toàn.

Cho nên, dù Vu tộc không trở thành nhân vật chính của trời đất, giữ nguyên hiện trạng, tu vi của Bàn Huyền cũng sẽ nhanh chóng tinh tiến trong thời gian ngắn. "Có lẽ có thể cân nhắc gia nhập Vu tộc." Trong lòng Thái Thượng bỗng nhiên nảy ra ý nghĩ này.

Dù sao Thái Thượng cũng không có đại giáo.

Nhưng Thái Thượng cũng chỉ nghĩ vậy, để bây giờ gia nhập Vu tộc, cũng không cam lòng. "Muốn đối phó Bàn Huyền, có thể mượn sức mạnh của thế giới cấp Vĩnh Hằng kia." Nguyên Thủy đột nhiên nói.

Nếu sức mạnh của mình không đủ, vậy thì mượn ngoại lực.

Tại Hồng Hoang, Bàn Huyền là sinh linh có thực lực mạnh nhất.

Còn Thiên Đạo, chỉ là quy tắc, không bị bất kỳ ai khống chế.

Thánh Nhân lấy thân hợp đạo, cũng chỉ là một phần nhỏ của Thiên Đạo, còn lâu mới có thể khống chế toàn bộ Thiên Đạo.

Nhưng, Tam Thanh đều đã biết được tọa độ của một thế giới cấp Vĩnh Hằng.

Theo thông tin hiện có, có thể biết thế giới cấp Vĩnh Hằng đó cũng có Hồng Quân, đã sớm hợp đạo, khống chế Thiên Đạo.

Tuy nhiên, thế giới cấp Vĩnh Hằng đó hiện tại là một vũng nước tù, cho nên, Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới đó mới sắp xếp hết kẻ

xuyên không não tàn này đến kẻ khác đến Hồng Hoang.

Hiện tại, hai thế giới Hồng Quân đang có hợp tác. "Hồng Quân sẽ mượn sức mạnh của thế giới đó." Thái Thượng vẻ mặt bình tĩnh. "Thế giới đó đã có Hồng Quân, vậy có Tam Thanh không?" Thông Thiên nói.

Từ trong ký ức của những kẻ xuyên không não tàn, ba người Thái Thượng biết được Phong Thần Diễn Nghĩa, biết được cuộc tranh đấu giữa Xiển và Tiệt, cũng biết được Thông Thiên chiến Tứ Thánh, cuối cùng, Hồng Quân cho Tam Thanh ăn Vẫn Thánh Đan, mang Thông Thiên đi.

Tuy đó là Tam Thanh của một thế giới khác, nhưng cũng khiến Tam Thanh của thế giới này có những suy nghĩ riêng.

Như Thông Thiên, trong lòng có sự cảnh giác, Thái Thượng thiên về Nguyên Thủy?

Hai người liên hợp với người ngoài đối phó huynh đệ của mình?

Hoàn toàn không niệm tình huynh đệ.

Nhưng dù sao đó cũng là lịch sử của một thế giới khác, Thông Thiên cũng không tiện nói gì.

Không thể vì Tam Thanh của thế giới khác trở mặt, mà Thông Thiên và hai người Thái Thượng lại trở mặt.

Chương 273

"Vẫn Thánh Đan của thế giới đó có thể khiến Thánh Nhân vẫn lạc không?

Có thể đối phó Bàn Huyền và Hậu Thổ không?" Nguyên Thủy có hứng thú với Vẫn Thánh Đan của thế giới kia. "Vẫn Thánh Đan!" Ánh mắt Thái Thượng lấp lánh.

Đan dược do Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới khác luyện chế, có thể khiến Thánh Nhân vẫn lạc, không biết là thật hay giả.

Độc đan ở Hồng Hoang vô số, nhưng Thái Thượng lại không biết có loại đan dược nào có thể khiến Chuẩn Thánh vẫn lạc.

Còn đan dược có thể khiến Đại La Kim Tiên vẫn lạc, Thái Thượng lại biết mấy loại.

Đan dược khiến Thánh Nhân vẫn lạc, Thái Thượng căn bản không dám nghĩ. ...

Sau chiến tranh, Hồng Hoang trăm phế chờ hưng.

Trong nháy mắt, đã mấy vạn năm trôi qua kể từ khi Thiên Đình bị diệt.

Vu tộc xây dựng lại Thiên Đình, do Tổ Vu Đế Giang làm Thiên Đế.

Thiên giới, Nhân giới, và U Minh giới, tuy không hoàn toàn bị Vu tộc thống trị, nhưng Vu tộc lại là thế lực mạnh nhất.

Một ngày nọ, Hồng Hoang xuất hiện dị tượng không nhỏ.

Có thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, long phượng tề minh, kỳ lân tường thụy, hà quang vạn đạo, nhân uân di mạn.

Vô số sinh linh đều nhìn, không biết vì sao lại xuất hiện dị tượng.

Những người đã chứng được Đại La đạo quả, đều biết rằng Vu tộc đã trở thành nhân vật chính của trời đất.

Cùng với việc Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, phần lớn khí vận của Hồng Hoang cũng thuộc về Vu tộc.

Khí vận của Vu tộc là căn cước của Bàn Huyền.

Khi phần lớn khí vận của Hồng Hoang thuộc về Vu tộc, căn cước của Bàn Huyền ngang với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, có thể chống lại Thiên Đạo Hồng Hoang.

Ở một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn, Bàn Huyền vốn đang cảm ngộ Đại Đạo, bỗng nhiên mở mắt ra.

Cảm nhận được sự biến hóa căn cước của bản thân, Bàn Huyền cũng mỉm cười.

Với căn cước hiện tại, Bàn Huyền e rằng đã vượt qua Bàn Cổ thời khai thiên.

Dưới Đại Đạo, e rằng không ai có căn cước có thể sánh được với Bàn Huyền.

Đáng nói, trái tim Bàn Cổ đã sớm bị luyện hóa hoàn toàn.

Tu vi thân thể của Bàn Huyền là Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, chỉ cách Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên một bước.

Còn tu vi nguyên thần của Bàn Huyền, lại là Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, mơ hồ sắp đột phá Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên.

Cùng với sự biến hóa của căn cước, tu vi nguyên thần của Bàn Huyền lại sắp đột phá.

Chưa đợi dị tượng giữa trời đất biến mất, tu vi nguyên thần của Bàn Huyền đã đột phá.

Khi tu vi nguyên thần đột phá Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên, đạo hạnh của Bàn Huyền cũng có sự tinh tiến không nhỏ. "Trước tiên đột phá tu vi thân thể lên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên rồi nói." Bàn Huyền nghĩ.

Tuy căn cước của Bàn Huyền ngang với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng tu vi của hắn dù sao vẫn chưa đạt đến.

Cùng với việc Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang, không phải mỗi người trong Vu tộc khí vận đều tăng mạnh, chỉ có một bộ phận người khí vận tăng mạnh.

Tuy nhiên, khí vận của Vu tộc lại tăng lên gấp bội.

Gấp mười... gấp trăm... gấp ngàn...

Trong thời gian ngắn, phần lớn khí vận của Hồng Hoang đều thuộc về Vu tộc.

Tại một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn, Bàn Huyền đứng dậy.

Hiện tại, phần lớn khí vận của Hồng Hoang đều ở trên người Bàn Huyền, lại được chuyển hóa thành khí vận Đại Đạo.

Lúc này, ngay cả cái bóng của Bàn Huyền cũng ẩn chứa thần vận Đại Đạo.

Nếu đối mặt với ánh mắt của Bàn Huyền, kẻ dưới Đại La có khả năng đốn ngộ.

Nếu được Bàn Huyền chiếu cố, càng không thể tưởng tượng nổi.

Tam thiên ma thần thời Hỗn Độn, cũng không ai có khí vận Đại Đạo khổng lồ như vậy.

Cảm nhận được khí vận Đại Đạo trên người, Bàn Huyền cũng cảm thán.

Nếu năm đó Bàn Cổ khai thiên có khí vận Đại Đạo khổng lồ như

vậy, có lẽ đã không thất bại.

Lợi ích của khí vận không cần nói nhiều, khí vận Đại Đạo lại vượt xa khí vận Thiên Đạo.

Đừng nói đến thế giới cấp Hỗn Nguyên Thập như Hồng Hoang, khí vận Thiên Đạo chí cao của thế giới cấp Vĩnh Hằng, cũng không thể sánh được với khí vận Đại Đạo.

Điều khiến Bàn Huyền bất lực hơn là, hiện tại lại khó mà trấn áp được khí vận Đại Đạo trên người.

Tiên Thiên Chí Bảo cũng không trấn áp được khí vận Đại Đạo, Bàn Huyền tuy có Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng khí vận Đại Đạo của hắn quá khổng lồ.

Đợi tu vi của Bàn Huyền đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, khí vận của hắn chỉ sẽ càng khổng lồ hơn.

Bước một bước, Bàn Huyền rời khỏi Bất Chu Sơn, đến Thiên giới, tiếp đó, hướng về Hỗn Độn ngoài vực.

Nếu tu luyện ở Hồng Hoang, lượng thiên địa linh khí cần hấp thu quá lớn.

Xuyên qua ba mươi ba tầng trời, Bàn Huyền trong nháy mắt đã đến Đại La Thiên.

Vượt qua bình chướng thế giới, đến ngoại vực.

Trong Hỗn Độn mờ mịt, vô tận hỗn độn chi khí đang cuộn trào.

Vừa đến Hỗn Độn, Bàn Huyền bắt đầu hấp thu hỗn độn chi khí.

Dưới sự hấp thu của Bàn Huyền, lượng lớn hỗn độn chi khí từ bốn phương tám hướng cuồn cuộn kéo đến.

Tu vi thân thể của Bàn Huyền hiện tại là Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, chỉ cách Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên một bước, tu vi

nguyên thần cũng đã đạt đến Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên.

Với căn cước hiện tại của Bàn Huyền, tu vi thân thể của hắn muốn đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên không phải là chuyện khó.

Chỉ tu luyện một phen trong Hỗn Độn, Bàn Huyền đã mơ hồ cảm thấy tu vi thân thể sắp đột phá.

Lấy Bàn Huyền làm trung tâm, hỗn độn chi khí hình thành một vòng xoáy, theo thời gian trôi qua, vòng xoáy hỗn độn chi khí cũng ngày càng lớn.

Vừa hấp thu hỗn độn chi khí, Bàn Huyền cũng vừa rời xa Hồng Hoang.

Khi đã rời xa Hồng Hoang, Bàn Huyền cũng hoàn toàn buông thả.

Vô lượng hỗn độn chi khí trong nháy mắt bị Bàn Huyền chuyển hóa thành pháp lực.

Pháp lực của tu vi thân thể đến từ huyết mạch, huyết mạch hiện tại của Bàn Huyền là Bàn Cổ Thánh Huyết.

Nhưng dưới ảnh hưởng của khí vận Đại Đạo, Bàn Cổ Thánh Huyết cũng đang xảy ra những biến hóa vi diệu.

Khi khí vận Đại Đạo tiêu hao đủ lớn, có thể chuyển hóa Bàn Cổ Thánh Huyết thành Đại Đạo Thánh Huyết.

Nếu có Đại Đạo Thánh Huyết, cũng sẽ có Đại Đạo Thánh Thể.

Thông thường, Đại Đạo Thánh Nhân ký thác nguyên thần vào Hỗn Độn Đại Đạo mới có thể thành Đại Đạo Thánh Thể, nhưng cũng không phải là tuyệt đối.

Khí vận Đại Đạo có thể chuyển hóa Hỗn Độn Thánh Thể thành Đại Đạo Thánh Thể.

Ngoài khí vận Đại Đạo, còn có những phương pháp khác có thể chuyển hóa Hỗn Độn Thánh Thể thành Đại Đạo Thánh Thể.

Đối với Bàn Huyền hiện tại, Đại Đạo Thánh Thể vẫn còn xa vời.

Hiện tại, Bàn Huyền chỉ nghĩ đến việc nâng tu vi thân thể lên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên trước, sau đó lại nâng tu vi nguyên thần lên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, sau đó, mới cân nhắc trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Cũng không biết qua bao lâu, tu vi thân thể của Bàn Huyền đã thành công đột phá.

Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên và Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tuy chỉ cách nhau một bước, nhưng chênh lệch lại quá lớn. "Ầm!" Một luồng khí thế khủng bố vô cùng từ người Bàn Huyền phát ra, dưới khí thế đó, hư không Hỗn Độn xung quanh đều bị vặn vẹo, tiếp đó vỡ nát.

Chỉ bằng khí thế đã có thể phá vỡ hư không Hỗn Độn, quả thực đáng sợ. "Đây là pháp lực của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên sao?

Quá mạnh mẽ." Cảm nhận được pháp lực trên người, Bàn Huyền trong lòng cũng kinh ngạc.

Pháp lực của Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên đã rất mạnh, nhưng so với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lại kém quá xa.

Có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, muốn khai tịch một thế giới cấp Hỗn Nguyên Thập trong Hỗn Độn cũng không quá khó.

Còn việc khai tịch một thế giới cấp Vĩnh Hằng trong Hỗn Độn, độ khó rất lớn, Bàn Cổ cũng đã thất bại, Bàn Huyền hiện tại càng không làm được.

Cùng với việc tu vi thân thể của Bàn Huyền đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tu vi nguyên thần cũng tăng mạnh, mơ hồ sắp đột phá Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên.

Hiện tại, tu vi nguyên thần của Bàn Huyền có thể đột phá bất cứ lúc nào, nhưng đột phá Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên dễ dàng, muốn đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lại khá khó khăn. "Cũng nên trở về Hồng Hoang rồi." Bàn Huyền nghĩ.

Khi Bàn Huyền định quay về Hồng Hoang, lại có cảm ứng, ánh mắt cũng nhìn về phía xa.

Một bước bước ra, Bàn Huyền đã vượt qua ức triệu triệu triệu... quang niên.

Không lâu sau, Bàn Huyền đến một khu vực Hỗn Độn.

Trong khu vực Hỗn Độn, có một vòng xoáy Hỗn Độn khổng lồ, ở trung tâm vòng xoáy Hỗn Độn lại là một quả trứng màu hỗn độn.

Đại Đạo diễn hóa, Hỗn Độn thai nghén, lại là phôi thai của một Hỗn Độn Ma Thần.

Thể chất của một sinh linh được chia thành phôi thai, sồ hình, tiểu thành và đại thành.

Như Hỗn Độn Ma Thần đang được thai nghén, chỉ là phôi thai, khi xuất thế là sồ hình, có thể hóa hình là tiểu thành.

Quan sát kỹ một chút, Bàn Huyền biết Hỗn Độn Ma Thần cần khoảng bảy mươi vạn nguyên hội mới có thể xuất thế.

Lúc này, phôi thai Hỗn Độn Ma Thần cũng đã ngừng hấp thu hỗn độn chi khí. "Vụt!" Phôi thai Hỗn Độn Ma Thần bỏ chạy, nhưng Bàn Huyền chỉ động ngón tay đã phong tỏa khu vực Hỗn Độn này.

Tuy phôi thai Hỗn Độn Ma Thần có chút pháp lực, nhưng trước

mặt Bàn Huyền lại không đáng kể.

Mặc cho phôi thai Hỗn Độn Ma Thần kiệt sức cũng không thể đột phá hư không bị phong tỏa.

Bàn Huyền lại đang cân nhắc xem nên xử trí phôi thai Hỗn Độn Ma Thần như thế nào.

Luyện hóa thành phân thân?

Có một phân thân Hỗn Độn Ma Thần cũng không tệ.

Nhưng trực tiếp dùng phôi thai Hỗn Độn Ma Thần luyện hóa thành phân thân lại có khiếm khuyết tiên thiên, đợi Hỗn Độn Ma Thần xuất thế lại cần khoảng bảy mươi vạn nguyên hội, thời gian không hề ngắn. "Đại thần tha mạng!

Ngô nguyện thần phục." Phôi thai Hỗn Độn Ma Thần truyền ra một đạo thần thức yếu ớt.

Lúc này, phôi thai Hỗn Độn Ma Thần cũng đã sợ hãi.

Trong Hỗn Độn cũng tàn khốc, khi Hỗn Độn Ma Thần mạnh mẽ gặp phải kẻ yếu, hoặc là giết, hoặc là thôn phệ, hoặc là nô dịch.

Chương 274

Chỉ có thực lực không chênh lệch nhiều mới có thể đối thoại bình đẳng. "Dùng để nâng cấp Hỗn Độn Thanh Liên." Bàn Huyền có quyết định.

Lập tức, Bàn Huyền tế ra ba mươi lăm phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

Cùng với sự xuất hiện của ba mươi lăm phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, khu vực Hỗn Độn này bắt đầu đảo lộn.

Trong chớp mắt, phôi thai Hỗn Độn Ma Thần rơi xuống Hỗn Độn Thanh Liên.

Hỗn Độn Thanh Liên có thể tạo hóa vạn vật, cũng có thể hủy diệt tất cả.

Dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, có hỗn độn chi khí từ Thanh Liên phát ra.

Khi hỗn độn chi khí từ Thanh Liên bao phủ phôi thai Hỗn Độn Ma Thần, phôi thai Hỗn Độn Ma Thần cũng tuyệt vọng.

Phôi thai Hỗn Độn Ma Thần giãy giụa ngày càng vô lực.

Không lâu sau, phôi thai Hỗn Độn Ma Thần bị Hỗn Độn Thanh Liên nuốt chửng.

Thôn phệ một phôi thai Hỗn Độn Ma Thần, Hỗn Độn Thanh Liên có sự trưởng thành, nhưng không thể nâng lên ba mươi sáu phẩm.

Ba mươi lăm phẩm Hỗn Độn Thanh Liên là Hỗn Độn Linh Bảo, từ ba mươi sáu phẩm đến bốn mươi bảy phẩm là Hỗn Độn Chí Bảo.

Một kiện Hỗn Độn Linh Bảo muốn thăng cấp thành Hỗn Độn Chí

Bảo, độ khó có thể biết.

Nhưng, thôn phệ một phôi thai Hỗn Độn Ma Thần, Hỗn Độn Thanh Liên cũng được nâng cấp không nhỏ.

Nếu lại thôn phệ mấy vạn phôi thai Hỗn Độn Ma Thần, có lẽ Hỗn Độn Thanh Liên có thể từ ba mươi lăm phẩm nâng lên ba mươi sáu phẩm.

Thu hồi Hỗn Độn Thanh Liên, Bàn Huyền lại lấy ra Hỗn Nguyên Châu.

Hỗn Nguyên Châu cũng là Hỗn Độn Linh Bảo, do phần lớn mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu hóa thành.

Trong Hỗn Nguyên Châu, Bàn Huyền đã khai tịch một thế giới. "Thiên Tiên Giới cũng sắp có thể chứa một Hỗn Nguyên Thánh Nhân." Bàn Huyền trong lòng thầm nghĩ.

Thế giới cấp Hỗn Nguyên Thập cũng chỉ có thể chứa tám Hỗn Nguyên Thánh Nhân, khi xuất hiện Hỗn Nguyên Thánh Nhân thứ chín sẽ là Vô Lượng Lượng Kiếp.

Thiên Tiên Giới trong Hỗn Nguyên Châu còn lâu mới sánh được với thế giới cấp Hỗn Nguyên Thập. ...

Thế giới Hồng Hoang.

Không chỉ Tam Thanh và Hậu Thổ, tu vi của Nữ Oa cũng đã đạt đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Sau khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang, ngày càng nhiều người trong Vu tộc tu vi đột phá, cũng không thiếu tiểu Vu tiến hóa thành Đại Vu.

Đại La Thiên, trong Bà Sa Thế Giới, phật quang phổ chiếu, thân ảnh Chuẩn Đề ở trong phật quang.

Xá Lợi nguyên quang xuất hiện trên đỉnh đầu Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề tu thành ba viên xá lợi, là quá khứ xá lợi, hiện tại xá lợi và vị lai xá lợi.

Hiện tại, quá khứ, hiện tại và vị lai ngưng tụ lại, hình thành một dòng sông Phật đạo dài.

Tuy nhiên, tu vi của Chuẩn Đề vẫn là Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Tuy tốc độ tăng tu vi của Chuẩn Đề cũng đã nhanh hơn rất nhiều, nhưng muốn đột phá Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên lại cần không ít thời gian.

Bỗng nhiên, thần sắc Chuẩn Đề khẽ động.

Lại là Tiếp Dẫn đến.

Khi thấy Tiếp Dẫn, thái độ của Chuẩn Đề cũng không quá nhiệt tình: "Đạo hữu không ở trong Cực Lạc thế giới nạp phúc, đến chỗ Ngô có việc gì?" "Cùng đạo hữu song tu." Tiếp Dẫn nói.

Đều đi con đường Phật đạo, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có thể nói là chí đồng đạo hợp.

Độc học vô hữu, tất cô lậu quả văn, hai người song tu, lợi ích tự nhiên không nhỏ.

Trong số các Thánh Nhân, Hồng Quân tu vi cao nhất, Tam Thanh, Hậu Thổ và Nữ Oa đều là Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Tình hình của Chuẩn Đề tốt hơn Tiếp Dẫn không ít, dù sao cũng có khí vận của Vu tộc trợ giúp.

Chuẩn Đề cân nhắc một chút, cũng không phản đối.

Lập tức, thập nhị phẩm kim liên từ trên người Tiếp Dẫn bay ra, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề cũng bay ra.

Hai kiện pháp bảo đều phát ra phật quang, giao nhau chiếu rọi.

Tiếp đó, Tiếp Dẫn lại hiện hóa ra bản tướng, là một cây Tiên Thiên Khổ Trúc, bản tướng của Chuẩn Đề là một cây Tiên Thiên Bồ Đề Thụ.

So với thập nhị phẩm kim liên và Thất Bảo Diệu Thụ, phật quang của Khổ Trúc và Bồ Đề Thụ càng thêm chói mắt.

Thậm chí Chuẩn Thánh cũng không thể nhìn thẳng vào phật quang từ bản thể của hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Khi bản mệnh phật quang của hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tiếp xúc, tu vi của cả hai đều tăng lên nhanh chóng, có thêm không ít cảm ngộ, đạo hạnh cũng nhờ đó mà tinh tiến. ...

Khi Bàn Huyền trở về Hồng Hoang, Hồng Quân đã có tu vi Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên, bảy Thánh Nhân còn lại đều là Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, trong đó, tu vi của Thái Thượng và Hậu Thổ hai người mơ hồ sắp đột phá Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên.

Tu vi của các Thánh Nhân khó mà che giấu, bởi vì tu vi một khi đột phá sẽ có dị tượng.

Tương tự, tu vi của Bàn Huyền đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng không thể che giấu.

Khi Bàn Huyền trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên trong Hỗn Độn, đã có đại đạo tường thụy hiển hiện.

Hiện tại, Bàn Huyền vừa trở về Hồng Hoang, mặc dù đã ẩn giấu tu vi, nhưng không thể qua mắt được Thiên Đạo Hồng Hoang.

Trong nhất thời, Hồng Hoang xuất hiện dị tượng không nhỏ.

Có tử sắc hồng mông thần quang chiếu rọi khắp vũ trụ, lại có mây lành sương khói, long phượng cùng hót.

Càng có một con mắt thượng thương màu tím hồng xuất hiện, vừa không giáng công đức, cũng không giáng thiên khiển, mà là để chúc mừng Bàn Huyền.

Thiên Đạo Hồng Hoang tuy bài xích Hỗn Độn Ma Thần, nhưng không bài xích huyết mạch Bàn Cổ, càng không bài xích khí vận Đại Đạo.

Dị tượng hiện tại, so với dị tượng thành Thánh còn hơn chứ không kém.

Cũng vì dị tượng quá kinh người, vô số sinh linh ở Hồng Hoang đều trố mắt cứng lưỡi, tâm thần chấn động.

Về phần tám Thánh Nhân, cũng đều ngồi không yên.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đang giảng đạo cho hai đồng tử.

Mấy đệ tử dưới trướng đều phản bội, Hồng Quân cũng đang bồi dưỡng Hạo Thiên và Dao Trì.

Căn cước của Hạo Thiên và Dao Trì tuy không bằng Tam Thanh, Tổ Vu, Tiếp Dẫn..., nhưng cũng không thể xem thường.

Tâm không tạp niệm lắng nghe Hồng Quân giảng đạo, tu vi đạo hạnh của Hạo Thiên và Dao Trì đều có sự tinh tiến không nhỏ.

Đang lúc Hồng Quân giảng đến chỗ huyền diệu, lại đột nhiên dừng lại.

Hạo Thiên và Dao Trì trong lòng lơ lửng, đều không hiểu nhìn về phía Hồng Quân.

Lại thấy Hồng Quân mày nhíu chặt, thần sắc ngưng trọng.

Ở trong Tử Tiêu Cung, Hạo Thiên và Dao Trì không biết dị tượng bên ngoài, nhưng Hồng Quân lại biết.

Hồng Quân không chỉ biết dị tượng bên ngoài, còn biết là do Bàn

Huyền gây ra. "Từ dị tượng trong trời đất xem ra, tu vi của Bàn Huyền chắc chắn đã đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực." Hồng Quân trong lòng nghĩ.

Khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang, Hồng Quân biết tu vi của Bàn Huyền sẽ đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, chỉ là không ngờ lại nhanh như vậy.

Hiện tại, Bàn Huyền có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng có thể chống lại Thiên Đạo Hồng Hoang.

Nhưng, với tu vi Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên hiện tại của Hồng Quân, tuy kém xa Bàn Huyền, nhưng Bàn Huyền muốn diệt nguyên thần của y cũng khó.

Về phần Hậu Thổ, Tam Thanh, Nữ Oa và những người khác, Bàn Huyền muốn diệt nguyên thần của họ lại khá dễ dàng.

Nhíu mắt lại, Hồng Quân âm thầm tính toán.

Có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Bàn Huyền chắc chắn sẽ ra tay với thế giới cấp Vĩnh Hằng kia.

Trước khi ra tay với thế giới cấp Vĩnh Hằng đó, Bàn Huyền cũng cần ổn định Hồng Hoang.

Biết tình cảnh của mình không ổn, Hồng Quân cũng chau mày không dãn. ...

Đại Xích Thiên, sắc mặt Tam Thanh đều đại biến. "Dị tượng xuất hiện trong trời đất?" "Dị tượng..." "Bàn Huyền, tu vi của Bàn Huyền đã đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên." Tam Thanh cũng đều không ngờ tu vi của Bàn Huyền có thể đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhanh như vậy.

Với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, muốn diệt nguyên thần của Tam Thanh cũng không quá khó.

Về phần hậu quả của việc diệt nguyên thần Tam Thanh, Bàn Huyền hiện tại cũng có thể chịu được. "Huynh trưởng, chúng ta nên làm thế nào?" Nguyên Thủy cũng hoảng sợ, quay đầu hỏi Thái Thượng.

Thông Thiên cũng nhìn về phía Thái Thượng.

Thái Thượng không lộ vẻ gì, nhưng trong lòng lại không bình tĩnh. "Từ bỏ thánh vị, rời khỏi Hồng Hoang, hoặc gia nhập Vu tộc, hoặc là...

đánh bại Bàn Huyền!" Thái Thượng nhàn nhạt nói.

Trước mặt Tam Thanh, cũng không có quá nhiều lựa chọn.

Với tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên hiện tại của Tam Thanh, nếu từ bỏ thánh vị, tu vi cũng sẽ không trực tiếp giảm xuống Chuẩn Thánh, có lẽ sẽ giảm xuống Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Về phần rời khỏi Hồng Hoang, lang thang trong Hỗn Độn, tuy có thể đến thế giới cấp Vĩnh Hằng kia, nhưng Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới đó cũng không phải là hạng dễ đối phó.

Muốn từ bỏ thánh vị rời khỏi Hồng Hoang, Nguyên Thủy không cam tâm, Thông Thiên cũng không tình nguyện.

Về phần đánh bại Bàn Huyền, không làm được, hiện tại càng không làm được.

Vậy thì... gia nhập Vu tộc?

Tam Thanh nhìn nhau, đều đang nghiêm túc cân nhắc. ...

Bà Sa thế giới, cũng nằm ở Đại La Thiên, là nơi Chuẩn Đề khai tịch sau khi thành Thánh.

Lúc này, trong Bà Sa thế giới, phật quang phổ chiếu.

Thập nhị phẩm kim liên và Thất Bảo Diệu Thụ giao nhau chiếu

rọi, lại có một cây Tiên Thiên Khổ Trúc và một cây Tiên Thiên Bồ Đề Thụ.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang song tu, hai Hỗn Nguyên đạo quả bổ sung cho nhau.

Dần dần, vô số Phật quốc được diễn hóa ra.

Lại là nhất hoa nhất thế giới, nhất diệp nhất bồ đề.

Khi Khổ Trúc và Bồ Đề Thụ đều biến trở lại hình người, tu vi đạo hạnh của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều tăng lên rất nhiều.

Thánh Nhân một niệm, có thể biết khắp Chu Thiên, dị tượng xuất hiện ở Hồng Hoang tự nhiên không qua mắt được Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều bất ngờ.

Hai người Tiếp Dẫn không kinh ngạc việc tu vi của Bàn Huyền đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, chỉ là không ngờ lại nhanh như vậy.

Chuẩn Đề trong lòng khá vui mừng, dù sao y cũng là người của Vu tộc.

Chương 275

Khi tu vi của Bàn Huyền đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đối với mỗi người trong Vu tộc đều có lợi. "Có lẽ, Ngô cũng nên gia nhập Vu tộc." Tiếp Dẫn trong lòng nghĩ.

Nếu không gia nhập Vu tộc, cũng không rời khỏi Hồng Hoang, tốt nhất là bế thế không ra, nhưng người ngồi trong nhà, họa từ trên trời rơi xuống.

Về phần rời khỏi Hồng Hoang, cần phải từ bỏ thánh vị.

Nếu không từ bỏ thánh vị, nguyên thần cũng ký thác vào Thiên Đạo, lỡ bị Bàn Huyền diệt, khóc cũng không kịp.

Tiếp Dẫn vì thành Thánh đã lập đại hoành nguyện, nếu trực tiếp từ bỏ thánh vị, tuy có tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, không chừng sẽ giảm xuống Chuẩn Thánh, đó là lỗ lớn.

Cùng Bàn Huyền làm địch càng không sáng suốt.

Không cần Bàn Huyền tự mình ra tay, ba người Hậu Thổ, Nữ Oa và Chuẩn Đề có thể dễ dàng đánh bại Tiếp Dẫn.

Thấy Tiếp Dẫn có ý định gia nhập Vu tộc, Chuẩn Đề trong lòng vui mừng, cũng mở miệng khuyên.

Nếu Tiếp Dẫn cũng gia nhập Vu tộc, đối với Chuẩn Đề không phải là chuyện xấu.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều đi con đường Phật đạo, lại đều lập đại hoành nguyện, muốn chấn hưng Tây phương, có thể nói là chí đồng đạo hợp. ...

Vừa trở về Hồng Hoang, Bàn Huyền liền dùng khí vận Đại Đạo chiếu cố Hậu Thổ và Nữ Oa.

Về phần Chuẩn Đề, lần trước đã giúp Bàn Cổ, Bàn Huyền hiện tại tuy không tính toán, nhưng cũng không cho Chuẩn Đề quá nhiều lợi ích.

Cùng với khí vận của Vu tộc chiếu cố Hậu Thổ và Nữ Oa, khí vận Đại Đạo trên người Bàn Huyền cũng bắt đầu tiêu hao.

Khi khí vận Đại Đạo trên người Bàn Huyền tiêu hao một ít, hắn cũng dừng lại.

Cùng lúc đó, trên bộ lạc Hậu Thổ dưới Bất Chu Sơn xuất hiện dị tượng.

Là tu vi của Hậu Thổ có đột phá.

Tiếp đó, Bàn Huyền đến bộ lạc Hậu Thổ một chuyến.

Sau khi gặp Hậu Thổ, Bàn Huyền mật đàm với nàng một phen, về nội dung cuộc nói chuyện thì chỉ có hai người biết.

Sau đó, lại làm công tác tư tưởng cho các Tổ Vu như Đế Giang, Chúc Cửu Âm.

Một trăm năm sau, mâu thuẫn nội bộ của Vu tộc cũng đã được giải quyết phần lớn.

Một ngày nọ, Bàn Huyền lại tiến vào Thiên Tiên Giới trong Hỗn Nguyên Châu.

Vì Hỗn Nguyên Châu chỉ là Hỗn Độn Linh Bảo, nên đã hạn chế sự phát triển của Thiên Tiên Giới.

Tiến vào Thiên Tiên Giới, Bàn Huyền cũng có chút không quen.

So với Hồng Hoang kém hơn không ít.

Tuy vượt xa Địa Tiên Giới, nhưng lại kém xa Hồng Hoang cấp Hỗn Nguyên Thập.

Nhưng, hiện tại Thiên Tiên Giới cũng có thể chứa một Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Chọn một người từ những sinh linh được thế giới thai nghén?

Cũng có thể chọn một người từ Vu tộc ở Hồng Hoang.

Nhưng trong lòng Bàn Huyền có một ứng cử viên, Nguyệt Thần Vọng Thư.

Vọng Thư vốn là Vận Mệnh Ma Thần trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, vì ngăn cản Bàn Cổ khai thiên mà bị chém giết, cũng đã chuyển sinh ở Hồng Hoang.

Thiên Tiên Giới có thể trưởng thành nhanh như vậy, vận mệnh pháp tắc của Vọng Thư cũng có công lao.

Tuy nhiên, Vọng Thư hiện tại chưa thần phục.

Vừa nghĩ, Bàn Huyền vừa hướng về Trấn Thiên Thần Sơn của Thiên Tiên Giới.

Một ngọn núi nguy nga chống đỡ trời đất.

Kỳ phong dị thạch vô số, cây cối xanh tươi, một cây Hỗn Độn Linh Căn mọc um tùm.

Tại một nơi nào đó trên thần sơn, Vọng Thư bị nhốt.

Thiên Đạo thần quang bao phủ tam giới, tiên thiên linh khí hóa thành thiên hoa loạn trụy, nhật nguyệt tinh hoa hình thành mây lành sương khói. "Dị tượng?

Chẳng lẽ thế giới có người thành Thánh?" Đôi mắt đẹp của Vọng Thư mở to, trong lòng không khỏi kinh ngạc.

Dị tượng giữa trời đất ngày càng kinh người.

Bỗng nhiên, cấm chế Thiên Đạo nhốt Vọng Thư biến mất.

Không có cấm chế Thiên Đạo, Vọng Thư cũng có thể rời khỏi nơi này, nhưng chưa kịp rời đi, Bàn Huyền đã xuất hiện trước mặt nàng không xa.

Nhìn Bàn Huyền, sắc mặt Vọng Thư biến đổi.

Vọng Thư biết, Bàn Huyền sắp ngả bài. "Trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân của thế giới này, hoặc là thần hình câu diệt, chọn một đi." Bàn Huyền vẻ mặt bình tĩnh, nhưng ngữ khí lại khiến Vọng Thư không thoải mái.

Phảng phất như đang nói chuyện với một con kiến hôi.

Trên thực tế, trong mắt Bàn Huyền hiện tại, Vọng Thư quả thực không khác gì kiến hôi.

Vọng Thư tuy có tu vi bán Thánh, nhưng chút pháp lực đó trong mắt Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên căn bản không đáng kể.

Hơn nữa, đây là thế giới của Bàn Huyền.

Cho nên, nếu muốn diệt Vọng Thư, Bàn Huyền chỉ cần động ngón tay là được.

Thế giới này có thể chứa một Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nếu Vọng Thư nguyện ý trở thành Thánh Nhân của thế giới này, tu vi của nàng có thể từ bán Thánh đột phá Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, nhưng cũng sẽ mất đi tự do.

Nói lại, Vọng Thư hiện tại cũng không có tự do gì để nói.

Vọng Thư không vội đưa ra lựa chọn, một đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Bàn Huyền, nhưng lại hoàn toàn không nhìn thấu Bàn Huyền.

Tuy Bàn Huyền ở ngay trước mắt, nhưng nếu Vọng Thư nhắm mắt lại, dùng thần thức cũng không cảm ứng được. "Tu vi của Bàn Huyền sâu không lường được." Vọng Thư trong lòng thầm đoán.

Thực lực của Vọng Thư không đủ để chống lại Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, tuy không nhìn thấu tu vi của Bàn Huyền, nhưng lại có thể khẳng định tu vi của Bàn Huyền đã vượt qua Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên, muốn diệt nàng không có gì khó. "Ngô không lãng phí quá nhiều thời gian, nếu không nguyện trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân của thế giới này, vậy thì..." Bàn Huyền phóng ra một phần khí thế.

Tuy chỉ là một phần khí thế của Bàn Huyền, nhưng cũng có trên Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên.

Dưới sự nghiền ép của khí thế Bàn Huyền, sắc mặt Vọng Thư tái nhợt. 'Phịch' một tiếng, Vọng Thư quỳ xuống. "Ngô chọn trở thành Thánh Nhân của thế giới này." Vọng Thư không muốn thần hình câu diệt.

Về phần trở thành Thánh Nhân của thế giới này, tuy mất đi tự do, nhưng tu vi có thể đột phá Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, có được một số lợi ích.

Nếu Vọng Thư đã nguyện ý trở thành Thánh Nhân của thế giới này, Bàn Huyền cũng thu lại khí thế. "Vèo!" Khi Bàn Huyền đưa tay ra, một đạo Hồng Mông Tử Khí từ chân trời bay đến.

Đưa Hồng Mông Tử Khí cho Vọng Thư, khi Vọng Thư hoàn toàn luyện hóa, nguyên thần sẽ ký thác vào Thiên Đạo của thế giới này.

Có Bàn Huyền tương trợ, chỉ nửa ngày không đến, Vọng Thư đã hoàn toàn luyện hóa Hồng Mông Tử Khí mà Bàn Huyền đưa.

Lập tức, nguyên thần của Vọng Thư ký thác vào Thiên Đạo của thế giới này.

Khi nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo của thế giới này, tu vi nguyên thần của Vọng Thư đột phá mạnh mẽ, một lần đột phá Hỗn

Nguyên Nhất Trọng Thiên.

Ngoài việc tu vi nguyên thần đạt đến Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, Vọng Thư còn chứng được Hỗn Nguyên đạo quả.

Đông Hải, một vùng biển nào đó.

Cùng với việc một tiên thiên đại trận bị phá, một hòn đảo tiên bị đại trận che khuất cũng hiện ra.

Linh khí dồi dào hóa thành mây mù lượn lờ, có tiên thiên linh khí, cũng có hỗn độn linh khí.

Chỉ một cái nhìn, Bàn Huyền đã nhận ra đây là một phúc địa đỉnh cấp của Hồng Hoang.

So với Bồng Lai cũng không kém bao nhiêu.

Quan sát kỹ hai mắt, Bàn Huyền biết đây là Doanh Châu. "Không biết Doanh Châu có bảo vật gì không." Vừa nói, Bàn Huyền vừa lên Doanh Châu.

Nếu ở Doanh Châu có thể được một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, hoặc một cây Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Bàn Huyền cũng sẽ hài lòng, nhưng khả năng không lớn.

Phải biết rằng, Tiên Thiên Linh Bảo ở Hồng Hoang cũng không nhiều, Tiên Thiên Chí Bảo càng ít đến mức đếm trên đầu ngón tay.

Về phần Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, cũng rất ít.

Doanh Châu và Bồng Lai giống nhau, cũng tự thành một giới.

Do quy tắc Thiên Đạo của Hồng Hoang hạn chế, Doanh Châu cũng chỉ là một thế giới cấp Đại La.

Nhìn ra xa, trên Doanh Châu như tiên cảnh, núi non trùng điệp, kỳ hoa dị thảo, trân cầm dị thú.

Mây khói bao phủ, linh túy khắp nơi.

Xa xa ẩn hiện có tiên thiên linh quang lưu chuyển, là một cây Tiên Thiên Linh Căn, đáng tiếc chỉ là hạ phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Khi Bàn Huyền phóng ra thần thức, trong nháy mắt đã bao phủ toàn bộ Doanh Châu giới.

Cảm tri một chút, Bàn Huyền cũng có chút hiểu biết về Doanh Châu.

Sinh linh trên Doanh Châu vô số, nhưng lại không có một Chuẩn Thánh nào, chỉ có mười mấy Đại La Kim Tiên.

Tiên Thiên Linh Căn có không ít, phần lớn đều là hạ phẩm, trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn không nhiều, thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn càng ít đến đáng thương, về phần Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, có một cây.

Tiên Thiên Linh Bảo, cũng phát hiện được mấy kiện. "Có một cây Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn?" Bàn Huyền có chút bất ngờ.

Thực ra, ở tầng thứ hiện tại của Bàn Huyền, Hỗn Độn Linh Bảo đối với hắn cũng không có tác dụng lớn.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, hay Tiên Thiên Chí Bảo, trong mắt Bàn Huyền đều không phải là bảo vật gì.

Thong thả bay về phía Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn mà hắn cảm ứng được.

Trên đường đi, Bàn Huyền phát hiện một ít Tiên Thiên Tuất Thổ, và Tam Quang Thần Thủy.

Tiên Thiên Tuất Thổ tuy cũng là thứ tốt, nhưng so với Cửu Thiên Tức Nhưỡng lại kém xa.

Về phần Tam Quang Thần Thủy, lại là thứ không thể có được

nhiều.

Khi phát hiện Tam Quang Thần Thủy, Bàn Huyền cũng tiện tay thu lấy.

Hầu như mỗi nơi có Tam Quang Thần Thủy đều có cấm chế, hiển nhiên đã có chủ, nhưng Bàn Huyền chỉ cần phóng ra một chút khí thế, không một sinh linh nào dám làm càn.

Không lâu sau, Bàn Huyền đến trên một sơn cốc.

Trong sơn cốc có một cây tùng lớn cao trăm vạn trượng.

Trong sơn cốc có ba động phủ, ngoài sơn cốc có đại trận.

Muốn vào sơn cốc, phải thông qua một hậu thiên đại trận. "Ngũ Châm Tùng!" Ánh mắt Bàn Huyền sáng lên.

Ngũ Châm Tùng là một trong mười đại Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn của Hồng Hoang, rất bí ẩn.

Chương 276

Nhìn kỹ, cành lá Ngũ Châm Tùng ức vạn, năm lá tùng kết hợp, dày đặc, quả tùng lại năm ngàn năm mới chín một lần.

Cứ năm ngàn năm, Ngũ Châm Tùng kết ra ức vạn quả tùng.

Quả tùng của Ngũ Châm Tùng cũng không phải tầm thường, ăn một hạt có thể tăng pháp lực, có thể kéo dài tuổi thọ, càng có thể tinh thuần huyết mạch. "Ầm ầm ầm!" Cùng với một động tác tùy ý của Bàn Huyền, phía dưới đất rung núi chuyển.

Ngũ Châm Tùng cũng bật gốc lên.

Khi rễ Ngũ Châm Tùng hoàn toàn rời khỏi mặt đất, thời không vặn vẹo, trực tiếp truyền tống đến trước mặt Bàn Huyền.

Trận pháp bên ngoài sơn cốc phía dưới không bị ảnh hưởng.

Dùng thần thông Tụ Lý Càn Khôn thu lấy Ngũ Châm Tùng, Bàn Huyền đang định rời đi, từ trong sơn cốc phía dưới lại bay ra ba Đại La Kim Tiên.

Ba Đại La Kim Tiên đều là lão đạo mặc hắc bào, từng người tiên phong đạo cốt, vốn nên từ mi thiện mục, nay lại thần sắc không thiện. "Nhữ là thần thánh phương nào?

Tu hành ở tiên sơn nào?

Dám trộm linh căn của chúng ta, mau mau giao ra." "Mau giao Ngũ Châm Tùng ra, nếu không, chúng ta trong nháy mắt sẽ khiến nhữ thân hóa tro bụi." Ba lão đạo mặc hắc bào đều vẻ mặt tức giận, bao vây Bàn Huyền, một lời không hợp là muốn động thủ.

Ba lão đạo là huynh đệ kết nghĩa, từ vạn nguyên hội trước đã phát hiện Ngũ Châm Tùng, gian khổ vạn phần phá vỡ tiên thiên đại trận

bảo vệ Ngũ Châm Tùng, lại hợp lực bố trí một hậu thiên đại trận, tiếp đó ở xung quanh Ngũ Châm Tùng khai tịch động phủ.

Nhờ ăn quả tùng của Ngũ Châm Tùng, tu hành của ba lão đạo cũng không chậm.

Hiện tại, Ngũ Châm Tùng biến mất, ba lão đạo cũng vô cùng tức giận.

Tuy không thấy Bàn Huyền ra tay, nhưng ở đây chỉ có một mình Bàn Huyền, ba lão đạo cũng đã khẳng định là hắn.

Ánh mắt quét qua ba lão đạo, căn cước tạm được, trên người không có công đức, cũng không có nhiều nghiệp lực, khí vận cũng không quá khổng lồ.

Cũng lười nói nhảm với ba con kiến hôi, Bàn Huyền tiện tay ném ra một đoàn Hỗn Độn Thần Hỏa.

Vốn là một đoàn Hỗn Độn Thần Hỏa nhỏ, khi rời khỏi tay Bàn Huyền hóa thành biển lửa che trời lấp đất. "..." "Hỏa diễm?" "Thái Dương Chân Hỏa cũng kém xa hỏa diễm này a!" Lúc này, ba lão đạo cũng đã tỉnh ngộ ra.

Có thể trong thời gian ngắn thu lấy Ngũ Châm Tùng, không phá hoại trận pháp ngoài sơn cốc, đã cho thấy thực lực.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn tuy tốt, nhưng mạng lại quan trọng hơn.

Nếu ba lão đạo không ra khỏi sơn cốc, Bàn Huyền cũng lười giết, nhưng lại không biết sống chết.

Trong chớp mắt, Hỗn Độn Thần Hỏa đã thiêu ba lão đạo thành tro bụi.

Trong Hỗn Độn Thần Hỏa, ba Đại La Kim Tiên đều thần hình câu

diệt.

Đối với Bàn Huyền, giống như đi đường giẫm chết ba con kiến.

Sau khi thu hoạch được Ngũ Châm Tùng, Bàn Huyền lại đi dạo khắp nơi ở Doanh Châu.

Tiên Thiên Linh Căn và Tiên Thiên Linh Bảo bình thường, Bàn Huyền lười ra tay.

Ngoài Ngũ Châm Tùng, Bàn Huyền cũng chỉ ra tay thu vài món bảo vật.

Về phần bản nguyên của Doanh Châu, tự nhiên là phải luyện hóa.

Bản nguyên của Doanh Châu có mấy Đại La Kim Tiên canh giữ, nhưng không ai luyện hóa.

Đại La Kim Tiên có thể luyện hóa bản nguyên Doanh Châu, nhưng Doanh Châu không chỉ có một Đại La Kim Tiên, khi một Đại La Kim Tiên luyện hóa bản nguyên Doanh Châu, những Đại La Kim Tiên khác sẽ không đứng bên cạnh nhìn.

Cũng chính vì không ai luyện hóa bản nguyên Doanh Châu, phúc địa Doanh Châu cũng vô chủ.

Về phần khai tịch động phủ trên Doanh Châu, phân chia địa bàn, kém xa việc luyện hóa bản nguyên Doanh Châu.

Tìm thấy bản nguyên Doanh Châu, Bàn Huyền phóng ra một chút pháp lực dễ dàng trấn áp mấy Đại La Kim Tiên, tiếp đó luyện hóa bản nguyên Doanh Châu.

Với tu vi của Bàn Huyền, chỉ trong một ngày đã hoàn toàn luyện hóa bản nguyên Doanh Châu. ... "Ầm!" Tại một vùng biển của Đông Hải, Bàn Huyền lại tiện tay phá vỡ một tiên thiên đại trận.

Đảo Phương Trượng xuất hiện phía trước.

Sau khi luyện hóa bản nguyên Doanh Châu, Bàn Huyền đến đảo Phương Trượng.

Ba đại tiên đảo, Bồng Lai và Doanh Châu đều đã là đạo trường của Bàn Huyền, chỉ còn lại một Phương Trượng.

Phá vỡ đại trận ngoài đảo Phương Trượng, lên đảo, chỉ thấy không thua kém gì Doanh Châu.

Điều khiến Bàn Huyền có chút bất ngờ là, trên đảo Phương Trượng không chỉ có mấy chục Đại La Kim Tiên, còn có hai Chuẩn Thánh.

Ở Hồng Hoang hiện tại, Đại La Kim Tiên có thể xưng là cường giả, Chuẩn Thánh thì có thể xưng là đại năng.

Tuy Chuẩn Thánh nghiêm túc mà nói chỉ là Đại La Kim Tiên lĩnh ngộ được một chút Hỗn Nguyên chi đạo, trong mắt Thánh Nhân cũng chỉ là con kiến hôi khỏe hơn một chút, nhưng cũng mạnh hơn Đại La Kim Tiên không ít.

Về phần Tiên Thiên Linh Căn, trên đảo Phương Trượng cũng có một ít, nhưng không có Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, tốt nhất cũng chỉ là thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Dạo một vòng trên đảo Phương Trượng, Bàn Huyền đến nơi có bản nguyên của đảo Phương Trượng.

Khác với Doanh Châu, bản nguyên của đảo Phương Trượng đã bị một Chuẩn Thánh luyện hóa.

Một ngọn núi tiên linh nguy nga lơ lửng, có cung điện nguy nga tráng lệ trên núi tiên.

Khi Bàn Huyền đến, hai Chuẩn Thánh xuất hiện, lại có mười mấy Đại La Kim Tiên.

Một Chuẩn Thánh sơ kỳ, một Chuẩn Thánh trung kỳ, trên người đều có tiên thiên linh quang, hiển nhiên có Tiên Thiên Linh Bảo bên người.

Về phần căn cước của hai Chuẩn Thánh, Bàn Huyền cũng một mắt đã nhìn ra.

Một con cá lỏa đắc đạo, một con chuột nhĩ đắc đạo, tuy đều là tiên thiên sinh linh, nhưng căn cước cũng không được coi là tốt. "Các ngươi tu hành không dễ, đừng tự mình lỡ bước." Bàn Huyền tốt bụng nói với hai Chuẩn Thánh. "Không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?

Đến đây có việc gì?" Chuẩn Thánh do cá lỏa đắc đạo mở miệng hỏi. "Đảo Phương Trượng có duyên với Ngô." Bàn Huyền nhàn nhạt nói.

Một câu của Bàn Huyền thốt ra, sắc mặt hai Chuẩn Thánh đều trĩu nặng.

Biết Bàn Huyền đến vì bản nguyên đảo Phương Trượng, hai Chuẩn Thánh cũng vẻ mặt địch ý.

Chuẩn Thánh do cá lỏa đắc đạo đã sớm luyện hóa bản nguyên đảo Phương Trượng, trở thành chủ nhân của phúc địa, muốn từ bỏ phúc địa, không thể nào. "Bày trận!" Chuẩn Thánh do chuột nhĩ đắc đạo lạnh lùng nói.

Trong chớp mắt, mười mấy Đại La Kim Tiên bày ra một trận pháp.

Chỉ liếc mắt một cái, Bàn Huyền đã nhận ra đại trận do mười mấy Đại La Kim Tiên bố trí không phải là tiên thiên đại trận, chỉ là hậu thiên đại trận.

Tác dụng của trận pháp khác nhau, có công kích, có phòng ngự, có khốn địch, có huyễn hóa, không thể kể hết, hậu thiên trận pháp cũng

chưa chắc không bằng tiên thiên trận pháp.

Như hậu thiên đại trận do mười mấy Đại La Kim Tiên hợp lực bố trí, uy lực không thể xem thường, Chuẩn Thánh bình thường cũng khó mà phá trận, nhưng trong mắt Bàn Huyền chỉ là một trò cười.

Bàn Huyền cũng không vào trận, trực tiếp chỉ một ngón tay.

Trong mắt hai Chuẩn Thánh và mười mấy Đại La Kim Tiên, trời đất vạn vật trong khoảnh khắc đều biến mất, chỉ còn lại một ngón tay.

Bất Chu Sơn dường như cũng không bằng một ngón tay. "Ầm!" Khi ngón tay đó hạ xuống, hai Chuẩn Thánh không thể tránh né, đại trận do mười mấy Đại La Kim Tiên hợp lực bố trí cũng không chịu nổi một kích.

Dưới sự nghiền ép của đại pháp lực vô biên, Chuẩn Thánh cũng nhỏ bé như con sâu. "Người này rốt cuộc là thần thánh phương nào?" "Pháp lực như vậy đã vượt xa phạm trù Chuẩn Thánh rồi, lẽ nào... là Thánh Nhân?" "...

Khủng bố như vậy!" Hai Chuẩn Thánh và mười mấy Đại La Kim Tiên đều lộ vẻ kinh hãi.

Trong chốc lát, Bàn Huyền thu tay lại.

Mười mấy Đại La Kim Tiên hóa thành tro bụi, nguyên thần cũng bị hủy diệt.

Hai Chuẩn Thánh vận khí tốt hơn, chỉ mất đi tu vi và đạo hạnh, ít nhất còn sống, có thể tu luyện lại.

Sau khi mất đi tu vi và đạo hạnh, một Chuẩn Thánh biến thành một con cá, con cá này mọc cánh.

Chuẩn Thánh kia cũng hiện ra bộ dạng thật, là một con dị thú, hình dạng như chuột, đầu thỏ thân hươu, tiếng kêu như chó sủa, dùng đuôi

để bay.

Không trực tiếp xóa sổ, Bàn Huyền đã nương tay với hai sinh linh này.

Hồng Hoang vốn cường giả vi tôn, cá lớn nuốt cá bé, đúng sai không quan trọng, yếu đuối là nguyên tội.

Tiếp đó, Bàn Huyền tiện tay xóa đi ấn ký nguyên thần trên bản nguyên đảo Phương Trượng, bắt đầu luyện hóa.

Chỉ nửa ngày ngắn ngủi, Bàn Huyền cũng đã luyện hóa bản nguyên đảo Phương Trượng.

Hầu như toàn bộ Đông Hải đều đang chấn động.

Hai hòn đảo Doanh Châu và Phương Trượng đang lơ lửng trên hai vùng biển khác nhau bỗng bị đại pháp lực của Bàn Huyền nhấc bổng lên không trung.

Giữa không trung cao ức vạn trượng, chân đạp một đóa tường vân, hai tay Bàn Huyền mỗi tay phát ra một luồng pháp lực, đánh sâu xuống đại dương bên dưới, sau đó, nâng bổng Doanh Châu và Phương Trượng lên.

Sau khi luyện hóa bản nguyên của Doanh Châu và Phương Trượng, cộng thêm Bồng Lai, Bàn Huyền đã là chủ nhân của cả ba tiên đảo lớn ở Đông Hải.

Nắm quyền khống chế cả ba, Bàn Huyền quyết định hợp nhất chúng lại.

Một khi Bồng Lai, Doanh Châu và Phương Trượng hợp nhất, e rằng có thể vượt qua cả Bất Chu Sơn, trở thành đệ nhất phúc địa của Hồng Hoang.

Việc hợp nhất ba hòn đảo, dù đã luyện hóa bản nguyên của chúng,

đối với một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không phải chuyện dễ dàng, nhưng đối với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lại chẳng có gì khó khăn.

Cùng lúc đó, vô số sinh linh ở Đông Hải đều bị kinh động.

Ngoài Đông Hải, cũng có không ít sinh linh kinh hãi thất sắc.

Khi Doanh Châu và Phương Trượng bay lên không trung, hư không của Hồng Hoang cũng bị vặn vẹo.

Chỉ trong nháy mắt, Doanh Châu và Phương Trượng đồng thời dịch chuyển tức thời đến gần Bồng Lai.

Vô số sinh linh trên đảo Bồng Lai cũng đều chết lặng.

Hắc long Ngao Sưởng, chín con kim long kéo xe cho Bàn Huyền, cùng mấy vị Đại Vu, đông đảo Tiểu Vu và một số dị thú đắc đạo, tất cả đều trợn tròn mắt.

"Chuyện gì thế này?" "Bên ngoài Bồng Lai lại có thêm hai phúc địa nữa?" "Là thần thông của đại năng nào đó ư?" Tại một nơi trên Bồng Lai, sắc mặt hắc long Ngao Sưởng cũng không hề bình tĩnh.

Ngao Sưởng là Cửu Trảo Hắc Long đắc đạo, căn cước bất phàm, hiện nay cũng đã có tu vi Chuẩn Thánh.

Dưới Thánh nhân, ở Hồng Hoang không mấy ai có thực lực vượt qua Ngao Sưởng.

Tuy Ngao Sưởng không có huyết mạch Bàn Cổ, nhưng cũng là người của Vu tộc.

Thế lực của Vu tộc ở Đông Hải cũng không nhỏ, và Ngao Sưởng chính là người đứng đầu thế lực này.

"...Doanh Châu và Phương Trượng!" Ngao Sưởng kinh ngạc trong lòng.

Doanh Châu và Phương Trượng xuất hiện quá đột ngột.

Mặc dù vị trí của chúng sẽ không ngừng thay đổi, nhưng sao lại cùng lúc xuất hiện bên ngoài Bồng Lai?

Đại trận hộ đảo của cả hai cùng lúc biến mất?

Điều này quá trùng hợp, trùng hợp đến mức khiến người ta không thể tin nổi.

Nếu khả năng trùng hợp gần như bằng không, vậy thì chắc chắn là do sức mạnh của con người.

Chương 277

Trong toàn bộ Hồng Hoang, ngoài Bàn Huyền, cũng chỉ có tám vị Thánh nhân.

Hồng Quân muốn làm được chuyện này cũng khó.

Vậy thì...

đáp án đã quá rõ ràng.

“Bàn Huyền đại nhân, ngài muốn hợp nhất ba đại tiên đảo sao?” Ngao Sưởng cũng bị thủ bút kinh thiên của Bàn Huyền làm cho chấn động.

Tiếp theo, Doanh Châu và Phương Trượng đều bắt đầu di chuyển.

Cùng với sự di chuyển của chúng, khoảng cách với Bồng Lai ngày càng gần hơn.

Đại trận bên ngoài Bồng Lai như thể không tồn tại.

Ngay khi không ít sinh linh trên đảo Bồng Lai đang kinh hoảng, giọng nói của Bàn Huyền truyền đến: “Từ nay về sau, Đông Hải không còn Doanh Châu và Phương Trượng, chỉ có Bồng Lai.” Khi giọng Bàn Huyền vừa dứt, Doanh Châu và Phương Trượng đã tiếp giáp với Bồng Lai.

Ba tòa tiên đảo nối liền với nhau, không còn phân biệt.

Cũng vào lúc ba tòa tiên đảo hợp nhất, quang hoa của Khai Thiên Phủ phá vỡ hư không, chặt đứt gông xiềng của Thiên Đạo.

Từ khi trời đất mới mở, Bồng Lai đã tự thành một giới, Doanh Châu và Phương Trượng cũng vậy.

Giờ đây, ba tòa tiên đảo hợp nhất, Doanh Châu giới và Phương

Trượng giới đều dung nhập vào Bồng Lai giới.

Lại thêm một búa của Bàn Huyền chặt đứt gông xiềng Thiên Đạo, Bồng Lai giới cũng trở thành thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Đối với toàn bộ Đông Hải, việc hợp nhất ba đảo Bồng Lai, Doanh Châu và Phương Trượng có cả lợi và hại.

Thậm chí còn ảnh hưởng đến Thiên Đạo Hồng Hoang.

Thiên Đạo không giáng xuống công đức, cũng không giáng xuống trừng phạt.

Ngay khi hợp nhất ba tòa tiên đảo, Bàn Huyền chưa kịp đặt chân đến Bồng Lai thì đã nhận được truyền tin của Hậu Thổ.

Thì ra Tiếp Dẫn quyết định gia nhập Vu tộc, Hậu Thổ hỏi ý kiến của Bàn Huyền.

Một Thánh nhân gia nhập Vu tộc không phải là chuyện nhỏ, nếu không hỏi Bàn Huyền, Hậu Thổ cũng không tiện quyết định.

"Tiếp Dẫn muốn gia nhập Vu tộc?" Bàn Huyền hơi sững sờ.

Nhưng cũng không có gì kỳ lạ, Vu tộc đã trở thành nhân vật chính của trời đất, đại thế đã thành.

Nếu Tiếp Dẫn muốn gia nhập Vu tộc, Bàn Huyền tự nhiên sẽ không phản đối, nhưng Tiếp Dẫn bây giờ mới gia nhập Vu tộc cũng đã muộn rồi.

Trừ phi Tiếp Dẫn có cống hiến lớn cho Vu tộc, nếu không sẽ không thể nhận được quá nhiều lợi ích trong tộc.

Cùng với việc Tiếp Dẫn gia nhập Vu tộc, cũng chỉ còn lại Hồng Quân và Tam Thanh...

Thiên giới Hồng Hoang, trên ba mươi ba tầng trời.

Đại La Thiên, ngự trị trên tinh không Hồng Hoang, còn được gọi là Thiên Ngoại Thiên, hay Thánh giới.

Hồng Quân cũng có đạo trường ở Đại La Thiên.

Lúc này, Tam Thanh đang ở ngoài Tử Tiêu Cung.

Khi Tam Thanh, Hạo Thiên và Dao Trì đã đợi thêm một lúc, Hồng Quân mới cho Tam Thanh vào.

Về ý đồ của Tam Thanh, Hồng Quân dù không nói ra nhưng cũng có thể đoán được đại khái.

Tuy Tam Thanh đều từng là đệ tử thân truyền của Hồng Quân, nhưng đều đã phản bội Huyền Môn, có hiềm khích không nhỏ với Hồng Quân, nay không mời mà đến, ắt hẳn có liên quan đến Vu tộc.

Chính xác hơn, là có liên quan đến Bàn Huyền.

Vu tộc vốn có ba Thánh nhân là Hậu Thổ, Nữ Oa và Chuẩn Đề, nay Tiếp Dẫn cũng đã gia nhập Vu tộc.

Hồng Hoang có tám vị Thánh nhân, đã có một nửa thuộc về Vu tộc.

Nữ Oa, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ba người đều chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nhưng Hậu Thổ lại có tu vi Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Nếu Tam Thanh liên thủ, ngưng tụ ra Bàn Cổ Nguyên Thần, đánh bại bốn vị Thánh nhân như Hậu Thổ cũng không phải là không thể.

Nhưng Bàn Huyền lại là một tồn tại mà Tam Thanh không thể địch lại.

Tam Thanh và Hồng Quân liên thủ, thực lực cũng còn kém xa Bàn Huyền.

Không lâu sau, Tam Thanh đều đã đến trước mặt Hồng Quân.

“Ba vị đạo hữu đến thăm, bần đạo xin cúi đầu chào.” Hồng Quân đứng dậy.

“Bọn Ngô ba người có thể trợ giúp đạo hữu hợp đạo, nhưng có một vài điều kiện.” Thái Thượng cũng không vòng vo, trực tiếp nói ra ý đồ.

Tuy Hồng Quân cũng đã đoán được ý đồ của Tam Thanh, nhưng nghe Thái Thượng nói ra, trong lòng cũng vui mừng.

Nếu có Tam Thanh tương trợ, lại thêm Hồng Quân số hai kia giúp đỡ, Hồng Quân cảm thấy việc hợp đạo đã chắc chắn rồi.

Thực ra, Tam Thanh cũng từng cân nhắc gia nhập Vu tộc, nhưng cuối cùng đã từ bỏ.

Giúp Hồng Quân hợp đạo, đợi sau khi Hồng Quân hợp đạo có thể chống lại Bàn Huyền.

Hơn nữa, Hồng Quân và Hồng Quân ở một thế giới khác có hợp tác.

Có thể nói, Tam Thanh cũng chỉ đang lợi dụng Hồng Quân, nhưng Hồng Quân cũng muốn hợp đạo, biết Tam Thanh đang lợi dụng mình cũng vui vẻ chấp nhận.

Nhưng, Tam Thanh cũng sẽ không giúp đỡ vô điều kiện.

Nếu Hồng Quân không thể đưa ra đủ lợi ích, Tam Thanh có lẽ sẽ thay đổi chủ ý, từ bỏ việc giúp Hồng Quân, chuyển sang gia nhập Vu tộc.

“Ba vị đạo hữu có yêu cầu gì?” Hồng Quân hỏi.

Tiếp theo, do Thái Thượng mở lời.

Yêu cầu của Tam Thanh cũng không quá nhiều, đều cần Hồng Quân sau khi hợp đạo mới thực hiện.

Biết được yêu cầu của Tam Thanh, Hồng Quân cũng nhíu mày.

Tam Thanh muốn không ít, nhưng vẫn nằm trong phạm vi chấp nhận được của Hồng Quân.

Thấy Hồng Quân đang cân nhắc, Tam Thanh cũng không vội.

Yêu cầu đã đưa ra, nếu Hồng Quân không hài lòng có thể thương lượng, nhưng Tam Thanh sẽ không nhượng bộ quá nhiều.

Cân nhắc một lát, Hồng Quân cũng đưa ra quyết định, lập tức đồng ý.

Ngay sau đó, Hồng Quân trước tiên đối với Thiên Đạo Hồng Hoang phát thệ.

Đã Hồng Quân đối với Thiên Đạo phát thệ, nếu sau khi hợp đạo không thực hiện lời hứa, kết cục sẽ là thần hình câu diệt.

"Việc này không nên chậm trễ, bắt đầu ngay bây giờ đi!" Nguyên Thủy nói.

Thái Thượng và Thông Thiên cũng không có ý kiến, Hồng Quân lại càng không có ý kiến.

Lập tức, thấy cây quải trượng trong tay Thái Thượng hóa thành Thái Ất Phất Trần, có Thái Thanh tiên quang bao phủ, lại có một Hỗn Nguyên đạo quả ẩn hiện trong đó.

Khí vận trên người Thái Thượng cũng liên kết với Thái Ất Phất Trần.

Tiếp theo, Nguyên Thủy tế ra Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Ngọc Thanh tiên quang bao phủ lấy Tam Bảo Ngọc Như Ý, cũng có một Hỗn Nguyên đạo quả bên trong Như Ý.

Thông Thiên thì tế ra Thanh Bình Kiếm, Thượng Thanh tiên quang nhuộm đẫm, Hỗn Nguyên đạo quả vận hành.

Khi Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm tụ lại một chỗ, diễn hóa thành một đóa Tịnh Thế Bạch Liên.

Ba Hỗn Nguyên nhị trọng thiên pháp lực, Thiên Đạo chi lực, cùng với ba Hỗn Nguyên đạo quả, và đại khí vận.

"Ngô thành công rồi!" Hồng Quân cười lớn một tiếng.

Cùng với một bước chân của Hồng Quân, y đã đứng trên Tịnh Thế Bạch Liên.

Đứng trên Tịnh Thế Bạch Liên, với sự trợ giúp của pháp lực, đạo quả, khí vận của Tam Thanh, cùng với Thiên Đạo chi lực được vận dụng, Hồng Quân bắt đầu hợp đạo.

Thiên Đạo thần quang màu tím hồng xuất hiện sau lưng Hồng Quân, diễn hóa thành một quang luân chói mắt, đó chính là Thiên Đạo Thần Luân.

Trong Thiên Đạo Thần Luân có ba ngàn pháp tắc hư ảnh, cũng là hình chiếu của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Trong nháy mắt, một phần thân thể của Hồng Quân đã dung nhập vào Thiên Đạo.

Thái Thượng trong lòng thầm than, thực ra y cũng muốn hợp đạo, nhưng tu vi đạo hạnh đều không bằng Hồng Quân, độ khó hợp đạo càng lớn hơn, Hồng Quân cũng không chắc sẽ giúp.

Đã chọn không gia nhập Vu tộc, cần có một thế lực chống lại Bàn Huyền, cho nên, Tam Thanh mới giúp đỡ Hồng Quân.

Chỉ có Hồng Quân hợp đạo, mới có thể chống lại Bàn Huyền.

Ngoài ra, Hồng Quân đã hứa hẹn với Tam Thanh, cho nên, sau khi Hồng Quân hợp đạo thành công, không chỉ có thể chống lại Bàn Huyền, mà còn có thể mang lại cho Tam Thanh không ít lợi ích.

Trong thời gian ngắn, thân thể của Hồng Quân đã có hơn một nửa dung nhập vào Thiên Đạo.

Theo tốc độ này, chỉ cần thêm một lúc nữa, Hồng Quân sẽ hợp đạo thành công.

Nhưng, Hồng Quân và Tam Thanh trong lòng đều có chút lo lắng, tuy bốn người đã che giấu thiên cơ, nhưng chưa chắc đã qua mặt được Bàn Huyền. ...

Đông Hải, Doanh Châu và Phương Trượng đều không còn tồn tại, chỉ có một Bồng Lai duy nhất.

Bồng Lai cũng đã trở thành đệ nhất phúc địa của Hồng Hoang.

Bất Chu Thần Sơn, cũng không thể sánh bằng Bồng Lai hiện tại.

Khi Bồng Lai giới trở thành thế giới cấp Hỗn Nguyên, lại diễn hóa ra không ít huyền ảo.

Đặt chân đến Bồng Lai, Bàn Huyền đơn giản cảm nhận một chút.

Tiên thiên linh khí nồng đậm, có không ít hỗn độn linh khí.

"Tuy linh khí đã vượt qua Bất Chu Sơn, nhưng hỗn độn linh khí không đủ nhiều." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Nếu là thời khai thiên lập địa, Hồng Hoang có không ít hỗn độn linh khí, nhưng bây giờ đã ít đi.

Nếu ở Bất Chu Sơn, muốn tìm một mạch hỗn độn linh mạch nhỏ cũng khó.

Bồng Lai hiện tại, hỗn độn linh mạch lớn nhỏ cũng không hề ít.

Tiếp theo, Bàn Huyền tụ tập các hỗn độn linh mạch phân tán khắp nơi trên Bồng Lai lại.

Khi tất cả hỗn độn linh mạch của Bồng Lai tụ lại một chỗ, tốc độ

giáng cấp của mỗi mạch hỗn độn linh mạch cũng sẽ chậm lại.

Bị ảnh hưởng bởi môi trường lớn của Bồng Lai giới, hỗn độn linh mạch sẽ theo thời gian giáng cấp thành tiên thiên linh mạch.

Bên ngoài Bồng Lai, chỉ cần ở Hồng Hoang, cũng đều như vậy.

Thậm chí, ở không ít khu vực của Hồng Hoang, tiên thiên linh mạch sẽ theo thời gian giáng cấp thành hậu thiên linh mạch, cuối cùng, hậu thiên linh mạch biến mất, không còn linh khí, tiến vào thời đại mạt pháp.

Nhưng, khi một thời đại ở vào thời đại mạt pháp, cũng có thể linh khí khôi phục.

Đảo Bồng Lai, cùng với việc sáp nhập Doanh Châu và Phương Trượng, đã trở thành đệ nhất phúc địa của Hồng Hoang.

Dù là thiên trụ Bất Chu Thần Sơn, cũng đã không thể sánh bằng Bồng Lai.

Bồng Lai giới càng một bước đạt đến thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Bởi vì Bồng Lai giới ở trong Hồng Hoang, tuy là thế giới cấp Hỗn Nguyên, nhưng cũng bị Thiên Đạo Hồng Hoang khống chế.

Hình chiếu của Thiên Đạo Hồng Hoang xuất hiện ở Bồng Lai.

Lúc này, tại một nơi nào đó ở Bồng Lai, từng mạch hỗn độn linh mạch được chôn sâu dưới lòng đất, có lớn có nhỏ.

Hỗn độn linh khí dồi dào, gần như hóa lỏng.

Chương 278

Một tòa tiên sơn hùng vĩ lơ lửng giữa không trung, trên tiên sơn cung điện san sát, đình đài lầu các.

Quỳnh lâu ngọc vũ vàng son lộng lẫy, hà quang bao phủ.

Trong chủ điện, Bàn Huyền và bốn vị Thánh nhân mỗi người ngồi trên một cái bồ đoàn.

Việc hợp nhất ba đại phúc địa Đông Hải không thể qua mắt tám vị Thánh nhân Hồng Hoang, cũng bị không ít Chuẩn Thánh đại năng phát giác.

Ở Đông Hải lại càng có vô số sinh linh chứng kiến.

Vừa phát hiện ba tòa tiên đảo Bồng Lai, Doanh Châu và Phương Trượng hợp nhất, các Thánh nhân cũng biết là Bàn Huyền ra tay.

Bồng Lai không chỉ là đạo trường của Bàn Huyền, mà còn là một cứ điểm của Vu tộc ở Đông Hải.

Ngoài ra, khí vận của Bồng Lai cũng không nhỏ, Doanh Châu và Phương Trượng cũng đều có khí vận khổng lồ.

Khi ba đảo Bồng Lai hợp nhất, khí vận của Vu tộc cũng có phần tăng lên.

Nhưng, khí vận Vu tộc tuy có tăng lên, nhưng còn xa mới đủ để tu vi của Bàn Huyền từ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên sơ kỳ đột phá lên trung kỳ.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên được chia làm cửu trọng thiên, còn Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lại được chia làm bốn giai đoạn: sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ và đại viên mãn.

Trên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đại viên mãn là Đại Đạo Thánh nhân.

Đại Đạo Thánh nhân còn có thể gọi là Hỗn Độn Thánh nhân, là nguyên thần ký thác vào Hỗn Độn đại đạo.

Còn Hỗn Độn Thánh nhân viên mãn, cũng tương đương với Hỗn Độn đại đạo.

Giống như Thánh nhân Hồng Hoang, nếu Hỗn Nguyên đạo quả viên mãn, cũng là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, có thể tương đương với Thiên Đạo Hồng Hoang.

Đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn mươi chín, độn đi một, cho nên, Thiên Đạo Thánh nhân có thể hợp đạo, Đại Đạo Thánh nhân lại không thể.

Hợp đạo là một con đường tắt, nhưng cũng có tệ đoan, tùy vào lựa chọn của mỗi người.

Tám Thánh nhân Hồng Hoang hiện nay cũng không phải ai cũng muốn hợp đạo.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cường Lương và những người khác muốn đến Bồng Lai cũng cần không ít thời gian, Thánh nhân thì chỉ cần một cái dịch chuyển tức thời.

Ngoài Bàn Huyền và Hậu Thổ cùng bốn người khác, trong đại điện còn có mấy người đang đứng, có Đại Vu Cửu Phượng, có hắc long Ngao Sưởng, v.v.

Hậu Thổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bốn người đang luận đạo.

Nghe bốn người Hậu Thổ luận đạo, Bàn Huyền vẻ mặt bình tĩnh.

Bốn vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên luận đạo, đối với Hỗn

Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên như Bàn Huyền không có tác dụng gì.

Bàn Huyền định đợi bốn người Hậu Thổ luận đạo kết thúc rồi mới giảng đạo.

Chưa đợi bốn người Hậu Thổ luận đạo xong, sắc mặt Bàn Huyền đột nhiên thay đổi.

Đứng dậy, Bàn Huyền một cái dịch chuyển tức thời rời đi.

Khi Bàn Huyền không nói một lời rời đi, bốn người Hậu Thổ đang luận đạo đều dừng lại.

"?" Hậu Thổ.

"?" Nữ Oa.

"?" Tiếp Dẫn.

"?" Chuẩn Đề.

Tuy không hiểu, nhưng Hậu Thổ và những người khác cũng biết chắc chắn đã xảy ra chuyện lớn, nếu không, Bàn Huyền sẽ không vội vã rời đi như vậy.

Nhìn nhau một cái, Hậu Thổ bấm ngón tay suy tính.

Sau một hồi suy tính, Hậu Thổ nhíu mày, phát hiện có thiên cơ bị che giấu, với tu vi đạo hạnh của mình không thể nhìn thấu.

Hồng Quân hay Tam Thanh đã che giấu thiên cơ?

Tam Thanh tuy đều chỉ là Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, nhưng ba người hợp lực che giấu thiên cơ, Hậu Thổ cũng khó mà nhìn thấu. ...

Chỉ một cái dịch chuyển tức thời, Bàn Huyền từ Đông Hải Bồng Lai đã đến Thiên giới.

Sau khi đến Thiên giới, Bàn Huyền một bước bước ra, đã ở Đại

La Thiên.

Vừa rồi, Bàn Huyền đã nhận ra Hồng Quân muốn hợp đạo.

“Hay cho một Tam Thanh, lại dám giúp Hồng Quân.” Bàn Huyền sắc mặt âm trầm.

Thật sự có chút xem thường Tam Thanh.

Hồng Quân hợp đạo thành công đối với Tam Thanh cũng chưa chắc là chuyện tốt, nhưng hiện tại, sau khi Hồng Quân hợp đạo có thể chống lại Bàn Huyền.

Về phần Hồng Quân và Hồng Quân của thế giới cấp Vĩnh Hằng kia tuy có hợp tác, nhưng cũng đều có tính toán riêng.

Đứng trên lập trường của Tam Thanh, nếu Hồng Quân hợp đạo thành công, hiện tại không phải là chuyện xấu.

Nếu Bàn Huyền là Tam Thanh, có lẽ cũng sẽ lựa chọn như vậy.

Kẻ yếu vốn không có nhiều không gian lựa chọn.

Nhưng Bàn Huyền không thể để Hồng Quân hợp đạo thành công.

Thiên Đạo tối cao của thế giới cấp Vĩnh Hằng, sức mạnh hẳn là sánh ngang với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đại viên mãn, thậm chí còn hơn.

Về phần Thiên Đạo của thế giới cấp Hỗn Nguyên thập cấp, sức mạnh ước chừng tương đương với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Với tu vi hiện tại của Bàn Huyền, cũng chỉ miễn cưỡng chống lại Thiên Đạo Hồng Hoang.

Nếu Hồng Quân thành công hợp đạo, cũng trở thành một bộ phận của Thiên Đạo Hồng Hoang, tuy chỉ là một phần nhỏ, tu vi tối thiểu cũng sẽ tăng vọt lên Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, thậm chí là Hỗn

Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Một cái dịch chuyển tức thời, lại bước ra một bước, Bàn Huyền đã đến ngoài Tử Tiêu Cung ở Đại La Thiên.

"Ầm!" Đối mặt với cánh cửa Tử Tiêu Cung đang đóng chặt, Bàn Huyền một quyền đánh ra.

Dưới một quyền của Bàn Huyền, cửa Tử Tiêu Cung vỡ nát.

Toàn bộ Tử Tiêu Cung cũng gần như sụp đổ.

Bên trong Tử Tiêu Cung, Tam Thanh hợp lực diễn hóa ra một đóa Tịnh Thế Bạch Liên, Hồng Quân đứng trên đó, có Thiên Đạo Thần Luân xuất hiện sau lưng Hồng Quân.

Thân thể của Hồng Quân đã có hơn nửa dung nhập vào Thiên Đạo.

Mắt thấy Hồng Quân sắp hoàn toàn dung nhập vào Thiên Đạo.

"Không ổn!" "Bàn Huyền đến rồi." Nhìn thấy Bàn Huyền, Hồng Quân và Tam Thanh đều kinh hãi.

Chỉ cần cho Hồng Quân thêm một chút thời gian nữa, y có thể hợp đạo thành công, nhưng Bàn Huyền lại đến rồi.

Bây giờ, một giây, đối với Hồng Quân cũng là xa vời.

Một giây phảng phất biến thành ức vạn năm dài đằng đẵng.

Thời gian không hề thay đổi, nhưng ở tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trong một giây có thể làm được quá nhiều chuyện.

Đối với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, một giây, cũng có thể dùng như ức vạn năm.

Có thể nói, Bàn Huyền có thể giết sạch vô số sinh linh Hồng Hoang từng người một, toàn bộ Hồng Hoang trừ mấy vị Thánh nhân, Chuẩn Thánh cũng không kịp phản ứng.

Mạnh yếu của thực lực không chỉ đơn giản là pháp lực.

Với sự cường đại hiện tại của Bàn Huyền, Chuẩn Thánh đại năng đều không thể lý giải.

Đối với những người dưới Thánh nhân, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên là tồn tại vĩ đại không thể diễn tả bằng lời.

Khi Bàn Huyền bước vào trong Tử Tiêu Cung, chưa đầy một giây, Bàn Huyền đã ở trước Tịnh Thế Bạch Liên, tùy tay một kích khiến Tịnh Thế Bạch Liên sụp đổ, phân hóa thành Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm.

"Phụt!" Hồng Quân phun ra một ngụm máu, đã bị thương.

Tam Thanh cũng hừ một tiếng nặng nề, đều bị tâm thần tổn thương.

Nhìn lại Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm, đều quang hoa ảm đạm, bản nguyên bị tổn thương, suýt chút nữa giáng cấp thành hạ phẩm tiên thiên linh bảo.

Mọi chuyện nói ra thì dài, nhưng thực ra chỉ xảy ra trong một phần ức vạn của một giây.

Khi chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả, chỉ với đạo hạnh của Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, cũng có thể khống chế thời gian đến mức Niết Bàn Tịch Tĩnh.

Đại số có nhất, thập, bách, thiên, vạn, ức, triệu, kinh, cai, tỷ, nhương, câu, giản, chính, tái, cực, hằng hà sa, a tăng chích, na do, bất khả tư nghị và vô lượng đại số.

Tiểu số thì có phân, ly, mao, mịch, hốt, vi, tiêm, sa, trần, ai, miểu, mạc, mô hồ, thuân tuần, tu du, thuấn tức, đạn chỉ, sát na, lục đức, hư không, thanh tịnh, a lại da, a ma la và niết bàn tịch tĩnh.

Hỗn Nguyên đạo quả đại viên mãn, cũng là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đối với mọi thứ khống chế lại vượt xa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lớn có thể vượt qua Vô Lượng Đại Số, nhỏ có thể thấp hơn Niết Bàn Tịch Tĩnh.

Cho nên, thời gian đối với Thánh nhân không có ý nghĩa gì nhiều, đối với Bàn Huyền hiện tại lại càng không có ý nghĩa.

Khi Bàn Huyền ra tay, Hồng Quân và Tam Thanh tuy đều đã phản ứng, nhưng lại vô lực chống cự.

Trước mặt Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Hồng Quân và Tam Thanh hiện tại chỉ là con kiến mà thôi.

"Đáng ghét!" Hồng Quân uất ức không gì tả nổi.

Chỉ thiếu một chút nữa thôi, Hồng Quân đã hợp đạo thành công rồi.

Đây không phải là lần đầu tiên Bàn Huyền nhằm vào Hồng Quân.

Hợp đạo cần tiêu hao khí vận, bất kể thành công hay thất bại.

Trước đây, mỗi lần hợp đạo Hồng Quân đều tiêu hao lượng lớn khí vận.

Lần này, tuy lại hợp đạo thất bại, nhưng khí vận trên người Hồng Quân lại tiêu hao hơn một nửa.

Khí vận trên người Tam Thanh cũng tiêu hao không ít.

Bây giờ, dù Bàn Huyền không ngăn cản, Tam Thanh cũng không thể giúp Hồng Quân hợp đạo.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều sắc mặt khó coi.

Chỉ thiếu một chút nữa thôi.

Một lần thất bại, trong thời gian ngắn khó có cơ hội lần thứ hai.

Cũng là do Hồng Quân và Tam Thanh quá nóng vội, nếu mưu hoạch cẩn thận, chưa chắc đã không thành công.

"Bàn Huyền, nhữ khi Ngô quá đáng." Hồng Quân nghiến răng nghiến lợi, trong mắt lóe lên một tia oán độc.

"Muốn hợp đạo?

Trước tiên hãy hỏi cây Khai Thiên Phủ trong tay Ngô đã." Bàn Huyền cười lạnh lấy ra Khai Thiên Phủ.

Bản nguyên của Khai Thiên Phủ chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng uy năng cũng đã gần bằng Hỗn Độn Chí Bảo.

Dù Bàn Huyền chỉ vận dụng một phần pháp lực, nhưng phong mang của Khai Thiên Phủ cũng khiến Hồng Quân và Tam Thanh run rẩy.

Chưa đợi Hồng Quân nói thêm, Bàn Huyền đã một búa bổ ra.

Phủ quang sắc bén lóe lên rồi biến mất, nhanh đến mức khiến người ta tưởng là ảo giác.

Dưới một búa của Bàn Huyền, Hồng Quân không thể né tránh, cũng không kịp chống cự.

Phủ quang chém trúng thánh thể của Hồng Quân.

Thánh nhân đạo thể bị chém trúng trong khoảnh khắc hóa thành tro bụi.

Nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo của Hồng Quân cũng bị thương.

Tam Thanh ngây như phỗng.

Khi Hồng Quân bị chém giết, Tam Thanh mới như tỉnh mộng.

Chương 279

Nhìn Khai Thiên Phủ, rồi lại nhìn Bàn Huyền, trong lòng Tam Thanh chỉ có một ý nghĩ, đó là khủng bố đến nhường này.

Đối với Bàn Huyền, giống như cầm một cây gậy gỗ nghiền chết một con kiến.

Tuy một ngón tay cũng có thể làm được, nhưng cũng sẽ bẩn tay.

Khi ánh mắt Bàn Huyền quét qua Tam Thanh, Tam Thanh đều mặt mày kinh hãi, bản năng lùi lại, phảng phất như kéo ra một chút khoảng cách là có thể an toàn hơn một chút, nhưng ở Hồng Hoang thời gian trước mặt Bàn Huyền không có ý nghĩa, không gian khoảng cách cũng vậy.

"Bọn Ngô bây giờ gia nhập Vu tộc còn kịp không?" Thái Thượng mở lời hỏi.

"Gia nhập Vu tộc?

Muộn rồi!" Bàn Huyền lạnh mặt nói.

Nếu Tam Thanh không giúp Hồng Quân hợp đạo, muốn gia nhập Vu tộc, Bàn Huyền có thể cân nhắc.

Từng có lúc, Bàn Huyền mời Tam Thanh gia nhập Vu tộc, Tam Thanh đã từ chối.

Bây giờ mới gia nhập Vu tộc?

Sớm đi đâu rồi?

Tuy Tam Thanh gia nhập có thể khiến Vu tộc mạnh hơn, nhưng Bàn Huyền lại không cần.

Bàn Huyền sẽ từ chối, Tam Thanh cũng không quá bất ngờ.

Lúc này, trong lòng Tam Thanh cũng đã hối hận, nhưng đã muộn rồi.

Căn cước của Tam Thanh là Bàn Cổ Nguyên Thần kết hợp với tiên thiên thanh khí.

Nếu có thể thôn phệ Bàn Cổ Nguyên Thần, tu vi nguyên thần của Bàn Huyền muốn đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng sẽ dễ dàng hơn.

Thánh thể của Hồng Quân đã bị Bàn Huyền một búa chém giết, nhưng nguyên thần của y chỉ bị thương.

Do nguyên thần của Hồng Quân ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, cộng thêm tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, muốn diệt nguyên thần của y cũng khó.

Đương nhiên, với tu vi hiện tại của Bàn Huyền, nếu dùng toàn lực cũng chưa chắc không thể diệt được nguyên thần của Hồng Quân, nhưng sẽ được không bù mất.

Chém giết thánh nhân đạo thể sẽ tổn hại khí vận, có đại nhân quả, và nghiệp lực.

Nếu diệt nguyên thần của Thánh nhân, cái giá phải trả lại càng lớn hơn.

Điều khiến Bàn Huyền có chút bất ngờ là, từ vận hành của Thiên Đạo Hồng Hoang, Hồng Quân không vội tái tạo thánh thể.

Tuy nguyên thần của Hồng Quân bị tổn thương, nhưng có thể vận dụng Thiên Đạo chi lực để tạo ra thánh thể.

Thánh nhân bất tử bất diệt, nguyên thần ký thác Thiên Đạo, có thể dùng Thiên Đạo chi lực để tạo ra thánh thể, có thể nhanh chóng hồi phục pháp lực và thương thế.

Lúc này, Hồng Quân ước chừng đang hồi phục nguyên thần.

Ánh mắt nhìn Tam Thanh, Bàn Huyền đang cân nhắc thôn phệ thánh thể của Tam Thanh.

Thánh thể của Thái Thượng là một phần Bàn Cổ Nguyên Thần cộng với Thái Thanh chi khí.

Thánh thể của Nguyên Thủy là một phần Bàn Cổ Nguyên Thần cộng với Ngọc Thanh chi khí, thánh thể của Thông Thiên thì là một phần Bàn Cổ Nguyên Thần cộng với Thượng Thanh chi khí.

Tuy Thái Thanh chi khí, Ngọc Thanh chi khí và Thượng Thanh chi khí huyền diệu hơn tiên thiên thanh khí thuần túy, nhưng Bàn Huyền lại không mấy hứng thú.

Bàn Huyền muốn Bàn Cổ Nguyên Thần.

Thấy Bàn Huyền một búa chém giết Hồng Quân, lại bị Bàn Huyền để ý, trong lòng Tam Thanh đều lo lắng không thôi.

"Bàn Cổ Nguyên Thần cùng Ngô có duyên." Một câu nói của Bàn Huyền, sắc mặt Tam Thanh lập tức đại biến.

Nếu mất đi Bàn Cổ Nguyên Thần, căn cước của Tam Thanh không chỉ bị giáng cấp, mà còn không còn là Bàn Cổ chính tông.

Thái Thượng nhíu chặt mày, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau một cái.

Tiếp theo, thấy Tam Thanh bố trí đại trận Tam Nguyên Quy Nhất.

Ngưng tụ Bàn Cổ Nguyên Thần, có ba loại thanh khí quấn quanh thân, lần lượt là Thái Thanh chi khí, Ngọc Thanh chi khí và Thượng Thanh chi khí.

Thái Thanh chi khí ẩn chứa vô lượng Thái Thanh tiên quang, Ngọc Thanh chi khí thì ẩn chứa vô lượng Ngọc Thanh tiên quang, Thượng

Thanh chi khí lại ẩn chứa vô lượng Thượng Thanh tiên quang.

Bị tu vi của Tam Thanh hạn chế, Bàn Cổ Nguyên Thần do ba người hợp lực ngưng tụ có chiến lực sánh ngang Hỗn Nguyên tứ trọng thiên.

Sau khi ngưng tụ Bàn Cổ Nguyên Thần, Tam Thanh không hề tấn công Bàn Huyền, một cái dịch chuyển tức thời, liền bỏ chạy.

Sở dĩ ngưng tụ Bàn Cổ chân thân, cũng là để tăng khả năng trốn thoát.

Tuy nhiên, Tam Thanh quá ngây thơ rồi.

Trong mắt Bàn Huyền lóe lên vẻ trêu tức.

Nếu Tam Thanh ngoan ngoãn giao ra Bàn Cổ Nguyên Thần, cũng chỉ bị giáng cấp căn cước, nhưng đã không biết điều, Bàn Huyền cũng không cần phải nương tay.

Chỉ một cái dịch chuyển tức thời, Bàn Cổ Nguyên Thần đã chạy đến chân trời góc bể.

Bàn Huyền cũng không đuổi theo, chỉ vươn tay ra.

Khi Bàn Huyền vươn tay, tam giới lục đạo khẽ run lên.

Bàn Cổ Nguyên Thần ở tận chân trời góc bể linh giác cảm thấy trước mắt một mảnh tối đen.

Bóng tối vô tận nuốt chửng cửu thiên thập địa.

Trong bóng tối vô tận, mặt trời thần hỏa cũng không thể chiếu sáng một tấc đất, với thực lực sánh ngang Hỗn Nguyên tứ trọng thiên của Bàn Cổ Nguyên Thần, bị áp chế hơn chín thành sức mạnh.

Cũng có nghĩa là, trong bóng tối vô tận, Bàn Cổ Nguyên Thần cũng chỉ có thể phát huy được chưa đến một thành sức mạnh.

Tiếp theo, Tam Thanh chỉ cảm thấy càn khôn điên đảo, âm dương nghịch loạn, ngũ hành sụp đổ.

Cũng không biết qua bao lâu, một điểm sáng xuất hiện, tiếp theo, ngày càng chói mắt.

Bóng tối bị ánh sáng xua tan.

"?" Tam Thanh kinh hãi.

Lại thấy, Bàn Cổ Nguyên Thần đang ở trong lòng bàn tay Bàn Huyền.

Trong lòng bàn tay Bàn Huyền tự thành không gian, có thể bao trùm vô số vũ trụ.

Ức vạn cái đại thiên thế giới cộng lại, trong lòng bàn tay Bàn Huyền cũng nhỏ hơn cả hạt bụi.

Cộng thêm pháp lực của Bàn Huyền, đừng nói là Bàn Cổ Nguyên Thần thực lực sánh ngang Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, Hỗn Nguyên cửu trọng thiên cũng khó thoát thân.

"Bàn Cổ Nguyên Thần do Ngô thôn phệ, còn về Tam Thanh bản nguyên chi khí, có thể cho Tam Thanh trong Thiên Tiên giới." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Trong Thiên Tiên giới cũng có Tam Thanh, nhưng lại kém xa Tam Thanh Hồng Hoang.

"Ầm!" Thái Thanh Thần Lôi, Ngọc Thanh Thần Lôi và Thượng Thanh Thần Lôi kết hợp, diễn hóa ra một đoàn Hỗn Độn Thần Lôi.

Quải trượng, Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm cũng kết hợp, diễn hóa thành một cây Tịnh Thế Thần Phủ.

Một tay cầm thần phủ, một tay nắm Hỗn Độn Thần Lôi, Bàn Cổ Nguyên Thần muốn phá vỡ không gian trong lòng bàn tay Bàn Huyền.

Tuy nhiên, dù Bàn Cổ Nguyên Thần do Tam Thanh ngưng tụ đã dốc toàn lực, cũng không thể phá vỡ không gian trong lòng bàn tay Bàn Huyền.

Không gian bình chướng vững chắc, thậm chí không hề bị lay động.

Tam Thanh đều tuyệt vọng.

"Bàn Huyền đạo huynh, bọn Ngô nguyện ý giao ra Bàn Cổ Nguyên Thần." Giọng Thái Thượng truyền ra.

Mất đi Bàn Cổ Nguyên Thần, Tam Thanh ít nhất còn có bản nguyên chi khí.

Nhưng đến bước này, Bàn Huyền cũng sẽ không mềm tay.

"Ầm!" Không gian trong lòng bàn tay Bàn Huyền đang co lại, vô số hố đen xuất hiện.

Dưới sự thôn phệ của vô số hố đen, Bàn Cổ Nguyên Thần đang sụp đổ.

Tam Thanh bản nguyên chi khí cũng rơi vào tay Bàn Huyền.

Mất đi Bàn Cổ Nguyên Thần và bản nguyên chi khí, Tam Thanh cũng chỉ có thể dùng Thiên Đạo chi lực của Hồng Hoang để tạo ra thánh thể. ...

Hỗn độn linh bảo, Hỗn Nguyên Châu.

Trong Thiên Tiên giới nằm bên trong Hỗn Nguyên Châu, cũng có một ngọn núi Côn Luân.

Tại một nơi nào đó trên núi Côn Luân, một vách núi Kỳ Lân, gần đó có ba đạo nhân, một lão đạo, một trung niên đạo nhân, một thanh niên đạo nhân, chính là Tam Thanh của thế giới này.

Thái Thượng mặc một bộ đạo bào màu đen trắng, Nguyên Thủy

mặc đạo bào màu trắng, Thông Thiên thì mặc đạo bào màu đen.

Tam Thanh đang cảm ngộ Thiên Đạo, bỗng nhiên, đều tâm thần chấn động.

"Ầm!", "Ầm!", "Ầm!" Ba luồng thanh khí từ trên trời giáng xuống.

"?" "...Thái Thanh chi khí?

Ngọc Thanh chi khí?

Và...

Thượng Thanh chi khí?" "So với bản nguyên chi khí của bọn Ngô còn tinh thuần hơn rất nhiều." Nhìn ba luồng thanh khí từ trên trời giáng xuống, Tam Thanh đều kích động.

Chỉ cần hấp thu luyện hóa ba luồng thanh khí, căn cước của Tam Thanh đều có thể được nâng cấp rất nhiều.

Về nguồn gốc của ba luồng thanh khí từ trên trời giáng xuống, Tam Thanh hiện tại cũng không cân nhắc, trước tiên nhận lấy lợi ích to lớn này đã.

Lập tức, Tam Thanh chân đạp tường vân, bay vút lên cao.

Cũng có mấy sinh linh ra tay muốn tranh đoạt, nhưng đều chậm một bước, chỉ có thể trơ mắt nhìn một luồng thanh khí rơi vào tay Thái Thượng, một luồng thanh khí rơi vào tay Nguyên Thủy, và một luồng thanh khí rơi vào tay Thông Thiên.

Thái Thượng nhận được Thái Thanh chi khí, Nguyên Thủy thì nhận được Ngọc Thanh chi khí, Thông Thiên nhận được Thượng Thanh chi khí.

Sau khi nhận được thanh khí, Tam Thanh ngay lập tức hấp thu vào cơ thể, nhưng muốn hoàn toàn luyện hóa cần có thời gian. ...

Đại La Thiên Hồng Hoang, ngoài Bát Cảnh Cung ở Thái Thanh

cảnh.

Thiên Đạo thần quang màu tím hồng chiếu rọi chư thiên, dưới Thiên Đạo chi lực, ba thánh nhân đạo thể được tạo ra.

Tái tạo thánh thể, Tam Thanh đều sắc mặt âm trầm.

Không còn Bàn Cổ Nguyên Thần, cũng không có tư cách xưng là Bàn Cổ chính tông.

Không có Thái Thanh chi khí, Ngọc Thanh chi khí và Thượng Thanh chi khí, lại không có tư cách xưng là Tam Thanh.

"Thôi vậy, từ nay về sau, bọn Ngô không còn là Bàn Cổ chính tông, cũng không còn danh xưng Tam Thanh, Ngô chỉ là Thái Thượng, hai vị hiền đệ chỉ là Nguyên Thủy và Thông Thiên." Thái Thượng mặt không biểu cảm nói.

Tuy sắc mặt Thái Thượng bình tĩnh, nhưng ngọn lửa giận trong lòng dù có đổ hết nước ngũ hồ tứ hải cũng không thể dập tắt.

Lúc này, không chỉ Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều trong lòng phẫn hận vô cùng. ...

Phía bắc của Bắc Hải, Bắc Minh của Hồng Hoang, lại là trời rét đất đông.

Nhất Nguyên Trọng Thủy, Hậu Thiên Quý Thủy, Nhược Thủy, v.v., ở Bắc Minh đâu đâu cũng có.

Băng sơn trôi nổi trên mặt biển.

Tại một nơi nào đó dưới đáy biển, một vòng xoáy xuất hiện.

Vòng xoáy dưới đáy biển ngày càng lớn, cuốn theo lượng lớn nước biển.

Khi nước biển hình thành vòng xoáy đường kính ức triệu triệu...

Chương 280

quang niên, một con cá lớn nhảy ra, chính là Côn.

Trong nháy mắt, Côn đã ở trên mặt biển, lại hóa thành một con Đại Bằng.

Đại Bằng hai cánh giang ra, che trời lấp đất, như đám mây che lấp bầu trời.

Bay lượn một vòng trên không trung Bắc Minh, Đại Bằng mới hạ xuống, biến thành hình người, là một trung niên mặc đạo bào màu xanh biếc, tướng mạo kỳ lạ, cử chỉ cổ quái.

Chính là Côn Bằng, nhưng thân hình tướng mạo và trước đây có phần khác biệt.

"Thiên Đạo ở trên, từ nay về sau, không có Từ Khôn, chỉ có Côn Bằng." Côn Bằng mở lời, giọng không lớn, cũng không ai nghe thấy.

"Ầm!" Một tiếng sấm vang, là Thiên Đạo hồi ứng.

Không sai, Côn Bằng đã bị một kẻ xuyên không đoạt xá.

Từ Khôn vốn là một người bình thường ở thời đại mạt pháp, mở một tiệm net, thích tán gái, chơi không ít phụ nữ, một ngày bị xe tông chết, tỉnh lại phát hiện đã xuyên không.

Về việc một người bình thường vì sao có thể đoạt xá Chuẩn Thánh tu vi Côn Bằng, Từ Khôn cũng không hiểu, nhưng, xuyên không đã có, cũng không có gì khó chấp nhận.

Điều khiến Từ Khôn có chút uất ức là, không có hệ thống, cũng không có ký ức của tiền thân.

Hiện tại, chỉ biết đã xuyên không đến Hồng Hoang, thân phận là

Bắc Minh Côn Bằng, có tu vi Chuẩn Thánh, còn lại hai mắt tối đen.

"Côn Bằng đã có tu vi Chuẩn Thánh rồi, Hồng Quân ba lần giảng đạo chắc chắn đã kết thúc, không biết Nữ Oa đã tạo người chưa, Tam Thanh và những người khác đã thành Thánh chưa, còn Hồng Vân, nếu Hồng Vân chưa vẫn lạc, chưa chắc không có cơ hội đoạt lấy một đạo hồng mông tử khí..." Côn Bằng trong lòng tính toán.

Nghĩ một lúc, Côn Bằng lại nghĩ đến từng nữ tiên.

Nữ Oa, Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu, Dao Trì, Hi Hòa...

"Trước tiên phải chinh phục Hậu Thổ, ta, Côn Bằng, thề sẽ cưới Hậu Thổ làm vợ, còn Tây Vương Mẫu các nàng thì có thể làm tiểu." Khóe miệng Côn Bằng hiện lên một nụ cười bỉ ổi. ...

Dưới chân Bất Chu Sơn, bộ lạc Hậu Thổ, trong Tổ Vu điện.

Hậu Thổ hai mắt mở ra, ánh mắt lạnh lùng.

Khi có người gọi thẳng tên thật của Hậu Thổ, Hậu Thổ cũng cảm ứng được.

"Côn Bằng?

Dường như có ý đồ không tốt với Ngô, muốn thèm muốn Ngô?

Lá gan cũng lớn thật!" Hậu Thổ lẩm bẩm.

Tiếp theo, Hậu Thổ bấm ngón tay suy tính.

Chỉ suy tính một lúc, mặt Hậu Thổ đen lại.

Côn Bằng đáng ghét, thèm muốn thân thể ta, hạ tiện!

Trước tiên là phẫn nộ, tiếp theo, Hậu Thổ như có điều suy nghĩ.

"Côn Bằng bị đoạt xá?

Chẳng lẽ là kẻ xuyên không?" Trước có một kẻ xuyên không đoạt xá đệ tử Xiển giáo Hoàng Long Chân Nhân, lại có một kẻ xuyên

không đoạt xá một thiếu niên nhân loại.

Lần này lại là kẻ xuyên không đoạt xá Côn Bằng?

Côn Bằng dù gì cũng là Chuẩn Thánh.

Thánh nhân, cũng khó để một người bình thường đoạt xá Chuẩn Thánh, nhưng một Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp Vĩnh Hằng lại có thể.

Nghĩ vậy, Hậu Thổ bước ra khỏi Tổ Vu điện, hướng ra ngoài bộ lạc.

Ra khỏi bộ lạc, Hậu Thổ hướng về Bắc Minh.

Nếu Côn Bằng đã phát thệ muốn cưới Hậu Thổ, Hậu Thổ có cần thiết phải đi tìm hắn nói chuyện.

Trong nháy mắt, Hậu Thổ đã đến Bắc Minh.

Đến Bắc Minh, Hậu Thổ một đôi pháp nhãn quét qua, nhanh chóng phát hiện Côn Bằng.

Biết được vị trí của Côn Bằng, Hậu Thổ cũng đi đến.

Bắc Minh Hồng Hoang, Côn Bằng đang định đi dạo quanh đại địa Hồng Hoang, một bóng hình tuyệt mỹ lại xuất hiện trước mặt.

Khi nhìn rõ nữ thần trước mặt, Côn Bằng lại trợn tròn mắt, chỉ cảm thấy vô cùng kinh diễm, trong lòng khó mà sinh ra ý niệm khinh nhờn.

"Nữ Oa nương nương?" Côn Bằng vẻ mặt không chắc chắn, nhưng với tu vi Chuẩn Thánh hoàn toàn không nhìn thấu nữ thần trước mặt.

Trong nhận thức của Côn Bằng, nữ thần Hồng Hoang cũng chỉ có Nữ Oa Thánh nhân, còn lại cao nhất cũng là Chuẩn Thánh.

Hậu Thổ càng chắc chắn Côn Bằng bị kẻ xuyên không đoạt xá, không chỉ không nhận ra mình, cũng không nhận ra Nữ Oa.

"Ngô tên Hậu Thổ." Hậu Thổ mặt không biểu cảm nói.

"Hậu Thổ?" Côn Bằng sững sờ, cả người đều ngơ ngác.

Lúc này, Côn Bằng cũng có chút bất ngờ, Hậu Thổ đến Bắc Minh, tu vi sâu không lường được, khiến y bất ngờ.

"Sống không tốt sao?" Hậu Thổ có phần bất đắc dĩ hỏi.

Tuy có thể hiểu được kẻ xuyên không não tàn dễ khống chế, nhưng hết kẻ xuyên không này đến kẻ xuyên không khác, đều thích tìm chết, cũng khiến Hậu Thổ có chút bất đắc dĩ.

"?" Côn Bằng chưa hiểu rõ tình hình, Hậu Thổ lại không nói nhiều.

Lần này đến Bắc Minh, Hậu Thổ không định tha cho Côn Bằng.

Nếu Côn Bằng thích tìm chết, Hậu Thổ cũng thành toàn.

"Ầm!" Một luồng khí thế mạnh mẽ từ trên người Hậu Thổ phát ra.

Đối phó một Chuẩn Thánh, Hậu Thổ cũng không dùng toàn lực, chỉ một phần khí thế, nhưng cũng sánh ngang Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Dưới sự nghiền ép của khí thế Hậu Thổ, Côn Bằng gần như không thể thở được.

"Khí thế thật đáng sợ, Hậu Thổ khủng bố đến nhường này?" Côn Bằng kinh hãi.

Hậu Thổ cũng đã biểu lộ địch ý.

Trong mắt Hậu Thổ lại càng không hề che giấu sát ý.

Hồng Quân, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cũng không dám

nói ra lời thề muốn cưới Hậu Thổ.

"Hậu Thổ không thể mạnh như vậy, chẳng lẽ, cũng là kẻ xuyên không?" Côn Bằng kinh hãi thất sắc, vốn tưởng mình là kẻ xuyên không duy nhất, nhưng trước đó chưa chắc không có kẻ xuyên không khác.

Lúc này, Côn Bằng cũng gần như có thể khẳng định Hậu Thổ là Thánh nhân, bởi vì mình phát thệ muốn cưới Hậu Thổ, bị Hậu Thổ cảm ứng được, mới đến Bắc Minh.

Hiểu rõ tình hình, Côn Bằng trong lòng trầm xuống, không khỏi hối hận.

Lẽ ra nên ổn định trước đã, kết quả lại tự cao, lần này chết chắc rồi.

"Hậu Thổ nương nương, hiểu lầm, tất cả đều là hiểu lầm..." Côn Bằng mặt mày khổ sở.

Hậu Thổ không nói một lời, lấy ra một khối Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Dưới sự điều khiển của Hậu Thổ, Tức Nhưỡng hóa thành một bàn tay lớn, che trời lấp đất hướng về Côn Bằng.

Vô lượng tiên thiên Mậu Thổ chi khí và tạo hóa sinh cơ lưu chuyển trên Tức Nhưỡng.

Dù Hậu Thổ chỉ vận dụng chưa đến một phần trăm pháp lực, nhưng cũng không phải Chuẩn Thánh có thể chống lại.

Đối mặt với bàn tay Tức Nhưỡng, Côn Bằng cũng có cảm giác nguy cơ chưa từng có.

Một tiếng hét lớn, Côn Bằng toàn lực thi triển thần thông, dấy lên sóng biển ngập trời.

Đại thủy ngập trời, có Nhất Nguyên Trọng Thủy, có Hậu Thiên Quý Thủy, có Nhược Thủy.

Thủy thế ngập trời, chấn động càn khôn, nhưng đối mặt với Tức Nhưỡng lại không chịu nổi một kích.

"Chênh lệch quá lớn, thực lực của Hậu Thổ vượt xa ta, ...tuyệt đối đã thành Thánh, mười phần thì có tám chín phần cũng là kẻ xuyên không, đáng ghét." Sắc mặt Côn Bằng khó coi.

Khi đại thủy ngập trời hoàn toàn sụp đổ, Côn Bằng hóa thành một con cá lớn lặn xuống biển, muốn lặn xuống đáy biển.

Đã không địch lại, Côn Bằng cũng chỉ có thể bỏ chạy.

Cái gọi là Thủy khắc Thổ, bất kể là nước Tứ Hải, nước Bắc Minh, hay nước Thiên Hà và nước U Minh Huyết Hải, Tức Nhưỡng đều có thể khắc chế.

Thấy Côn Bằng muốn chạy, Hậu Thổ khinh thường cười một tiếng, ngón tay ngọc thon dài chỉ một cái, nước biển trong phạm vi ức vạn vạn dặm đều bị cấm cố.

Đây chính là một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Cấm Cố, Thủy Cấm Cố.

Giống như thần thông Chỉ Địa Thành Cương khắc chế độn địa thuật, chính là Thổ Cấm Cố trong Tiên Thiên Ngũ Hành Cấm Cố.

Khi nước biển ức vạn vạn dặm bị cấm cố, Côn Bằng trong biển không thể động đậy.

Đánh không lại, chạy không thoát, Côn Bằng có chút tuyệt vọng.

"Nương nương tha mạng, ta...

Ngô nguyện thần phục." Côn Bằng hét lớn.

Chỉ cần có thể sống, trở thành công cụ của Hậu Thổ, Côn Bằng

cũng sẽ đồng ý.

Nếu có Chuẩn Thánh tu vi Côn Bằng làm tọa kỵ, đích thực có thể diện, nhưng Hậu Thổ lại không cần.

Hiện tại, Hậu Thổ đối với Côn Bằng không có một chút hảo cảm nào, chỉ có chán ghét.

Tuy đánh chết Côn Bằng sẽ khiến khí vận của Hậu Thổ hao tổn một chút, nhưng nàng không hề để tâm.

Dưới thủ đoạn của Hậu Thổ Thánh nhân, nước biển trong phạm vi ức vạn vạn dặm bắt đầu nén lại.

Trong nháy mắt, nước biển ức vạn vạn dặm nén lại thành một điểm, một điểm mà pháp nhãn của Kim Tiên cũng không nhìn thấy được.

Đó cũng là một kỳ điểm, nếu bùng nổ, có thể diễn hóa ra một đa nguyên vũ trụ, tầng thứ tối thiểu là thế giới cấp Thái Ất, thậm chí là thế giới cấp Đại La.

Chân thân và nguyên thần của Côn Bằng ở trong kỳ điểm đó.

"Không..." Tiếng hét tuyệt vọng của Côn Bằng từ trong kỳ điểm truyền ra.

Dù Côn Bằng đã dốc toàn lực phản kháng, nhưng sức mạnh của y trước mặt Hậu Thổ lại không đáng kể, như con trùng nhỏ bé đang đối kháng với vũ trụ bao la, hoàn toàn không ở cùng một tầng thứ.

Dưới sức mạnh kinh khủng, chân thân và nguyên thần của Côn Bằng đều bị phân giải, một điểm chân linh cũng hóa thành hư vô.

Diệt Côn Bằng, Hậu Thổ tùy tay ném kỳ điểm vào biển.

Vừa vào đại hải, kỳ điểm biến mất không thấy.

Kỳ điểm dung nhập vào Bắc Minh, toàn bộ biển Bắc Minh rung

chuyển.

Từng vũ trụ một trong biển diễn hóa.

Đa nguyên vũ trụ xuất hiện ở Bắc Minh, có ức vạn cánh cửa vũ trụ ẩn giấu khắp nơi ở Bắc Minh.

Cảm ứng một chút, Hậu Thổ cũng biết đã diễn hóa ra ba thế giới cấp Đại La, mấy chục thế giới cấp Thái Ất, mấy chục vạn đại thiên thế giới và ức vạn trung thiên và tiểu thiên thế giới.

Có thêm đa nguyên vũ trụ, đối với sinh linh Bắc Minh không phải là chuyện xấu.

Tạo phúc cho Bắc Minh cũng là tạo phúc cho Hồng Hoang, cũng là một phần công đức. ...

Khi Côn Bằng vẫn lạc, thiên cơ hiển hóa, không chỉ Bàn Huyền và mấy vị Thánh nhân biết, mà gần như tất cả Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên, thậm chí cả Thái Ất Kim Tiên ở Hồng Hoang, cũng đều biết.

Côn Bằng cũng là một nhân vật có tiếng, là Chuẩn Thánh đại năng, từng là đệ tử ký danh của Hồng Quân.

Nếu không phải Hồng Quân và Tam Thanh ủng hộ Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng chưa chắc không thể thống trị Yêu tộc.

Cho nên, Côn Bằng vẫn lạc cũng không phải là chuyện nhỏ.

Chương 281

Một không gian màu tím hồng, không gian Thiên Đạo Hồng Hoang.

Không gian Thiên Đạo lớn nhỏ tương đương với thế giới Hồng Hoang.

Chuẩn Thánh có thể cảm ứng được không gian Thiên Đạo, nhưng không thể tiến vào, Thánh nhân thì chỉ có thể nguyên thần ở trong không gian Thiên Đạo.

Như Bàn Huyền, tuy là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nguyên thần cũng không thể tiến vào không gian Thiên Đạo Hồng Hoang.

Nếu nguyên thần tiến vào không gian Thiên Đạo, không ngoài mấy kết quả, một là trở thành Thiên Đạo Thánh nhân, hai là hợp đạo, ba là chưởng khống Thiên Đạo.

Hiện tại Bàn Huyền cũng chỉ miễn cưỡng có thể chống lại Thiên Đạo Hồng Hoang, không thể chưởng khống Thiên Đạo Hồng Hoang.

Về phần trở thành Thánh nhân Hồng Hoang, hoặc ở Hồng Hoang hợp đạo, Bàn Huyền đều không có hứng thú.

Một lão giả mặc đạo bào màu tím hồng ở một nơi nào đó trong không gian Thiên Đạo, chính là nguyên thần của Hồng Quân.

Hồng Quân đã mất đi thánh thể, nhưng lại không tái tạo.

Hiện tại, Hồng Quân đang hồi phục nguyên thần bị thương.

Dưới sự trợ giúp của Thiên Đạo chi lực, nguyên thần của Hồng Quân nhanh chóng hồi phục.

“Côn Bằng vẫn lạc rồi?

Lại một kẻ xuyên không ngu xuẩn, không thể thông minh hơn một chút sao?” Hồng Quân than thở.

Hợp tác với Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới khác, Hồng Quân cũng biết Côn Bằng bị kẻ xuyên không đoạt xá, đang cân nhắc tận dụng một phen, lại không ngờ Côn Bằng lại chết nhanh như vậy.

Đoạt xá Côn Bằng lại dám đòi cưới Hậu Thổ, khiến Hồng Quân cũng cạn lời. ...

Đại Xích Thiên, Thái Thanh cảnh.

Trong Bát Cảnh Cung, Tam Thanh lắc đầu.

Để một người bình thường đoạt xá Chuẩn Thánh, có thể biết Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp Vĩnh Hằng kia đã phải trả giá không nhỏ, lại chết nhanh như vậy.

Cũng là do kẻ xuyên không mà Hồng Quân số hai chọn quá vô não.

Vô não không sao, nhưng cũng đừng mong tất cả mọi người đều vô não chứ!

Dù Bàn Cổ có sống lại, sinh linh của thế giới này cũng không phải ai cũng xoay quanh Bàn Cổ.

“Bàn Huyền ước chừng sắp đến thế giới cấp Vĩnh Hằng kia rồi.” Nguyên Thủy nói.

Hiện tại thông tin đã biết, thế giới cấp Vĩnh Hằng kia đang ở thời đại mạt pháp.

Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp Vĩnh Hằng kia đã gửi hết kẻ xuyên không này đến kẻ xuyên không khác đến Hồng Hoang, tiêu hao cũng không nhỏ.

Nếu không phải khoảng cách quá xa, Tam Thanh cũng đã đến xem

có thể kiếm chút lợi lộc gì không.

Hiện tại, Bàn Huyền đã có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, có thể trong thời gian ngắn đến thế giới cấp Vĩnh Hằng kia.

Tuy có chút rủi ro, nhưng đáng để đi.

Nếu Tam Thanh có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng chắc chắn sẽ đến thế giới cấp Vĩnh Hằng kia.

Thái Thượng và Thông Thiên cũng đều đang tính toán.

Nếu Bàn Huyền rời khỏi Hồng Hoang, đó là một cơ hội.

Nhưng Tam Thanh cũng biết, nếu họ có thể nghĩ đến, Bàn Huyền cũng vậy, nếu đã có thể đi, tự nhiên cũng có sắp xếp. ...

Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cũng đều biết Hậu Thổ đã giết Côn Bằng.

Nhìn thấu thiên cơ, hiểu rõ nguyên nhân hậu quả, Nữ Oa và những người khác cũng bình tĩnh.

Bất kính với Thánh nhân là đại tội, lại là kẻ xuyên không, dù là Chuẩn Thánh, cũng đáng để Thánh nhân tự mình ra tay.

Không biết Hậu Thổ có nhận được Chí Cao Thiên Đạo chi lực không.

Hai kẻ xuyên không lần trước đều có hệ thống, hệ thống là do Chí Cao Thiên Đạo chi lực hóa thành.

Chí Cao Thiên Đạo không phải tầm thường, có thể giúp Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chứng Đại Đạo Thánh nhân.

Mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang nếu nhận được Chí Cao Thiên Đạo chi lực, tu vi đạo hạnh cũng có thể đột phá mạnh mẽ. ...

Hậu Thổ chưa rời khỏi Bắc Minh, Bàn Huyền cũng đã đến.

Khi Bàn Huyền và Hậu Thổ gặp mặt, Hậu Thổ chia sẻ một đoạn ký ức của kẻ xuyên không, là khi diệt sát Côn Bằng thuận tay bóc tách ra.

Trong đoạn ký ức này không có thông tin quan trọng.

Một gã tra nam bị xe tông chết, ngơ ngác xuyên không đến Hồng Hoang, không biết làm sao đoạt xá Côn Bằng, sau đó tìm chết bị giết.

Không có hệ thống!

"Hẳn là một chút Chí Cao Thiên Đạo chi lực mang theo linh hồn người bình thường xuyên không, đoạt xá Côn Bằng đã tiêu hao hết Chí Cao Thiên Đạo chi lực." Bàn Huyền thầm nghĩ.

"Huynh trưởng muốn đến thế giới kia sao?" Hậu Thổ hỏi.

Tuy thế giới cấp Vĩnh Hằng kia đang ở thời đại mạt pháp, nhưng khoảng cách với Hồng Hoang quá xa xôi, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đi đến cũng cần một khoảng thời gian.

Một đi một về, ít nhất cũng phải mấy tháng, thậm chí hơn một năm.

Thời gian của hai thế giới cũng chắc chắn không giống nhau, có lẽ ở thế giới kia một năm, Hồng Hoang đã trăm năm.

Nếu Bàn Huyền không ở Hồng Hoang trong thời gian dài, cũng sẽ có các loại vấn đề.

"Chưa phải lúc, đợi thêm một thời gian nữa." Bàn Huyền nói.

Hiện tại đi đến thế giới cấp Vĩnh Hằng kia, Bàn Huyền không yên tâm.

Một khi Bàn Huyền rời đi, ở Hồng Hoang có một số người chắc chắn sẽ gây chuyện.

Đại địa phương bắc Hồng Hoang, sâu trong dãy núi hoang vu vô

tận, Bàn Huyền thu hồi thần thức.

Ầm ầm ầm!

Khi Bàn Huyền khẽ động ngón tay, ức vạn ngọn núi đang sừng sững trên mặt đất liền bị nhổ tận gốc, lơ lửng giữa không trung.

Nhìn lướt qua, những ngọn núi lơ lửng có ngọn cao ngàn trượng, có ngọn vạn trượng, có ngọn mười vạn trượng hoặc trăm vạn trượng, ngọn lớn nhất vượt qua ngàn vạn trượng.

Dù là Chuẩn Thánh muốn dùng pháp lực nâng bổng nhiều ngọn núi như vậy cũng khó, nhưng đối với Bàn Huyền lại không có độ khó.

Dưới mặt đất là một cái hố sâu khổng lồ.

Tạo hóa thần quang nhàn nhạt xuất hiện dưới lòng đất, tiếp theo, một mảnh vỡ ngọc điệp bay ra, rơi vào tay Bàn Huyền.

Chính là mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh là Hỗn Độn Chí Bảo, vốn là vật của Bàn Cổ, trong lúc Bàn Cổ khai thiên đã bị vỡ, mảnh vỡ tản lạc khắp Hồng Hoang, Hồng Quân tìm được một phần, Dương Mi cũng tìm được một phần.

Khi một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp vào tay, Bàn Huyền cũng thu lại pháp lực.

Không có pháp lực của Bàn Huyền nâng đỡ, ức vạn ngọn núi cũng ầm ầm rơi xuống.

Vô số sinh linh gặp tai ương, nhưng Bàn Huyền lại hoàn toàn không để tâm.

Ở tầng thứ của Bàn Huyền hiện tại, động ngón tay có thể hủy diệt vô số tiểu thế giới.

Về phần nhân quả và nghiệp lực do vô số sinh linh chết đi tạo ra,

Bàn Huyền cũng phớt lờ.

Lại tìm được một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Bàn Huyền từ trên người lấy ra một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp, đem hai mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp hợp lại với nhau.

"Nếu thêm cả mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Hồng Quân, cũng gần như hoàn chỉnh rồi." Nhìn hai mảnh ngọc điệp trong tay hợp nhất, Bàn Huyền thầm nghĩ.

Có được tọa độ của một thế giới cấp Vĩnh Hằng, cộng thêm hiện tại có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Bàn Huyền định đến tranh đoạt, nhưng có một số chuyện cần giải quyết trước.

Sau khi Hậu Thổ diệt sát Côn Bằng, Bàn Huyền bắt đầu tìm kiếm mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Với tu vi đạo hạnh hiện tại của Bàn Huyền, cộng thêm có mảnh ngọc điệp, việc tìm kiếm mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng tương đối dễ dàng.

Mảnh ngọc điệp trong tay Bàn Huyền hiện nay là Hỗn Độn Linh Bảo.

Hồng Quân trong tay cũng có một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp, Bàn Huyền đã thấy, nếu hợp với mảnh ngọc điệp trong tay Bàn Huyền, vẫn chưa hoàn chỉnh.

Muốn có được Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, không thể bỏ qua Hồng Quân.

Bàn Huyền định cuối cùng sẽ ra tay với Hồng Quân.

Dùng mảnh ngọc điệp trong tay làm môi giới, Bàn Huyền bắt đầu suy tính.

Cùng lúc suy tính, Bàn Huyền cũng phóng ra thần thức.

Trong nháy mắt, thần thức của Bàn Huyền bao phủ tam giới lục đạo.

Hầu như toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều nằm dưới sự bao phủ của thần thức Bàn Huyền.

Thần thức bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, mấy vị Thánh nhân cũng không làm được, nhưng Bàn Huyền hiện tại lại có thể.

Thực ra, tu vi nguyên thần của Bàn Huyền chưa đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nếu không, thần thức của hắn sẽ mạnh hơn hiện tại gấp ngàn lần trở lên.

Khi Bàn Huyền không để người khác phát giác thần thức, Hồng Quân cũng khó mà phát giác.

Sau một hồi suy tính, cộng thêm cảm ứng, Bàn Huyền lại phát hiện vị trí của một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp nữa.

Thu hồi thần thức, Bàn Huyền một bước bước vào U Minh giới.

Trong địa ngục, vô số linh hồn tội ác đang chịu khổ, quỷ sai Địa Phủ bận rộn.

Bước vào địa ngục, hết tầng này đến tầng khác, có đao sơn, có hỏa hải, có hàn băng, có huyết trì, có bạt thiệt, v.v.

Không lâu sau, Bàn Huyền đã ở trong A Tỳ Địa Ngục.

Cái gọi là A Tỳ Địa Ngục, giống như mũi của con người, tuy không lớn, nhưng lại quan trọng, kết nối toàn thân, là mệnh mạch của hơi thở.

Những linh hồn chịu khổ trong A Tỳ Địa Ngục đều là những kẻ tội ác tày trời.

Vừa vào A Tỳ Địa Ngục, tiếng kêu thảm thiết truyền đến, Bàn Huyền không hề động lòng.

Tại một nơi nào đó trong A Tỳ Địa Ngục, Bàn Huyền tế ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Bàn Huyền là Hỗn Độn Linh Bảo, vừa tế ra đã tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Hỗn độn thần quang chiếu rọi chư thiên, tạo hóa chi uy chấn động hoàn vũ.

Khoảnh khắc, A Tỳ Địa Ngục rung chuyển.

Nhanh chóng, hư không vỡ vụn, một mảnh ngọc điệp xuất hiện trước mặt Bàn Huyền, trong tầm tay.

Lại được một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp, chỉ cần lấy được mảnh trong tay Hồng Quân, là hoàn chỉnh rồi.

Tuy Hồng Quân không tạo ra thánh thể, Bàn Huyền lại không thể tiến vào không gian Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng chưa chắc không có cách lấy được mảnh ngọc điệp trong tay Hồng Quân.

Những linh hồn chịu khổ trong A Tỳ Địa Ngục, có cả quỷ sai Địa Phủ, đều kinh ngạc không thôi.

"Quang hoa?" "Trong ánh sáng có đại tạo hóa." "Dưới sự chiếu rọi của ánh sáng, Ngô có thể siêu sinh." ...

Trước tiên là A Tỳ Địa Ngục, tiếp theo, lại đến đao sơn hỏa hải và các địa ngục khác.

Tuy tạo hóa ngọc điệp thần quang nhanh chóng biến mất, nhưng lại khiến không ít linh hồn tội nghiệt đang chịu khổ đi luân hồi chuyển thế.

Ra khỏi địa ngục, rời khỏi U Minh, Bàn Huyền lại đến Bất Chu Sơn.

Chương 282

Ngoài Bàn Cổ giới mới, Bàn Huyền đỉnh đầu Tạo Hóa Ngọc Điệp, đang triệu hoán mảnh ngọc điệp của Hồng Quân.

Chỉ cần có thể lấy được mảnh ngọc điệp của Hồng Quân, Tạo Hóa Ngọc Điệp sẽ hoàn chỉnh.

Hiện tại, ngoài mảnh ngọc điệp của Bàn Huyền, chỉ còn một mảnh, ở trong nguyên thần của Hồng Quân.

Nếu Bàn Huyền không thể tiến vào không gian Thiên Đạo Hồng Hoang, vậy thì để mảnh ngọc điệp của Hồng Quân tự ra.

Cùng với việc Bàn Huyền triệu hoán mảnh ngọc điệp của Hồng Quân, đại đạo khí vận trên người cũng đang chậm rãi trôi đi. ...

Không gian Thiên Đạo Hồng Hoang, một màu tím hồng mông lung.

Thế giới bản nguyên, quy tắc của vạn vật trời đất, đều ở trong không gian Thiên Đạo.

Nguyên thần của Hồng Quân đang tu luyện trong không gian Thiên Đạo, bỗng nhiên sắc mặt biến đổi.

"Vút!" Mảnh ngọc điệp trong nguyên thần của Hồng Quân bị bên ngoài triệu hoán, muốn rời khỏi không gian Thiên Đạo.

"Bàn Huyền muốn có được Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh!" Hồng Quân tâm thần bất ổn, thần sắc đại biến.

Dù Hồng Quân toàn lực ổn định mảnh ngọc điệp trong nguyên thần, nhưng lực triệu hoán từ bên ngoài quá mạnh.

Không lâu sau, mảnh ngọc điệp trong nguyên thần của Hồng Quân bay ra.

Nghiến răng, Hồng Quân vừa vận dụng mười thành pháp lực trấn áp, lại vận dụng Thiên Đạo chi lực.

Với tu vi đạo hạnh của Hồng Quân, cộng thêm hiện tại ở trong không gian Thiên Đạo, Thiên Đạo chi lực có thể vận dụng không hề nhỏ.

Một luồng Thiên Đạo chi lực khổng lồ, cộng thêm pháp lực nguyên thần của Hồng Quân, gắt gao trấn áp mảnh ngọc điệp, khiến nó không thể rời khỏi không gian Thiên Đạo.

Tiếp theo, nguyên thần của Hậu Thổ xuất hiện.

Thực lực nguyên thần của Hậu Thổ không bằng nguyên thần của Hồng Quân, nhưng có nguyên thần Hậu Thổ công kích, cũng có thể khiến Hồng Quân phân ra một phần sức mạnh.

Tiếp theo, lại có nguyên thần của Nữ Oa, nguyên thần của Tiếp Dẫn, nguyên thần của Chuẩn Đề và nguyên thần của Tam Thanh.

Nguyên thần của tám vị Thánh nhân trong không gian Thiên Đạo giao tranh.

Nguyên thần của tám vị Thánh nhân chia làm hai phe.

Tuy phe của Hậu Thổ ở thế yếu, nhưng lại thành công khiến Hồng Quân phân ra một phần sức mạnh.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, mảnh ngọc điệp của Hồng Quân bay ra khỏi không gian Thiên Đạo.

Nhìn mảnh ngọc điệp bay ra khỏi không gian Thiên Đạo, Hồng Quân trong lòng trầm xuống.

Tam Thanh cũng đều kinh hãi. ...

Mảnh ngọc điệp bay ra khỏi không gian Thiên Đạo trong nháy mắt rơi vào tay Bàn Huyền.

Một tay cầm một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp, khi hai mảnh vỡ hợp nhất, chính là Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh.

Mảnh ngọc điệp nhỏ hơn là của Hồng Quân, có dấu ấn nguyên thần của Hồng Quân.

Mảnh ngọc điệp có dấu ấn nguyên thần của Hồng Quân không ngừng giãy giụa, nhưng lại không thể thoát ra.

Bàn Huyền không cần vận dụng pháp lực, cũng có thể trấn áp mảnh ngọc điệp của Hồng Quân.

Tùy tay xóa đi dấu ấn nguyên thần của Hồng Quân, Bàn Huyền tiến về vực ngoại hỗn độn.

Trong hỗn độn, Tạo Hóa Ngọc Điệp càng dễ hoàn chỉnh hơn, sẽ không có thiên khiển.

Bản nguyên của Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng bị tổn thương, nhưng không nghiêm trọng bằng Khai Thiên Phủ, cho nên, một khi hoàn chỉnh, sẽ là Hỗn Độn Chí Bảo.

Ở Hồng Hoang, nếu một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo thăng cấp thành tiên thiên chí bảo, đều sẽ bị trời ghen ghét.

Do đó, có thể xác định, khi một kiện Hỗn Độn Chí Bảo xuất hiện ở Hồng Hoang, tất nhiên sẽ có thiên khiển.

Nếu là thiên khiển uy lực lớn nhất của Hồng Hoang, đối với Bàn Huyền hiện tại cũng có uy hiếp không nhỏ.

Trong nháy mắt, Bàn Huyền đã đến vực ngoại.

Đến trong hỗn độn, hai mảnh ngọc điệp trong tay Bàn Huyền cũng khẽ rung động, dường như vui mừng.

Tiếp theo, dưới đại pháp lực của Bàn Huyền bao phủ, hai mảnh ngọc điệp hợp lại làm một.

Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh xuất hiện, chỉ là trên đó có một số vết nứt nhỏ.

Trong tiếng 'hoa lạp lạp', vô lượng hỗn độn chi khí từ bốn phương tám hướng, tràn vào trong Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Hấp thu hỗn độn chi khí, vết nứt trên Tạo Hóa Ngọc Điệp đang biến mất.

Chưa đợi vết nứt trên Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn toàn biến mất, nó đã là Hỗn Độn Chí Bảo.

Khi vết nứt đều biến mất, bản nguyên cũng khôi phục, uy lực lại tăng mạnh.

Trong thời gian ngắn, Bàn Huyền khiến vết nứt trên Tạo Hóa Ngọc Điệp đều biến mất, nhưng không thể khiến bản nguyên của Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn toàn khôi phục.

Tuy mức độ tổn thương bản nguyên của Tạo Hóa Ngọc Điệp không bằng Khai Thiên Phủ, nhưng muốn hoàn toàn khôi phục cũng cần một khoảng thời gian.

Khi vết nứt nhỏ cuối cùng trên Tạo Hóa Ngọc Điệp biến mất, nó trở nên Hỗn Nguyên nhất thể, sức mạnh của ba ngàn hỗn độn pháp tắc lưu chuyển.

Lực công kích của Tạo Hóa Ngọc Điệp không bằng Khai Thiên Phủ, lực phòng ngự không bằng ba mươi sáu phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, diễn hóa thế giới và bình tế thiên cơ lại không bằng Hỗn Độn Châu, nhưng lại có tác dụng giúp cảm ngộ đại đạo.

Có được Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, Bàn Huyền cảm ngộ đại đạo cũng sẽ làm ít công nhiều.

Ngoài ra, trong Tạo Hóa Ngọc Điệp có không ít cảm ngộ của Bàn Cổ.

Hơn nữa, Tạo Hóa Ngọc Điệp có thể hoàn thiện Thiên Đạo.

Hoàn thiện Thiên Đạo là đại công đức, cho nên, có Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay, muốn có được công đức cũng đơn giản.

Nhưng, trước tiên phải để Thiên Đạo cho phép Tạo Hóa Ngọc Điệp tồn tại đã.

Nếu Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh là vật vô chủ, một khi tiến vào Hồng Hoang, Thiên Đạo Hồng Hoang tất nhiên sẽ giáng xuống thiên khiển, nhưng Bàn Huyền hoàn toàn luyện hóa Tạo Hóa Ngọc Điệp, Thiên Đạo Hồng Hoang chưa chắc sẽ giáng xuống thiên khiển.

Huyết mạch Bàn Cổ, đại đạo khí vận, đều có thể có đặc quyền ở Hồng Hoang.

Chân đạp ba mươi lăm phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, tay cầm Khai Thiên Phủ.

Hai kiện Hỗn Độn Linh Bảo và một kiện Hỗn Độn Chí Bảo giao nhau tỏa sáng, thần quang phổ chiếu.

Hỗn Độn Thanh Liên và Khai Thiên Phủ đều đã bị Bàn Huyền hoàn toàn luyện hóa, nhưng Tạo Hóa Ngọc Điệp thì chưa.

Lúc này, Bàn Huyền vừa luyện hóa Tạo Hóa Ngọc Điệp, vừa nhìn chằm chằm vào Hồng Hoang. ...

Hồng Hoang, không ít người của Vu tộc đều cảm nhận được khí vận Vu tộc đại tăng.

Khí vận của mỗi người trong Vu tộc đều nằm trong khí vận của Vu tộc, nhưng không phải khí vận của tất cả mọi người trong Vu tộc cộng lại bằng khí vận của Vu tộc, mà là nhỏ hơn khí vận của Vu tộc.

Khí vận của một chủng tộc, không đơn giản là khí vận của tất cả mọi người trong chủng tộc cộng lại.

Một chủng tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, khí vận càng thêm phức tạp.

Cảm nhận được khí vận Vu tộc tăng lên rất nhiều, hầu hết đều không hiểu, nhưng Hậu Thổ và Nữ Oa cùng bốn vị Thánh nhân khác lại biết Tạo Hóa Ngọc Điệp đã hoàn chỉnh.

Luyện hóa xong Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, Bàn Huyền cũng lên đường đến thế giới cấp Vĩnh Hằng kia.

Một tọa độ Hỗn Độn dẫn lối cho Bàn Huyền.

Mặc dù khoảng cách với Hồng Hoang vô cùng xa xôi, nhưng với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hiện tại của Bàn Huyền, cũng không mất quá nhiều thời gian.

Hầu như có thể khẳng định, khi Bàn Huyền rời đi, Hồng Quân và Tam Thanh sẽ giở trò, không ít đại năng và thế lực cũng sẽ rục rịch, nhưng Bàn Huyền đã sắp xếp một số việc, lại có Hậu Thổ và những người khác, nên cũng không cần quá lo lắng.

Hơn nữa, Bàn Huyền cũng sẽ không rời Hồng Hoang quá lâu.

Dưới chân Bàn Huyền, Hỗn Độn hư không không ngừng vỡ nát.

Mỗi lần Hỗn Độn hư không vỡ nát, Bàn Huyền lại vượt qua một khoảng cách rất dài trong Hỗn Độn.

"Theo tốc độ hiện tại, hơn một tháng có lẽ là đến nơi." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Cũng may tu vi Nguyên thần của Bàn Huyền chưa đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nếu không, tốc độ sẽ còn nhanh hơn.

Hiện tại, tu vi Nguyên thần của Bàn Huyền chỉ ở Hỗn Nguyên cửu trọng thiên.

Mấy ngày sau, Bàn Huyền dừng lại, cảm ứng được gần đó có khí tức Hỗn Độn.

Không ngoài ba khả năng: Hỗn Độn Ma Thần, bảo vật hoặc linh căn.

Một cái dịch chuyển tức thời, Bàn Huyền đã ở ngoài ức triệu triệu... năm ánh sáng.

Một lượng lớn Hỗn Độn chi khí hình thành một vòng xoáy, trung tâm vòng xoáy là một gốc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Cây đại thụ cao ức vạn trượng, cành lá sum suê, kết ra từng quả một.

Quả mà gốc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn này kết ra khiến sắc mặt Bàn Huyền có chút kỳ quái, trông giống quả sầu riêng.

Tiên Thiên Lưu Liên Thụ?

Thần thức quét qua, phát hiện bên trong gốc Tiên Thiên Linh Căn này có một Nguyên thần yếu ớt.

Đương nhiên, yếu ớt cũng là so với Bàn Huyền, thực tế thì nó có tu vi Đại La Kim Tiên.

Với căn cước là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, tu vi Đại La Kim Tiên cũng gần như có thể hóa hình.

Nhưng, đã bị Bàn Huyền gặp phải, Nguyên thần bên trong linh căn này coi như xui xẻo.

"Ra mắt đại thần." Nguyên thần bên trong Lưu Liên Thụ vừa phát hiện Bàn Huyền liền trở nên căng thẳng.

Bàn Huyền lười nói nhảm, tiện tay xóa sổ nguyên thần bên trong Lưu Liên Thụ, sau đó thu lấy linh căn.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn ở Hồng Hoang rất quý giá, nhưng

trong Hỗn Độn lại không được xem là cao cấp.

Cũng do Hỗn Độn quá lớn, nếu tập hợp tất cả linh căn trong Hỗn Độn lại một chỗ, Hỗn Độn Linh Căn chắc chắn vô số, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn lại càng nhiều.

Nhưng đã phát hiện một gốc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, cũng đáng để Bàn Huyền ra tay thu lấy.

Thu hoạch được một gốc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Bàn Huyền lại tiếp tục lên đường.

Có lẽ là do Đại đạo khí vận trên người đang tác dụng, sau khi thu được linh căn mới hai ngày, hắn lại thu được một kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Không sai, là Tiên Thiên Chí Bảo.

Thái Sơ Kính, có thể sao chép vạn vật trong trời đất, sao chép Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên từ nhất trọng thiên đến tam trọng thiên cũng không thành vấn đề.

Có thể sao chép Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Nhưng, bảo vật hoặc sinh linh được sao chép càng mạnh, bản nguyên của pháp bảo tiêu hao càng lớn, thời gian phục hồi cũng cần dài hơn.

Phải nói, Thái Sơ Kính là một bảo vật không tồi, nhưng đối với Bàn Huyền lại gần như vô dụng.

"Đợi khi về Hồng Hoang tặng cho Nữ Oa vậy." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Trước đó đã tặng Hậu Thổ hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, Bàn Huyền cũng định tặng Nữ Oa một kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Còn về Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Vọng Thư, địa vị trong lòng Bàn Huyền không bằng Nữ Oa.

Nếu Thái Sơ Kính ở trong tay Nữ Oa, khi Nữ Oa chiến đấu, có thể sao chép một bản thể, hoặc sao chép đối thủ, chỉ cần tu vi đối thủ không vượt quá Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Lấy ví dụ, Nữ Oa và Chuẩn Đề chiến đấu, sau khi dùng Thái Sơ Kính, sao chép một bản thể, hoặc sao chép một Chuẩn Đề, cộng thêm bản thể, thành ba chiến lực Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, còn có thể sao chép Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo của đối thủ.

Còn Tiên Thiên Chí Bảo, Thái Sơ Kính không thể sao chép được.

Chương 283

Nếu phẩm cấp của Thái Sơ Kính được nâng lên thành Hỗn Độn Linh Bảo, mới có thể sao chép Tiên Thiên Chí Bảo.

Cất Thái Sơ Kính, Bàn Huyền tiếp tục lên đường. .....

Trong nháy mắt, hơn một tháng đã trôi qua.

Hơn một tháng, thu hoạch của Bàn Huyền trong Hỗn Độn không tồi, có mấy gốc Tiên Thiên Linh Căn, hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, vài kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Cũng có một số dược liệu cấp Hỗn Độn, ví dụ như Hỗn Độn Nguyên Thạch, Hỗn Độn Thần Thiết.

Lúc này, Bàn Huyền đã đến bên ngoài một thế giới cấp Vĩnh Hằng.

Trong thế giới cấp Vĩnh Hằng trước mắt có một Thiên Đạo Hồng Quân, liên tục sắp xếp những xuyên việt giả não tàn đến Hồng Hoang.

Nếu không có tọa độ Hỗn Độn, Bàn Huyền khó mà tìm được thế giới này.

Một khi Bàn Huyền tiến vào thế giới, dù có cẩn thận đến đâu cũng sẽ bị Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới đó phát hiện.

Tạm thời, Bàn Huyền cũng không vội tiến vào thế giới.

Mặc dù ở ngoài Vực, nhưng Bàn Huyền cũng có thể quan sát sơ qua tình hình bên trong thế giới.

Qua quan sát, Bàn Huyền phát hiện thế giới cấp Vĩnh Hằng này là một vũ trụ đa nguyên, do ức vạn vũ trụ cấp Hỗn Nguyên hợp thành, mỗi vũ trụ cấp Hỗn Nguyên lại có vô số vũ trụ cấp Đại La, mỗi vũ

trụ cấp Đại La lại có vô số vũ trụ cấp Thái Ất... cứ thế lồng vào nhau, nhưng lại liên kết chặt chẽ, hình thành một quy tắc đặc thù.

Vì ở ngoài Vực nên Bàn Huyền quan sát cũng không quá rõ ràng.

Quan sát thêm một lúc nữa, Bàn Huyền bước vào thế giới cấp Vĩnh Hằng trước mắt.

Đã đến từ xa, Bàn Huyền tự nhiên phải tiến vào.

Bàn Huyền cũng không rõ Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới này rốt cuộc mạnh đến đâu, nhưng tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cho Bàn Huyền sự tự tin, dù không địch lại, toàn thân rút lui cũng không thành vấn đề.

Thế giới cấp Vĩnh Hằng này vốn cũng là một Hồng Hoang, cũng do Bàn Cổ khai tịch, sau khi Hồng Quân hợp đạo, từng bước nắm giữ Thiên đạo, lại thôn tính từng thế giới một, khiến Hồng Hoang từ thế giới cấp Hỗn Nguyên thăng cấp thành thế giới cấp Vĩnh Hằng.

Khi Bàn Huyền vừa tiến vào thế giới cấp Vĩnh Hằng, Thượng Thương Chi Nhãn màu tím đen xuất hiện.

Mặc dù Bàn Huyền có huyết mạch Bàn Cổ, nhưng không được Thiên đạo của thế giới này công nhận.

Nếu Bàn Huyền chỉ có huyết mạch Bàn Cổ, tiến vào thế giới sẽ bị thiên khiển, nhưng căn cước của hắn lại chủ yếu là Đại đạo khí vận.

Mặc dù Thượng Thương Chi Nhãn của thế giới này không giáng thiên khiển ngay lập tức, nhưng lại bài xích Bàn Huyền.

Hơn nữa, nếu Bàn Huyền ở trong thế giới này thời gian dài, Thiên đạo của thế giới sẽ giáng xuống thiên khiển.

Nhìn Thượng Thương Chi Nhãn màu tím đen xuất hiện, cảm thụ Thiên đạo của thế giới này.

Mặc dù thế giới này có Thiên Đạo Hồng Quân, nhưng Hồng Quân của thế giới này vẫn chưa hoàn toàn nắm giữ Thiên đạo, chỉ nắm giữ phần lớn Thiên đạo mà thôi.

"Ầm ầm!" Thiên đạo đại thế biến hóa, thiên số đã định Bàn Huyền phải vẫn lạc.

Hồng Quân của thế giới này đã sắp đặt thiên số cho Bàn Huyền.

Nắm giữ phần lớn Thiên đạo là có thể tùy hứng rồi, tuy không thể hoàn toàn tự chủ, nhưng có thể quyết định đại thế.

Thiên số của một thế giới cấp Vĩnh Hằng, đại thế, Bàn Huyền cũng có chút kiêng dè.

Nhưng, Thiên đạo của thế giới này đang suy yếu.

Hiện tại, thế giới đang ở thời đại mạt pháp, có thể nói là một vũng nước tù.

Hồng Quân sắp xếp xuyên việt giả, là muốn lợi dụng họ để cướp đoạt bản nguyên Hồng Hoang.

Nếu bản nguyên Hồng Hoang bị thế giới này cướp đoạt, có lẽ sẽ khiến linh khí của thế giới này phục hồi.

Lúc này, Bàn Huyền đang ở trong vũ trụ, lạnh lẽo, sâu thẳm, tăm tối, vô số tinh thần, những hằng tinh, hành tinh, thiên thạch lớn nhỏ, cùng các loại bức xạ năng lượng.

Một số tinh cầu đang thai nghén sinh linh, phát triển thành văn minh.

Trong thời đại mạt pháp, khoa kỹ trở thành sức mạnh hàng đầu.

Trong pháp nhãn của Bàn Huyền, vũ trụ này, vô số tiểu vũ trụ trong vũ trụ này, cũng như ức vạn vũ trụ cấp Hỗn Nguyên bên ngoài vũ trụ này, mỗi vũ trụ đều có vô số sinh linh.

Vũ trụ tiểu thiên thế giới này cũng có vô số văn minh.

Mặc dù không phải văn minh nào cũng đi theo con đường khoa kỹ, nhưng khoa kỹ vẫn là chủ đạo.

Trình độ khoa kỹ của các văn minh khác nhau cũng không giống nhau.

Đẳng cấp khoa kỹ cũng liên quan đến thế giới.

Trong tiểu vũ trụ cấp thấp hơn tiểu thiên thế giới, khoa kỹ không thể vượt qua hành tinh là cấp thấp nhất, tiếp theo là vượt qua tinh hệ, rồi vượt qua tinh giới, cuối cùng là vượt qua vũ trụ.

Khoa kỹ vượt qua tinh hệ đã tiếp xúc với không gian.

Nếu vượt qua tinh giới, thì liên quan đến chiều không gian.

Trong cùng một thế giới, chiều không gian cũng có thể lên xuống dao động.

Bàn Huyền thần sắc bình tĩnh quan sát.

Trong vô số vũ trụ, vô số văn minh đang bùng nổ chiến tranh khoa kỹ.

Ví dụ như trong một vũ trụ cấp đại thiên thế giới, hai nền văn minh hùng mạnh đang có chiến tranh giữa các vì sao, từng chiếc chiến hạm không gian, hỏa lực có thể một kích tiêu diệt hành tinh, còn có đòn tấn công chiều không gian như "nhị hướng bạc".

Trong nháy mắt, có thể có ức vạn hành tinh bị chiến tranh lan đến vỡ nát.

Hằng tinh trở thành 'trạm xăng' cho từng chiếc chiến hạm không gian, khi năng lượng của chiến hạm không đủ sẽ hấp thu năng lượng của hằng tinh.

Cảnh tượng chiến tranh hùng vĩ, nhưng trong mắt Bàn Huyền lại

như vi khuẩn đang chiến đấu, không dùng kính hiển vi cũng không thấy được.

"Không ngờ Hồng Hoang kia lại có dị số như vậy, nhữ có liên quan đến Thượng Thương Chi Thượng?" Một giọng nói vang lên cách Bàn Huyền không xa, ngay sau đó, một lão giả mặc đạo bào màu tím đen xuất hiện.

Thân hình và tướng mạo của lão đạo này giống Hồng Quân, lại có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, hiển nhiên là Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp Vĩnh Hằng này.

Thượng Thương Chi Thượng?

Đối với thế giới cấp Hỗn Nguyên thập cấp Thiên đạo, Chí cao Thiên đạo của thế giới cấp Vĩnh Hằng này chính là Thượng Thương Chi Thượng.

Nhưng từ miệng Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới này nói ra Thượng Thương Chi Thượng, hiển nhiên là một tầng thứ lăng giá trên cả Chí cao Thiên đạo.

Trên cả Chí cao Thiên đạo, chính là Hỗn Độn đại đạo.

"Thế giới này đã ở thời đại mạt pháp, cũng nên đi đến diệt vong." Bàn Huyền nói.

Thiên Đạo Hồng Quân cũng biết Bàn Huyền đến đây là kẻ không thiện.

Bàn Huyền cũng có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, khiến Hồng Quân không dám khinh địch.

"Vậy phải xem nhữ có bản lĩnh đó không." Thiên Đạo Hồng Quân cười lạnh.

Đã muốn động thủ, cũng không cần nói nhiều.

Tức thì, Bàn Huyền chân đạp Tam Thập Ngũ Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, tay cầm Khai Thiên Phủ, đầu đội Chư Thiên Khánh Vân, trên Chư Thiên Khánh Vân là Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh.

Chỉ thấy, Thiên Đạo Hồng Quân cũng tế ra mấy kiện pháp bảo, có Khai Thiên Phủ, có Hỗn Độn Châu, có Tạo Hóa Ngọc Điệp, cùng với Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên.

Khai Thiên Phủ, Hỗn Độn Châu và Tạo Hóa Ngọc Điệp của Thiên Đạo Hồng Quân đều là Hỗn Độn Chí Bảo.

So sánh pháp bảo, Bàn Huyền lại không bằng Thiên Đạo Hồng Quân.

Trận chiến sắp nổ ra, Bàn Huyền phóng ra khí thế trước.

"Ầm!" Dưới khí thế nghiền ép của Bàn Huyền, Hồng Quân cũng phóng ra khí thế của mình.

Khí thế hai bên không chênh lệch nhiều, khó phân cao thấp.

Cuộc đấu khí thế không phân ra thắng bại, liền bắt đầu ra tay.

Lực lượng Thiên đạo khổng lồ nghiền ép tới, trước mắt Bàn Huyền là một màu tím đen.

Lúc này, Bàn Huyền muốn rời khỏi thế giới cấp Vĩnh Hằng cũng không dễ dàng.

Rõ ràng, Thiên Đạo Hồng Quân định chém giết Bàn Huyền.

Nguyên thần của Bàn Huyền ký thác vào Hỗn Độn hư không, Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới này cũng không làm gì được, nhưng chỉ cần chém giết thân thể của Bàn Huyền, cũng có thể rót thêm chút sức sống cho thế giới ao tù nước đọng này.

Mặc dù thế giới có thể luân hồi, nhưng một thế giới cấp Vĩnh Hằng muốn luân hồi là không dễ.

Thiên Đạo Hồng Quân muốn làm cho linh khí của thế giới phục hồi.

Muốn cho thời đại mạt pháp phục hồi linh khí cũng khó, đặc biệt là thời đại mạt pháp của một thế giới cấp Vĩnh Hằng.

"Một thân thể tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hùng mạnh, có huyết mạch Bàn Cổ của một thế giới khác, có...

Đại đạo khí vận, nếu có thể dung nhập vào thế giới này, có lẽ sẽ khiến linh khí phục hồi." Hồng Quân vừa điều khiển lực lượng Thiên đạo tấn công Bàn Huyền, vừa thầm nghĩ.

Vốn dĩ, phát hiện một Hồng Hoang cấp Hỗn Nguyên thập cấp, Hồng Quân sắp xếp xuyên việt giả đến đó để cướp đoạt bản nguyên thế giới, không ngờ thế giới đó lại có dị số Bàn Huyền.

Mặc dù có hợp tác với Hồng Quân của Hồng Hoang, nhưng chỉ cần Bàn Huyền ở Hồng Hoang, Hồng Quân của thế giới này khó mà cướp đoạt được bản nguyên Hồng Hoang.

Bây giờ, Bàn Huyền đã đến thế giới này, Thiên Đạo Hồng Quân định chém giết thân thể Bàn Huyền trước, sau đó mới cướp đoạt bản nguyên Hồng Hoang.

Đương nhiên, hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chiến đấu, sức phá hoại cũng vô cùng đáng sợ, phá hủy thế giới cấp Vĩnh Hằng này cũng không khó.

Để không gây ra phá hoại quá lớn cho thế giới, Hồng Quân dùng Hỗn Độn Châu thiết lập kết giới.

Kết giới do Hỗn Độn Chí Bảo hóa thành, dư chấn chiến đấu của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng không dễ phá vỡ.

Đối mặt với lực lượng Chí cao Thiên đạo khổng lồ nghiền ép, Bàn Huyền lại hoàn toàn không sợ, Khai Thiên Phủ trong tay vung ra.

“Bành!” Dưới một búa của Bàn Huyền, lực lượng Chí cao Thiên đạo tấn công đến bị chém tan.

Khi Bàn Huyền cũ lực đã hết, mới lực chưa sinh, Hồng Quân quyết đoán vung một búa chém tới.

Hồng Quân cũng có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, pháp lực không thua Bàn Huyền.

Hơn nữa, Khai Thiên Phủ của Hồng Quân là Hỗn Độn Chí Bảo.

Cùng là Khai Thiên Phủ, Khai Thiên Phủ trong tay Hồng Quân uy lực lớn hơn Bàn Huyền không ít.

Phòng ngự của Tam Thập Ngũ Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên chặn trước, nhưng dưới một búa của Hồng Quân liền vỡ nát.

Khi một búa của Hồng Quân phá vỡ phòng ngự của Tam Thập Ngũ Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, sức mạnh cũng giảm đi nhiều, Bàn Huyền ung dung đỡ được.

Một tiếng nổ lớn, tiếng kim loại va chạm chói tai, đủ để chấn động thế giới cấp Vĩnh Hằng, lại là hai chiếc Khai Thiên Phủ va chạm.

Ánh búa Khai Thiên Phủ đối đầu ánh búa Khai Thiên Phủ.

Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền phát ra một tiếng kêu thảm, tiếp đó trên lưỡi búa xuất hiện một vết nứt nhỏ.

Hỗn Độn Linh Bảo cuối cùng cũng không bằng Hỗn Độn Chí Bảo.

Nếu bản nguyên của Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền được phục hồi, tuyệt không yếu hơn Khai Thiên Phủ trong tay Hồng Quân, nhưng bây giờ lại không bằng.

Mặc dù binh khí trong tay bị thua, nhưng Bàn Huyền cũng có ưu thế khác.

Căn cước, ba nghìn pháp tắc, đều là ưu thế của Bàn Huyền.

Đã tu vi không chiếm ưu thế, đạo hạnh và binh khí đều không bằng, cần phải phát huy sở trường, tránh sở đoản.

Ngoài ra, chiến đấu trong thế giới cấp Vĩnh Hằng này có lợi cho Hồng Quân.

Hồng Quân định chém giết thân thể Bàn Huyền, cũng đủ để thấy sự tự tin của y.

Đối với Hồng Quân, đánh bại Bàn Huyền không thành vấn đề, điều cần cân nhắc là làm sao chém giết được thân thể Bàn Huyền.

Còn việc diệt Nguyên thần của Bàn Huyền, Hồng Quân lại không dám.

Chương 284

Không phải Hồng Quân chưa hoàn toàn nắm giữ Thiên đạo của thế giới cấp Vĩnh Hằng này, mà cho dù hoàn toàn nắm giữ, muốn diệt Nguyên thần của một Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cho dù Nguyên thần đó chỉ có tu vi Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, cũng gần như không thể.

Ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc xuất hiện trên người Bàn Huyền, tiếp đó, hắn thi triển Khai Thiên Cửu Thức.

Theo ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc lưu chuyển toàn thân, lại lấy Lực chi pháp tắc làm chủ.

Lực lượng Vận Mệnh pháp tắc, lực lượng Không Gian pháp tắc, lực lượng Thời Gian pháp tắc, lực lượng Tạo Hóa pháp tắc, lực lượng Hủy Diệt pháp tắc, lực lượng Nhân Quả pháp tắc, lực lượng Trật Tự pháp tắc, lực lượng Quang Minh pháp tắc, lực lượng Hắc Ám pháp tắc..., đều dung nhập vào Lực chi pháp tắc.

Lực lượng ba nghìn pháp tắc hợp nhất, gia trì cho Khai Thiên Phủ, khi Bàn Huyền thi triển Khai Thiên Cửu Thức, uy lực quả thật không thể tưởng tượng nổi.

Đối mặt với một búa của Bàn Huyền, Hồng Quân tuy có thể né tránh, nhưng nếu né tránh, kết giới do Hỗn Độn Châu hóa thành sẽ vỡ nát.

Mất đi kết giới do Hỗn Độn Châu hóa thành, thế giới cấp Vĩnh Hằng này sẽ phải chịu sự phá hoại to lớn.

Vốn đã ở thời đại mạt pháp, nếu lại chịu thêm sự phá hoại to lớn, có thể sẽ sụp đổ trực tiếp.

Thế giới không bị hủy diệt, nhưng nếu chịu phá hoại quá lớn, dù Hồng Quân chém giết được Bàn Huyền, dung nhập thân thể Bàn Huyền, rồi cướp đoạt bản nguyên Hồng Hoang, cũng chưa chắc bù đắp được tổn thất.

Vì vậy, Hồng Quân cố gắng hết sức bảo vệ thế giới, lại phải chém giết Bàn Huyền.

Đã không thể né tránh, Hồng Quân cũng toàn lực vung một búa nghênh đón.

Pháp lực vô biên, cộng thêm lượng lớn lực lượng Chí cao Thiên đạo, ngưng tụ vào Khai Thiên Phủ trong tay Hồng Quân.

Hồng Quân thi triển cũng là Khai Thiên Cửu Thức.

Dưới một búa của Hồng Quân, từ thức thứ nhất đến thức thứ sáu của Khai Thiên Cửu Thức dung hợp làm một.

Trong một búa của Bàn Huyền, lại ẩn chứa từ thức thứ nhất đến thức thứ bảy của Khai Thiên.

Mặc dù Khai Thiên Phủ của Bàn Huyền không bằng Hồng Quân, nhưng uy lực hiện tại lại hoàn toàn trái ngược.

"Ầm!" Hai chiếc Khai Thiên Phủ lại một lần nữa va chạm.

Tức thì, lực lượng kinh khủng bùng nổ, kết giới do Hỗn Độn Châu hóa thành lung lay sắp đổ.

Ánh sáng của Khai Thiên Phủ trong tay Hồng Quân mờ đi, cũng có một vết nứt.

Khá chật vật bay ngược vạn mét, Hồng Quân một ngụm máu tươi trào lên cổ họng, nhưng lại bị y nuốt xuống.

"Thật sự đã đánh giá thấp ngươi rồi." Thần sắc Hồng Quân càng thêm ngưng trọng.

Vì đã sắp xếp mấy xuyên việt giả đến Hồng Hoang, lại có hợp tác với Hồng Quân của Hồng Hoang, Thiên Đạo Hồng Quân cũng có chút hiểu biết về Bàn Huyền, nhưng khi thật sự giao thủ mới phát hiện đã đánh giá thấp hắn.

"Chỉ bằng chút bản lĩnh đó không giết được Ngô đâu." Bàn Huyền trào phúng, muốn chọc giận Hồng Quân, nhưng Hồng Quân lại rất bình tĩnh.

"Trận chiến thực sự mới bắt đầu, mọi thứ còn quá sớm để nói." Hồng Quân nói.

Vừa dứt lời, trên đỉnh đầu Hồng Quân xuất hiện một vòng xoáy màu tím đen.

Cùng lúc đó, sinh linh trong hơn trăm vạn vũ trụ cấp Hỗn Nguyên của thế giới cấp Vĩnh Hằng này bị tế thiên.

Nhìn vòng xoáy màu tím đen trên đỉnh đầu Hồng Quân, sắc mặt Bàn Huyền cũng biến đổi.

Vòng xoáy màu tím đen là lối vào không gian Thiên đạo.

Lực hút vô hình từ trong vòng xoáy tím đen tỏa ra, khóa chặt lên người Bàn Huyền, muốn kéo Bàn Huyền vào không gian Thiên đạo.

Mặc dù thế giới này đang ở thời đại mạt pháp, Thiên đạo đã suy yếu rất nhiều, nhưng dù sao cũng là Chí cao Thiên đạo.

Tiến vào không gian Thiên đạo của Chí cao Thiên đạo, Bàn Huyền cũng lành ít dữ nhiều.

Hồng Quân cũng đủ tàn nhẫn, tế sống sinh linh trong trăm vạn vũ trụ cấp Hỗn Nguyên.

Phải biết rằng, mỗi vũ trụ cấp Hỗn Nguyên đều có rất nhiều vũ trụ cấp Đại La, mỗi vũ trụ cấp Đại La lại có rất nhiều vũ trụ cấp Thái

Ất..., trong mỗi vũ trụ sinh linh vô số.

Có thể nói, trong nháy mắt, vô số sinh linh hóa thành tro bụi.

Ở tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, thế giới cấp Đại La cũng không đáng kể.

Ra tay hủy diệt vài thế giới cấp Hỗn Nguyên, cũng chẳng là gì.

Giữ vững thân hình, Bàn Huyền chống lại lực hút của vòng xoáy Chí cao Thiên đạo, áp lực không lớn, nhưng Hồng Quân lại tấn công.

Lực hút của vòng xoáy Chí cao Thiên đạo chỉ khóa chặt một mình Bàn Huyền, Hồng Quân hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Phải chống lại sức mạnh của vòng xoáy Chí cao Thiên đạo, Bàn Huyền không thể không phân ra một phần sức mạnh, sức mạnh còn lại đối đầu với Hồng Quân liền bị áp chế.

"Khốn kiếp!" Sắc mặt Bàn Huyền khó coi.

Thiên đạo Thánh nhân có thể sử dụng lực lượng Thiên đạo, sau khi hợp đạo lại có thể sử dụng nhiều lực lượng Thiên đạo hơn.

Hồng Quân trước mắt lại nắm giữ hơn nửa Thiên đạo của thế giới này.

"Ầm ầm ầm!" Lực lượng Chí cao Thiên đạo dâng trào, vòng xoáy màu tím đen ngày càng lớn.

Vừa chống lại vòng xoáy Thiên đạo, vừa đối phó Hồng Quân, áp lực Bàn Huyền phải chịu ngày càng lớn.

Cắn răng, Bàn Huyền dùng Tam Thập Ngũ Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên chặn vòng xoáy Thiên đạo trước, sau đó thi triển phân thân chi thuật.

Trong nháy mắt, Hồng Quân đối mặt với năm Bàn Huyền.

Bản thể của Bàn Huyền có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, bốn phân thân đều có tu vi Hỗn Nguyên cửu trọng thiên.

Nhưng, bốn phân thân của Bàn Huyền chỉ có thể tồn tại trong thời gian ngắn, nhưng đối với Bàn Huyền lại là đủ.

"Phân thân?

Thêm bốn chiến lực Hỗn Nguyên cửu trọng thiên cũng chỉ là giãy giụa vô ích." Hồng Quân sững sờ, rồi cười lạnh trong lòng.

Trong nháy mắt, bốn phân thân của Bàn Huyền tản ra.

Tản ra bốn phương đông nam tây bắc, lấy bản thể Bàn Huyền làm trung tâm.

"?" Hồng Quân nhíu mày.

Bây giờ, bốn phân thân của Bàn Huyền không chỉ bao vây Hồng Quân, mà còn bao vây cả bản thể Bàn Huyền.

Bỗng nhiên, trong lòng Hồng Quân có chút bất an, cảm thấy điềm không lành.

"Tru Tiên Kiếm Trận?

Không ổn!" Hồng Quân cuối cùng cũng phản ứng lại, nhưng đã muộn.

Theo bốn phân thân của Bàn Huyền cùng bái về phía bản thể, Hỗn Độn kiếm khí bùng nổ trong cơ thể Hồng Quân.

Đó là Hỗn Độn kiếm khí do bốn loại kiếm khí Tru, Lục, Hãm, Tuyệt dung hợp thành, sắc bén bá đạo, phong mang vô song.

Dù Hồng Quân là Thiên đạo thánh thể, lại có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, dưới thần thông Tru Tiên của Bàn Huyền cũng bị thương không nhẹ.

Thiên đạo của thế giới cấp Vĩnh Hằng có thể giúp Hồng Quân nhanh chóng hồi phục, nhưng tiêu hao lực lượng Thiên đạo cũng không nhỏ.

Hồng Quân cũng không dám tùy tiện sử dụng lực lượng Thiên đạo của thế giới, dù sao thế giới cũng đang ở thời đại mạt pháp, Thiên đạo suy yếu, nếu sử dụng quá nhiều lực lượng Thiên đạo, thế giới có thể sẽ bị hủy diệt.

Hồng Quân và Thiên đạo của thế giới là một thể, một vinh cùng vinh, một tổn cùng tổn, nếu thế giới hủy diệt, Thiên đạo diệt vong, Hồng Quân cũng không thể tồn tại.

Không dám sử dụng quá nhiều lực lượng Thiên đạo, vết thương của Hồng Quân hồi phục chậm lại, ít nhất cần vài ngày mới có thể hồi phục.

Do Hồng Quân bị thương, thực lực giảm sút nghiêm trọng, vòng xoáy Thiên đạo cũng biến mất.

Trong nhất thời, tình thế vô cùng bất lợi cho Hồng Quân.

"Hồng Quân, nhữ giác ngộ đi!" Bàn Huyền cười lạnh.

"Rắc!" Kết giới do Hỗn Độn Châu hóa thành cũng bắt đầu vỡ nát.

Dưới sự va chạm dư chấn từ trận chiến của hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Hỗn Độn Châu cũng bị tổn hại.

Hỗn Độn Chí Bảo mạnh mẽ, nhưng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên muốn hủy diệt Hỗn Độn Chí Bảo cũng không khó.

Một khi Hỗn Độn Châu vỡ nát, dư chấn chiến đấu sẽ gây ra sự phá hoại lớn đối với thế giới cấp Vĩnh Hằng.

Hồng Quân cười lạnh, tiếp đó, chín luồng khí tức Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên xuất hiện, đều là Hỗn Nguyên cửu trọng thiên.

Cảm nhận được xung quanh có chín luồng khí tức Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, sắc mặt Bàn Huyền hơi biến đổi, nhưng cũng không quá kinh ngạc.

Thế giới cấp Vĩnh Hằng này cũng được nâng cấp từ Hồng Hoang, trước khi Hồng Quân hợp đạo đã thu sáu đệ tử, bốn đệ tử thân truyền và hai đệ tử ký danh.

Sau khi Hồng Quân hợp đạo, Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều đã thành thánh.

Nhưng, thế giới này đã thôn tính không ít thế giới.

Chính vì cướp đoạt không ít bản nguyên thế giới, thế giới này mới có thể thăng cấp thành cấp Vĩnh Hằng.

Nếu một thế giới cấp Vĩnh Hằng không có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng không thể nào.

Nhưng, đột nhiên xuất hiện chín Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, Bàn Huyền cũng có chút kinh ngạc.

Nhìn những bóng người xuất hiện xung quanh, bảy nam hai nữ.

Trong hai nữ, một là Nữ Oa, người còn lại...

"Ananke?" Bàn Huyền tuy lần đầu gặp, nhưng chỉ cần nhìn một cái là biết thân phận của nàng.

Ananke trong thần thoại Hy Lạp là siêu nguyên thủy thần, địa vị cao hơn các nguyên sơ thần như Chaos và Gaia.

Ananke là vợ của Chronos, cũng là nữ thần Định Số Tất Yếu, kiểm soát mọi vận mệnh, thiên số, tất yếu..., ý chí của nàng là tuyệt đối, Hỗn Độn cũng không thể chống lại.

Nhìn bảy nam, có Tam Thanh, có Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, có thần sáng thế Ymir trong thần thoại Bắc Âu, cùng với Thượng Đế Jehovah.

Điều khiến Bàn Huyền ngạc nhiên là, chín Hỗn Nguyên cửu trọng thiên này đều là phân thân của Hồng Quân.

Nếu không phải là phân thân của Hồng Quân, chín Hỗn Nguyên cửu trọng thiên liên hợp lại, đối với Hồng Quân cũng là một uy hiếp không nhỏ.

Không nghi ngờ gì, đây là một lá bài tẩy của Hồng Quân.

Khác với phân thân của Bàn Huyền, chín phân thân của Hồng Quân không có giới hạn thời gian, có thể chiến đấu trong thời gian dài.

Hơn nữa, chín phân thân của Hồng Quân đều là Thiên đạo Thánh nhân.

"Bàn Huyền, ở thế giới của Ngô, nhữ đã đến rồi, thì ngoan ngoãn bị Thiên đạo thôn phệ đi!" Hồng Quân cười lạnh nói.

Chưa đến một khoảnh khắc, chín phân thân Thánh nhân của Hồng Quân đã bày trận.

"Trận pháp..." Bàn Huyền sắc mặt ngưng trọng quan sát.

Chín chiến lực hùng mạnh tu vi Hỗn Nguyên cửu trọng thiên bày ra đại trận, dù không có lực lượng Chí cao Thiên đạo gia trì, cũng không phải tầm thường, đủ để uy hiếp Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Đây là một trận pháp cấp Hỗn Độn, có chín tầng sát cơ, tuần hoàn vô hạn.

Ầm ầm ầm... toàn bộ thế giới cấp Vĩnh Hằng đang rung chuyển, vô lượng Hỗn Độn chi khí từ ngoài Vực tràn vào.

"Vút!" Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân trấn áp trận nhãn, khiến trong đại trận cấp Hỗn Độn có ba nghìn pháp tắc.

Bàn Huyền ở trong đại trận chỉ cảm thấy trước mắt là một mảng

xám xịt, như thể Hỗn Độn chi khí vô cùng vô tận đang dâng trào.

Ba nghìn pháp tắc dưới sự vận chuyển của đại trận hấp thu Hỗn Độn chi khí, diễn hóa thành Hỗn Độn Ma Thần.

Trong nháy mắt, Hỗn Độn Ma Thần dày đặc bao vây Bàn Huyền, trong đó thậm chí có cả Bàn Cổ.

Nhìn qua, các Hỗn Độn Ma Thần đều có hình thù kỳ dị, có đầu người thân thú, có đầu thú thân người, có ba đầu tám tay, hai mươi đầu mười cánh tay, có vượn khổng lồ, có nhện lớn, không giống nhau.

Bàn Huyền chỉ liếc qua, số lượng đã vượt qua mười vạn.

Ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần không phải là con số ba nghìn, mà là số ảo, đại biểu cho rất nhiều.

Bây giờ những Hỗn Độn Ma Thần bao vây Bàn Huyền đều chỉ là hữu danh vô thực, tu vi mới chỉ là Chuẩn Thánh, nhưng tu vi đang tăng lên nhanh chóng.

"Trận pháp này có chút thú vị, ước chừng giới hạn cao nhất là nâng tu vi của những 'Hỗn Độn Ma Thần' này lên Hỗn Nguyên bát trọng thiên thôi!" Bàn Huyền thầm nghĩ.

Chương 285

Nhưng, nhiều Hỗn Độn Ma Thần như vậy, nếu đều có tu vi Hỗn Nguyên bát trọng thiên, cùng nhau xông lên vây công, Bàn Huyền cũng không dễ chịu.

Nhưng nếu cho rằng đại trận có thể đánh bại Bàn Huyền, thì quá coi thường hắn rồi.

Tiếp đó, Bàn Huyền cảm nhận được uy lực của đại trận đang tăng lên chóng mặt.

Gấp mười... trăm lần... nghìn lần...

Nhìn lại ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần bao vây Bàn Huyền, tu vi cũng đang tăng vọt, trong nháy mắt từ Chuẩn Thánh đã lên Hỗn Nguyên tam trọng thiên, và vẫn đang tăng nhanh.

Chỉ cần nhìn sự thay đổi của trận pháp, cảm nhận một chút, Bàn Huyền cũng biết chuyện gì đã xảy ra.

"Hồng Quân khá lắm." Sắc mặt Bàn Huyền trầm xuống.

Hồng Quân vậy mà lại hủy đi Hỗn Độn Châu và Tạo Hóa Ngọc Điệp để tăng uy lực cho đại trận.

Để tiêu diệt Bàn Huyền, Hồng Quân nỡ lòng hủy đi hai kiện Hỗn Độn Chí Bảo.

Nhưng cũng phải nói Hồng Quân rất sáng suốt, pháp bảo dù tốt cũng chỉ là vật ngoài thân.

Nếu hủy đi hai kiện Hỗn Độn Chí Bảo có thể tiêu diệt Bàn Huyền, Hồng Quân cũng không lỗ.

"Gầm!" Hỗn Độn Ma Viên ra tay đầu tiên, một quyền tung ra,

chiến ý ngút trời, Hỗn Độn chi khí lan tỏa.

Tiếp đó, từng Hỗn Độn Ma Thần một ra tay.

Mặc dù đều là hữu danh vô thực, nhưng những Hỗn Độn Ma Thần này cũng đã có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cộng thêm pháp tắc, thực lực không thể coi thường.

Khi Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền vung ra, ánh búa sắc bén trong nháy mắt giết chết mấy trăm Hỗn Độn Ma Thần, nhưng pháp tắc bất diệt, Hỗn Độn chi khí tản ra nhanh chóng ngưng tụ lại.

Những Hỗn Độn Ma Thần này không phải là sinh linh, chỉ là chiến lực do trận pháp diễn hóa, hoàn toàn do Hỗn Độn chi khí và pháp tắc tạo thành, chỉ cần pháp tắc bất diệt, trận pháp vận hành, lại có đủ Hỗn Độn chi khí, là không thể xóa sổ.

"Ầm!", "Ầm!", "Ầm!"...

Từng Hỗn Độn Ma Thần một dưới Khai Thiên Phủ của Bàn Huyền tan rã, nhưng lại không ngừng ngưng tụ lại.

Theo thời gian trôi đi, thực lực của mỗi Hỗn Độn Ma Thần đều đang tăng cường.

Chỉ trong thời gian ngắn, tất cả Hỗn Độn Ma Thần đều đã có tu vi Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên.

Theo tốc độ này, không bao lâu nữa tất cả sẽ đạt tới Hỗn Nguyên bát trọng thiên.

Khi ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần đều đạt tới Hỗn Nguyên bát trọng thiên, cũng là đạt đến cực hạn.

Trận pháp tồn tại giới hạn, nếu là chín Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bày trận, ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần diễn hóa ra có thể đều đạt tới tu vi Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, nhưng bây giờ là chín

Hỗn Nguyên cửu trọng thiên bày trận.

Suy nghĩ một chút, Bàn Huyền vừa hấp thu Hỗn Độn chi khí, vừa xóa sổ ba nghìn pháp tắc trong trận pháp này.

Chỉ cần không có ba nghìn pháp tắc, trận pháp này cũng không thể diễn hóa ra ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần.

Khi Hỗn Độn chi khí giảm bớt, dù có ba nghìn pháp tắc, Hỗn Độn Ma Thần hoặc là số lượng giảm bớt, hoặc là thực lực giảm xuống.

Nhưng vừa hấp thu một ít Hỗn Độn chi khí, Bàn Huyền nhíu mày.

Trong trận tuy có lượng lớn Hỗn Độn chi khí, nhưng Bàn Huyền vừa hấp thu, Hỗn Độn chi khí liền trở nên cuồng bạo vô cùng.

Vì vậy, ở trong trận hấp thu Hỗn Độn chi khí, rồi luyện hóa thành pháp lực, lại cần tiêu hao nhiều pháp lực hơn, hoàn toàn là được không bù mất.

Nếu hấp thu Hỗn Độn chi khí mà không luyện hóa, hấp thu càng nhiều, gánh nặng mà cơ thể phải chịu cũng càng lớn.

Còn việc giam cầm Hỗn Độn Ma Thần trong trận, cũng không khả thi.

Do dự một chút, Bàn Huyền cắn răng, tế ra Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Đó cũng là Hỗn Độn Chí Bảo duy nhất của Bàn Huyền hiện tại.

Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa ba nghìn pháp tắc.

Đã Hồng Quân có thể hủy đi hai kiện Hỗn Độn Chí Bảo, Bàn Huyền cũng có thể hủy một kiện.

Tiếp đó, ba nghìn pháp tắc lưu chuyển trên Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Chốc lát, Tạo Hóa Ngọc Điệp mà Bàn Huyền tế ra đã tan vỡ.

Khi Tạo Hóa Ngọc Điệp của Bàn Huyền vừa bị hủy, pháp tắc

trong trận hỗn loạn, ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần đều hóa thành Hỗn Độn chi khí.

Trong nhất thời, lượng lớn Hỗn Độn chi khí tràn ngập trong trận.

Uy thế của Hỗn Độn chi khí dâng trào vô cùng kinh khủng.

Dưới sự vận hành của đại trận, càng nhiều Hỗn Độn chi khí từ ngoài Vực tràn vào.

Mặc dù không còn ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần, nhưng theo Hỗn Độn chi khí trong trận không ngừng tích lũy, cũng rất đáng sợ.

"Có thể đánh cược một phen!" Bàn Huyền vừa nghĩ, vừa tế ra Tam Thập Ngũ Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

Vốn dĩ, Bàn Huyền định bồi dưỡng La Hầu trước, đợi căn cước của La Hầu đạt tới Nhị Thập Tứ Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, rồi dùng Tam Thập Ngũ Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên thôn phệ, để Tam Thập Ngũ Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên thăng cấp thành Tam Thập Lục Phẩm.

Bây giờ, Bàn Huyền lại muốn dùng Tam Thập Ngũ Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên hấp thu Hỗn Độn chi khí trong đại trận.

Vừa có thể giảm bớt áp lực cho Bàn Huyền, cũng có khả năng khiến Hỗn Độn Thanh Liên thăng cấp thành Tam Thập Lục Phẩm.

Nhưng khả năng lớn hơn lại là khiến Hỗn Độn Thanh Liên bị hủy diệt.

Đang đánh cược.

Dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, Tam Thập Ngũ Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên xoay chuyển dưới chân, không ngừng hấp thu Hỗn Độn chi khí.

Tức thì, Hỗn Độn chi khí trong trận điên cuồng tràn vào Hỗn Độn

Thanh Liên.

Hỗn Độn chi khí trong trận không ngừng tăng lên, nhưng tốc độ hấp thu của Hỗn Độn Thanh Liên lại kinh người.

Có thể thấy rõ ràng Hỗn Độn chi khí trong đại trận đang giảm bớt.

Khi Hỗn Độn chi khí trong trận giảm bớt khoảng ba thành, Hỗn Độn Thanh Liên cũng ở trạng thái bão hòa, hấp thu thêm Hỗn Độn chi khí nữa sẽ nổ tung.

Cảm nhận được Hỗn Độn Thanh Liên không thể tiếp tục hấp thu Hỗn Độn chi khí, Bàn Huyền cũng kịp thời dừng lại.

Thiếu đi khoảng ba thành Hỗn Độn chi khí, uy lực của đại trận giảm mạnh, Bàn Huyền cũng nhẹ đi áp lực.

"Ầm!" Hỗn Độn Thanh Liên chấn động, Hỗn Độn thần lôi dày đặc vây quanh nó.

Có thể thấy, Hỗn Độn Thanh Liên không ổn định.

Mắt thấy Hỗn Độn Thanh Liên sắp thăng cấp thành Tam Thập Lục Phẩm, lại xuất hiện một vết nứt.

Khi thấy vết nứt xuất hiện trên Hỗn Độn Thanh Liên, Bàn Huyền cũng thầm than trong lòng.

Mặc dù biết hy vọng thành công không lớn, nhưng mắt thấy thất bại, Bàn Huyền cũng có chút buồn bực.

"Xem ra, vận may của mình không phải lúc nào cũng tốt." Bàn Huyền cười khổ trong lòng.

Nhưng, trước khi Tam Thập Ngũ Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên tan vỡ, Bàn Huyền cần phải phá vỡ trận pháp này trước.

Không chút do dự, Bàn Huyền toàn lực vung một búa chém ra.

Hỗn Độn chi khí trong đại trận bị một búa của Bàn Huyền chém tan.

Chín Thánh nhân bày trận cũng lần lượt hiện ra.

Bàn Huyền giết Nữ Oa gần nhất trước.

Bày trận đã tiêu hao sức mạnh của chín Thánh nhân, cộng thêm Bàn Huyền toàn lực ứng phó, chênh lệch rất lớn.

Chỉ hai hiệp, Nữ Oa đã bị Bàn Huyền chém giết.

Bàn Huyền cũng không hề nương tay.

Nữ Oa vừa vẫn lạc, chỉ còn lại tám Thánh nhân, đại trận cũng bị phá.

Tiếp đó, Bàn Huyền giết Thông Thiên.

Thông Thiên tay cầm Thanh Bình Kiếm, lại chỉ chống đỡ được mấy hiệp, vì mấy Thánh nhân còn lại đang vây công Bàn Huyền.

"Phụt!" Thông Thiên vẫn lạc!

Tiếp theo.

Thái Thượng vẫn lạc!

Nguyên Thủy vẫn lạc!

Ymir vẫn lạc!

Chuẩn Đề vẫn lạc!

Ananke vẫn lạc!

Tiếp Dẫn vẫn lạc!

Thượng Đế Jehovah vẫn lạc!

Hỗn Nguyên cửu trọng thiên vốn đã kém xa Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, huống chi chín Thánh nhân đều là phân thân của

Hồng Quân, lại vì bày trận mà tiêu hao không ít sức mạnh, bị Bàn Huyền chém giết từng người một cũng không có gì lạ.

Chín Thánh nhân bị Bàn Huyền chém giết, không một ai có thể chống đỡ được mười hiệp dưới Khai Thiên Phủ của Bàn Huyền.

Nhưng, sau khi chém giết chín Thánh nhân, Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền cũng sắp tan vỡ.

Trước đó chiến đấu với Hồng Quân, Khai Thiên Phủ của Bàn Huyền đã bị tổn hại, bây giờ, lại bị tổn hại nghiêm trọng.

Ngoài ra, Bàn Huyền tuy không bị thương, nhưng pháp lực tiêu hao cũng không nhỏ, cần một thời gian mới có thể hoàn toàn hồi phục, Hồng Quân hiển nhiên sẽ không cho hắn thời gian.

Một Hỗn Độn Châu, hai Tạo Hóa Ngọc Điệp, cùng chín thánh thể tu vi Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, đều đã thành mảnh vỡ.

Mắt thấy Hỗn Độn Thanh Liên của Bàn Huyền cũng sắp tan vỡ.

Một khi Hỗn Độn Thanh Liên vỡ nát, sức mạnh sinh ra tuyệt đối kinh khủng, đối với thế giới này phá hoại không nhỏ.

Không kịp nói nhiều, Hồng Quân vung một búa chém về phía Hỗn Độn Thanh Liên.

Hừ lạnh một tiếng, Bàn Huyền lại vung một búa nghênh đón.

"Rắc!" Khi hai chiếc Khai Thiên Phủ va chạm, Khai Thiên Phủ trong tay Bàn Huyền vốn đã bị tổn hại không nhỏ liền tan vỡ.

Khai Thiên Phủ trong tay Hồng Quân tuy vẫn còn nguyên vẹn, nhưng thần quang cũng đã mờ đi không ít.

"Bành!" Theo Khai Thiên Phủ uy lực giảm mạnh trong tay Hồng Quân chém trúng Hỗn Độn Thanh Liên, Hỗn Độn Thanh Liên tứ phân ngũ liệt.

Nhưng, sức mạnh bùng nổ khi Hỗn Độn Thanh Liên vỡ nát hoàn toàn bị Khai Thiên Phủ trong tay Hồng Quân hấp thu.

Thế là, Khai Thiên Phủ của Hồng Quân cũng vỡ nát.

Mọi chuyện nói ra thì dài, thực tế từ lúc chín phân thân Thánh nhân của Hồng Quân ra tay đến bây giờ cũng chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi.

Trong thời gian ngắn, bốn kiện Hỗn Độn Chí Bảo bị hủy.

Đứng giữa vô số mảnh vỡ, có mảnh vỡ Hỗn Độn Chí Bảo, có mảnh vỡ Hỗn Độn Linh Bảo, có mảnh vỡ thánh nhân đạo thể.

Bàn Huyền đang định vung quyền tấn công Hồng Quân, bỗng nhiên Nguyên thần ký thác trong Hỗn Độn hư không nhảy lên.

Cũng vào lúc này, Bàn Huyền có chút giác ngộ.

Hơi do dự một chút, Bàn Huyền thu tất cả mảnh vỡ ở đây vào trong cơ thể, truyền tống đến Nguyên thần.

"?" Hồng Quân có chút không hiểu.

Thu thập đủ mảnh vỡ Hỗn Độn Chí Bảo, muốn hợp thành Hỗn Độn Chí Bảo cũng không hề dễ dàng.

Chương 286

Hỗn Độn Chí Bảo đối với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng không có tác dụng quá lớn.

Như trận chiến lần này giữa Hồng Quân và Bàn Huyền, tùy tiện đã hủy đi bốn kiện Hỗn Độn Chí Bảo.

Cũng do Hỗn Độn Chí Bảo không đủ nhiều, nếu không, tùy tiện hủy đi mấy chục kiện cũng không khó.

Bàn Huyền chỉ có một kiện Hỗn Độn Chí Bảo, hủy đi rồi thì thôi, so ra, Hỗn Độn Chí Bảo của Hồng Quân nhiều hơn một chút.

Hủy đi ba kiện Hỗn Độn Chí Bảo, Hồng Quân lại lấy ra một kiện Hỗn Độn Chí Bảo khác, chính là Chư Thiên Diệu Thụ.

Chư Thiên Diệu Thụ được luyện chế từ một gốc Hỗn Độn Linh Căn, vốn là Hỗn Độn Linh Bảo, sau được nâng cấp thành Hỗn Độn Chí Bảo.

Tay cầm Chư Thiên Diệu Thụ, Hồng Quân nhẹ nhàng tung một đòn, một luồng Hỗn Độn thần quang quét ra.

Bàn Huyền cũng tu thành thần thông Hỗn Độn thần quang, nhưng không bằng Hỗn Độn thần quang do Chư Thiên Diệu Thụ phát ra.

Với uy năng của Chư Thiên Diệu Thụ, cộng thêm pháp lực của Hồng Quân, đủ để uy hiếp Bàn Huyền.

Đối mặt với Hỗn Độn thần quang do Chư Thiên Diệu Thụ phát ra, Bàn Huyền lại không hề sợ hãi.

"Bành!" Chỉ thấy, Bàn Huyền một quyền dập tắt Hỗn Độn thần quang do Chư Thiên Diệu Thụ phát ra. .....

Trong Hỗn Độn hư không, Nguyên thần của Bàn Huyền hiện ra.

Hiện tại, tu vi Nguyên thần của Bàn Huyền là Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, mơ hồ sắp đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Khi tu vi thân thể đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng kéo theo tu vi Nguyên thần.

Ngoài ra, Nguyên thần của Bàn Huyền đã hấp thu và luyện hóa Nguyên thần Bàn Cổ.

Lúc này, vô số mảnh vỡ đang ở trong Nguyên thần của Bàn Huyền.

Hai mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, hai mảnh vỡ Khai Thiên Phủ, có mảnh vỡ Hỗn Độn Châu và mảnh vỡ Hỗn Độn Thanh Liên, cùng với chín thánh thể, đều là Hỗn Nguyên cửu trọng thiên.

Một tia tử quang xuất hiện trong chân linh của Bàn Huyền, đó là Hồng Mông Bất Diệt Linh Quang.

Lấy Hồng Mông Bất Diệt Linh Quang làm trung tâm, một vòng xoáy vô hình xuất hiện, bao trùm tất cả mảnh vỡ.

Trong vòng xoáy vô hình, tất cả mảnh vỡ bị nén thành một khối, lộn xộn, bài xích lẫn nhau, nhưng vì có một điểm Hồng Mông Bất Diệt Linh Quang, những mảnh vỡ này lại ở trong một trạng thái cân bằng vi diệu.

Ngay sau đó, Nguyên thần của Bàn Huyền lại hấp thu Hỗn Độn chi khí.

Hỗn Độn chi khí trong Nguyên thần của Bàn Huyền được tinh luyện thành Hỗn Nguyên Nhất Khí.

Lượng lớn Hỗn Độn chi khí có thể tinh luyện thành Hỗn Nguyên Nhất Khí, lượng lớn Hỗn Nguyên Nhất Khí có thể tinh luyện thành

Hồng Mông chi khí, sau đó là Hồng Mông Nhất Khí.

Với năng lực hiện tại của Bàn Huyền, cũng chỉ có thể tinh luyện Hỗn Độn chi khí thành Hỗn Nguyên Nhất Khí, còn việc tinh luyện Hỗn Nguyên Nhất Khí thành Hồng Mông chi khí thì không làm được.

Theo Hỗn Nguyên Nhất Khí trong Nguyên thần của Bàn Huyền ngày càng nhiều, phủ lên các mảnh vỡ.

Khi Hỗn Nguyên Nhất Khí phủ lên các mảnh vỡ liền nhanh chóng tiêu hao.

Nhưng, ở trong Hỗn Độn hư không cũng không cần lo không hấp thu được Hỗn Độn chi khí.

Hỗn Độn chi khí vô cùng vô tận, có thể tinh luyện thành vô lượng Hỗn Nguyên Nhất Khí.

Theo việc không ngừng tiêu hao Hỗn Nguyên Nhất Khí, các mảnh vỡ trong Nguyên thần của Bàn Huyền bắt đầu dung hợp, diễn hóa thành một phôi thai.

Cũng không biết đã qua bao lâu, các mảnh vỡ trong Nguyên thần của Bàn Huyền hoàn toàn dung hợp, cũng diễn hóa ra một phôi thai màu tím.

"Hồng Mông Linh Bảo?" Bàn Huyền không khỏi suy đoán.

Trên Hỗn Độn Chí Bảo là Hồng Mông Linh Bảo?

Có tồn tại Hồng Mông Chí Bảo không?

Trên Hồng Mông Chí Bảo có tồn tại thứ gì khác không?

Trong nhất thời, Bàn Huyền có không ít suy đoán.

Có thể diễn hóa ra phôi thai màu tím trong Nguyên thần của Bàn Huyền, là nhờ chín mảnh vỡ thánh thể hùng mạnh, có mảnh vỡ Hỗn Độn Chí Bảo và Hỗn Độn Linh Bảo, quan trọng nhất là một điểm

Hồng Mông Bất Diệt Linh Quang.

Trong trận chiến với Hồng Quân, Bàn Huyền mất đi Tam Thập Ngũ Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, mất đi Tạo Hóa Ngọc Điệp và Khai Thiên Phủ, nhưng có thể thu hoạch được một phôi thai Hồng Mông Linh Bảo, lại là lời to.

Cũng như tu vi, phẩm cấp pháp bảo càng cao, chênh lệch cũng càng lớn.

Nếu chênh lệch giữa Tiên Thiên Chí Bảo và Hỗn Độn Linh Bảo là 1, chênh lệch giữa Hỗn Độn Linh Bảo và Hỗn Độn Chí Bảo vượt quá 10, thì chênh lệch giữa Hỗn Độn Chí Bảo và Hồng Mông Linh Bảo lại vượt quá 100.

Đối với Bàn Huyền, uy lực của Hồng Mông Linh Bảo là thứ yếu, sự giúp đỡ trong việc cảm ngộ đại đạo mới là quan trọng nhất.

Mặc dù hiểu biết về Hồng Mông Linh Bảo cực ít, nhưng Bàn Huyền cũng có thể xác định sự giúp đỡ của Hồng Mông Linh Bảo trong việc cảm ngộ đại đạo vượt xa Hỗn Độn Chí Bảo.

Còn phôi thai màu tím trong Nguyên thần của Bàn Huyền sẽ trở thành pháp bảo gì, bây giờ cũng không biết, có thể là một chiếc chiến phủ, có thể là một thanh kiếm, cũng có thể là ấn, đại đỉnh, thần chung... .....

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!". .....

Trong trận chiến giữa Bàn Huyền và Hồng Quân, từng vũ trụ cấp Hỗn Nguyên của thế giới cấp Vĩnh Hằng bị hủy diệt.

Hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chiến đấu, dư chấn sinh ra cũng kinh khủng vô cùng, đủ để khiến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên run rẩy.

Theo sự phá hoại đối với thế giới, Chí cao Thiên đạo của thế giới

cũng bị ảnh hưởng.

Thiên đạo vốn đã suy yếu lại càng suy yếu hơn.

Khi Thiên đạo ngày càng suy yếu, lực lượng Thiên đạo mà Hồng Quân có thể sử dụng không ngừng giảm bớt.

Cục diện bất lợi cho Hồng Quân.

Mặc dù Hồng Quân có không ít thủ đoạn, nhưng đều không đủ để giết Bàn Huyền.

Bây giờ, Hồng Quân cũng không dám nghĩ đến việc giết Bàn Huyền, có thể đuổi Bàn Huyền ra khỏi thế giới đã là tốt rồi.

Nhưng Bàn Huyền bây giờ lại không có ý định rời khỏi thế giới.

Bàn Huyền đã quyết định, trước tiên hủy diệt thế giới này, sau đó để Thiên Tiên Giới cướp đoạt bản nguyên thế giới.

Dù sao cũng là một thế giới cấp Vĩnh Hằng, đang ở thời đại mạt pháp, bản nguyên thế giới cũng rất khổng lồ, không phải Thiên Tiên Giới có thể so sánh.

Nếu có thể cướp đoạt một phần mười bản nguyên của thế giới cấp Vĩnh Hằng, Thiên Tiên Giới trở thành Hồng Hoang thứ hai cũng không khó.

Còn việc Hỗn Nguyên Châu hạn chế sự trưởng thành của Thiên Tiên Giới, cũng dễ giải quyết, Bàn Huyền có thể chuyển Thiên Tiên Giới từ trong Hỗn Nguyên Châu ra Hỗn Độn.

“Bàn Huyền, nhữ muốn cá chết lưới rách sao?” Hồng Quân tức giận nói.

Cá chết lưới rách?

Bàn Huyền khinh thường cười lạnh.

Hồng Quân liều mạng, thành công diệt được chân thân của Bàn Huyền, Nguyên thần của Bàn Huyền cũng sẽ không có chuyện gì, chỉ cần Vu tộc ở Hồng Hoang còn tồn tại, Bàn Huyền có thể ngưng tụ Đại đạo khí vận.

Vì vậy, Hồng Quân có thể đồng quy vu tận, Bàn Huyền tuy sẽ phải trả một cái giá nào đó, nhưng vẫn có thể chịu đựng được.

Hiện tại, Hồng Quân ước chừng muốn hòa giải, nhưng Bàn Huyền lại không đồng ý.

Đùa sao, đây là một Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới cấp Vĩnh Hằng, tuy thế giới hiện tại là một vũng nước tù, nhưng chỉ cần linh khí phục hồi, sẽ hoàn toàn khác.

Tọa độ Hồng Hoang đã bị lộ, Hồng Quân trước mắt đã sắp xếp hết xuyên việt giả này đến xuyên việt giả khác, lần này Bàn Huyền không ra tay, sau này cũng sẽ không được yên ổn.

Hồng Quân không ngây thơ, Bàn Huyền cũng không.

Lần này, đã phân thắng bại, cũng quyết sinh tử.

"Thế giới này cũng nên diệt vong rồi." Bàn Huyền nói.

"Nếu đã như vậy, cũng không còn gì để nói." Hồng Quân lạnh mặt nói.

Ngay sau đó, một khối vật chất thần bí màu tím đen xuất hiện trong tay Hồng Quân, bám vào Chư Thiên Diệu Thụ.

Chư Thiên Diệu Thụ vốn là Hỗn Độn Chí Bảo, uy lực không nhỏ, có vật chất thần bí màu tím đen bám vào, uy lực lại tăng lên rất nhiều.

"Thiên đạo bản nguyên!" Bàn Huyền trong lòng cũng kinh ngạc.

Vật chất thần bí màu tím đen xuất hiện trong tay Hồng Quân chính là Thiên đạo bản nguyên của thế giới này.

Chí cao Thiên đạo bản nguyên, chỉ là một phần nhỏ, cũng uy lực vô cùng.

Có Chí cao Thiên đạo bản nguyên gia trì, uy lực của Chư Thiên Diệu Thụ của Hồng Quân tăng vọt.

"Tốc chiến tốc thắng." Hồng Quân thầm nghĩ.

Nếu không thể tốc chiến tốc thắng, Hồng Quân chỉ có thể chọn đồng quy vu tận, không thể diệt Nguyên thần của Bàn Huyền, cũng phải diệt thân thể của Bàn Huyền.

Hỗn Độn thần quang xám xịt lại lưu chuyển trên Chư Thiên Diệu Thụ, lại có Chí cao Thiên đạo thần quang màu tím đen.

Uy thế của Chư Thiên Diệu Thụ chấn động vô số vũ trụ.

Các vũ trụ cấp Hỗn Nguyên trong thế giới cấp Vĩnh Hằng này đều đang rung chuyển, vũ trụ cấp Đại La và vũ trụ dưới Đại La trong các vũ trụ cấp Hỗn Nguyên, đều bị phá hoại ở một mức độ nhất định.

Hét lớn một tiếng, Chư Thiên Diệu Thụ trong tay Hồng Quân bùng nổ ánh sáng chói mắt, ánh sáng đủ để khiến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không thể nhìn thẳng.

Khi Hồng Quân tung một đòn, hàng nghìn hàng vạn vũ trụ cấp Hỗn Nguyên bị phá diệt.

Chí cao Thiên đạo của thế giới cũng mơ hồ sắp sụp đổ.

"Muốn tốc chiến tốc thắng sao?

Nhưng chưa đủ." Bàn Huyền cười lạnh.

Cũng không lấy ra một kiện pháp bảo nào, Bàn Huyền trực tiếp tung một quyền ra.

Ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc kết hợp lại, lấy Lực chi pháp tắc làm chủ, quán thông toàn thân Bàn Huyền, ngưng tụ vào một quyền.

Thân thể của Bàn Huyền cường hãn, có thể so với Hỗn Độn Chí Bảo.

"Ầm!" Quyền của Bàn Huyền đối đầu với Chư Thiên Diệu Thụ, tức thì khiến vô số vũ trụ vỡ nát.

Hừ một tiếng, Bàn Huyền khá chật vật lùi lại mấy chục vạn mét, tay có chút đau.

Nhìn lại Hồng Quân, lùi lại mấy trăm mét, ánh sáng của Chư Thiên Diệu Thụ trong tay cũng đã mờ đi không ít.

Lần giao thủ này, Bàn Huyền ở thế yếu, nhưng đó cũng là đòn toàn lực mà Hồng Quân đã tích tụ.

Bây giờ, để Hồng Quân lại tung ra một đòn toàn lực nữa, uy lực sẽ giảm đi không ít.

Hồng Quân trong lòng thầm than, biết rằng tốc chiến tốc thắng là không thể.

Tiếp tục chiến đấu, Hồng Quân cũng không có phần thắng, dù Hồng Quân có thể chiến đấu tiếp, thế giới này cũng không chịu nổi, khi thế giới hủy diệt, Hồng Quân cũng khó thoát.

Đến bước này, Hồng Quân cũng định cá chết lưới rách.

Trong mắt Hồng Quân có sự không cam lòng, đi đến ngày hôm nay không hề dễ dàng.

Trước tiên vì thành thánh và hợp đạo mà dốc lòng tính toán, khi Hồng Quân hợp đạo thành công, lại các loại mưu đồ, tính kế chúng thánh, tính kế từng chủng tộc một, lợi dụng lượng kiếp, cuối cùng diệt Bàn Cổ chân linh.

Khi đã nắm giữ đại thế Hồng Hoang, Hồng Quân lại bắt đầu cướp đoạt bản nguyên của từng thế giới một.

Hồng Quân cũng không nhớ rõ đã cướp đoạt bao nhiêu thế giới.

Có thể tồn tại trong Hỗn Độn, đẳng cấp cũng sẽ không quá thấp.

Thế giới sơ cấp trong Hỗn Độn, thường là hình chiếu của thế giới cao cấp.

Trước đây, Hồng Quân cướp đoạt hàng trăm hàng nghìn thế giới Hồng Hoang, hơn chín thành đều là Hồng Hoang phiên bản thấp, cũng là hình chiếu của Hồng Hoang phiên bản cao.

Còn Hồng Hoang cấp Hỗn Nguyên thập cấp, tự nhiên không phải là phiên bản thấp.

Chương 287

Khi lại phát hiện một thế giới Hồng Hoang, cấp Hỗn Nguyên thập cấp, Hồng Quân cũng kích động, ngay lập tức sắp xếp xuyên việt giả đến đó.

Để tiện khống chế, xuyên việt giả được chọn không chỉ là người bình thường, mà cần phải vô não trung nhị.

Xuyên việt giả quá thông minh sẽ không tiện khống chế.

Nhưng, Hồng Quân không ngờ lại có Bàn Huyền.

Lấy Vu tộc khí vận làm căn cước, chuyển hóa Thiên đạo khí vận thành Đại đạo khí vận, đáng sợ hơn là, Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, Bàn Huyền dễ dàng đạt tới tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Theo Bàn Huyền đạt tới tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, mọi chuyện cũng đã định.

Hồng Quân cũng đã cố gắng, nhưng cuối cùng vẫn không thể đánh bại Bàn Huyền.

Sắp đi đến diệt vong, Hồng Quân cũng không để Bàn Huyền dễ chịu.

Từ ánh mắt của Hồng Quân, Bàn Huyền biết Hồng Quân muốn cá chết lưới rách.

Mặc dù biết suy nghĩ của Hồng Quân, nhưng Bàn Huyền lại không rời khỏi thế giới.

Ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm Bàn Huyền, Hồng Quân hiện ra bản thể, là một con lươn màu tím đen.

Mức độ cường hãn của chân thân Hồng Quân tuy không bằng Bàn Huyền, nhưng cũng gần bằng Hỗn Độn Linh Bảo.

Lại có Hỗn Độn Chí Bảo, Hỗn Độn Linh Bảo và Tiên Thiên Chí Bảo xuất hiện trên người Hồng Quân.

Còn Tiên Thiên Linh Bảo dưới Tiên Thiên Chí Bảo, lại không đáng nhắc đến.

Một cái dịch chuyển tức thời, con lươn màu tím đen cuộn thành một vòng, vây khốn Bàn Huyền.

Nếu chỉ có chân thân của Hồng Quân vây khốn Bàn Huyền, Bàn Huyền muốn thoát ra cũng không quá khó, nhưng trên người Hồng Quân có một số pháp bảo, tăng thêm độ khó cho Bàn Huyền thoát ra.

Cũng vào lúc Hồng Quân vây khốn Bàn Huyền, Chí cao Thiên đạo của thế giới bắt đầu sụp đổ.

"Bàn Huyền, chôn cùng Ngô đi." Hồng Quân cười nham hiểm.

Chỉ cần một lát nữa, Chí cao Thiên đạo của thế giới sẽ hoàn toàn sụp đổ, lúc đó, mọi thứ của thế giới này cũng sẽ trở về Hỗn Độn.

Bàn Huyền nếu không thể thoát ra trong thời gian ngắn, và rời khỏi thế giới, cũng sẽ bị va chạm.

Va chạm sức mạnh khi một thế giới cấp Vĩnh Hằng hủy diệt, dù thân thể Bàn Huyền có thể so với Hỗn Độn Chí Bảo, cũng không chịu nổi.

Bị chân thân của Hồng Quân vây khốn, muốn thoát ra trong thời gian ngắn không hề dễ dàng.

Cùng với sự sụp đổ của Chí cao Thiên đạo, vô số vũ trụ cũng đang tan rã.

Bàn Huyền cũng từng thấy thế giới bị hủy diệt, cảm nhận được,

nhưng không có cái nào có thể so sánh với thế giới này.

Khi Thiên đạo của thế giới bắt đầu sụp đổ, có sức mạnh hủy diệt đang va chạm.

Hồng Quân chỉ vây khốn Bàn Huyền, chứ không giúp Bàn Huyền chống đỡ.

Chịu đựng sức mạnh hủy diệt va chạm, Bàn Huyền tạm thời không có chuyện gì, nhưng giống như sóng biển, từng đợt từng đợt, uy lực không ngừng tăng lên gấp bội.

"Cũng nên rời khỏi thế giới này rồi." Bàn Huyền lẩm bẩm.

Muốn thoát ra trong thời gian ngắn, và rời khỏi thế giới, với thực lực của Bàn Huyền không thể làm được.

Nhưng, Bàn Huyền lại đã sớm có chuẩn bị.

Hỗn Nguyên Châu ở trong Hỗn Độn ngoài Vực.

Bàn Huyền đốt cháy tinh huyết, đốt cháy khí vận, cũng đốt cháy Nguyên thần ký thác trong Hỗn Độn hư không, lấy ra một lá bùa truyền tống thời không cấp Hỗn Độn bóp nát.

Tức thì, hư không xung quanh Bàn Huyền vỡ nát, kết nối với Hỗn Độn hư không.

"?...Làm sao có thể?" Hồng Quân trừng lớn mắt, vẻ mặt không thể tin.

Chân thân của Hồng Quân, cộng thêm một số pháp bảo, không thiếu Hỗn Độn Chí Bảo, có lực lượng Chí cao Thiên đạo, vậy mà lại không thể vây khốn Bàn Huyền.

"Không!" Hồng Quân hét lớn.

"Vút!" Thân ảnh Bàn Huyền biến mất không tăm tích. .....

Trong một mảng Hỗn Độn xám xịt.

Thân ảnh Bàn Huyền bước ra từ Hỗn Độn hư không.

Mặc dù đã thành công truyền tống đến Hỗn Độn, nhưng thân thể và Nguyên thần của Bàn Huyền đều bị thương.

Với vết thương hiện tại của Bàn Huyền, ước chừng cần mấy ngày mới có thể hồi phục.

Nhưng, so với mất đi thân thể thì tốt hơn nhiều.

"Hồng Quân đúng là một kẻ điên, nhưng, cá chết, lưới lại không rách." Bàn Huyền cười lạnh.

Xa xa, ức triệu triệu triệu... năm ánh sáng, một thế giới cấp Vĩnh Hằng đang hủy diệt.

Bàn Huyền có thể thoát ra, Hồng Quân lại không thể.

Thiên đạo của thế giới đó sở dĩ sụp đổ, cũng là do Hồng Quân làm.

Có thể nói, Hồng Quân đang tự sát.

Hiện tại, Hồng Quân ước chừng đang buồn bực đến không thể tả.

Vô cảm nhìn thế giới cấp Vĩnh Hằng ở xa, Bàn Huyền đưa tay ra, Hỗn Nguyên Châu xuất hiện trong tay.

Ánh sáng của Hỗn Độn Linh Bảo lưu chuyển trên Hỗn Nguyên Châu, một thế giới cấp Hỗn Nguyên ở trong châu.

Một thế giới hủy diệt, Thiên đạo có khả năng trải qua một vòng luân hồi, cũng có khả năng trực tiếp tiêu tan.

Nếu Thiên đạo tan biến, Thiên đạo bản nguyên cũng sẽ hóa thành Hỗn Độn.

"Ầm!" Sau một lát, thế giới cấp Vĩnh Hằng ở xa triệt để sụp đổ.

Thiên đạo bắt đầu tan biến.

Thiên Đạo Hồng Quân... vẫn lạc!

Mặc dù cách xa, nhưng Bàn Huyền vẫn bị va chạm.

Phải nói, sự hủy diệt của một thế giới cấp Vĩnh Hằng quá hùng vĩ.

Sức mạnh hủy diệt của một thế giới cấp Vĩnh Hằng, cũng không phải Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên có thể chịu đựng được.

Nếu sở hữu một Hỗn Độn Chí Bảo loại phòng ngự mạnh mẽ, ở khoảng cách gần chịu đựng sức mạnh hủy diệt của thế giới cấp Vĩnh Hằng, Bàn Huyền có lẽ có thể sống sót.

Lại đợi một lúc, khi dư chấn nhỏ đi, Bàn Huyền chuyển Thiên Tiên Giới từ trong Hỗn Nguyên Châu ra.

Hỗn Nguyên Châu dù sao cũng chỉ là một Hỗn Độn Linh Bảo, hạn chế đối với Thiên Tiên Giới quá lớn.

Dưới đại pháp lực của Bàn Huyền, chỉ trong nháy mắt, Thiên Tiên Giới từ trong Hỗn Nguyên Châu đã được chuyển đến Hỗn Độn.

Sinh linh trong Thiên Tiên Giới, và Vọng Thư cũng mơ hồ có chút cảm giác.

Tiếp đó, Thiên Tiên Giới bắt đầu thu thập mảnh vỡ Thiên đạo, hấp thu lực lượng Chí cao Thiên đạo.

Bàn Huyền cũng đang tìm kiếm.

Ngoài mảnh vỡ Thiên đạo, nên có mảnh vỡ Hỗn Độn Chí Bảo.

Còn Hỗn Độn Linh Bảo, trong sự hủy diệt của thế giới cấp Vĩnh Hằng, khả năng để lại một mảnh vỡ thực sự quá nhỏ. .....

Thế giới Hồng Hoang, Đại La Thiên, Tử Tiêu Cung.

Bàn Huyền rời khỏi Hồng Hoang cũng đã được một thời gian.

Khi Bàn Huyền rời Hồng Hoang, Hồng Quân và Tam Thanh đã có hành động.

Ngoài Hồng Quân và Tam Thanh, một số đại năng và thế lực ở Hồng Hoang cũng đang rục rịch.

Nhưng, Vu tộc dù sao cũng có bốn Thánh nhân trấn giữ, lại là nhân vật chính của trời đất, có một số sắp xếp của Bàn Huyền trước khi rời đi, tạm thời cũng không xảy ra chuyện gì.

Cũng vào lúc này, sắc mặt Hồng Quân biến đổi, lấy ra một lá ngọc phù màu tím đen, bên trong ngọc phù ẩn chứa một tia lực lượng Chí cao Thiên đạo.

"Rắc!" Lá ngọc phù đó lại tan vỡ.

Trong khoảnh khắc, ngọc phù hóa thành bột mịn, một tia lực lượng Chí cao Thiên đạo cũng tiêu tan.

"....." Hồng Quân kinh hãi.

Lúc này, Hồng Quân cũng biết thế giới cấp Vĩnh Hằng mà Bàn Huyền đến đã bị hủy diệt.

Dù sao cũng là một thế giới cấp Vĩnh Hằng, đang ở thời đại mạt pháp, nhưng có thể sắp xếp hết xuyên việt giả này đến xuyên việt giả khác, nên có thể chống đỡ được lâu, không ngờ lại hủy diệt nhanh như vậy.

Tuyệt đối có liên quan đến Bàn Huyền.

Theo những gì Hồng Quân biết, Bàn Huyền nên chưa đến nơi, nhưng bây giờ xem ra, đã đánh giá thấp Bàn Huyền.

Đã thế giới cấp Vĩnh Hằng đó bị hủy diệt, Bàn Huyền cũng sắp trở về Hồng Hoang, khiến trong lòng Hồng Quân bất an.

"Có lẽ tình hình không tệ như vậy." Hồng Quân thầm nghĩ.

Trong thời gian ngắn hủy diệt một thế giới cấp Vĩnh Hằng, một thế giới cấp Vĩnh Hằng có Thánh nhân hợp đạo, nếu không phải trả giá một chút nào, Hồng Quân tuyệt không tin.

Vì vậy, Hồng Quân cảm thấy Bàn Huyền có khả năng bị trọng thương, cũng có khả năng trực tiếp vẫn lạc.

Bất kể là Hỗn Nguyên Thánh nhân có Nguyên thần ký thác Thiên đạo, hay là Nguyên thần ký thác Hỗn Độn hư không, đều không phải là bất tử bất diệt tuyệt đối, chỉ là tương đối.

Khi Bàn Cổ khai thiên, ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết đều có Nguyên thần ký thác Hỗn Độn hư không.

Nghĩ đến đây, Hồng Quân vận dụng pháp nhãn, quan sát khắp Tam giới lục đạo, dò xét Vu tộc.

Căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, nếu Bàn Huyền vẫn lạc, ít nhất phần lớn sinh linh Vu tộc sẽ khí số tận.

Bàn Huyền bị trọng thương, Vu tộc cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Quan sát một hồi, Hồng Quân nhíu mày.

Vu tộc ở Hồng Hoang quả thực có chút thay đổi.

Từ sự thay đổi của Vu tộc, Bàn Huyền ước chừng bị thương, nhưng vết thương không nặng.

Phân tích trong lòng, Hồng Quân có suy đoán, sắc mặt cũng ngày càng khó coi. .....

Vì trong chúng thánh Hồng Hoang, tu vi đạo hạnh của Hồng Quân là đệ nhất, cộng thêm có hợp tác với Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới khác, mới biết được thế giới khác đã bị hủy diệt.

Còn Tam Thanh, Nữ Oa và các Thánh nhân khác, lại không biết, dưới Thánh nhân lại càng không ai biết.

Không nói đến Hồng Quân của thế giới Hồng Hoang.

Phía Bàn Huyền, Thiên Tiên Giới đã hấp thu không ít lực lượng Chí cao Thiên đạo.

Mảnh vỡ Thiên đạo tìm được một ít, mảnh vỡ Hỗn Độn Chí Bảo lại một cái cũng không tìm thấy.

Chỉ thu hoạch được không đến một phần mười lực lượng Chí cao Thiên đạo.

Nhưng, sau khi hấp thu tiêu hóa, Thiên Tiên Giới thăng cấp lên cấp Hỗn Nguyên thập cấp không thành vấn đề.

Còn việc để Thiên Tiên Giới thăng cấp thành thế giới cấp Vĩnh Hằng, lực lượng Chí cao Thiên đạo thu hoạch được lại không đủ.

Chương 288

Đương nhiên, tiêu hóa lực lượng Chí cao Thiên đạo cũng cần thời gian. .....

Đứng trong Hỗn Độn, Bàn Huyền tay phải cầm một khối phôi thai màu tím, tay trái cầm một viên Hỗn Nguyên Châu.

Ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc xuất hiện trên người Bàn Huyền.

Dưới sự điều khiển của Bàn Huyền, ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc bao phủ phôi thai màu tím và Hỗn Nguyên Châu.

Để phôi thai màu tím trưởng thành nhanh hơn, Bàn Huyền không chỉ sử dụng ba nghìn Hỗn Độn pháp tắc, mà còn định hy sinh Hỗn Nguyên Châu.

Một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, đối với Bàn Huyền cũng không có tác dụng quá lớn, có thể để Hồng Mông Linh Bảo xuất thế nhanh hơn, cũng đáng để hy sinh.

Pháp lực của Bàn Huyền cũng đang nhanh chóng tiêu hao.

Theo thời gian trôi đi, Hỗn Nguyên Châu trong tay Bàn Huyền đã hóa thành bột mịn một nửa, cùng lúc đó, pháp lực của Bàn Huyền cũng đã tiêu hao bảy tám phần.

Dừng lại hồi phục pháp lực, khi pháp lực hoàn toàn hồi phục, Bàn Huyền lại tiếp tục.

Khi pháp lực của Bàn Huyền lại tiêu hao hơn nửa, Hỗn Nguyên Châu cũng hoàn toàn biến mất.

Hy sinh một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, Bàn Huyền vẻ mặt bình tĩnh, trong lòng cũng không có gợn sóng.

Dù sao cũng chỉ là vật ngoài thân, huống chi không phải Hỗn Độn Chí Bảo.

Nếu là Hỗn Độn Chí Bảo, Bàn Huyền sẽ có chút để tâm.

Trong Hỗn Độn vô biên vô tận, tử sắc thần quang chiếu rọi.

Hồng Mông chi quang, dưới sự chiếu rọi của quang hoa, hư không Hỗn Độn đều đang vặn vẹo, tựa như sắp vỡ tan.

Trung tâm của quang hoa lại là một cái phôi thai màu tím.

Phôi thai Hồng Mông Linh Bảo!

Dưới ánh mắt chăm chú của Bàn Huyền, phôi thai màu tím dần dần diễn hóa thành một cây chùy.

Cây chùy toàn thân màu tím, trên đó có những văn lộ cổ xưa thần bí. "Cây chùy?" Bàn Huyền khẽ nhíu mày.

Thực ra, hắn thích đao và kiếm hơn, không thì Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao hay Phương Thiên Họa Kích cũng được.

Đối với búa, chùy và liềm hái, Bàn Huyền không mấy ưa thích.

Tuy trong lòng có chút không hài lòng, nhưng phôi thai Hồng Mông Linh Bảo đã diễn hóa thành chùy, Bàn Huyền cũng đành bất đắc dĩ chấp nhận. "Oanh!" Cùng với sự ra đời của Hồng Mông Chùy, hư không Hỗn Độn trong phạm vi ức triệu triệu... năm ánh sáng đều vỡ tan dưới một luồng sức mạnh đáng sợ.

Khi Bàn Huyền vừa đưa tay ra, Hồng Mông Chùy liền bay vào tay hắn.

Thần thức chìm vào trong Hồng Mông Chùy, Bàn Huyền cũng nhận được một vài thông tin về bảo vật này.

Hồng Mông Chùy, Hạ phẩm Hồng Mông Linh Bảo.

Tuy chỉ là Hạ phẩm Hồng Mông Linh Bảo, nhưng nó lại vĩnh kiếp bất diệt, uy lực vượt xa Hỗn Độn Chí Bảo.

Có một kiện Hạ phẩm Hồng Mông Linh Bảo trong tay, bất luận là tu luyện hay cảm ngộ đại đạo, đều có sự gia tăng không nhỏ.

Nhưng muốn luyện hóa Hồng Mông Linh Bảo cũng rất khó.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên muốn luyện hóa hoàn toàn một kiện Hạ phẩm Hồng Mông Linh Bảo cũng cần một khoảng thời gian không ngắn.

Hiểu rõ rồi, Bàn Huyền vừa quay về Hồng Hoang, vừa luyện hóa Hồng Mông Chùy trong tay.

Bởi vì phải phân tâm luyện hóa Hồng Mông Chùy, tốc độ của Bàn Huyền bị ảnh hưởng, ít nhất cũng phải một năm mới có thể trở về Hồng Hoang.

Về phần Thiên Tiên Giới, nó cũng đang di chuyển, nhưng tốc độ chậm chạp, dù qua Vô Lượng Lượng Kiếp cũng không thể đến gần Hồng Hoang.

Nhưng, Bàn Huyền có thể trực tiếp truyền tống từ Hồng Hoang đến Thiên Tiên Giới, cũng có thể truyền tống sinh linh Hồng Hoang qua.

Cùng với việc luyện hóa Hồng Mông Chùy, Bàn Huyền có vô số cảm ngộ.

Lúc này, một giây trong cảm giác của Bàn Huyền tựa như ức vạn năm.

Hơn nửa tháng sau, tu vi Nguyên thần của Bàn Huyền đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Cùng với việc tu vi nhục thân và tu vi Nguyên thần đều đạt tới

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Bàn Huyền cũng bước vào một cảnh giới mới.

Khi tu vi Nguyên thần của Bàn Huyền đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, hắn đã lấy Bàn Cổ Cửu Chuyển Huyền Công làm cơ sở, lĩnh ngộ ra một công pháp, được đặt tên là Hỗn Độn Cửu Chuyển.

Hỗn Độn Nhất Chuyển tương ứng với Hỗn Nguyên Kim Tiên, Nhị Chuyển tương ứng với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Tam Chuyển tương ứng với Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, Tứ Chuyển đến Thất Chuyển tương ứng với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Bát Chuyển siêu việt Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Cửu Chuyển là Đại Đạo Thánh Nhân.

Đương nhiên, công pháp chỉ là tu vi, đạo hạnh lại cần phải cảm ngộ.

So với Cửu Chuyển Huyền Công của Bàn Cổ, Hỗn Độn Cửu Chuyển do Bàn Huyền lĩnh ngộ có tầng thứ cao hơn, nhưng yêu cầu tu luyện cũng cao hơn.

Như vô số sinh linh ở Hồng Hoang, số người có thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công không nhiều, đại bộ phận đều là Vu tộc, số người có thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến tiểu thành lại càng ít ỏi.

Về phần Hỗn Độn Cửu Chuyển của Bàn Huyền, số sinh linh ở Hồng Hoang có thể tu luyện lại càng ít hơn.

Nếu không phải đang luyện hóa một kiện Hạ phẩm Hồng Mông Linh Bảo, lại có Cửu Chuyển Huyền Công hoàn chỉnh làm cơ sở, Bàn Huyền cũng không thể lĩnh ngộ ra Hỗn Độn Cửu Chuyển. ...

Hồng Hoang, Bàn Huyền rời đi cũng đã gần hai năm.

Hai năm qua, Hồng Hoang không mấy yên tĩnh.

Sự phát triển của Vu tộc có chậm lại một chút, nhưng vấn đề cũng không lớn.

Một ngày nọ, một luồng khí thế từ vực ngoại ập đến, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Hồng Quân cũng run lẩy bẩy dưới luồng khí thế đó.

Tám vị Thánh nhân, cùng không ít đại năng đều biết đó là khí thế của Bàn Huyền.

Bàn Huyền đã trở về, đang ở vực ngoại.

Về phần tại sao Bàn Huyền không tiến vào Hồng Hoang, lại không ai biết được.

Trước sau có Hậu Thổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bốn người rời khỏi Hồng Hoang, ra vực ngoại tìm Bàn Huyền.

Chỉ một cái thuấn di, bốn người Hậu Thổ đã đến tận cùng Đại La Thiên, xuyên qua bình chướng thế giới, tiến vào một vùng Hỗn Độn.

Tiếp đó, Hồng Quân và Tam Thanh cũng ra vực ngoại.

Ngoài tám vị Thánh nhân, cũng có một số đại năng Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên cũng đều tiến về vực ngoại Hỗn Độn.

Về phần những tồn tại dưới Đại La, ở trong Hỗn Độn cũng không khác gì tìm chết.

Phải biết rằng, Đại La Kim Tiên không có chí bảo hộ thân, ở trong Hỗn Độn cũng vô cùng nguy hiểm.

Thái Ất Kim Tiên có chí bảo hộ thân, ở trong Hỗn Độn cũng sống không được bao lâu, đừng nói một ngày, một giờ cũng khó.

Ra đến vực ngoại, Hậu Thổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bốn

người tụ lại một chỗ, Tam Thanh tụ lại một chỗ, Hồng Quân một mình một cõi.

Tuy đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng ở trong Hỗn Độn, pháp nhãn và thần thức đều bị hạn chế không nhỏ.

Chúng Thánh vận dụng pháp nhãn, phóng ra thần thức, cẩn thận quan sát sự biến hóa của Hỗn Độn chi khí xung quanh.

Đáng tiếc, khí thế của Bàn Huyền đã biến mất, làm tăng độ khó trong việc tìm kiếm hắn.

Nhưng, vừa rồi, khoảng cách giữa Bàn Huyền và Hồng Hoang hẳn là không xa.

Về phần bây giờ, Bàn Huyền có lẽ đang ở gần Hồng Hoang. ...

Mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang, cùng không ít đại năng, lúc này đều đưa ra đủ loại suy đoán về Bàn Huyền, nhưng thực ra đều nghĩ nhiều rồi.

Bàn Huyền sở dĩ không tiến vào Hồng Hoang, là vì Vu tộc không gặp phiền phức gì.

Tu luyện trong Hỗn Độn càng thích hợp với Bàn Huyền, nếu ở Hồng Hoang, dù là tu luyện ở đệ nhất phúc địa Bồng Lai, cũng kém xa so với trong Hỗn Độn.

Lĩnh ngộ được Hỗn Độn Cửu Chuyển, Bàn Huyền vẫn chưa tu luyện đàng hoàng.

Lúc này, Bàn Huyền cách Hồng Hoang không xa, cũng không quá gần.

Mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang muốn tìm được Bàn Huyền cũng cần một chút thời gian.

Dưới sự tu luyện của Bàn Huyền, lượng lớn Hỗn Độn chi khí từ

tứ phía bát phương đều trào về.

Cùng với việc tu luyện, trong cơ thể Bàn Huyền có ba vòng xoáy Hỗn Độn.

Nhất Chuyển, Nhị Chuyển và Tam Chuyển của Hỗn Độn Cửu Chuyển đều đã hoàn thành, hiện tại đang tu luyện Tứ Chuyển.

Bởi vì Hỗn Độn Cửu Chuyển là công pháp do Bàn Huyền tự lĩnh ngộ, ngoài việc tầng thứ cao hơn Bàn Cổ Cửu Chuyển Huyền Công, nó cũng thích hợp với Bàn Huyền hơn, tu luyện làm ít công to.

Cộng thêm hiện tại tu vi nhục thân và tu vi Nguyên thần của Bàn Huyền đều là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tu luyện ba chuyển đầu của Hỗn Độn Cửu Chuyển tự nhiên cũng thần tốc.

Tứ Chuyển của Hỗn Độn Cửu Chuyển tương ứng với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên sơ kỳ, Bàn Huyền muốn tu thành cần chút thời gian.

Về phần Ngũ Chuyển của Hỗn Độn Cửu Chuyển tương ứng với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên trung kỳ, Lục Chuyển tương ứng với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hậu kỳ, Thất Chuyển tương ứng với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đại viên mãn, Bát Chuyển thì là Bán bộ Đại Đạo Thánh Nhân, nằm giữa Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên và Đại Đạo Thánh Nhân, cuối cùng Cửu Chuyển thì tương ứng với Đại Đạo Thánh Nhân.

Với tiến độ tu luyện hiện tại của Bàn Huyền, ước chừng cần mấy trăm năm mới có thể hoàn thành Tứ Chuyển của Hỗn Độn Cửu Chuyển.

Thời gian trôi qua trong lúc Bàn Huyền tu luyện.

Cũng không biết qua bao lâu, lại là Tam Thanh phát hiện ra Bàn Huyền trước tiên.

Từ xa nhìn Bàn Huyền đang tu luyện, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên liếc nhau một cái, lại dùng thần thức giao lưu. "Bàn Huyền đang tu luyện, trông không giống bị thương." Nguyên Thủy nói. "Với căn cước của Bàn Huyền, cùng với tu vi đạo hạnh hiện tại, tu luyện trong Hỗn Độn là tốt nhất." Thông Thiên nói.

Thái Thượng vừa cẩn thận quan sát, vừa âm thầm tính toán.

Đi ngăn cản Bàn Huyền tu luyện?

Đó là tìm chết.

Không khéo Nguyên thần ký thác trên Thiên Đạo cũng sẽ bị Bàn Huyền diệt mất.

Giúp Bàn Huyền?

Dường như có thể kết một thiện duyên, nhưng với tu vi của Tam Thanh, cũng không giúp được bao nhiêu.

Quan trọng nhất là, Thái Thượng không làm được, mà Bàn Huyền cũng không chắc sẽ lĩnh tình.

Ngoài việc đứng nhìn từ xa, Tam Thanh cũng không làm được gì.

Không lâu sau, Hậu Thổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bốn người cũng phát hiện ra Bàn Huyền, cũng không một ai dám đi quấy rầy.

Sau đó là Hồng Quân.

Thấy Bàn Huyền đang tu luyện, không ai dám quấy rầy.

Quấy rầy người khác tu luyện, không phải chuyện đùa.

Trong lúc Bàn Huyền tu luyện, ba ngàn Hỗn Độn pháp tắc lần lượt xuất hiện.

Các loại Hỗn Độn pháp tắc diễn hóa ra đủ loại dị tượng, xuất hiện

quanh thân Bàn Huyền.

Có long phượng cùng hót, có quang quái lục ly, có sâm la vạn tượng, mỗi một dị tượng đều ẩn chứa sự huyền ảo của đại đạo.

Nhìn những dị tượng xuất hiện quanh Bàn Huyền, tám vị Thánh nhân đều không rời mắt.

Chương 289

Thông qua việc quan sát những dị tượng quanh Bàn Huyền, đạo hạnh của chúng Thánh đều có phần tinh tiến.

Đạo hạnh của Nữ Oa lại đột phá từ Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên lên Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên.

Nhưng chỉ khoảng nửa ngày, mấy vị Thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên đều không dám nhìn những dị tượng quanh Bàn Huyền nữa, sợ sẽ bị lạc trong đó mà mất đi tự ngã.

Tiếp đó, Hậu Thổ với tu vi Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên cũng không dám nhìn nữa.

Cuối cùng, ngay cả Hồng Quân với tu vi Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên cũng không dám nhìn.

Trong một khắc, trong lòng chúng Thánh chỉ có một suy nghĩ, đó là: Khủng bố đến nhường này! "Công pháp mà Bàn Huyền tu luyện?" Thông Thiên không khỏi tò mò trong lòng. "Tuyệt đối là công pháp vượt qua Bàn Cổ Cửu Chuyển Huyền Công, Bàn Huyền có được từ thế giới vĩnh hằng cấp kia?

Hay tự lĩnh ngộ?

Nếu là vế sau, thì quá...

đáng sợ." Nguyên Thủy trong lòng cũng không yên.

Bất luận là Hồng Quân hay Tam Thanh, tuy đều đã lĩnh ngộ công pháp, nhưng không có loại nào có thể sánh bằng Cửu Chuyển Huyền Công. "Chắc chắn không phải do Bàn Huyền tự lĩnh ngộ." Thái Thượng thầm nghĩ.

Bình thường mà nói, công pháp lĩnh ngộ được có liên quan đến

cảnh giới.

Nếu nói cảnh giới của Bàn Huyền đã vượt qua Bàn Cổ, Hồng Quân và Tam Thanh đều sẽ không tin, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng sẽ không tin.

Bởi vì Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang, tu vi của Bàn Huyền đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên không có gì lạ, nhưng tu vi tăng lên dễ, đạo hạnh tinh tiến lại khó.

Lúc này, Bàn Huyền đang tu luyện Hỗn Độn Cửu Chuyển bỗng mở mắt ra.

Khi có người nhìn trộm Bàn Huyền, chỉ cần tu vi của người đó dưới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Bàn Huyền đều sẽ có cảm ứng.

Một Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên âm thầm nhìn trộm Bàn Huyền, hoặc niệm chân danh của Bàn Huyền, Bàn Huyền đều sẽ có cảm ứng.

Biết Hồng Quân và tám vị Thánh nhân khác đang ở xa, Bàn Huyền cũng không ngừng tu luyện.

Giờ phút này, Bàn Huyền đang cân nhắc có nên truyền thụ Hỗn Độn Cửu Chuyển cho Hậu Thổ và Nữ Oa hay không.

Hậu Thổ tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, nếu đổi thành Hỗn Độn Cửu Chuyển, tu vi tất sẽ đột phá mạnh mẽ.

Công pháp Nữ Oa tu luyện không bằng Cửu Chuyển Huyền Công, chỉ là nàng không có huyết mạch Bàn Cổ, cũng không tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Nếu Nữ Oa có được Hỗn Độn Cửu Chuyển, tuyệt đối sẽ tu luyện. "Có thể truyền thụ ba chuyển đầu của Hỗn Độn Cửu Chuyển cho Hậu Thổ và Nữ Oa." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Về phần Đế Giang, Chúc Dung và các Tổ Vu khác, có thể tu thành Nhất Chuyển của Hỗn Độn Cửu Chuyển đã là không tồi.

Trong Hỗn Độn, Bàn Huyền đang tu luyện.

Tám vị Thánh nhân đang đứng nhìn từ xa, không một ai dám quấy rầy.

Với nhãn quang của Hồng Quân, Tam Thanh, Hậu Thổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, họ đều nhìn ra công pháp Bàn Huyền đang tu luyện đã vượt qua Cửu Chuyển Huyền Công.

Bấy lâu nay, trong nhận thức của chúng Thánh, Cửu Chuyển Huyền Công của Bàn Cổ là vạn cổ đệ nhất.

Cũng đúng lúc này, ánh mắt Bàn Huyền ngưng lại trên người Hậu Thổ, tiếp đó, lại ngưng lại trên người Nữ Oa.

Dưới ánh mắt của Bàn Huyền, Hậu Thổ và Nữ Oa ở xa đều chấn động tâm thần, tiếp đó, Hỗn Độn chi khí xung quanh hai người bắt đầu cuộn trào.

Trong đầu Hậu Thổ và Nữ Oa đều có thêm một ít thông tin, chính là ba chuyển đầu của Hỗn Độn Cửu Chuyển.

Chỉ cần tu luyện Hỗn Độn Cửu Chuyển đến Tam Chuyển, cũng là Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên.

Về phần Tứ Chuyển của Hỗn Độn Cửu Chuyển, đợi tu vi của Hậu Thổ và Nữ Oa đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên rồi tính.

Có thể truyền thụ công pháp như vậy cho Hậu Thổ và Nữ Oa, Bàn Huyền đã rất hào phóng, còn việc có giữ lại, cũng không có gì lạ.

Dù có truyền thụ toàn bộ cho Hậu Thổ và Nữ Oa, với tu vi hiện tại của họ, muốn đạt tới Tam Chuyển cũng đã xa vời, huống chi là Tứ

Chuyển đến Cửu Chuyển.

Ngay cả Bàn Huyền bây giờ cũng chưa đạt tới Tứ Chuyển.

Có được ba chuyển đầu của Hỗn Độn Cửu Chuyển, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng kinh ngạc không nhỏ.

Nếu đổi lại là Hậu Thổ và Nữ Oa, họ chưa chắc đã làm được như Bàn Huyền.

Thực ra, hành động này của Bàn Huyền cũng có mục đích, một mặt là để thực lực của Hậu Thổ và Nữ Oa tăng nhanh hơn, mặt khác cũng là để Hậu Thổ và Nữ Oa mang lòng cảm kích.

Nếu chỉ cho đi mà không cầu báo đáp, Bàn Huyền cũng không vĩ đại đến thế.

Ánh mắt Chuẩn Đề nhìn về phía Hậu Thổ và Nữ Oa, Tiếp Dẫn cũng vậy, trong lòng hai người đều có sự ngưỡng mộ.

Tuy không biết Bàn Huyền đã cho Hậu Thổ và Nữ Oa cái gì, nhưng từ phản ứng của họ mà xem, tuyệt đối không phải tầm thường.

Nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đều tự biết mình.

Ban đầu Chuẩn Đề chọn giúp Bàn Cổ, Bàn Huyền không tính sổ sau đã là may mắn rồi, còn Tiếp Dẫn, gia nhập Vu tộc quá muộn. ...

Thiên Tiên Giới, vốn là một phiên bản cấp thấp của Hồng Hoang, nhưng giờ đây khoảng cách với Hồng Hoang ngày càng nhỏ lại.

Thế giới có ba mươi ba tầng trời, có tứ hải bát hoang, có u minh.

Hồng Quân, La Hầu, Tam Thanh và Tổ Vu, cũng đều có.

Nằm ở trung tâm thế giới là Thiên Trụ Thần Sơn, nối trời liền đất, nguy nga vô cùng, tại một nơi nào đó trên thần sơn, có một đạo trường mỹ lệ tuyệt trần, hoa lệ vô cùng, tựa như tiên cảnh, có quỳnh

lâu ngọc vũ, kỳ hoa dị thảo, trân cầm dị thú.

Một nữ thần tuyệt mỹ đứng bên ngoài cung điện vàng son lộng lẫy, trong đôi mắt đẹp không giấu được vẻ kinh ngạc.

Vọng Thư.

Vọng Thư vốn là Vận Mệnh Ma Thần, vì ngăn cản Bàn Cổ khai thiên mà bị giết, Nguyên thần chuyển sinh ở Hồng Hoang, sau đó bị Bàn Huyền đưa đến thế giới này, vì để sống sót, bất đắc dĩ thành Thánh tại thế giới này.

Vì là Thiên Đạo Thánh Nhân của thế giới này, cùng với sự thăng cấp của thế giới và sự hoàn thiện không ngừng của Thiên Đạo, Vọng Thư cũng nhận được không ít lợi ích. "Ầm ầm ầm!" Trời đất chấn động, tam giới lục đạo diễn hóa đủ loại dị tượng.

Cảm nhận được linh khí ngày càng nồng đậm trong trời đất, Vọng Thư trong lòng cũng không yên.

Trong không gian Thiên Đạo, có một luồng Thiên Đạo chi lực khổng lồ chí cao.

Bên trong có lực lượng Thiên Đạo chí cao từng chút một dung nhập, bên ngoài có lượng lớn Hỗn Độn chi khí tràn vào, khiến thế giới nhanh chóng trưởng thành.

Không chỉ Tiên thiên linh khí và Hỗn Độn linh khí ngày càng dồi dào, mà tầng thứ linh khí cũng đang tăng lên.

Cùng là Tiên thiên linh khí, nhưng ở tiểu thiên thế giới và đại thiên thế giới tự nhiên không giống nhau, đại thiên thế giới và thế giới Hỗn Nguyên cấp lại càng cách xa.

Hiện nay, thế giới này đã đạt tới Hỗn Nguyên Thất cấp, có dấu hiệu sắp thăng lên Hỗn Nguyên Bát cấp.

Nếu lực lượng Thiên Đạo chí cao trong không gian Thiên Đạo hoàn toàn dung nhập vào thế giới, thế giới có thể thăng lên Hỗn Nguyên Thập cấp.

Đột nhiên, Thượng Thương Chi Nhãn hiện ra, ba ngàn Thiên Đạo pháp tắc ẩn hiện. "Oanh!" Thiên uy hoàng hoàng chấn động vạn vật, cả thế giới đang thăng cấp.

Trời cao hơn, đất cũng dày và rộng hơn.

Bình chướng thế giới cũng vững chắc hơn gấp mười lần. "Thế giới Hỗn Nguyên Bát cấp rồi." Vọng Thư lẩm bẩm.

Khi đẳng cấp thế giới tăng lên, Vọng Thư cảm nhận rõ ràng Thiên Đạo đã mạnh hơn.

Thiên Đạo của thế giới Hỗn Nguyên Bát cấp, gánh chịu hai vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không thành vấn đề.

Cùng với việc đẳng cấp thế giới tăng lên, vô số sinh linh trong thế giới cũng nhận được lợi ích.

Đối với Thánh nhân của thế giới này, cùng với việc đẳng cấp thế giới tăng lên, việc hợp đạo cũng khó hơn.

Nhưng, Vọng Thư cũng không định hợp đạo.

Thế giới này tuy giống Hồng Hoang, nhưng chung quy vẫn khác Hồng Hoang.

Bàn Cổ sau khi khai tịch Hồng Hoang đã thân hóa vạn vật, tuy có huyết mạch, Nguyên thần, thậm chí là chân linh lưu lại, nhưng nếu Bàn Cổ sống lại, người hợp đạo cũng chưa chắc không thể đánh bại Bàn Cổ.

Nhưng thế giới này là do Bàn Huyền khai tịch, mà Bàn Huyền cũng chưa hề vẫn lạc.

Cho nên, hợp đạo ở Thiên Tiên Giới, cũng không thể khống chế Thiên Đạo, chỉ trở thành một công cụ mà thôi.

Tuy không định hợp đạo, nhưng cùng với việc Thiên Đạo ngày càng mạnh mẽ, lực lượng Thiên Đạo mà Vọng Thư có thể sử dụng cũng đang tăng lên.

Thiên Đạo Thánh Nhân ở Hồng Hoang, tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực có thể có chiến lực Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Thế giới này hiện là Hỗn Nguyên Bát cấp, dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, Vọng Thư với tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên thực lực cũng đạt tới gần Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Bỗng nhiên, sắc mặt Vọng Thư đại biến.

Lực lượng Thiên Đạo chí cao trong không gian Thiên Đạo đang nhanh chóng dung nhập vào thế giới. "Chuyện gì vậy?" Vọng Thư trong lòng kinh hãi, cũng không hiểu.

Bấm ngón tay tính toán, cũng không thu được kết quả gì. ... "Hử?" Bàn Huyền ngừng tu luyện.

Vòng xoáy Hỗn Độn lấy Bàn Huyền làm trung tâm biến mất, vô lượng Hỗn Độn chi khí đều ổn định lại.

Lực lượng Thiên Đạo chí cao trong Thiên Tiên Giới đang nhanh chóng dung nhập, có điều cổ quái.

Chẳng lẽ là Thiên Đạo Hồng Quân trước khi vẫn lạc, đã để lại hậu thủ?

Một kẻ ngăn cản Bàn Cổ khai thiên mà không hình thần câu diệt, vốn không thể xem thường, sau khi chuyển sinh ở Hồng Hoang lại là người đầu tiên thành Thánh, lại lấy thân hợp đạo, còn cướp đoạt bản nguyên Thiên Đạo của từng thế giới, khiến Hồng Hoang thăng cấp

thành thế giới vĩnh hằng cấp, trước khi vẫn lạc, để lại một hậu thủ đối phó Bàn Huyền cũng không có gì lạ.

Sau khi thế giới vĩnh hằng cấp kia bị hủy diệt, Bàn Huyền tìm một mảnh vỡ Hỗn Độn Chí Bảo cũng không thấy, chỉ có một vài mảnh vỡ Thiên Đạo.

Do đó, nếu nói Thiên Đạo Hồng Quân trước khi vẫn lạc có để lại hậu thủ, thì mười phần tám chín là ẩn giấu trong những mảnh vỡ Thiên Đạo đó. "Mười phần tám chín là hậu thủ của Thiên Đạo Hồng Quân, Thiên Tiên Giới không khéo sẽ bị hủy diệt." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Bây giờ, Thiên Tiên Giới cũng là thế giới Hỗn Nguyên Bát cấp, nếu bị hủy diệt, Bàn Huyền cũng chỉ cảm thấy có chút đáng tiếc mà thôi.

Với tu vi đạo hạnh và thần thông pháp bảo hiện tại của Bàn Huyền, khai tịch một thế giới Hỗn Nguyên Bát cấp trong Hỗn Độn không khó, khai tịch thế giới Hỗn Nguyên Cửu cấp hoặc Hỗn Nguyên Thập cấp, cũng có thể làm được.

Về phần khai tịch một thế giới vĩnh hằng cấp, Bàn Huyền lại không làm được.

Đương nhiên, nếu Thiên Tiên Giới không bị hủy diệt là tốt nhất.

Nghĩ vậy, Bàn Huyền liền gửi một luồng ý thức đến Thiên Tiên Giới.

Trong nháy mắt, một luồng ý thức của Bàn Huyền đã đến Thiên Tiên Giới, phụ vào Thiên Đạo. ...

Một khối vật chất màu tím đen khổng lồ, ẩn chứa lực lượng Thiên Đạo chí cao.

Thiên Đạo bản nguyên, cũng là vật chất Thiên Đạo.

Toàn bộ không gian Thiên Đạo cũng bị khối vật chất Thiên Đạo này nhuộm thành màu tím đen.

Một luồng ý thức của Bàn Huyền phụ vào Thiên Đạo, trong không gian Thiên Đạo cũng có mặt ở khắp nơi.

Nguyên thần của Vọng Thư đang ở một nơi nào đó trong không gian Thiên Đạo, nhưng hoàn toàn không phát hiện ra Bàn Huyền.

Nếu Bàn Huyền không muốn bị Vọng Thư phát hiện, dù tu vi của Vọng Thư đạt tới Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên cũng khó mà phát hiện được.

Chương 290

Dưới sự quan sát của Bàn Huyền, khối vật chất Thiên Đạo màu tím đen đang nhanh chóng phân giải, dung nhập vào không gian Thiên Đạo.

Lực lượng Thiên Đạo chí cao dung nhập vào, lại chuyển hóa thành lực lượng Thiên Đạo Hỗn Nguyên Bát cấp.

Khi Thiên Tiên Giới thăng lên Hỗn Nguyên Cửu cấp, lực lượng Thiên Đạo chí cao dung nhập vào không gian Thiên Đạo sẽ chuyển hóa thành lực lượng Thiên Đạo Hỗn Nguyên Cửu cấp.

Tốc độ phân giải của khối vật chất Thiên Đạo chí cao này quá nhanh, ngày càng nhanh.

Không chỉ đang nhanh chóng phân giải, khối vật chất Thiên Đạo này cũng khó mà tách ra khỏi không gian Thiên Đạo.

May mà Bàn Huyền không hấp thu vật chất Thiên Đạo vào cơ thể.

Nếu hấp thu khối vật chất Thiên Đạo này vào cơ thể, Bàn Huyền cũng không thể tách ra, chỉ có thể bị lực lượng Thiên Đạo xâm thực.

Về phần dung nhập vào Thiên Đạo của Thiên Tiên Giới, có lẽ sẽ có ẩn họa, cần phải quan sát kỹ lưỡng.

Vì ngày càng nhiều lực lượng Thiên Đạo chí cao dung nhập vào, Thiên Tiên Giới lại sắp thăng cấp.

Vừa mới thăng lên Hỗn Nguyên Bát cấp chưa được một ngày, đã sắp thăng lên Hỗn Nguyên Cửu cấp, quả thực không thể tin nổi.

Lại qua một lúc, Thiên Tiên Giới lại thăng cấp lần nữa.

Từ Hỗn Nguyên Bát cấp thăng lên Hỗn Nguyên Cửu cấp, sự biến

hóa của Thiên Tiên Giới càng lớn hơn.

Trong khoảng thời gian ngắn, Thiên Tiên Giới nhanh chóng trưởng thành, thăng cấp hết lần này đến lần khác, khiến vô số sinh linh trong Thiên Tiên Giới đều kinh ngạc.

Trong một ngày trước tiên thăng lên Hỗn Nguyên Bát cấp, tiếp đó là Hỗn Nguyên Cửu cấp, lại khiến vô số sinh linh Thiên Tiên Giới kinh ngạc vạn phần.

Nhưng sự kinh ngạc của vô số sinh linh trong Thiên Tiên Giới vẫn chưa dừng lại.

Sau khi Thiên Tiên Giới thăng lên Hỗn Nguyên Cửu cấp, chỉ trong vòng chưa đầy hai ngày, lại thăng lên Hỗn Nguyên Thập cấp.

Chỉ mấy ngày, vật chất Thiên Đạo chí cao trong không gian Thiên Đạo đã hoàn toàn phân giải.

Khi lực lượng Thiên Đạo chí cao hoàn toàn dung nhập vào không gian Thiên Đạo, Bàn Huyền cũng có phát hiện mới. "Hay cho một Hồng Quân." Bàn Huyền thầm chửi.

Hóa ra, khi thế giới vĩnh hằng cấp kia bị hủy diệt, Hồng Quân đã để lại một hậu thủ, sắp xếp vài linh hồn vào trong Thiên Đạo, khi thế giới hủy diệt, Thiên Đạo sụp đổ, tất nhiên sẽ có một vài mảnh vỡ Thiên Đạo lưu lại, nếu Bàn Huyền hấp thu những mảnh vỡ Thiên Đạo tìm được vào cơ thể, có lẽ sẽ có một linh hồn đoạt xá, cũng có thể là vài linh hồn, đương nhiên, đó đều chỉ là những linh hồn yếu ớt của người bình thường, dù Bàn Huyền không phản kháng, muốn đoạt xá Bàn Huyền cũng không thể thành công.

Khi linh hồn yếu ớt đoạt xá Bàn Huyền thất bại, vật chất Thiên Đạo bị Bàn Huyền hấp thu vào cơ thể sẽ hoàn toàn bùng nổ, lúc đó, thân thể Bàn Huyền sẽ bị hủy diệt, Nguyên thần ký thác trong hư

không Hỗn Độn cũng sẽ bị xâm thực, không cẩn thận là hình thần câu diệt.

Nhưng Bàn Huyền tìm được mảnh vỡ Thiên Đạo chí cao lại không hấp thu vào cơ thể, mà để Thiên Tiên Giới hấp thu.

Cứ như vậy, Thiên Tiên Giới lại có thêm một kẻ xuyên việt.

Một linh hồn yếu ớt của người bình thường, dù đoạt xá Tam Thanh hay Tổ Vu trong Thiên Tiên Giới, cũng không gây ra sóng gió gì lớn, không đáng lo ngại, nhưng, cũng cần phải giải quyết. "Trấn Nguyên Tử diễn hóa Địa Tiên Giới, thế giới do Ngô khai tịch là Thiên Tiên Giới, nay, Thiên Tiên Giới đã là thế giới Hỗn Nguyên Thập cấp, có thể coi là Hồng Hoang thứ hai, có thể gọi là Bàn Huyền Giới." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Tinh không mênh mông rộng lớn, tầng trời thứ ba mươi ba của Bàn Huyền Giới.

Vô số tinh thần vận hành, tuân theo quỹ đạo đặc thù, lại lấy Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh làm chủ.

Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh đối lập nhau, diễn hóa Tiên thiên lưỡng nghi.

Trong sự biến hóa của nhật nguyệt tinh thần ẩn chứa sự huyền ảo vô tận, Đại La Kim Tiên cũng chỉ có thể dò biết được một phần.

Lại thấy, Thái Dương Tinh của Bàn Huyền Giới và Thái Dương Tinh của Hồng Hoang như đúc từ một khuôn.

Hỏa diễm bao phủ bề mặt Thái Dương Tinh, không ít nơi phun trào nham thạch, lại có Thái Dương Chân Hỏa.

Ở trung tâm Thái Dương Tinh, còn có Mặt Trời Thần Hỏa đang nhảy múa.

Lúc này, tại một nơi nào đó trên Thái Dương Tinh, một tòa cung điện sừng sững, vàng son lộng lẫy, nguy nga hùng vĩ.

Đây chính là Thái Dương Cung, cũng là đạo trường của Đế Tuấn và Thái Nhất.

Khi trời đất mới mở, trên Thái Dương Tinh đã thai nghén hai con Tam Túc Kim Ô, đắc đạo hóa hình, chính là Đế Tuấn và Thái Nhất.

Hiện tại, ở Bàn Huyền Giới, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đang thống trị thiên hạ.

Long tộc xưng bá tứ hải, Kỳ Lân tộc chiếm cứ đại địa, Phượng Hoàng tộc bay lượn trên mây trời.

Về phần U Minh, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đều không mấy hứng thú, chỉ phái một số thế lực phụ thuộc vào tam tộc đến U Minh Giới.

Về phần Yêu tộc và Vu tộc.

Số lượng Yêu không ít, nhưng lại là một mớ hỗn độn, chưa có Yêu tộc được Thiên Đạo công nhận xuất hiện.

Về phần Vu tộc, tuy được Thiên Đạo công nhận, nhưng số lượng quá ít, ngoài mười hai Tổ Vu, không có nhiều Đại Vu và Tiểu Vu.

Nếu không phải vì số lượng hạn chế, mười hai Tổ Vu đã dám tranh giành với Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, cũng sẽ không ẩn mình như bây giờ. "Oanh!" Một đạo Thiên Đạo Thần Lôi màu tím đen xé toạc hư không, chấn động Thái Dương Cung.

Tại một nơi nào đó trong Thái Dương Cung, một nam tử mặc kim hồng bào, kiếm mày tinh mục, chính là Đế Tuấn.

Đế Tuấn cũng là Tam Túc Kim Ô đầu tiên của Bàn Huyền Giới. "Không ngờ ta lại xuyên việt, xuyên việt đến Hồng Hoang, trở thành

Đế Tuấn." Đế Tuấn đang lẩm bẩm.

Đúng vậy, Đế Tuấn đã bị một kẻ xuyên việt đoạt xá.

Kẻ đoạt xá Đế Tuấn chỉ là một linh hồn yếu ớt, sở dĩ có thể đoạt xá thành công, cũng là có liên quan đến lực lượng Thiên Đạo chí cao.

Hắn không kế thừa ký ức của tiền thân, nhưng lại kế thừa công pháp và thần thông, cùng với tiên thiên văn tự và ngôn ngữ của tiền thân.

Nếu không biết tiên thiên văn tự và ngôn ngữ, việc giao tiếp cũng thành vấn đề.

Kẻ xuyên việt này khá hiểu biết về Hồng Hoang, đối với Đế Tuấn cũng hiểu không ít.

Thế là, kẻ xuyên việt bắt đầu tính toán.

Tập hợp một đám yêu quái để thành lập Thiên Đình?

Tộc trưởng Yêu tộc, Thiên Đế, ngạo thị cửu thiên, bễ nghễ thiên hạ, nắm giữ phong vân, chi phối vô số sinh linh, quả thực rất hấp dẫn.

Nhưng... "Nhân tộc là nhân vật chính do Thiên Đạo định sẵn, Yêu tộc không có tương lai, ta, Đế Tuấn, không làm Yêu Hoàng." Đế Tuấn thầm nghĩ.

Về phần thề với Thiên Đạo, cũng không cần thiết.

Dù sao Đế Tuấn cũng đã quyết rồi, dù có nhảy từ Thái Dương Tinh xuống cũng không làm Yêu Hoàng.

Bỗng nhiên, Đế Tuấn nghĩ đến hai nữ thần trên Thái Âm Tinh, tuy không định làm Yêu Hoàng, nhưng thiên hôn thì có thể hoàn thành, cưới Hi Hòa, lại nạp Thường Hi, tả ủng hữu bão, chị em song sinh, thơm quá đi chứ!

Tiếp đó, Đế Tuấn lại nghĩ đến Thái Nhất, nếu có thể thôn phệ Thái

Nhất, căn cước hẳn là có thể tăng lên, khí vận cũng sẽ đại tăng, còn có thể có được Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung. "Thái Nhất thực lực hơn Đế Tuấn, thực lực của ta bây giờ không bằng tiền thân, khoảng cách với Thái Nhất càng lớn, dù có đánh lén bất ngờ, khả năng giết được Thái Nhất cũng nhỏ, lỡ như thất thủ, hậu quả khôn lường." Đế Tuấn thầm nghĩ.

Tiếp đó, Đế Tuấn bắt đầu tu luyện.

Tuy đã kế thừa căn cước, pháp bảo, tu vi nhục thân và tu vi Nguyên thần của tiền thân, nhưng cũng cần thời gian để dung hợp.

May mà đã kế thừa công pháp và thần thông của tiền thân, nếu không, hoàn toàn là hai mắt bôi đen. ... "Đoạt xá Đế Tuấn!" Hình chiếu của Bàn Huyền xuất hiện gần Thái Dương Tinh, không ai phát hiện.

Bàn Huyền biết có một kẻ xuyên việt, nhưng không ngờ lại đoạt xá Đế Tuấn.

Trong Bàn Huyền Giới, Vọng Thư là bậc thứ nhất, Hồng Quân, La Hầu, Long Vương là bậc thứ hai, Tam Thanh, Đế Tuấn, Tổ Vu là bậc thứ ba.

Bậc thứ nhất và bậc thứ hai cộng lại cũng không có bao nhiêu người, cho nên, Đế Tuấn cũng là một cường giả.

Một linh hồn yếu ớt của người bình thường lại đoạt xá được Đế Tuấn, chỉ có thể nói hậu thủ của Thiên Đạo Hồng Quân thật lợi hại.

May mà ban đầu Bàn Huyền tìm được mảnh vỡ Thiên Đạo chí cao không hấp thu vào cơ thể, nếu không, hậu quả thật khôn lường.

Bàn Huyền không chỉ phát hiện Đế Tuấn bị đoạt xá, mà còn biết suy nghĩ trong lòng kẻ xuyên việt đã đoạt xá Đế Tuấn.

Nếu giáng xuống một đạo Cửu Cửu Thiên Kiếp khóa chặt Đế Tuấn, Đế Tuấn cũng chết chắc rồi, căn bản không cần phải giáng

thiên khiển.

Về phần Bàn Huyền đích thân ra tay, Đế Tuấn lại không xứng.

Tùy tiện định ra một thiên số, là có thể để Vọng Thư, Hồng Quân, Long Vương ra tay.

Nhưng, Bàn Huyền tạm thời không định giết Đế Tuấn.

Trên người kẻ xuyên việt có chút bí mật.

Linh hồn được Thiên Đạo Hồng Quân chọn tuy yếu ớt, nhưng cũng đặc thù, lại liên quan đến Thiên Đạo chí cao, cũng có một vài bí mật.

Tuy trực tiếp mạt sát Đế Tuấn cũng được, nhưng Bàn Huyền cảm thấy tạm thời không cần thiết. "Nếu tên xuyên việt giả này không muốn làm Yêu Hoàng, vậy thì để Côn Bằng làm Yêu Hoàng là được rồi, còn hắn làm Yêu Sư." Bàn Huyền khinh thường chế nhạo.

Một con súc sinh lông vũ, thật sự coi mình là cái thá gì.

Đế Tuấn và Thái Nhất không làm Yêu Hoàng, cũng có không ít đại năng có thể làm Yêu Hoàng, Côn Bằng chỉ là một trong số đó.

Nếu kẻ xuyên việt một lòng muốn làm Yêu Hoàng, dẫn dắt Yêu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, Bàn Huyền sẽ còn kiêng dè một hai.

Theo ý chí của Bàn Huyền, một thiên số cũng được sinh ra.

Thiên số đã định, Côn Bằng sẽ là Yêu Hoàng, Đế Tuấn có thể làm Yêu Sư.

Ngoài ra, Vọng Thư cần phải luyện chế một cây Chiêu Yêu Phiên cho Côn Bằng.

Còn nữa, pháp bảo bạn sinh của Đế Tuấn có duyên với Côn Bằng, đợi Côn Bằng có được nó sẽ lĩnh ngộ ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại

Trận.

Đây là đại thế của Thiên Đạo.

Dưới thiên số, đừng nói Đế Tuấn, ngay cả Vọng Thư cũng không thể nghịch lại.

Vọng Thư tuy là Thánh nhân, nhưng nếu nghịch lại thiên số, cũng chỉ có tự tìm đường chết, sẽ không thành công.

Sau khi định ra một thiên số, hình chiếu của Bàn Huyền cũng biến mất.

Hiện tại, ngoài Vọng Thư, ước chừng cũng chỉ có Hồng Quân và Dương Mi là có thể miễn cưỡng dò biết được thiên số.

Thiên Trụ Thần Sơn của Bàn Huyền Giới, Vọng Thư khá ngạc nhiên.

Yêu Hoàng của Hồng Hoang là Đế Tuấn, Đế Tuấn để Côn Bằng làm Yêu Sư, nhưng bây giờ, thiên số lại là Côn Bằng làm Yêu Hoàng, Đế Tuấn làm Yêu Sư.

Không chỉ vậy, Vọng Thư còn phải luyện chế một cây Chiêu Yêu Phiên cho Côn Bằng.

Vọng Thư biết, đây tất nhiên là ý chí của Bàn Huyền.

Nhưng thiên số đã như vậy, Vọng Thư cũng chỉ có thể thuận theo.

Thuận thiên thì nhàn, nghịch thiên thì mệt.

Lại cẩn thận dò biết thiên số một chút, sắc mặt Vọng Thư lại có chút cổ quái, thông qua thiên số, nàng biết Đế Tuấn vốn có thể làm Yêu Hoàng, nhưng vì không muốn làm Yêu Hoàng, nên Côn Bằng mới được làm Yêu Hoàng. "Đế Tuấn không muốn làm Yêu Hoàng?" Vọng Thư như có điều suy nghĩ.

Nghĩ một lúc, Vọng Thư trong lòng đã có vài suy đoán.

Tiếp đó, Vọng Thư lấy ra một ít tiên thiên dược liệu, bắt đầu luyện chế Chiêu Yêu Phiên.

Một đoàn Tam Quang Thần Hỏa xuất hiện trong tay Vọng Thư.

Nhật nguyệt tinh tam quang có thể ngưng tụ thành thần thủy, cũng có thể hóa thành thần hỏa.

Tam Quang Thần Thủy là thánh phẩm trị liệu, Tam Quang Thần Hỏa thì có sức phá hoại kinh người.

So với Mặt Trời Thần Hỏa, Tam Quang Thần Hỏa còn bá đạo hơn.

Chương 291

Muốn tu luyện Tam Quang Thần Hỏa, trước tiên phải tu luyện ra Thái Dương Chân Hỏa, Thái Âm Chân Hỏa và Tinh Thần Chân Hỏa, sau đó hợp nhất ba loại chân hỏa.

Về phần dung hợp Mặt Trời Thần Hỏa, Nguyệt Chi Thần Hỏa và Tinh Thần Thần Hỏa, đó không phải là Tam Quang Thần Hỏa, mà là Hỗn Độn Thần Hỏa.

Vọng Thư cũng là sau khi thành Thánh ở thế giới này mới tu luyện ra Tam Quang Thần Hỏa.

Dưới sự điều khiển của Vọng Thư, Tam Quang Thần Hỏa lần lượt dung hóa mấy chục loại tiên thiên dược liệu đã lấy ra.

Cùng với việc các loại tiên thiên dược liệu bị dung hóa, tạp chất cũng bị luyện đi.

Tiếp đó, tinh hoa của các loại tiên thiên dược liệu hoàn mỹ dung hợp.

Cùng lúc đó, hai tay Vọng Thư đánh ra từng đạo cấm chế.

Lại có một luồng Thiên Đạo chi lực giáng xuống.

Có Hỗn Nguyên Đạo Quả diễn hóa.

Bảy bảy bốn mươi chín ngày sau, yêu khí lan tràn, sầu vân thảm vụ lượn lờ, một trận gió quái khiến người ta rợn tóc gáy. "Ầm ầm ầm!" Mây đen che trời, sấm chớp vang dội, chính là Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Vọng Thư luyện chế thành công Chiêu Yêu Phiên, lại dẫn phát Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Luyện chế ra pháp bảo mạnh mẽ, hoặc đan dược, đều có thể dẫn phát thiên kiếp.

Một kiện pháp bảo mạnh mẽ ra đời, hoặc một viên đan dược cao cấp ra đời, đều phải độ kiếp.

Nhưng, quy tắc Thiên Đạo của thế giới này nằm trong tay Bàn Huyền.

Cho nên, sau khi kiếp vân của Cửu Cửu Thiên Kiếp xuất hiện không lâu, kiếp vân lại tiêu tan.

Ngay cả một đạo thiên lôi cũng không đánh xuống.

Ánh mắt Vọng Thư sâu thẳm, trong lòng lại thầm than.

Thực ra, Vọng Thư luyện chế Chiêu Yêu Phiên hoàn toàn có thể không có thiên kiếp xuất hiện, nhưng Bàn Huyền để thiên kiếp xuất hiện, rồi lại biến mất trong nháy mắt, cũng là để răn đe Vọng Thư.

Vọng Thư tuy là Thánh nhân của thế giới này, nhưng vẫn luôn có dị tâm.

Một khi có cơ hội, Vọng Thư tuyệt đối sẽ phản bội Bàn Huyền ngay lập tức.

Cho nên, Bàn Huyền cần phải ân uy tịnh thi với Vọng Thư.

Sức mạnh cường đại để răn đe, ngoài ra còn cần lợi ích để ràng buộc.

Chỉ cần Bàn Huyền thể hiện ra sức mạnh cường đại, lại có thể cho Vọng Thư một ít lợi ích, cộng thêm Nguyên thần của Vọng Thư ký thác trên Thiên Đạo của Bàn Huyền Giới, Vọng Thư dù có dị tâm cũng không dám làm loạn.

Về phần Vọng Thư trảm đạo, từ bỏ thánh vị, Nguyên thần của nàng hơn 99% sẽ bị hủy diệt trong không gian Thiên Đạo, chỉ có chưa

đến 1% khả năng rời khỏi không gian Thiên Đạo.

Nguyên thần ký thác Thiên Đạo đã khó, sau khi ký thác rồi muốn tách ra lại càng khó hơn.

Thánh vị không phải trò đùa, đã thành Thánh, không muốn làm Thánh nhân từ bỏ thánh vị, chẳng lẽ không cần phải trả giá sao?

Khi Vọng Thư thành Thánh ở thế giới này, về cơ bản cũng không thể thoát khỏi sự khống chế của Bàn Huyền.

Thu lại Chiêu Yêu Phiên, Vọng Thư động thân đến Bắc Minh.

Ban đầu khi Bàn Huyền khai tịch thế giới này, nó là một phiên bản cấp thấp của Hồng Hoang, nhưng giờ đây, nó đã trưởng thành thành Hồng Hoang thứ hai.

Tuy Tiên thiên linh bảo và Tiên thiên linh căn không bằng Hồng Hoang, nhưng thế giới này có Hỗn Độn linh căn.

Một cái thuấn di, Vọng Thư đã đến Bắc Hải.

Phía bắc của Bắc Hải là Bắc Minh, trời lạnh đất đông, sinh linh tuyệt tích.

Vì môi trường ở Bắc Minh khắc nghiệt, sinh linh ít ỏi, nhưng những sinh linh có thể tồn tại ở Bắc Minh đều vô cùng mạnh mẽ.

Đến Bắc Minh, thần thức của Vọng Thư quét qua liền phát hiện ra một vài sinh linh, trong đó mạnh nhất là Côn Bằng.

Biết Côn Bằng ở đâu, Vọng Thư trực tiếp lấy ra Chiêu Yêu Phiên, truyền tống Chiêu Yêu Phiên đi.

Trong nháy mắt, Chiêu Yêu Phiên đã được truyền tống đến vị trí của Côn Bằng, nhiệm vụ của Vọng Thư đã hoàn thành, nàng cũng quay người rời đi.

Bắc Minh của Bàn Huyền Giới, băng hàn thấu xương, gió lạnh hiu

hắt.

Những tảng băng sơn vạn năm không tan trôi nổi trên mặt biển, trong nước biển còn ẩn giấu những điều kinh hoàng, có Hậu thiên quý thủy, có nhược thủy.

Tại một nơi nào đó dưới đáy biển, một con cá Côn khổng lồ dài không biết bao nhiêu nghìn vạn dặm.

Con cá Côn này là sinh linh đầu tiên được thai nghén ở Bắc Minh, là tiên thiên căn cước.

Ở trong biển là cá Côn, nhảy ra khỏi mặt biển bay thẳng lên trời, hóa thành chim Bằng.

Bỗng nhiên, không gian gần đó vặn vẹo, một cây bảo phiên xuất hiện. "Hử?" Côn Bằng ngẩn ra.

Một món bảo vật vô chủ?

Vội vàng biến thành hình người, Côn Bằng đưa tay thu lấy bảo phiên, thần thức chìm vào, liền biết phiên này tên là Chiêu Yêu.

Chiêu Yêu Phiên?

Hơi do dự một chút, Côn Bằng bắt đầu luyện hóa Chiêu Yêu Phiên.

Cùng với việc Côn Bằng luyện hóa Chiêu Yêu Phiên, hắn cũng hiểu ra thiên số.

Hiện nay, tuy là thiên hạ của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, nhưng cũng nên có một chỗ đứng cho Yêu tộc, thiên số đã định Côn Bằng là Yêu Hoàng.

Đã là thiên số định sẵn, nếu Côn Bằng không làm Yêu Hoàng, thì hoặc là phải có khả năng nghịch thiên, hoặc là rời khỏi thế giới này, nếu không, chỉ có một kết cục là thân tử đạo tiêu.

Côn Bằng đối với việc làm Yêu Hoàng là cầu còn không được, đã có cơ hội tốt như vậy, tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Vừa luyện hóa Chiêu Yêu Phiên, Côn Bằng vừa cảm ngộ Thiên Đạo.

Cùng với việc cảm ngộ Thiên Đạo, Côn Bằng cũng biết thêm nhiều thiên cơ, nên đến Thiên Giới thành lập Thiên Đình, tập hợp quần yêu trong thiên hạ, còn phải đến Thái Dương Tinh thu phục Đế Tuấn và Thái Nhất. "Hai con Tam Túc Kim Ô trên Thái Dương Tinh, một con có thể làm Yêu Sư, một con... có thể làm Đông Hoàng." Côn Bằng thầm nghĩ.

Đương nhiên, bất luận là Yêu Sư hay Đông Hoàng, địa vị đều không bằng Côn Bằng.

Nếu hai con súc sinh lông vũ trên Thái Dương Tinh không biết điều, Côn Bằng cũng sẽ không nương tay.

Thời gian trôi qua, Côn Bằng hoàn toàn luyện hóa Chiêu Yêu Phiên.

Cũng sau khi Côn Bằng hoàn toàn luyện hóa Chiêu Yêu Phiên, tu vi đạo hạnh của hắn đều có đột phá, cũng khiến hắn tự tin hơn hẳn.

Rời khỏi Bắc Minh, Côn Bằng hóa thành một con chim Bằng khổng lồ, bay vút lên trời.

Khi Côn Bằng đến Thiên Giới, cũng gặp phải một vài cường giả Phượng Hoàng tộc, vì Côn Bằng hiện hóa thân chim Bằng, đại bộ phận cường giả Phượng Hoàng tộc đều tỏ ra thiện ý.

Một đường đến tầng trời thứ ba mươi ba, cũng là tinh không của Bàn Huyền Giới.

Nhật nguyệt tinh thần ngay ngắn có trật tự, vận hành theo quy luật huyền ảo.

Trong tinh không mênh mông cũng ẩn giấu vô số nguy cơ, Côn Bằng đến tinh không cũng không dám quá sơ suất.

Đây cũng là lần đầu tiên Côn Bằng đến tinh không, nhưng ở Bắc Minh hắn cũng không ít lần dò biết tinh không.

Tuy Côn Bằng không thể nói là nắm rõ từng ngôi sao, nhưng ít nhất hắn cũng có nhận thức rõ ràng về mấy chục tỷ ngôi sao.

Thái Dương Tinh là chủ của các vì sao, chói lọi trong tinh không, Côn Bằng tự nhiên không thể không biết vị trí của nó.

Vừa vào tinh không, Côn Bằng liền bay về phía Thái Dương Tinh.

Đến Thái Dương Tinh, Côn Bằng nhíu mày, hắn không thích môi trường ở Thái Dương Tinh.

Bắc Minh lạnh lẽo, Thái Dương Tinh lại nóng rực vô cùng.

Ở Bắc Minh đã lâu, đến Thái Dương Tinh tự nhiên không quen.

Thực lực của Côn Bằng ở Thái Dương Tinh cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Đơn giản điều chỉnh lại trạng thái, Côn Bằng tìm kiếm Thái Dương Cung.

Thái Dương Tinh tuy lớn, nhưng với thủ đoạn của Côn Bằng, muốn tìm Thái Dương Cung cũng không phải chuyện khó.

Khi Côn Bằng vừa đến bên ngoài Thái Dương Cung, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng đã phát giác, lập tức đi ra. "Không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?

Tu hành ở tiên sơn nào?" Người mở miệng là Đế Tuấn.

Đế Tuấn là huynh trưởng của Thái Nhất, Thái Nhất cũng luôn lấy Đế Tuấn làm đầu. "Bần đạo Côn Bằng." Côn Bằng cúi đầu chào.

Thái Nhất không nghe ra gì, nhưng sắc mặt Đế Tuấn lại đại biến, trong lòng càng không yên.

Là một kẻ xuyên việt, Đế Tuấn đương nhiên không thể không biết Côn Bằng. "Chuyện gì vậy?

Bây giờ là thời đại Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, Côn Bằng không ở Bắc Minh ẩn mình, đến Thái Dương Tinh làm gì?" Đế Tuấn thầm nghĩ.

Theo lý mà nói, Côn Bằng không nên xuất hiện ở Thái Dương Tinh lúc này.

Thế là, Đế Tuấn thậm chí còn nghi ngờ Côn Bằng cũng là kẻ xuyên việt. "Hóa ra là Côn Bằng đạo hữu, Ngô là Đế Tuấn, đây là đệ đệ của Ngô, Thái Nhất, thất lễ rồi." Đế Tuấn nở nụ cười, thái độ hòa nhã.

Đế Tuấn và Thái Nhất đều nhìn ra tu vi của Côn Bằng cao thâm, không dưới hai người họ.

Đắc tội với Côn Bằng, đối với hai người Đế Tuấn không có lợi. "Không biết Côn Bằng đạo hữu đến Thái Dương Tinh có việc gì?" Thái Nhất hỏi.

Tuy thái độ của Thái Nhất không tốt lắm, Côn Bằng cũng không để tâm. "Ngô muốn thành lập Thiên Đình, tập hợp quần yêu trong thiên hạ, trở thành Yêu Hoàng, Đế Tuấn đạo hữu có thể làm Vạn Yêu Chi Sư, về phần Thái Nhất đạo hữu, có thể làm Đông Hoàng." Côn Bằng nói.

Khi lời của Côn Bằng vừa dứt, Đế Tuấn ngơ ngác.

Côn Bằng muốn thành lập Thiên Đình làm Yêu Hoàng? "Chuyện gì vậy?" Đế Tuấn đầy dấu chấm hỏi.

Thái Nhất cũng không trực tiếp từ chối Côn Bằng, hắn khá hứng

thú với việc thành lập Thiên Đình và tập hợp quần yêu trong thiên hạ, nhưng lại nhìn về phía Đế Tuấn.

Nếu Đế Tuấn từ chối Côn Bằng, Thái Nhất cũng sẽ từ chối.

Đế Tuấn không làm Yêu Hoàng, lại không ngờ Côn Bằng muốn làm Yêu Hoàng, còn muốn hắn làm Yêu Sư.

Điều này khiến Đế Tuấn khó mà chấp nhận được. "Chỉ sợ phải làm đạo hữu thất vọng rồi, huynh đệ hai người chúng ta quen nhàn tản rồi." Đế Tuấn sắc mặt không tốt từ chối Côn Bằng.

Lúc này, Đế Tuấn cũng tâm loạn như ma, không làm Yêu Hoàng, nhưng Côn Bằng lại muốn làm, có nên ngăn cản Côn Bằng làm Yêu Hoàng không?

Có chút không đúng, hay là, mình làm Yêu Hoàng?

Để Côn Bằng làm Yêu Sư?

Nếu Côn Bằng làm Yêu Hoàng, công đức thiên hôn cũng có thể sẽ rơi vào đầu Côn Bằng.

Thấy Đế Tuấn từ chối, Côn Bằng không khỏi thất vọng, Thái Nhất cũng có chút thất vọng.

Nhưng, quyết định của Đế Tuấn cũng là quyết định của Thái Nhất.

Chương 292

Bị Đế Tuấn và Thái Nhất từ chối, Côn Bằng cũng không tức giận.

Trước đó, Côn Bằng đã nghĩ kỹ rồi, nếu Đế Tuấn và Thái Nhất chịu thần phục, cũng không cần hai người giao ra một luồng Nguyên thần ký thác vào Chiêu Yêu Phiên, nhưng nếu Đế Tuấn hai người từ chối, vậy khó tránh khỏi phải động thủ.

Một khi đã động thủ, tình hình hoàn toàn khác. "Thiên số đã định, hai vị đạo hữu nên biết thuận nghịch, dù sao thần thông cũng không địch lại thiên số." Côn Bằng mặt không biểu cảm nói.

Lời của Côn Bằng có ý uy hiếp, khiến Đế Tuấn và Thái Nhất đều cảm thấy chói tai. "Thiên số?

Thật nực cười!" "Côn Bằng, Thái Dương Tinh không phải là nơi cho những phóng túng, những bây giờ rời đi còn kịp, nếu không, đừng trách huynh đệ ta không khách khí." Nếu Côn Bằng đã nói đến nước này, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng xé rách mặt. "Hừ!" Hừ lạnh một tiếng, Côn Bằng cũng không nói nhảm nữa, trực tiếp ra tay.

Khi Côn Bằng vừa ra tay, ức vạn Quý Thủy Thần Lôi gầm vang, lại có Thiên Yêu Thần Quang, uy thế đủ để lay động thương khung.

Đế Tuấn tuy có sức mạnh cường đại, nhưng cảnh giới quá thấp, đối mặt với thần thông của Côn Bằng, suýt chút nữa đã tè ra quần.

Một người bình thường nắm giữ sức mạnh cường đại, muốn vận dụng hoàn hảo rất khó, chưa từng trải qua chiến đấu, thậm chí ngay cả một con gà cũng chưa từng giết, đột nhiên phải chiến đấu với cường giả, có biểu hiện như vậy cũng có thể hiểu được.

Nếu kế thừa ký ức của tiền thân, tình cảnh hiện tại của Đế Tuấn

sẽ tốt hơn, chỉ tiếc là không thể kế thừa ký ức của tiền thân.

May mà đã kế thừa công pháp, thần thông và pháp bảo của tiền thân.

So với Đế Tuấn suýt tè ra quần, Thái Nhất bình tĩnh hơn nhiều.

Lúc này, hai mắt Thái Nhất nhìn chằm chằm Côn Bằng, thần sắc ngưng trọng, trong lòng thầm kinh ngạc: "Côn Bằng lại có thần thông như vậy?" Tuy trong lòng có chút kinh ngạc, nhưng phản ứng của Thái Nhất lại không chậm.

Thái Dương Chân Hỏa màu kim hồng xuất hiện trên người Thái Nhất.

Lại có một cái chuông cổ xuất hiện trên đỉnh đầu Thái Nhất, chính là Đông Hoàng Chung.

Cái Đông Hoàng Chung này lại không phải Tiên Thiên Chí Bảo, chỉ là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Ban đầu khi khai tịch thế giới, Bàn Huyền đã làm ra một số hàng nhái, có hàng nhái Tạo Hóa Ngọc Điệp, hàng nhái Thí Thần Thương, hàng nhái Thập Nhị Phẩm Liên Đài, hàng nhái Hỗn Độn Chung, v.v.

Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn là hàng nhái, Hỗn Độn Chung của Thái Nhất cũng là hàng nhái.

Do Bàn Huyền Giới không ngừng thăng cấp, một phần bảo vật hàng nhái trong thế giới cũng đã chuyển hóa thành hàng thật.

Nhưng, những bảo vật chuyển hóa thành hàng thật đều có phẩm cấp thấp, hoặc là hạ phẩm, hoặc là trung phẩm.

May mà Đế Tuấn là một người bình thường xuyên việt, kiến thức nông cạn, hiện tại chưa phát hiện ra vấn đề. "Đang!" Một tiếng chuông vang, Đông Hoàng Chung bảo vệ Thái Nhất, Thái Dương

Chân Hỏa thì công kích Côn Bằng.

Đế Tuấn cũng tế ra Hà Đồ Lạc Thư.

Uy lực của Hà Đồ Lạc Thư không bằng Đông Hoàng Chung, phòng ngự lại không đủ, cộng thêm Đế Tuấn điều khiển còn lúng túng, uy năng phát huy ra có hạn.

Về phần Thái Dương Chân Hỏa xuất hiện trên người Đế Tuấn, cũng kém xa Thái Nhất. "Oanh!" "Oanh!" Thái Nhất thành công đỡ được công kích của Côn Bằng, nhưng cũng không chiếm được tiện nghi gì.

Đế Tuấn thì chật vật, không chỉ mặt mày xám xịt, còn bị thương.

Tuy chỉ bị thương nhẹ, nhưng Đế Tuấn cũng khó mà chịu đựng được đau đớn. "?" Thái Nhất nhìn về phía Đế Tuấn. "?" Côn Bằng cũng đang nhìn Đế Tuấn.

Biểu hiện của Đế Tuấn thực sự quá tệ.

Khống chế sức mạnh không đủ, trên người rách một chút da cũng không chịu được. "Đế Tuấn làm sao vậy?

Coi thường địch nên tỏ ra yếu đuối?

Cũng quá ngu ngốc rồi!" Côn Bằng trong lòng không hiểu. "Huynh trưởng..." Thái Nhất đang định hỏi.

Đế Tuấn trong lòng thầm kêu khổ, càng lo lắng bí mật của mình bị bại lộ.

Nếu Thái Nhất biết Đế Tuấn bị đoạt xá, tuyệt đối sẽ không để yên.

Chưa đợi Thái Nhất hỏi, Côn Bằng lại tiếp tục ra tay.

Bất kể suy nghĩ của Đế Tuấn, Côn Bằng đã ra tay, là phải đánh bại Đế Tuấn và Thái Nhất.

Tiếp đó, đại bộ phận công kích của Côn Bằng đều nhắm vào Đế Tuấn.

Dưới sự chiếu cố đặc biệt của Côn Bằng, Đế Tuấn chật vật.

Trong thời gian ngắn, vết thương trên người Đế Tuấn cũng ngày càng nhiều.

Thái Nhất cũng không thể không phân tâm bảo vệ Thái Nhất.

Đông Hoàng Chung vốn chỉ bảo vệ Thái Nhất, giờ lại phải bảo vệ cả Đế Tuấn.

Có Thái Nhất gánh bớt áp lực, Đế Tuấn cũng nhẹ nhõm hơn một chút.

Trong chiến đấu, Đế Tuấn cũng đang nhanh chóng trưởng thành.

Côn Bằng và Thái Nhất đều không mù, nhất cử nhất động của Đế Tuấn đều nhìn thấy rõ. "Căn cước của huynh trưởng không đổi, tu vi cũng không đổi, nhưng cảnh giới lại quá thấp." Thái Nhất nhíu mày.

Sự thay đổi của Đế Tuấn quá lớn, Thái Nhất không thể không suy nghĩ nhiều.

Lúc này, Thái Nhất cũng nghi ngờ Đế Tuấn bị đoạt xá, nhưng từ biểu hiện của Đế Tuấn mà xem, nếu là đoạt xá, thì tầng thứ linh hồn đoạt xá Đế Tuấn rất thấp.

Giống như một con côn trùng đánh bại một con thần long, quả thực quá không thể tin nổi.

Nhưng nếu không phải đoạt xá, lại làm sao giải thích sự thay đổi của Đế Tuấn?

Côn Bằng hiện tại lại không nghĩ nhiều, chỉ nghĩ đến việc đánh bại Đế Tuấn và Thái Nhất, sau đó để Đế Tuấn và Thái Nhất mỗi người giao ra một luồng Nguyên thần dung nhập vào Chiêu Yêu

Phiên.

Chỉ cần Đế Tuấn và Thái Nhất đều có một luồng Nguyên thần dung nhập vào Chiêu Yêu Phiên, sinh tử của Đế Tuấn và Thái Nhất cũng nằm trong tay Côn Bằng.

Do Đế Tuấn kéo chân, Thái Nhất cũng bị liên lụy.

Tuy nghi ngờ Đế Tuấn bị người khác đoạt xá, nhưng Thái Nhất cũng chỉ có chút nghi ngờ.

Bảo Thái Nhất bây giờ mặc kệ sống chết của Đế Tuấn, hắn không làm được, cho nên, chỉ đành giúp Đế Tuấn gánh bớt áp lực.

Côn Bằng thầm mừng.

Tu vi của Đế Tuấn và Thái Nhất tương đương, nhưng thực lực lại cách xa.

Nếu thực lực của Đế Tuấn và Thái Nhất tương đương, hai người liên thủ, muốn đánh bại Côn Bằng cũng không phải không thể, nhưng bây giờ lại không có khả năng đánh bại Côn Bằng.

Đang gian nan chống đỡ Côn Bằng, Đế Tuấn và Thái Nhất bỗng nhiên đều biến sắc.

Đúng lúc này, Thái Dương Tinh đang bài xích Đế Tuấn và Thái Nhất.

Bị Thái Dương Tinh bài xích, thực lực của Đế Tuấn và Thái Nhất bị hạn chế không nhỏ.

Ngoài ra, khí vận của Đế Tuấn và Thái Nhất cũng đang không ngừng trôi đi.

Ngược lại, khí vận trên người Côn Bằng lại đang tăng lên. "Sao lại thế?" Bị Thái Dương Tinh bài xích, Đế Tuấn và Thái Nhất đều không ngờ tới.

Cục diện ngày càng có lợi cho Côn Bằng, Côn Bằng trong lòng cũng mừng rỡ. "Thiên số không thể nghịch, các ngươi vọng tưởng dùng thần thông nghịch lại thiên số, quả là không biết tự lượng sức mình." Côn Bằng khinh thường chế nhạo.

Cùng với việc Bàn Huyền Giới thăng lên Hỗn Nguyên Thập cấp, dưới sự nghiền ép của đại thế Thiên Đạo, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không thể nghịch lại.

Lại một lúc sau, sắc mặt Thái Nhất khó coi, lúc này hắn cũng đã hiểu ra thiên số.

Thiên số đã định, Yêu tộc nên ra đời, Thiên Đình nên được lập, vị trí Yêu Hoàng vốn là của Đế Tuấn, nhưng Đế Tuấn lại không muốn làm Yêu Hoàng, thế là, Côn Bằng nhặt được một món hời. "Huynh trưởng hồ đồ quá!" Thái Nhất không nhịn được hét lớn, nếu Đế Tuấn làm Yêu Hoàng, Côn Bằng sẽ làm Yêu Sư.

Bây giờ, tất cả đã muộn rồi.

Dưới đại thế của Thiên Đạo, thuận thì thịnh, nghịch thì vong.

Cảnh giới của Đế Tuấn quá thấp, lại không hiểu thiên số, nhưng Thái Nhất đã hiểu thiên số sẽ không sai lầm thêm nữa. "Hử?" Thấy phản ứng của Thái Nhất lớn như vậy, Đế Tuấn cũng có chút không hiểu.

Cũng may Thái Nhất không biết suy nghĩ của Đế Tuấn, nếu không, tất nhiên sẽ mắng một trận.

Con đường đại đạo, vốn là một cuộc tranh giành, muốn thành Thánh càng phải tranh, không phải ai cũng có tư cách tranh giành.

Nếu trở thành Yêu Hoàng, lợi ích rất nhiều.

Nếu là Thái Nhất, nếu thiên số đã định hắn là Yêu Hoàng, tất sẽ không từ chối.

Tiếp đó, Thái Nhất mặt mày ủ rũ thu tay.

Thấy Thái Nhất thu tay, Côn Bằng cũng mỉm cười.

Đế Tuấn đang nhìn về phía Thái Nhất. "Ngươi không phải huynh trưởng của ta." Ánh mắt Thái Nhất sắc bén nhìn chằm chằm Đế Tuấn.

Trên người Đế Tuấn, có nhiều điểm đáng nghi.

Trong lòng chùng xuống, sắc mặt Đế Tuấn trắng bệch.

Không kế thừa ký ức của tiền thân, nhất cử nhất động tự nhiên khác xa tiền thân. "Vi huynh chỉ..." Đế Tuấn gượng cười. "Vậy ngươi thề với Thiên Đạo đi." Thái Nhất lạnh lùng nói.

Thề với Thiên Đạo?

Đế Tuấn trong lòng run lên, ngẩng đầu ba thước có Thiên Đạo, thề với Thiên Đạo không phải chuyện đùa.

Là một kẻ xuyên việt, tuy đã đoạt xá Đế Tuấn, nhưng nghiêm túc mà nói hắn không phải huynh trưởng của Thái Nhất.

Nếu thề với Thiên Đạo, Đế Tuấn cũng không dám chắc.

Chính vì không dám chắc, Đế Tuấn mới không dám thề với Thiên Đạo.

Thấy Đế Tuấn không dám thề với Thiên Đạo, ánh mắt Thái Nhất lạnh lẽo: "Ngươi rốt cuộc là ai?

Dám đoạt xá huynh trưởng của ta." Bây giờ, Thái Nhất đã chắc chắn hơn chín phần, huynh trưởng của hắn tuyệt đối đã bị người khác đoạt xá.

Có thể đoạt xá Đế Tuấn, trong mắt Thái Nhất sẽ không đơn giản.

Trong nhận thức của Thái Nhất về các cường giả Hồng Hoang,

dường như không có mấy người có thể đoạt xá Đế Tuấn. "Đoạt xá Đế Tuấn, kế thừa tu vi của Đế Tuấn, nhưng đạo hạnh lại nông cạn, không biết thiên số." Côn Bằng cười lạnh.

Mồ hôi lạnh xuất hiện trên trán Đế Tuấn, trong lòng hoảng loạn, sắc mặt trắng bệch.

Xuyên việt, đoạt xá, lại không kế thừa ký ức của tiền thân, người thông minh nên cẩn trọng lời nói và hành động, nếu không, sự khác biệt quá lớn với tiền thân sẽ bị chú ý.

Một người bình thường đoạt xá Đế Tuấn, muốn không bị bại lộ càng phải cẩn thận đối phó.

Thực ra, nếu không phải Côn Bằng đến Thái Dương Tinh, Đế Tuấn cũng sẽ không bại lộ nhanh như vậy.

Chương 293

Bây giờ, Đế Tuấn muốn giải thích với Thái Nhất, nhưng lại không nói nên lời.

Bất luận là trí tuệ hay cảnh giới, Côn Bằng và Thái Nhất đều vượt xa Đế Tuấn.

Một con vi khuẩn đoạt xá một con khủng long bạo chúa trưởng thành, muốn khống chế tốt sức mạnh của khủng long bạo chúa là một chuyện rất khó. "Nếu không chịu nói, vậy thì từ trong ký ức của ngươi tìm đáp án." Thái Nhất lạnh lùng nói.

Khi lời của Thái Nhất vừa dứt, Đông Hoàng Chung liền đập về phía Đế Tuấn.

Thái Nhất muốn câu Nguyên thần của Đế Tuấn ra, sau đó xem ký ức.

Thấy Thái Nhất ra tay với Đế Tuấn, Côn Bằng cũng không ngăn cản, đang xem kịch vui.

Đông Hoàng Chung đã khóa chặt Đế Tuấn, khiến hắn không thể trốn tránh.

Đã không thể trốn tránh, Đế Tuấn cũng chỉ có thể cắn răng tế ra Hà Đồ Lạc Thư chống đỡ.

Nhưng, uy năng của Hà Đồ Lạc Thư không bằng Đông Hoàng Chung, tu vi của Đế Tuấn tuy ngang ngửa với Thái Nhất, nhưng lại chỉ có thể phát huy được một phần pháp lực. "Oanh!" Đông Hoàng Chung và Hà Đồ Lạc Thư đối đầu, hai luồng pháp lực va chạm, hư không trong phạm vi ức vạn vạn dặm vỡ nát.

Đại địa vỡ nát, nham thạch phun trào.

Nham thạch trên Thái Dương Tinh ẩn chứa Thái Dương Chân Hỏa, nóng rực vô cùng.

Sâu trong nham thạch trên Thái Dương Tinh, thậm chí còn có Mặt Trời Thần Hỏa.

Dưới uy thế của Đông Hoàng Chung, Hà Đồ Lạc Thư đại bại.

Tâm thần bị chấn động, Đế Tuấn phun ra một ngụm máu lớn.

Vừa rồi trong trận chiến với Côn Bằng, Đế Tuấn đã bị thương, bây giờ lại thương càng thêm thương. "Quác!" Một tiếng quạ kêu, Đế Tuấn hiện hóa bản thể, dùng chân thân Tam Túc Kim Ô độn tẩu.

Tam Túc Kim Ô có hai đại bản mệnh thần thông, một là Thái Dương Chân Hỏa, hai là Hóa Hồng Chi Thuật.

Hiện nay, Đế Tuấn thi triển Hóa Hồng Chi Thuật, thân hóa một đạo hồng quang, trong nháy mắt đã đi được ức vạn vạn... dặm.

Thái Nhất cười lạnh rồi cũng hiện hóa bản thể, cũng là Tam Túc Kim Ô.

Khi Thái Nhất thi triển Hóa Hồng Chi Thuật, tốc độ còn nhanh hơn Đế Tuấn.

Côn Bằng hóa thành chim Bằng, tốc độ cũng không chậm.

Chỉ trong chốc lát, Thái Nhất và Côn Bằng đã đuổi kịp Đế Tuấn.

Không thể thoát thân, Đế Tuấn cũng chỉ đành liều mạng đối phó với công thế của Thái Nhất.

Dưới công thế của Thái Nhất, chỉ mấy chục hiệp, Đế Tuấn đã bại trận.

Lại một tiếng chuông vang, Đế Tuấn đã bị nhốt trong Đông Hoàng Chung.

Bị nhốt trong Đông Hoàng Chung, Đế Tuấn liều mạng giãy giụa, nhưng không thể thoát ra.

Tiếp đó, dưới sức mạnh của Đông Hoàng Chung, Nguyên thần trong cơ thể Đế Tuấn xuất khiếu.

Cũng trong lúc Nguyên thần của Đế Tuấn xuất khiếu, Thái Nhất xem ký ức của Đế Tuấn.

Côn Bằng cũng đang dò xét ký ức của Đế Tuấn.

Sau khi xem ký ức của Đế Tuấn, Thái Nhất và Côn Bằng đều nhíu mày.

Một thế giới khác?

Một người bình thường trong thời đại mạt pháp?

Một linh hồn yếu ớt đoạt xá Đế Tuấn?

Quả thực không thể tin nổi, giống như một con bọ chét làm nổ tung một hành tinh. "Ký ức của hắn có bị người khác thay đổi không?" Thái Nhất và Côn Bằng trong lòng đều nghĩ.

Mắt thấy chưa chắc đã là thật, ký ức cũng chưa chắc đã là thật. "Khí số chưa tận, thiên số đã định hắn phải làm Yêu Sư, không thể chết." Côn Bằng nói với Thái Nhất.

Về phần Thái Nhất, hắn sẽ trở thành Đông Hoàng của Yêu tộc.

Hỗn Độn Chung của Thái Nhất đổi tên thành Đông Hoàng Chung, cũng là sự vận hành của Thiên Đạo.

Tuy Thiên Đình chưa được thành lập, Thái Nhất cũng chưa trở thành Đông Hoàng của Yêu tộc, nhưng dưới sự vận hành của Thiên Đạo, Đông Hoàng Chung đã xuất hiện trước.

Thái Nhất đang cân nhắc có nên diệt Nguyên thần của Đế Tuấn không, Côn Bằng vừa mở miệng, hắn cũng tạm thời tha cho Nguyên

thần của Đế Tuấn.

Nhưng, đã biết Đế Tuấn bị đoạt xá, Thái Nhất cũng sẽ không nhận một huynh trưởng như vậy nữa.

Không chỉ vậy, Thái Nhất cũng không có lòng khoan dung để tha thứ cho kẻ đã đoạt xá huynh trưởng của mình, sau này tự có tính toán. "Côn Bằng đạo hữu đã muốn thành lập Thiên Đình, thống nhất Yêu tộc, đó cũng là một đại công đức, Ngô nguyện tương trợ." Thái Nhất nói với Côn Bằng. "Đợi Thiên Đình thành lập xong, đạo hữu sẽ là Đông Hoàng." Côn Bằng cười nói.

Về phần Đế Tuấn, Côn Bằng sẽ để hắn làm Yêu Sư, nhưng sẽ không giao quyền lực.

Sau này, Yêu Sư chỉ là một cái hư danh, địa vị cũng sẽ không ngừng hạ xuống.

Có Thái Nhất để mắt, Côn Bằng cũng không cần lo lắng Đế Tuấn gây ra chuyện lớn.

Nhưng, cũng cần phải để Đế Tuấn giao ra một luồng Nguyên thần dung nhập vào Chiêu Yêu Phiên.

Về phần Thái Nhất, tạm thời có thể không cần giao ra một luồng Nguyên thần dung nhập vào Chiêu Yêu Phiên.

Lúc này, Nguyên thần xuất khiếu của Đế Tuấn đã quay về cơ thể.

Nguyên thần vừa quay về, Đế Tuấn cũng hồn bay phách lạc, nếu không phải Côn Bằng mở miệng, Thái Nhất chỉ sợ đã diệt Nguyên thần của hắn rồi. "Đế Tuấn, ngươi nên cảm ơn ta, thiên số vốn không thuộc về ta, nhưng có người lại không muốn làm Yêu Hoàng." Côn Bằng cười nói với Đế Tuấn.

Nghe lời của Côn Bằng, Đế Tuấn ngây như phỗng.

Đế Tuấn cũng không quá ngu ngốc, cuối cùng cũng đã hiểu ra.

Thiên Đạo vô thường, vốn là Đế Tuấn thành lập Thiên Đình, trở thành Yêu Hoàng, nhưng Đế Tuấn lại không muốn làm Yêu Hoàng.

Tiền thân của Đế Tuấn được Thiên Đạo chiếu cố, một biến số đoạt xá Đế Tuấn, Thiên Đạo cũng không còn chiếu cố nữa.

Sau khi hiểu ra, ruột gan Đế Tuấn hối hận đến xanh cả mặt.

Khi mới xuyên việt, Đế Tuấn chủ quan cho rằng Nhân tộc là nhân vật chính của trời đất, Yêu tộc sẽ cùng Vu tộc suy tàn, Yêu Hoàng cũng sẽ vẫn lạc trong đại kiếp, cho nên, vì tham sống sợ chết mà không làm Yêu Hoàng.

Nhưng, sự việc do con người, chưa nói đến hiện tại có Nhân tộc hay không, dù có Nhân tộc, nếu không có một vị Thánh nhân chống lưng, Nhân tộc muốn trở thành nhân vật chính của trời đất cũng gần như không thể. "Oanh!" Côn Bằng lúc này tế ra Chiêu Yêu Phiên, khi Chiêu Yêu Phiên vừa xuất hiện, yêu khí cuồn cuộn, sầu vân thảm vụ.

Khi nhìn thấy Chiêu Yêu Phiên, Đế Tuấn và Thái Nhất đều kiêng dè. "..." Thái Nhất trừng lớn mắt. "Chiêu Yêu Phiên?" Đế Tuấn toàn thân run rẩy. "Đem một luồng Nguyên thần dung nhập vào Chiêu Yêu Phiên." Côn Bằng cũng không nói nhảm, trực tiếp nói với Đế Tuấn.

Sắc mặt Đế Tuấn khó coi, hắn có thể xác định đây là Chiêu Yêu Phiên, cũng biết hậu quả của việc dung nhập một luồng Nguyên thần vào Chiêu Yêu Phiên.

Chiêu Yêu Phiên là pháp bảo của Côn Bằng, nếu dung nhập một luồng Nguyên thần vào, sinh tử cũng nằm trong tay Côn Bằng.

Tính mạng bị người khác khống chế, Đế Tuấn khó mà chấp nhận.

Thái Nhất lúc này không nói gì, Côn Bằng không bảo Thái Nhất cũng phải tách ra một luồng Nguyên thần dung nhập vào Chiêu Yêu

Phiên.

Về phần bảo Đế Tuấn tách ra một luồng Nguyên thần dung nhập vào Chiêu Yêu Phiên, Thái Nhất lại không có ý kiến. "Cùng một lời, Ngô không nói lần thứ hai, nhữ nếu không giao ra một luồng Nguyên thần, hôm nay thân tử đạo tiêu." Côn Bằng lạnh lùng nói với Đế Tuấn, cũng là uy hiếp. "Đạo hữu, hay là đánh Nguyên thần của hắn xuống Cửu U, để hắn chịu một phen khổ sở." Thái Nhất đề nghị.

Sắc mặt Đế Tuấn đại biến.

Tuy Đế Tuấn không hiểu rõ lắm về Cửu U, nhưng ước chừng còn thống khổ hơn cả xuống địa ngục.

Bây giờ, trốn không được, đánh không lại, Đế Tuấn cũng chỉ có thể đem một luồng Nguyên thần dung nhập vào Chiêu Yêu Phiên, hoặc là tự bạo, hoặc là bị Côn Bằng và Thái Nhất hành hạ một phen, rồi bị giết.

Từng có một cơ hội làm Yêu Hoàng bày ra trước mắt, nhưng hắn lại từ bỏ, bây giờ hối hận cũng không kịp, đã quá muộn rồi.

“Được rồi, tốc độ một chút.” Côn Bằng mất kiên nhẫn thúc giục.

Đế Tuấn thần sắc tuyệt vọng nhìn Chiêu Yêu Phiên, trong mắt có lệ quang.

Vào khoảnh khắc này, Đế Tuấn đã khóc, khi hắn xuyên qua thế giới, đoạt xá Đế Tuấn, quyết định đầu tiên là không làm Yêu Hoàng, lại không ngờ hậu quả nghiêm trọng đến vậy.

Nhất ẩm nhất trác, đều do thiên số, dưới sự vận hành của Thiên Đạo, nếu Đế Tuấn không muốn làm Yêu Hoàng, vậy thì đổi người, Đế Tuấn chỉ còn lại mệnh Yêu Sư.

Đừng nói là Đế Tuấn, Tam Thanh dù có hô to không thành Thánh, không lập giáo, Thiên Đạo sẽ cầu xin bọn họ sao?

Thật nực cười!

“Thật kỳ diệu, lại biết khóc.” Côn Bằng nói với Thái Nhất.

Nhìn Đế Tuấn đang rơi lệ, Thái Nhất mặt đen như đít nồi, tuy biết huynh trưởng bị đoạt xá, nhưng căn cước không đổi.

Trong mắt Thái Nhất, đây là đang bôi đen huynh trưởng của mình.

Nhất thời, trong lòng Thái Nhất càng thêm tức giận, chỉ muốn dùng một đoàn Thái Dương Chân Hỏa thiêu rụi nguyên thần của Đế Tuấn.

“Ngô không lãng phí thời gian, đếm tới ba, nếu ngươi không dung nhập một luồng nguyên thần vào Chiêu Yêu Phiên, thì thân tử đạo tiêu đi!” Côn Bằng mặt không biểu cảm nói với Đế Tuấn.

Đây không phải là lời nói giật gân, Đế Tuấn cứ việc thử, nhưng cái giá phải trả thì không gánh nổi.

“Một!” “Hai!” Không đợi Côn Bằng đếm đến ba, Đế Tuấn quả quyết tách ra một luồng nguyên thần.

“Vút!” Một luồng nguyên thần của Đế Tuấn dung nhập vào Chiêu Yêu Phiên.

Cùng lúc đó, Đế Tuấn cũng cảm giác được trong cõi u minh có một gông xiềng rơi xuống người mình.

Giờ đây, Côn Bằng có thể dựa vào Chiêu Yêu Phiên để khống chế sinh tử của Đế Tuấn.

Tính mạng bị người khác chế ngự, Đế Tuấn có chút không muốn sống, nhưng lại tham sống sợ chết.

Sắc mặt Thái Nhất càng đen hơn, vừa phẫn nộ huynh trưởng bị bôi đen, vừa khinh bỉ.

Thu lại Chiêu Yêu Phiên, Côn Bằng tươi cười mãn nguyện.

Khống chế được sinh tử của Đế Tuấn, Thái Nhất lại thần phục, Côn Bằng cũng có thể kiến lập Thiên Đình.

Hiện tại, thế lực lớn nhất trên Thiên giới là Phượng Hoàng tộc, với thực lực của ba người Côn Bằng, cộng thêm một số đệ tử Côn Bằng thu nhận ở Bắc Minh, còn xa mới đủ để đối kháng với sức mạnh của Phượng Hoàng tộc trên Thiên giới.

Phượng Hoàng tộc cũng chỉ có một phần nhỏ sức mạnh ở Thiên giới.

Nếu Côn Bằng nương tựa vào Phượng Hoàng tộc, có lẽ Phượng Hoàng tộc sẽ đồng ý cho Yêu tộc kiến lập Thiên Đình, nhưng Côn Bằng lại không làm được.

Vậy thì, không nương tựa Phượng Hoàng tộc, lại muốn kiến lập Thiên Đình, chỉ có thể khai chiến.

Cho nên, việc kiến lập Thiên Đình hiện tại không phải chuyện nhỏ, cần phải tính toán kỹ lưỡng. ...

Trong Bàn Huyền giới phong vân biến ảo, Bàn Huyền đã tu luyện Hỗn Độn Cửu Chuyển đến đệ tứ chuyển, nhưng không tiếp tục tu luyện trong hỗn độn mà bước vào Hồng Hoang.

Chương 294

Mặc dù tu vi của Bàn Huyền đã đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng muốn tu luyện Hỗn Độn Cửu Chuyển đến đệ tứ chuyển cũng không hề dễ dàng.

Trở về Hồng Hoang, Bàn Huyền chủ yếu lấy cảm ngộ Đại Đạo làm chính.

Về phần tu luyện ở Hồng Hoang, nếu Bàn Huyền toàn lực hấp thu thiên địa linh khí và nhật nguyệt tinh hoa của Hồng Hoang, có thể khiến Hồng Hoang ngừng trưởng thành, thậm chí hạ cấp.

Mặc dù nhờ huyết mạch Bàn Cổ và Đại Đạo khí vận, Bàn Huyền không bị thiên khiển ở Hồng Hoang, nhưng vì tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Hồng Hoang Thiên Đạo cũng bắt đầu bài xích.

Những người không hy vọng Bàn Huyền ở Hồng Hoang cũng không ít, trong số Thánh nhân có Hồng Quân và Tam Thanh.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cũng chưa chắc đã hy vọng Bàn Huyền ở Hồng Hoang.

Dưới Thánh nhân, kẻ có địch ý với Bàn Huyền còn nhiều hơn.

Nhưng trong mắt Bàn Huyền hiện tại, Hồng Quân cũng chỉ là một con sâu cái kiến.

Chỉ cần thực lực đủ mạnh, có thể xem nhẹ tất cả.

Nếu Bàn Huyền lại chặt đứt ràng buộc với Vu tộc, ở Hồng Hoang gần như có thể làm bất cứ điều gì mình muốn.

Hiện tại, nếu Vu tộc giải tán, Đại Đạo khí vận trên người Bàn Huyền sẽ thất thoát không ít, tu vi nhục thân không chừng sẽ từ Hỗn

Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hạ xuống Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, thậm chí dưới Hỗn Nguyên cửu trọng thiên.

Đối với Bàn Huyền, việc chặt đứt ràng buộc với Vu tộc là cần thiết, nhưng độ khó cũng không nhỏ.

Hơn nữa, muốn chặt đứt ràng buộc với Vu tộc, không chỉ Bàn Huyền sẽ bị thương, Vu tộc cũng sẽ phải chịu tổn thất không nhỏ.

Có thể khẳng định, khi Bàn Huyền chặt đứt ràng buộc với Vu tộc, e rằng mỗi người trong Vu tộc đều sẽ bất mãn trong lòng.

Cho nên, không phải Bàn Huyền hiện tại không thể chặt đứt ràng buộc với Vu tộc, mà dù có thể chặt đứt, cũng phải hết sức cẩn thận.

Dưới chân núi Bất Chu, bộ lạc Bàn Huyền.

Trước tiên quay về bộ lạc xem xét, tiếp đó, Bàn Huyền giảng đạo trong bộ lạc.

Khi Bàn Huyền giảng đạo, cả Hồng Hoang đều chấn động.

Căn cước của Bàn Huyền ở Hồng Hoang sớm đã không còn là bí mật, khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, phần lớn khí vận của Hồng Hoang đều ở Vu tộc, mà căn cước của Bàn Huyền lại là khí vận Vu tộc, cho nên, có thể biết được.

Trước khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, tu vi đạo hạnh của Bàn Huyền đã là đệ nhất Hồng Hoang, hiện tại, tự nhiên càng thêm sâu không lường được.

Cho nên, khi Bàn Huyền muốn giảng đạo, đối với Thánh nhân cũng có sức hấp dẫn không nhỏ.

Vì thời gian quá ngắn, ngoại trừ người trong bộ lạc Bàn Huyền, cùng tám vị Thánh nhân, và một số sinh linh ở gần bộ lạc Bàn Huyền, các sinh linh còn lại đều không kịp đến.

Như Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Minh Hà các vị Chuẩn Thánh đại năng, ai nấy đều dùng tốc độ nhanh nhất đến, nhưng cũng cần không ít thời gian.

Khi Bàn Huyền giảng đạo, nếu trực tiếp dòm ngó, hoặc dùng thiên nhĩ thông lắng nghe, chính là đại bất kính, Bàn Huyền tất có trừng phạt.

Một ngày, gió nhẹ nắng đẹp, trời xanh mây trắng, trong Tổ Vu điện của bộ lạc Bàn Huyền, Bàn Huyền ngồi cao ở vị trí trên cùng.

Phía dưới có Tổ Vu, có Đại Vu, có Thánh nhân.

Hồng Quân và Tam Thanh cũng đã đến.

Bàn Huyền cũng không tiện đóng cửa từ chối Hồng Quân và Tam Thanh.

Bên ngoài Tổ Vu điện càng có vô số sinh linh, đông nghịt, số lượng lên đến hàng trăm triệu.

"Phu vật chi sở dĩ sinh, công chi sở dĩ thành, tất sinh hồ vô hình, hình do hồ vô danh, vô hình vô danh giả, vạn vật chi tông dã, bất ôn bất lương, bất cung bất thương, thính chi bất khả đắc văn, thị chi bất khả đắc chương, thể chi bất khả đắc tri, vị chi bất khả đắc thường, cố kỳ vi vật dã tắc hỗn thành, vi tượng dã tắc vô hình, vi âm dã tắc hi thanh, vi vị dã tắc vô trình." "Năng vi phẩm vật chi tông chủ, bao thông thiên địa, mỹ sử bất kinh dã, nhược ôn dã, tắc bất năng lương hĩ, cung dã, tắc bất năng thương hĩ, hình tất hữu sở phân, thanh tất hữu sở chúc, cố tượng hình giả, phi đại tượng dã, âm thanh giả, phi đại âm dã, nhiên tắc tứ tượng bất hình, tắc đại tượng vô dĩ sướng..." "Phu đạo giả phúc thiên tái địa, khuếch tứ phương, sách bát cực, cao bất khả tế, thâm bất khả trắc, bao khỏa thiên địa, bẩm thụ vô hình, nguyên lưu tuyền bột, trùng từ doanh, hỗn hỗn cốt cốt, trọc từ thanh, cố thực chi tắc vu thiên địa, hoành chi di vu tứ hải, thi chi vô cùng vô

sở triêu tịch, thư chi mạc vu lục hợp, quyển chi bất doanh vu nhất ác, ước năng trương, u năng minh, nhược năng cường, nhu năng cương, hoành tứ duy hàm âm dương, hoành vũ trụ chương tam quang...” ...

Âm thanh Đại Đạo từ miệng Bàn Huyền phát ra.

Khi Bàn Huyền vừa mở miệng giảng đạo, tức thì dị tượng đua nhau xuất hiện.

Có thiên hoa loạn trụy, có địa dũng kim liên, tường vân thụy thái, tử khí hà quang, nhân uân khắp nơi.

Đa số người nghe đạo đều như lọt vào sương mù, nhưng chỉ cần nhìn dị tượng do Bàn Huyền giảng đạo dẫn dắt, cũng có thể có lĩnh ngộ.

Trong số những người nghe đạo, không nghi ngờ gì tám vị Thánh nhân thu hoạch lớn nhất.

Chứng Đại La đạo quả, đều đi trên một con đường Đạo của riêng mình, cho nên, nghe người khác giảng đạo cũng chỉ là một sự tham khảo.

Bàn Huyền giảng đạo, chỉ giảng Đạo, chứ không có Pháp và Thuật.

Cái gọi là Pháp, chính là công pháp, Thuật chính là thần thông pháp thuật.

Ban đầu Hồng Quân giảng đạo, cũng có Pháp và Thuật, trong đó bao gồm cả Trảm Tam Thi chi pháp.

Nghe Bàn Huyền giảng đạo, trong lòng Hồng Quân cũng thầm than, Bàn Huyền ngày càng cao thâm khó dò.

Hồng Quân thời đại Hỗn Độn, tu vi đạo hạnh e rằng cũng không bằng Bàn Huyền hiện tại.

Thậm chí, Hồng Quân hoài nghi hợp đạo thành công cũng chưa chắc đã đánh bại được Bàn Huyền.

Nhưng đã lựa chọn thành Thánh ở Hồng Hoang, Hồng Quân nhất định phải hợp đạo.

Chỉ là, lần lượt hợp đạo thất bại, Hồng Quân cũng bất đắc dĩ, khó khăn lắm mới có cơ hội hợp đạo, Bàn Huyền lại ra tay ngăn cản.

Trong lúc giảng đạo, khí vận trên người Bàn Huyền cũng tăng thêm một chút.

Hơn nữa, đạo hạnh của Bàn Huyền cũng có phần tinh tiến.

Cùng với việc tu vi tăng lên, cũng có thể kéo theo đạo hạnh tinh tiến.

Lại nói, Bàn Huyền có Hồng Mông linh bảo, cùng một thế giới Hỗn Nguyên thập cấp.

Dựa vào tu vi, Hồng Mông linh bảo và Bàn Huyền giới, đạo hạnh của Bàn Huyền tự nhiên tinh tiến nhanh chóng.

Ngoài ra, cùng với đạo hạnh của Bàn Huyền tinh tiến, Hỗn Độn Cửu Chuyển mà y lĩnh ngộ cũng có thể càng thêm hoàn thiện.

Lần này, Bàn Huyền giảng đạo chỉ kéo dài một trăm năm.

Khi Bàn Huyền giảng được mấy chục năm, Tây Vương Mẫu từ Tây Côn Luân đến.

Về phần Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, lại không đến kịp.

Quá nhiều đại năng đều không kịp đến bộ lạc Bàn Huyền.

Hiếm có dịp Bàn Huyền giảng đạo, không thể đến nghe quả là một điều tiếc nuối không nhỏ.

Chẳng biết từ lúc nào, Bàn Huyền giảng đạo đã được một trăm

năm.

Khi thời gian một trăm năm trôi qua, Bàn Huyền cũng ngừng giảng đạo.

Những người không kịp nghe Bàn Huyền giảng đạo, ai nấy đều đấm ngực dậm chân, có thể may mắn nghe được một hai câu, cũng là một tạo hóa to lớn.

Bởi vì Bàn Huyền giảng đạo trong bộ lạc, trong số người nghe đạo có phần lớn là Vu tộc, trong đó lại có phần lớn là Vu tộc không có nguyên thần.

Không có nguyên thần cũng không ngộ được Đại Đạo, may mà thông qua liên hệ huyết mạch Bàn Cổ, cũng có thể có thu hoạch.

Cũng vào lúc Bàn Huyền giảng đạo kết thúc, một đoàn công đức từ trên trời giáng xuống.

Bàn Huyền cũng không quá ngạc nhiên.

Lần giảng đạo này, Bàn Huyền thu hoạch cũng không nhỏ, đạo hạnh tinh tiến, Hỗn Độn Cửu Chuyển càng hoàn thiện, khí vận tăng thêm, giờ lại có thêm công đức.

Chỉ là, chỉ là Thiên Đạo công đức, công đức Thiên Đạo của một thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, lại không lọt vào pháp nhãn của Bàn Huyền.

Thiên Đạo của Bàn Huyền giới giáng hạ công đức, cũng tương tự như công đức Hồng Hoang.

Tuy không coi trọng, nhưng đã rơi xuống người Bàn Huyền, cũng tiện tay thu lấy, có thể luyện chế một kiện công đức linh bảo tặng người.

Về phần luyện chế công đức chí bảo, số lượng thu được lần này

lại không đủ.

Bàn Huyền tuy ở Hồng Hoang, nhưng cũng chú ý đến Bàn Huyền giới.

Côn Bằng của Bàn Huyền giới đã kiến lập Thiên Đình, Đế Tuấn làm Yêu Sư, Thái Nhất làm Đông Hoàng, tập hợp một lượng lớn Yêu tộc, và Phượng Hoàng tộc có một số xung đột.

Về phần Vu tộc của Bàn Huyền giới, số lượng quá ít, đã chậm hơn Yêu tộc một bước.

Chỉ là, vốn là Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tranh bá, cùng với sự trỗi dậy của Yêu tộc, lại thành tứ tộc chi tranh, có lẽ sẽ tứ bại câu thương, lại làm lợi cho Vu tộc.

Đối với nhân vật chính của trời đất trong Bàn Huyền giới, Bàn Huyền sẽ không can thiệp quá nhiều.

Lại nói, Bàn Huyền giới hiện tại chỉ có Vọng Thư là một Thánh nhân, có vẻ không ổn, cần phải có thêm một Thánh nhân nữa.

Hai Thánh nhân cũng có thể kìm hãm lẫn nhau.

Hồng Hoang, U Minh giới.

Cánh cửa Ma giới mở ra, hai bóng người bước ra, chính là La Hầu và Vô Thiên.

Ra khỏi Ma giới, hai người La Hầu hướng về Huyết Hải.

Cùng La Hầu sóng vai, ánh mắt Vô Thiên lóe lên, trong lòng cũng đang âm thầm tính toán.

La Hầu lần này đến Huyết Hải là vì Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên của Minh Hà.

Được Bàn Huyền trợ giúp, La Hầu đã lấy Hỗn Độn Thanh Liên làm căn cước.

Hiện tại, căn cước của La Hầu là Thập Nhị Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, nếu có thể thôn phệ Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, rất có khả năng khiến Hỗn Độn Thanh Liên trưởng thành lên thập tam phẩm.

Thập Nhị Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên và thập tam phẩm tuy chỉ chênh nhau một phẩm, nhưng chênh lệch lại rất lớn.

Tiên Thiên Liên Đài vốn đã ít, mà người dễ đối phó nhất lại là Minh Hà.

Như Thập Nhị Phẩm Kim Liên của Tiếp Dẫn, La Hầu tuy cũng thèm muốn, nhưng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Hiện tại, La Hầu chỉ là Chuẩn Thánh đại năng, Tiếp Dẫn lại là Thánh nhân Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, chênh lệch quá lớn.

Về phần Tịnh Thế Bạch Liên, trước tiên phải lấy được Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm của Tam Thanh, sau đó dung hợp, độ khó càng lớn hơn.

Diệt Thế Hắc Liên đã hóa thành Ma giới.

Tạo Hóa Thanh Liên chuyển hóa thành Hỗn Độn Thanh Liên, đang ở trong tay Bàn Huyền.

Tuy nhiên, La Hầu lại không biết Hỗn Độn Thanh Liên của Bàn Huyền đã bị hủy.

Với tu vi hiện tại của La Hầu, muốn đến được Huyết Hải cũng cần một khoảng thời gian không ngắn.

Vừa đến Huyết Hải, La Hầu vừa vận dụng pháp nhãn dò xét.

Dưới sự dò xét của La Hầu, tình hình Huyết Hải hiện ra rõ mồn một.

Huyết Hải không phải là một vùng đất chết, mà có A Tu La.

Minh Hà hiện tại cũng đang ở Huyết Hải.

“Thực lực của Minh Hà e rằng không kém đạo hữu.” Vô Thiên đột nhiên mở lời.

“Vậy cần đạo hữu tương trợ.” La Hầu nói.

Căn cước của Vô Thiên rất thần bí, La Hầu cũng không nhìn thấu.

Ngoài ra, tu vi của Vô Thiên cũng cao thâm khó lường.

Hiện tại, La Hầu và Vô Thiên cũng là quan hệ hợp tác, mọi người đều có cái mình cần.

Vì muốn có được Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, La Hầu mới quyết định ra tay với Minh Hà, nhưng Minh Hà cũng không phải là hạng tầm thường.

Hơn nữa, Minh Hà đã gia nhập Vu tộc, một khi Minh Hà gặp nguy hiểm, sức mạnh của Địa Phủ cũng sẽ can thiệp, thậm chí Bình Tâm cũng có thể từ trong luân hồi bước ra.

La Hầu cũng có tự biết mình, với thực lực hiện tại, đối đầu với Minh Hà không có nhiều nắm chắc.

Nhưng, nếu có Vô Thiên tương trợ, việc đoạt lấy Thập Nhị Phẩm Hồng Liên sẽ có nắm chắc lớn hơn.

Vô Thiên không nói gì, mọi chuyện đợi đến Huyết Hải rồi tính.

Về phần có giúp La Hầu hay không, cũng phải xem tình hình.

Hai người cũng chỉ là quan hệ hợp tác, Vô Thiên không phải là thuộc hạ của La Hầu.

Chương 295

Cùng với thời gian trôi qua, khoảng cách giữa hai người La Hầu và Vô Thiên đến Huyết Hải ngày càng gần.

Thực ra, Vô Thiên chỉ cần một cái thuấn di là có thể đến Huyết Hải.

Khi tu vi đạo hạnh của Bàn Huyền tăng lên, thực lực của Vô Thiên cũng sẽ mạnh hơn.

Trong mắt của mấy vị Thánh nhân, Vô Thiên chỉ là Chuẩn Thánh đại năng, nhưng tu vi Chuẩn Thánh chỉ là biểu tượng.

Tu vi thực sự của Vô Thiên đủ để khiến Thánh nhân kinh hãi. ...

Trong Huyết Hải, Minh Hà đang giảng đạo cho một đám A Tu La.

Bỗng nhiên, Minh Hà lòng dạ không yên, không khỏi bấm ngón tay tính toán.

Đơn giản suy tính một phen, Minh Hà biết gần đây mình có một kiếp số, có thể dùng Thập Nhị Phẩm Hồng Liên hóa giải, nhưng bảo Minh Hà từ bỏ Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, thật khó mà làm được.

“Kiếp số?

Ai sẽ?” Minh Hà mày nhíu chặt.

Cũng không còn tâm tình giảng đạo, Minh Hà liền bảo đám A Tu La trước mặt rời đi.

Có những kiếp số có thể tránh được, có những kiếp số không thể nào tránh được.

Trong lòng suy nghĩ, Minh Hà biết ở Huyết Hải không thể tránh được kiếp số, có thể đến luân hồi tránh một chút, nhưng cũng chỉ là

tạm thời.

Cuối cùng, Minh Hà quyết định đi gặp Bình Tâm.

Bình Tâm là phân thân của Hậu Thổ, đạo hạnh hơn xa Minh Hà có thể so sánh.

Với tu vi đạo hạnh hiện tại của Minh Hà, có thể khiến lòng dạ không yên, kiếp số này không phải chuyện tầm thường, đáng để coi trọng.

Đã quyết định, Minh Hà cũng không chần chừ, lập tức lên đường.

Từ trong Huyết Hải ra, Minh Hà hướng về Địa Phủ.

Chưa đợi Minh Hà đến Địa Phủ, đã bị một người chặn đường.

"La...

La Hầu?" Minh Hà trợn to mắt, vẻ mặt không thể tin nổi.

Đúng vậy, người chặn đường Minh Hà chính là La Hầu.

La Hầu mặc áo bào đen, một mái tóc dài tung bay, khí tức âm lãnh tà mị.

Trong nhận thức của Minh Hà, La Hầu sớm đã vẫn lạc, nhưng hiện tại lại xuất hiện trước mặt.

Bất luận là khí chất của La Hầu, hay ma khí trên người y, đều là độc nhất vô nhị.

Dù Thánh nhân biến thành La Hầu, cũng sẽ có khác biệt, muốn lừa gạt Minh Hà rất khó.

"Minh Hà đạo hữu, ngô muốn mượn đạo hữu một vật." La Hầu mở lời.

"Mượn?" Minh Hà nhíu mày, trong lòng nghĩ đến Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Quả nhiên, La Hầu vừa mở miệng đã muốn mượn Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Minh Hà cũng rõ, một khi cho La Hầu mượn Nghiệp Hỏa Hồng Liên, cũng đừng mong La Hầu sẽ trả lại.

"Nghiệp Hỏa Hồng Liên quan hệ đến khí vận A Tu La giáo, không thể cho đạo hữu mượn." Minh Hà không chút do dự từ chối.

Đối với việc Minh Hà từ chối, La Hầu cũng không ngạc nhiên, vốn đã nằm trong dự liệu.

Lúc này, Vô Thiên ẩn náu trong hư không gần đó chờ thời cơ hành động.

"Nếu vậy, đành phải làm một trận." La Hầu cũng không nói nhiều nữa.

Đêm dài lắm mộng, muốn có được Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, La Hầu không thể tránh khỏi một trận chiến với Minh Hà.

"Hừ, ta cũng đang muốn thi triển sở học trong lòng, phân cao thấp." Minh Hà cười lạnh.

Minh Hà không còn là Minh Hà ngày xưa, La Hầu cũng không còn là La Hầu ngày xưa.

Hiện tại, tu vi của Minh Hà không kém La Hầu.

Tức thì, Thập Nhị Phẩm Hồng Liên xuất hiện dưới chân Minh Hà, nghiệp hỏa hoành hành, Minh Hà hai tay cầm mỗi bên một thanh kiếm, chính là Nguyên Đồ và A Tỳ.

Nguyên Đồ và A Tỳ đều là thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, sắc bén vô cùng, giết người không dính nhân quả.

Thập Nhị Phẩm Hồng Liên công phòng nhất thể, uy lực to lớn.

Trong tay La Hầu xuất hiện một cây Phương Thiên Họa Kích,

cũng là một kiện thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Cùng là thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Phương Thiên Họa Kích trong tay La Hầu uy lực có phần kém hơn Minh Hà.

Ngoài một cây Phương Thiên Họa Kích, La Hầu còn đỉnh đầu Vạn Ma Tháp.

Khi Nguyên Đồ A Tỳ đối đầu với Phương Thiên Họa Kích, hai bên lại bất phân thắng bại.

Trong nháy mắt, La Hầu và Minh Hà đã đấu được mấy hiệp.

Ở gần đó, Vô Thiên ẩn náu trong hư không Hồng Hoang.

Hai vị Chuẩn Thánh đại năng chiến đấu, cũng kinh động đến mấy vị Thánh nhân. ...

Hồng Quân, Tam Thanh, Hậu Thổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, ai nấy đều kinh ngạc.

Nhất thời, mấy vị Thánh nhân đều giáng lâm U Minh giới.

Trong số các Thánh, Nguyên Thủy là người đầu tiên ra tay.

Ngay khi Nguyên Thủy định ra tay, Thái Thượng đã ngăn lại.

"Huynh trưởng, ..." Nguyên Thủy không hiểu nhìn Thái Thượng.

"Căn cước của La Hầu...

Hỗn Độn Thanh Liên." Thái Thượng thần sắc ngưng trọng.

Thông Thiên vốn cũng đang rục rịch, nghe Thái Thượng nói vậy, lại ngây người.

"Hỗn Độn Thanh Liên?" Nguyên Thủy sững sờ.

"Lẽ nào..." Thông Thiên cũng có suy đoán.

Tam Thanh đều biết, Bàn Huyền có Hỗn Độn Thanh Liên.

Nhìn nhau, Tam Thanh tuy không thể hoàn toàn xác định, nhưng cũng cho rằng La Hầu mười phần có tám chín là con cờ của Bàn Huyền. ...

La Hầu đã dám ra tay với Minh Hà, tự nhiên cũng lường trước được việc sẽ bại lộ.

Bàn Huyền và Hậu Thổ sẽ không ra tay giết La Hầu, các Thánh nhân còn lại, bất kỳ Thánh nhân nào ra tay, dù có thể giết được La Hầu, cũng phải trả một cái giá không nhỏ.

Cho nên, tuy có không ít rủi ro, La Hầu cũng không lùi bước.

Muốn La Hầu cứ trốn mãi trong Ma giới, không biết phải bao lâu mới có thể trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Bất kể ở Hồng Hoang, hay ở thế giới khác, căn cước đều vô cùng quan trọng.

Chỉ cần đoạt được Nghiệp Hỏa Hồng Liên của Minh Hà, La Hầu có cơ hội nâng cấp căn cước của mình từ Thập Nhị Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên lên thập tam phẩm.

Nếu có căn cước là Thập Tam Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, muốn đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng sẽ dễ dàng hơn không ít.

Hơn nữa, trong mắt La Hầu, Thập Nhị Phẩm Hồng Liên ở trong tay Minh Hà là lãng phí, chỉ có bị thôn phệ mới là tận dụng được hết công dụng.

Vừa giao thủ, La Hầu hoàn toàn không chiếm được chút lợi thế nào.

Bất luận là tu vi, thực lực, La Hầu và Minh Hà đều không chênh lệch nhiều.

Cứ như vậy, La Hầu và Minh Hà muốn phân thắng bại quả thực

rất khó khăn.

Lại qua một lát, Vô Thiên từ trong hư không bước ra, xuất kỳ bất ý đánh lén.

Khi Minh Hà phản ứng lại, một kích của Vô Thiên đã phá vỡ phòng ngự của Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

"Bành!" Khi một kích của Vô Thiên rơi xuống người Minh Hà, Minh Hà cũng bị thương không nhẹ.

Cùng lúc đó, La Hầu hiện ra bản thể, chính là một đóa Thập Nhị Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

"Không ổn!" Minh Hà cũng kinh hãi.

Chỉ thấy, Thập Nhị Phẩm Hồng Liên bị Hỗn Độn Thanh Liên vây khốn.

Khi Hỗn Độn Thanh Liên và Nghiệp Hỏa Hồng Liên tiếp xúc, nghiệp hỏa tiêu tan thành vô hình.

Nghiệp Hỏa Hồng Liên cũng đang từng chút một dung nhập vào Hỗn Độn Thanh Liên.

"Ngươi dám!" Minh Hà nghiến răng nghiến lợi.

Cùng với việc Hỗn Độn Thanh Liên thôn phệ Nghiệp Hỏa Hồng Liên, dấu ấn nguyên thần bên trong Nghiệp Hỏa Hồng Liên đang bị từng chút một xóa đi.

Minh Hà phẫn nộ gần như mất đi lý trí, Nguyên Đồ và A Tỳ trong tay hợp lại, kiếm khí phá không, chém về phía La Hầu.

Trong cơn thịnh nộ, Minh Hà chiến lực toàn khai.

Sát khí kinh khủng xuất hiện trên người Minh Hà.

Tuy nhiên, Vô Thiên lại chặn được Minh Hà.

“Cút ngay cho ngô.” Minh Hà nghiến răng kèn kẹt.

Mặc dù Minh Hà phẫn nộ, nhưng nhất thời lại không thể đột phá được sự ngăn cản của Vô Thiên.

Thời cơ Vô Thiên ra tay nắm bắt rất tốt.

Chính vì Vô Thiên ra tay, La Hầu mới có cơ hội thôn phệ Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Hiện tại, có Vô Thiên chặn Minh Hà, lại tranh thủ được thời gian cho La Hầu.

Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa, cùng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, mấy vị Thánh nhân ra tay phong tỏa hư không, tránh cho La Hầu chạy thoát.

Hậu Thổ lại không ra tay.

Có mấy vị Thánh nhân phong tỏa hư không, La Hầu muốn thoát thân quả thực rất khó.

Muốn trong thời gian ngắn hoàn toàn thôn phệ Nghiệp Hỏa Hồng Liên cũng không quá khả thi.

Lúc này, tình cảnh của La Hầu không ổn.

Tuy nhiên, một luồng đại pháp lực đột nhiên xuất hiện từ hư không, rơi xuống người La Hầu.

Pháp lực của Bàn Huyền.

Dưới một kích pháp lực của Bàn Huyền, hư không vỡ vụn.

Trong nháy mắt, La Hầu bị Bàn Huyền đưa đến hỗn độn ngoài cõi.

Mọi chuyện nói thì dài, nhưng từ lúc La Hầu bắt đầu thôn phệ Nghiệp Hỏa Hồng Liên đến giờ, chưa đến một giây.

“Bàn Huyền tại sao lại cứu La Hầu?” “La Hầu quả nhiên là con cờ

của Bàn Huyền, Bàn Huyền rốt cuộc có kế hoạch gì?" Mấy vị Thánh nhân trong lòng đang suy đoán. ...

Ngoài Hồng Hoang, trong hỗn độn vô tận.

Chương 296

Một màu xám mịt mù, vô lượng khí hỗn độn đang cuộn trào.

Bị truyền tống đến hỗn độn, La Hầu cũng đầy dấu hỏi.

"Bàn Huyền rốt cuộc có mục đích gì?" La Hầu trong lòng có chút bất an.

Hoàn toàn không hiểu được suy nghĩ trong lòng Bàn Huyền, mới khiến La Hầu bất an.

Chỉ là, La Hầu tạm thời cũng không định quay về Hồng Hoang, quyết định trước tiên ở trong hỗn độn nâng cấp căn cước lên Thập Tam Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

Đợi căn cước nâng cấp lên Thập Tam Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên rồi, La Hầu sẽ thử đột phá Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

"Tại sao?" Minh Hà trong lòng gào thét, trong ánh mắt cũng có một tia oán độc.

Sự phong tỏa của mấy vị Thánh nhân, bị dễ dàng đột phá, nhìn khắp Hồng Hoang, ngoại trừ Bàn Huyền cũng không có người thứ hai.

Không nghi ngờ gì, Bàn Huyền đã cứu La Hầu.

Hiện tại, La Hầu đã bị truyền tống đến hỗn độn ngoài cõi, mấy vị Thánh nhân dù có đi ra ngoài cõi tìm kiếm, trong thời gian ngắn cũng chưa chắc đã tìm được.

Lúc này, Minh Hà trong lòng vừa phẫn nộ, vừa không cam tâm.

Hậu Thổ mày nhíu chặt, có chút suy nghĩ.

Hậu Thổ biết La Hầu là một quân cờ của Bàn Huyền, nhưng quân

cờ này còn quan trọng hơn Minh Hà sao?

Hiện tại, tu vi của Minh Hà cũng không kém La Hầu, lại sớm đã gia nhập Vu tộc, là chủ nhân của Huyết Hải.

A Tu La nhất tộc tuy chưa bị Minh Hà hoàn toàn khống chế, nhưng ảnh hưởng của Minh Hà trong A Tu La nhất tộc cũng cực lớn.

Trở mặt với Minh Hà đối với Vu tộc hại nhiều hơn lợi.

Nhưng Bàn Huyền đã cứu La Hầu, chứng tỏ tầm quan trọng của La Hầu vượt xa Minh Hà.

Vì không hiểu suy nghĩ trong lòng Bàn Huyền, Hậu Thổ cũng không tiện nói gì.

"Cũng chỉ có thể để Minh Hà chịu thiệt thòi." Hậu Thổ thầm nghĩ.

Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều không liên quan đến mình.

Hồng Quân và Tam Thanh lại ánh mắt lóe lên, đang cân nhắc việc lợi dụng Minh Hà.

Nếu Minh Hà phản bội Vu tộc, đối với Vu tộc cũng là một đả kích.

Chỉ là, Minh Hà chưa chắc đã có gan đó.

Hồng Quân và Tam Thanh dù có hứa bảo vệ Minh Hà, bốn người Hồng Quân liên thủ có thể chống lại Bàn Huyền sao?

Cho nên, một khi Minh Hà phản bội Vu tộc, Bàn Huyền muốn Minh Hà thân tử đạo tiêu, Minh Hà cũng không sống nổi.

Hậu Thổ lại đang suy nghĩ bù đắp cho Minh Hà một chút. ...

Trong hỗn độn vô tận.

Một đóa Thập Nhị Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên đang chậm rãi xoay chuyển, lượng lớn khí hỗn độn từ bốn phương tám hướng trào đến.

Vừa hấp thu khí hỗn độn, Hỗn Độn Thanh Liên vừa thôn phệ

Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Trong Nghiệp Hỏa Hồng Liên có dấu ấn nguyên thần của Minh Hà, nhưng dấu ấn nguyên thần đã bị xóa đi rồi.

Tức là, Nghiệp Hỏa Hồng Liên hiện tại là vật vô chủ, cũng khiến La Hầu thôn phệ dễ dàng hơn.

Dưới sự thôn phệ của Hỗn Độn Thanh Liên, phẩm cấp của Nghiệp Hỏa Hồng Liên đã hạ xuống.

Lúc này, Nghiệp Hỏa Hồng Liên chỉ còn thập nhất phẩm.

Từ thập nhị phẩm hạ xuống thập nhất phẩm, tiếp đó, lại hạ xuống thập phẩm, sau đó...

Cùng với việc Nghiệp Hỏa Hồng Liên không ngừng hạ cấp, Hỗn Độn Thanh Liên lại đang nhanh chóng trưởng thành.

"Có thể được, chỉ cần hoàn toàn thôn phệ hết Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Thập Nhị Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên có thể nâng cấp lên thập tam phẩm." La Hầu trong lòng cũng có chút kích động.

Hỗn Độn Thanh Liên là bản thể của La Hầu, cùng với việc phẩm cấp Hỗn Độn Thanh Liên tăng cao, cũng là căn cước của La Hầu tăng lên.

Cũng không biết qua bao lâu, Nghiệp Hỏa Hồng Liên đã bị Hỗn Độn Thanh Liên hoàn toàn thôn phệ.

Khi hoàn toàn thôn phệ hết Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Hỗn Độn Thanh Liên đã nâng cấp lên thập tam phẩm.

Cũng vào lúc Hỗn Độn Thanh Liên nâng cấp lên thập tam phẩm, La Hầu rõ ràng cảm nhận được sự thay đổi của căn cước.

Căn cước tăng lên, không chỉ thân thể càng thêm mạnh mẽ, mà còn

có không ít lợi ích khác.

Với căn cước hiện tại của La Hầu, muốn đột phá tu vi lên Hỗn Nguyên nhất trọng thiên cũng dễ dàng hơn không ít.

"Hử?" Đứng dậy, La Hầu nhìn về phía xa hàng tỷ vạn quang niên.

Khi căn cước của La Hầu nâng cấp thành Thập Tam Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, cũng có một cảm ứng vi diệu.

Lòng hiếu kỳ thôi thúc, La Hầu lên đường đến đó.

Hàng tỷ vạn quang niên dưới chân La Hầu cũng chỉ trong một khoảnh khắc.

Một khe nứt không gian méo mó, ngăn cách khí hỗn độn xung quanh.

"..." Nhìn khe nứt không gian trước mắt, La Hầu trợn to mắt.

Quan sát kỹ lưỡng, La Hầu cũng nhìn ra được một số manh mối, khe nứt không gian nối liền với một thế giới, về phần là thế giới cấp bậc nào thì không biết, thế giới đó có lẽ cách đây rất xa, cũng có lẽ không xa.

Một thế giới chưa biết, đã gợi lên hứng thú của La Hầu.

Có thể xác định, thế giới mà khe nứt không gian nối liền không phải là Hồng Hoang.

Lại qua một lúc, La Hầu cắn răng, bay vào khe nứt không gian trước mắt.

Vừa tiến vào bên trong khe nứt không gian, trước mắt là một màu đen kịt.

Trong bóng tối vĩnh hằng, phảng phất như hư vô vô tận.

La Hầu ổn định đạo tâm.

Vì trong bóng tối không có khái niệm thời gian, cũng không biết qua bao lâu, phía trước cuối cùng cũng xuất hiện một chút ánh sáng.

Tiếp đó, ánh sáng càng ngày càng chói mắt.

La Hầu không nhịn được nhắm mắt lại.

Khi cảm nhận được gió thổi, cùng thiên địa linh khí, La Hầu mới mở mắt ra.

Vừa mở mắt, La Hầu ngây người.

Nhìn ra xa, trời xanh mây trắng, trên đại địa núi non trùng điệp, khí tức hoang dã phả vào mặt.

Vô số cự thú man hoang đi lại trên đại địa.

"Thế giới Hỗn Nguyên thập cấp?" La Hầu không khỏi kinh ngạc.

Thiên Đạo của thế giới này không bài xích La Hầu, nhưng cũng không quyến luyến.

Khi La Hầu vận dụng pháp nhãn quan sát kỹ thế giới này, lại ngơ ngác.

Thế giới này có Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, có Yêu tộc, về phần Vu tộc lại chưa xuất thế.

Quan trọng nhất, thế giới này cũng có Hồng Quân, Tam Thanh, La Hầu, Dương Mi...

Đúng vậy, thế giới này cũng có La Hầu.

Lại nhìn thần sơn trụ trời ở trung tâm thế giới, có một cây Hỗn Độn linh căn.

"...

Thiên Tiên giới?" La Hầu trong lòng khẽ động.

Hồng Hoang là Địa Tiên giới, La Hầu biết ngoài Hồng Hoang có

một Thiên Tiên giới.

Mỗi Thánh nhân đều biết sự tồn tại của Thiên Tiên giới, dưới Thánh nhân cũng có một số đại năng biết, nhưng lại không có một Thánh nhân nào có thể giáng lâm Thiên Tiên giới.

Hiện tại, La Hầu gần như có thể xác định đây là Thiên Tiên giới.

Nhưng La Hầu cũng có thắc mắc, không phải cấp bậc của Thiên Tiên giới thua xa Hồng Hoang sao?

Thiên Tiên giới dù có nâng cấp, cũng không nên nhanh như vậy chứ!

Nhưng thế giới này rõ ràng là một thế giới Hỗn Nguyên thập cấp.

Lại quan sát một phen, La Hầu cảm ngộ Thiên Đạo của thế giới này, và dò biết thiên cơ.

"Thế giới này dường như đã có một Thiên Đạo Thánh nhân, không phải Hồng Quân, cũng không phải Tam Thanh, rốt cuộc là ai?" "Côn Bằng làm Yêu Hoàng, Đế Tuấn làm Yêu Sư?" "Vu tộc chưa xuất thế, cũng không biết khí vận Vu tộc có phải là một sinh linh hay không." Nhất thời, La Hầu trong lòng có đủ loại suy nghĩ.

Cũng vào lúc này, Thượng Thương Chi Nhãn xuất hiện, nhìn chằm chằm La Hầu.

Tiếp đó, có một đoàn công đức lớn giáng xuống, cùng một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Chỉ cần La Hầu hấp thu công đức, lại mượn một đạo Hồng Mông Tử Khí, là có thể trở thành Thiên Đạo Thánh nhân của thế giới này.

"Hả?" La Hầu sắc mặt thay đổi.

Thiên Đạo đột nhiên giáng hạ đại công đức và một đạo Hồng Mông Tử Khí, rõ ràng là muốn La Hầu thành Thánh.

Lại nghĩ đến khe nứt không gian trước đó.

"Lẽ nào... thế giới này là do Bàn Huyền khai tịch?" La Hầu trong lòng kinh hãi.

Đại công đức và một đạo Hồng Mông Tử Khí đều rơi xuống người La Hầu.

La Hầu lại không vội hấp thu công đức, Hồng Mông Tử Khí thì dung nhập vào nguyên thần, nhưng chỉ là sơ bộ dung hợp.

Nếu thế giới này do Bàn Huyền khai tịch, Thiên Đạo cũng nằm trong sự chưởng khống của Bàn Huyền, vậy thì, thành Thánh ở thế giới này cũng bị Bàn Huyền khống chế.

Nhưng Thiên Đạo đã cho công đức và Hồng Mông Tử Khí, La Hầu nếu không thành Thánh, không chừng sẽ bị thiên khiển.

"Thế giới này có khả năng là do Bàn Huyền khai tịch, sở dĩ cứu ta, là muốn ta thành Thánh ở thế giới này!" La Hầu sắc mặt không tốt lắm.

Chỉ là, La Hầu muốn rời khỏi thế giới này cũng cần không ít thời gian, Thiên Đạo chắc chắn sẽ không cho quá nhiều thời gian.

Nếu cần thiết, Bàn Huyền e rằng sẽ giáng lâm thế giới này, lúc đó, một ngón tay cũng có thể nghiền chết La Hầu.

Lúc này, La Hầu cũng hối hận, không nên tiến vào thế giới này.

Đột nhiên, một người cất tiếng ca, lại là một nữ thần tuyệt mỹ.

"Vọng Thư!" Khi nhìn thấy người đó, La Hầu như có điều suy nghĩ.

Vọng Thư vốn là Vận Mệnh Ma Thần, tu vi và đạo hạnh đều trên La Hầu, nhưng cũng không địch lại Bàn Cổ.

Chỉ là, La Hầu không ngờ Vọng Thư lại thành Thánh ở thế giới

này.

Nhìn thấy Vọng Thư, La Hầu càng xác định thế giới này do Bàn Huyền khai tịch.

“La Hầu đạo hữu thật có tạo hóa, sẽ là Thánh nhân thứ hai của giới này.” Vọng Thư cười nói.

Tuy trên mặt tươi cười, nhưng trong lòng Vọng Thư lại có chút bất mãn.

Vốn dĩ, Vọng Thư ở thế giới này là một người dưới vạn người trên, nhưng nếu La Hầu thành Thánh ở thế giới này, sẽ kìm hãm Vọng Thư.

Rõ ràng Bàn Huyền muốn lợi dụng La Hầu để kìm hãm Vọng Thư.

Biết được dụng ý của Bàn Huyền, Vọng Thư cũng không thể làm gì khác, sinh tử của nàng đều bị Bàn Huyền nắm trong tay.

Chương 297

Bàn Huyền đã muốn La Hầu trở thành Thánh nhân thứ hai của thế giới này, Vọng Thư cũng không thể ngăn cản.

Đã không thể ngăn cản, Vọng Thư có cần thiết phải làm tốt quan hệ với La Hầu.

Mọi thứ đều tương đối, La Hầu thành Thánh sẽ kìm hãm Vọng Thư, nhưng nếu hai người làm tốt quan hệ, có hợp tác, có thể làm suy yếu sự khống chế của Bàn Huyền đối với thế giới này.

Đương nhiên, Bàn Huyền đã muốn dùng La Hầu để kìm hãm Vọng Thư, không thể nào để La Hầu và Vọng Thư có hợp tác.

Muốn để Bàn Huyền và Vọng Thư có mâu thuẫn, có rất nhiều phương pháp.

"Thành Thánh trong một thế giới do Bàn Huyền khai tịch?" La Hầu trong lòng do dự.

Thấy La Hầu do dự, Vọng Thư có một tia châm biếm.

La Hầu có thể từ chối sao?

Nếu không trở thành Thiên Đạo Thánh nhân của thế giới này, La Hầu có thể sống sót rời khỏi thế giới này sao?

Thiên Đạo giáng hạ đại công đức và một đạo Hồng Mông Tử Khí cho La Hầu, chính là ý chí của Bàn Huyền.

Ý chí của Bàn Huyền, hiện tại La Hầu không thể phản kháng.

Dù tu vi La Hầu đạt đến Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, cũng không thể chống lại Bàn Huyền.

Chênh lệch quá lớn, La Hầu không có lựa chọn nào khác.

Chỉ suy nghĩ một lát, La Hầu bất đắc dĩ thở dài.

Đã biết không có lựa chọn, La Hầu cũng chỉ có thể thành Thánh.

Chỉ là, trước khi thành Thánh, cần phải giải quyết La Hầu của thế giới này.

Một thế giới tồn tại hai La Hầu thì còn ra thể thống gì?

Đã quyết định, La Hầu cũng không nói nhiều với Vọng Thư, trực tiếp hướng về Tây phương Tu Di sơn.

Nhìn ra được La Hầu muốn làm gì, Vọng Thư cũng không theo.

"Nhân lúc La Hầu chưa thành Thánh, cần phải mưu tính kỹ lưỡng một phen." Vọng Thư thầm nghĩ.

Hiện tại, trên người La Hầu có đại công đức, có một đạo Hồng Mông Tử Khí, bất cứ lúc nào cũng có thể thành Thánh.

Một khi La Hầu thành Thánh, Bàn Huyền giới sẽ có hai Thánh nhân, ưu thế của Vọng Thư sẽ bị phá vỡ. ...

Bàn Huyền giới và Hồng Hoang quả thực như đúc từ một khuôn.

Tây phương Tu Di sơn, thánh địa của Ma tộc thế giới này.

Khi La Hầu đến Tu Di sơn, La Hầu trong Tu Di sơn cũng có cảm giác.

Rất nhanh, La Hầu trong Tu Di sơn bay ra.

Hai La Hầu đối mặt nhau, một người cầm Phương Thiên Họa Kích, một người chân đạp Hắc Liên.

La Hầu chân đạp Hắc Liên kinh ngạc.

"Ngươi cũng xứng gọi là La Hầu?" La Hầu cầm Phương Thiên Họa Kích khinh thường nói.

"Ngươi là thần thánh phương nào?" La Hầu chân đạp Hắc Liên

thần sắc khá ngưng trọng.

La Hầu số một cười lạnh, nhưng cũng không nói nhiều nữa.

Trước đó, La Hầu số một đã quyết định, diệt nguyên thần La Hầu số hai, sau đó luyện hóa thân thể La Hầu số hai thành phân thân.

Trong Bàn Huyền giới, Tây phương Tu Di sơn.

Trên không trung vạn trượng, gió cuộn mây bay.

Bỗng nhiên, ma khí ngút trời.

La Hầu số một đấu với La Hầu số hai.

Hai La Hầu hình dáng, dung mạo, thậm chí khí chất, đều giống nhau, nhưng tu vi đạo hạnh lại chênh lệch không nhỏ.

"Ầm!" Cùng với việc La Hầu số một ra tay, Phương Thiên Họa Kích xé toạc hư không, vô biên ma khí cuồn cuộn.

"Hả?" La Hầu số hai kinh hãi thất sắc.

Bất luận là sự tinh thuần của ma khí, hay sự khổng lồ của ma khí, La Hầu số một đều chiếm ưu thế.

La Hầu số hai vốn chỉ là phiên bản nhái của 'Hồng Hoang cấu hình thấp', Bàn Huyền giới tuy nhanh chóng nâng cấp, có thể sánh ngang Hồng Hoang, nhưng sinh linh trong Bàn Huyền giới lại không trưởng thành nhanh như vậy.

Dưới sự công kích của La Hầu số một, La Hầu số hai chật vật vô cùng, mới mấy hiệp đã bị thương.

La Hầu số một lại chưa dùng hết toàn lực.

Thấy biểu hiện của La Hầu số hai, La Hầu số một càng thêm khinh thường.

Lại chiến đấu thêm mấy hiệp, La Hầu số hai càng thêm hiểm

tượng hoàn sinh.

Thấy không địch lại, La Hầu số hai xoay người bỏ chạy, nhưng La Hầu số một lại không cho cơ hội.

Chỉ thấy, công thế của La Hầu số một càng thêm lăng lệ, khiến La Hầu số hai vốn đã áp lực cực lớn không còn sức chống đỡ.

"Rốt cuộc là ai?

Tại sao lại giống ta như vậy?

Thực lực lại mạnh đến thế?" La Hầu số hai có chút thắc mắc.

"Bành!" Binh khí trong tay La Hầu số hai bị đánh bay, Hắc Liên dưới chân cũng gần như vỡ nát.

Thắng bại đã phân.

La Hầu số hai thất bại mở miệng cầu xin tha thứ, nhưng La Hầu số một lại không hề động lòng.

Tiếp đó, dưới pháp lực của La Hầu số một, nguyên thần La Hầu số hai xuất khiếu.

Khi nguyên thần La Hầu số hai vừa xuất khiếu, đã bị một đoàn ma khí bao phủ.

Trong ma khí, nguyên thần La Hầu số hai gào thét thảm thiết, giãy giụa, cuối cùng bị tiêu diệt.

Diệt nguyên thần La Hầu số hai, thân thể La Hầu số hai bị luyện hóa thành phân thân.

Về phần Hồng Quân của thế giới này, La Hầu cũng không định bỏ qua.

Giết không được Hồng Quân của Hồng Hoang, giết Hồng Quân của thế giới này cũng có thể khiến ý niệm thông suốt một chút.

Chỉ là, có thể đợi sau khi thành Thánh rồi đi diệt Hồng Quân.

Vừa nghĩ, La Hầu vừa đáp xuống Tu Di sơn.

Do nguyên thần La Hầu số hai bị diệt, Ma tộc Tu Di sơn có chút xáo trộn.

Càng có một số ma đầu muốn báo thù cho Ma Tổ.

La Hầu cũng không nương tay, thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết.

Một sinh linh địch với La Hầu, giết một, trăm triệu người địch với ta, giết trăm triệu.

Nếu cả thế giới đều là địch, hủy thiên diệt địa.

Trong vòng một ngày, Tu Di sơn máu chảy thành sông.

Tùy tay đồ sát hàng trăm triệu sinh linh, tuy La Hầu nghiệp lực quấn thân, nhưng lại không có chút chuyện gì, vừa không có thiên kiếp giáng xuống, cũng không có thiên khiển, cảm ngộ Thiên Đạo cũng không bị ảnh hưởng.

Công đức có thể triệt tiêu nghiệp lực, La Hầu hiện tại không chỉ nghiệp lực quấn thân, cũng có đại công đức tại thân, nhưng lại không dùng công đức để triệt tiêu nghiệp lực.

Trực tiếp hấp thu công đức để tăng tu vi đạo hạnh, trong quá trình đó, một đạo Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần cũng bị nhanh chóng luyện hóa.

Trong thời gian ngắn ngủi, công đức tiêu hao hết sạch, tu vi và đạo hạnh của La Hầu đều có sự tinh tiến không nhỏ.

Một đạo Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần La Hầu cũng bị hoàn toàn luyện hóa.

Khi một đạo Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần bị hoàn toàn

luyện hóa, nguyên thần của La Hầu cũng ký thác vào Thiên Đạo của thế giới này.

Tức thì, trời đất xuất hiện dị tượng.

La Hầu, thành Thánh!

Tường vân thụy khí, nhân uân khắp nơi, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, tử khí hà quang, càng có uy thế Thánh nhân bao phủ tam giới lục đạo.

Vô số sinh linh quỳ lạy.

Cùng với việc La Hầu thành Thánh, tu vi nguyên thần đã đột phá Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, thân thể cũng bắt đầu chuyển hóa thành Thánh thể.

Chỉ cần một ít thời gian, thân thể La Hầu sẽ chuyển hóa thành đạo thể Thánh nhân.

Thập Tam Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên chuyển hóa thành Thánh thể, quả thực kinh khủng như vậy. ...

Tây Côn Luân, Ngọc Kinh sơn.

Hồng Quân mặt mày tái nhợt, không dám tin nhìn về phía Tây.

“La Hầu thành Thánh?

Sao có thể?” Hồng Quân quả thực không dám tin.

Từ trước đến nay, tu vi đạo hạnh của Hồng Quân và La Hầu đều ngang ngửa nhau, Hồng Quân hiện tại cách thành Thánh còn xa, nhưng La Hầu lại thành Thánh, khiến Hồng Quân khó có thể chấp nhận.

Chỉ là, Hồng Quân lại không biết La Hầu này không phải La Hầu kia.

Sau khi kinh ngạc, Hồng Quân có cảm giác bất an mãnh liệt.

Cũng không kịp nghĩ nhiều, Hồng Quân định rời khỏi Ngọc Kinh sơn, nhưng một luồng ma khí lại từ trên trời giáng xuống.

"La Hầu, ngươi không phải là con người." Hồng Quân vừa kinh vừa giận.

Hồng Quân không ngờ La Hầu vừa thành Thánh đã ra tay đối phó mình.

Dưới Thánh nhân đều là sâu kiến, thực lực của Hồng Quân dưới Thánh nhân không tồi, nhưng trước mặt Thánh nhân lại không chịu nổi một kích.

Đối mặt với luồng ma khí từ trên trời giáng xuống, Hồng Quân không thể tránh né, cũng không thể chống đỡ.

"Ầm!" Ma khí rơi xuống người Hồng Quân.

Trong ma khí, thân thể và nguyên thần của Hồng Quân đều bị xâm thực, sắp hóa thành tro bụi.

La Hầu muốn Hồng Quân thần hình câu diệt.

Hồng Quân tế ra linh bảo hộ thân, lại không thể chống đỡ ma khí.

Luồng ma khí đó tuy trông không mạnh, nhưng Hồng Quân lại vô lực.

Dưới sức mạnh tuyệt đối, mặc cho con kiến giãy giụa thế nào cũng là vô ích.

Không thể thoát ra, chỉ có thể trơ mắt nhìn mình bị ma khí xâm thực.

Khoảnh khắc này, Hồng Quân dù muốn tự bạo cũng không làm được.

Trong tuyệt vọng và không cam tâm, thân thể và nguyên thần của Hồng Quân hóa thành tro bụi.

Diệt Hồng Quân, luồng ma khí đó cũng biến mất. ...

Một nơi nào đó trên đại địa Bàn Huyền, Dương Mi nhìn về phía Tây Côn Luân, trong lòng thầm than.

Chương 298

Hồng Quân cứ thế thân tử đạo tiêu, khiến người ta cảm khái.

“La Hầu thành Thánh, Ma tộc cũng sắp trỗi dậy rồi.” Dương Mi thầm nghĩ.

Trước có Long Phượng Kỳ Lân tam tộc trỗi dậy, sau đó lại có Yêu tộc trỗi dậy, hiện tại La Hầu thành Thánh, Ma tộc tất nhiên cũng sẽ trỗi dậy.

Bốn nhân vật chính của lượng kiếp, lại thêm Ma tộc, là năm nhân vật chính của lượng kiếp. ...

Vọng Thư không ra tay cứu Hồng Quân, nàng và Hồng Quân không có giao tình, vì cứu Hồng Quân mà trở thành địch với La Hầu, quả thực không đáng.

“Bàn Huyền tại sao lại để La Hầu thành Thánh ở thế giới này?” Vọng Thư không hiểu.

Bàn Huyền đã để La Hầu thành Thánh ở thế giới này, tất nhiên có sự cân nhắc của y.

Không nghĩ ra, Vọng Thư cũng không nghĩ nữa.

Nói chung, Vọng Thư và La Hầu cũng có chút đồng bệnh tương liên.

Trở thành Thiên Đạo Thánh nhân của một thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, nếu thế giới đó vô chủ, cũng không tệ, nhưng thế giới có chủ, lại bị người khác chế ngự.

Hiện tại, không chỉ Vọng Thư bị Bàn Huyền chế ngự, La Hầu cũng vậy. ...

Bàn Huyền ở Hồng Hoang đối với những gì xảy ra trong Bàn Huyền giới đều rõ như lòng bàn tay.

La Hầu trước diệt nguyên thần La Hầu của Bàn Huyền giới, sau khi thành Thánh lại diệt Hồng Quân.

La Hầu và Hồng Quân trong Bàn Huyền giới vẫn lạc, Bàn Huyền cũng không để ý.

La Hầu của Hồng Hoang sau khi thành Thánh trong Bàn Huyền giới, việc nâng cấp căn cước cũng sẽ nhanh hơn rất nhiều.

E rằng không cần mấy nguyên hội, căn cước của La Hầu sẽ từ Thập Tam Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên nâng cấp lên nhị thập tam phẩm.

Bỗng nhiên, tâm thần Bàn Huyền khẽ động, lại phát hiện lục đạo luân hồi của thế giới Hồng Hoang có chút thay đổi.

Đơn giản suy tính một chút, Bàn Huyền cũng biết đã xảy ra chuyện gì.

Hậu Thổ lại muốn từ Thiên Đạo Thánh nhân chuyển hóa thành Địa Đạo Thánh nhân.

Thiên Địa Nhân tam đạo song hành, Hồng Hoang có Thiên Đạo Thánh nhân, lại không có Địa Đạo Thánh nhân và Nhân Đạo Thánh nhân, quả thực không đủ hoàn thiện.

Hồng Hoang có tám Thánh nhân, thiếu Hậu Thổ thì còn bảy Thiên Đạo Thánh nhân, nhưng nếu Hậu Thổ trở thành Địa Đạo Thánh nhân, lại có thể hoàn thiện thế giới, lại là một trận đại công đức.

Hơn nữa, sau khi trở thành Địa Đạo Thánh nhân, sự chưởng khống đối với luân hồi cũng sẽ tăng cường, có rất nhiều lợi ích.

Vừa nghĩ, Bàn Huyền vừa thuấn di đến U Minh Địa Phủ.

Khi Bàn Huyền vào trong luân hồi, cảm nhận được lục đạo chi lực đang hướng về một nơi nào đó trong luân hồi.

Theo lục đạo chi lực, nhanh chóng nhìn thấy Hậu Thổ.

Hình chiếu của Địa Đạo Hồng Hoang xuất hiện sau lưng Hậu Thổ.

Nguyên thần của Hậu Thổ ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang đang chuyển dời sang Địa Đạo Hồng Hoang.

Hậu Thổ tâm không vướng bận, sự xuất hiện của Bàn Huyền cũng không làm phiền.

Lúc này, Hậu Thổ đang từ Thiên Đạo Thánh nhân chuyển hóa thành Địa Đạo Thánh nhân, nếu bị quấy rầy, hậu quả khôn lường.

Bàn Huyền không quấy rầy Hậu Thổ, mà ra tay tương trợ.

Có Bàn Huyền ra tay, Hậu Thổ muốn từ Thiên Đạo Thánh nhân chuyển hóa thành Địa Đạo Thánh nhân cũng dễ dàng hơn.

Lại qua một lát, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ba người cũng đến trong luân hồi.

Hồng Quân và Tam Thanh lại không đến.

Nữ Oa ba người dù sao cũng đã gia nhập Vu tộc, Hồng Quân và Tam Thanh thì không.

Từ Thiên Đạo Thánh nhân chuyển hóa thành Địa Đạo Thánh nhân, đổi lại là Nữ Oa và những người khác, chưa chắc đã làm, nhưng Hậu Thổ lại khác.

Hậu Thổ chuyển hóa thành Địa Đạo Thánh nhân lợi nhiều hơn hại, các Thánh nhân khác chưa chắc đã vậy.

Lúc này, Hồng Quân và Tam Thanh tuy không ở trong luân hồi, nhưng cũng biết Hậu Thổ đang từ Thiên Đạo Thánh nhân chuyển hóa

thành Địa Đạo Thánh nhân.

Thiên Đạo Thánh nhân có thể dĩ thân hợp đạo, Địa Đạo Thánh nhân và Nhân Đạo Thánh nhân cũng có thể.

Nếu Hậu Thổ sau khi chuyển hóa thành Địa Đạo Thánh nhân dĩ thân hợp Địa Đạo, Bàn Huyền cũng có thể giúp đỡ.

Thời gian thoáng qua, mấy ngày đã trôi qua.

Sau mấy ngày, Hậu Thổ đã thành công chuyển hóa từ Thiên Đạo Thánh nhân thành Địa Đạo Thánh nhân.

Địa Đạo Hồng Hoang hiện tại không bằng Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng yếu cũng có cái tốt của yếu, dễ siêu thoát hơn.

Thiên Đạo Thánh nhân muốn siêu thoát Thiên Đạo rất khó, gần như không có một chút khả năng, Địa Đạo Thánh nhân muốn siêu thoát Địa Đạo, độ khó lại nhỏ hơn nhiều.

Khi Hậu Thổ trở thành Địa Đạo Thánh nhân, sự khống chế đối với luân hồi cũng mạnh hơn.

Cùng với một ý niệm của Hậu Thổ, một luồng Địa Đạo chi lực gia trì lên người.

Dưới sự gia trì của Địa Đạo chi lực, thực lực của Hậu Thổ tăng mạnh.

"Có thể vận dụng Địa Đạo chi lực lớn hơn trong tưởng tượng." Hậu Thổ thầm nghĩ.

Tiếp đó, có đại công đức giáng xuống.

Địa Đạo Thánh nhân xuất hiện, khiến Hồng Hoang càng hoàn thiện, đây là đại công đức.

Nếu Nhân Đạo Thánh nhân lại xuất hiện, cũng là một đại công đức.

Đại công đức rơi xuống người Hậu Thổ, nàng trực tiếp hấp thu để tăng tu vi.

Dưới sự trợ giúp của đại công đức, tu vi Hậu Thổ có phần tăng lên, nhưng lại không đột phá.

Tu vi ở tầng thứ của Hậu Thổ hiện tại, muốn có đột phá rất khó.

Khí vận Vu tộc cũng có chút thay đổi, lại tăng thêm một chút. ...

"Hậu Thổ đã chuyển hóa thành Địa Đạo Thánh nhân." "Vu tộc đối với luân hồi khống chế càng mạnh, người khác đừng hòng nhúng tay vào!" "Thiếu một Thiên Đạo Thánh nhân, bảy Thiên Đạo Thánh nhân còn lại đều có lợi." ...

Việc Hậu Thổ từ Thiên Đạo Thánh nhân chuyển hóa thành Địa Đạo Thánh nhân không phải là bí mật, cũng không thể giữ bí mật, trong thời gian ngắn có vô số sinh linh biết được.

Nhất thời, Hậu Thổ trở thành chủ đề nóng của Hồng Hoang.

Đối với việc Hậu Thổ từ Thiên Đạo Thánh nhân chuyển hóa thành Địa Đạo Thánh nhân, có người đồng tình, có người không đồng tình.

Thiên Đạo, Địa Đạo và Nhân Đạo của Hồng Hoang về vị thế là bình đẳng, nhưng hiện tại Thiên Đạo lại là mạnh nhất.

Địa Đạo và Nhân Đạo tuy đã hiển hiện, nhưng cộng lại cũng không bằng Thiên Đạo.

Thiên Đạo độc bá cũng không lợi cho sự phát triển của thế giới, chỉ có Thiên Địa Nhân tam đạo ở trạng thái cân bằng, mới là đạo trường cửu.

Hậu Thổ từ Thiên Đạo Thánh nhân chuyển hóa thành Địa Đạo Thánh nhân, lại thu hẹp khoảng cách giữa Địa Đạo và Thiên Đạo.

Cùng với khoảng cách giữa Địa Đạo và Thiên Đạo thu hẹp, lại

cũng hoàn thiện Hồng Hoang, đây là đại công đức.

Sau khi Hậu Thổ trở thành Địa Đạo Thánh nhân, Nữ Oa lại muốn trở thành Nhân Đạo Thánh nhân.

Dưới chân núi Bất Chu, tổ địa Nhân tộc.

Bộ lạc Phong Duyên năm xưa đã trở thành vương thành của Nhân tộc.

Hiện tại, Nhân Vương của Nhân tộc Hồng Hoang là Đế Hồng thị.

Về phần Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc, lại ở trong Địa Tiên giới.

Vu tộc đại thế đã thành, Nhân tộc không thể tranh phong, Nữ Oa và Phục Hy cũng đều cố gắng hết sức để tránh Nhân tộc và Vu tộc nảy sinh mâu thuẫn.

Hồng Quân và Tam Thanh, tuy đều hy vọng Nhân tộc trở thành nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang, nhưng cũng chỉ dám làm một số hành động nhỏ.

Về phần để Nhân tộc và Vu tộc khai chiến, quả thực là lấy trứng chọi đá.

Nhân tộc tồn tại, Hồng Quân và Tam Thanh còn một tia hy vọng, nếu Vu tộc trực tiếp diệt Nhân tộc, một tia hy vọng cũng không còn.

Đối với việc Nữ Oa muốn từ Thiên Đạo Thánh nhân chuyển hóa thành Nhân Đạo Thánh nhân, Bàn Huyền cũng ủng hộ.

Hậu Thổ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ba người cũng ủng hộ Nữ Oa.

Giáng lâm tổ địa Nhân tộc, Nữ Oa tế ra Không Động Ấn.

Không Động Ấn liên kết với khí vận Nhân tộc.

Nhân tộc thuộc Nhân Đạo, nhưng không thể hoàn toàn đại diện

cho Nhân Đạo.

Giống như lục đạo luân hồi không hoàn toàn đại diện cho Địa Đạo.

Vạn vật sinh linh, chỉ cần có được nhân thân, đều thuộc Nhân Đạo, Nhân tộc vừa sinh ra đã là tiên thiên đạo thể, quả thực được trời ưu ái.

Muốn có được nhân thân, chỉ có hai con đường, một là chuyển thế thành Nhân tộc, hai là đắc đạo hóa hình.

Tất cả Vu tộc có huyết mạch Bàn Cổ cũng không ngoại lệ, các Tổ Vu cũng đều lần lượt hóa hình nhân thân. ...

Bàn Huyền cũng từ U Minh giới quay về Nhân giới.

Đối với hành động của Nữ Oa, Bàn Huyền đều nhìn thấy.

Ngẩng đầu nhìn một cái lên bầu trời, ánh mắt Bàn Huyền phảng phất xuyên qua ba mươi ba tầng trời, rơi xuống Tử Tiêu thánh cảnh ở Đại La Thiên.

Hậu Thổ đã trở thành Địa Đạo Thánh nhân, nếu Nữ Oa lại trở thành Nhân Đạo Thánh nhân, Thiên Đạo Thánh nhân sẽ từ tám giảm xuống còn sáu.

Đối với Hồng Quân là một cơ hội lớn.

E rằng Hồng Quân sẽ nắm bắt cơ hội hợp đạo.

Tuy lần lượt hợp đạo thất bại, nhưng Hồng Quân lại không từ bỏ.

Hồng Quân vẫn luôn muốn chưởng khống Thiên Đạo Hồng Hoang, đoạt lấy đạo quả của Bàn Cổ.

Nếu không có Bàn Huyền, Hồng Quân sớm đã hợp đạo.

Thu hồi ánh mắt, Bàn Huyền, quyết định giúp Nữ Oa.

Tức thì, Đại Đạo khí vận trên người Bàn Huyền bắt đầu quyến luyến Nữ Oa ở xa dưới chân núi Bất Chu.

Khí vận Vu tộc cũng quyến luyến theo.

Có Đại Đạo khí vận khổng lồ quyến luyến, Nữ Oa muốn từ Thiên Đạo Thánh nhân chuyển hóa thành Nhân Đạo Thánh nhân cũng dễ dàng hơn.

Không chỉ thế giới Hồng Hoang thiên địa nhân tam đạo mất cân bằng, Bàn Huyền giới cũng vậy.

Nữ Oa muốn trở thành Nhân Đạo Thánh nhân không phải là nhất thời nổi hứng, mà sớm đã có cân nhắc.

Chính vì sớm đã có suy nghĩ, lại thấy Hậu Thổ thành công từ Thiên Đạo Thánh nhân chuyển hóa thành Địa Đạo Thánh nhân, Nữ Oa mới hạ quyết tâm.

Chỉ là, tu vi đạo hạnh của Nữ Oa không bằng Hậu Thổ, lại không có huyết mạch Bàn Cổ.

Về phần Hậu Thổ có luân hồi chi lực, Nữ Oa cũng có đại thế Nhân tộc. ...

"Ầm!" Đại Đạo khí vận khổng lồ từ trên trời giáng xuống, rơi xuống Không Động Ấn, cũng rơi xuống người Nữ Oa.

Nữ Oa trước kinh ngạc, sau đó vui mừng ra mặt.

Chương 299

Khí vận Vu tộc, không nghi ngờ gì là Bàn Huyền đang giúp.

Nữ Oa cũng ngạc nhiên Bàn Huyền sẽ giúp, nhưng không ngờ lại có sự giúp đỡ lớn như vậy.

Nếu không có Đại Đạo khí vận khổng lồ quyến luyến, Nữ Oa nỗ lực mấy vạn năm cũng chưa chắc đã có thể trở thành Nhân Đạo Thánh nhân, nhưng có Đại Đạo khí vận quyến luyến, trong vòng trăm năm có hy vọng lớn trở thành Nhân Đạo Thánh nhân.

Khi có Đại Đạo quyến luyến, lại cũng xuất hiện không ít dị tượng.

Vô biên tường vân phiêu đãng trên bầu trời, thụy khí hà quang chiếu rọi vũ trụ, chấn động chư thiên.

Lại có nhân uân khắp nơi, dị hương xộc vào mũi.

Trong các loại dị tượng, cũng có vô số sinh linh được lợi, hoặc tu vi đột phá, hoặc đạo hạnh tinh tiến, hoặc lĩnh ngộ được công pháp thần thông, không kể hết.

Cách Bất Chu sơn hàng tỷ tỷ... quang niên, Hồng Quân chân đạp cửu trọng tường vân, hai mắt có thiên đạo thần quang lưu chuyển, nhìn về phía tổ địa Nhân tộc.

"Hậu Thổ trở thành Địa Đạo Thánh nhân, Nữ Oa lại trở thành Nhân Đạo Thánh nhân, đây là một cơ hội tốt." Hồng Quân thầm nghĩ.

Đúng như Bàn Huyền dự đoán, Hồng Quân không hề từ bỏ ý niệm hợp đạo.

Tuy lần lượt hợp đạo thất bại, nhưng Hồng Quân lại không nản lòng.

Nhưng có Bàn Huyền, có mấy vị Thánh nhân, Hồng Quân muốn hợp đạo cũng ngày càng khó khăn.

Thiếu hai Thiên Đạo Thánh nhân, lại có một Địa Đạo Thánh nhân và một Nhân Đạo Thánh nhân, đối với Hồng Quân là một cơ hội hợp đạo lớn.

Nếu không có ai ngăn cản, Hồng Quân có thể có hơn chín thành nắm chắc, nhưng không chỉ Bàn Huyền không hy vọng Hồng Quân hợp đạo thành công, Hậu Thổ, Nữ Oa và Chuẩn Đề cũng sẽ không hy vọng Hồng Quân hợp đạo thành công.

Có thể nói, trở lực rất lớn.

Trong lòng mưu tính, Hồng Quân nhìn về phía Đông Hải.

Đông Hải có Quy Khư, trong Quy Khư thời không thác loạn.

Người thường muốn tìm Quy Khư cũng khó.

Trong Quy Khư càng hung hiểm, đắc đạo chân tiên tiến vào cũng cửu tử nhất sinh.

Lại suy tính cẩn thận, Hồng Quân không do dự nữa, lập tức lên đường đến Đông Hải.

Một cái thuấn di, Hồng Quân đã đến Đông Hải.

Vì Hồng Quân không muốn bị ai phát hiện, cho nên, không một sinh linh nào biết y đã đến Đông Hải.

Vị trí của Quy Khư không cố định ở một nơi, mỗi mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm lại thay đổi phương vị.

Chuẩn Thánh muốn tìm Quy Khư cũng không quá dễ dàng, nhưng Thánh nhân lại là chuyện khác.

Cũng không cần bấm ngón tay suy tính, hay vận dụng pháp nhãn và thần thức, chỉ quan sát nước biển, Hồng Quân nhanh chóng biết

được vị trí của Quy Khư.

Biết được vị trí của Quy Khư, Hồng Quân bước một bước, tức thì, trời đất vạn vật đều mơ hồ, thời không vặn vẹo.

Dưới một bước của Hồng Quân, đã vượt qua khoảng cách hàng tỷ tỷ tỷ... quang niên.

Vùng biển này, nước biển dâng trào, sức mạnh cuồng bạo phảng phất có thể xé nát mọi thứ.

Dưới đáy biển có một xoáy nước khổng lồ, đường kính không biết bao nhiêu tỷ công lý, đen kịt vô cùng, chính là Quy Khư.

Dùng một cái Tị Thủy Chú, Hồng Quân rẽ nước biển, hướng về đáy biển.

Không lâu sau, Hồng Quân đã tiếp cận Quy Khư.

Càng tiếp cận Quy Khư, lực xé rách tác động lên người cũng càng mạnh.

Tu vi Chân Tiên muốn tiến vào Quy Khư cũng phải bị trọng thương không thể không được.

Đối với Hồng Quân, lực xé rách bên ngoài Quy Khư phảng phất không tồn tại.

Dễ dàng tiến vào trong Quy Khư, Hồng Quân bắt đầu bố trí.

Nữ Oa chưa trở thành Nhân Đạo Thánh nhân.

Vào khoảnh khắc Nữ Oa trở thành Nhân Đạo Thánh nhân, chính là thời cơ hợp đạo của Hồng Quân.

Để vạn vô nhất thất, Hồng Quân ngoài việc lựa chọn hợp đạo trong Quy Khư, còn phải bố trí chu mật. ...

Trong mấy chục năm ngắn ngủi, khí vận Vu tộc thất thoát một ít.

Một ngày, dưới chân núi Bất Chu lại có dị tượng xuất hiện.

Sau mấy chục năm nỗ lực, Nữ Oa đã thành công từ Thiên Đạo Thánh nhân chuyển hóa thành Nhân Đạo Thánh nhân.

Cùng với việc Nữ Oa trở thành Nhân Đạo Thánh nhân, Thiên Đạo Thánh nhân chỉ còn lại sáu người.

Có Địa Đạo Thánh nhân và Nhân Đạo Thánh nhân rồi, Địa Đạo và Nhân Đạo đều càng thêm hoàn thiện, rút ngắn rất nhiều khoảng cách với Thiên Đạo.

Tuy nhiên, tuy đã rút ngắn khoảng cách với Thiên Đạo, nhưng chênh lệch vẫn rất lớn.

Có thể nói, Địa Đạo và Nhân Đạo cộng lại cũng không bằng Thiên Đạo.

Như nguyện thành Nhân Đạo Thánh nhân, Nữ Oa cũng rất vui.

Ngoài ra, mấy vị Thánh nhân và không ít đại năng đều đến chúc mừng.

Hồng Quân lại không chúc mừng Nữ Oa.

Một nơi nào đó ở Bất Chu sơn, Bàn Huyền mở mắt ra.

Mấy chục năm qua, Bàn Huyền đều ở Bất Chu sơn cảm ngộ Đại Đạo.

Ngoài cảm ngộ Đại Đạo, Bàn Huyền cũng có luyện hóa Hồng Mông Chùy.

Có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, bất luận là cảm ngộ Đại Đạo hay luyện hóa Hồng Mông linh bảo, đều rất hiệu quả.

Trong mấy chục năm ngắn ngủi, đạo hạnh của Bàn Huyền lại tinh tiến không ít.

Đạo hạnh của Bàn Huyền có thể tinh tiến không nhỏ trong mấy chục năm ngắn ngủi, sự trợ giúp của Hồng Mông linh bảo cũng rất lớn.

Giống như luyện hóa một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Thánh nhân Hỗn Nguyên nhất trọng thiên cũng sẽ có đạo hạnh tinh tiến một chút.

Luyện hóa Hồng Mông linh bảo có thể tăng thêm cảm ngộ kinh người.

Hồng Quân không ở Đại La Thiên, lại không biết trốn ở xó xỉnh nào.

Chỉ là, Hồng Quân muốn hợp đạo không thể cách Hồng Hoang quá xa.

Có thể hợp đạo ở hỗn độn ngoài cõi, nhưng phải gần Hồng Hoang.

Mấy chục năm qua, Bàn Huyền ngoài cảm ngộ Đại Đạo và luyện hóa Hồng Mông Chùy, cũng có chú ý đến tam giới lục đạo.

"Hồng Quân rất có khả năng ở trong Quy Khư, cũng có thể ở hỗn độn ngoài cõi, cùng hư không Hồng Hoang, còn có..." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Vừa nghĩ, Bàn Huyền vừa đứng dậy.

Một nụ cười lạnh xuất hiện trên khóe miệng Bàn Huyền.

Chỉ cảm ứng một chút sự vận chuyển của Thiên Đạo Hồng Hoang, Bàn Huyền biết Hồng Quân lại bắt đầu hợp đạo.

Thật không biết từ bỏ a!

Nếu không thể hợp đạo, Hồng Quân ban đầu có lẽ sẽ không lựa chọn trở thành Thánh nhân Hồng Hoang, giống như Dương Mi.

Thành Thánh đối với Hồng Quân chỉ là một bước đệm, mục đích thực sự là hợp đạo, nhưng, Hồng Quân đã tính sai.

Kế hoạch của Hồng Quân vốn rất tốt, là người đầu tiên thành Thánh ở Hồng Hoang, ba lần giảng đạo thu gom khí vận, sau đó mượn đại khí vận nhất cử hợp đạo.

Theo kế hoạch của Hồng Quân, trước khi y hợp đạo, Hồng Hoang sẽ không có Thánh nhân thứ hai.

Nhưng sau khi Hồng Quân lần đầu tiên hợp đạo thất bại, việc hợp đạo càng khó hơn, sau đó, lần lượt hợp đạo thất bại, độ khó cũng ngày càng lớn.

Lần này có lẽ là cơ hội cuối cùng của Hồng Quân.

Lần này, Hồng Quân chuẩn bị cũng rất đầy đủ.

Biết Hồng Quân đang hợp đạo, mấy vị Thánh nhân cũng khó mà ngăn cản, nhưng lại không bao gồm Bàn Huyền.

Tuy hiện tại không biết Hồng Quân ở đâu, nhưng thực ra cũng không cần biết.

Chỉ cần Bàn Huyền giới xâm nhập thế giới này, Hồng Quân hợp đạo tất nhiên thất bại.

Bàn Huyền giới cách Hồng Hoang rất xa, nhưng Bàn Huyền có thể triệu hoán sức mạnh của Bàn Huyền giới, cũng có thể mở ra một giới môn.

Vừa nghĩ, Bàn Huyền vừa đi ra hỗn độn ngoài cõi.

Khi Bàn Huyền ở trong hỗn độn, dễ dàng mở ra một giới môn.

Cánh cửa của một thế giới Hỗn Nguyên cấp, thông đến Bàn Cổ giới, cách Hồng Hoang gần nhất, thuận tiện cho Thiên Đạo của Bàn Huyền giới xâm nhập Hồng Hoang.

Giới môn này có thể tồn tại mấy trăm vạn năm, nhưng Bàn Huyền cũng có thể tùy thời khiến giới môn biến mất.

Nếu giới môn biến mất, Bàn Huyền giới vì khoảng cách quá xa, cũng khó mà xâm nhập Hồng Hoang.

Hồng Hoang, bên trong Quy Khư.

Trong Quy Khư hắc ám, sắc thái chủ đạo là dòng nước biển vô tận đang chảy.

Hải nhãn của Tứ Hải đều nối liền với Quy Khư, nhưng lối vào Quy Khư lại chỉ có một.

Giống như con người cần hô hấp, Tứ Hải cũng cần hải nhãn để 'hô hấp', vì vậy Quy Khư nối liền tất cả hải nhãn trở nên vô cùng quan trọng.

Tại một nơi nào đó trong Quy Khư, Hồng Quân bắt đầu hợp đạo.

Ngay khoảnh khắc Nữ Oa từ Thiên Đạo Thánh Nhân chuyển hóa thành Nhân Đạo Thánh Nhân, Hồng Quân đã bắt đầu hợp đạo.

Lúc này, thân thể Hồng Quân đã có một phần dung nhập vào Thiên Đạo Hồng Hoang.

Chỉ cần cho Hồng Quân thêm chút thời gian, lão có thể hợp đạo thành công.

Một khi hợp đạo thành công, trở thành một phần của Thiên Đạo Hồng Hoang, không chỉ thông suốt mọi thiên cơ, tu vi cũng sẽ đột phá mạnh mẽ, thấp nhất cũng là Hỗn Nguyên Cửu trọng thiên.

Về việc làm sao để khống chế Thiên Đạo sau khi hợp đạo, Hồng Quân cũng đã có mưu tính, nhưng tất cả đều cần phải đợi sau khi hợp đạo thành công mới có thể tiến hành.

Thời gian trôi qua, phần lớn thân thể của Hồng Quân đã dung nhập

vào Thiên Đạo Hồng Hoang.

Thế nhưng, Hồng Quân vẫn luôn duy trì cảnh giác, trong lòng càng thêm thấp thỏm, chỉ cần chưa hợp đạo thành công thì không thể lơ là cảnh giác.

Những lần thất bại trước đó cũng khiến Hồng Quân tổng kết được nhiều bài học.

Mỗi lần hợp đạo thất bại, Hồng Quân đều sẽ tự kiểm điểm.

Thực ra, mưu kế của Hồng Quân thường rất chu toàn, nhưng Bàn Huyền không chỉ là một kẻ xuyên việt, thực lực còn vượt xa Hồng Quân, lại thêm Đại Đạo khí vận và Bàn Cổ chân thân.

"Lần này, Ngô sẽ không thất bại nữa." Hồng Quân thầm nghĩ trong lòng.

Thế nhưng… "Phụt!" Khí vận trên người Hồng Quân thất thoát gần hết, sắc mặt trắng bệch, phun ra một ngụm máu.

Lần hợp đạo này, lại thất bại nữa rồi.

"Một thế giới Hỗn Nguyên cấp mười xâm nhập Hồng Hoang?" Hồng Quân mặt mày đen kịt, sao lại trùng hợp như vậy?

Nếu nói chuyện này không liên quan chút nào đến Bàn Huyền, lão tuyệt không tin.

Lúc này, Hồng Quân chỉ muốn chửi thề.

Ngoài phẫn nộ, uất ức, Hồng Quân chỉ muốn khóc mà không có nước mắt, đây là lần thứ mấy rồi?

Chương 300

Có thể đừng nhắm vào lão nữa được không, có đau không chứ!

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, nếu đổi lại là Hồng Quân ở vị trí của Bàn Huyền, lão cũng sẽ ra tay ngăn cản.

Nếu người khác muốn hợp đạo, Hồng Quân cũng sẽ ngăn cản.

Thực ra, hợp đạo thành công cũng tồn tại nguy cơ.

Khi hợp đạo thành công, cũng trở thành một phần của Thiên Đạo, nếu không thể nắm giữ đại thế của Thiên Đạo, sẽ bị Thiên Đạo đồng hóa… "Hồng Quân lần này hợp đạo chắc lại thất bại rồi, quen là tốt thôi." Bàn Huyền đứng ở một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn, khóe miệng hiện lên một nụ cười nhàn nhạt.

Lần này để ngăn cản Hồng Quân, Bàn Huyền không thể không để Thiên Đạo của Bàn Huyền Giới xâm nhập Hồng Hoang.

Đều là thế giới Hỗn Nguyên cấp mười, nhưng Thiên Đạo Hồng Hoang mạnh hơn Thiên Đạo Bàn Huyền Giới.

Cho nên, lần ngăn cản Hồng Quân này đã làm hao tổn một ít bản nguyên Thiên Đạo của Bàn Huyền Giới, nhưng vẫn chưa đến mức khiến Bàn Huyền Giới hạ cấp xuống thành thế giới Hỗn Nguyên cấp chín.

Sau khi ngăn cản Hồng Quân thành công, Thiên Đạo của Bàn Huyền Giới cũng kết thúc việc xâm nhập.

Chỉ cần có tu vi hoặc đạo hạnh từ Huyền Tiên trở lên sẽ biết được một thế giới Hỗn Nguyên cấp mười đã xâm nhập Hồng Hoang, nhưng thời gian rất ngắn.

Giới môn ở trong Hỗn Độn ngoại vực cũng đã biến mất.

Mục đích của Bàn Huyền chỉ là ngăn cản Hồng Quân hợp đạo, mục đích đã đạt được, tự nhiên không cần để Thiên Đạo Bàn Huyền Giới tiếp tục xâm nhập Hồng Hoang.

Với sức mạnh hiện tại của Bàn Huyền Giới, xâm nhập Hồng Hoang chẳng khác nào tự tìm đường chết, trừ phi Bàn Huyền ra tay.

Nếu Bàn Huyền không ra tay, Hồng Hoang và Bàn Huyền Giới đối đầu, tuy Bàn Huyền Giới sẽ bị hủy diệt, nhưng Hồng Hoang cũng sẽ tổn thất nặng nề bản nguyên, chắc chắn sẽ hạ xuống dưới Hỗn Nguyên cấp năm… "Thế giới khác đã xâm nhập Hồng Hoang?" "Cấp bậc giống như Hồng Hoang, tuy kém hơn Hồng Hoang một chút, nhưng chênh lệch không lớn." "Sao có thể?" "Chẳng lẽ là thế giới do một Hỗn Độn Ma Thần nào đó khai tịch?" "Có lẽ là thế giới do Bàn Cổ đại thần khai tịch trước khi khai tịch Hồng Hoang." "Không biết thế giới xâm nhập Hồng Hoang kia tình hình thế nào?" "Có lẽ có cơ duyên cực lớn." Tuy Hồng Hoang bị xâm nhập trong thời gian ngắn, cũng không có tổn thất gì lớn, nhưng lại khiến vô số sinh linh chấn động.

Lúc này, không ít đại năng đã tiến về Hỗn Độn ngoại vực.

Cũng có sinh linh đang bàn tán.

Mấy vị Thánh Nhân đều bị kinh động.

Đại Xích Thiên, là một phương thế giới do Thái Thượng khai tịch ở Đại La Thiên sau khi thành Thánh, cũng được gọi là Thái Thanh Cảnh.

Trong Bát Cảnh Cung của Thái Thanh Cảnh, Thái Thượng vốn đang cảm ngộ Thiên Đạo, lúc này trong lòng cũng không thể bình tĩnh.

Một thế giới Hỗn Nguyên cấp mười xâm nhập Hồng Hoang, Thái Thượng hoàn toàn không hay biết, nhưng nó lại thực sự đã xảy ra.

“Dường như là Thiên Tiên Giới, Hỗn Nguyên cấp mười?” Thái Thượng nheo mắt, trong lòng trầm tư.

Qua phân tích của Thái Thượng, thế giới xâm nhập Hồng Hoang tám chín phần mười là Thiên Tiên Giới, Thiên Tiên Giới hiện tại là thế giới Hỗn Nguyên cấp mười.

Quan trọng nhất, Thiên Tiên Giới hẳn là do Bàn Huyền khai tịch.

“Thế giới của Bàn Huyền?

Lần này xâm nhập Hồng Hoang là để ngăn cản Hồng Quân hợp đạo?” Thái Thượng như có điều suy nghĩ.

Hậu Thổ trở thành Địa Đạo Thánh Nhân, Nữ Oa lại trở thành Nhân Đạo Thánh Nhân, quả thực là một cơ hội lớn cho Hồng Quân hợp đạo.

Liên kết tất cả lại với nhau, loại bỏ những khả năng không thể, phần còn lại cũng không khó suy đoán.

Khi biết sự tồn tại của Thiên Tiên Giới, Thái Thượng cũng đã từng ganh tị, nhưng vẫn chưa có cơ hội hạ lâm Thiên Tiên Giới, càng đừng nói đến việc khống chế Thiên Tiên Giới.

Thiên Tiên Giới đã trở thành thế giới Hỗn Nguyên cấp mười, lại là thế giới của Bàn Huyền, Thái Thượng cũng chỉ có thể thở dài.

Ngoài chấn động, Thái Thượng còn có lo lắng.

Bàn Huyền sở hữu một thế giới Hỗn Nguyên cấp mười, Vu tộc cũng có một con đường lui.

Thánh Nhân lấy thiên địa làm bàn cờ, chúng sinh làm quân cờ, suy diễn quá khứ vị lai.

Khi có người thực lực lăng giá trên Thánh Nhân, lại có thể tùy thời lật đổ bàn cờ, không thể không khiến người ta lo lắng.

Bởi vì căn cước của Bàn Huyền là Vu tộc khí vận, cũng bị Vu tộc ràng buộc, Vu tộc lại khó có thể rời khỏi Hồng Hoang, khiến Bàn Huyền không dễ dàng hủy diệt Hồng Hoang.

Nhưng nếu Vu tộc rời khỏi Hồng Hoang, Bàn Huyền còn có gì cố kỵ không?

Càng nghĩ, Thái Thượng càng lo lắng, mồ hôi lạnh xuất hiện trên trán.

"Có lẽ, Ngô nên từ bỏ Thánh vị." Thái Thượng trong lòng nghĩ.

Với tu vi hiện tại của Thái Thượng, sau khi mất đi Thánh vị cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, có thể ký thác nguyên thần vào Hỗn Độn hư không.

Trở thành một Hỗn Độn Ma Thần chẳng phải rất tốt sao?

Không, Thái Thượng muốn từ bỏ Thánh vị, nhưng cũng không hề dễ dàng.

Thành Thánh khó, sau khi thành Thánh cũng không thể tùy tiện từ bỏ Thánh vị.

Nếu có Nguyên Thủy và Thông Thiên tương trợ, Thái Thượng muốn từ bỏ Thánh vị cũng sẽ đơn giản hơn nhiều.

Về phần Nguyên Thủy và Thông Thiên có từ bỏ Thánh vị hay không, Thái Thượng cũng không quản được.

Đương nhiên, Thái Thượng hiện tại cũng chỉ là một ý nghĩ.

Dù sao đây không phải chuyện nhỏ, cần phải cân nhắc chu toàn.

Một khi từ bỏ Thánh vị, con đường phía trước của Thái Thượng chỉ có một, trở thành Hỗn Độn Ma Thần.

Nếu đã thành Hỗn Độn Ma Thần, lại không có huyết mạch Bàn Cổ, sẽ phải rời khỏi Hồng Hoang.

Trong lúc Thái Thượng đang cân nhắc, Nguyên Thủy đến.

"Huynh trưởng!" Bước vào Bát Cảnh Cung, Nguyên Thủy chắp tay chào.

"Hiền đệ không cần đa lễ." Thái Thượng vẻ mặt bình tĩnh.

Khi Nguyên Thủy ngồi xuống một cái bồ đoàn bên cạnh Thái Thượng, mở miệng hỏi: "Huynh trưởng đối với thế giới xâm nhập Hồng Hoang kia có cái nhìn thế nào?" Nguyên Thủy lúc này đến Bát Cảnh Cung, hiển nhiên là muốn bàn về thế giới đã xâm nhập Hồng Hoang trước đó.

"Hiền đệ thấy thế nào?" Thái Thượng không đáp mà hỏi ngược lại.

"Là Thiên Tiên Giới, thế giới của Bàn Huyền.

Sau khi Vu tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa, tu vi của Bàn Huyền đột phá mạnh mẽ, trong thời gian ngắn đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, sau đó đi diệt một thế giới cấp Vĩnh Hằng.

Thiên Tiên Giới vì thế mà được không ít lợi ích, từ đó thăng cấp lên Hỗn Nguyên cấp mười." Nguyên Thủy nói ra suy đoán của mình.

Cái nhìn của Thái Thượng và Nguyên Thủy lại giống hệt nhau.

"Nếu không phải vì ngăn cản Hồng Quân hợp đạo, Bàn Huyền tất nhiên sẽ không bại lộ nhanh như vậy." Thái Thượng nói.

"Vu tộc, không thể rời khỏi Hồng Hoang." Nguyên Thủy nói.

Có Vu tộc ở Hồng Hoang, Nguyên Thủy tin rằng Bàn Huyền không dám lật đổ bàn cờ.

"Xem hành động tiếp theo của Bàn Huyền." Thái Thượng nói.

Khi Thái Thượng và Nguyên Thủy lại trò chuyện một lúc lâu,

Thông Thiên cũng đến… Đông Hải, Hoa Quả Sơn, đạo trường của Nữ Oa.

Trong Thủy Liêm Động, Nữ Oa và Hậu Thổ cũng đang trò chuyện.

Hậu Thổ đã hỏi Bàn Huyền, Bàn Huyền cũng không giấu giếm.

Cấp bậc của Bàn Huyền Giới giống như Hồng Hoang, Thiên Đạo chi lực tuy không bằng, nhưng chênh lệch cũng không lớn.

Nếu Vu tộc di chuyển đến Bàn Huyền Giới, sẽ không kém hơn hiện tại.

Không, Vu tộc là nhân vật chính của Hồng Hoang thiên địa, thế lực khổng lồ, muốn trong thời gian ngắn di chuyển đến Bàn Huyền Giới không hề dễ dàng.

Ngoài ra, Bàn Huyền cũng có những cân nhắc của riêng mình.

Ví dụ như đạo quả của Bàn Cổ, đối với Bàn Huyền có sức hấp dẫn không nhỏ.

Nếu hủy diệt Hồng Hoang, đạo quả của Bàn Cổ cũng sẽ biến mất… Bên ngoài Hồng Hoang, trong Hỗn Độn vô tận.

Bàn Huyền mặt không biểu cảm nhìn Hỗn Độn chi khí đang cuộn trào trước mắt.

Lại một lần nữa ở trong Hỗn Độn, Bàn Huyền vì có chút cảm ngộ, muốn thử tu luyện Hồng Mông Thể.

Thiên Đạo của Bàn Huyền Giới xâm nhập Hồng Hoang, thời gian tuy ngắn, nhưng cũng khiến Bàn Huyền có không ít cảm ngộ.

Sở hữu Hỗn Độn Thể và Hỗn Độn Nguyên Thần, chính là Hỗn Độn Ma Thần.

Về phần Hỗn Độn Thánh Thể, cấp bậc cao hơn Hỗn Độn Thể.

Bàn Huyền biết trên Hỗn Độn Thánh Thể còn có Hồng Mông Thể, trên Hồng Mông Thể là Hồng Mông Thánh Thể.

Hồng Mông Thể có thể so sánh với Thánh thể của Đại Đạo Thánh Nhân.

Trong chân linh của Bàn Huyền có Hồng Mông Bất Diệt Linh Quang, có một kiện hạ phẩm Hồng Mông Linh Bảo, lại thêm tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nếu có thêm một cơ duyên, tu thành Hồng Mông Thể cũng không phải là không thể.

Nếu có thể tu thành Hồng Mông Thể, thực lực của Bàn Huyền tuyệt đối sẽ tăng vọt, đối đầu với Bàn Cổ lúc khai thiên, có lẽ cũng có thể chiến thắng.

Thậm chí, dựa vào Hồng Mông Thể có thể đối địch với Đại Đạo Thánh Nhân.

Không, Bàn Huyền cũng không có nắm chắc lắm, chỉ là ở trong Hỗn Độn thử một lần, dù sao cũng không cần quá lâu.

"Hy vọng có thể thành công." Vừa nói, Bàn Huyền vừa lấy ra Hồng Mông Chùy.

Quang hoa của hạ phẩm Hồng Mông Linh Bảo lưu chuyển trên Hồng Mông Chùy.

Khi thần quang của Hồng Mông Linh Bảo bao phủ lấy Bàn Huyền, Hồng Mông Bất Diệt Linh Quang trong chân linh của Bàn Huyền cũng hiện ra.

"Rào rào rào!" Từ bốn phương tám hướng, lượng lớn Hỗn Độn chi khí điên cuồng tràn vào.

Khi Hỗn Độn chi khí vừa tiến vào thân thể Bàn Huyền, liền được tinh luyện thành Hỗn Độn Nhất Khí, Hỗn Độn Nhất Khí lại được tinh luyện thành Hồng Mông chi khí.

Vốn dĩ, Bàn Huyền không thể tinh luyện Hỗn Độn Nhất Khí thành Hồng Mông chi khí, nhưng nhờ vào Hồng Mông Bất Diệt Linh Quang và Hồng Mông Linh Bảo, lại có thể miễn cưỡng làm được.

Vì vậy, theo thời gian trôi qua, trong cơ thể Bàn Huyền có những luồng tử khí nhàn nhạt, chính là Hồng Mông chi khí.

Ngay sau đó, Hồng Mông chi khí lại chuyển hóa thành Hồng Mông linh khí, dung nhập vào thân thể Bàn Huyền, khiến cả người thoát thai hoán cốt.

Hỗn Độn chi khí điên cuồng tràn vào cơ thể Bàn Huyền, được tinh luyện thành Hỗn Độn Nhất Khí, tiếp đó, lại tinh luyện thành Hồng Mông chi khí.

Dù có Hồng Mông Bất Diệt Linh Quang và một kiện hạ phẩm Hồng Mông Linh Bảo, Bàn Huyền muốn tinh luyện Hỗn Độn Nhất Khí thành Hồng Mông chi khí cũng rất khó.

Do hiệu suất quá thấp, qua một lúc lâu, Hồng Mông chi khí trong cơ thể Bàn Huyền ít đến đáng thương.

Không có đủ lượng Hồng Mông chi khí khổng lồ chống đỡ, không thể tu thành Hồng Mông Thể.

Về phần Hồng Mông Nguyên Thần, đối với Bàn Huyền hiện tại vẫn còn xa vời.

Muốn thăng cấp Hỗn Độn Nguyên Thần thành Hồng Mông Nguyên Thần cần phải trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Chỉ có nguyên thần ký thác vào Hỗn Độn Đại Đạo, mới có thể tu thành Hồng Mông Nguyên Thần, nếu không, nguyên thần sẽ không chịu nổi mà sụp đổ.

Muốn chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân không hề dễ dàng.

Với tu vi đạo hạnh hiện tại của Bàn Huyền, có tư cách chứng Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng khả năng thành công lại không lớn.

Chứng Đại Đạo Thánh Nhân thất bại, chỉ có thân tử đạo tiêu, cho nên, Bàn Huyền sẽ không làm bừa.

"Tu luyện Hồng Mông Thể độ khó lớn hơn trong tưởng tượng quá nhiều, đối với Ngô hiện tại, thực sự quá miễn cưỡng." Bàn Huyền trong lòng thầm than.

Cũng đã thử rồi, chỉ đành tạm thời từ bỏ.

Chỉ riêng việc tinh luyện toàn bộ Hỗn Độn Nhất Khí trong cơ thể Bàn Huyền hiện tại thành Hồng Mông chi khí đã cần một khoảng thời gian không ngắn.

"Hử?" Bàn Huyền thần sắc khẽ động, ánh mắt liếc về phía xa.

Ở ngoài xa mấy chục triệu tỷ tỷ quang niên, một Hỗn Độn Ma Thần đang dò xét.

Dương Mi!

Không sai, Hỗn Độn Ma Thần đang dò xét Bàn Huyền chính là Dương Mi.

Dương Mi là người đầu tiên ở Hồng Hoang chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả.

Chương 301

Chỉ một cái liếc mắt, Bàn Huyền không chỉ nhận ra Dương Mi, mà còn nhìn thấu tu vi của y.

Hiện tại, tu vi của Dương Mi chỉ là Hỗn Nguyên Nhị trọng thiên.

Tu vi đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, muốn có đột phá không hề dễ dàng.

Nếu Dương Mi trên người có Đại Đạo khí vận khổng lồ, hoặc ở trong Hỗn Độn gặp đại cơ duyên, tu vi của y cũng có thể đột phá mạnh mẽ.

Nhưng Dương Mi hiển nhiên không gặp đại cơ duyên trong Hỗn Độn, Đại Đạo khí vận trên người cũng rất ít.

Thấy bị Bàn Huyền phát giác, Dương Mi cũng cả kinh, lập tức bỏ chạy, nhưng đã quá muộn.

Bị Bàn Huyền phát hiện, cũng là Dương Mi xui xẻo rồi.

Trong nháy mắt, Dương Mi đã chạy rất xa.

Bàn Huyền cũng không vội, nguyên thần ký thác trong Hỗn Độn hư không đã khóa chặt khí tức của Dương Mi.

Nửa phút sau, Bàn Huyền ngón tay khẽ động, không gian nghịch chuyển.

Hỗn Độn chi khí trong tầm mắt của Bàn Huyền cũng bị giam cầm.

Dương Mi đang chạy trốn xa chỉ cảm thấy không gian chuyển đổi, tiếp đó bị truyền tống đến trước mặt Bàn Huyền.

Dương Mi sắc mặt đại biến.

Biết không thể trốn thoát, Dương Mi cũng không trốn nữa, chỉ hạ

thấp tư thái cầu Bàn Huyền tha mạng.

"Đi đi!" Bàn Huyền cũng không nói nhiều, chỉ phất tay về phía Dương Mi.

"?" Dương Mi một đầu dấu hỏi.

Với thực lực hiện tại của Bàn Huyền, một ngón tay có thể dễ dàng nghiền chết Dương Mi, nhưng lại không giết y.

Nhưng một cái phất tay của Bàn Huyền lại khiến Dương Mi trọng thương, còn ném y vào Hồng Hoang.

Hỗn Độn Ma Thần không có huyết mạch Bàn Cổ tiến vào Hồng Hoang sẽ phải chịu thiên khiển.

Đừng nói Dương Mi đang trọng thương, dù không bị thương, tiến vào Hồng Hoang cũng khó toàn thân trở ra.

Có thể nói, Dương Mi chết chắc rồi.

Bàn Huyền sở dĩ ném Dương Mi vào Hồng Hoang, cũng là để xem một vài thứ… Dương Mi trọng thương, lại thân bất do kỷ tiến vào Hồng Hoang.

Khi nhìn thấy Hồng Hoang, Dương Mi đại kinh thất sắc.

Khi xuyên qua bình chướng thế giới Hồng Hoang, Dương Mi mặt đầy tuyệt vọng, trong lòng chỉ có một ý nghĩ, đó là… Xong rồi!

"Bàn Huyền!" Dương Mi mặt đầy phẫn hận, thà rằng bị giết chết ngay còn hơn.

Không, nguyên thần của Dương Mi ký thác trong Hỗn Độn hư không, khiến y trong tuyệt vọng vẫn có một tia hy vọng.

Tại một nơi nào đó ở Đại La Thiên, Dương Mi ổn định thân hình.

Chưa đợi Dương Mi rời khỏi Hồng Hoang, Thượng Thương Chi

Nhãn màu tím hồng xuất hiện.

Thượng Thương Chi Nhãn khóa chặt Dương Mi, giáng xuống thiên khiển.

Lúc này, Dương Mi muốn rời khỏi Hồng Hoang cũng không kịp.

Mấy vị Thánh Nhân ở Hồng Hoang cũng đều phát giác.

Trong một lúc, tám vị Thánh Nhân đều đang nhìn Dương Mi.

Chỉ có Tam Thanh ở Đại La Thiên.

Hồng Quân, Hậu Thổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều ở hạ giới.

Khi phát hiện Dương Mi, các Thánh cũng kinh ngạc.

Dương Mi tuy có tu vi Hỗn Nguyên Nhị trọng thiên, nhưng lại là Hỗn Độn Ma Thần, không có huyết mạch Bàn Cổ, lại đang trọng thương, đến Hồng Hoang tìm chết ư?

Dương Mi lúc này cũng không nghĩ rằng Bàn Huyền đã làm mình trọng thương rồi ném vào Hồng Hoang, bởi vì điều đó không có ý nghĩa.

Hiện giờ, Dương Mi phải cân nhắc làm sao đối phó với thiên khiển.

Dương Mi hiện tại chỉ cầu nguyên thần không bị diệt.

"Ầm ầm ầm!" Mây tầng cuồn cuộn, thần lôi vang dội.

Chỉ ủ một lát, một đạo thiên khiển thần lôi ầm ầm giáng xuống.

Bị thiên khiển khóa chặt, Dương Mi không thể tránh né, chỉ đành chống đỡ.

Sức mạnh Hỗn Độn Không Gian pháp tắc xuất hiện trên người Dương Mi, tiếp đó, hình thành không gian lĩnh vực, lại diễn hóa thành

không gian đại đạo.

Về phần pháp tắc đạo quả, Dương Mi hiện tại không làm được.

Có thể diễn hóa một loại Hỗn Độn pháp tắc thành pháp tắc đại đạo đã là không tồi.

Dưới sức mạnh của Hỗn Độn cấp không gian pháp tắc, không gian xung quanh Dương Mi đều bị bóp méo.

Thần lôi oanh kích xuống, không gian méo mó xung quanh Dương Mi như tấm gương vỡ nát.

"Phụt!" Phun ra một ngụm máu, Dương Mi mặt mày trắng bệch.

Vì trọng thương, Dương Mi chống đỡ đạo thiên khiển thần lôi đầu tiên đã rất vất vả.

Tuy không phải là thiên khiển uy lực lớn nhất của Hồng Hoang, nhưng cũng không phải chuyện đùa, dù Dương Mi không bị thương, khả năng độ qua thiên khiển cũng không lớn lắm.

Khi đạo thần lôi thứ hai giáng xuống, Dương Mi tế ra một kiện pháp bảo để chống đỡ.

Dưới thần lôi, pháp bảo mà Dương Mi tế ra bi minh một tiếng, quang hoa ảm đạm, rơi xuống đất.

Pháp bảo bị tổn hại, tâm thần của Dương Mi cũng bị chấn động, lại phun ra một ngụm máu.

Dưới đạo thần lôi thứ ba, thân thể Dương Mi hóa thành tro than.

Đạo thần lôi thứ tư, thân thể Dương Mi hóa thành tro bụi.

Về phần nguyên thần của Dương Mi ký thác trong Hỗn Độn hư không, cuối cùng cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Sau khi đạo thần lôi thứ năm giáng xuống, nguyên thần của

Dương Mi ký thác trong Hỗn Độn hư không cũng bị tiêu diệt.

Khi Dương Mi nhận lấy kết cục thần hình câu diệt, cũng khiến người ta cảm thán… Tại Đại La Thiên, Tam Thanh từ Thái Thanh Cảnh bước ra.

Xa xa nhìn Dương Mi thần hình câu diệt dưới thiên khiển, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên liếc nhìn nhau.

"Dương Mi trọng thương, lại tiến vào Hồng Hoang, hẳn là thân bất do kỷ." Thông Thiên nói.

Ở trong Hỗn Độn gặp cường địch, hoảng không chọn đường chạy trốn, Dương Mi cũng không nên tiến vào Hồng Hoang.

Hiển nhiên, chỉ có một lời giải thích, Dương Mi bị người ta ném vào Hồng Hoang.

Người ném Dương Mi vào Hồng Hoang, và người làm Dương Mi trọng thương hẳn là cùng một người.

"Bàn Huyền sao?" Nguyên Thủy suy đoán.

"Khả năng rất lớn." Thái Thượng nói.

Nếu Bàn Huyền làm Dương Mi trọng thương, rồi lại ném Dương Mi đang trọng thương vào Hồng Hoang, mục đích là gì?

Nếu chỉ muốn giết Dương Mi, đó là chuyện Bàn Huyền động ngón tay là được… Thiên giới Hồng Hoang, trong tinh không mênh mông.

Vô số vì sao Thái Cổ, lấy Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh làm chủ.

Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh diễn hóa lưỡng nghi.

Thân ảnh của Bàn Huyền xuất hiện ở một nơi nào đó trong tinh không.

Dương Mi thần hình câu diệt nằm trong dự liệu của Bàn Huyền, dù nguyên thần của Dương Mi có may mắn không bị diệt, Bàn Huyền cũng sẽ ra tay diệt.

Lần này để Thiên Đạo Hồng Hoang giáng xuống thiên khiển, diệt sát một Hỗn Độn Ma Thần, Bàn Huyền cũng đã nhìn ra một vài thứ.

"Đạo quả của Bàn Cổ!" Bàn Huyền lẩm bẩm.

Bàn Cổ sau khi khai tịch Hồng Hoang đã kiệt sức mà chết, thân hóa vạn vật, đạo quả cũng rơi vào một nơi nào đó ở Hồng Hoang.

Khi Bàn Cổ khai thiên, tu vi đạo hạnh đều vượt xa Bàn Huyền hiện tại.

Nếu có thể có được đạo quả của Bàn Cổ, đạo hạnh của Bàn Huyền tuyệt đối có thể tinh tiến vượt bậc.

Liên quan đến đạo quả của Bàn Cổ, Bàn Huyền hiện tại cũng đã có chút manh mối, nhưng muốn tìm lại rất khó.

Từ thông tin hiện có, đạo quả của Bàn Cổ ở Hồng Hoang, nhưng không tồn tại ở quá khứ, cũng không ở hiện tại và vị lai.

Điều này khiến Bàn Huyền không hiểu.

Không ở quá khứ?

Không ở hiện tại?

Không ở vị lai?

Vậy thì ở nơi nào?… Chỉ trong mấy trăm năm ngắn ngủi, Hồng Hoang lại không hề bình tĩnh, trước có Hậu Thổ từ Thiên Đạo Thánh Nhân chuyển hóa thành Địa Đạo Thánh Nhân, tiếp đó Nữ Oa từ Thiên Đạo Thánh Nhân chuyển hóa thành Nhân Đạo Thánh Nhân, lại thêm Thiên Đạo của một thế giới khác xâm nhập Hồng Hoang, giờ đây, Dương Mi trở về Hồng Hoang lại bị thiên khiển giết chết.

Dương Mi trọng thương trở về Hồng Hoang, thần hình câu diệt dưới thiên khiển, hiển nhiên có điều kỳ lạ.

Bàn Huyền đang định rời khỏi tinh không Hồng Hoang, lại đột nhiên có cảm ứng.

Một bước bước ra, Bàn Huyền đã đến trong hư không Hồng Hoang.

Tại một nơi nào đó trong hư không Hồng Hoang, Địa Tiên Giới đang vận chuyển.

Địa Tiên Giới đã đột phá gông cùm của Thiên Đạo, hiện tại là thế giới Hỗn Nguyên cấp một.

Tuy so với thế giới Hỗn Nguyên cấp mười kém xa, nhưng dù sao cũng là thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Cũng không tiến vào Địa Tiên Giới, Bàn Huyền quan sát bên ngoài Địa Tiên Giới.

Dưới sự quan sát của Bàn Huyền, đã nhìn ra một vài điều.

"Giỏi cho một Trấn Nguyên Tử, có chút thú vị." Bàn Huyền nói.

Chính là Trấn Nguyên Tử đã dung nhập Địa Thư vào trong bản nguyên của Địa Tiên Giới.

Hiện nay, Thiên Đạo Hồng Hoang vận chuyển, đại thế sở xu, Thiên Địa Minh tam thư hợp nhất, đây là thiên số.

Địa Thư (Sơn Hải Kinh), đã dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới.

Thiên Thư (Phong Thần Bảng) và Minh Thư (Sổ Sinh Tử) chưa dung nhập.

Thiên Địa Minh tam thư đều là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nếu dung hợp, sẽ trở thành Tiên Thiên Chí Bảo Thiên Địa Bảo Giám,

Thiên Địa Bảo Giám có thể thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Bảo Hỗn Nguyên Bảo Giám.

Phong Thần Bảng hẳn là ở trong tay Hồng Quân, đã là thiên số, Thánh Nhân không thể nghịch thiên, Hồng Quân cũng không thể không lấy ra.

Minh Thư (Sổ Sinh Tử) là trọng bảo của Địa Phủ.

Mất đi Sổ Sinh Tử, trật tự Địa Phủ sẽ đại loạn.

Nếu Thiên Địa Minh tam thư đều dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới, Địa Tiên Giới có thể trở thành một con đường lui cho Hồng Hoang.

Hiện tại, Hồng Hoang đã có tám vị Thánh Nhân, Trấn Nguyên Tử muốn trở thành Thánh Nhân thứ chín, nhưng Thánh Nhân thứ chín vừa xuất hiện sẽ là Vô Lượng Lượng Kiếp, dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, Hồng Hoang sẽ trở về Hỗn Độn.

Địa Tiên Giới có thể trở thành một lối thoát cho Hồng Hoang.

Trong Vô Lượng Lượng Kiếp, Hồng Hoang hóa thành Hỗn Độn, Địa Tiên Giới diễn hóa thành Hồng Hoang, cũng là một vòng luân hồi.

Địa Tiên Giới vốn là một thế giới trong Hồng Hoang, cũng có thể coi là một phần của Hồng Hoang.

"Thiên Địa Bảo Giám không tệ, nhưng Hỗn Nguyên Bảo Giám…" Bàn Huyền thầm nghĩ.

Chương 302

Trong lòng cân nhắc một phen, Bàn Huyền phát hiện có lợi ích để mưu cầu.

Đã là thiên số, lại là đại thế của Thiên Đạo Hồng Hoang, Bàn Huyền cũng sẽ không đi ngược lại.

Với thực lực hiện tại của Bàn Huyền, muốn đi ngược đại thế của Thiên Đạo Hồng Hoang cũng khó, khả năng thành công quá nhỏ.

Địa Tiên Giới, nằm trong hư không Hồng Hoang, là thế giới do Trấn Nguyên Tử dùng Địa Thư khai tịch.

Cũng chính vì khai tịch Địa Tiên Giới, Trấn Nguyên Tử được tôn là Địa Tiên chi tổ.

Ban đầu, Trấn Nguyên Tử có quyền khống chế không nhỏ đối với Địa Tiên Giới, nhưng đến nay, trong Địa Tiên Giới cũng không còn chỗ đứng cho Trấn Nguyên Tử.

Về phần đại thế trong Địa Tiên Giới, sớm đã không phải Trấn Nguyên Tử nói là được.

Mấy vị Thánh Nhân, không ít chủng tộc Hồng Hoang, đều đã nhúng tay vào Địa Tiên Giới.

Ví dụ như việc nâng cấp Địa Tiên Giới lên Hỗn Nguyên cấp một, một mình Trấn Nguyên Tử không thể làm được.

Nhân vật chính của Hồng Hoang thiên địa là Vu tộc, nhưng nhân vật chính của thiên địa Địa Tiên Giới lại là Nhân tộc.

Một phần nhân loại ở Hồng Hoang bị di chuyển đến Địa Tiên Giới, trong Địa Tiên Giới cũng thai nghén ra nhân loại, kết hợp với nhau, sinh sôi nảy nở, dẫn đến Nhân tộc trong Địa Tiên Giới không

kém gì Nhân tộc ở Hồng Hoang.

Ví dụ như trong Địa Tiên Giới, người có thể nhấc ngàn cân được gọi là Lữ Lực Nhân, đặt ở Hồng Hoang, căn bản không đáng kể.

Bắt đầu từ Phục Hy, có Thần Nông và Hiên Viên, là Tam Hoàng.

Ngũ Đế có Chuyên Húc, có Đế Khốc, có Đường Nghiêu, có Ngu Thuấn, có Đại Vũ.

Bắt đầu từ Đại Vũ, Nhân tộc cũng từ chế độ thiện nhượng biến thành gia thiên hạ, con trai của Đại Vũ là Khải đã lập nên Hạ triều.

Bắt đầu từ Khải, cộng chủ của Nhân tộc đều được gọi là Nhân Vương.

Nhân Hoàng chỉ có ba, Nhân Đế có năm, nhưng Nhân Vương lại có thể có vô số.

Hạ triều bắt đầu từ Đồ Sơn chi hội, kết thúc ở Minh Điều chi chiến.

Kiệt là vị vua vong quốc của Hạ triều, tên thật là Quý, cũng gọi là Lý Quý, vì hoang dâm bạo ngược, bị thủ lĩnh bộ lạc Thương là Thành Thang lật đổ.

Thành Thang sau khi diệt Hạ đã cho Lý Quý một thụy hiệu xấu, chính là Kiệt.

Cùng với sự diệt vong của Hạ triều, Thương triều được thành lập trên phế tích của Hạ triều.

Hiện nay, Nhân Vương của Thương triều là Đế Ất.

Đế Ất họ Tử tên Tiện, đã làm Nhân Vương được hai mươi năm.

Mặc dù Đế Ất dốc lòng trị vì, nhưng tệ nạn của Thương triều quá nhiều, trong tám trăm chư hầu thiên hạ không thiếu kẻ dã tâm, lại có Đông Di, Quỷ Phương, Khuyển Nhung các thế lực khác đang lăm le.

Tây Ngưu Hạ Châu, Vạn Thọ Sơn.

Một tòa Ngũ Trang Quán, đạo trường của Trấn Nguyên Tử.

Bản thể của Trấn Nguyên Tử thường ở Hồng Hoang, để lại một phân thân ở Địa Tiên Giới, nhưng thỉnh thoảng bản thể cũng sẽ đến Địa Tiên Giới.

Hiện nay, bản thể của Trấn Nguyên Tử đang ở Địa Tiên Giới.

Trong Ngũ Trang Quán, có một cây Nhân Sâm Quả Thụ, nhưng chỉ là hạ phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Nhân Sâm Quả Thụ vốn là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, nhưng cây này là do Trấn Nguyên Tử dùng một chút bản nguyên của Nhân Sâm Quả Thụ bồi dưỡng ra, tuy cũng là Nhân Sâm Quả Thụ, nhưng không thể so với cây ở Hồng Hoang.

Trấn Nguyên Tử đứng dưới cây Nhân Sâm Quả Thụ, ánh mắt nhìn về phía đô thành của Thương triều.

"Dưới đại kiếp, sẽ không có nhiều người vô tội chết." Trấn Nguyên Tử cũng thầm than.

Tuy tu vi đạo hạnh của Trấn Nguyên Tử chỉ là Chuẩn Thánh, nhưng cũng đã dò biết được một vài thiên số.

Địa Tiên Giới sắp có một hồi kiếp số.

Ngoài ra, Trấn Nguyên Tử dung nhập Địa Thư vào bản nguyên Địa Tiên Giới, cũng là do thiên số Thiên Địa Minh tam thư hợp nhất.

Nói cách khác, Phong Thần Bảng và Sổ Sinh Tử đều sẽ trong kiếp số lần này của Địa Tiên Giới mà dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới.

Thiên mệnh huyền điểu, giáng sinh Thương, khí vận của Thương triều và huyền điểu có liên quan mật thiết.

Không, qua quan sát của Trấn Nguyên Tử, khí vận Thương triều đang dần suy yếu.

Nhân Vương sau Đế Ất e rằng sẽ là vị vua vong quốc của Thương triều.

Nhân tộc tuy là nhân vật chính của thiên địa Địa Tiên Giới, nhưng dưới kiếp số này, tám chín phần mười sẽ phải thay triều đổi đại.

Nhưng Trấn Nguyên Tử cũng không thể ngăn cản kiếp số này.

Nếu Phong Thần Bảng và Sổ Sinh Tử đều dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới, Trấn Nguyên Tử cũng có thể có chút lợi ích, biết đâu lại trở thành Thánh Nhân thứ chín của Hồng Hoang… Tại một nơi nào đó ở Địa Tiên Giới, Bàn Huyền cảm nhận được sát khí giữa thiên địa.

Chính là Lượng kiếp sát khí.

Không, với cấp bậc hiện tại của Địa Tiên Giới, Lượng kiếp lại kém xa Lượng kiếp của Hồng Hoang.

Cấp bậc thế giới khác nhau, uy lực Lượng kiếp cũng khác nhau.

Giống như Lượng kiếp của thế giới Hỗn Nguyên cấp mười, Chuẩn Thánh đại năng vẫn lạc cũng không hiếm lạ, Lượng kiếp của Địa Tiên Giới kém xa.

"Phong Thần đại kiếp sao?" Bàn Huyền lẩm bẩm.

Nếu Phong Thần Bảng ở trong tay Bàn Huyền, tất nhiên sẽ lợi dụng cơ hội này phát động Phong Thần đại kiếp.

Nếu trong Phong Thần đại kiếp có Chuẩn Thánh vẫn lạc, sẽ giúp ích không nhỏ cho việc thăng cấp của Địa Tiên Giới.

Nếu trực tiếp dung nhập Phong Thần Bảng và Sổ Sinh Tử vào bản nguyên Địa Tiên Giới, cũng chỉ xuất hiện Tiên Thiên Chí Bảo Thiên

Địa Bảo Giám.

Nếu phát động Phong Thần đại kiếp, rồi lại dung nhập Phong Thần Bảng và Sổ Sinh Tử vào bản nguyên Địa Tiên Giới, có khả năng xuất hiện Hỗn Độn Linh Bảo Hỗn Nguyên Bảo Giám, nhưng cũng chỉ là có khả năng, khả năng rất nhỏ.

Bàn Huyền biết, Phong Thần Bảng tuyệt đối ở trong tay Hồng Quân, vậy thì, để tối đa hóa lợi ích, Hồng Quân chắc chắn sẽ phát động Phong Thần đại kiếp.

Đã Nhân tộc là nhân vật chính của thiên địa Địa Tiên Giới, kiếp số lần này chính là Nhân tộc thay triều đổi đại.

Nếu không có gì bất ngờ, trong tám vị Thánh Nhân sẽ không có ai ủng hộ Thương triều.

Trong nguyên tác Phong Thần, cũng có một số đệ tử Tiệt giáo giúp Thương triều, nhưng Thông Thiên từ đầu đã không ủng hộ Thương triều, cuối cùng bị ép ra tay cũng chỉ là vì tranh giành sĩ diện.

Nhưng thế lực lớn nhất ở Địa Tiên Giới không phải Xiển Tiệt nhị giáo, cũng không phải Phật giáo và Thích giáo, mà là Nhân giáo.

Khi xưa Kiệt không kính Nhân giáo, Nhân giáo đã ủng hộ Thành Thang.

Hiện nay, Đế Ất cũng không được Nhân giáo ủng hộ, nhưng Nhân giáo cũng không ủng hộ chư hầu nào diệt Thương.

Đế Ất cũng đã luôn nỗ lực để được Nhân giáo ủng hộ.

Thời Tam Hoàng Ngũ Đế, mỗi một cộng chủ Nhân tộc đều có thể được Nhân tộc ủng hộ, nhưng từ khi Khải lập nên Hạ triều, không phải mỗi một Nhân Vương đều có thể được Nhân giáo ủng hộ nữa.

Vốn dĩ, mấy vị Thánh Nhân ở Hồng Hoang cũng sẽ không quá để

ý đến kiếp số trong Địa Tiên Giới, nhưng việc Thiên Địa Minh tam thư hợp nhất dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới lại không phải chuyện nhỏ.

Ngoài ra, việc Bàn Huyền để Thiên Đạo Bàn Huyền Giới xâm nhập Hồng Hoang để ngăn cản Hồng Quân hợp đạo, cũng sẽ khiến Hồng Quân và Tam Thanh bất an.

Địa Tiên Giới có thể trở thành một con đường lui cho Hồng Hoang, Hồng Quân và Tam Thanh hiện nay sẽ không buông bỏ… Đại La Thiên Hồng Hoang, Tử Tiêu Thánh Cảnh.

Hồng Quân lấy ra một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chính là Thiên Thư Phong Thần Bảng.

Phong Thần Bảng có thể sắc phong ba trăm sáu mươi lăm vị Chu Thiên chính thần, còn có thể sắc phong tiểu thần, mao thần, v.v.

Trong Địa Tiên Giới có hình chiếu của Thiên Đạo Hồng Hoang, cho nên, thiên số của Hồng Hoang có thể ảnh hưởng đến Địa Tiên Giới.

Hiện nay, Hồng Quân muốn dùng Phong Thần Bảng làm môi giới, định ra Phong Thần đại kiếp.

Đã Địa Tiên Giới đang gặp Lượng kiếp, hành động này của Hồng Quân cũng là thuận nước đẩy thuyền.

Dưới Phong Thần đại kiếp, Địa Tiên Giới cũng có thể thăng cấp, cũng có thể sẽ bị hủy diệt.

Muốn thu hoạch lớn, rủi ro cũng sẽ không nhỏ.

Nguyên thần của Hồng Quân ký thác vào Thiên Đạo, tu vi và đạo hạnh lại đứng đầu các Thánh.

Dưới thần thông của Hồng Quân, Phong Thần Bảng đại phóng

thần quang, chiếu rọi chư thiên hoàn vũ.

Chớp mắt, Thiên Đạo Hồng Hoang vận hành, Lượng kiếp trong Địa Tiên Giới cũng xảy ra biến hóa.

Phong Thần đại kiếp đã thành định số.

Thực ra, Bàn Huyền có thể ngăn cản, Tam Thanh và Hậu Thổ cũng đều có thể ngăn cản, nhưng không ai ngăn cản.

Cùng với việc Hồng Quân phát động Phong Thần đại kiếp, Lượng kiếp của Địa Tiên Giới cũng sẽ thăng cấp, cuối cùng sẽ thăng cấp đến mức nào lại không dễ nói… Địa Tiên Giới, tám vị Thánh Nhân đều có phân thân hạ lâm.

Về phần bản thể của mấy vị Thánh Nhân lại không hạ lâm.

Côn Luân Sơn, Kỳ Lân Nhai, ba phân thân của Tam Thanh tụ họp.

"Kiếp số trong Địa Tiên Giới đã thăng cấp, Hồng Quân đã động dụng Phong Thần Bảng." Thái Thượng nói.

"Là một cơ hội." Nguyên Thủy nói.

Thái Thượng và Thông Thiên đều biết cơ hội trong miệng Nguyên Thủy là gì.

Bấy lâu nay, Nguyên Thủy đều muốn diệt Nhân giáo, Phong Thần đại kiếp lần này là một cơ hội.

Nhưng thực lực của Nhân giáo mạnh mẽ, dù Xiển giáo và Tiệt giáo liên hợp, phần thắng cũng không lớn lắm.

Còn có Phật giáo và Thích giáo, đều là biến số.

Nhưng sự tại nhân vi, Nguyên Thủy đã có không ít kế hoạch.

Nếu có thể diệt được Nhân giáo, Thái Thượng và Thông Thiên cũng đều cầu còn không được.

Nhưng Nhân giáo có Nữ Oa, có Phục Hy, Nhân tộc Tam tổ, Tam Hoàng Ngũ Đế, Thương Hiệt, v.v.

Chỉ riêng Chuẩn Thánh, Nhân giáo đã có khoảng mười vị, Đại La Kim Tiên càng nhiều hơn… Tử Thụ, con trai thứ ba của Đế Ất.

Đế Ất có ba người con trai, trưởng tử Tử Khải, thứ tử Tử Diễn, tam tử Tử Thụ.

Tuy ba người con trai của Đế Ất cùng cha cùng mẹ, nhưng Tử Thụ nhỏ nhất lại là con vợ cả, Tử Khải và Tử Diễn đều là con vợ lẽ, vì mẹ của ba người khi sinh Tử Khải và Tử Diễn là tần phi, sau khi trở thành vương hậu mới sinh ra Tử Thụ, Tử Thụ cũng là tử dĩ mẫu quý (con nhờ mẹ mà sang).

Một ngày nọ, Đế Ất dạo chơi trong ngự viên, cùng không ít văn võ thưởng ngoạn mẫu đơn, đột nhiên Phi Vân Các sập một cây rường, Tử Thụ đã dùng tay đỡ rường thay cột, thần dũng vô cùng.

Nhân cơ hội, thừa tướng Thương Dung và thượng đại phu Mai Bá cùng dâng sớ lập Đông Cung, thế là, Tử Thụ được Đế Ất phong làm Thái tử.

Đế Ất làm Nhân Vương được hai mươi sáu năm, cũng là mệnh số của ông.

Khi Đế Ất tại vị năm thứ hai mươi sáu, cũng bệnh mà qua đời.

Đế Ất băng hà, Tử Thụ cũng lên ngôi, xưng là Đế Tân.

Hai người anh trai của Đế Tân tuy trong lòng không cam, nhưng cũng chỉ đành lấy lễ thần tử quỳ bái.

Đế Tân trở thành Nhân Vương, có Thái sư Văn Trọng, Võ Thành Vương Hoàng Phi Hổ, có Tỷ Can, Thương Dung, Mai Bá, v.v. phụ tá.

Sau khi đăng cơ, Đế Tân quyết định thân chinh chinh phạt Đông

Di.

Đế Ất khi còn sống đã diệt Đông Di, nhưng thực lực Đông Di không thể xem thường, Thương triều cũng không thể diệt được Đông Di… Ngoài đô thành Thương triều, trong đám đông, Bàn Huyền nhìn Đế Tân dẫn đại quân xuất thành.

"Đế Tân có chút thú vị." Bàn Huyền thầm nghĩ.

Hiện nay, cục diện Thương triều có thể nói là nội ưu ngoại hoạn, Đế Tân tuy đã trở thành Nhân Vương, nhưng căn cơ không vững.

Văn Trọng, Hoàng Phi Hổ, Thương Dung không nói, Tỷ Can, Tử Khải và Tử Diễn đối với Đế Tân đều là uy hiếp.

Tỷ Can là em trai của Đế Ất.

Thương triều có truyền thống huynh chung đệ cập, cho nên, Đế Ất có thể truyền ngôi cho Tỷ Can, cũng có thể truyền cho con trai.

Tử Khải và Tử Diễn trong lòng càng không cam, hai người đều là anh trai của Đế Tân, lại cùng cha cùng mẹ, chỉ vì là con vợ lẽ mà trơ mắt nhìn Đế Tân ngồi lên vương vị.

Chương 303

Ngoài ra, Đế Ất vừa mất, trước khi Đế Tân ngồi vững vương vị, một số chư hầu đã rục rịch.

Đông Di và Quỷ Phương càng mài đao soàn soạt.

Hiện nay, Đế Tân thân chinh Đông Di, nếu có thể một trận diệt Đông Di, sẽ có uy vọng cực lớn, có thể ngồi vững vương vị.

Bàn Huyền đang cân nhắc có nên giúp Đế Tân không.

"Đem một số tình tiết trong nguyên tác Phong Thần, cùng với một số 'lịch sử', cho Đế Tân." Bàn Huyền trong lòng đã có quyết định.

Có quyết định rồi, Bàn Huyền ngón tay khẽ động, một luồng linh quang mà ngay cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không thể thấy được bay ra, hướng về phía Đế Tân.

Chỉ trong nháy mắt, luồng linh quang mà Bàn Huyền phát ra đã chui vào mi tâm của Đế Tân, trong đầu Đế Tân cũng có thêm một khối thông tin lớn.

Địa Tiên Giới, sau khi Đế Tân trở thành Nhân Vương, đô thành của Thương triều cũng đổi tên thành Triều Ca.

Hầu như khiến tất cả mọi người không ngờ tới, Đế Tân sau khi trở thành Nhân Vương đã ngự giá thân chinh Đông Di.

Đối với việc Đế Tân thân chinh Đông Di, có người kỵ đàm, có người chờ xem trò cười, cũng có người kính phục.

Đế Tân không phải là đầu óc nóng lên nhất thời, mà đã qua suy nghĩ cẩn thận.

Muốn trong thời gian ngắn nhất ngồi vững vương vị, cần có uy

vọng, nếu có thể một trận diệt Đông Di, uy vọng cũng sẽ đại tăng.

Ngoài ra, tuy thiên hạ tám trăm chư hầu mỗi năm đều sẽ dâng cống, nhưng lương thực của Thương triều cũng không còn nhiều lắm, nếu có thể diệt Đông Di có thể phát một món tài sản chiến tranh.

Hơn nữa, tuy Đế Tân rời khỏi Triều Ca, nhưng trong Triều Ca có tai mắt của hắn, cũng có thể nhân cơ hội này nhìn rõ một số người.

Có lẽ còn có thể làm suy yếu thực lực của Đông Bá Hầu.

Thiên hạ tám trăm chư hầu, hai trăm chư hầu phương Đông lấy Đông Bá Hầu Khương Hoàn Sở làm đầu, hai trăm chư hầu phương Tây lấy Tây Bá Hầu Cơ Xương làm đầu, hai trăm chư hầu phương Nam lấy Ngạc Sùng Vũ làm đầu, hai trăm chư hầu phương Bắc lấy Sùng Hầu Hổ làm đầu.

Trong Tứ đại chư hầu, thực lực của Tây Bá Hầu mạnh nhất, danh tiếng cũng tốt nhất, nhân đức vô cùng, được xưng là thánh hiền của Nhân tộc.

Con gái của Đông Bá Hầu là vợ của Đế Tân, Khương Vương hậu, nhưng Đế Tân lại kỵ đàm.

Lần này Đế Tân chinh phạt Đông Di, Đông Bá Hầu tất nhiên phải ra sức tương trợ.

Vừa ra khỏi Triều Ca, Đế Tân sắc mặt đại biến, trong đầu hắn có thêm không ít thông tin.

"Có luyện khí sĩ ám toán Cô?" Đế Tân trong lòng đại kinh, căng thẳng nhìn xung quanh.

Tiếp đó, Đế Tân tiêu hóa thông tin trong đầu, cả người ngây dại.

Đến Nữ Oa cung dâng hương, tiết độc Nữ Oa nương nương, Nữ Oa chấn nộ phái ra hồ yêu ngàn năm mê hoặc Đế Tân, đoạn tuyệt

giang sơn Thành Thang, Tây Kỳ tạo phản.

Sau khi đại thế đã mất, Đế Tân ở Trích Tinh Lâu tự thiêu, thân tử quốc diệt.

Chu Võ Vương Cơ Phát đã cho Đế Tân một thụy hiệu xấu, Trụ!

"Trụ Vương?

Thiên hạ của Thành Thang sẽ bị đoạn tuyệt trong tay Cô?

Cơ Xương quả nhiên là một kẻ ngụy quân tử, Cơ Phát tiểu nhi hà đức hà năng?

Tiết độc Nữ Oa nương nương?

Cô sao lại có thể đại bất kính như vậy?" Đế Tân nhất thời tâm loạn như ma.

Đối với thông tin trong đầu, Đế Tân không tin, nhưng lại bán tín bán nghi.

Tiếp đó, Đế Tân biết sau khi Thương triều diệt vong, Chu triều có Tam Giam chi loạn, con trai hắn là Vũ Canh phục quốc, nhưng bị Chu Công bình định.

Ngoài ra, đại trung thần Tỷ Can bị Trụ Vương tàn hại, được Chu triều tôn là quốc thần, tìm con trai của Tỷ Can, phong làm chư hầu, phẩm, tế phẩm!

Hai người anh trai của Trụ Vương, cũng đều trở thành chư hầu, Tử Khải trở thành quân chủ đời đầu của Tống quốc, huynh chung đệ cập, Tử Diễn là quân chủ đời thứ hai.

Về phần hai người con trai khác của Trụ Vương, Tử Giao và Tử Hồng, chính sử không có ghi chép.

Vì Đế Tân phế trừ chế độ nô lệ, hoạt nhân tuẫn táng, v.v., không ít di dân Ân Thương cảm ân, thà chết đói cũng không ăn thóc của Chu.

Sau Chu triều, có Xuân Thu Chiến Quốc, Đại Việt đại nhất thống, sau đó là Kinh triều, Tam Quốc, Tấn triều… "Những thông tin này rốt cuộc là thật hay giả?

Đại năng nào đang giúp Ngô?

E rằng là đại năng siêu việt cả Nữ Oa nương nương." Đế Tân thầm nghĩ.

Hiện tại, Đế Tân không xác định được thông tin là thật hay giả, nhưng sự giúp đỡ lại không nhỏ.

Tỷ Can, Tử Khải, Tử Diễn, Tử Giao và Tử Hồng đều sẽ phản bội?

Cẩn thận suy nghĩ, có thể giải thích được, cải cách của Trụ Vương động đến lợi ích của quý tộc, chúng bạn thân ly cũng không kỳ lạ.

Trụ Vương phế trừ nhân tuấn, lại đề bạt một số nô lệ có tài năng, người ở tầng lớp dưới chắc chắn sẽ vô cùng cảm ân.

Chu Võ Vương sau khi diệt Thương triều lại không giết Vũ Canh, phong Vũ Canh làm chư hầu, bảo lưu Thương quốc, nói là tin tưởng Vũ Canh, nhưng lại phái ba người anh em ở gần Thương quốc lập quốc gia, giám sát chặt chẽ, hiển nhiên không tin tưởng Vũ Canh, nhận định Vũ Canh sẽ phản, tại sao sau khi diệt Thương triều không trực tiếp giải quyết?

Sau này, dưới sự xúi giục của Vũ Canh, bùng nổ Tam Giam chi loạn, đối với Chu triều là một đòn không nhỏ, Chu Công bình bạn mất đến ba năm thời gian.

Thực ra, thông tin mà Bàn Huyền cho Đế Tân, có một phần trong nguyên tác Phong Thần, cũng có một phần trong chính sử.

Về phần Đế Tân có tin hay không, cũng không quan trọng.

Có những thông tin mà Bàn Huyền cho, Đế Tân chỉ cần không bị mê hoặc tâm trí, Phong Thần đại kiếp này sẽ thú vị rồi.

Hiện nay, Đế Tân chưa biến pháp, cũng chưa động đến lợi ích của quý tộc, đi chinh phạt Đông Di cũng không cần lo lắng bị đánh úp sau lưng.

Từ thông tin mà Bàn Huyền cho, Đế Tân biết hậu thế có một Tùy Dương Đế, cũng bước đi quá lớn, nhưng người ta mỗi lần ra ngoài đều mang theo gia quyến của văn võ bá quan làm con tin, lo lắng bị đánh úp sau lưng.

Mấy trăm vạn đại quân chinh phạt Cao Câu Ly, vừa không dám giao ra quân quyền, cũng không dám thân chinh, vì đắc tội quá nhiều người, hôm nay giao ra quân quyền, ngày mai chủ tướng chinh phạt Cao Câu Ly có thể hoàng bào gia thân, thân chinh lại sẽ bị đánh úp sau lưng, chỉ có thể điều khiển từ xa.

Hiện tại, Đế Tân trong lòng cũng có do dự, có nên biến pháp không?

Biến pháp sẽ động đến lợi ích của quyền quý, một chút không tốt sẽ thân tử quốc diệt.

Trong lịch sử, Trụ Vương phế trừ nhân tuẫn, duy tài cử, đề xướng nam nữ bình đẳng, nhưng sau khi Thương triều bị diệt, Chu triều mọi thứ trở lại như cũ, quý tộc chết, một loạt người sống bị tuẫn táng, nô lệ cũng không còn ngày ngóc đầu lên, nam nữ bình đẳng càng đừng nói tới.

Biết được nhiều rồi, Đế Tân cũng có do dự.

Nếu Đế Tân đã biến pháp, cũng không có đường lui, nhưng hiện tại lại có thể không biến pháp.

“Trước tiên diệt Đông Di, đợi về Triều Ca… rồi biến pháp.” Đế

Tân trong lòng đã đưa ra lựa chọn.

Biết biến pháp sẽ đắc tội quyền quý, nhưng Đế Tân lại không từ bỏ.

Biến pháp thành công, lợi ích cũng có thể thấy được… Đông Di ở Nam Chiêm Bộ Châu, đại quân của Đế Tân vừa đến, con trai của Đông Bá Hầu Khương Hoàn Sở là Khương Văn Hoán đã suất lĩnh một chi đại quân tương trợ.

Hai trăm tiểu chư hầu do Đông Bá Hầu quản lý cũng xuất người xuất lực.

Hiện tại, trong Tứ đại chư hầu, có lẽ cũng chỉ có Khương Hoàn Sở ủng hộ Đế Tân nhất, dù sao cháu ngoại của ông là trưởng tử và thứ tử của Đế Tân.

Hiện nay, Đế Tân có ba người con trai, hai người là con vợ cả, một người là con vợ lẽ Vũ Canh.

Vũ Canh sau lưng không có thế lực ủng hộ, không đáng lo ngại.

Cho nên, trong mắt Khương Hoàn Sở, cháu ngoại sau này là cộng chủ của Nhân tộc, hiện tại giúp Đế Tân, sau này cũng có thể được lợi ích lớn hơn.

Đế Ất chọn truyền ngôi cho Đế Tân, không chỉ vì Đế Tân là con vợ cả, nếu Đế Tân vô tài vô đức, dù là con vợ cả, Đế Ất cũng sẽ không truyền ngôi, chủ yếu là vì Đế Tân có hùng tài đại lược.

Bất luận văn trị võ công, Đế Tân đều vượt xa hai người anh trai.

Tiêu hóa thông tin mà Bàn Huyền cho, Đế Tân cũng nghĩ nhiều hơn, xa hơn, trong mắt người khác, lại là Đế Tân càng thêm đáng sợ.

Dưới sự ủng hộ toàn lực của Đông Bá Hầu, Đế Tân thế như chẻ tre.

Thực lực của Đông Di không bằng Đông Bá Hầu, so với Thương triều càng kém xa, nhưng Đông Di có lợi thế địa hình.

Trước đây, Đông Bá Hầu cũng đã đánh bại Đông Di mấy lần, Đế Ất khi tại vị cũng phái binh chinh phạt Đông Di, hầu như mỗi lần đều có thể thắng, nhưng lại thủy chung không thể diệt được Đông Di.

Lần này thân chinh Đông Di có thể là lần đầu tiên Đế Tân lĩnh binh, ban đầu tồn tại không ít vấn đề, nhưng nhanh chóng khiến người ta biết thế nào là dụng binh như thần.

Tôn Tử binh pháp, Ngô Tử binh pháp, v.v., sau này có lẽ phải đổi tên thành Đế Tân binh pháp.

Không có Bàn Huyền giúp đỡ, Đế Tân cũng có thể diệt Đông Di, có Bàn Huyền giúp đỡ, Đế Tân cũng càng dễ dàng hơn.

Dưới sự dụng binh của Đế Tân, Đông Di đại bại, từ đó bị diệt.

Khi tin tức Đế Tân một trận diệt Đông Di truyền ra, Tứ đại chư hầu và tám trăm chư hầu đều chấn kinh, Triều Ca cũng sôi sục.

Uy vọng của Đế Tân cũng được nâng cao rất nhiều.

Có uy vọng cực lớn, Đế Tân có thể ngồi vững vương vị, tiền đề là không biến pháp, nếu biến pháp, cho quý tộc lợi ích thì tốt, nếu làm tổn hại lợi ích của quý tộc, hậu quả cũng sẽ nghiêm trọng.

Liên quan đến biến pháp, Đế Tân cảm thấy thế tại tất hành, nhưng cũng phải chú ý phương thức, không thể quá vội, có thể chậm một chút, một bước đến nơi không thực tế, ngoài ra, cũng có thể bắt đầu từ một địa phương của Thương triều trước, từ từ mở rộng ra toàn quốc.

Cùng với biến pháp, có người lợi ích bị tổn hại, cũng có người được lợi, người được lợi tự nhiên cũng trở thành trợ lực, sự cân bằng cũng cần phải nắm giữ tốt… Địa Tiên Giới, Tam Thập Tam Thiên.

Hồng Quân phân thân ở một nơi, Tam Thanh phân thân tụ ở một nơi, Hậu Thổ và Nữ Oa ở một nơi, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại ở một nơi khác.

Tám vị Thánh Nhân phân thân đều kinh ngạc.

Tuy Địa Tiên Giới đang Lượng kiếp, nhưng Thiên Đạo của Địa Tiên Giới chỉ là hình chiếu của Thiên Đạo Hồng Hoang, cho nên, Thiên Đạo Hồng Hoang cũng không bị nhiễu loạn.

Tám vị Thánh Nhân đều thông suốt thiên cơ.

"Kỳ lạ, khí vận của Thương triều sao lại đột nhiên có biến hóa?

Vốn nên bị diệt, lại có khả năng tro tàn lại cháy." Nguyên Thủy mày nhíu chặt, thầm nghĩ.

"Đế Tân không bị đoạt xá, không phải kẻ xuyên việt, có thể xác định." Thông Thiên nói.

"Tử Thụ thật là nhân kiệt, tài năng của y e rằng không kém gì Tam Hoàng Ngũ Đế." Thái Thượng cảm khái.

Từ việc Đế Tân một trận diệt Đông Di, mấy vị Thánh Nhân đều có thể nhìn ra tài năng của y… Hậu Thổ nhìn Nữ Oa.

Nhân giáo do Nữ Oa lập, hiện nay Phong Thần đại kiếp, Nhân giáo sẽ ủng hộ bên nào?

"Đế Tân tuy có tài năng, nhưng không thể thay đổi đại thế, Phong Thần Lượng kiếp, Nhân tộc tất yếu phải thay triều đổi đại." Nữ Oa nói.

Hậu Thổ không nói, nhưng đã biết lựa chọn của Nữ Oa.

Nữ Oa không nghi ngờ gì sẽ chọn ủng hộ Tây Kỳ.

Về phần Đông Bá Hầu, Nam Bá Hầu và Bắc Bá Hầu, cùng với tám trăm tiểu chư hầu, đều không đáng đảm nhận trọng trách.

“Khí vận Thương triều là huyền điểu, huyền điểu là con của phượng hoàng, nên có phượng minh Kỳ sơn.” Nữ Oa nhàn nhạt nói.

“Phượng minh Kỳ sơn?” Hậu Thổ trong lòng thầm than.

Một khi phượng minh Kỳ sơn, khí vận Thương triều sẽ thất thoát một phần lớn, khí vận Tây Kỳ sẽ tăng mạnh.

Khi Nữ Oa đã đưa ra quyết định, Hậu Thổ cũng cho rằng Thành Thang hợp vong, Chu thất đương hưng.

Nếu Đế Tân có thể nghịch lại đại thế, Nhân tộc cũng thực sự trưởng thành rồi.

So với Vu tộc ở Hồng Hoang, Nhân tộc ở Địa Tiên Giới tuy cũng là nhân vật chính của thiên địa, nhưng lại chịu các loại hạn chế.

Lần này đối với Thương triều là nguy cơ chưa từng có, nhưng cũng là một cơ hội cho Nhân tộc ở Địa Tiên Giới, nhưng Hậu Thổ lại không coi trọng Đế Tân.

Rốt cuộc chỉ là một phàm nhân, dù có Nhân tộc khí vận gia thân, thực sự có thể nghịch lại thiên của Địa Tiên Giới sao?

Nữ Oa lại triệu hoán một con Tiên Thiên Phượng Hoàng, bảo nó đến Kỳ Sơn.

Kỳ Sơn nằm ngoài Tây Kỳ, có liên quan đến khí vận Tây Kỳ… Tại một ngọn tiên sơn phúc địa nào đó ở Địa Tiên Giới, Tam Hoàng Ngũ Đế cũng tụ tập bàn luận.

Tam Hoàng Ngũ Đế có phân kỳ, có người cho rằng nên ủng hộ Tây Kỳ, cũng có người cho rằng có thể cân nhắc ủng hộ Thương triều.

Kỳ Sơn, nằm ngoài Tây Kỳ.

Chính xác hơn, Tây Kỳ ở dưới chân Kỳ Sơn, dựa núi gần sông.

Chương 304

Một con sông Vị Hà chảy ngoài Tây Kỳ, sơn thủy thành thế, cùng khí vận Tây Kỳ có liên quan mật thiết.

Một ngày nọ, trong hầu phủ ở thành Tây Kỳ, một người đàn ông trung niên mặc đồ giản dị ngồi trên đất, đang dùng Tiên Thiên Bát Quái để suy diễn.

Tiên Thiên Bát Quái do Phục Hy truyền lại, có thể suy diễn thiên văn địa lý, chuyện vặt vãnh, học có tiểu thành có thể xu cát tị hung, thậm chí biết được quá khứ vị lai.

Cơ Xương từ nhỏ học Tiên Thiên Bát Quái, hiện nay cũng đã có tiểu thành, còn muốn biến Tiên Thiên Bát Quái thành Hậu Thiên Bát Quái.

Hiện nay, Hậu Thiên Bát Quái của Cơ Xương chỉ là một hình mẫu ban đầu, ít nhất cần mười mấy năm nghiên cứu.

"Thượng thượng quẻ, đại cát!" Nhìn quẻ tượng vừa bói xong, Cơ Xương mặt lộ vẻ vui mừng.

Ngay lập tức, Cơ Xương sai người sắp xếp, muốn đến Kỳ Sơn tế tự.

Quốc chi đại sự, duy tự dữ nhung (Việc lớn của quốc gia, chỉ có tế tự và chiến tranh), cho nên, bất luận là Thương triều, Tứ đại chư hầu, hay tám trăm tiểu chư hầu, thậm chí Quỷ Phương và Khuyển Nhung, mỗi năm đều sẽ tế tự.

Số lần tế tự càng nhiều, quy cách càng lớn, cũng càng tốt.

Trong lịch sử, một trong những tội của Trụ Vương là tế tự đãi mạn, có thể thấy tầm quan trọng của tế tự.

Hiện nay, Cơ Xương thông qua bói quẻ, dò biết được một chút thiên cơ, muốn đến Kỳ Sơn tế tự, quan hệ đến quốc vận của Tây Kỳ.

Dưới một lệnh của Cơ Xương, văn võ Tây Kỳ đều bận rộn.

Chỉ trong một ngày, đã chuẩn bị một lượng lớn tế phẩm, xe ngựa, xe bò kéo lên, hướng về Kỳ Sơn.

Khi chuẩn bị tế phẩm, đã có người đi trước một bước đến Kỳ Sơn.

Trên đỉnh Kỳ Sơn có một cái Ngũ Sắc Tế Đài, trong đó một cái Ngũ Sắc Tế Đài do Cơ Xương cho người lập, những cái Ngũ Sắc Tế Đài còn lại do cha của Cơ Xương lập, cũng có cái do ông nội của Cơ Xương lập, và còn nữa… Một xe tế phẩm được kéo đến chân Kỳ Sơn, đường núi dốc đứng hiểm trở, chỉ có thể để người ta khiêng lên.

Cơ Xương hiện tại có chín mươi chín người con trai, mấy chục người con gái, thê thiếp có bao nhiêu là bí mật.

Lúc này, Cơ Xương dẫn theo ba mươi mấy người con trai từng bước leo lên Kỳ Sơn.

Theo sau Cơ Xương là ba mươi mấy vị công tử, đứng đầu là Bá Ấp Khảo, tiếp theo là Cơ Phát, có Quản Thúc Tiên, Cơ Đán, v.v.

Trời chưa sáng đã leo núi, đến trưa mới lên đỉnh núi.

Một lượng lớn tế phẩm được đặt lên Ngũ Sắc Tế Đài, Cơ Xương và mọi người bắt đầu tế tự.

Khi tế tự hoàn tất, một tiếng phượng minh vang lên, tiếp đó, không xa có một con Tiên Thiên Phượng Hoàng xuất hiện.

“Phượng hoàng?” “Phượng hoàng à!” “Có phượng hoàng xuất hiện.” “Phượng minh Kỳ sơn?

Đại cát, tường thụy, ha ha ha, rất tốt!” Cơ Xương kích động

không thôi.

Cơ Xương sớm đã có lòng phản Thương.

Ngay từ thời cha của Đế Ất đã kỵ đàm thế lực của Tây Kỳ ngày càng lớn, nhân lúc cha của Cơ Xương ở triều đình đã tù cấm, rồi giết chết.

Vào năm thứ hai của Đế Ất, Cơ Xương để báo thù cho cha đã phát động một cuộc chiến tranh, kết quả thua, để an phủ Cơ Xương, Đế Ất đã gả em gái cho Cơ Xương, Cơ Xương cũng chỉ có thể ẩn nhẫn chờ thời cơ.

Vì vậy, cái gọi là trung thành không hai lòng của Cơ Xương đối với Thương triều thật đáng cười.

Cơ Xương tuy biết hôm nay đại cát, nhưng cũng không ngờ sẽ có phượng minh Kỳ sơn.

Thiên mệnh của Thương triều là huyền điểu, huyền điểu là con của phượng hoàng, hiện nay phượng minh Kỳ sơn, thiên mệnh tại Chu, khiến Cơ Xương vừa mừng vừa lo.

Thực lực của Thương triều mạnh mẽ, không phải Tây Kỳ có thể đối địch.

Phượng minh Kỳ sơn không thể giấu được, Đế Tân không lâu nữa sẽ biết.

Theo quan sát của Cơ Xương, Đế Tân anh minh thần võ, một trận diệt Đông Di, nếu vì phượng minh Kỳ sơn mà thân chinh Tây Kỳ, Tây Kỳ nguy rồi!

"Sự đã đến nước này, cũng chỉ có thể đi một bước xem một bước." Cơ Xương thầm nghĩ.

Tiếng phượng hoàng kêu khiến tất cả sinh linh trên Kỳ Sơn đều

nghe thấy, còn truyền đến thành Tây Kỳ.

Trong một lúc, người trong thành Tây Kỳ cũng không thể bình tĩnh.

Ở các nơi trong thành Tây Kỳ, người ta ngẩng đầu đều có thể thấy đỉnh Kỳ Sơn, người thị lực tốt có thể lờ mờ thấy một con phượng hoàng.

"Con chim ở Kỳ Sơn kia là gì?" "Thần điểu, tuyệt đối là thần điểu." "Ngươi ít kiến thức rồi!

Đó là phượng hoàng trong truyền thuyết!" "?Phượng hoàng ở Kỳ Sơn kêu?" "Tường thụy à!

Hy vọng năm sau mưa thuận gió hòa, ngũ cốc bội thu, mẹ già trường mệnh trăm tuổi." "Phượng hoàng bảo hữu!" Triều Ca, trong vương cung.

Đang tảo triều, Đế Tân viễn chinh Đông Di trở về, dựa vào uy vọng nắm giữ đại quyền.

Hiện nay, hai người anh trai của Đế Tân đã không còn là uy hiếp.

Về phần Tỷ Can, Đế Tân minh thăng ám giáng.

"Thần Thương Dung có tấu, phương Tây có phượng minh Kỳ sơn, Tây Bá Hầu đào nơi phượng hoàng đậu, được một khối ngọc bích, đã gửi về Triều Ca, hiến cho đại vương." Chỉ thấy trong triều có một người ra khỏi hàng, phủ phục dưới thềm vàng, cao giơ nha hốt, hô to xưng thần, chính là thừa tướng Thương Dung.

"Phượng minh Kỳ sơn?" Đế Tân ánh mắt lóe lên.

Một số văn võ thấp giọng bàn tán.

Trước cả Thương Dung, Đế Tân đã biết chuyện phượng minh Kỳ sơn.

Thương triều có tai mắt ở Tây Kỳ, sau khi phượng minh Kỳ sơn,

tin tức đã nhanh chóng truyền đến tay Đế Tân.

Khi biết tin phượng minh Kỳ sơn, Đế Tân sắc mặt âm trầm vô cùng.

Sau khi phượng minh Kỳ sơn, khí vận Thương triều sẽ thất thoát không ít, khí vận Tây Kỳ sẽ tăng mạnh, bên này giảm bên kia tăng, chênh lệch nhỏ đi.

Khí vận Thương triều muốn áp chế Tây Kỳ cũng càng khó hơn.

Phượng hoàng không đậu nơi không có báu vật, xuất hiện ở Kỳ Sơn, Cơ Xương lại tuyên bố ở nơi phượng hoàng đậu đã đào được một khối ngọc bích, lại ngay lập tức phái người gửi về Triều Ca hiến cho Đế Tân, đúng là một cách biểu thị lòng trung thành khéo léo.

Làm thế nào đối phó với Cơ Xương, trong lòng Đế Tân đã có kế sách.

"Tây Bá Hầu trung thành như vậy, Cô lòng rất vui, trước tiên hãy dâng lên khối ngọc bích mà Tây Bá Hầu tiến hiến." Đế Tân nói.

Nhanh chóng, có thị vệ ngoài điện cẩn thận dâng lên một cái hộp gỗ tinh xảo.

Khi hộp gỗ mở ra, một khối mỹ ngọc tuyệt thế nằm trong hộp.

Khối ngọc bích này quang hoa lưu chuyển, trắng không tì vết, trong bảo khố của vương cung Đế Tân cũng không tìm được mấy khối có thể sánh bằng.

"Hừ, thật chịu chi." Đế Tân trong lòng cười lạnh.

"Đại vương, Tây Bá Hầu trung thành như vậy, nên trọng trọng ban thưởng." Tỷ Can mở miệng.

"Á tướng nói rất phải, nên thưởng thật hậu cho Tây Bá Hầu." Đế Tân cười nói, nhưng đáy mắt lại lóe lên một tia hàn quang.

Trước đây không thấy, Tỷ Can giúp Cơ Xương không ít nhỉ!

"Đại vương, huyền điểu là con của phượng hoàng, phượng minh Kỳ sơn đối với Đại Thương không phải là điềm lành, thần cho rằng không thể thưởng cho Tây Bá Hầu, mà phải đề phòng." Trung đại phu Phí Trọng lúc này nói.

Phí Trọng không nghi ngờ gì là một gian thần, nhưng có lúc gian thần lại dễ dùng.

Đế Tân cũng rõ Phí Trọng là gian thần, nhưng dùng lại rất thuận tay.

Nuôi một con chó, chỉ đâu cắn đó, sướng!

"Phí đại phu, đừng nói bừa, lòng trung thành của Tây Bá Hầu đối với đại vương trời đất có thể chứng giám." Tử Khải giận dữ phản bác.

"Đại vương, Phí Trọng vu hãm trung hiền, thần xin đại vương tru diệt hắn." Tử Diễn mở miệng.

Tiếp đó, cũng có mấy đại thần mở miệng ủng hộ Phí Trọng.

Nhưng ủng hộ Phí Trọng chỉ là số ít.

Võ quan trong triều phần lớn đều cho rằng Cơ Xương là trung thần, cũng có người biết mà giả vờ không biết.

Trong số văn võ trong triều không thiếu người thông minh, có thể nhìn ra dã tâm của Cơ Xương, nhưng lại che đậy cho Cơ Xương, âm thầm có giao dịch mờ ám.

Đế Tân không động thanh sắc, nhưng trong lòng biết rõ.

Lời Phí Trọng nói, tuy là điều Đế Tân nghĩ, nhưng lại không thể làm như vậy.

Nghĩ là một chuyện, làm lại là chuyện khác, phải cân nhắc hậu

quả.

Cho nên, cần phải thưởng cho Cơ Xương.

Về phần thưởng cho Cơ Xương như thế nào, Đế Tân định dùng một cái Thôi Ân Lệnh.

Thôi Ân Lệnh bắt nguồn từ Tây Hán đời sau.

Phiên vương là quốc trung chi quốc, dưới Thôi Ân Lệnh, sau khi phiên vương chết, các con trai sẽ chia đều di sản.

Con trai của Cơ Xương không ít, đã có chín mươi chín người, tuy cũng có con nuôi, nhưng con nuôi về mặt pháp lý cũng có quyền thừa kế như nhau.

Trong lòng Cơ Xương, con ruột chắc chắn khác con nuôi, nhưng không dám nói ra, cũng không dám biểu hiện ra.

Đế Tân hiện nay cũng có ba người con trai, Đế Ất cũng có ba người con trai.

Như Đông Bá Hầu cũng có mấy người con trai, ngoài con trai cả Khương Văn Hoán, còn có mấy người con thứ.

Con trai của Tây Bá Hầu quá nhiều rồi.

Con trai của Tây Bá Hầu một đống, nhưng không ai hoang dâm, nhân thiết thực sự quá tốt, khiến người ta không phục không được.

Nếu cho Cơ Xương một cái Thôi Ân Lệnh, Cơ Xương vừa chết, Tây Kỳ sẽ bị chia thành chín mươi chín phần, con trai của Cơ Xương ai cũng có phần.

Nếu Cơ Xương trước khi chết lại tạo ra thêm mấy người con trai, Tây Kỳ sẽ bị chia thành nhiều phần hơn.

Tây Kỳ dù chỉ chia làm mười phần, cũng không còn uy hiếp đối với Đế Tân, huống hồ là chín mươi chín phần.

“Cũng không thể ép quá đáng, để trưởng tử của Cơ Xương là Bá Ấp Khảo kế thừa một phần ba Tây Kỳ, hai phần ba còn lại do các con trai khác của Cơ Xương chia đều, nếu Cơ Xương có thể khiến các con trai huynh đệ đồng lòng, Ngô thua.” Đế Tân trong lòng tính toán.

Nếu Đế Tân ban Thôi Ân Lệnh xuống, Cơ Xương trực tiếp tạo phản, Đế Tân cũng có thể trực tiếp diệt Tây Kỳ… Tây Kỳ, Cơ Xương đột nhiên lòng dạ không yên, có một cảm giác không lành, nhưng dùng Tiên Thiên Bát Quái bói, lại không ra gì.

“Chẳng lẽ Đế Tân vì phượng minh Kỳ sơn mà muốn xuất binh diệt Tây Kỳ của Ngô?” Cơ Xương trong lòng nghĩ.

Nếu Thương triều thực sự xuất binh chinh phạt Tây Kỳ, với sức mạnh hiện tại của Tây Kỳ không thể chống đỡ nổi.

Tuy cảm thấy Đế Tân không có khả năng sẽ xuất binh công đả Tây Kỳ, nhưng Cơ Xương đã chuẩn bị cho tình huống xấu nhất, nếu Đế Tân thực sự xuất binh công đả Tây Kỳ, trong hai trăm chư hầu phương Tây sẽ có không ít người ủng hộ Cơ Xương, Ký Châu hầu Tô Hộ cũng sẽ hưởng ứng, trong triều cũng có người ủng hộ Cơ Xương… Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo, Phật giáo, và Thích giáo đệ tử, đều xuất hiện ở Địa Tiên Giới.

Phong Thần đại kiếp là Lượng kiếp của Địa Tiên Giới, không phải chuyện nhỏ.

Thông Thiên cũng không bảo môn hạ đệ tử đóng chặt động phủ, mà để môn hạ đệ tử đến Địa Tiên Giới.

Nguyên Thủy vốn thích bao che khuyết điểm cũng phái môn hạ đệ tử đến Địa Tiên Giới.

Biết Bàn Huyền nắm giữ một thế giới Hỗn Nguyên cấp mười, Tam Thanh đối với Địa Tiên Giới đều vô cùng coi trọng.

Địa Tiên Giới có thể trở thành một con đường lui cho Hồng Hoang, cũng là một con đường lui cho Tam Thanh, họ sẽ trải đường cho con đường này, dù phải hy sinh môn hạ đệ tử, Tam Thanh cũng không tiếc.

Năm đại giáo của Thánh Nhân, nhân quả quấn lấy, diễn dịch một hồi sát kiếp.

Có đệ tử Tiệt giáo làm quan trong Thương triều, cũng có đệ tử Xiển giáo, Phật giáo và Thích giáo làm quan trong Thương triều, nhưng đệ tử Tiệt giáo lại nhiều nhất.

Thái sư của Thương triều là Văn Trọng, là đệ tử đời thứ ba của Tiệt giáo, sư từ Kim Linh Thánh Mẫu.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều bảo môn hạ đệ tử và Thương triều vạch rõ giới hạn, nếu không nghe, cũng chỉ có thể từ bỏ.

Tiệt giáo và Thương triều trong thời gian ngắn không thể vạch rõ giới hạn, sẽ có không ít đệ tử Tiệt giáo bị trói buộc vào Thương triều.

Triều Ca, đô thành của triều Thương.

Bên trong vương cung, Đế Tân ngồi trên cao, nhìn văn võ bá quan lần lượt lên tiếng.

Phượng hoàng gáy ở Kỳ sơn, Tây Bá Hầu Cơ Xương tuyên bố đã đào được bảo ngọc ở nơi phượng hoàng đậu lại, ngay lập tức dâng lên Triều Ca.

Không ít người ca ngợi lòng trung thành của hắn, cho rằng nên trọng thưởng.

Lúc này, số người đề nghị trọng thưởng Cơ Xương chiếm đa số.

Chương 305

Việc thưởng cho Cơ Xương như thế nào cũng trở thành chủ đề bàn tán của một số người.

Đế Tân cũng lên tiếng tỏ thái độ muốn ban thưởng cho Cơ Xương. "Cô muốn ban cho Tây Bá Hầu một ân huệ." Đế Tân lên tiếng.

Thôi ân?

Văn võ bá quan đều ngơ ngác. "Không biết Đại vương muốn thôi ân như thế nào?" Võ Thành Vương Hoàng Phi Hổ cả gan hỏi. "Nghe nói Cơ Xương có chín mươi chín người con trai, đợi trăm năm sau, con trưởng Cơ Khảo sẽ kế thừa tước vị Tây Bá Hầu, chín mươi tám người còn lại không có quyền kế vị.

Cô có thể khai ân, sau khi Cơ Xương qua đời, một phần ba Tây Kỳ sẽ do Cơ Khảo kế thừa, hai phần ba còn lại sẽ do các con trai khác của Cơ Xương chia đều." Đế Tân nói với vẻ mặt bình tĩnh.

Tuy Đế Tân cũng muốn ban 'thôi ân' cho cả Tứ đại chư hầu, nếu Tứ đại chư hầu đồng tâm hiệp lực, việc lật đổ thiên hạ Thành Thang cũng không phải không thể.

Bây giờ, chỉ 'thôi ân' với một mình Tây Bá Hầu Cơ Xương, dù Cơ Xương tạo phản, các chư hầu khác cũng sẽ không hưởng ứng.

Nếu Cơ Xương dám tạo phản, Đế Tân có hơn chín thành nắm chắc có thể bình định.

Nếu không có sự nắm chắc tuyệt đối, Đế Tân cũng không dám giở trò 'thôi ân'. 'Thôi ân' là dương mưu, nhưng nếu không có thực lực mà giở trò này thì chỉ có tìm chết.

Thời Xuân Thu Chiến Quốc, Chu Thiên Tử có dám giở trò 'thôi ân'

không?

Suy cho cùng, tất cả đều dựa vào thực lực.

Giờ đây, Đế Tân nắm giữ sức mạnh cường đại, không sợ Cơ Xương tạo phản.

Vừa nghe Đế Tân nói, văn võ bá quan đều ngây người.

Hiểu được ý nghĩa 'thôi ân' trong lời Đế Tân, mọi người đều hít một hơi khí lạnh.

Không tốn một giọt máu mà chia rẽ được Tây Kỳ, lại đẩy Cơ Xương vào thế lưỡng nan. "Đại vương thật quá đáng sợ." "Hay cho một chiêu 'thôi ân', nhưng Cơ Xương không thể nào cảm kích, chỉ có thể phẫn nộ." "Chỉ e là muốn ép Tây Bá Hầu tạo phản a!" Văn võ quần thần thầm nghĩ. "Đại vương 'thôi ân', thần cho là không ổn..." Tỷ Can là người đầu tiên phản đối, khuyên Đế Tân thu hồi thành mệnh.

Vi Tử Khải và Vi Tử Diễn cũng lên tiếng phụ họa.

Tiếp đó, lại có mấy vị đại thần khác cũng hưởng ứng.

Tuy nhiên, Đế Tân lại không hề thay đổi chủ ý. "Cô ý đã quyết.

Nếu các chư hầu khác cũng muốn được 'thôi ân', chỉ cần đủ trung thành, cô cũng có thể xem xét." Đế Tân nói với vẻ mặt vô cảm.

Hành động này của Đế Tân đủ để khiến nội bộ Tứ đại chư hầu và tám trăm tiểu chư hầu sinh loạn.

Bất luận là Tứ đại chư hầu hay tám trăm tiểu chư hầu, ai cũng có nhiều hơn một người con trai.

Trước đây đều theo chế độ con trưởng kế vị, các con trai khác bất kể là con vợ cả hay vợ lẽ đều không có quyền thừa kế.

Nay, Đế Tân cho tất cả con trai của Cơ Xương đều có quyền thừa kế, nhưng vẫn đảm bảo ở một mức độ nào đó ưu thế của con trưởng,

có thể nói là tốt nhất.

Ngoài chư hầu, còn có các quyền quý khác.

Có Tây Bá Hầu được 'thôi ân', con trai của các chư hầu và quý tộc khác, chỉ cần không phải con trưởng, cũng đều sẽ nảy sinh suy nghĩ. "Đại vương tuy ban 'thôi ân', nhưng đó là khởi nguồn của loạn thiên hạ.

Nếu Đại vương không thu hồi thành mệnh, lão thần xin đập đầu chết tại đại điện này." Một vị trung đại phu uy hiếp. "Cô là Nhân vương, một lời chín đỉnh." Đế Tân lạnh mặt nói.

Đừng nói là một trung đại phu, cho dù thượng đại phu có đập đầu chết ở đại điện, Đế Tân cũng sẽ không thay đổi chủ ý.

Nếu không nắm giữ sức mạnh tuyệt đối, Đế Tân cũng không dám ban 'thôi ân' cho Cơ Xương.

Vì thông tin Bàn Huyền cung cấp, Đế Tân biết sau khi Phượng minh Kỳ sơn, Thành Thang ắt sẽ diệt, Chu thất ắt sẽ hưng.

Không nhân lúc này chia rẽ Tây Kỳ, sau này sẽ không còn cơ hội.

Thấy Đế Tân cố chấp, vị lão thần buông lời uy hiếp kia thật sự đập đầu vào cột vàng trong đại điện.

Một lão thần đập đầu chết, Đế Tân mặt mày âm trầm, ánh mắt quét qua những người còn lại: "Còn ai nữa không?" Tiếp đó, không còn ai đập đầu chết nữa.

Tiếng phản đối vẫn không dứt, nhưng Đế Tân đã quyết tâm. ...Chưa đầy nửa ngày, tin tức Đế Tân muốn ban 'thôi ân' cho Tây Bá Hầu đã lan truyền khắp Triều Ca, rồi lan ra ngoài thành.

Cơ Xương ở Tây Kỳ xa xôi chắc cũng sẽ sớm biết tin.

Tại một nơi nào đó ở Triều Ca, Bàn Huyền liếc mắt nhìn về phía

vương cung. "Thôi ân?

Có chút thú vị." Bàn Huyền chỉ mỉm cười.

Đế Tân rất thông minh, bây giờ chính là thời cơ tốt nhất để ban 'thôi ân' cho Tây Bá Hầu Cơ Xương.

Hiện tại, tuy Đế Tân đã có manh nha về biến pháp, nhưng vẫn chưa đụng chạm đến lợi ích của quý tộc.

Về phần Tây Bá Hầu, tuy thực lực của Tây Kỳ không thể xem thường, danh tiếng nhân đức của Cơ Xương cũng lan truyền khắp thiên hạ, nhưng nếu Cơ Xương tạo phản bây giờ, khả năng thành công không lớn, trừ phi có đại năng ra tay.

Trước sức mạnh tuyệt đối, tất cả đều nực cười.

Ví như Bàn Huyền chỉ cần ra tay là có thể hủy diệt toàn bộ Địa Tiên giới, huống chi là việc thay đổi triều đại của nhân tộc trong Địa Tiên giới. ...Vì Đế Tân ban 'thôi ân' cho Cơ Xương, dẫn đến thiên số có biến, khí vận của triều Thương và Tây Kỳ đều có sự thay đổi.

Đầu tiên, tám vị Thánh nhân của Hồng Hoang đều bị kinh động.

Bản thể của tám vị Thánh nhân đều không giáng lâm Địa Tiên giới, nhưng đều có phân thân ở đó. "Ân Thụ ban 'thôi ân' cho Tây Bá Hầu?" Nữ Oa nhíu mày.

Chiêu này của Đế Tân khiến Nữ Oa kinh ngạc.

Đây là dương mưu, nếu Đế Tân không thu hồi, Cơ Xương chỉ có hai con đường: một là tuân theo, hai là tạo phản.

Theo thiên số, trước khi triều Thương diệt vong, Cơ Xương sẽ chết.

Một khi Cơ Xương chết, chín mươi chín người con trai sẽ chia rẽ Tây Kỳ.

Nếu Cơ Xương sinh thêm vài người con trai, hoặc nhận nuôi vài nghĩa tử, số con trai sẽ vượt quá một trăm.

Con trai nhiều vốn là chuyện tốt, nhưng bây giờ lại thành phiền phức.

Ngoài việc Đế Tân ban 'thôi ân' cho Cơ Xương, còn có một chủ đề khác lan truyền ở Triều Ca, đó là về sự hoang dâm của Cơ Xương.

Cơ Xương có chín mươi chín người con trai, còn có con gái, tuy trong đó có cả nghĩa tử, nhưng con ruột cũng không ít.

Con trai con gái nhiều như vậy, nếu nói không hoang dâm, thực sự không hợp lý.

Lúc này, Nữ Oa đang cân nhắc có nên dùng thời gian hồi tố, hoặc trực tiếp xóa đi những ký ức liên quan.

Trong lúc Nữ Oa do dự, một phân thân Thánh nhân đã đến phía trên Triều Ca, đó chính là Nguyên Thủy, một trong Tam Thanh.

Tuy chỉ là một phân thân của Nguyên Thủy, nhưng cũng có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Ngoài các Thánh nhân và Bàn Huyền, gần như không ai phát hiện phân thân của Nguyên Thủy đã đến phía trên Triều Ca.

Chân đạp tường vân, phân thân Nguyên Thủy nhìn xuống thành Triều Ca bên dưới.

Triều Ca là đô thành của triều Thương, cũng là nơi khí vận hội tụ.

Khi phân thân Nguyên Thủy nhìn trộm, khí vận của triều Thương hóa thành một con huyền điểu.

Tuy khí vận triều Thương đã suy, nhưng huyền điểu hóa thành cũng có thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Cùng là nhân vật chính của thiên địa, khí vận của Vu tộc sánh

ngang với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, khí vận của nhân tộc Địa Tiên giới sánh ngang với Hỗn Nguyên nhị trọng thiên cũng không thành vấn đề.

Chỉ vì khí vận triều Thương suy bại, nên khí vận huyền điểu chỉ có thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Nhưng dù chỉ có thực lực Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, cũng không phải một phân thân của Nguyên Thủy có thể địch lại.

Một tiếng chim hót vang, khí vận huyền điểu của triều Thương bay vút lên cao, tấn công về phía phân thân của Nguyên Thủy.

Dưới Đại La, Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn cũng không thể thấy được khí vận huyền điểu của triều Thương, càng không thể nghe được tiếng hót của nó.

Đối mặt với đòn tấn công của khí vận huyền điểu, phân thân Nguyên Thủy cũng giật mình kinh hãi.

Tam Bảo Ngọc Như Ý bỗng nhiên giáng lâm.

Tam Bảo Ngọc Như Ý là thánh khí chứng đạo của Nguyên Thủy, nay đã là Tiên Thiên Chí Bảo.

Không chỉ Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy, mà cả Biển Quải của Thái Thượng, Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên, đều là Tiên Thiên Chí Bảo.

Khi Tam Bảo Ngọc Như Ý, Biển Quải và Thanh Bình Kiếm kết hợp thành Tịnh Thế Bạch Liên, đó chính là Hỗn Độn Linh Bảo. "Phanh!" Đòn tấn công của huyền điểu bị Tam Bảo Ngọc Như Ý chặn lại, nhưng phân thân của Nguyên Thủy lại suýt nữa tan vỡ.

Dù sao phân thân này của Nguyên Thủy cũng chỉ có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, còn huyền điểu là khí vận của triều Thương, thực lực có thể so với Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, chênh lệch quá lớn.

Nếu không có Tam Bảo Ngọc Như Ý xuất hiện kịp thời, phân thân này của Nguyên Thủy đã bị tiêu diệt rồi. "Đáng ghét!" Sắc mặt Nguyên Thủy khó coi.

Đế Tân còn hai mươi mấy năm khí vận, không thể khinh suất.

Nếu bản thể Nguyên Thủy giáng lâm, đánh tan khí vận huyền điểu của triều Thương không khó, nhưng hậu quả cũng sẽ rất nghiêm trọng, không thể gánh chịu nổi.

Phong Thần đại kiếp, Đế Tân là nhân vật quan trọng.

Nếu Thánh nhân ra tay với Đế Tân, bất luận là giết hắn hay khống chế hắn, đều phải gánh chịu hậu quả không nhỏ.

Huyền điểu lại tấn công lần nữa, nhưng Nguyên Thủy đã mượn sức Tam Bảo Ngọc Như Ý độn tẩu.

Trong nháy mắt, Nguyên Thủy đã độn đi ức vạn vạn dặm.

Huyền điểu gần như chỉ bảo hộ Triều Ca.

Khí vận của triều Thương lại tăng lên không ít, chính là nhờ công lao của Nguyên Thủy. ...Hồng Hoang, Đại La Thiên, Thái Thanh Cảnh.

Thái Thượng đang luyện đan.

Trong Tam Thanh, tài nghệ luyện đan của Thái Thượng là đệ nhất.

Sau khi thành Thánh, Thái Thượng ít luyện đan, nay lại luyện đan, chắc chắn không phải loại tầm thường.

Nguyên Thủy và Thông Thiên ở bên cạnh lại không quan tâm đến loại đan dược mà Thái Thượng đang luyện chế.

Bây giờ, điều Tam Thanh phải cân nhắc là thiên số. "Thành Thang hợp diệt, Chu thất đương hưng, đó là thiên số.

Việc Đế Tân 'thôi ân' tuy khiến thiên số có chút biến số, nhưng không thể thay đổi đại thế." Thái Thượng không đợi Nguyên Thủy hai người mở lời, đã nói trước. "Nhưng Đế Tân lại cho xây Thái Thanh Quan ở ngoài thành Triều Ca, cảm tạ huynh trưởng đã chỉ điểm và che chở." Nguyên Thủy nói.

Vừa nghe Nguyên Thủy nói, Thái Thượng ngẩn người, suýt nữa làm hỏng cả lò đan dược.

Vừa luyện đan, Thái Thượng vừa tra xét tình hình ở Địa Tiên giới.

Chương 306

Quả nhiên như Nguyên Thủy nói.

Ngoài thành Triều Ca, không ít nô lệ đang hừng hực khí thế, xây dựng Thái Thanh Đạo Quán. "Ngô chỉ điểm và che chở Đế Tân khi nào?" Thái Thượng lại không hề hay biết.

Nhưng Đế Tân là Nhân vương của Địa Tiên giới, đã xây đạo quán cho Thái Thượng, lại nói là do Thái Thượng chỉ điểm và che chở, không thể nào nói bừa.

Nhìn thần sắc của Thái Thượng, rõ ràng là không có chỉ điểm và che chở Đế Tân, có điều khuất tất. "Có kẻ đang tính kế Ngô." Sắc mặt Thái Thượng trầm xuống.

Lập tức, Thái Thượng liền dùng nguyên thần ký thác vào Hồng Hoang thiên đạo để suy diễn.

Suy diễn một hồi, Thái Thượng lại không thu được kết quả gì.

Hồng Quân đang tính kế?

Hay Bàn Huyền đang tính kế?

Về phần Hậu Thổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, nếu họ tính kế Thái Thượng, Thái Thượng suy diễn sẽ không thể nào không có kết quả.

Cho nên, Thái Thượng cũng nghi ngờ Bàn Huyền và Hồng Quân, trong đó, khả năng của Bàn Huyền lớn hơn một chút.

Nghĩ rồi, Thái Thượng lấy ra Biển Quải, tiện tay ném ra khỏi Thái Thanh Cảnh.

Khi Biển Quải của Thái Thượng vừa bay ra khỏi Thái Thanh

Cảnh, tiến vào hư không Hồng Hoang, tiếp đó liền đi đến Địa Tiên giới.

Sau khi đến Địa Tiên giới, Biển Quải đã phá hủy Thái Thanh Đạo Quán chưa xây xong ở ngoại thành Triều Ca.

Ngoài thành Triều Ca, hàng vạn nô lệ đang mồ hôi như mưa, vất vả xây dựng đạo quán cho Thái Thanh Thánh nhân.

Trong số mấy vị Thánh nhân, triều Thương chỉ thờ cúng Nữ Oa.

Nay Đế Tân lại muốn xây Thái Thanh Đạo Quán, để Thái Thượng hưởng hương hỏa của nhân tộc.

Thực ra, đây không phải sự sắp đặt của Bàn Huyền, chỉ là một hiểu lầm nhỏ.

Đế Tân lầm tưởng là Thái Thượng đã chỉ điểm cho mình.

Bàn Huyền tự nhiên sẽ không ra mặt giải thích với Đế Tân.

Trên thực tế, thành bại của Đế Tân đối với Bàn Huyền không hề quan trọng.

Đế Tân nếu có thể thành công thì dĩ nhiên tốt hơn, thất bại cũng không sao.

Với tầng thứ hiện tại của Bàn Huyền, toàn bộ Địa Tiên giới thì có là gì?

Chẳng qua chỉ là một cơ hội để dung hợp Sơn Hải Kinh, Phong Thần Bảng và Sổ Sinh Tử.

Nếu Thiên Địa Minh tam thư dung hợp thành Hỗn Nguyên Bảo Giám, thì cũng không tệ.

Một món Hỗn Độn Linh Bảo, đối với Bàn Huyền cũng có chút hấp dẫn.

Nếu có Hỗn Nguyên Bảo Giám dung nhập vào Bàn Huyền Giới, việc Bàn Huyền Giới từ thế giới Hỗn Nguyên thập cấp thăng lên thế giới vĩnh hằng cũng sẽ dễ dàng hơn không ít.

Chính vì có lợi ích để mưu cầu, Bàn Huyền mới ở lại Địa Tiên giới.

Phong Thần đại kiếp dù sao cũng sẽ không quá lâu, trong vòng trăm năm tất sẽ kết thúc.

Đối với Bàn Huyền, trăm năm là một khoảng thời gian ngắn ngủi.

Coi như là ở Địa Tiên giới giải khuây. "Ầm!" Một cây Biển Quải từ trên cửu thiên bay xuống, phá hủy Thái Thanh Đạo Quán chưa xây xong, chính là Thái Thượng ra tay. ...Tây Kỳ, sắc mặt Cơ Xương khó coi, mày chau mặt ủ. "Đế Tân thật âm hiểm." Cơ Xương thầm hận trong lòng.

Đế Tân ban 'thôi ân', Cơ Xương không có chút nào cảm kích, trong lòng chỉ có phẫn hận.

Chín mươi chín người con trai của Cơ Xương, con trưởng Bá Ấp Khảo cũng thầm tức giận.

Ngoài Bá Ấp Khảo, chín mươi tám người con trai còn lại của Cơ Xương, khi biết Đế Tân ban 'thôi ân', gần như đều mừng thầm trong lòng.

Cũng có mấy người như Cơ Phát, Cơ Đán trong lòng lo lắng.

Có thể nói, Đế Tân đã ra một bài toán khó cho Cơ Xương.

Thái độ của Đế Tân kiên quyết, Cơ Xương không thể từ chối, hoặc là chấp nhận, hoặc là tạo phản.

Nếu Cơ Xương tạo phản, phần lớn con trai của hắn cũng sẽ có suy nghĩ riêng.

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Cơ Xương quyết định không tạo phản. 'Thôi ân lệnh' có thể chia rẽ Tây Kỳ, nhưng tiền đề là Cơ Xương phải chết.

Chỉ cần Cơ Xương còn sống, Tây Kỳ vẫn là một thể thống nhất.

Cơ Xương quyết định tiếp tục nhẫn nhịn, tích lũy thực lực.

Chỉ cần trong lúc còn sống có thể diệt được triều Thương, vấn đề khó khăn hiện tại cũng chỉ là chuyện nhỏ.

Nhưng, Cơ Xương cũng cần phải làm công tác tư tưởng cho các con trai.

Thế là, Cơ Xương triệu tập chín mươi chín người con trai.

Một trăm cha con, mỗi người một suy nghĩ, bề ngoài thì cha hiền con hiếu. "Phụ thân yên tâm, 'thôi ân' của Ân Thụ không thể chia rẽ Tây Kỳ chúng ta." "Ân Thụ dụng tâm hiểm độc, nhưng đã xem thường phụ thân và huynh đệ chúng ta." ...Trông có vẻ như dù Cơ Xương có chết, chín mươi chín người con trai cũng sẽ đồng tâm hiệp lực, nhưng thực tế đã bắt đầu tranh giành đấu đá.

Cơ Xương tự nhiên không phải không nhìn ra suy nghĩ của các con trai, nhưng cũng đành bất lực.

Đây là dương mưu của Đế Tân, Cơ Xương cũng không làm gì được.

Không có thực lực, chỉ có thể nhẫn nhịn, bây giờ nếu tạo phản chẳng khác nào lấy trứng chọi đá.

Nếu Cơ Xương tạo phản, lại trúng kế của Đế Tân, có lẽ Đế Tân đã sắp xếp xong cả rồi, chỉ chờ Cơ Xương tạo phản.

Cơ Xương không tạo phản, tình cảnh cũng không tốt đẹp gì.

Đế Tân chưa chắc sẽ không phái người ám sát hắn, mà các con trai

của hắn, e rằng phần lớn cũng mong hắn chết.

Có lẽ một ngày nào đó, một người con nào đó của Cơ Xương sẽ giết cha.

Trong mắt không ít con trai của Cơ Xương, người cha này đã trở thành hòn đá cản đường. "Hay cho một Đế Tân, thấu hiểu sự tàn ác của nhân tính, trước đây thật đã xem thường hắn." Cơ Xương thầm than. ...Hồng Hoang Đại La Thiên, Thái Thượng thu hồi Biển Quải. "Huynh trưởng luyện chế Cửu Chuyển Kim Đan?" Thông Thiên lúc này mới có chút tò mò về loại đan dược mà Thái Thượng đang luyện chế.

Đan dược đáng để Thái Thượng luyện chế, tất nhiên không phải tầm thường. "Chẳng lẽ huynh trưởng đang luyện chế Thập Chuyển Kim Đan?" Nguyên Thủy suy đoán.

Cửu Chuyển Kim Đan có thể khiến người thường có tu vi Đại La Kim Tiên, còn Thập Chuyển Kim Đan thì không tầm thường, có thể khiến người thường có tu vi Chuẩn Thánh.

Nếu một Chuẩn Thánh dùng Thập Chuyển Kim Đan, việc đột phá Hỗn Nguyên nhất trọng thiên cũng dễ dàng. "Thập Chuyển Kim Đan?" Thông Thiên cũng kinh ngạc. "Không phải Cửu Chuyển Kim Đan hay Thập Chuyển Kim Đan, mà là...

Vẫn Thánh Đan." Thái Thượng nhàn nhạt nói. "Vẫn Thánh Đan?" Nguyên Thủy và Thông Thiên đều ngơ ngác.

Theo nghĩa đen, đây là đan dược khiến Thánh nhân vẫn lạc.

Nhưng, Thánh nhân bất tử bất diệt, nguyên thần hoặc ký thác vào Thiên đạo, hoặc ký thác vào Địa đạo, hoặc ký thác vào Nhân đạo.

Về phần nguyên thần ký thác vào Hỗn Độn hư không, đó không phải Thánh nhân, mà là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nguyên thần ký thác vào Hỗn Độn đại đạo, đó là Đại Đạo Thánh Nhân.

Thiên Đạo Thánh Nhân là Tiên Thiên Thánh Nhân, Đại Đạo Thánh Nhân là Hỗn Độn Thánh Nhân.

Tám vị Thánh nhân của Hồng Hoang đều là Tiên Thiên Thánh Nhân.

Giới hạn của Tiên Thiên Thánh Nhân là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên trong mắt Đại Đạo Thánh Nhân cũng chỉ là con kiến.

Thái Thượng giải thích đơn giản về Vẫn Thánh Đan.

Dùng sức mạnh của Thiên đạo để luyện đan, cộng thêm sức mạnh bản nguyên của Thánh nhân, và cả vật chất hỗn độn.

Tiên Thiên Thánh Nhân chỉ cần nuốt Vẫn Thánh Đan, nguyên thần sẽ bị xâm thực, rồi theo thời gian mà tiêu vong.

Nguyên thần tiêu vong, Thánh nhân cũng sẽ triệt để vẫn lạc.

Hiểu được phần nào về Vẫn Thánh Đan, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều không giữ được bình tĩnh.

Trong phút chốc, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều trầm tư.

Vẫn Thánh Đan có thể thật sự giết chết tám vị Thánh nhân Hồng Hoang.

Bất kể là Tam Thanh, hay Hồng Quân, Hậu Thổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, bất kỳ ai dùng một viên Vẫn Thánh Đan đều sẽ vẫn lạc. "Huynh trưởng luyện chế Vẫn Thánh Đan để đối phó với ai?" Nguyên Thủy và Thông Thiên đều thầm nghĩ.

Có thể xác định rằng, Vẫn Thánh Đan không thể đối phó với Bàn Huyền.

Bàn Huyền không phải Tiên Thiên Thánh Nhân, Vẫn Thánh Đan có lẽ có thể làm Bàn Huyền bị thương, nhưng Bàn Huyền sẽ không vẫn lạc.

Tuy không biết Thái Thượng luyện chế Vẫn Thánh Đan để đối phó với Thánh nhân nào, nhưng Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không hỏi nhiều.

Thái Thượng đã nói với hai người họ, thì cũng sẽ không dùng Vẫn Thánh Đan để đối phó với họ.

Có lẽ dùng để đối phó với Hồng Quân, cũng có thể đối phó với Hậu Thổ, Nữ Oa và những người khác. "Huynh trưởng, ngô giúp huynh." Thông Thiên nói.

Dứt lời, Hỗn Nguyên đạo quả của Thông Thiên hiện ra, lại có một luồng sức mạnh Thiên đạo.

Tuy tu vi và đạo hạnh của Thông Thiên đều không bằng Thái Thượng, sức mạnh Thiên đạo có thể vận dụng cũng không bằng, nhưng có Thông Thiên tương trợ, việc Thái Thượng luyện chế Vẫn Thánh Đan cũng dễ dàng hơn không ít.

Nguyên Thủy cũng ra tay tương trợ.

Tam Thanh hợp lực, tiến độ luyện chế Vẫn Thánh Đan tăng nhanh đáng kể.

Vốn Thái Thượng cần mấy năm mới có thể luyện chế hoàn thành, có Nguyên Thủy và Thông Thiên tương trợ, chỉ cần mấy ngày là đủ.

Mấy ngày trôi qua trong nháy mắt.

Một ngày nọ, lò đan của Thái Thượng trở nên không ổn định, không ngừng rung chuyển, như sắp nổ tung.

Cùng lúc đó, Thượng Thương Chi Nhãn màu tím hồng xuất hiện

trên Đại Xích Thiên của Thái Thượng. "Vẫn Thánh Đan xuất thế sẽ gặp thiên khiển, mau phong ấn Vẫn Thánh Đan." Thần sắc Thái Thượng căng thẳng.

Để luyện chế một viên Vẫn Thánh Đan, Thái Thượng đã phải trả giá không nhỏ, không thể để thất bại.

Thượng Thương Chi Nhãn của Hồng Hoang đã xuất hiện, không khí trong toàn bộ Đại Xích Thiên cũng ngày càng ngưng trọng.

Có thể khẳng định, một khi Vẫn Thánh Đan xuất thế, cũng sẽ có thiên khiển giáng xuống.

Vẫn Thánh Đan có thể giết chết Tiên Thiên Thánh Nhân, loại vật đáng sợ như vậy được luyện chế ra, gặp thiên khiển là chuyện bình thường. "Vèo!", "Ông!", "Vút!" Biển Quải, Tam Bảo Ngọc Như Ý, Thanh Bình Kiếm, ba món Tiên Thiên Chí Bảo được Tam Thanh tế ra.

Chương 307

Hỗn Nguyên đạo quả của Tam Thanh đều gia trì lên ba món Tiên Thiên Chí Bảo.

Lập tức, ba món chí bảo kết hợp, diễn hóa ra một đóa Tịnh Thế Bạch Liên.

Đó là một đóa Tịnh Thế Bạch Liên ba mươi phẩm.

Tịnh Thế Bạch Liên từ hai mươi bốn phẩm đến ba mươi lăm phẩm đều là Hỗn Độn Linh Bảo, ba mươi sáu phẩm là Hỗn Độn Chí Bảo.

Một món Hỗn Độn Linh Bảo phân hóa thành ba món Tiên Thiên Chí Bảo cũng không có gì lạ.

Lại có Hỗn Nguyên đạo quả của Tam Thanh gia trì, bạch liên ba mươi phẩm bộc phát ra sức mạnh kinh người.

Dưới sức mạnh của bạch liên ba mươi phẩm, toàn bộ Đại Xích Thiên bị cấm cố.

Nhưng Thượng Thương Chi Nhãn lại không bị ảnh hưởng.

Tam Thanh mỗi người một món Hỗn Độn Chí Bảo, trước mặt Thượng Thương Chi Nhãn của Hồng Hoang cũng chỉ là con kiến.

Dưới sự điều khiển của Tam Thanh, bạch liên ba mươi phẩm từ từ hạ xuống, bao phủ lấy lò đan.

Vẫn Thánh Đan chưa xuất thế đã bị phong ấn.

Khi Vẫn Thánh Đan bị phong ấn, Thượng Thương Chi Nhãn cũng biến mất.

Nhưng, một khi phong ấn được giải trừ, Thượng Thương Chi

Nhãn sẽ không xuất hiện nữa, mà sẽ trực tiếp giáng xuống thiên khiển. "Phanh!" Lò đan mở ra, một viên đan dược bay ra, rơi vào tay Thái Thượng.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều nhìn về phía Vẫn Thánh Đan.

Vẫn Thánh Đan trông như một viên đan hoàn nhỏ màu đỏ, nhưng lại ẩn chứa sức mạnh đáng sợ, có thể xâm thực nguyên thần của Tiên Thiên Thánh Nhân.

Lúc này, trên Vẫn Thánh Đan có một lớp quang hoa nhàn nhạt, đó là một phong ấn cường đại.

Bất kỳ ai trong Tam Thanh muốn giải trừ phong ấn cũng không dễ dàng, Tam Thanh liên thủ cũng cần một chút thời gian.

Mặc dù Vẫn Thánh Đan đang bị phong ấn, nhưng thần thức của Tam Thanh có thể cảm nhận được bên trong viên đan.

Khi cảm nhận bên trong Vẫn Thánh Đan, Tam Thanh không khỏi kinh hãi.

Thái Thượng đã xem thường Vẫn Thánh Đan.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có nguyên thần ký thác vào Hỗn Độn hư không, nếu có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, dùng viên Vẫn Thánh Đan này cũng sẽ chết.

Về phần Tiên Thiên Thánh Nhân, dù là Hỗn Nguyên cửu trọng thiên cũng sẽ chết.

Nhưng, viên Vẫn Thánh Đan này nếu dùng ở thế giới khác, ví như Bàn Huyền Giới, hiệu quả sẽ giảm đi rất nhiều, có lẽ chỉ làm Thánh nhân của Bàn Huyền Giới bị thương.

Như Vọng Thư và La Hầu trong Bàn Huyền Giới, bất kỳ ai dùng

Vẫn Thánh Đan trong tay Thái Thượng, cũng chưa chắc sẽ vẫn lạc, khả năng lớn là chỉ bị trọng thương.

Vẫn Thánh Đan được luyện chế trong một thế giới, dùng ở thế giới khác hiệu quả sẽ giảm đi rất nhiều.

Nếu là Vẫn Thánh Đan được luyện chế bằng sức mạnh của Đại đạo, thì sẽ rất đáng sợ, thậm chí có thể khiến Đại Đạo Thánh Nhân vẫn lạc.

Nhưng, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng không thể dùng sức mạnh của Đại đạo để luyện chế Vẫn Thánh Đan, chỉ có Đại Đạo Thánh Nhân mới có thể. ...Trong Địa Tiên giới, Thái Thanh Đạo Quán chưa xây xong đã bị Biển Quải bay từ ngoài trời đến phá hủy, Đế Tân cũng từ bỏ ý định xây dựng Thái Thanh Đạo Quán.

Đế Tân cũng không ngốc, biết không phải Thái Thượng đang chỉ điểm cho mình.

Lập trường của Thái Thượng cũng đã rõ ràng, không hề ủng hộ Đế Tân.

Nhưng, phiền não lớn nhất của Đế Tân bây giờ là ngày sinh của Nữ Oa nương nương sắp đến.

Vài ngày nữa là ngày mười lăm tháng ba, thừa tướng Thương Dung dâng tấu, xin Đế Tân đến Nữ Oa Cung dâng hương.

Chỉ cần nhắc đến việc đến Nữ Oa Cung dâng hương, trong lòng Đế Tân cũng có sự kháng cự.

Trước đây Đế Ất cũng không ít lần đến Nữ Oa Cung dâng hương, Đế Tân cũng có đi theo, nhìn thấy thánh tượng Nữ Oa, nhưng chưa bao giờ có lòng khinh nhờn.

Những thông tin xuất hiện thêm trong đầu, Phượng minh Kỳ sơn, Thái Thanh Thánh nhân không ủng hộ, những điều này khiến Đế Tân

ý thức được tình cảnh của mình.

Đối với những thông tin bất chợt xuất hiện trong đầu, Đế Tân bán tín bán nghi, nhưng đã có một phần được chứng thực.

Việc dâng hương ở Nữ Oa Cung dường như là khởi đầu của việc Thương diệt Chu hưng.

Chỉ là Đế Tân có chút không hiểu, với trí tuệ của mình, dù có mê mẩn thánh tượng Nữ Oa trong cung, cũng sẽ không làm thơ khinh nhờn trước mặt mọi người.

Có thể trở thành Nhân vương, văn trị võ công, mưu lược quyền thuật của Đế Tân đều không thấp. "Nếu chuyện đề thơ ở Nữ Oa Cung thật sự xảy ra, chắc chắn có điều khuất tất." Đế Tân thầm nghĩ.

Biết là có khuất tất, Đế Tân cũng không muốn đến Nữ Oa Cung, nhưng nếu không đi, uy vọng của hắn sẽ giảm mạnh. ...Mấy ngày trôi qua trong nháy mắt, ngày mai đã là ngày sinh của Nữ Oa.

Sau mấy ngày cân nhắc, Đế Tân quyết định không đến Nữ Oa Cung, tuy sẽ khiến uy vọng giảm xuống, nhưng nếu bị kẻ khác ngầm hại mà khinh nhờn Nữ Oa, hậu quả sẽ quá nghiêm trọng.

Tuy nhiên, trong lòng Đế Tân không muốn đến Nữ Oa Cung, nhưng lúc lâm triều lại ma xui quỷ khiến đồng ý đi.

Quân vô hí ngôn, lời Đế Tân vừa nói ra, bên dưới đã có người sắp xếp.

Sau khi bãi triều, sắc mặt Đế Tân khó coi.

Hắn không phải kẻ ngốc, rõ ràng có người đang tính kế mình.

Tuy chưa đến Nữ Oa Cung, nhưng Đế Tân gần như có thể xác định, một khi đã đến, chắc chắn sẽ đề thơ khinh nhờn Nữ Oa.

Nhưng tin tức Đế Tân ngày mai sẽ đến Nữ Oa Cung đã lan truyền

khắp Triều Ca.

Nếu Đế Tân không đến Nữ Oa Cung, uy nghiêm của hắn sẽ sụt giảm nghiêm trọng, thậm chí không ngồi vững được ngai vàng.

Trong phút chốc, Đế Tân cũng rơi vào thế lưỡng nan.

Đế Tân cũng hiểu ra, trong mắt một số đại năng, Nhân vương như hắn cũng chỉ là một quân cờ.

Một quân cờ chỉ có thể bị người chơi cờ chi phối.

Đó cũng là nỗi bi ai của một quân cờ, thân bất do kỷ.

Khi một quân cờ biết càng nhiều, ngược lại càng bi ai, vì không có sức phản kháng.

Đế Tân cũng chỉ là một phàm nhân, tuy dũng mãnh, lại có khí vận nhân tộc phù hộ, đối đầu trực diện có thể miễn cưỡng chống lại Kim Tiên, nhưng lại không thể địch lại Thái Ất Kim Tiên.

Trong mắt Chuẩn Thánh, Nhân vương như Đế Tân chẳng là gì, huống chi là trong mắt Thánh nhân.

Bây giờ trong tình cảnh lưỡng nan, Đế Tân thà để uy nghiêm Nhân vương sụt giảm nghiêm trọng, chứ không muốn đến Nữ Oa Cung. ...Tại một nơi nào đó ở Triều Ca, Bàn Huyền thu hồi ánh mắt.

Mọi hành động của Đế Tân, Bàn Huyền đều nhìn thấy.

Một thời gian trước, phân thân Nguyên Thủy ra tay, tuy bị khí vận huyền điểu chặn lại, nhưng cũng đã để lại hậu thủ, sẽ khiến Đế Tân phải đến Nữ Oa Cung dâng hương.

Trong Nữ Oa Cung, Nguyên Thủy cũng đã bố trí xong.

Một khi Đế Tân đến Nữ Oa Cung, chắc chắn sẽ bị Nguyên Thủy tính kế.

Khi Đế Tân đề thơ khinh nhờn Nữ Oa, khí vận của triều Thương lại sẽ thất thoát rất nhiều, Nữ Oa cũng sẽ nổi giận.

Bàn Huyền quyết định giúp Đế Tân một lần nữa.

Biểu hiện của Đế Tân cũng rất đáng khen, không làm Bàn Huyền thất vọng, nhưng muốn nghịch thiên chẳng khác nào châu chấu đá xe.

Thành Thang hợp diệt, Chu thất đương hưng, đó là thiên số, cũng là đại thế của Địa Tiên giới.

Tuy đại thế của Địa Tiên giới không thể so với đại thế của Hồng Hoang, nhưng cũng không phải là thứ mà Đế Tân hiện tại có thể chống lại.

Bàn Huyền tuy đã cho Đế Tân một số sự giúp đỡ, nhưng vẫn còn xa mới đủ.

Nếu giúp đỡ quá nhiều, đó không phải là Đế Tân nghịch thiên, mà là Bàn Huyền nghịch thiên.

Sở dĩ Bàn Huyền giúp đỡ Đế Tân, không nhất định là muốn Đế Tân nghịch thiên thành công, mà cũng là vì Phong Thần đại kiếp.

Đế Tân càng mạnh, Phong Thần đại kiếp cũng sẽ được nâng cấp.

Nếu Phong Thần Bảng và Sổ Sinh Tử bây giờ dung nhập vào bản nguyên của Địa Tiên giới, chắc chắn sẽ hình thành Tiên Thiên Chí Bảo Thiên Địa Bảo Giám, chứ không phải Hỗn Độn Linh Bảo Hỗn Nguyên Bảo Giám.

Để có được Hỗn Nguyên Bảo Giám, Bàn Huyền cũng góp phần đẩy sóng, để Phong Thần đại kiếp được nâng cấp.

Các Thánh nhân ủng hộ Tây Kỳ không chỉ có một, nhưng không có một Thánh nhân nào ủng hộ Đế Tân, có chút vô vị. ...Ngày mười lăm tháng ba, một ngày được nhân tộc Địa Tiên giới coi là ngày sinh của

Nữ Oa.

Tại Triều Ca, Nhân vương Đế Tân dẫn theo văn võ bá quan, dưới sự bảo vệ của một đội binh sĩ ra khỏi thành.

Cách thành Triều Ca không xa, một tòa Nữ Oa Cung vàng son lộng lẫy.

So với bất kỳ kiến trúc nào trong thành Triều Ca, kể cả vương cung, đều xa hoa hơn.

Binh sĩ tùy tùng canh gác bên ngoài Nữ Oa Cung, Đế Tân và văn võ bá quan tiến vào Nữ Oa Cung.

Bên trong Nữ Oa Cung càng lộng lẫy xa hoa, nhưng nhìn thoáng qua lại không hề dung tục, toát lên vẻ trang nghiêm thần thánh.

Sắc mặt Đế Tân lại không được tốt lắm.

Hắn đã quyết định bằng mọi giá cũng không đến Nữ Oa Cung, nhưng ma xui quỷ khiến lại đến đây.

Một luồng sức mạnh vô hình đang chi phối Đế Tân.

Đế Tân muốn phản kháng, nhưng sự phản kháng của hắn trước luồng sức mạnh vô hình kia lại không đáng nhắc đến.

Khi nhìn thấy Nữ Oa Cung, Đế Tân cũng thầm than trong lòng.

Bước vào Nữ Oa Cung, lòng Đế Tân càng trầm xuống. "Bước tiếp theo, là đề thơ khinh nhờn Nữ Oa nương nương sao?" Đế Tân thầm cười khổ.

Biết trước chuyện sắp xảy ra, nhưng lại không thể thay đổi, khiến người ta cảm thấy bất lực.

Dưới đại thế, sự giãy giụa của con kiến không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Cho dù có một Chuẩn Thánh giúp Đế Tân, cũng không thể thay đổi được gì.

Chỉ có một Thánh nhân giúp Đế Tân, mới có thể có chút thay đổi.

Bây giờ, Bàn Huyền lại đang âm thầm giúp Đế Tân.

Khi Đế Tân tiến vào Nữ Oa Cung, bỗng nhiên có một trận gió lạ.

Trận gió lạ này có điều khuất tất.

Khi trận gió lạ xuất hiện, tâm cảnh của Đế Tân có sự thay đổi lớn.

Tham lam, bạo ngược... các loại cảm xúc tiêu cực trỗi dậy.

Cơn gió lạ thổi bay tấm màn che, Đế Tân nhìn thấy thánh tượng Nữ Oa.

Thánh tượng Nữ Oa không phải làm bằng đất sét, mà được tạc từ ngọc thạch tinh xảo, sống động như thật, đẹp tuyệt mỹ.

Tuy dung mạo của thánh tượng Nữ Oa không bằng một phần mười của Nữ Oa thật, nhưng đối với phàm nhân cũng là thiên tư quốc sắc. "Lấy bút, cô muốn đề thơ." Đế Tân lên tiếng.

Vừa nghe Đế Tân muốn đề thơ trong Nữ Oa Cung, Thương Dung liền lên tiếng can ngăn.

Nữ Oa Cung là nơi thần thánh vô cùng, lưu lại bút mực không thỏa đáng, vạn nhất khinh nhờn Nữ Oa, đó là tội lớn.

Tuy nhiên, Đế Tân không nghe lời khuyên của Thương Dung.

Chương 308

Dù sao Đế Tân cũng là Nhân vương, kiên quyết muốn đề thơ trong Nữ Oa Cung, văn võ bá quan cũng đành bất lực.

Rất nhanh, có người mang bút mực đến. ...Trên cao vạn trượng, một đóa tường vân phiêu đãng, Nguyên Thủy đứng trên mây.

Đây không phải bản thể của Nguyên Thủy, chỉ là một phân thân của hắn.

Tuy chỉ là một phân thân của Nguyên Thủy, nhưng cũng có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Lúc này, phân thân của Nguyên Thủy đang nhìn về phía Nữ Oa Cung ở xa.

Tại Nữ Oa Cung ngoài thành Triều Ca, Đế Tân đang chuẩn bị đề thơ.

Nguyên Thủy thầm cười lạnh.

Nguyên Thủy đã tính toán xong, tiếp theo Đế Tân sẽ đề thơ khinh nhờn Nữ Oa, và Nữ Oa cũng sẽ biết.

Theo sự hiểu biết của Nguyên Thủy về Nữ Oa, một khi biết Đế Tân đề thơ khinh nhờn, chắc chắn sẽ nổi giận.

Nữ Oa vốn không ủng hộ triều Thương, nếu Đế Tân đề thơ khinh nhờn, Nữ Oa chắc chắn sẽ muốn Đế Tân thân tử quốc diệt.

Tính kế Đế Tân chỉ là một bước trong kế hoạch của Nguyên Thủy.

Trong Phong Thần đại kiếp này, Nguyên Thủy không chỉ muốn biến Địa Tiên giới thành một con đường lui cho Hồng Hoang, mà còn

muốn đột phá tu vi trong đại kiếp.

Bình thường, tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, muốn có đột phá là rất khó, nhưng Tiên Thiên Thánh Nhân lại tương đối nhanh.

Nếu Tam Thanh ban đầu không lựa chọn thành Thánh, mà trở thành Hỗn Độn Ma Thần, có lẽ bây giờ đều đã là tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Bỗng nhiên, một khối nhân quả lớn sắp rơi xuống người Nguyên Thủy.

Tính kế Nhân vương, nhân quả không hề nhỏ.

Thánh nhân tuy không dính nhân quả, nhưng nhân quả sẽ chuyển dời đến môn hạ của Thánh nhân.

Một khối nhân quả lớn như vậy nếu rơi xuống người một đệ tử nào đó của Nguyên Thủy, hoặc do các đệ tử của Nguyên Thủy gánh chung, đều sẽ diễn hóa thành kiếp số.

Khối nhân quả lớn rơi xuống người Nguyên Thủy, được phân thân gánh chịu.

Nếu Nguyên Thủy không gánh chịu, khối nhân quả lớn sẽ rơi xuống người các đệ tử môn hạ.

Nhân quả lớn như vậy, sau khi phân thân của Nguyên Thủy gánh chịu, nhân quả quấn thân, diễn hóa thành kiếp số.

Nghiệp lực quấn thân sẽ dẫn đến thiên kiếp hoặc thiên khiển, còn nhân quả quấn thân sẽ diễn hóa thành kiếp số.

Đúng lúc Phong Thần đại kiếp, phân thân của Nguyên Thủy cũng không thể bảo toàn.

Khi kiếp số vừa sinh ra, lượng kiếp sát khí giữa thiên địa liền ập

về phía Nguyên Thủy.

Lượng lớn lượng kiếp sát khí điên cuồng ùa vào cơ thể Nguyên Thủy, Nguyên Thủy không né không tránh, cũng không chống cự.

Theo lượng kiếp sát khí khổng lồ nhập vào cơ thể, phân thân tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ của Nguyên Thủy cũng không chịu nổi. "Ầm!" Phân thân của Nguyên Thủy tan vỡ dưới sự xung kích của lượng kiếp sát khí.

Dùng một phân thân để tiêu trừ nhân quả, tổn thất của Nguyên Thủy không lớn.

Tuy Thánh nhân có thể phân thân vô số, nhưng phân thân tu vi Chuẩn Thánh cũng không phải tầm thường, một phân thân tu vi Chuẩn Thánh tan vỡ, bản thể của Nguyên Thủy cũng bị ảnh hưởng một chút.

Điều này cũng nằm trong dự liệu của Nguyên Thủy.

Đã tính kế Đế Tân, tự nhiên sẽ có nhân quả lớn.

Nếu Nguyên Thủy không có đệ tử, cũng có thể không cần dùng phân thân gánh chịu nhân quả, nhưng vì có đệ tử, không muốn nhân quả lớn rơi xuống người đệ tử, nên mới dùng phân thân gánh chịu.

Trong số các Thánh nhân, người bao che nhất, có lẽ chính là Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy thu đồ điều kiện rất cao, căn cốt không tốt, ngộ tính không cao, không có lòng hướng đạo, không có khí vận, đều sẽ không thu. ...Hồng Hoang.

Dưới sự giúp đỡ của Nguyên Thủy và Thông Thiên, Thái Thượng đã luyện chế thành công một viên Vẫn Thánh Đan sớm hơn mấy năm.

Nếu không có Nguyên Thủy và Thông Thiên giúp đỡ, Thái Thượng luyện chế Vẫn Thánh Đan cần mấy năm, tỷ lệ thành công cũng sẽ nhỏ

hơn một chút.

Sở dĩ Thái Thượng ban đầu không gọi Nguyên Thủy và Thông Thiên, cũng có một số cân nhắc.

Khi Nguyên Thủy và Thông Thiên ra tay, Thái Thượng cũng không từ chối.

Nay, một viên Vẫn Thánh Đan đã luyện thành, được Thái Thượng cẩn thận cất đi.

Nguyên Thủy tâm thần khẽ động, cảm ứng được phân thân ở Địa Tiên giới đã tan vỡ. "Đế Tân đã đề thơ khinh nhờn ở Nữ Oa Cung." Nguyên Thủy nói.

Thái Thượng và Thông Thiên đều mỉm cười.

Đế Tân khinh nhờn Nữ Oa, khí vận của triều Thương lại sẽ thất thoát không ít, với tính cách của Nữ Oa, chắc chắn sẽ muốn Đế Tân thân tử quốc diệt.

Đối với kế hoạch của Nguyên Thủy ở Địa Tiên giới, Thái Thượng và Thông Thiên không phải không biết gì, nhưng đều vui vẻ thấy điều đó, cũng không ngăn cản. ...Hồng Quân, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, và cả Hậu Thổ, mỗi người đều có kế hoạch riêng.

Về phần Nữ Oa, nàng đi gặp Phục Hy một lát, sau đó đến Nữ Oa Cung ngoài thành Triều Ca.

Trước khi Nữ Oa đến Nữ Oa Cung, Đế Tân sẽ đề thơ xong.

Nguyên Thủy thi triển thần thông, một tấm gương hiện ra, hiển thị hình ảnh Đế Tân ở Nữ Oa Cung.

Tam Thanh đều nhìn vào hình ảnh trong gương.

Đế Tân đã bắt đầu đề thơ.

Khi Đế Tân vừa viết câu đầu tiên lên bức tường vôi trong Nữ Oa

Cung, Tam Thanh đều sững sờ.

Địa Tiên giới, ngoại thành Triều Ca, bên trong Nữ Oa Cung.

Đế Tân đang vung bút đề thơ trên bức tường vôi bên cạnh thánh tượng Nữ Oa, chỉ là bài thơ này...

Văn võ bá quan đứng sau lưng Đế Tân đều trợn to mắt, từng người ngây ra như phỗng.

Chỉ thấy, bài thơ Đế Tân đề là: "Lang yên, giang sơn bắc vọng, long kỳ quyển, mã trường tê, kiếm khí như sương.

Tâm tự hoàng hà thủy mang mang, nhị thập niên tung hoành gian, thùy năng tương kháng?

Hận dục cuồng, trường đao sở hướng, đa thiếu thủ túc trung hồn mai cốt hương, hà tích bách tử báo gia quốc, nhẫn thán tích, canh vô ngữ, huyết lệ mãn khuông.

Mã đề nam khứ, nhân bắc vọng, thảo thanh hoàng, trần phi dương.

Nguyện thủ thổ phục khai cương, đường đường An Lạc yếu nhượng tứ phương lai hạ!" Cuối cùng, Đế Tân đề bốn chữ lớn, chính là "Tinh Trung Báo Quốc".

Trong phút chốc, mọi người sau lưng Đế Tân nhìn nhau ngơ ngác.

Không ít người đầu đầy dấu hỏi, đây là thơ sao?

Chẳng hề có vần điệu gì cả.

Quan trọng là, hôm nay đến Nữ Oa Cung dâng hương mà viết những thứ này có ổn không?

Cảm giác có chút kỳ quái.

Phong cách có chút lệch lạc a!

Nhưng, Đế Tân là Nhân vương, sau khi diệt Đông Di lại có uy

vọng cực lớn, có thể tùy hứng.

Bài thơ này cũng không khinh nhờn Nữ Oa, cho nên, Thương Dung cũng không lên tiếng yêu cầu Đế Tân xóa đi những câu thơ đã đề. "Câu thơ của Đại vương thật diệu bất khả ngôn, kim qua thiết mã hám thiên động địa, đủ để chấn nhiếp quỷ thần, thần xin chúc mừng Đại vương." Phí Trọng nịnh nọt tâng bốc. "Đây là thơ sao?" Tỷ Can hỏi Vi Tử Khải. "Tuy không giống với thơ trước đây, nhưng đây là thể thơ mới do Đại vương khởi xướng, Đại vương đã khai tông lập phái, khiến thần chờ bội phục năm vóc sát đất." Lại một vị đại thần khác tâng bốc. "Đây là do cô viết?" Nhìn bài thơ trên tường vôi, rồi cúi đầu nhìn cây bút trong tay, Đế Tân lại ngẩn người.

Khi viết xong bốn chữ "Tinh Trung Báo Quốc", cả người Đế Tân cũng tỉnh táo lại.

Những chuyện trước đó, Đế Tân biết có người tính kế mình, suýt nữa đã khinh nhờn Nữ Oa nương nương, may mà lại có người âm thầm giúp đỡ.

Nếu không có người giúp đỡ, Đế Tân chắc chắn sẽ khinh nhờn Nữ Oa.

Trong phút chốc, trong lòng Đế Tân cũng sợ hãi. "Rốt cuộc là ai đang tính kế cô?

Lại là ai đang giúp cô?" Đế Tân thầm nghĩ.

Lập trường của Thái Thượng đã rõ ràng, chỉ có thể tính kế, không thể giúp đỡ.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không thể giúp đỡ.

Nữ Oa có thể loại trừ.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề?

Về phần ai đang tính kế, Đế Tân cho rằng khả năng lớn nhất là Nguyên Thủy.

Đế Tân dù sao cũng là Nhân vương, có khí vận nhân tộc bảo hộ, nhân tộc lại là nhân vật chính của Địa Tiên giới.

Chuẩn Thánh đại năng e rằng cũng không dám tính kế Đế Tân.

Phân tích đơn giản, Đế Tân nhận định là Thánh nhân đang tính kế, cũng là Thánh nhân đang giúp đỡ.

Thánh nhân cũng không có mấy người, không ngoài mấy khả năng. "Đúng rồi, còn có một đại năng không yếu hơn Tiên Thiên Thánh Nhân, Vu tộc Tổ Vu Bàn Huyền." Đế Tân thầm nghĩ.

Bất kể là mấy vị Thánh nhân đang tính kế, hay là Bàn Huyền, đều không phải là thứ mà Đế Tân có thể chống lại.

Một quân cờ phải có giác ngộ của một quân cờ.

Đối với Bàn Huyền và mấy vị Thánh nhân, Đế Tân chỉ là một công cụ.

Thực ra, nếu không phải thiên đạo của Bàn Huyền Giới xâm nhập Hồng Hoang, Hồng Quân và Tam Thanh, cùng với Nữ Oa, Tiếp Dẫn... cũng sẽ không quá coi trọng Địa Tiên giới.

Thiên đạo của Bàn Huyền Giới xâm nhập Hồng Hoang, Bàn Huyền không hề ra tay, nếu không, thiên đạo của Hồng Hoang tuyệt đối không thể chống đỡ nổi.

Hồng Hoang nếu không có một con đường lui, Hồng Quân và Tam Thanh đều không có cảm giác an toàn.

Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, thậm chí cả Hậu Thổ, cũng đều muốn Hồng Hoang có một con đường lui.

Về phần Đế Tân, tuy là Nhân vương của Địa Tiên giới, nhưng

thậm chí còn không biết Địa Tiên giới mình đang ở chỉ là một phần của Hồng Hoang.

Trong Hồng Hoang có vô số thế giới, Địa Tiên giới chỉ là một thế giới quan trọng mà thôi.

Đề thơ xong, Đế Tân cũng tế tự Nữ Oa, cầu xin Nữ Oa bảo hộ triều Thương, để triều Thương có thể mưa thuận gió hòa.

Về phần Nữ Oa có thể bảo hộ triều Thương hay không, Đế Tân cảm thấy hy vọng không lớn.

Tuy đang tế tự Nữ Oa, nhưng trong lòng Đế Tân lại không hề thành kính.

Cầu người không bằng cầu mình, trong lòng Đế Tân có một giọng nói, sự tại nhân vi, nhân định thắng thiên.

So với việc ký thác hy vọng vào thần linh, sự nỗ lực của con người quan trọng hơn.

Khi trong lòng nảy sinh ý nghĩ nhân định thắng thiên, trong lòng Đế Tân lại có một giọng nói khác, bảo hắn phải kính sợ thượng thiên, kính sợ thần linh.

Triều Thương từng có một Nhân vương là Vũ Ất, cho rằng người có thể thắng trời, bèn dùng tên bắn trời, nhưng lại bị thiên lôi đánh chết.

Chương 309

Cũng từ lúc Vũ Ất bắn trời, triều Thương từ thịnh chuyển suy, khí vận thất thoát không ít.

Đế Tân không muốn đi theo vết xe đổ của Vũ Ất, nhưng ý nghĩ nhân định thắng thiên trong lòng lại không thể xua tan.

Theo quy cách chế độ những năm trước, tế tự xong Nữ Oa, Đế Tân cũng dẫn văn võ bá quan rời khỏi Nữ Oa Cung.

Bước ra khỏi Nữ Oa Cung, cả người Đế Tân cũng nhẹ nhõm hơn không ít.

Khi bước vào Nữ Oa Cung, hắn gần như đã tuyệt vọng.

Tuy không biết ai đang giúp mình, nhưng trong lòng Đế Tân cũng vô cùng cảm kích.

Tiếp theo, Đế Tân có thể xem xét chuyện biến pháp.

Về phần có nên lật đổ thần quyền hay không, trong lòng Đế Tân cũng do dự.

Đây không phải là một thế giới vô thần.

Rõ ràng biết có thần tồn tại, lại lật đổ thần quyền, hậu quả phải gánh chịu có thể biết trước. ...Tế tự hoàn tất, trong Nữ Oa Cung lại không một bóng người.

Cùng lúc đó, có mấy phân thân Thánh nhân xuất hiện gần Nữ Oa Cung.

Phân thân của Hồng Quân, phân thân của Tiếp Dẫn, và phân thân của Chuẩn Đề.

Về phần phân thân của Tam Thanh, phân thân của Hậu Thổ và

phân thân của Nữ Oa, lại đều không có ở đây.

Ba phân thân Thánh nhân đều ở ngoài Nữ Oa Cung, tuy không đi vào, nhưng lại nhìn trộm Đế Tân đề thơ.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không xác định được Thánh nhân nào tính kế Đế Tân, chỉ có thể xác định là một trong số Hồng Quân và Tam Thanh.

Hồng Quân lại có thể xác định là Nguyên Thủy đang tính kế.

Theo kịch bản của Nguyên Thủy, Đế Tân nên đề thơ khinh nhờn Nữ Oa, nhưng Đế Tân có đề thơ, nhưng bài thơ lại có chút cổ quái.

Trong lúc tế tự Nữ Oa lại đề thơ "Tinh trung báo quốc", Đế Tân có ý gì?

Nhưng có thể xác định rằng, việc Đế Tân đề thơ "Tinh trung báo quốc" ở Nữ Oa Cung, không thể tính là khinh nhờn Nữ Oa, nhiều nhất cũng chỉ là vấn đề nhỏ, không ảnh hưởng gì, có lẽ Nữ Oa sẽ có chút không vui, nhưng cũng sẽ không quá so đo. "Hoàn toàn không suy diễn ra được, là Bàn Huyền đang giúp Đế Tân sao?" Hồng Quân thầm nghĩ.

Trong tám vị Thánh nhân của Hồng Hoang, tu vi đạo hạnh của Hồng Quân là đệ nhất.

Nhìn khắp Hồng Hoang, ngoài Bàn Huyền, cũng chỉ có thực lực của Hồng Quân là mạnh nhất.

Ngoài Hồng Quân, trong số các Thánh nhân thì Hậu Thổ có thực lực mạnh nhất.

Nhưng thực lực hiện tại của Hậu Thổ lại kém hơn Hồng Quân không ít.

Nếu là Hậu Thổ đang giúp Đế Tân, Hồng Quân cũng không thể nào hoàn toàn không suy diễn ra được.

Do đó, Hồng Quân gần như có thể xác định là Bàn Huyền đang âm thầm giúp Đế Tân.

Một khi là Bàn Huyền đang giúp Đế Tân, Hồng Quân cũng nhíu chặt mày.

Hồng Quân có tự biết mình, hiện tại không thể địch lại Bàn Huyền. "Tại sao Bàn Huyền lại muốn giúp Đế Tân?" Hồng Quân trầm tư. ...Tại một tiên sơn phúc địa nào đó ở Địa Tiên giới, nơi này cách Triều Ca ức vạn vạn dặm không chỉ.

Bàn Huyền đang cùng người khác đánh cờ.

Chỉ thấy, người đánh cờ với Bàn Huyền thân mặc áo choàng đen, đội mũ trùm đầu, chính là Vô Thiên.

Quan hệ giữa Vô Thiên và Bàn Huyền không hề đơn giản.

Cũng vì tu vi đạo hạnh của Bàn Huyền, thực lực của Vô Thiên không thể xem thường.

Với thực lực hiện tại của Vô Thiên, việc đánh bại Hồng Quân cũng không khó.

Kỳ nghệ của Vô Thiên và Bàn Huyền ngang nhau, hai người đã đánh ván cờ này mấy ngày rồi, nhưng vẫn không phân thắng bại.

Trong lúc đánh cờ, Vô Thiên biết suy nghĩ của Bàn Huyền, Bàn Huyền cũng biết suy nghĩ của Vô Thiên.

Nhưng trong suy nghĩ của Bàn Huyền và Vô Thiên lại không có ván cờ này. "Thái Thượng luyện chế một loại đan dược siêu Cửu Chuyển Kim Đan?" Thần sắc Bàn Huyền khẽ động. "Đan dược chưa xuất thế đã bị phong ấn, nếu không sẽ phải chịu thiên khiển, e rằng là Thập Chuyển Kim Đan." Vô Thiên nói.

Hồng Hoang tam giới lục đạo, rất ít chuyện có thể qua mặt được

Vô Thiên.

Thái Thượng luyện thành một viên đan dược, Thượng Thương Chi Nhãn của Hồng Hoang xuất hiện ở Đại Xích Thiên, động tĩnh lớn như vậy tự nhiên không thể qua mặt Vô Thiên.

Nhưng Vô Thiên lại không biết Thái Thượng luyện chế ra loại đan gì. "Chắc không phải là Thập Chuyển Kim Đan." Bàn Huyền suy nghĩ.

Thập Chuyển Kim Đan dẫn phát thiên khiển cũng không có gì lạ.

Nhưng đối với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tác dụng của Thập Chuyển Kim Đan rất nhỏ.

Ngoài Thập Chuyển Kim Đan, còn có loại đan dược nào vượt qua Cửu Chuyển Kim Đan?

Hỗn Độn Pháp Tắc Đan?

Ăn một viên có thể lĩnh ngộ một loại Hỗn Độn pháp tắc.

Huyền Hoàng Tạo Hóa Đan?

Vẫn Thánh Đan?

Vô Lượng Thần Đan?

Các loại đan dược siêu Cửu Chuyển Kim Đan hiện lên trong đầu Bàn Huyền. ...Bàn Huyền thầm nghĩ.

Bỗng nhiên, Bàn Huyền lại hạ một quân cờ, đã thắng ván cờ này.

Thua cờ, sắc mặt Vô Thiên âm trầm. "Đã nhường." Bàn Huyền mỉm cười nói. "Hừ!" Hừ lạnh một tiếng, Vô Thiên ném quân cờ trong tay xuống, thân hóa thành độn quang rời đi.

Trong Phong Thần đại kiếp lần này, Vô Thiên cũng cần giúp Bàn Huyền hoàn thành một số việc.

Khi Vô Thiên rời đi, Bàn Huyền cũng ra tay thu dọn bàn cờ và quân

cờ. "Nữ Oa không biết kế hoạch của Nguyên Thủy, cần phải cho nàng biết." Bàn Huyền lẩm bẩm.

Vừa nói, Bàn Huyền vừa tạo ra một phân thân đến Nữ Oa Cung.

Tuy chỉ là một phân thân của Bàn Huyền, nhưng cũng có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Trong nháy mắt, một phân thân của Bàn Huyền đã đến Nữ Oa Cung.

Ba phân thân Thánh nhân ở gần Nữ Oa Cung đều không phát hiện ra phân thân của Bàn Huyền.

Ở trong Nữ Oa Cung chưa đầy một phút, phân thân của Bàn Huyền cũng đã rời đi.

Nguyên Thủy tính kế Đế Tân, bất luận thành công hay thất bại, đều không hy vọng Nữ Oa biết, nhưng có phân thân của Bàn Huyền gây chuyện, Nguyên Thủy cũng sẽ bị bại lộ.

Với tính khí của Nữ Oa, không thể thiếu một trận đấu với Nguyên Thủy. ...Đế Tân dẫn văn võ bá quan trở về Triều Ca.

Chưa đầy một ngày, chuyện Đế Tân đề thơ ở Nữ Oa Cung đã lan truyền khắp Triều Ca.

Bài thơ mà Đế Tân đề ở Nữ Oa Cung, cũng không phải là bí mật.

Có người cho rằng Đế Tân bất kính với Nữ Oa nương nương.

Cũng có người cho rằng thứ Đế Tân đề ở Nữ Oa Cung căn bản không phải là thơ.

Cũng không thiếu lời khen ngợi.

Đế Tân cũng biết những lời bàn tán trong thành Triều Ca, nhưng không hề để tâm.

Đế Tân cho người xây Chiêu Hiền Quán, chỉ cần là người có tài, đều có thể đến Chiêu Hiền Quán, nếu được chọn, có thể cống hiến cho đất nước, quan cao lộc hậu đều không thành vấn đề.

Đế Tân chiêu hiền đãi sĩ lại không quan tâm đến thân phận.

Dù là một nô lệ, chỉ cần có tài năng, Đế Tân cũng có thể trọng dụng.

Cùng với việc Đế Tân duy tài cử, không tránh khỏi sẽ động chạm đến lợi ích của quý tộc.

Cho nên, số quý tộc bất mãn với Đế Tân cũng ngày càng nhiều.

Khi Đế Tân xây Chiêu Hiền Quán, cũng đã chiêu mộ được một số nhân tài, có văn có võ, có người thân hoài dị thuật.

Khi dưới trướng Đế Tân ngày càng nhiều năng nhân dị sĩ, sức mạnh mà Đế Tân nắm giữ cũng ngày càng cường đại, nhưng muốn nghịch thiên vẫn rất khó.

Địa Tiên giới, tam thập tam thiên chấn động.

Bản thể của Nguyên Thủy giáng lâm.

Lúc này, Nguyên Thủy cũng có chút ngơ ngác, vốn đã sắp xếp xong cả rồi, nhưng Đế Tân lại không theo kịch bản.

Kịch bản không đúng, là chuyện lớn.

Nhưng tất cả đã thành định cục, tuy Nguyên Thủy có thể ra tay để thời gian đảo lưu, nhưng nếu thao túng thời gian để thay đổi, nhân quả sẽ rất lớn, không cẩn thận sẽ bị phản phệ.

Nguyên Thủy cũng không ngốc, biết có người âm thầm giúp Đế Tân.

Có thể khiến kế hoạch của Nguyên Thủy thất bại, người âm thầm giúp Đế Tân ít nhất cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chuẩn Thánh không thể làm kế hoạch của Nguyên Thủy thất bại.

Dưới Thánh nhân đều là con kiến, Chuẩn Thánh cũng chỉ là con kiến mạnh hơn một chút, tu vi của Nguyên Thủy vượt xa Hỗn Nguyên nhất trọng thiên.

Nếu không phải một Thánh nhân nào đó âm thầm giúp Đế Tân, vậy thì...

Bàn Huyền!

Nguyên Thủy thầm phân tích, trừ hắn ra, còn có bảy vị Thánh nhân, Thái Thượng và Thông Thiên có thể loại trừ, Nữ Oa cũng có thể loại trừ.

Khả năng của Hậu Thổ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không lớn lắm.

Khả năng lớn nhất là Bàn Huyền.

Nghĩ đến Bàn Huyền, Nguyên Thủy chỉ cảm thấy bất lực.

Tu vi của Bàn Huyền có thể đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, có sự khác biệt về bản chất so với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Huống chi, căn cước của Bàn Huyền cũng không phải tầm thường.

Đại đạo khí vận và Hỗn Độn Thánh thể dung hợp, lại có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tuy không bằng thánh thể của Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng cũng đã tiếp cận.

Tu vi cường đại, căn cước cường đại, nắm giữ một thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, không phải là thứ mà Nguyên Thủy hiện tại có thể chống lại.

Tam Thanh hợp lại, cũng không thể chống lại.

Vừa nghĩ, Nguyên Thủy vừa dịch chuyển tức thời đến Nữ Oa Cung.

Trong Nữ Oa Cung không một bóng người.

Trên tường vôi, bài thơ của Đế Tân vẫn còn đó.

Chương 310

Nhìn bài thơ trên tường vôi, Nguyên Thủy mặt không biểu cảm, lặng lẽ phát động thời gian pháp tắc.

Sức mạnh thời gian pháp tắc của Hồng Hoang xuất hiện trên người Nguyên Thủy.

Hồng Hoang là thế giới Hỗn Nguyên thập cấp, pháp tắc của Hồng Hoang cũng là thiên đạo pháp tắc Hỗn Nguyên thập cấp.

So với chí cao thiên đạo pháp tắc của thế giới vĩnh hằng, pháp tắc của Hồng Hoang kém hơn một bậc, càng không thể so với hỗn độn pháp tắc của Đại đạo.

Cùng với việc Nguyên Thủy vận dụng thời gian pháp tắc của Hồng Hoang, một dòng sông thời gian hiện ra trước mặt.

Đó là dòng sông thời gian của Địa Tiên giới.

Dưới sức mạnh thời gian pháp tắc của Nguyên Thủy, dòng sông thời gian trước mặt bắt đầu nghịch chuyển, hiện ra vô số hình ảnh.

Mỗi một hình ảnh Đế Tân dẫn văn võ bá quan tế tự Nữ Oa đều hiện ra rõ ràng trước mắt Nguyên Thủy.

Từ phản ứng của Đế Tân, có thể thấy người âm thầm giúp Đế Tân đã ra tay từ sớm.

Cũng có nghĩa là, trước khi Đế Tân bước vào Nữ Oa Cung, kế hoạch của Nguyên Thủy đã bị người khác biết được. "Là Bàn Huyền sao?

Tại sao lại muốn giúp Đế Tân?" Nguyên Thủy vung tay, dòng sông thời gian trước mặt biến mất.

Tuy không thể xác định 100%, nhưng Nguyên Thủy gần như có thể khẳng định.

Nếu là Bàn Huyền, động cơ hành vi là gì?

Nguyên Thủy thầm nghĩ.

Để Phong Thần đại kiếp nâng cấp?

Địa thư Sơn Hải Kinh của Trấn Nguyên Tử đã dung nhập vào bản nguyên của Địa Tiên giới, đại thế của Hồng Hoang thiên đạo đã định, Thiên thư Phong Thần Bảng và Minh thư Sổ Sinh Tử cũng phải dung nhập vào bản nguyên của Địa Tiên giới.

Thiên Địa Minh tam thư dung hợp, sẽ thành Tiên Thiên Chí Bảo Thiên Địa Bảo Giám.

Nếu bản nguyên của Địa Tiên giới đủ mạnh, Phong Thần đại kiếp được nâng cấp, Thiên Địa Minh tam thư dung hợp xong chưa chắc không thể đạt đến Hỗn Độn Linh Bảo. "Bàn Huyền muốn Hỗn Nguyên Bảo Giám?" Trong mắt Nguyên Thủy lóe lên tinh quang.

Hỗn Nguyên Bảo Giám ẩn chứa tất cả công năng của Thiên Địa Minh tam thư, khiến mỗi công năng đều được tăng cường, diễn sinh ra vô số huyền diệu.

Nếu muốn Địa Tiên giới trở thành một con đường lui cho Hồng Hoang, ít nhất cũng phải để Thiên Địa Minh tam thư dung hợp thành Thiên Địa Bảo Giám, nếu có thể dung hợp thành Hỗn Nguyên Bảo Giám thì càng tốt.

Xóa đi mọi dấu vết liên quan đến mình, Nguyên Thủy cũng rời đi.

Cùng lúc đó, Nữ Oa cũng sắp đến, nếu Nguyên Thủy không rời đi sẽ bị bắt tại trận. ...Sau khi Nữ Oa gặp Phục Hy, liền cưỡi một con tiên thiên phượng hoàng đến Nữ Oa Cung ngoài thành Triều Ca.

Bên cạnh Nữ Oa có Thải Vân đồng tử và Thải Hà đồng tử đi cùng.

Gần như Nguyên Thủy vừa rời khỏi Nữ Oa Cung, Nữ Oa đã đến nơi.

Dưới thần thông của Nữ Oa, người thường không thể nhìn thấy nàng, cũng không thể nhìn thấy tọa kỵ và hai đồng tử bên cạnh nàng.

Vừa vào Nữ Oa Cung, Nữ Oa cũng phát hiện bài thơ Đế Tân đề trên tường vôi.

Nguyên Thủy không xóa đi, dù sao gần như tất cả mọi người ở Triều Ca đều biết, Nguyên Thủy cũng không tiện xóa ký ức của tất cả mọi người. "Tinh trung báo quốc?

Do Ân Thụ viết?" Nữ Oa nhìn bài thơ trên tường vôi, cũng không khỏi sững sờ.

Tuy có chút không ra gì, cứ cho là thơ đi, cũng có đặc điểm riêng.

Có kim qua thiết mã, khí thôn vạn lý như hổ, hùng tâm tráng chí.

Chữ "quốc" trong câu thơ, không chỉ giới hạn ở triều Thương, mà là toàn bộ An Lạc.

Nhân tộc của Địa Tiên giới, ngoài An Lạc ra thì man di chỉ chiếm số ít.

Ngoài man di, còn có Vu tộc, Yêu tộc, Long Phượng Kỳ Lân...

đều không thuộc An Lạc, bài thơ của Đế Tân sẽ đắc tội không ít người.

Đối với bài thơ trên tường vôi, Nữ Oa không hề ghét, cũng không cảm thấy bị khinh nhờn.

Tuy đề thơ trong cung điện của Nữ Oa là bất kính, nhưng bài thơ cũng tạm được.

Nhưng, trong lòng Nữ Oa có chút không vui, dù sao đề thơ trong cung điện của nàng là bất kính.

Nghĩ rồi, Nữ Oa từ bỏ ý định đến Triều Ca dạy dỗ Đế Tân một trận.

Bỗng nhiên, Nữ Oa tâm huyết dâng trào, cũng bấm ngón tay suy tính.

Bấm ngón tay suy tính một lúc, Nữ Oa nhíu mày, lại lấy ra Không Động Ấn. "Khí vận của triều Thương tăng lên?

Khí vận của Tây Kỳ có phần thất thoát?" Sắc mặt Nữ Oa thay đổi.

Phượng minh Kỳ sơn khiến khí vận triều Thương thất thoát, khí vận Tây Kỳ tăng lên, nhưng bây giờ, khí vận triều Thương thất thoát vì Phượng minh Kỳ sơn đã quay trở lại.

Đế Tân ban cho Cơ Xương một 'thôi ân lệnh', đủ để khiến khí vận Tây Kỳ bất ổn.

Đế Tân đề thơ trong Nữ Oa Cung, tuy sẽ đắc tội không ít người, nhưng cũng ngưng tụ được lòng người An Lạc, kéo dài khí vận của triều Thương.

Khí vận của triều Thương tăng lên, đại thế Thương diệt Chu hưng cũng sẽ phải trì hoãn một vài năm.

Thời gian càng kéo dài, càng có khả năng phát sinh biến số. "Để triều Thương ba năm mưa thuận gió hòa." Nữ Oa thầm nghĩ, giúp đến đây là nhiều rồi, không thể hơn nữa.

Lại ngồi một lúc, Nữ Oa đang định rời đi, lại cảm ứng được điều gì đó.

Trong phút chốc, một luồng sức mạnh nhân đạo của Hồng Hoang xuất hiện trên người Nữ Oa, tiếp đó, ba ngàn thiên đạo pháp tắc ùa

đến.

Trên đỉnh đầu Nữ Oa xuất hiện một đám mây khánh vân, trên khánh vân có Tạo Hóa Đỉnh, Hồng Tú Cầu, Bảo Liên Đăng... và các linh bảo khác. "Đế Tân bị người khác tính kế?

Nguyên Thủy?" Sắc mặt Nữ Oa trầm xuống.

Lúc này, Nữ Oa đã biết Nguyên Thủy tính kế Đế Tân, Bàn Huyền ra tay phá hỏng kế hoạch của Nguyên Thủy, nếu không, Đế Tân sẽ đề thơ khinh nhờn.

Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo, lại tôn Nữ Oa làm Thánh mẫu, nếu Nhân vương khinh nhờn Nữ Oa, mặt mũi Nữ Oa biết để đâu. ...Rời khỏi Nữ Oa Cung, Nguyên Thủy cũng không rời khỏi Địa Tiên giới, mà đến Côn Luân Sơn.

Địa Tiên giới cũng có Côn Luân Sơn.

Địa Tiên giới vốn là một phiên bản cấp thấp của Hồng Hoang, không chỉ có Côn Luân Sơn, mà còn có Bất Chu Sơn, tam thập tam thiên, tứ hải bát hoang, cửu u chi địa...

Trong Địa Tiên giới có phân thân của Nguyên Thủy, cũng có đệ tử của Xiển giáo.

Côn Luân Sơn trong Địa Tiên giới là thánh địa của Xiển giáo.

Tại một nơi nào đó trên Côn Luân Sơn, tiên sơn nguy nga lơ lửng, từng dải linh mạch dưới lòng đất, uốn lượn như rồng rắn, phun ra lượng lớn tiên thiên linh khí.

Vì đẳng cấp thế giới, tiên thiên linh khí của Địa Tiên giới không bằng tiên thiên linh khí của Hồng Hoang.

Lượng lớn tiên thiên linh khí hóa thành tiên linh vân vụ.

Tại Ngọc Hư Cung, ngoài một phân thân của Nguyên Thủy, còn có

Nam Cực Tiên Ông, Vân Trung Tử và Quảng Thành Tử ba người.

Ngoài ra còn có Linh Bảo Đại Pháp Sư, Từ Hàng Chân Nhân, Phổ Hiền Chân Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn cũng ở Địa Tiên giới, còn Thái Ất Chân Nhân, Ngọc Đỉnh Chân Nhân và Hoàng Long Chân Nhân... thì ở Hồng Hoang, nhưng cũng sẽ đến Địa Tiên giới.

Không chỉ Xiển giáo, Triệt giáo cũng có không ít đệ tử ở Địa Tiên giới, còn có Phật giáo và Thích giáo.

Trong Phong Thần đại kiếp này, chắc chắn sẽ có tu sĩ vẫn lạc.

Nguyên Thủy bao che cũng không muốn hy sinh đệ tử môn hạ.

Phong Thần đại kiếp này đối với Địa Tiên giới vô cùng quan trọng, mà Địa Tiên giới đối với Hồng Hoang lại vô cùng quan trọng.

Khi bản thể của Nguyên Thủy đến Côn Luân Sơn, bỗng nhiên mí mắt giật giật, có dự cảm không lành. "Ầm!" Tam thập tam thiên chấn động, nhật nguyệt tinh thần hỗn loạn, chư thiên vạn đạo gần như sụp đổ.

Một đoàn hồng quang chói mắt từ trên cửu thiên rơi xuống.

Thái dương tinh của Địa Tiên giới rơi xuống, cũng không bằng đoàn hồng quang này.

Trong đoàn hồng quang ẩn chứa nhân duyên đại đạo, chính là Hồng Tú Cầu của Nữ Oa.

Hồng Tú Cầu là cực phẩm tiên thiên linh bảo, nay uy năng càng tiếp cận tiên thiên chí bảo. "Hồng Tú Cầu?" Sắc mặt Nguyên Thủy đại biến, trong lòng cũng kinh hãi.

Hồng Tú Cầu đã khóa chặt bản thể của Nguyên Thủy.

Rõ ràng, Nữ Oa đã biết chuyện.

Nữ Oa biết nhanh như vậy, tuyệt đối không phải trùng hợp.

Nguyên Thủy càng chắc chắn là Bàn Huyền.

Nhưng, bây giờ Nguyên Thủy phải đối mặt với cơn thịnh nộ của Nữ Oa.

Nếu Nguyên Thủy né tránh, một đòn của Hồng Tú Cầu đủ để phá hủy toàn bộ Côn Luân Sơn.

Không chỉ Côn Luân Sơn, không chừng tứ hải bát hoang của Địa Tiên giới đều sẽ bị hủy diệt.

Với thực lực của Nữ Oa, cộng thêm uy năng của Hồng Tú Cầu, việc phá hủy Địa Tiên giới hiện tại không phải là chuyện khó.

Như bây giờ, trong tinh không của Địa Tiên giới đã có vô số tinh thần vỡ nát.

Không kịp suy nghĩ nhiều, Nguyên Thủy vội vàng tế ra Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Hồng Tú Cầu từ trên trời giáng xuống không chỉ uy lực lớn, tốc độ cũng nhanh, nhưng Nguyên Thủy chưa chắc không thể né tránh, nhưng hắn sẽ không né tránh.

Nữ Oa hiển nhiên cũng đã tính được Nguyên Thủy sẽ không né tránh.

Nguyên Thủy không những không né tránh, mà còn phải gánh chịu toàn bộ sức mạnh của Hồng Tú Cầu, nếu không, một chút sức mạnh của Hồng Tú Cầu khuếch tán ra, san bằng Côn Luân Sơn không khó.

Uy năng của Tam Bảo Ngọc Như Ý không thua kém Hồng Tú Cầu, chỉ có thể mạnh hơn, dù sao cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Uy lực của Hồng Tú Cầu chỉ tiếp cận Tiên Thiên Chí Bảo, còn có một khoảng cách so với Tiên Thiên Chí Bảo, cho nên, cũng không bằng Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Nhưng uy lực của pháp bảo là một chuyện, pháp lực của chủ nhân pháp bảo lại là một chuyện khác.

Pháp lực của Nữ Oa và Nguyên Thủy có chênh lệch.

Hiện tại, pháp lực của Nữ Oa hơn Nguyên Thủy một chút.

Cũng chính vì pháp lực của Nữ Oa hơn Nguyên Thủy, Hồng Tú Cầu mới có thể chống lại Tam Bảo Ngọc Như Ý. "Ầm!" Khi Hồng Tú Cầu và Tam Bảo Ngọc Như Ý va chạm trên không trung, vô số vết nứt không gian xuất hiện.

Mặc dù Nguyên Thủy đã gánh chịu sức mạnh của Hồng Tú Cầu, nhưng vẫn có một tia sức mạnh rơi xuống, trong khoảnh khắc khiến ức vạn vạn dặm Côn Luân Sơn bị xóa sổ.

Phí Trọng cười lạnh đến vương cung cầu kiến Đế Tân, định bụng tiến cử con gái của Tô Hộ là Tô Đát Kỷ cho Đế Tân.

“Đại vương không thể nào không ham nữ sắc, con gái Tô Hộ kia dung mạo tựa thiên tiên, Đại vương chắc chắn sẽ có hứng thú.

Với tính cách thất phu của Tô Hộ, tất nhiên hắn sẽ cự tuyệt, như vậy, Đại vương trong cơn thịnh nộ nhất định sẽ diệt hắn.” Phí Trọng thầm tính toán trong lòng.

Chương 311

Tứ đại chư hầu đều tặng lễ hối lộ Phí Trọng, trong tám trăm tiểu chư hầu, chỉ có một mình Tô Hộ không tặng lễ, khiến Phí Trọng trong lòng tức giận.

Huống hồ, Tô Hộ không những không tặng lễ mà còn mắng chửi Phí Trọng một trận, làm Phí Trọng nổi điên.

Nếu không báo thù, Phí Trọng không nuốt trôi cục tức này.

Là sủng thần của Đế Tân, Phí Trọng vừa đến vương quốc, thị vệ lập tức đi thông báo.

"Thần Phí Trọng bái kiến Đại vương." Vừa thấy Đế Tân, Phí Trọng lập tức cúi đầu bái lạy.

"Ý của nhữ, cô đã biết." Đế Tân mặt không biểu cảm nhìn Phí Trọng.

Nghe Đế Tân nói, Phí Trọng lại ngẩn người.

Đế Tân lại biết sao?

"Con gái của Tô Hộ, Tô Đát Kỷ." Đế Tân nhàn nhạt nói.

Theo lời của Đế Tân vừa dứt, Phí Trọng lại sợ đến toát mồ hôi lạnh.

Tuy biết Đát Kỷ là một mỹ nhân, nhưng Đế Tân hiện giờ lại không có tâm tư đó.

Triều Thương đang trong tình cảnh nguy như trứng chồng, trong lòng Đế Tân đầy lo âu, đối với nữ sắc cũng không quá để tâm.

Nếu bắt Tô Hộ hiến nữ, Tô Hộ tất nhiên sẽ tạo phản, nếu phái Bắc Bá hầu Sùng Hầu Hổ xuất binh đối phó Tô Hộ, lại không thể

thắng nhanh.

"Thần nghe nói con gái Tô Hộ dung mạo tựa thiên tiên, tú mỹ khôn tả, Đại vương vì quốc sự mà lao lực, nếu có được Tô Đát Kỷ, cũng có thể giải khuây đôi chút." Phí Trọng cẩn thận nói.

"Lui đi!" Đế Tân nói.

Phí Trọng cũng không biết ý của Đế Tân, chỉ đành phập phồng lo sợ lui xuống.

Trong mắt Đế Tân, sự việc đã đến hồi kết, thế nhưng, trong cõi u minh tựa như có một luồng sức mạnh đang chi phối.

Khi Tô Hộ biết được Phí Trọng tiến cử Đát Kỷ cho Đế Tân, hắn vô cùng tức giận.

Trong cơn giận dữ, Tô Hộ dẫn theo tùy tùng rời khỏi Triều Ca, quay về thành Ký Châu.

Tuy hành động của Tô Hộ vô lễ, nhưng Đế Tân cũng không so đo.

Nếu Đế Tân phái binh đối phó Tô Hộ, cũng có phần không hợp lý.

...

Đế Tân phái Mai Sơn Thất Quái đến Hiên Viên Phần, chuyện này không qua mắt được Bàn Huyền và mấy vị Thánh nhân, cùng một số đại năng khác.

Ngay cả Trấn Nguyên Tử cũng biết.

Mai Sơn Thất Quái đều là sinh linh bản địa của Địa Tiên Giới, đều là dị loại đắc đạo.

Mai Sơn ở Địa Tiên Giới cũng là một nơi phúc địa, linh khí dồi dào, thiên tài địa bảo rất nhiều, thai nghén vô số sinh linh, nhưng lại có bảy đại yêu chiếm lĩnh Mai Sơn, khi biết Đế Tân chiêu hiền đãi sĩ, cũng vội đến Triều Ca đầu quân.

Có thông tin Bàn Huyền cung cấp, Đế Tân cũng rất xem trọng Mai Sơn Thất Quái, đặc biệt là kẻ đứng đầu trong thất quái là Viên Hồng.

Viên Hồng là bạch viên đắc đạo, căn cước bất phàm, là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu.

Thời đại Hỗn Độn, trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần ngăn cản Bàn Cổ khai thiên có một Hỗn Độn Ma Viên, bản nguyên của nó tại Hồng Hoang diễn hóa thành Hỗn Thế Tứ Hầu.

Hiện nay, trong Hỗn Thế Tứ Hầu đã có ba con xuất thế, chính là Lục Nhĩ Mi Hầu, Xích Khao Mã Hầu và Thông Tí Viên Hầu.

Viên Hồng chính là Thông Tí Viên Hầu trong Hỗn Thế Tứ Hầu.

Còn Linh Minh Thạch Hầu đang trong quá trình thai nghén, nhưng cũng sắp xuất thế rồi.

Vâng lệnh Đế Tân, Mai Sơn Thất Quái đến Hiên Viên Phần.

Viên Hồng thân mặc tỏa tử giáp, tay cầm một cây côn bổng, trông như một nhân loại uy vũ bất phàm.

Sau lưng Viên Hồng có sáu người, một trong số đó là Thường Hạo, là một con trường xà đắc đạo, tinh thông độn thuật, có thể hóa thành khói xanh, lại có thể phun ra độc vụ.

Chu Tử Chân, một con lợn rừng đắc đạo, bản mệnh thần thông có thể thôn phệ thiên địa vạn vật.

Dương Hiển, một con dê núi đắc đạo, có thể phát ra bạch quang bao phủ kẻ địch, khiến chúng không thể động đậy.

Đái Lễ, chó núi đắc đạo, có thể phun hồng châu từ miệng để gây thương tích cho người.

Kim Đại Thăng, trâu rừng đắc đạo, sức mạnh vô cùng, miệng phun ngưu hoàng đốt người.

Ngô Long, rết đắc đạo, có thể phát ra hắc vụ.

Trong thất quái, trừ Viên Hồng ra, sáu kẻ còn lại đều không đáng nhắc tới.

Viên Hồng tuy là một tán tu, nhưng cơ duyên xảo hợp có được Bát Cửu Huyền Công, đã tu thành Thái Ất Kim Tiên.

Với thực lực hiện tại của Viên Hồng, ở Địa Tiên Giới cũng là một cường giả.

Còn ở Hồng Hoang, Thái Ất Kim Tiên không được tính là cường giả.

Nếu Hồng Hoang là biển lớn, thì Địa Tiên Giới chỉ là một cái ao nhỏ trong biển lớn, có thể xưng hùng trong ao nhỏ, nhưng ở biển lớn thì lại khác.

Hiên Viên là một trong Tam Hoàng của Nhân tộc, ở Địa Tiên Giới có địa vị sùng cao, sớm đã trường sinh bất tử, Hiên Viên Phần cũng chỉ là một ngôi mộ chôn quần áo mũ mão do hậu nhân lập cho Hiên Viên.

Mộ chôn quần áo mũ mão của Nhân Hoàng, cũng nhiễm một ít khí vận của Nhân tộc.

Có một số yêu quái to gan lớn mật tu hành ở Hiên Viên Phần, trong đó có ba đại yêu cầm đầu, phân biệt là Cửu Vĩ Thiên Hồ, Ngọc Diện Tỳ Bà, Cửu Đầu Trĩ.

Ngoài ba đại yêu ra, Hiên Viên Phần còn có một ổ hồ yêu.

Tuy Mai Sơn Thất Quái cũng là yêu, nhưng lần này đến Hiên Viên Phần lại không hề nương tay.

Chưa đợi Mai Sơn Thất Quái tiến vào Hiên Viên Phần, ba đại yêu bên trong Hiên Viên Phần đã xuất hiện.

Mai Sơn Thất Quái có danh tiếng không nhỏ trong yêu giới, tam yêu ở Hiên Viên Phần cũng có nghe qua, nên đã nhận ra.

Thế nhưng, Viên Hồng không nói nhiều lời.

"Động thủ!" Viên Hồng hai mắt cẩn thận quét qua tam yêu trước mặt, mở miệng ra lệnh cho sáu quái sau lưng động thủ.

Đối phó với tam yêu, Viên Hồng không định tự mình ra tay.

Cửu Vĩ Thiên Hồ, Ngọc Diện Tỳ Bà và Cửu Đầu Trĩ, đều đã đắc đạo hóa hình, ai nấy đều thiên kiều bá mị, nhưng Mai Sơn Thất Quái lại không hề bị lay động.

Khi Viên Hồng ra lệnh, Chu Tử Chân và những người khác cũng bắt đầu tấn công.

Lục quái đối đầu với tam yêu, nhất thời không phân được thắng bại.

Thực lực của tam yêu mạnh hơn một chút, nhưng lại phải lấy ba địch sáu.

Nhìn sáu tiểu đệ và tam yêu đấu pháp, Viên Hồng cũng nhíu mày, có chút đánh giá thấp tam yêu.

Chỉ dựa vào Chu Tử Chân và sáu quái kia, muốn đánh bại tam yêu đã có độ khó không nhỏ, huống chi là đánh giết chúng.

"Cuối cùng vẫn phải do ngô tự mình ra tay." Viên Hồng cười lạnh một tiếng.

Khi Viên Hồng lóe người một cái đã đến sau lưng Cửu Đầu Trĩ, cây côn trong tay không chút do dự hạ xuống.

"Phanh!" Cửu Đầu Trĩ Kê Tinh Hồ Hỉ Mị thảm kêu một tiếng, bị Viên Hồng một côn đánh cho hiện nguyên hình.

Hiện ra bộ mặt thật, là một con gà rừng có chín cái đầu.

Căn cước của Hồ Hỉ Mị không tốt, chỉ là sinh linh hậu thiên.

Lúc này, chín cái đầu của Hồ Hỉ Mị đã có một cái bị đánh nổ.

Mất đi một cái đầu, Hồ Hỉ Mị cũng bị thương không nhẹ, tu vi đạo hạnh đều có phần giảm sút.

Chỉ cần Hồ Hỉ Mị tu luyện, cái đầu đã mất cũng có thể tái sinh.

Chín cái đầu, cũng là chín mạng.

Cửu Vĩ Thiên Hồ có chín cái đuôi cũng là chín mạng.

Một đòn không thể đánh chết Hồ Hỉ Mị, Viên Hồng cũng có chút bất ngờ.

Tu vi đạo hạnh của Viên Hồng cao hơn Hồ Hỉ Mị một đoạn dài, tuy chỉ là một đòn tùy tay, vốn tưởng rằng có thể đánh chết Hồ Hỉ Mị.

Không thể không nói, Viên Hồng có phần tự đại.

"Viên Hồng, kẻ đứng đầu Mai Sơn Thất Quái, quả nhiên pháp lực vô biên, thần thông quảng đại." Hồ Hỉ Mị cũng sợ vỡ mật, không dám tái chiến, cuộn một trận yêu phong bỏ chạy.

Thế nhưng, Viên Hồng một cái cân đẩu vân đã đuổi kịp.

"Phanh!" Trong tiếng kêu gào tuyệt vọng của Hồ Hỉ Mị, Viên Hồng lại một côn nữa hạ xuống người nó.

Lần này, tám cái đầu còn lại của Hồ Hỉ Mị đều bị đánh nổ.

Nguyên thần của Hồ Hỉ Mị cũng không thể may mắn thoát khỏi, kết cục là thần hình câu diệt.

Dễ dàng đánh chết Hồ Hỉ Mị, Viên Hồng lại nhìn về phía Cửu Vĩ Thiên Hồ và Ngọc Diện Tỳ Bà.

Đối phó với tam yêu, Chu Tử Chân và sáu quái khó có thể giành thắng lợi, nhưng giờ đây đối phó với hai yêu, lại chiếm thế thượng

phong lớn.

Thấy tình thế không ổn, Cửu Vĩ Thiên Hồ và Ngọc Diện Tỳ Bà vội vàng bỏ chạy.

Chu Tử Chân và những người khác chỉ bao vây được Ngọc Diện Tỳ Bà, lại trơ mắt nhìn Cửu Vĩ Thiên Hồ đột phá vòng vây bỏ đi.

Lúc này, Cửu Vĩ Thiên Hồ cũng không còn lo được cho muội muội Ngọc Diện Tỳ Bà và một ổ tiểu hồ yêu trong Hiên Viên Phần, chỉ có giữ được tính mạng trước mới có cơ hội báo thù.

Thế nhưng, Chu Tử Chân và sáu quái không đuổi kịp Cửu Vĩ Thiên Hồ, nhưng Viên Hồng lại có thể.

Bất luận là căn cước, thần thông, tu vi, đạo hạnh, Viên Hồng đều vượt xa Cửu Vĩ Thiên Hồ.

Chỉ trong nháy mắt, Viên Hồng đã phi độn ức vạn vạn dặm, đuổi kịp Cửu Vĩ Thiên Hồ.

"Viên Hồng, nhữ thật sự muốn cản tận sát tuyệt?" Cửu Vĩ Thiên Hồ ánh mắt oán độc.

"Là ý của Nhân vương." Viên Hồng nhàn nhạt nói.

"Đế Tân?

Vì sao?" Cửu Vĩ Thiên Hồ không hiểu tại sao Đế Tân lại phái Mai Sơn Thất Quái đối phó chị em mình.

Bởi vì chiếm Hiên Viên Phần?

Làm ô uế Nhân Hoàng Hiên Viên thị?

Hiên Viên Phần tuy chỉ là mộ chôn quần áo mũ mão của Nhân Hoàng, nhưng yêu quái tu hành ở đây cũng dính nhân quả, có thể lớn có thể nhỏ.

“Chịu chết đi!” Viên Hồng cũng không nói nhiều, tuy đều là yêu tộc, nhưng Viên Hồng và Cửu Vĩ Thiên Hồ không có giao tình, càng không nương tay.

Nhiệm vụ đầu tiên Đế Tân giao cho Viên Hồng, không thể thất bại, nếu không không chỉ bị Đế Tân xem thường, mà Khổng Tuyên và những người khác cũng sẽ chế giễu.

Khi Đế Tân ra lệnh cho Mai Sơn Thất Quái diệt tam yêu ở Hiên Viên Phần, Viên Hồng đã lập tức nhận lời, sẽ không tha cho bất kỳ yêu nào.

Mị thuật của Cửu Vĩ Thiên Hồ, cùng với hồ hỏa, đều không đối phó được Viên Hồng.

Viên Hồng thi triển huyền công biến hóa, chỉ vài hiệp đã đánh bại Cửu Vĩ Thiên Hồ.

“Phụt!” Cửu Vĩ Thiên Hồ bị Viên Hồng một côn đánh chết, kết cục là não tương văng tung tóe.

Sau khi đánh chết Cửu Vĩ Thiên Hồ, Viên Hồng quay lại hội hợp với Chu Tử Chân và sáu quái.

Ngọc Diện Tỳ Bà Tinh cũng đã bị Chu Tử Chân và những người khác xử lý.

Tiếp đó, một ổ tiểu hồ yêu trong Hiên Viên Phần, Mai Sơn Thất Quái cũng không tha.

Sau khi chém tận giết tuyệt, một mồi lửa đã thiêu thi thể thành tro bụi.

Cuối cùng, Mai Sơn Thất Quái nghênh ngang rời đi. ...

Chương 312

Đám yêu ở Hiên Viên Phần bị diệt, thiên cơ cũng có biến hóa.

Tại thánh địa Nhân tộc, Phục Hy không khỏi thở dài.

Nữ Oa không gia nhập yêu tộc mà gia nhập Vu tộc, yêu tộc thiên đình bị Vu tộc diệt, quần yêu trong thiên hạ đều địch thị Vu tộc, đối với Nữ Oa cũng không có hảo cảm.

Cho nên, Nữ Oa muốn sai khiến yêu tộc cũng rất khó.

Phục Hy đối với yêu tộc có một chút tình cảm.

Thật ra, việc Đế Tân để Mai Sơn Thất Quái diệt tam yêu ở Hiên Viên Phần là một hành động thừa thãi.

Lại vì tam yêu ở Hiên Viên Phần đã dính một ít khí vận của Nhân tộc, sau khi bị Mai Sơn Thất Quái đánh giết, khí vận của triều Thương cũng có chút thay đổi.

Có thể nói, việc Đế Tân phái Mai Sơn Thất Quái đánh giết tam yêu ở Hiên Viên Phần là được không bù mất.

Khi tam yêu ở Hiên Viên Phần bị diệt, thành Ký Châu lại không hề yên tĩnh.

Tuy Đế Tân không yêu cầu Tô Hộ dâng con gái, nhưng trong cõi u minh lại có một luồng sức mạnh đang thúc đẩy.

Có lẽ là thiên đạo vận chuyển, cũng có lẽ là kế hoạch của một vị Thánh nhân nào đó.

Khi Tô Hộ từ Triều Ca trở về thành Ký Châu, không lâu sau đó đã cờ tạo phản, càng có tin tức truyền ra, con trai của Tô Hộ là Tô Toàn Trung là Đại Đạo Thánh Nhân.

Tuy Tô Hộ chỉ là một trong hai trăm tiểu chư hầu phương Bắc, thực lực lại có thể xếp vào top mười, Bắc Bá hầu muốn công hạ thành Ký Châu cũng không dễ dàng.

Địa Tiên Giới, Ký Châu hầu Tô Hộ, một trong hai trăm tiểu chư hầu phương Bắc.

Từ Triều Ca trở về lãnh địa, Tô Hộ ma xui quỷ khiến lại tạo phản.

Sau khi tạo phản, trong lòng Tô Hộ cũng hối hận, cảm thấy đầu óc nóng lên, cũng không suy nghĩ nhiều.

Trong thành Ký Châu truyền ra tin con trai của Tô Hộ là Tô Toàn Trung là Đại Đạo Thánh Nhân, Tô Hộ cũng có nghe qua.

Đại Đạo Thánh Nhân?

Tô Hộ không dám tin, lập tức cho người gọi Tô Toàn Trung đến gặp.

Không lâu sau, một thanh niên trông khoảng hai mươi tuổi đến gặp Tô Hộ, chính là con trai của Tô Hộ, Tô Toàn Trung.

Tô Toàn Trung cũng là một người tài, nhưng ánh mắt và khí chất lại cho người ta một cảm giác kỳ lạ.

"Vi phụ nghe nói nhữ là Đại Đạo Thánh Nhân, thật không?" Tô Hộ hỏi.

Vừa nghe Tô Hộ hỏi vậy, sắc mặt Tô Toàn Trung biến đổi, lẩm bẩm: "Thân phận Đại Đạo Thánh Nhân của ta bị muội muội Đát Kỷ tiết lộ rồi sao?" Tô Toàn Trung là một kẻ xuyên việt, mang theo hệ thống xuyên việt đến Hồng Hoang, tu luyện mười vạn năm, đã trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, hệ thống trên người cũng vì tu vi quá cao mà phế bỏ, cũng vì tu vi quá cao, lo lắng không cẩn thận sẽ hủy diệt thế giới, nên chỉ có thể khiêm tốn sống qua ngày, đương nhiên, đây là suy nghĩ của hắn.

Không ngờ, muội muội của Tô Toàn Trung là Đát Kỷ ngây thơ lãng mạn, lại tin rằng Tô Toàn Trung là Đại Đạo Thánh Nhân.

"Tình huống gì đây?

Chẳng lẽ con trai ta là Đại Đạo Thánh Nhân chuyển thế?

Hay là bị Thánh nhân đoạt xá?" Tô Hộ vẫn luôn quan sát thần sắc của Tô Toàn Trung, lúc này trong lòng cũng không yên.

"Thôi, không giả vờ nữa, ta ngả bài đây, ta chính là Đại Đạo Thánh Nhân." Tô Toàn Trung vẻ mặt nghiêm túc, hoàn toàn không phải nói đùa.

Tô Hộ chỉ là phàm nhân, đối với Đại Đạo Thánh Nhân cũng không có khái niệm rõ ràng, nhưng vừa nghe đã cảm thấy cao sang quyền quý.

Lại thêm những hành động bất phàm từ nhỏ đến lớn của Tô Toàn Trung, Tô Hộ càng thêm tin tưởng.

Tô Toàn Trung vừa sinh ra đã biết nói biết đi, được ca tụng là thần đồng, sau đó tuy khiêm tốn, có chút kỳ dị, nhưng lại cho người ta cảm giác sâu không lường được.

Lúc này, Tô Hộ cũng vui mừng lộ rõ trên mặt, biết con trai là Đại Đạo Thánh Nhân, cũng không hoảng sợ.

"Đế Tân vô đạo, vi phụ đã cờ tạo phản, con ta nên giúp vi phụ một tay." Tô Hộ nói với Tô Toàn Trung.

"..." Tô Toàn Trung nhíu chặt mày, vẻ mặt khó xử.

"Sao vậy?" Tô Hộ cũng có chút bất mãn, bất kể là Đại Đạo Thánh Nhân chuyển thế, hay đoạt xá con trai mình, cũng nên nhận mình là cha.

Bây giờ, cha nói, con lại do dự, thật là bất hiếu.

“Tu vi của ta quá cao, lo lắng không cẩn thận sẽ hủy diệt thế giới.” Tô Toàn Trung vẻ mặt bất đắc dĩ.

Tu vi quá cao?

Hủy diệt thế giới?

Tô Hộ ngây người, con trai mình lợi hại đến thế sao?

Sau khi kinh ngạc, Tô Hộ hai mắt đảo quanh, trong lòng thầm tính toán, nếu con trai thật sự có thể dễ dàng hủy diệt thế giới, vậy thì lật đổ Đế Tân cũng không khó.

“Ta có thể làm Nhân vương?” Tô Hộ vừa nghĩ vậy, cả người cũng nhiệt huyết sôi trào.

Tô Hộ không chỉ là kẻ cuồng con gái, mà còn có dã tâm.

Trước đây, dã tâm của Tô Hộ cũng chỉ là trở thành Bắc Bá hầu, nhưng đã con trai Tô Toàn Trung là Đại Đạo Thánh Nhân, cộng thêm đã tạo phản, có thể một phen lật đổ Đế Tân.

Đế Tân là Nhân vương, nếu có thể lật đổ Đế Tân, Tô Hộ cũng có thể diệt triều Thương, thành lập Ký triều.

Nhưng, Tô Hộ lại cảm thấy con trai không đáng tin cậy lắm.

“Toàn Trung, có thể lộ một tay cho vi phụ mở mang tầm mắt không?” Tô Hộ nói. ...

Bàn Huyền cũng đã rời khỏi Triều Ca, vốn định đến Tây Kỳ dạo một vòng, lại hay tin Tô Hộ tạo phản, có tin đồn, con trai của Tô Hộ là Tô Toàn Trung là Đại Đạo Thánh Nhân.

“Tô Toàn Trung là Đại Đạo Thánh Nhân?” Bàn Huyền cũng sững sờ.

Bàn Huyền hiện nay còn chưa thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Bàn Cổ vì chứng Đại Đạo Thánh Nhân mà vẫn lạc.

Hồng Quân trước tiên ở Hồng Hoang thành Thánh, tiếp đó hợp đạo, sau đó chưởng khống thiên đạo, lại nâng cấp Hồng Hoang thành thế giới cấp Vĩnh Hằng, có được sức mạnh của Chí Cao Thiên Đạo mới có thể chứng Đại Đạo Thánh Nhân, có thành công hay không còn chưa biết.

Nghĩ vậy, Bàn Huyền bấm tay suy tính về Tô Toàn Trung.

Vừa suy tính, Bàn Huyền cũng phát hiện Tô Toàn Trung là một dị số.

"Xuyên việt giả?

Cái gọi là Đại Đạo Thánh Nhân chỉ là danh xưng ở một thế giới nào đó?" Bàn Huyền thầm nghĩ.

Trong nháy mắt, thần thức của Bàn Huyền bao phủ toàn bộ Địa Tiên Giới, tự nhiên cũng bao gồm cả thành Ký Châu.

Thông qua thần thức cảm nhận, mọi thứ trong thành Ký Châu đều không qua mắt được Bàn Huyền, kể cả lông trên chân một con kiến.

Lúc này, Tô Hộ bảo Tô Toàn Trung lộ một tay, nhưng Tô Toàn Trung lại không đồng ý, nói rằng một khi ra tay sẽ hủy diệt thế giới, vì thực lực của Đại Đạo Thánh Nhân quá mạnh.

Sắc mặt Bàn Huyền càng lúc càng kỳ quái.

"Xem ra, mình lo xa quá rồi." Bàn Huyền tự giễu cười một tiếng.

Tô Toàn Trung không khác gì ếch ngồi đáy giếng. ...

Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán.

Đệ tử Xiển giáo Quảng Thành Tử đến bái phỏng Trấn Nguyên Tử.

“Đạo huynh sao vậy?” Quảng Thành Tử phát hiện thần sắc của Trấn Nguyên Tử không ổn, bèn hỏi.

“Đạo hữu có biết Ký Châu hầu Tô Hộ không?” Trấn Nguyên Tử không đáp mà hỏi ngược lại.

Tô Hộ?

Quảng Thành Tử gật đầu: “Có nghe qua.” “Tô Hộ tạo phản, con trai hắn Tô Toàn Trung là Đại Đạo Thánh Nhân.” Trấn Nguyên Tử nói.

Nghe Trấn Nguyên Tử nói, Quảng Thành Tử cũng không còn bình tĩnh.

“Cái gì?

Đại...

Đại Đạo Thánh Nhân?” Quảng Thành Tử thất sắc.

Lúc này, trong lòng Trấn Nguyên Tử cũng không yên.

Bất luận là Trấn Nguyên Tử hay Quảng Thành Tử, đều biết Đại Đạo Thánh Nhân là gì.

Đại Đạo Thánh Nhân là tồn tại có nguyên thần ký thác vào đại đạo, đứng trên cả Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hoặc nguyên thần ký thác vào Hỗn Độn hư không, hoặc nguyên thần ký thác vào thiên đạo.

Điều mà Trấn Nguyên Tử và Quảng Thành Tử theo đuổi cũng là nguyên thần ký thác vào Hồng Hoang thiên đạo.

Hồng Hoang hiện nay không phải Chí Cao Thiên Đạo, chỉ là Hỗn Nguyên thập cấp thiên đạo.

“Sư phụ của ta cũng chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, con trai

của một phàm nhân Tô Hộ lại tự xưng là Đại Đạo Thánh Nhân?" Quảng Thành Tử nói.

"Tô Toàn Trung là một dị số, không thể suy tính." Trấn Nguyên Tử nói.

Một dị số, lại tự xưng là Đại Đạo Thánh Nhân, cần phải làm rõ.

Thế là, Trấn Nguyên Tử và Quảng Thành Tử cùng nhau rời khỏi Ngũ Trang Quán.

Rời khỏi Vạn Thọ Sơn, hai người hướng về thành Ký Châu.

Thành Ký Châu cách Vạn Thọ Sơn rất xa, Chuẩn Thánh đi mấy ngàn năm cũng chưa tới.

Nhưng, Trấn Nguyên Tử dù sao cũng là Địa Tiên chi tổ, lại dung hợp Địa Thư vào bản nguyên của Địa Tiên Giới, hiện nay muốn từ Vạn Thọ Sơn đến thành Ký Châu cũng không cần quá lâu.

Chỉ cần vài ngày, Trấn Nguyên Tử có thể đến thành Ký Châu.

Tu vi đạo hạnh của Quảng Thành Tử còn lâu mới đạt đến Chuẩn Thánh, nhưng có Trấn Nguyên Tử dẫn đi. ...

Lúc này, không ít đại năng đang hướng về thành Ký Châu.

Càng có Thánh nhân phân thân giáng lâm gần thành Ký Châu.

Tin tức Tô Toàn Trung là Đại Đạo Thánh Nhân đã lan truyền, không chỉ trong thành Ký Châu ai cũng biết, mà người ngoài thành cũng biết.

Một truyền mười, mười truyền trăm, càng truyền càng rộng.

Người ta càng cho rằng Tô Hộ dám tạo phản Đế Tân là vì có một đứa con trai là Đại Đạo Thánh Nhân.

Trong hậu viện hầu phủ ở thành Ký Châu, Tô Toàn Trung vẻ mặt

khổ não.

Một bên là người cha trên danh nghĩa tạo phản, một bên là không thể ra tay, khiến Tô Toàn Trung khó xử!

"Tuy ta là Đại Đạo Thánh Nhân, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong mắt ta cũng là sâu kiến, nhưng thế giới này không chịu nổi một phần ức vạn sức mạnh của ta!" Tô Toàn Trung lẩm bẩm, nếu không ra tay, Tô Hộ tạo phản sẽ bị trấn áp, nhưng nếu ra tay, lại sẽ hủy diệt thế giới, thật khó xử.

"Thôi, để hai Chuẩn Thánh ra tay chắc cũng đủ giải quyết." Tô Toàn Trung thầm nghĩ.

Vừa nói, Tô Toàn Trung vừa đi về phía một con chó đất đang nằm lười biếng phơi nắng cách đó không xa.

"Dù sao cũng vượt qua Thủy Kỳ Lân, Tiên Thiên Kỳ Lân, đừng lười biếng như vậy." Tô Toàn Trung véo con chó đất.

"Gâu gâu gâu..." Giấc mơ đẹp của con chó đất bị cắt ngang, vừa mở mắt ra đã thấy một khuôn mặt người, cũng không ngừng sủa.

"Giao cho ngươi một nhiệm vụ." Tô Toàn Trung nói với con chó đất.

Tiếp đó, Tô Toàn Trung bảo con chó đất giúp Tô Hộ.

Sau đó, Tô Toàn Trung đến bên ao cá cách đó không xa, trong ao có một con cá chép đang bơi lội.

"Dù sao cũng là tồn tại vượt qua Long Vương, đừng sống qua ngày như cá mặn nữa, còn nữa, phải giảm béo đi." Tô Toàn Trung nói với con cá chép trong ao.

Chương 313

Sau đó, Tô Toàn Trung cũng bảo con cá chép trong ao giúp Tô Hộ.

Xong xuôi, Tô Toàn Trung lại nói với con chó đất và con cá chép: "Tu vi của các ngươi đều đã đạt đến Chuẩn Thánh cực hạn, cách Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng chỉ một bước nữa, ta cho các ngươi một tạo hóa." Lời vừa dứt, Tô Toàn Trung chạy vào thư phòng của mình, lấy ra một bức thư họa.

Khi Tô Toàn Trung mở bức thư họa ra, đó là hình một chú heo Peppa, bên cạnh có vài chữ 'cuồng thảo', dù sao nếu bảo Tô Toàn Trung viết lại một lần nữa chắc chắn không viết ra được giống hệt.Lâm mô chữ trên bức họa này, cũng có độ khó cực lớn.

Khi Tô Toàn Trung đưa bức thư họa đến trước mặt con chó đất, con chó đất liếc một cái rồi quay đầu đi với vẻ chê bai.

Con cá chép trong ao càng không thèm nhìn.

Có chút ngượng ngùng, khiến Tô Toàn Trung có chút không biết làm sao.

"Căn cơ hành cạn, đại tạo hóa cho các ngươi, lại không biết nắm bắt, xem ra phải đợi đến lượng kiếp sau mới có khả năng thành Thánh." Tô Toàn Trung bất đắc dĩ nói.

Thu lại bức thư họa, Tô Toàn Trung ngồi xuống, bắt đầu giảng đạo cho con chó đất và con cá chép.

"Một một là một, một hai là hai, một ba là ba..." Bảng cửu chương từ miệng Tô Toàn Trung phát ra, lại có thể khủng bố đến thế. ...

Trên bầu trời thành Ký Châu, cao ức vạn trượng, một phân thân của Hậu Thổ, và một phân thân của Nữ Oa đang tụ tập lại.

Ngoài ra, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ba người cũng đều có một phân thân giáng lâm.

"Đại Đạo Thánh Nhân?" Hậu Thổ lắc đầu cười một tiếng.

"Hình như là một kẻ xuyên việt, nhưng lại không có hệ thống." Nữ Oa nói.

"Hồng Quân tất nhiên biết sự tồn tại của kẻ xuyên việt này, chỉ e còn có những kẻ xuyên việt khác." Hậu Thổ như có điều suy nghĩ.

Thế giới cấp Vĩnh Hằng bị Bàn Huyền hủy diệt kia, Thiên Đạo Hồng Quân có thể đã đưa không ít kẻ xuyên việt đến Hồng Hoang.

Còn Hồng Hoang có bao nhiêu kẻ xuyên việt, thân phận ra sao, Hồng Quân hẳn là biết.

Tô Toàn Trung là một kẻ xuyên việt, chỉ là trên người không có hệ thống.

"Kẻ xuyên việt này có hiểu biết về Hồng Hoang." Hậu Thổ cảm thán.

"Hẳn là từ một thế giới Hồng Hoang cấp thấp hơn thế giới Vĩnh Hằng, lại đang ở thời đại mạt pháp." Nữ Oa vẻ mặt bình tĩnh.

Lại quan sát Tô Toàn Trung một lúc, Hậu Thổ cũng lắc đầu rời đi.

Tiếp đó, Nữ Oa cũng rời đi.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và những người khác cũng đều rời đi.

Dùng mấy ngày thời gian, Trấn Nguyên Tử dẫn theo Quảng Thành Tử từ Vạn Thọ Sơn đến thành Ký Châu.

Với tu vi của Trấn Nguyên Tử và Quảng Thành Tử, dễ dàng vào được hầu phủ.

Dọc đường không ai phát hiện.

Tại hậu viện hầu phủ, thấy Tô Toàn Trung, Trấn Nguyên Tử và Quảng Thành Tử đều nhíu mày.

Với nhãn lực của hai người, có thể nhìn ra Tô Toàn Trung chỉ là nhục thể phàm thai, còn chưa thành tiên.

Khí huyết của Tô Toàn Trung vượng thịnh, võ lực hẳn không yếu, có lẽ có thể địch lại tu vi Hóa Thần.

Qua một phen quan sát, Trấn Nguyên Tử và Quảng Thành Tử đều thất vọng.

Đại Đạo Thánh Nhân?

Hóa ra là một kẻ thần kinh.

"Một kẻ xuyên việt, trong quá trình xuyên việt đầu óc hỏng rồi." Trấn Nguyên Tử nói với Quảng Thành Tử.

Tô Toàn Trung vốn có một hệ thống, nhưng lại phế bỏ, hắn cho rằng là do tu vi quá cao gây ra.

Tô Toàn Trung cho rằng mình tu luyện mười vạn năm thành Đại Đạo Thánh Nhân, trong mắt Trấn Nguyên Tử và Quảng Thành Tử không nghi ngờ gì là quá buồn cười.

Mười vạn cái Vô Lượng Lượng Kiếp tu thành Đại Đạo Thánh Nhân, cũng là chuyện phi thường.

Còn mười vạn năm?

Một nguyên hội đã có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm.

Lấy Trấn Nguyên Tử làm ví dụ.

Căn cước, ngộ tính, có các loại cơ duyên tạo hóa, cộng thêm thời gian tu luyện, cũng mới có tu vi Chuẩn Thánh.

Có hệ thống có thể mười vạn năm tu thành Đại Đạo Thánh Nhân?

Vậy thì trước tiên hãy biến đại đạo thành hệ thống rồi nói!

Biến một Đại Đạo Thánh Nhân thành hệ thống còn chưa đủ, ức vạn cái Chí Cao Thiên Đạo cộng lại làm một hệ thống cũng không đủ.

Hồng Quân chắc chắn biết Tô Toàn Trung là một kẻ xuyên việt, nhưng vì là một kẻ thần kinh, Hồng Quân cũng đã từ bỏ.

Kẻ thần kinh không cảm thấy mình có vấn đề.

Trong thế giới của kẻ thần kinh, các loại trí tuệ thiểu năng, vô não, đều không quan trọng.

Trấn Nguyên Tử có chút hối hận, không nên dùng mấy ngày thời gian đến thành Ký Châu.

Còn Tô Toàn Trung, Trấn Nguyên Tử cũng không quan tâm đến kẻ thần kinh, cứ để Tô Toàn Trung vui vẻ là được.

Thật ra, thế giới của kẻ thần kinh cũng có chút thú vị, không giống như mộng cảnh, mà giao thoa với hiện thực.

Nếu Trấn Nguyên Tử đối với một phàm nhân thi triển thần thông Nhất Mộng Hoàng Lương, hiện thực chỉ là một khoảnh khắc, mộng cảnh lại có thể là trăm năm, ngàn năm, vạn năm, thậm chí còn lâu hơn.

Phàm nhân trong mộng cảnh cũng không dễ nhận ra mình đang mơ, chỉ sẽ cho rằng đó là hiện thực, vậy thì, trong mộng có thể có mọi thứ, tu vi Thiên Tiên có thể đồ sát Thánh nhân, hoặc mở hậu cung lớn, thu Hậu Thổ, Nữ Oa, Tây Vương Mẫu và các nữ thần khác, đều có thể có. ...

Tin tức Tô Hộ tạo phản truyền đến Triều Ca, Đế Tân đại nộ, ra lệnh cho Sùng Hầu Hổ xuất binh san bằng thành Ký Châu.

Ký Châu hầu là một trong hai trăm tiểu chư hầu phương Bắc, thuộc quyền quản lý của Bắc Bá hầu Sùng Hầu Hổ, Tô Hộ tạo phản,

Sùng Hầu Hổ cũng nổi giận.

Đàn em tạo phản, hoàn toàn không coi lão đại ra gì!

Dưới trướng Tô Hộ có đại quân năm vạn, Sùng Hầu Hổ trực tiếp xuất binh hai mươi vạn, ưu thế gấp bốn lần.

Khi đại quân Sùng Hầu Hổ đến ngoài thành Ký Châu, cửa thành Ký Châu mở rộng, Tô Toàn Trung dẫn theo ba trăm sĩ tốt ra thành.

Thật ra, theo ý của Tô Toàn Trung, một mình ra thành là đủ rồi, dù sao dẫn theo bao nhiêu người cũng chỉ là vật trang trí.

Nhìn Sùng Hầu Hổ, cùng với hai mươi vạn đại quân của Sùng Hầu Hổ, trong mắt Tô Toàn Trung hoàn toàn khinh thị, phảng phất như một người khổng lồ nhìn xuống một con kiến.

"Tướng quân thông báo danh tính." Sùng Hầu Hổ mở miệng.

"Tô Toàn Trung." Đại Đạo Thánh Nhân Tô Toàn Trung?

Sùng Hầu Hổ trước tiên sững sờ, tiếp đó cười lạnh.

Mấy ngày nay Sùng Hầu Hổ cũng có nghe qua, con trai của Tô Hộ là Tô Toàn Trung là Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng căn bản không tin.

Tuy Sùng Hầu Hổ là phàm nhân, nhưng có một người em là Sùng Hắc Hổ, là Tào Châu hầu, từng học dị thuật, là đệ tử ngoại môn của Triệt giáo.

Chính thông qua Sùng Hắc Hổ, Sùng Hầu Hổ đối với Đại Đạo Thánh Nhân cũng có một chút hiểu biết.

Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa còn chưa chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân, Tô Toàn Trung là cái thá gì?

"Tả hữu, ai đi bắt Tô Toàn Trung?" Sùng Hầu Hổ mở miệng.

"Đại phủ của mạt tướng đã đói khát khó nhịn rồi." Một viên đại

tướng sau lưng Sùng Hầu Hổ thúc ngựa lao lên.

Tô Toàn Trung tay cầm một cây phương thiên họa kích, nặng một trăm tám mươi cân, cầm trong tay lại cử trọng nhược khinh, có thể gọi là thần lực.

Đối mặt với một viên đại tướng dưới trướng Sùng Hầu Hổ, Tô Toàn Trung hoàn toàn không sợ, phương thiên họa kích trong tay vung ra.

Trong mắt Tô Toàn Trung, một đòn này, đối phương hẳn là cả người lẫn ngựa hóa thành bột mịn, ngay cả linh hồn cũng phải tiêu tan.

"Đang!" Đại phủ chém xuống, va chạm với phương thiên họa kích, phát ra tiếng kim loại chói tai.

Tô Toàn Trung quá khinh địch, dẫn đến một chiêu, phương thiên họa kích trong tay đã bị đánh bay.

Mất vũ khí, Tô Toàn Trung vẻ mặt ngơ ngác.

"Làm sao có thể?

Hắn cũng là Đại Đạo Thánh Nhân?

Ngoài ta ra còn có Đại Đạo Thánh Nhân?" Tô Toàn Trung không dám tin.

"Đại Đạo Thánh Nhân chỉ có chút bản lĩnh này?

Đừng làm người ta cười chết!" Một phủ đánh bay vũ khí của Tô Toàn Trung, đại tướng dưới trướng Sùng Hầu Hổ chế giễu không chút kiêng dè.

Ở phía sau đại tướng, Sùng Hầu Hổ cũng cười.

Hai mươi vạn đại quân của Sùng Hầu Hổ có hàng ngàn hàng vạn người đang chế giễu Tô Toàn Trung.

“Ngươi cũng là Đại Đạo Thánh Nhân, rốt cuộc là thần thánh phương nào?” Tô Toàn Trung sắc mặt ngưng trọng nhìn mãnh tướng cầm đại phủ trước mặt.

“Hóa ra ta cũng là Đại Đạo Thánh Nhân, sao ta không biết?” Vì không có vũ khí, Tô Toàn Trung chật vật né tránh đại phủ của đối phương.

Rất nhanh, chiến mã của Tô Toàn Trung bị đối phương một phủ chém thành hai nửa, máu tươi đầm đìa.

Rơi xuống đất, Tô Toàn Trung vừa lăn vừa bò.

Trên thành Ký Châu quan chiến, Tô Hộ ngây người, vốn tưởng con trai có thể đại phát thần uy, một phen đánh bại đại quân Sùng Hầu Hổ, lại không ngờ giao thủ với địch tướng chỉ một chiêu đã mất vũ khí.

Hiện nay, Tô Toàn Trung tình cảnh nguy hiểm.

Không kịp suy nghĩ nhiều, Tô Hộ vội vàng ra lệnh cho người lĩnh hai vạn binh ra thành tiếp ứng.

Khi Tô Toàn Trung thảm bại, quân Ký Châu cũng sĩ khí đại giảm.

Đại quân Sùng Hầu Hổ phát động tấn công.

Ba trăm sĩ tốt theo Tô Toàn Trung ra thành trước tiên bị giết, tiếp đó, hai vạn đại quân ra thành tiếp ứng Tô Toàn Trung cũng tử thương thảm trọng, may mà cứu được Tô Toàn Trung trở về.

“Tình huống gì đây?

Đại quân của Sùng Hầu Hổ ai nấy đều có tu vi siêu Chuẩn Thánh, chưa đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng không kém bao nhiêu.” Tô Toàn Trung nói.

Tô Hộ vừa hay nghe được lời của Tô Toàn Trung, suýt nữa phun

ra một ngụm máu già.

Rõ ràng, nhận thức của Tô Toàn Trung về thực lực của Đại Đạo Thánh Nhân quá thấp!

Theo tiêu chuẩn của Tô Toàn Trung, dưới trướng Sùng Hầu Hổ ít nhất cũng có trên trăm Đại Đạo Thánh Nhân.

Nhưng Đại Đạo Thánh Nhân như vậy một khi ra tay sẽ hủy diệt thế giới?

Tô Hộ vẻ mặt không còn gì để luyến tiếc.

Lần này vì cứu Tô Toàn Trung, thành Ký Châu tổn thất hơn một vạn sĩ tốt.

Thành Ký Châu vốn chỉ có năm vạn binh lực, tử vong mất hơn một vạn, chỉ còn lại hơn ba vạn.

Tuy đại quân Sùng Hầu Hổ cũng có tổn thất, nhưng tổn thất nhỏ hơn nhiều, ước tính tổn thất chưa đến một ngàn.

Hiện tại, Tô Hộ đối với Tô Toàn Trung hoàn toàn không còn hy vọng.

Đối với việc tạo phản, Tô Hộ càng thêm hối hận.

Nhưng tạo phản là tội chết, hiện tại mở thành đầu hàng cũng là một con đường chết!

Nhất thời, tâm thái của Tô Hộ sụp đổ, thậm chí muốn giết vợ, con trai và con gái, rồi tự sát.

Trong lúc Tô Hộ hoang mang luống cuống, đại quân Sùng Hầu Hổ bắt đầu công thành.

Chương 314

Tường thành Ký Châu cao lớn dày chắc, lại có hơn ba vạn đại quân thủ thành, đại quân Sùng Hầu Hổ ít nhất cũng phải mấy ngày mới có thể công phá. ...

Ban đêm, có đại tướng Ký Châu Trịnh Luân lĩnh một vạn binh ra thành dạ tập.

Trịnh Luân thân hoài dị thuật, Tô Hộ mới đồng ý cho ra thành dạ tập.

Nếu có thể thắng một trận, cũng có thể cổ vũ sĩ khí.

Sùng Hầu Hổ tuy biết ban đêm phải đề phòng địch phương dạ tập, lại tự đại, không cho rằng Tô Hộ có gan ra thành dạ tập.

Khi Trịnh Luân lĩnh một vạn đại quân xông vào quân doanh Sùng Hầu Hổ, quả thật là sở hướng phi mỹ.

Sau một trận chém giết, Trịnh Luân cũng thấy tốt thì thu.

Lần dạ tập này, quân Ký Châu tử thương hơn ba ngàn người, đại quân Sùng Hầu Hổ lại tử thương hơn vạn.

Một trận đại thắng, cổ vũ sĩ khí quân Ký Châu.

Sùng Hầu Hổ bạo nộ, liền đêm công thành, lại tổn binh hao tướng.

Tuy Sùng Hầu Hổ chiếm ưu thế, nhưng muốn công hạ thành Ký Châu cũng cần một thời gian.

Ước tính phải nửa tháng mới có thể công hạ thành Ký Châu, cũng có thể là một tháng.

Tiếp đó, Sùng Hầu Hổ cũng không dám quá đại ý, dựa vào ưu thế binh lực ổn đả ổn đánh.

Cục diện đối với Tô Hộ càng ngày càng bất lợi.

Thế nhưng, chưa đợi Sùng Hầu Hổ công phá thành Ký Châu, có Tán Nghi Sinh của Tây Kỳ mang theo thư tín của Tây Bá hầu Cơ Xương vào thành Ký Châu.

Hóa ra thư tín của Cơ Xương khuyên Tô Hộ đầu hàng, hiến con gái cho Đế Tân.

Trong thư tín của Cơ Xương, lấy tình cảm để lay động, lấy lý lẽ để thuyết phục, lại hết lòng bảo đảm.

Đọc xong thư, trong lòng Tô Hộ cũng chuẩn bị đầu hàng.

Lại thêm Tán Nghi Sinh khuyên nhủ, Tô Hộ bất đắc dĩ đồng ý đầu hàng hiến nữ.

Thế nhưng, khi Tô Hộ mở thành đầu hàng, Sùng Hầu Hổ lại hạ lệnh giết cả nhà Tô Hộ.

Đế Tân không chấp nhận Tô Hộ đầu hàng, khi phái Sùng Hầu Hổ xuất binh đã nói rõ.

Sùng Hầu Hổ sau khi giết sạch cả nhà Tô Hộ, thành Ký Châu cũng thuộc về hắn, đó là lời hứa của Đế Tân.

Bản tính tàn bạo, Sùng Hầu Hổ không còn kiêng kỵ gì.

Khi trường thương của Sùng Hầu Hổ đâm xuyên qua thân thể Tô Hộ, Tô Hộ trợn to mắt, vẻ mặt khó tin.

Trước khi chết, Tô Hộ hối hận, đã tin vào tà thuyết của Cơ Xương!

Tạo phản vốn là tội chết, tưởng rằng có thể nhẹ nhàng cho qua sao?

Nếu Đế Tân hôm nay tha cho Tô Hộ, sau này không có người thứ hai?

Thứ ba?

Chỉ cần là người có trí thông minh bình thường ở vị trí của Đế Tân, sẽ không tha cho Tô Hộ tạo phản.

Lý do tạo phản của Tô Hộ không đứng vững.

Còn vợ và con gái của Tô Hộ, Đế Tân đều không cần.

Sau khi Tô Hộ chết, Sùng Hầu Hổ biết được Tán Nghi Sinh đã mang theo Tô Toàn Trung và Tô Đát Kỷ hai anh em trốn khỏi thành Ký Châu, hướng về Tây Kỳ.

Còn vợ của Tô Hộ, cùng mấy người con thứ, đều bị Sùng Hầu Hổ giết. ...

Tán Nghi Sinh mặt mày khổ sở, không ngờ sau khi Tô Hộ đầu hàng, Sùng Hầu Hổ lại đại khai sát giới.

"Mọi chuyện hoàn toàn không giống như hầu gia dự tính!" Tán Nghi Sinh trong lòng cười khổ.

Còn việc mang theo Tô Toàn Trung và Tô Đát Kỷ cùng nhau về Tây Kỳ, cũng là giới hạn mà Tán Nghi Sinh có thể làm được.

Tán Nghi Sinh và những người khác có thể trốn khỏi thành Ký Châu, Trịnh Luân cũng đã giúp đỡ rất nhiều.

Đát Kỷ cả người không còn vẻ ngây thơ lãng mạn, mà trở nên trầm mặc ít nói, trước tiên biết được ca ca không phải là Đại Đạo Thánh Nhân, đầu óc không bình thường, tiếp đó phụ mẫu đều bị giết.

Tô Toàn Trung lúc này cũng mặt mày khổ sở, phát hiện mình hiểu biết về thế giới này quá ít.

"Thế giới này có Đại Đạo Thánh Nhân không?

Có cảnh giới trên cả Đại Đạo Thánh Nhân không?" Tô Toàn Trung thầm nghĩ.

Mấy người mỗi người một tâm tư, đều im lặng, không khí cũng khiến người ta áp bức.

Đối với bá tánh thành Ký Châu, đổi một chủ nhân, cuộc sống lại càng khó khăn hơn, đại bộ phận người dân đều phải thắt lưng buộc bụng.

Tô Hộ có phần thể tuất dân chúng, Sùng Hầu Hổ lại bạo ngược hung tàn.

Trong lúc Tán Nghi Sinh, Tô Toàn Trung và Tô Đát Kỷ đang chạy trốn đến Tây Kỳ, một đoàn ma khí rơi vào hầu phủ ở thành Tây Kỳ.

Một sân nhỏ trong hầu phủ, là nơi ở của con trai thứ của Tây Bá hầu Cơ Xương, Cơ Phát.

Cơ Phát mỗi ngày đọc sách luyện võ, chăm chỉ hiếu học, bất luận văn trị võ công đều vượt qua huynh trưởng Bá Ấp Khảo, nhưng tiếc là Bá Ấp Khảo là con trai trưởng.

Cơ Xương biết Cơ Phát mạnh hơn Bá Ấp Khảo, nhưng chỉ cần Bá Ấp Khảo còn sống, không phạm sai lầm lớn, sẽ không truyền vị Tây Bá hầu cho Cơ Phát.

Lựa chọn người thừa kế, thường là lập trưởng lập đích không lập hiền, con trai trưởng đứng đầu, chỉ có con trai trưởng chết hoặc phạm sai lầm lớn, mới đến lượt con trai thứ.

Nếu không có con trai chính thất, mới xem xét đến con trai thứ.

Còn lập hiền, là không đáng tin cậy nhất, vì trong mắt một ngàn người có một ngàn người hiền, cuối cùng người được chọn không nhất định là người hiền nhất, mà chỉ là người mạnh nhất.

Trong lòng Cơ Phát cũng có dã tâm, nhưng đối với huynh trưởng Bá Ấp Khảo có sự tôn kính, nhưng Bá Ấp Khảo lại cản đường hắn, khiến hắn cũng mâu thuẫn.

Bỗng nhiên, Cơ Phát trợn to mắt.

Thiên địa vạn vật trong khoảnh khắc này ngưng đọng.

Một chiếc lá rơi giữa không trung.

Tiếp đó, Cơ Phát thấy một người bí ẩn mặc áo choàng đen cách đó không xa.

“Ngươi là ai?” Cơ Phát nắm chặt bảo kiếm trong tay, căng thẳng.

“Bản tọa Vô Thiên, ngươi có thể làm đệ tử ký danh của ngô.” Hắc bào nhân nói với Cơ Phát.

Vô Thiên?

Cơ Phát chưa từng nghe qua, nhưng, cũng có thể nhìn ra Vô Thiên sâu không lường được.

“Tiền bối là tiên nhân?” Cơ Phát lo lắng hỏi.

“Tiên?

Ha ha, bản tọa không phải tiên, là ma, vạn ma chi chủ.” Vô Thiên cười lạnh.

Ma?

Cơ Phát trong lòng chùng xuống, sắc mặt lại biến đổi.

Trong nhận thức của Cơ Phát, tiên là chính đạo, ma là tà môn ngoại đạo.

Trở thành đệ tử ký danh của một ma, Cơ Phát có chút khó chấp nhận, nhưng hiện tại dường như không có lựa chọn.

“Nếu không muốn làm đệ tử ký danh của bản tọa, cũng hóa thành tro bụi.” Vô Thiên uy hiếp.

Trong lòng cân nhắc một lúc, Cơ Phát đã đưa ra lựa chọn, quỳ xuống bái lạy, xưng Vô Thiên là lão sư.

Đối với Vô Thiên, Cơ Phát cũng chỉ là một quân cờ, một công cụ nhân mà thôi, không có tư cách trở thành đệ tử thân truyền.

Vì Cơ Phát đã trở thành đệ tử ký danh của Vô Thiên, Vô Thiên cũng truyền thụ một môn ma đạo công pháp và một số thần thông, lại lấy ra một viên ngọc phù màu tím đưa cho Cơ Phát.

Tuy công pháp Vô Thiên truyền thụ cho Cơ Phát chỉ là tiểu thừa, thần thông cũng đều là hậu thiên thần thông, nhưng cũng đủ khiến Cơ Phát kinh ngạc.

Còn viên ngọc phù màu tím đưa cho Cơ Phát, tên là Tế Thiên Phù Chiếu.

"Vi sư đi đây, sau này sẽ gặp lại, hy vọng lúc đó đừng làm vi sư quá thất vọng." Lời của Vô Thiên vừa dứt liền biến mất trong không khí.

Khi Vô Thiên dịch chuyển đi, mọi thứ cũng trở lại bình thường.

Chiếc lá giữa không trung rơi xuống.

Nhìn viên ngọc phù trong tay, cùng với một bộ công pháp và không ít thần thông trong đầu, Cơ Phát biết đây không phải là mơ.

Nếu tu luyện công pháp Vô Thiên truyền thụ đến đại thành, Cơ Phát cũng có thể có tu vi Thiên Tiên, lại thêm chút cơ duyên, đột phá Chân Tiên không thành vấn đề.

Tế Thiên Phù Chiếu càng là đại tạo hóa.

Cùng thiên địa đồng thọ, cùng nhật nguyệt đồng quang, tự tại vĩnh hằng, đây không phải là mục tiêu của Cơ Phát hiện tại, nhưng trở thành Tây Bá hầu, trở thành Nhân vương, cũng không mâu thuẫn.

"Huynh trưởng, xin lỗi." Trong mắt Cơ Phát lóe lên một tia hàn quang.

Giây phút này, Cơ Phát cuối cùng đã hạ quyết tâm, đã Bá Ấp Khảo là hòn đá ngáng đường, vậy thì cần phải trừ khử, dù là cùng cha cùng mẹ, Cơ Phát cũng không định nương tay.

Dưới chân núi Kỳ Sơn, Cơ Phát xuống ngựa.

Trước đây, Cơ Phát cũng thỉnh thoảng dẫn tùy tùng đến Kỳ Sơn săn bắn, nhưng lần này lại một mình đến Kỳ Sơn.

Mục đích đến Kỳ Sơn lần này, Cơ Phát cũng là muốn sử dụng Tế Thiên Phù Chiếu.

Không đi theo đường mòn, Cơ Phát một mình tiến vào rừng rậm.

Trong rừng có vô số độc xà mãnh thú, còn có yêu quái.

"Hống!" Bất ngờ, một tiếng gầm gừ cuồng bạo, là một con gấu đen cao bảy tám mét, tuy không phải yêu thú, nhưng cũng là một con dã thú mạnh mẽ.

Người thường không đối phó được với con gấu đen này.

Cơ Phát hoàn toàn không sợ, vung kiếm nghênh chiến.

Không lâu sau, Cơ Phát bị thương nhẹ, thành công chém chết con gấu đen.

Sau khi giết con gấu đen, Cơ Phát lấy ra Tế Thiên Phù Chiếu.

Chớp mắt, Tế Thiên Phù Chiếu hóa thành một tòa tế đàn màu tím, dài rộng cao đều khoảng mười mét.

Khi Cơ Phát đặt thi thể con gấu đen lên tế đàn màu tím, tử quang bao phủ, thi thể con gấu đen biến mất, trên tế đàn lại có thêm một viên đan dược.

Tạo Hóa Đan!

Sinh linh hiến tế càng mạnh, căn cước càng tốt, Tạo Hóa Đan

nhận được công hiệu cũng càng lớn.

Như viên Tạo Hóa Đan hiện tại, cũng có thể khiến người ta có sức mạnh của một con gấu.

Nếu hiến tế một Đại La Kim Tiên, Tạo Hóa Đan nhận được có thể khiến người ta có sức mạnh của một Đại La Kim Tiên.

Ngoài ra, hiến tế xuyên việt giả có thể nhận được lợi ích cực lớn.

Khi Cơ Phát vung tay, tế đàn màu tím lại biến thành Tế Thiên Phù Chiếu.

Tế Thiên Phù Chiếu bay vào tay phải của Cơ Phát, Tạo Hóa Đan thì bay vào tay trái.

Vừa có được Tạo Hóa Đan, Cơ Phát cũng không do dự, lập tức nuốt vào.

Tạo Hóa Đan vào miệng liền tan, một luồng khí ấm trào vào toàn thân Cơ Phát, dung nhập vào tứ chi bách hài.

Có thêm sức mạnh của một con gấu, thực lực của Cơ Phát lại tăng vọt.

Chương 315

Cảm giác thực lực tăng vọt này khiến Cơ Phát vô cùng sảng khoái.

"Hiến tế một con gấu đã có lợi ích lớn như vậy, nếu hiến tế một yêu thú, lợi ích sẽ càng lớn hơn." Cơ Phát thầm nghĩ.

Cảm nhận được lợi ích thực sự, Cơ Phát cũng kích động không thôi.

Tiếp đó, Cơ Phát ở Kỳ Sơn săn giết mãnh thú, hổ báo sài lang, đại xà, thậm chí có cả giao long.

Chỉ trong vòng nửa tháng, thực lực của Cơ Phát đã có sự thay đổi trời long đất lở, tu vi đạt đến Địa Tiên đại viên mãn, chỉ còn một bước là có thể đột phá Thiên Tiên sơ kỳ. ...

Bàn Huyền nhìn về phía Tây Kỳ.

Sự thay đổi khí vận của Tây Kỳ đều nằm trong mắt Bàn Huyền.

Sau khi giúp đỡ Đế Tân, Bàn Huyền lại để Vô Thiên đến Tây Kỳ thu Cơ Phát làm đệ tử ký danh.

Tế Thiên Phù Chiếu đưa cho Cơ Phát cũng là do Bàn Huyền tạo ra.

Cung cấp hack cho Đế Tân và Cơ Phát, cũng là để nâng cấp Phong Thần đại kiếp.

Tuy thiên số đã định ba quyển Thiên Địa Minh dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới, nhưng hiện tại chỉ có Địa Thư dung nhập, Phong Thần Bảng và Sổ Sinh Tử đều chưa dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới.

Bàn Huyền cũng không hy vọng Phong Thần Bảng và Sổ Sinh Tử hiện tại dung nhập vào Địa Tiên Giới, vì hiện tại để ba quyển Thiên

Địa Minh dung hợp chỉ sẽ sinh ra Tiên Thiên Chí Bảo Thiên Địa Bảo Giám.

Chỉ có trước tiên nâng cấp Phong Thần đại kiếp, ba quyển Thiên Địa Minh dung hợp sau đó mới có khả năng trở thành Hỗn Độn Linh Bảo Hỗn Nguyên Bảo Giám.

Trong trận Phong Thần đại kiếp này, Cơ Xương là vai phụ, Bá Ấp Khảo cũng vậy, nhân vật chính là Đế Tân và Cơ Phát.

Hiện tại, Cơ Phát đã có hack, Võ Vương phạt Trụ cũng sắp đến rồi.

Qua quan sát của Bàn Huyền, khí vận của Cơ Xương bắt đầu trôi đi.

Xem ra, đại hạn của Cơ Xương không còn xa.

Cơ Xương chết, Bá Ấp Khảo kế vị, chỉ cần Cơ Phát có thực lực, cũng có thể chưởng khống tất cả.

Thôi Ân Lệnh của Đế Tân, khi Cơ Phát chưởng khống tất cả sẽ bị phế bỏ.

Trấn Nguyên Tử dung hợp Địa Thư vào bản nguyên Địa Tiên Giới, là vì thành Thánh.

Hồng Quân và Tam Thanh và những người khác, là để cho Hồng Hoang có thêm một con đường lui.

Còn Bàn Huyền, thì muốn ba quyển Thiên Địa Minh của Hồng Hoang dung hợp thành Hỗn Độn Linh Bảo.

Nếu không phải Bàn Huyền để thiên đạo của Bàn Huyền Giới xâm nhập Hồng Hoang, cũng sẽ không có cục diện hiện tại.

“Hỗn Nguyên Bảo Giám, có nó, có thể giúp Trấn Nguyên Tử thành Thánh.” Bàn Huyền thầm nghĩ.

Hỗn Nguyên Bảo Giám sẽ có ích cho Bàn Huyền, cũng có thể giúp ích cho Bàn Huyền Giới.

Còn Trấn Nguyên Tử thành Thánh, Hồng Hoang hiện tại có tám Thánh nhân, khi Thánh nhân thứ chín xuất hiện, cũng là Vô Lượng Lượng Kiếp.

Dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, thiên địa vạn vật quay về Hỗn Độn, thiên đạo có thể không luân hồi phúc diệt, nếu là trường hợp sau, Thánh nhân cũng sẽ thần hình câu diệt.

Nếu Hồng Hoang quay về Hỗn Độn, Bàn Huyền Giới có cơ hội thôn phệ lượng lớn bản nguyên thế giới, Bàn Huyền có thể đắc được đạo quả của Bàn Cổ.

Còn Vu tộc, có thể chuyển dời đến Bàn Huyền Giới.

Hậu Thổ và Nữ Oa từ bỏ thánh vị, trong Bàn Huyền Giới cũng có thể thành Thánh, hoặc nguyên thần ký thác vào Hỗn Độn hư không.

Còn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, thì tùy tâm trạng của Bàn Huyền.

Nhưng, hiện tại nói những điều này có chút xa vời.

Võ Vương phạt Trụ còn chưa bắt đầu.

Phong Thần Bảng và Sổ Sinh Tử cũng chưa dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới, Trấn Nguyên Tử càng chưa thành Thánh.

Muốn dung hợp Phong Thần Bảng và Sổ Sinh Tử vào bản nguyên Địa Tiên Giới không khó, nhưng điều Bàn Huyền muốn không phải là Thiên Địa Bảo Giám.

Muốn để Trấn Nguyên Tử thành Thánh càng khó hơn. ...

Tại một nơi nào đó ở Địa Tiên Giới, chân thân của Hồng Quân cũng đã giáng lâm.

Một đoàn thần quang trong tay Hồng Quân, chính là Cực Phẩm

Tiên Thiên Linh Bảo Phong Thần Bảng.

Phong Thần Bảng cũng là Thiên Thư trong ba quyển Thiên Địa Minh.

Lúc này, trong lòng Hồng Quân cũng mâu thuẫn, không biết có nên dung hợp Phong Thần Bảng vào Địa Tiên Giới không.

Hồng Quân hiện tại không hy vọng ba quyển Thiên Địa Minh dung hợp sau đó trở thành Hỗn Nguyên Bảo Giám, chỉ cần là Thiên Địa Bảo Giám là được rồi.

Vì Hồng Quân biết Bàn Huyền muốn Hỗn Nguyên Bảo Giám, hiện nay lại không có thực lực kháng cự Bàn Huyền.

Nếu Hồng Quân hiện tại dung hợp Phong Thần Bảng vào bản nguyên Địa Tiên Giới, dưới thiên số, Sổ Sinh Tử cũng phải nhanh chóng dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới, nhưng Sổ Sinh Tử đang ở trong tay Hậu Thổ, cũng tức là trong tay Bàn Huyền.

Khi Địa Thư và Thiên Thư lần lượt dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới, Minh Thư lại ở trong tay Bàn Huyền, Bàn Huyền cũng đã nắm giữ thế chủ động.

Một khi để Bàn Huyền nắm giữ thế chủ động, Hồng Quân chỉ sẽ ngày càng bị động.

Giống như việc Hồng Quân hợp đạo, lần đầu tiên thất bại, sau đó càng ngày càng bị động.

Nếu Hồng Quân lần đầu tiên hợp đạo cẩn thận hơn một chút, ngăn cản Bàn Huyền và Hậu Thổ diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, cũng chưa chắc sẽ thất bại.

Nếu Hồng Quân lần đầu tiên hợp đạo thành công, tuyệt đối sẽ không có cục diện như hiện tại, Vu tộc cũng chưa chắc có thể trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Nhưng bây giờ nói cũng vô ích.

Một bên là thiên số, một bên là mất đi quyền chủ động, khiến Hồng Quân rơi vào tình thế tiến thoái lưỡng nan.

"Đáng lẽ phải quyết đoán lại không quyết, ngược lại còn rước họa vào thân." Hồng Quân nghiến răng.

Bàn Huyền đã có kế hoạch, Hồng Quân hiện tại không dung hợp Phong Thần Bảng vào bản nguyên Địa Tiên Giới, đợi đến khi đại thế đã mất, cũng hối hận không kịp.

Hiện tại dung hợp Phong Thần Bảng vào bản nguyên Địa Tiên Giới, tuy Hồng Quân sẽ bị động, nhưng cũng có thể mượn thiên số để áp chế Bàn Huyền.

Thiên số có thiên đạo tiểu thế, cũng có thiên đạo đại thế, ba quyển Thiên Địa Minh dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới là đại thế của Hồng Hoang thiên đạo.

Với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hiện tại của Bàn Huyền, muốn nghịch lại đại thế của Hồng Hoang thiên đạo cũng khó khăn vô cùng.

Sau một phen cân nhắc, Hồng Quân cũng đã có quyết định, định hiện tại dung hợp Phong Thần Bảng vào bản nguyên Địa Tiên Giới.

Địa Thư đã dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới, nếu Thiên Thư lại dung nhập, cũng chỉ còn lại Minh Thư.

Dưới thiên số, nếu Minh Thư trì hoãn không dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới, tất có thiên khiển giáng xuống.

Tuy sẽ mất đi quyền chủ động, nhưng Hồng Quân cho rằng hiện tại dung hợp Phong Thần Bảng vào bản nguyên Địa Tiên Giới lợi lớn hơn hại.

Vì đã có quyết định, Hồng Quân cũng không chần chừ, lập tức bắt đầu hành động.

Bản nguyên của Địa Tiên Giới ở Thiên Giới.

Nhân pháp địa, địa pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên.

Hồng Hoang có Thiên Ngoại Thiên, nằm trên ba mươi ba tầng trời, Địa Tiên Giới lại chỉ có ba mươi ba tầng trời, trên ba mươi ba tầng trời lại không có Đại La Thiên.

Chỉ một cái dịch chuyển, Hồng Quân đã đến Thiên Giới của Địa Tiên Giới.

Tầng trời thứ ba mươi ba, một bầu trời sao rộng lớn bao la.

Vô số tinh thần xoay quanh Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh vận hành.

Bản nguyên của Địa Tiên Giới ẩn giấu trong bầu trời sao.

Nếu Địa Tiên Giới chỉ là một thế giới cấp Đại La, đại năng Chuẩn Thánh muốn tìm bản nguyên thế giới không quá khó, nhưng muốn tìm bản nguyên của thế giới cấp Hỗn Nguyên thì khó rồi.

Chỉ là thế giới cấp Hỗn Nguyên nhất cấp, cũng là thế giới cấp Hỗn Nguyên.

Trấn Nguyên Tử nếu không phải là Địa Tiên chi tổ, mượn sức Địa Thư, cũng không thể tìm thấy bản nguyên của Địa Tiên Giới.

Còn Hồng Quân, không chỉ là Thiên Đạo Thánh Nhân, với tu vi và đạo hạnh của mình, muốn tìm bản nguyên của Địa Tiên Giới cũng không khó.

Vừa đến bầu trời sao của Địa Tiên Giới, Hồng Quân liền phóng thích thần thức.

Chỉ trong một khoảnh khắc, thần thức của Hồng Quân đã bao phủ

toàn bộ bầu trời sao.

Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh, cùng vô số tinh thần, đều nằm dưới sự bao phủ của thần thức Hồng Quân.

Đơn giản cảm nhận một chút, Hồng Quân cũng đã biết nơi ở của bản nguyên Địa Tiên Giới.

Một bước bước ra, các vì sao dưới chân Hồng Quân lưu chuyển, đã vượt qua ức triệu triệu triệu... quang năm.

Tại một nơi nào đó trong bầu trời sao, Hồng Quân tế ra Phong Thần Bảng.

Phong Thần Bảng đã được Hồng Quân hoàn toàn luyện hóa, đại phóng dị thái.

Thần quang chói mắt, huyền ảo vô cùng.

Trên Phong Thần Bảng có chi chít thần vị, trong đó có ba trăm sáu mươi lăm chính thần.

Chấp chưởng Phong Thần Bảng, có thể sắc phong thần vị.

Phong Thần Bảng sắc phong thần vị, các loại thần chức được sắp xếp theo trật tự, cũng có lợi cho sự phát triển của thế giới, có thể tích lũy công đức, nhưng đại bộ phận công đức lại thuộc về Phong Thần Bảng.

Lúc này, dưới đại pháp lực của Hồng Quân, Phong Thần Bảng bắt đầu dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới.

Theo sự dung nhập của Phong Thần Bảng, Địa Tiên Giới cũng có những thay đổi không nhỏ.

Các loại dị tượng xuất hiện giữa thiên địa.

Vô số sinh linh kinh hãi nhìn sự thay đổi của thiên địa. ...

Bàn Huyền cũng ngẩng đầu nhìn nhật nguyệt tinh thần trên cửu thiên.

Ở sâu trong bầu trời sao đó, có một đoàn thần quang, chính là do Phong Thần Bảng phát ra.

"Hồng Quân hiện tại dung hợp Phong Thần Bảng vào bản nguyên Địa Tiên Giới?" Bàn Huyền có chút bất ngờ.

Đối với Bàn Huyền, đây là chuyện tốt, cũng là chuyện xấu.

Thiên Thư và Địa Thư đều đã dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới, chỉ còn lại Sổ Sinh Tử.

Nắm được quyền chủ động, nhưng thiên số vận hành lại gây áp lực.

Lúc này, Phong Thần Bảng chưa hoàn toàn dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới, Bàn Huyền đã cảm ứng được sự thay đổi của thiên số.

Theo thiên số vận chuyển, khi Phong Thần Bảng hoàn toàn dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới, Sổ Sinh Tử cũng phải trong vòng một giáp tý dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới.

Một giáp tý là sáu mươi năm.

"Sáu mươi năm sao?" Bàn Huyền cười một tiếng.

Đủ rồi!

Cung cấp hack cho Cơ Phát, Võ Vương phạt Trụ sắp đến rồi, chỉ cần Võ Vương phạt Trụ bắt đầu, Phong Thần đại kiếp sẽ hoàn toàn bùng nổ.

Cơ Phát đã có đại khí vận, lại bị Bàn Huyền che giấu.

Chính vì Bàn Huyền che giấu, Hồng Quân, Tam Thanh, Hậu Thổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề và những người khác đều không phát

hiện Cơ Phát có đại khí vận.

Đợi đến khi Hồng Quân và những người khác phát hiện Cơ Phát có đại khí vận, mọi chuyện đã thành định cục.

Tô Toàn Trung đều là một xuyên việt giả, Hồng Hoang chỉ e còn có những xuyên việt giả khác, Hồng Quân hẳn là biết.

Chương 316

Từ ký ức của những xuyên việt giả, Hồng Quân chỉ e biết Phong Thần Diễn Nghĩa, tuy diễn biến mọi chuyện và nguyên tác Phong Thần không giống nhau, nhưng cũng có thể làm tài liệu tham khảo.

Cho nên, Hồng Quân chắc chắn cũng biết Võ Vương phạt Trụ, biết Khương Tử Nha, Thân Công Báo và những người khác.

Vì Cơ Phát sẽ lật đổ Đế Tân, Hồng Quân không thể không quan tâm đến Cơ Phát.

Do đó, muốn lợi dụng Cơ Phát cũng không dễ dàng. ...

Ngoài mấy vị Thánh nhân, có Trấn Nguyên Tử và không ít đại năng cũng đều biết Phong Thần Bảng đang dung nhập vào bản nguyên Địa Tiên Giới.

Lại nói về Tây Kỳ.

Tu luyện công pháp Vô Thiên truyền thụ, cộng thêm có Tế Thiên Phù Chiếu, tu vi của Cơ Phát đột phá mạnh mẽ, chỉ trong một tháng đã đạt đến Thiên Tiên đại viên mãn.

Có Tế Thiên Phù Chiếu che giấu, Hồng Quân cũng không nhìn ra tu vi của Cơ Phát, chỉ sẽ cho rằng Cơ Phát là một phàm nhân.

Tán Nghi Sinh cũng đã đưa Tô Toàn Trung và Tô Đát Kỷ hai anh em đến Tây Kỳ.

Ngay từ trước khi Tán Nghi Sinh và những người khác trở về Tây Kỳ, Cơ Xương đã biết Sùng Hầu Hổ giết Tô Hộ, chiếm thành Ký Châu, cũng nổi giận, nhưng lại không làm gì được.

Với sự hiểu biết của Cơ Xương đối với Sùng Hầu Hổ, Sùng Hầu Hổ chắc chắn đã nhận được mệnh lệnh của Đế Tân.

Cơ Xương phát hiện mình càng ngày càng không nhìn thấu Đế Tân, đã đánh giá thấp Đế Tân rất nhiều.

Đế Tân một trận diệt Đông Di, dụng binh như thần, có thể gọi là cử thế vô song.

Thôi Ân Lệnh của Đế Tân, càng là giết người không cần dao, là thể hiện đỉnh cao của quyền thuật.

Âm thầm ra lệnh cho Sùng Hầu Hổ giết Tô Hộ, thủ đoạn tàn nhẫn.

Đát Kỷ có thể nói là tuyệt thế mỹ nữ, lần đầu tiên gặp, Cơ Xương đều động lòng, Đế Tân lại không bị nữ sắc lay động.

Khi Tô Toàn Trung và Tô Đát Kỷ hai anh em đến Tây Kỳ, Cơ Xương nhiệt tình mấy ngày, lại muốn đưa Đát Kỷ đến Triều Ca.

Cơ Xương cho rằng Đế Tân chưa gặp Đát Kỷ, nếu gặp Đát Kỷ, tất nhiên sẽ chìm đắm trong mỹ sắc của nàng.

Đát Kỷ và Đế Tân có thâm cừu đại hận, nếu có thể ở bên cạnh Đế Tân, đối với Cơ Xương lợi ích có thể rất lớn.

Khi Cơ Xương nói chuyện với Đát Kỷ, Đát Kỷ cũng nguyện ý đến Triều Ca, nhưng Tô Toàn Trung lại phản đối.

Có Bá Ấp Khảo cũng phản đối.

Bá Ấp Khảo rõ ràng thèm muốn thân thể của Đát Kỷ.

Cơ Xương háo sắc, nếu không cũng sẽ không có chín mươi chín người con trai, không kể con gái, tuy có một bộ phận là con nuôi, nhưng đại bộ phận đều là con ruột, Bá Ấp Khảo lại càng háo sắc hơn.

Bá Ấp Khảo quả thực giống như quỷ đói sắc chuyển thế, có lẽ kiếp trước là độc thân, kiếp này mới mười hai tuổi đã cùng tiểu tỳ nữ trong phủ giao lưu sâu sắc.

Vì Tô Toàn Trung và Bá Ấp Khảo phản đối, Đát Kỷ tạm thời cũng

chưa bị đưa đến Triều Ca.

Cơ Phát khiêm tốn đứng sau lưng Bá Ấp Khảo, trong lòng thầm cười lạnh.

"Vận khí thật tốt, hai kẻ xuyên việt." Cơ Phát nhìn ra Tô Toàn Trung là xuyên việt giả, người anh cả tốt của mình Bá Ấp Khảo cũng là xuyên việt giả.

Cẩn thận nghĩ lại, Bá Ấp Khảo từ nhỏ đến lớn quả thực có chút khác thường.

Tu vi của Tô Toàn Trung khoảng Hóa Thần trung kỳ, trong mắt Cơ Phát hiện tại chỉ là sâu kiến.

Còn tu vi của Bá Ấp Khảo, Cơ Phát lại không nhìn thấu.

"Trước tiên giết Tô Toàn Trung tế thiên." Cơ Phát thầm nghĩ.

Hiện nay, tu vi của Cơ Phát là Thiên Tiên đại viên mãn, nếu giết Tô Toàn Trung tế thiên, lợi ích nhận được hẳn là đủ để đột phá lên Chân Tiên sơ kỳ.

Có tu vi Chân Tiên sơ kỳ, có lẽ có thể nhìn ra tu vi của Bá Ấp Khảo.

Trong tình huống bình thường, giết một tu vi Hóa Thần tế thiên, lợi ích nhận được đối với Cơ Phát hiện tại rất nhỏ, nhưng xuyên việt giả có thể tăng phúc lợi ích lên hàng trăm hàng ngàn lần.

Nếu Bá Ấp Khảo có tu vi Chân Tiên, cộng thêm lại là xuyên việt giả, Cơ Phát giết Bá Ấp Khảo tế thiên, tu vi có hy vọng đạt đến Huyền Tiên. ...

Khi Đát Kỷ đến Tây Kỳ, Bá Ấp Khảo vô cùng ân cần, cầm kỳ thư họa, phong nhã lịch sự, lại hài hước dí dỏm.

Chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, Bá Ấp Khảo và Đát Kỷ đã có thể nói

cười vui vẻ, nhưng muốn chiếm tiện nghi của Đát Kỷ lại không dễ.

Tô Toàn Trung và Tô Đát Kỷ hai anh em không ở trong hầu phủ, mà ở trong một viện tử trong thành.

Đêm khuya thanh vắng, Cơ Phát tránh khỏi thủ vệ, lặng lẽ rời khỏi hầu phủ.

Nửa giờ sau, tại một nơi hẻo lánh ở Tây Kỳ, Tế Thiên Phù Chiếu biến thành một tòa tế đàn màu tím.

Tô Toàn Trung bị trói, miệng cũng bị bịt, thân không thể động, miệng không thể nói, nhìn Cơ Phát, trong mắt có kinh ngạc, thần sắc sợ hãi.

Nhìn Cơ Phát bước tới, Tô Toàn Trung cũng run lẩy bẩy.

"Kẻ xuyên việt đầu tiên tế thiên, nhưng không phải là người cuối cùng, người tiếp theo chính là huynh trưởng tốt của ta." Cơ Phát trong lòng cười lạnh.

Đứng trước mặt Tô Toàn Trung, Cơ Phát không do dự ra tay.

Thiên Tiên đại viên mãn đối phó với một tu vi Hóa Thần không thể phản kháng, không khác gì bóp chết một con kiến.

Khi Tô Toàn Trung chết, bị tử quang bao phủ.

Tử quang biến mất, thi thể của Tô Toàn Trung cũng biến mất trong không khí.

Một viên Tạo Hóa Đan xuất hiện trên tế đàn, Cơ Phát nuốt vào, tu vi từ Thiên Tiên đại viên mãn đột phá lên Chân Tiên sơ kỳ. ...

Tô Toàn Trung mất tích, khiến Đát Kỷ lo lắng, Bá Ấp Khảo phụ trách dẫn người tìm kiếm, nhưng tìm khắp Tây Kỳ cũng không thấy, cũng không ai thấy Tô Toàn Trung ra khỏi thành.

Khi tu vi đột phá Chân Tiên sơ kỳ, Cơ Phát cũng đã nhìn ra tu vi

của Bá Ấp Khảo.

Tu vi của Bá Ấp Khảo chỉ là Nhân Tiên trung kỳ, chỉ tu luyện một loại thần thông đặc biệt.

Vì một loại thần thông đặc biệt, trừ phi tu vi vượt qua Bá Ấp Khảo, nếu không không thể nhìn ra tu vi của hắn.

Cơ Phát có chút không nói nên lời, đối với Bá Ấp Khảo kiêng dè vô cùng, kết quả Bá Ấp Khảo chỉ là một Nhân Tiên.

Địa Tiên đã có thể dễ dàng nghiền ép Nhân Tiên, Thiên Tiên lại có thể dễ dàng nghiền ép Địa Tiên, Chân Tiên có thể dễ dàng nghiền ép Thiên Tiên.

Với tu vi Chân Tiên sơ kỳ hiện tại của Cơ Phát, đối phó với một Nhân Tiên trung kỳ hoàn toàn không có áp lực.

Bá Ấp Khảo dù tu luyện thần thông mạnh mẽ, lại có pháp bảo lợi hại, cũng không thể kháng cự Cơ Phát.

Tu vi chênh lệch quá lớn, thần thông và pháp bảo cũng không thể bù đắp.

Cho một Nhân Tiên một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, Nhân Tiên có thể luyện hóa không?

Với pháp lực của Nhân Tiên lại có thể sử dụng được không?

Còn Tiên Thiên thần thông hoặc Hỗn Độn thần thông, cũng đều cần đại pháp lực.

Vượt cấp chiến đấu tồn tại, nhưng Nhân Tiên địch lại Chân Tiên, sở hữu huyết mạch Bàn Cổ của Vu tộc cũng không khoa trương như vậy.

Biết tu vi của mình vượt xa Bá Ấp Khảo, Cơ Phát cũng cả người nhẹ nhõm.

Hiến tế một xuyên việt giả tu vi Hóa Thần, tu vi của Cơ Phát từ Thiên Tiên đại viên mãn đột phá lên Chân Tiên sơ kỳ, nếu hiến tế một xuyên việt giả tu vi Nhân Tiên trung kỳ, lợi ích Cơ Phát có thể nhận được không nghi ngờ gì sẽ lớn hơn. ...

Ngoài thành Tây Kỳ, Cơ Phát hẹn Bá Ấp Khảo, muốn trực tiếp ngả bài.

Thực lực có thể nghiền ép, cũng có thể trực tiếp giải quyết.

Dùng sức mạnh giải quyết vấn đề, đơn giản thô bạo, Cơ Phát cũng thích.

"Nhị đệ, hẹn ngô đến đây có việc gì?" Bá Ấp Khảo hỏi.

Ngoài thành Tây Kỳ, Cơ Phát hẹn gặp Bá Ấp Khảo, vừa gặp đã trực tiếp ngả bài.

"Xuyên việt giả!" Cơ Phát nhìn Bá Ấp Khảo với vẻ mặt cười lạnh.

Sắc mặt Bá Ấp Khảo đại biến, đây là bí mật lớn nhất của y.

Ngoài Hồng Quân, Bá Ấp Khảo cho rằng không ai biết được, không ngờ Cơ Phát lại nói toạc ra như vậy.

Cơ Phát đã hẹn Bá Ấp Khảo tới đây, lại thốt ra ba chữ "xuyên việt giả", hiển nhiên là đã biết cả rồi.

Bá Ấp Khảo đúng là một xuyên việt giả, linh hồn của y không thuộc về Địa Tiên Giới, cũng không thuộc về Hồng Hoang, mà đến từ một thời đại mạt pháp công nghệ cao.

Kiếp trước, y không tên Cơ Khảo, mà là Ngô Đại Lực, một người nhà quê không có văn hóa, ngay cả tiểu học cũng chưa từng học, mười lăm tuổi đã ra ngoài xã hội, nhưng chỉ có thể làm phụ hồ ở công trường, hơn bốn mươi tuổi vẫn còn độc thân, một hôm bị một viên

gạch trên công trường rơi trúng đầu chết, hồn xuyên đến Hồng Hoang, sở hữu một cái hệ thống, sau đó, Hồng Quân xuất hiện, tước đoạt mất hệ thống.

Cũng là do Hồng Quân sắp xếp, y mới chuyển thế thành Bá Ấp Khảo.

Còn về cầm kỳ thư họa, đều là do y đạo văn mà có, tùy tiện một bài thơ của Lý Bạch cũng đủ khiến người ta kinh ngạc như thấy thiên nhân.

"Làm sao ngươi biết được?" Sắc mặt Bá Ấp Khảo vô cùng khó coi.

"Cùng ngô đi gặp phụ thân, ngươi sẽ hiểu." Cơ Phát bình tĩnh nói.

Nghe Cơ Phát muốn đi gặp Cơ Xương, sắc mặt Bá Ấp Khảo đại biến.

"Ngươi biết quá nhiều rồi, người biết quá nhiều thường không sống lâu." Bá Ấp Khảo đã động sát tâm.

Lúc này, Bá Ấp Khảo chỉ cần giết Cơ Phát, mạt sát linh hồn của Cơ Phát là được.

Cảm ứng được sát ý từ Bá Ấp Khảo, Cơ Phát lại cười lạnh đầy khinh thường.

Cơ Phát đoán được Bá Ấp Khảo sẽ nổi sát tâm.

Thân là xuyên việt giả, Bá Ấp Khảo vốn không có bao nhiêu tình huynh đệ với Cơ Phát.

Bây giờ bí mật lớn nhất bị Cơ Phát biết được, lại ở nơi hoang vắng chỉ có hai người, Bá Ấp Khảo cũng không ngần ngại động thủ.

Với tu vi Nhân Tiên trung kỳ, Bá Ấp Khảo không phát hiện có người mai phục gần đây.

“Đệ đệ ngu xuẩn của ta, ngươi nghĩ ta chỉ là một thư sinh yếu đuối trói gà không chặt sao?

Ngươi biết về ta quá ít rồi, hy vọng lát nữa ngươi đừng quá kinh ngạc.” Bá Ấp Khảo cười lạnh.

Tiếp đó, một luồng khí thế chỉ có tu vi Nhân Tiên mới có tỏa ra từ người Bá Ấp Khảo, dưới sự khống chế của y, ép thẳng về phía Cơ Phát.

Trong nháy mắt, khí thế của Bá Ấp Khảo đã bao trùm lấy Cơ Phát.

Thế nhưng, Cơ Phát không hề quỳ xuống như Bá Ấp Khảo tưởng tượng, mà vẫn đứng đó như không có chuyện gì xảy ra.

Thấy Cơ Phát dáng vẻ thản nhiên, khí thế của Bá Ấp Khảo không có tác dụng gì.

“Sao có thể?” Bá Ấp Khảo trợn to hai mắt, không dám tin.

Bá Ấp Khảo nhìn Cơ Phát lớn lên, đối với thực lực của Cơ Phát y biết rõ mồn một, Cơ Phát chỉ là một phàm nhân, tuy có luyện võ, nhưng thực lực không bằng một Luyện Khí Sĩ tu vi Kim Đan.

Một luồng khí thế từ người Cơ Phát tỏa ra, còn mạnh hơn khí thế của Bá Ấp Khảo gấp mười lần không chỉ.

“Ngươi... ngươi...” Bá Ấp Khảo ngây cả người.

“Ngả bài luôn vậy, ngô có tu vi Chân Tiên.” Cơ Phát nhìn Bá Ấp Khảo với vẻ thích thú.

“Chân Tiên?

Ngươi không phải Cơ Phát, ngươi rốt cuộc là ai?” Sắc mặt Bá Ấp Khảo khó coi vô cùng.

“Sai rồi, ngô chính là Cơ Phát.” Cơ Phát cũng không nói nhiều, ra tay muốn bắt lấy Bá Ấp Khảo.

Hôm nay hẹn Bá Ấp Khảo ra đây, Cơ Phát chính là muốn giết y tế thiên.

Chương 317

Giết Tô Toàn Trung tế thiên đã giúp Cơ Phát có được không ít lợi ích, tu vi của Bá Ấp Khảo lại vượt xa Tô Toàn Trung, Cơ Phát càng không thể bỏ qua.

Hơn nữa, Bá Ấp Khảo cũng là hòn đá ngáng đường của Cơ Phát.

Nếu Bá Ấp Khảo không phải là xuyên việt giả, Cơ Phát thật sự có chút không nỡ ra tay, nhưng đã biết y là xuyên việt giả, Cơ Phát cũng sẽ không nương tay.

"Phụ thân?" Bá Ấp Khảo kinh ngạc nhìn về phía sau Cơ Phát.

Cơ Phát quay đầu nhìn lại, nhưng không có một bóng người, mà Bá Ấp Khảo đã nhân cơ hội đó bỏ chạy.

"Chút tiểu xảo này không thể giúp ngươi thoát được đâu." Cơ Phát cười lạnh.

Trước mặt Chân Tiên, một Nhân Tiên muốn chạy trốn là chuyện quá khó khăn.

Chỉ có tu vi Nhân Tiên, Bá Ấp Khảo không hề biết Chân Tiên mạnh đến mức nào.

Ngoài pháp lực vượt xa Bá Ấp Khảo, Cơ Phát còn có không ít thần thông.

Vô Thiên truyền thụ cho Cơ Phát các thần thông, tuy đều là Hậu Thiên thần thông, nhưng cũng không phải là thứ thần thông của Bá Ấp Khảo có thể so sánh.

Cơ Phát thi triển một thần thông đằng vân giá vũ, trong chớp mắt đã đuổi kịp Bá Ấp Khảo.

“Nhanh quá!” Bá Ấp Khảo kinh hãi.

Tiếp đó, tâm thái của Bá Ấp Khảo cũng sụp đổ.

Bá Ấp Khảo tuy không thông minh lắm, nhưng cũng không quá ngốc, nếu không cũng chẳng lừa được Cơ Xương nhiều năm như vậy.

Cơ Phát đã ngả bài, rõ ràng là không có ý định buông tha y, y muốn giết Cơ Phát, Cơ Phát vốn còn chút tình nghĩa huynh đệ, giờ cũng sẽ không lưu tình nữa.

Đánh không lại, chạy không thoát, chỉ có một con đường chết.

Thế nhưng, Bá Ấp Khảo không muốn chết, y muốn trường sinh bất lão, muốn công lược Đát Kỷ, thậm chí sau này còn muốn công lược cả Tây Vương Mẫu.

“Cơ Phát, nếu ngươi giết ta, Hồng Quân Đạo Tổ sẽ không tha cho ngươi đâu.” Bá Ấp Khảo hét lớn.

“Ồn ào!” Cơ Phát thi triển thần thông, trong lòng bàn tay có lôi đình, trong miệng phun ra Tam Muội Chân Hỏa.

Dưới uy lực của sấm và lửa, cộng thêm sự nghiền ép của pháp lực, Bá Ấp Khảo không thể tránh né, cũng không thể chống đỡ.

“Bùm!” Bá Ấp Khảo chỉ còn lại một hơi thở, bị Cơ Phát giết chết tế thiên.

Giết Bá Ấp Khảo tế thiên, tu vi của Cơ Phát trực tiếp từ Chân Tiên sơ kỳ đột phá lên Chân Tiên đại viên mãn, chỉ thiếu một chút là đột phá Huyền Tiên sơ kỳ...

Trước khi bị giết, Bá Ấp Khảo đã niệm chân danh của Hồng Quân, vốn dĩ Hồng Quân có thể cảm ứng được, nhưng Tế Thiên Phù Chiếu đã che chắn một khu vực, khiến Hồng Quân không cảm ứng được.

Vì vậy, Hồng Quân không biết cả Tô Toàn Trung và Bá Ấp Khảo đều đã chết.

Hồng Quân tuy biết Tô Toàn Trung và Bá Ấp Khảo đều là xuyên việt giả, nhưng cũng không mấy để tâm.

Tô Toàn Trung đầu óc có vấn đề, Bá Ấp Khảo thì là một phế vật.

Hệ thống của Tô Toàn Trung và Bá Ấp Khảo đều đã bị Hồng Quân tước đoạt.

Vì vậy, trong tay Hồng Quân có một ít lực lượng Chí Cao Thiên Đạo.

Một xuyên việt giả phế vật, dù thân phận có tốt đến đâu, cũng sẽ không dễ dàng trưởng thành, kiến thức, nhãn giới, cách cục, tất cả đều cần thời gian.

Khi Cơ Phát giết Bá Ấp Khảo tế thiên, trở về Tây Kỳ, phụ thân Cơ Xương đổ bệnh.

Tô Toàn Trung mất tích không có kết quả, Bá Ấp Khảo cũng biến mất.

Cơ Phát cũng đã có một phen sắp xếp, lừa bịp mọi người.

Vì Cơ Xương lâm bệnh, Bá Ấp Khảo lại không có mặt, chỉ có thể để Cơ Phát chủ trì đại cục.

Đại quyền Tây Kỳ cũng rơi vào tay Cơ Phát.

Trong bóng tối, Cơ Phát lại khống chế một số đại thần của Tây Kỳ, cùng một số đệ đệ của mình.

Không bao lâu nữa, toàn bộ Tây Kỳ sẽ nằm trong lòng bàn tay của Cơ Phát.

Cơ Xương trong lòng lo lắng, một khi ông chết đi, Tây Kỳ sẽ bị chia rẽ, tạo phản, nếu để trưởng tử kế vị theo lẽ thường, sẽ có nhiều

người trong lòng bất mãn, lòng người không đồng thuận, muốn lật đổ Thương triều sẽ càng khó hơn.

Vì vậy, Cơ Xương cũng đang cố gắng chống đỡ...

Trong tinh không của Địa Tiên Giới, Hồng Quân đã hoàn toàn dung nhập Phong Thần Bảng vào bản nguyên của Địa Tiên Giới.

Khi Phong Thần Bảng hoàn toàn dung nhập, đẳng cấp của Địa Tiên Giới cũng được tăng lên.

Hồng Quân càng có thêm một chút cảm ngộ, đạo hạnh có lẽ sẽ có thể đột phá.

Cũng không rời khỏi tinh không, Hồng Quân tùy tiện tìm một tinh cầu để dừng chân.

Trên tinh cầu hoang vu không một ngọn cỏ, tử khí nặng nề, nhưng cũng ẩn chứa một luồng tinh thần chi lực.

Theo Hồng Quân ngộ đạo trên tinh cầu hoang lương này, tinh cầu cũng có những biến hóa kinh người.

Trên tinh cầu vốn tử khí nặng nề bỗng tỏa ra sức sống.

Lấy Hồng Quân làm trung tâm, xung quanh xuất hiện hoa cỏ cây cối, tiếp đó là sông ngòi, khe suối, thác nước...

Trong thời gian ngắn, tinh cầu đã chim hót hoa nở, tràn đầy sức sống.

Khiến một tinh cầu trong Địa Tiên Giới xảy ra biến hóa thương hải tang điền, đối với Hồng Quân mà nói không có chút khó khăn nào.

Sau một phen cảm ngộ, đạo hạnh của Hồng Quân có chút tinh tiến, nhưng cũng không đột phá.

Đạo hạnh hiện tại của Hồng Quân không thấp, muốn đột phá cũng rất khó khăn.

Tuy không thể đột phá, nhưng có thể khiến đạo hạnh tinh tiến cũng không tệ.

Ngộ đạo hoàn tất, Hồng Quân cũng rời khỏi tinh cầu đó, hướng về đại địa của Địa Tiên Giới.

Hồng Quân cũng tiện thể quan sát Triều Ca và Tây Kỳ.

Triều Ca biến hóa rất lớn, Đế Tân chiêu hiền đãi sĩ, đề bạt không ít nhân tài, lại tích cực biến pháp.

Tuy biến pháp động chạm đến lợi ích của quý tộc, nhưng Đế Tân cũng không làm trong một bước, mà từng bước một.

Đầu tiên biến pháp ở một khu vực nhỏ của Thương triều, theo những lợi ích sau biến pháp, lợi ích to lớn cũng khiến người ta đỏ mắt.

Mỗi một người được lợi từ biến pháp đều là người ủng hộ Đế Tân.

Khi người ủng hộ Đế Tân ngày càng nhiều, các quý tộc bị tổn hại lợi ích bắt đầu phản kháng, nhưng đều bị trấn áp.

Quân quyền Thương triều, phần lớn nằm trong tay Đế Tân, phần còn lại là phe của Thái sư Văn Trọng, và phe của Võ Thành Vương Hoàng Phi Hổ.

Thế nhưng, Văn Trọng và Hoàng Phi Hổ đều ủng hộ Đế Tân biến pháp.

Có sự ủng hộ của Văn Trọng và Hoàng Phi Hổ, ngôi vua của Đế Tân ngồi rất vững chắc.

Tại Tây Kỳ, Cơ Xương đã bệnh nặng, Bá Ấp Khảo không rõ tung tích, mọi việc đều do Cơ Phát làm chủ.

“Bá Ấp Khảo đi đâu rồi?

Cơ Phát có chút cổ quái.” Hồng Quân khẽ nhíu mày.

Sau đó, Hồng Quân bấm ngón tay suy tính, phát hiện Bá Ấp Khảo đã chết, hồn phi phách tán.

Còn về việc Bá Ấp Khảo bị ai giết, Hồng Quân lại không tính ra được.

Ngoài ra, Tô Toàn Trung cũng đã chết.

“Hai tên xuyên việt giả phế vật, Bàn Huyền hẳn là sẽ không ra tay giết chúng, không đời nào y lại tự hạ thấp thân phận như vậy.” Hồng Quân phân tích trong lòng...

Lượng kiếp sát khí tràn ngập khắp Địa Tiên Giới.

Bị ảnh hưởng bởi lượng kiếp sát khí, vô số sinh linh trong Địa Tiên Giới đều trở nên nóng nảy.

Dưới sự quấn lấy của nhân quả, đã diễn hóa ra không ít sát phạt.

Nhân tộc sóng ngầm cuộn trào, mâu thuẫn nội bộ của Thương triều, tứ đại chư hầu và tám trăm tiểu chư hầu, không đúng, là bảy trăm chín mươi chín tiểu chư hầu, còn có Quỷ Phương, Khuyển Nhung các dị tộc, đều không yên bình.

Càng có Yêu tộc, Long Phượng Kỳ Lân tộc, cũng đều rục rịch.

Các Luyện Khí Sĩ ở Tam Sơn Ngũ Nhạc cũng không thể tĩnh tâm tụng Hoàng Đình kinh.

Trận lượng kiếp này cuối cùng cũng sắp hoàn toàn bùng nổ.

Cơ Xương không chống đỡ được nữa.

Khi Cơ Xương bệnh mất, Cơ Phát kế thừa ngôi vị Tây Bá Hầu.

Còn về Thôi Ân Lệnh mà Đế Tân ban cho Cơ Xương, Cơ Phát cũng không thực hiện.

Tây Kỳ không hề bị chia cắt, ý đồ tạo phản đã rõ như ban ngày.

Đế Tân sau khi biết Cơ Xương chết, Cơ Phát trở thành Tây Bá Hầu lại chiếm toàn bộ Tây Kỳ, cũng vô cùng tức giận, trực tiếp phái Văn Trọng lĩnh ba mươi vạn binh thảo phạt Tây Kỳ.

Văn Trọng lĩnh ba mươi vạn binh, tin tức truyền đến Tây Kỳ, trên dưới Tây Kỳ đều hoảng sợ, Cơ Phát cũng có chút thấp thỏm.

Gần sông Vị Thủy, một lão giả tóc bạc trắng nhìn về phía Tây Kỳ, lắc đầu, đó chính là Khương Tử Nha, học đạo ở Ngọc Hư Cung bốn mươi năm, nhưng không thành tiên.

Trong mắt Khương Tử Nha, Cơ Phát đang tự tìm đường chết.

Văn Trọng lĩnh ba mươi vạn binh, Tây Kỳ chắc chắn bại không nghi ngờ gì.

Văn Trọng phụng mệnh Đế Tân, đích thân suất lĩnh ba mươi vạn đại quân chinh phạt Tây Kỳ.

Cơ Phát vốn đã có ý đồ tạo phản rõ ràng, cũng dứt khoát giương cờ.

Tây Kỳ là bộ tộc Chu, quốc hiệu cũng là Chu, sau khi giương cao lá cờ phản Thương, Cơ Phát tự xưng là Chu Võ Vương, truy phong Cơ Xương là Chu Văn Vương.

Còn về Bá Ấp Khảo bị Cơ Phát tế thiên, văn võ đại thần của Tây Kỳ không thể xác định sống chết, cũng không tiện truy phong, nếu trực tiếp phong thưởng, cũng cần chính Bá Ấp Khảo xuất hiện.

Còn văn võ đại thần của Tây Kỳ, như Tán Nghi Sinh, Nam Cung Thích, cũng đều nước lên thuyền lên.

Còn chín mươi tám người đệ đệ của Cơ Phát, chỉ có một số ít được Cơ Phát trọng dụng, ví như Cơ Đán là người được Cơ Phát tin

tưởng và coi trọng nhất.

Ngoài ra, Cơ Phát cũng bận rộn an phủ lòng người, chỉnh đốn quân bị.

Đại quân của Văn Trọng không bao lâu nữa sẽ đến dưới thành Tây Kỳ, khi đó, một trận ác chiến là khó tránh khỏi.

Binh lực thường trực của Tây Kỳ cũng khoảng mười lăm vạn.

Tuy Tây Kỳ trong thời gian ngắn có thể chiêu mộ trăm vạn đại quân cũng không thành vấn đề, nhưng quân đội chưa được huấn luyện, chưa qua thực chiến, đều là ô hợp chi chúng.

Đại quân của Văn Trọng lại là tinh nhuệ của Thương triều.

Bất luận binh lực, quốc lực, hậu cần, hay danh nghĩa chính nghĩa, phe Tây Kỳ đều ở thế yếu.

Thành Thang diệt Hạ đã mấy trăm năm, qua mấy trăm năm tích lũy, nội tình của Thương triều vượt xa tứ đại chư hầu có thể so sánh.

Nếu tứ đại chư hầu liên thủ, không có sự ủng hộ của các tiểu chư hầu, muốn chính diện đánh bại Thương triều cũng rất khó.

Nhưng, Cơ Phát cũng có chỗ dựa, chỗ dựa lớn nhất chính là Tế Thiên Phù Chiếu.

Trước khi đại quân của Văn Trọng đến Tây Kỳ, Cơ Phát đã tận dụng tối đa Tế Thiên Phù Chiếu.

Thông qua việc tế thiên một lượng lớn mãnh thú và yêu thú, Cơ Phát nhận được không ít Tạo Hóa Đan, tuy đối với y hiện tại không có tác dụng, nhưng dùng trên các tướng lĩnh và binh lính của Tây Kỳ lại có hiệu quả tốt.

Ví như đại tướng số một của Tây Kỳ là Nam Cung Thích, thực lực vốn chỉ tương đương với một Luyện Khí Sĩ tu vi Kim Đan, sau

khi nhận được hai viên Tạo Hóa Đan từ Cơ Phát, thực lực lại tăng vọt, có thể địch lại Nhân Tiên.

Ngoài Nam Cung Thích, Tây Kỳ còn có mấy chục tướng lĩnh, cùng với hơn ngàn binh lính đều nhận được Tạo Hóa Đan.

Ngoài ra, Cơ Phát cũng chiêu mộ binh sĩ.

Trong thời gian ngắn đã chiêu mộ được hai mươi vạn binh sĩ, gấp rút thao luyện.

Cũng có ngoại viện, chủ yếu do Tán Nghi Sinh phụ trách.

Chương 318

Hai trăm tiểu chư hầu phía Tây, nguyện ý ủng hộ Cơ Phát chỉ có số ít.

Ba đại chư hầu còn lại, cùng hai trăm tiểu chư hầu phía Đông, hai trăm tiểu chư hầu phía Nam, một trăm chín mươi chín tiểu chư hầu phía Bắc, đều không tỏ thái độ ủng hộ Cơ Phát.

Dù sao uy danh của Văn Trọng quá lớn, binh uy lại mạnh, cộng thêm Cơ Phát không chiếm được danh nghĩa chính nghĩa.

Nhưng, nếu Cơ Phát có thể làm suy yếu nhuệ khí của Văn Trọng, hoặc khiến chiến tranh rơi vào thế giằng co, thời gian dài tự nhiên sẽ có nhiều người ủng hộ hơn.

Văn Trọng cũng tự cao tự đại, không ít chư hầu chủ động giúp đỡ, ví dụ như Sùng Hầu Hổ tích cực muốn xuất binh giúp Văn Trọng, nhưng Văn Trọng lại không cần.

Theo Văn Trọng thấy, bản thân đã có ưu thế áp đảo, nếu để chư hầu giúp, thắng cũng không vẻ vang.

Hơn nữa, nếu chiến cục bất lợi, Văn Trọng có thể mời các đạo hữu ở Tam Sơn Ngũ Nhạc đến trợ trận.

Tuy Văn Trọng chỉ là một đệ tử đời thứ ba của Tiệt giáo, nhưng nhân duyên lại tốt, không chỉ giao hảo với các đệ tử Tiệt giáo, mà còn có giao tình với không ít tán tu.

Chỉ cần Văn Trọng mở lời, Luyện Khí Sĩ nguyện ý giúp đỡ sẽ không thiếu.

Văn Trọng hành quân lại rất thần tốc.

Khi đại quân của Văn Trọng đến ngoài thành Tây Kỳ, sau khi chỉnh

đốn một chút liền bắt đầu công thành.

Văn Trọng cũng không hy vọng một lần công phá thành Tây Kỳ, mục tiêu của y là công phá Tây Kỳ trong vòng một tháng.

Thế nhưng, sau một ngày đại chiến, Văn Trọng mới phát hiện mình đã đánh giá thấp sức mạnh của Tây Kỳ.

Chém giết hơn hai canh giờ, thấy tổn thất ngày càng lớn, Văn Trọng cũng hạ lệnh thu binh...

Không biết bất giác, Văn Trọng chinh phạt Tây Kỳ đã được nửa năm.

Nửa năm qua, Tây Kỳ và Văn Trọng thắng bại ngang nhau.

Ban đầu là sức mạnh của phàm nhân, dần dần, sức mạnh chủ đạo chiến tranh từ phàm nhân biến thành Luyện Khí Sĩ.

Càng không thiếu tiên nhân.

Tu vi của Cơ Phát cũng bị bại lộ.

Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên Tử cũng ủng hộ Tây Kỳ.

Lại có đệ tử Xiển giáo ủng hộ Tây Kỳ, có đệ tử Phật giáo, Thích giáo, cùng với không ít tán tu.

Tiệt giáo, cũng có môn nhân ủng hộ Tây Kỳ.

Tiên nhân ủng hộ đại quân của Văn Trọng cũng không ít.

Lượng kiếp sát khí ngày càng gay gắt, dưới sự quấn lấy của nhân quả, hồng trần cuồn cuộn, khắp nơi đều là sát cơ.

Phàm nhân chết đi, Luyện Khí Sĩ vẫn lạc cũng không ít.

Đắc đạo thành tiên, cũng có người vẫn lạc.

Tuy Phong Thần Bảng đã dung nhập vào bản nguyên của Địa Tiên Giới, nhưng cũng không cản trở một luồng chân linh của tiên nhân

vẫn lạc lên bảng.

Đằng sau trận đại kiếp này, Bàn Huyền đang tính kế, mấy vị Thánh nhân cũng có mưu đồ riêng, một số Chuẩn Thánh đại năng cũng đang mưu tính.

Chỉ là Bàn Huyền đang thổi bùng ngọn lửa, khiến cho trận Phong Thần đại kiếp này không ngừng leo thang.

Đã có Đại La Kim Tiên vẫn lạc, không chỉ một người.

Theo xu thế hiện tại, có lẽ không lâu nữa sẽ có Chuẩn Thánh vẫn lạc.

Bàn Huyền không vội dung nhập Sổ Sinh Tử vào bản nguyên của Địa Tiên Giới.

Nếu bây giờ dung nhập Sổ Sinh Tử vào bản nguyên của Địa Tiên Giới, khả năng Thiên Địa Minh tam thư dung hợp thành Thiên Địa Bảo Giám sẽ lớn hơn, nhưng đó không phải là thứ Bàn Huyền muốn.

Thiên Địa Bảo Giám cũng chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo, đối với người khác là thứ tốt, nhưng trong mắt Bàn Huyền lại không đáng một xu.

Đối với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Hỗn Độn Linh Bảo cũng không có tác dụng lớn, huống chi là Tiên Thiên Chí Bảo...

Văn Trọng mãi không công phá được thành Tây Kỳ, ngược lại còn tổn binh hao tướng, đương nhiên, phe Tây Kỳ cũng tổn thất thảm trọng.

Có Diễm Trung Tiên La Tuyên dùng lửa đốt Tây Kỳ, lại bị Từ Hàng Đạo Nhân dùng nước cam lồ trong Ngọc Tịnh Bình phá giải.

Có Lữ Nhạc dùng ôn độc đối phó Tây Kỳ, muốn khiến người Tây Kỳ nhiễm ôn dịch mà chết, lại có một trong Tam Hoàng là Địa Hoàng

Thần Nông thị ra tay.

Quảng Thành Tử tế ra Phiên Thiên Ấn, một kích diệt mấy vạn quân của Văn Trọng.

Thái Ất Chân Nhân dùng Cửu Long Thần Hỏa Tráo lại thiêu chết hơn vạn quân của Văn Trọng.

Theo việc liên tục tổn binh hao tướng, Văn Trọng cũng sắp không trụ nổi nữa.

Theo đề nghị của một đệ tử, Văn Trọng treo cao biển miễn chiến, đích thân đến La Phù Động ở núi Nga Mi mời Triệu Công Minh xuất sơn.

Triệu Công Minh là Đại La Kim Tiên, sở hữu hai món Tiên Thiên Linh Bảo là Tử Điện Chùy và Ngư Cổ.

Lão sư của Văn Trọng là Kim Linh Thánh Mẫu, đối đầu với Triệu Công Minh cũng khó mà trong thời gian ngắn giành thắng lợi.

Theo Văn Trọng thấy, chỉ cần Triệu Công Minh ra tay, phe Tây Kỳ chỉ là đám gà đất chó sành, một trận là có thể tiêu diệt.

Cưỡi Mặc Kỳ Lân, Văn Trọng chỉ mất nửa ngày đã từ ngoài thành Tây Kỳ đến núi Nga Mi.

Núi Nga Mi cũng là một phúc địa đỉnh cấp của Địa Tiên Giới.

Nhìn một cái, tiên khí lượn lờ, phong cảnh tú mỹ, kỳ hoa dị thảo vô số, trân cầm dị thú không biết bao nhiêu.

La Phù Động nằm trên linh mạch lớn nhất của núi Nga Mi.

Nhưng có cấm chế trận pháp do Triệu Công Minh thiết lập, người thường đến núi Nga Mi cũng không tìm được La Phù Động, nhưng Văn Trọng không phải lần đầu đến núi Nga Mi.

Đến núi Nga Mi, Văn Trọng nhắm mắt cũng có thể đến được La

Phù Động.

Không bao lâu, Văn Trọng đã đến ngoài La Phù Động.

"Triệu đạo huynh có ở đó không?" Ngoài La Phù Động, Văn Trọng xuống khỏi Mặc Kỳ Lân.

Không lâu sau, cửa lớn La Phù Động mở ra, một đạo nhân mặc hắc bào hơi mập bước ra, chính là Triệu Công Minh.

Triệu Công Minh mày rậm mắt to, tính cách hào sảng, tuy cao hơn Văn Trọng một bối, nhưng lại kết giao ngang hàng với Văn Trọng, quan hệ rất tốt.

Thấy Văn Trọng đến, Triệu Công Minh nhiệt tình tiếp đãi.

Vào trong La Phù Động uống một tách trà, Văn Trọng cũng nói rõ ý định.

Biết được ý định của Văn Trọng, Triệu Công Minh không nói hai lời đã đồng ý.

Với giao tình giữa Triệu Công Minh và Văn Trọng, đã là Văn Trọng đích thân mời, Triệu Công Minh cũng phải giúp Văn Trọng phá thành Tây Kỳ.

Ngay lập tức, Triệu Công Minh cùng Văn Trọng xuống núi.

Mời được Triệu Công Minh, Văn Trọng trong lòng cũng vô cùng vui mừng.

Triệu Công Minh cưỡi một con hổ đen, là sinh linh tiên thiên, căn cước còn hơn cả Mặc Kỳ Lân của Văn Trọng.

Lại nửa ngày, Triệu Công Minh và Văn Trọng đã đến ngoài thành Tây Kỳ.

Vừa về quân doanh, Văn Trọng liền cho người gỡ biển miễn chiến xuống.

Triệu Công Minh càng một mình đến dưới thành Tây Kỳ khiêu chiến.

Cơ Phát, Quảng Thành Tử, Thái Ất Chân Nhân, Thương Hiệt, đều đứng trên đầu thành Tây Kỳ nhìn về phía Triệu Công Minh ngoài thành.

"Người khiêu chiến ngoài thành là Triệu Công Minh, người này đắc đạo rất sớm, thần thông quảng đại." Quảng Thành Tử thần sắc ngưng trọng.

"Để bần đạo ra thành hội kiến Triệu Công Minh." Một tán tu có tu vi Thái Ất Kim Tiên liền ra khỏi thành.

Khi Triệu Công Minh tế ra Tử Điện Chùy, chỉ một kích đã đánh chết vị Thái Ất Kim Tiên ra khỏi thành.

Miểu sát, khiến vị Thái Ất Kim Tiên kia thần hình câu diệt.

Có Triệu Công Minh, phe Văn Trọng khí thế lại kiêu ngạo lên.

Thế nhưng, khi Trấn Nguyên Tử vừa ra tay, Triệu Công Minh đã không địch lại.

Tu vi đạo hạnh của Trấn Nguyên Tử đều đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn, cũng không cần dùng pháp bảo, chỉ thi triển một Tiên Thiên Thần Thai Thông đã phá vỡ mọi thần thông và pháp bảo của Triệu Công Minh.

Trước mặt Trấn Nguyên Tử, Triệu Công Minh không khác gì đứa trẻ ba tuổi.

Trấn Nguyên Tử không dùng toàn lực, Triệu Công Minh cũng không thể qua được mười hiệp.

Triệu Công Minh tế ra Tử Điện Chùy và Ngư Cổ, dốc toàn lực, cũng chỉ sau mấy hiệp đã bại, mà Trấn Nguyên Tử còn chưa thật sự

ra tay.

"Đáng ghét, chênh lệch giữa Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh lớn đến vậy sao?" Triệu Công Minh trong lòng không cam tâm.

Chênh lệch giữa Đại La Kim Tiên đại viên mãn và Chuẩn Thánh sơ kỳ đã rất lớn, Triệu Công Minh còn chưa đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn, còn Trấn Nguyên Tử lại đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn, chênh lệch giữa hai bên lớn đến mức nào có thể biết được.

Nếu Trấn Nguyên Tử muốn giết Triệu Công Minh, Triệu Công Minh cũng không chạy thoát được, nhưng Trấn Nguyên Tử không hạ sát thủ.

Khi Triệu Công Minh vừa bỏ chạy, sĩ khí của đại quân Văn Trọng xuống thấp, đại quân Tây Kỳ xuất thành chém giết, một trận khiến Văn Trọng binh bại như núi đổ.

Thấy đại thế đã mất, Văn Trọng cũng chỉ đành dẫn tàn binh bại tướng rút lui.

Truy sát mấy vạn dặm, Cơ Phát mới hạ lệnh thu binh.

Khi Tây Kỳ đánh bại đại quân Văn Trọng, các chư hầu chấn động, người ủng hộ Cơ Phát ngày càng nhiều.

Cơ Phát tế thiên thệ sư, bắt đầu thảo phạt Đế Tân.

Hơn nữa, Cơ Phát còn trực tiếp gọi Đế Tân là Trụ Vương.

Đế Tân chưa chết đã có thụy hiệu.

Võ Vương phạt Trụ là thiên số, nhưng có thành công hay không lại khó nói.

Tuy khí vận Thương triều đang suy giảm, nhưng chưa chắc đã không còn hy vọng.

Chỉ là, đại thế thuộc về Cơ Phát, Đế Tân muốn nghịch thiên cải

mệnh rất khó.

Khi Võ Vương phạt Trụ, Phong Thần đại kiếp cũng toàn diện bùng nổ.

Văn Trọng chinh phạt Tây Kỳ chỉ là một khởi đầu.

Khi Phong Thần đại kiếp toàn diện bùng nổ, sinh linh chết đi càng nhiều hơn.

Bàn Huyền cũng bắt đầu mật thiết quan sát.

Tám vị Thánh nhân đều đang mật thiết quan sát.

Hậu Thổ càng trước khi Võ Vương phạt Trụ đã giao Sổ Sinh Tử cho Bàn Huyền.

Lúc chinh phạt Tây Kỳ, Văn Trọng ý khí phong phát, hoàn toàn không coi Tây Kỳ ra gì, cho rằng trong vòng một tháng có thể đánh bại Tây Kỳ, nhưng khi giao chiến với Tây Kỳ, lại mỗi ngày một biến hóa.

Ưu thế lớn ban đầu của Văn Trọng cũng mất sạch.

Bây giờ, Văn Trọng mặt mày xám xịt dẫn tàn binh bại tướng bỏ chạy.

Có không ít Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên đang truy sát Văn Trọng.

Không biết bất giác, Văn Trọng đã đến Tuyệt Long Lĩnh, lại trúng mai phục.

Khi Văn Trọng đang nguy cấp, lại có ba nữ tiên đến trợ trận.

Chính là Tam Tiêu.

Đứng đầu Tam Tiêu là Vân Tiêu, một đại năng Chuẩn Thánh sơ kỳ, Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu đều có tu vi Đại La Kim Tiên.

Có sự trợ giúp của Tam Tiêu, Văn Trọng chuyển nguy thành an.

Đến Tuyệt Long Lĩnh, Văn Trọng chỉnh đốn binh mã, Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu lại muốn Vân Tiêu bày Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Vân Tiêu đạo hạnh cao thâm, biết đại thế thuộc về Tây Kỳ, không nên nghịch thiên, nhưng hai muội muội lại muốn giúp Văn Trọng.

Chương 319

Giúp Văn Trọng cũng là giúp Thương triều, lại là nghịch lại đại thế, khiến Vân Tiêu lo lắng, nhưng lại không thể không quan tâm đến hai muội muội.

Bất đắc dĩ, Vân Tiêu cũng chỉ đành đồng ý bày Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Trên con đường tất yếu từ Tây Kỳ đến Thương triều, Tam Tiêu đã bày Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Vân Tiêu lấy ra một trận đồ, là cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, lại tế ra Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Nguyên Kim Đấu.

Bích Tiêu thì đến chỗ Văn Trọng mượn sáu trăm binh sĩ.

Sau khi huấn luyện qua loa sáu trăm binh sĩ, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận cũng được bố trí xong.

Chỉ cần sáu trăm phàm nhân bố trí Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, uy lực đã có thể địch lại trăm vạn đại quân, lại có trận đồ do Vân Tiêu luyện chế, cùng với Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Nguyên Kim Đấu, uy lực của Cửu Khúc Hoàng Hà Trận đã trở nên khủng bố.

Khi Cửu Khúc Hoàng Hà Trận được bố trí xong, nhìn một cái, không biết đâu là đầu, đâu là cuối, bên trong ẩn chứa bí mật tiên thiên, sinh tử cơ quan, bên ngoài bày theo Cửu Cung Bát Quái, cửa ra vào, liên hoàn tiến thoái, đâu ra đó.

Hỗn Nguyên Kim Đấu nằm ở trận nhãn.

Hỗn Nguyên Kim Đấu là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể tước đi đạo hạnh pháp lực của người khác.

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận một khi khởi động, có thể câu thông

thiên địa chi lực, uy lực cực lớn.

Trong trận cát vàng cuồn cuộn, sát cơ vô hạn, bên trong ẩn chứa tam tài, bao hàm sự kỳ diệu của trời đất, trong đó có Hoặc Tiên Đan, Bế Tiên Quyết, có thể làm mất đi thần của tiên, tiêu tan phách của tiên, giam hãm hình của tiên, tổn hại khí của tiên, mất đi nguyên bản của thần tiên, tổn hại chi thể của thần tiên, thần tiên vào đây sẽ thành phàm, phàm nhân vào đây sẽ chết, chín khúc quanh co không có đường thẳng, khúc quanh ẩn chứa sự kỳ diệu của tạo hóa, quyết định bí mật của thần tiên, cho dù là Thánh nhân Tam giáo, gặp phải cũng khó thoát.

Có Tam Tiêu trên con đường tất yếu từ Tây Kỳ đến Thương triều bày Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, nếu không phá được trận này, đại nghiệp phạt Trụ cũng không thể tiếp tục.

Bị ảnh hưởng bởi Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, trên trời mây đen dày đặc, xung quanh sấm chớp vang dội.

Trong trận cát vàng cuồn cuộn hung ác vô cùng, Đại La Kim Tiên cũng khó mà chống đỡ.

Người đầu tiên vào trận là Kim Tiên của Xiển giáo, Cụ Lưu Tôn.

Cụ Lưu Tôn có tu vi Thái Ất Kim Tiên, tu trì Ngọc Hư tiên pháp, thần thông không nhỏ, lại có Tiên Thiên Linh Bảo, thực lực không thể xem thường.

Đại La Kim Tiên bình thường cũng không làm gì được Cụ Lưu Tôn.

Khi vừa tiến vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, sắc mặt Cụ Lưu Tôn đại biến, y đã quá coi thường trận này.

Trận này là Tiên Thiên đại trận, tuy không bằng Tru Tiên Kiếm Trận, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát

Đại Trận, nhưng cũng không phải tầm thường.

"Ông!" Cát vàng cuộn trào, kim quang chói mắt, có ánh sáng của Hỗn Nguyên Kim Đấu xuất hiện.

Cụ Lưu Tôn không kịp phản ứng, đã bị ánh sáng của Hỗn Nguyên Kim Đấu quét trúng.

Bị ánh sáng của Hỗn Nguyên Kim Đấu quét trúng, Cụ Lưu Tôn mất đi một phần pháp lực đạo hạnh.

"Hỗn Nguyên Kim Đấu?" Cụ Lưu Tôn kinh hãi thất sắc.

Khi khai thiên tích địa có một cái kim đấu, bên trong ẩn chứa tam tài, bao hàm sự kỳ diệu của trời đất, nhân quả không biết, kiếp số không hiện, thần thông không rõ.

Vốn Hồng Quân có được Hỗn Nguyên Kim Đấu, sau đặt trên Phân Bảo Nham, lại bị Thông Thiên có được, ban cho Vân Tiêu.

Dưới sự gia tăng của Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, uy lực của Hỗn Nguyên Kim Đấu tăng vọt, tuy là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng uy năng lại ngang với Tiên Thiên Chí Bảo.

Phát hiện mình đã quá xem thường trận này, Cụ Lưu Tôn muốn chạy ra khỏi trận, nhưng đã muộn.

Trong không gian của trận, cát vàng khiến Cụ Lưu Tôn bước đi khó khăn, ánh sáng của Hỗn Nguyên Kim Đấu không ngừng quét tới, khiến y không thể tránh né.

Ánh sáng của Hỗn Nguyên Kim Đấu dường như có ở khắp nơi, khiến người ta không thể đề phòng.

Dù Cụ Lưu Tôn tế ra pháp bảo cũng vô ích.

Không bao lâu, đỉnh thượng tam hoa và hung trung ngũ khí của Cụ Lưu Tôn đã bị tước đi.

Mất đi tam hoa ngũ khí, tiên thể của Cụ Lưu Tôn đã trở thành phàm thể.

May mà Vân Tiêu tâm địa thiện lương, không giết Cụ Lưu Tôn.

Sau Cụ Lưu Tôn, lại có đệ tử Thích giáo Khẩn Na La vào trận.

Sau đó, có đệ tử Phật giáo vào trận, cũng có tán tu.

Trấn Nguyên Tử cũng đã vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, nhưng cũng không phá được, khá chật vật chạy ra khỏi trận...

Đại quân phạt Trụ của Tây Kỳ bị Cửu Khúc Hoàng Hà Trận cản trở.

"Cửu Khúc Hoàng Hà Trận có chút thú vị." Bàn Huyền thu hồi ánh mắt.

Tuy khoảng cách đến chỗ Tam Tiêu không chỉ là hàng triệu triệu năm ánh sáng, nhưng đối với Bàn Huyền, khoảng cách trong Địa Tiên Giới không có ý nghĩa gì.

Nếu Bàn Huyền muốn đi, chỉ cần một bước là đến, hoặc trực tiếp dịch chuyển tức thời.

Bàn Huyền biết Cửu Khúc Hoàng Hà Trận của Tam Tiêu không thể xem thường.

Trong nguyên tác Phong Thần, mười hai Kim Tiên của Xiển giáo trong Cửu Khúc Hoàng Hà Trận đã mất đi tam hoa ngũ khí, từ Kim Tiên đắc đạo biến thành phàm thể.

Nguyên Thủy tiến vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận cũng không phá trận ngay lập tức, đợi Thái Thượng đến mới cùng nhau phá trận.

Lố bịch nhất là, Thải Vân Tiên Tử tế ra Trạc Mục Châu tấn công lén Nguyên Thủy, Nguyên Thủy không trực tiếp ra tay đánh chết Thải Vân Tiên Tử, mà không nói một lời rời khỏi trận.

Vân Tiêu nói Thánh nhân Tam giáo vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận cũng khó thoát, tuy có khoa trương, nhưng uy lực của Cửu Khúc Hoàng Hà Trận quả thật không nhỏ.

Hiện tại, Tam Tiêu cũng chưa phát huy Cửu Khúc Hoàng Hà Trận đến cực hạn.

Nếu Cửu Khúc Hoàng Hà Trận phát huy đến cực hạn, ít nhất không thua kém Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Như Thập Tuyệt Trận của Thập Thiên Quân của Tiệt giáo, so với Cửu Khúc Hoàng Hà Trận thì kém quá xa.

Cảm nhận lượng kiếp sát khí trong thiên địa, Bàn Huyền lại lấy ra Sổ Sinh Tử.

Cũng đã đến lúc có thể dung nhập Sổ Sinh Tử vào bản nguyên của Địa Tiên Giới.

Chỉ tiếc cho Tam Tiêu.

Nghịch lại đại thế, không thoát khỏi cái chết.

Bàn Huyền có thể ra tay cứu Tam Tiêu, nhưng Thông Thiên còn không ra tay, y ra tay làm gì?

Với tầng thứ hiện tại của Bàn Huyền, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong mắt y cũng chỉ là lũ kiến mà thôi.

Sống chết của mấy con kiến, căn bản không cần để tâm.

"Khi Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bị phá, cũng là ngày Sổ Sinh Tử dung nhập vào bản nguyên của Địa Tiên Giới." Bàn Huyền thầm nghĩ. ...Phong sa mịt mù.

Trong Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, nằm la liệt mấy chục người.

Từ khi Tam Tiêu bày trận này, mấy chục người vào trận, tu vi thấp nhất cũng là Thái Ất Kim Tiên, không thiếu Đại La Kim Tiên.

Còn về Chuẩn Thánh, chỉ có Trấn Nguyên Tử, nhưng Trấn Nguyên Tử cũng không phá được trận này.

Cơ Phát mặt mày ủ rũ, đại quân vốn thế như chẻ tre, nhưng lại bị Cửu Khúc Hoàng Hà Trận cản đường, mãi không phá được trận, đối với sĩ khí của đại quân Tây Kỳ là một đả kích không nhỏ.

Bỗng nhiên, có Nam Cực Tiên Ông giáng lâm, bảo Cơ Phát nhanh chóng cho người dựng một cái lều, Nguyên Thủy sắp đến.

Thánh nhân sắp giáng lâm, Cơ Phát cũng không dám chậm trễ, lập tức cho người dựng lều.

Khi lều được dựng xong, không bao lâu đã có dị tượng xuất hiện.

Có tường vân thụy khí, nhân uân khắp nơi, lại có hương thơm lạ mũi.

Ngọc Thanh tiên quang chiếu rọi khắp vũ trụ, chấn động cửu thiên thập địa.

Nguyên Thủy giáng lâm, Tam Tiêu trong Cửu Khúc Hoàng Hà Trận cũng biết được, đều trong lòng căng thẳng.

Hạ xuống trong lều, Nguyên Thủy ngồi xuống, nhìn Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, nhưng mặt không biểu cảm.

Trong số các đệ tử thân truyền của Nguyên Thủy, có mấy người đang ở trong Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, đều đã mất đi tam hoa ngũ khí.

Tam Tiêu không giết đệ tử của Nguyên Thủy, nhưng Nguyên Thủy sẽ không nể tình.

"Lão sư, đệ tử ngu muội, không nhìn ra được Tiên Thiên đại trận do Tam Tiêu bày ra." Nam Cực Tiên Ông cũng cẩn thận quan sát Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, nhưng hoàn toàn không nhìn thấu, nhưng lại

nhìn ra được sự hung hiểm vô cùng, nếu tiến vào cũng là hung nhiều cát ít.

"Đây là Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận, dùng cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Nguyên Kim Đấu trấn áp trận nhãn, cũng không có gì lạ." Nguyên Thủy ngữ khí bình thản.

Nếu Nguyên Thủy chỉ có tu vi Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, không dùng đến thiên đạo chi lực, tiến vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận thật sự phải cẩn thận một chút, nếu quá sơ suất sẽ mất mặt, thậm chí bị thương nhẹ.

Nhưng với tu vi hiện tại của Nguyên Thủy, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận chỉ cần búng tay là có thể phá được.

Tuy ở ngoài trận, nhưng Nguyên Thủy đã nhìn ra được sự huyền ảo của Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Sau đó, Nguyên Thủy cũng không đích thân phá trận, mà gọi Nam Cực Tiên Ông đến trước mặt, rồi vẽ một lá bùa vào tay Nam Cực Tiên Ông.

Có lá bùa do Nguyên Thủy vẽ hộ trì, Nam Cực Tiên Ông có thể ra vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận như chốn không người.

Tiếp đó, Nguyên Thủy lại giảng giải sự huyền ảo của Cửu Khúc Hoàng Hà Trận cho Nam Cực Tiên Ông nghe.

"Đi phá trận đi, đưa Tam Tiêu lên Phong Thần Bảng." Nguyên Thủy nói.

"Đệ tử xin tuân theo pháp chỉ của lão sư." Nam Cực Tiên Ông cúi người.

Ngay lập tức, Nam Cực Tiên Ông tiến vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Mặc dù trong Cửu Khúc Hoàng Hà Trận sát cơ vô cùng, nhưng có lá bùa do Nguyên Thủy vẽ hộ trì, Nam Cực Tiên Ông tạm thời không sao.

Sau khi quan sát đơn giản trong trận, Nam Cực Tiên Ông cũng biết được trận nhãn ở đâu, lập tức đi đến đó.

Không bao lâu, Nam Cực Tiên Ông đã đến chỗ trận nhãn, cũng đã thấy được Hỗn Nguyên Kim Đấu.

Tuy ánh sáng của Hỗn Nguyên Kim Đấu không ngừng quét về phía Nam Cực Tiên Ông, nhưng đều bị lá bùa trong lòng bàn tay chặn lại.

Tiếp đó, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bị Nam Cực Tiên Ông phá vỡ.

Đồng thời khi Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bị phá, Tam Tiêu đều bị phản phệ.

Dưới sự phản phệ to lớn, Vân Tiêu tu vi Chuẩn Thánh cũng bị thương không nhẹ, Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu bị thương càng nặng hơn.

Tu vi đạo hạnh của Nam Cực Tiên Ông vượt qua Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu, nhưng không bằng Vân Tiêu, nếu Tam Tiêu không bị thương, Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu liên thủ cũng không địch lại Nam Cực Tiên Ông, nhưng một mình Vân Tiêu có thể đánh bại Nam Cực Tiên Ông, nhưng bây giờ Tam Tiêu đều đã bị thương, cộng lại cũng không địch lại Nam Cực Tiên Ông.

Sau mấy chục hiệp, phất trần trong tay Nam Cực Tiên Ông rơi xuống thiên linh của Quỳnh Tiêu, Quỳnh Tiêu não tương vỡ tung, thân tử đạo tiêu.

"Ầm!" Một đạo Ngọc Thanh thần lôi từ tay Nam Cực Tiên Ông phát ra, lại đánh chết Bích Tiêu.

Trước là Quỳnh Tiêu, sau là Bích Tiêu, đều một luồng chân linh

lên Phong Thần Bảng.

Cuối cùng là Vân Tiêu, cũng không thể thoát khỏi kiếp số...

"Ầm ầm ầm!" Trong tinh không của Địa Tiên Giới, nhật nguyệt tinh thần hỗn loạn.

Quần tinh rung chuyển.

Đó là do Bàn Huyền đã dung nhập Sổ Sinh Tử vào bản nguyên của Địa Tiên Giới.

Trước là Địa Thư, sau là Thiên Thư, bây giờ là Minh Thư.

Thiên Địa Minh tam thư đều đã dung nhập vào bản nguyên của Địa Tiên Giới, bắt đầu dung hợp.

Bàn Huyền trong lòng cũng có chút căng thẳng, tuy khả năng lớn sẽ dung hợp thành Hỗn Nguyên Bảo Giám, nhưng cũng có khả năng là Thiên Địa Bảo Giám.

Tại Hồng Hoang, trong Địa Tiên Giới.

Phong Thần đại kiếp chưa kết thúc, lượng kiếp đã toàn diện bùng nổ, sát khí khủng bố lan tràn khắp trời đất.

Số đệ tử Thánh nhân vẫn lạc cũng không ít.

Người có căn cơ tốt thì một luồng chân linh lên Phong Thần Bảng, người nông cạn chỉ có thể vào luân hồi, hoặc trực tiếp hồn phi phách tán.

Lúc này, Bàn Huyền đã dung nhập Sổ Sinh Tử vào bản nguyên của Địa Tiên Giới.

Khi Sổ Sinh Tử dung nhập, trong bản nguyên của Địa Tiên Giới cũng đã có Thiên Địa Minh tam thư.

Chương 320

Tam thư hợp nhất, bắt đầu dung hợp.

Khả năng ba món cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo dung hợp thành Hỗn Độn Linh Bảo rất nhỏ, nhưng bây giờ có thiên thời, địa lợi và nhân hòa.

Nếu Phong Thần Bảng, Sơn Hải Kinh và Sổ Sinh Tử dung hợp thành Thiên Địa Bảo Giám, Bàn Huyền cũng đành chấp nhận.

Theo sự dung hợp của Thiên Địa Minh tam thư, Địa Tiên Giới cũng có những biến hóa to lớn, đẳng cấp bắt đầu không ngừng tăng lên.

Khi Địa Tiên Giới tăng lên một đẳng cấp, lượng kiếp sát khí trong thiên địa cũng nhạt đi không ít.

Ngoài Bàn Huyền, tám vị Thánh nhân Hồng Hoang, cùng Trấn Nguyên Tử và mấy vị Chuẩn Thánh đại năng, đều đang ở trong tinh không của Địa Tiên Giới.

Nhìn Bàn Huyền, sắc mặt Hồng Quân và Tam Thanh đều không tốt.

Trấn Nguyên Tử cũng nhíu chặt mày.

Bất luận là Hồng Quân hay Trấn Nguyên Tử, đều biết thứ Bàn Huyền muốn là Hỗn Nguyên Bảo Giám.

Bây giờ, Thiên Địa Minh tam thư đã bắt đầu dung hợp, còn về việc dung hợp thành Tiên Thiên Chí Bảo Thiên Địa Bảo Giám, hay Hỗn Độn Linh Bảo Hỗn Nguyên Bảo Giám, không ai dám chắc.

Nhưng, trước mặt Bàn Huyền, Hồng Quân cũng không dám manh động.

Có thực lực mạnh mẽ, thật sự có thể làm những gì mình muốn.

Tuy Bàn Huyền hiện tại không thể làm mưa làm gió ở Hồng Hoang, nhưng cũng không cần quá coi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ra gì.

Còn về Chuẩn Thánh đại năng, trong mắt Bàn Huyền càng nhỏ bé.

Như bây giờ, nhìn Bàn Huyền từ xa, Trấn Nguyên Tử cảm giác như một con côn trùng đang nhìn vũ trụ.

Chênh lệch không phải là trời và đất, mà còn lớn hơn rất nhiều.

Lúc này, Bàn Huyền không quan tâm đến kết quả của Phong Thần đại kiếp, Hồng Quân và những người khác cũng không để tâm.

Sự dung hợp của Thiên Địa Minh tam thư mới là mấu chốt.

Khi Địa Tiên Giới tăng lên Hỗn Nguyên tứ cấp, Thiên Địa Minh tam thư cũng đã dung hợp hoàn mỹ.

Trong khoảnh khắc, nhật nguyệt tinh thần điên cuồng vận chuyển, Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh diễn hóa thành Tiên Thiên Lưỡng Nghi.

Ánh sáng hỗn độn màu xám tro xuất hiện, tuy nhạt, nhưng Bàn Huyền cũng nhìn thấy rõ ràng.

Khi nhìn thấy ánh sáng hỗn độn, Bàn Huyền cũng lộ vẻ vui mừng.

Nếu Thiên Địa Minh tam thư dung hợp thành Tiên Thiên Chí Bảo, không thể nào phát ra ánh sáng hỗn độn.

Khác với Bàn Huyền, khi nhìn thấy ánh sáng hỗn độn, Hồng Quân, Tam Thanh và Trấn Nguyên Tử đều kinh hãi thất sắc.

Bàn Huyền cũng đã ra tay, một ngón tay vạch phá hư không.

Không gian bị xé rách, một cái bảo giám màu hỗn độn xuất hiện,

có sự huyền ảo của Hỗn Nguyên lưu chuyển trên bảo giám.

Đó chính là Hỗn Nguyên Bảo Giám.

Hỗn Nguyên Bảo Giám và bản nguyên của Địa Tiên Giới liên kết chặt chẽ.

Nếu tách Hỗn Nguyên Bảo Giám và bản nguyên của Địa Tiên Giới ra, đẳng cấp của Địa Tiên Giới chắc chắn sẽ giảm xuống, nhưng Bàn Huyền không quan tâm.

Dung nhập Hỗn Nguyên Bảo Giám vào bản nguyên của Bàn Huyền Giới, sẽ giúp Bàn Huyền Giới tăng lên thành thế giới cấp Vĩnh Hằng.

Hơn nữa, Hỗn Nguyên Bảo Giám có thể giúp Bàn Huyền dò xét bí mật của Thượng Thương Chi Thượng.

Thiên Đạo là Thượng Thương, Thượng Thương Chi Thượng có liên quan đến Hỗn Độn Đại Đạo, vì vậy, nếu có thể dò xét được bí mật của Thượng Thương Chi Thượng, sẽ giúp ích cho việc chứng đạo Đại Đạo Thánh Nhân.

Chính vì Hỗn Nguyên Bảo Giám quan trọng, Bàn Huyền mới để tâm như vậy.

Bây giờ, Hỗn Nguyên Bảo Giám đã ở trước mắt, Bàn Huyền không do dự ra tay.

Trong chớp mắt, Hỗn Nguyên Bảo Giám sắp rơi vào tay Bàn Huyền.

Hồng Quân và Tam Thanh đồng thời ra tay, muốn ngăn cản Bàn Huyền có được Hỗn Nguyên Bảo Giám.

Trấn Nguyên Tử càng điều khiển bản nguyên của Địa Tiên Giới.

“Mấy con kiến không biết sống chết.” Trong mắt Bàn Huyền lóe

lên một tia khinh thường.

Hồng Quân và Tam Thanh đều ký thác nguyên thần vào Thiên Đạo Hồng Hoang, muốn diệt nguyên thần của bốn người có chút phiền phức.

Còn về Trấn Nguyên Tử, vốn không quan trọng, nhưng Bàn Huyền lại giúp Trấn Nguyên Tử một tay.

Hồng Hoang đã có tám vị Thánh nhân, nếu Trấn Nguyên Tử lại thành Thánh, sẽ là chín vị Thánh nhân.

Thế giới Hỗn Nguyên cửu cấp, khi vị Thánh nhân thứ chín xuất hiện, cũng là lúc Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm.

Đúng vậy, Bàn Huyền muốn để Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm, để thiên địa vạn vật Hồng Hoang trở về hỗn độn, sau đó, sẽ là một chư Thánh hoàng hôn.

Nếu bây giờ diệt nguyên thần của Hồng Quân và Tam Thanh, Hồng Hoang chỉ còn lại bốn vị Thánh nhân, Trấn Nguyên Tử thành Thánh cũng chỉ là vị Thánh nhân thứ năm, sẽ không xuất hiện Vô Lượng Lượng Kiếp.

Vì đại cục, Bàn Huyền cũng tạm thời không diệt nguyên thần của Hồng Quân và Tam Thanh.

"Bùm!", "Bùm!", "Bùm!"...

Bất luận là công kích của Hồng Quân, hay thần thông của Tam Thanh, cùng với biến hóa của bản nguyên Địa Tiên Giới, đều bị Bàn Huyền dễ dàng hóa giải.

Tiếp đó, Hỗn Nguyên Bảo Giám rơi vào tay Bàn Huyền.

Thấy Hỗn Nguyên Bảo Giám rơi vào tay Bàn Huyền, Hồng Quân và Tam Thanh đều trong lòng than thở.

Trấn Nguyên Tử thì cười khổ.

Khi Hỗn Nguyên Bảo Giám vào tay Bàn Huyền, đẳng cấp của Địa Tiên Giới cũng đang giảm xuống.

Trấn Nguyên Tử vốn muốn mượn sức mạnh của Địa Tiên Giới để thành Thánh, theo việc đẳng cấp của Địa Tiên Giới giảm xuống, muốn thành Thánh cũng khó khăn hơn.

Muốn đoạt bảo vật trong tay Bàn Huyền, không có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thì cơ bản là không cần nghĩ tới, hoặc là có thể nằm mơ, dù sao trong mơ cái gì cũng có.

Thiên đạo chi lực màu tím hồng bao quanh Hồng Quân.

Lúc này, Hồng Quân cuối cùng cũng thi triển át chủ bài mạnh nhất.

Một con mắt màu tím hồng nửa hư nửa thực xuất hiện sau lưng Hồng Quân, đó là hình chiếu của Thượng Thương Chi Nhãn của Hồng Hoang.

Ngoài ra, sau gáy Hồng Quân còn có Thiên Đạo Thần Luân.

Lúc này, Hồng Quân không chỉ thực lực tăng vọt, mà nếu tấn công Hồng Quân sẽ dễ dàng gây ra thiên khiển.

Đơn giản là Hồng Quân có thể tấn công người khác, còn người khác không thể tấn công y.

"Thần thông này của Hồng Quân có chút thú vị." Bàn Huyền cũng ngạc nhiên.

Các loại thần thông, bất luận là Hậu Thiên thần thông, Tiên Thiên Thần Thai Thông, hay Hỗn Độn thần thông, Bàn Huyền đã thấy không ít, nhưng thần thông mà Hồng Quân đang thi triển lại khiến Bàn Huyền cảm thấy mới lạ.

Muốn tu thành thần thông mà Hồng Quân đang thi triển, cần có

thiên đạo chi lực, cùng với sự khống chế đối với thiên đạo chi lực.

Tam Thanh, Hậu Thổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề khó mà làm được.

"Bàn Huyền thực lực mạnh mẽ, nhưng bây giờ có dám tấn công ngô không?

Nếu làm ngô bị thương, sẽ phải đối mặt với thiên khiển." Hồng Quân trong lòng cười lạnh.

Thế nhưng, Hồng Quân đã quá xem thường Bàn Huyền.

Chỉ thấy, Bàn Huyền điểm một ngón tay, hư không vỡ vụn, hỗn độn tuôn trào.

Một vùng hỗn độn rộng lớn giam cầm Hồng Quân.

Hỗn Độn Tù Thiên Chỉ, một chỉ giam thiên đạo.

Tuy Hỗn Độn thần thông không thể giam cầm được Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng giam cầm Hồng Quân lại không thành vấn đề.

Bị hỗn độn giam cầm, hình chiếu Thượng Thương Chi Nhãn sau lưng Hồng Quân biến mất, Thiên Đạo Thần Luân sau gáy cũng vỡ vụn.

"..." Hồng Quân trợn to hai mắt, không dám tin.

Lúc này, Hồng Quân cũng biết mình đã đánh giá thấp Bàn Huyền, Bàn Huyền mạnh hơn y tưởng tượng rất nhiều.

Thực ra, Hồng Quân dù sao cũng đến từ thời đại hỗn độn, hiểu biết về Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, vốn không nên đánh giá thấp Bàn Huyền, nhưng Bàn Huyền đã vượt qua nhận thức của Hồng Quân.

Với thực lực hiện tại của Bàn Huyền, đã vượt qua tất cả các Ma Thần đã ngăn cản Bàn Cổ khai thiên trong thời đại hỗn độn.

“Còn thủ đoạn nào không?

Có thể thi triển hết ra.” Bàn Huyền cười nói.

“...” Hồng Quân không nói một lời.

Át chủ bài đã dùng hết, Hồng Quân bây giờ cũng không còn thủ đoạn nào nữa.

Còn về Tam Thanh, có thể ngưng tụ Bàn Cổ nguyên thần, nhưng bây giờ lại không thể ngưng tụ Bàn Cổ nguyên thần.

Thấy Bàn Huyền dễ dàng hóa giải thần thông của Hồng Quân, Tam Thanh cũng không ra tay.

Nếu Bàn Huyền chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Tam Thanh chắc chắn sẽ ra tay, nhưng Bàn Huyền bây giờ lại có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Chênh lệch quá lớn, Hỗn Độn thần thông cũng không thể bù đắp được.

Khi tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cơ bản không còn tồn tại việc vượt cấp chiến đấu, huống chi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên địch lại Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

“Trấn Nguyên Tử, muốn thành Thánh, nhữ có thể đi trợ giúp Đế Tân.” Bàn Huyền thần thức truyền âm cho Trấn Nguyên Tử.

Nhận được thần thức truyền âm của Bàn Huyền, Trấn Nguyên Tử trước tiên sững sờ, sau đó cũng suy nghĩ.

Bây giờ, thiên số đã định, Thương diệt Chu hưng, Trấn Nguyên Tử nếu đi giúp Đế Tân, là hành động nghịch thiên, sẽ bị thiên khiển.

Nhưng, thiên khiển tuy nguy hiểm, nhưng trong nguy có cơ, Bàn Huyền đã truyền âm, không nghi ngờ gì sẽ giúp Trấn Nguyên Tử một tay.

Không phải Trấn Nguyên Tử 100% có thể thành Thánh, nhưng ít nhất khả năng thành Thánh không nhỏ.

"Bàn Huyền hy vọng ngô thành Thánh?" Trấn Nguyên Tử trong lòng trầm tư.

Trấn Nguyên Tử cũng không ngốc, y nghĩ đến Vô Lượng Lượng Kiếp.

Thông thường, thế giới Hỗn Nguyên thập cấp xuất hiện chín vị Thánh nhân sẽ đối mặt với Vô Lượng Lượng Kiếp, dưới Vô Lượng Lượng Kiếp nếu có Thánh nhân vẫn lạc, người vẫn lạc đầu tiên cũng là vị Thánh nhân thứ chín.

Thế nhưng, dù biết sẽ có Vô Lượng Lượng Kiếp, thậm chí sẽ vẫn lạc trong Vô Lượng Lượng Kiếp, Trấn Nguyên Tử cũng không từ bỏ.

Thành Thánh không chỉ là chấp niệm của Trấn Nguyên Tử, mà còn là sự theo đuổi của y.

Sau khi suy nghĩ nghiêm túc một lúc, Trấn Nguyên Tử cũng rời khỏi tinh không, trở về đại địa của Địa Tiên Giới.

Khi Trấn Nguyên Tử rời khỏi tinh không, Bàn Huyền ra tay phong tỏa tinh không.

Có đại pháp lực của Bàn Huyền phong tỏa tinh không, tám vị Thánh nhân đều không thể rời khỏi tinh không...

Bàn Huyền và tám vị Thánh nhân không ra tay, Trấn Nguyên Tử Chuẩn Thánh đại viên mãn trong Địa Tiên Giới gần như vô địch.

Lại nói về đại quân phạt Trụ của Cơ Phát, gặp phải không ít ác chiến, có Trương Quế Phương, Đặng Cửu Công, Khổng Tuyên...

Dưới kiếp số, sinh linh vẫn lạc vô số.

Võ Vương phạt Trụ là thiên số, bây giờ, Thương diệt Chu hưng

cũng là thiên số.

Đế Tân không hề hôn dung, ngược lại anh minh thần võ, nhưng do thiên số, dưới dòng chảy cuồn cuộn của đại thế Thiên Đạo, sự giãy giụa của phàm nhân quá nhỏ bé.

Mặc dù Đế Tân đã nỗ lực vô cùng, nhưng không thể nghịch lại được trời.

Tại Mạnh Tân, đại quân Thương Chu quyết chiến.

Đây cũng là sự giãy giụa cuối cùng của Đế Tân.

Vốn dĩ, bại cục của Đế Tân đã định, nhưng Trấn Nguyên Tử cuối cùng cũng đến kịp.

Chương 321

Khi Trấn Nguyên Tử vừa đến, cũng không ra tay, chỉ phóng thích khí thế.

Khí thế Chuẩn Thánh đại viên mãn từ người Trấn Nguyên Tử tỏa ra, nghiền ép đại quân Tây Kỳ.

Dưới khí thế của Trấn Nguyên Tử, đại quân Tây Kỳ đều không thể động đậy.

Cơ Phát kinh hãi thất sắc, Đế Tân thì mừng như điên.

Đại quân Thương triều toàn lực phản kích.

Do đại quân Tây Kỳ đều không thể động đậy, đại quân Thương triều đã tiêu diệt toàn bộ.

Cơ Phát cũng chết trong loạn quân.

Còn về Tế Thiên Phù Chiếu, sau khi Cơ Phát chết cũng biến mất.

Nghịch lại thiên số, Trấn Nguyên Tử thần sắc ngưng trọng, tiếp theo sẽ phải chịu thiên khiển, có thể một lần thành Thánh hay không rất khó nói.

Nhưng đã chọn con đường này, Trấn Nguyên Tử cũng không còn đường lui, chỉ có thể đi hết con đường này.

Trong trận chiến Mạnh Tân, Đế Tân vốn đã đại thế đã mất, nhưng nhờ Trấn Nguyên Tử tương trợ, lại nghịch thiên thành công.

Đại quân Tây Kỳ bị tiêu diệt, Cơ Phát cũng đã chết, Thương triều lại có được tám trăm năm khí vận.

Còn về tám trăm năm sau, có lẽ sẽ là thời Xuân Thu Chiến Quốc.

Nhưng, Đế Tân có lẽ sẽ trở thành Thương Thủy Hoàng.

Chế độ phân phong cũng sẽ biến thành chế độ quận huyện.

Trấn Nguyên Tử thì rời khỏi Mạnh Tân, hướng về Vạn Thọ Sơn.

Địa Tiên Giới có Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán, là đạo trường của Trấn Nguyên Tử, Hồng Hoang cũng có Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán.

Địa Tiên Giới dù sao cũng chỉ là một tiểu thế giới của Hồng Hoang.

Nếu không phải Địa Tiên Giới đang gặp kiếp số, Trấn Nguyên Tử cũng không nhất định ở Địa Tiên Giới.

Mạnh Tân cách Vạn Thọ Sơn rất xa, Chuẩn Thánh đại viên mãn cũng cần không ít thời gian mới đến được.

Chưa đợi Trấn Nguyên Tử đến Vạn Thọ Sơn, Thiên Đạo Hồng Hoang đã giáng xuống thiên khiển.

Thượng Thương Chi Nhãn màu tím hồng xuất hiện, mây thiên khiển tụ tập.

Theo sự cuộn trào của mây thiên khiển, uy thế khủng bố ầm ầm hạ xuống.

Tuy không phải là thiên khiển uy lực lớn nhất của Hồng Hoang, nhưng với thực lực hiện tại của Trấn Nguyên Tử, muốn độ thiên khiển cũng rất khó.

"Ầm!" Cửu thiên thập địa đột nhiên rung chuyển, tiếp đó, một luồng ánh sáng màu tím từ Tam Thập Tam Thiên rơi xuống, vào tay Trấn Nguyên Tử.

"...Hồng Mông chi lực?" Trấn Nguyên Tử trợn to hai mắt, kinh ngạc không thể tả.

Đó chính là Bàn Huyền đã cho Trấn Nguyên Tử một luồng Hồng

Mông chi lực.

Có luồng Hồng Mông chi lực này trong tay, Trấn Nguyên Tử cũng có đủ tự tin.

"Hôm nay, ngô chắc chắn có thể thành Thánh." Trấn Nguyên Tử thầm nghĩ.

"Ầm ầm ầm!" Mây thiên khiển chỉ ủn nhưỡng một lát, một đạo thiên khiển thần lôi cũng ầm ầm đánh xuống.

Trấn Nguyên Tử đã bị khóa chặt, không thể tránh né được thần lôi từ trên trời giáng xuống, chỉ có thể chống đỡ.

Nhìn luồng Hồng Mông chi lực trong tay, Trấn Nguyên Tử cắn răng, trước tiên hấp thu Hồng Mông chi lực vào cơ thể, tiếp đó, dùng thân thể chịu đựng thiên khiển thần lôi.

"Bùm!" Thần lôi không lệch một ly đánh trúng người Trấn Nguyên Tử.

Tuy chỉ là đạo thần lôi đầu tiên, nhưng cũng đã khiến thân thể Trấn Nguyên Tử bị thương.

May mà Hồng Mông chi lực phát huy tác dụng, vết thương trên người Trấn Nguyên Tử trong chớp mắt đã hồi phục.

Ngoài việc vết thương hồi phục, thân thể của Trấn Nguyên Tử cũng mạnh mẽ hơn.

Quan trọng nhất là, Trấn Nguyên Tử mơ hồ cảm ngộ được Hỗn Nguyên đạo quả.

Khoảng cách đến việc chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả ngày càng gần.

Nguyên thần của Trấn Nguyên Tử nỗ lực muốn ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang.

“Ầm!”, “Bùm!” Rất nhanh, lại một đạo thần lôi đánh xuống.

So với đạo thần lôi đầu tiên, uy lực của đạo thần lôi thứ hai lớn hơn không ít.

Mặc dù thân thể của Trấn Nguyên Tử đã tăng cường, nhưng dưới thần lôi vẫn bị thương.

Khi Trấn Nguyên Tử vừa bị thương, lại trong chớp mắt thương thế đã hồi phục.

Bị thương càng nặng, sau khi thương thế hồi phục thân thể tăng cường càng lớn.

Trong thời gian ngắn, dưới hai đạo thần lôi, thân thể của Trấn Nguyên Tử đã tăng cường gần gấp đôi.

Theo việc thân thể của Trấn Nguyên Tử ngày càng mạnh mẽ, cũng ngày càng tiếp cận Thánh thể.

Người khác đều là thành Thánh trước, sau khi thành Thánh mới chuyển hóa bản thể thành Thánh thể, nhưng Trấn Nguyên Tử dường như muốn thành Thánh thể trước.

Thánh thể một khi thành, muốn thành Thánh cũng dễ dàng hơn.

Đối với Trấn Nguyên Tử, bất kể là thành Thánh trước, hay thành Thánh thể trước, chỉ cần có thể thành Thánh là được.

Quy tắc Thiên Đạo vận chuyển, đạo hạnh của Trấn Nguyên Tử không ngừng tinh tiến.

Đạo hạnh vốn đã là Chuẩn Thánh đại viên mãn, bây giờ lại tinh tiến, sắp đột phá rồi.

Cũng không biết qua bao lâu, tâm thần Trấn Nguyên Tử rung động.

Lúc này, Trấn Nguyên Tử đã chứng đắc Hỗn Nguyên đạo quả.

Đồng thời, nguyên thần của Trấn Nguyên Tử cũng ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang.

Theo việc nguyên thần của Trấn Nguyên Tử ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, Hồng Hoang đã có bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân, cộng thêm một vị Địa Đạo Thánh Nhân và một vị Nhân Đạo Thánh Nhân, tổng cộng là chín vị Thánh nhân.

Số bắt đầu từ một, lập ở ba, thành ở năm, thịnh ở bảy, cực ở chín, mười hai là viên mãn.

Chín là cực hạn của số hậu thiên, mười hai là viên mãn của tiên thiên.

Thế giới Hỗn Nguyên thập cấp không phải là Chí Cao Thiên Đạo, vì vậy, khi vị Thánh nhân thứ chín xuất hiện, cũng là lúc Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm.

Bây giờ, Trấn Nguyên Tử đã thành Thánh, Hồng Hoang cũng sắp có Vô Lượng Lượng Kiếp.

Bàn Huyền, cũng không thể ngăn cản được...

Bị Bàn Huyền giam cầm trong tinh không của Địa Tiên Giới, tâm tình của tám vị Thánh nhân khác nhau.

Hậu Thổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bốn người còn ổn.

Hồng Quân và Tam Thanh thì lòng như lửa đốt.

Khi Trấn Nguyên Tử vừa thành Thánh, trong Địa Tiên Giới cũng có dị tượng Thánh nhân xuất hiện.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, tường vân thụy thái, nhân uân lưu chuyển.

Cùng với dị tượng Thánh nhân, khí thế của Trấn Nguyên Tử cũng bao trùm toàn bộ Địa Tiên Giới.

Lúc này, tất cả sinh linh trong Địa Tiên Giới đều biết có người đã thành Thánh.

Đẳng cấp thế giới càng cao, dị tượng sau khi thành Thánh cũng càng lớn.

Như đẳng cấp của Hồng Hoang, dị tượng thành Thánh đã rất kinh người.

"Trấn Nguyên Tử thành Thánh?" Nguyên Thủy kinh ngạc không thôi.

Thái Thượng, Thông Thiên, Hậu Thổ cũng đều kinh ngạc không nhỏ.

"Không hay rồi!" Sắc mặt Hồng Quân biến đổi.

"Vị Thánh nhân thứ chín..." "Vô Lượng Lượng Kiếp!" Hậu Thổ cũng hoảng sợ.

Dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, Hồng Hoang sẽ trở về hỗn độn.

Tất cả các tiểu thế giới của Hồng Hoang, bao gồm cả Địa Tiên Giới, không một nơi nào có thể tránh khỏi.

Hậu Thổ lo lắng cho Vu tộc, cũng trong lòng có lòng từ bi.

Vu tộc có thể chuyển đến Bàn Huyền Giới.

Nhưng ngoài Vu tộc ra, không có cơ hội đến Bàn Huyền Giới.

Hậu Thổ và Nữ Oa có cơ hội đến Bàn Huyền Giới, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề phải xem tâm tình của Bàn Huyền.

Còn về đệ tử của Thánh nhân, cũng phải xem tình hình.

Vô Lượng Lượng Kiếp cũng không phải là khiến Hồng Hoang trở về hỗn độn ngay lập tức, cũng còn không ít thời gian, đủ để Vu tộc chuyển đến Bàn Huyền Giới.

Hậu Thổ và Nữ Oa, phải từ bỏ Thánh vị.

Đợi đến Bàn Huyền Giới, Hậu Thổ và Nữ Oa cũng có thể thành Thánh, không kém gì ở Hồng Hoang, lại càng tiêu dao tự tại.

Hồng Quân và Tam Thanh đều kinh hoảng.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng thấp thỏm.

Đã là Trấn Nguyên Tử thành Thánh, Bàn Huyền cũng không còn phong tỏa tinh không của Địa Tiên Giới nữa.

Hồng Quân và Tam Thanh đều rời khỏi tinh không...

Rời khỏi tinh không của Địa Tiên Giới, Hồng Quân và Tam Thanh đều trực tiếp rời khỏi Địa Tiên Giới.

Xuyên qua thế giới bình chướng của Địa Tiên Giới, đến hư không của Hồng Hoang.

Nguyên thần của Hồng Quân và Tam Thanh đều ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, bây giờ đều cảm ứng rõ ràng Vô Lượng Lượng Kiếp.

Không ngoài dự đoán, sau một nguyên hội sẽ là Vô Lượng Lượng Kiếp.

Một nguyên hội tuy có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm, nhưng khoảng thời gian này đối với Thánh nhân quá ngắn.

Hồng Quân và Tam Thanh liên thủ cũng không thể trì hoãn được Vô Lượng Lượng Kiếp.

Nếu Bàn Huyền ra tay, với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của y, có thể trì hoãn Vô Lượng Lượng Kiếp một chút.

Nhưng, Bàn Huyền hiển nhiên không thể ra tay trì hoãn Vô Lượng Lượng Kiếp.

Bất kỳ thế giới nào, khi có Vô Lượng Lượng Kiếp, đều sẽ trở về hỗn độn.

Sau khi trở về hỗn độn, nếu Thiên Đạo luân hồi, sẽ lại diễn hóa ra thế giới, đối với Thiên Đạo Thánh Nhân không có ảnh hưởng.

Thế nhưng, một khi Hồng Hoang trở về hỗn độn, có Bàn Huyền ở đó, Hồng Quân và Tam Thanh đều không có lòng tin Thiên Đạo có thể luân hồi.

Không thể Thiên Đạo luân hồi, nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo của Thánh nhân cũng sẽ vẫn lạc...

Đại La Thiên của Hồng Hoang, Tử Tiêu Cung.

Trở về đạo trường của mình, Hồng Quân mặt không biểu cảm, trong lòng đang tính toán.

"Thiên Đạo Hồng Hoang rất khó có thể luân hồi, phải từ bỏ Thánh vị." Hồng Quân thầm nghĩ.

Lúc này, Hồng Quân có thể ra tay diệt Vu tộc, nhưng không dám.

Khí vận của Vu tộc là căn cơ của Bàn Huyền, Hồng Quân nếu ra tay diệt Vu tộc, khả năng thành công quá nhỏ.

Nếu thành công diệt Vu tộc, vì Vu tộc là nhân vật chính của trời đất, Hồng Quân cũng chỉ có con đường chết.

Vì vậy, sau khi cân nhắc, Hồng Quân quyết định từ bỏ Thánh vị, rời khỏi Hồng Hoang.

Chương 322

Không trêu chọc được, thì trốn đi thật xa.

Không thể hợp đạo, Thánh vị đối với tu vi ngày càng cao của Hồng Quân đã trở nên vô dụng.

Nhưng muốn từ bỏ Thánh vị cũng không phải là chuyện đơn giản.

Chỉ có một nguyên hội thời gian, Hồng Quân cũng không biết có đủ không.

Thời gian gấp rút, Hồng Quân cũng không nói nhiều nữa, lập tức bắt đầu tách từng chút một nguyên thần đã ký thác vào Thiên Đạo.

Trong quá trình đó, Hồng Quân cũng phải chịu đựng nỗi đau vô cùng to lớn.

Rất nhanh, một giọt mồ hôi lạnh xuất hiện trên trán Hồng Quân...

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người đều đang ở Đại Xích Thiên.

Đại Xích Thiên Bát Cảnh Cung, đạo trường của Thái Thượng.

"Huynh trưởng, chúng ta nên làm thế nào?" Nguyên Thủy hỏi.

"Từ bỏ Thánh vị." Thái Thượng nói.

"Thật sự phải từ bỏ Thánh vị sao?" Thông Thiên có chút không muốn từ bỏ Thánh vị.

Năm xưa vì thành Thánh không dễ dàng, bây giờ lại phải từ bỏ Thánh vị, Thông Thiên thật sự không cam tâm.

Thái Thượng cũng không nói nhiều, bất kể Nguyên Thủy và Thông Thiên như thế nào, y nhất định phải từ bỏ Thánh vị.

Lúc này, cách làm của Thái Thượng và Hồng Quân nhất trí một cách đáng ngạc nhiên, từ bỏ Thánh vị rời khỏi Hồng Hoang.

Ngồi trên Phong Hỏa Bồ Đoàn, Thái Thượng nhắm mắt ngưng thần, đã bắt đầu tách nguyên thần đã ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang.

Do tu vi của Thái Thượng thấp hơn Hồng Quân, nên việc từ bỏ Thánh vị cũng dễ dàng hơn.

Thánh nhân có tu vi càng cao, độ khó khi từ bỏ Thánh vị cũng càng lớn.

Thấy Thái Thượng đã bắt đầu tách nguyên thần khỏi Thiên Đạo Hồng Hoang, sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên đều biến đổi.

Thái Thượng đã đưa ra lựa chọn, nhưng Nguyên Thủy và Thông Thiên lại do dự.

Sau khi do dự không lâu, Nguyên Thủy cắn răng, cũng quyết định từ bỏ Thánh vị.

Cuối cùng, Thông Thiên cũng bất đắc dĩ lựa chọn từ bỏ Thánh vị...

Trong tinh không của Địa Tiên Giới, Hậu Thổ, Nữ Oa, cùng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, đều lựa chọn từ bỏ Thánh vị.

Cũng thật thú vị, trước khi Trấn Nguyên Tử thành Thánh, không có một Thánh nhân nào muốn từ bỏ Thánh vị, nhưng theo việc Trấn Nguyên Tử thành Thánh, tám vị Thánh nhân đều muốn từ bỏ Thánh vị.

Sau một nguyên hội là Vô Lượng Lượng Kiếp, muốn trong vòng một nguyên hội từ bỏ Thánh vị, Hồng Quân có chút khó khăn, nhưng Tam Thanh và Hậu Thổ thì không có vấn đề gì.

Bàn Huyền bắt đầu sắp xếp cho Vu tộc ở Hồng Hoang chuyển đến Bàn Huyền Giới.

Đầu tiên thông báo tình hình cho từng Tổ Vu, tiếp đó là Đại Vu, cuối cùng là Tiểu Vu...

Vạn Thọ Sơn của Địa Tiên Giới, Trấn Nguyên Tử đang giảng đạo.

Điều khiến Trấn Nguyên Tử phiền muộn là, y thành Thánh nhưng không có một Thánh nhân nào đến chúc mừng, Bàn Huyền cũng không có.

Nhưng, cũng có không ít đại năng đến chúc mừng.

Khi Trấn Nguyên Tử giảng về Hỗn Nguyên đạo quả, không ít sinh linh đang lắng nghe.

Khi Trấn Nguyên Tử giảng đạo, cũng có đủ loại dị tượng.

Đương nhiên, Trấn Nguyên Tử cũng biết sau một nguyên hội sẽ có Vô Lượng Lượng Kiếp, nhưng y không định từ bỏ Thánh vị.

Trấn Nguyên Tử tin rằng Thiên Đạo Hồng Hoang sẽ thành công luân hồi.

Hơn nữa, Hồng Hoang có Bàn Cổ đạo quả, dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, Hồng Hoang trở về hỗn độn, Bàn Cổ đạo quả chắc chắn sẽ hiện ra, nếu Trấn Nguyên Tử có được Bàn Cổ đạo quả, đạo hạnh của y có thể đột phá mạnh mẽ, vượt qua Hồng Quân cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Theo Trấn Nguyên Tử thành Thánh, Hồng Hoang sắp sửa nghênh đón Vô Lượng Lượng Kiếp.

Trong thời gian ngắn ngủi một nguyên hội, Vu tộc gần như đều đã rời khỏi Hồng Hoang.

Bất luận là Tổ Vu, Đại Vu hay Tiểu Vu, dù không phải toàn bộ, nhưng ít nhất cũng hơn chín thành đã di chuyển đến Bàn Huyền Giới.

Cùng với việc lượng lớn Vu tộc đến Bàn Huyền Giới, bên trong Bàn Huyền Giới cũng không còn bình tĩnh.

Ngoài Vu tộc, Bàn Huyền còn cho phép không ít sinh linh đến Bàn Huyền Giới, trong đó có một bộ phận Nhân tộc.

Trước Vô Lượng Lượng Kiếp, Tam Thanh, Hậu Thổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cùng với Hồng Quân, đều đã từ bỏ Thánh vị.

Mất đi Thánh vị, Hồng Quân và những người khác đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chỉ là nguyên thần từ ký thác vào Thiên Đạo đã biến thành ký thác vào Hỗn Độn hư không.

Đương nhiên, tu vi của mỗi người đều đã sụt giảm không ít.

Lấy Hậu Thổ làm ví dụ, sau khi từ bỏ Thánh vị, tu vi của nàng đã sụt giảm xuống Hỗn Nguyên nhị trọng thiên.

Chuẩn Đề còn thảm hơn, tu vi rơi xuống Hỗn Nguyên nhất trọng thiên, suýt nữa thì rớt xuống Chuẩn Thánh.

Mấy nghìn năm sau khi Trấn Nguyên Tử thành Thánh, các nơi trong Hồng Hoang lục tục xuất hiện những khe nứt không gian, bên trong mỗi khe nứt không gian đều là hư không của Hồng Hoang, nhưng lại kết nối với Hỗn Độn hư không, mà trong Hỗn Độn hư không lại có hư không của Bàn Huyền Giới.

Vì vậy, tiến vào khe nứt không gian sẽ có cơ hội đến Bàn Huyền Giới.

Thế nhưng, những sinh linh không được Bàn Huyền chấp thuận thì không thể tiến vào Bàn Huyền Giới.

Những người đầu tiên tiến vào Bàn Huyền Giới là mấy vị Tổ Vu và Phục Hy, một trong Tam Hoàng của Nhân tộc.

Bất luận là đẳng cấp thế giới hay sự phân bố của thế giới, Bàn Huyền Giới đều rất giống với Hồng Hoang.

Cũng có ba mươi ba tầng trời, cũng có Đại La Thiên, có Tứ Hải Bát Hoang và U Minh Giới.

Vốn dĩ, trong Bàn Huyền Giới cũng có La Hầu và Hồng Quân, nhưng La Hầu của Hồng Hoang đã ở trong thế giới của y, còn La Hầu và Hồng Quân của thế giới này cũng đã vẫn lạc.

Bàn Huyền Giới hiện tại đang trong thời đại Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc tranh bá.

Hầu như mỗi một sinh linh tiến vào Bàn Huyền Giới đều kinh ngạc không thôi.

Bởi vì Bàn Huyền Giới và Hồng Hoang quá giống nhau, các sinh linh tiến vào Bàn Huyền Giới đều cảm thấy thân thuộc, dễ dàng hòa nhập.

Cũng có một vài sinh linh lựa chọn rời khỏi Hồng Hoang, đi vào Hỗn Độn tìm một con đường sống.

Thế nhưng, Đại La Kim Tiên dù có chí bảo hộ thân cũng chỉ có thể sinh tồn trong Hỗn Độn một thời gian ngắn.

Đại năng Chuẩn Thánh ở trong Hỗn Độn cũng sẽ gặp hung hiểm.

Trừ phi có căn cước Hỗn Độn.

Nếu là căn cước Hỗn Độn, dẫu cho tu vi không cao cũng có thể sinh tồn trong Hỗn Độn.

Quy tắc Thiên Đạo của Hồng Hoang lại hạn chế căn cước Hỗn Độn.

Muốn tu thành căn cước Hỗn Độn ở Hồng Hoang thì phải độ Thiên Khiển, không sai, chính là Thiên Khiển.

Thiên Khiển cũng có mạnh yếu, Thiên Khiển yếu nhất không thể gây uy hiếp đối với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng Thiên Khiển mạnh mẽ thậm chí có thể khiến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bị thương.

Hồng Hoang hiện nay là thế giới Hỗn Nguyên cấp mười, nếu giáng xuống Thiên Khiển có uy lực lớn nhất, Bàn Huyền cũng không tránh khỏi việc bị thương.

Về phần vẫn lạc, nếu hai Thiên Khiển có uy lực lớn nhất của Hồng Hoang cùng giáng lâm, cũng có chút khả năng khiến Bàn Huyền vẫn lạc.

Cho nên, tu luyện căn cước Hỗn Độn ở Hồng Hoang gần như là tìm chết.

Trong Hỗn Độn đầy hung hiểm, muốn tu thành căn cước Hỗn Độn ở trong đó cũng rất khó.

Ngoài ra, nếu tu vi quá thấp, không có người dẫn dắt cũng không thể đến được Hỗn Độn.

Càng nhiều sinh linh đặt hy vọng vào Bàn Huyền Giới, hoặc là cầu xin Bàn Huyền, hoặc là tìm kiếm lối vào Bàn Huyền Giới.

Về lý thuyết, không được Bàn Huyền chấp thuận thì không thể tiến vào Bàn Huyền Giới, nhưng mọi chuyện đều không có gì là tuyệt đối.

Nhưng cho đến hiện tại, chưa có một sinh linh nào có thể tiến vào Bàn Huyền Giới trong tình huống không được Bàn Huyền chấp thuận.

Cùng với việc Vô Lượng Lượng Kiếp ngày càng đến gần, bầu không khí của Tam Giới Lục Đạo cũng ngày càng đè nén, ngày càng nhiều sinh linh sụp đổ.

Cũng không thiếu đại năng điều khiển thời gian, thế nhưng, nhiều

nhất cũng chỉ khiến dòng sông thời gian của Hồng Hoang xuất hiện một vài gợn sóng, chứ không thể khiến dòng sông thời gian của Hồng Hoang sụp đổ.

Điều quan trọng nhất là, dòng sông thời gian của Hồng Hoang chỉ là một 'bọt sóng nhỏ' trong dòng sông thời gian của Hỗn Độn, trừ phi dòng sông thời gian của Hỗn Độn sụp đổ, nếu không, Vô Lượng Lượng Kiếp sẽ đúng hẹn giáng lâm Hồng Hoang.

Vô Lượng Lượng Kiếp đến từ Đại Đạo, có quan hệ mật thiết với dòng sông thời gian của Hỗn Độn.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ra tay, muốn khiến dòng sông thời gian của Hồng Hoang sụp đổ không quá khó, nhưng muốn khiến dòng sông thời gian của Hỗn Độn sụp đổ thì không có khả năng.

Dưới đại thế cuồn cuộn, từ lúc Trấn Nguyên Tử thành Thánh cũng đã qua mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm.

Thời gian một nguyên hội trôi qua, Vô Lượng Lượng Kiếp đúng hẹn giáng lâm.

Cùng với Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm, sát khí khủng bố hơn lượng kiếp gấp nhiều lần tràn ngập Tam Giới Lục Đạo.

Tiếp đó là sát phạt vô tận, Thiên Đạo, Địa Đạo và Nhân Đạo đều đang sụp đổ.

Không khó để nhận ra, thiên địa vạn vật đang từng chút một quy về Hỗn Độn.

Nhật nguyệt tinh thần hóa thành Hỗn Độn, sông núi biển hồ hóa thành Hỗn Độn, chim bay thú chạy và hoa cỏ cây cối cũng hóa thành Hỗn Độn.

Dưới tổ chim bị lật, Chuẩn Thánh cũng khó mà thoát được.

Trong Vô Lượng Lượng Kiếp, gần như mỗi ngày đều có vô số tiểu thế giới bị hủy diệt, sinh linh diệt vong lại càng không đếm xuể.

Hỗn Độn chi khí xám mịt mù xuất hiện ở khắp nơi trong Hồng Hoang.

Bàn Huyền đem hết thảy biến hóa của Tam Giới Lục Đạo thu vào trong mắt.

Hỗn Độn chi khí ngày càng nhiều, bình chướng thế giới của Hồng Hoang đã biến mất.

Trừ phi Đại Đạo Thánh Nhân ra tay, hoặc là hàng trăm hàng nghìn Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hợp lực, nếu không, Hồng Hoang tất nhiên sẽ quy về Hỗn Độn.

"Đạo quả của Bàn Cổ, ẩn chứa bản nguyên chi lực của Hồng Hoang," Bàn Huyền thầm nghĩ trong lòng.

Phải cảm tạ Trấn Nguyên Tử, nếu không phải Trấn Nguyên Tử thành Thánh, mọi chuyện cũng sẽ không nhanh đến thế.

Nhưng mà, dù Trấn Nguyên Tử không thành Thánh, Bàn Huyền Giới sớm muộn gì cũng sẽ toàn diện xâm nhập Hồng Hoang.

Lần trước Thiên Đạo của Bàn Huyền Giới xâm nhập Hồng Hoang chỉ là để ngăn cản Hồng Quân hợp đạo, lần xâm nhập tiếp theo, Hồng Hoang sẽ diệt vong.

Nhưng nếu Trấn Nguyên Tử thành Thánh đã dẫn phát Vô Lượng Lượng Kiếp, Bàn Huyền Giới cũng không cần phải xâm nhập Hồng Hoang nữa.

Dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, Hồng Hoang tất nhiên sẽ bị hủy diệt, Bàn Huyền Giới có thể nhận được lượng lớn bản nguyên chi lực của thế giới.

Chỉ cần nhận được một nửa bản nguyên của Hồng Hoang, Bàn Huyền Giới cũng sẽ có sự tăng trưởng không nhỏ, khoảng cách để thăng cấp thành thế giới cấp Vĩnh Hằng đã gần hơn một bước dài.

Cùng lúc đó, Hồng Quân, Tam Thanh, Hậu Thổ, Nữ Oa, cùng với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cũng đều đang chăm chú theo dõi sự biến hóa của Hồng Hoang.

Bất luận là Bàn Huyền hay Hồng Quân và những người khác, mục tiêu đều là Đạo quả của Bàn Cổ.

Bàn Cổ khai tịch Hồng Hoang, tuy thân hóa vạn vật, nhưng Đạo quả lại không hề biến mất, mà ẩn giấu ở một nơi nào đó trong Hồng Hoang.

Thánh Nhân có nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang cũng không thể tìm thấy Đạo quả của Bàn Cổ, nhưng dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, tất cả mọi thứ trong Hồng Hoang đều trở về Hỗn Độn, Đạo quả của Bàn Cổ cũng sẽ lộ ra.

Lúc này, Trấn Nguyên Tử cũng đang tìm kiếm Đạo quả của Bàn Cổ, ngoài ra, y còn dốc hết toàn lực để bảo vệ Thiên Đạo.

Trấn Nguyên Tử vốn là Thánh Nhân thứ chín, nhưng hiện tại lại là Thánh Nhân duy nhất của Hồng Hoang.

Hồng Quân và những người khác đều không đặt nhiều hy vọng vào Thiên Đạo Hồng Hoang, trong lòng Trấn Nguyên Tử cũng bất an.

Dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, thiên địa vạn vật quay về Hỗn Độn, nhưng Thiên Đạo lại không nhất định sẽ diệt vong, cũng có khả năng sẽ luân hồi.

Đối với Trấn Nguyên Tử mà nói, y đã không còn đường lui, chỉ có thể đánh cược tất cả.

Chỉ trong vòng chưa đầy trăm năm ngắn ngủi, toàn bộ Hồng

Hoang đã hóa thành Hỗn Độn giữa Vô Lượng Lượng Kiếp.